Hist lit parl Hispan. 1032.
l.2. c.V.

Theresia del Pò sculp.

BIBLIOTHECAE HISPANÆ

SIVE

SCRIPTORVM HISPANÆ GENTIS.

Qui ab Anno MD. usque ad præsens tempus monumenta doctrinæ suæ literis tradiderunt.

TOMVS SECVNDVS

L

LAMBERTVS.

LAMBERTVS DE ESPES DE GRACIA, Cæsaraugustanus, Seraphici ordinis, Pater, ut vocant, provinciæ Aragoniæ, cùm Didacus Murillus in *Historia urbis Cæsaraugustanæ* catalogum texeret Cæsaraugustanorum scriptis clarorum, luci publicæ subjicere parabat Tractatum -

Exercicios *espirituales*, inscriptum.

LAVREANVS.

F. LAVREANVS DE CARCAMO, Bæticus, Hispalensis, Carmelita, Panhormi in Sicilia Theologiam docuit sodales, quorum studiis domi præfuit, ubi & diem suum obiit anno MDCXXXVII. cùm edidisset -

Sermones *varios*; Hispano sermone apud Decium Cyrillum eodem anno.

LAVRENTIVS.

F. LAVRENTIVS DE AIALA, Benedictinus, Pinciani monasterii Ecclesiastes, scripsit -

Vida de Frai Garzia *de Cisneros*.

LAVRENTIVS DE AIALA, domo Toletanus, ut dicitur, ex variis authoribus collegit -

Iardin *de Amadores*, seu diversorum Eroticorum carminum systema. Valentiæ anno 1588. in 16.

F. LAVRENTIVS ANGELVS ESPIN, ex oppido *Sariñena* regni Aragoniæ ac diœcesis Oscensis, S. Theologiæ Doctor Cæsaraugustanus, cujus Academiæ Decanus hoc tempore est; in eadem urbe rexit sodales, in Balearibus insulis Visitator fuit, deinde & Romæ Assistentis generalis munus pro Hispanis provinciis primus gessit; vir doctrinâ & modestiâ, æterísque religiosis virtutibus commendatus. Scripsit -

Consulta varia Theologica, Iuridi-

ca, *Moralia, & Historica*. Cæsaraugustæ anno 1669. in folio, apud Ioannem de Ibar.

LAVRENTIVS CALVETE, in *Orche* oppido *Alcarriæ*, hoc est, partis septemtrionalis Castellæ novæ, ortus, Ducum Infantatus à sacris minister, author non est, quamvis feratur & inscribatur talis, libri illius, quem typi sic notaverunt,

Historia *de la Vida del glorioso S. Frutos Patron de la ciudad de Segovia, y de sus hermanos San Valentin y Santa Engracia: contiene la destruicion de España por los Moros, grandeças y antiguedades de la ciudad de Segovia con un compendio de los Reyes de España despues de su restauracion.* Pinciæ 1610. in 8.

Cujus quidem verus est artifex Hieronymianus quidam monachus Laurentii frater *Ioannes de Orche* cognominatus, quod notum faciunt acrostichi versus eidem libro adfixi Hieronymi Valeræ Arcæi Segoviensis, confirmátque in *Historia* hujus *urbis* Didacus Colmenares.

LAVRENTIVS CAMPO, Magister Philosophus & Professor Academiæ Oscensis in regno Aragoniæ, deinde Rector seu Parochus loci de *Varaguas* Iaccensis diœcesis, scripsit-

Advertencias *a la Historia de San Iuan de la Peña de D. Iuan Briz Martinez*; sed non edidit; laudante authorem & opus non mediocriter Vincentio Blasco Lanuza tom. I. *Hist. Arag.* lib V. cap. XV.

LAVRENTIVS DE CAZERES, cujus patriam ignoramus, non Poëticæ facultatis meritum, cujus nomine, vel à doctissimis ævi sui celebratur. Extat formis alicubi impressus eo authore-

Epigrammatum libellus: ad inclytum Gemmem Brigantiæ Ducē. Clientulū se Lusitaniæ Regis se ibi appellat, in eo regno fortasse habitans, aut inde natus. Laudavit eum Arius Barbosa Lusitanus hoc disticho,

Phœbe tuus cygnus cecinit bona carmina Laurēs:
Est ergo lauri dignus honore tuæ.

Quidámque Andreas Pereira hoc exasticho,

Hæ sunt, quæ teneris scripsit Laurentius annis,
Quæ tu miraris, attonitúsque legis.
Aetatem ingenio vicit, cui Iupiter uni,
Lector, divinum contulit ingenium.
Nā sic gēmato celebret cū carmine Gemmem,
Hoc nisi divino non facit ingenio.

Georgius certè Cœlius eximius ævi sui Poëta Henrrico S.R.E. Cardinali ac Portugalliæ Infanti à secretis, suam Dialogi Lucianæi *de Dea Syria* interpretationem Latinam, quæ unà cum aliis ejus operibus edita circumfertur, Laurentii nostri Cazeris limæ atque examini, priusquam ederet, subjecit, meritus ab eo in laudem operis carmen, quod unà vulgatum fuit.

F. LAVRENTIVS A CONCHA (ait Vvaddingus) ordinis Minor. scripsit-

Homilias varias *in Evangelia*. Matriti 1602. in 4. Cujus vulgare cognomen, de CVENCA, an de CONCHA sit, ignoro.

F. LAVRENTIVS DE LA CVEVA, Franciscanus, versibus dedit vulgaris linguæ-

La Conversion *del Beato S. Francisco*. Compluti apud Ioan. Gracian. 1619. in 8.

LAVRENTIVS FERRER MALDONADO, militiæ dato olim nomine, literis etiam, quæ militem decent, navavit operam, scripsítque, ut de re nautica & geographica benemereretur,

Imagen del Mundo *sobre la Esfera, Cosmografia, Geografia y Arte de navegar*. Compluti apud Ioannem Garsiam 1626. 4.

Relacion *del descubrimiento del Estrecho de Anian hecho por el autor*. Quam vidi M. S. apud D. Hieronymum Mascareñas regium ordinum militarium, deinde Concilii Portugalliæ Senatorem, Segoviensem nunc Antistitem. Expeditionem autem hanc nauticam se fecisse anno MDLXXXVIII. author ait.

Hic (Antonio à Leone teste in *Bibliotheca Indica*) ex eorum numero est, qui nostris Indicarum rerum Senatoribus spem fecerūt, cùm versoriæ pixidis novæ, absque solemni & consueta, ut vocant, variatione; tum graduum longitudinis in navigatione certæ dimensionis, atque observationis. Sed impensæ, laborique fructus non respondit.

F. LAVRENTIVS DE SANCTO FRANCISCO, Discalceatus sodalis fratrum Minorum provinciæ Bæticæ, cùm in eâ Novitiorum instituendis moribus præesset, opus edidit, quod Præfectum agens Hispalensis domus prelo iterum commisit, sed locupletius; nempe-

Tesoro espiritual *y divino para rescate y consuelo de las almas*; sive de Indulgentiis Pontificiis, quibus Defunctorum animis in Purgatorio detentis suffragari possumus. Gadibus 1638. in 8. Hispalique 1650. in 4.

LAVRENTIVS GALINDEZ DE CARAVAJAL, Plasentiæ in Extremadura provincia editus fuit anno MCDLXXII. parentibus Garsia Gonzalez de Caravajal Truxiliensi cive & Antonia Galindez Cazerensi. Cui generis nobilitati majus lumen intulit diligentiâ & industriâ; quâ magnâ usus est in addiscendis utriusque juris constitutionibus, viam sibi muniens ad suprema quæque, quorum erat compos futurus, Scholæ & Aulæ regiæ munera. Salmanticæ quippe ex primaria cathedra jus docuit; eâque professione dignum

dignum se Catholicis Ferdinando & Elisabethâ immortalis memoriæ Regibus ostendit, quem à consiliis sibi deligerent, dicendique in supremo Senatu juris authoritate munirent. Quo factum est, ut Philippo Austriaco hujus nominis primo Castellæ Rege intempestiva morte è vivis erepto, dum rediret Ferdinandus Catholicus jam laudatus ad resumendum pro filia Ioanna regni habenas, unus ex his apud Marinæum Siculũ lib. XXI. *De Regibus Hispaniæ*, Caravajalius noster nominetur, *egregii Doctoris & genere nobilis* elogio ornatus, quos regii Concilii Patres, regníque administratores breve illud intervallum Principis expers fuit sortitum. Circumfertur per curiosorum manus, ineditum hactenus, annale opus de rebus gestis Catholicorũ Regũ hoc titulo insigne,

Memorial *o Registro breve de los lugares, donde el Rey y Reina Catolicos nuestros Señores, que aian gloria, estuvieron cada año desde el de MCDLXVIII. en adelante hasta que Dios los llevò*. Hujus meminit Alvarus Gometius in Prologo sui operis *De rebus gestis Francisci Ximenii*, eóque nonnunquam in Historia ipsa utitur.

Laudatum & aliud opus scio succedaneum ejus, ut videtur, cujus nuper meminimus, scilicet

Historia *de lo sucedido despues de la muerte del Rey D. Fernando*.

Necnon &, dummodo cum aliquo è superioribus unum atque idem non sit,

Annotaciones *de la Historia de España*; quem librum M. S. habuit Gundisalvus Argote de Molina.

Genealogia *de los Caravajales*; adjudicatum quoque ei legimus.

Addiciones *a los Varones Ilustres de Fernan Perez de Guzman*, unà cum *Historia Ioannis Secundi Castellæ Regis*; quam noster recognovit, atque in publicum emisit Lucronii 1517. in folio.

Meditabatur *Historiam Hispaniæ* justam, ad idque arduum opus collegerat primus ipse atque author hujus tam necessariæ industriæ Regum antiqua diplomata, quæ in Tabulariis latent; cujus rei vestigia nonnulla se deprehendisse in ejusdem schedis, annotatũ voluit Ambrosius Morales in Discursu *De los Privilegios*, ultimo *Historiæ* volumini præmisso, qui nostrũ præconio *viri insignis* donatũ non perfunctoriè, hac saltem de causa, ibidem cõmẽdat. Hic ex conjuge Beatrice Davila, nobilissimæ gẽtis Marchionũ *de las Navas* propagine, successores sibi procudit, qui ad nostram usque ætatem, surrogati aliis aliis, familiæ suæ decorem propagarunt.

LAURENTIUS GODINO, in Aragoniæ regno *Hariza* oppidi Parochus, seu Rector, edidit

Directorio espiritual *para vivir y morir en la gracia de Dios*. Matriti apud Ludovicum Sanchez. 1618. in 18.

LAURENTIUS GOZAR, Valentinus, Medicus Doctor, Dialogum edidisse dicitur *De Medicina fonte*; Valentiæ anno 1589. in quo, ut Andreas Schotus ait, Paracelsum magis quàm Celsum videtur sequi, hoc est Chemiam commendare.

LAURENTIUS GRACIAN, seu potiùs BALTHASAR GRACIAN, Bilbilitanus ex Aragoniæ regno, Iesuitarum sodalis, vir eruditionis & doctrinæ pluribus hoc tempore libris in vulgus editis, etiam apud exteros, qui Hispanæ linguæ majestate atque elegantiâ delectantur, notæ & confirmatæ nomine clarus, Laurentii fratris, ut credimus, personâ & appellatione usurpatâ dedit in publicum sequentia opera; quæ duobus voluminibus simul prodierunt ante paucos annos;

El Criticon; *Primera parte, en la primavera de la niñez, y en el estio de la juventud*. Matriti 1568. post priorem editionem.

El Criticon; *Segunda parte: Iuiziosa cortesana Filosofia, en el otoño de la varonil edad*. Oscæ 1653. in 8.

El Criticon; *Tercera parte; en el Invierno de la vejez*.

Oraculo manual, *y Arte de prudencia*.

El Heroe. Oscæ 1637. Matriti 1639. in 16. Gallicè vertit M. Gervasius, Medicus regius Perpinianensis præsidii, ut vocant, Parisiísque edidit 1645. in 8. exindéque Amsterodami, ut audio, 1659.

Agudeza *y arte de Ingenio, en que se explican todos los modos y diferencias de conceptos*. Breviori formâ hæc ars primùm visa fuit; deinde prolixior, ac ferè altera, Oscæ ex officina Ioannis Nogués 1649. in 4.

El Discreto. Ibidem apud Ioannem Nogués 1646. in 16. nupérque Bruxellis 1665. in 12.

El Politico *D. Fernando el Catolico*. Cæsaraugustæ 1641.

Meditaciones varias *para antes y despues de la Comunion*, aliàs, *El Comulgatorio*. Matriti 1655. Quod opus in hac editione proprium authoris nomen præ se fert.

Omnia hæc continet duobus tomis editio Matritensis apud Paulum del Val ann. 1664. in 4. Reperio tamen & Gratiano tributum opus diversæ à jam laudatis appellationis; scilicet

El Forastero. Bruxellis 1635. in 4. item

Exercicios *de devocion*. Ibidem anno 1662. in 24. nisi idem sit opus cum *Meditationibus*.

Rector fuit Balthasar collegii Tarraconensis; quod munus gerebat, cùm eum pro-

prio nomine laudavit D. Vincentius Ioannes Lastanosa in Dialogis *De las Medallas* pag. 5. Decessit è vivis Turiasone anno MDCLVIII.

F. LAVRENTIVS DE GVZMAN & ZVÑIGA, Ocaniensis, institutum Eremitarum sodalium apud Salmantinos amplexus, Theologiam diu docuit, ediditque, dum Matritensem domum Philippo Apostolo sacram incoleret, provinciæ suæ Professor emeritus,

Espejo *de Discretos*. Matriti 1643. 8.

Inedita alia reliquisse fertur moriens in cœnobio *Spei* Neapolitano, quod sodalium est Divi Augustini, III. Kal. Februarii anno MDCLI. ex quibus est fortasse, quam hoc nomen hominis præferre video,

Clavis aurea legis & mysteriorum fidei, sive Concionatorum examen; edita Romæ apud Dominicum Manelfum anno 1650. 4. Hanc scilicet sub *Laurentii Aurelii de Guzman* appellatione, cùm in Vrbem Diffinitor generalis pro comitiis ordinis venisset, publicavit.

F. LAVRENTIVS LOBO, Franciscanus provinciæ Castellæ, ordinem hunc apud Complutenses professus, edidit -

Compendio *de las Rubricas del Breviario y Missal Romano*. Matriti 1632. in 8. Petrus Salazarius ejusdem ordinis in *Historia* hujusmet *provinciæ Castellæ*, Laurentii Lupi *Concionum* volumina circumferri ait, eáque non mediocriter laudata.

D. LAVRENTIVS DE MARSILLA, descripsit ex Latino authoris -

El Chronicon *de Adrichomio*. Matriti 1631.

F. LAVRENTIVS MARTINVS IORDAN, monachus Hieronymianus in cœnobio Valentinæ urbis *Deiparæ de la Murta* nuncupato, ibique novitiorum institutor scripsit -

Teorica *de las tres vias de la vida espiritual, y practica dellas en la oracion mental y vocal y horas Canonicas*. Segobricæ in Valentiæ regno 1633. in 4.

Manual *de exercicios espirituales*. Valentiæ 1642. 8.

De la Comunion *espiritual*. Ibidem anno 1657.

D. LAVRENTIVS MATHEV & SANZ, Valentinus, Eques ordinis Sanctæ Mariæ de Montesa, post alia Reipublicæ impensa officia, diversósque togati exercitii gradus, Iudex Audientiæ, ut vocant, urbis Valentiæ in Curia civilium causarum, indéque in supremo Aragoniæ Concilio Matritensi Senator allegi promeruit propter non vulgarem Iuris, maximéque municipalis cognitionem, quam opus illud prodit -

De Regimine urbis ac regni Valentiæ, sive selectarum interpretationum ad principaliores foros ejusdem, Tractatus. Valentiæ apud Bernardum Nogués, duobus voluminibus, anno 1654. & 1656. in fol.

Vertit item in Hispanicum -

Ramillete *de Flores Historiales, que escrivio en Latin el P. Iuan Busieres de la Compañia de IHS*. Valentiæ apud eumdem Nogués 1655. in 12.

Decada primera *de las Emblemas de Solorzano*. Valentiæ 1658.

Ejusdem quoque est libellus sic inscriptus, ficto tamen authoris nomine,

Critica *de reflexion y Censura de las Censuras, Fantasia Apologetica y Moral, por el Dotor Sancho Terzon y Muela &c.* Valentiæ anno 1658. in 12. scilicet adversus Laurentii Gratiani *Criticon*.

F. LAVRENTIVS DE SANCTO NICOLAO, Augustinianus sodalis excalceatus, sed laicus, fabricarum magister, edidit -

Arte *y uso de Arquitectura*. Matriti apud Ioannem Sanchez 1639. folio.

F. LAVRENTIVS ORTIZ DE IBARROLA & AIALA, Salmanticæ natus, Benedictinus, sodalis priùs collegii trilinguis in patria schola Græcam & Latinam linguam duodeviginti annos docuit; Pinciæ mox vitam monasticam amplexus profanâ, sacráque eruditione censebatur, cùm Romæ negotia domus suæ procurans edidit -

De Politia & Immunitate Ecclesiastica Tractatum Theologicum; Ad Paulum V. Pontificem Maximum. Romæ typis Stephani Paulini 1610. in 4.

LAVRENTIVS OSORIO BARBA, Asturicensis, Compostellanæ Ecclesiæ Canonicus, Iuris Pontificii Doctor Salmantinus, vir eruditione ac pietate commendatus, scripsit -

Piña *de rosas atadas por graves y santos autores Teologos y Canonistas, paraque la puedan oler los Sacerdotes en el santo y soberano mysterio del altar*. Salmanticæ apud Guilielmum Tochel 1589. in 4. Cui præfixum est laudatorium carmen Latinum V.C. Francisci Sanctii Brocensis. Appendicis vicem habet, sed seorsim editum,

Capitulo XII. *añadido al Tratado de los diezmos del libro tercero de la Piña de rosas*. Ibidem 1593. in 4.

D. LAVRENTIVS DE PADILLA, Antiquariensis, ex nobili hac familia, quæ amplissimum *Adelantatus*, (ita appellant) *Castellæ* munus ad nostram usque ætatem possedit, in Malacitana Ecclesia Rondensem Archidiaconatum adeptus, muneréque Historici regii ab Augustissimo Carolo Cæsare, atque

atque Hispaniarum Rege ornatus, superiore sæculo inter primores hujus artis & omnium bonarum literarum professores præcipuum quemdam obtinuit locum. Nam cùm veterum omnis generis monumentorum diligentissimus esset, Historiam sic scribere aggressus est, ut priscorum locorum situs curiosissimè ex Romanorum lapidum fide, res olim gestas ex chartaceis, quæ supersunt, instrumentis erueret. Et quia non magis Historiæ proprium est res, quàm homines, quoscumque vetustate amovet ætas, proferre in lucem, idque nobilium familiarum cognitione ferè constat, eam quoque Historiæ partem illustrare conatus est, ex actis publicis, aliisque veteribus memoriis, genealogias retexens, & adhibito judicio expendens. Sed hujus tanti viri nihil horum hucusque terit publicus usus. Historicæ enim lucubrationes in privatis quibusdam Bibliothecis custoditæ noviorum aliis copiosioribus & instructioribus cessisse locum quodammodo videntur. Fuit quidem olim apud Florianum Docampo ejusdem Caroli Cæsaris Historicum ea pars, quæ origines Hispaniæ ac priora sæcula, veteresque dominos tribus libris comprehendit; quam is minùs ingenuè, (ne quid acerbius in hominem dixerim de Historia nostra optimè meritum) illaudatam reliquit, cùm ab ea prorsus geographicas descriptiones ex antiquis authoribus a nostro diligenter exculptas, & omnia illa veteris ævi, quorum in Græcis & Latinis Historicis memoria extat, accuratissimè observatas atque digestas, hic Florianus ferè didicerit. Extabat quidem usque ad hoc tempus typis commissus unicus de Sanctis Hispaniæ brevis, sed quod maximè decet argumentum, fabulis intactus libellus, hâc inscriptione -

Catalogo *de los Santos de España*. Toleti 1538. in folio. Cujus tantum operis notitiam habuit Ioannes Vasæus, cùm authore laudavit in *Chronici* sui *Hispaniæ* cap. IV. Desideratur verò à viris eruditis maximè -

La Historia *general de España*; ad Carolum V. Cæsarem, in quatuor partes divisa. Ea incipit; *Invictissimo Cesar. Determinado è muchas vezes* &c. Hujus archetypum extare hodie in Bibliotheca Sancti Pauli Dominicanorum Cordubensium retulit nobis fide dignissimus testis Martinus Vasquius Siruela Portionarius Ecclesiæ Hispalensis, qui vidit, & cum adversariis, quæ penes se habebat, ex hujus quodam exemplo extractis, contulit; cujus similia extare alia scimus. Atque ejusdem Historiæ aliquot folia typis subiecta olim fuisse testimonio ea ipsa sunt, quæ penes D. Franciscum de Vrrea Aragoniæ regni Chronographum, & post ejus obitum penes Ioannem Franciscum Andream Vstarrozium, qui ei hoc in munere successit, ante aliquot annos fuerunt. Meminit ejusdem Historiæ Alexius Vanegas in opere suo *de Differentiis Librorũ* Hispano, *libri naturalis* cap. XIX. & Martinus de Roa in libello *De Principatu urbis Cordubæ* cap. VII. Habemus quidem jam clarissimi viri Dom. Iosephi Pellizerii Chronographi regii beneficio -

El Libro primero *de las Antiguedades de España*. Valentiæ 1669. in 12. primum, inquam, ex tribus libris, quibus, ut idem Iosephus ait, continetur Historia ista, percurrens ea quidem breviter à primordiis ipsis nostræ gentis usque ad Ferdinandi III. Regis Castellæ Sancti obitum. Cui parti eruditam præfationem Iosephus ipse adjunxit. Laudantur & alia, nempè -

Geografia *de España*. Hanc vidimus M. S. in Bibliotheca ejusdem Martini Vasquii Siruelæ; cujus mentionem quoque fecit Martinus de Roa in memorati libelli cap. IV. nisi ex Historia nuper laudata quoddam excerptum sit.

Nobiliario *o Linages de España*. Meminit Ambrosius Morales lib. XIII. *Hispanæ Historiæ* cap. XIII. & Alphonsus Lopez de Haro in sui *Hispaniæ Nobiliarii* præfatione.

LAVRENTIVS PALMIRENO, *Alcañizium* oppidum Aragoniæ regni patriam habuit, Grammaticæ artis & eloquentiæ, dum vixit, variis locis Professor. Vsus ipse est præceptore Michaele Stephano, qui Fragæ posteà ludum aperuit. Multæ quidem lectionis, & in studiis formandis auditorum industriæ homo quidquid lectu ferè didicerat, in eorum usum bellis editis brevioribus studiosè ac facilè convertebat. In patria primùm, dein Cæsaraugustæ, tandémque usque ad extremum vitæ diem Valentiæ Grammaticorum ac Rhetorum præfuit scholis; in quam rem omnes ingenii vires omnem animi conatum Spartæ memor, sibi ad ornandum traditæ, semper contulit. Voluptates aversabatur, parúmque fuit divitiarum appetens: nec tamen his meritis effugere potuit, quin à disertissimo Equite, ac Poëta Iacobo Falcone jocorum & satyrici fellis pleno carmine aliquando acriùs vexaretur. Agesilaum reliquit filium, Valentiæ & ipsum studii Grammatici moderatorem, qui fuit è vivis anno tertio ac nonagesimo sæculi superioris sublatus. Opuscula minutiora plurima scripsit Laurentius, quorum hæc edita partim vidimus, partim ab aliis accepimus. Latina quidem ista sunt,

Elegantiæ. Cæsaraugustæ 1588.

Campus eloquentiæ continens orationes, præfationes, declamationes, epistolas, epigrammata. Valentiæ 1574. 8.

De vera & facili imitatione Ciceronis. Cæsaraug. 1560. 8. Hispanè etiam 1573.

De

De Arte dicendi, sive Rhetorices libri V. iuxta Cornelii Valerii methodum; ut Schotus ait. Valentiæ apud Petrum Huete 1573. in 8. & 1578. in 8. item Valentiæ 1567. 8.

Enchiridion Græcæ linguæ.

Hypotyposeis ex Tito Livio, Cornel. Tacito, & Paulo Iovio.

Prosodia Latina. Valentiæ anno 1578. in 16.

Dilucida conscribendi Epistolas ratio, ab Agesilao filio aucta & emendata, Valentiæ 1585. in 8.

Phrases Ciceronis obscuriores in Hispanicam linguam conversæ. Valentiæ 1574. in 8. Idem Hispanicè, ut infra, prodiit.

Adagia Hispanica in Romanum sermonem conversa.

Fabella Aenaria acta in Academia Valentina VI. Idus Februar. anni MDLXXIV.

Oratio post reditum in Academia Valentina mense Augusto anni MDLXXII. Hanc credo Hispanè editam quoque hac inscriptione, *Raçonamiento que hizo a los Regidores de su patria, del orden de enseñar* 1573. in 8.

Stromata, in quibus Pons Cæsaris, & Selecta animalia; una cum *Humanistæ vocabulario* Hispano edita Barcinone 1575. in 8.

Hispana verò hæc. Nuper laudatum in primis opus, nempè -

El Vocabulario *del Humanista de aves, peces, animales &c.*

España abreviada.

Silva numaria *de todas monedas.*

Descuidos *de los Latinos de nuestros tiempos enmendados.* Omnia hæc simul Valentiæ 1573. 8.

Frases *de Ciceron mas obscuras reducidas a nuestra lengua.* 1572.

El Estudioso Cortesano. Valentiæ 1573. Compluti 1587. 8. Huic adjungitur in hac Complutensi, quam vidimus, editione -

El Borrador *o Cartapacio:* sive de exceptorio codice ab studiosis ritè atque ordine secundum Ludovici Vivis præscriptã regulam conficiendo. Compluti 1587. 8.

El Estudioso *de la aldea.* Valentiæ 1568. 8. & 1578. hoc est de ratione studiorum in agro, uti superius de in urbe est, consilium.

El Latino *de repente.* Valentiæ 1582. in 8. duabus partibus, & 1573. 8.

Oratorio *de enfermos;* sive de tolerandis infirmitatibus. Valentiæ 1580. 8. apud Petrum de Huete.

Escalera Filosofica. Valentiæ 1569. Barcinone 1575. in 8.

Silva *de Vocablos y frases de monedas y medidas, comprar y vender, para los niños de Grammatica.* Valentiæ jam tertium anno 1563. in 8.

Catecismo, *o Suma de la Religion Cristiana,* ex Gallico versus Emundi Augerii Iesuitæ; quem quidem à se recognitum Antonius Cordesius, itidem Iesuita, Valentiæ edidit 1565 in 8. Tudelæ item prodiit apud Navarros 1573.

Camino *de la Iglesia.* Valentiæ 1575. Barcinone 1592. in 8.

El Vocabulario *de los pueblos.* Laudat opus fortè luci nusquam datum Gaspar Escolanus in *Historia Valentina* lib. IV. cap. VII.

Tribuitur quoq; ei, Latinè, credo, exarata

Vita & res gestæ F. Ioannis Micon Dominicani ex regno Valentiæ; quam eleganter & copiosè scriptam asserit Gundisalvus Pontius Legionensis in nuncupatione cujusdam opusculi venerabilis istius viri.

Obiit Valentiæ circa annum MDLXXX. Consulesis Vincentium Blascum Lanuzam parte II. *Hist. Aragonensis* lib. V. cap. XLVIII.

LAURENTIUS PEREZ, Pharmacopola Toletanus, scripsit, Latinè, an vernaculè?

Historiam de Theriaca. Toleti apud Ioannem de Aiala 1575. Item -

De Medicamentorum simplicium & compositorũ hodierno ævo apud nostros Pharmacopolas extantium delectu, repositione & ætate per genera, sectiones duas. Adjectæ sunt integra & expurgata eorum nomenclaturæ & concissæ, quibus Pharmacopolæ in vasis extra utuntur, atque etiam corruptæ, Hispanæque. Toleti 1599.

D. LAURENTIUS POLO, Bononiæ in Sancti Clementis collegio Iurisconsultus, in supremo Italicarum rerum Concilio Senator, sive proprio verbo, Regens, Asturicensem & Abulensem Ecclesias desponderi sibi haud permisisse refertur. Scripsisse idem dicitur -

Consiliorum volumen; quæ sub inscriptione *Laurentii Poli* laudantur.

F. LAURENTIUS PORTEL, Lusitanus in oppido *Portel* natus, quod Transtagani tractus est, iu provincia autem Algarbiorũ Minoribus fratribus, quos vocant observantes, addictus, Theologiæ Doctorem, & provinciæ Præfectum apud suos semel atque iterum egit, doctrinâ adhuc conspicuus magis, posteritatique commendabilis, præsertim eâ, quæ mores Theologicè instruit, & Sacramenti Pœnitentiæ ac regiminis Ecclesiæ ministros, in quo conscientiæ foro secum strictissimè, cum aliis verò indulgentissimè agebat. Scripsit enim -

Responsiones aliquorum casuum moralium spectantium præcipuè ad personas regulares ac etiam sæculares. Olissipone 1629. & Lugduni 1633. & 1640. 8. & 1644. sumptibus Laurentii Arnaud, & 1652. in 8. iisdem typis ac duobus tomis.

Dubia Regularia, sive accuratam bre-

brevémque discussionem circa religiosam personam ac familiam, ac etiam circa Sacerdotem regularem confessiones sæcularium excipientē. Olissipone 1618.4. Lugduni 1633. & 1634. sumptibus Ioannis Amati Candidi, *additionibus*, quæ seorsim in calce additæ fuerant, in suos loculos distributis. Venetiis quóque edita sunt cum primo volumine *Responsionū* à Paulo Balleonio 1641.

Sermones & exhortationes monasticas religiosis personis necessarias, & sæcularibus proficuas. Quibus accedunt -

Tractatus de scrupulis, & de opinione dubia eligenda; atque item alter -

De Impensis factis in Templo Salomonis. Olissipone 1617. in 4. Vulgari sermone-

De los casos *que a los Religiosos se pueden reservar*. Olissipone 1615.

Scire aveo an ejusdem hominis sint *Sermones totius anni de Portel*, Antuerpiæ editi 1651. in 4. aut 1655.

In vivis adhuc erat, quamvis ætate multâ, cùm anno MDCXL. Lusitania Hispano Imperio, hoc est quieti & securitati publicæ, renuntiavit.

D. LAVRENTIVS RAMIREZ DE PRADO, Alphonsi filius, Zafrensis Iurisconsulti, ejusdémq; regii Castellæ Cōcilii Senatoris superiùs ex occasione laudati, Alphōsi alterius frater germanus, qui vel nunc inter ejusdem Senatus Patres jus dicit, atque suum quóque in hac Bibliotheca sortitus est locum, Zafræ, ut creditur, natus, dū adhuc in patria se contineret parens, Eques militaris ordinis Sancti Iacobi, in Salmantica olim sub lectissimis præceptoribus, in quibus & fuit Franciscus Sancius ille Brocensis Grammaticus & Philologus incomparabilis, ad omnem antiquitatis ac prudentiæ juris percipiendam eruditionem, quidquid erat sibi à natura datum ingenii & industriæ non vulgaris addixit, successu quidem fœlicissimo, quem confirmavit sequens ætas per crebra studiorum ac dignitatis, famæque documenta fructuosè atque honestissimè transacta. Primus ei gradus reipublicæ munerum, ut audio, Senatorius fuit in curia regni Neapolitani locus, à quo se illo tempore denominabat, quo *Legum Theseram* ac de *Consiliarii officio* libellos in vulgus edidit. Patribus hinc annumeratus, qui in Matritensi Curia regium patrimonium tuentur, cùm adhuc in vivis esset Philippus III. succedentem patri ad clavum reipublicæ Philippum IV. dulcissimæ nobis semper memoriæ Principem, æque sibi beneficum expertus fuit. Ab hoc enim, & in Senatum, qui rem administrat Indicam, transire, nec non & inter alterius regii cœtus Iudices, quibus Bullæ, ut vocant, Cruciatæ vicaria Sedis Apostolicæ iurisdictio commendata est, sedere jussus, legationem quoque publicam ad Ludovicum XIII. Regem Galliarum Christianissimum, delectus ei muneri propter doctrinæ atque eloquentiæ dotes, laudabiliter gessit, & quamvis famâ præventus major apparuit. Aggregatus tandem Patribus cæterorum principis Castellæ Senatus, in præcipuo quodam existimationis vertice cōstitutus usque ad mortem vixit, Dominæ Ildephonsæ à Cardenas lectissimæ ac nobilissimæ fœminæ conjugio fœlix, studiis, librisque, quorum ingentem haud numero minùs quàm prætio vim collegerat, studiosorúmque promovendæ industriæ semper intentus; ut verum semper fecerit id quod Ericio Puteano visus olim fuit, *ab ipsis Musis, Gratiisque factus, interque prima ævi nostri decora meritò habendus, quàm doctus, tam bonus, quàm magnus, tam humanus*, nempe *in Iudicio de nova Luitprandi editione* ad Balthasarem Moretum. Thomas Reinesius vir hac ætate clarus eruditione *acutissimum* vocat lib. I. *Variorum* cap. X. pag. 36. Aubertus Miræus eumdem non perfunctoriè celebravit in *Bibliotheca* altera parte. Scipio quoque Dupleix Historicus non obscurus Regis Galliarum Laurentii olim famæ anagrammate isto assurrexit, ac tetrasticho id exponente;

LAVRENTIVS RAMIREZ DE PRADO-
PRÆ SOLE DEMIRANDA VIRTVS.

Divitias alii, vanósque sequantur honores,
Et quæ fluxa uno sunt peritura die.
DEMIRANDA *in te* VIRTVS PRÆ SOLE *refulget*.
Aeterna hæc animi gloria, laúsque tui.

Edidit Adolescens -

Hypomnemata in C. Valerium Martialem; scilicet in *Spectacula*, & quatuor priores *Epigrammatum* libros. Parisiis 1607. iterúmque ibidem cum aliorum ad eumdem Poëtam commentariis. De quibus Iosephus Scaliger, ac de eorum authore, ad Petrum Scriverium illustrando Martiali intentum sic olim censuit, ut & egregiam indolem & præclarum ingenium non indigna existimaverit doctissimi nomine, quod in Gallia fuerat assequutus. Nisi quod ei imponit, ut authorem *Hypomnematum* magis modestè quàm ille alios, moneat de insultibus quibusdam juvenilibus. Et reprehendit quidem sæpius, quæ sibi displicerent in hoc opere, Scriverius; justóque libello sub Claudii Musambertii larva insultavit nostro Laurentio Ludi magister Parisiensis, qui eo prior hunc volverat lapidem, Theodorus Marsilius, *commentario* scilicet formato *in* ejus *Hypomnemata* Parisiis edito anno MDCVII. De quo tamen Marsilio legi dignus est idem Scaliger, qui ad Scriverium item scribens *arrogantissimum* eum, & *imperitissimum Commentatorem* vocavit. Cui tamen Laurentius nil reposuit adversarium dedignatus. Memini legisse me in patria fere puerum D. Petri de Abaunza civis mei, causarum in Hispa-

lensi

lensi curia defensoris *Martialem illustratum*, qui Ramirezium propugnabat, validè Musambertio congressus. Deinde publicavit -

Theseram legum, *sive otium æstiuū pomeridianum : nempe explanationem quatuor Iuris civilis capitum, hoc est, L. Super credendis XI. C. de Iure fisci lib. X. L. Non est verisimile fin. D. Quod metus causâ &c. L. Certa forma IV. C. de Iure fisci ejusdem libri X. & L. Lege Iulia IV. §. ultimo D. Ad leg. Iul. peculatus, conciliatæ cum L. Ob pecuniam LXXXI. D. de furtis*. Matriti 1616. in 4.

Ἐφημερ@, *sive eodem die natum & denatum laborem ad illustrationem Romano-Hispalensis antiqui lapidis*. Matriti 1634.

Epistolam ad Christophorum Medranum in Salmanticensi Academia publicum Medicinæ Professorem super Plinii verba illa ex cap. I. lib. VII. Est aliquis morbus per sapientiam mori. Salmanticæ.

Pentecontarchum, *sive quinquaginta militum Ducem*; hoc est, tot capitum corpus pulcherrimis Philologiæ sacræ & humanæ coloribus variegatum. Antverpiæ apud Keerbergium in 4.

Notas ad S. Orientii Commonitorium carmine scriptum; cujus Gennadius meminit. Miræus author rei est. Nos scimus Delrium *Orientium* edidisse cum notulis.

Schediasma Epistolare De liberalibus studiis. Antverpiæ apud Plantinum anno 1649. in 4.

Dum in Galliis peregrinaretur, prodire in lucem fecit -

Iuliani Petri Archipresbyteri S. Iustæ Chronicon cum ejusdem Adversariis, & De Eremiteris Hispanis brevem descriptionem, & variorum carminum collectionem; ex Bibliotheca Olivariensi desumpta. Parisiis apud Laurentium Sonnium 1628. in 4.

Luitprandi quoque *Subdiaconi Toletani, Ticinensis Diaconi, tandem Cremonensis Episcopi opera, quæ extant*, typis Plantinianis edi curavit anno 1640. fol. In quibus *Chronicon* & *Adversaria* primum in lucem exire se fecisse ait, *Hieronymi de la Higuera Societatis Iesu Presbyteri ac propriis notis illustrata*. In quo tamen resistit ei, ante quinquennium à D. Thoma Tamajo procurata, eorumdem *Chronici* & *Adversariorum* editio Matritensis.

Hispanum etiam libellum olim confecerat-

Consejo *y Consejero de Principes*, inscriptum: sive interpretationem decem capitum Ioannis Cokier *Politicorum*, quibus de Consiliariis Principum agit, cum notis propriis. Prodiit is Matriti ex officina Ludovici Sanchez 1617. in folio. Nec non & alium, cui nomen indidit -

Difficultad *del traducir*.

Adjungit his Aubertus Miræus in elogio Ramirezii parata cum prelo, dum viveret, habuisse -

In Tres posteriores libros Codicis Commentaria.

Decisiones ventilatarum litium, ejus temporis, quo interfuit patrimonii regii Concilio.

Quatuor præterea *volumina*, *quibus plurimi enodantur Sacræ Scripturæ loci, Iuris, & Philologiæ*,

De quibus nil nos audivimus, nec etiam post eius mortem, quæ quidem abstulit virum clarissimum longo senio confectum XXIII. die Octobris anni MDCLVIII.

LAVRENTIVS DE SEPVLVEDA, Hispalensis, Poëta, dedit foras -

Romançes sacados *de Historias antiguas*. Antverpiæ 1551. in 8.

Romances sacados *de la Historia de España del Rey D. Alonso*. Medinæ campi apud Franciscum del Canto 1562. in 8. Antuerpiæque apud Petrum Velpium anno 1580. in 12.

Otros Romances sacados *de la Historia y de los quarenta Cantos dè Alonso de Fuentes*. Burgis apud Philippum Iuntam 1579. in 12.

LAVRENTIVS SVAREZ DE CHAVES, Emeritensis Eques, Poësim coluit, atque in moralibus quęstionibus tractandis maximè. Hujus sunt.

Los Dialogos *de varias questiones en metro Castellano sobre diversas materias*. Nempe - *De la vida activa, y contemplativa* : *De la perfeccion* : *Del estado de religion* : *Del matrimonio* : *De la libertad*. Compluti apud Ioannem Gratianum 1577. in 8.

LAVRENTIVS SVAREZ DE FIGVEROA, castelli Præfectus, quod in Novara Insubriæ civitate præsidio militum tenent Hispani, militare otium terebat scribens -

Reglas militares: hoc est, Antonii Cornazani opus Hispanico carmine hendecasyllabo tertio quoque versu consonante redditum. Venetiis 1558. in 8. apud Ioannem de Rossi.

LAVRENTIVS DE TAVORA, Lusitanus, propriâ gentis linguâ edidit genealogicum opus, scilicet -

Historia *de los Tavoras de Portugal*. Parisiis 1648. folio.

LAVRENTIVS VALLS, Alicantensis, edidit, post Petri Ruizii Monteri commentarium ejusdem argumenti,

Del Iuego *de las Damas por otro nombre el juego del Marro*. Valentiæ 1597.

D. LAVRENTIVS VANDERHAMEN, & LEON, parente Belgâ natus Matriti, fratrem habuit Ioannem pictoriâ arte celebrem

brem, in Curia Regis initiatus ipse sacris D. Petro Gonzalez de Mendoza, dum Archiepiscopatu Granatensi præesset, à secretis fuit; deinde postquam Matriti diu mansisset in eorum, qui ad famam scriptis nituntur, choro perspicuum satis locum sortitus, beneficium in eadem Granatensi diœcesi, quod Vicariatum *de Iubilès* vocant, obtinuit, & fortè alia: unde ad regiam capellam Catholicorum Regum Ferdinandi & Elisabethæ ejusdem Ecclesiæ Granatensis fuit translatus. Varia scripsit, nempe-

Historia *del Señor D. Iuan de Austria*. Matriti 1627. in 4.

Epitome *de la Historia del Rey D. Felipe II.*

Pedaços *de Historia y razon de estado*.

Apologia *a la Politica de Dios de Don Francisco de Quevedo*.

Modo *de llorar los pecados*. Granatæ 1649. in 4.

Elogio *Panegyrico a San Iuan Evangelista*. Granatæ apud Balthasarem de Bolibar 1625. in 4.

Dia *del perfecto Christiano*.

Excelencias *del Nombre de Iesus*. Granatæ 1663. in 8.

Excelencias *del Nombre de Maria*. Ibidem eodem anno.

Efectos *del Agua bendita*. Ibidem apud Franciscum Sanchez 1663. in 4.

Consuelos *del Pecador*. Ibid. 1664. 4.

Historia *de la Baia de todos Sãtos*; sive, *Santa Cruz, provincia de la America meridional, dicha comunmente el Brasil, Historia Topica*. Extare hāc apud authorem manuscriptā refert Ant. de Leon in *Bibliotheca Indica*. Ejus quoq; est libellus, qui inter D. Francisci de Quevedo inclusus fuit opera, ut in eo annotavimus-

Casa *de los locos de Amor* inscriptus.

Vidimus quoque apud eum Granatæ anno MDCLIII. qui ætatis erat ei sexagesimus quintus, penè absolutam sermone Latino-

Lyram funebrem Ecclesiæ concentus, & tubæ ultimi Iudicii clangorem, sacrâ & variâ eruditione consonum, sive sonorum, hoc est, Hypomnema in Sequentia, seu Prosam Defunctorum, Dies illa, Dies iræ &c.

F. LAURENTIUS DE VILLAVICENCIO, Bæticus, Xerezienfis, (quæ urbs non longè à Gadibus, veterum Astæ proxima est, opulenta & nobilis) Eremita Augustinianus, Castellæ provinciæ, Sacræ Theologiæ Magister Regique Hispaniarum Philippo Secundo à ministerio sacrarum concionum fuit. In Germaniam utramque olim deveniens permultùm ibi de Romana Ecclesia meritus audit à nonnullis, qui per id tempus scripta sua typis mandarunt; Lovaniique propter ingenii & doctrinę pręstantiam summo loco habitus est. Brugis præcipuè restitisse, concionibus ad nostræ gentis homines habendis addictum, refert Miræus in *Bibliotheca*. Reversus ad nos, sub initium Belgicarum turbarum Matriti in Curia mansit, ac tandem decessit, his publicatis operibus-

De formando studio Theologico, libris tribus, ac-

De formandis sacris concionibus, totidem. Antverpiæ 1565. Coloniæque 1575. 8. apud heredes Birchmani. *In quos quidquid bonæ frugis esset in similis argumenti libris Andreæ Gerardi Hisperii ex Dominicano Apostatæ, atque damnati* (quod monet in *Bibliotheca Belgica* Valerius Andreas Desselius) *transtulit*.

De Phrasibus Sacræ Scripturæ. Qui à quodam Vvesthmero olim editus liber, ne erroribus authoris sui mixta doctrina simplicibus verę Ecclesiæ alumnis nocumento esset, à Laurentio nostro Theologo probo & Catholico (ut Possevinus ait secundo libro *Bibliothecæ* cap. XXIV.) tutiori restitutus lectioni, ac denuo Antverpiæ excusus fuit anno 1571. in 8.

Adversus consilium Aegidii Vvitzii de continendis & alendis domi pauperibus, quod Antverpiæ emiserat anno 1568. Laurentius noster libellum conscripsit, meritus Academiæ Lovaniensis pro se judicium; quæ de utroque libello consulta respondit (quod Valerius Andreas refert) *probare se scopum Villavezentii, Vvitzii autem improbare*. Inscriptionem libelli eam esse voluit, *De Oeconomia sacrâ circa pauperum curam*. Antverpiæ 1564. in 8. apud Christoph. Plantinum.

Tabulas item *compendiosas in Evangelia & Epistolas, quæ per totam Quadragesimam populo proponi solent*. Lovanii apud Gravium 1563. in folio. E quibus enarrationem suam Evangeliorum & Epistolarum totius anni concinnavit Ægidius Topiarius Dominicanus, Flãder, Valerio Andrea teste. Necnon &-

Tabulas in Evangelia & Epistolas, quæ per totius anni decursum diebus tum festis, tum etiam Dominicalibus populo Christiano cantat Ecclesia. Has quidem Spangerbergus quidam primùm composuit, sed hæresibus, hæreticus cùm esset, miscuit; Laurentius verò repurgavit & ab erroribus vindicavit. Editæ sunt Lovanii apud Bartholomæum Gravium & Venetiis apud Bartholomæum Rubinum anno 1566. in 8. Reperio etiam ei adscriptos-

Sermones super Evangelia, tam de Sanctis, quàm Dominicarum & Quadragesimæ. Lugduni 1568. in 8. nisi idem opus sit cũ superioribus proximè laudatis. Lucas Vvaddingus inter Franciscanos numerat Laurentium Villavizentium hujus libri authorem; quem errorem, ne alios transversos agat, operæ pretium duximus indicare.

F. LAURENTIUS DE ZAMORA, Ocaniæ in Olcadibus, quod regni ac diœcesis Toletanæ oppidum est satis frequens, vitæ & communi huic auræ initiatus est, professioni

ni autem monasticæ apud Hortenses Cistercienfium cœnobitarum domū totius Hispaniæ nobilissimam: cujus quidem posterioribus annis Abbas, necnon & totius ordinis Visitator, idémque (ut proprio rei verbo utar) Definitor cooptari, cùm innotesceret jam doctrinæ, multarúmque virtutum famâ, promeruit. In Gallæcia hic ad Sanctum Claudium Philosophiam docuit, & postquam Castellæ redditus est, cœpit ex ambone ad fidelium concionem de verbo Dei frequenter declamare. Vnde ea nata est propter singularis ac piæ in primis facundiæ eximiam dotem, tarósque ejusdem editos passim fructus, viri celebritas, ut vix uni, aut alteri, qui primas istius laudis ferrent, probè sentientium judicio cōcederet. Proinde utilissimum hoc, quantumvis laboriosissimum, sibi & aliis opus, dum vita suppeteret, etiam senio, & labascentibus membris debilitatus, constanter fecit. Monasteria insuper Cataloniæ Principatus, Censorem, Philippi Regis III. nutu, exercens Pontificium, pristino reddidit observantiæ non parum declinantis culmini. His demum laboribus fractus vivendi exitum fecit Compluti post longas febrium & articularis morbi ægritudines, cùm in *Cantica* edere meditaretur. Præcipuum extat ejus inter alia opus multiplex, sapientiâ, totiúsque literaturæ divitiis refertissimum; nempe -

Monarquia mystica *de la Iglesia hecha de Geroglyphicos sacados de humanas y divinas letras*; septempartitum, hoc est, septem non minùs partibus constans; quarum aliquæ non uno volumine continentur. Singula apponam, ut argumenti conspectum faciam;

Primera Parte, *trata de la cabeza invisible de la Iglesia, de la visible y sus perfecciones*. Matriti 1594. in 4. Valentiæ 1604. apud Petrum Patricium Mey in fol. Precedit huic-

Apologia *por las letras humanas*. Matriti quoque apud Ludovicum Sanchez anno 1614. in 4. hęc prima pars prodiit.

Segunda, *de la miserable ruina de la naturaleza humana, y de los daños, en que por el pecado incurrimos, y bienes que perdimos*. Compluti 1603. in 4. Matriti apud Ioannem de la Cuesta 1611. in 4.

Tercera, *de las alabanças y prerogativas de Nuestra Señora*. Barcinone 1614. fol. Matriti apud Ludovicum Sanchez 1617. fol.

Quarta, *de los medios, que diò Dios à su Iglesia para su conservacion, y del uso de los Sacramentos*.

Quinta, *de sus estados, oficio, dignidad, excelencias, y obligaciones*.

Sexta, *de las personas mas ilustres de la Iglesia, esto es, Apostoles, Martyres, Confessores, y Virgines, que por todo el año celebra, con la explicacion de los Evangelios, que se dicen en sus fiestas*; duabus partibus. Valentiæ 1606. Matriti 1609. Barcin. 1612. in 4.

Septima, *De las armas defensivas y ofensivas, que dexò Christo a su Iglesia*; duobus tomis. Matriti apud Ioannem Cuesta.

Gallicum prodiit, aut totum opus, aut aliqua ejus pars, Parisiis 1609. in 8.

Præterea edidit Laurentius noster -

Discursos *sobre los mysterios, que en la Quaresma se celebran*. Barcinone 1607. in 4. apud Ioannem Simonem, & Compluti 1609. Pinciæque & alibi, post Valentinam principem editionem anni 1604. apud Ioannem Chrysostomum Garriz in 4.

Santoral; tribus tomis in 4. Barcinone 1610. Matriti 1612. & alibi.

De la huida *a Egypto de Nuestra Señora*. Compluti 1614. in 8. & 1609. 8.

La Saguntina, *Poëma*, heroicis versibus in flore ætatis constitutus, antequam XX. annum pertingeret, carmine etiam spectatus, confecit; quod editum est Compluti 1587. Matriti in 8. 1607.

In Cantica Canticorum Commentarius jam laudatus, obitu authoris ineditus mansit, absolutus hic quidem, gravis ac luce dignissimus, uti Angelus Manrrique Pacensis Præsul alicubi testatus est.

His libris, quorū nonnullius editio repetita est etiam decies, morúmque integritate venerabilis Laurentius noster, magno sui relicto desiderio, ad plures abiit an. MDCXIV.

Laudant virum Bucelinus in *Annalibus Benedictinis* ad annum MDXCIII. & MDCV. aliique.

LAZARVS.

LAZARVS CARRERA, reliquit in schedis opus poëticum Duci Bexarensi nuncupatum, ita inscriptum -

Convivium Musarum; in quo nempe Musæ Solis laudes singulæ, juxta id munus, quod sibi tribuitur, referunt elegiaco carmine, elegantiáque, atque eruditione in paucis judicio meo habendum. Dux iste Bexarensis, (ut de ætate Carreræ hinc possit quodquam nasci argumentum) nepos illius alterius est, qui in Granatensi adversus Mauros bello occubuit, D. Franciscus scilicet, ut suspicor, de Zuñiga & Sotomaior Dux Bexarensis quintus.

LAZARVS DE SOTO, Doctor Medicus, Philippi II. Regis Catholici salutem inter alios cubicularios Medicos, dum viveret, tuebatur, scripsitque de arte sua -

Commentariorum in Hippocratis libros quosdam, volumen unum; scilicet -

In librum De Locis in Homine.

In librum De Medicamento expurgante.

In librum De Vsu veratri.

In librum De Diæta.

Animadversiones item *Medicas Practi-*

Practicas; omnia hæc simul apud Ludovicum Sanchez, Matriti 1594. in folio.

Animadversiones Medicas, & *commentaria in librum Hippocratis De Aëre, aquis & locis*. Matriti in officina regia anno 1589. in folio.

LEANDER.

LEANDER DE FIGVEIROA FAXARDO, Lusitanus, ut existimo, scripsit sanè isto idiomate -

Arte *do Computo Ecclesiastico segundo à nova reformaçaõ de Gregorio XIII*. Conimbricæ apud Emmanuëlem de Araujo anno 1604. in 4.

F. LEANDER DE GRANADA MANRRIQVE, mutuato ab urbe illa nobilissima, ut moris est religiosis quibusdã familiis, nomine, Benedictinus monachus, alũnus & Abbas fuit Hispalensis monasterii, deinde ad S. Martini in Matritẽsi Curia, Ecclesiastes, multâ vir doctrinâ. Edidit ex Latino vulgarem -

Insinuacion *de la divina piedad, ò Practica de perfeccion revelada a Santa Gertrudis de la orden de San Benito*; duobus tomis. Prior editus fuit apud Ioannem Cuesta, posterior verò in typographia regia, Matriti 1614. in 4.

Horas *y exercicios espirituales de Santa Gertrudis*. Vallisoleti 1613. in 16.

Luz de las maravillas *que Dios a obrado por visiones y hablas corporales, imaginarias y intelectuales &c.* sive de spirituum apparitionibus (quod argumentum egregiè persequutus fuit Petrus Tyreus) Pinciæ, seu Vallisoleti apud hæredes D. daci Fernandez de Corduba 1617. in 4. Meditabatur magnum opus, cui titulum hunc excogitaverat, *Regeneracion del Mundo*, quo verum ac perpetuum humanæ actionis & conversationis finem Deum comprobare, viámque ad eum dirigere ac munire intenderat; cujus portio esset postrema *De Spiritibus* hic commentarius; sed dedit hunc præposterum editionis ordinem amicorum precibus. Adjungitur huic libro Tractatus brevis -

De la Teulogia *mystica*.

Resolucion *de la contemplacion sobrenatural, revelaciones, apariciones, extasis y arrobamientos para confundir la falsa doctrina de los torpes y desvanecidos alumbrados*. Matriti anno 1623. in 4.

Libro *de la Institucion de la santa Cofradia de los esclavos de Nuestra Señora*.

Refert ipse de se authorin *Prolegomenis* libri ejus, quem *Lumen mirabilium Dei* nuncupavit, dedisse operam Compluti Magistro Seguræ Rhetoricam docenti, scripsisséque *Brevem* hujus artis *Summam*, necnon & *Philosophiæ*, seu *Artium* integrum *Cursum*, doctrinæ, ut sibi ipse arrogat, solidæ, postquam huic professioni multos dedisset annos, inutilémque, & laboriosam referendi ac refutandi antiquorum Nominalium & Sophistarum adinventiones molestiam, fastidisset. Porrò Franciscus Bermudez de Pedraza cives laudans urbis Granatensis in hujus *Historia*, præter jam dicta opera nostro attribuit -

Vida *de Nuestro Señor Iesu Christo*. itémque -

Vida *de Santa Gertrudis*.

F. LEANDER DE MVRCIA, sive, ut Vuaddingus appellat, *Leander Montanus de Murcia*, Capuccinus, in ea urbe natus, Theologiæ apud domesticos Professor, & aliquando provinciæ suæ Præfectus, scripsit -

In Esther Commentarios. Matriti 1647. in fol. apud Alph. de Paredes.

Necnon vernaculo sermone -

Questiones reguiares, *y Regla de los Menores*. Matriti 1645. apud Gregorium Rodriguez.

Explicacion *de la Regla de S. Clara*. Matriti 1658.

Llave Maestra *y escudo de la verdadera explicacion de las Bulas de Innocencio X. y de la Santa Cruçada sobre la suspension de todas las indulgencias, facultades y indultos el Año Santo; con un Tratado, en que defiende la verdad de las opiniones que llevò en su libro de las Questiones selectas regulares*. Matriti apud Gasparem Rodriguez 1650. in 4.

F. LEANDER DE SANCTISSIMO SACRAMENTO, Navarrus, Villafranchensis, ordinis excalceatorum, sive reformatorum Sanctissimæ Trinitatis, Professor fuit Theologus in collegio Academiæ Complutensis, quod ibi hæc habet religiosa familia, generalis aliquando Diffinitor, ac provinciæ Spiritus Sancti Præfectus, ac denique Minister generalis totius ordinis, morali doctrinâ inter paucos, hâc nostrâ ætate, quæ tam ferax est hujus studii, sectatorum & illustratorum censendus. Publicavit namq; moralem suam Theologiam septem comprehensam voluminibus; his scilicet,

I. *Quæstiones morales Theologicæ in septem Ecclesiæ Sacramenta; nempe de Sacramentis in genere, De Baptismo, Confirmatione, Extrema unctione, Pœnitentia & Indulgentiis*.

II. *In reliqua Sacramenta; videlicet de Ordine, de Eucharistia, de Sacrificio Missæ ac de Matrimonio*. Vtraque pars prodiit Lugduni in folio 1654. iterúmque typis Philippi Borde & sociorum 1664. in folio.

III. *Quæstiones morales in quinque Ecclesiæ Præcepta*. Matriti 1649. in fol. Lugdunique apud Borde & socios eodem anno.

IV. *Quæstiones morales de Censuris*

sumis ecclesiasticis. Compluti . . . . Lugdunique iisdem typis eodem anno.

V. *Quaestiones morales de Impedimentis seu Poenis ecclesiasticis*. Compluti . . . . ac Lugduni 1664. ut superiora.

VI. & VII. *In Decem Decalogi Praecepta*. Compluti, ac Lugduni 1664. iisdem typis.

Decessit è vivis Compluti XXX. Augusti MDCLXIII.

LEO.

LEO DE CASTRO, Salmanticae ingenium acre & capax, insignémque memoriam, quibus & aliis dotibus natura eum locupletaverat, excoluit literis, cùm humanioribus, praeceptorem sortitus Ferdinandum Nonium à patria Pincianum cognominatum, Professorem tunc temporis excellentissimum, tū scholasticis Philosophiae, ac Theologiae, atque hujus quidem sub Francisco Sancio, qui ad discipuli commentaria in Esaïam Prophetam, quorum mox meminimus, & authoris & operis accuratam contulit laudationem. Adjunxit quoque is linguarum Graecae atque Hebraicae cognitionem; qua & pervigili industriâ atque labore improbo nocte, diéque ad procudendam sibi è sacris literis nō vulgarem eruditionis laudē fuit enixus. Ac praeterquāquod quinquaginta & amplius annos ex primaria cathedra hujus professionis juventutem Hispanam eloquentiae instruxit artibus, Theologus interim creatus Doctor, & aliquando beneficio longae aetatis Theologorum collegii Decanus, tandem in Vallisoletana per id tempus adhuc Collegiata Ecclesia Canonicum sacerdotium, cui docendi Sacram Scripturam onus est injunctum, obtinuit. De sacris iisdem literis magno & valido ausu, cui tamen forsan successus defuit, benemereri aggressus fuit lucubrationum publicatione argumenti non vulgaris, quod utique ei cum summis ejus aetatis viris fuit decertandum. Contendit Leo nempe Hebraicis Bibliis, utpote vitiatis, & unà cum introductione punctorum corruptis, non eam fidem habendam, quam existimabat doctorum vulgus: verámque potiùs & indubitatam eorum librorum sententiam in vulgata Sancti Hieronymi, atque item in Graeca septuaginta seniorum translationibus perquirendam. Super quo cum Benedicto Aria-Montano viro undequaque clarissimo, qui Bibliorum regiae Antverpiensi editioni praeesse fuerat jussus, contentionis diu funem traxit, quasi nimiùm credulo veritati, ut ipse loquebatur, Hebraicae; cui tanquam originali & illibatae unà cum translationibus Graeca, Latina, & aliis compertae fidei dari debere locum in editione illa pervicaciter Leo pernegabat. In hoc tamen frustrà eum laborasse, nec Hebraeorum librorum authoritatem sic facilè convelli posse, virorum excellentium, quos hujus linguae usu atque ejus gentis historiae cognitione praestantes habuit hoc & superius saeculum, communis fuit existimatio. At ille eò in omnibus, quae in lucem protulit, collimavit; praecipuè in opere illo, cui inscripsit,

Apologeticus pro lectione Apostolica, & Evangelica, pro Vulgata D. Hieronymi, pro Translatione Septuaginta-virorum, próque omni ecclesiastica lectione contra earum obtrectatores. Salmanticae 1585. in folio.

E Biblicis libris *Esaiam* & *Oseam* illustrandos suscepit. Cogitabat ad omnes *XII. Prophetas Minores*, & ad *Canticum Canticorum*; sed ea solum perfecit; nempe -

Commentaria in Esaiam Prophetam ex sacris Scriptoribus Graecis & Latinis confecta adversus aliquot commentaria & interpretationes quasdam ex Rabbinorum scriniis compilatas. Salmant. typis Mathiae Gastii 1570. in folio. Adjunguntur in fine - *Periochae singulorum Capitum Esaiae summam continentes*; item - *Concordia Evangelica cum Esaia Propheta, adductis in medium locis parallelis*: item - *Loci quinquaginta, quos juxta septuaginta Interpretum Graecorum paraphrasim ex hoc Propheta citant Apostoli & Evangelistae*.

Commentaria in Oseam Prophetam ex veterum Patrum scriptis, qui Prophetas omnes ad Christum referunt. Ibidem apud haeredes Mathiae Gastii 1586. in fol.

Videsis de nostro censentes Antonium Possevinum in *Apparatu* & Ioannem Morinum *Exercitationum Biblicarum* lib. 1. exercit. 1 cap. 2. pag. 22. Decessisse refertur anno MDLXXXVI.

F. LEO A SANCTO THOMA, Lusitanus, Conimbricensis, Sancti Benedicti ordinis monachus, idémque monasterii Tibianensis quarto lapide ab urbe Brachara extructi (Sanctum Martinum de Tibaens vocant) semel atque iterum Abbas, penes quem totius Congregationis Lusitanae residet Praefectura; Conimbricae vespertinam, uti scholasticus mos appellat, Theologiae cathedram, eo tempore moderabatur, cùm *Benedictinum Chronicon* Lusitanè à se cōscriptum edere incepit, hoc titulo,

Benedictina Lusitana. Cujus Historiae primus tomus prodiit Conimbricae ex officina Didaci Gomez Loureiro 1644. in folio; secundus autem post aliquot annos.

Constitutiones quoque *suae Congregationis* formavit ab Vrbano VIII. approbatas IX. die Novembris anni MDCXXX. Opusculúmque seu libellum *De propriis ejusdem Sanctorum officiis*.

Reliquit inedita nonnulla de rebus sacris, scilicet, *De Porticu Salomonis*; *De Scala Iacob*; *De Apparatu sacro*; teste Georgio Cardoso in *Agiologio Lusitano* XIX. Martii pag. 239.

Desiit

Desiit esse mortalis VI. die Iunii anno MDCLI.

LEONARDVS.

LEONARDVS DE PEÑAFIEL, Americanus, ut credo, Societatis Iesu Sacerdos, & in Limensis urbis gymnasio primarius Theologiæ Doctor, edidit -

In Primam partem S. Thomæ commentaria; duobus voluminibus. Lugduni anno 1666. hoc est, de Deo uno & trino.

Præfectus fuit provinciæ Peruanæ.

LVCAS.

LVCAS quidam Barcinonensis, in Eremo Ruhensi Patavini agri Eremita, formavit -

Romualdinam, seu Eremiticam montis Coronæ Camaldulensis ordinis Historiam; ad Antonium Cardinalem Carrafam; ediditque in Eremo ipsa anno 1587. in 8. Italicè autem ut existimo, Venetiis apud Nicolaum Misserinum 1590. in 8.

LVCAS D' ANDRADE, Lusitanus, Portugalliæ Regi à sacris, ac Prior, ut vernaculo appellant verbo, *da Matriz de Villaverde* scripsit vulgari gentis linguâ -

Ludovici Alvarez d'Andrade parentis sui *vitam* piissimè gestam: de quo & hoc filii opere videndus Georgius Cardosus in *Agiologio Lusitano* III. Martii.

F. LVCAS DE CORDVBA, provinciæ Aragoniæ Eremitarum Sancti Augustini sodalis, edidit -

Vida *de S. Guillermo*. Perpiniani anno 1588.

F. LVCAS FERNANDEZ DE AIALA, domo Murcianus, ordinis Sancti Dominici provinciæ Bæticæ, Sacræ Theologiæ Lector, ut vocant, conscripsit in laudem Deiparæ Mariæ -

Hortum Augustissimi nominis Mariæ, variis areolis & aromatibus moralibus consitum, sive elucidationem ad verba Lucæ cap. I. vers. 27. Et nomen Virginis Maria. Matriti 1648. 4.

Item vernaculè -

Historia *de la perversa vida, y horrenda muerte del Ante-christo.* Matriti apud Franciscum Garzia 1649. in 4. ac prius Murciæ 1635. in 4.

F. LVCAS DE SANCTO FRANCISCO DE LA TOVILLA, Valentiæ nobili loco natus, ordinis Minorum excalceatorum Prov. S. Ioannis Baptistæ, excellenti vir pietate, salutisque animarum zelo, vir ecstaticus; scripsit -

Ioiel *de la Madre de Dios*. Murciæ anno 1629. in 12.

Consule Antonium Panes hujus provinciæ Historicum Parte II. libro V. cap. XXVII.

LVCAS GRACIAN DANTISCO, Didaci viri clarissimi Philippo Regi II. à secretis filius tertiogenitus, paterno exemplo invitatus ad studia eruditionis, confecit imitaturus Balthasarem Comitem Castillionæum, qui simile opus Italis dedit,

El Galateo Español, *destierro de ignorancias, quaternario de avisos.* Matriti apud Ludovicum Sanchez 1599. in 16. Valladoliti 1603. in 16.

F. LVCAS DE LOZOYA, Complutensis, ex sodalibus Mercenariis, S. Theol. Magister, Complutique Professor, ingeniosus & eloquens Ecclesiastes, reliquit editioni maturos -

Conceptos predicables *sobre San Matteo*.

LVCAS MARCVELLO, Aragonius, Darocensis, unà cum fratre (ut referam id quod Vincentius Blascus de Lanuza de iis adnotat in *Historia regni Aragoniæ*) præter poëtica quædam formavit librum non incuriosè -

De la Naturaleça *de cien aves*.

F. LVCAS DE MONTOIA, Matritensis, ordinis Minimorum S. Francisci de Paula sodalis, ac generalis Chronographus, populari dedit sermone -

Coronica general *de la orden de los Minimos de San Francisco de Paula su fundador* (post vitam hujus Patriarchæ sanctissimi scriptam Italicè à Paulo Regio, Gallicè à Claudio Vivier, Latinèque à Gaspare Pasarello Magistro ordinis generali) Matriti apud Bernardum de Guzman 1619. in fol.

La forma *de rezar el Rosario de la Santissima Trinidad*.

Modo *de conservar la salud de la Republica*.

Sentidos metaforicos *de la Sagrada Escritura*. Matriti apud Viduam Alphonsi Martini. 1626. in folio.

Vida, virtudes, santidad *y milagros del Venerable Varon D. Fr. Francisco Ximenez de Cisneros Arçobispo de Toledo.* Mansit hic liber ineditus M.S. in archivio monasterii S. Bartholomæi *de la Vega* Toletanæ urbis: *In quo* (ait Miræus) *non solum Ximenii vitam & egregia, portentosáque opera, verùm & Complutensis literariæ Reipublicæ monumenta, collegia, monasteria, leges, facultates, claros viros & innumera ejus magnalia recenset.* Idem Miræus nos admonuit, eo quo *Bibliothecam* formabat, tempore, adornare Montojam editionem alterius partis *Sensuum metaphoricorum S. Scripturæ*: paratúmque habuisse immensi laboris aliud opus, quod inscribitur -

Index universalis totius S. Scripturæ,

tra SS. Doctorum & Patrum Latinorum & Græcorum: in quo singula quæque summariis & argumentis disquirit industria singulari, ut ait Miræus.

LVCAS RODRIGVEZ, Complutensis, edidit -

Conceptos de divina Poesia. Compluti 1599. in 8. apud Ioannem Iñiguez de Lequerica.

LVCAS SALGADO, Iuris Canonici (ita cum schola loquimur) Licentiatus, D. Ferdinandi de Valdes Hispalensis Præsulis Advocatus fiscalis, edidit -

Ceremoniale, seu exercitium Altaris secundum usum Rom. Ecclesiæ ex probatissimis authoribus, tam Theologis, quàm Canonicis, collectum. Salmanticæ apud Ioannem Perier 1570. in 8.

De Ordine procedendi contra Episcopos in causa hæresis, Tractatum; quem laudat Franciscus Peña in scholio 93. ad tertiam partem *Directorii Eymerici*.

LVCAS DE SORIA, Hispalensis, patriæ Ecclesiæ Canonicus, eximiâ vir pietate & modestiâ, luci dedit pium & disertum opus -

De la Passion *de Nuestro Señor Iesu Christo*. Hispali 1614. in folio. Item -

De la Reformacion *de las asistencias en los Templos*; Philippo Regi dicatum libellum, seu epistolam. Hispali 1623. in 4. ut scilicet separatim fœminæ à viris convenirent in templis, ut in Italia ferè usurpatur, saltim in concionibus audiendis.

Vertit quoque in vernaculum sermonem ex Latino -

Del Conocimiento de Dios *por el de las criaturas, y del arte de bien morir del Cardenal Bellarmino, y de las Postrimerias del Hombre del Cartuxano*. Hispali apud Franciscum de Lyra 1639. in 8.

Obiit XVIII. Martii MDCXLI.

LVCAS VELOSO, Lusitanus, Iesuitarum sodalis, scripsit -

In Iudith Historiam commentaria. Primum nempe volumen: at secundi spem fecit Georg. Cardosus in *Agiologio Lusitano*.

LVCIA.

LVCIA DE IESV, Matritensis fœmina pietatis nomine non mediocriter laudatur; scripsisséque refertur -

De Vita sua, sermone vernaculo: unde quædam producit testimonia Petrus de Alva in *Militia Conceptionis*. Ineditum id operis hucusque esse credimus.

LVDOVICVS.

D. LVDOVICVS DE AIALA, nescio quis, reliquit M.S.

Indices *de Genealogias*. Quod opus Matriti possidebat, dum viveret, D. Garzias de Salzedo Coronel, eques Sancti Iacobi, vetus amicus & civis noster.

F. LVDOVICVS DE ALARCON, Augustinianus, scripsit -

Camino del Cielo, *como se busca y halla*. Compluti apud Ioannem Brocar 1547. in 8.

F. LVDOVICVS DE ALCALA, Franciscanorum fratrum observantiæ in provincia Castellæ sodalis, publicavit vernaculâ linguâ -

Tratado *de los prestamos, que pasan entre mercaderes y tratantes, de los logros, cambios, ventas adelantadas y ventas al fiado*. Toleti apud Ludovicum Aiala 1543. in 4.

Hujus meminit in *Bibliotheca Scriptorum ordinis* sui Lucas Vvaddingus, sub nomine Ludovici Complutensis.

LVDOVICVS DE ALCAZAR, Hispalensis, nobili loco natus, presbyter Societatis Iesu, in qua bonis omnibus disciplinis instructus, Cordubæ atque Hispali sacras literas docuit; sed quod præcipuum ante alia haberi debet, insignem posuit operam in adornando atque illustrando *Apocalypsis* libro obscurissimo. Edidit namque lucubrationes suas ad ipsum ingeniosas quidem, eruditas, elaboratásque, ut censet Cornelius à Lapide. Sed quisnam sponsor erit, telo eum, quamvis acuto & forti, scopum tetigisse? Operis titulus;

Vestigatio arcani sensus in Apocalypsi: cui subjunxit -

Opusculum de sacris ponderibus & mensuris. Antverpiæ apud Ioannem Keerbergium 1604. in folio, ibidémque apud Nutios 1619. Lugduníque 1616. in folio.

Post ejus obitum prodiit succedaneum superioris opus, nempe -

In eas Veteris Testamenti partes, quas respicit Apocalypsis, nempe Cantica Canticorum, Psalmos complures, multa Danielis, aliorúmque librorum capita, lib. V. Accessit -

De Malis Medicis opusculum. Lugduni apud Posthios 1631. in folio.

Diem vidit extremum Hispali in patria XVI. Iunii MDCXIII. ætatis suæ LXIII.

LVDOVICVS ALPHONSVS DE CARVALLO, Astur, natus in oppido *Cangas*, domi Professor Latinarum literarum, ad hæc Sacerdos, edidit -

Cisne de Apolo, *de las excelencias y digni-*

dignidad, y todo lo que al Arte poetica, y versificatoria pertenece, &c. Medinæ typis Ioannis Godinez de Millis 1602. in 8.

F. LUDOVICUS ALVAREZ, Cisterciensis, domus Superatensis (*Sobrado* vocat vulgus) Abbas, scripsit-

De los Usos *de la regular observancia del Cistel de España*. Salmanticæ apud Ioannem à Terra nova 1565. in 8.

F. LUDOVICUS ALVAREZ, Toletanus, Eremitarum Sodalis, scripsisse dicitur,

Sermones De Immaculata Conceptione: testibus Hippolyto Maraccio in *Bibliotheca Mariana* & Petro Alva in *Militia Conceptionis*.

LUDOVICUS ALVAREZ CORREA, Lusitanus, Sacerdos, Iuris Pontificii atque Theologiæ peritus, Alphonsi à Mendoza Olissiponensis Præsulis generalis Vicarius, cui & à secretis fuit, utilem edidit, variáque eruditione tinctum libellum, quem ita nuncupavit-

Exequucion *de Politicas y brevedad de despachos*. Matriti 1629. in 8.

F. LUDOVICUS ALVAREZ DE TOLEDO, ex nobilissima Oropesæ Comitum familia natus in oppido *Valderas* diœcesis Legionensis ord. Eremitarum Sancti Augustini, fervens apud nos & apud Indos Occidentales Evangelii & morum ad ejus leges instituendorum procurator, scripsit, sed non typis subjecit,

Sermones *de las Dominicas del Año; Sermones de Quaresma, Pasquas, Fiestas de Nuestra Señora y de los Santos; Sermones de Difuntos*.

F. LUDOVICUS DE ANGELIS, Lusitanus, Portuensis, ex familia Eremitarum D. Augustini, Sac. Theol. Doctor, & in Ulissiponensi collegio Sacræ Scripturæ Interpres, Alexii Menesii Bracharensis Præsulis confessiones excepit. Inde provinciæ Lusitaniæ ordinis sui priùs, postea religiosæ totius familiæ Chronographus designatus, pro munere imposito dedit, ex libris præcipuè Sanctissimi Doctoris,

De Vita & laudibus S. Patris Aur. Augustini Hipponensis Episcopi & Ecclesiæ Doctoris eximii, libros sex. Conimbricæ typis Didaci Gomez de Loureiro 1612. 4. Quod ipsum jam præstiterat, ut lego in Valerii Andreæ *Bibliotheca Belgica* Gerardus Moringus Gelder, Lovaniensis Theologus, *Vita D. Augustini* ex ipsis potissimùm sanctissimi viri monumentis eruta, atque Antverpiæ edita anno 1533. in 8. Item Lusitanicè-

Iardin *de Portugal de Mulheres illustres*. Conimbricæ 1626.

Parabat *Augustinianos Annales* Castellæ sermone, peragratis, ut accuratiùs rem absolveret, præter Hispaniam integram, Galliâ etiam, Italiáque, ut erat ordinis sui ornandi studiosissimus; sed immortuus huic curæ est vir doctus atque eruditus, candoréque animi charus omnibus & commendatus, circa annum MDCXXIV. Huic nostro adscribunt domestici *Suspiriorum Sancti* parentis *Augustini* inventionem, atque è Vaticana Bibliotheca primam in lucem productionem anno MDCXVIII. factam, quæ quidem vir pius ac doctus, Præsúlque Seguntinæ Ecclesiæ Sancius Davila scitè vertit in vernaculam linguam. Meminit cum laude Ludovici nostri F. Ant. à Purificatione in Prologo *Chronici Provinciæ Portugalliæ Eremitarum*. cap. VIII. ac X.

F. LUDOVICUS DE ANGELIS, ordinis Sancti Basilii provinciæ Bæticæ, in eáque Definitor, ac domus Hispalensis Abbas, edidit-

Compendio *de la Regla de San Basilio, que recopilò el Cardenal Besarion Niceno por mandado de Eugenio IV. Papa*. Item-

Instruccion *de novicios*. Hispali apud Clementem Hidalgo 1615. in 8.

F. LUDOVICUS AB ANGELIS, Lusitanus ordinis S. Francisci provinciæ Portugalliæ, dedit foras-

Mesa spiritual. Olissipone anno 1667. in 8.

F. LUDOVICUS DE APARICIO, Conc'ensis, ex sodalibus, qui sub advocatione Deiparæ Virginis de Mercede captivos e Mahometanorum potestate redimunt, Magister Theologus, Vicariam magistri generalis potestatem in Italia exercuit, unáque totius ordinis negotia Romæ procuravit. Ad nos reversus Theologiam vespertinis horis in Schola Toleti docens, cœnobii ejusdem urbis Præfectus, typis publicavit, Latinè, ut credimus, Hispanéque-

Defensorio *del culto de nuestro Padre Adam, y de los Santos del viejo Testamento*. in 4. Laudatur quoque ejus-

Centuria *de Martyres del orden de la Merced*.

Post hæc ad Indos transfretavit unà cum *D. N. de Toledo* Manzeræ Marchione Peruani orbis Prorege, cui erat à confessionibus: sed in reditu ad nos Habanæ diem suum obiit: quocum perierunt-

In Evangelium S. Matthæi, duo volumina nondum edita.

LUDOVICUS DE ARANDA, Ubetæ, quæ Bæticorum urbs est, constitutum habebat domicilium scribens-

La Glosa *de Moral sentido en prosa a las*

Las coplas de D. Iorge Manrrique. Pinciæ in 4. apud Didacum Fernandez 1552.

Glossa *a los Proverbios de Don Iñigo Lopez de Mendoça, y a XXIV. Coplas de las Trecientas de Iuan de Mena*, versibus. Granatæ 1578. 8.

F. LUDOVICUS DE ARIZ, Ioannis filius, Naxaræ, ut videtur, nobili stirpe satus, sub Francisco Manrriquio Auriensi Episcopo, cui Oeconomus erat Ioannes parens, canonicum ejus Ecclesiæ sacerdotium, cui sacræ supellectilis custodia commissa est, obtinuit. Benedictinus deinde factus Vallis-venariæ domus, sive, ut vulgaris appellatio est, *Valvanera* sodalis, religiosi instituti professione maluit censeri. Ejus est -

Historia *de las Grandeças de la Ciudad de Avila*. Compluti 1607. in folio apud D. Martinez Grande.

Historia *de Nuestra Señora de Valvanera*. 1608. in 8.

F. LUDOVICUS DE AVILA, ordinis Eremitarum Sancti Augustini. S.T.M. cùm præesset Toleti sodalibus, foras dedit -

Discursos *morales del Santissimo Sacramento del Altar*. Toleti 1603. in 4. hoc est, Tractatus VI. quorum ultimus est, *De la Missa y de sus partes y sagradas ceremonias principales della*.

Patriam habuit castellum *de Garci-Muñoz*, professúsque fuit religionem Matriti ad Sanctum Philippum.

D. LUDOVICUS DE AVILA & ZUÑIGA, Placentiæ natus, ut suspicor, ex epistola quadam Ioannis Verzosæ ad eum data id colligens, Mirabelli, Alchonchelis, Brantevillæque Toparca, quorum locorum potitus est ductâ uxore N. Friderici Stunicæ & Sotomajoris filiâ, atque ex asse herede. Alcantarensis Militiæ fuit, post Regem perpetuum illius, ex Pontificio Indulto, administratorem summus ac princeps (*Comendador mayor* audit) Romæque apud Paulum IV. & Pium IV. PP. MM. regius Legatus: cujus in suadenda Synodi ad Tridentum, pro coronide summæ totius Ecclesię rei imponenda, reassumptione, cura & studium summopere laudatur. Carolo Cæsari, dum viveret, fuit in paucis charus; cujus de rebus in Germania fœliciter gestis egregiè scripsit, nempe -

Los Comentarios *de la guerra del Emperador Carlos V. contra los Protestantes de Alemania*. Quod opus adeo magni Carolus fecit, ut Alexandrum sibi Macedonem pro solita, iustâque modestia præponeret, Scriptoris autem gestarum à se rerum nomine, laudéque longo famæ intervallo post haberet. Editum est in Hispania anno 1546. & 1547. in 8. Venetiisque 1553. Latinum dedit Guilielmus Molinæus Belga Antverpiæ item in 8. anno 1550. Gallicum autem Aegidius Boileau Parisiis 1551. apud Vincent. Sertenas, item Matthæus Vaucher Caroli V. Imperatoris Haraldus Ant. apud Nicolaum Torcy 1550. in 8. De opere isto & authore Alphonsus Garsias Matamorus Hispalensis in aureo opusculo *De Doctis Hispaniæ viris* sic olim optimè censebat; Ludovicum *purâ & illustri brevitate lectissimam illam, musicamque elegantiam, quæ fuit in Cæsare quondam maxima, & nomen quoque ipsum Commentariorum solâ ferè esse imitatione consequutum. Nativis enim & maxime propriis & urbanis utitur verbis, quæ quamvis domestica, ut C. Cæsar, consuetudine imbibit, tamen ut esset perfecta hæc loquendi laus, multis quidem literis, his quidem reconditis, summo studio & diligentiâ, dum in aula versaretur, etiam obtinuit*. Hactenus ille.

Comentarios *de la guerra que hizo en Africa el Emperador Carlos V*. Hi nunquam editi sunt. De iis autem ambigere non possumus lectis his Ioannis Genesii Sepulvedæ ex *epist.* XVI. ad authorem scripta; *Commentarios rerum a Carolo Cæsare in Africa gestarum quos a te magnâ diligentiâ, parique ingenio confectos Garsiæ Lasso ad me mittendos dedisti, libentissime perlegi. &c.*

Meminit, aut innuit certè hoc scriptum Ioannes Verzosa in metrica ad eumdem Ludovicum data lib. I. ejus *Epistolarum*, cùm noster in comitatu Philippi Principis ad Carolum parentem Augustum tendentis Italiâ transiret, cujus epistolæ mentionem suprà fecimus.

F. LUDOVICUS DE AZEVEDO, Gallæcis parentibus Medinæ campi natus, Augustinianus de Salmantina domo, scripsit -

Marial, *Discursos morales en las Fiestas de Nuestra Señora*. Valladoliti apud Franciscum de Corduba 1600. in fol. Olissipone 1602. in fol.

Vida *del Santo Fr. Tomas de Villanueva*.

Vida *del V. Padre Fr. Luis de Montoia*.

Hæc tribuit huic opera Thomas de Herrera in *Historia Domus Salmantinæ Augustinianorum*. Promiserat idem *De las Dominicas del Año*, alia editurus, nisi immaturo fato extinctus fuisset duo de quadraginta annis natus, Christianæ salutis MDC.

F. LUDOVICUS DE AZEVEDO, Lusitanus, Iesuita, in Æthiopiam (ait Alegambius *Bibliothecæ Societatis* author) unà cum Laurentio Romano anno MDCV. penetravit, & strenuum se ibi operarium præstitit, quamvis ætate fractus esset morbisque. Nec voce tantùm eos populos, sed scriptis etiam lucubrationibus excoluit. Transtulit quippe in sermonem Chaldæum -

Commentaria Francisci Toleti in Epistolam

stolam Sancti Pauli ad Hebræos anno 1617.

Horas Canonicas, & Horas Beatæ Virginis.

Exorcismos contra tempestates.

Annotationes Imaginum Christi Domini ab Hieronymo Natali nostro *factas.* Item -

Annotationes Imaginum Apostolorum & Eremitarum. anno 1625.

In Æthiopicum, seu Amaranum sermonem, qui curialis in Æthiopia est, transtulit -

Testamentum novum; illúdque unà cum Ludovico Caldera recensuit. Item ex Lusitano dedit -

Catechismum.

Grammaticam quoque *hujus linguæ Amaranæ* à se prius compositam, novis curis recensuit, illustravitque.

Pratum Spirituale Canonicum supra Symbolum Apostolorum pro Parochis, digessit, materiâ desumptâ ex Roberti Cardinalis Bellarmini *Explicatione Symboli* & ex *Catechismo Romano*, anno 1626.

Huculque Alegambius.

LVDOVICVS BALDO, Catalanus, (ut credere par est) scripsisse dicitur Castellanâ linguâ -

Descripcion de los Condados de Rosellon y Cerdania.

Laudat hunc Ioannes Franciscus Andreas de Vstarroz in *Tract. De las medallas*, fol. 187.

LVDOVICVS BALLESTER, patriâ Valentinus, presbyter Societatis Iesu, cujus inter sodales diu sacram linguam & Bibliæ arcana Valentiæ docuit, sanctimoniâ vitæ non minùs quam doctrinæ merito spectatus & magno pretio habitus. Compitalibus concionibus, quas ex instituto professionis suæ habere Iesuitis mos est, ardenter institit; tentavítque, insperato illo quidem, at fælici successu (inquit auctor *Iesuiticæ Bibliothecæ*) licentiam Bachanaliorum, quæ prorsus erat in ea urbe effrænis, coërcere, producto in circulum convenientis populi hinc cadavere, illinc Christi è cruce pendentis effigie. Quam rem (prosequitur) Antiochenus Patriarcha, Archiepiscopus idem Valentinus, D. Ioannes de Ribera nobilitate, prudentiâ, literis ac sanctimoniâ clarissimus tanti fecit, ut Ludovici per urbem tonantis imaginem curarit sibi coloribus exprimi ad hominis venerationem. Scripsit is -

Onomatographiam, sive descriptionem nominum varii & peregrini idiomatis, quæ in Latina vulgata editione sacrorum Bibliorum occurrunt. Accessit -

Horologia, sive de sacro sermone lib. IV. quorum primus est, *De Substantia divina*; II. *De Substantia corporea inanimata*; III. *De Substantia corporea vegetante*; IV. *De Sensitiva.* Lugduni per Horatium Cardon anno 1615. in 4.

Migravit è corpore cum eximia quadam sanctitatis fama Valentiæ anno Christiano MDCXXIV. prima die Maji mensis, duobus major octogenario.

LVDOVICVS BARAHONA DE SOTO, Bæticus, Lucenensis (quem locum, *Lucenam* vulgò, Cardonæ Dux opulentum valde ac frequentem, suæque ditionis habitat) professione medicus fuit, celebratur tamē quàm maximè studio Poëseos. Carmina quippe edidit spiritus & elegantiæ & ingenii, si quis alius è nostris, plena: ut nec temerè cum Michaël Cervantes tam rei idoneus æstimator atque arbiter, in præstantissimis non Hispaniæ tantùm, sed aliarum quoque gentium Poëtis ausus sit recensere. De patria referens, nil erat, cur non crederem Latino epigrammati, rhythmis tamen vulgaribus, ad Sonetorum, ut vocant, leges efformato, quod author, utens *Lucensis* attributione, Gasparis Beatiensis Advocati Granatensis doctissimi præfixit operibus. *Archidonæ* medicinam faciebat, cùm Ludovici Ariosti fabulam in ulteriores actus perducere cupiens, non inferiori laude emisit in publicum -

Primera Parte de la Angelica; ad D. Petrum Giron Osunæ ducem, Neapolitanum Proregem. Granatæ ex officina Hugonis de Mena in 4. anno 1586. Animadversiones quasdam adjunxit Fr. Petrus Verdugo de Sarria.

LVDOVICVS DE BAVIA, domo Matritensis, regius Capellanus Granatæ ad sepulchrum Catholicorum Regum in Sacello magnificentissimo cathedralis Ecclesiæ, vir pari modestiâ, benignitatéque, doctrinâ verò & eloquentiâ argumento, quod sibi delegit pertractandum, non impari. Siquidem prosequutus Historiam Pontificum, seu potiùs universalem à Gundisalvo Illesca usque ad Pii V. tempora olim duobus tomis perductam, dedit ipse -

Tercera parte de la Historia Pontifical y Catholica desde Gregorio XIII. a Innocencio IX. scilicet de rebus toto orbe gestis ab anno MDLXXII. ad MDXCI. Matriti apud Ludovicum Sanchez 1608. & 1613. in folio, & Barcinone apud Lucam Sanchez anno 1609. fol.

Quarta parte de la Historia Pontifical y Catolica; scilicet de rebus gestis ab anno MDXCI. usque ad MDCV. sub Clemente VIII. & Leone XI. Ibidem apud eumdem Ludovicum Sanchez 1613. fol.

Sed fortè minùs sibi placens in duarum priorum partium authore, & opere, elaborasse idem fertur, atque ex integro absolvisse commentaria ejusdem temporis & argumenti ab initio Ecclesiæ usque ad dimidiati sæculi superioris eos annos, unde continuatio-

tionem olim alienarum lucubrationum cœperat. Quæ quidem commentaria reliquisse eum in schedis, cùm fato cessit, Granatæ nobis retulit D. Laurentius Vanderhamen, qui eo familiariter in eadem urbe, dum viveret, usus fuerat.

La Historia *de la union de la Corona de Portugal a la Corona de Castilla*; quam Italicè atque eleganter scripsit Hieronymus Franchi Conneftagius Genuensis. Barcinone hæc prodiit ex officina Sebastiani Cormellas 1610. in 4.

Remansit inedita, quam æquè derivaverat ex Italico fonte ad canales nostratis linguæ-

La Historia *de Francisco Guichardino.*

Diem suum obiit Granatæ MDCXXVIII.

F. LVDOVICVS DE BEJA PERESTRELLO, Lusitanus (Conimbricensisne an Egitaniensis non liquidò dicitur, aliis placet *Perestrello* nomen loci natalis esse) ordinis Eremitarum Sancti Augustini, Deputatus, ut vocant, sancti Officii Inquisitionis in Lusitania, olim in Italia Cardinalis Paleoti Theologus, Bononiæque in schola per totos XVI. annos primarius Professor publicus, nec non in Ecclesia Metropolitana ejusdem urbis moralis Theologiæ, sive casuum, uti vocant, conscientiæ Magister. Instituerat nempe laudabili consilio Cardinalis Paleotus Bononiæ Præsul Congregationem, ad quam singulis quibusque mensibus in Archiepiscopali ejus Palatio universus clerus conveniebat; ubi tres conscientiæ casus ad Ecclesiæ valvas ante octo dies propositi discutiebantur sine ullo strepitu aut concertatione, sed unoquoque, ut res ferebat, ad interrogata respondente; quo super tandem Ludovicus ipse quid de his sentiendum omnino esset, juxta probabilem magis Doctorum opinionem pronuntiabat. Scripsit exinde observatâ ea occasione-

Responsa Casuum Conscientiæ; duabus partibus. Bononiæ 1587. apud Alexandrum Benacium, deinde auctiori editione Venetiis apud Iacobum Cornerum 1591. & cum *Appendice duorum Tractatuum*, altero *De Contractibus livellariis*; altero *De Venditione rerum fructuosarum ad terminum*. Barcinone 1596. Venetiis 1600. 8. Olissipone 1610. Bononiæ 1613. cum *additionibus Ioannis Baptistæ Gratiani* apud Bartholomæum Cochium Brixiæ anno 1589.

Collegium Sacrum Bononiense Ludovici de Beja, Coloniæ editum fuisse 1629. in 8. alicubi lego.

LVDOVICVS BELLVGA, Toletanus, Doctor Theologus, Bibliorum ac Theologiæ scholasticæ in patria Academia Professor, Pastor inde municipii de *Orgaz* XX. passuum millibus ab ea urbe separati, librum conscripsit ita prænotatum,

Vita duorum, qui primas obtinent sedes in regno Dei, Christi scilicet, atque Deiparæ variis illustrium virorum ac fœminarum revelationibus concinnata, cum duobus præludiis, altero de bono divinarum revelationum, altero de Sybillinis oraculis, & librorum, quibus usus est, delectu. Conchæ 1631. in 4.

LVDOVICVS DE BELMONTE, Comœdiarum Poëta, vel eo tempore audiebatur in theatris, quo sub Lupo Vegâ & aliis Hispana Comœdia omnes alias omnium gentium, omnisque ætatis provocabat. Idem credo cum eo, qui scripsit-

Hazañas *de D. Garcia Hurtado de Mendoza*. 1622. in 4.

F. LVDOVICVS BELTRAN MARCO, Valentinus patriâ, ex ordine Fratrum Prædicatorum, edidit Hispanè-

La vida *y milagrosos hechos de S. Felipe Neri*. Valentiæ 1625. in 4. Petri Iacobi Bacci agens interpretem, quamtumvis dissimulet, qui vitam viri istius sanctitate eximii vernaculâ Italiæ olim ediderat.

LVDOVICVS DE BENAVENTE, Toletanus, lepiditate ingenii ad exornandas Hispanarum Comœdiarum, in quo genere absque controversia regnamus, choros, sive, ut proprio verbo appellant, intermedia, veluti factus à natura, quæ quidem hujusmodi & similia in theatris edi cum plausu maximo sæpius viderat, typis commisit, quo magis & in perpetuum vulgaret, hoc titulo,

Burlas veras, *o reprehension moral y festiva de los desordenes publicos en doce entremeses representados y veinte y quatro cantados*. Matriti 1645. in 8.

F. LVDOVICVS DE S. BERNARDO, nescio cujus instituti religiosi, convertit ex Italico-

Breves meditaciones *sobre los quatro Novissimos*. Matriti apud Cosmam Delgado 1622. in 12.

F. LVDOVICVS BERNARDVS DE QVIROS, monachus Cisterciensis monasterii de *Espina*, inter Salmanticenses Professores cathedræ Bibliorum ordinariæ ab anno MDCXX. summa cum laude præfuit. Lusitaniæ totius cœnobia simul cum Michaële Sada Salmantini collegii Abbate, censor destinatus à Philippo Rege Catholico, cui prudentia ejus & integritas spectata & comperta satis erat, salubri curâ lustravit. Factus quoque apud suos fuit generalis Reformator. Plura scripsit, quæ lucem hactenus (ni fallimur) non viderunt. Hæc enumerant Henriquez & Vischius;

Reipublicæ monasticæ, sive Commentariorum in Regulam S. Patris Benedicti lib. XII

Com-

Commentaria in omnes Sancti Pauli epistolas.

Commentaria in omnes Prophetas minores. Obiit anno MDCXXIX. in extrema etiam senectute munus suum docendi in eadem schola exercens.

D. LVDOVICVS BROCHERO, Hispalensis Curiæ Advocatus, scripsit -

Discurso *del Duelo y Desafios, en que principalmente se trata, si los Iuezes o Gobernadores pueden ser desafiados.*

Discurso problematico *del uso de los coches.* Hispali 1626. in 8. apud Simonem Fajardo.

Discurso *del uso de esponer los niños.* Ibidem 1629.

LVDOVICVS DE CABRERA DE CORDVBA Ioannis filius, Ludovici nepos, qui duo ad Sancti Quintini oppidum, auspiciis Philippi II. Hispaniarum nostri Regis anno MDLVII. admotâ vi expugnatum primi super muro emicuêre, attestâte id nostro lib. IV. cap. IX *Historiæ* postea laudandæ. Ludovicus tamen, qui cẽturio peditum erat, ibi cecidit, cui succenturiatum in munere isto fuisse Ioannem filium superstitem relictum ex patris vexillifero, ibidem scribit. Hic tamen Ioannes mutatâ velificatione, ut videtur, togæ sequutus militiam Fiscalis Advocati munus aliquando gessit, quâ quidem appellatione honoris a filio nuncupatur in tractatu *De Historia*, cujus etiam habebimus statim mentionem; quo loco adjungit eum effigie ac lineamentis faciei omnibus Philippo laudato Regi simillimum fuisse. Pergens itaque is inclytum hũc Principem, uti parens olim & avus armis, efficaciore styli acie descriptum ornare, in lucem dedit Antonii de Herrera simili atque antiquiori opere non deterritus -

Primera Parte *de la Historia del Rey D. Felipe segundo Rey de España.* Matriti apud Ludovicum Sanchez 1619. in folio. Cujus posteriorem partem typis edi cœptã eo tempore affirmat D. Thomas Tamajus quo ipse *Collectionem Librorum Hispanorum* formabat. Laudat quoque hâc alteram partem Ioannes Franciscus Andreas Vstarrozius in Notis ad librum *Forma de cortes* Hieronymi Martel. pag. 28. Limato quidem is dicendi genere atque diserto nervosóque utitur, in concionibus super iis rebus, de quibus deliberatur, confingendis, hominumque ac locorum descriptionibus elegans est sed subobscurus; quem defectum virtutibus multis egregiè compensat. Scripserat prius -

Tratado *de Historia, para entenderla y escrivirla.* Ibidem in eodem Typographeio anno 1611. in 4.

F. LVDOVICVS DE CACEGAS, Lusitanus, ordinis Sancti Dominici, multo labore ac diligentiâ per totam Portugalliam peregrinatus vicennio & amplius, collegit ea omnia, quæ ad scribendam ordinis sui, cujus erat Chronographus in Lusitanica provincia, Historiam deservire usquam possent. Qui tamen ante digestum opus septuagenario major decessit, non quidem magno allato rei detrimento, cum nec limato esset sermone, parúmque artificioso dicendi genere polleret. Cœmenta nimirum reliquit Ludovico à Sousa sodali, qui admotâ ordinis accuratione, digestum novè ac reformatum opus Lusitano sermone luculento & valde eleganti, alter ut Ludovicus Granatensis Lusitanos inter præstantiâ dictionis audiat, servato nihilominus Cacegæ nomine, typis ederet. Inscriptum ergo libri vestibulum hoc modo,

Primeira Parte *da Historia de S. Domingos particular do reyno e conquistas de Portugal, per F. Luis Cazegas da mesma ordem e provincia, e Chronista della, reformada con estilo & ordem, & ampliada em sucessos & particularidades per Fr. Luis de Sousa filho do convento de Benfica.* Prodiit ex hoc cœnobio typis Gerardi de Vinha 1633. fol.

Successit post multum tempus, Sousâ jam è vivis erepto, Antonii de Purificatione ejusdem ordinis curâ -

Secunda Parte *da Historia de S. Domingos &c.* apud Henricum Valentem anno 1662. folio; cujus partis lib. IV. cap. VII. de Ludovico Cazega honorifica fit mentio. Tertia & ultima pars propediem expectatur.

Ejusdem generis est -

A Vida *de D. Fr. Bartolome dos Martyres da ordem dos Pregadores, Arcevispo y Senhor de Braga, reformada em estilo e ordem, e ampliada per Fr. Luis de Sousa.* Vianæ anno 1619. in folio.

Laudatur quoque Cacegæ liber -

Das Genealogias *de Portugal* à Georgio Cardoso in *Agiologii Lusitani* secunda parte die XIX. Martii. Hic ipse Cardosus author est servari in cœnobii Benficensis archivio opus alterum a Ludovico relictum -

Das Matronas illustres *da ordem de S. Domingos.* die XI. Aprilis. & XXVIII. Maji lit. b.

Vivus esse desiit anno hujus sæculi decimo, septuaginta & amplius in ætate numerans.

LVDOVICVS CALDEIRA, Lusitanus, Societatis Iesu, acer in Æthiopia Procurator salutis Abissinorum gentis, scripsit Æthiopicè -

Calendarium Festorum mobilium secundum computum anni Aethiopici ad Romanum accommodati, cum explicatione illius.

Informationem de Iejunio; linguâ Ama-

Amaranâ quæ apud Curiales in usu est.

Testamentum novum eâdem Amaranâ linguâ versum à Ludovico de Azevedo sodali unà cum eo recensuit.

LVDOVICVS DE CAMOENS, Lusitanus, ex nobili parente Simone Vaz de Camoëns & Anna Macedo matre circa annum superioris sæculi Olissipone ortus, literas autem Latinas & Philosophiam doctus Conimbricæ, huic pacis otio militare negotium præferens, Septæ, quæ urbs ad Freti angustias in Africæ ora maritima præsidio Lusitanorum tenebatur, stipendia mereri primùm cœpit, nec sine virtutis impressa ei nec abolenda usquam nota. In quodam enim cum hoste congressu fortiter pugnans oculo fuit mulctatus. Hinc ad Indos navigans non ducibus tantum suis militares operas, sed etiam multóque magis ingenii ac Poëtici spiritus divinas dotes omnibus quotquot Lusitanæ Musæ has delicias non surdâ pertransirent aure, hoc est, humanitatem non prorsus exuissent, approbavit. Innocui veró carminis fines prætervectus, ut in fama est, luere exilio impotentiæ culpam debuit, Sinarúmque ad usque plagam fugâ damnari. Nec tamen infortuniis adhuc satis impensus, etiam cùm restitutus Goam rediret, sævâ tempestate jactatâ & fractâ, quâ vehebatur, navi, ægrè ipse ad litus enatavit, jacturâ omnium, præterquam quod sui Lusiadum, quod pauló post laudamus, operis, factâ. Hoc enim clarissimum ingenii sui monumentum sive affectum sive jam eo tempore perfectum, lævâ, ut quondam Cæsar Iulius, elatâ, dum remigio dextræ utitur, exitio eripuit. Desiderio tamen patriæ tactus post sedecim annorum militiam peregrè toleratam, & maximè ut Sebastiano Regi, quantumvis adhuc puero, Lusiadum istud opus ei nuncupatum offerret, anno MDLXIX. in Lusitaniam suam reversus est. Nec tamen isto sic amplo erga Regem & cives suos ad memoriam omnem posteritatis merito valuit ex necessariorum egeno ad aliquam tolerabilem vitæ conditionem emergere. Imò post decem alios annos in sordibus atque egestate diem suum obeuntis corpus syndone pro gentis more cooperiēdum fuit aliunde ad hoc ultimum charitatis præstandum ei officium corrogatâ. Decessit quinquagenario major anno MDLXXIX. absque ulla prole, cùm perpetuo cœlebs vixisset. Corporis habitum si quæras, mediocri staturâ fuit, & carne plenâ, capillis usque ad croci colorem flavescentibus, maximè in juventute. Eminebat ei frons & medius nasus cætera longus & in fine crassiusculus. Luminis tamen orbitate species totius oris non parum dehonestabatur. Corpore isto gestavit ingenium in paucis excellens, & ad Poësim verè natum, facile, copiosum, sublime, vividum, & quod omnia mentis cogitata (erant autem hæc plurima, insigniaque) disertissimis atque animi plenis exprimeret sive lyricis sive epicis versibus. Æqualem enim ubique plausum tam amatorii lusus patheticè, ac suaviter, quàm fortia Ducum facta sublimiter, ac pro argumenti majestate, utraque vero ingeniosissimè ab eo pertractata, non intra Lusitaniæ dumtaxat limites, sed ubi sensus boni & perfecti est omnino aliquis, reportavêre. In Geographicis & Prosopographicis descriptionibus naturam ferè æquavit arte; comparavit valde appositè; atque episodiorum varietatibus, veluti amœnis quibusdam ab incæpto diverticulis factorum seriem fabellarum digretiunculis, absque tamen summæ, quâ res gestas carmine complexus est, fidei jacturâ pulcherrimè distinxit. Præterquam quód eruditum se esse prodidit satis supérque in omnium veterum Poëtatum, antiquitatisque & graviorum etiam disciplinarum cognitione. Adeo in ejus carminibus omnia hæc emicant, atque eruditorum mentes feriunt authorique eorum arctissima reddunt complexione devinctas. Notæ satis erant hæc viri existimatio & magnæ dotes Philippo II. Regum principi. Idcirco eum Portugalliæ potitum ea inter publicas & maximas alias sollicitasse cura dicitur de Camoësii sublevanda fortuna; nec parum doluisse, cùm ante non multum tempus decessisse eum è vivis accepit. Post fata, ut solet, gliscente hominis famâ, cum alii plures effusi sunt in ejus laudes, tum etiam Matthæus Cardosus Iesuita Eborensis Academiæ Humanitatis scholæ Præfectus eleganti hoc epigrammate ejus famæ plausit, quod sepulturæ ejus post ailquot annos fuit insculptum.

Naso Elegis, Flaccus Lyricis, Epigrammate Marcus
Hic jacet, Heröo carmine Virgilius.
Ense simul calamóque auxit tibi, Lysia, famã,
Vnam nobilitant Mars & Apollo manum.
Castalium fontem traxit modulamine; at Indo
Et Gangi telis obstupefecit aquas.
India mirata est, quando aurea carmina lucrum
Ingenii, haud gazas ex Oriente tulit.
Sic bene de patria meruit, dum fulminat ense,
At plùs dum calamo bellica facta refert.
Hunc Itali, Galli, Hispani vertêre Poëtam:
Qualibet hunc vellet terra vocare suum.
Vertere fas, æquare nefas; æquabilis uni
Est sibi, par nemo, nemo secundus erit.

Elogio etiam luculento ac diserto vulgatis Portugalliç linguç Camoësium ornavit eruditus Eborensis Ecclesiæ Cantor Emmanuel Severinus de Faria; & quicumque divinum Lusiadum ejus Poëma sive novis, sive renovatis editionibus, sive tandem e Lusitano in peregrinas linguas conversionibus illustraverunt, multi sunt in celebrando eo atque

ejus

ejus inclyto formatore. Id autem sic inscriptum prodiit in typorum lucem;

As Lusiadas *de Luis de Camoës*; primùm Olissipone anno 1572. Quam editionem plurimæ aliæ subsequutæ sunt. Hujus Poëmatis interpretationem Latinam dedit Thomas de Faria, Carme ita, Targensis Episcopus, tacito proprio nomine ac dissimulatâ interpretis operâ, & ut monuit Leo Allatius in *Apibus Vrbanis* Andreas etiã Bajanus Goësis, forsânque & Franciscus Macedus eamdem replicaverunt. Gallicam alius; Italicam cùm ille anonymus, cujus Petrus de Mariz proximè laudandus meminit, tum Carolus Paggius Genuensis Alexandro Papæ VII. nuncupatam Henrici Valentis de Oliveira typis anno 1656. Olissipone edidit cum vitæ authoris eleganti compendio. Hispanis etiam primus communicavit Benedictus Caldera, hinc Ludovicus Gomez de Tapia, & Henrricus Garzes, & fortè alius, nam & quartæ interpretationis Castellanæ factã alicubi mentionem invenio. At commentariis quidem Emmanuel Correa brevioribus, quæ iteratâ editione locupletavit Petrus Mariz, deinde etiam Emmanuel Faria de Sousa prolixioribus, sed oppidò eruditis, Lusiadum hoc Poëma, quod nec Torquati Tassi, nec Virgilii, Homerive Poëmatum invidere gloriæ iidem ex doctæ gentis communi ferè judicio existimant, luculenter satis exposuerunt & illustraverunt. Ludovicus quoque Gomez de Tapia versioni suæ breves adjunxit notas. Et adhuc in Portugallia alii ostenderunt se in suo isto cive ornando ingeniosos & eruditos, quorum lucubrationes typis numquam editæ sunt; ex quibus Emmanuel Severinus laudatus unum appellat Ludovicum Sylvam de Britto, Priorem, ut vocant, Ecclesiæ Sancti Miraculi urbis Santarenensis. Carmina Camoësii alia omnis generis comprehensa sunt in eo volumine, quod hanc præ se inscriptionem fert

Rimas *de Luis de Camoës*. Olissipone in 4. sæpius editum.

Comœdias quoque is fecisse aliquas secundum illius temporis captum, Plautique Amphitrionem aliáque in vernaculum transtulisse dicitur.

F. LVDOVICVS DEL CAMPO, Carmelita Prov. Bæticæ, dedit ad Innocentium P.X.

Iudicium de Immaculata Beatissimæ Virginis Mariæ Conceptione, & pro illius ultima diffinitione & Apostolica canonizatione. Hispali 1650.

LVDOVICVS CAPOCHE, scripsit; sed non edidit.

Descripcion *de la Villa y cerro de Potosi*. Antonius Leonius in *Bibliotheca Indica Occidentali* Tit. XV.

F. LVDOVICVS DE CARAVAJAL, Bæticus, ignotum mihi ex quo hujus regionis loco, vir in sæculo nobilis, parentúmque admodum locupletum unicus hæres; quæ omnia reliquit, ut fieret Minorum ordinis, quos regularis vocant observantiæ, sodalis; in Parisiensi Schola sic profecit in studiis theologicis, postquam humanioribus literis & Philosophicâ omni doctrinâ locupletem satis animum gereret, ut ætate illâ, cùm domum rediisset, doctisque lucubrationibus se exerceret, non mediocre sibi nomen & existimationem pepererit. Ad sacrum Tridentinum Conventum, qui sub Paulo III. celebrabatur, venit Theologus, ibíque ad Patres elegantem habuit orationem secundâ Quadragesimæ Dominicâ. Certè is Guardianum, ut domestico Minorum verbo utar, tunc temporis agebat Hispali, cùm Ioannes Genesius Sepulveda Cæsaris Caroli Historiographus *Apologiam* suam *De justis belli causis adversus Indos gerendi* testimoniis eorũ, qui secum sentiebant, Theologorum Hispaniæ clarissimorum communiret. *Item nobis suffragantur* (ait) *magno consensu Hispalenses Theologi, qui nuper summam quæstionis diligenter perlegerunt, in primisque duo viri doctissimi Ludovicus Caravajalus Franciscanorum Præfectus & Augustinus Sbarroia monachus Dominicanus, qui Theologiam ex cathedra in suorum collegio docet*. Hunc Ioannes Eisengreinius in *Catalogo Testium veritatis*, virum appellat *eruditione & eloquentiâ clarum, Philosophum atque oratorem perfectissimum, nec ulli Theologorum secundum*. Excogitavit Theologiam â manu Sophistarum vindicare, cujus consilii specimen dedit in

Theologicarum *Sententiarum* libro singulari, sive *Restituta Theologia & à Sophistica & barbarie pro virili repurgata specimine, de Deo*. Antverpiæ apud Ioannem Gravium 1548. 8. Coloniæque priùs apud Melchiorẽ Novetianũ 1545. cujus nominis *restitutæ* scilicet *Theologiæ*, invidiam depellere â se modestè, serióque contendit. Adjungitur *Approbatio libri cum explicatione quorumdam argumentorum sibi objectorum*, ad D. Ludovicum Caravajalem Osorium gentilem suum. Item ejus est

Oratio jam laudata ab authore *habita in Concilio Tridentino Dominicâ secundâ Quadragesimæ anno MDXLVII*. Lucas Vvaddingus non rectè existimavit diversa esse opera, *Theologicas sententias*, & *Theologiam restitutam*.

Professus is nomen fuit inter eos, quibus non tam Erasmi Roterodami eruditio præstrinxit oculos, quàm excogitandi libertas animum pupugit, atque adeo

Apologiam *Monasticæ professionis* adversus eum edidit, nuncupatam Laurentio Suario a Figueroa Marchioni *de Priego* & Comiti *de Feria*, quem appellat studiorum suo-

suorum proram, puppímque, cujus expensis alitum se se ait Parisiis, dum Theologiæ ibi operam daret. Epistola data est Salmanticæ MDXXVIII.

Antverpiensi quadam ex officina hæc prodiit 1529. Respondentique Erasmo rursum opposuit -

Dulcorationem amarulentiarum Erasmicæ responsionis. Hallucinatus est Miræus *Apologiam* Francisco Carvajalio tribuens.

Ejusdem est -

Declamatio expostulatoria pro Immaculata Conceptione Dei Genitricis Mariæ, & dilutio quindecim argumentorum, quæ adversus præfatam Declamationem quidam Parisiis ei objecit. Parisiis apud Oliverium Mallardum 1541. in 8.

Epistolam quoque *ad Laurentium Suarez de Figueroa Feriæ Comitem*, cum insignis elogio *Vvaddingus* laudat, editámque ait fuisse Salmanticæ 1528. quam crediderim eamdem illam esse, de qua jam loquuti sumus, *Apologiæ* nuncupatoriam.

LVDOVICVS CARDVCHI, (Itali *Carducci* scribunt) regius Mathematicus, Matriti, ut credo, ex Italo parente editus, vertit ex Latina Euclidis translatione, post Roderi cum Zamoranum,

Elementos *Geometricos de Euclides Filosofo Megarense, sus seis primeros libros, traducido el testo y comentado*. Compluti anno 1637. in 4.

Modos *de medir Iurisdicciones y Tierras*. Matriti 1634.

D. LVDOVICVS CARRILLO & SOTOMAIOR, Ferdinandi filius ex Francisca Faxardo & Sotomaior, qui rerum Indicarum Concilio præfuit, Alphonsi germanus frater, quem *Davidici Psalterii paraphrasis* metrica literatorum huic albo insertum suo loco habet, origine Cordubensis, inibi, aut alio loco, ubi pater Magistratum gerebat, natus, Iacobæi ordinis Eques, ac *Fontis-Magistri* in Bæturia Præceptor, seu Commendatarius; post sexennium studiis majoribus Salmanticæ impensum, velificatione mutatâ Martis castra sequutus est, in Hispanis nempe triremibus, quatuórque earum præfecturam (*Quatralvo* nostri homines vocant) brevi adeptus. Nec post multum intervallum temporis in ipso ætatis flore, annum scilicet agens quartum supra vigesimum, extinguitur, juvenis senili prudentiâ, & correctiisimis moribus, classiariæ suæ militiæ ad conjungendam cum virtutis operibus pietate author ipse & exemplar. Prodierunt post ejus mortem Alphonsi fratris curâ, partim prosaica, partim metrica, Ludovici nostri opera hâc inscriptione conspicua;

Obras *de D. Luis Carrillo*. Matriti apud Ludovicum Sanchez 1613. in 4. in quibus, alia inter, *Ovidii* libellus est *de Remedio Amoris* Hispano carmine octo-syllabo accuratè, & *Senecæ* libellus *de Brevitate vitæ* prosâ oratione redditi. Meminit ibidem Alphonsus, qui notas quasdam huic *Senecæ* interpretationi adjunxit, imperfectum reliquisse fratrem Ludovicum de *S. Gertrudis rebus gestis* Poëma. Obiit quidem ille XXII. Ianuarii MDCX.

LVDOVICVS DE LAS CASAS, ex familia forsan hac Hispalensi, Iuris utriusque Doctor, quo tempore Hispali ardebat controversia inter Dominicanos & Franciscanos, edidisse fertur -

Defensorium Pro Immaculata Virginis Conceptione. Hispali. Itémque -

Pro defendenda pura Conceptione Virginis Mariæ, Tractatum. Hispali 1503. nec non & -

Defensorium prædicti Tractatus: Sic Marracius in *Bibliotheca Mariana*, & in *Catalogo ad annum MDIII*. Petrus Alva in *Militia Conceptionis*.

: LVDOVICVS DE CASANATE, Aragonensis, ex Turiasone urbe, cujus erat civis Franciscus pater, ut verosimile est, oriundus, legum scientiam eo successu perdidicit, alacritate atque præstantiâ ingenii subnixus, ut post umbratiles scholas in forum veniens, æquúmque proferendi se & Hispanis simul omnibus commendandi theatrum sortitus Matritensem Curiam, iis etiam minimè locum cesserit, qui doctiùs cæteris, atque facundiùs causas tuerentur. Quare fisci rationibus bene consulturi Aragonensium rerum Senatus Patres commendavêre eum Regi ante alios, quem harum patrocinio præficeret. Darocensem quoque Archidiaconatum Cæsaraugustanæ almæ obtinuit Ecclesiæ. Extat ab eo editum -

Consiliorum & Responsorum volumen primum. 1606. in folio.

F. LVDOVICVS CASPENSIS, vulgo DE CASPE à loco natali Aragoniæ regni, à quo solent Capuccini cognominari, Cæsaraugustanus fortè apud Vvaddingum propter metropolis honorem dictus, ad quam is locus pertinet, Sacræ Theologiæ professor fuit, & provinciæ suæ Aragoniæ Capuccinorum Definitor. Scripsit -

Cursum Theologicum complectentem præcipuas materias, quæ in scholis tradi & legi solent secundum ordinem D. Thomæ, duobus voluminibus. Lugduni 1641. fol. apud hæredes Laurentii Anisson & Gabrielis Boissat.

D. LVDOVICVS DE CASTILLA, Conchensis Ecclesiæ Archidiaconus, ac forsan urbem ad illam natales referens, ab *Historiæ* ejus-

ejusdem authore Ioanne Paulo Martyre Rizo inter cives illius, qui literis quidquam consignaverunt, recensetur, nullo tamen ejus opere disertè laudato. Ad quem ego nullus dubito quin hæc pertineant, in Bibliotheca Comitis Ducis Olivarum, dum ea superesset, extantia, ut ex ejus catalogo manifestum redditur:

Vn Discurso *sobre el remedio general de las necessidades destos reynos*. M. S. in 4. Legitur quoque ibi hæc sequens nota,

Miscellaneas varias *de muchos y diferentes autores en materias diversas, que recogiò D. Luis de Castilla en muchos tomos, lleno todo el caxon primero, y entre ellos ay cartas de Alvar Gomez, Pedro Chacon, y otros*. M.S.

Philippus II. Rex, sive De Rege Portugalliæ designando. M.S. in folio.

LVDOVICVS CATENA, vulgò forsan DE LA CADENA, secundus Academiæ Complutensis post Petrum Lermam patruum Cancellarius erat eo tempore, quo *de doctis Hispaniæ viris* doctè & eleganter Alphonsus Garsias Matamorus differebat, qui non vulgari eruditionis præconio Catenam celebravit. Adiri potest de hoc etiam referens Alvarus Gomezius *De rebus gestis Ximenii* lib. VIII. unde quæ ad rē Bibliothecæ nostræ pertinent, ne prolixus sim, hæc habe. Sunt apud ejus hæredes.

Orationes multis eloquentiæ luminibus claræ; quibus studiosorum hominum encomia, qui ad gradus seu promotiones ascendebant, continentur, maximo totius theatri applausu recitatæ. Pangebat argutissima epigrammata, & favebat ingeniis, barbariémque à Complutensi Academia pro virili propulsandam curavit. Hæc ille.

LVDOVICVS COELLO DE LA BARBVDA, Lusitanus, Olissipone ortus, propriâ tamen Castellæ linguâ, quæ notior est, conscripsit.

Reies de Portugal *y empresas militares de los Lusitanos*. Olissipone 1624. anno in 4.

Apologia *de la Fidelidad Portuguesa*.

LVDOVICVS COLLADO, Medicus Doctor Valentinæ Academiæ, corporum sectionis, anatomicæque disciplinæ omnis peritissimus, eo tempore Valentiæ profitebatur, quo in Castellana Regum Curia velut Æsculapius alter, Podalyriúsve habebatur Franciscus Vallesius, cui ne in aliquo cederet, aut secundus esset, recusavit etiam vocatus eò venire, urbano isto usus joco, miram videlicet rem futuram, si vallis sub se collem haberet, in cognominibus Vallesii ac suo festivissimè ludens. Scripsit ergò Valentiæ semper manens.

In Galeni librum *de ossibus commentarium*. Valentiæ 1555. in 8.

Ex Hippocratis *& Galeni monumentis Isagogem ad faciendam medicinam*. Ibidem apud Philippum Mey 1561. in 8.

De Indicationibus *librum unum*. Ibidem apud Davidem Perez 1572. in 8.

Inedita alia reliquisse eum ad *Hippocratem*, & *Galenum*, quæ posteriores Medici veluti Cynosuram sectati sunt, affirmat cum exaggerata hominis laude Gaspar Escolanus lib. V. *Hist. Valent*. cap. XXXIII.

LVDOVICVS COLLADO, Bæticus, Nebrissēsis, Mediolani merebat sub Philippo II. Rege Maximo Architectus militaris Insubrici seu Lombardiæ exercitus, cum linguâ vulgari Italiæ dedit foras.

Prattica manuale *di Artigleria*; ad D. Carolum de Aragonia Terrænovæ Ducem. Venetiis 1586. in fol. apud Petrum Dusinellum, quæ & ibidem prodiit 1606. fol. apud Hieronymum Bordonum. Quam deinde Hispanicam fecit hac inscriptione,

Practica manual *de Artilleria, en que se trata del arte militar, de las maquinas de los antiguos, de la invencion de la polvora y un examen de Artilleros*. Mediolani apud Paulum Gerardum 1592. in folio.

Laudat in præfatione hujus operis quosdam Hispanos, quibus palmam in hac professione modestè defert, *Petrum Navarrum* illum *Comitem* famâ satis clarum, *Ludovicū Piçaño* tormentariæ rei alicubi Præfectum, *Ferdinandum* quoque *à Costa* Centurionem, aliósque; dignus ipse, quem principatu istius argumenti ornatum plures velint egregiâ ejusdem artis cognitione instructi.

F. LVDOVICVS DE CONCEPTIONE, Lusitanus ex Reformatis Sanctissimæ Trinitatis sodalibus, natus in oppido *Avis* pluribus annis Theologiæ lector, semélque & iterum Diffinitor generalis. Scripsit.

Examen veritatis *Theologiæ moralis per singulares casus & quæstiones*. Matriti 1655. in folio. Hujus prioris tomi posteriorem parabat.

Nomine quoque totius familiæ suæ excalceatorum.

Pro Immaculata Conceptione *Deiparæ Virginis Mariæ summariam, brevémque orationem simul & informationem*, in folio.

Vivebat adhuc anno MDCLVI. jam septuagenarius.

F. LVDOVICVS DE CORDVBA RONQVILLO, ex ordine Sanctissimæ Trinitatis, quem professus fuit in cœnobio urbis Vbetensis, S. T. Magister, post administratam provinciam Bæticam, Carthaginis Americanæ creatus Præsul venit ad Indos; unde reversus ad Hispaniam Granatæ diem suum obiit, designatus jam Truxiliensis in iisdem regio-

regionibus Indicis Antistes. Edidisse fertur- *Sermones funebres de los Excelentissimos Señores Condes de Olivares.*

LVDOVICVS CORREA, commendatur posteris historico opere, quod confecisse dicitur, scilicet-

Conquista del reyno de Navarra. (cui interfuit ipse) Toleti apud Ioannem Varela 1513. in fol. ad D. Guterium de Padilla Calatravensis ordinis majorem Commendatarium, Militarium ordinum Senatus Præsidem.

LVDOVICVS CORREA DA SILVA, Olisiponensis, Francisci Correæ Domini *de Bellas* filius, Sacerdos, Theologus & Iurisconsultus, Abbas Ecclesiæ ac monasterii de *Lordello* cognominati, scripsit vulgò commendatam, at rariùs visam,

De Immunitate Ecclesiarum ad Caput Inter alia Relectionem &c. In Monasterio ipso Lordelli editum commentarium.

Laudatur quoque à Didaco Covarrubia I. *Variarum* XIII. num. 6. *Ludovicus Lusitanus* ex *Comment. ad L. Siis qui* §. *utrum D. De rebus dubiis*; fortè idem cum nostro.

D. LVDOVICVS CRESPI & BORJA, Valentinus ex urbe regni principe, unus ex Præpositis (*Pabordres* appellat idiotismus gentis) qui Valentinæ Ecclesiæ Metropolitanæ addicti in schola tamen bonas horas docendæ collocant juventuti, Archidiaconúsque in eadem Ecclesia Saguntinus, seu de *Morviedro*, Theologiam professus fuit ex primæ horæ cathedra, doctus æquè, ac pius, fervidúsque Ecclesiastes, cui animarum salus concionum sacrarum unicus fuit scopus. Vidimus hunc Matriti vastissimum Iesuitarum collegii Imperialis templum facundiæ suæ atque eximiæ pietatis luminibus implentem, numerosissimámque concionem ab ara maxima ad valvas usque & in fenestris, non solùm ab ore unius pendere immobilem, sed & unà cum eo, cùm perorandum fuit, effusissimo luctu, & vocibus non obscuris aut demissis, reatuum suorum veniam à Deo poscere, ac pœnas commeritas deprecari. Oratorium Sancti Philippi Nerii Valentinis fundavit, ipse unus ex sodalibus Presbyteris fructuosæ hujus familiæ. Oriolanus inde Præsul die XXIII. Octobris MDCLI. ac die II. Septembris MDCLVIII. Placentinus fuit renuntiatus. Quam postremò dictam Ecclesiam regebat, cùm venit Legatus regius ad Alexandrum VII. Pontificem Maximum in causa immunitatis Deiparæ Virginis: in quo quidem munere summâ prudentiâ & constantiâ animi, significationem Sedis Apostolicæ, quàm maximè potuit, causæ favorabilem, literis bullatis universo Christiano orbi expressam magna cum sui nominis laude obtinuit. In Hispaniam reversus, & ab Ecclesia sponsa Matritum veniens lethali morbo correptus in oppidulo agri Toletani, *Novès* dicto, spiritum Deo tradidit, non sine documento aliquo, ut fama est, commoti & plaudentis Cœli haud naturali concentu supremo obeuntis actui, cui se se tam seriò, diligentèrque præparaverat. Edidit-

Propugnaculum Theologicum Diffinibilitatis proximæ sententiæ piæ negantis Beatissimam Virginem Mariam in primo suæ Conceptionis instanti originali labe fuisse infectam, objectum Hyacintho Arpalego Doctori Theologo. Valentiæ ex officina Bernardi Nogues an. 1653. in 4. *Arpalegus* Innocentii Papæ X. judicio & examini subjecerat libellum supplicem, in eóq; quoquomodo spectantia ad proximam diffinibilitatem sententiæ negantis contractionem peccati originalis in Beatiss. Deipara.

Quæstiones selectas morales, in quibus novæ aliquæ doctrinæ IoannisCaramuelis Episcopi Misiensis confutantur. Lugduni apud Laurentium de Anisson 1658. 4.

Vertit quoque ex Italico, quâ linguâ non minùs quàm Hispanâ propriè oquebatur, imò & ad populum conciones habebat,

La Vida de San Felipe Neri. Valentiæ an. 1651. 4.

Dederat olim foras sub anagrammatico nomine *Silvii Ciprès de Povar*,

Tractatum de Origine, & progressu Præposituraram Sanctæ Ecclesiæ Valentinæ. Romæ, ubi causam Præpositorum defendebat, an. 1641. Quod opus laudat D. Laurentius Mattheu & Sans volum. 1. *De Regimine regni Valentiæ* cap. IV. §. III. n. 94.

Frater germanus fuit Ludovicus noster *D. Christophori à Crespi de Valdaura* Aragoniæ supremi Cōcilii Præsidis, seu Vicecancellarii, ut vocant, summi literis, prudentiâ, integritate, magnitudine animi, pietate viri, quem suo loco hujus nostræ *Bibliothecæ* exhibemus.

F. LVDOVICVS A CRVCE, Lusitanus, Brigantinus, honestis parentibus natus, in Bæticam se conferens fratibus se applicuit Minoribus in Sancti Gabrielis provincia. Compluti optimo edito literarum specimine Romam fuit remissus unà cum Ioanne Baptista Moles Procuratore generali, ut à secretis ei esset. Provinciæ Terræ-laboris Præfecturam, deindéque sacrarum Deo Virginum S. Claræ apud Neapolitanos regimen adeptus jam & muneribus exercitatus, Romam trāsfertur, ut sacro Lateranensi Templo Pœnitentiarius deserviret, collegisque præesset. Demum sub Gregorio XV. creari meruit Vicarius generalis Minorum strictioris observantiæ in Italia degentium, quibus se olim aggregaverat. Quâ gubernationis ratione ab Vrbano Papa VIII. abrogatâ,

rogatâ, quòd minùs universo sodalitio expediret, recessit ad pristinam pænitentiæ administrationem. Hoc etiam retento munere Præpositus jam iterum Neapolitanæ provinciæ creatus, ad comitia ordinis generalia Toleti celebranda ad nos profectus Cæsaraugustæ obiit VII. Idus Maji anno MDCXXXIII. ætatis suæ LXVII. Vir fuit severitate in se ipsum, religiosáq; observantiâ spectabilis, assiduúsque in studijs, ut Lucas VVaddingus ait, ex cujus totidem ferè verbis hæc nostra repræsentavimus. Scripsit-

Disputationes morales in tres Bullas Apostolicas Cruciatæ, Defunctorum & Compositionis: cui adjicitur-

De Electione opinionum appendix. Lugduni, præstante operam eodem VVaddingo, apud Iacobum Prost an. 1634. in 4.

In Bullam Cœnæ Domini, volumen alterum: de quo edendo cogitabat eo tempore, quo *Bibliothecam Franciscanam* dedit foras idem VVaddingus.

Tractatum de piis legatis relictis fratribus Minoribus; in quo probat licere hæc admittere secundum cautiones à D. Bonaventura præscriptas in *Regulam Minorum*.

Dubia aliquot *moralia*; quibus in Pœnitentiaria domo Lateranensi doctè respondit. Hæc omnia tribuit ei VVaddingus, & Georgius Cardosus in *Agiologio Lusitano* die IX. Maji lit. L.

De Iubilæo Tractatus adservatur M.S. in Bibliotheca Barberina cod. CCX.

De eo scripserunt Ioannes à Trinitate in *Chronico Prov. S. Gabrielis* I. parte lib. III. cap. XXXIII. Emmanuel da Esperanza in *Chron. Provinciæ Portugalliæ* lib. I. cap. V. VVaddingus & Cardosus laudati.

LVDOVIDVS CRVCIVS sive de CRVCE, Lusitanus Olissipone natus, in Societate Iesuitica floruit Latinâ eloquentiâ, maximè Poëtica, Græcæque & Hebraicæ linguarum notitiâ. Artem Rhetoricam duodecim annis cùm docuisset, ad interpretanda sacra Biblia vocatus fuit. Vnde ad amatam sibi dicendi artem remeavit, eámque denuò per biennium professus est. Latino is atque eleganti carmine expressit-

Davidis Psalmos CL. Qui prodierunt Ingolstadii ann. 1597. Neapoli 1601. Mediolani 1604. Lugduni 1608. & alibi.

Tragicas & Comicas Actiones plures. Lugduni apud Horatium Cardon an. 1605. in 8. *Quas ego perlegens* (Antonius inquit Possevinus in *Apparatu Sacro*) *fateor me & multiformem Dei sapientiam, & multitudinem ejus misericordiarum sæpiùs collaudasse, qui, quod peroptandum est in flagitiosorum Histrionum comœdiis ablegandis, rationem etiam hoc ævo monstraverit, quâ omnis omnium hominum status juvari queat cum vera jucunditate. Res verò ipsæ tam variæ atque multiplices adeo Latinè & propriè, idque non solutâ, sed ligatâ oratione enuntiatæ indicant, quænam inde ad excolendam etiam linguam promi queat utilitas*. Hæc ille.

Vitam quoque, sed prosâ oratione, scripsit *Dominici Ioannis Coadjutoris temporalis* ejusdem Societatis, quam M.S. servari in Tabulario ejus Romano, affirmat Philippus Alegambius.

Corporeis vinculis solutus Conimbricæ, qua in urbe tot adeptus fuit eloquentiæ etiam extemporalis, atque Appollineæ facultatis palmas, ad plures abiit XVIII. Iulii MDCIV.

LVDOVICVS A CRVCE, scripsit, Antonio de Leon authore in *Bibliotheca Nautica* pag. 149.

Instruccion y avisos de las derrotas y carrera de las Indias. M. S.

LVDOVICVS DE LA CVEVA, Granatensis Presbyter, Cæcilii nomine in hac urbe nati voluit in eo dignosci libro, quem de rebus patriis ita inscriptum elucubravit;

Dialogos de las cosas notables de Granada y lengua Española, y otras algunas cosas curiosas. Hispali anno 1603. in 4. ad Dom. D. Ferdinandum Niño de Guevara Hispalensem Antistitem S. R. E. Cardinalem, cujus ex familia erat.

Mathematicarum disciplinarum non mediocriter peritum fuisse eum prædicat in *Historia Granatensis urbis* Franciscus Bermudez de Pedraza.

F. LVDOVICVS DE ÇARAGOZA, ita a patria urbe dictus, quod inter Capuccinos, quorum fuit sodalis, in more est, provinciæ suæ Aragonensis Minister ac Diffinitor generalis, edidit-

Lucubrationum Theologicarum, seu materiarum scholasticarum juxta mentem Sancti Bonaventuræ, duo volumina, ut Lucas VVaddingus in *Bibliotheca Franciscana* & Benedictus Polaccius de Scandriglia in *Fructibus Seraphicis* authores sunt.

LVDOVICVS CERQVEIRA, Lusitanus ex oppido *Alvito*, Societatis Iesu Sacerdos; Tiberiensis factus Episcopus Titularis gubernavit ad mortem usque Christianitatem Iaponicam, quæ anno MDCXIV. ætatis suæ LXII. eum oppressit; de quo plura Alegambius. Scripsit-

Manuale Casuum conscientiæ quod Iaponicè versum typis editum fuit in Parochorum usum.

De Morte gloriosa sex Martyrum, qui anno MDCIV. in Iaponia pro Fide passi sunt. Romæ apud Bartholomæum Zannetum 1607. in 8.

De Morte item *Melchioris Bugondoni, & Damiani caeci, qui anno MDCV. eamdem ob causam occisi sunt*. Nec non &

Literas ad Claudium Aquavivam generalem Praepositum, anno MDCXIII.

LVDOVICVS DIAZ FRANCO, Olissiponensis, Philosophus, adhuc juvenis Compendium edidit Philosophiae, ita nuncupans,

Doctrina Filosofica. Olissipone apud Petrum Craesbek 1618. +

LVDOVICVS DIEZ DE AVX, nobili familiâ natus in Aragoniae regno, urbéque Caesaraugusta, facili stylo usus tam pedestri, quàm rhythmis ligato, scripsit.

Las Fiestas *de Çaragoça a la Santa Madre Teresa de IHS.*

Fundacion de la Capilla *de Nuestra Señora del Pilar*. Caesaraugustae an. 1594. Simúlque, ut credo,

El Catalogo *de los Obispos y Arçobispos de Çaragoça*: quem tribuit ei Vincentius Blascus in *Aragoniae Historia* lib. ultimo cap. XXXVII.

Aurelio Prudencio, *Hymnos traducidos*. anno 1619. in 8. Caesaraugustae apud Ioannem de Lanaja.

Compendio de las fiestas *de Çaragoça por la promocion del M. Fr. Luis de Aliaga en Inquisidor general*. Ex eadem officina an. 1619. in 4.

LVDOVICVS DOMINGVEZ, interpres Hispanus est Primae, Secundae ac Tertiae Partium.

De D. Reynaldos *de Montalban Emperador de Trapisonda*; quas ex Italico Anonymi communicavit otiosorum vulgo, quâ linguâ inscripta haec fabulosa Historia est *L' Inamoramento del Imperator D. Carlo*. Perpiniani apud Sansonem de Arbus. 1589. in folio.

F. LVDOVICVS DE ESTRADA, Cisterciensis monachus Vallisbonae monasterii, post administratam totam Congregationem Hispanicam generalis, ut vocant, Reformatoris munere functus, Abbatiam de *Iranzo* in regno Navarrae, geri perpetuò solitam, à Philippo Rege IV. accepit. Scripsisse dicitur.

Exordium Congregationis Môtis-Sion in Hispania, libro uno; sed quâ linguâ non dicunt domestici.

F. LVDOVICVS DE ESTRADA, Cisterciensis, Hortensem domum natalem sibi religiosi status locum, totámque Hispanicam Congregationem literis & pietate decoravit egregiè, viris principibus, atque adeò Philippo II. Regi prudentissimo summè charus & commendatus. In Complutensi Academia collegium sodalibus aedificavit; Hortense monasterium Abbas rexit; ubi & Sanctorum prioris aevi Antistitum, Roderici Toletani, Martinique Seguntini de caelo, ut fama est, sibi monstratis, quae hucúsque latuerant, corporibus, in locum sublimiorem translatis, pium hoc & ecclesiasticum officium sanctis animabus exhibuit. Illustrium ejus virtutum, flagrantérque desideratae & procuratae sacris concionibus ac totius vitae exemplo mortalium salutis documenta, dum viveret, praestita, redolentes quidem authoris sui pietatem libri testatiora posteris fecerunt. Hi sunt illi;

In Regulam Sancti Benedicti, lib. X. in folio.

Epistolarum ad diversos, lib. unus.

Sermonum de Sanctis, lib. unus.

Sermonum de Tempore, lib. unus

De modo recitandi Rosarium B. Virginis, lib. 1. Compluti 1570. in 16. Barcinone, Matritique, & alibi saepiùs.

De Laudibus Sancti Eugenii, & corporis ipsius ad urbem Toletanam translatione, lib. unus. Toleti 578. 4.

Apologia pro Religiosis Societatis Iesu lib. 1. nempe, ut ait *Bibliothecae* author *Cisterciensis*) Societatis Patres Caesaraugustâ exclusos unicâ ad populum, primorésque urbis concione (quae haec forsan *Apologia* est) restitui procuravit.

Epistola ad eosdem; post S. Ignatii eorum Fundatoris, digna verè (ait idem *Bibliothecae* Scriptor) quae Annalibus ejusdem Societatis insereretur. Extat haec edita Hispanicè, Italicè & Latinè.

Populari etiam linguâ dedit.

Rosario *de Nuestra Señora y sumario de la vida de Christo*. Compluti anno 1571. in 8. nisi idem opus sit cum Latino superiùs laudato. Certè hic liber Italicè editus fuit, interprete Odoardo de Moraes, Florentiae apud Georgium Marescottum anno 1584. in 16. Et Romae apud Dominicum Basam 1588. in 12.

Manuscriptam vidimus.

Vna Carta *y Discurso en aprobation de la Biblia Regia y sus versiones, y juizio de la que hizo del Nuevo Testamento de Arias Montano*. Matriti habet in schedis suis *D. Gaspar Ibañez de Segovia* Marchio Acropolitanus. Conditur sub hoc epitaphio apud Hortenses.

FRATER LVDOVICVS ESTRADA
MONACHVS HVIVS SACRI
COENOBII
ABBAS, SACRORVM BIBLIORVM
SCRVTATOR DILIGENS, ET DIVINI
VERBI ADMIRABILIS PRAEDICATOR
OBIIT IV. NON. IVNII ANNO
MDLXXXVIII.

LV-

LVDOVICVS FERNANDEZ TARANCON, scriptum reliquit, Gundisalvo Argote de Molina, qui possidebat sæculo præterito, inter alia MSS. referente,

Kalendario *de cosas sucedidas en Baeça.*

LVDOVICVS FERRER, *Caravacâ* regni Murciæ oppido nobili oriundus, Iesuitarum sodalis, transtulit in Hispanam ex Latina lingua Francisci Costeri ejusdem Societatis libellum -

De la Congregacion *de Nuestra Señora*. Matriti apud Ioannem de la Cuesta an. 1607. in 16.

Cinquenta Meditaciones *de Nuestra Señora y otras tantas de la Passion de Christo*, ejusdem Costeri.

Scripsit autem proprio Marte -

Devocion del acto *de contricion*. Matriti apud Michaëlem Serrano 1614.

De la Oracion *y meditacion*. Ibidem typis regiis an. 1611. in 16.

F. LVDOVICVS FLORES, Dominicanus, in Iaponia Martyr, scripsit -

Relacion *de los sucesos de la Christiandad del Iapon hasta XXIV. de Maio del año MDCXXII.* Erat M. S. in Bibliotheca D. Laurentii Ramirez de Prado, ut refert Antonius de Leone in *Bibliotheca Orientali* pag. 38.

F. LVDOVICVS FONDONI, gente Valentinus, ordinis Seraphici, scripsit vulgari sermone -

De la muerte *y del modo de aparejarse para ella*. Valentiæ apud Chrysostomum Garriz 1621. 4.

Tratado *del divinissimo Sacramento del cuerpo y sangre de Nuestro Señor*; apud eumdem 1614. in 4.

LVDOVICVS DE FONSECA COVTINHO, Lusitanus, scripsit.

Tratado *de la Aguja fixa, y del modo de saber por ella la longitud*, M. S. Antonius de Leon in *Bibliotheca nautica*. pag. 150.

F. LVDOVICVS A SANCTO FRANCISCO, Lusitanus, Doctor Theologus, olimque Iuris Pontificii interpres, ad album tandem fratrum Minorum pertinere voluit, sacrum ordinem observantiæ in S. Iacobi provincia ingressus, Romæ edidit -

Globum canonum & arcanorum linguæ sanctæ, ac divinæ Scripturæ; ad Ferdinandum Medicæum S. R. E. Cardinalem; in officina Bartholomæi de Grassis anno 1586. in 4.

Orationem funebrem in obitu Fr. Marci Valladarii. Ibidem 1587. 4.

LVDOVICVS FREIRE DE SILVA, Lusitanus, ut credo, Astronomus, cùm Barcinone degeret, ad Cardonæ Ducem scripsit -

Efemerides generales *de los movimientos de los cielos por LXIV. años, desde el de MDCXXXVII. hasta el de MDCC. segun Tichon y Copernico*; opus septem voluminibus divisum, quorum primo tantùm, ut suspicor, data lux est. Barcinone apud Petrum de Lacavalleria 1638. 4.

LVDOVICVS FROES, Lusitanus ex Pacensi urbe (*Beja* vulgo audit) Eborensis sacri territorii, Iesuitarum sodalis, XLIX. annis in Oriente, totisque XXXIV. in Iaponia insula Ecclesiæ illius laboriosissimæ fuit minister, scripsitque inde -

Epistolas XXVI. De rebus Iaponicis ab anno Christi MDLXIII. ad usque MD..... quæ apud varios auctores extant, qui literas hujusmodi collegerunt. Georgius Cardosus in *Agiologii Lusitani* tomo III. die XXIV. Maji laudat volumen primum *Epistolarum* ex Oriente missarum Eboræ excusum anno 1570. in quo Frois nostri leguntur epistolæ. Ex his unam seorsim editam vidimus XX. Februarii MDLXXXVIII. Romæ apud Zannetum anno 1590. 8.

Historicam Relationem de legatione Regis Sinensium ad Taicosamam Regem Iaponum anno MDXCVI. instituta & de horrificis prodigiis legationem proximè antegressis. Hanc Italis communicatam vidi Francisci Mercati curâ, atque editam Romæ apud eumdem Zannetum 1599. 8.

Historicam Relationem de rebus per Iaponiam anno MDXCVI. à Patribus Societatis Iesu durante persequutione gestis.

Historicam Relationem de gloriosa morte XXVI. Crucifixorum pro Christo in Iaponia die V. Februarii MDXCVII. sub Taicosama Rege, inter quos tres fuerunt Societatis Iesu. Hæ tres Relationes ex Lusitana lingua, ut credere par est, Italicas fecit Gaspar Spitillus ejusdem sodalitii, Romæque prodierunt ex Zanneti officina 1599. in 8. Deinde ex Italico Latinæ Moguntiæ typis Ioannis Albini eodem anno in 8.

Narrationem mortis Quabacondoni seu Taicosamæ Imperatoris Iaponiæ. Denique si diversum ab Epistolis est, de quo dubitat Alegambius,

De Iaponum moribus, consuetudinibus, institutis, ritibus, cæterisque, quæ ad Iaponum naturam, ingenium ac religionem pertinent.

Obiit Nangasachi Iaponiæ Iulio mense an. MDXCVII.

LVDOVICVS GAITAN DE VOSMEDIANO, Toletanus, dedit vernaculo sermone ex Italico -

Las Novelas *de Iuan Baptista Giraldo Cinthio*. 1590. 4.

F. LUDOVICUS GALINDO DE S. ROMANO, Peruanus, ordinis S. Mariæ de Mercede redemptionis captivorum, scripsit.

Voces que da el *entendimiento a la voluntad*. Limæ 1666.

LUDOVICUS GALVEZ DE MONTALVO, Antiquariensis, aliis Guadalaxarensis, versu prosáq; oratione contexuit Pastoralem fabulam hujus tituli.

El Pastor *de Filida*. Matriti 1582. & 1590. & 1600. in 8.

El LLanto *de S. Pedro* ex Italico Ludovici Tansili. Toleti 1587. 8.

Laudatur à Lupo Felice de Vega in *Praeconio Isidori Matritensis Agricolæ*, & in *Lauru Appollinis*. Vertisse eum Torquati Tassi epicum Poëma alicubi lego; fuisséque Hierosolymitani Ioannitarum ordinis; obiisséque in Sicilia, aliàs in mari.

LUDOVICUS DE GIBRALEON, Bæticus, ex cognomine hujus provinciæ oppido forsan appellatus, Neapoli majorem partem vitæ mansit, sacrísque fuit initiatus. Edidit is parum limato stylo, inductis eò ex Italica lingua passim vocabulis, Poëma sic nuncupatum,

Historia Parthenopea; sive de rebus gestis magni Gonsali, octo libris, eo metri genere quod nos dicimus, *Coplas de arte mayor*. Romæ 1516. folio apud Stephanum Guilleri.

Leo X. Pontifex in literis pro editione concessis *Dilectum Filium Magistrum Aloysium de Gibraleon Clericum Neapolitanum, Scriptorem & familiarem suum appellat*.

LUDOVICUS GOMEZ, Toletanus, Iesuita, Manilæ in Philippinis insulis, ubi ut plurimum vixit, strenuâ navatâ operâ saluti animarum illius gentis, scripsisse dicitur.

Opuscula plura *de rebus divinis*, linguâ Tagallicâ, cujus in aliquot Philippinarum insulis est usus.

Sub Aloysii nomine, quod idem cum Ludovico est, meminit hujus Alegambius.

LUDOVICUS GOMEZIUS, vulgò GOMEZ, gente Valentinus, patriâ Oriolensis, Iurisconsultus, cognomento *Subtilis*, quod ei summum & valde sagax ingenium peperit, exactâ quidem Iuris utriusque cognitione instructus in Patavino gymnasio ab anno MDXXII. Iustiniani priùs Institutiones unà cum Francisco Bebio Rhegiensi, deinde Ius Canonicum, collegâ Marco Mantua Bonavidio, interpretandi sustinuit partes usque dum post decursa fæliciter scholæ stadia munúsque Professorium, Sacræ Romanæ Curiæ Iudicibus (*Rotam* populari sermone appellant) non sine fausto istiusmet Senatus, ecclesiasticarúmque rerum omnine meruit cooptari. Hujus in *Regulis Cancellariæ Pontificiæ* explanandis meritum ingens erga summos Christi Vicarios, totúmque Clericalem statum ante alios emicuit; sacram quoque Pœnitentiariam rexit; ut de se ipse affirmat in procemio earumdem *Regularum*. Sarnensis inde Episcopatus virum ad honores natum decoravit, nèpe XXIV. April. an. MDXXXIV. promotum. Cui præfuit annis novem, Romæ tamen, ut credimus, in collegio Iudicum toto hoc tempore manens: siquidem Antonius Augustinus ei in munere isto successit, quod in elogio illius jam annotavimus. Sed obiisse apud Ecclesiam suam anno DXLIII. in *Italia Sacra* monumentis legimus. Opera ejus de Iuris re hæc vidimus;

In Regulas Cancellariæ Apostolicæ Commentaria; non quidem omnes, sed XIII. tantùm: super quibus *optimo ordine & copioso stylo* scripsisse dicitur à Quintiliano Mandosio initio suorum in easdem *Commentariorum*. Hæc ann. 1545. Parisiis, aut 1546. (in qua editione præmittuntur Regulę Innocentii VII. Iulii II. Clementis VII. & Pauli III. quæ quidem in aliis editionibus desiderantur) aut Lugduni 1557. sæpéque aliàs edita sunt. Venetiis 1575. in 4. accesserunt primùm Ioannis Millæi *Adnotationes*.

Decisionum Rotæ, duo libri prodierunt cum aliis Ioannis Baptistę Coccini, Lugduni apud Laurentium Durand anno 1633. 4. Editæ sunt quoque inter *Tractatus Doctorum* volum. XX. parte secunda.

De Potestate & stylo Officii Sacræ Pœnitentiariæ. Laudat ipse in procemio ad *Regulas* in fin. quæst. 1. itémque adnexum ei Tractatum.

De Officialibus Curiæ.

De Litteris Gratiæ, necessarium animarū curam gerentibus. Romæ per Bartholomæum Grassium 1587. in 8. priúsque Lugduni apud Carolum Pesnot 1573. in 8.

Ad Titulum Institutionum De Actionibus, sive actionum civilium & criminalium. Francofurti 1609. in 4. Venetiísque prius unà cum aliis authoribus 1574 in fol.

Commentaria in nonnullos Lib. VI. Decretalium Titulos; quos junior ipse Patavii interpretatus fuit: *nempe De Constitutionibus in cap. 1. & 2. In Rubricam de Rescriptis: Tractatum Brevium*: *Tractatum Spectativarum* (hic editus est seorsim unà cum Ioannis Staphilæi simili tractatu Venetiis 1549. & in *Tractatibus DD.* volum. XIV.) *Tractatum Mandatorū de providēdo in Caput I. cap. Cum in multa, cap. Dispendia, cap. Statutum*

De Rescriptis; in Rubr. & Cap. Si pater de Testamentis. Adjungitur his *Oratio* quædam ab eo habita I. die *Octobris anno MDXXXII. cum Rota Curiæ aperiretur*, non inelegans. Edita hæc simul cuncta sunt Romæ 1539. in 4. & in corpore *Repetit. Iuris Canonici*.

Compendium utriusque Signaturæ; unà cum *Regulis Cancellariæ*, subjunctum nempe Regulæ *De non judicando iuxta formam supplicationis*.

In Rubricam Digestorum, Si certum petatur.

In Cap. I. De Accusationibus libri quinti Decretalium.

Clementina cum *Glossa* manu Gomezii exarata fuerunt in Bibliotheca Antonii Augustini, qui ei in munere Auditoris Sac. Rotæ successit, ut ex hujus *Bibliotheca* appare *Elencho*.

Tractatum an Papa possit incurrere laben Simoniæ, tribuit Ludovico Gomezio Author *Pontificiæ Bibliothecæ*

De Nobilitate opus laudat Tiraquellus de eodem argumento scribens cap. I. in fine, cujus author ipse meminit (ad *Regulas* Iulii II. scilicet in *Cõmentariis ad Regulas Cancellariæ* in editione Parisiensi anni 1546. & ante ipsas Cancellariæ regulas; a quarum aliis editionibus abesse solent dictæ Iulii II. Innocentii VIII. Clementis VII. & Pauli III. Regulæ) his nempe verbis; *Ideo breviter agam remittendo me ad ea quæ dixi in Tractatu NOBILITATIS, quem direxi Domino Pampilonensi &c.*

Iecerunt primi omnium aliorum Ioannes Nevizanus & noster Gomezius primos lapides -

Elenchi omnium authorum seu scriptorum in Iure. Quibus succe[ss]it Ioannes Fichardus, demúmque Ioannis Baptistæ Ziletti & Ioannis Vvolfgangi Freimonii opera, quæ inre laudatur. Prodiit integrum opus Francofurti 1579. in 4.

Præter hæc -

Epistolam nuncupatoriam Gomezii ad D. Nicolaum de Aragonia Iurisconsultum Cubiculárium Apostolicum, & Sancti Petri Canonium hujusmet ad *Nevizanum additionis* laudat *Gesneri Bibliotheca* secundo volum. fol 333.

Scripsit etiam ex occasione sumpto argumento -

De Prodigiosis Tyberis inundationibus ab Orbe cõdito ad annum MDXXXI. commentarios; ad Garsiam Loaisam S.R.E. Cardinalem. Romæ apud Minutium Calvum eodem anno in 4. Contigerat his diebus inundatio magna Tyberis, quæ eum quoque inter alios, Rotæ Senator cùm esset, domo expulit, & in domũ Cardinalis abire coegit.

Virum doctissimum & magnum Romanæ Curiæ Practicum jure Gomezium vocat Franciscus Caldas Pereira in *Consilio* VIII. num. 4. de quo & Guido Panzirola lib. III. *De Claris Legum Interpretibus* cap. LIV.

LUDOVICUS GOMEZ DE TAPIA, dedit a se in linguã Castellæ vulgarem conversũ - Las Lusiadas, poema Lusitanum Ludovici Camoesii, adjunxitque breves notas. 1580. in 8. Salmanticæ.

D. LUDOVICUS DE GONGORA & ARGOTE, nobilibus ex familiis Cordubæ susceptus XI. die Iulii MDCXII. parentibus nempe D. Francisco de Argote, ac Dom. Leonora de Gongora, vir ingenio maximus, Poetáque ad cęterorum omnium invidiam, qui nomen sibi inter nos præcipuum divinæ artis merito pepererunt, generis sui & professionis princeps à pluribus reputatus. Quippe qui, cùm ubertatem & facilitatem sibi quidam è nostris jure vindicent, sermonis puritatem alii, & sit quos eruditio atque imitatio veterum, sit quos nervi & robur in primis commendent, haud egrè passus ille est in quibusdam harum virtutum se ab aliis superari, facilitatem & copiam poeticæ majestati ac enthusiasmo contrariam, puritatem invidiosam prorsus justo, magnanimóque vernaculam linguam ampliandi & locupletandi proposito non vanè aut imprudẽter existimans. Verùm in aliis intẽtato dicendi caractere, singularique sublimis generis forma in Heroicis, incomparabili amœnitate in Lyricis, jucunditate, vernilitate, acuminéque in Satyricis & festivis, atque in his omnibus ingenio, quem ei non anteponere, sed nec dum comparare audeât, vel qui se gesserint cum eo iniquissimè, vix reperient. Paucis, sed ad Cleanthis lucernam elucubratis, perfectissiméque ad numeros respondentibus, magis quàm librorum mole aut numero clarere voluit. Latinorum vocabulorum pluribus appositissimè usurpatis pomœria Hispanę linguæ quodammodo extendit. Grammaticorum Rhethorúmque figuris, aut allusionum & fabularum usu quam obscurasse nonnullis visus fuit orationem, plurimorum, qui recta vident, judicio unus ex Hispanis videtur sublimem sic & verè poeticam, hoc est (ut M. Cicero loqui amat) divino afflatam spiritu concepisse; recordari ut nos faciat veteris ejus de eloquentissimo quodam dicti, linguâ illius, si aliquâ sibi opus esset, loquuturos Deos existimari. Quamvis negari non possit summi atque inimitabilis Poetæ simias quotidie nasci, quorum impotentem veréque ridiculam audaciam eo loco excipere nos decet, quo loco pumilionis importunitatem, qui præsumeret Gigantis gladio ad pugnam uti, exciperemus. Vixit Ludovicus post Salmantina studia fere in patria, Madritique undecim annis, Sacerdos ac Portionarius tantùm Cordubensis suæ Ecclesiæ

clesiæ, Regiique Philippo IV. à sacris, ingenio acri, adulandóque impari, nec semel in Satyricum declinante viam sibi fortè ad majora præcludens; seu, quod certius est, præstantissimorum fermè omnis ævi & gentis Poëtarum inimico sydere afflatus. Extant poëtica ejus opera uno volumine contenta post mortem ipsius incorrectè satis atque incuriosè edita. Cui vitio viri eruditi gloriæ ejus cupidi pro virili sua unusquisque mederi, nec frustrà, sunt conati. Volumen prodiit hac inscriptione notatum;

Obras *de D. Luis de Gongora y Argote*. In quibus præter alia carmina, quæ nos dicimus *Sonetos, Canciones, Romances*, *Decimas*, *Letrillas*, Poëmatia quædam sunt *El Polifhemo*, *Las Soledades*, Lyrica, *El Panegyrico al Duque de Lerma* Heroicum, antiquorum perfectissimis comparanda: item *Comedia de las Firmezas de Isabela*, cæptáque alia non perfecta *El Doctor Carlino* inscripta. Matriti semel aut bis in 4. Bruxellis tandem apud Franciscum Foppens anno 1659. in 4.

Primus, quod sciam, aut inter primos vindicando authoris nomini atque existimationi, eique sartæ tectæque ab eorum, quibus novum & invisum hactenus dicendi genus haud probari omnino poterat, impugnationibus conservandæ D. Iosephus fuit Pellizerius Chronographus nunc temporis regius, juvenis tuuc, sed eruditione jam florens. Ejus enim sunt, *Las Lecciones solemnes a las Obras de D. Luis de Gongora.* Deinde *Fabulæ Pyrami & Tisbes* illustrationem edidit Christophorus de Salazar Mardones. Sed cujus potissimùm labore & industriâ fruitur authoris fama, is est D. Garzias de Salcedo Coronel Eques D. Iacobi, qui carminum omnium majorum, hoc est, octosyllabis exclusis, correctiorem aliis editionem uberibus notis exornatam publici juris fecit. Cujus editionem si Bruxellensis typographus fuisset sequutus, & majorem industriam in sua collocasset, haud desideraremus nos in correctissimè edendo Poëtarum principe ulteriorem alterius diligentiam. Sed formarum pulchritudinem destituit in ea, cujus meminimus, accurata emendatio Et nescio cur Comœdiæ integræ, & fragmento alterius Comœdię exilium ab ea dictum fuerit. Plurium autem Gongoræ encomiastarum catalogum texuit Ioannes Franciscus Andreas Vstarrozius in *Illustratione Principatus urbis Cordubensis*, quæ est appendix *Defensionis patriæ S. Laurentii* ab eodem Vstarrozio conscriptæ. Decertaverunt alii pro styli genere figurato, D. Franciscus de Amaia, D. Martinus de Angulo & Pulgar, Ioannes Andreas Vstarrozius nuper laudatus, Martinus Vasquez Siruela. Obiit Cordubæ die XXIII. Maji anni MDCXXVIII. ætatis suæ LV.

LUDOVICUS GONZALEZ, Pax-augustanus, edidisse dicitur.

De la Virud, nescio cujus formæ aut ponderis librum.

F. LUDOVICUS GRANATENSIS ab urbe natali nobilissima cognominatus, nihil habuit à parentibus, quod imputare posset, ut quantus tandem esset, propriæ virtutis totus atq; integer esset. Eúdem annū natalem cum Pio Papa V. altero Dominicani cœli sydere, quintum scilicet exacti sæculi, duodecimúmque post expulsam ab ea urbe Mahometicam superstitionem, sortitus, primis literarum rudimentis diligenter imbibitis ac multò magis indole, quæ in penè ephebo mirificè jam elucebat, probavit se fratribus ordinis Prædicatorum cœnobii S. Crucis munificentiâ Regum Catholicorum tunc recèns erecti; in eóque magnâ sui expectatione sodalibus factâ ad sacramenti dictionem ritè fuit admissus. Philosophiâ hìc exceptâ, pro addiscendis Theologicis disciplinis locum sibi destinari promeruit Pinciano in collegio à Gregorio Magno Pontifice nuncupato, in quo lectissima istius familiæ ingenia proventu fœlicissimo educari solent, ad omnémque virtutis ac doctrinæ celebritatem eniti. Tempore ibi fructuosissimè impenso, nihil non ex scholastica, ut vocant expositiváque Theologia, utriusque linguę & Ecclesiæ Patribus, Historicis item & Philosophis, profanarúmque etiam artiū authoribus in rem suam observavit, collegit, atque in classes digessit, quibus solidè plenam mentem paulò pòst navandæ pietatis operæ, fidelibúsque, aut sermone coràm, aut librorum auxilio diu juvandis, conatu, studióque, quantùm posset maximo, impenderet. Sentiebat enim se, numine intus movente, in Evangelii tubam, totiúsque Christiani orbis perpetuum & vniversalem ad salutis, quod unum est ac necessarium negotium, hoc ævo ducem præceptorémque destinari. At quò magis totum se ad pietatis formaret modum, quasi Dei manu dictus videtur fuisse ad habitandum, regnandumque S. Dominici *Scalæ Dei* cœnobium tribus a Cordubâ milliaribus distans, quod nuper sodales aëris insalubritatem causati dereliquerant. Quo in loco & orationi assiduè magis vacare potuit, ac de oratione commentarium, opportunitate usus egregatæ à temporalibus conversationis, insigne illud, nullique ascetico cujusvis temporis, cujusvis linguæ operi postponendum conscribere. Tot igitur prudentiæ Christianæ ac sapientiæ dotes miratus generalis ordinis Præfectus, quantumvis Castellanum, hoc est, æmulæ gentis hominem, Lusitanis immisit, imposuitque morum, vitæque sub Reformatoris nomine censorem. Lusitani factum dissimulant, quod Castellani disertè referunt.

Atque

Atque eo quidem successu, ut confusis, dissipatisque charitatis in cives atque in exteros aversionis limitibus, unus cœterorum dignus habitus sit Ludovicus noster, qui in provinciæ Præfectum concorditer eligeretur. Hac & aliis religiosissimæ gentis in se observantiæ significationibus illectus, & ut Ioannis Regis III. Catherinæque Reginæ, cui à secreto conscientiæ fuit, atque Henrrici Portugalliæ Infantis S. R. E. Cardinalis vota exequeretur, gratiæque, beneficentiæque gratias in eo, quas posset, referret, eamdem provinciam, atque Olissiponense S. Dominici monasterium perpetuam sibi deinde morandi sedem fecit. Vnde in posterum concionibus ecclesiasticis facundissime habitis, egregiarúmque lucubrationum libris in publicum editis, velut alter Sol pietatis, non Lusitaniæ solùm, sed universo Christianorum cœtui prælucere, viæque spiritualis ducem præstare nunquam destitit. Quippe statim atque commentaria ista, sive Latina, sive vulgaria extra Hispaniam visa sunt, amplecti ea omnis nationis homines, qui sapientiam cordi haberent, prætiosissimos reputare divinæ rei thesauros, & in sermonem quique suę gentis passim convertere. Mira dictu res; novem diversarũ nationum linguis, etiam barbararum, fuisse hactenus communicata non vanæ famæ assertio est. Quâ viri existimatione, & singulari in Ecclesiam merito permotus sacrorum ille magnus Princeps Gregorius XIII. verè doctorum Mœcenas, literis ad eum XI. die Iunii anni DLXXXII. supra millesimum datis, pergere eum in scribendi suo proposito, inchoata perficere, & *ad ægrorum salutem, debilium confirmationem, valentium & robustiorum lætitiam, utriusque, tum militantis, tum triumphantis Ecclesiæ gloriam* (quæ verba Gregorii sunt) proferre jussit. Planè debebantur hujus dignitatis viro clarissima quæque Ecclesiæ munera. Nec defuit Catherinæ Reginæ pro Sebastiano filio imperium tenentis firma voluntas Bracharensem Ecclesiam eo donandi sacrorum Antistite. Verùm obtinuit is ut loco suo Bartholomæus ille à Martyribus sæculi ejus lumen splendidissimum præficeretur muneri. Quo magis rapuit ad sui admirationem non Hispaniam solùm, sed Romanam ipsam Curiam, in eáque Sixtum V. Pont. Max. qui, uti ab idoneis refertur, destinaverat animo galero eum Cardinalitio primo quoque tempore condecorare. Atqui hoc non dissimulans effecit, ut calidis apud ipsum precibus per Michaëlem Bonellum Dominicanum S.R.E. Cardinalem, amicitiâ sibi conjunctissimum, seriò interpositis, summam hanc, & supremæ omnium proximam dignitatem, cui se imparem modestissimè ajebat, eâ contentione animi, qua solent aliæ hujusmodi ambiri, vir à se ipso maximus deprecaretur. Religiosissimam, quam Olissipone usque ad mortis diem servavit, vivendi normam domestici testes curiosè enarrant, præcipuè Historiæ Lusitanæ Prædicatorum facundissimus author. Nos igitur abstinere manum jam decet, ne vitæ potiùs, quàm elogii premamus viam. Scripsit Granatensis plura tam Latini, quàm vernaculi sermonis opera; quorum, si doctrinam spectes, ea, veræ sapientiæ quidquid addisci ab hominibus potis est, continent; si eloquentiam, Latinorum mascula dictio nemini non placet, vulgarium verò elegantissima & castissima omnium ferè aliorum, qui se se hac laude efferunt, lumina obscurasse videri potest. Sanè inter paucos linguæ nostratis principes aut primum, aut primo æqualem locum ei deberi vulgò existimatur. Hæc, aut conciones sunt, & quæ ad concionãdi hoc munus pertinent, aut spiritualium rerum Tractatus, aut ex Latino in vernaculum translati veterum aliquot libri. Nempè Latina.

Concionum de Tempore, quatuor volumina;

I. *De Adventu usque ad Quadragesimam*. Adjunguntur in fine *Conciones de Pœnitentia*; excussum apud Plantinum 1577. & Mediolani 1586. per Antonium Antonianum.

II. *De his, quæ quartis & sextis feriis & diebus Dominicis Quadragesimæ in Ecclesia haberi solent*. Antverpiæ apud eumdem Plantinum 1581.

III. *De his, quæ à Paschate Resurrection̄is usque ad festum Sanctissimi Corporis Christi*. Antverpiæ iisdem typis 1579. Mediolani 1585. Adjungitur liber *Variarum sententiarum de oratione, meditatione & contemplatione*.

IV. *De his, quæ reliquo anni tempore usque ad Adventum*. Apud eumdem 1582. Parisiisque 1585. Mediolani eodem anno.

Olissipone primùm hæc prodierunt ab anno scilicet 1575. aut forsan antea, deinde Lugduni, Antverpiæ & aliis locis atque Salm. 1578. in 4. Editionem quoque Italicam laudari video Venetiis 1580. apud Antonium Ferrari.

Concionum de Sanctis, duo volumina. Antverpiæ apud Plantinum 1580. in 8.

Rhetoricæ Ecclesiasticæ, sive de ratione concionandi, libros VI. Olissipone apud Lazarum Ribero 1576. in 4. Coloniæ apud hæredes Arnoldi Birkmanni 1578. & 1582. Mediolani apud Michaëlem Tini anno 1585. in 4.

Silvam locorum, qui frequenter in concionibus occurrere solent. Lugduni 1582. 8. Tribus partibus ea constat. I. continet *loca, quæ tum ad Deum Opt. Max. tum ad diversa genera personarum & statuum pertinent*; II. *De vitiis & virtutibus oppositis*; III. *de Beatitudinibus & Donis & Sacramentis* aliquot, déque *Quatuor novissimis*, ac de quibusdam aliis.

Item

Item Salmanticæ apud hæredes Matthiæ Guast 1586. in 4.

Collectanea moralis Philosophiæ; tomis tribus; quorum primus *selectissimas sententias ex omnibus Senecæ operibus*; II. *ex moralibus opusculis Plutarchi*; III. *Clarissimorum Principum & Philosophorum insigniorum Apophtegmata* complectitur. Parisiis apud Guilielmum Caudiere 1582. in 8. Idem, ut arbitror, cum eo opere quod indigitatum, *Loci communes Philosophiæ moralis*, Coloniæ recoctum fuit. 1604.

Hic locus est, ut quid in concionibus & concionandi facultate, quâ in paucis ævo suo Ludovicus censebatur, placuerit magis, minúsve Frederico Borrhomeo S. R. E. Cardinali Mediolanensi Præsuli doctissimo, priusquam à concionibus & his, quæ ad eas pertinent, ad alia properantes discedimus, adjungamus. Fecit clarissimus iste vir *de sui temporis Oratoribus sacris* librum, unde hoc Ludovico Granatensi dictum replicamus elogium. *Fortasse non habuere claustra, qui nostrâ concionaretur ætate magis ad pastoralem spiritum* (de eo ait) *& modum. Scripta testantur illius, haud aliud fuisse propositum ipsi, quàm ut Christianos verè mores in hominum animos induceret, & vitia radicitus extirparet. Id in omni sermone, vel potiùs in qualibet parte sermonis apparet. Volebat omnino persuadere. Nec in eo munere satis habebat insectari mortalium culpas acerrimè, sed erigebatur altiùs illius oratio, mirificeque de omni Christiana virtute philosophabatur. Eáque nunc est causa magnæ voluptatis & solatii, quo perfundi se se pectora piorum sentiunt, si cum aliqua divinarum rerum & animi sui notitia ad Scriptorem hunc accessêre. Profundâ doctrinâ fuit & judicio etiam excellenti. Conciones ipsius ostendunt magnam rerum suppellectilem eum habuisse præparatam, & promptas in omni rerũ varietate considerationes, authoritates, argumenta, quæ è sacris interdum, sæpius è profanis petebat Scriptoribus, è divinarum verò literarum monumentis sæpissimè. Neque dubitamus quin ea, quæ scripsit, aliquãtò plus approbationis fuissent apud multos habitura; si profanis testimoniis parciùs usus esset.* Et alio loco. *Sunt qui damnẽt in hujus viri scriptis iterata frequenter eadem & repetita: quam sanè consuetudinem redeundi sæpius ad rem unam haud quaquam ego magnopere probandam puto. Sed fortasse id ille faciebat, quò magis inhærerent animis nonnulla, quæ præ ceteris persuadere volebat; atque ut oratio plus etiam authoritatis haberet, si ex intimo deprompta sensu viderentur. Id Principi Oratorum Demostheni tantopere placuit, ut non solum argumenta, sed verba multis locis eadem reperiantur. Ego potius desideraverim in Granatensi acrimoniæ plus & artis, quam certè adhibebat in principio Concionum & fine. Sunt enim hæc duæ partes orationis magni momenti &c.* Hæc ille.

Vernaculę linguæ vulgaria, & in manibus omnium hæç sunt;

Guia *de Pecadores*; duobus libris. Salmanticæ 1570. in 8. & alibi sæpissimè. Vertit quidam hos in Italicum, ediditque Venetiis apud Giolitos 1577. ex Italico Latinè convertit Micheal de Isselt Amorsfortius, atque edidit Coloniæ 1587. & 1590. in 12. Polonicè etiam vertit Stanislaus Varsovicius Societatis Presbyter. Græcè quoque editus prodiit ex officina collegii Vrbani *de Propaganda Fide*.

Libro *de la Oracion y meditacion*; tribus partibus. I. est *De la Oracion y consideracion*; II. *De la Devocion*; III. tribus & ipsa constans tractatibus, *De la Oracion*, *Del Aiuno*, *De la Limosna*. Salmanticæ 1567. in 8. Medinæ campi 1578. in 8. Italici hi, & ex eo Latini ejusdem Michaelis ab Isselt operâ Coloniæ 1586 & 1592. Italica editio Veneta est ex officina Ioannis Angellieri 1601. sed non prima.

Memorial *de la vida Christiana*; duabus partibus, & septem tractatibus coalescens. Scilicet I. continet, *Vna exhortacion à la virtud*. II. est *De la Penitencia*. III. *De la sagrada Comunion*; IV. *De dos principales reglas de vivir*; V. *De la Oracion vocal*; VI. *De la Oracion mental y el vita Christ*; VII. *Del Amor de Dios*. Salmanticæ & Compluti 1566 duobúsque tomis Antverpiæ apud Plantinum anno 1572. Barcinonéque anno 1614. in fol. Germanicè vertit Philippus Dobernier, teste Possevino; Gallicè verò Godefridus de Billy, Parisiis editum 1575. in 16. Item Italicè alius.

Adiciones *al Memorial de la vida Christiana*; duobus tractatibus. I. *De la Perfeccion del amor de Dios*; II. *De algunos principales mysterios de la vida de Christo*. Salmanticæ 1577. in 8. Simul cum his legitur *La Filomena de S. Buenaventura*; sive Tractatulus hoc titulo, Hispanè couversus.

Introduccion *al Symbolo de la Fee*; quatuor primùm partibus, quibus postea addidit quintam, quæ est antecedentium compendium, totidem & ipsam distinctam partibus. Salmanticæ apud hæredes Matthiæ Guast. 1582. fol. Italicè hoc opus prodiit Venetiis ex officina Francisci de Franciscis anno 1587. in 4. Sed lego & ibidem editum fuisse anno 1590. apud Damianum Zenarum, *L' Epitome, ò vero, compendio dell' Introduttione del Symbolo della Fede*. Hanc in Latinum vertit Ioannes Paulus Gallutius Salodiensis, atque edita est Venetiis 1587. Coloniæque apud Calenium & hæredes Quentelii 1589. Partem quoque ejus, quæ est de mirandis naturæ operibus, integrum fecit Gaspar Manzius Iurisconsultus hujusmodi inscriptionis opus, *Philosophia Christiana*, de qua mox dicimus. Adjungitur huic *Introductioni*.

Vn Breve Tratado, *en el qual se declara de la manera, que se podrà proponer la*

Fee á los Infieles, que desean convertirse a ella. Simúlque -

Vn Sermon *fundado sobre estas palabras del Apostol, Quis infirmatur, & ego non infirmor: II. Corinth. 2. en que se da aviso que en las caidas publicas de algunas personas, ni se pierda el credito de la virtud de los buenos, ni cesse, ni se entibe el buen proposito de los flacos.* Hic seorsim prodiit Antverpiæ 1590. & Italicus operâ Ioannis Dominici Florentii Bergomi apud Cominum Venturam 1593. in 12. cum tit. *Trattato dello Scandalo &c.* prius Romæ apud Titium & Paulum Dianum 1589. in 4.

Hæc opera spiritualia duobus tomis contenta sæpissimè luce typorum donata omnia simul fuut Salmanticæ apud hæredes Matthiæ Guast. 1583. Barcinone inter alias 1600. in folio, Gerundæ apud Cornel. Bonarolo 1622. in folio, Matriti apud Matthæum Fernandez 1659. in folio, Antverpiæ apud Plantinum pulcherrimis & grandibus formis, Fernandi Ducis Albani auspiciis, quatuordecim voluminibus in 8. Gallicè prodierunt quoque ea undecim tomis 1614. in 16. & ex interpretatione accurata Simonis Martini sodalis Minimorum Lugduni apud Petrum Compagnon 1660. in folio.

Seorsim ab his duobus voluminibus lucem aliqua alia aspexerunt quoque hujus magni Doctoris opuscula, sive quæ is deprompsisset ex thesauro pectoris, sive quæ ex aliis in vulgarem gentis nostræ sermonem convertisset. Propria hæc laudantur -

Institucion *y regla de bien vivir para los que empieçan à servir à Dios, maiormente Religiosos.* Barcinone apud Claudium Bonardum 1566. in 8. Matriti apud Antonium Parra 1618. in 16.

Compendio *de Doctrina Christiana*: quod Lusitanè ab eo confectum, editúmque in eo regno Catherinæ Reginæ jussu circa annum MDLX. Henricus de Almeida Dominicanus Castellanè à se translatum edidit Matriti 1595. una cum, *Catorze sermones de las principales fiestas del año.*

Doctrina *espiritual*; sive compendium suorum operum: quod ille *Nepotis* sui nomine appellabat, uti refert in *vita Ludovici nostri* Ludovicus Muñoz lib. III. cap. III. Barcinone apud Thomam Vassiana 1650. in 24.

La vida *del Padre Maestro Avila, de sus virtudes y grandes predicaciones.*

Dialogo *de la Encarnacion de Nuestro Señor*; interloquutoribus SS. Ambrosio & Augustino. Hunc primùm in lucem dedit Franciscus Diagus unà cum Granatêsis nostri *vita* sibi traditum à Francisco de Olgueira, qui dictanti authori manum commodavit.

Sermon *que predicò a los Portugueses persuadiendoles que les estaba bien que Portugal se uniesse con Castilla.* M. S. hunc vidit in 4. D. Thomas Tamajus, qui vereor ne alterius authoris sit sub tanti viri nomine.

Vida *de Milicia Fernandez Portuguesa gran sierva de Dios*; ad D. Ceciliam de Mendoza, cujus famula erat, Vlissipone habuit M. S. D. Ferdin. Alvia de Castro, cujus testis rei est Georgius Cardosus in *Agiologio Lusitano* VII. die Martii.

Vida *de Doña Elvira de Mendoza, viuda de D. Fernando Martinez Mascareñas religiosa en el convento de la Annunciacion de Nuestra Señora de la Villa de Montemor ò novo.* Hujus meminit Ludovicus Caçegas, sive Ludovicus de Sousa II. parte *Historia ord. S. Dominici prov. Portugalliæ* lib. VI. capite XXIV.

Vertit ab aliis sequentia,

Libro llamado, *Contemptus Mundi, de Thomas de Kempis.* Ante Ludovicum alius interpretationem hujus aurei operis confecerat parum appositè: limavit noster, & correxit stylo, renovavítque. Prodiit Matriti 1567. in 16. Ilerdæ 1614. in 16.

La Escala espiritual *de S. Iuan Climaco.* Matriti apud Ioannem de la Cuesta 1612. in 8.

Tribui & quædam alia eidem scio ex Latinis & peregrinis tantùm inscriptionibus; quorum pleraque ex jam laudatis deducta, aut variantibus dumtaxat ab archetypo ipso titulis pro arbitrio interpretantium Latina ex Hispanis, eadem cum superioribus existimare possumus: nempe -

Doctrinam vitæ spiritualis. Ab Antonio DulKenio in Latinum translata, Coloniæ prodiit apud Corithium 1607. in 12.

Speculum Hominis Christiani. Polonicè vertisse dicitur Simon Viscki Societatis Iesu. Et id fortasse Gallico sermone conversum appellavit *Miroir de la vie humaine*, Ioannes Chabanel Tolosanus Parisiis editum in 16. anno 1584. Verderio teste.

Philosophia Christiana, de admirabili opere creationis, & quomodo per creaturas ad Creatoris cognitionem perveniatur; Interprete Gaspare Manzio I C. ex aliis operibus satis orbi noto, qui Ingolstadii edidit typis Georgii Haenlini 1650. in 8. Sed hæc est prima pars *Introductionis ad Symbolum*, uti supra annotavimus.

Flores Coronæ spiritualis. Italicè Venetiis apud Giolitos 1574.

Parabolæ Evangelicæ explicatæ. Cæsaraug. 1585. in 4.

Manuale continens exortationes ad Pænitentiam & piam vitam. In Germanicam linguam vertit Philippus Doberiner, Antonio Possevino teste.

Thesaurum precum, (idem credo cum *Paradiso precum*) ex operibus Lodovici nostri Michael ab Isselt Latinum dedit 1599. in 16. Coloniæ; Gallicum alius Rothomagi 1611. in 32.

In Psalmum L. Coloniæ 1592. Interprete eodem ab Isselt.

De Officio Pastorali, & moribus Epis-

Episcoporum opusculum. Coloniæ 1624. 12.

Tractatus duos *de Mysterio Incarnationis* (de quo jam diximus) & *de Scrupulis Conscientiæ*, una cum authoris vita. Colon. apud Kimkium 1619 in 12.

De frequenti Communione libellum Hispanè primum, deinde Italicè redditum, & ex Italico Latinum factum à Michaele ab Isselt unà cum *Bonsignorii Cacciaguerræ* tractatu ejusdem argumenti. Coloniæ 1586. apud Godefridum Kempensem.

Tractatum De Peregrinationibus, qui ex Hispano fuit Italicè redditus, Antonio Possevino auctore.

De Sacerdotii dignitate atque officio, Homiliam benè longam. Olissipone, ut Valerius Andreas testatur.

Epistolam quoque Hispanam de his, quæ de religiosâ quâdam fœminâ spargerentur in vulgus (eodem Valerio Andrea teste) Antverpiæ typis Mureti.

Historiam quoque *Ecclesiasticam* (cujus non dicunt) è Latina vertisse in Hispanam ex aliorum relatione se didicisse scribit Antonius Senensis in *Bibliotheca ordinis Prædicatorum*. Italica hæc quoque -

Il Rosario *della Vergine Maria*. Romæ per Iosephum Angeli 1576. in 4.

Vn Trattato *de i quattro estremi ultimi dell' Huomo*; una cum aliis Venetiis per Georgium Angellieri 1601. in 4.

Ex his præterea operibus quamplures profecerunt, & monumenta propriæ operæ & laboris procuderunt, qualia sunt -

Sermonum de Tempore & de Sanctis Ludovici Granatensis Compendium, à Ioanne Survertio Carthusiano, Coloniæ apud Albinum 1615. in 4.

Epitomen aliam *Concionum*, adjunctis quibusdam propriis, dedit Petrus Cratepolius, Iuliacus, ordinis Minorum, Antverpiæ 1589. in 8.

Conciones in Epitomen redactas, tomis duobus, in vulgus etiam dedit Petrus Mersæus Coloniæ apud Sibyllam a Porta 1591. ut Possevinus refert.

Italicè prodiisse scio, aut Latinè ex spiritualibus libris.

Compendio *di tutte l' opere spirituali di Fr. Luigi di Granada*, Francisco Panigarola authore, celeberrimo illo Ecclesiaste, Luca Vvaddingo teste.

Flores ex omnibus opusculis spiritualibus ejusdem, Italicè primùm à nescio quo, deinde Latinum opus authore Henrico Cogmano Harlemensi medico. Coloniæ 1585. 12.

Flores etiam *ex omnibus operibus* collegit Michael ab Isselt, Coloniæque edidit 1598. in 12.

Hæc longiusculè, si ad stylum nostrum & propositum attendere velit, lector; parcissimè ac brevissimè, si ad merita & celebritatem viri, quo majorem, sibique utiliorem natio nostra non habuit, nec fortassis habitura est.

Obiit quidem is Olissipone XXXI. Decembris anni MDLXXXVIII. ætatis suæ LXXXIII.

LVDOVICVS GVERRERO, Granatensis, Societatis Iesu, vernaculo sermone publicavit, *Hieronymi Velasquez* adscripto nomine,

Informacion *Theologica y Iuridica a D. Francisco de Contreras Presidente de Castilla sobre que se deben quitar por todo el reino las casas publicas de mugeres perdidas*.

Fuit hoc scriptum tam efficax, (ait Alegambius) ut publico fuerint decreto prohibita mulierum hæc prostibula.

F. LVDOVICVS DE GVEVARA, Franciscanus, referente Francisco Haroldo in *Additionibus ad Vvaddingi Bibliothecam Franciscanam*. Scripsit -

De Voluntate Dei Disputationes.

LVDOVICVS GVTIERREZ DE LAVEGA, Medinæ incola, cui campus dedit appellationem, gestæ olim opus militiæ senex jam & centurio emeritus, quomodo potuit, iteravit, scribens -

Nuevo Tratado *y compendio De Re militari*. Medinæ apud Franciscum del Canto anno 1569. in 8.

LVDOVICVS DE GVZMAN, ex oppido Ducali *Osorno* diœcesis Palentinæ, Societatis Iesu Sacerdos, cui anno fuit præterni ævi LXIII. Compluti adscriptus, Rectoris sæpe, deindéque Præpositi Bæticæ ac Toletanæ provinciarum functus munere, omnium virtutum cumulo ad usque ætatis alterum à sexagesimo, quo denatus est Matriti, eamdem illustravit. Tam orationi ad Deum fundendæ in primis vacavit, ut horas ei minimùm duodenas quot diebus impenderet. Desiderio æstuavit magno ferendi procul, remotisque gentibus inferendi Evangelii, quam viam sibi a superioribus clausam, aliis, quomodo potuit, è quiete cellulæ munire, ac complanare agressus est, Iesuitarum gesta sociorum ad Orientem Solem stylo facili consignans hoc titulo,

Historia *de las missiones, que han hecho los Religiosos de la Compañia, para predicar el Santo Evangelio en los reynos del Iapon*; nempè ad completum sæculum decimum sextum; Compluti duobus tomis 1601. in folio & 1610. folio.

Iacet in collegio Imperiali Matritensi Petro & Paulo Sanctissimis Apostolis dedicato.

LVDOVICVS HENRRIQVEZ, Iesuitarum sodalis, diem extremum (Alegambius inquit eo tempore, quo *Bibliothecæ* forman-

dæ

dæ instabat) haud ita pridem obiit, datâ ad prelum -

Historia de Antichristo. Hæc ille.

D. LVDOVICVS DE HEREDIA, nescio quis, in Sicilia degebat, cùm prodiit hujus tituli opus in lucem -

Cancion *primera de Bartolome Martinez de Quintana, al Ilustrissimo Señor D. Geronimo de Guzman successor de la casa de Olivares, con annotaciones de D. Luis de Heredia*. Panhormi 1594. in 4.

F. LVDOVICVS HIERONYMVS DE ORE, Americanus, Guamangæ ortus, Seraphico suscepto ordine insignem Evangelii præstitit operarium non uno in loco; sacræ Theologiæ Professor fuit in SS. XII. Apostolorum Peruana provincia, deinde Commissarius Floridæ, demum Imperialis civitatis Chilensis regni Antistes, postulatus quidem anno MDCXX. extinctus verò anno MDCXXVIII. Varia opera Ecclesiastica magno Incolarum fructu in sermonem transtulit hujus Peruani regni vernaculum, prætereáque Latinè dedit -

Rituale seu Manuale Peruanum, ac brevem formam administrandi Sacramenta juxta ordinem S. Ecclesiæ Romanæ, cum translationibus in linguas provinciarum Peruanarum. Neapoli ex officina Ioannis Iacobi Carlin & Constantini Vitalis 1607. in 4.

Orden *de enseñar la doctrina Christiana en las lenguas Quichua y Aymara* 1598. fol. Sed hæc portio est majoris operis, cujus inscriptio, & argumentum est -

Symbolo *Catolico Indiano, en el qual se declaran los mysterios de la Fee contenidos en los tres Symbolos catholicos Apostolico, Niceno, y de S. Athanasio*. Simúlque -

Vna Descripcion *del Nuevo orbe, y de los naturales del*. 1598. in folio Limæ Indorum.

Tratado *de Indulgencias*. Alexandriæ anno 1606.

Sermones *del Año*. Nec notat quidquam de editione Vvaddingus.

Corona *de la Sacratissima Virgen Maria*. Matriti 1619. in 4.

Relacion *de la Vida y milagros del P. Fr. Francisco Solano* in 4.

Relacion *de los Martyres que a avido en la Florida*. 1604. in 4.

LVDOVICVS HIERONYMVS DE SEVILLA, ex parentibus Belgis in urbe Hispali forsan editus, vertit in Hispanicum -

Las Seis Satyras *de Aulo Persio*; quæ M. SS. visæ sunt à non nemine in 4.

LVDOVICVS HVRTADO, Toletanus, Curio ad S. Vincentium in eadem urbe, edidit versibus vulgaris linguæ -

Las Transformaciones *de Ovidio*. Toleti apud Franciscum de Guzman.

Egloga *Silviana del galardon de Amor*. Pinciæ apud Bernardinum de Sancto Dominico.

Cortes *del casto Amor y de la Muerte*. Toleti apud Ioannem Ferrer 1557.

Historia *de S. Ioseph en octavas*. Toleti apud Petrum Rodriguez 1589 in 8.

Absolvit is quoque -

La Comedia *de Preteo y Tibaldo, Disputa y remedio de Amor*; quam cœperat Petrus Alvarez de Aillon, nescio cujus militiæ Præceptor seu Commendatarius.

F. LVDOVICVS HVRTADO DE PEÑALOSA, Augustinianus, Latinè scripsisse dicitur, non edidisse, circa annum MDLXV. Mexici Novæ Hispaniæ -

De Progressu ordinis Eremitarum Divi Augustini in Nova Hispania; ad Christophorum, Priorem ordinis sui generalem. Incipit; *Et si mihi longè*; uti refert Iosephus Pamphilus.

LVDOVICVS IOANNES VILLETANVS, vernaculâ formâ, ut credimus, VILLETA, in Tridentino Concilio Guilielmi Cassadori Barcinonensis Præsulis Theologus, reliquit posteris in doctrinæ suæ documentum -

Disputationem de Communione sub una panis specie; quam ad eamdem œcumenicam Synodum habuit in congregatione generali diebus XVII. ac XVIII. Iunii anno MDLXII. Ediderúntque Lovanienses, ac nuper Parisienses in systemate Tridentinorum Actorum.

F. LVDOVICVS DE S. IOANNE EVANGELISTA, Franciscanus provinciæ S. Iosephi reformatorum, ejusdémque Pater, (uti verbo appellant vernaculo) atque Ecclesiastes, Matritensem domum Aegidio Abbati sacram rexit, & in Curia Romana Vltramontanæ, ut vocant, familiæ negotia gessit Commissarius generalis; vir spectabilis doctrinæ ac pietatis merito; scripsit vulgari sermone -

Luz de Sacerdotes, *y Guia de Confessores*: quo opere continetur doctrina omnis moralis, quæ docetur ex primo libro Magistri sententiarum; quare volumen primum vocavit author. Matriti apud Ioannem Cuesta 1622. in 4.

De la Instabilidad *de la vida y exhortacion a la penitencia de las culpas y satisfacion dellas*. Ibidem apud Ioannem Delgado 1625. in 8.

Tratado *de la administracion de los Sacramentos*. Ibidem 1637. ubi & de frequenti communione.

LVDOVICVS DE ISLA, Medicus Lusitanus, scripsit, quem Zacutus laudat,

De Morbo Gallico Tractatum.

F. LVDOVICVS ISTELLA, Valentinus, Prædicatorum fratrum sodalitio se in domo Valentiæ ipsius urbis tradidit, religionéque ac literis inter suos priùs, deinde & apud exteros inclaruit. Cùm enim in patria schola primarius Bibliorum esset interpres, ad procurandam Ludovici Bertrandi Dominicani sanctitate olim, in vivis cùm esset, clarissimi Apostolicā & Pontificiam inter Beatos renuntiationem ad urbem missus, adeo probavit se Paulo Pontifici hujus nominis quinto, ut Palatii sacri Magister, qui Theologici studii quasi apex est, ab eo crearetur. Digna extant hoc tanto viro sacra hæc monumenta;

Commentaria in Sacram Genesim in parengrapham (*sive interlinearem*) *expositionem & scholia distributa*. Romæ apud Stephanum Paulinum 1601. in folio.

In Exodum, similia commentaria. Ibidem eodem anno in folio.

Diem vidit extremum anno MDCXIV.

LVDOVICVS DE LEMOS, Lusitanus, Medicus Doctor ac Philosophus, inclytæ Scholæ Salmanticensis juventutem in re docuit Philosophica; deindéque in *Ellerena* urbe Medicæ artis opus magna cum sua laude fecit. In prædicendo (quod ipse de se in libris *De optima prædicendi ratione* jactat) adeò fælix, ut neminem illi vel æmuli ipsi præferrent. Sequentibus quoque non parum doctis in publicum emissis operibus de Philosophorum & Medicorum filiis benemereri voluit. Ea sunt.

Commentaria in Galenum de facultatibus naturalibus. Salmanticæ 1580. 4. & apud Guilielmum Fochelium 1594. 4.

In Libros XII. Methodi medendi Galeni commentaria. Ibidem apud Viduam Antonii Velasquez 1582. in folio.

De optima prædicendi ratione libri VI. Item

Iudicium operis magni Hippocratis, liber unus. Salmanticæ apud Ildefonsum de Terranova 1588. in folio. Venetiisque apud Robertum Majerum 1592. 8.

Paradoxorum, seu de Erratis Dialecticorum, libri duo. Salmanticæ 1558. 8.

Physicæ ac Medicæ Disputationes.

In Librum Aristotelis de Interpretatione, sive περὶ ἑρμηνείας *Commentarius*; ad Iulianum Albam Portalegrensem Episcopum. Salmanticæ apud Andream à Portonariis anno 1558. in 4. Quod opus unáque Lemosium authorem pulchro isto carmine laudavit Franciscus Sanctius Brocensis magni quidem judicii atque eruditionis vir, ejúsque temporis Professor Salmantinus;

Magnus Aristoteles Romanas ductus in oras
Discit Romano puriùs ore loqui.
Sedula subtilis quem limat litera Lemi;
Monstrat & implicitæ provida fila viæ.
Lemus Lysiacæ non ultima gloria gentis,
Et patriæ Lemus gloria prima suæ.

Lemosii *Commentaria in libros Posteriorū Analyticorum Aristotelis* M. SS. servabantur in Bibliotheca Olivariensi.

Fr. LVDOVICVS DE LEON, Latinè LEGIONENSIS, paternâ stirpe Bellomontanus, quem Lupus Curiæ Granatensis Senator ex Agnete Valera suscepit anno superioris sæculi vigesimo septimo aut Bellomonte aut Matriti, non Granatæ, quod persuasum fuit Historiographis Granatensibus; cùm planè Lupus anno XXXIII. quo in Curia hujus urbis nobilitatis causam obtinuit, Ludovici jam sexennis pater, necdum allectus in eam Curiam Iudex Advocationis adhuc munus Matriti exerceret; cujus rei perspectis monumentis fidem non habere minimè possumus. Salmanticæ studiorum, ut credere par est, causâ manens, inter Eremitas S. Augustini sodales anno MDXLIV. religiosæ vitæ sacramentū dixit; quo præstantiorem in Theologicā re ullum familia hæc talium ornamentorum locupletissima, vel tot sæculorum excussâ ætate, vix reperiet. Quippe in hujus studii literas tam eas, quæ ab schola, tum quoque eas, quæ ab exponendis sacrorum voluminum mysteriis appellantur, sic intentè is, ac fæliciter incubuit, sic ab omnibus aliarum disciplinarum gymnasiis quidquid, vel necessarium eidem studio, vel honestum ac decens futurum existimasset, avidè consectatus est, ut neque maximo, perspicacissimóque ingenio cultus aliquis, neque multiplicis doctrinæ cultui deesse aut impar esse ingenium aliqua ex parte videretur. Inter necessaria id constituendum est quòd linguarum trium, Latinæ, Græcæ, Hebraicæque non mediocriter fuit peritus. Amœnitates etiam utriusque linguæ Romanæ Græcæque Scriptorum adamavit. Vulgaris sermonis proprietatem cum concinna verborum compositione, totiúsque orationis structura sic conjunxit, ut inter primores Hispanæ linguæ vindices cum disertissimo quoque ac eloquentissimo de palma contendat: nisi cuiquam hoc magis placeat, ut sit, haberique debeat

Hispani maximus author
Luisius eloquii

quomodo Tullium Ciceronem commendaverat olim Lucanus noster. Verè enim quodcumque ejus vernaculum scriptum, (ut in proverbio est industriæ ac diligentiæ) tanquam Myronis opus delectat. De qua sua scri-

ſcribendi accuratione ipſemet author libri *De Chriſti nominibus* tertii initio legendus eſt. A natura quoque ipſa veluti formatus videtur fuiſſe ad texenda carmina, quæ altera eſt eloquentiæ pars; ex quibus Latina aliqua Latinis operibus ſuis affixit, vulgaria ſimul typis edita ſunt in vulgus poſt authoris obitum, caſta in primis, & ingenioſa, viriliſque robore ſimul ac ſuavitate plena, quibus inter ſæculi ſui & gentis vates perilluſtre fuit nomen promeritus. Salmanticæ, quæ urbs ei gloriæ theatrũ fuit ferè perpetuum, anno MDLXI. Sanctum Thomam docendi vices ex propria cathedra, ac deinde poſt aliquod temporis intervallum ſacrarum Scripturarum myſteria interpretandi munus ſibi delatum plauſu non minore ſuſcepit, quàm fructu & famâ in ampliſſimæ hujus Academiæ conſpectu geſſit. Et tamen in hoc proſperrimo rerum ſuarum curſu afflatus neſcio quo importuno invidiæ aut malè conſiliatæ pietatis ſydere, *in ſuſpicionem* (uti idem ipſe conqueritur ad *Pſalmum XXVI.*) *læſæ Fidei criminoſè vocatus fuit, remotúſque ab hominum non ſolùm ſermone & congreſſu, ſed etiam aſpectu, per quinque ferè annos in carcere* (Fidei Iudicum credimus) *atque in tenebris jacuit*. Verùm innocens demum inventus, famæque ſuæ ac docendi partibus reſtitutus, perculſum tamen graviter, proindéque adhuc dolentem animum immeritæ vexationis ſenſu, corpúſque ſic diutinæ cuſtodiæ moleſtiis debilitatum confirmare vix potuit. Figuntur quippe altiſſimè in magnis & purgatis mentibus quæquæ pungunt exiſtimationem telà. Porro ejuſdem ſæculi anno octogeſimo octavo Reformatis ordinis ſui ſodalibus Conſtitutiones ad Superiorum nutum prudenter confecit. Poſt triennium, cùm eſſet Vicarius generalis ſuæ Caſtellæ provinciæ, Præfectus fuit ejuſdem creatus; in titulum ſcilicet ſepulchri dumtaxat: nam intra eumdem Auguſtũ menſem anni nonageſimi primi & imponi hominibus & exuere hominem debuit, fatali rerum humanarum viciſſitudini, ſeu potiùs divinæ providentiæ imperio, legíque obſequutus. Cadaver à *Madrigali* oppido, in quo habita fuerant comitia, perductum Salmanticam in interiore atrio Auguſtinianæ domus ante Sacellum Sanctæ Mariæ de Populo, ſub elogio iſto terræ mandatum fuit.

M. F. LVISIO LEGIONENSI divinarum, humanarúmque artium & trium linguarum peritiſſimo, ſacrorum librorum primo apud Salmanticenſes Interpreti, Caſtellæ Provinciali, non ad memoriam libris immortalem ſed ad tantæ jacturæ ſolatium hunc lapidem, à ſe humilem, ab oſſibus illuſtrem, Auguſtiniani Salmant. P. Obiit an. MDXCI. XXIII. Auguſti ætatis LXIV.

Senex jam, & ab immerita illa calamitate forſan edoctus veræ Sapientiæ doctrinam conſectari, tot auditorum magiſter dedit ſe in diſciplinam aſceticis præceptoribus Thereſiæ in primis almæ viragini Ludovicóque Granatenſi, quorum prioris opera, cum editioni pararentur, doctiſſimâ, ſéque & illis dignâ cenſione, literis ſuper eo datis ad Præfectam, ſanctimonialéſque hujuſmet reformati inſtituti Matritenſis domus, commendavit. In Ludovici autem libris ſpiritualibus ſtudioſè perlectis pluſ quàm in tot annorum ſcholaſtica exercitatione imbuiſſe animum ſe Theologia vera, ſolidáque, ipſe profeſſus eſt per epiſtolam Benedicto Ariæ Montano veteri amico, qui per id tempus in ſeceſſu ſuo Aracenenſi Bibliorum divinorum ſtudio, ſibíque totus vacabat, Ludovicum ipſum ab elegantia & virtute dictionis atque eloquentia ſummoperè laudans, cui nimirum ajebat Deum optimum maximum Chriſtianæ facundiæ vires & facultatem omnem conceſſiſſe. Cujus in Granatenſem & myſticos alios Scriptores impenſę ejus ętatis curæ teſtem idoneum Ludovicum Muñozium lib. III. hujus clariſſimi viri *Vitæ* cap. IX. commendamus. Opera hæc noſtri extant utriuſque linguæ, cultiſſima ſimul ac doctiſſima: Latinæ quidem.

In Cantica Canticorum triplex explanatio. Salmanticę an. 1580. iterúmque 1582. tertióque cum ſequentibus ponè aliis operibus ibidem anno 1589. in 4. Venetiis apud Ioannem Gerilium 1603. Obſervatione autem digna eſt Poſſevini nota admonentis *expoſitionem* ejuſdem *libri Canticorum* Hieronymi Almonazirii adeò cum hac Legionenſis convenire, ut fateri neceſſum ſit, aut in utroque eumdem fuiſſe ſenſum, aut alterum ab altero non pauca mutuaſſe.

In Pſalmum XXVI. Salmanticæ anno 1580. & 1589.

In Abdiam Prophetam; &

In Epiſtolam ad Galatas. Omnia hæc ſimul Salmanticæ 1589. in 4.

De utriuſque Agni Typici, atque immolationis legitimo tempore; ad Ioannem Grialum. Salmanticæ 1590. in 4. Deindéque in *Quodlibeticis Quæſtionibus Baſilii Legionenſis* anno 1611.

Commentarium quoque ejus *ſuper Apocalypſim* in domo Salmantina ſervari affirmat *Ludovicus del Alcazar* in ſimili ad idẽ Biblicum opus *Commentario* pag. 88.

Varias item *Lecturas Theologicas* in Schola dictavit, ex quibus ſe profeciſſe ad ea, quæ ſuper ſecundam ſecundæ D. Thomæ commentatus eſt, Petrus de Aragon Auguſtinianus, ſuperſtite adhuc Legionenſi, in præfatione primi voluminis lectores ſuos ingenuè admonuit.

Conſtitutiones jam laudatæ *Fratrũ* ſui *Ordinis Excalceatorum* an. 1588. editæ noſtro ſunt authore.

Vulgaris ſermonis hæc, ſed eloquentiæ ſummæ;

De

De los Nombres *de Christo*; libris tribus. Salmanticæ apud Ioannem Fernandez 1583. in 4. Barcinone eodem anno, tertióque Salmanticæ typis elegantissimis Guilielmi Fochel 1587. in 4. deindéque 1595. & 1603. in 4.

La Perfecta Casada. Salmanticæ 1583. in 4. & 1587. cum superiori opere. Quæ quidem duo Italicè prodiisse scribit Antonius Possevinus in *Appara.u*. Nos certè interpretationem vidimus *Perfectæ uxoris* authore Iulio Zanchini da Castiglionchio, qui se religiosum Equitem, nescio cujus militiæ, profitetur, Neapoli editam typis Iacobi Carlini & Antonii Pace 1598. 8. Sed & Venetiis prodiisse scio à Ioanne Baptista Ciotti 1595. in 8.

Metrica hæc quoque elegantissimâ;

Obras proprias, *y traduciones Latinas, Griegas y Italianas: con la paraphrasi de algunos Salmos y Capitulos de Iob*. Hæc ex Bibliotheca D. Emmanuelis Sarmiento de Mendoza Hispalensis Canonici Magistralis edi curavit D. Franciscus de Quevedo Villegas Comiti Duci Olivarum nuncupatâ. Matriti 1631. in 16. Seorsim edita fuerat -

La Exposicion *del Salmo del Miserere*. Matriti apud Didacum Flamenco. 1618. in 16.

El Libro *de Iob*, qui adhuc ineditus mirè doctis placet.

Thomas Herrera Augustinianus id, pluráque alia huic elogio ampliando subministrabit in *Historia Domus Salmantinæ Eremitarum*.

LVDOVICVS DE LINARES, Rondensis, humanitatis studia moderabatur in patria, Baccalaurum se, præcipuâ ferè illius temporis agnominatione studiorum, jactans, quæ hoc nostro jam cuique parata est, ac de plano, ut ita dicam, conferri solet. Versibus hexametris cecinit.

Vitam Pauli Heremitæ; ad Bernardinum Contreras Malacitanum Antistitem. Toleti apud Raymundum de Petras 1527. in 4.

LVDOVICVS LOBERA DE AVILA, Cæsareus Caroli V. Medicus, per totam fere Europam & usque in Africam lateri ejus adherens peregrinatus est. Porro, ut decuit Principis ad militiam facti domesticum, hastâ nôminùs, quàm calamo rem gnaviter, si ita usuveniret, eum gessisse fama perdurat. Scripsit-

Regimiento *de la salud; de la esterilidad de hombres y mugeres, y enfermedades de los niños*. Pinciæ 1551.

De las quatro enfermedades *cortesanas, gota artetica, sciatica, males de piedra, riñones y hijada, y mal de bubas*. 1544. in folio. Toleti apud Ludovicum Aiala. Quod Italicè versum à Petro Lauro Venetiis prodiit ex officina Ioan. Baptistæ Sessæ 1588. 8.

Vergel de sanidad, *ò Banquete de Cavalleros, y orden de vivir*; sive de re cibaria. Compluti 1542. in fol. apud Ioannem Brocar. Simúlque -

Libro *de Anotomia*; cum paraphrasi ad marginem latina.

Remedio *de cuerpos humanos, y silva de experiencias en medicina*.

Antidotario *de todas las medicinas usuales, y la manera que se han de hazer segun arte*. Item librum hujus tituli -

De Pestilencia, *curativa, y preservativa*, in folio. Tandémque -

De Aegritudinibus subitis, Tractatum Latinum. *De morbo Gallico* Tractatus ex opere *De quatuor aulicis morbis*, accuratissimè Latinus factus extat tomo I. operis *De morbo Gallico* pag. 321. Venet. 1566. folio.

D. LVDOVICVS LOBO DE SILVEIRA, Lusitanus, splendidâ domi natus prosapiâ, Crucifer sacræ militiæ Christi Eques, scriptum reliquit, atque editioni paratum opus genealogicum, cui multùm deferre eos, qui hoc studio delectantur, Matriti sum expertus. Hic titulus;

Libro *de Linages Reales*. in folio.

Habebat ad usum D. Petrus de Britto Coutinho, amicus noster, Lusitanus, Eques Calatravensis, bene hujus partis Historiæ gnarus, ex Bibliotheca (nisi fallor) Excellentissimi D. Ducis de *Medina de las Torres* ante paucos annos vivis erepti.

F. LVDOVICVS LOPEZ, Dominicanus, majoris cœnobii Matritensis alumnus, plures annos Indorum saluti vigilanter incubuit, nil de Theologicis studiis remittens; quorum in morali fecit re, duobus editis libris, egregiû specimen. Hi sunt;

Instructorium Conscientiæ; duabus partibus; quarum posterior est de Sacramentis. Salmanticæ 1592. & 1594. Brixiæque apud Petrum Mariam Marchettû 1594. & 1596. atque idem à Petro Matthæo Iurisconsulto locupletatum prodiit Lugduni apud Petrum Landry 1583. in 8. & Brixiæ anno 1604. Italicè autem operâ Camilli Camilli versum, Venetiis 1590. in 4.

Tractatus *de Contractibus & negotiationibus; sive Instructorium negotiantium*. Salmanticæ 1592. in folio. Superstes erat (ut Marieta ait) Matriti anno MDXCV. Tantum abest, ut ante quinque annos (quod Alphonsus Ferdinandi affirmat) è vita decesserit. Huic nuncupavit Petrus Matthæus ille Sequanus I. C. *Lectionem de Iudicum in ferendis sententiis vero & necessario officio*, Lugduni editam anno 1592. in 8. apud Petrum Landry, quæ cum *Instructorio* ipso Lugduni prodiit apud Iuntas 1593.

LVDOVICVS LOPEZ, Palentinus, in Ara-

Aragoniam & Cæsaraugustam urbem veniens aggressus fuit, quod nemo hactenus civium ejusdem urbis, & quidem pistoriam artem ibi exercens, ut exhiberet se honesto lucro, cui forte assueverat. Interim enim scribebat, raro in eâ conditione exemplo,

Trofeos y *antiguedades de la Imperial ciudad de Çaragoza*; hoc est commentarium ad Historiolam quamdam Ecclesiæ, seu Imaginis Deiparæ; quam *del Pilar*, de Columna scilicet, appellant, Tajoni Cæsaraugustano tribui solitam. Compluti 1649.

Tablas Chronologicas *universales de España desde el año de MDCCC. de la creacion del mundo, que la empeçò à poblar Tubal, hasta nuestros tiempos*. Cæsaraugustæ 1657. in 8.

Confectos apud se habere *Aragoniæ regni Annales* à principio rerũ usque ad excidium Hispaniæ Arabicum, temporáque, unde Zurita exordium sumpsit, à teste idoneo audivimus.

LUDOVICUS DE LUCENA, Guadalaxaræ Novæ Castellæ ortus, Artium ac Medicinæ Doctor, postquam ex diuturna peregrinatione, fructuosâ illâ quidem & studiis impensâ, in Hispaniam rediisset, iterum vaic dicto patriæ, Romam remigravit, *non ut ambitioni & cupiditati serviret* (verba sunt Ioannis Genesii Sepulvedæ in *Epist.* LXXII. anno MDXLIX. ad eum ex Hispania data) *sed ut otio literario & honesti libertate in ea regione atque urbe frueretur, ubi magna est tum studendi occasio, tum facultas simpliciter & sine fuco fallatiísque degendi*. Apud Tholosates certè in Gallia medicinam faciebat, cùm ad Ioannem Chavanhacum Tolosanæ ditionis Archi-judicem scripsit libellum -

De tuenda, præsertim à peste, integra valetudine, deque hujus morbi remediis. Tolosæ apud viduam Ioannis Fabri anno 1523. 4. G. Montani Stapulensis ea sunt carmina, quæ subiicio, in laudem authoris.

Ille inquam Ludovicus, ille noster
Lucena, egregius Minervæ alumnus,
Doctus, comis & elegans, medendi
Arte, atque experientia Galenus
Alter.

Ioannem Luceria perperam dixit Ant. Verderius in *Appendice Epitomes Bibliothecæ Gesnerianæ*. Patrium locum Lucena noster reticuit, Hispani appellatione contentus. Videor mihi tamen reperisse eum, authorísque sepulturam Romæ ante portam sacræ ædis Sanctæ Mariæ de Populo: ubi sic legitur.

D. O. M.
Ludovico Lucenæ Hispano Vadalaxaræ
orto
Ingenuarum artium, Phisicæque
rationis
In primis perito, sibi & posteris Antonius
Nuñez fratris filius mærens P. Vixit ann. LXI. obiit IV. Id. Augusti à partu Virginis MDLII.

In circuitu lapidis,

Hic præter cæteras virtutes, quibus longè aliis excelluit, hanc maximè coluit, ut omnibus assiduè benefaceret, & neminem ob id sibi devinctum esse vellet.

Legitur inter Sepulvedæ *epistolas* ea, quam nuper laudavimus, alteráque Lucenæ ad Sepulvedam.

F. LUDOVICUS MALVENDA, Franciscanus, scripsit -

Lac Fidei pro Principe Christiano. Brugis 1545. si recta est Vvaddingi lectio, apud quem tamen est *Ludovicus Malveda*: sed Hispanus *Index Librorum prohibitorum* vero nomine appellat, libro tamen notâ prohibitionis confixo.

D. LUDOVICUS MARCELLUS BRAVO DE MENDOZA, nescio quis, nuncupavit D. Dominico Pimentellio Hispalensi Archiepiscopo, quem postea cohonestavit Romana purpura, hujus scriptionis opus;

Historia Evangelica compacta metricè ex ipsis Evangelistarum verbis. Matriti anno 1651. in 4.

F. LUDOVICUS DE SANCTA MARIA, Bæticus, ordinis Deiparæ Virginis de Mercede, S. Theol. ut vocant, Præsentatus, sacrisque literis excellenter instructus, atque egregius Ecclesiastes, scripsit circa annum MDLXXXII.

Super Hieremiam Commentaria.

Cujus rei habeo authores Alphonsum de Roxas ejusdem ordinis sodalem in *Catalogo Virorum* hujus familiæ *illustrium*, & Pet. à Sancto Cæcilio ex Reformatis ejusdem instituti in libro M.S. *De Scriptoribus* sui *ordinis*.

LUDOVICUS MARINO DE AZEVEDO, Lusitanus, scripsisse dicitur -

Historia *de la Ciudad de Lisboa*.

Meminit hujus, veluti jam demortui, atque ejus operis D. Franciscus Emmanuel *Cent. III. epist. LXI.*

LUDOVICUS DEL MARMOL CARAVAJAL, Granatensis natu, quod ipse in prologo *Africæ Descriptionis* statim laudandæ testatum posteris voluit, non Matritensis, ut non nemini, non Hispalensis, uti Iacobo Augusto Thuano alicubi placuit, exantlatam longi temporis captivitatem in Marochitana Tingitanæ Mauritaniæ regia urbe liberalem sibi atque utilem Europæis aliis reddidit, observato ibi quidquid lectu, auditúve de regionibus illis extra commerciũ Christicolarum positis observari dignum fuit, & in schedas suas conjecto; unde liber factus emanare fecit -

La Descripcion *general de Africa*; tribus tomis. Pars prima Granatæ prodiit apud Rene Benaut 1573. fol. II. pars Malacæ 1599. in folio. III. continens Maurisiorum rebellionem Granatensem hoc titulo insignis,

Historia *del Rebelion y castigo de los Moriscos del reino de Granada*. Malacæ 1600. apud Ioannem Rene. Galli fecerunt jam suum Marmolii hoc opus industriam commodante Nicolao Perrot Domino d'Ablancourt, chartisque Geographicis M. Sansonis regii Geographi ornatum ediderunt tribus voluminibus Parisiis 1667. 4. pro colophone adjungentes Didaci à Torres *Historiam Seriphiorum Marochii Regum*.

Vertisse quoque in vulgarem dicitur linguam,

Las Revelaciones *de S. Brigida*.

Las Rubricas *del Breviario Romano*.

Iacobus suprà memoratus Thuanus libro VII. Historiarum sui temporis, *prudentem juxta ac diligentem Africanarum rerum scriptorem* appellat Marmolium, eóque pro merito sæpe utitur Ambrosius Morales noster in *Historia Hispania*, veluti lib. XIV. cap. XXXIII. & alibi.

LVDOVICVS MARTINEZ, nescio quis, edidit, ut ex catalogo quodam accepi,

Principio *del reino de Aragon*. Cæsaraug. anno 1581. in 8.

LVDOVICVS MARTINEZ DE LA PLAZA, Antiquariensis, Sacerdos, Curióque in ejusdem urbis collegiata Ecclesia; quod munus obtento ad S. Ioannis, quæ alia est ibidem paræcialis sacra ædes, beneficio repudiavit. Poësim faventibus Musis coluit: pluráque extant hujus rei argumenta in *Floribus Poetarum illustrium Hispanorum*, qui vernaculè scripserunt, editósque à Petro Espinosa publicus terit usus. Perlatum quoque ad me fuit ex Antiquariâ ipsa vertisse Ludovicum rhythmis nostratibus Italicum Ludovici Tansili *De Lachrimis Petri Apostoli* Poëmatium. Quinquaginta annos natus obiit XVII. Kal. Iulii anno MDCXXXV.

LVDOVICVS MENDEZ DE CARMONA, Astigi Bæticæ opulentâ & nobili urbe natus, eam artem Hispali plures annos docuit, Hieronymi Carranzæ olim discipulus, quæ tractandi scitè & ex Geometriæ regulis ad propriam defensionem arma, atque in primis ensem, tradit præcepta. Documentum ejus dedit scribens-

Compendio *en defensa de la doctrina y destreça de Carrança*. Hispali in 4. & alia, ni fallor, minutiora.

LVDOVICVS MENDEZ DE TORRES, elucubravit ad mellificii usuram-

Tratado breve *de la cultivacion y cura de las colmenas, y assi mismo las ordenanzas de los colmenares*. Constitutiones istæ pro Hispalensium mellificio editæ sunt ab Alphonso Castellæ Rege X. & ex archio ejus urbis producta. Tractatus editus fuit primù Compluti 1587. in 8. deindéque cum variis *De Agricultura* Scriptoribus, Matriti anno 1620. in folio.

LVDOVICVS MENDEZ DE VASCONZELOS, Lusitanus, Olissiponensis, patriæ amplissimæ descriptionem dialogisticè in vulgus dedit, operi inscribens-

Do Sitio *de Lisboa*. Ibidem typis Ludovici de Stupinan 1608.

LVDOVICVS MENDEZ DE VASCONZELOS, diversus, ut credo, à superiori, presbiter enim ille, ut audio, miles hic, & emeritus, in otio nolens otiosus esse, scripsit-

Arte militar. Olissipone apud Vincentium Alvarez 1612. in folio.

F. LVDOVICVS DE MENDOZA, Cisterciensis cænobii *de Spina* monachus, Philippo II. Hispaniarum Regi nuncupavit, sculpique regiis expensis fecit-

Summam totius Theologiæ moralis septem arboribus comprehensam. Matriti anno 1598.

Reliquit in schedis, quæ asservantur in ejusdem monasterii Bibliotheca,

Vitas Sanctorum per ordinem mensiū in proprios eorum dies distributas; tomis sex.

Epistolam symbolicis caracteribus & ingenio plenam, ad Philippum III. adhuc Principem.

Sermonem, quo scripta sunt, ignorare nos haud pudet, qui nec ab illustratoribus domesticarum rerum Henriquezio, & Vischio haurire potuimus. Decessit circa annum Domini MDCXII.

LVDOVICVS MERCATVS, sive DE MERCADO, Pinciæ urbi natales, Medicæ verò arti honores & opes accepta referebat, Philippi II. ac Philippi III. Regum Archiater. Patriam etenim Academiam, ac medicorum scholam sibi ante alios, potioréque ac primario docendi loco olim commendatam, plurium annorum professione nobilitavit. Accersitus inde ad Curiam à Philippo II. Rege totos viginti annos ejus valetudinem fæliciss mè rexit; tum in quibuscumque morborum sanandis generibus incredibili dexteritate usus est. Quare qui intra Hispaniam nostram se continentes hoc sibi judicio placent, ut Francisco Vallesio primas concedere hunc nostrum debere arbitrentur; philosophandi acumen, atque artis theoricam intelligere eos oportet. Summa enim practicæ operationis, uti doctrinæ, laus

verè

vere non habet, in quo magis quàm in Mercato merces suas proferre, ditissimóque artis thesauros commendare possit. Opera ejus in quinque tomos distributa typis prodierunt Francofurtensibus: Nempe -

Primus continet, I. *De Constitutione corporis humani*; II. *De Sanitatis conservatione, ac præcautione*; III. *De Morbis, eorum signis, causis & symptomatis, differentiis ac curatione*, editus olim Pinciæ anno 1604. in folio.

Secundus, IV. *De recto præsidiorum artis medicæ usu*; V. *De Febrium essentia, causis, differentiis & dignotione* (Pinciæ olim seorsim prodierunt, *De Febrium essentia, differentia, causa, curatione, & de febre pestilentiali*, 1586. in 4. *De essentia, causis, signis & curatione febris malignæ* 1574. 8. & Basileæ 1594. 8. per Conradum Vualdkirch. *De essentia & natura caloris febrilis* 1611. in folio: quæ omnia, ut credimus, in istud *De Febrium essentia* &c. Francofurtense opus conjecta jam sunt). VI. *De Pulsus arte & harmonia*; VII. *De Morbi Gallici natura & curatione*; VIII. *De Morbis hæreditariis*: editus olim Pinciæ 1605. fol.

Tertius, IX. *De Capitis & vicinarum partiũ*; X. *De pectoris, pulmonis & cordis*; XI. *De ventriculi & intestinorũ*; XII. *De jecoris, splenis, renum & vesicæ morbis, eorúmque curatione*. Matriti olim 1594. in folio.

Quartus, *De Mulierum, Virginum & Viduarum, de sterilium & prægnantium, de puerperarum & nutricum passionibus, morbis & symptomatis; cum præfatione & encomio authoris & operum Ioannis Hartmanni Beieri*. Francofurti apud Zachariam Palthenium an. 1608. in folio, olim Matriti 1594. in folio. Basileæ 1588. in 4. & in *Gynecıorum* libris ab Israhele Spachio editis pag. 803. & ante has omnes editiones Pinciæ 1579. in 4. apud Franciscum Fernandez de Corduba.

Quintus, *Consultationes morborum complicatorum & gravissimorum cum disputationibus necessariis ad naturam cujusque, morborum capessendum præsagium & curationem*. His accedunt - *Tractatus continens gravissimas atque difficiles abditarum rerum disputationes magni momenti & usus*; libri duo *De Puerorum educatione, custodia & providentia, atque de morborum, qui his accidunt, curatione*. Pinciæ ann. 1613. in folio. Francofurti 1654. in fol. Olim seorsim editi sunt, primus *De Puerorum educatione*, Vallisoleti 1611. deinde alter, *De morbis Puerorum*, ibidem ....

Præter hæc sustinẽt non minùs famam authoris alia opera, quæ hac editione non continentur, scilicet -

Institutiones Chirurgicæ. Matriti 1594. in 8. Francofurti apud Hartmannum Palthenium 1619. in folio.

Methodus medendi. Pinciæ anno 1572. in 8.

Institutiones Medicæ. Matriti anno 1594. in 8.

De communi & peculiari præsidiorum artis medicæ indicatione. Pinciæ in folio. Coloniæque anno 1588. apud Ioannem Baptistam Ciottum.

Institutiones ad usum & examen eorum, qui luxatoriam exercent artem: ex Hispano in Latinum sermonem versæ Caroli Pisonis operâ. Francofurti apud hæredes Palthenii 1624. in folio.

De Pulsibus, libri duo, quibus tota ars cognoscendi morbos & prognosticandi disertissimè pertractatur. Pinciæ an. 1584. Pataviique apud Paulum Mejerum 1592. 4.

Libellus de Essentia, causis, signis & curatione febris malignæ, in quo maculæ rubentes similes morsibu pulicum erumpunt per cutem. Accessit, *Consilium continens summam totius prædictionis & curationis in eodem affectu*, Basileæ apud Conradum Vualdkirch an. 1594. in 8.

Demum ætatis agens sextum & octogesimnm, impeditis calculo vesicæ meatibus, suppressáque decem & octo dies urinâ miserandum in modum jacuit, mortémque per acerbissimos tandem cruciatus obivit. Quæ verba sunt Petri Castellani in *Vitis Illustriũ Medicorum*.

F. LUDOVICUS DE MERTOLA, aliâs DE PRAESENTATIONE, Lusitanus, à loco dictus cognomine in Transtagana provincia diœcesis Eborensis, ordinis Carmelitarum, literis æquè ac regularis observantiæ zelo & proximorum indigentiis tam spiritualibus quàm tẽporalibus subveniendi perpetuâ curâ excellens, Brasiliam & Maragnoniam visitavit plagas facultatibus Præfecti generalis instructus. Vernaculâ linguâ scripsit -

Vida do Padre F. Antonio da Conceição Olisipone.

Vida do Padre F. Manoel Tavarez. M.S. cujus meminit Cardosus in *Agiologio* die XXXI. Maji lit. F.

Vida do venerable Padre Fr. Estevão da Purificação. Olissip. apud Craesbeck 1621.

Vida da Beata Maria Magdalena de Pazzis. Ibidem apud Gerardum de Vinea 1626.

Da Esmola, e seus fruitos; hoc est, de Eleemosyna. ex eadem officina 1625. Item -

Contra os Hebreos, & contra os erros dos Hereticos, in folio: Ibidem.

Olissipone diem suum obiit ex hydrope morbo XIX. Aprilis MDCLIII. ætatis ferè LXXI. laudatus sæpè in *Annalibus Carmelitanis* Ioan. Baptistæ de Lezana, nempe ad annum MCCLI. num. 4. MCCXC. num. 8. MCCCCLVII. num. 6. & MCCCLXXXVII. in *appendice*, passimque a Georgio Cardoso in *Agiologio Lusitano*.

D. LUDOVICUS MESSIA PONCE DE LEON, Bæticus, Vtrariensis (Vtrera est in ditio-

tione Hispalis urbis municipium nobile & opulentum) an. MDXXIV. aut circiter nobili loco natus ex Francisco Messia I. V. Doctore ad S. Clementis Bononiæ quondam sodalem, & Ioanna Ponce de Leon, in Salmantina schola sub optimis præceptoribus meruit. Nam præterquam quod à Petro Fernandez presbytero Hispalensi unà cum Ioanne Mallara literis olim Latinis fuerat imbutus, ex quo in eam Academiam pervenit, tam Theologiæ, quàm Iuris arti operam navavit, in sacris literis magnum illum Franciscum à Victoria, húncque pone sequètem Dominicum Sotum, & in Canonicis Martinum Aspilcuetam cognomento & gente Navarrum Didacum Covarrubiam, in Iurisprudentia civili Petrum à Peralta & Antonium Gomezium Magistros sortitus. Ab eo nondum adolescentiam egresso, jámque domi suæ manente, patrocinium ut sic præstaret litigatori amico, prodiit in lucem Commentarius hoc titulo,

In Legem *regiam Toleti conditam sub Titulo III. De los proprios, y rentas de los Concejos, quintam lib. VII. Ordinamenti; in causa vertente à responso Prælectiones.* Hispali apud Alphonsum Garsiam Escrivano anno 1568. in folio, atque item anno sequenti-

ΛΑΚΟΝΙΣΜΟΣ, *Seu Chilonium pro Pragmaticæ, qua panis pretiũ taxatur, in interiori foro hominis elucidatione*; ad Didacum Espinosam S. R. E. Cardinalem summo Castellæ Prætorio Præfectum. Hispali apud Ioannem Gutierrez 1590. in folio.

Laudari quoque hunc video ex nescio cujus formæ opere *De Blasphemia.*

D. LVDOVICVS MILAN, Valentinus Eques, ad exemplum seu potiùs ad æmulationem Balthasaris Comitis Castellionæi, dum in Curia Ducis Calabriæ Valentini regni habenas moderantis versatur, scripsit, mixtum versâ, prosâque opus oratione.

El Cortesano. Valentiæ ann. 1561. in 8. Item-

El Maestro, *o Musica de Viguela de mano*. Ibidem apud Franciscum Diaz Roman an. 1534. in folio.

F. LVDOVICVS DE MIRANDA, Pincianus, ordinis Minorum Observantiæ, qui provinciam incolunt S. Iacobi, cui & præfuit; apud Salmanticenses, quibus se dedit primum sodalem, integro vitæ spatio, hoc est, plusquam sexaginta annis, si demas brevia aliquot absentiæ intervalla, restitit, Professor ibi inter suos Theologus, proindéque à professionis adimpleto munere Lector emeritus. Lucas Vvaddingus refert à secretis cum ordinis fuisse, ac generalem in Romana Curia Procuratorem, pietate atque eruditione variâ spectabilem. Censor nec non fuit Theologus apud Patres fidei vindices. Hic post Alphonsi à Casarrubios, Alphonsique explanatores, qui & *Compendium Privilegiorum* ipsius locupletarunt, Alphonsum à Corduba & Hieronymum à Sorbo, & post egregiam Emmanuelis Roderici operam in hac eadem re navatam, qui omnes eadem Francisci parentis castra sequuti sunt, in lucem emisit-

Directorium, sive Manuale Prælatorum Regularium; duobus tomis, Romæ priùs dum in Vrbe author versaretur, anno 1612. in 4. deinde Salmanticæ editis anno 1615. in folio, Placentiæ item, Augustæque apud Kruger an. 1616. Nec non à Paulino Berto Lucensi locupletatum Coloniæ prodiit apud Crithium 1617. in folio. In hoc, uti Vvaddingus ait, *Religionum omnium origines, progressus, ac dilatationes recensentur, optiméque declaratur methodus ad instruendos Novitios & Professos, Prælatisque observanda ratio administrandi rem domesticam exponitur.*

Librum ordinis judiciarii, & de modo procedendi in causis criminalibus, tam in foro ecclesiastico, quàm in sæculari agitandis; duobus tomis. Salmanticæ apud Andream Renaut. 1601. 4. & 1623. 4.

De Sacris Monialibus, Tractatũ omnia complectentem, quæ ad ipsarum regimen possunt desiderari; editum opus cùm alibi, tum Plasentiæ in Italia Italicè conversum apud Ioannem Bazachium anno 1616. De editione alia Coloniensi Draudus monet in *Catalogo.*

De Sacræ Scripturæ sensibus in XXVI. Quæstiones divisum Tractatum. Salmanticæ 1625. in 4. quem non vidit Vvaddingus.

Reliqua opera Hispana sunt; nempe-

Exposicion *de la Regla de los Frailes Menores de la orden de San Francisco.* Salmant. apud Antoniam Vasquez 1622. 4. post primam in eadem urbe editionem anni 1609.

Exposicion *de la Regla de Santa Clara.* Ibidem in 4. 1610.

Exposicion *de la Regla de la Tercera orden de nuestro Padre San Francisco.* Salmant. apud Artum Tabernier 1619. 8.

Informacion acerca *de la Question y controversia tocante a la mudança del govierno, que han tenido los frailes Menores de la regular observancia de San Francisco, comunmente llamados Descalços.* Salmanticæ 1604. 4.

De la Concepcion purissima *de nuestra Señora la Virgen Maria.* Ibidem anno 1626. in 4. apud Antoniam Ramirez & apud Didacum Cussio 1621. 4.

Platicas, *y colaciones espirituales*; quas habuit Salmanticæ, cùm ei cœnobio præesset, duobus tomis. Salmanticæ anno 1617. & 1618.

Instruccion *o doctrina espiritual para los Novicios.* Salmanticæ 1616. in 12.

Expoficion de la Effera *de Iuan de Sacrobosco aumentada, con lo que sobre ella dixeron Francisco Iuntino, Elias Vineto, Christoval Clavio, y otros;* Ad Ferdinandum Hispaniarum Infantem. Salmanticæ apud Hyacinthum Tabernier anno 1629.

LUDOVICUS DE MOLINA, Bæticus, Ursaone amplissimo Gironiæ familiæ oppido, nobili loco natus, parentes habuit Ludovicum seniorē ejusdem municipii civem, próque Ursaonis Duce Archidonensis arcis Præfectum, & Cæciliam de Morales Grajeda Ambrosii de Morales Cordubensis regii Chronographi viri clarissimi sororem, cujus propinquitatis cum nostro recordatur ipse Ambrosius in nuncupatoria epistola *Appendicis operum S. Eulogii Martyris* & lib. XIII. *Histor. Hispanæ* cap. VII. Ad literarum is studia admotus, viâ istâ prosperrimè incessit, cùm ab excellentibus naturæ dotibus, subtilissimi atq; expeditissimi ingenii, gravis maturique ante alia judicii ad magna quæque erectum sese atque animatum agnosceret. Post decursa igitur Salmantinæ scholæ stadia sub optimo quoque Iurisprudentiæ magistro (Petrum Peraltam ipse lib. I. *De Primogeniis Hispaniæ* cap. XIV. n.17. nominat) vix foro commodare cœpit Matriti operas, causarum patrocinio intentus, cùm oportunus gerendis Reipublicæ honoribus sagacissimo illo deligendorum Iudicū optimorum tempore, quo Philippus II. Rex Hispaniam moderabatur, idoneo cuique & callido visus planè fuit hominum censori, qui ipsi aliis hominibus in Magistratu præesse debent. Quare fiscali munere rationum regiarum tueri momenta, & post biennium Indicas res unus è Patrum numero, quibus hæc cura commissa est, administrare jubetur. Hinc ad amplissimum regii Castellæ Senatus ordinem vocatus, cùm eligendus jam esset literis, prudentiâ & industriâ vir aliquis in paucis eximius, quem ad Henricum Cardinalem nuperúmque Portugalliæ Regem senio & orbitate labantem, anxiúmque de successore declarando, Rex Philippus instructissimum juris sui, propugnaturúmq; id & ab competitorum impressione tuiturū destinaret, ipse ante alios unà cum collega Roderico Vasquez de Arze viro quoque eo clarissimo, qui post eidem Castellæ Concilio præfuit, ad rem ita magni momenti præstandā deligitur. Quâ legatione pro spe de eo cōceptâ functus in reditu ad Cameram ejusdē Castellæ Concilii, quæ omnia ea dispensat, in quibus quoquo modo subditis suis benefit à Rege, paucisque ac selectissimis patet, accersitur. Planè quem hominem dignitas summo quodam constituit loco, eumdem Iuris scientia, promulgataq; in vulgus clarissimæ famæ lucubrationes, immortali memoriæ cōsecraverunt. Existimatus & appellatus is etiam superstes fuit à Didaco Covarrubia *Practicarum Quæstionum* cap. VIII. *acumine ingenii & judicii integritate insignis*; à Ioanne Garzia cap. XII. *De expensis*, *vir eruditissimus, præclaris bonarum literarum præsidiis instructus*; aliter atque egregio quodam elogio ab Ambrosio Morali avunculo in laudato cap. VII. libri XIII. *Historiarum*. Ac Iure quidem, nam in argumento admodum implicato & quotidiano, cunctis Hispaniarum Tribunalibus puppis, ut ajunt, & prora est Ludovici nostri opus -

De Hispanorum Primogeniis. Compluti apud Andream de Angulo, duobus voluminibus anno 1573. in folio; Coloniæ deinde simili formâ 1588. nec non & 1601. Lugduni etiam 1613. fol. cui, utpote sic necessariæ & instructu quoquo apparatiore dignæ penu, recentiores praxeos Hispanæ magistri *Additionum* justum volumen addiderunt, quod Lugduni editum fuit.

Scripsisse idem dicitur -

Pro Successione regni Portugalliæ Allegationem; quæ M. S. alicubi latet,

Non improlis vixit in matrimonio D. Susannæ de Ovalle; prole tamen extinctâ nepotes ex Francisco fratre ad successionem vocati sunt.

LUDOVICUS DE MONTESINOS, origine forsan Bellomontanus, certè in oppido agri Toletani, quod *Mascaraque* tribus ab hac urbe leucis disparatum appellant, editus, Theologus, Doctórque Complutensis, postquam in hac schola sub Alphonso Deza Societatis Iesu Professore magni nominis, & aliis meruisset, statim atq; in candidatorum albo nomen suum scripsit, Philosophum interpretandi locum obtinuit, & ab eo tempore omnes fere alios scholæ gradus usque ad supremum horis matutinis Theologiam docendi ferè sine competitore, cúmque ingenti totius Academiæ pressit commendatione, plausúque. Ob perspicuitatem ingenii, perindéque doctrinæ, *clari Doctoris* cognomentum adeptus, eâ docuit frequentiâ discipulorum gymnasium plusquam sexcentorum capax implente, ut è foribus ipsis, atrióque nonnulli adstarent. Cui muneri per XXXVI. annos eâ assiduitate vacavit, lubentiáque animi, ut recusatis quibuscumque Pontificatibus, & inter alios Salmanticensi, tentatus etiam lippitudine, ac ferè cæcus missionem haud procuraverit, sed operâ Anagnostis usus, quem juxtà haberet, quæ suggerebat is, auditoribus ipse dictaret. Morum animi & corporis integritate doctrinam mirificè commendabat, solitus ante matutinarum prælectionum pensum horâ integrâ preces ad Deum effundere, ipsúmque contemplari. Cogitasse quoque dicitur de commutanda in religiosam presbyterali vita, idque inter Carmelitas excalceatos, si non re-

retardasset propositum scholæ amor, ac studentium & collegarum calidæ preces, votáque, ac tandem mors virum sic desideratum octo annis majorem sexagenario, septimâ nempe die Octobris MDCXXI. ad feliciorē & augustiorem vitæ conditionem ab hac mortali emigrare jussisset. Iacere eum ad SS. Iusti & Pastoris MM. Compluti refert, qui hęc & alia in præceptoris commendationem præfatus est, Alphonsus Sancius olim auditor, ad ejus opera, quæ Carmelitarum collegium Complutense post mortem authoris edi curavit. Nempe -

Commentaria in *Primam Secundæ Partis S. Thomæ*; duobus voluminibus. Compluti apud Viduam Ioannis Graciani Dantisco anno 1622. in folio. Prior quidem totmus comprehendit priores LXX. Quæstiones; posterior reliquas, hoc est, *De Peccatis*, *De Legibus*, *De Gratia Dei*. Vlteriora commentaria desiderantur.

Typis etiam commissus fuit -

El Sermon, *que predicò en las Honrras de Felipe II. en Alcalà*. Matriti anno 1599. in 4.

Lege sis de Ludovico nostro, ejúsque verè Christiani præceptoris virtutibus Alphonsū de Andrada Iesuitam ad finem libri, cui titulus, *El Estudiante perfecto*.

F. LVDOVICVS DE MONTOIA, Bellomontanus, Alphonsum de Leon & Mariam Alvarez de Montoia genitores nobili loco natos, Augustinianorum verò cœnobium Salmantinum religiosæ vitæ natalem locum habuit. In eo ordine eâ vixit semper opinione sanctitatis, ut viginti quatuor annos tantùm numerans jam rexerit Novitiorum mores. Medinæ sodalibus præfuit. Dein Portugalliam venit Reformator Lusitanæ provinciæ, cujus collegium Conimbricense novè erectum, monasterium quoque Olissiponensis urbis diu, atque itidem provinciam administravit. Electus is quoque in ministerium præbendi aures Sebastiano Portugalliæ Regi pænitenti, renuntiavit aliquando huic oneri, nec Visensis Episcopatus infulis decorari passus est. Edidit vir juxtà pius ac doctus, insignisque Ecclesiastes -

La Vida de Christo *en quatro partes*. Olissipone in 4.

Tratado de las Obras *de Amor de Dios*: item alter -

De la Passion *de Christo*, discursibus septem divisus, qui inter B. Francisci Borgiæ opuscula viro huic sanctissimo non jure supponitur.

Plures ejus *Sermones de Conceptione Deiparæ immaculata* adservari in cœnobio de *Gratia* dicto (ejusdem urbis Olissiponensis, ut credimus) refert ex aliis Petrus Alva in *Militia Conceptionis*.

Natus anno MCCCCXCVII. obiit VII. Septembris MDLXIX. duobus septuagenario major. Cujus vitæ & virtutum Historiam Hieronymus Romanus & Alexius de Meneses Augustiniani procuderunt: Thomas quoque de Herrera ejusdem ordinis in *Historia domus Augustinianæ Salmanticæ urbis* in compendium redegit. Lusitanum eum appellans *Miræus* insigniter falsus fuit. Iacet in memorato cœnobio Deiparæ Mariæ de *Gratia* Olissiponensis urbis, loco quodam honorifico, in quem à sepulchro fuit communi translatus anno MDLXXXIII. de quo & ejus epitaphio adire poteris Antonium à Purificatione in *Chronico hujus provinciæ Eremitarum Portugallicæ* parte II. lib. V. tit. III. §. XXIII.

D. LVDOVICVS DE MORALES, Pinciæ edidit -

Epitome de Trajano: 1654.

LVDOVICVS MVÑOZ, Matritensis, Nicolai filius, qui in Curia regia vixit negotiis procurandis, quomodo & Petrus alter filius, nostríque germanus frater, intentus, pietati verè natum pectus habuit, nec ejus possessione contentus, talentique suffossi & infructuosi, quod Pater familias Evangelicus stulto servo imputavit, memor, eloquentiam, quâ purâ & masculâ instructum se à natura sentiebat, & quidquid literis profecisset, ad instillandam aliorum animis probitatem, morum innocentiam & sanctitatem convertit. Quod non tam regulis, quàm exemplis, quippe quæ altiùs in viscera descendunt, atque rem pietatis validiùs promovent, conficiendum sibi existimavit. Nec tamen sine regulis exempla ob oculos posuit, imò quidquid sanctum, & mysticum in vita & rebus gestis compertæ pietatis hominum latet, aut non omnibus manifestatur, sic acie mentis optimè à Deo præparatæ visus fuit pertingere, sic stylo in commentaria deducere, ut inter omnes hujus argumenti enarratores, palmam cui deferat, vix ullum habeat. Duxit ergo is calami penicillo germanos Illustrissimorum Sanctitatis Heroum vultus, quos nunquam abolebit oblivio. Eccillos;

Vida de San Carlos Borromeo. Matriti anno 1626. in 4.

Vida *del venerable Siervo de Dios Maestro Iuan de Avila*. Matriti 1635. in 4.

Vida *De Fr. Bartolomè de los Martyres de la orden de Santo Domingo Arçobispo y Señor de Braga, sacada de las Historias que de el escrivieron los Padres Fr. Luis de Granada, Fr. Luis Caçegas y Fr. Luis de Sousa de la misma orden.* Matriti 1645. 4.

Vida y *virtudes del venerable varon el Padre Maestro Fr. Luis de Granada*. Matriti apud Mariam de Quiñones 1639. 4.

Vida

V i d a *que el Siervo de Dios Gregorio Lopez hizo en algunos lugares de la Nueva España*; quæ ipsa est Historia à Francisco Losa olim, & quidem aureo calamo exarata, per Ludovicum nostrum locupletior facta, servatis tamen, propter dignitatem veteris & oculati Historici, ubiq; ejus verbis. Ibidem anno 1642. in 4.

V i d a *y virtudes del venerable Padre Camillo de Lellis fundador de los Clericos Reglares ministros de los enfermos, que llaman Agonizantes*. Ex Italico in vernaculam linguam nostri operâ conversam prodire fecerunt iidem Patres ex officina quadam Matritensi post mortem authoris anno 16..

V i d a *y virtudes de la venerable Virgen Doña Luisa de Caravajal y Mendoça, su jornada a Ingalaterra y sucesos en aquel Reyno*. Matriti 1632. 4. ex manuscriptis Michaëlis Vvalpoli Iesuitæ schedis, quem Aloysia inter Anglos ministrum habuit à confessionibus, vitæque spiritualis ducem, imo ex ipsiusmet Aloysiæ monumentis manu propriâ exaratis, relationibus nempe ac literis, unde Vvalpolus plura ex suis acceperat.

V i d a *de la venerable Madre Mariana de San Iosef fundadora de la Recoleccion de las Monjas Augustinas, Priora del real convento de la Encarnacion, hallada en unos papeles escritos de su mano; sus virtudes observadas de sus hijas*, Matriti regiis typis in folio 1645.

LVDOVICVS DE NARVAEZ, scripsit in re musica -

L i b r o s d e l D e l f i n *de musica para tañer viguela*. Valladoliti ann. 1530. in 4. Vidit D. Thomas Tamajus.

F. LVDOVICVS A NATIVITATE, Lusitanus, ex familia S. Francisci provinciæ Portugalliæ, scripsit, ut accepi ex Georgio Cardoso,

D i v i n d a d e d o F i l h o *de Deus humanado*. Olissipone in folio.

A p l a u s o s d a C o n c e i ç a o n; quod opus M. S. apud se esse ait.

LVDOVICVS NVÑEZ CORONEL, Segoviensis, Antonii frater natu major & in collegio Montis-acuti apud Parisienses sodalis, eo tempore Philosophiam docuit, editísque libris publici omnium usus fecit, quo bonæ artes in Gallia prorsus jacebant, ingeniorumq; vel felicissimorum omnis opera in construendis strophis & sophismatibus Dialecticis ponebatur. Sed hoc vitio damus temporis, non hominum. Ludovici interim commentaria cum hâc inscriptione prodierunt,

T r a c t a t u s de formatione syllogismorum. Parisiis apud Ioannem Barbier. 1507.

P h y s i c a p e r s c r u t a t i o n e s; ad Enecum Mendoza & Zuñiga Burgensem mox Episcopū, S.R.E. Cardinalem. Parisiis apud Iacobum Iuntam anno 1530. Scripserat autem hoc opus circa annum MDXI. Vix ausim affirmare hunc Ludovicum esse Coronelium illū, cui inscripta Erasmi epistola quædam lib. XIX. *Epistolarum* legitur, in qua deferre se multùm illius admonitionibus super quadam in *Matthæi Evangelium* præfatione & paraphrasi, & in *Apostolicas* seu *Canonicas Epistolas* metaphrasi non obscurè prodit. Hunc sanè iterum commendat *absolutissimi Theologi* præconio in literis ad Alphonsum Manricum Præsulem Hispalensem datis eodem libro *Epistolarum*.

LVDOVICVS NVÑEZ DE TOLEDO, Villæfranchæ Dominus, obtulit Philippo II. Regi -

C h r o n i c o n quoddam; quod asservari in Bibliotheca Scurialensi affirmat rei testis Gundisalvus Argote de Molina in prologo ad *Itinerarium Ruderici Gomez de Clavijo*, quod ipse typis mandari curavit.

F. LVDOVICVS OSORIO, Lusitanus, sodalis Redemptorū Sanctissimæ Trinitatis, propriâ gentis linguâ dedit, sermone partim ligato, partim illigato,

P a n c a r p i a *de Varoẽs illustres & Santos collocados da ordem da Santissima Trindade*.

LVDOVICVS DE OVIEDO, Pharmacopola Matritensis, divulgavit -

M e t o d o *de la coleccion y reposicion de las medicinas simples y de su correccion y preparacion*. Matriti an. 1581. apud Alphonsum Gomezium in 8. & 1609. apud Ludovicum Sanchez in folio.

T r a t a d o d e B o t i c a, apud eumdem Sanchez 1621. in folio.

D. LVDOVICVS PACHECO DE NARVAEZ, Bæticus, domo ex Beatia urbe nobilissima & clarissimorum hominum altrice, unus aut princeps fuit nostrâ ætate eorum, qui ad defensionem sui & hostium offensionem gladium, armâque alia ex mathematicarum disciplinarum regulis tractare noverunt, aliósque hanc artem, & in his Philippum IV. clarissimæ memoriæ Regem nostrum, dum ætate esset huic exercitio opportunâ, feliciter docuit. Peregrinatus olim fuerat militiæ nomine in Fortunatis Insulis Instructor aciei (*Sargento maior* vulgò) *Lanzarota* cujusdam earum, in Canaria tamen omnium præcipua commorari solitus. Matritum verò postquam venit, substitit ibi ad mortem usque, ut credimus, armorum Archimagister regio diplomate nuncupatus. Traxit is cum Hispalensibus quibusdam ei arti addictis super Hieronymi Carranzę, qui primus huic rei normam & lucem attulisse dicitur, doctrinâ contentionis funem;

unde

unde varia utrimque scripta prodierunt. Hujus hæc opera nota habemus;

Libro *de las Grandezas de la Espada; en que se declaran muchos secretos, que compuso el Comendador Geronimo de Carranza*. Matriti 1600. in 4. apud hæredes Ioannis Iñiguez de Lequerica.

Compendio *de la Filosofia y destreza de las armas de Geronimo Carranza*. Ibidem apud Ludovicum Sanchez 1612. obscuriorum nempe plurium illius locorum (de quo hujus artis peritos censionem velim facere) illustrandorum causâ; quod Matriti jam notus disciplinæ istius peritiâ scripsit, extraneis & ad rem haud pertinentibus omissis.

Carta *al Duque de Cea, diziendo su parecer acerca del libro de Geronimo de Carranza, de Madrid en quatro de Maio de MDCXVIII. in* 8. In hac epistola Ioannis Pons Perpinianensis meminit, hujus artis, antequam Carranza monumentis suis eam illustraret, centum & triginta quinque integris annis scriptorem.

Cien conclusiones, *o formas de saber de la verdadera destreza fundada en ciencia, y diez y ocho contradicciones a las dela comun*. Matriti apud Ludovicum Sanchez anno 1608. in folio.

Modo *facil y nuevo para examinarse los Maestros en la destreza de las armas, y entender sus cien conclusiones o formas de saber*. Ibidem apud Ludovicum Sanchez 1625. in 8.

Engaño *y desengaño de los errores, que se an querido introducir en la destreça de las armas*. Matriti 1635. in 4. Nempe adversus Ludovici Mendez de Carmona hujus artis Hispali Professoris libellum ita inscriptum, *En defensa de la doctrina y destreça de Carranza*. Præcesserat.

Apologia *contra Carranza*: & mox, (nisi idem sit cum nuper laudato opus,)

Defensa *de su Apologia contra Luis Mendez de Carmona en nombre de D. Iuan Fernando Piçarro*. in 8.

Medico Religioso *del P. Carlo Scribanio*. Matriti 1635.

El Exercicio *de la muerte*.

Denatus est Matriti XX. Aprilis anno MDCXLI. ætatis suæ LXXXI.

LUDOVICUS DE LA PALMA, Toletanus, Iesuita, provinciæ Toletanæ bis Præfectus, domorum (quomodo appellant) Professarum, atque item collegiorum sæpius Rector, vir magnâ prudentiâ & integritate morum, scripsit.

Historia *de la Sagrada Passion sacada de los quatro Evangelistas*. Compluti anno 1624. in 4.

Practica *y breve declaracion del camino espiritual, como lo enseña el B. P. Ignacio Fundador de la Compañia de IHS*. Matriti 1629. in 8. Hanc Latinè reddidit Iacobus Dyck Iesuita, ediditque Antverpiæ 1635. in 8. Viennæ eodem anno, & Monachii.

Carta *de la vida y muerte del P. Francisco de Porras*.

Vertit quoque in vernaculum ex Latino.

LUDOVICUS DE PARAMO, natus in oppido *Borox* diœcesis Toletanæ, Archidiaconus & Canonicus Ecclesiæ Legionensis, deinde apud Siculos Fidei causarum Apostolicus Inquisitor, D. Gasparis de Quiroga Toletani Archiepiscopi, ejusdémque generalis per Hispanias atque illi subditas provincias Inquisitoris nutu & auspiciis commentatus est.

De Origine & progressu Officii Sanctæ Inquisitionis, ejúsque dignitate & utilitate; nec non & Romani Pontificis potestate, & delegata Inquisitorum, edicto Fidei, & ordine judiciario Sancti Officii. Matriti anno 1598. in folio. Antverpiæque anno 1614. fol. Plenum scilicet opus variâ eruditione ac doctrinâ, quas scribendi stylus & Latinè eloquentiæ facultas non mediocriter ornant.

Responsa duo pro defensione Iurisdictionis Sanctæ Inquisitionis adversus oppositiones & capitula Iudicum sæcularium regni Siciliæ. Primum Matriti anno 1594. alterum ibidē 1599. in 4.

Ad S. D. N. Paulum V. P. M. Confutationes Decretorum, quæ à Venetorum Duce adversus Immunitatem Ecclesiasticam edita sunt. Panhormi, apud Ioannem Antonium de Franciscis 1606. in 4.

At manuscriptum apud me habeo.

De Monarchia regni Siciliæ adversus Cardinalem Baronium, volumen justum, Ducis Feriæ Siciliæ tunc Proregis precibus formatum. Incipit, *Cum aliquot ab hinc mensibus*, &c. nuncupatúrque Philippo III. Regi.

LUDOVICUS DE PASTRANA, Cappellanus Ecclesiæ Cathedralis Conchensis, dedit foras.

Principios *de la Grammatica en Romance*. Pinciæ apud Guilielmum Robi. anno 1583. in 8.

LUDOVICUS PEGUERA, Catalanus, Minorissensis, (*Manresa* oppidum intelligo) Iurisconsultus, Assessor olim ordinarius Curiæ, ut vocant, Capitaniæ; deinde in Dicasterio Barcinonensis urbis, foróque criminalium causarum Senator regius; scripsit doctè.

Praxim Criminalem & Civilem; quam *additionibus* locupletem Acasii de Ripoll Iuris Interpretis in Barcinonensi Academia edidit in eadem urbe Antonius de la Cavalleria 1649. in folio post veteres editiones.

Decisiones Cataloniæ Senatus; duobus voluminibus. Barcinone anno 1605. & anno 1611. deinde Venetiis apud Ioannem Antonium

tonium Somascum anno 1608. in folio.

Quæstiones *Criminales in actu practico frequentiores in Barcinonensi regio Concilio criminali pro majori parte decisas.* Barcinone 1585. in folio. Venetiis 1590. in 8. Francofurti 1599. in 4.

Auream *& elegantem repetitionem in Cap. III. incipiens, Item ne super Laudemiis &c. Regis Petri III. in Curia Cervariæ, in qua multa de Feudis, Laudemiis, & Iure prælationis in alienatione rerum feudalium.* Barcinone apud Petrum Mali 1577. fol. Tribuitur quoque ei Hispanè, seu Catalanè, scripta -

Practica *de celebrar Cortes en Cataluña.*

LUDOVICUS PEREIRA, Lusitanus, edidit versibus Lusitanis -

Elegiada *do sucesso da Armada del Rey D. Sebastiaõ.* Vlissipone 1588.

LUDOVICUS PEREZ, è *Portillo* Castellæ veteris oppido, Protonotarius Apostolicus, Poëta & Orator, idémque Sacerdos, mansit apud D. Ludovicum de Mendoza *Mondexaris* Marchionem, à quo & Nicolaus Clenardus ille propter Grammaticam Græcam satis notus domi habitus fuit, ut linguæ Græcæ arte patronum imbueret. Edidit quidem noster -

Operum Poëticorum volumen; scilicet Ad *Philippum* Cæsaris Invictissimi filium, *de expugnatione nova Carthaginis* (*Tunetum* intelligo) *dèque excelsis inibi heroica virtute gestis Ludovici Mendozæ Marchionis: De ortu altissimo Domini nostri Iesu Christi, & laudibus Christiferæ Virginis: Hymnũ Sapphicum de laudibus Divi Stephani Protomartyris: Carmina in laudem sancti Hieronymi: De Contemptu mundi, mortis futuræ, horribilisque Iudicii timore.* Pinciæ 1561. in 4.

Vernaculè etiam.

Loores *de Nuestra Señora.* Pinciæ apud Sebastianum Martinez anno 1564. in 4.

Calidades *del Can y del Cavallo.* Ibidem apud Hadrianum Chemart 1568. in 8.

Glossa famosa *sopre las Coplas de D. Iorge Manrrique.* Pinciæ 1561. in 8. & 1564. ac Medinæ-Campi 1574.

LUDOVICUS PIÑEIRO, Lusitanus, Talabricensis, qui in Societate vixit usque ad annum MDCXX. ætatis suæ LX. obiitque Vlissipone, de rebus Iaponensibus scripsit -

Relacion *del suceso que tuvo nuestra Santa Fee Catolica en los reynos del Iapon desde el año DCXII. hasta el de DCXV. imperando Cubosama.* Matriti 1617. in folio apud Alphonsum Martinum.

LUDOVICUS PONS DE ICART, Tarraconensis Eques, Iurisconsultus, ac Doctor, scripsit -

De las Grandeças *y cosas memorables de la Metropolitana Ciudad de Tarragona.* Ilerdæ anno 1572. in 8.

Historia *de los Arçobispos de Tarragona*, erat ante aliquot annos M. S. penes D. Fabricium Pons de Castelvi authoris nepotem, regium Barcinonensis Dicasterii Iudicem, quod opus se vidisse retulit mihi *D. Iosephus Pellizer* Historicus regius.

Promiserat quoque *De Inscriptionibus urbis Tarraconensis* diversum librum à superioribus, quem nondum foras datum credimus.

D. LUDOVICUS, INFANS PORTUGALLIÆ, Emmanuelis Regis filius, anno sextò præteriti sæculi in oppido *Abrantes* natus, non tantùm regiæ stirpis ad se transmissò, sed & propriæ virtutis, dotumque à natura liberalissimè concessarum proprio merito Lusitanæ princeps juventutis, gentisque amor, delitiæque, quod Tito olim Cæsari Romanus orbis adjudicavit. Hic in comitatu Caroli Cæsaris Tunetanæ interfuit expeditioni. A Petro Nonnio celeberrimo illius ævi Mathematico hujus disciplinę omnes partes affatim cùm didicisset, imposuit sibi, ut & docere alios posset, scribens librum.

De Modos, *proporçoẽs & medidas;* Lusitanâ linguâ, hoc est, *de modis, proportionibus & mensuris;* teste Damiano Goësio in *Vita Emmanuelis Regis* parte I. cap. CI.

Obiit diem suum Olissipone ad finem anni MDLVI. ætatis XLIX. Antonio filio notho post se relicto, qui sequentibus annis Rex importunè salutatus exilium patriæ sibi, peregrinationisque creavit ærumnas.

F. LUDOVICUS DE PRÆSENTATIONE, Lusitanus, *Mirtili* oppido natus, Carmelitarum sodalis, Theologiam, quæ mores format & ab eis appellatur, eo temporè docebat, quo foras emisit -

A Vida *e morte do Padre Fr. Estevaõ da Purificaçaõ Religioso da ordem de Nossa Senhora do Carmo da provincia de Portugal.* Olissipone 1621. 4. Deinde edidit eâdem vernaculâ gentis linguâ -

Excellencias *da misericordia e frutos da esmolla.* anno 1625. in 8. apud Gerardum de Vinha.

LUDOVICUS DE LA PUENTE, Pincianus, Societatis Iesu post prima illa religiosi hujus firmamenti sydera decus floruit maximum, præcipuè doctrinâ salutari & asceticâ, quæ dirigendæ & ab insidiis hostium communiendę salutis vię impeditur, quámque, nisi experimento priùs didiceris, frustra alios docere velis. Eâ nimirum Ludovicus fuit sanctitate vitæ, ut non solum lethalis nullius culpæ conscius sibi fuisse dicatur, sed & vigesimo ante obitum anno se se votò adstrinxisse leviorum quoque & venialium deliberatam admissionem, quantùm huma-

na fragilitas potest, evitandi. Quo ex tempore (ait *Societatis Bibliotheca* author) *nihil in ipso notari potuit quod constaret esse repr: hensionis capax*. Disertè ab hoc authore Pontani recensentur virtutes, de quibus & totovitæ tempore ab eo gestis liber extat justæ molis à Francisco Cachupin ejusdem Societatis scriptus. Et hoc tempore placuit jam Congregationi sacrorum Rituum, de sanctitate illius, ut consueto more examen habeatur. Opera ejus, quæ tota pietatem spirant, miréque promovent, jam subjicimus.

Meditaciones *de los mysterios de nuestra santa Fee con la practica de la oracion mental sobre ellos*; duobus tomis, sive sex partibus. Qui Pinciæ primùm prodierunt, ut credimus, anno 1605. 4. deinde Barcinone 1609. in 4. atque iterùm Pinciæ ex officina Godinez 1613. 4. Hos in Gallicam vertit Antonius Balinghem Audomarensis, teste Valerio Andrea in *Bibliotheca Belgica*; Belgicè Iacobus Susius saltem partes quartã & quintã Antverpiæ apud Ioannem Knobarum editas. Latinas fecit Melchior Treviñus & ex aliqua parte Ricardus Gibbonus, omnes ejusdem Societaris, quæ prodierunt Coloniæ Agrippinæ apud Kinckium ann. 1612. *Compendium* quoque etiam Gallicum dedit R. Gaulthier Consiliarius regius, Parisiis an. 1645. in 8. Anglicúmque Thomas Everardus 1623. sicuti & Hispanum Nicolaus de Arnaia ejusdem Societatis, Valentiæ editum 1617. 8. aliúdque D. Martinus de Bonilla sub nomine *Francisci à Cruce*; Latinum verò Petrus Ximenez similiter & ipse Iesuita, Coloniæ apud Ioannem Kinckium an. 1623. & rursus 1629. 8. in quibus editionibus, nomen licèt occultatum is voluerit, efficere non potuit quin Ludovicus Dulcebenius ejusdem Societatis, hujus *Compendii* Italicè à se versi Petrum Ximenium autorem laudaret.

De la Perfeccion Christiana; quatuor voluminibus, quę Melchior Treviñus ejusdem cum eo instituti Latinè vertit, Coloniæque edidit apud Kinckium an. 1614. Hispanè autem sic inscripta prodierunt,

Tomo primero, *De la Perfeccion Christiana en todos estados sobre la Historia de Ruth*. Pinciæ apud Ioannem Godinez 1612. 4.

Segundo tomo, *De la Perfeccion del Christiano en los estados y oficios de las tres Republicas, Seglar, Ecclesiastica y Religiosa: tratase mas particularmente de la Seglar*. Ibidem typis Francisci Fernandez de Corduba. anno 1613. in 4.

Tercer tomo *De la Perfeccion Christiana en los estados de Continencia y Religion y en la guarda de los consejos Evangelicos*. Pampilone apud Nicolaum de Assyain 1616. 4.

Tomo quarto *De los Sacerdotes, Confessores, Maestros, Predicadores, Obispos y Prelados*. Ibidem apud Carolum de Labayen 1616. in 4.

Guia espiritual *de la Oracion, Meditacion, y Contemplacion; de las divinas visitas, y gracias extraordinarias; de la mortificacion, y obras heroicas, que la acompañan*. Pinciæ apud Ioannem Bustillo an. 1609. 4. Matritique apud Alphonsum Martinum anno 1614. in 4. Latinè opera ejusdem Trevinii Coloniæ 1613. in 8. Gallicè quoque Parisiis anno 1627. in 8.

Vida *del Padre Balthasar Alvarez*. Matriti apud Ludovicum Sanchez 1615. 4.

Directorio Espiritual *para la Confession, Comunion, Sacrificio de la Missa*; sive *de recto Sacramentorum usu*. Hispali apud Andream Grande 1625. in 8.

Latinum quoque edidit opus, scilicet.

Expositionem moralem & mysticam in Canticum Canticorũ, quæ continet exhortationes sive sermones de omnibus Religionis Christianæ mysteriis atque virtutibus; tomis duobus. Coloniæ 1622. in folio, Parisiisque apud Cramoysi 1646. in folio.

Pertexuit quoq; *Vitam & res gestas* lectissimæ & admirandæ virginis *Marinæ de Escobar* usque ad annum MDCXXIV. quo ipse obiit; quod opus continuavit usque ad Marinæ mortẽ, quæ anno cõtigit MDCXXXIII. Michaël Oreña ejusdem Societatis; qui in gubernanda virginis conscientia Ludovico successit.

Obiit quidem is Pinciæ XVIII. Februarii, hujus, quem diximus, anni MDCXXIV. ætatis suæ LXX. aditæ Societatis L.

F. LVDOVICVS DE QVIROS, ordinis S. Francisci provinciæ Sancti Iacobi, Canariensisque Præfectus alterius provinciæ; scripsit.

Breve Sumario *de los milagros, que el Santo Crucifixo de S. Miguel de las Vitorias de la ciudad de la Laguna en la Isla de Tenerife a obrado hasta el año de MDCX. y de los primeros Predicadores de la Fee en las Islas de las Canarias*. Cæsaraugustæ apud Ioannem de Lanaja anno 1612.

F. LVDOVICVS DE S. RAYMVNDO, Granatensis, ex familia reformata Deiparæ Virginis Mercenariorum, Commissario per Italiam generali à secretis, edidit.

Variarum Resolutionum Moralium Primam Partem. Panhormi 1651.

Variarum Resolutionum Secundam & Tertiam Partem. Ibidem.

F. LVDOVICVS DE REBOLLEDO, Franciscanus provinciæ Bæticæ, quam ineunte hoc sæculo Præfectus administrabat, scripsit linguâ vernaculâ elegantiùs, quàm accuratiùs, (ut ait Vvaddingus idoneus quidem testis, qui idem saxum versavit)

Chronica general *de San Francisco y de su orden Apostolico*; cujus prior pars pro-

prodiit Hispali anno 1598. in folio. Huic subnectitur, *Vn Catalogo de los Santos y Varones notables de la mesma orden*. Posterior ibidem edita est anno 1603. in folio, pertingitque usque ad Leonardi de Griphonibus generalis Magistri quarti super vigesimum tempora.

Profitebatur is concionatorium munus non sine laude, unde nata est -

Primera Parte *de cien oraciones funebres,en que se considera la vida y sus miserias, la muerte y sus provechos*. Hispali apud Clementem Hidalgo 1600. 4. & 1603. in 12. Matriti 1604. 4. Cæsaraugustæ apud Ioannem Quartanet 1608. 4.

Hispanam fecit ex Landulpho Cartusiano monacho -

La Vida de Christo. Hispali.

Constitutiones quoque plurium *Capitulorum generalium* sui ordinis in unum volumen redegit, atque in eadem urbe Hispalensi edidit 1610.

Tribuit prætereà ei Haroldus in supplemento adhuc in edito *Vvaddingi Scriptorum* -

Vn Tratado *del Monte Alvernia*.

F. LUDOVICUS RENGINO, Mexici natus, Dominicanus provinciæ Mexicanæ, edidisse fertur varios *Tractatus & Sermones* linguis Indiarum Mexicanâ, Mystecâ, Zapotecâ, Mije, Chochonâ & Tarascâ. Antonius de Leone in *Bibliotheca Indica occidentali* tit. XVIII. & Augustinus Davila Padilla in fine *Historiæ Provinciæ* hujus *Mexicanæ*.

LUDOVICUS DE RIBAS, patria Valentinus, Sacerdos Societatis Iesu, sacræque Theologiæ Doctor, Cæsaraugustæ Philosophiam, hanc eandem, Theologiámque in patria docuit. Censor ibi Sanctæ Inquisitionis, Rector collegii, Præpositus domus Professæ, ac tandem provinciæ Aragoniæ Præfectus fuit. Editam âb eo scimus -

Summam Theologicam, Lugduni anno 1643. in folio.

D. LUDOVICUS DE RIBERA, Hispalensis, ut suspicor, ex eo quod *Bætim* appellat patrium, in eáque urbe satis notum sit hoc cognomen, ex Peruana urbe *Potosi* ad sororem virginem Deo sacram in monasterio Conceptionis Deiparæ pia misit atque egregia carmina, quæ prodierunt hoc titulo,

Sagradas Rimas. Hispali apud Clementem Hidalgo 1612.

F. LUDOVICUS DE RIBERA, Hortensis monachus ordinis Cisterciensis, hujúsq; domus Abbas, vertit nostrate lingua *Ioannis Cassiani Collationes Patrum*: scripsitque *elogia Sanctorum, quorum reliquiæ in monasterio Hortensi asservantur*; testibus Chrysostomo Henriquez in *Phœnice* & Carolo Vischio in *Bibliotheca Cisterciensi*. Vivebat an. MDXC.

F. LUDOVICUS RODRIGUEZ, Gallæcus, Noiensis, Minorum sodalis, apud Civitatenses sacram scientiam docebat, cúm edendum dedit -

Dialectica Aristotelis Compendium, commentaria & plures articulos super Logicam Ioannis Duns Scoti. Salmanticæ apud Antoniam Ramirez. 1624. Tria reliqua volumina in *Physicam & Metaphysicam*, quæ parabat emittere, adhuc desiderantur: nam nec *Vvaddingus* eorum meminit.

F. LUDOVICUS RODRIGUEZ, Franciscanus, transtulit in Mexicanam linguam *Salomonis Proverbia*, pluráque alia fragmenta sacrorum Bibliorum; opusculum item aureum, sive Thomæ a Kempis,sive Ioannis Gersonis de *Contemptu Mundi*, demptis tantum XX. postremis capitibus libri III. quæ post ejus decessum adjunxit Ioannes Baptista ejusdē ordinis Præfectus cœnobii Tetzavani.

Sermones item *varios* & *Tractatus*, nec non *brevem Catechismum*. Vvaddingus & Antonius Leonius.

LUDOVICUS RODRIGUEZ DE PEDROSA, Lusitanus, Olissiponensis, Doctor Medicus Salmanticæ Academiæ,atq;hac ætate Professor clarus, ante quinquaginta ferè annos Salmanticam veniens viginti duntaxat natus, cathedram, quam Regentiæ vocant in classe Medicorum, statim obtinuit; inde autem gradatim per alias Prognosticorum, Methodique ad præcipuam atque uberis proventus Philosophiæ naturalis professionem ascendit. Vnde ad primarium ejusdem medicæ artis docendæ locum fuit vocatus. Hujus viri existimationem, doctrinæque præstantiam id inprimis ambigere non sinit, quòd emerito jam, & juxta scholæ hujus leges à professione quiescenti nova quædam alia Medicinæ cathedra regii Castellæ Senatus providentiâ huic rei creata tribus aut quatuor ab hinc annis commendata sit. Præterquàm quòd exteris preli beneficio communicare jam cœpit quæ antea premebat acuminis & industriæ referta monumenta, parùm tritâ ab aliis viâ Philosophos ac Medicos quasi manu ducens ad naturæ adyta. Vulgavit hactenus ex decem, quos elaboratos habere se ait,

Selectarum Philosophiæ & Medicinæ difficultatum, quæ a Philosophis vel omittuntur vel negligenter examinantur, tomum primum. Salmanticæ apud Melchior. Estevez. anno 1666. in folio. In fine secundæ disputationis refert se ad suam *Pharmacopæam*.

LUDOVICUS RODRIGUEZ DE VERGARA,

GARA, Canonicus, ut vocant, Magistralis, sive Theologus Ecclesiæ Calagunitanæ, hujusque sacræ scientiæ Doctor, scripsisse dicitur.

Detestationem peccati: cujus rei mihi author est Aegidius Gonzalez Davila in *Theatro* hujus Ecclesiæ.

LVDOVICVS SANCHEZ, Typographus Matritensis, collegit ex variis authoribus publicavitque ex officina domus suæ.

Manual de exercicios *espirituales*. Matriti 1615. in 16. Idemne est, cui Petrus Alva tribuit.

Regla y Instruccion *de la Congregacion de Nuestra Señora de la Concepcion*, Matriti 1630. in 16.

LVDOVICVS SANCHEZ DE MELO, Lusitanus, Iurisconsultus, Olissipone priùs, deinde Hispali & Malacæ Advocatus causarum, scripsit.

Invectiva Poetica *contra cinco vicios Soberuia, Inuidia, Ambicion, Murmuracion y Ira, y elogios de las virtudes contrarias*. Malacæ 1641. in 4.

Tractatum de Induciis debitorum à creditoribus suis, aliisque personis concedendis, vel non; ad Iustinianum Cæsarem in libro ultimo C. Qui bonis cedere possint, & municipales leges regni Castellæ & Lusitaniæ. Malacæ anno 1642. in 4. Quo in opere *Singularium Responsorum*, atque item *Singularium Quæstionum* (si non tamen iidem sunt) libros à se conscriptos memorat.

LVDOVICVS DE SANLLORENTE, Cordubensis, sanctæ Hispalensis Ecclesiæ Portionarius, antiquariæ omnis rei & suppellectilis amator, & curiosus indagator, edidit, cùm Romæ olim versaretur,

Vitam B. Attonis Pacensis, Episcopi Pistoriensis: ad Ioannem Bertrandum de Guevara Pacensem in Hispania Antistitem. Romæ apud Stephanum Paulinum 1613. 4.

Idatii Lemicensis Episcopi continuationem ad Chronica Sancti Hieronymi, quam ex cod. quodam M. S. Parisiensi tunc primùm edere se affirmat. Ibidem 1615. 4. Quam quidem editionem cum Scaligerianâ & Sirmondianâ conferre prætium operæ erit.

Flavii Lucii Dextri Chronicon jam vulgare, M. S. noster habuit, *brevibúsque* illustravit *notis*; cujus exemplum apud me est.

Denatus fuit Hispali MDCXXI. cujus D. Emmanuel Sarmiento ejus collega, atque exequutor testamenti, intra portam sacræ ædis maximæ, quæ à turri vicina nuncupatur, sepulti memoriam insigni elogio reliquit posteris commendatam.

LVDOVICVS DE SARABIA, post Canonum professionem in Academiâ Oscensi, Canonicus almæ urbis Cæsaraugustanæ, scripsit.

De Iurisdictione Adjunctorum coadjuvantium Episcopum contra Clericos criminaliter procedentem.

F. LVDOVICVS DE SCALA, fortè ESCALERA, Franciscanus, scripsit Tractatum vulgarem.

De Provisione Toleti facta anno MDXLI. pro mendicis, qui priùs per portas discurrebant pro colligenda stipe. Incipit; *El año passado de MDXLI. se truxo a Toledo una provision &c.* Scriptus fuit, ut apparet, anno sequenti, extatque M.S. in Bibliotheca *Sancti Ioannis Regum* Toletani Franciscanorum cœnobii, uti refert Franciscus Haroldus in *Appendice*, seu *Auctario* adhuc inedito Vvaddingiani operis *De Scriptoribus ordinis Minorum*.

D. LVDOVICVS SEQVEIRA, in Iaponiæ regno Episcopus, misit ad nos.

Relacion *del martyrio de seis Christianos del Iapon*: quæ edita fuit curâ Ioannis Mosquera Iesuitæ anno 1606. in 8.

F. LVDOVICVS DE SOLORZANO, Dominicanus, Sacræ Theologiæ Magister, in Mexicana, unde erat religiosis natalibus, Americæ septemtrionalis provincia, sacrarum Scripturarum doctrinâ floruisse dicitur apud Historicum ordinis Prædicatorum ejusdem provinciæ parte IV. lib. III. cap. LIII. circa annum scilicet huius sæculi XV. scripsisseque duobus tomis.

De locis communibus Glossæ incognitæ. Quæ, quò sint referẽda, velim ab alio doceri.

F. LVDOVICVS SOTELO, Hispalensis, Minorum excalceatorum sodalis, ex provincia Bætica, unde erat religiosâ professione, in Indiam priùs occidentalem, atque inde ad Iaponiorum regna delatus excoluit ibi sedulò, industriéque longinquam illam Christi vineam, atque eamdem ad ultimum martyrio suo cum aliis duobus sociis anno MDCXXIV. fortissimè tolerato nobiliorem atque illustriorem reddidit. De quo adiri Vvaddingus potest in *Scriptoribus* & in *Martyribus Franciscanis*. Eatenus vero ad hunc album spectat, quòd scripserit in vinculis & Iaponico carcere.

Epistolam ad Paulum V. de statu rerum Iaponicarum & mittendis eò idoneis operariis. Prodiit Matriti recissis quibusdã (ait Vvaddingus) quæ religiosam quamdam familiam malè posient habere.

Epistolas alias plerasque ad Principes, Prælatos Ecclesiarum, aliosque graves viros de eodem argumento.

Catechismum Iaponiorum, aliosque libellos genti erudiendæ opportunos.

F. LV-

F. LVDOVICVS DE SOTOMAIOR, Lusitanus, Olissiponensis, sodalibus Prædicatoribus in patria adscriptus, Lovanii Theologos audivit, unáque Græcæ atque Hebraicæ linguarum præceptores. Londinium veniens quo tempore Philippus Rex Catholicus per Mariam conjugem Anglorum potiebatur, Latinam ipse linguam docere jussus fuit, quò simul Catholicâ pietate imbueret curialium pueros, flexibilemque illam, quò manuduxeris, ætatem. His tribus linguis, quæ janua sunt ad scripturarum sacrarum intimam cognitionem, eo scilicet proposito Belgii postinde & in Germania atque ubique incubuit, ut penetraret faciliùs Bibliorum adyta, Patribus adjunctis, e quorum castris nec latum unguem, nec digitum transversum, ut dici solet, discedere voluit; quasi Theologum Ecclesiæ filium dedeceret aliunde quàm ex doctrina & commentariis Ecclesiæ Patrum velle sapere, aut divinas literas interpretari. Aversatus idcirco fuisse dicitur Forerii & Oleastri consilium non advocandi horum testimonia ad suas in Scripturam sanctam lucubrationes; nec induci potuisse, ut eorum libros ad privatam Bibliothecam admitteret, in oréque hoc semper tulisse; *nihil sapit, qui sine Patribus sapit*. Tridentinę interfuit Synodi postremis sessionibus sub Pio IV. Pontifice; atque hinc Lusitaniæ redditus, Conimbricæ in Academia docere cœpit Bibliorum doctrinam, unáque doctissima in ejusdem Scripturæ quosdam libros digerere commentaria, omnibus omnium disciplinarum flosculis, quos studium multiplex ac felicissima ei suppeditabat memoria, conspersa; ad quorum editionem ab ipso sacrorum summo Antistite Clemente VIII. literis XXVIII. Martii MDXCVII. Romæ datis benignissimè fuit invitatus. Nunquam legit, quin simul annotaret; dexteræque manus aliquando chiragrâ debilitatæ usui assiduitate docuit lævam sufficere. Vsque ad XLV professionis annum in schola duravit, aliquando tandem rude donatus. Quo adveniente liber jam, & sui juris, cellæ cum libris se se inclusit, robustissimam, qua semper viguit, salutem omnibus hòris cum pietatis & religiosæ vitæ operis tantùm dividens. Obiit tandem Conimbricæ LXXXIV. annis natus, ipso Pentecostes festo die anni MDCX. magno sui desiderio, & sanctitatis apud omnes famâ relictâ. De quo plura lectu digna continent *Historia Dominicana regni Portugalliæ* partis primæ libri III. capita ferè integra XXXVIII. & XXXIX. Monopolitani Episcopi *Historia generalis Prædicatorum* parte III. lib. III. cap. LX. Georgius Cardosus, aliis laudatis, in *Agiologio Lusitano* XXX. die Maii. Scripsit-

Cantici Canticorum Salomonis interpretationem doctissimam. Olissipone 1599. indeque 1601. fol. & cum Indice Parisiis 1605. fol.

Ad Canticum Canticorum notas posteriores & breviores, ex his, quæ post superiorẽ interpretationem è manibus emissam observaverat. Parisiis apud Michaelem Sonium 1611. in 4.

Commentarium ad priorem & [illegible]-*riorem Pauli Apostoli Epistolam ad Timotheum*; itemque-

In Epistolam ejusdem *ad Titũ*. Parisiis apud Michaelem Sonium 1610. in fol.

Commentaria duo alia *in Iobum*, & *in Ioannis Evangelium*, unà cum superioribus laudat author *Historiæ* Castellanæ *ordinis Prædicatorum*.

Legitur in collegio S. Thomæ Conimbricensis in sepulchrali ejus lapide hæc inscriptio;

MAGNVS THEOLOGVS VIR COELO
dignus.
F. LVDOVICVS SOTOMAIOR
Dominicanus, Fidei
Vehemens assertor
In utraque Germania
& Anglia.
Primarius Conimbricæ
Divinorum librorum Interpres
Longe illustris & emeritus.
Moriens ipsâ die & horâ
Qua Spiritus sanctus
Corda repleverat Apostolorum,
Sua mortis divinus
Vivam Sanctitatis
Imaginem expressit,
Quam vivens sibi paraverat
Deum sequendo.
Tandem hic situs est
Anno MDCX. ætatis LXXXIV.

F. LVDOVICVS DE SOVSA, Dominicanus lustrali nomine EMMANVEL DE SOVSA COVTINHO, Lusitanus, Lupi S. Georgii *de Mina* Gubernatoris, atque Mariæ Noroniæ parentum nobilissimorum proles, cùm justæ ætatis factus Hierosolymitanis Equitibus Sancti Ioannis se in tyrocinium dedisset, atque in captivitatem aliquando Maurorum deveniens pretio se redemisset, occidentales & orientales Indiarum plagas visitavit, unde in patriam redux equestri militiæ renuntians matrimonio copulavit se Magdalenæ à Villena Ioannis de Portugallia Comitis *Vimiosi* filii, atque in Africana illa nunquam satis deplorata expeditione occisi relictæ. Huic matrimonio per plures annos hæsit filiâ etiam ex eo dives; nisi turbato mortalitatis ordine parentes ea prævertisset. Id fortè an aliud, in causa fuit Sousæ consilio pietatis pleno à Magdalena conjuge sponte ejus discedendi, communíque voto in Dominicana familia religionis se obstringendi sacramento. Vixit ergo inter sodales perfecti Religiosi quædam veluti idea, Emmanuelis nomine in Ludovici commuta-

mutato in gratiam Ludovici de Portugallia Vimiosi Comitis amicissimi capitis eidem sacro instituto addicti. Nec nisi ut superioribus obediret, ordinis sui Historici munus suscepit; cui verè ingenium elegans, excultumque olim Rhetoricis atque Humanitatis artibus, judicium in paucis maturum, miráque & exquisita Lusitani sermonis facundia destinabant. Pleraque huic argumento necessaria instrumenta ex Tabulariis magno labore jam collegerat Ludovicus Cazegas; sed informibus his & rudibus vitam quasi inspiravit noster; qui tamen modestè honorem suum servavit Cazegæ, cùm non injuriâ præcipuam sibi inscriptionis laudem tribuere posset: quo super ipse legi dignus est secundâ Parte *Dominicanæ Historiæ* lib. IV. cap. VII. Huic operæ intentum Benficæ in monasterio, loco ei religionis natali, mors eum consignavit immortalitati Majo mense anni MDCXXXII qui fuit eidem religiosæ vitæ duodevigesimus. Præfatus fuerat olim, cùm suæ spontis esset, Emmanuelis Sousæ Coutinhi vocatus nomine, in Iacobi Falconis Poëtæ Valentini opera Latina eleganter, doctéque. Deinde sub altera Ludovici compellatione, qui Cazegæ fundamentis superstruxisset, edidit-

A Historia *da Vida de Dom. F. Bartholomè dos Martyres da ordem dos Pregadores Arcevispo & Senhor de Braga, reformada em estilo & ordem & ampliada &c. por Fr. Luis de Sousa*. Vianæ 1619. in folio.

Historia *de S. Domingos particolar do reino & conquistas de Portugal*; tribus partibus, quorum prima viuente eo prodiit ex monasterio ipso Benficæ, vbi degebat author, typis Gerardi à Vinha 1623. in folio; secunda diu post Sousæ obitum, Fratris Antonii de Incarnatione curâ, Olissipone 1662. in folio; tertia adhuc desideratur: eam tamen laudat & ad manum habet Georgius Cardosus, ut ex Commentariis ejus apparet ad diem XXVII. Martii in *Agiologio Lusitano*.

Vida *de Sor Margarita do SS. Sacramento*. Laudatur hæc ab eodem Cardoso die XI. Maji lit. g.

Chronica *do Rey D. Ioaõ o Terceiro de Portugal*, duobus libris conscripsit, ut morem gereret Philippo IV. Regi pensum ei hoc imponenti. At opus hocce consignatum Portugalliæ Proregi, ut typis mandaretur, latet adhuc, nescio apud quem, ineditum, luce prorsus, ut cætera, dignissimum.

D. LUDOVICUS TELM, Catalanus, in Ilerda urbe natus, Cartusianorumm sodalis, famæ inter domesticos inclytæ, Olissiponensis atque Eborensis hujus ordinis monasteriorum fundator, scripsit Lusitanis suâ eorum linguâ-

De la Oracion *mental*. Abiit è vita hac mortali XV. Aug. MDXCVIII. ætatis L. in Cazallensis oppidi cœnobio. De cujus viri gestis videndus est D. Iosephus Valles in libro suo, cui titulus. *Primer instituto de la sagrada Religion de la Cartuxa y Fundaciones de las casas de España*. pag. 291.

LUDOVICUS DE TENA, Bæticus, Accitanus, S. T. Doctor Complutensis, ingenii præstantiâ, eruditionéque nulli professorum ætatis suæ, quorum in sacra maximè doctrina hoc lyceum affatim dives est, hominum doctissimorum existimatione secundus. Huic eidem natales doctrinæ, hoc est, Philosophicas literas atque Theologicas, ferebat acceptas: sodalis quippe priùs collegii Theologorum, deindéque S. Ildephonsi, decoratus est doctorali pileo, accepitque publicum Aristotelem interpretandi locum. Superiore exeunte atque hoc ineunte sæculo Scotum docebat: mox pomeridianam, indéque principem Theologiæ cathedram moderandam suscepit. Canonicum etiam Sacræ Scripturæ sacerdotium in Toletana maxima Ecclesia obtinuit, jam simili functus loco, dignitatéque inter sodales S. Iusti Complutenses. Annæ Austriacæ Serenissimæ Galliarum Reginæ ab eleëmosynis datus, eamdem reatus confitentem ex munere audivisse in Gallia dicitur. Post hæc in Pontificium ordinem regiâ destinatione admissus â die XIV. Maji mensis anni MDCXII. ad Dertusanos ivit Episcopus. Restant ab eo edita-

Isagoge in totam Scripturam; sive de sacræ Scripturæ existentia (ut ipse ait rem explicans) *quidditate & qualitatibus integritate Textus Hebraici, & translationibus; déque singulorum librorum authoritate & authoribus, idiomatéque, quo scripti sunt*. Nempe post Santes-Pagnini veterem Isagogen, quæ verè ad mysticos intellectus tota respexit. Nostra edita est Barcinone 1620. in folio.

Commentaria & Disputationes in Epistolam D. Pauli ad Hebræos. Toleti 1617. in folio, & antea 1611. in folio, nupérque, ut audio, Londini 1665. folio.

In Ionam & Habacuc Prophetas, atque item *Quodlibeticas quæstiones varias*, perfectas reliquit, atque adprobatas ad typorum lucem. Editum etiam vidimus-

El Sermon *que predicò en Toledo en la Beatificacion de Santa Teresa*, in 4.

Denatus est anno MDCXXII. aut circiter.

LUDOVICUS DE TERO, Societatis Iesu, Hispalensis, S. Hermenegildi collegii Rector, dedit foras epistolam-

De la muerte *y virtudes del Padre Iuan de Pineda de la Compañia de IHS*. anno 1637. in 4.

LUDOVICUS TERVEL, Granatensis, Iesui-

Iesuita, si *Bibliotheca Societatis* authorem & Antonium Leonem *Indicæ* Scriptorem testes sequimur, paratum habebat superioribus annis opus -

De Indorum Idolatria. Ediderátque ipse jam -

Gramatica de la lengua Tabalosa.

LVDOVICVS DE TEXEIRA, Lusitanus, edidit, nescio an vernaculo gentis, an Castellæ sermone,

Nueva Geografia y Hidrografia del Orbe. 1598. & 1604. Antonius de Leone in *Bibliotheca nautica*.

LVDOVICVS TIRADO DE HINESTROSA, Hispalensis, Iurisconsultus, Granatæ in Collegio, quod Regium vocant, sodalis, atque utriusque Iuris Professor, scripsit -

De Barba & Coma, nec non Clericali habitu solemnem Diatribam pro obtinenda Sacrorum Canonum Licentia laurea. Granatæ 1643. in 4.

LVDOVICVS DE TORO (sic interpretor Latinum TOREI cognomen, quo author usus est) Doctor Medicus, Placentiæ medicinam faciens edidit -

De Febris Epidemicæ & novæ, quæ Latinè puncticularis, vulgò Tabardillo & Pintas dicitur, natura, cognitione & medela. Burgis apud Philippum Iuntam 1574. in 8.

LVDOVICVS DE TORRES, Complutensis, Presbyter Societatis, primum docendi locum in collegio, quod in hoc florentissimo gymnasio Iesuitæ habitant, non minùs triginta annis cum laude tenuit, supremisq; religionis vindicibus à censuræ Theologicæ fuit munere. A quo in vulgus prodierunt -

Disputationum in Secundam secundæ D. Thomæ De Fide, Spe & Charitate, & Prudentia, Tomus I. Lugduni apud Horatium Cardon anno 1617. in folio.

De Iustitia, Tomus unus. Ibidem per Iacobum Cardon & Petrum Cavellat 1621. in folio.

De Gratia Tractatus in XVI. opuscula distinctus. Lugduni apud Ludovicum Prost, anno 1623. in 4

Diversorum Opusculorum Theologiæ, Tomus I. 1625. in 4. Ibidem. Cui accedit *Quæstio, an liceat Religiosis cathedram ad docendum ambire*.

De Trinitate & Angelis.

De Pœnitentia, Censuris & Irregularitate, tomus unicus.

Selectarum Disputationum Partes duæ, in quibus continetur Centuria Theologica per dubiorum centurias distributa. Lugduni per Iacobum Cardon.

Summa Theologica Moralis, duabus partibus: quarum prior est De Virtutibus, & vitiis, altera de Sacramentis & Censuris. Ibidem eodem anno & 1634. in folio.

De Eucharistia.

In Secundam secundæ Divi Thomæ, tomus III. & IV.

Hæc *Bibliotheca Societatis* de Turriani scriptis. Vitâ decessit Matriti die XIII. Februarii anno MDCXXXV.

LVDOVICVS DE TORRES, Dominicanus, cùm in cœnobio Burgensis urbis Theologiæ docendæ operam daret, scripsit -

Veinte y quatro discursos sobre los pecados de la lengua, como se distinguen, y de la gravedad de cada uno dellos. Burgis 1590. in 4. Barcinone apud Sebastianum de Cormellas 1607. Latinè editum opus quoque est, & Italicè Romæ interprete Hercule Bentivoglio in officina Ascanii Donangeli 1592. in 8.

Egregium Ecclesiastem, Theologum eruditum, honestisque moribus ornatum vocat eum Alphonsus Fernandez, qui & obiisse ait anno MDXC. Ioannes autem Marieta non ante annum MDXCII. Romæ affirmat vitâ functum.

LVDOVICVS DE TOVAR, Asturicensis, Theologus, scripsit -

Triumphos de Nuestro Señor Iesu Christo y de su gloriosa Resurreccion. Salmanticæ apud Petrum Serrano 1589. in folio.

Fortè ejusdem est-

Poëma mystico de S. Antonio de Padua. Olissipone apud Craesbek 1616. 8.

F. LVDOVICVS DE TOVAR, Palentinus, Ordinis S. Dominici, qui se Sac. Theol. Baccalaurum sui temporis more appellat, dum in Senensi urbe & schola degeret, emisit foras -

Divinam revelationem Erithreæ Sibyllæ cum commentariis, in qua a bello Trojano usque ad diem judicii futura prædixit. Senis per Simeonem filium Nicolai Nardi 1508. in 4. ad egregium Henrricum de Meneses filium illustrissimi Comitis Tarocensis ac Lusitani exercitus apud Tingim Africæ Ducis, qui in eadem Senensi schola studiis vacabat. De patria authoris certiores nos reddidit Gabriel de Gabrielibus Roncilionensis in carmine ad Lectorem hujus opusculi, qui Ludovicum inter alia, *magnum Philosophum, bonúmque Rhetorem appellat, ac terræ & poli motus diligentem scrutatorem*.

LVDOVICVS TRIBALDOS DE TOLEDO, Tevarensis, (oppidum est *Tevar* Conchensis territorii sacri) non autem in *Sancti Clementis* oppido natus, quod relatum fuit Auberto Miræo; eruditione vir præstanti, ac veterum rerum & verborum notitiâ, elegans in primis ac nitidus Latini author

car-

carminis, Rhetoricæ artis inter Complutenses Professor, Gaspari Guzmanio Duci Olivariensi summo reipublicæ Philippi Regis nostri vice administratori à cura Bibliothecæ fuit. Interímque Indicarum rerum stylo prosequendarum curam, (quod quidem apud nos munus honoris & compendii plurimum conferre, Indicique Senatus regii nutu summo cuique viro, nec vulgarem hujus studii laudem adepto, imponi solet) ab Antonii Herreræ magni illius præstantissimi argumenti enarratoris obitu accepit. Prodiit ab eo usque ad hunc diem.

Epenesis Iberica, sive de laudibus Hispaniæ Poëmatium. Matriti in 4. Antverpiæ 1632. in 4.

Tractatum quoque *de Ophira regione* manu exaratum reliquit moriens, sive *De Ophirica Salomonis navigatione Tartessiacis, hoc est, Hispaniæ Beticæ, oris asserta,* qui hactenus cum tenebris negligentiâ hæredum luctatur Ὁμοπλοιαν *Salomonis, seu de illius ad Tharsis vel Ophir, hoc est, Hispaniam, sociatâ cum Tyriis velificatione,* appellat opus Aubertus Miræus in *Bibliotheca*.

Idem vertit in vernaculum sermonem.

La Geografia *de Pomponio Mela ilustrada con notas y nombres modernos de lugares montes y rios.* Matriti 1642. in 8.

Scriptam quoque ab eo *Chilensis regni* (quo idiomate non dicunt) *Historiam* in Appendice illa rerum & Scriptorum nostri temporis lego, quâ Basilius Varen Clericus regularis Minor *Cæsarum Petri Messiæ* Hispalensis *Chronicon* locupletavit; aliundéque mihi notum sollicitasse annis elapsis, ut regiis typis atque expensis ederetur opus satis magnum, authoris hæredes, penes quos erat foliorum quasi CCC. M.S. codex.

Blemmata (sic volebat is pro *Emblematis*) CCL. *cum commentariis*; inedita, ut Miræus refert.

Obiisse eum anno MDCXXXIV. Michaël Joannes Bimbodinus refert in Epistola ad *Iosephum Ripamontium* Ambrosianum sodalem, quæ edita est in Augustini Barbosæ nostri opere *De Ecclesiasticis pensionibus* virum *prisci moris, variæque ad miraculum & solidæ eruditionis*, Tribaldum honorificè appellans. Locum diémque adjunxit Miræus; Matritum scilicet, undevicesimúmque Octobris, cùm natus fuisset anno MDLVIII.

LUDOVICUS DE VALDIVIA, Granatensis, Societatis Iesu, inter primos, qui Chilense regnum Evangelicam legem ad incolas portantes adierunt; post longam ibi moram fructu plenam ad nos reversus, in collegio Vallisoletano per sexennium studia moderatus est. Scripsit.

Arte Grammatica; *Vocabulario; Doctrina Christiana; Confessionario breve, en la lengua de Chile*. Limæ apud Franciscum Cantum anno 1606. in 8.

Mysterios *de la Fee*; eâdem linguâ.

Grammatica; *Vocabulario; Catecismo, y Confessionario en las lenguas Allentiac y Millcayac*, quarumdam Chilensis regni gentium propriis. Ibidem 1608. in 8.

Relacion *de su entrada en el reino de Chile para apaciguar aquellos rebeldes el año de* 1612. Erat Matriti M.S. apud Laurentium Coquum.

Bibliotheca Societatis author tribuit ei alia inedita, scilicet.

De Casibus reservatis in communi.

De Casibus reservatis in Societate Iesu; & Hispanicè.

De los Varones *ilustres de la Compañia de IHS.*

LUDOVICUS VALERA DE MENDOZA, natus in *Cazorla* Bæticæ urbe, patriam adornavit scribens, quæ adhuc lucem non vidit, sed extitisse refertur penes Gundisalvum Argote de Molina,

Historia *de la Ciudad de Cazorla*.

LUDOVICUS DE LA VALLE, in Curia Romana Advocatus, teste Leone Allatio in *Apibus Vrbanis* edidit.

De Authoritate & facultate in causis spoliorum Illustriss. Dñi Delegati in regnis Hispaniarum. Genuæ 1623. in 4.

Editioni habere eum parata adjunxit idē Allatius.

Additiones ad Decisiones Dñi Ludovici de Mançanedo Rotæ Auditoris.

Bartinorensem vocat eum Allatius, *Barcinonensem* fortè intelligens.

LUDOVICUS VALLE DE LA CERDA, Conchensis, regius calculator piarum, ut vocant, Sanctæ Cruciatæ largitionum, publicavit.

Avisos *de estado y guerra para oprimir rebeliones y hacer paces con enemigos armados o tratar con subditos rebeldes*. Matriti 1599. 4. Itémque.

Desempeño *del Patrimonio real y de los reynos sin daños del Rey y vassallos, y con descanso y alivio de todos por medio de los Erarios publicos o Montes de piedad*. Matriti apud Ludovicum Sanchez 1618. 4. priúsque apud Petrum Madrigal 1600. 4.

LUDOVICUS VASQUEZ, Abulæ natus, & in Ecclesia S. Vincentii ejusdem urbis Parochus, scripsit.

Vida *del Venerable Sacerdote Iuan de Birviesca*. Matriti apud Franciscum Nieto. anno 1664.

LUDOVICUS DE LA VEGA, in Cordubensi Ecclesia cæremoniarum (quod Christianum,

tianum, propriúmque verbum est) Magister edidit-

Kalendario *perpetuo*.

F. LUDOVICUS DE LA VEGA, Hieronymianus monachus in cœnobio Sanctæ Mariæ *de Stella*, Concionator ibi ac pro Præfecto, scripsit-

Historia *de la vida y milagros de Santo Domingo de la Calçada*. Burgis 1606. in 4.

LUDOVICUS VELASQUEZ DE AVENDAÑO, Iurisconsultus ac Professor Complutensis Academiæ, in Curia Vallisoletana exercuit deinde Advocatum, edíditque-

Glossam Legum Taurinarum. Toleti anno 1588.

In Novam Recopilationem. Matriti 1593. quod opus non vidimus.

Tractatum de Censibus Hispaniæ; ad D. Petrum de Vega. Compluti 1614. in fol. ac vernaculè-

Tratado de la justa imposicion del tributo de los millones. M. S. vidit D. Thomas Tamajus.

LUDOVICUS VELEZ DE GUEVARA, Astigitanus in Bætica (*Ludovicum Velez de Dueñas* appellare videtur Andreas Florindus in *additionibus* ad Martini de Roa *Astigitanam Historiam*) in Matritensi Curia usque ad supremum vitæ diem eâ præcipuâ laude floruit, quam & incomparabilis ingenii festivitas, facundiáque tam prosaici, quàm ligati sermonis, urbanitásque amænissima; privato & nullius census homini parere potuit. Facetiarum enim sic erat fertilis, totóque ore & corpore veluti factus ad jucundissimâ quemque obvium lætitiâ perfundendum, ut quidquid hac super re dixeris, minus sit; adeo ut vel iratus, & in stomacho etiam, subtilissimè ac festivissimè jocaretur. Ad hæc incredibili sui fiducia quæque passim etiam iniquissima ludendi, salesque spargendi loca aggrediebatur, & miro quodam ardentis ingenii, multiplicisque naturæ successu, non solùm expediebat inde se, verùm & solitâ ubertate, tamquam in æquo, fungebatur. His dotibus, facultatéque Poëticâ, quâ nec Lupo à Vega, nec ulli alii comœdiarum authori cedere debuit, Philippo Regi IV. cujus aliquando ostiariū egit, omnibúsque Curiæ ordinibus sic in prætio & ulnis fuit, ut cum eo quidquid exhilarare Curiam posset, extinctum penitus fuisse videretur. Composuit is-

Comœdias plures eo tempore, quo Lupus jam laudatus in theatris regnabat, quæque passim typis mandatæ sunt.

Elogio *del Iuramento del Serenissimo Principe Don Felipe Domingo, quarto deste nombre*. Matriti 1608.

Nec non & jocosum opus, cui nomen fecit-

El Diablo *Cojuelo, novela de la otra vida*. Matriti 1641. in 8.

Vitam cum morte commutavit Matriti, ut diximus, circa annum MDCXLVI. filio relicto Ioanne, tam patrimonii, quàm amœnitatum & Poëtici spiritus hærede: jacétque ad monasterium Augustinianorum Matritensium à Domina Maria Aragonia erectrice nuncupatum in sepulchro Excellentissimorum Ducum *de Veraguas*.

LUDOVICUS VELEZ DE SANTANDER, cùm in familia esset D. Roderici à Castro S. R. E. Cardinalis atque Hispalensis Archiepiscopi, viginti annorum adolescens, edidit-

Las Bodas *de los Catolicos Reyes de España D. Felipe III. y D. Margarita de Austria celebradas en la insigne ciudad de Valencia*. Hispali 1599. Deinde-

El Recebimiento *de la Reina D. Ana*. in 8.

F. LUDOVICUS VENEGAS, Hispalensis, ordinis Sancti Dominici, Sac. Theologiæ Doctor, edidit-

Sacellum Mariæ Beatissimæ Virginis variis conceptibus moralibus illustratum. Friburgi Brisgoiæ 1624. in 4.

LUDOVICUS VENEGAS DE HINESTROSA, scripsit-

Tratado *de Cifra nueva para Tecla, Harpa y Viguela, canto llano, de organo y contrapunto*. Compluti apud Ioannem Brocar 1557. in folio.

F. LUDOVICUS VENEGAS DE PERLIN, edidit-

Consideraciones *devotas acerca de la veneracion y estima que debemos hazer del Santissimo Sacramento de la Eucharistia*. Matriti apud Ludovicum Sanchez 1618. 12.

LUDOVICUS DE VERA, qui à secretis fuit Gaspari Garcerano Pinosio Comiti de *Guimerà*, atque item Duci *Montis-Leonis*, vertit in vernaculum Castellæ idiotismum-

Declaracion *de la Doctrina Christiana*; ex Italico Roberti Bellarmini: cui adjunxit ex Anonymi alterius etiam Italico-

Vna lucha *y combate del alma con sus afectos desordenados*. Valentiæ apud Vincentium Franco 1619. in 8. Hispalíque apud Petrum Gomez de Pastrana anno 1648. 8. Postremus autem hic libellus prodierat priùs Barcinone 1610. in 16.

Præfert quoque hujus nomen, *El Sumario genealogico de la Casa de Pinòs*, cujus quidem author est laudatus supra Gaspar Garzeranus Pinosius Comes *de Guimerà*, uti affirmat Stephanus Corvera in *vita Dom. Maria de Cervellon* cap. LXXXVIII.

F. LU-

F. LVDOVICVS DE VERA, Limæ Indorum Occidentalium natus, ex sodalitio fratrum Sanctæ Mariæ de Mercede redemptionis captivorum, Vicariúsque ejus ordinis generalis, in gymnasio Limensis urbis Sanctum Thomam docuit ex propria eáque primaria hujus doctrinæ cathedra. Scripsit -

Super Libros Regum commentaria. Limæ anno 1635. in folio. Francisci de Figueroa Dominicani, loco suo a nobis laudati, frater hic fuit.

F. LVDOVICVS DE VILLALOBOS, Augustinianus, Sac. Theologiæ Magister, cùm in Vrsaonensi schola sacros libros interpretaretur, Petrique, Ioannis filii, Gironis Vrsaonensis Ducis confessiones exciperet, edidisse fertur, patriâ, ut spero, linguâ -

De la Perfeccion *de la vida Christiana*,

Decessisséque in cœnobio oppidi *Dueñas* anno MDLXXII. authore mihi Thomâ de Herrera in *Alphabeto Augustiniano*.

LVDOVICVS DE VILLALONGA, Balearicus, Archidiaconus & Canonicus Majoricensis, Bononiæ, ubi legali doctrinæ bonas horas dedit, coram scholastica côcione, in qua tunc temporis reperiebantur Ioannes Crotus & Carolus Ruinus celeberrimi juris Professores, recitavit à se elucubratam -

Relectionem in L. Re conjuncti D. De Legatis III. Compluti 1540. in folio.

F. LVDOVICVS DE VILLALPANDO, Franciscanus, ex primis Iucatanicæ provinciæ apud Indos mystis, uti Gonzaga scribit in IV. Parte, ac provinciæ *S. Iosephi* rebus, Indicam linguam in ordinem atque certas regulas, quibus facillimè addiscitur, edito libello, redegit. Henricus Vvillot in *Athenis Franciscanis*. Florebat anno MDLXIIII.

F. LVDOVICVS VINCENTIVS, cujusnam ordinis incertum mihi, laudatur operis author, aut forsan Interpres, ita inscripti,

Historia *de todas las propriedades de las cosas*, Toleti 1529. fol. Latini, ut suspicamur, *De Proprietatibus rerum* commentarii.

D. LVDOVICVS DE VLLOA, Taurensis, nobili loco natus, ingenii acumine & urbanitate, Poëticęque facultatis laude nemini æqualium sui temporis palmam concedit. Ejus generis, quod vernaculæ linguæ *Sonetos* vocant, summam reportavit laudem. Seria & ludicra eâdem fœlicitate scribit; omnibus charus, & in Aula nostra ob eximias has & alias animi dotes magno in pretio habitus. Extant typis commissa Poëtica eius opera cum hac inscriptione,

Obras *de D. Luis de Vlloa*. in 4.

Prosaica item alia, quorum ex numero est -

Fiestas *que se celebraron en Madrid por el nacimiento de D. Felipe Prospero Principe de Asturias*. in 4.

En defensa *de las Comœdias* discursum vernaculâ linguâ, quem M.S. vidimus.

F. LVDOVICVS DE VRRETA, Valentinus, ordinis Prædicatorum, in ejusdem urbis cœnobio scripsit -

Historia Ecclesiastica, *politica, natural y moral de Ethiopia*. Valentiæ apud Petrum Patricium Mey anno 1610. in 4. Item -

Historia *de la orden de Predicadores en la Etiopia y de los Santos y conventos della*. Ibidem 1611. in 4. Quibus in libris temerè, aut falsò plura dixit, si credimus Nicolao Godinho Iesuitæ *De Abassinorum rebus* scribenti.

Meminit Vrretæ, quasi adhuc superstitis anno hujus sæculi XV. Ioannes Lopez Monopolitanus Episcopus in *Historiæ Dominicanorum* Parte IV. lib. III. cap. LVIII.

D. LVDOVICVS ZAPATA, Toparcha locorum *Cobol* & *Iugubelada*, carmine celebravit res gestas Caroli Cæsaris in eo Poëmate, cui nomen fecit -

Carlos famoso, *en octavas*. Valentiæ 1566. apud Ioannem Mey in 4.

Vertit etiam carmine Hispano rhythmorum lege soluto -

La Arte Poëtica *de Horatio*. Olissipone apud Alexandrum de Sequiran anno 1592. in 8.

L V I S I A.

D. LVISIA MAGDALENA, Comitissa *de Paredes* Serenissimæ Infantis Mariæ Theresiæ, Galliarum nunc Reginæ, dum in sacris adhuc paternis esset, educationi & cameræ præfuit. Vnde excelsi dextræ impulsus eam abripuit ad induendum novum hominem in Carmelitarum nudipedum sodalitate domus oppidi *de Malagon*, quam aliquãdo administravit, & in qua heroicæ virtutis splendori cedere fecit ingenitæ nobilitatis, clari matrimonii, Palatinorúmque munerũ quantumvis excelsa merita dotésque, se ipsâ major & mundanis omnibus. Scripsit -

El Año santo, *o meditaciones para todos los dias en la mañana, tarde y noche, sobre los misterios de la vida de Christo Señor nuestro y de su pasion*. Hunc librum edidit D. Achilles Neapolitanus Protonotarius Apostolicus & Commissarius S. Officii, apud Sanctum Georgium Hibernorum collegium Matriti habitans, in hac eadem curia anno 1658. in 4.

Me-

Meminit heroinæ hujus D. Ioannes Palafox Præsul Oxomensis in *notis ad epistolam XXIV. Sanctæ Teresiæ à Iesu*, in recensione plurium claræ in sæculo stirpis fœminarum, quæ huic reformationi Teresianæ nomen apud nos dederunt.

D. LVISIA DE PADILLA, clarum nobilissimæ hujus familiæ germen, parentibus nata est D. Martino de Padilla & D. Luisiâ de Padilla Comitibus *de Sancta Gadea*; quem Martinum, Castellæ, ut vocant, majorem Adelantatum, à cõsiliis status Philippus III. idémque & Philippus II. parens immortalis memoriȩ Hispanarum triremium Prȩfectum habuerunt. Nupsit ea D. Antonio Ximenez de Vrrea Comiti *de Aranda* in regno Aragoniæ ex Hispanorum Magnatum numero, nataliúmque claritatem splendidiore adhuc ingenii atque eruditionis lumine supra sexus morem imbuit, pietatísque ornamento conspectissimam fecit. Edidit namque nobilitatis & pietatis causam simul agens multiplicatum aliquot voluminibus opus ita inscriptum;

Lagrimas *de la Nobleza, y Nobleza virtuosa*; tribus tomis. Cæsaraugustæ 1637. in 8. & 1639. quo anno cùm ederet postremum ex his librum Petrus Henricus Pastor Augustinianus, provinciæ suæ Aragonensis Ex-præfectus, qui nomen suum anterioribus præfixerat, authori eorum Luisiæ Padillæ primùm adjudicavit omnes, Heroinæ modestiam excusans, quæ ei hanc personam imposuerat. Item scripsit-

Defensa *de la Verdad y invectiva contra la mentira*. Cæsaraugustæ anno 1640. 8.

Excelencias *de la Castidad*. Ibidem anno 1642.

LVISIA SYGÆA, Toletana, patre nata est in ea urbe Didaco Sygæo, de quo Ioannes Vasæus in *Chronici Hispaniæ* cap. IX. verba faciens de adhuc vivo ita ait. *Multum debet huic viro Lusitania, quippe qui vel primus vel certè ex primis literas humaniores Lusitaniæ invexit, postea illustrissimi Brigantiæ Ducis & fratrum ipsius præceptor, nunc tandem in regiam familiam cooptatus est, & à Rege studiorum amantissimo* (Ioannem III. intellige) *docendis aulæ regiæ pueris nobilibus præfectus. Filia verò Aloysia Sygæa in familia est Serenissimæ Dominæ Mariæ Principis primariæ, quæ & ipsa inter eruditas hujus ævi recenseri meritò potest.* Qualis autem hæc fuerit, ab eodem Vasæo excipias potiùs quàm a me velim. *Dabit Hispania Aloisiam Sygæam Virginem Toletanam; sed in aula Lusitana per multos jam annos educatam, quinque linguarum adeo peritam, ut non immeritò Paulus III. Pontifex Maximus literas illius ad se scriptas Latinè, Græcè, Hebraicè, Syriacè, atque Arabicè laudibus pariter ac faustis comprecationibus sit prosequutus; admiratus tam multiplicem ingenii fructum & donum multiplicis linguarum scientiæ in viris quoque rarum, nedum in fœminis; sic enim sonant verba diplomatis.* Ipsa Sygæa in quadam epistola ad Philippum II. Regem Toletanam se esse patriâ confirmat, e Gallis tamen oriundam, nutritámque apud Lusitanos. Græcâ, Hebræâ, præter Latinam, & Arabicâ linguis a patre & aliis præceptoribus eruditam ibidem ait admissam se in aula Lusitana apud Mariam Portugalliæ Infantem, ejúsque præceptoris munere non infeliciter usam. Quo tempore magnifici hujus elogii celebritatem ab Andrea Resendio viro clarissimo promeruit in *Epistola* ad eamdem *Mariam Principem*. Qui postquam ex aulicis fœminis Vasiam quamdam doctrinæ quoque nomine laudasset, ita de nostra ait;

Altera Sygæa est, virgo admirabilis, unam
Quam natura potens ideo produxit, ut esset
Fœmina, quæ maribus vitam opprobrare supinam
Posset, & ignavos magno adfecisse rubore.
Nam cum septenæ vix dum trieteridis annos
Computet, indefessa dies noctésque Latinas
Volvere non cessat chartas, non cessat Achæas,
Moseaque & Solymos rimatur sedula vates.
Quin per Achemenios scopulos, Arabúmque salebras
Currit inoffensè, linguarum quinque perita.

Audis a viro summæ fidei uno supra viginti annis tantùm natam adeò excelluisse in tot linguarum cognitione Sygæam. Nupsit ea post aliquod tempus Alphonso a Cuevas Burgensi civi, nec abjectæ quidem sortis, nec obscuri sanguinis viro, qui eam in hanc urbem asportavit; ubi, cùm Serenissima Hungariæ Regina casu nescio quo illam vidisset, benevoléque alloquuta esset, non solùm eâ à studiis, sed & marito à secretis uti voluit. Quæ omnia totidem ferè verbis ipsa refert ad Regem scribens. Immaturè ea obiit, quod ex inscriptione tumulo à marito affixa claret.

D. O. M.
LOISIÆ SIGÆÆ FOEMINÆ
INCOMPARABILI
CVIVS PVDICITIA CVM ERVDITIONE
LINGVARVM
QVÆ IN EA AD MIRACVLVM
VSQVE FVIT
EX ÆQVO CERTABAT.
FRANCISCVS CVEVAS MOERENTISS.
CONIVGI B. M. P.
VALE BEATA ANIMVLA CONIVGI
DVM VIVET
PERPETVÆ LACHRYMÆ.

Verùm ex quodam carmine, quod Ioannes Merulus nobilis Toletanus in laudem ejusdẽ confecit, de die obitus illius constat; ad cujus finem sic ille annotavit. *Loisiæ*

Sygææ Toletanæ sui sæculi Minervæ. Toletum nascentem excepit; Lusitania honores & divitias dedit; Burgi maritum, unicúmque filium, &, proh dolor! ante diem sepulchrum anno salutis MDLX. Octobris die XIII.

Angela Sigæa nostræ Aloisiæ fuit soror germana, Græcè, Latinéque & ipsa pro ætate & sexu non mediocriter erudita, in Musica autem arte sic excellens, ut cum præstantissimis ejus professoribus (inquit Vasæus) contendere posset. Hujus doctissimæ & admirabilis fœminæ -

Epistolas Latinas XXXIII. ad diversos directas penes me habeo, quas mihi ante aliquot annos communicavit D. Iosephus Pellizerius amicus meus regius Historicus ex manuscripto codice D. Iosephi a Ronquillo, qui quantumvis aliàs vir nobilis de avito Sigææ sanguine jure gloriatur. Epistolam illam ad Paulum III. Papam quinque linguis scriptam non vidimus. Reliquæ verò, quæ apud nos sunt, locum forsan habebunt in Appendiculo hujus *Bibliothecæ*.

Dialogum de differentia vitæ rusticæ & urbanæ, scripsisse quoque illam notum habemus ex quodam insigni testimonio Alphonsi Matritensis Archidiaconi *de Alcor* in Palentina Ecclesia, magnæ quidem existimationis fideíque scriptoris, ex Historia ejusdem Palentinæ urbis, totidem Hispanis verbis, ne quid finxisse in eruditissimæ fœminæ laudem videri possim. *Sobre todas parece cosa monstruosa y que se debe contar por cosa de prodigio en este tiempo. Esta es una Dueña llamada Luisa Sigea, que al presente vive en Burgos, cuio padre Frances de nacion casò en Toledo, y con esta hija, que alli le naciò, se fue a Portugal, y la puso en Palacio en servicio de la Princesa D. Maria hija del Rey D. Manuel y de la Infanta de Castilla D. Leonor. A esta Sigea enseñò su padre algunas letras; y ella despues en Palacio se diò tanto a ellas, que se hizo mui docta en filosofia y oratoria y poesia, y principalmente en las lenguas Latina, Griega, Hebrea y Caldea, las quales tan facilmente habla y escrive como la nuestra Castellana. Por lo qual, segun ella misma escrive, es conocida en la maior parte de Europa. Y aun con todo esso no creiera io la fama, que suele a vezes engrandecer las cosas, sino viniera a mis manos un libro que compuso, y no de molde, sino de su mano, segun me dixeron, en el qual en forma de dialogo entre dos Damas se trata elegantemente la diferencia que ay entre la vida cortesana de palacio y la solitaria de la aldea y campo. Disputase la materia por ambas partes con gran copia de razones y autoridades de Filosofos morales. Lo que tengo aqui en mucho es, que aunque esta Señora en este libro no pusiera nada de su casa, sino buscar para su proposito sentencias tan notables de Platon, Aristoteles, Xenofonte, Plutarco y otros muchos autores Griegos, y ponerlas a la letra enteras en su propria lengua y caracteres Griegos, y trasladarlas luego letra por letra en Latin, y juntamente las authoridades de Profetas y Psalterio y Salomon escritas en lengua y caracteres Hebreos y trasladadas en Latin, digo que aun quando mas no hiziera, avia hecho mucho. Quanto mas que en lo que escriviò de suio, mostrò grande erudicion en Filosofia y Historia con harta elegancia en Latin, y gentil vena en los versos. Esta Señora casò despues en Burgos mui honrradamente, donde vive con su marido este año de MDLVI, y las cargas del matrimonio no la impiden el noble exercicio de las letras.* Hæc Alphonsus Matritensis.

Poëtica ejus quædam asservabantur in Bibliotheca Olivariensi.

Sintram certè Poëmatium, sic ab oppido Portugalliæ dictum, Mariæque Infanti nuncupatum, eadem olim ad Paulum III. Papam cum una ex epistolis proximè laudatis remisit, eo quòd audivisset, (ut verbis ejusdem Epistolæ dicam) *numeris potiùs quàm oratione soluta* eum *delectari*. Alia nos latent.

LVPERCIVS.

F. LVPERCIVS DE HVETE, Aragonius, ordinis Prædicatorum Valentinæ domus, S.T.M. doctus vir (ut a domesticis audit) tam in scholastica, quàm in sacrarum Scripturarum disciplina, edidit -

Metaphrasticam expositionem in primum caput Geneseos ex SS. Patribus & sacris Doctoribus ac Theologis scholasticis collectam. Valentiæ apud Philippum Mey anno 1589. in 4.

Denatus fuit anno MDC.

LVPERCIVS LEONARDVS DE ARGENSOLA, Bartholomæi ejusdem cognominis frater germanus, Balbastrensis, origine Italus ex *Leonardorum* stirpe Ravennatensis in Romaniæ provincia urbis, unde *Leonardorum* appellationem derivare a propinquis accepimus, Cæsaraugustæ is educatus, ac liberaliter instructus literis Matritum se contulit. Exinde curiam sequutus aulicáque munera, Alberti Austriaci S.R.E. Cardinalis ac Toletani Antistitis familiaris fuit a cameræ servitio (*Gentil-hombre de la camara* cum nostris intelligo) atque Serenissimæ Mariæ Germanorum Imperatricis, quæ inter excalceatas Seraphici ordinis sanctimoniales Matritenses diem suum piissimè obiit, a secretis. Contulit quoque docto ac diserto homini Philippus Rex II. Aragonensium rerum Historiam scribendi munus; ad quod & ipsum Aragoniæ regni deputati publicæ rei gerendæ Patres vice ejusdem regni solenniter delegerunt. Et quidem Suritæ *Annales* continuaturus plura hujus argumenti congesserat, cùm Philippi III. Regis jussu Neapolim venit unà cum Lemosio Comite

mite D. Petro Ferdinandi a Castro, eique à secretis belli fuit, cũ pro Rege huic ille præesset genti. Importuna autem mors vix paucis annis extra patriam peregrinantem anno scilicet hujus sæculi XIII. aut sequenti in eadem Neapolitana urbe oppressit, virum longiore quidem vitâ dignum, ac publicè haud parum utilem futurum. Felix namque ingenium valdéque maturum judicium beneficio naturę adeptus arte studióque in talem profecerat Historicum, qualis omnino debuit è Suritæ, Blancæque maximorum virorum manibus lampada excipere. In Poëticis si parem aut similem quæras Bartholomæo Leonardo Argensolæ vatum Appollini, is est verè Lupercius frater, ejusdem cum eo roboris ac venustatis, earumdémque aliarum omnium virtutum, quæ in unum confluentes Poëtas efficiunt maximos. Planè à Iusto Lipsio ad Lupercium nostrum scribente cent. IV. epistolam XXVI. *Gerionum* idcirco appellatione donantur ipse & Bartholomæus, aliúsque forsan frater Petrus nomine ordinis Eremitarum, qui egregius cùm esset Ecclesiasticarum concionum formator, annis vix triginta natus Matriti post Indiam lustratam, ibique Præfecturam provinciæ exercitam, diem vidit extremum. Scripsit, sed ineditam reliquit Lupercius -

R e l a c i o n *de los movimientos de Aragon por causa de Antonio Perez*: dignum opus, cũ fidei, tum eloquentiæ nomine, amplissimo quoque Historico; quod se vidisse apud Dom. Ioannem de Funes & Villalpando Oseræ Marchionem M. S. alicubi refert Vstarrozius. Exemplum quoque hujus quoddam est penes D. Petrum Valerum Diazium amicum nostrum Collateralis Neapolitani Concilii Senatorem, qui & Lupercii quamdam servat epistolam Aragoniæ regni Diputatis, ut vocant, directam, qua ex Neapoli precatur eos ampliari sibi commeatus procul à patria manendi tempus, unáque totius Neapolitani regni descriptionem a se confectam remittit. Poëtica ejus opera id volumen continet, quod sub hac inscriptione vulgo notum est,

R i m a s *de Lupercio y del Doctor Bartholomè Leonardo de Argensola*. Cæsaraugustæ anno *1634*. in 4.

LUPUS.

LUPUS ALPHONSUS DE HERRERA, Hispalensis, qui diu apud Italos diversatus dicitur, anno ætatis suæ XXIX. habuit, ac posteà édidit -

O r a t i o n e m elegantissimã *in Academia Complutensi die S. Luciæ anno MDXXX*. Ibidem apud Michaëlem de Eguia 1531. in 8. In ea *Sapientia humana* (verbis authoris vtimur) *de industria convicium fecit in gratiam divinarum literarum, quibus nonnulli parum piè repudium mittunt, quo hac humana sectentur obnoxiùs*. De qua cẽsuit hoc festivissimo epigrammate Benedictus Ximenez de Cisneros Francisci Cardinalis amplissimi hujusmet cognominis ex fratre nepos,

In Musas potuit qui talia dicere, lector,
Dicere pro Musis quid potuisse putas?
Pierides dicent meritò, nil tale timentes,
A Cicerone peti se voluisse magis.
Quod si ferre Lupos similes Hispania posset,
Pastores ovium posset habere Lupos.

LUPUS BRAVO, urbis Hispalensis incola, scripsit -

L i n a g e s *de España*. M. S. fuit in Bibliotheca Gundisalvi Argotæ de Molina.

LUPUS DEZA, Segoviensis, liberalibus *Oropesæ* imbutus disciplinis, Salmanticæ civilibus, tandem, uxore ductâ, Philosophiæ atque Historiæ impensiùs vacare cœpit in *Hortaleza*, quod propè Matritum est, oppido manens, ubi edidit -

G o b i e r n o p o l i t i c o *de Agricultura*. Matriti apud Alphonsum Martin. anno *1618*. in 4.

Ejusdem alios tres tractatus servabat, dum viveret, penes se D. Thomas Tamajus, qui hodiéque alicubi latent: scilicet -

I u i z i o *de las Leies civiles*: qui & fuit apud D. Ioannem Bertrandum de Guevara Compostellanum Antistitem.

A p o l o g i a *por el Padre Mariana contra los errores de su contradictor*. M.S. in folio.

T r a t a d o *de Corte*.

Hic Alphonsi Dezæ Iesuitæ magni nominis Theologi nepos (ut credimus) fuit ex fratre Lupo, abiitque ad plures anno MDCXXVI. ineunte climacterico ejus ætatis LXIII.

LUPUS DE ESPEJO, Oriolanus in regno Valentiæ, Doctórque Valentinæ scholæ, in Italiam delatus edidit illius gentis sermone -

H i s t o r i a *de' primi Re delli regni di Napoli & Aragona*; ad Alphonsum de Aragonia Calabriæ Ducem. Incipit. *Inanzi che questo Reame &c.* Vidi apud Carmelitanos Romani Hospitii Hispanorum S. Annæ nuncupati.

LUPUS FELIX DE VEGA CARPIO, Matritensis, sexagesimo secundo anno superioris sæculi e probatæ nobilitatis ortus parentibus, veterem illam parœmiam, Rethorem fieri, Poëtam verò nasci oportere, vnus ante alios videtur omnes exemplo suo confirmasse. Dictavit enim jam aliis versus necdum puer, cùm ei manus formandis literis non adhuc sufficeret. Post imbibitas cum puerilibus disciplinis liberales quasdam artes, factúmque in familia Dom. Hieronymi Manriquii Abulensis Antistitis atque In-

quisitoris generalis primum ejus virtutis specimen, quâ cœteros omnes suæ gentis atque exterarum Poëtas longo superaturus erat intervallo, Philosophicis præceptoribus in Complutẽsi Academia excolendum se dedit. Idque optimo quidem consilio, cùm non aliunde quàm à Philosophia ingeniis etiam sublimioribus justæ vires, neque vero Poëtæ futuro, hoc est, sobriæ honestatis vindici, bonorum & malorum congrua distinctio, quid-ve suadendum aut dissuadendum sit, constare possit. In hac schola æqualium nulli primas detulit per quadriennii spatium. Adolescentiæ hinc atque etiam juventutis operas in secretorum conscientia exhibuit aliquot viris principibus, nempe Albano Duci, magno illi, ut credimus, Ferdinando, sive Federico ejus successori, tum etiam Malpicæ Marchioni ejus temporis, demúmque Comiti de Lemos D. Ferdinando aut Petro Ferdinandi à Castro ejus filio Neapolitanorum utrique Proregi. Nec non & peregrinatus est, pars animi causâ, pars necessitatis & militiæ. Nam & improsperam illam Philippi II. auspiciis à Medinæ Sidoniæ Duce factam adversus Anglos navalem expeditionem unà cum fratre germano miles fuit sequutus. Binas interim uxores Isabellam Didaci de Vrbina regii Haraldi filiam absque ulla prole, Ioannam deinde Guardiam Caroli & Felicianæ sibi parentem in matrimonio habuit. Hâc autem orbatus viam illam, quâ sacri eunt homines, ad immortalis vitę patriam rectiùs ducere atque securius existimans, Toleti sacerdotem ordinari se obtinuit, sacerdotibúsque adscriptus Matritensibus in congregatione horum propria non tantùm virtutem omnem coluit, sed & virtutis nomine his aliquando præfuit. Tertii quoque ordinis S. Francisci regulam professus. Et quod honoris est in S. Officii Ministrorum (*Familiares* vulgus vocat) receptus album, Melitensis etiam sacræ Militiæ insignia, quæ Presbyteris ex indulgentia Pontificum conferri solent, unà cum Theologi Doctoris titulo literisque id significantibus benignitate & amore plenis atque habitę de illo summæ existimationis indicibus, ab Vrbano VIII. sacrorum Principe, cùm perfectissimo Poëta, tum Poëtarum fautore egregio, lætabundus accepit. In hoc sacerdotali statu laudabiliter & sine ullius querela vixit in aulæ totius oculis, cordéque usque ad annum MDCXXXV. ætatis suæ septuagesimum tertium, quo scilicet in pervigilio ipso S. Augustini, hoc est Augusti XXVII. die quatuor dierum febris eum extinxit; seu veriùs immortalitati consignavit ejus viri animam, quam immortalitate quadam jucundissimæ ac sine ullo exemplo adæquaturę omnem posteritatem famæ sublimior quovis elogio vis ingenii, fructúsque exinde opimi jam editi cum summo vulgaris Hispanæ non metricæ tantùm sed & pede libera facundiæ augmento pridem donaverant. Scilicet is Lupus est, quem Comœdia Hispana, cui non dico vulgarium linguarum omnes, sed & Græcorum Latinorúmque celebratissimæ loco decedere non dedignantur, primum ferè authorem, ac sine controversia principem agnoscit. Reptabat hæc & balbutiebat olim inter manus Lupi de Rueda, Navarri, & similium absque ulla spe ulterioris ad tolerabilem aliquem statum progressionis, cùm Lupus noster ephœbus etiamnum à se in gremium susceptam animâ & vultu proprio viribúsque donavit, sensimque deinde usque ad perfectiorem & robustam ætatem ferè solus fovit, direxit, sustentavit, ac demum id perfectionis culmen, in quo hodie posita est (sine invidia hoc dictum eo posteriorum sit) occupare fecit. Nullus enim, sive æqualis ejus, sive qui postea vixerit, inter tot ingenio atque eruditione præstantes viros, castitatem proprietatémque Comici sermonis quo ille usus est, adæquare potuit. Nullus sic è quotidiano rerum usu & humana conversatione ad instruendas hujusmodi actiones profecit, quæ verè, quidquid homines, de plano agimus, in scenam deferunt. Nulli contigit aut veterum aut recentiorum, nec facilè continget ullo alicui sæculo tot Comicas omnis generis actiones theatro sistere, aut paratas habere. Mille & octingentis Comœdiis, sacrisque, sive, uti appellant, sacramentalibus Actis, quos in die Corporis Christi sub dio recitari mos est Hispaniæ, supra quadringentis, quod domesticis & amicis ejus affirmantibus injuriâ non crederemus, Poëtarum ferè omnium Comicorum, qui ad nostram pervenerunt memoriam, unus adæquavit laudem & meritum. Præter enim quamplures fictarum actionum repræsentationes, in quibus continebat se antiqua usque ad eum Comœdia, nil fermè Historia cujusvis gentis, sive Græcæ, sive Latinæ sive barbaræ, ac multò magis Hispanæ, celebrioris cujusdam eventus notâ impressum habet, quod particularis Comędię argumentum Lupus non fecerit. Idcirco minimè verti ei vitio debet, quòd veterum prætergressus leges licere sibi existimaverit quascumque res & quomodocumque in theatrum invehere, Historicis fabulosa, Comicis Tragica, ridiculis seria miscendo, ita ut nullum socci & cothurni discrimen, nullæ intervallo temporis ac personis theatralibus præscriptæ leges liberum frenarent spiritum, dum tantùm placeret populo actionum hujusmodi vero censori. Reveráque experimento confirmavit nullam prorsus alienam a theatro materiam esse. Duorum aut trium dierum, & aliquando unius tantùm diei spatio absolvebat perfectissimas quasque Comicarum actionum, Comœdisque recitandas porrigebat, pacto semel earum pretio sine

ulla

nulla examinis alea recepto. Quæ quidem facilitate & frequentia in publicum producendi quæ mirè exhilararent populum, sic populare & plausibile Lupi nomen factum est, ut, quod memoriâ hominum vix de alio refertur, communi omnium & proverbiali sermone quidquid bonum perfectúmque cujuscumque generis summâ quâque extollendum esset laude, Lupi esse affirmaretur. Innumera sunt, quæ, sive solutâ, sive ligatâ oratione toto vitę spatio in laudem fere & commendationẽ aliorũ, quò naturâ ipsâ & amore virtutis propendebat totus, vel ut amicis gratificaretur, vel ut sibi ipsi morem gereret, elucubravit, seu effudit potius ex largissima & inexhausta ingenii vena. Latino etiam carmine valuisse eũ ex fragmẽto apparet Eglogæ cujusdam piscatoriæ, cui *Amarillyda* nomen fecit, quod intexuit ipse Lupus ad Ioannem Baptistam Marinum summum Italorum sui sæculi Poëtam scribens, nuncupatoriæ epistolæ Comœdiæ hujus tituli, *Virtud, pobreza y muger*, vigesimâ Comœdiarum ejus parte comprehensæ. Mirum & stupendum de se idem alicubi refert homo minimè arrogans, sed ingenuus & verax, singula quina scriptæ chartæ folia singulis vitæ suæ diebus, si calculus esset ineundus, respondere. Quod universæ posteritati non magis admirationi quàm invidiæ futurum rectè collegit is, qui vernaculo isto epigrammate disertè parentavit vitâ functo Poëtæ.

El aplauso en que jamàs
Te podrà bastar la Fama,
Lo mas del mundo te llama,
Y aun te queda a deber mas,
A los siglos quedaràs
Por duda y desconfianza,
Per costumbre a la alabanza,
A la invidia por officio,
Al dolor por exercicio,
Por termino a la esperanza.

Solidam verò ac singularem à bonis omnibus commendationem sibi comparavit Lupus magnis virtutibus, cùm ferè aliàs consueverit ægra sors mortalium vel turpibus, vel rusticis moribus, animíque arrogantis præsumptione sublimia quæque ingenii ac doctrinæ culmina deprimere atque obscurare. Lupus verè aliis magis quàm sibi natus neminem, qui eum non provocasset priùs, carmine impetivit, in laudes rerum, hominum, occasionum semper intentus. Vrbanitati humanitatem conjunxit, hisque generositatem velut pedissequam dedit. Locupletem quippe censum quamplurium procerum munificentiâ, propriarúmque lucubrationũ compendio quæsitum subveniendis egenorum necessitatibus piisque aliis usibus largiter impendebat. Plura continet Ioannis Petri a Montalbano elogium libro præfixum, cui titulus est, *Fama postuma a la vida y muerte del Dotor Frei Lope Felix de Vega Carpio y elogios panegyricos a la inmortalidad de su nombre escritos por los mas esclarecidos ingenios, solicitados por el Dotor Iuan Perez de Montalban*, Matriti edito 1636. in 4. Itali quoq; Poëtæ famigeratissimi vatis obitum dulci concentu defleverunt in eo libro, qui ex officina quadam Veneta sic inscriptus prodiit, *Essequie Poetiche o vero lamento del e Muse Italiane in morte del Signor Lope de Vega Poeta Spagnolo*, D. Ioanni de Vera & Zuñiga Comiti *de la Rocca* nostri Regis Philippi IV. ad Venetorum Rempublicam Legato nuncupatus, 1636. in 4.

Opera ejus, pars major metrica, quippe qui cum Ovidio quidquid conabatur dicere versus erat, pars prosaica sunt. Comœdiatum certè id omne, quod in volumina compactum fuit, hoc elencho includitur.

COMEDIAS *de Lope Felix de Vega Carpio*: vigintiquinque tomis, quorum singuli duodecim continent. Matriti omnes prodierunt, indéque aliis in locis.

Primus scilicet has: *Los Donaires de Matico*: *Carlos el perseguido*: *El Cerco de Santa Fee*: *Vida y muerte de Vamba*; *La Traicion bien acertada*: *El hijo de Reduan*: *Nacimiento de Vrson y Valentin*: *El Casamiento en la muerte y hechos de Bernardo del Carpio*: *La Escolastica zelosa*: *La Amistad pagada*: *La Comedia del molino*: *El Testimonio vengado*: *con doce entremeses*. Valentiæ prius, deinde Pinciæ apud Ioann. de Bustillos 1609. in 4.

II. La Fuerza lastimosa: *La Ocasion perdida*: *El gallardo Catalan*: *El Maiorasgo dudoso*: *La Condesa Matilde*: *Los Benavides*: *Los Comendadores de Cordova*: *La bella malmaridada*: *Los tres diamantes*: *La Quinta de Florencia*: *El Padrino desposado*: *Las Ferias de Madrid*. Matriti 1609. apud Alph. Martinum & 1618 Barcinone 1611.

III. Los Hijos de la Barbuda; *La adversa fortuna del Cavallero del Espiritu Santo*: *El Espejo del mundo*: *La noche Toledana*: *La Tragedia de Doña Ines de Castro*: *Las mudanzas de fortuna y sucesos de D. Beltran de Aragon*: *La privanca y caida de D. Alvaro de Luna*: *La prospera fortuna del Cavallero del Espiritu Santo*: *El Esclavo del Demonio*: *La prospera fortuna de Ruy Lopez Davalos*: *La adversa fortuna de Ruy Lopez Davalos*: *Vida y muerte del santo negro llamado Fr. Benedicto de Palermo*: *con tres Entremeses*. Matriti apud Michaëlem Serrano 1613. 4. Barcin. 1614.

IV. Laura perseguida: *Nuevo mundo de Colon*: *El asalto de Mastrique por el Principe de Parma*: *Peribañez y el Comendador de Ocaña*: *El Ginoves liberal*: *Los Tornecos de Aragon*: *La Boda entre dos maridos*: *El Amigo por fuerza*: *El galan Castrucho*: *Los Embustes de Celauro*: *La Fee rompida*: *El Tirano castigado*. Matriti apud Michaëlem Serrano 1614. Pampelonéq; eodem anno.

V. Exemplo de Casadas y prueba de la pacien-

ciencia: *Las desgracias del Rey D. Alonso*: *Los Siete Infantes de Lara*: *El Bastardo de Ceuta*: *La vengança honrosa*: *Hermosura de Rachel*, *primera y segunda parte*: *El premio de las letras por el Rey D. Felipe*: *La Guarda cuidadosa*: *El Loco cuerdo*: *La rueda de la Fortuna*: *La enemiga favorable*. Matriti 1615. 4.

VI. La batalla del honor: *La Obediencia laureada y primer Carlos de Vngria*: *El Hombre de bien*: *El servir con mala estrella*: *El Cuerdo en su casa*: *La Reina Iuana de Napoles*: *El Duque de Viseo*: *El Secretario de si mismo*: *El llegar en occasion*: *El Testigo contra si*: *El marmol de Felisardo*: *El mejor maestro el tiempo*. Ibidem 1615. apud Alph. Martinum.

VII. El Villano en su rincon: *El castigo del Discreto*: *Las pobrezas de Reinaldos*: *El Gran Duque de Moscovia*: *Las Paces de los Reies, y judia de Toledo*: *Los Porceles de Murcia*: *La Hermosura aborrecida*: *El primer Fajardo*: *La Viuda casada y donzella*: *El Principe despeñado*: *La Serrana de la Vera*: *S. Isidro de Madrid*. Ibidem 1617. apud eumdem.

VIII. Despertar a quien duerme: *El anzuelo de Fenisa*: *Los Locos por el cielo*: *El mas galan Portugues Duque de Bergança*: *El Argel fingido y renegado de Amor*: *El postrer Godo de España*: *La prision sin culpa*: *El Esclavo de Roma*: *La Imperial de Othon*: *El Niño innocente de la Guardia*. Ibidem apud eumdem eodem anno.

IX. La prueba de los ingenios: *La Donzella Theodor*: *El Hamete de Toledo*: *El ausente en el lugar*: *La Niña de plata*: *El Animal de Vngria*: *Del mal lo menos*: *La hermosa Alfreda*: *Los Ponces de Barcelona*: *La Dama boba*: *Los Melindres de Belisa*. Ibidem apud eumdem eodem anno 1617.

X. El Galan de la Membrilla: *La vengança venturosa*: *D. Lope de Cardona*: *La Humildad y la soberviá*; *El Amante agradecido*: *Los Guanches de Tenerife, y conquista de Canaria*: *La Otava maravilla*: *El sembrar en buena tierra*; *Los Chaves de Villalva*: *Iuan de Dios y Anton Martin*: *La Burgalesa de Lerma*: *El poder vencido y amor premiado*. 1618. apud eumdem.

XI. El perro del hortelano: *El azero de Madrid*: *Las dos estrellas trocadas y ramilletes de Madrid*: *Obras son amores*: *Servir á señor discreto*: *El Principe perfeto*: *El Amigo hasta la muerte*: *La locura por la honrra*: *El Maiordomo de la Duquesa de Amalfi*: *El Arenal de Sevilla*: *La Fortuna merecida*: *La Tragedia del Rey D. Sebastian, y bautismo del Principe de Marruecos*. Ibidem apud eumdem anno 1618.

XII. Ello dirà: *La sortija del olvido*: *Los Enemigos en casa*: *La cortesia de España*: *Al pasar del arroio*: *Los Hidalgos de la aldea*; *El Marques de Mantua*: *Las flores de Don Iuan, y rico y pobre trocados*: *Lo que ay que fiar del mundo*: *La firmeza en la desdicha*: *La desdichada Estefania*: *Fuente-ovejuna*. Ibidem in eadem officina 1619.

XIII. La Arcadia: *El Halcon de Federico*: *El remedio en la desdicha*: *Los esclavos libres*: *El desconfiado*: *El Cardenal de Belen*: *El Alcalde maior*: *Los Locos de Valencia*: *Santiago el verde*: *La Francesilla*: *El desposario encubierto*: *Los Españoles en Flandes*. Ibidem iisdem typis 1620.

XIV. Los Amantes sin amor: *La Villana de Getafe*; *La gallarda Toledana*: *La Corona merecida*: *La Viuda Valenciana*: *El Cavallero de Illescas Pedro Carbonero*: *El verdadero amante*: *Las almenas de Toro*: *El Bobo del colegio*: *El Cuerdo loco*; *La ingratitud vengada*. Ibidem apud Ioan. Cuesta 1620.

XV. La mal casada: *Querer la propria desdicha*: *La Vengadora de las mugeres*: *El Cavallero del Sacramento*: *La santa Liga*: *El Favor agradecido*: *La hermosa Esther*: *El leal criado*: *La buena guarda*: *Historia de Tobias*: *El Ingrato arrepentido*: *El Cavallero del milagro*. Ibidem apud Ferdin. Correa 1621.

XVI. El Premio de la hermosura: *Adonis y Venus*: *Los Prados de Leon*; *Mirad a quien alabais*: *Las Mugeres sin hombres*: *La Fabula de Perseo*: *El Laberinto de Creta*: *La Serrana de Tormes*: *Las Grandezas de Alexandro*: *La Felisarda*: *La inocente Laura*: *Lo fingido verdadero*. apud Alphonsum Martinum anno 1622.

XVII. Con su pan se lo coma: *Quien mas no puede*: *El Soldado amante*: *Muertos vivos*: *El primer Rey de Castilla*: *El Domine Lucas*: *Lucinda perseguida*: *El Ruiseñor de Sevilla*: *El Sol parado*; *La Madre de la mejor*: *Iorge Toledano*: *El hidalgo Abencerrage*; iisdem typis 1621.

XVIII. Secunda parte del Principe perfeto: *La Pobreza estimada*: *El divino Africano*: *La Pastoral de Iacinto*; *El honrrado hermano*: *El Capellan de la Virgen*: *La piedad executada*: *Las famosas Asturianas*: *La Campana de Aragon*: *El Rustico del Cielo*; *El valor de las mugeres*. Ibidem apud Ioannem Gonzalez anno 1623.

XIX. De cosario a cosario: *Amor secreto hasta zelos*: *La Inocente sangre*: *El Serafin humano*: *El Hijo de los leones*: *El Conde Fernan Gonzalez*: *D. Iuan de Castro, primera y segunda parte*: *La limpieça no manchada*: *El Vellocino de oro*: *La mocedad de Roldan*: *Carlos V. en Francia*. Ibidem in eadem officina 1623.

XX. La discreta venganza: *Lo cierto por lo dudoso*: *Pobreza no es vileza*: *Arauco domado*: *La ventura sin buscalla*: *El valiente Cespedes*: *El Hombre por su palabra*: *Roma abrasada*: *Virtud pobreza y muger*: *El Rey sin reino*: *El mejor mozo de España*: *El Marido mas firme*. Ibidem apud viduam Alph. Martini 1625.

XXI. La bella Aurora: *Ay verdades que en amor*: *La Boba para los otros y discreta para si*:

La

La noche de S. Iuan: *El castigo sin venganza*: *Los bandos de Sena*: *El mejor Alcalde el Rey*; *El premio del bien hablar*: *La Vitoria de la honrra*: *El piadoso Aragones*: *Los Tellos de Meneses*: *Por la puente Iuana*. Posthuma prodiit hæc pars 1635. apud Viduam Alphonsi Martini.

XXII. Quien todo lo quiere: *No son todos ruiseñores*: *Amar servir y esperar*: *Vida de S. Pedro Nolasco*: *La primera informacion*: *Nadie se conoçe*: *La maior vitoria*: *Amar sin saber a quien*; *Amor pleito y desafio*. *El Labrador venturoso*: *Los trabajos de Iacob*: *La Carbonera*. Matriti, ut superiores, apud viduam Ioannis Gonzalez anno 1635. in 4.

XXIII. Contra valor no ay desdicha: *Las Batuecas del Duque de Alva*: *Las quentas del Gran Capitan*: *El piadoso Veneciano*: *Porfiar hasta morir*: *El robo de Dina*: *El saber puede dañar*: *La embidia de la nobleza*: *Los pleitos de Ingalaterra*: *Los Palacios de Galiana*: *Dios haze Reies*: *El saber por no saber y vida de S. Iulian de Alcala de Henares*. Has collegit Emmanuel de Faria & Sousa, & excudit Maria de Quiñones Matriti 1638. in 4.

XXIV. El Palacio confuso: *El Ingrato*: *La Tragedia por los zelos*: *El Labrador venturoso*: *La primer culpa del hombre*: *La despreciada querida*: *La industria contra el poder y el honor contra la fuerza*: *La porfia hasta el temor*: *El Iuez de su misma causa*: *La Cruz en la sepultura*: *El honrrado con su sangre*: *El Hijo sin padre*. Hæc Matriti edita fuit: sed & alia hoc sub ipso titulo XXIV. partis Cæsaraugustæ lucem vidit apud Didacum Dormer 1633. has Comœdias continens. *La Ley executada*: *Selvas y bosques de Amor*; *Examen de maridos*: *El Que dirán*: *La honrra por la muger*: *El Amor vandolero*: *La maior desgracia del Emp. Carlos V. y hechizera de Argel*: *Veer y no creer*: *Dineros son calidad*: *De quando acà nos vino*: *Amor pleito y desafio*: *La maior Vitoria*.

XXV. La Esclava de su Galan: *El Desprecio agradecido*: *Aventuras de D. Iuan de Alarcos*: *El maior imposible*: *La Vitoria del Marques de Santa Cruz*: *Los Cautivos de Argel*: *Castelvies y Monteses*: *De lo que à de ser*: *El ultimo Godo*: *La necedad del discreto*: *El Iuez en su causa*: *Los embustes de Fabia*. Cæsaraug. apud Viduam Petri Verjes 1647. in 4.

Reliquæ seorsim vulgatæ, præter quasdam in libro comprehensas, cui titulus hic est -

Vega del Parnaso. Hæc est collectio quamplurium Lupi carminum post ejus mortem procurata; inter quæ octo sunt Comœdiæ, scilicet- *El guante de Doña Blanca*: *La maior virtud de un Rey*: *Las bizarrias de Belisa*: *Porfiando vence amor*: *El desprecio agradecido*: *El Amor enamorado*: *La maior vitoria de Alemania*: *Sino vieran las mugeres*. Matriti typis regni 1637. Nondum quidem omnes hæ trecentarum quinquaginta excedunt numerum: unde colligi necesse est reliquum usque ad memoratam summam seorsim editum fuisse, aut in schedis authoris ipsius remansisse. Certè anno MDCIX. quo Epopeia, *Gerusalem conquistada* dicta, in lucem prodiit, Franciscus Paciecus, qui ad opus præfatur, quingentarum Comœdiarum usque ad id tempus ab eo confectarum meminit: Quas quidem anno MDCXXIV. ascendisse jam ad numerum mille & septuaginta Lupo ipsi credimus affirmanti in XXII partis proœmio. Mille tandem & octingentas omnino eum absolvisse, cùm fato cessit, Ioannes Perez à Montalbano author est cliens ejus, & qui ignorare rem non potuit, nec fallere voluisse credendus est, in eo quod laudavimus, elogio.

Metrica similiter hæc sunt, sive prosâ & versibus mixta -

La Filomena: *La Andromeda*: *La Tapada* (descriptio scilicet amœnissimæ Brigantini Ducis montanæ domus) *Epistolas à diversos*: *Novela de las fortunas de Diana*. Matriti apud Alphonsum Martinum 1621. in 4.

Rimas humanas; unàque- *Arte de escrivir Comedias*. Matriti 1609. 16.

Segunda parte *de las Rimas*. Matriti 1602. in 8.

La Dragontea, *o Tercera parte de las Rimas*. Hoc est de gestis Francisci Drac Angli. Matriti 1598. in 8. & anno 1602. in 8.

La Hermosura *de Angelica*, canticis seu libris XX. & alia. Ibidem apud Ioann. Cuesta 1605. 8.

Gerusalem conquistada, *Epopeia Tragica*. Barcin. apud Raphaelem Nogues 1609. 8. & apud Gabrielem Graells 1619.

Corona Tragica, *o Vida y muerte de la Serenifs. Reina de Escocia Maria Stuarda*: ad Vrbanum VIII. P. M. Matriti apud Viduam Ludovici Martinez 1627. 4.

La Circe, *con otras rimas y prosas*. Ibidem apud Franciscum Martinum anno 1624 in 4.

Laurel de Apolo. Continet mentionem & laudes Hispanorum omnium Poëtarum; simúlque- *La Selva sin amor, con otros versos*. Matriti 1630. 4.

El Robo *de Proserpina*.

La Rosa blanca.

La Mañana *de S. Iuan*.

Catorce Romances *a la Pasion de Christo N. S.* Conchæ apud Salvatorem Viader 1620. 16.

Sentimientos *a los agravios de Christo*.

La Virgen *de la Almudena*, poëma historicum; simúlque -

Trium-

Triumfos divinos, *con otras rimas sacras*. Matriti 1625. in 4.

Isidro, *poema Castellano*; brevioribus versibus, eáque metri lege, ut singuli quinque inter se componantur. *Quintillas* ex re vocant. Historia est S. Isidori Agricolæ Matritensis. Ibidem apud Ludovicum Sanchez 1599. in 8. & 1613. Complutique apud Ioannem Gratianum 1607. in 8.

Rimas sacras, *primera Parte*. Matriti apud Alphonsum Martinum 1614. in 8. & 1619. Ilerdæ 1615. in 8.

Pastores *de Belen*, partim prosâ oratione, partim versâ. Matriti 1612. in 8. Ilerdæ apud Ludovicum Manescal 1613. in 8. Compluti 1616. Valentiæ apud Iosephum Gasch 1645. in 8.

Relacion *de las Fiestas de Lerma*; simúlque-

Relacion *de las Fiestas que hizo Madrid a la Canonizacion de S. Isidro*. Matriti in eadem officina 1622. in 4.

Relacion *de las Fiestas que Toledo hizo al nacimiento de D. Felipe IV. Principe de las Españas*. Ibidem in 4.

Triumfo *de la Fee en el Iapon los años de DCXIV. y DCXV.* Matriti apud Alphonsum Martinum 1618. in 8.

Quatro Soliloquios *al arrepentimiento y conversion del Pecador.* Salmant. apud Anton. Ramirez 1612. in 8.

Fiestas *en Denia al Rey D. Felipe III.* 1599. in 8.

Discurso *sobre la Poesia culta*. Matriti anno 1621.

El Peregrino *en su patria*. Barcinone 1605. in 8.

Arcadia; ad Iacobi Sanazzarii imitationem. Matriti apud Petrum de Madrigal 1603. in 8. Antverpiæ apud Nutium 1605. in 12. Ilerdæ apud Hieronymum Margarit 1612. in 8. Barcinone 1615. in 8. Matriti anno 1654.

La Dorothea, *Comedia en verso y prosa*. Matriti post priores editiones 1654. in 8. in typographia regia.

Iusta Poetica *en la Beatificacion de S. Isidro*, recopilada por Lope de Vega Carpio. Matriti 1620.

Rimas humanas y divinas *de Thomè de Burgillos*. Matriti 1634. in 4. Sub ascititio isto nomine, quo Lupus utebatur in jocosis carminibus, edi curavit ludicra omnia; inter quæ festivissimum est, quod nuncupavit-

La Gatomaquia: sive felium amores & pugnas, quo antiquiorum omnium & recentiorum hujusmodi post Homerum authorum luminibus obscuravit.

Isagoge *a los Estudios reales del colegio de la Compañia de IHS. de Madrid*.

Epitome *de su vida*.

La Fiesta primera *del Palacio, ò Retiro nuevo*.

La Congregacion *de los Sacerdotes de Madrid*.

La venida *del Duque de Osuna à España*.

Pira sacra *en la muerte del Exc. Señor D. Gonzalo Fernandez de Cordova*.

Egloga, *Eliso, en la muerte del Maestro F. Hortensio Felix Paravicino*.

Egloga, *Filis, a la decima Musa*.

Egloga, *Amarillis, a la Reina Christianissima de Francia*. Hæc fortè Latina illa est, cujus mentionem suprà habuimus.

Egloga Panegyrica *al Serenissimo Infante D. Carlos*.

Elogios *a la muerte de Iuan Blas de Castro*.

Hæc majoris operæ carmina sunt; omniū namque meminisse nec possumus, nec si copia nobis esset, minutiora quæque prosequi deberemus.

F. LVPVS GALLEGO, Cistercienſis monachus Hortensis monasterii, brevem libellum scripsisse refertur-

Sobre *la Oracion del Padre nuestro*.

LVPVS GVILLARTE, Navarrus, Ioannis Cardonæ, qui Navarræ fuit Prorex, à sacris, scripsit-

Discurso *de la Vida y muerte de D. Iuan de Cardona Virrey de Navarra*. M. S. in 8.

Relacion *de las fiestas, que se hizierō en Pamplona en los Casamientos de los Condes de Lodosa*. Pampelone apud Carolum de Labaien 1608. in 8.

LVPVS DE OBREGON, ad S. Vincentium Abulensis urbis Parochus, scripsit vulgari linguâ adversus Mahometi insanias falsas, operi hoc affixo titulo-

Confutacion *del Alcoran y Secta Mahometana sacado de sus proprios libros y de la vida del mismo Mahoma*; ad D. Didacum de Alaba Esquivel Abulensem Episcopum Granatensis Curiæ Præsidem. Granatæ 1555. in fol.

F. LVPVS PAEZ, Franciscanus provinciæ Castellæ, scripsit-

Origen, *aumento y estado de la Venerable Orden Tercera de Penitencia con las vidas de los Santos que a tenido*. Matriti 1623. & 1629. in 16.

Corona *de la Virgen distribuida por mysterios*. ibidem apud Ludov. Sanchez 1613. in 16.

LVPVS DE RVEDA, Hispalensis, Comœdiarum author, dum in fasciis esset apud nos comica hæc poësis, publicavit quasdam, aliáque hujusmodi. Nempe hæc vidimus;

Las Primeras *dos elegantes y graciosas Comedias del excelente Poeta y representante Lo-*

te Lope de Rueda, sacadas a luz por Iuan de Timoneda : estas son , Comedia Eufrosina ; Comedia Armedina . Valentiæ 1567. in 8. Hispalíq; 1576 in 8.

Dos Comedias: *Comedia de los desengaños ; Comedia Medora* .

Dos Coloquios *Pastoriles* : *Coloquio de Camila ; Coloquio de Tymbria* . Valentiæ , Hispalique iisdem annis .

Registro *de Representantes;* simúlque -

El Deleitoso, *recopilado por Iuan de Timoneda* . 1567. 8.

Decessisse dicitur Cordubæ .

LUPUS DE SALINAS , Escalonensis, Iurisconsultus ac Poëta non inelegans , scripsit, nuncupavitque D. Antoniæ Paciecæ Franciscanæ sanctimoniali ex clarissima Escalonensium Ducum stirpe natæ , heroicis versibus Hispanis -

Suma *dela Vida del Serafico Padre San Francisco* ; canticis V. Toleti apud Ioannem Rodriguez 1587. in 8., & Matriti 1604. in collectanea quadam editione , *Tesoro de divina Poesia*, nuncupata , quam Stephanus de Villalobos procuravit .

LUPUS SANCHEZ DE VALENZUELA, Commendatoris (nescio cujus militaris ordinis) titulo appellatus , scripsit -

Historia *dela Conquista de Oran y Mazalquivir* : quam adservabat inter alia M.SS. Gundisalvus Argote de Molina .

D.F.LUPUS DE SEQUEIRA PEREIRA, Lusitanus, Sacerdos sacræ militiæ Avisiensis , nec non & Monasterii Præfectus (*Dom Prior mor* vocant) deinde Episcopus Portalegrensis , postremò Guardiensis , edidit -

Tractado *das cosas insignes da ordem de Avis;* uti refert Antonius Brãdaõ Cisterciensis lib. XVI. *Monarchiæ Lusitanæ* , cap. I.

LUPUS SERRANO , Lusitanus, Eborensis , quamquam ingenio ad Poësim esset proclivi , operas & labores Medicæ arti addixit ; factúsque ævo illo Regis Sebastiani Medicus , adhuc tamen velut exercitio artis suæ horas nocturnas , quod ipse affirmat, suffuratus , senex jam expertæ sibi disciplinæ monumenta pereleganti carmine Latino duxit scribens -

De Senectute & aliis utriusque sexus ætatibus & moribus , libris XIV. Olisipone apud Antonium Riberium 1579. in 8. Accessit -

Deploratio *Populi Israëlitici juxta flumina Babilonis* .

LUPUS DE SOUSA COUTINHO , Lusitanus Eques , *S. Georgii de Mina* in Guineæ ora maritima Gubernator , Emmanuelis pater, qui in Ludovicum de Sousa ordinis Prædicatorum deinde transformatus fuit , insignémque in paucis Historicum præstitit , uti nuper diximus , carmine Lusitano scripsit -

O Primeiro *Cerco de Dio na India no anno de MDXXXVIII*. Conimbricæ 1559. in folio.

A Perdiçaon *de Manuel de Sousa de Sepulveda* ; aliáque Mathematica , cujus disciplinæ , aliarúmque cognitione eum imbutum fuisse refert cum ingenti hominis commendatione is , qui Ludovici filii vitam secundæ parti *Dominicanæ regni Portugalliæ Historiæ* ante paucos annos publicatæ adjunxit .

M

MAGDALENA.

MAGDALENA GERONIMO, Mater, ut vocant, & Fundatrix domus probationis Vallisoletanæ, dedit in publicum -

Razon y *forma de la Galera y Casa real, que el Rey nuestro Señor mandò hazer en estos reynos para castigo de las mugeres vagantes*. Pinciæ apud Franciscum Fernandez 1608. in 8.

MALACHIAS.

F. MALACHIAS DE LA VEGA, monachus *Vallisbonæ* cœnobii prope Durium flumen Cisterciensis, in hac eadem domo, & in *Sacramenia*, & in *Rivi-ficci* variis temporibus Præfectus, Chronographus ad hæc regnorum Castellæ in comitiis regiis anni hujus sæculi quinti supra vicesimum renuntiatus, scripsit hactenus ineditam -

Chronologia *de los Ilustrissimos Iuezes de Castilla Nuño Nuñez Rasura y Lain Calvo, y los que dellos decienden en estos reynos*; duobus tomis. D. Thomas Tamajus in *Notis ad Luitprandi Chronicon* æræ DCCCCXXI. pag. 215. *Schedas Genealogiarum* M. SS. Malachiæ de la Vega habere se in Bibliotheca sua refert non uno volumine contentas; quod an opus à præcedenti aliud sit, affirmare nequeo.

MANCIVS.

F. MANCIVS DE CORPORE CHRISTI, natus in oppido quodam prope *Villam novam Sancti Mancii* diœcesis Palentinæ, Dominicanis Salmāticæ aggregatus, deinde ad S. Thomam Hispali sodalis, Compluti primùm, mox Salmanticæ docuit maxima cum laude primario antemeridiano è suggestu Dei scientiam. Quâ gestâ per triginta & ampliùs annos egregiè curâ, obiit tandem VII. Idus Iulii, MDLXXVII. Edidit is, sed non vulgavit,

In Summam Theologiæ Divi Thomæ Scholia doctissima.

Thomæ item *Cajetani explanationem*, cujus sectam tenuit, obscura illius reddens interpretationibus pervia.

MARCELLVS.

MARCELLVS DIAZ DE CALLECERRADA, Poëta, non sine ingenio & Venere fabulam ardentis Endymionem Dianæ lusit. Ea sic inscripta -

El Endymion, *en octavas*. Matriti apud Ludovicum Sanchez 1627. in 4. prodiit.

F. MARCELLVS DE RIBADENEIRA, ordinis Minorum provinciæ Sancti Iacobi, ex Salmantina Franciscana domo, in qua literas perdidicerat, in orientalem plagam se contulit, messem Deo in deducendis ad fidei jugum sacræ infidelibus facturus. Ibi postquam rem Christi fortiter gessit, comitésque denegato sibi martyrio coràm spectavit impensos, ad nos rediens, Pœnitentiarius Apostolicus, scripsit -

Historia *de las Islas del Archipielago, China, Tartaria, Cochinchina, Malaca, Sian, Camboja y Iapon*. Barcinone 1601. 4.

Vida y *hechos de los Martyres que padecieron en el Iapon*. Barcin. eodem anno. Quorum agonis spectator ipse fuit. Adjungit Vvaddingus alia, quæ non vidimus, nec satis compertum habemus, nostrate an linguâ scripta sint, nempe,

Corona *de las excelencias de Nuestra Señora* duobus tomis. Neapoli 1605. & 1606. apud Ioan. Baptistam Subtilem.

Alabanças y *prerogativas de Nuestro Padre San Francisco*.

Excelencias *de S. Maria Magdalena*.

F. MARCELLVS RVIZ, Cisterciensis, edidisse dicitur -

Discursos *Evangelicos de la Inmaculada Concepcion de Nuestra Señora*. Compluti 1659. in 4.

MARCVS.

F. MARCVS ANTONIVS ALEGRE DE CASSANATE, Aragonius, Turiasonensis, ordine fratrum Carmelitarum Cæsaraugustæ suscepto, idque dum pater eum Curiæ in vicem avunculi, quem à secretis habebat Philippus Rex III., annuente Rege ipso destinabat, industriam suam eò totam contulit, ut præter conciones ad populum ex munere habitas, de antiquitate, nobilitate ac rebus gestis Carmelitarum commentaretur, factus interim Theologiæ Doctor. Vnde hi libri prodiêre, ex quibus tamen haud magnam gratiam apud suos Carmelitas collegit, qui incuriosè ac negligenter eum in historia domestica versatum fuisse conqueruntur; atque inter eos Ioannes Cheron, Burdegalensis in *Vindiciis Scapularis privilegiati*

giati pag. 105. *piŭ virum magis quàm antiquarium* appellans, & Franciſcus Bonæ-ſpei in *Armamentario Carmeli*, num. 859.

Paradiſus Carmelitici decoris, ſive de origine Ordinis Carmelitarum, rebúſque ab his per tot ætates geſtis, ac de Carmelitis pietate aut ſcientiâ claris. Lugduni 1639. in fol., cui accedit, ſeu appenditur -

Apologema, ſive murus defenſionis pro Ioanne Patriarcha XLIV. Hieroſolymitano; duobus tractatibus, quorum prior de illius illibata fide & ſanctitate, alter de ejus Carmelitica profeſſione, & quòd author ſit libri *de Inſtitutione Monachorum* in lege veteri exortorum & in nova perſeverantium, tractat. His adjungitur -

Encomiaſtica in celebratione Comitiorum provinciæ Aragoniæ Carmeliticæ Marianæ Religionis declamatio anno MDCXVII. Kalendis Novembribus Valentiæ habita.

Ioannis Trithemij de laudibus Carmelitanæ Religionis liber diligentiſſimè recognitus & reſtitutus. Omnia hæc ſimul ediderunt Lugdunenſes. Hiſpanè verò, ut exiſtimo, hi loquuntur,

De los *Milagros de Nueſtra Señora del Carmen*, liber unus; &, ſi diverſum eſt opus -

De Sacris Operibus (vt ipſe ait) liber unus; qui typis Petri Vergeſi Cæſarauguſtani prodierunt anno 1625. in 8.

Sobre el *Evangelio de los talentos*, liber unus.

Vida y *encomios de San Prudencio Obiſpo de Tarazona, catalogo de ſus Obiſpos, y de algunos ſuceſos notables de aquella ciudad*. Cæſaraug. 1626. apud eumdem Vergeſium. Manuſcripta jam prelo matura habere ſe affirmavit (Latina, an Hiſpanica non diſtinguit)

Comentarios morales ſuper Regulam primitivam, quam Patriarcha Albertus Carmelitis dedit; libris duobus.

Florem Sanctorum, ſive de Sanctis ordinis ſui.

Sermones Quadrageſimæ, Adventus, & de Sanctis, novem tomis.

Martyrologium Carmelitanum.

Cæremoniale Sanctimonialium ordinis ſui.

Sacras Orationes diverſis locis per Hiſpanias ſermone Latinos habitas.

Natus anno MDXC. Denatus eſt ......

F. MARCVS ANTONIVS ALOS & ORRAZA, patriâ Valentinus, ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis redemptionis captivorum, edidit -

Selectarum Diſputationum Theologicarum Scholaſticarum primam partem. Valentiæ apud hæredes Chryſoſtomi Garriz 1642. in 4.

MARCVS ANTONIVS ARROIO, miles claſſis, quæ ad Naupactum devicit Turcas, Centurióque, publicavit -

Relacion *del progreſſo de la Armada de la Santa Liga entre Pio V. Filippo II. y Venecianos contra el Turco*; ſimúlque -

Diſcurſo *ſobre el acrecentamiento de los Turcos*. Mediolani 1576. in 4.

F. MARCVS ANTONIVS DE CAMOS, Barcinonenſis, equeſtri genere ortus, ad annum uſque ætatis XXXVIII. politicis ac militaribus officiis diſtrictus manſit. Commodùm pòſt extinctâ uxore, quò meliùs Deo vacaret, in Eremitarum Sancti Auguſtini ordinem ſe recepit, nec non & in ſacrarum Scripturarum ſtudio eò proceſſit, ut libris editis, Sacræ Theologiæ Magiſter factus, prodeſſe aliis, ſeque poſteris commendare poſſet. Nimirum ſcripſit -

Microcoſmo *y gobierno univerſal del Hombre Chriſtiano*. Barcinone 1592. Matriti 1595. Quo ſcilicet homines, cujuſcúnque ſint conditionis, ad opus officii ſui rectè faciendum inſtruuntur: primâ operis parte Reges; alterâ omnes hi, qui juriſdictionem vice regia exercent, atque item hi, quorum opera neceſſaria eſt reipublicæ; demum tertiâ & ultimâ Eccleſiaſtici ordines.

La Fuente *deſeada, ò Inſtitucion de vida honeſta y Chriſtiana*; metricum opus tertio quoque verſu ſimiliter deſinens. Barcinone 1598. 8. apud Gabrielem Graells.

Obiit quidem is Neapoli, dum in dies expectaret confirmari ſibi à Pontifice Tranenſis Eccleſiæ infulas, anno ætatis ſuæ LXIII. Chriſtianæ reparationis MDCVI.

MARCVS ANTONIVS PALAV, Valentinus ex Dianio, ſeù *Denia* oræ maritimæ oppido, in Orioleſi Eccleſia Epiſcopali Præpoſitus, Decanúſque, edidit -

Vn Paradoxo *de las Flotas de Salomon*. Oriolæ. Huius operis, utì Latinè ſcripti, meminit Antonius de Leone in *Bibliotheca Geographica*. Imò ipſe operis author meminit in alio, quod Dianii apud Vincentium Palau ejuſdem propinquum ſervatur manu exaratum; cuiúſque mihi, dum in Italiam illac pergerem, copiam fecit; hoc nempe;

Antiguas *memorias y breve relacion de los mas notables ſuceſſos de la ciudad de Denia y ſu famoſo Templo de Diana deſde ſu antigua poblacion haſta el eſtado preſente*.

Edidiſſe fertur, vulgarine an Latinâ linguâ?

Defenſionem Dominicanam Immaculatæ Conceptionis; quam laudat D. Antonius Calderon in libro ſuo *Pro titulo Immaculatæ Conceptionis* cap. XIV. num. 4. Certè hujus Italam verſionem vidimus operâ Chriſtophori Brignone ſub hoc titulo *La Nebbia ſgõbrata: Defeſa Domenicana per la Immacolata Concettione di Maria*. Panhormi 1654. in 4.

MARCVS ANTONIVS RAMIREZ, scripsit -

Devocionario o *Tesoro de devocion.* Qui liber prohibetur in *Indice* nostro *expurgatorio*.

MARCVS AVRELIVS ALEMAN, nescio quis, dedit vernaculè -

Despertador *de Ingenios*: & -

De Arithmetica Algebrica. Valentiæ apud Ioannem Mey 1552. in 4.

F. MARCVS DE LA CAMARA, Complutensis, ex ordine Minorum sodalium observantiæ regularis provinciæ Sancti Evangelii, publicavit -

Quæstionarium conciliationis simul & expositionis locorum difficilium Sacræ Scripturæ, in quo DC. Scripturæ loca exponuntur. Compluti apud Ioannem Gratianum 1587. in 4. Item *Elenchum Concionum pro Dominicis totius ferè anni, præcipuis festivitatibus Domini, & communi Sanctorum.*

D. MARCVS DE CRVCE, Canonicus regularis, Lusitanâ linguâ scripsit -

Antiguidades *do Mosteiro do Refoios de Conegos Regulares na Diocesis Bracharense*. Laudat hunc librum Cardosus in *Agiologio*.

Tratado *da ordem dos Conegos regulares de Portugal*: eodem Cardoso teste die XVI. Iunii lit. b.

F. MARCVS DIAZ, Lusitanus provinciæ Romanæ reformatorum S. Francisci, edidit -

Ordinem perpetuum recitandi divini officii. Romæ 1637.

MARCVS GARZIA, in Nosocomio generali Matritensi Chirurgus, & hujus artis Magister, dedit foras -

Honor *de la medicina, y aplauso de la Cirugia Castellana*.

Necnon joco-serium aliud opus ita nuncupatum -

La Flema *de Pedro Hernandez*. Matriti 1657. in 8.

F. MARCVS DE GVADALAXARA & XAVIER, Cæsaraugustanus, Carmelitarum sodalis, Alcañiziensis cœnobii an. MDCVI. Præfectus fuit creatus. Vehementi, fervidáque is studiorum contentione, die, noctéque intentus operi, rem historicam his relatis ad posteros monumentis locupletavit;

Quarta Parte *de la Historia Pontifical, general y catholica*; nempe post primam & alteram Gundisalvi de Illescas, tertiámque Ludovici Babiæ attexuit quartam de vita & rebus gestis Clementis VIII. & Leonis XI. usque ad electionem Pauli Papæ V. Cæsaraugustæ 1612. in fol. Matritique & Barcinone apud Cormellas. Superest quòque ejusdem Ludovici Babiæ hujusmet temporis pars quarta.

Quinta Parte *de la Historia Pontifical y Catholica*; de Pauli V. vita. Ibidem 1614. in folio, & Matriti 1630. & Barcinone apud Sebastian. Cormellas. Hæc in Indice Romano suspenditur, donec corrigatur, decreto XXIII. Augusti MDCXXXIV. ut *Bibliothecæ Pontificiæ* author refert.

Prodicion *y destierro de los Moriscos de Castilla hasta el Valle de Ricote, con la disencion de los dos hermanos Xerifes, y pressa en Berberia de la fuerça y puerto de Alarache*. Pampelone 1614. in 4. Diversum opus ab hoc est -

Memorable expulsion *y justissimo destierro de los Moriscos de España*. Pampelone 1613. in 4. apud N. Assiain.

Catalogo *de los Santos de la orden de Nuestra Señora del Carmen*.

De las Indulgencias *y gracias concedidas a la orden de Nuestra Señora del Carmen*. Item, si diversa res est,

Tesoro espiritual *de la orden del Carmen*. Cæsaraugustæ 16 6. 8. apud Ioannem de Lanaja; quem ex Hispano fecit Italicum Elias Marrugius ejusdem ordinis.

Milagrosa vida *y muerte de Santa Maria Magdalena de Pazzis natural de Florencia de la orden de Nuestra Señora del Carmen*; ex Italico Vincentii Puzzini. Cæsaraug. anno 1627. in 8. Inedita reliquit -

Los Apotechmas *de la misma Santa Virgen*: libello uno.

Vida y hechos *del venerable Martyr de Iesu Christo Pedro Arbues llamado vulgarmente Mastrepila*; libro uno.

Vida *de S. Alberto de Trapana*.

Arte *de bien morir*; librum singularem, qui unà cum superiore *S. Alberti vita* penes Marcum Antonium Alegre Cassanatensem extabat.

Obiit infatigabilis ac pius vir in domo sua Cæsaraugust. an. Christiano MDCXXXI. jam ab aliquo tempore bis centum ducatorum pensione Philippi IV. Regis nostri beneficio auctus.

F. MARCVS DE LOS HVERTOS, Dominicanus, scripsit -

Quæstiones ad universam Dialecticam. Duaci apud Belleros 1622. in 8.

De Sacrificio Missæ.

MARCVS IOSEPHVS, nescio quis, nobis edidit -

Dialogos *de los Reloxes*.

MARCVS DE ISABA, Capuanæ arcis in Neapolitano regno Præfectus, edidit -

Cuerpo enfermo *de la Milicia Española, con discursos y avisos para que pueda ser curado utiles y de provecho*. Matriti an. 1594. Huic

Huic ultimam manum & colophonem imposuisse dicitur Michaël Guerrero de Caseda Tudelensis, qui levir authoris erat, eamdémque arcem vicariámque ejusdem arcis curam obtinuerat.

F. MARCVS DE LISBOA, sive VLISSIPONENSIS, ab urbe patria sortitus cognomentum (alias de BETHANIA, quâ scilicet nuncupatione à Gaspare audiit Barterio, dum *Itinerarium* suum ei offerret) honestisque parentibus natus, Franciscanorum institutum sibi delegit sequendum, sedecennisque amplexus fuit. Ab ea jam ætate hujus sacræ familiæ monumentis pervolutandis impensè addictus, spem fecit sodalibus, neminem posse alium inter Lusitanos rerum suarum Chronicon vernaculâ linguâ commodiús pangere. Quod quidem egregiè præstitit rem agere jussus. Magno certè adjumēto Italica ei peregrinatio fuit, priusquam alteram, hoc est, secundam, operis partem aggressus est, pedibus quidem juxta ordinis sui præscriptum, ut ipsemet in procemio hujus partis lectori suo refert, suscepta: quæ copiam ei quamplurimarum rerum, partim ex Italorum relatione, partim ex veterum instrumentorum à se diligenter excussorum fide, quas deinde commentariis suis inferret, præbuit. Fama est in Africana expeditione, Mirandensi eum Ecclesiæ, cui Antonius Pinarius consilio Sebastiani Regis adeò præcipiti non multùm æquus, ob idque ingratior eidem factus, renunciasset, Præsulem designatum post gubernatam sodalium provinciam; quod frustrà fuit, Pinario infulas spōte resumente. Verùm à Philippo Rege Portuensis Episcopus cooptatus, tum primùm cœpit Pontificiâ dignitate conspicuus esse, anno scilicet MDLXXXI. Quâ per decennium integrum fuit perfunctus, religiosæ paupertatis & parsimoniæ antiquum atque illibatum undequaque tenorem servans. Chronicon opus prodiit tribus partibus; primâ & secundâ Lusitanicè, sic inscriptis-

Primeira parte *das Chronicas da ordem dos frades Menores do Seraphico Padre San Francisco*. Olissipone 1556. folio.

Segunda parte *das Chronicas, &c.* ibidem 1562. in folio. Vtraque pars recocta est in eadem urbe anno 1615. in folio.

Tertia autem in gratiam Philippi Regis jam Lusitanos obtinentis Castellæ proprio idiomate ab authore nostro edita est, nempe-

La Tercera parte *de las Chronicas de S. Francisco, &c.* Salmanticæ 1570. apud Alexandrum de Canova.

Priores illas duas jam verterant in eamdem linguam Castellani sodales duo communicatâ operâ Didacus Navarrus Castellæ provincialis Præfectus, & Philippus de Sosa, ex provincia Bætica, quæ interpretatio formis excusa est Compluti 1566. ac diu post Salmanticæ apud Antoniam Ramirez 1626. & Barcinone 1634. in fol. instaurata est editio. Italicè apud Brixiam anno 1581. etiam prodiisse in 4. ex interpretatione Horatii Diolæ Bononiensis refert Antonius Verderius in *Supplemento Gesnerianæ Bibliothecæ*; Gallicè item operâ Ioannis Blancona, uti Vvaddingus refert.

Reformatas tempore suo auspiciisq; *Portuensis Episcopatus Constitutiones, Synodóque sacrorum hominum è tota diœcesi collecta stabilitas*, publicari fecit Conimbricæ anno 1585. & alibi.

Præterea edidisse Marcum Latino sermone aliquot libros doctis hominibus accommodatissimos, nonnullos quoque Lusitanico, ad animos religione & in Deum charitate imbuendos, Franciscus Gonzaga, dum Sanctæ Catharinæ *à Carnota* cœnobium, quod in provincia S. Antonii Portugallica est, laudat, in *De origine Religionis Franciscanæ* reliquit scriptum. Ex his est, quem vidimus preli donatum luce,

Exercicios, *e muito devota meditaçam da vida & paixam de nosso Senhor Iesu Christo*; ex Ioannis Tauleri Latinis. Visæi anno 1571. in 8.

Flores *de virtudes tirados da Escritura & vidas dos Santos*; ex Marco Marulo Spalatensi.

A vida *de Santa Colletta*. M. S. apud Georgium Cardosum *Agiologii Lusitani* authorem, quod ipse retulit in epistola ad Frāciscum Haroldum Romam missa. Diem vidit extremum in Portu ipsa urbe sedis suæ cathedra, idibus Septembris anno MDXCI. jacétque in ejusdem Ecclesiæ sacello Deiparæ Mariæ Salutari dicato, quod vivus ipse sibi extrui curaverat.

MARCVS LOPEZ, Iesuita, vertit ex Latino-

Relacion *de la Prision y martyrio del Padre Iuan Ogilbeo Escoces, que la escriviò de su mano en la carcel de la ciudad de Glasconia ocho dias antes que muriesse, y la continuaron los pressos sus compañeros* in 8.

MARCVS MARTINEZ, author inscribitur-

De la Tercera Parte *del Cavallero del Febo*. 1623. in folio.

MARCVS MARTINEZ DE ALCALA, idem forsan cum superiore, scripsit-

Tercera Parte *del Espejo de Principes y Cavalleros; hechos de los hijos, y nietos del Emperador Trebacio*; continuans fabulosum opus Didaci Ordonii. Compluti 1589. in folio.

F. MARCVS DE MOVRA, Lusitanus, ex familia sacra redemptorum Sanctissimæ Trinitatis, Scalabitanæ domus Minister, ma-

manuscriptum reliquit *ordinis sui Chronicon*, nescio an vernaculè: nam nec expressit hoc F. Bernardinus de Sancto Antonio in *Epitome redemptionum*.

MARCUS ROIVELA, Aragonius, ex oppido *La Puebla de Valverde*, scripsit, Blasco Lanuza teste in *Aragonensi Historia*,

De Grammatica constructione; aliáque.

F. MARCUS SALMERON, domo ex oppido *Buèdia* Conchensis diœcesis (ex *Huete* urbe alii dicunt) ordinis Sanctæ Mariæ de Mercede redemptionis captivorum, Sac. Theologiæ Magister, Philippóque Catholico Regi IV. à concionibus, post gubernatam bis domum Matritensem, aliásque, & Castellanam ordinis provinciam, vicésque generalis Præfecti gestas in Aragoniæ & Navarræ provinciis, summam ipse hanc Præfecturam obtinuit, non diu postea, nempe anno MDCXLVII. Truxiliensis, quæ apud Occidentales Indos Ecclesia est, factus Episcopus. Scripsit Historica quidem hæc,

Recuerdos Historicos *y Politicos de los servicios que los Generales y Varones Ilustres de la religion de la Merced an hecho a los Reyes de España desde su gloriosa fundaciō el año de MCCXVIII. hasta el de MDCXL.* Valentiæ 1646. in fol.

Sacra Apologia, *disposicion del Señor de los Exercitos, exemplar vivo de las armas Catolicas en favor de la Fee y de los vasallos del Rey D. Felipe IV.*

Rapsodia *en la muerte del Principe D. Balthasar*.

Sacra verò -

Sobre los Evangelios *de la Quaresma*; duobus tomis.

Thesoro escondido *en el campo de la Humanidad del Hijo de Dios, glorias de Maria, piedras preciosas, esplendor hermoso de sus solennidades*; Barcinone 1641. in 4.

El Principe escondido; *meditaciones de la vida occulta de Christo desde los doçe hasta los treinta años: ilustranse con letras divinas, humanas y politicas, y con noticias chronologicas.* Matriti 1648. fol. An idem cum hoc est opus -

Sermones *de la Infancia de Christo* Hispali 1644.?

Sexaginta ferè annos natus diem vidit extremum Matriti anno ....

MARCUS SALON DE PAZ, Burgensis, alias BURGOS DE PAZ, Iurisconsultus clarus & in Pinciana curia Advocatus, designavit sibi in lucem edendum opus prolixum sanè, nec citra molem Bibliothecæ integræ absolvendum: cujus extat specimen tantùm in eo volumine, quod ita inscripsit,

Ad Leges Taurinas insignes Commentarii; quorum primus hic tomus, quatuor continet exactissimas relectiones. Nempe Taurinarum legum à Ioanna Hispaniæ Regina & Carolo filio promulgatarum, unà cum proœmio, tres priores leges grandiori ac solido, volumine interpretatus est. Pinciæ 1568. in folio.

Consiliorum item *quinquaginta* collectio prodiit post mortem authoris, Didaci filii curâ, Medinæ anno 1576. in fol. Qui ipse Didacus ex patris & avi schedis produxit, confecítque *Quæstiones* suas *civiles*, de quibus suo loco. *Consilia* ista cum additionibus Doctoris *de Balboa* prodierunt quoque Neapoli 1631.

F. MARCUS DE SEPULVEDA, Toletanus, ordinis Sanctissimæ Trinitatis, ac Doctor Theologus Salmantinus, scripsisse dicitur -

De las vitorias *que han ganado los Cristianos con la proteccion de N. Señora*.

Denatum referunt Salmant. an. MDCXX.

F. MARCUS SERRA, Alcodianus (*Alcoy* est oppidum in Valentiæ regno) sodalis fratrum Prædicatorum Sac. Theol. Magister ac Professor, edidit in *Summam Angelici Praeceptoris* brevia commentaria: nempe -

In Primam Partem; tomis tribus in 12. Romæ ab anno 1653.

In Primam Secundæ totidem.

In Secundam Secundæ tomis duobus. Item -

De Fide, Spe & Charitate, anno 1654.

In Tertiam Partem, de Sacramentis. 1653.

F. MARCUS DE VILLALBA, monachus Cisterciensis monasterii Montis-Sion, integritate morum eximius, Hispanicam Congregationem Præfectus rexit; atque hinc *Fiteri* perpetuus Abbas creatus fuit à Philippo Rege II. Catholico. Scripsit, cùm & Theologiæ Doctor esset Complutensis,

In Isaiam Prophetam, libros X.

Definiciones *de la orden del Cistel y observancia de España*. Salmanticæ apud Mathiam Gastium 1584.

Epistolam consolatoriam ad Philippum II. Hispaniarum Regem, classe navali, quam in Angliam miserat, ventis quassatâ & dispersâ. Salmanticæ in 4. 1588.

Commendat monumenta hæc viri sanctitas, quam discoopertum semel atque iterum ejus cadaver post aliquot annos integrum, atque incorruptum inventum non leviter comprobat. Decessit circa ann. MDXC.

MAR-

MARGARITA.

D. MARGARITA DE NORONHA, Francisci Comitis *de Linhares* filia, Lusitana, ordinis S. Francisci in monasterio Annuntiatæ Virginis Olissiponensi, scripsit -

Discursos *spirituais*: quod affirmavit Antonius de Sousa Macedo in *Floribus Lusitaniæ* cap. VIII. excellentia XI.

MARIA.

D. MARIA ANNA DE CARAVAJAL & SAAVEDRA, Granatensis, scripsit-

Natividades *de Madrid, y noches entretenidas en ocho Novelas*. Matriti apud Dominicum Garsiam & Morrâs. 1633. in 4.

MARIA DE LA ANTIGVA, quam in *Caçalla* Bæticæ provinciæ oppido Pax-augustanus pater & Lusitana mater procrearunt, puella induit habitum Dominicani ordinis, deinde sub Seraphico instituto monialibus, quæ sine velo & clausuræ necessitate se se Deo sacrare solent, (*Beatas* nos dicimus) aggregata majorem vitæ partem in *Marchena* oppido sanctissimè vixit, illuminata desuper, quippe quæ sine ulla doctrina; cum nec legere, nec formare sciret literas, ut fertur, author quamplurium documentorum spiritualium à Deo sibi dictatorum, scriptóque consignatorum. Miraberis lecto numero. Fr. Petrus à Sancto Cæcilio in libello adhuc inedito *De Scriptoribus ordinis Beatæ Mariæ de Mercede* (hunc enim ordinem non diu ante mortem amplexa fuit includens se se *Loræ* oppidi juxta Bætim excalceatarum Virginum cœnobio) admonet codices ferè ter mille esse, qui ab ea hodie habentur (codicillos intelligo, aut pugillares paucorum foliorum) mirâ doctrinâ refertos, omnibus Ecclesiasticis, tum sæcularibus, tum regularibus utriusque sexus valde necessarios. Quæ omnia Fr. Bernardinus de Corbera quondam illius Confessarius ordinis Minorum (ille ait) typis curat excudere. Obiit XXII. Septembris MDCXVII. Audio litem inter Franciscanos, Mercenariósque sodales fuisse de librorum dominio; posterioribúsque eam adjudicatam.

MARIA BAPTISTA, Lusitana, monialis ordinis Prædicatorum in monasterio S. Salvatoris Olissiponensis urbis, scripsit -

Historiam hujus monasterii, Lusitanâ linguâ, à Georgio Cardoso laudatam die XI. Maji lit. f. & XXVI. ejusdem lit. g.

D. MARIA BAZAN, monasterii Sanctæ Fidei Toletanæ urbis militaris ord. S. Iacobi Præfecta, sive, ut vocant, Commendatrix, scripsit -

Vida *de la Señora Infanta D. Sancha Alfonso Comendadora de SantIago*. Matriti anno 1651. in 4.

MARIA MAGDALENA, Lusitana, monialis cœnobii *Matris Dei* Vlissiponensis ordinis Minorum, edidit vernaculâ gentis linguâ -

Vida *de S. Ioaõ Evangelista*. Olissipone anno 1628. in 8.

MARIA DE MESQVITA PIMENTEL, Lusitana, virgo Deo sacra ordinis Cisterciensis; in monasterio *de Cellas* Conimbricensis tractus, scripsit poëma (Castellanum an Lusitanum?)

Da Infancia *de Christo*: ut paria faceret Helenæ Silviæ, quæ in eodem monasterio *De Passione Domini* alterum edidit. Refert Bernardus Brittus in *Chronico Cisterciensi* lib. VI. cap. XXXIV.

D. MARIA TELLEZ, virgo Deo sacra in monasterio Sancti Francisci *de Tordesillas* ex Ludolphi Cartusiani Latino procudit ipsa sermone Hispanico-

Pasion *de Nuestro Señor Iesu Christo*. Pinciæ apud Nicolaum Tiersi 1539. 4.

D. MARIA DE ZAIAS & SOTOMAIOR, Matritensis, amœni ingenii fœmina, scripsit-

Novelas amorosas *y exemplares*, tum alibi, tum Cæsaraugustæ 1638. in 8.

Novelas *y Saraos Segunda Parte*. Cæsaraugustæ 1647.

MARSILIVS.

F. MARSILIVS VASQVEZ, Toletanus, sacræ Theologiæ Doctor excellens, habitum Cisterciensem suscepit Romæ in monasterio SS. Vincentii & Anastasii ad aquas Salvias; anno MDLXXIX. professionem emisit Florentiæ in cœnobio Castelli; Philosophiam & Theologiam diu docuit in Thusciæ provinciæ monasteriis, ac postmodum etiam publicè Florentiæ ac Ferrariç. Fuit & Theologus Archiepiscopi Florentini, ac Sancti Officii Consultor, nec non & Theologus Ferdinandi primi Magni Etruriæ Ducis, & inter sui sæculi Theologos summę opinionis Scripsit plura ac præclara hæc opera, quibus luculenta doctrinæ ac ingenii sui argumenta reliquit posteris;

Commentaria in Aristotelis Philosophiam; tomis VIII.

In Ethica Aristotelis nobile *Commentarium*.

De Auxiliis, librum unum; ad Clementem VIII. Papam, dum Romæ ferveret quęstio hęc implicatissima.

Obiit Florentiæ in monasterio Castelli, Abbas titularis *Sanctæ Luciæ* diœcesis Florentinæ

tinæ anno MDCXI. plura alia egregia opuscula de diversis materiis posteritati relinquens. Sic Ferdinandus Vghellus in *Italia Sacra* inter Episcopos *Montis Pelusii* tom. I. in *Hippolyto Massarino*; & in *supplemento Cisterciẽsis Bibliothecæ* Carolus Vischius, quod jã pertextum est ipsi *Bibliothecæ* in ultima editione Coloniensi anni 1656.

MARTIALIS.

MARTIALIS GOVEANVS, vulgò de GOVEA, Lusitanus ex Pace-Iulia (*Beja* vocant) oriundus, Andreæ atque adeò Antonii eximii viri Goveanorum frater, quos omnes Lutetiæ in schola, cui præerat, Barbarana, Lusitaniæ Regis impensis, patruus instituit; Poëtices maximè fuit studiosus, sibique ante alios Ovidium proposuit imitandum, uti ait de illo in *Bibliotheca* Schottus, cui & *Carmina* varia, *Epistolas* scilicet, *Elegias*, aliáque hoc genus ille ostendit. Edidit tantùm

Institutiones in octo orationis partes. Parisiis 1534. in 8.

MARTINVS.

D. MARTINVS ABARCA DE BOLEA & CASTRO, Aragonẽsis, Baro *Clamosæ*, *Sietamique*, *Turrium*, aliorúmque oppidorum Toparcha, nobilissimis Aragoniæ familiis prognatus, Bernardum Abarcam sub Regibus Carolo & Philippo hujus regni Vicecãcellarium parentem habuit, fratrémque Ludovicum Pincianæ, mox supremę Indiarum curiæ Senatorem, cui Franciscus Sancius Brocensis vir doctissimus suas *Grammaticæ artis præceptiones* nuncupavit, ipse literis & Poëtico studio commendatur posteris; ex quo nata sunt hæc monumenta;

Las Lagrimas *de S. Pedro, en otava rima*. Credo interpretationem hanc esse Ludovici Tansili Poëmatis ejusdem argumenti.

Orlando enamorado, *en otava rima*. Ilerdæ 1578. apud Michaëlem Ponts.

Orlando determinado. Cæsaraugustæ 1587. in 8.

Historia *de las Grandezas y cosas maravillosas de las provincias Orientales*. Hæc est interpretatio operis M. Pauli Veneti, non ex Italico authoris, sed ex Latino Ioannis de Parvo. Cæsaraugustæ 1601. in 8. apud Tavanum.

Promisit hic in laudato hoc libro commentaturum se *de Africanis provinciis*, præcipuéque *de Congi regno*, quòde nihil hactenus vidimus; quemadmodum neque de *Amazonibus*, & alia Poëmata, quæ Vincentius Blascus de Lanuza nostro tribuit. Enecum hic habuit patruum eximiâ pietate virum, cœnobiique Sanctæ Fidei Cæsaraugustani erectorem, cujus liber vernaculâ linguâ scriptus, *De la Bienaventurança*, hoc est, *de Beatitudine*, inscriptus, nondum tamen, ut credo, typis editus, ab eodem Lanuza in *Aragoniæ Historiis* laudatur. Martini quoque laudes novo ingeniosæ pietatis merito Anna Francisca filia cumulat. Hujus namque virginis in æde Sanctæ Mariæ Casbensis, quæ sanctimonialium Cisterciensium est, Deo sacræ librum editioni paratum esse dudum scio, qui Sanctarum quarumdam sui ordinis fœminarum res olim gestas continet. In lucem edidit Martinus Hieronymi de Vrrea Dialogum *de Militari honore*, cui sanguine proximus fuisse dicitur.

F. MARTINVS DE ACVÑA, Bæticus, Carmelitarum sodalis in cœnobio S. Mariæ *de Luna* susceptus, Episcopus quondam Liparensis, quæ Insula una ex Vulcaniis est in conspectu Siciliæ, à Gregorio XIII. P.M. renunciari promeruit. Scripsisse varia fertur Theologica, ex quibus unum vidit M.S. opus Cassanate sat grandi volumine, *De Arte divini amoris*. Floruit circa an. MDLXXIII.

F. MARTINVS DE ALCAZAR, Hieronymianus ex Laurentina regia domo, in lucem edidit

Kalendarium Romanum perpetuum ex Breviario & Missali Clementis VIII. authoritate recognitis, cum festis, quæ generaliter in Hispania celebrantur, in quo ordo recitandi officium divinum & missas celebrandi dilucidè exponitur. Matriti ex typographia regia anno 1618. in 4.

D. MARTINVS DE ALCOLEA, Cartusianus monachus regii cœnobii *del Paular* nuncupati in territorio Segoviensis urbis laudabili consilio *Dianam* tomis duodecim Theologiæ totius moralis Doctorem, eum tamen inordinatum, maléque sibi convenientem confusis partibus ac temerè in medium opus jactis distinxit primus, &, quæ separata erant diversis in locis, conjunxit, coordinavitque, veréque cum Ovidio

Dissociata locis concordi pace ligavit,

scribens, inscriptionem formante Dianâ ipso, dum in vivis ageret,

Antoninum Dianam coordinatum, seu ejus omnes resolutiones morales ipsius verbis ad propria loca & materias fideliter dispositas ac distributas, ac in novem tomos digestas. Lugduni sumptibus Ioannis Ant. Huguetam & Guilielm. Barbier. 1667. in folio.

F. MARTINVS ALPHONSVS DE MIRANDA, Lusitanus, ordinis Sanctissimæ Trinitatis redemptionis captivorum, scripsit, authore mihi Fr. Bernardino de S. Antonio, in *Epitome redemptionum* lib. I. c. XII.

De Triumpho Sanctæ Crucis; linguâ, ut credo, vernaculâ Portugalliæ

Dialogo *del Tiempo*; duobus tomis. Olissi-

Olissipone 1624. Idem-ne est qui sub *Martini Antonii de Miranda* nomine scripsit -

Discurso *de la vida y muerte de D. Antonio de Zuñiga Capitan General de Portugal*. Olissipone 1618. in 4.?

MARTINVS ALPHONSVS DEL POZO, Cordubensis, patriæ Ecclesiæ Canonicus, ut vocant, Magistralis, quem insignem in concionandi opere, atque adeò ab omni populo acclamatum, omniúmque disciplinarum genere apprimè eruditum vocat Petrus Serranus, is qui in *Leviticum*, *Ezechielem* & *Apocalypsim* commentatus est, in procemiali epistola ad opus Martini nostri, quod nuncupavit ipse -

Elucidationes in omnes Psalmos Davidis. Compluti 1587. in folio.

MARTINVS ALPHONSVS VIBALDVS, Toletanus, ortus anno MDXLIV. aut circiter, in Bononiensi Sancti Clementis Hispanorum collegio Professor Theologiæ floruit clarissimus, necnon & in Savonensis urbis Ecclesia, sitáque ibi Sixti IV. ut vocant, Capella, lectoris publici munere cohonestatus, ut ipse in *Epistola* ad Frãciscum Mariam Feltrium de Ruvere Ducem Vrbinatem nuncupatoria operis *Zelus Christi contra Iudæos, Saracenos & Infideles* inscripti, Petri de la Cavalleria Cæsaraugustani, quod primus in lucem protulit, scriptum de se reliquit. Ejus scripta,

Candelabrum aureum Ecclesiæ sanctæ Dei, in quo de septem Sacramentis, censuris & irregularitatibus præcipuè agitur. Brixiæ 1590. in 4. Barcinone 1596. in 4. Venetiis 1602. Coloniæque. Adjungitur -

Explanatio in tres Sixti V. P.M. Constitutiones. I. De Clericis malè promotis; II. Contra procurantes abortum; III. de habitu & tonsura &c.

Baculus Sacerdotalis. Coloniæ apud Gymnicum 1600. in 8. & Venetiis apud Ciotti.

De verbis Dominæ Tractatus; hoc est, quæ Maria Virgo ad Angelum & cognatam Elisabeth loquuta fuit. Venetiis apud Ciotti in 4.

Schola Catholica moralis. Venetiis in 8. 1602.

Petri de la Cavalleria Cæsaraugustani laudatum Tractatum *Zeli Christi contra Iudæos, Sarracenos & Infideles*, anno MCDL. conscriptum, cum exemplari Savonensi M.S. studiosissimè collatum, primus publicavit, *glossásque* copiosissimas, atque eruditissimas adjecit, Venetiis apud Baretium de Baretiis 1592. in 4. Adjunctus est *Samuelis Rabbi* ad *Isaac Rabbi Tractatus* aliàs notus contra eosdem *Iudæorum errores*.

D. MARTINVS DE ANAYA MALDONADO, domo ex oppido *Reina* in Extremadura, Religiosus Sacerdos ordinis S. Iacobi Hispalensis cœnobii, scripsit ad amicum anonymum -

Discurso *sobre el Tratado que de los Santos de Sevilla y su diocesis escriviò el Padre Quintanadueñas*. Barcinone, seu veriùs Hispali 1637. in 4.

Scribere se jam tunc professus fuit, folio hujus opusculi 22. *Historiam sui ordinis Sancti Iacobi*, cujus etiam secundum volumen laudat.

MARTINVS ANDREAS, ex Aragoniæ regno, Sac. Rotæ Romanæ Iudex præterito sæculo, reliquit edendas -

Decisiones ejusdem Sacræ Rotæ à se confectas, tum priùs, tum anno 1635. Romæ.

D. MARTINVS DE ANGVLO & PVLGAR, Bæticus, scripsit eruditè -

Epistolas satisfactorias; *unas a las objeciones, que puso a los Poemas de D. Luis de Gongora Francisco de Cascales; otra a las proposiciones que contra los mismos Poemas escriviò cierto sujeto docto*. Granatæ 1635.

Confecit item ex versibus magni habiti à se Poëtæ nuper laudati Ludovici à Gongora *Centonem* ingeniosissimum, qui editus fuit in 4. atque ejusdem Gongoræ laudes continet.

D. MARTINVS DE ARAGON, Comes *de Ribagorza* & Dux *de Villahermosa*, celebratur ab Aragonensibus Scriptoribus ob nescio quid dialogicè elucubratum *de Medallas*, sive de Numismatibus antiquis. Videndi Franciscus Andreas de Vztarroz & D. Franciscus de Vrrea Chronographi regni Aragoniæ in opusculo inscripto *Diseño de la Bibliotheca &c.* & D. Vincentius Ioannes Lastanosa *en los Dialogos de las Medallas* pag. 88.

MARTINVS ARIÑO, continuavit Petri Messiæ Hispalensis notissimam omnibus nationibus *Variæ lectionis silvam*, scribens -

La Quinta y Sexta Parte *de la Silva de varia leccion*. Cæsaraugustæ anno 1559. in 8. Nomen authoris continent initiales literæ cujusdem epigrammatis, quod in principio libri conspicitur.

MARTINVS DE ARLES & ANDOSILLA, Canonicus & Archidiaconus *Vallis de Aivar* in Ecclesia Pampilonensi regni Navarræ, quomodo se appellat in eo opere, quod publici juris fecit, à *Navarro Aspilcueta* laudatum cap. VI. *de Horis Canonicis* n. 45.

De Superstitionibus contra maleficia & sortilegia, quæ hodie vigent in Orbe terrarum. Parisiis 1517. in 16.

Ioannes Trullus celebrans sui ordinis Canonicorum Regularium claros viros hunc inter alios (nam Pampilonensis Ecclesia regularis est) lib. I. cap.VI. *Sacræ paginæ interpretem seu professorem eximium* (in quâ scholâ non dicit) opúsque hoc ejus *eruditum* appellat.

MARTINVS DE ARREDONDO, scripsit, cum Veterinarius esset,
Albeiteria. Matriti 1658.

MARTINVS DE ASPILCVETA, clarissimus Navarræi nominis (unde NAVARRVS vulgò denominatus) Canonicæque totius doctrinæ lumen fulgentissimum, *Varásoayn* hujus regni oppido haud longè à Pampelone dissito natales referebat acceptos, originem verò duabus familiis nobilibus, *de Aspicuelta* scilicet paternæ (ad quam pertinuisse S. Franciscum Xaverium ex Aspilcuetæ ipsius *Miscellaneo ultimo de oratione* compertum habemus) ac de *Iaureguiçar* (quod *Palatium vetus* sonat) alias *Bastan*, maternæ, quę in Pyrenęis montibus palatia, ut vocant, sive domicilia sua pridem fixerūt. Guipuscoæ conterminæ provinciæ civis & Iesuitarum Pater Ignatius sorte nascendi ferè æqualis fuit inclytæ huic Navarrę proli: quam quidem anno MCDXCIII. hoc regnum protulit, Castella autem nova (ut verbis ejusdem ferè utar) educavit, Gallia virum fecit, Castella vetus Salmanticę sublimi loco posuit, Lusitania ornavit, decoravitque, ac tandem Roma summis, quos privata fortuna capit, honoribus vivum auxit, ejusdémque diem suum obeuntis cum magnificentissima pompa funus duxit. Beneficio enim longissimæ ętatis hoc adeptus est, ut variis locis disceret, variis doceret, summis quibusque viris sæculi superioris æqualis viveret, plurésque, olim discipulos, in fastigio summarum quarumque dignitatum positos, sibi obnoxios, fautores & laudatores haberet. Annis adhuc tener initiavit se Canonicorum regularium instituto in monasterio Roncisvallis peculiaris cujusdam sectæ, cujus cruceum quoddam insigne, ac religiosum habitum nunquam dimisit, & aliquando *Villaris* Pręceptoriam, sive Commendam, quæ prope *Villagra* Legionensis diœcesis oppidum est, obtinuit, ut ipse refert de *Reditibus Ecclesiastici* disserens, quęstione III. monito vigesimo. Primùm Compluti liberalibus artibus, Philosophia naturali & morali, prætereáque documentis Magistri sententiarum Theologicis instructus, ad mercatum doctrinę juris in Galliam se contulit, sive, quod magis credimus, Hispaniam non sponte reliquit unà cum Ioanne Labretano Navarrę paulò ante Rege, quem authoritate Apostolicâ Ferdinandus Hispaniæ Rex Catholicus censuris innodatum regno dejecerat. Ejus quippe sequuti sunt partes sanguinis regii proceres Petrus de Navarra ejusdem regni Mareschallus, Franciscúsque ejus frater, cui quidem Martinus noster (ut ipse de se alicubi ait) cùm comes, tum Doctor, quatuordecim integris annis ab eo tempore adhęsit; intereáque tam ei quàm fratri prudentibus & gravibus persuasit officiis, ut Gallię renuntiantes ac perditæ Labretani causæ, in patriam, Cæsarísque Caroli ditionem & gratiam (successerat hic Ferdinando avo) redirent. Franciscus de Navarra is est, quem Civitatensem, deindéque Pacensem destinavit Præsulem idem Carolus, Valentinúmque tandem Philippus filius ob ejus merita, tertiúsque à sexagesimo supra sesquimillesimum annus è vivis abstulit. Ergo Tolosæ Tectosagum & Cadurci (nunc *Cahors*) sacros Canones Navarrus docuit; meminitque ipse in *Epistola* ad Ducem Alburquerquensem *apologetica*, quò sæpius nobis infrà recurrendum est, utpotè vitæ ejus summarium, anno circiter MDXX. habuisse repetitionem, ut scholastico appellant verbo, seu dissertationem se Tolosæ, quam vocat pacificam, hoc scilicet in ea usus argumento & scopo, neminem, eo quòd civis aut extraneus sit, ejusdémve aut alterius gentis, sed tantùm eo quòd virtutem amet, aut aversetur, debere esse, aut minùs, amore à cæteris prosequendum. Porro Franciscum à Navarra perpetuum sibi, ut annotavimus, patronum Carolo Cæsari reconciliatum, Hispaniæque restitutum ipse post biennium sequutus est Galliâ relictâ, Salmanticæque iterum eidem se conjunxit; cœpítque statim ab ingressu suo in hanc scholam raræ cujusdam virtutis existimatione imbuere omnium mentes, & gigantæis passibus ad principatum Canonicæ doctrinæ consequendum eniti. Ac re verâ is nihil, quod arrogantiæ nomine vituperari debeat, usurpavit, cùm diceret, æquè ut ex Galliarū Parisiensi gymnasio Ioannes Martinus Siliceus & alii liberalibus artibus atque utrique Philosophię incrementa magna, Theologiæque Franciscus à Victoria Dominicanus formam & germanos veluti vultus adduxerunt, è Tolosana se in Salmanticensem Academiam verè solidam ac peritilem juris Pontificii sapiētiam invexisse. Vir enim ad pietatem non minùs quàm ad studia cogitationes omnes suas dirigens eo toto propendit semper animo, ut pro ea doctrina quæ ad forum, quod vocant externum, & politiam ecclesiasticam pertinet, totáque Academiâ tunc temporis regnans per omnia ubique pulpita personabat, eam sacrorum Canonum doctrinam assereret, familiarémque discipulis redderet inculcando & explanando, quæ de spirituali negotio atq; animæ foro & salute disquirit. Quod quidem

dem strenuè ac pervicaciter magis, & cum singulari ejus scholæ plausu atque auditorum concursu exequutus est è Decretorum atque inde ex primaria cathedra Iuris Pótificii, quæ suffragatorum ac totius gymnasii consensu altera post alteram ei obvenerant. Fama est, nescio an ex vero, & in collegio sancti Salvatoris, quod Ovetense audit, ejusdem Vniversitatis ab antiquioribus per manus accepta (uti Ægidius Gundisalvi Davila refert in *Salmantinæ Ecclesiæ Theatro*) sodalem hujus inclytæ domus Aspilcuetam fuisse. Meminit ipse in *Relectione Cap. Vovit, de Iudiciis* notabili III. illatione XXVII. solennis cujusdam concertationis anno MDXXVIII. à se ibidem habitæ, de potestate regia jure naturali in Vniversitate residēte, ex præscripta nuper Academicis Professoribus lege à D. Petro Pacieco Visitatore ac Reformatore, qui Giennensis Episcopus & S. R. E. Cardinalis, cùm scripto hæc is consignaret, assumptus jam fuerat, argumentorum tela in propugnatorem vibrantibus altero & altero ejus sœculi ornamento, maximæque dignitatis ac famæ viris D. Frãcisco de Bobadilla & Mendoza ejusdem scholæ tunc Præfecto, sive, ut vocant, Magistro, qui ex Cauriensi Antistite inter Purpuratos & is fulgere Patres, & D. Didaco de Alava Professore tunc Canonici juris, qui & Asturicensis & Abulensis Præsul sequentibus annis cooptari promeruit. Iam verò ibi quatuordecim annos docens nil aliud meditabatur, quàm absoluto vicennio à prælectionibus absolvi, emeritáque mercede exhibitus domi studiis vacare; cùm circa annum proximè memoratum opus habuit importunissimo huic scholæ tempore eam relinquere, & Salmantinam primæ horæ cathedram cum Conimbricensi ejusdem professionis & ordinis commutare. Nempe Ioannes III. Portugalliæ Rex stabiliendæ suæ huic novę Academię efficacissimis apud Carolum Cæsarem, sororis Isabellæ Augustæ interventu officiis id perviceràt, eò ut Navarrus transferret se communis Hispaniæ Magister, studiique sui absque ulla controversia princeps, majori quidem honorario quàm sive in Hispaniis, sive in Galliis alicui hactenus Professori obtigerat, remunerandus. Quomodo hanc suam transmigrationem ipse excusat in *Repet. ad Cap. Inter verba* XI. *quæst.* III. præfatione ad *Commentaria in septem de Pœnitentia distinctiones*, & in *Apologetica*, quam sæpius ad partes adducimus, in sui defensionem *epistola*. Sedecim ibi integris annis continuavit adhuc professionis munus usque dum ad emeritorum partam tot vigiliis quietem scholâ dimissus, in Castellam, & aliquando in patriam rediit neptibus ex fratribus præmortuis prospecturus: ibique & in Castellæ Curia duodecim aliis annis mansit, operâ & consiliis, ut ipse in *Apologia* ait, publicæ rei deserviens. Meruit & in Castella, dum hic habitaret, Serenissimorum Ioannæ Portugalliæ Principis viduæ, ejúsque ex Maria Imperatrice sorore nepotum Bohemiæ Principum confessionibus sacramentalibus aures præbere. Tandem cùm Portugalliam denuo cogitaret forsan conscientiâ tactus beneficiorum sibi à Catharina Regina olim collatorum, aut quòd ejus regni pecuniis sese exhibens opimos consilii ac doctrinæ fructus alibi reddere, si non iniquum, saltem ingratum existimabat, novæ cujusdam curæ munus, ídque gravissimum subire jussus fuit à Rege Philippo, qui quidem talium rerum providentissimus vix alium à nostro credidit maximi ponderis negotio præfici oportere. Tactum scilicet veluti de religionis cælo culmen Hispanæ Ecclesiæ Bartholomæus de Carranza & Miranda Archiepiscopus Toletanus dicere causam eo tempore debuit coram generali Hispaniarum Inquisitore. Desiderabatur æqualis causæ ac reo patronus, nec alii fas erat summę dignitatis virum quàm summæ existimationis & doctrinæ singularis viro defendendum committere, Pinciæ hunc priùs, deinde Romæ, quo Miranda se Summi Pontificis contulerat jussu, magnâ patrocinatus est industriâ. Qua in Vrbe positus, gentium olim, nunc sacrorum domina, nil videtur ultra cogitasse, quàm sede hic fixâ sibi commorandi, studiorum fructus concipere novos, aut saltem renovatos & maturiores vulgo literatorũ communicare. Scripserat enim, dum inter nos versatur, plura Hispanè, quæ ad exteras nationes cum utilitate earum non mediocri aut contemnenda transferri posse nec ipse ignorabat, nec sibi, quominùs aliis in labore isto interpretandi locupletandique vetera sua commentaria proficeret, imperare poterat. Præsentiâ autem viri jam satis olim Curiæ Romanæ ex fama noti adeo existimationem ejus auctam fuisse, ut nemini privatos inter constituto major & illustrior contingere posset, argumenta hęc ostendunt. Pius V. Papa excepit eum benevolè advenientem, jussitque ut Francisco Alciato Cardinali Propœnitentiario assisteret. Gregorius XIII. (Si Ægidio Gundisalvo Davila D. Petri Dezæ Cardinalis per id ferè tempus familiari, Chronographo deinde regio, fidem habemus referenti) cum comitatu aliquot Cardinalium in propria ejus domo adiit ac salvere jussit. Quod libens eò referre velim, quò Ianus Nicius Erythræus in Navarri imagine *Pinacothecæ* suæ primo volumini appensa nos ducit, Pontificem hunc tantum homini honorem habuisse, ut cùm per Vrbem iter agens ante ejus ædes obequitaret, (quod semper, decrepitus licèt, fecit) continuò juberet evocare eum foras, & inte-

gram ferè horam in via detineret. Pari eum purpurati Patres ubique honore ac eximiâ reverentiâ omnes prosequebâtur. Inter alios laudatus nuper D. Petrus Deza, ejus olim discipulus, iisdem, ac si unus esset ex collegio Cardinalium, officiis, teste eodem Davila, excipiebat domi, alloquebatur, ac recedentem deducebat. Miram rem verbis Ioannis Nicii Erythræi, qui Ioannes Victorius de Rossi proprio erat nomine, civis Romani magnæ eloquentiæ nec vulgaris doctrinæ, qui puer novit senem, referemus, quemadmodum olim Roscius nobilis histrio assequutus fuerat, ut in quo quisque artificio excelleret, is in suo genere Roscius diceretur, ita Navarrum, conversis in se hominum studiis, peperisse, ut ex suo nomine, non jam hominis, sed honoris vocabulo, quicumque in aliqua facultate excelleret, Navarrus appellaretur. Obvenit ergo ei Romæ, quàm sublime potuit, honoris culmen non minùs è probatissimis & homine christiano & sacerdote dignis moribus, quàm è sapientię ac verè masculę & fructuosæ eruditionis commendatione. Planè etenim sicut hujus posterioris meriti nomine domus ejus (quod iterum verbis Erythræi dixerim) non unius modo civitatis, sed totius orbis terrarum oraculum habebatur, quò omnes confugerent, unde in suis rebus dubiis respōsum referrent, quódque dictum ab eo esset, non aliunde quàm ex Apollinis ore veluti prolatum acciperent, ita virtutum laude id consequutus fuit, ut qui doctissimus idem & gravissimus & innocentissimus haberetur. Singulari animi mansuetudine ac lenitate omnibus consilii sui indigentibus prę︎sto fuit, dum Romæ vixit, atque id quidem nullâ acceptâ mercede, quam nec expetivit, nec oblatam accepit. Quotidie sacrum celebrabat, fundendisque ad Deum precibus, præter statas divini officii horas, vacabat; jejunia ritus ecclesiastici vel nonagenarius nunquam sibi indulsit; carnem perpetuò servavit ab omni fœditatis labe immunem; quâ vitæ parsimoniâ & castitate adeptus non modo est, ut vegetum se ac studiis habilem ad ultimā usque senectutem præstaret, sed & quòd unde egenorum subveniret necessitatibus, quam misericordiæ virtutem mirè semper excoluit, ad manum haberet. Vehebatur ille per Vrbem leniore mulâ, ut viribus jam deficientibus parceret, quæ quidem, sessoris tanquam conscia largitatis & moris, ad obvium quemque in via pauperem consistebat, donec misericordiæ officium dominus exequeretur. Quod æque pium ac festivum è Iacobi Philippi Thomasini elogio nostri libenter huc transmisimus. Id antem maximè ostendit egregiâ eum fuisse animi moderatione, atque honorum, qui quovis etiam servilium obsequiorum pretio ambiri & comparari solent, contemptu, quòd ad excipienda quævis reipublicæ tam ecclesiasticæ, quàm sæcularis munera ubique fuit inexorabilis. Priusquam enim Salmanticæ olim ad cathedras majores & dignioris ordinis ascenderet, ad senatorium locum invitatus curiæ regni sui Navarrensis, quæ Pampelone est, simúlque ad hujus Ecclesiæ canonicum sacerdotium Academicam professionem studiáque forensibus negotiis prætulit; quemadmodum & postquam Conimbricæ Magister esse desiit, & in Castellam reversus fuit, bonâ Regis Philippi II. gratiâ inter Patres allegi recusavit, qui rerum hujus regni universalem curam gerunt, necnon & in summum sanctæ Inquisitionis Senatum assumi. Eò enim dirigebat eo tempore animi sui omnem curam, ut in secessu quodam Ioanni & Catharinæ vxori Portugalliæ Regibus, ut idem alicubi ait, noto, cùm pangendis commentariis, tum ampliandis & expoliendis, quæ olim panxisset, vacans emeritis jam annis proprio arbitrio frueretur. Quæ eadem studiorum charitas, cùm in Lusitania esset, Regibus nuper laudatis charissimus, eum vetuit ne ad Episcopales infulas in eo regno gerendas, quod iis in voto erat, se destinari permitteret. Hunc tandem virum meritis ac repudiatis quàm gestis honoribus potiorem atque illustriorem in longæva ætate mors oppressit, dum annum ageret nonagesimum quartum, non centenario majorem, quod Iacobo Menochio *Præsumptionū* lib. III. cap. I. & Guidoni Panciroło lib. *De claris Legum Interpretibus* III. & quod magis est, Thomæ Correæ in oratione ipso die funeris, ut infrà videbimus, dicta excidit. Demortui funus ducere Sixtus V. Pontifex jussit Religiosorum & quorumcumque Sacerdotum, cunctos ordines, Sacræ Rotæ Auditores, Prælatósque cujuscúmque generis omnes, quod Romæ tunc præsens Davila refert. Id eâ pompâ processit à radice collis hortulorum, seu Pincii, ubi, ex quo Romam venit, habitaverat, ad ædem S. Antonii nationis Lusitanæ; in cujus templi medio positum cadaver, circumstantium malè frenato ardore eam expertus fuit in vestibus, quæ sanctitate viris quibusque probatissimis inter solemnia funeris injuria, sed à pietate veniens, nisi custodibus arceatur, inferri plerumque consuevit. Ad latus ejusdem templi visitur nunc Navarri imago pectore tenus formata, quæ rude quidem habitaculum pulcherrimæ animæ ad vivum reddit. Invenusto quippe ore fuit, naso aquilino, hoc est, in medio prominente, in ima parte depresso, sic macilentus & gracilis, ut potiùs quàm hominem, spirantis hominis imaginem referre videretur. Adjunxerunt sepulchro exequutores testamenti hunc titulum.

D. O. M.

D. O. M.

MARTINUS AB ASPILCUETA
NAVARRUS H. S. E.
DIVINI HUMANIQ. IURISCONSULTISS.
QUI SALMANTICÆ PRIMUM
DEINDE CONIMBRICÆ FAVENTIBUS
PORTUGALLIÆ REGIBUS IUS
PONTIF. DOCUIT
ROMAM PROFECTUS PIO QUINTO
GREGOR. XIII. SIXTO V. PP. MM.
CARUS
OMNIBUS NATIONIBUS GRATUS
HUIC XENODOCHIO BENEFICUS
OBIIT XI. KAL. IUL. CIↃ. IↃ. XXCVI.
ÆTATIS ANNO XCIV. M. VI. D. VIII.
MULTIS DOCTRINÆ SUÆ
PERVULGATIS MONUMENTIS.
MARTINUS ZURIA AVUNCULO
BENEMERENTI
POS.

Marmore sub gelido Navarri arentia membra
Stant clausa in cineres non abitura leves:
Ast animus puris purus sese intulit astris,
Cujus perpetuò fama superstes erit.
Ille quidem dignus, cujus non stamina Clotho
Solveret, est vitæ quo duce aperta via.
Ut tamen in terris æquavit Nestoris annos,
Sic illi in cælo stet sine fine quies.

Navarri certè laudibus plena sunt æqualium atque eo inferiorum commentaria, quoties mentio ejus incidere solet, nec enim jejunè adductus in rem dimittitur. Magno viro Andreæ Resendio *Doctorum Conimbricensium facilè & sine controversia princeps* jure fuit visus, quemadmodum & *Doctorum Iuris Canonici suâ ætate facilè princeps* Emmanuëli Costæ, qui præceptorem eum habuit in Lusitania. *Eruditione vir insignis, sempérque in scholis versatus, & omnes sui temporis Canonistas excedens,* à Domino Francisco Sarmiento audiit, quantumvis Antagonistâ, ut mox dicetur. Testimonium item ejus in moralibus magni habendum, cum solvit culpâ conscientias, eò quòd homo fuerit eximiæ sanctitatis & doctrinæ, & non timoratæ modo sed & scrupulosæ conscientiæ, cùm Rodericus Arriaga in Tract. *De Legibus* disp. XXII. sectione I. num. II. tum ex eo Iosephus Giballinus *De univ. rer. humanar. negotiatione* parte I. lib. II. cap. II. art. X. num. 5. docent. Laudatores alios collegit Petrus Cenedus in *collectaneo* XII. Partis II. *Collectancorum Iuris Canonici*. Vitam autem ejus & res gestas Simon Magnus Ramlotæus Belga Leodii ad S. Petrum Canonicus ejus olim familiaris unà cum ejusdem Navarri *Manuali* Romæ & Coloniæ edidit, eo adhuc superstite; qui tamen (testimonio Valerii Andreæ in *Bibliotheca Belgica*) sibi eam displicuisse ad Simonem scripsit. Idcirco ea præferenda est, quam Iulius Roscius Hortinus homo eloquens præfixit editioni primæ Romanæ omnium ejus operum à Michaële Aspilcueta, qui nescio quo ex latere nepos eidem fuit, an. MDXC. hoc est, post ejus obitum sexto, ex officina Iacobi Tornerii procuratæ. Rei enim Romę intentus, ubi propinqui tunc manebant defuncti, falsa ab iis incertáve haurire, aut iisdem intrudere vix potuit. Præter hos eximii viri laudes panegyrico stylo dixit parentali ipso die III. Kal. Iul. MDXXCVI. in S. Antonii æde sacra Thomas Correa Lusitanus celeber eo tempore in gymnasio Romano eloquentiæ ac Rhetoricæ artis Professor, quæ oratio eodem anno fuit, quo habita, Iacobi Tornerii typis publicata. Eleganter quoque viri famam posteritati elogiis suis commendaverunt, Latinè quidem hi, quorum superiùs meminimus, Ioannes Philippus Thomasinus in *Virorum illustrium elogiis*, & Ianus Nicius Ærythræus in *Pinacotheca*, Guidóque Pancirolus lib. IV. *De claris Legum Interpretibus*; atque item Aubertus Miræus in fine prioris partis *Bibliothecæ Ecclesiasticæ*, & Antonius Possevinus in *Apparatu sacro*; Italicè Hieronymus Ghilinus in *Theatro literatorum hominum*, Hispanicè Alphonsus Villegas in tertio volumine *Floris Sanctorum*, ac Lusitanè demum Georgius Cardosus in *Agiologio Lusitano* die VI. Iunii. Quidquid verò de se ac rebus suis modestè potuit Navarrus ipse docere alios, id ex ea epistola Duci *de Alburquerque* directa petendum est, quâ is pro defensione sui nominis adversus malevolorum quasdam imposturas copiosè ac luculenter agit; multáque in librorum præfationibus, quos statim annotamus, huc pertinentia deprehendi possunt. Opera ejus hæc typis edita sunt, authoris sui veræ imagines, quas posteritas omnis nunquam non reverebitur. Editionem Romanam ante oculos habemus paulo antè laudatam Iacobi Tornesii anni 1590. quę quidem tribus tomis constat, præter *consilia* seorsim publicata; quibúscum confecit deinde Venetam suam quinque voluminum Ioannes Gnerilius anno 1602. additis nonnullis operibus nondum editis. Primum volumen Romanum continet-

Manuale sive Enchiridion Confessariorum & Pœnitentium; in quem librum quidquid scivit, aut alibi scripsit se conjecisse Navarrus ipse Iulio Roscio Hortino, qui vitam ejus scripsit, affirmavit. Hoc opus primùm vernaculâ Hispaniæ linguâ scriptum & *Manual de confessores y penitentes* inscriptum prodiit Salmant. ex officina Andreæ de Portonariis 1557. in 4. itemque *Addiciones al Manual* unà cum *De Usuras y Simonia*, Pinciæ anno 1569. Convertit postea ipse author in sermonem Latinum, quo quidem loquens excusum sępius fuit; & inter alias editiones notæ nobis sunt Antverpiensis Plantini, Coloniensis

niensis Arnoldi Mylii 1600. in 8. Polivit aliquantò stylum atque additionibus illustravit Simon Magnus Ramlotæus Leodiensis Ecclesiæ S. Petri Canonicus, edidítque Parisiis apud Rovillium 1587. in 8. *Additionibus* quibusdam auxit Franciscus de Sese I. C. Venetiisque foras dedit 1573. in 4. Vvirtzburgi 1586. in 8. Andreas item Victorellus Presbyter Bassanẽsis *notas & appendices* addidit Cardinali Burghesio nuncupatas, Venetiis apud Marcum Guarinum in 4. *Manualis compendium* reliquit inter inedita Franciscus Panigarola ord. Minor. Vvaddingo teste. At quidem aliud fecit Petrus Alagona Societ. Iesu, quod non semel Romæ & alibi emisit Latinum: sed postea ipsum fuit Italicè conversum & publicatum, teste Possevino.

De Horis Canonicis & oratione; olim Hispanè Cæsaraugustæ 1560. in 8. Conimbricæque apud Ioann. de Barreda 1561. in 8. deinde Latinè Lugduni 1580. Romæ 1586. Adjunguntur huic Tractatui -

Miscellanea centum de oratione, præsertim de Psalterio & Rosario Virginis Matris Mariæ, & de institutione recta oratorum, & actis quibusdam eorum, & de pertinentibus ad illa.

Secundum volumen continet -

Commentarium brevem *de silentio in divinis officiis, præsertim in choro, servando*; ad Cap. *In loco benedictionis*. V. quæst. IV. ex *Manuali* ferè collectum.

Commentarium in Cap. Inter verba XI. Quæst. III. in quo de gloria, honore, laude ac bona fama, déque ingloria, vituperiò, infamia & detractione &c. tractatur. Prodierat primùm vernaculè cum hac nuncupatione, *Comentario en Romance a manera de Repeticion Latina y Escolastica de Iuristas sobre el Capitulo Inter verba XI. quæst. III.* Conimbricæ apud Ioannem Barreiro 1544. in fol. Pinciæque iterum 1572. Latinitate hunc postea donavit author, atque prodire fecit Romæ 1584. in 4.

De Regularibus commentarios tres; super Cap. Scilicet, Cap. Non dicatis, Cap. Cui portio XII. quæst. I. Cap. Nullam XVIII. quæst. II. Cap. Statuimus XIX. quæst. III. Romæ 1576. 4. recognitos postea ab authore ipso.

De Alienatione rerum Ecclesiasticarum, ac de spoliis Clericorum commentarium, in principium & gloss. Summa XII. quæst. II. De Spoliis Clericorum, super Cap. Non liceat Papæ, eâdem causâ & quæstione. Romæ 1573. in 8. Recognovit idem postea & locupletavit.

Commentarium resolutivum de Usuris, in Cap. Si fœneraveris XIV. quæst. III. Scriptum olim Hispanè, conversum inde ab authore in Latinum. Vernaculus editus fuit unà cum *Additionibus ad Manuale* Pinciæ 1569. Latinus verò Romæ 1585. in 4. & Antverpiæ 1600. in 8.

De Reditibus beneficiorum Ecclesiasticorum, quo docetur, quibus usibus sint impendendi, & quibus personis dandi aut relinquendi: super Cap. Quoniam quidquid XVI. quæstione I. sive ut primùm prodiit *De reditibus Ecclesiasticis* inscriptum Romæ 1568. & 1574. ad Pium V. Pont. M. directum. Vernaculus & is commentarius fuit ab authore conceptus ac Philippo II. Regi dicatus cum hoc titulo, *Tratado de las rentas de los beneficios eclesiasticos para saber en que se an de gastar*, Pinciæ 1566. Scopus hujus operis hic est, ut doceat Ecclesiasticos viros non ex præscripto misericordiæ, sed ex lege ac præcepto justitiæ ad id obstrictos esse ut bona ecclesiastica in pauperum sustentationem, exceptis tantùm sibi pro statu suo necessariis, erogent. Cui cum opposuisset V. C. D. Franciscus Sarmiento Rotæ ut appellant, per id tempus Iudex, librum suum *De Reditibus Ecclesiasticis*, Pio eidem Pontifici nuncupatum, arctam illam nostri viam ecclesiasticis monstratam asperitatis ac nimii rigoris plenam esse in eo persuadere contendens, defendit sese Navarrus inscripto eidem illi Papæ -

Apologetico pro libro suo de Reditibus Ecclesiasticis, Romæ, ut credimus, 1570. & Antverpiæ 1574. Ex quo utroque opere postea formavit commentarium istum, quem primo loco laudavimus, editúsque fuit in Romana editione, quam sequimur, & fortè priùs anno 1585. in 4. Adjunguntur eidem commentario epistolæ duæ magnorum virorum calculis suis Navarri sententiam approbãtium, Francisci nempe Turriani Societ. Iesu ad Gundisalvum Herrera Laodicensem Episcopum, & Achillis Statii Lusitani ad eumdem Navarrum directæ, unà cum responsione ejusdem.

Commentarium in Cap. Humanæ aures XXII. quæst. V. de veritate responsi partim verbo expresso, partim mente concepto, redditi: ad Gregorium XIII. Pont. Max.

De Finibus humanorum actuum commentarium, in Cap. Cum minister, XXIII. qu. V. Lugduni 1573. in 8. Romæ 1585. in 4. Cujus argumenti occasione, quia ob multiplicem bonum finem desiderare famam & bonum nomen possumus, adjunxit huic Tractatui -

Epistolam Apologeticam ad Illustrissimum Excellentissimúmque Dom. D. Gabrielem à Cueva Ducem Alburquerquensem, Gubernatorémque Mediolani: pro se, adversus illos qui falsò contendebant, atque connixi sunt probare Romæ infensum sibi esse Philippum Regem II. Synopsim, uti iam monuimus, vitæ ipsius, rerúmque ab eo gestarum luculentissimam.

Commentaria in septem Distinctiones de Pœnitentia. Ediderat olim Conimbricæ anno 1542. in tres Distinctiones, quintam nempe, sextam, & septimam, deinde Matriti cum additionibus 1566. tandem Lugduni 1569. Quibus tribus Distinctionibus adjunxit postea quatuor alias à se illustratas.

Commentarium De Anno Iobelæo & Indul-

Indulgentiis omnibus: in 5. *In Levitico* Cap. *Si quis aliquando, de Pœnitentia* dist. I. &c. Conimbricæ anno 1550. auctiorem deinde Romæ 1576. in 4. Mediolani 1579. in 8.

Tertium continet -

Relectionem in Cap. Si quando. De Rescriptis: simúlque alteram -

In Cap. Cum contingat, eodem Tit. Condiderat olim has Conimbricæ; recognovit atque edidit Romæ 1575. Prodierunt quoque typis Matritensibus 1595. in folio.

Commentarium in Rub. de Iudiciis, atque item -

Relectionem Cap. Novit, ejusdem tit. *de Iudiciis*, recitatam olim Conimbricæ in pleno Academiæ totius congressu anno MDXLVIII. Romæ, Lugduníque 1576. Romæ iterum 1585.

Relectionem Cap. Accepta, De Restit. spoliatorum. Pronuntiata fuit item Conimbricæ anno MDXLVIII. Romæ autem recognita anno MDLXXXV.

Relect. Cap. Ita quorundam. De Iudæis, in qua de rebus ad Sarracenos] *deferri prohibitis & censuris ob id latis*. Conimbricæ 1550. in 8.

Commentarium de datis & promissis pro justitia vel gratia obtinendis; in Extrav. Ab ipso. Greg. XIII. P.M. quâ innovatur Extrav. Bonifacii VIII. ea de re olim edita: Romæ anno 1576. in 4

Post Romanam hanc editionem prodiit Veneta Ioannis Guerilii annó 1602. quæ nonnulla adjunxit opuscula; scilicet -

Tomo seu volumine primo -

De Cambiis.

De Simonia mentali.

De Furto notabili.

De Necessitate defendendi proximum ab injuria.

De Homicidio casuali.

Secundò hæc -

Comment. in Cap. Inter verba XI. quæst. III. locupletiorem quàm priùs.

De Incompatibilitate beneficiorum.

Tertiò -

De Eleemosyna.

De Lege pœnali.

Præter hæc tria volumina, tam Romana quàm Veneta editio continent -

Consiliorum seu Responsorum libr. V. juxta ordinem Decretalium dispositos, duobus voluminibus in 4. Horum *Summam* dedisse Gregorium Saitum Venetiis ann. 1601. lego.

Compendium horum *omnium Navarri operum* elaboravit Iacobus Castellanus Tarvisinus, S.T.D. Venetiisq; edidit 1598. 4. apud Robertum Mejettum, iterúmque apud Somaschum 1605. quod emendatum, declaratúmque, & variis adjectionibus auctum fuisse à Petro Antonio de Lazzaro Papiensi Philosopho ac Theologo, docuit nos in *Advocatorum Sacri Consistorii Syllabo* diligens atque eruditus vir Carolus Cartharius eorumdem Advocatorum Decanus, pag. 166.

D. MARTINVS AVGVSTINVS, Antonii Archiepiscopi Tarraconensis clarissimi viri ex fratréne aliunde mihi incertum, nepos, scripsit, quod & domi ejus educatus fuisset,

Historia de Don Antonio Augustin Arçobispo de Tarragona; cujus, dum viveret author, meminit Vincentius Blascus Lanuza in *Historia Ecclesiastica regni Aragoniæ*. Inedita hæc remansit ejus morte, ut Ioannes Franciscus Andreas Vstarrozius alicubi refert.

D. MARTINVS DEL BARCO CENTENERA, natus in oppido *Logrosán* Placentinæ diœcesis, Indicam fluminis, cui ab argento nomen contingit, expeditiònem sequutus miles, carmine aliquandò hanc eamdem celebravit, scribens -

Argentina y conquista del Rio de la Plata y Tucuman y otros sucessos del Piru, Poëma. Vlissipone, 1602. in 4. Ejus quoque est, prosaicum tamen,

El Desengaño del Mundo.

F. Alphonsus Fernandez *Annal. Plasentiæ* Lib. III. cap. XXIII. ejus meminit.

D. MARTINVS DE BONILLA, Salmantinus, Martini de Bonilla primarii Canonum Professoris, Castellæ deinde Senatoris, tandémque Abulensis Præsulis ex fratre, ni fallor, nepos; Iurisconf. & Abulensis Canonicus, patruíque generalis Vicarius, edidit olim sub nomine Ioannis de Cruce -

Compendio de las meditaciones del P. Luis de la Puente acerca de la vida y pasion de Iesu Christo. Matriti apud Didacum Diaz de la Carrera 1655. in 16.

D. MARTINVS CARRILLO, Cæsaraugustanus, Iurisconf. in Cæsaraugustanam Academiam à Petro Cerbuna ejus urbis Antistite fundatore allectus, ut Decretorum cathedram regeret, decennium & amplius huic penso magna cum laude, studiorúmq; fructu insumpsit, Rector etiam ejusdem gymnasii creatus. Nec non Ecclesiasticæ reipublicæ gerendæ admotus fuit ab Oscensi Præsule Berengario de Bardaxi Franciscano, similitérque à Cæsaraugustanis Alphonso Gregorio & Thoma Borgia, vicésque eorum trium gessit Officialis, ut vocant, sive Vicarius generalis: quo tempore & Sacerdotium Cæsaraugustanæ Ecclesiæ Canonicum obtinuit. Profectus quoque anno MDCXI. in Sardiniam insulam, auspiciis regiis eam, hoc est, regios omnes ejus Iudices & Administros integrè ac laudabilter censoriâ potestate munitus visitavit, adornatâ insuper ejus insulæ descriptione, omniúmque in ea contentorum relatione, quam edidit reversus, Regique

que obtulit. Dominum anno MDCXV. hujus meriti virū Philippus idem Rex III. Abbatiā ornavit Montis-Aragonis, quæ ordinis est Canonicorum regularium Sancti Augustini in eodem Aragoniæ regno antiqua & locuples; quam ad mortem usque administravit à pietate, virtutibúsque aliis laudatus. Doctrinam ejus, non Iuris tantum, sed etiam Historiæ monumenta quædam posteritati consecrarunt; scilicet -

Annales, *memorias Chronologicas, que contienen las cosas sucedidas en el mundo, señaladamente en España, desde su principio y poblacion hasta el año de MDCXX.* ad Philippum IV. Regem Catholicum. Oscæ 1622. in fol. iterúmque post authoris obitum Cæsaraugustę 1634. in folio.

Elogios *de Mugeres insignes del viejo Testamento*. Oscæ 1626.

Historia *del glorioso San Valero Obispo de Çaragoza cō los martirios de San Vicente, Santa Engracia; S. Lamberto, y los inumerables Martyres naturales y protectores de la misma ciudad.* Cæsaraugustæ 1615. in 4. apud Ioannem de Lanaja: cui adjungitur -

Vn Catalogo *de todos los Prelados, Obispos y Arçobispos y Abades del reino de Aragon*.

Relacion *al Rey D. Felipe, del nombre, sitio, plantas, conquistas, christiandad, fertilidad, ciudades, lugares y gobierno del reyno de Sardeña.* Barcinone 1612. in 4. apud Ioannem Mathevat.

Catalogum quoque *Archiepiscoporum Cæsaraugustanæ Ecclesiæ* Latinum Calari Sardiniæ typis subjecit anno 1611.

Iuridica hæc sunt, quæ sequuntur, Latina, & vulgaria;

Itinerarium ordinandorum. Cæsaraug. 1596. in 8.

Manual *de Confessores*. Ibidem 1596. in 8. apud Michaëlem Ximeno: *con un Tratado de aiudar à bien morir*: ibidem 1622. in 8.

Explicacion *de la Bulla de los Difuntos*. ibidem 1601. Compluti 1615. in 4. apud Ioannem Gratianum.

Practica *de Curas*. Oscæ apud Petrum Blásco. 1624. in 4.

Explicacion *del Iubileo centesimo y suspension de las Indulgencias*. Cæsaraugustæ 1600. in 8. apud Angelum Tabanum.

Tabla *de los Sacramentos*.

Didacus de Ainsa in *Historia Oscensis urbis* refert scriptam habuisse Martinum nostrum *Vitam Sanctæ Brigittæ Sueciæ Reginæ, unáque Christi redemptoris nostri, ac Deiparæ Matris res gestas ex ejus revelationibus deductas*; itémque *Commemorationem virorū quorundam illustrium*.

MARTINVS DE CARVALHO VILLASBOAS, Lusitanus, Iuris utriusque Doctor, causarum patrocinium exercebat Mediolani, scribens -

Espejo *de Principes y Ministros*; ad Ranuccium Farnesium Parmæ Ducem. Mediolani in 4.

F. MARTINVS DE CARZEL, Dominicanus Aragonię provinciæ, scripsit Expositionem Hispanam -

In Psalmum XLIV. Eructavit cor meum verbum bonum. Barcinone 1605. in 8. Monumenta hujus ordinis Historica par. IV. lib. IV. cap. II. floruisse eum circa hujus sæculi initium confirmant.

F. MARTINVS DE CASTAÑEGA, scripsisse refertur -

Tratado *de las supersticiones, hechizerias, y varios conjuros, y abusiones, y de la possibilidad y remedio dellos*. Lucronii apud Michaël. de Eguiā 1529. in 4.

F. MARTINVS DEL CASTILLO, Seraphici ordinis, scripsisse dicitur -

Super Cap. XIII. Danielis, & -

In Abdiam Prophetam; item vernaculo sermone -

El Humanado Serafin *y unico llagado: Tratado Apologetico, de como solo el Patriarca S. Francisco entre todos los Santos de la Iglesia goza y posee las llagas penetrantes, cruentas y visibles de N. S. Iesu Christo.* 1656. in 4.

MARTINVS DE CELORIGO (Lusitanus ex cognomine videtur) Iudex bonorum confiscatorum Sanctæ Inquisitionis Toletanæ, scripsit pro Christianis ex infecto sanguine Hebræorum venientibus -

Alegacion, *en que se funda la justicia y merced que algunos particulares del reyno de Portugal piden à su Magestad*. Matriti 1619. fol.

F. MARTINVS CLAVER, ordinis Eremitarum Sancti Augustini, provinciæ Philippinarum, ut domestico appellant verbo, Diffinitor, in schedis reliquit -

Historia *de la provincia de Filipinas del orden de S. Agustin*.

F. MARTINVS CORNEJO, Matritensis, Augustinianus, Rodericopolitanæ, Burgensis, Matritensísque domorum Præfectus, collegiique Complutensis Rector, Visitator, ut vocant, provinciæ Castellæ, edidit -

Cifras *de la vida de San Agustin, y del origen y fundacion de los Ermitaños de la Religion*. Matriti 1623. in 8.

MARTINVS CORTES, ex oppido regni Aragoniæ *Buxalaròs*, Gaditanæ urbis incola, scripsit ad Carolum Cæsarem -

Compendio *de la Esfera y Arte de navegar*. Hispali apud Anton. Alvarez 1551. in folio.

F.MAR-

MARTINUS CORTES, ex oppido regni Aragoniæ *Buxalaroz*, Gaditanæ urbis incola, scripsit ad Carolum Cæsarem -

Compendio *de la Esfera y Arte de navegar*. Hispali apud Anton. Alvarez anno 1551. in folio.

F. MARTINUS A CRUCE, Augustinianus sodalis excalceatus provinciæ Aragoniæ, ejusdémque Procurator generalis, emisit suo nomine in lucem -

España restaurada *en Aragon por el valor de las mugeres de Iaca y sangre de Santa Orosia*. Cæsaraug. apud Petrum Cabarte. 1627.

Nomine, inquam, suo, non suum opus, sed Anonymi cujusdam eamdem religionem professi, qui præcepto Superiorum adactus in Martini manum & nomen ire hunc laborem permisit; sperare tamen sese ait, ut proprio nomine aliquando dignoscatur author editis sequentibus monumentis -

El Privado de Faraon *Redentor de Egipto Iosef*: item *Triumfos Celestiales de Aragon*.

F. MARTINUS DE LA CUEVA, Bæticus, Carmonensis, ex Minoribus observantibus S. Francisci, Andreæ Insulano generali ordinis Seraphici Ministro à secretis fuit & ab epistolis; scripsítque -

De corrupto docendæ Grammaticæ Latinæ genere & de ratione ejusdem rectè brevitérque tradendæ; ad Philippum Lusitaniæ Principem Ioannis III. Lusitaniæ Regis filium hæredem. Antverpiæ apud Ioannem Gravium 1550. in 8.

Parare se in *Laurentium Vallam Annotationes* in hoc libro professus fuit.

F. MARTINUS DE LA CUEVA, à superiore diversus, ut videtur, ejusdem tamen instituti, sed non ejusdem provinciæ. Hic enim Castellanos inter suos laudatur à Petro Salazario, *Castellanæ Franciscanorum Historiæ* Scriptore; refertúrque scripsisse -

Sermones *para todo el año*.

F. MARTINUS DOYZA, Aragonius, Alcaniziensis, ex sacra Seraphica ejus regni familia, cùm ex munere sibi imposito verbum Dei Cæsaraugustanis civibus in cœnobio Franciscanorum magno concionis plausu commonstraret, stylo insuper signare id volens, edidit -

Conciones *à Dominica I. Adventus usque ad feriam III. Resurrectionis, tam de festis occurrentibus, quàm de tempore*; duobus tomis. Cæsaraugustæ. 1602. in 4. Brixiæque 1610. 4.

MARTINUS DE EGUILUZ, Cantaber, scripsit -

Milicia, *Discurso, y Regla militar*. Matriti 1592. in 4. Antverpiæque 1595.

MARTINUS DE ESPARZA ARTIEDA, Navarrus ex oppido *Ezaroz* Pampilonensis diœcesis, Societatis Iesu Theologus, Salmanticæ percurso hujus sacræ scientiæ stadio sub optimis præceptoribus Petro Hurtado de Mendoza, Ioanne Martinez de Ripalda & Antonio Perezio, missus fuit Compostellam, Aristotelem ut doceret, ac post triennium, Theologiæ tradendæ causâ, Vallisoletum, deindéque Salmanticam, ac tandem Romam, in cujus Urbis collegio Romano post duodecennem Hispaniensem professionem totidem alios annos hoc idem pensum volvit magna cum sui nominis celebritate. Rude nunc jam donatus, de gravissimis tamen sacrarum S. Officii & Rituum Congregationum negotiis ex munere consulitur ab Alexandro VII. P. M. sibi adjudicato, charus omnibus & magno in pretio habitus ob insignem doctrinam atque ingenii alacritatem cum eximia prudentia defœcatóque judicio conjuncta: edidit olim -

Immaculatam Conceptionem B. Mariæ Virginis deductam ex origine peccati originalis. Romæ typis Corbelletti semel atque iterum, deinde Maceratæ, Dilingæ & alibi. Extat idem opus insertum *Parthenicis* Ioannis Eusebii Nierenbergii operibus, & P. Fassari operi *de Conceptione*.

Cursum Theologicum tomis X. brevioribus ad majorem studentium commoditatem. Ibidem in eadem Corbelletti officina, necnon & in alia Fabii de Falco. Qui deinde in majorem formam, dupléxque volumen redacti prodierunt tertiò ex officina Lugdunensi Philippi Borde & Sociorum anno 1666. in folio. Prius continet Primam & Primam Secundæ, posterius Secundam Secundæ ac Tertiam Partem Sancti Thomæ.

Appendicem ad Quæstionem de usu licito opinionis probabilis, continentem responsionem ad quædam recentiorem argumenta. Romæ in typographia Cam. Apostolicæ 1669. in 4.

MARTINUS FERNANDEZ DE ENCISSO, in Castellæ aureæ provincia Indica primus Gubernatoris Apparitor (*Alguazil maior de Castilla del oro* vernaculè dixeris) scripsit & Carolo Cæsari adhuc juveni dicavit.

Summa de Geografia, *que trata de todas las partidas y provincias del mundo, en que se trata del arte del marear, juntamente con la esfera en romance, con el regimiento del Sol y del norte*. Hispali apud Iacobum Cromberger 1519. in fol. iterúmque 1530. tertiò item apud Andream de Burgos 1546. in fol.

MARTINUS FERNANDEZ ENDRINO, in decretis Bachalaurus, author mihi ex eo tantùm notus, quòd ediderit, sine loco tamen seu anno editionis,

Expositionem Arboris consanguinitatis super Glossâ Ioan. Andreæ in eadē arbore. fol.

MARTINVS FERNANDEZ DE FIGVEROA, scripsit, Antonio Leonio mihi authore in *Bibliotheca Indica Orientali* tit. IX. fortè Lusitanicâ linguâ,

Historia *del viage de la armada de Pedro de Anaya a la Persia y Arabia por mandado del Rey D. Manuel*. M. S.

MARTINVS DE FIGVEREDO, Lusitanus, juris utriusque Doctor, regius Portugalliæ Senator, edidit -

Commentum in Plinii naturalis Historiæ Prologum. Olisipone apud Germanum Balhard. 1529. in folio.

MARTINVS DE FRIAS, in Salmantina schola Theologicas literas tot annis docuit, ut emeriti etiam Professoris juribus ac privilegiis aliquando frueretur. Vicarius fuit D. Francisci à Bobadilla Salmantini Præsulis, totiúsque diœcesis, ut vocant, Visitator; ediditque -

Tractatus perutiles, scilicet artem & modum audiendi confessiones: Canones pœnitentiales: Casus Papæ & Episcopis reservatos: Prima rudimenta Curatorum ad summam redacta: Familiaritatem mulierum à Sacerdotibus fugiendam: Valorem missæ: Sacerdos, qui promiserit diversis sacrum unũ, an satisfecerit omnibus unum tantùm celebrans: Modum & ordinem visitandi. Salmanticæ apud Ioannem Iuntam 1550. 4. ex secunda editione, cùm diverso ordine prodiissent quoque circa annum 1528. in 4.

F. MARTINVS DE LA FVENTE, monachus Cisterciensis domus Hortensis, domesticarum cærimoniarum peritiam, curámque asserendæ rei ecclesiasticæ bene ostendit in eo libro, quem triplicem dedit, quâ tamen linguâ, mihi incertum, hoc titulo,

De Officialibus monasterii, sacrificio missæ, & horis canonicis; De modo legendi horas canonicas Dominicis diebus & feriis totius anni: De Sanctis, sive de modo legendi Officium in solemnitatibus Sanctorum; De signis, quibus monachi uti debent in locis & horis silentii. Salmanticæ apud Ioannem Fernandez 1586. in 8. Hæc ex *Bibliotheca Cisterciensi*. At ego librum vidi ejusdem, nescio an eumdem, vulgarî linguâ, sic inscriptum,

Libro *de los Usos de la sagrada orden del Cistel, y observancia de España corregidos, añadidos, y enmendados por mandado del Capitulo general que se celebrò en Nuestra Señora de Palazuelos año MDLXXXVI*. Salmanticæ apud Ioannem Fernandez 1586. in 8.

Obiit in monasterio S. Claudii Gallecíæ anno MDXCV.

MARTINVS DE FVNES, Iesuita, in Academia Germaniæ Grecensi octo annis Theologiam docuit scholasticam, Mediolani etiam moralem magna cum laude; moribus ornatus placidissimis, & apprimè piis, ut *Bibliotheca Societatis* author ait, edidisséque eum -

Disputationem de Deo uno; itémque alteram -

Disputationem de vitiis & peccatis in genere. Græcii typis Vvidmanstadii 1589.

Speculum morale et practicum, in quo continetur medulla casuum conscientiæ. III. partibus. Constantiæ apud Nicolaum Kalt 1598. Coloniæque 1610.

Methodum practicam utendi libro Thomæ de Kempis De Imitatione Christi, scripsit, cùm doceret Mediolani, permisítque tacito authoris nomine vulgari: quam Italicè reddidit, atque edidit Bartholomæus Zucchius Mediolani 1603.

Is, cùm sub annum salutis MDCXVII. in Hispaniam proficisceretur, in *Colle* agri Florentini oppido vitam cũ morte commutavit.

F. MARTINVS GARZIA, Requenensis, cœnobii Carmelitarum sodalis, Doctor Salmantinus, qui floruit circa ann. MDLXVII. scripsisse fertur plura, quę adservantur in Pinciano monasterio, authore Cassanate in *Paradiso Carmelitici decoris*: inter alia, ut alibi lego, est *De similibus Sacræ Scripturæ*, liber.

MARTINVS GARZIA, in Aragoniæ regno, ejúsque oppido *Caspe* natus, juvenis in Italiam veniens, in Collegióque S. Clementis Hispanorum Bononiensi admissus, Theologiæ aliarúmque disciplinarum cùm non mediocriter esset peritus, Academicam ejus scientiæ laureâ reportavit. In reditu Darocensis Ecclesiæ Archidiaconatũ, quæ dignitas est in Cæsaraugustana Ecclesia, atque item Canonicum in ejusdem regulari per id tempus collegio sacerdotium obtinuit. Catholicis Regibus Ferdinando atque Elisabethę à concionibus sacris fuit, Reginæ insuper à confessionis sacramento; regníque Aragoniæ ob meritum, quod in conversione plurium, cùm Maurorum, tum Hebræorum, ad rectæ fidei viam scriptis, vocéque fuerat consequutus, ab iisdem Catholicis Regibus Inquisitor, fideíque delectus custos. Barcinonensis tandem creatus Antistes obiit. Ab eo habemus -

Concionum volumen justum, quas Cæsaraugustæ habuerat, doctrinâ utriusque Theologiæ scholasticæ atque expositivæ, lectione SS. Patrum, atque in primis zelo & ardore animarum salutis plenas. Has Cæsaraugustæ edi curavit Augustinus Olivan Barcinonensis Canonicus, 1550.

Distichorum Catonis interpretationem Martini vulgarem, Hispani sermonis versibus comprehensam, laudat Vincentius Blascus Lanuza *Aragon. Histor.* lib. V. cap. XXXVIII.

Reliquit etiam -

Annales, seu Historiam Serenissimorum Aragoniæ Regum; cujus meminit Hieronymus Zuri-

Zurita lib. I. *Annal. Aragoniæ* cap. XLIV. extatque in Bibliotheca D. Francisci de Vrrea ejus regni Chronographi scriptum reliquit Ioannes Franciscus Andreas de Vstarroz, regni & ipse Historicus, in libro *De Patria Sancti Laurentii* cap. VI. pag. 118.

Martini cum laude maxima extat apud plures memoria, Ioannem nempe Genesium Sepulvedam sodalem in Bononiensi collegio in ea, quam *de rebus Aegidii Cardinalis Albornotii* referens, clarorum istius sodalitii virorum notitiam exhibet, Lupum de Obregon, qui in *Confutatione Alcorani* usum se nostri monumentis ignorari noluit, Ioannem Trullum *De Ordine Canonicorum regularium* lib. I. cap. VI. Didacum Murillo in *Historia Cæsaraugustanæ urbis* tract. II. cap. LI. Martinum quoque Carillum in *vita S. Valerii Episcopi Cæsaraugustani* cap. I. qui tamen doctiorem in Theologicis, quàm in re Historica eum arbitratur, Franciscúmque Andream Vstarrozium proximè laudatum.

MARTINVS GARCIA, author operis inscribitur, quod M. S. fuit in Bibliotheca Olivariensi, hoc titulo insigne,

Carlos V. Emperador *y Rey de España, sus batallas, ligas y exercitos desde el año MDXXII. hasta el de MDXLV.* in folio.

MARTINVS GIRON DE PALAZEDA. Vide *Ioannes Martinez de Ripalda.*

MARTINVS GODOY DE LOAISA, Seguntinæ Ecclesiæ Decanus, Latinam orationem à Petro Fontidonio Segoviensi habitam in Tridentina Synodo ad Patres ibi congregatos Comitis Lunę Hispaniarum Regis Legati nomine fecit Hispanam, prodiréque fecit Segontiæ anno 1563. in 8. ex officina Sebastiani Martinez. Vulgavit quoque similiter procurata -

Distichos *de Caton y otras sentencias.* Lugduni apud Michaëlem Silvium 1556. 8.

MARTINVS GOMEZ DE PAMPLONA, partim interpretatus est, partim collegit, ediditque simul Tractatus sequentes de peste -

La Preservacion *de la Peste, de Marsilio Ficino.*

Consejo *contra la Peste, del Dotor Garbo.*

Tratado *de la Peste, del Tarentino Protomedico del Rey de Francia.*

Lo que ay contra la Peste *en las epistolas de Nicolas Monardes.* Pampelone 1598. in 8. in officina Matthæi Mares.

MARTINVS GONZALEZ, nescio quis, in catalogo quodam librorum M. S. author refertur operis sic inscripti,

Memorial *de la Politica necessaria &c.*

MARTINVS GONZALEZ, edidit -

Memorial *de la restauracion de España.* Pinciæ 1600. in folio.

MARTINVS DE HERMOSILLA, Balbezili, quod Seguntinæ diœcesis oppidum est, Parochus dedit foras carmine Hispanico -

La Degollacion *de San Iuan Bautista, en quintillas.* Matriti 1630. in 8.

MARTINVS DE IBARRA, Cantaber, in re Poëtica, quod rarum in gente decus, nostrorum aut exterorum hominum, qui Latina carmina modulati sunt, paucis secundus, edidit -

Caroleidos libros IV. heroicis versibus. Barcinone 1516. in 4. Quorum argumenta, ne sis nescius, tetrastichon hoc comprehendit,

Primus sancta canit Caroli incunabula Magni;
Quæsitum Arctoo Regem de patre Secundus;
Tertius Hesperiæ sulcantem cærula classem:
Imperium fratres mutantes numine quartus.

In Michaëlis Verini Disticha commentarium. Lugduni 1539. ut est in Gesneri *Epitome.*

F. MARTINVS A IESV MARIA, & F. THOMAS A SANCTO VINCENTIO, Carmelitę excalceati, egregia doctissimáque

Apologemata super origine & antiquitate ordinis Carmelitarum, Philippo IV. Regi Catholico obtulisse, generalíque Inquisitioni Hispaniarum referuntur in *Dissertatione Historico-Theologica Thomæ Aquinatis de S. Iosepho, de Patriarchatu Eliæ*, parte II. sectione III. in fine.

F. MARTINVS IGNATIVS DE LOYOLA, Cantaber, Minorum reformatorum sodalis, S. Ignatii Loyolæ Societatis Iesu fundatoris propinquus, Episcopus Argentei fluminis, ut vocant, in meridionali America, scripsit, Antonio Leonio atque Ægidio Gonzalez testibus,

Itinerario *de España a las Filipinas, y de alli a la China, y buelta por la India Oriental:* Hoc edidit in *Sinica* sua *Hist.* F. Ioannes Gonzalez de Mendoza, non dissimulato authoris nomine, in editione anni 1585. aliter atque factum fuit in altera anni 1586.

F. MARTINVS DE S. IOSEPHO, Placentiæ natus, Franciscanus excalceatus provinciæ Sancti Pauli, Theologię olim Lector, quę mores informat, Custósque, ut vocant, Definitórque suæ provinciæ, atque etiam Valentinæ Sāčti Ioannis Baptistæ Visitator, scripsit-

Coronica *de las Provincias de S. Iosef y de S. Pablo de los Descalzos de San Francisco,* duobus tomis, Arevali 1644.

Vida *del B. Fr. Pedro de Alcantara.* Matriti eodem anno.

Discurso Apologetico *en que prueba que el B. Fr. Pedro de Alcantara pertenece a las provincias de S. Josef y S. Pablo*, ibidem 1642.

Aviso *de Confessores y Guia de Penitentes*. Matriti apud Gregoriũ Rodriguez 1649. fol.

Epitome *del Orden judicial religioso*. Cæsaraugustæ 1638. in 8.

Breve exposicion *de los preceptos que en la regla de los frailes Menores obligã á pecado mortal*; primùm annò 1638. Cæsaraugustę, hinc Salmanticæ 1633. deinde cum additionibus 1655. in 4. Matriti.

Explicacion *de muchas Bulas y Privilegios Apostolicos concedidos a los Regulares*. Cæsaraugustæ 1638.

F. MARTINVS DE S. IOSEPHO, Franciscanus, edidit, Lucã Vvaddingo attestante,

Ceremonial *de la Missa*. Vallisoleti 1623. Quem natum ait in oppido quodam diœcesis Segoviensis; unde magis apparet diversum esse eum à superiore.

MARTINVS DE ISLARES, scripsit, uti ex M. S. Roderici de Agandaru *Historia Philippinarum Insularum* refert Antonius Leonius in *Bibliotheca Indica Occidentali* Tit. VII.

Relacion *del viage de Ruy Lopez de Villalobos al descubrimiẽto de las Filipinas*, M.S.

D. MARTINVS DE LARREATEGVI, Cãtaber in collegio Salmantini gymnasii, quod ab Ovetensi Antistite fundatore cognomentum habet, Professorem egit Iuris civilis, ut vocant, vespertinum: inde inter Iudices Pincianæ Curiæ allectus, merito doctrinæ, integritatisque in supremo tandem Castellæ Senatu jus dicere promeruit. Scripserat Salmanticæ.

Selectarum Iuris civilis Disputationum lib. VIII. Salmanticæ editos 1630. in 4.

Obiit XVII. die Iunii MDCLI. Matriti in curia.

MARTINVS LASO DE OROPESA, Oropesanus, Canonicus Ecclesiæ Burgensis, moribus & literis perquàm ornatus, Francisco Mendozæ S. R. E. Cardinali à secretis, scriptam reliquit post mortem publicandam Lucani Hispanam versionem prosaicam, quæ edita fuit hoc titulo,

Lucano traducido *de verso Latino en prosa Castellana*; cum additione trium librorum, quibus Lucano indicta bellorum civilium ultima traduntur, ad Antonium Perezium Regi Catholico à secretis. Burgis apud Philippum Iuntam 1588. in folio, quæ quidem valde laudatur. Romæ obiit diem suum author, tumulatus in templo Apollinari Martyri sacro, quod Germanæ nationis collegio à Gregorio XIII. adplicitum postea fuit, cum hac inscriptione,

D. O. M.
MARTINO LASSO HISPANO
EX VICO OROPESA PROV. ABVLENSIS
ORIVNDO
CANON. ECCLESIÆ BVRGENSIS
FRANCISCO CARD. A MENDOZA
A SECRETIS, OMNIBVS DISCIPLINIS
ORNATO VIRO,
MORVM ETIAM COMITATE INQ. REB.
GERENDIS FIDE ET INDVSTRIA
PERSPICVO.
SEXAGESIMO QVINTO SVÆ ÆTATIS
ANNO OMNIBVS SVIS REBVS
EX VOTO COMPOSITIS E MEDIO
SVBLATO.
PETRVS ORDOÑEZ DE AÑAYA
EXEQVVTOR
ET IOANNES BAPTISTA BONELLVS
EX TESTAMENTO HÆRES
BENEMERENTI. P.P.
OBIIT XVIII. IANVARII,
MDLIV.

F. MARTINVS DE LEDESMA, desumpto ab oppido natali, quod *Tormi* fluvio adjacet, ut fama est, cognomine, Dominicanus sodalis, eâ literarum sacrarum, præcellentisque ingenii existimatione suo tempore, hoc est, circa annum MDXLIV. censebatur, ut præcipuum ante alios habuerit Ioannes Rex Portugalliæ III. quem ad primariam Theologiæ lectionem Conimbricensis Academiæ, cui præceptoribus optimis & doctissimis ornandæ, suóque operi magnificentissimo ad unguem perficiendo invigilabat per eos dies, è Salmantina urbe accerseret. In eo munere plusquam triginta annis continuò se exercuit; nec emeritus juxta morem ab opere destitit. Adeo libenti animo studiis & scholaribus se impendebat. Quod ut præstaret vir juxtà modestus ac pius, noluit inde ad Episcopatum Visensis urbis, quem ei Catherina Sebastiani Regis minorennis mater obtulit, averti. Præter scripta plura in D. Thomæ Summam Theologicam toties in recitationibus seu prælectionibus Academicis tam prolixæ professionis percursam, &, si aliquem majorem sermonis cultum admovisset, egregiè illustratam, edidit.

In Quartum librum Magistri Sententiarum, volumina duo.

Antonius Possevinus in errore versatus est, dum de *Matrimonio* Tractatũ Petri Ledesmæ Martino huic tribuit, cujus & Ludovicus Sousa in *Historiæ ordinis sui Dominicano-Lusitanæ* lib. III. cap. V. cum laude meminit. Ereptus fuit è vivis anno MDLXXIV. jacétque in majori sacello ad S. Thomæ collegium, quod ipse in eadem Academia Conimbricensi ædificaverat.

F. MAR-

F. MARTINUS DE LEON, Hispalensis, Augustinianus, dum in Peruano tractu peregrinaretur, edidit -

Relacion *de las Exequias que el Excelentissimo Señor D. Iuan de Mendoça y Luna Marques de Montesclaros Virrey del Pirù hizo en las Honrras de la Reina D. Margarita de Austria.* Limæ 1612. in 4. apud Petrum Merchan.

Reversus in patriam meruit Puteolanis in regno Neapolitano Episcopus dari; quo loci cùm rebellante urbis regiæ populo, exemplúmque urbis principis sequentibus quampluribus regni oppidis, eximiâ fidelitate, magnáque animi præsentiâ id confecerit, ne vicina lues gregem suum invaderet, virum sic de republica meritū Philippus Rex noster IV. in Panormitanum Archiepiscopum transferri curavit. Qua in sede obiit exeunte anno MDCLV.

F. MARTINUS DE LEON, ordinis Prædicatorum, apud Indos scripsit, sed non nisi post ejus obitum editum fuit -

Manual breve *y forma de administrar los Sacramentos a los Indios.* Mexici 1617. in 8. Sub hoc eodem nomine prodiit -

Modo *de enseñar la Dotrina Christiana a los Indios.* 1614. in 8.

F. MARTINUS DE LILIO, Seraphici ordinis Castellæ provinciæ, scripsit -

De la Oracion mental, *y exercicios espirituales*; duabus partibus; quarum posterior (ait Lucas Vvaddingus) authorem habet Ludovicum de Riaño Matritensem. Matriti apud Antonium Martin 1611. in 8.

Florem quoque *Sanctorum* eidem tributum lego.

. MARTINUS LOPEZ DE ITURGOIEN, regius Fiscalis Advocatus in Auditorio seu Conventu Iuridico Limensi, misit ad Regem nostram -

Relacion *del viage que por el estrecho hizo Iaques Tremit el año de MDCXXXIII.* Anton. de Leon in *Bibliotheca Indica* Tit. XI.

. MARTINUS LOPEZ DE LEZANA, nescio cujus sæculi homo, Haraldum tamen, sive proprio Hispanorum vocabulo *Faraute* Ducis Medinæ Assidonensis gessit, scriptúmque reliquit -

Linages *de España*; quem librum M.S. habuit Gundisalvus Argote de Molina; laudátque alicubi D. Iosephus Pellizerius Chronographus regius.

F. MARTINUS MARTINEZ, Benedictinus, S.T.M. ordinísque sui Chronographus, in domo Sancti Æmiliani eum professus, ne deesse videretur commisso muneri in publica re monasterii sui & instituti, scripsit -

Apologia *por S. Millan de la Cogolla Patron de las Españas monge de la orden de S. Benito.* in 4. Matriti 1642. Cui adjungitur -

Vida *de San Millan escrita por S. Braulio Arçobispo de Çaragoza traducida en Castellano por Fr. Prudencio de Sandoval.*

Obiit Pinciæ anno MDCXXXIII. rebus domesticis illustrandis intentus.

MARTINUS MARTINEZ DAMPIES, Catalanus fortè, Ioanni Aragonio Ripacurtiæ Comiti, Cataloniæque Proregi nuncupavit -

Translacion *del Santo viage de Tierra santa fecho y compuesto por el Reverendo Bernardo de Breindenbach Dean de Maguncia.* Cæsaraugustæ 1498. fol. Vertit necnon ex Catalano sermone -

Libro *de Albeiteria, que escriviò Manuel Diaz Maiordomo del Rey D. Alonso de Aragon.* Cæsaraugustæ 1498. in folio.

Prodiit quoque ab eo linguâ Castellanâ ejus temporis -

Triumfo *de Maria*, versibus dodecasyllabis (*Coplas de arte maior* nos dicimus) & prosa, cum moralitatibus in 4. Vidit D. Thomas Tamajus.

F. MARTINUS A MATRE DEI, Carmelitarum nudipedum sodalis, generalisque, ut vocant, ordinis Diffinitor, edidit pluribus vertendum linguis -

Practica *y exercicio de bien morir.* Matriti 1628. in 16.

Item hujus tituli librum -

Las tres Asistentes *de Iesus*; hoc est, paupertatem, dolorem, & infamiam. Cæsaraugustæ 1654. in 8. item -

Estaciones *del Ermitaño de Christo.*

. MARTINUS MICHAEL NAVARRO, Turiasonensis, atque ejus Cathedralis Ecclesiæ Canonicus, vir singulari Græcis in literis, Latinisque eruditione, excellentis ingenii ac spiritus Poëta, quamplura reliquit metricæ hujus artis, manuscripta quidem hactenus, monumenta, quæ in Bibliotheca fuerunt D. Antonii de Aragon & Corduba Eminentissimi S. R. E. Cardinalis; servátque Cæsaraugustæ *Hieronymus Martel* hujus Ecclesiæ Metropolitanæ Cantor. Matriti possidebat *Descriptionem Hispaniæ* versibus formatam Latinis, dum viveret, annis superioribus D. Michaël Baptista de Lanuza in supremo Aragoniæ Senatu vices Protonotarii gerens, sat propriis scriptis notus. Laudant Navarrum Ioan. Andreas Vstarrozius Aragoniæ Chronographus in *Panegyrico D. Thomæ Tamaji à Vargas*, & in libello *De las medallas desconocidas* pag. 169. aliique. Cujus & in laudem Pueri Christi Martyris *Dominici Vallensis* Latinum Epigramma Ioannes Tamajus *Hispani Martyrologii* author edidit tomo IV. die XXXI. Augusti. Edita sunt post ejus mortem

tem, curâ laudati jam D. Michaëlis de Lanuza,

Rimas varias, vulgari carmine elegantissima.

MARTINUS MONTER DE CUEVA, Aragonius, domo ex Osca urbe, Iuri civili operam dedit Bononiæ, in Clementino Hispanorum collegio cooptatus sodalis, eámque in eo studio progressionem fecit, ut cùm in patriam remeasset, Iuris prudentiam de superiore loco primarius Antecessor ingenti opinione doctrinæ fuerit professus. Deinde ad rempublicam gerendam invitatus summâ integritatis laude Locumtenentem curiæ Iustitiæ, Iudicē deinde regiæ Audientiæ Aragonēsis, hinc anno MDXCVI. Fiscalem in supremo Matritensi rerū Aragonicarum consilio, tandémque Senatorem gessit. Habemus quidem ab eo sequentia opera;

Ad Rubricam & L. I. D. de officio ejus cui mandata est, &c. Bononiæ 1571.

Ad Titulum C. de Pactis Commentaria. Oscæ apud Ioannem Perez de Valdiviesso 1586. in folio.

Ad Rub. Soluto matrimonio, Commentaria. Bononiæ 1570. in folio.

Decisiones Sacræ regiæ Audientiæ causarum civilium regni Aragonum, discursu theorico & practico compactarum. Cæsaraug. 1598. & Marpurgi in Germania apud Paulū Egenolphum 1601. in folio.

Propugnaculum pro Gymnasio urbis Oscensis; scilicet evitando præjudicio, quod huic scholæ, nova si erigeretur Cæsaraugustę schola, creabatur, hoc opus ad eos, quorum curæ res erat, direxit. Sed reposuit pro Cæsaraugustanis Ioannes Gaspar Ortigas.

Commentaria ad Tit. Si certū petatur; ac *De Alimentis*, inedita, ut suspicamur.

MARTINUS DE MOROS, civis Bilbilitanus, (*Calataiud* oppidum Aragoniæ regni juxta vulgarem captum intelligo) commentarium reliquit M.S.

De la Vida *de D. Pedro Cerbuna Obispo de Tarazona;* quem laudat Franciscus Blasco de Lanuza in *Historia Ecclesiastica Aragoniæ*.

F. MARTINUS DE MURUA, Cantaber, patriâ ex *Garnica* oppido, ordinis S. Mariæ de Mercede redemptionis captivorum, scripsit

Historia general *de los Ingas del Pirù*, circa annum MDCXVIII. cum Iconibus vestium, armorum, cæterorúmq; indumētorum ejus gentis coloribus suis distinctis: quæ ex Bibliotheca domus Matritensis transiit in Bibliothecam D. Laurentii Ramirez de Prado regii Senatoris, authoribus mihi Fratre Petro à Sancto Cæcilio ejusdem ordinis in M.S. libello *De Familiæ suæ Scriptoribus*, & Illustriss. D. Antistite Hydruntino D. Gabriele Adarzo Santanderio literis ad me datis.

MARTINUS OLAVIUS, vulgo OLAVI, Cantaber ex Victoria urbe Alabæ provinciæ Metropoli, Doctor priùs Theologię Parisiensis, ibiq; Philosophiæ Professor, sodalis deinde Iesuitarum ab Ignatio ipso fundatore susceptus, ac iisdem ferè diebus cum eo vivis ereptus, ingenti fuit opinione doctrinæ, cùm viveret; scripsítque, ut *Bibliotheca* author ait,

Assertiones de conditione, lapsu & reparatione hominis; & alias itidem collectas ex lectionibus, quas in collegio Romano habuit.

De Iustificatione opus M. S. in Bibliotheca Ambrosiana Mediolani.

Oratio quędam edita est inter Tridentinas, quam coram hoc Ecclesiæ Senatu Societati nondum initiatus dixit.

Modesta quoque *responsio ad Decretum Parisiense à Sorbonicis Doctoribus contra Societatem Iesu in ipsis ejus initiis latum*, extat in *Historia Societatis* Tom. I. lib. XV. num. 46.

Decessit XVI. Kal. Septemb. an. MDLVI.

F. MARTINUS DE PERAZA, Ocaniensis, nobili loco natus, in pubertate Cisterciensium, mox Carmelitarum sodalis, Sacræque Theologiæ Magister, Salmanticæ ex primaria cathedra sacros libros fuit interpretatus post Cęsaraugustanam similem professionem Hebræorum linguæ peritus, vigintíque ferè annis ad populum conciones habuit salutari eloquentiâ, quæ & in monumentis ab eo relictis spectatur. Nempe in lucem emisit

Sermones Quadragesimales, *y de Resurreccion;* duobus voluminibus. Salmanticæ 1604. in 4. apud Artum Tabernier, & Andream Renaut; Barcinone sequenti anno apud Raphaëlem Vives & apud Sebast. Cormellas.

Sermones *de Adviento y de Santos.* Cæsaraugustæ 1600. in 4. apud Angelum Tavanum.

Quadragesimalia duo alia volumina reliquisse in schedis refertur, quorum unum vices agit *Davidicorum Psalmorum*, alterum *Pauli Apostoli Epistolarum commentarii;* item & *Mariale*, quod in Bibliotheca Excellentiss. Dom. D. Didaci Arce Reinoso Inquisitoris Hispaniæ regnorum generalis, Regique nostro à conciliis status fuisse referunt Ioannes Tamajus in *Martyrologio Hispano*, VIII. die Decembris, & Petrus Alva, Tamajū laudans, in *Militia Conceptionis;* nec non & doctissima *in Iob Commentaria*, quorum editioni intercessit Ioannis Pinedæ Iesuitæ similis labor in lucem emissus; si vera sunt, quæ de nostro refert *Paradisi Carmelitici* author Marcus Antonius Alegre à Cassanate. Asservantur ea in Bibliotheca Salmantina Carmelitarum. Obiit in eadem domo Præfectum agens, sacrorúmque Bibliorum in gymnasio primarium Interpretem, anno MDCIV. minor quinquagenario.

F. MAR-

F. MARTINVS DE PEREA, domo Pacensis, professione Augustinianus, Mexici apud Americos septentrionales primariam Theologiæ cathedram rexit; atque ibi & in Bætica inde reversus provinciæ præfecturam administravit. Huic tribuit *Alphabeti Augustiniani* author Thomas de Herrera.

In Regulam Sancti Augustini commentaria; ingenti volumine, quæ an edita sint, haud docet.

D. MARTINVS PEREZ DE AYALA, patriam habuit *Hieste* oppidum diœcesis Carthaginensis, aut potiùs *Securam* in montanis, quæ ab ea nomen accipiunt, quod scriptum ipse in relatione vitæ suæ dicitur reliquisse; natus anno MDIV. nobilibus quidem, sed nullarum facultatum parentibus. Quare primoribus literis & Grammaticâ, quam accuratè didicit, tanquam instrumento usus fuit ad se ipsum ac viduam matrem necessariis exhibendos, præceptorem ejus artis exercens. Compluti dein Philosophiæ, Theologiæque dedit operam, nec non Salmanticæ in collegio S. Iacobi equestris ordinis, admissus paulò antè ad Vclesianam Religiosorum sacræ hujus militiæ familiam & domum. Quo in gymnasio Franciscum Victoriam Dominicanum præceptorem sortitus est. Toleti Philosophiam, Granatæ etiam Theologiam docuit, Academicis professionis insignibus utrobique susceptis. Vsque dum à Giennensi Antistite D. Francisco à Mendoza evocatus, aures sibi pœnitenti ut præberet, vicéque illius Episcopatum regeret, patronum paulò pòst in Italiam sequutus, Lovaniique in Belgio resistens Hebraicæ ac Græcæ linguis addiscendis vacavit; indéque cum quodam Lovaniensi Doctore, post Giennensis obitum, destinatus Vvormatiam ivit pro Catholica religione tuenda cum hæreticis congressurus. In Belgium postea reversus Antverpiæ in quodam fratrum cœnobio interpretatus est Paulum Apostolum, atque scribere cœpit celebres illos in defensionem Apostolicarum traditionum commentarios. Profectus inde Caroli Cæsaris jussu ad Tridentinam Synodum, interfuit sessioni, quæ de justificatione divinæ gratiæ catholica exposuit dogmata. Vnde in Germaniam revocatus deligi promeruit ab eodem Cæsare anno ejus sæculi XLVIII. in Accitanæ Ecclesiæ Præsulem: quod munus gerens interfuit secundò Tridentini Concilii denuò convocati à Iulio III. Pont. Max. tribus sessionibus; translatus post novem annos ad Segoviensis urbis Sedem. His infulis ornatus tertiò Tridentum ivit magnum illum virum Benedictum Ariam Montanum ejusdem secum religiosæ familiæ in comitatu ducens, dum annus verteret LXII. In reditu Valentinę Ecclesię Archiepiscopali datus fuit Pastor: cui sponsæ adhæsit ab anno LXIV. usque ad LXVI. Valentiæ obiens sexagesimo secundo ætatis nondum completo; vir longiore vitâ dignus, Benedictique ejusdem Ariæ Montani elogio in Præfatione *Itinerarii Beniamini Tudelensis*, *doctissimus simul ac piissimus, nec linguæ Hebraicæ ignarus*; item Bernardini Gomezii à Miedes Albarrazinensis Episcopi in *Enchiridio Podagræ* vulgari linguâ scripto, ubi occasionem mortis ejus refert, *vigilantissimus Pastor*; in monumentis Vclesiensis suæ domus, *vir acerrimi judicii, & ingenii religione, literis & doctrinâ clarissimus*, meritò nuncupatus. Princeps nobis relictum ab eo opus, illud est.

De Divinis, Apostolicis, atque Ecclesiasticis traditionibus, déque authoritate ac vi earum sacrosancta assertiones, seu libri decem; ad Philippum Hispaniarum Principem. Coloniæ apud Gasparem Gennepeum 1549. Parisiisque eodem anno. De quo Michaelis Medinæ Franciscani viri doctrinâ celeberrimi lubet elogium subjungere. *Martinus Aiala Segoviensis Episcopus* (ait lib. I. *De recta in Deum fide*, c. IV.) *vir præter integrum animum & excellens ingenium, veteris ecclesiasticæ lectionis consultissimus; quibus dotibus sic urget hæreticos opere illo de Ecclesiasticis traditionibus, ut nisi Diabolo obsidente oculis animi capti essent, apertè visuri sint, quantùm impiæ istæ novationes à veteris illius Ecclesiæ moribus distent.* Reliqua sunt, Latina quidem,

Commentaria in Vniversalia Porphyrii. Granatæ 1537. in folio.

Hispana hæc autem pietatem promoventia,

Compendio *y declaracion de lo que son obligados à guardar los Cavalleros de la Orden de Sant Iago, assi por los votos, fin de su orden y disposicion de su Regla, como por los estatutos y loables usos y costumbres della.* Huic accedit:

Vn breve Tratado *para bien confessar.* Mediolani 1552. in 8. Aliud opus credo, est.

Compendio *para examinar la conciencia*. Valentiæ 1582. Antverpiæq; apud Plantinum in 16. aliàs *Confessionario*. Pampelonè 1612. Pinciæque antea 1604. in 16. additâ insuper, *La Protestacion de la fee del Maestro Castañiza*.

El Catecumeno, *ò Christiano instruido*. Mediolani 1552. in 8.

Avisos *de bien morir*. Mediolani 1552. in 8.

Doctrina Christiana *para los que entienden ia algo mas de lo que a los niños se les suele enseñar communmente, por modo de Dialogo.* Mediolani 1554 in 8.

Magnus ille vir D. Ioannes de Ribera Archiepiscopus Valentinus edi curavit Valentiæ, quasi antea ineditum & in schedis Martini nostri repertum, nescio an diversum à laudatis, opus hoc titulo,

Catecismo; formâ & ipsum Dialogisticâ, 1599. 4. apud Petrũ Patricium Mey.

Cur

Cur etiam non tribuemus ei -

Concilium Valentiæ celebratum anno MDLXV. Synodúmque sequenti; quæ duo typis edidit Ioannes Mey ibidem anno 1556. necnon & ex ejus schedis collectum aliud,

Doctrina Christiana *en lengua Arabiga y Castellana para instruccion de los nuevamente convertidos del reino de Valencia*. Ibidem iisdem typis 1566. in 8?

M.S. quoque reliquit *Vitæ suæ*, quam diximus, *Relationem*, qua usus fuit Ægidius Gundisalvi Davila in ejus formando elogio inter Segoviensis Ecclesiæ Episcopos, ac Didacus Colmenares in ejusdem urbis *Historia*: Item *Vitam & res gestas Petri Alphonsi* sodalis, qui Præfectus fuit domorum S. Marci & Vclesii, integritate morum venerabilis. Hanc Vclesienses adservare affirmavit mihi oculatus testis Illustrissimus D.D. *Hieronymus Mascareñas* Segoviensis Episcopus. Iacet in Sede sua Valentina in cappella S. Petro sacra sub hoc epitaphio,

IN SPE RESVRRECTIONIS MORIOR.
HIC SITVS EST MARTINVS DE AIALA
ARCHIEPISCOPVS VALENTINVS,
QVI LICET
TRES ECCLESIAS REXERIT
GVADIXENSEM, SEGOVIENSEM,
ET HANC POSTREMO VALENTINAM
IN QVA DECESSIT,
NIHIL TAMEN TVLIT ÆGRIVS QVAM
PRÆESSE.
OBIIT NONIS AVGVSTI
MDLXVI.

MARTINVS PEREZ DE VNANOA, patriâ Valentinus, Iesuitarum sodalis ac Theologiæ Doctor, quam totos XV. annos Valentiæ docuit, atque aliquot insuper Barcinone. Rexit collegia Oscense, Cæsaraugustanum, Valentinum, atque item Valentinam Professorum domum; Censor ad hæc Theologus apud Aragonenses rerum Fidei Iudices. Hæc ejus opera;

De Ineffabili Sacrosanctæ Trinitatis mysterio Tractatus, Lugduni 1639. in folio.

De Mirabili Verbi Incarnati mysterio commentarius. Ibidem 1643. in folio.

De Sancto Matrimonii Sacramento opus morale Theologicum LX. Disputationibus divisum. Ibidem apud hæredes Petri Prost 1645. in folio.

De Pœnitentia. Lugduni in fol.

MARTINVS DE QVIÑONES, nescio quis, scripsisse dicitur,

De Temperantia, & Fortitudine. in 4.

F. MARTINVS DE RADA, Navarrus, Eremitarum Salmantinæ domus Sancti Augustini sodalis, in Occidentalibus Indorum regionibus, nec non & Philippinis, ut vocant, insulis peregrinatus, Sinis quoque bis, sed frustra, tentatis, scripsisse dicitur -

Itinerario *del viage que hizo de Manila a la China*. M. S. quod idem opus judico cum -

Sinensis regni descriptione.

Arte *y Vocabulario de la lengua China*. Authores sunt Antonius Leonius in *Bibliotheca Indica*, & Thomas de Herrera in *Historia Salmantino-Augustinianæ domus*.

F. MARTINVS DE RECARTE BENGOCHEA (hæc propria illius appellatio, non *de Recalde Bengochea*, aliàs ei tributa) Guipuscoanus ex oppido *Ataun* Pampilonésis diœcesis, Carmelitarum Matritensium ab anno MDXCVIII. sodalis, inter quos vixit ac vivere desiit anno MDCXLIV. pietatis ac doctrinæ reportatâ laude. Scripsit -

Del Aborrecimiento *del pecado*; duobus libris. Matriti anno 1617. apud Alphonsum Martinum in 8.

Instruccion *para cōfessarse*. ibid. 1618.

Parabat prelo, sed Latinè,

Solem veræ Legis Dei, tomo uno in folio. Atq; item vulgare aliud opusculum-

Consuelo *en los trabajos*, appellatum.

Formavit insuper -

S. Isidori Agricolæ Matritensis officium cum octava; aliósque Tractatus de variis rebus, sive Theologicis, sive Politico-Christianis. Domestica munera & literarios titulos ambivit nunquam, & vel sibi oblatos non admisit. Parentibus editus fuerat Martino de Recarte & Catherina de Aguilar & Fabra laudati oppidi de *Ataun* civibus.

MARTINVS DE REINA, oppidi *Aranda*, quæ à Durio flumine cognominatur, incola, dedit versum à se, ut jactat, in sermonem vernaculum -

Dechado *de la vida humana moralmente sacado del Iuego del Axedrez*. Pinciæ apud Franciscum Fernandez de Cordoba. 1549. 4. Fabulosum advocat hujus operis è Græcia authorem *Xersem* Philosophum, seu *Philometorem*, quem ait hoc scripto symbolico, tanquam seriò luderet, voluisse Regem Babiloniorum Evilmerodach trucem & injustum rectè gubernandi rationis admonere. Cúmque adeo rara sint hujus libri exempla Latinè à quodam è Græco versi, ut non nisi codicem suum, quo usus fuit, & alterum in Bibliotheca fratrum Minorum Legionésium viderit, sese, inquit, ut verteret, & in vulgus daret, persuasum fuisse.

F. MARTINVS DE REQVENA, Augustinianus excalceatus, in lucem emisit.

Exequias *del Rey Felipe III. en Guaxaca*. 1623. in 4. Aliis est Dominicanus, quod scire non multùm interest.

MAR-

MARTINUS DE ROA, Cordubensis, Iesuitarum sodalis, puerorum institutioni totos sedecim annos addictus, atque in collegio Cordubensi Rhetorum disciplinam, mox & sacras literas professus, ingentem sibi eruditionis, eloquentiæ atque omnigenæ doctrinæ laudem comparavit, vulgaris maximè linguæ puritatis atque elegantiæ nomine in paucis, qui hoc regnum tenent, numerandus. Collegia sodalium rexit Astæ, Hispali, Malacæ, Astigi, Cordubæ, Vices Præpositi domus professæ Hispalensis, atque item Provincialis Præfecti totius Bæticæ provinciæ gessit; à qua etiam ivit in Romanam Curiam Procurator. Plura scripsit Latina & vernacula. Prioris ordinis hæc,

Singularium locorum ac rerum, libri V. in quibus cùm ex sacris, tum ex humanis literis multa ex Gentium, Hebræorúmque moribus explicantur. Cordubæ 1600. in 4. Lugdunique 1604. in 8. Simúlque edidit

De Die natali sacro & profano, librum unum; cui adjungitur

Singularium locorum liber. VI.

Singularium Sacræ Scripturæ, volumen alterum libris ...... Lugduni anno 1634. in 8. utrumque editum nuper fuit Lugduni apud Laurentium Anisson. 1667. 8.

De Corduba in Hispania Bætica Principatu, & de authoritate & antiquitate Sanctorum Martyrum Cordubensium, ac de Cordubensi Breviario: Luguni apud Horatium Cardon 1617. in 4.

Orationem Panegyricam ad Dominum Franciscum de Reinoso Episcopum Cordubensem.

In Abacuc Prophetam, & in *Ps. secundum Commentaria*,

Officia Sanctorum Ecclesiæ Cordubensis à Sede Apostolica adprobata.

De Accentu, & recta in Latinis, Hebrais Græcis & Barbaris pronuntiatione. Cordubæ 1589. in 8. Prodiit liber sub nomine Ludovici Petri Francesii, qui patruelem suum Roam nostrum appellat.

Supplementum item *Breviarii Hispalensis* edendum reliquit; ut in *Bibliotheca* legitur *Societatis*.

Hymnos item & *Poëmata* quædam.

Vernaculo sermone eleganti hæc,

Vida y maravillosas virtudes de D. Sancha Carrillo. Hispali 1615. in 4.

Vida de D. Ana Ponce de Leon Condesa de Feria monja en Santa Clara de Montilla. Hispali eodem anno apud Alphonsum Rodericum Gamarram, ac Cordubæ priùs 1604.

Flos Sanctorum, fiestas, y Sanctos naturales de la ciudad de Cordova, algunos de Sevilla, Toledo, Granada, Xerez, Ecija, Guadix, y otras ciudades, y lugares de Andalucia, Castilla y Portugal. Hispali 1615. in 4.

Santos Honorio, Eutichio, Estevan Patronos de Xerez de la frontera, nombre, sitio, antiguedad de la ciudad, valor de sus ciudadanos. Hispali 1617. in 4. apud Alphonsum Rodriguez.

Ecija y sus Santos, su antiguedad eclesiastica y secular. Hispali apud Emmanuelem de Sande 1529. in 4.

Malaga, su fundacion, su antiguedad eclesiastica y seglar; sus Santos Cyriaco y Paula M.M. San Luis Obispo sus patronos. Malacæ typis Ioannis René 1622. in 4.

De las Antiguedades y excelencias de Cordova. 1627. in 4. atque item vertit ex Latino suo ipsius opusculo

Antiguo Principado de Cordova en la España ulterior, ò Andaluz, traducido del Latin y acrecentado en otras calidades ecclesiasticas y seglares. Cordubæ 1636. in 4.

De la Antiguedad, uso, y veneracion de las Santas Imagenes y Reliquias. Hispali per Gabrielem Bejarano 1623. in 12.

Del Estado de las Almas en Purgatorio, apud eumdem 1619. in 12. & 1629. Barcinone item apud Sebast. Cormellas 1631. 8. Opusculum Italiæ donatum à Tiberio Putignano, atque item Latio à Ioanne Bucceleno Iesuita; Galliæ item à nescio quo, & Tholosæ typis editum 1645. in 12.

Del Estado de los Bienaventurados en el Cielo, de los Niños en el limbo, de los condenados en el Infierno, y deste mundo despues del dia del Iuicio universal: Hispali 1624. Barcinone 1631. in 8.

Oficios, y beneficios del Angel de nuestra guarda. Cordubæ apud Salvatorem de Cea Teza 1622. in 8.

Antiguo monasterio de S. Cristoval de la ciudad de Cordova, illustrado.

Ex Italico vertit Hispanicè

Vida, Santidad y milagros de Santa Francisca Romana ò de Ponciani. Italus author est Iulius Vrsinus ejusdem Societatis; prodiítque opus seu compendium à nostro majoris operis factum Hispali apud Gamarram 1615. in 4. Item ex Latino convertit

La Instruccion y regla del Bienaventurado S. Leandro Arçobispo de Sevilla à su hermana Santa Florentina. Ibidem apud Matthiam Clavijo 1629. in 4.

Tribui eidem non nescio, quamvis dissimulet *Bibliotheca* author,

La Vida del Herm. Francisco de Moscoso de la Compañia de IHS. natural de Badajoz.

Manuscriptam quoque *Historiam* reliquit integram *Bæticæ provinciæ Iesuitarum* Hispano eodem sermone; cujus priorem partem, scilicet quod intercedit ab exordio ipso usque ad annum sæcularem, Granatæ vidimus apud sodales collegii Sancti Pauli; ejus, quod superest, temporis gesta Cordubæ in domo Societatis adservari à fide dignis accepimus. Sub nomine tandem D. Andreæ de Morales Cordubensis Decurionis edidisse fertur,

Los Procedimientos *de la ciudad de Cordoba y fidelidad guardada al Emperador Carlos V. Rey de España en el tiempo de las Comunidades*, ut scribit *Bibliotheca* author.

Denatus noster est Montillæ Prieguensis Marchionis oppido amplo & divite, quinta die Aprilis anni MDCXXXVII.

MARTINVS DE ROXAS, Magistri ordinis Equitum Melitensium ad Tridentinam Synodum Orator, *Concionem* in eo Oecumenico consessu habuit VII. die Sept. MDLXIII. quæ inter alias edita est Lovanii, ac nuper Parisiis. Incipit, *Cum nuntiis, &c.* Castellanus hic natalibus, Iuris utriusque Doctor, Cancellariæ hujus Religionis Regens diu extitit eo etiam tempore, quo vice publica laudatam concionem habuit. Factus inde Melitensis Episcopus à Gregorio XIII. ex regia nominatione, obiit tandem Romæ XIX. Augusti MDLXXVII. Doctrinâ virum & prudentiâ clarum vocat eum D. Rocchus Pirrus in *Notitia VII. Siculæ Ecclesiæ Melitensis*.

F. MARTINVS DE RVEGO, Franciscanus provinciæ Burgensis, cœnobii S. Mariæ Angelorum urbis Sancti Dominici Calceatensis Præfectus, scripsit, Vvaddingo teste,

Purgatorio *de la conciencia*. Burgis apud Philippum Iuntam 1598. in 8.

F. MARTINVS RVIZ, ordinis Minorum provinciæ Castellæ, scripsit, authore mihi Lucâ Vvaddingo,

Directorium & Processionarium Fratrum Minorum. Salmanticæ 1612. nescio an Hispanicè.

MARTINVS RVIZ DE MESA, edidit-

Vida *del Maestro Iuan de Avila*.

D. MARTINVS DE SAAVEDRA & GVZMAN, Calatravensis eques, in regno Neapolitano provinciæ Barensis quondam Præses, scripsit, atque ibi edidit-

Discursos *de raçon de estado y guerra*. Trani 1635. in 8.

D. MARTINVS DE SANTOLARIA, Oscensis Ecclesiæ Canonicus, Philosophiæque in ejusdem urbis Academia Professor, scripsit-

Dialecticam. 1585. Laudat hunc Petrus Salvator Ardevines Isla in sua vernaculè conscripta *Mundi fabrica* lib. II. cap. XIV. lib. III. cap. II. & lib. IV. cap. III. D. Vincentius Ioannes Lastanosa *en los Dialogos de las medallas* pag. 85.

D. MARTINVS DE SARABIA, Pincianus Antecessor, scripsit, ut alicubi lego,

Discursum pro dignitate humana natura & sapientia Stoica.

MARTINVS STEPHANVS, domo ex oppido *Cenizeros*, diœcesis........ Iesuita, edidit in Complutensi collegio-

Compendio *del rico aparato y hermosa arquitectura del Templo de Salomon, y de la magestad y grandeza del mismo Rey; averiguase la diversidad de talentos, pesos y medidas, que se hallan en la Escritura*. Compluti 1615. 8. apud Ioannem Gratianum.

MARTINVS STEPHANVS, vulgo STEVA, præceptor artis Grammaticæ Barcinonensis, liberaliúmque artium Doctor, edidit-

Syntaxim *de VIII. partium orationis constructione novo commentario sive cautionibus quibusdam & Catalanâ interpretatione adamussim decoratam*. Barcinone apud Gabrielem Graells 1614. in 8.

MARTINVS DE TAPIA, Soriensis, artis musicæ commentaria publici juris fecit hac inscriptione,

Vergel *de Musica espiritual, especulativa y activa, donde se tratan las alabanças de la musica y despues los artes del canto llano y contrapunto en suma y en theorica*. In Burgo Oxomensi 1570. in 4. apud Didacum Fernandez de Cordoba.

MARTINVS VASQVEZ SIRVELA, Bæticus, ex oppido *Alborge* prope Malacam, Canonicus Collegiatę Ecclesiæ Sacri Montis Granatensis, in quo commoratus Theologiam docuit, & omnibus bonis artibus, antiquitatis totius notitiâ, linguarúmque cognitione ingenium acre & sui juris non mediocriter locupletavit. Vocatus inde fuit Matritum, ut Gasparem Harium Felichii Marchionem Ludovici de Haro principis apud Philippum IV. Aulici filium primogenitum Latinas doceret literas. Quo munere functus Portione Hispalensis Ecclesiæ in gratiam discipuli fuit ornatus. Vixit in ea aliquot annos, non solum docti atque eruditi, sed probi ac pii viri famâ conspicuus, & omnibus charus usque ad fatalem diem Iunii mensis primam anni MDCLXIV. quæ paralysi jam diu præoccupatum, sibique dumtaxat, vicinæque morti intentum magno omnium bonorum dolore è vivis abstulit, Amicissimum mihi, dum viveret, caput, quàm parcè ac modestè potui, veluti de re mea loquutus, collaudavi. Multa hic vir eruditissimus observavit, in adversaria retulit, memoriâ continuit; pauca ad unguem absolvit, ut ferè consueverat nihil perfunctoriè aut per transennam, quod ex occasione offerretur, examinare. Vnde plurima incepta manserunt in schedis. Elaboraverat Hispali agens-

De Sanctis Hispalensibus opus: quo in argumento non plenè ei satisfecerant Antonius Quintanadueñas Iesuita, & D. Martinus Anaya Maldonado. Vidi ego commentarium

tarium justæ molis *De San Fulgencio hermano de los Santos Arçobispos Leandro y Isidoro, y de los libros que escriviò*, summâ diligentiâ & accuratione absolutum.

Expectari fecerat Apologiam quamdam nominis sui adversus Franciscum Bilches Iesuitam de *Sanctis Giennensibus*, & *Historiæ Beaciæ urbis* Scriptorem, à quo parum æquè tractatus fuerat.

F. MARTINUS DE LA VERA, Hieronymianus monachus in Laurentina Escurialensi domo, quam semel atque iterum rexit, necnon & integrum ordinem generalis Magister; scripsit,

Instruccion *de Ecclesiasticos previa y necessaria al buen uso y practica de las ceremonias, muy util y provechosa para ecclesiasticos y seculares para saber como an de adorar a Dios en lo divino, y honrrar a los hombres en lo politico*; ad Philippum IV. Hispaniarum Regem, anno 1630. in 4.

Obiit Abulę in collegio, cui præerat XXIII. Iunii MDCXXXVII.

MARTINUS DE VIANA, Artium & Sac. Theologiæ Professor sub Alexandro VI. Papa, cùm à sacris esset Romæ Cardinali Sancti Georgii Sedis Apostolicæ Camerario, edi curavit Romę, quas in ea urbe habuit orationes: scilicet,

De Christi ad cælos ascensione habitam coram Alexandro VI. an. MCDXCIV.

In Die Cinerum in eodem loco anno MCDXCVI.

In Die Sanctissimæ Trinitatis ibidem MCDXCIV.

In Festo S. Thomæ de Aquino in Templo S. Mariæ super Minervam ad Cardinalium Collegium anno MCDXCVI.

MARTINUS DE VICIANA, Valentinus ex *Burriana* oppido, parentem habuit Martinum alium Vicianam Ferdinandi Aragonii Cæsaraugustani Antistitis Oeconomum, Calatravensem equitem, in populari tumultu pro tuenda patroni salute anno M.DXXII. interfectum; officium ipse propriorum studiorum patriæ impensurus Valentinorum res gestas & origines, virorúmque nobilium stemmata quadripartito opere digessit; nempe quatuor libris scribens.

Coronica *de la Ciudad de Valencia y su Reyno*. Valentiæ 1564. in folio duobus tomis: seorsim tamen editus est, *Libro quarto de la Cronica de la inclyta Ciudad de Valencia, en el qual se contienen las discordias, guerras y muertes causadas por la conjuracion plebeia nombrada Germania, y como feneciò y fue el reyno restituido en paz y sosiego*, Barcinone anno 1566. in folio.

Alabanças *de las lenguas Hebrea, Griega, Latina, Castellana y Valenciana*. Valentiæ apud Ioann. Navarro anno 1574. in 4.

D. MARTINUS DE XIMENA IURADO, natus in oppido *Villanueva de Anduxar* Giennensis diœcesis, Eminentissimo S.R.E. Cardinali, Toletanóque Præsuli D. Balthasari de Moscoso & Sandoval à secretis, hujúsque Metropolitanæ ac Primatis Ecclesiæ Portionarius, scripsit accuratè.

Catalogo *de los Obispos de las Iglesias Cathedrales de la diocesis de Iaen, y Annales Ecclesiasticos de su Obispado*. Matriti apud Dominicum Garsiam 1654. in folio.

Promiserat *Catalogum* alterum *virorum pietate ac literis illustrium* ejusdem diœcesis.

MARTINUS XIMENO, Aragonius, Darocensis, ibidémque Professor Grammaticæ artis, edidit.

Institutiones Grammaticas. Compluti 1574.

MATTHÆUS.

MATTHÆUS ALEMAN, Hispalensis, è ministerio regiarum sub Philippo II. Rege Catholico tractādarum rationum, quod munus ei ex aliqua parte fuerat commissum, ad privatam vitæ cōditionem sponte declinans, otium coluit liberalibus studiis; unde ingeniosa valde, utiliáque varii generis quædam scripta prodierunt, cùm humaniores disciplinas olim didicisset curiosè, intentéque; nimirum.

San Antonio de Padua; hoc est, sanctissimi hujus viri res gestas. Hispali anno 1604. in 4. Cui præmittitur, *Encomiasticon in eumdem*, Latinis versibus, haud inelegans. Valentiæ item 1608. in 8.

Edidit quoque, Luciani inventum sequutus, qui gloriabatur sese primùm apposuisse risum comicum sub Philosophica gravitate, (nempe in *Dialogo*, *Prometheus est in verbis*)

Vida *del Picaro Guzman de Alfarache*; duabus partibus. Matriti 1599. in 4. Bruxellæ apud Bellerum 1600. in 8. iterúmque 1605. Tarracone & Cæsaraugustæ uno & eodem anno 1603. in 8. Burgis apud Varesium 1619. in 4. tandem Matriti 1641. in 4. Hanc Italicè dedit à se conversam Barezus Barezi Cremonensis Venetiis 1615. in 8. & 1616. in 12. Gallica quoque prodiit cùm Parisiis 1625. tum Rothomagi 1646. in 8. Impetrare à me non possum, quin subjiciam hìc in hujus operis laudem dialogisticum Vincentii Spineli Rondensis clari utrâque linguâ Latinâ vulgaríque epigramma,

Quis te tanta loqui docuit Gusmanule? Quis te
Stercore submersum duxit ad astra modò?
Musca modò & lautas epulas, & putrida tangis
Vlcera; jam trepidas frigore, jámque cales:
Iura duces, suprema petis, medicamina curas,

Dulcibus & nugis seria mixta doces.
Dum carpisque alios, alios virtutibus auges;
Consulis ipse omnes, consulis ipse tibi,
Jam sacræ Sophiæ virides amplecteris umbras;
Transis ad obscænos sordidus inde jocos,
Et modò divitiis plenus, modò paupere cultu
Tristibus & miseris dulce solamen ades,
Guzmanus. *Sic speciem humanæ vitæ, sic prafero solus,*
Prospera complectens, aspera cuncta ferens,
Hâc Alman variè pictâ me veste decorat;
Me lege desertum, tuque disertus eris.

Certum quidem esse debet, in Occidentales Indos, hoc est, Mexicanam novæ Hispaniæ urbem aliquando venisse nostrum Matthæum: cujus rei testimonium extat in eo, quem in ea urbe librum edidit-

Ortografia Castellana, inscriptum, typis Hieronymi Balbi. 1609. in 4.

Algunas traduciones *de Horacio*, Cardonæ Duci nuncupatas, in schedis M.SS. vidisse se refert D. Thomas Tamajus.

F. MATTHÆVS BOTIJA, ordinis Minorum ex Carthaginensi provincia, ejusdémque ex munere Concionator, vulgare fecit-

El Espejo *de disciplina de S. Buenaventura con el Tratado del Aprovechamiento de los religiosos*, Murciæ 1625.

Virum egregiè versatum in antiquis numismatibus, inscriptionibus & arcanis scribendi notis Lucas Vvaddingus appellat.

F. MATTHÆVS DE BVRGOS, Franciscanus reformatus provinciæ Sancti Pauli, edidit-

Discursos Evangelicos, Matriti 1599. Lucâ Vvaddingo authore.

MATTHÆVS DONIENSIS ORMAZIVS (ita inscriptus operi, de quo jam dicimus, legitur, Medinensis (fortè cognomina vulgaria sunt *Dueñas Ormaza*, locúsque natalis *Medina campi*, quæ princeps est aliarum cognominum) ignotus est mihi aliunde, quàm ex libro hujus nuncupationis, quem foras emisit, Sacræ Theologiæ Doctoris titulum præ se ferens,

De Instrumento Instrumentorum, sive de Dialectica libri VI. ad Pium V. Pont. Max. Venetiis 1569. in 8.

MATTHÆVS FERNANDEZ NAVARRO, Toletanæ urbis Pharmacopola, scripsit-

Floresta espiritual *con un Auto Sacramental*. Ibidem apud Thomam de Guzman 1617. in 8.

F. MATTHÆVS FLECHA, Catalanus, ordinis Carmelitarum, Valentiæ in eum receptus, Musicæ artis cùm esset peritissimus, Caroli V. Imperatoris musicorum fuit Choragus, sive Cappollæ, ut vocant, Magister eidem charissimus, ex Thianensi apud Germanos, sive Benedictina, sive Cisterciensi, Abbatia ad Portellensem in Catalonia ordinis ...., ad sumptus, obiit post annum MDXC. Sixto V. Papæ charus & ipse fuisse dicitur. Edidit-

Musicalia plura variis libris, qui tum in Hispania, tum in Gallia vulgati sunt. Hæc Cassanate in *Paradiso Carmelitici decoris*. Nos hæc vidimus,

Libro *de Musica de punto*. Bracharæ apud Georgium Negrino. 1581. in 4.

Edidit quoque-

Las Ensaladas *de Flecha su tio Musico de Capilla de los Infantes de Castilla*.

MATTHÆVS HOMEN LEITAON, Lusitanus, Brigantinus, quomodo se ipse vocat, olim Iuris Professor, deinde Curiæ Bracharẽsis Senator, posteáq; Inquisitor Apostolicus cùm Eborẽsis, tum Conimbricensis, vulgavit-

De Iure Lusitano, tomum I. in tres *Tractatus* divisum; I. *de Gravaminibus*, II. *de Securitatibus*, III. *de Inquisitionibus*. Conimbricæ 1645. in folio.

De Conscientia veram & singularem considerationem; quam editam Parisiis novimus typis Sebastiani Cramoysi 1653. in 12.

MATTHÆVS DE IVVIAR, nescio quis, edidit-

Peso y contraste; *Avisos exemplares y politicos*. Matriti 1650.

MATTHÆVS LOPEZ BRAVO, Philippi Quarti Regis nostri excolendæ sẽper memoriæ fabricarũ & nemorũ Iudex (*Iuez de obras y bosques* vulgare nomen est) scripsit elegãter-

De Rege & regendi ratione. in 4.

Immaturâ morte obiisse eum Petrus de la Escalera Guevara in libello *De los Monteros de Espinosa* fol. 46. non sine exaggerata laude ejusdem nos docuit.

F. MATTHÆVS LORET, latine LAVRETVS, Catalanus ex *Cervera* nobili oppido, Benedictinus Abbas S. Salvatoris de *Castellis*, scripsit adversus Ioannis à Bosco in *Bibliotheca Floriacensi* propositum, cùm in Cassinensi monasterio esset,

De vera existentia corporis S.P. Benedicti in Cassinensi Ecclesia, déque ejusdem translatione. Neapoli apud Ioannem Baptistã Subtilem 1607. in 4.

Leonis Hostiensis Chronicon Cassinense, cum notis. Ibidem apud Tarquin. Longum 1616. in 4. sed abnormi licentiâ in re usus, ut *non tam Leonis historiam, quàm errorum odysseam* edidisse videatur, ut verbis loquar Angeli de Nuce Abbatis Cassinensis in prologo ultimæ editionis ejusdem *Chronici*, quod Clementi IX. Pont. Max. nuncupatum prodiit Lutetiæ superiore anno 1668.

MATTHÆUS DE MOIA, in oppido *El Moral* Castellæ novæ editus, Iesuita, Compluti primariam Theologiæ cathedram in collegio administravit, ibique diligenter annotatis morum doctrinæ articulis, in quibus recessisse Societatis Iesu Doctores ab antiquorum sententia, districtóque rigore, conscientiisque habenas relaxasse vulgò ferebatur, adscititio usus nomine *Amadæi Guimenii Lomarensis*, elucubravit opus satisfactorium pro sodalium doctrina, quam in omnibus suis partibus assertorem ex antiquis, maximè Dominicanis, non unum aut alterum habere, adductis eorum testimoniis, ostendere conatur. Libri titulus,

Adversus quorumdam expostulationes contra nonnullas Iesuitarum opiniones morales. Bambergæ, ut sonat, atque iterum Panhormi apud Nicol. Bua. anno 1657. in 4. Sed hunc librum primùm excudit Panhormi in Sicilia, cùm eò venisset Proregi Ursaonensi Duci à confessionibus sacramentalibus minister. Hinc Valentiæ prodiit, tertióque Matriti, quartùm demum Lugduni. Vivit etiam nunc author Matriti cum fama non vulgaris Theologi.

F. MATTHÆUS A NATIVITATE, quem Lucas Vvaddingus, forsánque ipse alicubi se, Amphitrianum vocat (patriâ ex oppido *Hita* Castellę novę ego interpretor doctus quàm altè insederit nostrorum corda hominum Pseudo-Dextri Geographia nugacissima) ordinis Minorum reformatæ provinciæ Sancti Pauli, Theologiæ in ea lector, typis edidit -

Cathedra de la Cruz: *de las siete palabras que Christo Señor Nuestro hablò en ella*. Pinciæ 1639.

Minerva Eucharistica: *Arbol de la vida con doze frutos distribuidos y acomodados a los doze meses del año*. Matriti apud Ioannem Sanchez 1644. in 4.

Volumen hujus magnum se vidisse, eòque usum fuisse in conficiendo *Armamentario Seraphico* Petrus Alva in *Militia Conceptionis* nos docuit, scilicet ita nuncupatum,

Allegatio sacra pro mysterio Immaculatæ Conceptionis Virginis Mariæ.

Habere quoque eum prelo paratos

De virtutibus & excellentiis B. Virginis Mariæ libros XXVI. aliquot tomis distinctos; itémque editioni parare alios libros, variósque Tractatus *Paraeneticos, Asceticos, Morales, Historicos & Poëticos*, Chronicónque collegisse *suæ provinciæ*, cœnobia, cæteráque ejus mentione digna comprehēdens, Lucas Vvaddingus annotavit in *Scriptoribus* suis *Franciscanis*.

MATTHÆUS PATIN, scripsit -

Tratado *del Iuez y privilegios de los Soldados, defendiendo una Prematica del Conde de Lemos Virrey de Napoles*. Neapoli apud Lucretium Lucium 1614. in 4.

F. MATTHÆUS PINEDO, Minimorum sodalis, edidit -

Compendio *de la vida de S. Francisco de Paula*. Matriti 1651. in 8.

MATTHÆUS DE PRADO, regii nescio cujus ministri, cui Sabaudica legatio obtigerat, à secretis erat, cùm Italicum Sebastiani Querini Niniæ Præsulis librum hoc titulo edidit vulgari nostro sermone -

Manual *de Grandes*. Matriti 1640. in 8. Axiomata scilicet ex Tacito Politico-Christiana.

F. MATTHÆUS RENZI, si non exter est, apud nos manens, scripsit -

Alabanças *de la sagrada Escritura*; ad Comitissam de Olivares in 4.

El Perfecto Privado. in fol.

Carta *en alabança de las mugeres*. in 4.

Cuncta hæc asservabantur M.SS. in Bibliotheca Olivariensi.

MATTHÆUS DE RIBAS OLALLA, vertit è Latino Pierii Valeriani tractatum, qui est -

Defensa *de las barbas de los Sacerdotes*. Hispali apud Alphonsum Rodriguez Gamarra 1609. in 8.

F. MATTHÆUS DE SALZEDO, Franciscanus ex tertio ordine, edidit carmine, ut credimus,

Postrimerias *del Hombre, enemigos de la alma y alabanzas del Santissimo Sacramento*. 1610. in 8. apud Ioannem de la Cuesta. Item -

Luz *de la Oracion mental*. Matriti 1614. in 16. apud Cosmam Delgado.

MATTHÆUS DE SALZEDO (nescio an ab hoc alius) Presbyter, edidit -

Mercedes *de la Reyna del Cielo, y excelencias del nombre de Maria*. Matriti 1629. 8.

MATTHÆUS SANCIUS, (SANCHOne vulgò, an SANCHEZ vertam, nescio) Cæsaraugustanæ Ecclesiæ Canonicus, libellum edidit -

Summarium Capitulorum Sacrosancti Concilii Tridentini De Reformatione cum aliquibus Sac. Congregationis & Rotæ Romanæ Decisionibus. 1620.

F. MATTHÆUS DE SOUSA, Lusitanus, Olisiponensis, Seraphicæ familiæ sodalis ex provincia Sancti Iacobi, in Salmantina domo primam Theologiæ cathedram diu tenuit, Lector, ut vocant, emeritus, & provinciæ suæ Præfectus; publicavit -

Opta-

Optatam diu Articulationem & Illustrationem Oxomensem libri Primi Sententiarum Scoti Doctoris subtilissimi, cum fidelissima integritate & puritate literæ textualis ejusdem ad articulorum præclarum D. Thomæ modū redactæ, cum commentariis & quæstionibus, Salmanticæ 1629. in folio, duobus, tribúsve voluminibus.

F. MATTHÆVS DE VILLAROEL, Matritensis, ordinis S. Mariæ de Mercede, vir valde pius, & spiritualis vitæ industrius præceptor, scripsit.

De la Necessidad *de la oracion y frequente comunion*.

Nescio an diversum sit opus, id quod laudari etiam video sic inscriptum.

Reglas *muy importantes para el exercicio de la frequente oracion*.

MATHIAS.

D. MATHIAS DE AGVIRRE DEL POZO & FELIZES, Aragonius, scripsit.

Navidad *de Çaragoza repartida en quatro noches*. Cæsaraugustæ apud Ioannem de Ivar 1634. in 4.

MATHIAS BORRVLL, Valentinus ex urbe regni principe, Iesuitarum sodalis, Sacræque Theologiæ in collegio ejusdem urbis primarius Professor, scripsit hactenùs.

Divinam scientiam futurorum contingentium, præcipuè mediam, contra novissimas impugnationes defensam; adversus Hieronymum Vives Dominicanum civem suum. Lugduni apud Philippum Borde & socios 1656. in 4.

Tractatum de voluntate Dei. Ibidem apud Ioannem Antonium Huguetan & Marcum Ant. Ravaud. 1661. in 4.

De Mysterio Trinitatis. ibidem 1662. in 4.

Tractatus duos de Essentia & attributis, & de visione Dei, cum Proœmialibus Theologiæ. Ibidem apud Philippus Borde & socios. 1664. in 4.

Alia expectantur.

F. MATHIAS DE S. FRANCISCO, ordinis S. Francisci excalceatorum, propagandi Evangelii desiderio incensus primùm in Philippinas usque Indias, indéque reversus ad Marochii regnum unà cum Ioanne de Prato Sacerdote, Genesióque Ocaniensi laico hujusmet palmæ sectatoribus penetravit. Quo loco cùm gloriosissimum Prati sodalis sub immani Tyranno agonem oculis hausisset, ipse quoque verberibus penè confectus est. Sed aliquando ad nos reversus Xequii, hoc est, Regis legatus, optimis moribus Principis, religionique & rebus nostris minimè infensi, qui fratri interfecto successerat, sacram hanc expeditionem literis mandavit scribens.

Relacion *del viage espiritual y prodigioso que hizo a Marruecos el Venerable Padre Fr. Iuan de Prado Predicador y primero Provincial de la provincia de San Diego de Andalucia*. Matriti 1644. in 4.

D. MATHIAS GVERRA DE LATRAS, Americanus, Iuris consultus & in Hispalensi S. Mariæ collegio majore sodalis, ibique in Academia Professor Cæsarei Iuris & Canonici, quem nos docentem aliquando audivimus, edidit lectiones, quas cathedrarum candidatus in petitione earum Salmanticæ recitaverat, hoc titulo,

Opinionis pericula Salmātica sublata, &c. Barcinone 1636. in 4. Itémque.

De Legibus & Armis Tractatum. Salmanticæ 1633.

Rediit in Americam reipublicæ quodam munere ornatus.

MATHIAS DE LERA, Chirurgicæ artis magister, edidit.

Practica de fuentes. Matriti 1657. sive de ruptoriis, ut vocant.

MATHIAS DE PORRAS, Doctor Medicus, edidit, in India occidentali manens, inde forsan dómo,

Breves advertencias *para beber frio con nieve*, Limæ Indorum 1621. in 8.

Promiserat aliud opus hoc titulo, *Concordancias medicinales de entrambos mundos*.

MATHIAS DE LOS REYES, Matritensis, ad exemplum Trajani Bocalini, monitionum seu exemplorum moralium libellum ita indigitavit,

Curial *del Parnaso*. Matriti 1624. in 8. Scripsit item hujus tituli opus.

Para algunos. Ibidem 1640. in 4. ut opponeret ambitioso Ioannis Perezii Mōtalbani alterius libri titulo *Para todos*. Idem ne an alius est, qui eodem nomine scripsit.

El Menandro, Giennii 1636?

MATHIAS DE SOSA, Iesuita, scripsit.

Compendio *de lo sucedido en el Iapon desde la fundacion de aquella Christiandad, que empeçò año de MDXLIX. y relacion de los Martyres que padecieron los años de MDCXXIX. y MDCXXX. sacada de las cartas de los PP. de la Compañia que alli asisten*. 1633. in 4.

MATHIAS XIMENEZ, Calagurritanæ Ecclesiæ, aut Canonicus, aut Portionarius, authore mihi Ægidio Gonzalez Davila in *Theatro* istius *Ecclesiæ*, edidit.

Sermones *de Adviento, y Quaresma*.

MATRI-

MATRITENSE COLLEGIUM

SOCIETATIS IESU, emisit foras suo nomine.

Libro *de las honrras que hizo a la Emperatriz Doña Maria de Austria fundadora del dicho colegio en XXV. de Abril de MDCIII.* Matriti eodem anno in 4.

MAURUS.

D. MAURUS DE CASTELLA FERRER, Valentino non obscuri sanguinis patre, Gallecâ autem matre in Gallecia natus, à primis usque artis Grammaticæ rudimentis vacavit studio literarum Salmanticæ, Rhetoricam & Philosophiam, sacros Canones, Theologiæque non parum à Ioanne Vincentio Prædicatorum, Ludovicóque Legionensi Eremitarum Professoribus excipiens. Militiam hanc ad annum deveniens superioris retro sæculi octogesimum octavum Britannicâ cum navali expeditione commutavit; aliisque deinde locis bellum sequutus est. Tandem dum quamdam gereret militarem præfecturam in territoriis Auriensi & Cellanovano regni Gallecìæ, Historiam à se vicennii spatio elaboratam, nedúmque in agone ipso bellico intermissam, foras dedit; scilicet.

Historia *del Apostol de Iesu Christo Sant Iago el Zebedeo Patron y Capitan general de las Españas.* Matriti apud Alphonsum Martinez Balboa 1610. in folio, Rege ipso Philippo III. sumptus mille ducatorum subministrante.

MAURUS DE ROBOREDO, Lusitanus, scripsit vernaculo gentis sermone.

Porta *de Lingoas*; sive Ianuam linguarum pro intellectu trium linguarum Latinæ, Lusitanæ, Castellanæ. Olisipone anno 1623. in 4.

F. MAURUS DE VALENCIA, Capuccinus provinciæ Coloniensis, edidit.

Sermones Quadragesimales. Coloniæ 1637. Lucas Vvaddingus.

MAURITIUS.

MAURITIUS DE ALCEDO, Cantaber ex Valle Subportæ (*Sopuerta* vulgo appellant) Iuris Canonici Doctor, Protonotarius, Iudéxque Apostolicus, & in Curia regia, supremóque Castellæ Senatu causarum patronus, edidit.

De Excellentia Episcopalis dignitatis, déque Episcopi functionibus ac potestate in credita sibi Ecclesia regenda, visitanda, administranda; necnon de generalis Vicarii authoritate ac muneribus. Lugduni apud Guilielmum Durand. 1630. in 4.

Idem, ut suspicor, sub nomine Mauritii de *Alcedo & Avellaneda*, scripsit.

Ierusalem cautiva, *y motivos para su destruicion; sucesos y entrega de los Santos lugares de Palestina a la Religion de San Francisco y el directo dominio, que sobre ellos el Rey nuestro Señor D. Felipe IV. tiene: discursos de quan acepta es a Dios la limosna, que hazen los fieles a su santo sepulchro.* Matriti 1642.

F. MAURITIUS DE LEZANA, ex regno Castellæ oriundus, ordinis Prædicatorum, in collegio Gregoriano Pincianæ urbis studiorum olim Præfectus provinciam Aragonensem aliquando rexit, edidítque Matriti.

In Primam Partem S. Thomæ controversias Theologicas; scilicet primum earum volumen. Tria alia inedita reliquit moriēs in domo Matritensi Deiparæ Virginis *de Atocha* circa annum MDCLXVII.

MELCHIOR.

F. MELCHIOR DE S. ANNA, Lusitanus ex reformatione Carmelitarum, scribere dicitur.

Chronicon *hujus sodalitii in provincia Portugalliæ*, vernaculâ linguâ, ut credo; id enim non exprimit Georgius Cardosus in *Agiologio Lusitano* volumine secundo die Martii XI. ac die Aprilis IV. pag. 427. & volum. III. die XVI. Iunii pag. 709.

F. MELCHIOR DE ARAZIL, ex *Xixona* oppido regni Valentiæ, sacerdos primùm sæcularis, pietate admodum spectabilis, Theologiæ ac trium linguarum peritus, deinde Augustinianus sodalis, cujus vitam scripsit *Gaspar Manzebon* ejusdem ordinis, scripsisse dicitur inter Castellanos, quò ad Rhetoricam artem docendam fuit vocatus, quosdam *Tractatus*, ut refert, nil aliud ulterioris notitiæ adjungens, Gaspar Escolanus in *Historia Valentina* lib. IX. cap. XLI.

MELCHIOR DE BELEAGO, Lusitanus, Portuensis, memoriam sui transmisit posteris scribens, prelóque subjiciens.

Orationem de Disciplinarum omnium studiis ad universam Academiam Conimbricensem habitam Kalendis Octobris MDXLVIII. Conimbricæ apud Ioannem Barrerium & Ioannem Alvarez eodem anno in 4.

MELCHIOR BLASIUS FREIRE, ut credo, non FRAILE, Lusitanus, edidit Lusitanè.

Itinerario *de la jornada del Arçobispo de Goa D. Fr. Alexo de Meneses al Malabar.* M.S. teste Ant. Leone. in *Bibliotheca*.

MEL-

F. MELCHIOR CANUS, vulgo CANO, Prædicatorum sodalis, oppidum quoddam Toletanæ diœcesis *Taramcon* appellatum patriam sortitus mihi videtur fuisse. Ibi enim edita est Anna ejus soror Melchioris alterius Cani, qui in eadem Dominicana familia excellentem vivus, moriénsque pietatis famam sustinuit, mater; quod Monopolitanus Episcopus *Historiæ* hujus ordinis parte IV. lib. III. cap. XXXI. disertè affirmat. Parentis ipse meminit initio libri XI. *De Locis Theologicis*, Viennæ Austriæ tunc extincti, cùm absolvisset is superiorem hunc librum; cujus quidem causâ non solum se hunc laborem suscepisse, sed & ei nuncupaturum, si viveret, fuisse ait. Nomen autem cur reticuit ejus, quem dignum hoc munere, & apud mortales qualis ille fuit, reliquum esse nullum, vir doctissimus & prudentissimus non temerè aut impotenter dixisse credendus est? Dominicanis se aggregavit Salmanticæ ad S. Stephani amplissimam hujus ordinis domum. Profecit in Theologicis maximè sub summo ætatis suæ & professionis viro Francisco Victoria ibi docente; qui Cani ingenio, ut ipse ajebat, egregiè delectabatur, & tamen vereri se adjungebat *ne hujus insolentiâ elatus* & *exultans* (verba audis ex principio lib. XII. *De Locis*) *immoderatè jactaretur, & grandior effectus non latè modò & liberè ingrederetur, sed temerè etiã ac licenter præceptoris vestigia cõculcaret.* Quod Victoriæ judicium ne in se comprobaret sedulâ dedisse operam sibi ipse arrogat; quanquam illos probare non soleat, *qui velut sacramento rogati, vel etiam superstitione constricti, ut Fabius ait, nefas ducunt à suscepta semel persuasione discedere. Theologo quippe nihil est necesse* (utor semper elegantissimis & prudentissimis ejus verbis ex eodem loco) *in cujusquam jurare leges. Majus enim est opus atque præstantiùs, ad quod ipse tendit, quàm ut Magistri debeat vestigiis semper insistere, si quidem est futurus Theologiæ laude perfectus.* Id verè ingenium tantæ expectationis non totum is scholæ dedit, atque ejus conflictationibus, quod ferè alii apud nos solent nescientes quàm non lauta sibi ea, quâ maximè gloriantur, exinde cùm pedem moverint, apparitura sit supellex; imò cogitationes suas in id se aliquando contulisse initio libri X. affirmat, ut se quavis viâ & ratione ab iis liberaret. Interim animadverso verum Theologum præstare illum vix posse, qui sine literarum sæcularium & historiæ cognitione, linguarúmque orientalium peritia jejunè dijudicandis scholæ quæstionionibus horas omnes impenderit, non solùm ab his disciplinis egregia sibi cõparavit adjumenta & ornamenta, sed & insignem eloquentiæ cultum, veluti elegantissimam vestem pulchro corpori, adjunxit. Quo magis instructus ad scholam rediit, cùm Academia viros illos summos amisisset, qui huic doctrinæ operam dabant, prudenter existimans honestissimum se in eo exhibiturum officium Christianæ reipublicæ, si animum in schola suum, ut ipse loquitur initio libri X. vel repugnantem contineret. Victoriâ nempe ann. MDXLVI. diem suum obeunte Canus noster docendi locum è cathedra principe suscepisse dicitur, qui fortè jam vespere militabat. Bartholomæus Carranza & Miranda, qui postea fuit Toletanus Antistes, florebat eo jam tempore in provincia Castellæ nõ minùs opinione literarum quàm dignitate; quocum nostro malè conveniebat, adeo ut factio sua quemque ab ejus cognomine appellata in negotiis domesticis sectaretur. Vnde nata est fama Mirandæ calamitatis, de qua in ejus mentione loquuti sumus, aliqua extitisse Canum ex parte authorem. Impatiens enim quisque eorum fuisse loci secundi in literarum laude aut in sodalium existimatione videri potest. Academico isto conspicuus munere Italiam ad Concilium venit sub Paulo III. Tridentinam ad urbem convocatum, ibique tam perspicaciæ mentis atque judicii maturitatis, quàm profundæ sapientiæ & singularis facundiæ laudem eximiam communi omniũ collegarum sententiâ reportavit. Cujus rei satis idoneum testimonium præstare poterit Sforza Pallavicinus S.R.E. Cardinalis doctissimus ante paucos annos vivis ereptus, dum in *Concilii* hujus *Historia* vulgaris linguæ Italicæ, vix usquam, quin simul commendet, Cani recordatur. In Hispaniam reversus, Salmanticæ adhuc docuit, succedentique vice Caroli Philippo filio gratus valde extitit: cui nempe Regi author fuisse dicitur, non tamen sine totius collegii Salmanticensium Theologiæ ac Iuris Doctorum suffragatione, consilii de Iustitia belli adversus quemcumque supremâ etiam in terris dignitate sublimem pro defensione propriæ ditionis excusabiliter inferendi. Quod quidem ingratissimum fuisse dicitur Paulo IV. Summo Pontifici, vixque ab eo obtineri potuisse, etiam pacatis rebus, ut ad nutũ Regis Episcopus ille Canariarum Insularum in locum Francisci de la Cerda ejusdem ordinis Dominicani, Capræ Comitis filii, crearetur. Cùm tamen huic honori, ne ab Hispania discederet, renuntiasset, non diu post electus ante annum provinciæ suæ Castellæ Præfectus, sæculi superioris sexagesimo vitam cum morte Toleti commutavit, immortali præparata sibi famâ in opere illo vix justi voluminis, quod verè tot laudatores & admiratores, quot lectores, habet,

Locorum scilicet *Theologicorum* lib. XII. *in quibus non modò vera refellendi universos Christianæ religionis hostes confirmandíque sacra dogmata ratio ac usus exactè ostenditur, verùm etiam omnia ferè, quæ hodie in controversia habentur, luculentissimè examinantur.* Id non nisi post authoris mortem primùm Salmanticæ publici juris factum fuit apud Mathiam Gastium

Gastium 1562. fol. editionem promovente Dom. D. Ferdinando de Valdes Hispalensi Archiepiscopo, & generali Hispaniarum Inquisitore, cui Canus edendum legato reliquerat, nec tamen perfectum. Destinaverat enim is decimum tertium ac decimum quartum libros pro colophone operis adjungere; ad quos non semel aut bis (nempe in fine cap. III. lib. X. cap. II. libri VIII. cap. IV. libri XII. & cap. I. libri XI.) eorum, quibus hodie fruimur, lectorem remittit. Venetiis dein prodiit opus ex officina Bartholomæi Rubini 1567. in 8. Lovanii 1569. Coloniæ 1574. iterúmque 1585. apud Birkman in 8. tertióq; 1603. cum *Relectione de Pœnitentia*. Topica hæc sunt Theologica, sive loci argumẽtorum à Theologis usurpandi. Quare non satis aut aptè rem expressit Sixtus Senensis *Bibliotheca* lib. IV. ex eóque Seraphinus Razzius *in Historia* Italica *virorum illustrium ordinis Prædicatorum*; quorum ille sub titulo *De divinorum librorum expositoribus* nostrum ait Canum utilissimum librum de locis difficilibus divinæ Scripturæ composuisse; totidémque verbis Italis Razzius. Cùm utique is postremus tanquam manus & digitos haberet notum *Locorum Theologicorum* hoc opus, ex quo ille, cùm studiis sodalium præesset in urbe Perusina, confecit suas *De locis Theologicis prælectiones, quibus Reverendissimi D. Melchioris Cani ordinis Prædicatorum de iisdem eruditio omnis compressiùs tamen, ac magis arctè colligitur, atque explicatur, cum vindicatione quorundam gravissimorum Patrum, qui ab ipso Cano passim in suo, alioquin eruditissimo, opere suggillantur atque reprehenduntur*, Perusii editas 1603. in 4. apud Vincẽtium Columbarium. Alterum est Compendium sive *Epitome de locis Theologicis* Melchioris nostri à Cornelio Looseo sive Callidio Goudano facta, & Moguntiæ publicata in 8. uti refert *in Bibliotecha Belgica* Valerius Andreas Taxander. Nempe vir doctissimus à quibusdã non optimè audire cœpit propter acriorem de S. Gregorii Papæ *Dialogis*, Bedæ *Historia Anglorum*, aliisque censuram; quod inconstanter & inconsultè ab eo factum contendit multis Cæsar Cardin. Baronius in *Notis ad Martyrologium* die XXIII. Decembris. Quò quidem Gabriel Naudæus *in Bibliographia* sua respexisse videtur *Politica*, ubi de iis authoribus, qui de hæresibus sunt commentati, *Vtile etiam erit* (ait) *Cassandrum evolvere, qui tot lites apertè quidem componere tentavit licèt majore curà, quàm ingenio, & Melchiorem Canum, qui hoc idem, sed occultè, conatus est ingenio majori, quàm pietate, & propemodum admirabili judicio*. Dummodo enim hæc pauca excipias (quæ etiam elevare conantur adversus Theophilum Rainaldum seu Petrum de Valle clausa *De Immunitate Cyriacorum* libelli scriptorem, cùm Baronius alter Gallus, tum Ioannes Casalas Dominicani, quorum postremus hunc locum premit eleganter ac doctè in *Candore lilii* §. XLVII & §. LXII.) uno omnium ore hoc *Locorum* opus cum suo authore inter paucissima relicta à viris eminẽtis doctrinæ quibusvis monumenta celebrantur. Vtar Iacobi Gaddii verbis, quia ipse aliorum verba de hac re adducit, in operis *De Scriptoribus non Ecclesiasticis* tomo I. *Canus nomine Melchior* (ait) *Canariensis Episcopus, Theologus doctrina ac eruditionis maxima, cui parem addidit pietatem atque eloquentiam, condidit insigne opus ac memorabile* De Locis Theologicis *communibus; in quo graviter, candidéque præcipua Theologiæ ac religionis argumenta videtur tractasse. Canum Possevinus laudat, sed cum aliqua exceptione, cujus particulam geminam libri* Apparatus sacri *excerpam. Theologiam Salmanticæ publicè professus Episcopus Canariensis, cui demum Episcopatui cedens, Provincialis ordinis sui in Hispania factus Tridentino Concilio interfuit. Prælectiones duas, alteram de Sacramentis in genere, alteram de Sacramento Pœnitentiæ. Quod ad libros Locorum communium spectat, negandum non est, quin è facundo, erudito & facundo ingenio prodierint, eo commendandi magis, quod ipse nostra ætate primus eâ brevitate &c. & postea. Magister Canus id potissimum præstitit suis in Locis communibus, ac præsertim ubi de Patribus & Conciliis egit: cui si per otium licuisset aut recognoscere quæ scripserat (quod se non potuisse confessus est) aut alios hoc de argumento scriptores expendere, maturiùs adhuc reliqua proposuisset. Hæc Possevinus. Scripsit etiam Iudicium de secta Iesuitarum, quod ejus manu conscriptum adhuc extat, Alphonso de Vargas Toletano teste in Relatione ad Reges & Principes Christianos. Hinc facilè orietur severitas Possevini, qui parciùs aut cautiùs laudat Canum, ne omnino laudare aut comprobare videatur Indicem Iesuitarum. Vt cumque sit, eâ fuit Christianâ existimatione Canus, ut doctissimus Cornelius Callidius Gandavensis* (Goudanus dicere debuit) *Theologus & propugnator Catholicæ religionis excellens* (Valerium tamen Andream *Bibliothecæ Belgicæ* authorem consulere præstat de hoc Callidio) *ediderit volumen inscriptum Institutionum sacræ Theologiæ libri IV. seu Epitome Melchioris Cani, non secus ac Theologicæ doctrinæ penu esset Canus, canens optimè divina mysteria, & fidei propugnacula validissimè muniens, ut varias has oppugnantium cohortes acerrimè propulsaret.* Hæc omnia Gaddius. Cardinalis quoque Sforza Pallavicinus, quamvis Iesuitarum sodalis, *in Vindicationibus Societatis Iesu* Romæ editis anno 1649. cap. XXVIII. pag. 232. solidæ laudis hæc de Cano habet. *Lege Melchiorem Canum, qui aureo planè volumine hanc ipsam de locis Theologicis tractationem ante omnes, supra omnes, est exequutus. Idémque primus fuit, reor, qui docuerit &, quod minus est Latinam linguam in lyceo, divina effari &, quod maximum, Catholicos Novatoribus bellum & cladem inferre*. Idem in *Historia Concilii Tridentini* lib. XII. cap. I. abun-

abundantem & selectam aurei hujus libri *de Locis Theologicis eruditionem* adversario suo Patrum Tridentinorum eruditionem elevanti opponit, ejusdémque cum pari laude meminit hujusmet libri XII. cap. X. & aliis in locis. Eisengreinius *in Catalogo testium veritatis* similiter laudat Canum: qui & à Boëtio Epone lib. II. *Heroicarum & ecclesiasticarum quæstionum* quæst. III. quæ de donatione Constantini est, *vir perspicacissimus* dicitur. Ab Hottingero etiam Calvinista *Bibliothecarii* lib. III. cap. IV. *Scriptor satis candidus* audit.

Præter *Locos Theologicos* reliquit etiam-

Relectionem de Pænitentia, habitã in Academia Salmãticẽsi an. MDXLVIII. super *decimam quartam distinctionem libri IV. Sententiarum*. Compluti apud Petrum de Robles 1563. in folio: item-

Relectionem alteram *de Sacramentis in genere*; quæ unà cum superiore Mediolani edita est 1580. in 8.

Iudicium quoque id, cuius meminimus, *de Secta Iesuitarum* tribuit ei is, qui sub nomine Alphonsi de Vargas latere voluit, in *Relatione ad Reges & Principes Christianos* cap. VII. atque item-

Adversus Statutum Ecclesiæ Toletanæ, quo infecti sanguinis homines à beneficiis hujus Ecclesiæ arceantur, quidquam scripsisse, idq. in lucem emissum fuisse, alicubi legimus.

MELCHIOR DE CASTRO, Hispalensis, Iesuita, Theologię Scholasticæ plusquam XX. annorum Professor, reliquit absolutum-

De Beatitudine Tractatum;

Logicas item, *ac Philosophicas commentationes*; quas alium quemquam suo nomine publicasse notat Alegambius *in Bibliotheca*.

Cordubæ diẽ suum obiit anno MDXCIX.

MELCHIOR DE CASTRO DE LA HERMOSA, Ocaniensis, scripsit, partim ex Christophoro de Castro, partim proprio ex asse,

Historia *de la Virgen Madre de Dios y de sus excelencias*. Compluti 1611. apud Andream Sanchez de Espeleta; simúlque-

Vida y martyrio *de Santa Fotina la Samaritana*; ex Latino, quod Græcum priùs erat, à se versum. Complutensis item alia editio anni 1607. laudatur ex officina Iusti Sanchez.

MELCHIOR DE LA CERDA, natus in oppido *Cifuentes* Seguntinæ diœcesis, in Societate Iesu se se totum ad imbuendam disciplinis humanioribu juventutem, docendámque dicendi artem applicuit. Quod opus Hispali & Cordubæ per triginta annorum spatium cum laude fecit maxima: scripsítque-

Apparatum Latini sermonis; duabus partibus. Hispali apud Rodericum de Cabrera 1598. in 4.

Vsum et exercitationem Demonstrationis. Ibidem eodem anno in 4.

Campos Eloquentia; duobus voluminibus. Lugduni apud Horat. Cardon 1614. in 4.

Seorsim editi sunt-

Consolatio ad Hispanos propter classem Hispanicam submersam; aliæque *Relationes & Discursus* varii.

Denatus fuit Hispali anno MDCXV.

F. MELCHIOR DE CETINA, Minorum sodalis, cùm præesset Ocaniensi Deiparæ Virginis ab Spe nuncupatæ domui, scripsit ad Margaritam Austriacam Hispaniarum Reginam Serenissimam-

Discursos *sobre la vida del Glorioso Padre S. Diego*. Matriti apud Ludovicum Sanchez 1609. in 4.

Exhortacion *à la devocion de Nuestra Señora*. Compluti 1618. *in* 8.

Deffinitor quoque suæ provinciæ fuit, & Complutensis domus *Sanctæ Mariæ de Iesu* Præfectus.

F. MELCHIOR CORONADO, Barcinonensis, Dominicanus, Hispali in collegio Sancti Thomæ fuit sodalis, Thologiæque præceptor; scripsit-

In Aristotelis libros duos de ortu & interitu rerum naturalium, sive de generatione & corruptione earumdem: quibus accessit-

Tractatus de existentia creata. Antverpiæ 1624. in 4.

MELCHIOR ESTACIO DE AMARAL, Lusitanus, patriâ linguâ edidit libellum, cujus titulum hic Castellanè damus, Antonii Leonii fide *in Bibliotheca Orientali* pag. 50.

Batalla *del galeon Santiago con Holandeses; de la nao Chagas con Ingleses: causas de perderse tantas; y del derecho de las conquistas del oriente, y sitios de las Islas de S. Helena y otras*- 1602. *in* 8.

D. MELCHIOR DE FONSECA, edidit-

Iardin de Apolo. Matriti 1654.

MELCHIOR FVSTER, patriâ ex urbe Valentia, inque ejusdem gymnasio Professor Theologus, meruit ob singularis doctrinæ, quam in prælectionibus scholasticis æque atque in concionibus ecclesiasticis exerebat, prærogativam, ut sacrum Ecclesiæ Cathedralis urbis suæ collegium sodalem eum asciceret in præbenda, quam vocant Magistralem. Scripsit-

De Voluntate Dei. Valentiæ 1650. in 4.

MELCHIOR GALLEGO, Hispalensis natu, Beaciensi tamen ortus parente, nobilis generis, cùm in Italia & Vrbe circa annum præteriti sæculi LXXVII. Bononiæque hinc

Al-

Alphonso Paleoto S. R. E. Cardinali ejus urbis Pontifici charus degeret, opportunum illius tempestatis argumentum, qua Italiæ plagam lues vexabat, ejusdem Paleoti auspiciis tractavit, nec tamen priusquam in Pampilonensi Ecclesia Hospitalarii dignitate fugeretur in patriam rediens edidit;

De Parochorum nempe *obligatione tempore pestis tractatum* unum.

De Spirituali cognatione alterum *cum variis digressionibus seu annotationibus*. Pampilone 1568. in 4.

De Casuum reservatione opus, sive perfectum, sive non, sive in schedis habitum, ipse laudat *in Annotationibus* secūdæ partis *Tractatus De Obligatione Parochorum* jam memorati.

F. MELCHIOR DE HVELAMO, Taranconensis (oppidum est Conchensis diœcesis *Tarancón* vulgò) Franciscanus Provinciæ Carthaginensis, scripsit -

Espirituales *Discursos y predicables consideraciones sacadas de las ceremonias y mysterios de la Missa*. Conchæ 1595. in 4. & iterum 1600. in 4. Barcinonéque 1597. in 4. Hujus operis *Epitomen* laudat Haroldus in *Additionibus* adhuc ineditis *ad Vvadingum*.

Discursos *predicables sobre la Salve Regina*. Conchæ apud Cornelium Rodan 1601. in 4.

Historia *de las personas ilustres en santidad. de la provincia de Cartagena del orden de San Francisco desde el año de MD. hasta el de MDCXVII.* unáque seorsim ab aliis -

La Vida y *muerte Santa de Frai Martin de Carrascosa sepultado en San Francisco de Cuenca*. Ibidem 1617. apud Martinum de Iglesia.

La Vida y milagros *de S. Gines de la Xara y de algunas cosas notables que ay en el monasterio dedicado à su nombre sito en el reyno de Murcia*. Murciæ apud Augustin. Martinez 1607. in 4.

F. MELCHIOR DE IEBRA, Ordinis Minorum provinciæ Castellæ, sanctimoniâ vitæ clarus, præter domestica alia munera religiosissimis regii cœnobii Matritensis Deiparæ Mariæ sacri discalceatis monialibus officium audiendi sacramentales confessiones exhibuit. Idem scripsit, qui post mortem authoris prodiit, librum hoc argumento & inscriptione Latinâ, cætera Hispanum,

Refugium Infirmorum: *en el qual se contienen muchos avisos espirituales para socorro delos afligidos enfermos, y para aiudar à bien morir alos que estan a lo ultimo de su vida*. Matriti apud Ludovicum Sanchez 1596. in 8.

De la Passion de Christo, Tractatum tribuit quoque ei Ludovicus de Rebolledo in *Scriptorum Franciscanorum Catalogo*.

Iacet in domo Toletanæ urbis *S. Ioannis Regum* appellata, in qua ad ordinem fuit admissus.

F. MELCHIOR MANZANO DE HARO, Dominicanus, in Philippinensi sodalium provincia, cui à Rosario nomen est, commoratus, aliquando ei præfuit. Ab hoc habemus -

La Historia *del martyrio de diez y siete Religiosos dela provincia del Rosario de Philipinas del orden de Santo Domingo que padecieron en el Iapon*. Matriti 1629. in 4.

F. MELCHIOR DE SANCTA MARIA, Toletanus, ex Minoribus reformatis provinciæ Sancti Iosephi, dum sacris concionibus Conchæ operam daret, edidit *Concionum* volumen hoc titulo,

Quaresma *del Descalço*. Conchæ 1635. in 4.

MELCHIOR PELAEZ DE MERES, patriâ Granatensis (si non in eo fallit hujus urbis Historicus) atque in ejusdem curia Advocatus, post Ludovici Molinæ egregiam in re operam, doctè quidem, sed incomposito stylo novam collegit segetem, latissimè scribens -

Tractatum Majoratuum & meliorationum Hispaniæ; duobus tomis. Matriti 1620. in fol. Atqui Granatensis prior editio anni 1575. primam dumtaxat partem ex quatuor, quæ deinceps prodierunt in altera editione, continebat; tres posteriores ab authoris obitu exemplar ejus M. S. suppeditavit.

MELCHIOR DE LA PEÑA, Navarchus, ex munere scripsit -

Relacion *de cosas tocantes a Champan, Camboja y Sian*; M. S. apud D. Laurentium Cocum Matriti erat, dum viveret.

MELCHIOR PHOEBVS, Lusitanus, Olissiponensis, Iurisconsultus, & in suprema curia Advocatus, publici juris fecit -

Decisionum Senatus Regni Lusitaniæ, tomum primum & secundum. Olissipone 1572. & apud CraesbeK 1619. in fol.

F. MELCHIOR PRIETO, Burgensis ex familia Redemptorum Deiparæ Virginis de Mercede, Gasparis germanus frater, penes quem Præfectura ejusdem ordinis nonnunquam fuit, in collegio S. Crucis Salmantino datâ studiis operâ, sacræque Theologiæ Magister creatus, ad Indos occidentales se contulit, vicariam Præfecturæ supremæ potestatem in Peruanis provinciis gesturus. Vnde cum laude integritatis, prudentiæque reversus, in Matritensi domo restitit, impetratâ per id tempus veniâ repudiandi Episcopatum ei destinatum Paraquariæ Provinciæ in eadem meridionali America, Præfectu-

curámque suæ Castellanæ provinciæ gessit. Edidit quidem is sequentia opera,

Iosefina *Evangelica literal y mystica delas excelencias y prerogativas del glorioso Patriarca S. Ioseph.* Matriti apud Ludovicum Sanchez 1613. in 4.

Psalmodia Eucharistica. Matriti eisdem formis 1622. in fol.

Vida *de San Pedro Nolasco*. Matriti 1628. in 4.

De Obligationibus Episcoporum, eâdem vulgari linguâ, ut suspicor: atque item -

In Orationem *Dominicam*; ut accepi ab Illustrissimo Archiepiscopo Hydruntino D.F. Gabriele Adarzo à Santander ejusdem ordinis.

Prelo maturum aliud opus, scilicet *Las Grandeças dela ciudad de Burgos*, nostrum, dum viveret, servasse scribit Marcus Salmeron de superstite adhuc loquens in *Monumentis* suis *Historicis* hujus religiosæ familiæ. Quod ipsum confirmavit mihi Archiepiscopus idem Hydruntinus multæ doctrinę & industriæ vir, adjungens, operi incubuisse scriptorem exquisitâ diligentiâ, expensisque multis corrasisse quamplurima e M.SS. monumentis, quo Spartam suam apprimè ornaret; consignatámque Historiam fuisse post authoris mortem D. Ioanni Bravo Canonico Burgensi Magistrali ejusdem, ex nescio quo latere, nepoti, qui postea creatus fuit Lucensis Episcopus. Item permansisse apud eumdem D. Ioannem Bravũ Lucensem Episcopum, antequam fato cederet, atque extitisse scio -

La vida *del Venerable Padre Fr. Gonzalo Diaz dela orden de Nuestra Señora dela Merced.*

Diem suum obiit Melchior Prietus Matriti anno MDCXLVIII. authore mihi Aegidio Gonzalez Davila in *Theatro Ecclesiæ Burgensis* pagina 16.

MELCHIOR DO REGO, Lusitanus, Canonicus collegiatæ Ecclesiæ Barcellensis, Senator deinde Olisiponensis, seu Iudex gravaminum, Aloisiæ Brigantinæ Ducissæ, quæ se Reginam Portugalliæ vocitabat, a secretis, scripsit -

Antiguidades de Barcellos. Laudat Cardosus *in Agiologio Lusitano* volum. III. die III Maji lit. e.

Antiguidades de Villa-viçosa. Idem Cardosus die VIII. Iunii lit. f.

F. MELCHIOR DE LOS REIES, Hispalensis, ex sodalitio Reformatorum Deip. Virginis de Mercede redemptionis captivorum, Hispali, Granatæ, Gadibúsque sodalibus præfuit; Difinitor generalis ter, Procuratórque generalis in Romana Curia, septuagenarius; scripsit-

Prudencia *de Confessores ordinarios y la comunion quotidiana*.

F. MELCHIOR DE RIOJA, ordinis Minorum scripsit -

Guia espiritual *para examinar la conciencia*. Leodii apud Gualterium Morberium 1579. in 8. vidit D. Thomas Tamajus.

F. MELCHIOR RODRIGUEZ DE TORRES, Burgensis natu & religiosæ vitæ initio, in hac enim urbe (aliis Matriti placet) Redemptorum à Deipara virgine de Mercede nuncupatorum sodalibus comitem sese dedit; qui sequentibus annis calamo & voce Christianam salutem egregiè promovit cùm crebris concionibus, tum libris editis, S. Theologiæ Magister renunciatus. Assumptus tandem in titularem Rossensis Ecclesiæ in Hibernia Episcopum, simúlque Ferdinandi ab Azevedo Burgensis Præsulis Vicarius sacram istius diœcesis rem administravit; mortuus in ipsa vrbe Burgis anno MDCXLIV. Typis mandavit -

Empeños *del Alma à Dios y sus correspondencias*; *ad* Margaritam Austriacam Serenissimam Hispan. Reginam. Burgis apud Ioann. Bapt. Varesium 1611. in 8.

Agricultura *Christiana y exercicios dela vida religiosa*. iisdem typis 1603.

Lucha *interior y modos de su victoria*. Cæsaraugustæ apud Carolum de Labayen. 1608. in 8.

Las Iornadas *de Iesus, Maria y Iosef.*

Chronica *dela Orden dela Merced.*; scilicet primam annorum centuriam tantùm; cujus tres alias se editurum promiserat, simúlque spem fecerat sequentium operum; nempe *Locorum Sacræ Scripturæ difficilium expositionis, in quos Hæretici offendunt hodierni*; Item *super Evangelia totius anni*; itémque *De Christi & Mariæ magnaliis Discursus*, prioris illius Latinâ, cæterorum vernaculâ linguâ conscriptorum.

MELCHIOR DE SANTA CRVZ, natus in oppido veteris Castellæ *Dueñas* satis noto, Toleti manens dedit in vulgus -

Floresta *Española de Apotegmas, o Sentencias sabia y graciosamente dichas de algunos Españoles*. Toleti ex officina Francisci de Guzman 1574. Bruxellis deinde recusum opus 1596. in 12. tertióque 1605. in 12. Salmant. apud P. Lasso 1592. in 22. Barcinone 1621. Valentiæ 1603. in 16. Cæsaraugustæ 1646. in 8. Italicè conversa a Francisco de Venetia prodiit Venetiis apud Iacobum Sarzinam 1616. in 12.

Los Cien Tratados *de notables sentencias assi morales, como naturales; y singulares avisos para todos estados, en tercetos Castellanos* Toleti 1576.

D. MELCHIOR DE SORIA & VERA, Giennensis, Prior olim seu Præfectus ad S. Ildefonsum ejusdem urbis, Trojæ hinc Antistes honorarius creatus, unius & alterius Toletanæ Ecclesiæ Præsulum, nempe D. Bernardi de Roxas & Sandoval, ac Serenissimi Ferdinandi Hispaniarum Infantis in amplissimæ hujus Ecclesiæ sacris administrandis fuit Coadjutor. Ediderat, cùm in Beaciensi gymnasio principem locum teneret docendi Theologiam,

Tratado *dela Iustificacion y conveniencia dela tasa del pant ydela dispensacion que en ella haze su Magestad con todos los que siembran.* Primùm prodiit anno 1627. iterúmque Toleti 1633. in 4.

Mortuus est anno MDCXLIII. jacétque in patria & cœnobio Franciscanarum Virginum Deo sacrarum à se ædificato.

MELCHIOR DE TORRES, Complutensis, Musicus, scripsisse dicitur, vernaculè, ut credo,

Arte *dela Musica*. Compluti 1554.

MELCHIOR TREVIÑO, Navarrus, Societatis Iesu, in Germania plerumque mansit eo delatus adhuc tyro istius instituti; ibique docuit Philosophiam,& moralem Theologiam,Pragæque ad sexennium Rector fuit. Convertit hic in Latinam linguam -

Ludovici de Ponte opera pene omnia, item -

Historia Crucis Caravaccensis Ioannis de Robles Corbalan Compendium dedit Latinum Augustæ 1619.

Decessit Pragæ XXVIII. Sept. MDCXXVIII. ætatis LXXV.

D. MELCHIOR DE VALENCIA, Zafrensis, Petri filius, quem Philippus III. Rex habuit Chronographum,loco suo pro dignitate laudati, Academiam ipse Salmantinam habuit primò altricem,deindéque remuneratricem, optimè quidem de ea & Iuris arte meritus, idcircóque omnibus Academiæ proprijs honoribus ornatus. Iustiniani Institutiones, Codicémque, ac Digestorum libros pomeridianis ac demum antemeridianis horis (quæ primaria est Antecessorum sors) explicuit. Hinc Scholæ jussus vale dicere, ut rei præesset publicæ, Granatæ totos quindecim annos jus reddidit. Promotúsque inde ad rationum regiarum Concilium anno MDCXLVIII. non diu post inter Patres magni Castellæ Senatus locum obtinuit, nec diu tamen victurus. Ad climactericum quippe annum perveniens, vim illius fatalem sensit moriens Matriti in festo Mathiæ Apostoli MDCLI. Edidit in æstu ipso scholastici agonis positus, ingeniosè doctéque -

Illustrium Iuris Tractatuum, libros tres, post Salmantinam principem editionem anni ... Lugduni recusos à Laurentio de Anisson 1663. in 4.

Epistolicas Iuris exercitationes, sive *Epistolas ad Antonium Fabrum cū ejusdem Fabri responsionibus*. Matriti 1615. Provocaverat nempe virum illum maximum, literis datis,ad quasdam Iuris quæstiones, responso & laudibus meritis à Fabro redonatus.

MELCHIOR DE VILLANVEVA, Malagonensis, Iesuitarum sodalis, scripsit -

Dela Oracion *mental*. Toleti apud Petrum Rodriguez 1608. in 4.

MELCHIOR DE VOSMEDIANO, Artium Theologiæque Doctor, Philippo II. Regi à sacris, & Xenodochii regiæ curiæ Præfectus, sex annis interfuisse dicitur sacræ Synodo Tridentinæ, quod ego interpretor prioribus sessionibus sub Paulo & Iulio; ipse enim hoc meritum sibi arrogat in editione, multâ industriâ à se procuratâ & illustratâ -

Panormia, *seu Decreti Ivonis Carnotensis*, ut putavit; quam ex duobus codicibus fortè fortunâ in Anglia repertis (versabatur indubiè in eo regno Philippum Regem suum sequutus Mariæ Reginæ tunc conjugem) altero à sexaginta ferè annis edito, altero in pergamena charta M. S. atque eo vetustissimo; ac prodire fecit Lovanii ex officina Antonii Mariæ Bergagne 1557. Sed summarium id potiùs *Panormiæ* esse, quàm opus ipsum, ostendit paulo pòst Ioannes Molinæus Lovaniensis Doctor, publicato ipso *Decreto Ivonis*, duabus partibus majore, Louanii apud Gravium 1562.

Rediit quidem Vosmedianus Tridentum, cùm restitutum eò fuit sacrosanctum Concilium,fælicitérque absolutum,Accitanus jam ante duos annos, quàm conficeretur catalogus præsentium in eo Patrum, creatus Episcopus.

MELCHIOR ZAMBRANO, Xereciensis in Bæturia, quæ urbs ab equitibus cognominari meruit, Hispali degebat Sacerdos, Parochúsque jam à multis annis in templo maximo, cùm scriberet -

Decisionem casuum occurrentium in articulo mortis circa Sacramenta. Hispali apud Franciscum Perez 1604. in 8. Coloniæ hinc apud Butgenium 1606. in 12. Moguntiæque 1609. in 12. item Lugduni apud Hieronymum de la Garde 1644. in 12.

Hoc opus nescio cur tribuat Alegambius *Bibliothecæ Societatis* autor Didaco Alvarez Iesuitæ.

MENASSES.

MENASSES BEN ISRAEL, qui inter Batavos superioribus annis degebat, Hispanus natu

natu, aut saltem origine fuisse videtur, professione licèt Hebræus, vir confessione omniũ æqualium excultissimo literis omnibus ingenio; siquidem scripsit, edidítque Hispano sermone librum ita inscriptum -

Conciliador, hoc est dicere *Conciliatorem repugnantium inter se locorum*; cujus operis meminit Isaacus Vossius Gerardi Ioannis filius in *Notis ad Maimonidis librum de Idololatria*, refértque Dionysium Vossium fratrem id opus convertisse in Latinum. Sed tamen in editione operis de *Resurrectione mortuorum*, de quo infrà, catalogi cujusdam librorum, qui ab Hebræis Hispanicâ linguâ conscripti sunt, è regione initii primi libri extantis, hæc verba sunt huc spectantia. *Conciliador sive Conciliator Menassis. Hic XXX. quæstionibus auctior est, quàm ille qui Latinè extat.*

De Resurrectione mortuorum libros III. *quibus animæ immortalitas & corporis resurrectio contra Sadducæos comprobatur, causæ item miraculosæ resurrectionis exponuntur, déque judicio extremo & mundi instauratione agitur ex sacris literis & veteribus Rabbinis*. Amstelodami typis & sumptibus authoris 1636. in 8.

Dissertationem quoque scripsit *De fragilitate humana ex lapsu Adami, déque divino in bono opere auxilio*. Amstelodami 1642. in 8. Item -

De Timore Dei: quæ duo laudat Hottingerus *in Bibliothecha orientali* cap. I. classe VI. Scio & Amstelodami excusum -

Mischnajot, *sive Textum Talmudicum cum notis Menaseh ben Israel*, anno 1633. in 8. itémque -

Psalterium; eo, ut suspicor, interprete. Ibidem in 32.

Laudat quoque ipse in catalogo librorum Hispanè ab Hebræis conscriptorum, cujus paulò antè meminimus,

Chumas, *id est*, *Pentateuchum Hispanicè cum notis* suis *marginalibus*.

MICHAEL.

MICHAEL DE AGIA, gente Valentinus, ordinis Minorum, in Guatemalensi occidentalium Indorum provincia. scripsit Latinè -

De Exhibendis auxiliis, sive de invocatione utriusque brachii. Matriti 1600. in 4. Vernaculâ item linguâ, -

Tratado y pareceres sobre la Cedula Real del servicio personal de los Indios. 1604. in folio, Limæ Indorum.

F. MICHAEL DE AGUAIO (Franciscanum credit Antonius Leonius *in Bibliotheca Indica occidentali* tit. XXI.) latens sub *Incogniti* nomine, scripsit contra paulò antè nominati Michaelis de Agia Tractatum Hispanicum *De servitio personali Indorum* illius orbis, in folio. Petrus autem Salazarius in *Historia provinciæ Castellæ ordinis Minorum*, huic provinciæ adjudicat Marcum de Aguaio alumnum, Marcóque *Historiam Indicam*, & *Catechismum Indorum*. Quæ an ad eumdem hominem pertineant, ignoro.

D. MICHAEL DE AGUIRRE, Guipuscoanus ex oppido *Aspeitia* Pampilonensis dioecesis, Iuris utriusque Doctor, Bononiæ in collegio S. Clementis Hispanorum sodalis, cui & Academiæ Rector præfuit, momento rei serviens, quæ his diebus super legitima in regnum Portugalliæ successione cunctas ferè Christiani orbis nationes compleverat, scripsit -

Responsum pro successione regni Portugalliæ pro Philippo Hispaniarum Rege adversus Bononiensium, Patavinorum & Perusinorum collegia. Venetiis 1581. in folio contributum postea inter *Consilia* à Besoldo edita primo tomo.

Iudicem posteà egit plurium regni Neapolitani Prætoriorum, ac demum Vicariæ Aulæ urbis principis; quem quidem hoc munere cohonestatum Alexander Raudensis Neapolitanus in Tract. *de Analogis* cap. XXVI. num. 9. *eruditissimi atque illustrissimi juvenis* compellatione celebrat. Granatensis quoque Curiæ in Hispania Senator fuit assumptus; obiitque anno MDLXXXVIII.

F. MICHAEL DE AGUIRRE, Americanus, in Argentina regni Peruani urbe natus, ordinis Eremitarum, domorum ejusdem urbis, & Limæ Præfectus, atque in hujus postremò nominatæ gymnasio sacræ Theologiæ Lector primarius, scripsit -

Poblacion de Valdivia.

Matriti in collegio ab erectrice Mariæ Aragonia nuncupato, cujus ipse egregius benefactor fuit, usque ad mortem vixit.

F. MICHAEL ALPHONSUS DE CARRANZA, Valentinus tam domo, quàm professione religiosæ vitæ inter Carmeli sodales, grande hujus ordinis ornamentum extitit, literis eximius, pietatéque. Aragoniam provinciam ter gubernavit; Vicarium totius Hispaniæ generalem, Lusitaniæque censorem regium, atque Apostolicum gessit; Theologiam insuper in Oscensi gymnasio primarius præceptor docuit, sanctique officii Patribus a censione Theologica minister fuit. Primus hic in lucem dedit -

Librum Sancti Ildephonsi Archiepiscopi Toletani De Illibata Beatæ Mariæ Virginitate; adjungens de suo - *Selecta tum B. Patris Ildephonsi, tum etiam aliorum Sanctorum pronunciata de perpetua Virginitate Sacrosanctæ Dei Matris ad quemdam Neophytum Valentinum veritatis studiosum*. Quibus omnibus præmittitur, *Vita Sancti Ildephonsi*. Valentiæ 1556. apud viduam Ioan. Mey. in 8. Lovaniique. Vulgari etiam sermone publicavit -

Cate-

Catecismo y doctrina de Religiosos novicios, professos y monjas. Valentiæ apud Chrysostomum Garriz 1605. in folio. Tripartiti operis hæc prima est pars, quam vidimus. Secundam partem reliquit in schedis absolutam, sed inedita adhuc manet.

Camino del Cielo. Ibidem 1601. in 8. in eadem officina.

Octogenarius decessit Valentiæ anno MDCVII. De quo cum eximia laudis commendatione agit Franciscus de Sancta Maria in *Historia Reformatorum Carmelitarum* tom. II. lib. VIII. cap. LVII. & Gaspar Escolanus in *Valentina Historia* prima parte lib. V. cap. IX. & cap. ultimo; Thomas Tamajus de Vargas in *Vita S. Ildephonsi* sive ad eam notis, quam edidit Ioann. Bolandus die III. Ianuarii in opere suo *de Actis Sanctorum*.

F. MICHAEL ANGELVS ALMENARA, Valentinus gente, Franciscanus provinciæ Valentiæ, scripsit -

Pensamientos literales y morales sobre los Evangelios de las Dominicas despues de Pentecostes; duobus voluminibus, Valentiæ apud Chrysostomum Garriz 1618. in 4.

Sobre las Dominicas de Adviento. Ibidem.

Sobre las Dominicas despues de la Epiphania y Pasqua de Resurrection. Ibidem 1618.

MICHAEL DE ANIÑON, Aragonius, Iurisconsultus, & in Bononiensi Sancti Clementis Hispanorum collegio sodalis, Decretorum Doctor Cæsaraugustanus, idémque poëta non inelegans, fidei Apostolicis Iudicibus à censendi munere, scripsit -

De Vnitate ovilis & Pastoris, Tractatum. Cæsaraugustæ ex officina Dominici de Portonariis 1578. in 4. & inter *Tractatus* DD. volum. XIII. Adjungitur *Epilogus omnium quæ in hoc opere continentur, ab authore carmine comprehensus*.

Ad Titulum Institut. De Actionibus.

F. MICHAEL AB ANNVNTIATIONE, Lusitanus, Carmelitarum sodalis, Doctórque Conimbricensis, vir doctissimus, & à Francisco Suarezio magni, ut refertur, habitus, obiit in Gallia, dum ad capitulum sui ordinis generale profectus esset anno hujus sæculi XIII. Reliquit -

Theologica plura opera M. SS. quæ sodales ejus servant. Emmanuel Romanus *De la Antiguedad y Escritores del Carmen* author est.

D. MICHAEL ANTONIVS FRANCES DE VRRVTIGOYTI, Cæsaraugustanus, Iuris Canonici Doctor, ejusdémque urbis Ecclesiæ Archidiaconus, eâdem, quâ fratres germani viâ grassatus (Didacum Antonium Barbastrensem Episcopum Thomámque Francisci Patriarchæ asseclam intelligo) lucubrationibus suis bene de posteris merendi dedit hactenus foras -

Tractatum de Ecclesiis Cathedralibus, earúmque privilegiis & prærogativis. Lugduni sumptibus Philippi Borde & sociorum 1665. fol.

Varias & practicabiles utriusque juris resolutiones. Lugduni in eadē officina 1669. fol.

Tractatum quoque *de unione & perenni Cathedralitate Cæsaraugustana in Ecclesia S. Salvatoris*. Hispanè etiam -

Vida de S. Felipe Neri.

F. MICHAEL APARICIO, Cisterciensis, Abbas monasterii S. Mariæ de *Veruela* in Aragoniæ regno, Hierapolitanus Episcopus, scripsit -

De Sacramentis volumen; quod in eadem domo adservari M. S. refert Bernardus de Montalvo *in Historia Cisterciensi*.

F. MICHAEL DE ARANDIGA, Aragonensis, ex sodalibus Sanctissimæ Trinitatis, domus S. Salvatoris *de Fraga* Præfectus, scripsit -

Relaciones del Santuario de la Iglesia de S. Salvador de la villa de Fraga; quorum meminit Vincentius Blascus parte 1. *Histor. Arag.* lib. V. cap. XXVIII.

F. MICHAEL ASSENSIO, Ordinis Minorum scripsit, supplendus in *Bibliotheca* hujus Vvadingiana,

Copiam accentuum dictionum Breviarii Latinarum, Græcarum, Hebraicarum. Cæsaraugustæ 1621.

MICHAEL ASSENSIO, alius à superiore, ut credimus, author est operis ita inscripti,

Instructio Curatorum. Cæsaraugustæ 1525. 4.

MICHAEL AVGVSTINVS, Catalanus, ex oppido *Banyoles* diœcesis Gerundensis, Prior Sancti Ioannis Equitum Melitensium in Perpiniani oppido, conscripti à se vernaculè ac superiore anno MDCXVII. editi operis interpretationem communiore Castellæ linguâ dedit, superaddito nunc primùm quinto ad superiores libro, nec non & vocabulorum exaglotto, hoc est, sex linguarum, Indice, nimirum -

Libro de los Secretos de Agricultura, Casa de campo y pastoril. Perpiniani 1626. in 4.

MICHAEL DE BAEZA, scripsit -

Arte de Confiterin 1592. in 8.

MICHAEL BAÑEZ DE SEGOVIA, edidit -

Inmunidad *de Nuestra Señora en el primer instante de su ser.* Matriti 1656. in 4. teste Petro de Alua in *Militia Concept.* Hunc sub nomine Michaëlis Ibañez iterũ laudat Hyppolytus Maraccius in Appendice *Biblioth. Marianæ* M. S. Diversus hic fuerit, si Deo placet, a D. Gaspare Ivañez de Segovia, cujus libellus de eodem argumento ineditus adhuc erat, cùm *Militiam* suam *Conceptionis* laudatam Alva edidit.

D. MICHAEL BAPTISTA DE LANUZA, Cæsaraugustanus, ordinis Sancti Iacobi Eques, nobili & noto satis apud Aragonenses loco natus, postquam in patria *Iurati in capite* (ut vocant) munus gessit, Curiæ se sistens Matritensi ad nutum Philippi IV. Regis, in Aragoniæ Concilio à secretis ministrũ exercere jussus fuit, deinde & Protonotarium illius regni, qui in eodem consessu regio sedet, prudentiâ non minùs, quàm pietate spectatus, edidit -

Vida de la Bendita *Madre Isabel de Santo Domingo coadjutora de la Santa Madre Teresa de IHS. fundadora del convento de S. Iosef de Çaragoza.* Matriti 1638. fol.

Vida *de la Venerable Madre Feliciana de S. Iosef Carmelita descalza y Priora del convento de S. Iosef de Çaragoça.* 1654. in 4. Cæsaraugustæ.

Vida *de la Venerable Madre Geronima de S. Estevan.* Ibidem 1653. 4.

Virtudes *de la Venerable Madre Teresa de IHS. Carmelita descalza del convento de Valladolid, en el siglo Doña Brianda de Acuña Vela.* Ibidem 1657. 4.

La Venerable *Madre Catalina de Christo Carmelita descalza compañera de la Santa Madre Teresa de IHS.* Ibidem apud Iosephum Lanaja 1657. in 4.

Vida *de la Sierva de Dios Francisca del Santissimo Sacramento Carmelita descalza del convento de San Iosef de Pamplona y motivos para exortar que se hagan sufragios por las Animas de Purgatorio.* Ibidẽ iisdem typis 1659. 4.

Denatus est Matriti hoc ipso anno MDCLIX. de sodalitio Carmelitarum Virginum Deo sacrarum, déque omnibus iis, qui per amœnos hosce pietatis & religiosæ perfectionis hortos delitiantur, optimè meritus: quem quidem apud Hieronymum Fuser Dominicanum in *Vita Hieronymi Baptistæ de Lanuza Præsulis Albarrazinensis* prologo jure celebratum reperies.

D. MICHAEL DE BARRIOS, dum in Belgico meret Centurio, belli exercitia dispungebat Musarum otio, unde natus est liber variorum carminum -

Flor de Apolo, nuncupatus, Bruxellisque editus apud Balthasarem Vivien 1565. in 4. Continentur ibi inter alia *Comediæ* tres I. *Pedir favor al contrario.* II. *El Canto junto al encanto.* III. *El Español de Oran.*

F. MICHAEL BARTHOLOMAEUS SALON, Valentiæ natus, Eremitarum sodalis, quorum Aragonensem provinciam aliquando rexit Præfectus; si morum integritatem atque doctrinam spectemus, inter decora istius amplissimæ familiæ annumerandus; doctus olim Philosophiam à Petro Monzonio, Theologiámque à Blasio Navarro ingentis famæ Professoribus Valentinis, in eodem gymnasio Theologiam & ipse docuit pari celebritate & fructu; ad hæc sacris fidei Vindicibus à censuris minister; præclaráque tum doctrinæ, tum eloquentiæ monumenta publici juris fecit: nempe -

De Iustitia, in Secundam Secundæ S. Thomæ Aquinatis; duobus tomis: *in quibus quid æquum, quid iniquum sit in omnibus actionibus, commerciis & contractibus humanis explicatur.* Valentiæ 1581. fol. Venetiisque 1608. Hispanè verò -

Libro *de la Vida santa y milagros del Ilustrissimo y Reverend. Señor D. Fr. Tomas de Villanueva, Arçobispo de Valencia, de la orden de S. Agustin.* Valentiæ 1588. in 8. & 1620. demúmque ibidem apud Bernardum Noguès 1652. in 4. addito Tractatu *Del estado de la Canonizacion y causa del Beato Arçobispo,* authore Bonaventurâ Fuster de Ribera.

Oracion *Panegyrica, exortatoria y consolatoria de la Marquesa de Carazena Doña Isabel de Velasco y Mẽdoza Virreina de Valencia, con una breve relacion de la muerte de Doña Luisa de Caravajal y algunas cartas suias de mucha edificacion.* Valentiæ 1616. 4. apud Petrum Patricium Mey.

Extremum diem vidit Valentiæ anno ætatis LXXXII. salutis MDCXX.

MICHAEL BOTELLO, laudari solet eò quòd ediderit, carmine forsan,

La Fabula de Pyramo y Tisbe.

MICHAEL CABELLO DE BALBOA, Presbyter, scripsit -

Miscellanea *Antartica y Origen de los Indios y de los Incas del Piru. M. S.* erat in Bibliotheca Comitis de Olivares, uti refert Antonius de Leone in *Bibliotheca Indica occidentali* tit. XVII.

MICHAEL ÇARAGOZA DE HEREDIA, Decanus Collegiatæ Ecclesiæ Alicantensis in Valẽtiæ regno, Abbásque mitratus, ut vocant, in Sicilia, scripsit, nuncupavitq; Lermæ Duci D. Francisco pium opus hoc titulo -

Escuela *de la perfecta y verdadera Sabiduria.* Matriti apud Alphonsum Martinez de Balboa 1612. 4. Edidit quoque -

De

De Sacerdotali dignitate. Romæ 1617.

F MICHAEL CARMELO, Catalanus, ordinis Redemptorum Deiparæ Virginis de Mercede sodalis, pietate in Deum, almámq. Christi Redemptoris matrem superiore sæculo clarus, scripsisse dicitur, ut refertur in monumentis ordinis ejus,

Super Magnificat Meditationes.

In quinque Psalmos qui à quinque initialibus nominis Mariæ literis incipiunt.

Obiit anno MDLVII. jacétque in cœnobio Barcinonensi.

MICHAEL DE CASTAÑOSO, scripsisse dicitur, uti apud Antonium Leonium in *Bibliotheca orientali* habetur,

Relacion *de la jornada de D. Cristoval de la Gama a Etiopia año de MDXLI.* M. S.

MICHAEL CAXA DE LERVELA, natus in *Palomera* oppido diœcesis Conchensis, apud D. Franciscum Antonium Alarconium Neapolitani regni Visitatorem Fiscalis Advocatus, scripsit-

Discursos *de causas y reparos de la necessidad comun.* Matriti 1627.

Restauracion *de la abundancia antigua de España, o prestantissimo, unico y facil reparo de su carestia presente.* Neapoli 1631. 4.

D. MICHAEL CERCITO, Aragonius ex Oppido *Exca*, cui ab equitibus nomen est, Salmanticæ ad S. Bartholomæum olim sodalis, Canonicus deinde almæ Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Virginis del Pilar Cæsaraugustanæ, Episcopus tandem Barbastrensis, scripsit, sed non edidit, aut fallimur,

Instauracion *de las Iglesias de Aragon con la historia de los primeros Obispos de Balbastro*; Ad Philippum II. Regem Catholicum.

Vida *de San Braulio.*

Sedem tenuit usque ad annum MDXCV. quo nimirum lustrandæ provinciæ suę intentus apud oppidum *Graus* decessit.

MICHAEL DE CERVANTES SAAVEDRA, Hispalensis natu, aut origine; quorum primum confirmare is videtur dum sibi puero Hispali visum fuisse Lupum de Rueda Comœdiarum scriptorem & authorem inter nos antiquissimum, in prologo suarum *Comœdiarum* scribit; alterutrum ex cognominibus, quæ Hispalensium familiarum nobilium sunt, infertur; tempore, quo floruit, usque ad nostram ferè ætatem scilicet, ingenii præstantiâ & amœnitate unum aut alterum habuit parem, superiorem neminem; versâ non minùs, quàm solutâ oratione in paucis disertus. Plura nobis reliquit sui monumenta, quæ quidem cupidissimè ab iis, qui in eloquentiæ nostratis campo exerceri amant, generalitérque ab omnibus omnium gentium jucundæ huius fabularum adinventionis sectatoribus (habent fere omnes Europæi earum præcipua idiomate suo loquentia) in ulnis geruntur & pro merito celebrantur. Ea nempe sunt-

Doce Novelas; uti patrius mos, & Italicus fabulas vocat, ingeniosissimè scriptæ, atque editæ Matriti 1613. & 1622. in 8. ac Venetiis 1616. in 12. sæpéque alibi. Facile admodum perspicuúmque dicendi genus, quo plurimùm valuit author, mirâ venustate ac urbanitate quasi imbutum, decorum insuper ante alia exactissimè servatum, hoc plusquam cætera commendat scriptum. At celebre magis vulgò est-

El Ingenioso *Hidalgo D. Quixote de la Mancha*; duabus partibus. Matriti 1608. 4. aliisque locis frequenter editum: ut placuit festivissimum hominis inventum, qui novum Amadisio de grege Heroëm ridiculum confingens, universa priscarum hoc genus inventionum, quæ innumeræ sunt, lumina obscuravit. Nuper Bruxellensibus typis recoctum vidimus cum figuris, tomisque duobus adhuc contentum anno 1662. Gallicè editum est Rothomagi 1646. in 8. Italicéque...

Los Trabajos *de Persilis y Sigismunda, Historia Septemtrional*; sed fabulosa. Matriti tum aliàs, tum 1619. in 8. Gallicè Parisiis 1611. 8.

La Discreta Galatea. Beaciæ apud Ioannem Baptistam Montoiam 1617. 8.

Ocho *Comedias y ocho Entremeses.* 1615. in 4. Contra id, quod anteà diximus, de hujus patria D. Thomas Tamajus *Esquivias* oppido agri Toletani eum adjudicat,

MICHAEL DE CIFVENTES, in oppido *Gijon* Asturum natus, civis Ovetensis, Iurisque consultus, scripsit-

Novam Lecturam sive declarationem legum Taurinarum. Salmanticæ apud Ioannem Iuntam anno 1536. fol. Hispanicè hæc edita est hoc titulo-

Glossa *al Quaderno de Las leyes nuevas de Toro.* Medinæ Campi apud Petr. Cuesta 1546. fol.

Ordenamiento *Real de Castilla*; cum notis propriis. Medinæ campi 1555. in fol,

D. MICHAEL COLODRERO DE VILLALOBOS, ex *Baena* Bæticæ provinciæ, Ducisque Suessani urbe, in lucem emisit variorum poëmatum volumen sic inscriptum -

Golosinas *de los Ingenios*; quasi dicas, Bellaria ingeniorum. Cæsaraugustæ 1642. in 8. apud Petrum Lanaja. An diversa sunt -

Rimas *de D. Miguel Colodrero*. Cordubæ 1629?

D. MICHAEL DE CORTIADA, Catalanus, Ilerdæ natus, I. C. legúmque Romanarum in patria Academia interpres olim primarius, in forum ab scholis translatus, ivit Sardiniam fisci Advocatus regius in rebus criminalibus: evocatus deinde in patriam provinciam idem munus fiscalis Advocati, sed in re patrimonii regii, exercere jussus fuit in Cataloniæ totius Curia Barcinonensi. Edidit utilissimâ operâ -

Decisiones Reverendi Cancellarii, sacri regii Senatus Catalonici; sive partem I. pro Praxi contentionum & competentiarum regnorum inclytæ coronæ Aragonum. Barcinone apud Iosephum Forcada 1661. in folio; quam sequuta est -

Decisionum Pars secunda pro recto usu contentionum & competentiarum regnorum inclytæ coronæ Aragoniæ super Immunitate Ecclesiæ. Ibidem apud eumdem typographum 1665. in folio

MICHAEL DE CRUCE, ordinis, seu congregationis S. Ioannis Evangelistæ regni Portugalliæ, scripsit, nec tamen in lucem edidit, laudante G. Cardoso in *Agiologio Lusitano* Maji XV. die lit. F. & die V. Iunii lit. B.

Dos Varoẽs *ilustres da sua congregação*: sive Historiam hujus ordinis, quam Paulus de Præsentatione olim formaverat, a se absolutam, ut notat idem Cardosus VIII. Iunii. lit. D.

D. MICHAEL DE LOS DIEZ, edidit -

Vida y *muerte santa del glorioso Patriarca S. Ignacio de Loyola fundador de la Compañia de IHS*. Matriti 1619. 8.

MICHAEL DE EGUIA, Typographus Complutensis, propriis typis vulgavit -

La Memoria *de la Passion de Christo Señor nuestro*. Compluti 1529. in 16.

MICHAEL DE ERZE XIMENEZ, PreXamensis (diœcesis Calaguritanæ oppidum *Prexamo* est) Iuris utriusque Doctor, Legionensis prius Ecclesiæ Canonicus, regii deinde Sacelli, Regum novorum nuncupati, in Toletana Ecclesia Capellanus, scripsit -

Prueba *de la predicacion de Sant Iago en España*. Matriti apud Alphonsum de Paredes 1648. in fol.

MICHAEL DE ESPINOSA, Bæticus ex Guadixiensi, seu mavis Accitana diœcesi, sodalis Iesuitarum, Philosophiam Hispali, Theologiam Granatæ docuit, paratáque editioni reliquit -

In Primam partē Summæ S. Thomæ, volumina duo. Obiit anno MDCXXIX. Granatæ intempestivâ morte

MICHAEL DE ESTETE, scripsit, ut author est in *Bibliotheca Indico-occidentali* Tit. VIII. Antonius Leonius,

Relacion *del Viage de Fernando Pizarro desde Caxamalca*. M. S.

MICHAEL FERNANDEZ, ex oppido *Mora* diœcesis, agrique Toletani, Iesuita, scripsit

Vida, *martyrio y translacion de la gloriosa Virgen y martyr Santa Leocadia*. Toleti apud Petrum Rodriguez, 1591. in 8. Comitatus ipse fuerat ê Belgii Lætiensi monasterio in Hispaniam sacra Martyris Toletanæ leipsana.

MICHAEL FERRER, Cæsaraugustanus, Barcinonensis Curiæ Senator, scripsit olim -

Methodum, sive ordinem procedendi judiciarium secundum Foros Aragoniæ. Cæsaraugustæ 1554. in 4.

Idem cum eo, nisi fallor, qui deinde confecit -

Observantias Sacri regii Cataloniæ Senatus, per Sigismundum Despujol Barcinonensem Advocatum post authoris obitum in vulgus datas Barcinone expensis Ioannis Simonis 1608. in fol. una cum propriis *additionibus*.

MICHAEL FERRER, Valentinus, Almenarensis, edidit -

Dialogum inscriptum, Terentiana imitatio, ad Grammaticos Latinos, Dialecticos & Rhetoricos admodum utilem. Valentiæ typis Ioannis Mey 1562. 8.

MICHAEL FERRO MANRRIQUE, Iurisconsultus, Philippo IV. Regi Catholico à sacris, Ferdinandique Hispaniarum Infantis Toletani Præsulis Vicarius in Talaveræ oppido, scripsit -

De Præcedentiis & prælationibus Ecclesiasticis. Lugduni apud Iacobum & Petrum Prost 1635. 4. Antverpiæque.

Resolutionum Quæstionum moralium, & Vicarialium Partem primam, in qua plures ad vicarios & Iudices Ecclesiasticos, Visitatores, & Syndicatus judicium digeruntur quæstiones. Lugduni iisdē typis 1640. 4. Venetiisque 1641.

Resolutionum earumdem secundam Partem: nec nō variarum opinionū accuratiùs contra Dianam & modernos selectarum collectionem. Lugduni, Venetiisque iisdem annis

F. MI-

F. MICHAEL DE FRAGA, Dominicanus, scripsit librum -

De los bienes *hechos al Conuento de Santo Domingo de Valencia*; quem Franciscus Diagus non semel laudat.

MICHAEL DE FVENLLANA, domo ex oppido *Navalcarnero* agri Matritensis, a primis infantiæ annis orbus lumine, Musicæ artis peritissimus, & fidicen egregius, scripsit -

Orfenica *Lyra*: *libro de Musica para Viguela*. 1557. in folio, ad Philippum Hispaniarum Principem, Angliæ, atq; Neapolis Regem, commēdatū opus versibus Benedicti Ariæ-Montani, Martini à Mōtesdoca, Ioannis Chirosii, Ioānis Zumetæ Patritii Hispalensis.

MICHAEL DE LA FVENTE, natus in quodā oppido Toletanę diœcesis *Valde laguna* appellato, Carmelitarū adscriptus ordini doctrinâ & innocentiâ vitæ illuxit familiæ huic religiosissimæ atque sibi æqualibus. Nam & mirabilia patravisse dicitur. De cujus rebus piè atque supra vires naturæ gestis sacra Rituum Congregatio probationes solenniter acceptas in tabulario suo adservat. Professus est in schola Toletanę urbis Theologiā, Censorémq. apud Iudices exercuit, quorum munus est fidē inviolatam tueri; scripsitque -

Compendio *Historial de nuestra Señora del Carmen*. Toleti 1619. 4. per Io. Rodriguez.

Libro *de las tres vidas del hombre, corporal, racional y espiritual*. Ibidem 1623. 4. apud Ioannem Ruiz.

Regla y *modo de vida de los Hermanos Terceros y Beatas de nuestra Señora del Carmen*: simúlque -

Exercicios *de oracion mental*. Toleti apud Bernardin. de Guzman 1615. 8. Quem librum iterum edidit in eadem urbe Io. Ruiz anno 1625. in 16. aut hujus editionis aliud opus a superiore diversum hac insignitur inscriptione: *Ordenanzas y modo de gobernarse los hermanos de la Congregacion* &c. a se nimirum institutam & gubernatam.

Obiit Toleti XVII. Novembris anno MDCXXVI. ætatis suæ LII. ut in sepulchro legitur.

MICHAEL GIGINTA, Elnensis Ecclesię Canonicus, Iuris Pontificii consultus, multâ ac diuturnâ operâ ferè integris peregrinatis Castellæ ac Lusitaniæ regnis suæque Cataloniæ, quampluribúsque apud principes viros officiis, constructionem domorum hospitalium, quibus mendici colligerentur invalidi, tùm præsens fovit, tùm de scripto suasit. Extant enim ejus de hac re -

Tratado *de Remedio de Pobres*. Conimbricæ apud Anton. Mariz. 1579. 8.

Exortacion *a la compasion*. Matriti, Cæsaraugustæque 1584. 16.

Atalaya *de caridad*; Garsiæ Loaisæ Philippi Principis Magistro nuncupatum; quo in opere duorum superiorum mentionem facit. Cæsaraugustæ apud Simonem de Portonariis 1587. 8. Item edidit -

Cadena *de oro del remedio de los pobres*. Perpiniani apud S. Arbus 1584. 8. nisi idem sit cum superiore *Exhortationis ad charitatem*: Promisitque tunc temporis *Florem Sanctorum* Hispanum.

MICHAEL GINER, scripsit -

Sitio y *toma de Anbers, por el Serenissimo Alexādro Farnesio Duque de Parma y Plasencia*. Antverpiæ apud Plantinum in 8. Cæsaraugustæ 1587. 8.

MICHAEL GOMEZ, Aragonius ex oppido *Villalenga*, Societatis Iesu, Manilæ in Philippinis insulis, quò transfretaverat procurandæ illarum gentium salutis desiderio incensus, totos XX. annos Aristoteli & S. Thomæ interpretandis impendit, postquam Pictorum insulas Fidei accenso lumine illūstraslet; scripsitque, auctore Philippo Alegambe in *Societatis Bibliotheca*,

Commentarios *in universam Summā Theologiæ S. Thomæ* tomis IV. nondum editis. Decessit Manilæ anno MDCXXII.

D. MICHAEL GOMEZ DE LVNA & ARELLANO, Sancti Iacobi ordinis Eques, Vrsaone in collegio Conceptionis Marianæ, atque adeo in ipsa Academia Professorem egit primarium Iuris Pontificii: unde curię deditus, Hispali cùm Triumvirum litium in domo Indicę negotiationis judicandarum, tum in proprio ejus urbis Prætorio Iudicem pręstitit: Granatensis deinde Iuridici Conventus Senatorem, usquedum in Belgium destinaretur copiis militaribus jura dicturus (*Superintendentem Iustitiæ militaris Generalem* appellant munus) quod strenuè exercens in pugna Lentiensi à Gallis capitur. A quorum manibus non mediocri lytro se exolvens, Matritum venit, in Curia regia, militariumq; Ordinum Concilio curaturus rempublicam Senator. Varia de jure scripsit; quæ simul prodire tandem fecit hac inscriptione,

Opera Iuridica tripartita. Antverpiæ apud heredes Ioannis Cnobbart 1651. 4. nempe,

De Iuris ratione, & Rationis imperio lib. IV. Matriti primùm apud Ioannem Gonzalez 1630. 4.

Singularum Lectionum librum. Matriti 1632.

Iuris Canonici Antilegomena; duabus partibus. Edidit etiam Theologi assumens partes pro ferventi in Deiparam devotionis affectione -

Supplicationem ad Innocentium X. pro Immaculata Conceptione Virginis Mariæ. Bruxellis 1652. in folio.

Theoremata sacra, Theologica & Iuridica, Topica & Anaglyphica pro Immaculata Deipara Virginis Conceptione. Bruxellę apud Ioan. Momartium 1652. in fol.

Obiit factus Indicarum rerum Concilii Senator Martio mense anni MDCLXII.

MICHAEL GONZALEZ DE CUNEDO, scripsit -

Triumfos *de S. Miguel*. 1628. in 8.

MICHAEL GONZALEZ VAQUERO, Abulensis, Carmelitarum virginum in monasterio Sancti Iosephi Deo sacrarum Archicappellanus, scripsit

La Muger *fuerte, por otro titulo, la vida de Doña Maria Vela monja de San Bernardo en el convento de Santa Ana de Avila* (cui à confessionibus nempe fuerat) Matriti apud viduam Alphonsi Martini 1618. in 4.

D. MICHAEL GREZ, Navarrus, ut credo, laudatur ex eo, quòd scripserit relationem quamdam, quæ edita fuit hâc nuncupatione,

Relacion *de D. Miguel de Grez Cura &c.* Pampilone 1616. in 8. quam non vidimus, cujúsque argumentum ignoramus.

F. MICHAEL GUERRA, Cisterciensis in monasterio Saltus-novalis (vulgò *Sandoval*) in regno Legionensi, edidit.

Modo *de aiudar a bien morir*. Vallisoleti 1604. in 4.

MICHAEL DE HERRERA, Pincianus, recognovit atque edidit (ulteriorem quippè ei laudem nullus tribuo)

Las Chronicas *de los Reyes de Castilla D. Alonso el Sabio, D. Sancho el Bravo y de D. Fernando el Quarto*. Pinciæ apud Sebastianum Martinez 1554. in folio.

MICHAEL HIERONYMUS, Iesuita, Romæ vixit, & non sine fructu concionatus est; edidítque Italicè-

Lettera spirituale sopra il modo di conseguire la perfettione religiosa. Florentię 1614.8.

Altra lettera del modo di parare se stesso alla perfettione religiosa. Romę apud Zannetum 1625. 8.

Discorso dell' Eccellenze e prerogative di San Gioseffo. Ibidem 1625. in 8.

Considerationi per affetionarsi alla devotione della Beata Vergine. Ibidem apud Franciscum Cavallum 1627. 8.

Obiit senex anno MDCXXIX. Romæ.

MICHAEL HIERONYMUS DE LEDESMA, Valentinus, Hieronymi filius, ejus qui in populari tumultu anni MDXX. eo quòd Regis sequeretur partes, à plebe pene occisus est, Doctor Medicus, quẽ olim Ioãnes Andreas Straneus in contubernio habuit, sive quo amanuensi usus fuit: rem postea medicam (verbis loquor Andreæ Peregrini, hoc est, Schoti in *Bibliotheca Hispana*, quem de Valentinis Scriptoribus, utpote ex vicina Antonii Augustini Prçlulis Tarraconensis aula, diligenter commentatum fuisse non temerè credimus) ex Galeni scriptis cum literis Grçcis, ut res exigit, conjunctam, publicè profligatâ Arabum barbarie, in Valentina Academia multos annos professus est, simul etiam Græcam linguam, cujus erat peritissimus, docens. Nimirum -

Linguæ Græcæ Institutiones breves scripsit, adjunctis -

Duobus opusculis Græcis, quorum altero oratione solutâ respondet ad Luciani accusationem, quâ pro Σ agens, T literam accusat: altero Christi passi cruciatus carmine per centones Homericos celebrat.

Primam quoque *primi Canonis Avicenæ sectionem ad Arabicam veritatem* interpretatus est, atque *enarrationibus* compendiosis explanavit.

De Pleuritide tandem *commentariolum* edidit. Hæc Schotus.

MICHAEL HIERONYMUS DE SANTA-CRUZ, Valentinus domo, sed incolatu Hispalensis, publicavit -

Libro de Arithmetica especulativa y practica intitulado, Dorado Contador. Matriti 1625. 4. Hispali primùm 1603. 4. apud Bartholomæum Gomez.

MICHAEL YELGO DE VAZQUEZ, scripsit -

Estilo *de escrivir a Principes con exemplos morales para servir a Dios*. Matriti 1614. apud Cosmam Delgado.

Oriundum hunc ex *Loxa* urbe regni Granatensis affirmat D. Thomas Tamajus.

MICHAEL IOANNES PASCHALIS, Valentinus, Castellonensis (authore mihi Gaspare Escolano lib. V. cap. XXIII.) Medicinæ Doctor, quam sub Falcone Montispessulanæ & Collado Valentinæ Academiæ Professoribus didicit, de re medica scripsit -

Praxim medicam, sive Methodum curandi. Valentiæ 1555. in 8. Hanc scholiis illustravit Petrus Paulus Pereda Setabensis, quibúscum edita fuit Lugduni apud Iuntas 1585. in 8. & apud Horatium Cardon 1602. in 8. nupérque adjunctâ *Disputatione medicâ, an cannabis & aqua, in qua mollitur, possint aërem inficere*, & chimica *Appendice ad singula librorum Practicæ hujus Ibero-Valentinæ capita*, authore Carolo Spono. Ibidem typis Laurentii Anisson 1664. Ioannes Antonides Vanderlinden *De Scriptis Medicis* author non bene distinxit *Praxim medicam*, à *Methodo curandi*, quæ idem opus sunt.

De Morbo Gallico Tractatum; qui extat operis seu Systematis Veneti de hoc morbo secundo volumine pag. 146.

Vertit quoque idem, nisi fallor, in vulgarem Hispaniæ linguam *Ioannis de Vigo Praxim rei chirurgicæ*, quam hoc titulo appellatam edidit,

Practica de Cirugia, nescio ubi, anno 1548. fol. Cæsaraugustæque apud Ioannem Solet 1551. in fol.

Hujus filius fuit Bartholomæus Iosephus Paschalis, qui *Pachymeris Logicam* è Græco interpretatus est in Latinum sermonem.

MICHAEL IOANNES VIMBODINVS (vulgo *Vimbodi*) & QVERALT, Valentinus ex oppido *Ontiñent*, Theologus & Poëta insignis eruditionis, Augustino S. R. E. Cardinali Spinolæ dum Ecclesiis præesset Granatensi & Compostellanæ, atque hoc ipso tempore in Vrbe Romana commoraretur, à secretis, Canonicus & ipse Compostellanus, plura scripsit Poëtica, Historica, nec non & Theologica, quæ in scriniis hæredum sive perfecta, sive affecta, de quibus spem alii fecerãt, vel nunc latent. Edidit is quidẽ vivus.

Panegyricum B. Thomæ de Villanova Archiep. Valentini; ad Gasparem Borgiam S. R. E. Cardinalem, in quo Beati viri vita, veluti commentario libro exponitur; opus in Hispania, Gallia, Italia & Belgio magno plausu acceptum, uti ait Leo Allatius, cui notus Romæ noster fuit, in *Apibus Vrbanis*. Valentiæ 1619. in 4. iterúmque in Belgio.

Epitaphia, Inscriptiones, Elogia varia. Matriti 1625. fol.

Elogium Beati Ludovici Bertrandi, editũ est in Vincentii Gomezii Dominicani libello de *Sacris concionibus in Beatificatione*, (ut vocant) *hujus sancti viri*.

Inedita sunt hactenus, ut tam Leo Allatius in laudatis *Apibus* suis, quàm Ioannes Franciscus Vstarrozius in *Historia Sancti Dominici de Val* cap. XIII. testantur,

Historia Ecclesiastica regni Valentini.

Bibliotheca Valentina, sive de illius regni Scriptoribus.

Disputationes IV. Historicæ; prima de S. Eugenio martyre Valentino Episcopo, ac ejus successoribus. II. *De Sancta Anglina Virgine & Martyre*. *III. de S. Vincentii Levitæ Hispani Martyris sacri corporis translatione*. IV. *De sacro Cingulo Dertusano à Deipara Virgine dono accepto; De Ruso Præsule illius Vrbis, & successoribus*.

Medicus Animarum in gratiam Curionũ. Hispana verò hæc,

Flos Sanctorum, *Vida ò de los Santos del Reyno de Valencia*.

Discursos *genealogicos de la Familia de Vimbodi*.

Fundacion *del real Monasterio de Poblet en el Principado de Cataluña*; ex tabulis regiæ hujus domus.

Obiisse dicitur Compostellæ, plurimi, qui curas suas mandarunt literis, promeritus laudes, quos Leo Allatius nominat.

MICHAEL ITERVS, Navarrus, Pompejopolitanus, laudari solet in *Elencho Scriptorum Iuris*, eò quòd scripserit

In Titulum Digest. De Vulg. & pupill. substit.

In Titulum Digest. De Liberis & posthumis.

In Titulos De Verborum significatione, & De diversis regulis Iuris.

MICHAEL IVLIANVS, Valentinus, Societatis Iesu Sacerdos, edidit, dum Maioricæ collegio præesset,

Relacion *de la Vida y muerte del Padre Alfonso Rodriguez*.

Valentiæ denatus est anno MDCXXI. ætatis LXIV.

MICHAEL DE LEON SVAREZ, Lusitanus, vertit in Castellæ sermonem ex Latino authoris

Oficio del Principe Cristiano del Cardenal Bellarmino. Matriti 1624. 4.

MICHAEL DE LERIZA, Valentinus, Chirurgus experientissimus, scripsit

Libro *de Cirugia, que trata sobre las llagas en general, que escrive Guido de Cauliaco: con un Tratado proprio, en el qual se enseña el modo de curar las carnosidades, que estan en la via de la orina*. Valentiæ 1597. 8.

F. MICHAEL LLOT DE RIBERA, Catalanus, sodalium Prædicatorum in cœnobio Perpinianensi professus ordinem, Romæ procurator fuit in causa Canonizationis S. Raymundi à Pennaforte; ad hæc S. T. Magister, Professorque Theologus Perpiniani. Dedit in lucem Latino sermone

Vitam venerabilis sororis Mariæ Raggi, & Mazza Chiensis tertii ordinis Sãcti Dominici, cui fuerat ipse author à confessionibus. Barcinone 1606. 8.

De laudabili vita, & de actis hactenus in Curia Romana pro Canonizatione B. P. F. Raimundi de Peniaforte; ad Clementem VIII. P. M. Romæ apud Domin. Giliottum 1595. in 4.

Epitomẽ sive collectionem eorum omniũ quæ à Petro Lombardo Sententiarum Magistro in suis quatuor libris conscripta reperiuntur. Perpiniani apud Samsonem Arbus. 1594. in 8.

Præter hæc Catalanica,

Historia *de la santissima reliquia del bras y man esquerra de Sant Ioan. Baptista*. 1570.

Libre *de la Translatio dels invincibles Martyrs de Iesu Christ. SS. Abdon y Senen y de la miraculosa aygua de la santa tumba del monestir*

ftir de Sant Bencten la vila de Arles en lo Comptat de Rosellò. Perpin. apud Samsonem Arbus 1591. in 8.

Meminit authoris Ioannes Lopez in *Historia Ordinis Prædicatorum* parte IV. lib. IV. cap. II.

MICHAEL LOMBARDO, si noster est, Sacerdos, ac divini verbi præco, edidit-

La Instruccion *y forma de como se a de oir la Missa*. Pampilone 1599. 8.

MICHAEL LOPEZ DE LA CASA, Aragonius ex oppido *Trama-Castilla* vallis de *Tena* nuncupatæ, cùm Salmanticæ ad S. Salvatoris Ovetensis collegio sodalis & in schola fuisset Philosophiæ lector, Canonicus deinde creatus fuit almæ Ecclesiæ Cæsaraugustanæ S. Mariæ de Pilari. Scripsit insigne-

Sermonum volumen (Ecclesiastes fuit suâ ætate celebris) quod se vidisse refert M.S. Vincentius Blascus de Lanuza in *Hist Eccles. Aragoniæ* tom. II. lib. ultimo cap. LIII.

MICHAEL DE LVNA, Granatensis, ex Arabibus conversis oriundus, hujus linguæ interpres regius, ex Arabico Abucacini Historici transcripsisse in vernaculam linguam videri voluit-

La Historia del Rey D. Rodrigo y perdida de España; tum alibi, tum Cæsaraugustæ apud Angelum Tabanum 1603. in 4. posteáque-

Segunda *parte de la Historia de la perdida de España: Vida del Rey Iacob Almanzor*. ex eodem Abucacino. Granatæ apud Sebastianum Rene 1600. in 4.

MICHAEL DE MADRIGAL, sive author sive potiùs collector est ejus systematis, quod sic inscriptum prodiit,

Romanzero general; duobus tomis in 4. 1604.

MICHAEL MARAÑON, nescio quis, scripsit-

De Origine & Institutis Ordinum militariũ Sancti Iacobi, Calatravæ & Alcantaræ. Qui liber extabat penes Bernardum Alderete M. S.

MICHAEL MARCVS, Iesuita, scripsit-

Historia *de la fundacion del Colegio de Salamanca de la Compañia de IHS*. Quam M. S. vidit Aegidius Gonzalez Davila.

MICHAEL MARTEL, scripsit-

Tratado *de la fundacion de la ciudad de Soria, del origen de los doce linages y de las antiguedades desta ciudad*. Vidimus M. S. in Bibliotheca D. Gasparis Ivañez de Segovia Marchionis de *Agropoli* amici nostri, quam locupletem satis habet Matriti.

MICHAEL MARTINEZ DE LEACHE Pharmacopola, civisque Tudelensis urbis regni Navarræ, ex qua oriundus erat, edidit-

Controversias *Pharmacopales, donde se explican las preparaciones y elecciones de Messue*. Pampilone apud Martinum de Labayen & Didacum de Zabala 1650. in 4.

MICHAEL MARTINEZ DE LEIVA, in Sancti Dominici Calceatensis oppido natus, professione Chirurgus, eáque in extrahendis molli & innocuâ manu dentibus aut molaribus dexteritate, quam quidem ipse magnificè jactabat, ut sine ullo ferreo instrumento sola digitorum tractatione opus perficeret: eâ tempestate, quâ tribus ferè annis ab octogesimo primo sæculi superioris Bæticam & in ea Hispalensem urbem sæva pestis afflixit, in ea ipsa urbe & vicinis quibusdam locis præsenti animo, artisque suæ exercitio saluti publicæ pro sua virili opitulatus est. Nec non, ut experto utiliùs præstaretur fides, elucubravit atque edidit-

Remedios *preservativos y curativos para en tiempo de la peste y otras curiosas experiencias*. Matriti 1597. 8. apud regium typographum.

D. MICHAEL MARTINEZ DEL VILLAR, natus in oppido Monobrica, hodie *Munebrega*, regni Aragoniæ, Iuris utriusque Doctor, literis vir & muneribus gestis hoc sæculo clarus. Iudicem agens Iustitiæ Aragonum, sive, ut vocant, Locumtenentem, de publica re merendi tyrocinium fecit. Sequenti tempore & Balearium insularum Curiæ Senator, & apud Patres summi & principis Aragoniæ Concilii Advocatus fisci, tandémque circa Philippi IV. initium aut Philippi III. obitum Pater ipse & proprio verbo Regens in eodem ordine fuit creatus. Reliquit is aliqua sui ingenii monumenta, nempe vulgari linguâ-

Tratado *del Patronado, antiguedades gobierno y Varones ilustres de la Ciudad y Comunidad de Calataiud y su Arcedianado*. Cæsaraugustæ typis Laurentii de Robles 1598. 4. Hujus alterum volumen, quod inscriptũ est, *Segunda parte de la Apologia de el Patronado de Calataiud*, superioribus annis penes se habebat D. Martinus Martinez del Villar authoris filius S. Iacobi eques, uti refert Franciscus Andreas Vstarrozius in libro nuncupato *Defensa de la patria de S. Lorenzo* cap. VI. pag. 132.

Latinè verò, an quoque Hispanicè?

Interpretationem trium Epigrammatum Cæsaraugustani Templi S. Mariæ Majoris ad Columnam; simúlque-

Appendicem de innata fidelitate regni Aragonum. Palmæ Balearium typis Gabrielis Guasp. 1609. in 4.

Sententiam pro Ecclesia Sanctæ Mariæ Pilaris Cæsaraugustana.

MI-

MICHAEL MARTON, natus in oppido *Sallent* Aragoniæ regni, quem à secretis fuisse referunt almæ Ecclesiæ Deiparę Virginis Pilariensis Cæsaraugustanæ, parabat edere volumen -

De varias Poesias; nisi proposito mors intercessisset, ut ait Vincentius Blascus Lanuza *in Hist. Eccles. Aragoniæ* tom. II. lib. ult. cap. LIII.

F. MICHAEL DE MEDINA, Bellarcensis, quomodo se ipse appellat (*Belalcaçar* oppidum est diœcesis Cordubensis in Bætu-ria) Seraphicæ familiæ, provinciæque Angelorum, in qua huic instituto nomen dedit, atque adeo sibi ipsi non literis dumtaxat, sed pietate, dotibúsque aliis clarissimis insignem apud omnes existimationem comparavit. Domi enim Alphonsum Castrensem eximium Theologum, aliósque nactus præceptores, unà cum sacra & scholastica divinorum doctrina, Philosophiæ totius veteris ac novæ arcanis, perrarâ atque exquisitâ Historiarum & antiquitatis cognitione, variâ linguarum Orientalium notitiâ sic mentem imbuit, ut si ideam perfecti quæramus Theologi, vix alium eo priorem inter tot Hispanos literarum Heroas compellare posse videamur. Clariore autem in dies elucente ejus virtutis famâ, ne Tridentina Synodus hoc careret Theologo Philippus Rex II. effecit, eò illum dirigens, unde uberrimam sibi argumentorum, quæ tractaret, messem ingenti cum compendio Ecclesiæ atque ejusdem inimicorum dispendio fæliciter erat collecturus. Aliquando quòd Ioannem Ferum suæ sectæ Franciscanæ sodalem ab impetu Dominici Soti Apologetico libro defendisset, causam religionis dixit, in qua tamen innocentiam suam probavit. Ornaverunt planè pro meritis Medinam laude multiplici egregius quisque sui temporis scriptor. *Reconditæ eruditionis virum* Alphonsus Mendoza Augustinianus in *Quodlibetorum* quæstione IV. scholastica; *religione & eruditione insignem* Didacus Covarrubias in *Regula, Peccatum* §. IX. nu. 6. *summâ probitate atque eruditione laudandum* Sixtus Senensis *Bibliothecæ* lib. IV. ubi de Ioanne Fero agit: *sacræ Theologiæ Doctorem Toletanum omni literaturâ doctissimum, subtilissimum rerum divinarum interpretem, Philosophum gravem, Oratorem facundum* Eisengreinius in *Catalogo Testium veritatis*: *eruditissimum, & antiquis Christianæ Ecclesiæ Theologorum Coripheis comparandũ, ac novum quemdam Theologiæ Herculem*, ac plerisque aliis summæ laudis Hieronymus Magius Anglariensis vocat in *Epistola quadam ad Aloysium Contarenum S. R. E. Cardinalem*, quæ vice prologi est ad nostri opus *De Recta in Deum fide*. Famam his scriptis auxit, & apud doctos omnes altè consĕrvat,

Christiana Parænesis, sive de recta in Deum Fide Libri VII. ad Philippum Regem Catholicum. Venetiis apud Zilettum 1564. in fol. Origenis atque Cyrilli exemplo, qui hac inscriptione & argumento usi sunt. Hæc tantùm erat operis ab eo destinati pars prior in qua Ortodoxæ fidei origines & causæ proponuntur, ac simul ejus excolendæ, nutriendæque ac propagandæ ratio quam aptissimè traditur, atque universa, quæ eam pertentare solent, infidelium aut hæreticorum, nostræ præsertim memoriæ, argumenta & rationes proteruntur. Fatetur ipse, cùm ad finem pervenit septimi atque ultimi libri (quod Magius explicatè magis nos docuit in laudata *Epistola*) quatuordecim ab se libros super hac re elaboratos. *Verùm de prima Ecclesiasticæ Reip. parte* (ait Medina) *id est, de Lege, ejusque Iudice & Interprete Ecclesia iam satis*. Profectò malè de ea meretur, déque eruditis omnibus, qui thesauro huic lucem invidet. Hieronymi Magii verba, déque opere isto judicium licet subjungere: nonenim ad manum pluribus; & recoquuntur in dies inutilia passim. *Argumentum quidem immensi abditíque operis fuit, utpote quod à primis Religionis rudimentis & cunabulis, ex vetustissimis, innumerísque omnis generis Scriptorum monumentis, & antiquorum erroribus penitus excussis repetatur*. & mox. *Nihil omnino prætermisit, quod ad Ortodoxam fidem fulciendam, comprobandámque, & à multorum calumniis vindicandam ac tegendam facere possit: adeo ut his, quæ sparsim erant mandata literis, quæque ille ex suo inexhausto penore deprompsit, in suas sedes congruâ dispositione collatis, omnium nobis & posteritati librorum & Theologorum, quantum ad hujusmodi disputationes attinet, instar futurus sit*. Hæc Magius. Perperam utique Gonzaga & Schotus ab opere *De Recta in Deum fide, Parænesim* distinguunt.

De Sacrorum hominum continentia Libri V. ad D. Didacum Spinosam Seguntinum Antistitem S. R. E. Cardinalem, Senatúsque Castellæ Præsidem. Venetiis apud Zilettum 1568. in folio. Confecit hoc opus (ut ipse ait in præfatione) *jussu Francisci Guzmani Commissarii generalis familiæ ultramontanæ, ac persuasionibus plurium Episcoporum, qui Tridentinæ Synodo interfuerunt, quando in eo à quibusdam obtundebatur expedire ut permitteretur Germanis ad concordiam & pacem superinducendam, ex more Græcorum, uxoribus ante sacros ordines acceptis uti & cohabitare*. In his Libris sacri & Ecclesiastici cælibatus origo, progressio & consumatio ex Sacra Scriptura, Sanctorúmque Patrum scriptis proponitur, statuitur & ab Hæreticorum nostri temporis calumniis propugnatur: *quibus libris haud scio* (ait Schotus in *Bibliotheca* nostræ gentis) *quid addi possit aut diligentiâ aut industriâ*.

Disputationes de Indulgentiis adversus

sus eosdem nostri temporis Hæreticos. Venetiis 1565. in 4.

Apologia Ioannis Feri, in qua septem & sexaginta loca Commentariorum in Ioannem, quæ anteà Dominicus Soto Segoviensis Lutherana traduxerat, ex Sancta Scriptura, Sanctorúmque doctrina restituuntur. Compluti apud Ioannem Brocarium 1558. in 8. & 1567. & 1578. in folio; item Moguntiæ 1572. Quæ tamen in *Indice expurgatorio Romano* fuit prohibita: magis, credo, quòd verbis cum Hæreticis Ferus, quàm quòd sēsu cōveniret. Purgavit etiā, ne id ignores, Lector, Michaël noster ejusdem Feri *Sermones*, seu *Commentaria in Matthæum*, quæ inedita ab eo relicta Hæreticorum inter manus labis quidquam contraxerant: quod & agnovit Sixtus Senensis lib. VI. *Bibliothecæ Sanctæ* annotatione LXXII. Operas autem cum Medina Rodericus Vadillus Benedictinus & Petrus Carolus Prior Vclesiensis ordinis Sancti Iacobi restituendis his mancipaverunt, Complutíque edi correctiora curaverunt anno 1562 in 4.

Enarratio trium locorum ex Cap. II. Deuteronomii cathedræ Sanctarum Scripturarum Academiæ Complutensis assignatorum & in publico theatro explanatorum. Compluti 1560. in 4.

Expositiones in quartum Symboli Apostolorum articulum. Venetiis 1565. in 4. Malè hoc intellectum fuit à Schoto, qui quatuor, pejúsque à Gonzaga & Possevino, qui quatuordecim Symboli articulos à nostro hic explicatos crediderunt.

De Igne Purgatorio, Tractatus; quem non vidimus: eum tamen laudant Franciscus Gonzaga, Ludovicus Rebolledo, Lucas Vvaddingus sodales, Andreas item Schotus in *Bibliotheca*. Hispanicè quoque editus liber ab eo est -

De la Verdadera *y Christiana Humildad*. Toleti 1570. 8.

Meminit ipse aliorum suorum operum, quæ adhuc desiderantur; uti *Biblicarum Annotationum* lib. VI. in *De Recta in Deum Fide* cap. IX. in fine; *De Præcepto & dispensatione*; lib. III. ejusdem operis cap. VIII. Hallucinationem *Lucæ Vvaddingi* non facilè excuso, qui Ioannis Medinæ Complutensis tam noti scriptoris libros *De Restitutione* ac *De Pænitentia* Michaëli nostro Medinæ adjudicavit. Hunc verò arguit Benedictus Pererius *Commentariorum in Danielem Prophetā* libri X. præfatione, quòd Berosianas Annii Viterbiensis fabulas studiosè sit sequutus. Commune tamen hoc ei cum aliis ejus ætatis scriptoribus, præter Historiam & Chronographiam (ut ipse ait Pererius) in cæterarum disciplinarum studiis diligentibus ac doctis Ioanne Driedone, Nauclero, Ioanne Lucido, Sixto Senensi. Obiit Toleti magno bonorum studiorum damno. Ad hunc datæ sunt à Ioanne Genesio Sepulveda *Epistolæ* duæ XCIII. & XCIIII. de quæstionibus gravissimis.

D. MICHAEL MENCOS, author est libri, quo Aula Dei Cartusianorum domus Cæsaraugustana describitur -

Aula *de Dios, Cartuja de Çaragoza*, inscripti. Cęsaraug. 1637.

D. MICHAEL MOEZ de ITVRBIDE & MENDOZA, Complutensis, Iurisconsultus, & causarum patronus, edidit XXIII. annos natus -

Decadem singularium observationum civilium. Compluti 1640. in 4. deinde -

Commentarium in Primum librum Institutionum Iustiniani. Compluti 1653. in 4. Parata habebat prelo anno MDCLV -

In Librum VI. Decretalium commentaria.

MICHAEL DEL MOLINO, Aragonensis, Cęsaraugustanæ Curiæ Advocatus, si judicio Hieronymi Blancæ, aut illorum, a quibus ipse accepit, stare velimus, *non tam communis Iuris, quàm privati Aragoniæ regni vir peritus*, sub Imperatore Carolo V. edidit -

Repertorium Fororum & Observantiarum regni Aragoniæ; unà cum pluribus determinationibus Concilii Iustitiæ Aragonum, practicis atque cautelis. Cæsaraugustæ 1533. & 1585. Cui operi Hieronymus Portoles *Scholia* adjunxit, edidítque duobus voluminibus in eadem urbe 1587. & 1590. Versum idem fuit opus in sermonem vernaculum hac nuncupatione notatum, *Suma de todos los Fueros y Observancias del reyno de Aragon y determinaciones de Michael Molino*, Interprete Bernardino de Monsoriu aliàs Calvo (de quo suo loco diximus) Cæsaraug. 1589. 8. Nec non & M. SS. scio fuisse in Bibliotheca Gabrielis Soræ amplissima Cæsaraugustæ *Martini Mirabete de Blancas Scholia* ad idem *Repertorium Molini*.

MICHAEL MOLINOS, vide IOANN. BAPT. CATALA.

F. MICHAEL DE MONSALVE, ordinis Minorum, scripsit, Antonio Leonio teste in *Bibliotheca Indica occidentali*,

Reduccion *universal del Piru y detodas las Indias*. 1604. in 4. A quo diversum esse videtur d quod laudatur opus, in *Catalogo Bibliothecæ cænobii S. Mariæ de la Salzeda* -

Avisos *al Rey D. Felipe III. para la conservacion de todas las Indias*.

MICHAEL MORENO, Villa-castinensis, in curia regia notarius cùm esset, propter insignem eloquentiæ dotem, quâ eum natura ornavit, à Philippo Rege nostro Romam fuit missus in comitatu Dominici Pimentelii Cordubensis Episcopi & D. Ioannis Chumaze-

mazerii Castellæ Senatoris, regiorum ad Vrbanum Papam VIII. extra ordinem Legatorum, quibuscum agens obiit Romæ V. Idus Iulii anno MDCXXXV. ætatis suæ XLIV. ut legitur in ejus sepulchro ad S. Iacobi domum Hospitalem Hispanorum, in quo adjungitur regium fuisse Secretarium, virúmque moribus gravem, stylo celebrem, in toto corporis habitu venerandum. Scripsit -

Aviso para *los Oficios de Provincia y consequencias generales para otros.*

Memorial *á su Magestad en favor de la suficienzia de los servicios.*

Dialogo, Defensa de Damas.

Dos Novelas; *La Desdicha en la constancia, y el Curioso Amante.* Quæ omnia ei tribuit Ioannes Perez de Montalban Scriptores Matritenses, (falsus in eo tamen quòd inde oriundũ crediderit) in suo loco *Para todos* in catalogum referens. Romæ autem edidit apud Ludov. Grignani -

Flores *de España cultivadas en Roma;* hoc est, brevia nostræ linguæ epigrammata. 1635. in 8.

F. MICHAEL MVÑOZ, Cordubensis, ex Carmelitarum sacro ordine, S. Theologiæ Magister & Carmonensis cœnobii Præfectus, atque item studiis præpositus in collegio S. Alberti Hispalensis urbis, scripsit -

Propugnaculum Eliæ & propaginis Carmeliticæ. Romæ 1636. in 4. typis Ludovici Grignani. Romæ is aliquo tempore commoratus, cùm patriam versus tenderet, in Monœci portu ad Ligustici maris oram decessit anno MDCXXXVI.

MICHAEL MVNOZ, I. C. edidit -

De Differentiis inter Ius commune & Regium. Quod opus unà cum Alexii à Correa libro, *Regimiento de Iuezes,* nuncupato prodiit anno 1556.

F. MICHAEL DE NAPOLES, ordinis sancti Francisci sodalis, si Hispanus non est, sanè Castellanâ linguâ edidisse refertur -

Asia Menor, *y estado de la Religion de San Francisco en ella.* Matriti 1654.

MICHAEL NAVARRO, Aragonius, Rubiolensis, Pharmacopola regius Philippi II. artis suæ callentissimus, ut *Carmelitici decoris Paradisi* author refert (erat quippe Navarrus ex tertio ordine fratrum Carmelitarum) edidit -

In Ioannis Mesue Libros Commentaria.

MICHAEL NAVARRO, humaniorum literarum Professor Matritensis, scripsit -

Libro para *aprender la Latinidad, y practica de construir los autores con un vocabulario de las partes interiores y exteriores del hombre.* Matriti 1626. 8. Item *Adagios Españoles en Latin.*

Tomus II.

MICHAEL ORONCVSPE, Navarrus, Olitensis, Doctor Theologus, qui cum D. Didaco Ramirez Sedeño Pampilonensi Episcopo ad sacram œcumenicam Synodum venit Tridentum, edidit -

Concionem de Mysterio Sanctissimæ Trinitatis, quam habuit ad PP. Dominicâ S. Trinitatis VI. Iunii MDLXIII. Patavii eodem anno apud Christophorum Gryphium in 4.

F. MICHAEL PACHECO, Ordinis Iesu Christi in Portugallia, post pacem illius regni turbatam, in Curia Matritensi Præfectus domus Hospitalis S. Antonii Lusitanorum, scripsit -

Epitome *de la vida de S. Antonio de Padua.*

MICHAEL DE PALACIOS, Granatensis, Pauli ejusdem cognomenti non minùs studiorum genere atque excellentiâ, quàm sanguine frater verè germanus in Theologica re sic se probavit Academiæ Salmantinæ Patribus fœcundissimæ virorum literis undequaque præstantium altricis, ut Philosophiam, subindéque Theologiam docendi partes ab iis sibi delatas undecim totis annis peregerit. Ecclesia hinc Legionensis, consueto & laudabili inter nos delectu illius, quem cœteris competitoribus magis idoneum habitæ palam & in omnium conspectu doctrinæ probationes ostenderint, concionandi, (quod Canonicatus, ut vocant, Magistralis proprium est.) munus ei injunxit; quo tempore *de Anima* commentatus est. Civitatensis deinde Ecclesię collegii sacri aliâ simili destinatione Sacrę Scripturę pręceptor, sive, ut proprium est rei inter nos vocabulum, Lecturæ aût Sacræ Scripturæ Canonicus fuit creatus; vir in omnibus Theologiæ partibus, sive quę ab schola cognominari solet, sive quę mores dirigit, sive tandem quę Biblia interpretatur, æquè valens expertúsque. Quam ei laudẽ eruditissimos doctrinæ multiplicis commentarios in lucẽ editos perire nunquã aut decrescere permissuros speramus. Hi nempe illi sũt:

In Tres Libros Aristotelis de Anima Commentarii, unà cum quæstionibus in locos obscuros subtilissimis. Salmanticæ 1557. in folio.

Disputationes Theologicæ in Quatuor Libros Sententiarum; sex tomis. Quorum primus in *Primum librum* prodiit ex officina Gasparis de Portonariis Salmantina 1574.; secundus in *Secundum*, ibidem typis Alphonsi à Neila; tertius in *Tertium* eodem anno & typis; quartus sive primus in *Quartum Librum Sententiarum, de Baptismo, Confirmatione & Eucharistia* agens editus est ab eodem Alphonso de Neila 1577. Quintus, sive secundus in *Quartum, De Pœnitentia, Extrema unctione, Ordine, & Matrimonio*, pariter Salmanticæ apud Didacum de Benavides 1579. sextus, sive tertius in *Quartum, de mortuorum resurrectione, finali Iudicio, malorum pœna,*

pœnâ, *& bonorum præmio* quærens, ibidem prodiit ex eadem officina, omnes in folio.

Praxis *Theologica de contractibus & restitutionibus*, Salmanticæ 1585.

Dilucidationum *& Declamationum Tropologicarum in Esaiam Prophetam libri XV*, tribus tomis, Salmant. apud Dominicum de Portonariis 1572. in folio.

Explanationes *in XII. Prophetas minores secundum omnes Sacræ Scripturæ sensus*. Salmanticæ 1593. in folio.

Enarrationes *in Epistolam B. Pauli ad Hebræos ad sensum literalem, historicum & mysticum*. Ibidem apud Ioannem Fernandez 1590.

In Ioannis Apostoli Evangelium, atque forsan *Epistolas Canonicas*. Salmant. 1581.

Obiit diem suum in urbe Civitatensi, ubi resurrectionem spectat corpus in cœnobio fratrum Eremitarum S. Augustini.

F. MICHAEL DE PARADA (in sæculo *Alphonsus*) Segoviensis, Palentiæ fratribus Minoribus adsociatus, præter doctrinam sacram, qua plures non uno loco sodales imbuit, rerum olim gestarum studio se exercuit, atque adeo generalis Chronographi titulum à suis obtinuit. Edita ab eo sunt superiorum nutu.

Respuesta *Apologetica a un Memorial de los Religiosos Descalzos sobre su separacion: motivos fundamentales de la union*.

Instancias *à las Proposiciones y Respuestas sobre la separacion*.

Cùm à contentioso hoc scribendi genere continuandis Franciscanorum Chronicis se adplicuisset Pincianæ domus Præfectus obiit nonis Februarii MDCXXXIII. ætatis XLVI.

F. MICHAEL PEDROL, Catalanus ex oppido *Valls* Tarraconensis diœcesis, Carmelita, domum ordinis Barcinone bis rexit, publicéque ibi in Academia liberales artes & Metaphysicam professus est, Qualificator (ita vocant) S. Inquisitionis. Scripsit.

Descubrimiento *de los tesoros y riquezas que tiene Dios escondidos en las Indias de su divino cuerpo y sangre*. Barcin. apud Onophrium Anglada 1608. duobus tomis.

MICHAEL PEREZ, Portionarius Granatensis Ecclesiæ, regiæque ibidem cappellæ Sacerdos, Mathematicus, vertit ex Italico Ioannes Pauli Gallucii, quibusdam additis,

Theatro *y Descripcion del Mundo y del Tiempo*. Granatæ typis Sebastiani Muñoz 1614. in folio.

MICHAEL PEREZ, Valentinus, proprio illius regni idiomate publicavit librum, quem in Castellæ sermonem vidimus conversum, atque editum Hispali, nempe-

De la Vida *y excelencias de Nuestra Señora y de sus milagros*; typis Ioannis Cromberger 1531. in folio; sed Catalonica editio Barcinone facta est anno 1495.

F. MICHAEL PEREZ DE HEREDIA, Cisterciensis sodalis, monasterii S. Annæ Matritensis Concionator, scripsit.

Libro *del destierro de la Virgen à Egypto*; Cæsaraug. apud Angelum Tavano 1607. in 8.

MICHAEL PUIADES, Catalanus. Hieronymi illius, qui vernaculum gentis Chronicon scripsit, pater, Iurisconsultus, ut apparet, publici juris fecit circa annum MDLXIII.

De les *Precedenties* (hoc est *De Precedentiis*) *Tractatum*, vulgari Cataloniæ linguâ.

MICHAEL DA PURIFICAÇÃO, Lusitanus, in India orientali & *Tarapora* oppido natus, ordinis Seraphici provinciæ S. Thomæ Custos & Procurator, Apostolicúsque Missionarius, ut vocant, ad Mogoris regnum, scripsisse dicitur Hispanicâ linguâ.

Relação *defensiva dos filhos da India Oriental, e da provincia do Apostolo S. Thome dos Frades Menores da regolar observanza da mesma India*. Barcinone apud Sebastianum & Ioannem de Mathevaud 1640. Negabant sodales Lusitani idoneos esse inde oriundos homines, ut provinciæ istius muneribus præficerentur.

Item scripsit Castellæ sermone, ut audio,

Vida Evangelica *y Apostolica de los Frailes Minores en Oriente, ilustrada con varias materias morales y anotaciones predicables*. Barcinone apud Gabrielem Nogues 1641.

MICHAEL DE REINOSO, Iurisconsultus, scripsit.

Observaciones *practicas*. Olissipone 1625.

F. MICHAEL REMON, Cisterciensis monachus laudatur à Georgio Cardoso in *Agiologio* die XXI. Iunij, ut author operis ita nuncupati,

Cister militante, sive, ut credo, de Ordinibus militaribus sub Cisterciensium regula fundatis.

F. MICHAEL DE RIBERA, Malacitanus, ordinis S. Dominici, apud Hispalenses in collegio Sancti Thomæ sodalis, scripsit.

De Ratione *studii Theologici declamationes VI*. Coloniæ, 1575. 8. à quo diversus ille alter videtur.

De Perfecto *Theologo* liber editus Lugduni apud Ioannem Tornesium 1570. in 8.

De

De Contemplatione rerum humanarum & Virtutis excellentia Declamationes VII. Coloniæ apud hæredes Arnoldi Birkmani 1573.

MICHAEL RIBERIVS (*Riberáne* an *Ribero* ?) inscribitur auctor operis -

De Ludis Lermensibus, exhibitis, ut explico , Regi Catholico Philippo III. in Lermæ oppido ab ejus Duce D.Francisco de Rojas & Sandovâl ; quos quidem versibus celebravit Franciscus Lopezius Zarate & alii.

F. MICHAEL RIPOL DE ATIENZA, Cæsaraugustanus , ordinis Deip. Virg. de monte Carmelo , domum suæ urbis , atque item provinciam bis rexit , in Academia ejusdem urbis primarius fuit Theologię Professor & Fidei Iudicibus minister à consultationibus. Scripsit plures scholæ tractatus quorum nonnulli in compendium redacti prodierunt unà cum aliis Tractatibus sodalium hujusmet ordinis in volumine, cui titulus , *Theologia abbreviata pro S. Iosephi in collegio Carmeli Cæsdraugustani alumnis ex diversis provinciæ Aragoniæ sapientissimis Magistris, per Fr. M.Dionysium Blasco Vespertinum Oscensem catbedraticum compilata & resumpta.* Cæsaraug.apud Aug.Verges 1670. Hi quorum commentaria in lucem hic simul venerunt,duo sunt Carmelitæ , Angelus Palacio & Martinus Ximenez de Embun . Prior in oppido *Aguero* Pampilonensis diœcesis natus, Ticini,Romæque inter exteros , Oscæ hinc in schola regni Aragoniæ Theologiam docuit, in Vrbe Congregationum sanctæ Inquisitionis & Indicis fuit Consultor, Aragoniæ etiam Præfectum provincialem egit, Bæticæque & Cataloniæ Visitatorem. Posterior domo ex opp. *Lanuza* Oscensis diœcesis Cæsaraugustæ fuit Professor Theologiæ , suámque provinciam rexit.

Obiit autem Michaël Ripol Cæsaraugustæ anno MDCXLVIII. ætatis suæ LXXXIV.

F.MICHAEL RODRIGVEZ DE VALHERMOSO, Franciscanus provinciæ Castellæ, Duci de Alburquerque Siculorum Proregi à ministerio expiandæ conscientiæ, Panhormi Theologiam docuit , edíditque ibi -

Tractatum circa legata annua seu stipendia onerosa Missarum, aliorúmque operum piorum Minoribus observantiæ regularis relicta. apud Decium Cyrillum 1633. 4.

MICHAEL DE SAN ROMAN, Palentinus , Iesuitarum sodalis , Theologiæ post Philosophiam inter suos Professor , sacræ Fidei vindicibus , qui Pinciæ hoc munus gerunt , à censura , scripsit -

Expeditionum spiritualium Societatis Iesu libros V. *continentes modum agendi & conversandi cum proximis , confessiones audiendi , verbi Dei seminandi , &c.* Lugduni apud hæredes Gabrielis Boissat 1644. in folio. Extat quoque ejus -

Oracion *Panegyrica en las honrras del Venerable Padre Luis de la Puente* . Pinciæ.

F. MICHAEL ROMERO, Franciscanus -

Tractatum Scholasticum de Conceptioptione Virginis Mariæ confecit ; quem manu exaratum custodiri apud Franciscanos Matriti refert Petrus Alva in *Militia Cõceptionis*.

MICHAEL RVIZ DE AZAGRA , gente Aragonensis , Rodulpho atque Ernesto Austriacis Archiducibus, dum in Hispania versarentur , à secretis fuit , doctus juvenis , & perhumanus, magnóque ingenio & industriâ in evolvendis omnis generis antiquitatibus , quod censet de eo Ambrosius Morales secunda parte *Historiæ rerum Hispanarum* in prolegomenis , titulo *De los libros antiguos &c.* Edidit , quod sciam ,

Corippum Africanum Poëtam à se emendatum cum *brevibus annotationibus* in 8.

F. MICHAEL DE SALINAS , Aragonius, ordinis Sancti Hieronymi in monasterio Cęsaraugustano Engratiæ martyri sacro , *insignis* (, quo elogio laudat eum Laurentius Palmyrenus) *& acerrimus pietatis defensor* , scripsit -

Primera *Parte de la Ortografia, y origen de los Lenguajes.* Compl. apud Petrum de Robles 1563. 8.

Libro *Apologetico , que defiende la buena y docta pronunciacion , que guardaban los antiguos en muchos vocablos y accentos* . Compluti apud Petrum Robles & Sebastianum Cormellas 1563. in 8.Tribuunt huic etiam-

Arte *Rhetorica en Castellano* .

An ad eumdem pertineant , quæ scripsit Lanuza volum.II.*Hist.Eccles.Aragoniæ* lib.IV. cap. IX. doceri cupio .

D. MICHAEL DE SALINAS VIÑVELA , natus in oppido *Navarrete* diœcesis Calagurritanæ , omnibus, qui per Oceanum navigant , classiariis militibus jus olim dixit , unde ad Canarienses ivit Senator , edidit -

Stateram meritorum & hominum. Item vernaculè -

España *primogenita de Iesu Christo , con decision de la venida , y predicacion de Sant Iago en ella año XXXVII. disputada contra la nueva opinion del Eminentissimo Cardenal Baronio* . Matriti 1640.in 4.

Laudatur quoque opus aliud ejus Latinum , ineditum credo , *Summa* nempe *Decisio-*

sionum totius Jurisprudentiæ. In vivis erat anno MDCLII. & pleraque alia editioni, ut à collega audivimus, parata habebat.

MICHAEL SANCHEZ, *Presbyter*, fortè Mexicanus, librum hujus tituli vulgò dedit,

Imagen *de la Virgen Maria Madre de Dios de Guadalupe milagrosamente aparecida en la ciudad de Mexico*. Mexici 1648. in 4.

MICHAEL SANCHEZ DE ORTEGA, Conchensis, Beaciæ urbis Ecclesiæ Canonicus, & in gymnasio Theologus, ut videtur, Professor, scripsit asceticum hujus tituli tractatum;

Hombre *nuevo, de lo que a de obrar el Christiano*. Beaciæ apud Ioannem Baptistam de Montoia 1582. in 8. Item.

Devocion *de la sangre y llagas de Nuestro Señor Iesu Christo*. Conchæ apud Salvatorem Viador 1616. in 8.

MICHAEL SANCHEZ DE VIANA, Limensis in *Peruano* regno, edidit-

Arte Poetica Castellana. Compluti apud Ioannem Iñiguez de Lequerica 1580. in 4.

F. MICHAEL DE SANTIAGO, Beticus, Carmonensis. Carmelita, Theologiæ olim professor in Hispalensi cœnobio, creatus postea ejusdem Magister, & Murcianæ domus Præfectus, atque item Cordubensis, Diffinitor generalis in capitulo Romæ celebrato anno MDCXX. publicavit libellum concionatorium.

De la *Concepcion de Nuestra Señora*; circa annum MDCXXIII.

Mortuus fuit Granatæ vi. Iun. MDCXXVII. Cujus urbis domum rexit.

MICHAEL SAVRA, Valentinus, Vmarocensis, (ait Valerius Andreas in *Catalogo*) edidit-

Grammaticæ Tabulas, Valentiæ 1564.

MICHAEL SEBASTIANVS, Rector, sive Parochus in oppido *Galve* Teruëlensis diœcesis in Aragoniæ regno, dedit in vulgus-

Acromaticam & apodicticam accusationem in Socidam, seu medium lucrum. Cæsaraug. 1614. Laudat hunc Lanuza in *Historia Ecclesiastica Aragoniæ*, secundo volumine lib. V. cap. XLVI.

F. MICHAEL DE LA SIERRA & LOZANO, monachus Hieronymianus cœnobij S. Engratiæ urbis Cæsaraugustanæ, atque in eo Ecclesiastes, edidit-

Elogios *de Christo y Maria, aplicados a quarenta sermones de sus festividades*. Cæsaraug. 1646. in folio.

Elogios *de Santos, aplicados a los Evangelios de sus fiestas*. Cæsaraugustæ apud Ioannem de Ibra 1650. in folio.

D. MICHAEL DA SILVA, Lusitanus, Didaci primi Portalegrensis Comitis & Mariæ de Aiala Guilielmi de Peraza Domini *de la Gomera* insulæ sororis filius, S.R. Ecclesiæ Cardinalis à Paulo III. creatus inscio Ioanne III. Lusitaniæ Rege, idcircóque eidem ingratus, & Romæ, uti exter Lusitaniæ, dum vixit, habitus, literas coluit ardenter, præsertim ameniores, & Poëticam, in qua ævo suo vix aliquos pares habuit. Elegantissimum ejus epigramma S.P.Q.R. decreto in Capitolio marmoreæ tabulæ inscriptum fuit: aliúdque non minùs tersum concinnúmque legitur apud Iovium in elogio Camilli Vitellii Ducis. In Ticianum aliud circumfertur. Librum verò unum edidit-

De Aqua argentea, aureis planè carminibus.

Plura M.ss. apud viros eruditos reperiuntur, quæ publicam lucem non aspexerunt. Comes Castellionæus librum suum *De perfecto Aulico* Michaëli huic nuncupavit. Fato functus noster est Romæ V. die Iun. MDLVI. Hæc breviter de Silvio ex Antonii Macedi Iesuitæ viri docti ac diligentis *Lusitania purpurata*. Iovius autem de eo ad finem elogiorum, *Is à varia doctrina* (ait) *Poëta cultissimus atque omnis elegantiæ jucundus arbiter studia nostra vehementer amat & laudat &c.*

MICHAEL DE SILVEIRA, Lusitanus ex *Cellorico* oppido, cùm Conimbricæ, tùm Salmanticæ literis animum excoluit, Philosophiæ, Medicæque artis, nec non Iurisprudentiæ, atque item Mathematicarum disciplinarum studio intentus: quarum posteriorum in Matritensi Curia per vicennium integrum præcepta discipulis tradidit. Inde in Neapolitanum regnum pergens, quo tempore Ramirus Philippi de Guzman Medinæ Turrium Dux, idémque Stigliani Princeps rerum habenas pro Rege moderabatur, Poëma duorum supra viginti annorum intervallo confectum de Instauratione Templi apud Hierosolymam Iudæ Machabæi operâ Hispano rhytmo publicavit, cui ab Heröe inscripsit-

El Macabeo, *Poema Heroico en octavas*. Neapoli apud Ægidium Longum 1638. 4. Argumentum operis verè heroicum & pium, in quo sibi adeò placuisse Torquatum Tassum refert noster, ut Epopejæ, quam animo conceperat, materiem ex eo olim, & ante Gofredum, designaverit; quem deinde nonnullis rationibus inductus prætulit.

F. MICHAEL TELLEZ, Ordinis Deiparæ de Mercede, S. Theologiæ Magister, scripsit, sed non edidit,

Histo-

Historia *de la Religion de la Merced;* Indicam, ut existimo: cùm in *Theatro Ecclesiastico Indico*, ubi de provincia *S. Crucis de la Sierra* agit, Ægidius Gonzalez Davila hujus hominis & operis meminerit.

MICHAEL THOMASIVS TAXAQVET, Balearis, Majoricensis, Cæsareo ac Pontificio Iuri operam navavit cùm Ilerdæ apud Catalanos, tùm Bononiæ in Italia, Marianum hìc Sozinum præceptorem adeptus, cujus morientis famæ parentavit in ea oratione, quam *De Iuris Civilis dicendi via ac modo*, vix annum excedens XXV. elucubrasse dicitur. Ad quod studium præparaverat se non levi eloquentiæ, Historiarum & Philosophiæ cognitione; meriturus aliquando inter eos allegi Iurisconsultos, qui extremæ Synodo Tridentinæ interfuêre, Canonum Doctor, & fortè jam sacræ Pœnitentiariæ, quomodo eum alicubi vocatum legimus, Corrector. De emendando Gratiani Decreto Romæ apud Gregorium XIII. sic diligenter egit, ut consequeretur tandem doctissimis viris hanc ab eo curam imponi, cujus & ipse bonâ functus parte dicitur, & confirmant Latini Latinii Viterbiensis viri eruditissimi hæc ex *Carmine ad Antonium Augustinum*, quod in schedis habeo, præferentis, ut decuit, Canonum & Historiarum Ecclesiæ studia Romanorum infidelis sæculi monumentorum investigationi.

Viderit hæc Pyrrhus, videat quoq; Fulvius; at me
Non Petrus id Ciaconius,
Nec mihi jam dudum conjunctos inter Iberos
THOMAS MICHAEL perdocent;
Quorum lecta piis solers industria . . . .
Ad Gratiani vulnera
Non sananda modò, sed restituenda nitori
Fructus perennes parturit.
Hos ego censores vitæ, morúmque magistros
Libenter, Antoni, sequor.

promeruit tandem Antonii ejusdem Augustini, quem summè diligebat, ad Tarraconenses translati quasi ex manu lampada sedis Ilerdensis suscipere. Præclaram ejus doctrinam eruditionémque scripta præ se ferunt: scilicet-

Lactantii Firmiani opera emendavit, & *notulas* addidit. Antverpiæ ex officina Plantiniana 1570. 8. meritus à Petro Fabro secundo libro *Semestrium Iuris* cap. VI. *diligentissimi atque eruditissimi Scholiastis* appellationem.

Disputationes quædam Ecclesiasticæ; nempe-

Brevis Christianæ ac Catholicæ Fidei defensio, & Iudæorum, Mahumetanorum, ac Hæreticorum oppugnatio.

De ratione habendi Concilia Provincialia ac Diœcesana, ac de iis, quæ in ipsis præcipuè sunt tractanda: cui adjungitur Isidori ordo De celebrando Concilio.

De variis Collegiis ad utilitatem publicam constituendis. Romæ in domo authoris 1565. fol.

Orationes duæ; altera de tota Iuris civilis ratione: altera (quâde jam diximus) *de eisdem discendi via & modo;* ad Gonzalvum Perezium Regi à secretis; *scholastico potiùs, & Doctoris stylo, ut* Schotus censet, *quàm diserto.* Romæ 1556.

In Bibliotheca Antonii Augustini fuerunt, uti ex ejus constat *catalogo*,

Expositio. Bullæ, quæ in die Cœnæ Domini legi solet; item-

Casus in Iure reservati Romano Pontifici & Episcopis, & similia; duobus voluminibus, M.SS. in fol.

De universali Episcopatu, & reservationibus, ac de Annatis Disputationes; ad Carolum Borromæum Cardinalem, M.S.

Explanationes Leg. Primæ De Iustitia & Iure, & L. Diem functo De officio Assessoris in Digestis, ad Antonium Augustinum M.S.

Topicorum M. T. Ciceronis explanatio, cum præfatione de Vsu inventionis. M.S.

Ioannæ Calesatæ Majoricensis vita, & quædam notata de quibusdam sui sæculi fœminis piè viventibus. M.S.

MICHAEL TOLEDANO, Conchensis Presbyter, ac Poëta sacer, dedit foras-

Minerva Sacra, sive varia poemata pia, Matriti 1616. 8.

F. MICHAEL DE TRINITATE, Beaciensis, Carmelita excalceatus, qui anno MDCLIV. provinciam Ordinis Bæticam administrabat, author est-

Logicæ, quæ habetur in *Cursu Artium Collegii Carmelitarum Complutensium;* de quo vide *Complutense Collegium* in C.

F. MICHAEL DE TRVXILLOS (sic potiùs credo, quàm FRVXILLOS, uti apud Vvadingum est) Seraphici ordinis, scripsisse ibidem refertur librum-

Crux Christi nuncupatum.

F. MICHAEL DE VALENCIA, natus in hac urbe regni sui metropoli, Hieronymianus monachus, Catherinæ Austriacæ Portugalliæ Reginæ Ioannis Regis III. conjugi à ministerio Sacramenti pœnitentiæ, scripsisse fertur-

Vida *de Santa Caterina Martyr.* Hanc edidit post authoris mortem F. Ioannes de Queimada Præfectus Provincialis an. 1594. De Viri hujus virtutibus multa scribunt Iosephus de Siguenza tertia parte *Hist. Ordin. S. Hieronymi* lib. II. c. XLII. Rodericus da Cunha II. parte *Hist. Bracharen.* c. LXXVIII.

Ma-

Matthęus Aleman in *Vita S.Antonii* lib.I.c.IV. & alii, quos adducit Georgius Cardosus in *Agiologio Lusitano* XXIII. Aprilis. Unde non gravaberis, Lector, repræsentari à me tibi hoc illustris viri epitaphium in monasterio Pennæ-longæ sepulchro ejusdem inscriptum.

Aqui iaz ò Padre Fr.Miguel de Valença filho desta santa casa & Prior. Foi Provincial de toda à Ordem de N.P.S.Hieronymo. Foi Confessor de todos os Principes deste reino que ouve em seu tempo, dos quaes foi muito favorecido & estimado por suas letras & eminentes virtudes. Estando a Rainha D. Catarina & a Infante D.Maria na villa de Alanquer por causa da peste, & elle por esse respeito no mosteiro do Matto, faleceo nelle, & por mandado da Infante foi trazido a este convento, & enterrado nesta capella, a qual mandou fazer aqui anno de MDLXIX.

MICHAEL DE VARGAS, ex opere hujus nuncupationis à se confecto venit hìc laudandus,

Tesoro *de la memoria y entendimiento*. Matriti 1651.

MICHAEL VASQVEZ DE PADILLA, Hispalensis, Iesuita, Cordubæ ac deinde Romæ scholasticam docens Theologiam, nec non Salmanticæ, Granatæque, ab Italia postquam rediisset, in magnâ vixit opinione doctrinæ, pietatisque. Edidit autem

Tractatum De Augustissimo Trinitatis mysterio. Lugd. apud Horat. Cardon 1617. 8. Reliquítque M.S.-

Commentaria in Primam Partem S.Thomæ, duobus voluminibus, editioni matura: *quæ ferè Prolegomena Theologiæ dumtaxat complectuntur*, *uti Bibliotheca* inquit author *Societatis*.

D.MICHAEL DE VERA, Cartusianus, Prior domus *Portæ Cæli*, interpretatus est-

Summa *de la perfeccion Christiana*, ex Latino Ioãnis Lanspergii. Valentiæ 1600. in 16.

MICHAEL DE VILLAVERDE, scripsit, atque edidit-

Logicam, atque item *Physicam*. Compluti 1658. Nec non & *De Generatione*; eodem anno.

MICHAEL DE VLZVRRVN, Navarrus, Pampilonensis, Iuris utriusque Doctor, regiúsque in Curia regni Navarræ Senator, edidit, quomodo ea inscribitur,

Repetitionem valde subtilem & utilem ad famosum Textum §.Iulianus L. si finitu D. De Damno infecto. Burgis typis Alphonsi de Melgar 1521. in folio.

Tractatum quoque *De Regimine Mundi*, qui inter *Tractatus DD* legitur vol.XVI.

MICHAEL DE VRREA, domo ex oppido *Fuentes* diœcesis Toletanæ, Architectus, vertit in vulgarem sermonem-

Los diez *libros de Arquitectura de Marco Vitruvio Pollion.* Compluti apud Ioannem Gratianum 1602. in folio.

MICHAEL XAQVE DE LOS RIOS, auctor inscribitur libello-

Viage *de las Indias* nuncupato: qui M.S. fuit in Bibliotheca Olivariensi.

MICHAEL DE ZARROVIRA, Catalanus, Iuris Doctor, civísque (ut proprio verbo appellant) honoratus Barcinonensis, librum vernaculo illius provinciæ sermone dedit inscriptum-

Ceremonial *de Corts*.

MICHAEL ZAVALETA, Cantaber, scripsit.

Relacion *verdadera de la Iornada que el Rey Don Felipe III. hizo a la provincia de Guipuscoa, y su recebimiento por ella y entregas de las Serenissimas D. Ana de Austria Reina de Francia, y Madama Isabela de Borbon Princesa de España en el rio Vidaso*. Lucronii 1616. in 4.

N

NARCISSVS.

NARCISSVS VINOLES, Valentinus, ut credo, vertit in Hispanicū ex Latino-

La Summa *de todas las Chronicas del Mundo*: ex *Supplemento* nempe *Chronicorum* Philippi Bergomensis. Valentiæ apud Georgium Costilla 1510. in fol.

NICOLAVS.

D. NICOLAVS ANTONIVS, Nicolai filius, quem Amiralatus seu Societatis bellico-navalis anno MDCXXVI. Hispali institutæ, cujus Claudius Bartholomæus Marisotus lib. II. *Orbis maritimi* cap. XXII. etiam meminit, Præfectum Philippus Rex IV. habuit Nicolai nepos Antverpię Belgarum nati, Hispalensis ipse ex parentibus Hispalensibus, anno hujus sæculi XVII. in lucē editus, Eques ordinis S.Iacobi Canonicus almę ecclesię Hispalensis, Grammaticā in collegio San. Thomæ ejusdem urbis à Francisco Ximenez Dominicano, cœco, viro singularis ingenii, memoriæ & eruditionis, Philosophiam atque Theologiam ab aliis didicit. Hinc Salmanticam profectus Iuri operam dedit sub optimis præceptoribus, in quibus præcipuum semper habuit Franciscum Ramos del Manzano Professorum illius temporis Coriphæum, eumdémque hodie Senatorem regium,

gium, Carolique Regis nostri Præceptorem, cui & quidquid in literis profecisse videri potest, aut potiùs in literarum amore promovisse, sine vlla deductione acceptum refert. Romæ nunc negotia procurat regia generalis Agentis Hispaniarum titulo nuncupatus, atque item Mediolanensia, Neapolitana, Sicula peculiaribus Proregum uniuscuiusque horum regnorum facultatibus instructus, necnon & S. Inquisitionis Hispanæ, eâ industriâ, quâ valet, ac fide, quòd potest, optimâ; successivis horis ad Iuris utriusque & bonarum artium studia hærens, à quibus verè nunquam discedit, sed avellitur. Edidit olim-

De Exilio, sive de pœna exilii, Exulúmque conditione & juribus libros III. Antverpiæ apud Iacobum Meursium 1659. in folio.

Bibliothecam hanc *Hispanam* in duas partes dividere satius & convenientius duxit, ne antiquis Scriptoribus noviores, hodiernósque juxta literarum, quem sibi præscripsit, ordinem parum aptè ac decenter conjungeret ac commisceret. Prior pars eos comprehendere debebit, qui à memoria rerum usque ad XV. sæculi finem, hoc est ad annum MD. literis quidquam tradidisse dicuntur. Quæ nunc affecta, & in aliud tempus otij majoris seposita. Posterioris hujus, quæ nunc in lucem prodire anticipat successum, quidque nostris civibus atque exteris placebit magis, minúsve, Appellem imitati post tabulam spectabimus, atque hanc ita inscribere placuit.

Bibliotheca Hispana, sive Hispanorum omnium, qui usquam, unquam ve sive Latina sive populari, sive alia quavis vernacula lingua scripto aliquid consignauerunt, Notitia iis, quæ præcesserunt, locupletior ac certior, brevia elogia, editorum atque meditorum operum Catalogus, duabus partibus contenta; quarum hæc ordine quidem rei posterior, conceptu vero prior de his agit, qui post annum sæcularem MD. vsque ad præsentem diem floruerunt. Romæ apud Nicolaū Angelū Tinassiū 1670. in fol. duob. volu.

Versat idem immensæ molis ac forsan invidiæ opus constanti animo, ac molimine, si Deo placet, viribus majore, alteriúsque otii, àut professionis. Durabit tamen, ac pro virili suo verum tuebitur, in eóque certas nostræ gentis laudes à fabulosis, emendicatísque distinguet, asseret, vindicabit, in publicum aliquando prodire faciens-

Trophæum Historico-ecclesiasticum Deo Veritati erectum ex manubiis Pseudo-Historicorum, qui Flavii Lucii Dextri, M. Maximi, Helecæ, Braulionis, Luitprandi & Iuliani nomine circumferuntur; hoc est Vindicias veræ atque dudum notæ Hispanarum rerum Historiæ, germanarum nostræ gentis laudum, non ex Germano-Fuldensibus Chronicis emendicatarum in libertatem & puritatem plenam assertionem.

Atque alia forsan dabit, si Deus otia ei honestæ alicujus conditionis fecerit.

NICOLAVS DE ARNAYA, Iesuitarum sodalis, apud Americæ incolas magnis virtutibus floruit, scripsitque-

Compendio de las Meditaciones del P. Luis de la Puente. Matriti apud Andream Grande 1616. in 8. Valentiæ 1617. in 8. Italicum prodiit versum à Tiberio Putignano Romæ 1620. Latinè etiam nescio cujus operâ.

Conferencias espirituales; tomis III. Hispali apud Franciscum de Lyra 1618. in 4.

Transtulit etiam in Hispanicum aureum illud opus-

Del Menosprecio del Mundo de Thomas de Kempis. Madriti 1615.

Latinè edita est Arnaiæ nostri-

Praxis exercitiorum spiritualium S. Ignatii, Coloniæ apud Ioannem Kimkium 1633. in 12. Pertransiit ad immortalem vitam in vrbe Mexicana XXI. Martii MDCXXII. ætatis LXV.

NICOLAVS AVGVSTINVS, Lusitanus, Sacerdos, edidit in patroni gratiam Lusitanice-

Sumario da Vida do Illustrissimo senhor D. Teotonio de Braganza quarto Arcevispo de Evora. Eboræ apud Franciscum Simoens. 1614. in 4.

NICOLAVS DE AVILA, in oppido *Caramanchel el baxo* prope Matritum natus, Pastor seu Parochus *del Olivar*, edidit-

Suma de los mandamientos y Mare magnum del segundo. Compluti 1596. 8. deinde auctiorem ibidem 1610. 4.

D. NICOLAVS DE AVILA, scripsit-

Ortografia Castellana Madriti 1631.

NICOLAVS BOBADILLA, patriâ ex oppido cognomine diœcesis Palentinæ, vnus ex X. primis Ignatii Iesuitarum Parentis sectatoribus, vir utique hoc sodalitii præstantissimi dignus principio, scripsit, sed non edidit,

De Christiana conscientia librum: & alios libellos *de Restituenda in Germania religione*. Obiit sociorum S. Ignatii postremus in Lauretana domo XXIII. Septembris MDXC. prope octogenarius.

NICOLAVS BOCANGEL, Matritensis patre tamen Genuensi editus, Doctor Medicus operam navavit ex munere tuendæ valetudini Serenissimarum Imperatricis Mariæ Austriacæ, atque ejus filiæ Margaritæ in cœnobio Franciscanarum Sanctimonialium excalceatarum Curiæ Matritensis; atque adeo

adeo ipsius Philippi III. Regis Catholici, Scripsit.

De Febribus, morbisque malignis, & pestilentia, earúmque causis, præservatione & curatione librum. Matriti apud Ludovicum Sanchez 1600. 4. & 1604. Idemque priùs Hispanum - *De las enfermedades malignas y pestilentes, sus causas, remedios y preservacion.* Matriti apud eumdẽ Ludovicum Sanchez 1600. in 4.

F. NICOLAVS BRAVO, patriâ Pincianus, Cisterciensium cœnobii *de Sobrado* in Gallecia regno monachorum sodalis, Theologiam docuit in Lauretana ordinis sui domo Salmantina; cui, & Matritensi, & aliis, tandémque Olivensi apud Navarros, quæ perpetuæ est administrationis, æquissimè præfuit. Interea scripsit -

Tractatum monasticum de Iure ac potestate regularis observantiæ S. Bernardi Hispaniæ Ordinis Cisterciensis, ac subinde aliarum Religionum præsertim monachalium. Olivæ 1647. 4.

Notas literales Regulæ Sancti Benedicti, addita lacinia adversus placita Ioannis Caramuel Abbatis Melrosensis. Olivæ 1648. in fol.

Vigilia *magna de Christo*; duabus partibus. Prior continet *Raçonamientos para los Miercoles y Domingos de la Quaresma.* Salmant. 1616. in 4. posterior *Raçonamientos para los Domingos de Adviento, Fiestas y Santos desde S. Andres a la Epifania.* Pinciæ 1622. in 4. Carmine adhuc juvenis Parentis Benedicti vitam conscripsit, operi inscribens -

Benedictina, *en que se trata la vida milagrosa del Glorioso San Benito, con una recapitulacion de las Religiones, que le reconocen por Padre, assi Monasticas, como Militares.* Salm. apud Artum Taberniel 1604. 4.

Olivæ obiit Abbas anno MDCXLVIII. laudatus pro dignitate a Chrysostomo Henriquez in *Phœnice reviviscente* & à Carolo Vischio in *Cisterciensi Bibliotheca*.

F. NICOLAVS DEL CASTILLO, Franciscanus, Caroli Imperatoris Augusti Concionator, scripsit, non vulgavit (mors quippe manum authori injecit) *Sermonum, sive Concionum* volumina multũ à suis laudata, attestante Antonio Daza ordinis Chronographo IV. parte *Historiæ* lib. III. cap. XV.

NICOLAVS DAS CHAGAS, hoc est, DE PLAGIS, Lusitanus, Canonicus regularis S. Crucis Conimbricensis, scripsit -

Canonica Historia del monasterio de Santa Cruz de Coimbra. Laudat hanc Georgius Cardosus in *Agiologii Lusitani* tertio tomo die 1. Maii.

F. NICOLAVS COELHO DE AMARAL Lusitanus, ordinis Fratrum Redemptorum, qui Sanctissimæ Trinitatis titulo insigniuntur, Conimbricensis Professor cùm Theologiæ, tum Matheseos, cujus egregiè gnarus fuit, primarius tandem Pincianus ejusdem sacræ scientiæ Doctor, scripsit, vt in *Historia* ordinis sui refertur, nescio an vulgari linguâ,

Chronologia *de los tiempos*; ad Anton. de Portugallia Ludovici Infantis filium.

De los *hechos de los Reies de Portugal*; aliàs *de los XXV. Reies antiguos de España.*

Sermones, & carmina.

Floruit sub Ioanne III. Sebastianóque Portugalliæ Regibus. Obiit Pinciæ.

F. NICOLAVS DIAZ, Lusitanus, ordinis Sancti Dominici, Magister Theologus, religione, ac rerum gerendarum peritiâ clarus, ad hæc piæ versus Deiparam rosario ut vocant, seu corona precum demerendam, insitæ quidem Christianis omnibus devotionis monitor ac promotor insignis; peregrinatus quandoque in Palæstina fuit, Pioque Papæ V. rerum tunc domino extitit, dum in Italia maneret, gratissimus. Egrediendi è regno Portugalliæ occasionẽ Salmanticámq; ad nutum regium se transferendi sermones quidam dederunt de successione istius regni temere ab eo jactati in concionibus, quod Antonius Senensis in *Bibliotheca Dominicana* scriptum reliquit. Extant ab eo Latina hæc.

Officium Rosarii Deiparæ Virginis: atque item-

Officia, vel lectiones Sanctorum aliquot, qui in Lusitaniæ regno celebrantur, ab eo ordinata. Cætera vulgari linguâ Portugalliæ scripta sunt,

Do Rosario *da Nossa Senhora.* Olissipone apud Franciscum Correa 1573. 8.

Tratado *del Iuizio final e universal.* 1588. in 4. quod & Italicus extat Venetiis apud Bapt. Giott. 1597. in 4.

Tratado *da Paixaõ de Christo nosso Senhor.*

Vida *da Serenissima Princesa Dona Ioana filha del Rey Dom Affonso V. de Portugal.* Olissipone 1585. in 8.

Iornada *da Terra Santa*: quod opus Ioannes Marieta ei attribuit, cujus quoque nomine insignitum vidimus aliud, *Das excellenzas de S. Ioão Battista.*

In vivis erat anno MDXCV. quo celebrabat eum Ioannes Marieta, quem, & Senensem, & Alphonsum Fernandez lege sis.

NICOLAVS DIAZ, Presbyter in oppido *Tembleque* diœcesis Toletanæ, scripsit -

Doctrina *Christiana; los quince mysterios del Rosario como se an de rezar.*

Regla de la *Cofradia del Nombre de Dios para quitar la costumbre de los juramentos.*

Verdadera *quietud del Alma*; ex Italico Isabellæ Sfortiæ Mediolanensis; simul Salmanticæ apud Ioannem Baptistam de Terranova 1570.

NI-

NICOLAVS DE ESPINOSA, Valentinus Poëta non inelegans, juxta suæ ætatis captũ, sub Carolo scilicet Imperatore, edidit Ariostum continuans -

Segunda *Parte de Orlando, con el verdadero sucesso de la batalla de Roncesvalles, fin y muerte de los doce Pares de Francia;* quinque ac triginta libris seu canticis. Antverpiæ 1557. in 4. Complutíque 1579. 4.

D. NICOLAVS FERNANDEZ DE CASTRO, Burgensis, S. Iacobi eques, Iuris civilis ex Codicis Iustinianęi cathedra Professor Salmantinus, præstanti vir doctrinâ, eruditionéque, latinè ac vernaculè disertus, pluribus in hoc gymnasio exactis annis Curiæ admovetur, gerendæque reipublicæ factus Mediolani Advocatus Fiscalis; unde in Senatorium ordinem non diu pôst suscipitur. Quo in munere cùm non scientię juris tantùm, sed & prudentiæ & alacritatis, illibatæque integritatis pluribus documentis ostendisset se cuicumq; versandæ moli haud imparem, Consultor, ut vocant, Siciliæ Proregis, qui veluti Cancellarii vices gerit, idémque Protector audit regii patrimonii, creatur. At dum præest huic curæ, constátque omnino sibi in procuranda ejusdem regii patrimonii indemnitate, ne plusquam temporis ratio forsan patitur hâc viâ grassaretur, ad gubernandum Præsidis jure extraordinariorum redituum regiorum Magistratum transferre se Mediolanum jussus fuit. Quem dignitatis locum hoc tempore magna cum omnium ordinum acceptatione occupat, clarus ad posteros non magnarum dumtaxat virtutum famâ, sed & his lucubrationibus in publicum editis, quæ jam referimus;

Exercitationes inquam *Salmanticenses, sive Prælectiones III. Ad L. primam Cod. de capite civ. censib. eximendo lib. XI. Ad L. secundam Cod. de Fundo dotali. Ad Principium Institutionum de Emptione & venditione.* Salm. apud Antoniam Ramirez 1636. in 4.

Exterminium *Gladiatorum sive Prælectionẽ in L. unicam Cod. de Gladiatoribus.* Pinciæ 1643. in 4.

De Milite *monacho, sive de Religiosis militibus,* Tractatum cœpit occasione cujusdã litis, quam regii Fisci nomine instruebat; attamen, ut credo, non absolvit. Editum vidimus Mediolani in folio id quod ex opere isto eo tempore lucem vidit.

Hispanâ autem linguâ -

Portugal *convencida con la razon para ser vencida con las armas*. Mediolani 1648. in 4. Continet causæ defensionẽ adversus Eduardum de Portugallia Ioannis Brigantini, qui se Regem ejus regni appellabat, fratrem, responsionémque ad omnes hujus tyrannicæ usurpationis assertores libros.

F. NICOLAVS FERRO, Ordinis Minorum, scripsit, Lucâ Vvaddingo authore,

Compendium *Privilegiorum &c.* Vallisoleti 1525. in 4.

NICOLAVS GARSZA, Abulensis, Iuris utriusq; Professor, & in patriæ urbis Ecclesia Canonicus. D. Andreæ Ferdinandi Pacheco Sacræ Rotę Auditoris, posteà Pacensis, demum Conchensis Episcopi familiaris Romæ fuisse videtur, sui etiam nomine Abulensis Antistitis ad visitanda Apostolorum limina iterum venit Romam. Scripsit is quidem utilem in primis, plenúmque -

De Beneficiis *Tractatum*; duobus tomis; quorum prior editus fuit Cæsaraugustæ apud Ioann. Ant. & Ioannem Baptistam Tavanos 1609. fol. Coloniæque Allobrogum 1618. in fol. posteriorem editum vidimus Matriti apud Ludovicum Sanchez 1613. in fol. & 1615. in fol. Vtrumque simul ediderunt Antverpienses apud Hieronymum Verdusium 1618. in fol. atque item Genuenses typis Philippi Alberti 1636. in fol. iterúmque 1658.

D. Andreæ Pacieci patroni sui *Decisiones Sacræ Rotæ* penes se habuit, atque editurus, nisi mors intercessisset, fuit.

NICOLAVS GODIGNO, Lusitanus, Iesuita, non humanioribus modò, sed Philosophicis etiam ac Theologicis disciplinis egregiè ornatus, quas etiam publicè professus est; scripsit -

Vitam *Gonzali Silveira Societatis Iesu Sacerdotis in urbe Monomotapa martyrium passi die* XV. *Martii MDLXI.* Lugduni apud Horatium Cardon 1612. in 8.

De Abassinorum *rebus, déque Aethiopiæ Patriarchis Ioanne Nonnio Barreto & Andrea Oviedo*: libris tribus, adversus ea, quæ de Aethiopibus scripserat Ludovicus Vrreta Dominicanus. Ibidem 1615. in 8.

Obiit Romæ VII. Decembris MDCXVI.

NICOLAVS GVTIERREZ DE ANGVLO, Antiquariensis, Medicus Excellentissimorum Ducum *de Arcos*, non vulgaris venæ Poëta, edidit, ut ex relatione habeo Antiquariensi,

Tratado *de la enfermedad del garrotillo*.

F. NICOLAVS DE IESV MARIA, Carmelitarũ nudipedum sodalis, in Salmantino Heliæ Patriarchæ sacro collegio Theologiæ, ut credimus, præceptor, utili ac piâ omnibus asceticæ vitæ sectatoribus operâ edidit -

Phrasium *mysticæ Theologiæ venerabilis P. Fr. Ioannis de Cruce Carmelitarum excalceatorum Parentis primi elucidationem*. Compluti apud Ioannem de Orduña 1631. in 4. Quam & in editionem operum ejusdem venerab. viri

viri Ioannis à Cruce Latinam Andreas à Iesu Polonus hujusmet instituti à se procuratam conjecit, Coloniæ 1639. in 4.

D. NICOLAVS DE LA IGLESIA, Carthusianus monachus domus *de Miraflores*, laudatur ex quodam pro Immaculata Conceptione Deiparæ Virginis opere adhuc inedito, cui ita inscripsit,

Flores de Miraflores; *Geroglyphicos sagrados, verdades figuradas, sombras verdaderas: del mysterio de la Inmaculada Concepcion de nuestra Señora.*

Meminit Fr. Petrus de Alva in *Militia Conceptionis*.

F. NICOLAVS DE S. MARIA, Augustinianorum sodalis, atque Ecclesiastes, scripsit-

Del Origen *y antiguedad de la Santissima Imagen de Nuestra Señora de Regla*. Hispali 1645. 4. Item-

Tratado, *en que se prueba que los gloriosos Martyres San Liberato, S. Bonifacio, S. Siervo, S. Rustico, S. Rogato, S. Septimio y S. Maximo monges Africanos son frailes de la orden de San Agustin*. Ibidem.

NICOLAVS MOLINAS, Majoricensis, ut videtur, scripsit-

Vitam Raymundi Lulli: ex qua eum laudat Bonaventura de Armengual in *Archiologio vitæ & doctrinæ Illuminati* hujus *Doctoris*.

NICOLAVS MONARDES, Hispalensis, Doctor Medicus, Compluti hanc artem didicit, Hispali apud suos exercuit, celebrior adhuc his scriptis,

De Secanda vena in pleuritide inter Græcos & Arabes concordia; ad Hispalenses Medicos. Hispali apud Dominicum de Robertis 1539. in 4.

De Rosa & partibus ejus; de succi rosarũ temperatura; De rosis Persicis seu Alexandrinis; de malis citris, aurantiis & limoniis libello. Antverpiæ apud Nutii viduam 1565. in 8.

Pharmaco *di losin, Dialogum*, laudat ipse in superiori opere; qui editus fuit Hispali apud Ioannem Cromberger 1576. fol.

Hispana quoque ista publicavit;

De las Drogas *de las Indias*; duobus tomis: qui primùm editi sunt ab authore anno 1569. in 8. postea adjuncto tertio, unum ex tribus majoris formæ volumen publicavit anno 1580. 4. Priores duos Latinè vertit Carolus Clusius, edidítque sub hoc titulo, *Simplicium medicamentorum in India nascentium Historia*; conjecitque in *Exoticorum* suorum librum X. deinde vertit & tertium, cui & notis illuxit, edidítque apud Plantinum 1582. in 8. & 1593. 8. Anglicum extare opus jam ante Clusii operam, ex præfatione hujus ad tertiam hanc partem scimus, & Italicum operâ Annibalis Briganti Doctoris Medici Venetiis 1576. unà cum Garziæ ab Orta similis argumenti opere in 4. & iterum 1616. in 8.

De varios *secretos y experiencias de medicina* lib. III. Hos idem Clusius interpretatus fuit Latinè, dedítque cum aliis Lugduni Batavorum 1605. in folio.

Libro de dos *medicinas excelentissimas contra todo veneno, la piedra Bezaar y la ierva Escorzonera*. Hispali 1569. in 8. iterúmq; 1580. in 4. Accesserunt-

Dialogo del Hierro *y de sus grandezas, su necessidad y virtudes* &c. simúlque-

Libro que *trata de la nieve y sus propiedades, y del modo que se a de tener en beber enfriado con ella y de otros modos de enfriar*. Hispali 1571. in 8. Tractatus hos tres Carolus Clusius etiam interpretatus est Latinè uti & Italicè Annibal Brigantus, qui cum *Simplicibus* ejusdem nostri authoris edidit anno 1616. in 8.

Necnon reperio hujus nomini inscriptũ (nisi unum sit cum aliquo ex laudatis operibus)

Tratado *del efecto de varias iervas*. Hispali 1571. in 8.

Ioannis item *de Aviñon Hispalensem medicinam* vernaculè ante sesquisæculum ab eo conscriptam typis noster edicuravit apud Andream de Burgos 1545. in 4. Obiisse dicitur Octobri mense anni MDLXXXVIII. si credimus notulæ cuidam jamdiu scriptæ, ut ex characteribus pœnè evanescentibus apparet in libri hujus *Medicinæ Hispalensis* exemplari, quo utor: nisi deferendum sit magis tabulæ cujusdam altaris ad S. Leandri sanctimonialium Hispalensium, quæ Nicolaum Monardem anno MDLXXVIII. non obscurè refert decessisse,

F. NICOLAVS OLIVEIRA, Olissiponensis, ex sodalitio Sanctissimæ Trinitatis, qui captivos redimunt, scripsit vernaculo sermone-

Libro das *grandezas de Lisboa*. Vlissipone 1620. in 4.

NICOLAVS DE PAX, Majoricensis-

Vitam scripsit *Raimundi Lulli*, circa annum MDXIX. uti refert Bonaventura Armengual Franciscanus in *Archiologio Vitæ* ejusdem *Lulli* unà cum *Arte magna* ejus, quam edidit Franciscus Marzal & ipse Frãciscanus.

NICOLAVS PIAMONTE, ex Gallico dedit-

La Historia *del Emperador Carlo Magno y de los doce Pares*. Conchæ apud Salvatorem de Viader in folio.

NICOLAVS PIMENTA, Lusitanus, Societatis Iesu, scripsit-

Epi-

Epistolas II. ad Claudiũ Aquavivam Præfectum generalem, quibus describit visitationem, quam instituit in orientali India anno MDXCIX. & MDC. Editæ sunt Romæ primùm Italicè 1601. & Venetiis 1602. in 8. Mox ibidem atque alibi Latinè. Vide tamen Antonium Leonium in *Bibliotheca orientalis* pag. 20.

F. NICOLAVS RAMOS, domo ex *Villasaba* oppido diœcesis Palentinæ, Minorum ordinem professus est in cœnobio Pincianæ urbis. In hoc Theologiam docuit sodales; huic, nec non & toti provinciæ præfuit, Censoris munere apud Pincianos violatæ religionis Iudices condecoratus, famámque promeritus egregii verbi Dei præconis. Scripsit doctrinæ, eruditionis, atque elegantiæ plenum opus, scilicet-

Assertionem veteris vulgatæ lectionis juxta decretum Sacrosancti Concilii Tridentini. Salman. 1576. in 4. Hujusmet operis partem II. prodiisse Pinciæ apud Didacum Fernandez de Corduba 1577. in 4. hoc initio, *Diximus multa*, nobis relatum fuit.

Anno MDXCI. ad Portus-divitis in Americo orbe insulam ivit Episcopus, unde ad proximam Archiepiscopalem Sancti Dominici alterius insulæ Ecclesiam fuit translatus: quem sibi emortualem locum tandem sensit natus anno sæculi superioris XXXI. Ant. Daza IV. parte *Historiæ Franciscani ordinis* lib. I. c. XII.

D. NICOLAVS RODRIGVEZ DE FERMOSINO, natus in oppido *la Mota de Toro* veteris Castellæ ac diœcesis Tauro-Paletinæ, Salmanticæ ad S. Aemiliani, quæ sodalium studentium domus est, addiscendo utrique juri navavit non indiligenter operam; quo studio commendatus primùm inter Asturicenses Doctoralis, ut vocant, indéque apud Pincianos Pœnitentiarius Canonicus allegi promeruit. Fiscalem Advocatum in eadem Pinciana Curia Fidei rerum exercuit; eodémque munere apud supremos violatæ religionis vindices aliquot annis gesto, iisdem pro merito doctrinæ, modestiæque tandem aggregatur. Asturicensis hinc Ecclesiæ infulis donatus V. die Iunii MDCLXXII. decessit XXII. Ianuarii MDCLXIX. Scripsit-

Super Secundum librum Decretalium volumina III.

I. Ad Titulum de Iudiciis. Lugduni apud Philippum Borde & socios 1656. in folio.

II. Ad Titulum de Foro competenti. Ibidem eodem anno.

III. Ad reliquos Titulos ejusdem libri Tractatus XV. Ibidem 1657. in folio.

Allegationes fiscales, seu de confiscatione bonorum in S. Officio Inquisitionis; duabus partibus, & tertiam aliam partem *Quæstionum pro S. Officio*. Lugd. apud Horat. Boissat & Georg. Remeus 1663. in fol.

De Officiis & Sacris Ecclesiæ, à Tit. de Postulatione Prælatorum usque ad Titulum de Officio Vicarii. ex eadem officina 1662. fol. duabus partibus, seu tomis.

De Probationibus; duobus tomis Lugd. 1662. fol.

De Legibus Ecclesiasticis. Lugd. 1662. folio.

De Potestate Capituli Sede vacante, & Sede plenâ. Ibidem 1666. in folio

NICOLAVS ROLLON, in Barcinonensi urbe Mathematicarum artium Professor, ac Doctor Philosophus, scripsit-

Fiestas del reyno de Aragon y Cataluña en el casamiento del Duque de Saboia con la Infanta Doña Catalina. Barcinone apud Damianum Vaguer 1586. in 4.

NICOLAVS SIMON, nescio quis, Lusitanus fortè, quoddam opus scripsit *de Historia Portugalliæ*, quomodo annotari vidimus in *Catalogo Bibliothecæ* Gabrielis Soræ Aragonensis.

NICOLAVS DE VARGAS, scripsit-

Peste de Cordoba el año de MDCXLIX. Cordubæ 1651. in 8.

NONNIVS.

F. NONNIVS DE CONCEPTIONE, sodalis Minorum ex Tertio ordine, scripsit-

Naufragio da Nao Bom despacho. Olissipone 1631. in 8.

NONNIVS DA COSTA, Lusitanus, cùm in Bæticæ urbe Hispalensi causarum Advocatum ageret, foras emisit-

De Privilegiis Creditorum, resolutione & extinctione juris hypothecarum, &c. Gadibus apud Ferdinandum Rey 1645. in folio.

NONNIVS DA COSTA, Lusitanus, Medicus Doctor, scripsit-

De Quadruplici hominis ortu & de re Medica. Patavii apud Laurentium Pasquatum 1594. in 4. Ioannes Antonides Vanderlinden duo ex hoc uno opere facit.

NONNIVS DA CVNHA, Lusitanus, Societatis Iesu, Romæ Assistens, uti appellant, pro Portugalliæ fuit Provincia, indéque Olissipone domus Sancti Rochi Præpositus. Scripsit-

Vida do Padre Diogo Monteiro.

NONNIVS DE GVZMAN, in eorum numero, qui *de rebus Indicis* quidquam scri-

pserunt, ponitur ab Antonio Possevino in *Bibliotheca selecta* lib. XV. fine. Nonnius Beltran de Guzman idem est, ut colligo, qui Antonio Leonio teste in *Bibliotheca occidentalis* pag. 76. confecit-

La Relacion *de la conquista de Mechoacan y Xalisco*: quam servari M. S. ex relatione Alphonsi Lopez de Haro novit idem Leonius. Ioannis attamen Baptistæ Ramusii operâ Italicam continent ejus *Relationes*.

O

OLIVA.

D. OLIVA SABVCO DE NANTES BARRERA, fortè ex Gallis oriunda, patriã tamen habuit *Alcaraz* oppidũ agri Laminitani, doctrinam (rarum in sexu decus, quamvis inter Hispanas minùs rarum) in re Philosophica, præcipuéque Medica ostendit in eo libro, seu variorum Tractatuum Systemate, quod sequentia continet,

Nueva Filosofia *de la naturaleza del hombre no conocida ni alcançada de los grandes Filosofos antiguos*; scilicet his Tractatibus comprehensa,

Vn Coloquio *del conocimiento de si mismo, en el qual se dan avisos, por los quales entenderà su naturaleza y sabrà las causas naturales porque vive y porque muere y podra evitar la muerte temprana y violenta &c.*

Vn breve *Tratado dela cõpostura del mũdo.*

Las cosas *que mejorarán este mundo y sus Republicas.*

Remedios *de la vera Medicina, con los quales el hombre podrà entender, regir y conservar su salud.*

Vera *Medicina y vera Filosofia oculta a los antigos en dos Dialogos.*

Latina hæc etiam,

Dicta brevia circa naturam hominis.

Vera Philosophia de natura mixtorum, hominis & mundi, antiquis occulta.

Simul edita sunt Matriti primùm anno 1588. tum alibi; tertiámque editionem vidimus Bracharensem anni 1622. in 8.

ONVPHRIVS.

ONVPHRIVS MANESCAL, Catalanus, Barcinonensis, Doctor Theologus, Professórque per aliquot annos, tum Philosophiæ, tum Theologiæ; cives suos sive ex cathedra, sive ex ambone, factus jam Ecclesiæ paræcialis Sancti Andreæ de Silva Rector, literas & pietatem docuit, pietate vir ac literis tempore suo valde clarus. Varia scripsit tum Latinè tum Hispanicè; Latinè-

Conciones octo de Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, quibus additæ sunt nonnullæ de S. Virginis Mariæ & Sanctorum quorumdam festivitatibus. Barcinone 1603. 4. Hoc opus primos studiorum suorum fructus appellat. Linguâ Castellanâ hæc-

Tratado *de la oracion mental*; libris V. ibidem 1607. 8.

Practica *de los mysterios de la Missa*. Ibidem 1604. 8.

De la Llaga *del costado de Christo Nuestro Señor*. Ibidem 1611. 8.

Miscellanea *de tres Tratados: el uno de las apariciones de los espiritus, donde se trata como Dios habla a los hombres y si las almas del Purgatorio buelven; el segundo del Antechristo, el tercero de Sermones predicados en varios lugares*. Barcinone apud Sebastianum Mathevaud 1611. 4. Venetiisq; 1616. in 4. ut credo, in Italicum conversorum.

Abecedario *de las cosas de Cataluña*. Passim hoc laudat Gaspar Escolanus in *Historia Valentina*.

Sermon *o Historia del Rey D. Iaime el Segundo hecho en la Iglesia de Barcelona el año de MDXCVII*. Hunc quoque pro se adducit frequenter idem Escolanus, laudátque vir doctissimus Ioannes Petrus Fontanella *de Pactis nuptialibus* scribens.

Varios Sermones. Barcinone 1611.

ONVPHRIVS POVIVS, vulgo POV, Catalanus, Gerundensis, Artium Doctor, Latinâ linguâ simúlq; vernaculâ gentis suę cõtexuit-

Thesaurum puerilem, sive Artem interpretandi Latina verbis Catalanicis. Barcinone 1580. in 8. & 1600. apud Iacobum Cendrat.

ONVPHRIVS SALT, Iesuitarum sodalis ex primis, qui ab instaurata in Aragonia hac religiosa familia domum oppidi *las Cuevas de Cañarte*, sive *de Castellot* inhabitaverunt, scripsit, quod sciam,

Vida *de San Onofre Hermitaño*; centum capitibus.

Origen *y fundacion de la Orden de Nuestra Señora de los Servitas.*

P

PANTALEO.

F. PANTALEO D'AVEIRO, Lusitanus, ex eo fortè Ducali municipio, quod in littore maris est, oriundus, peregrè in Palæstinæ regionibus veneranda nostræ salutis monumenta perlustrans didicit, quod ad nos reversus in eo libello comprehenderet, cujus ea vulgaris inscriptio est,

Itinerario *da Terra Santa e todas sus particularidades*. Vlissipone 1593. in 4. & 1600. in 4.

F. PANTALEO BAPTISTA, Lusitanus, ordinis S. Francisci prov. Brasiliensis, edidit-

Ramalhete espiritual; hoc est, fasciculum florum spiritualium. Olissip. 1655. 4.

PAS-

PASCHALIS.

PASCHALIS DE ABENZALERO, natus in oppido *Vrrea de Xalon* regni Aragoniæ, regius Notarius, scripsit-

Libro de *Almutaçafes, en el qual se trata de las dificultades y advertencias tocantes a los pesos y medidas de los comercios ordinarios* &c. Cæsaraug. apud Laurentium de Robles 1609. in 4.

F. PASCHALIS BAILON, gente Valentinus, Minorum sodalis laicus, sive conversus, ab eis susceptus in monasterio Deiparæ Virginis Lauretanæ oppidi *de Monforte*, heroicis virtutibus in Galliâ, Hispaniáque refulsit; atque de altissimis fidei mysteriis supernè doctus aliàs illiteratus, etiam cum Hæreticis validissimè & profundissimè disputavit; unde plures ad Ecclesiæ gremium reduxit. Prophetiæ dono & miraculis sanctitatem vitæ confirmavit egregiè; cujus quidem nomine solemnis illius Canonizatio, ut vocant, jam Romæ procuratur. *Scripsit* (Vvaddingus ait) *pro sua fovenda pietate sincerè & piè absque magno delectu ex Sacra Scriptura, SS. Patribus, aliisque asceticis authoribus*-

De la Veneracion *y dignidad del Santissimo Sacramento de la Eucharistia*.

Principales *mysterios de la Vida de Christo*.

Principales *acciones de Nuestra Señora y muerte de Santa Anna su madre*.

Codex ipsius M. S. propter insigne specimen paupertatis, quæ ex modo scribendi & compaginandi, ex laceris chartis, & cooperimento ex panni segmento relucet, habetur in pretio apud Catalanos in archiuio cœnobii Elnensis, magníque fecit vir sanctiss. D. Ioannes de Ribera Archiepiscopus Valentinus Patriarcha Antiochenus. Obiit in cœnobio Villæ-realis regni Valentini anno MDXCII. quem inter Beatos retulit Paulus V. Pont. Max. die XXIX. Octob. MDCXVIII. Hæc ferè Lucas Vvaddingus.

F. PASCHALIS DE LA FUEN-SANTA DE AMPUDIAS, natus in sacri territorii Palentinæ Ecclesiæ oppido cognomine *Ampudias*, fratrum Prædicatorum ordinem in Palentina eadem urbe ingressus, post decursa peregrè apud Bononienses Theologiæ studia rediit ad nos, vixitque inter sodales rarâ paupertatis & innocentiæ curâ, singulari totius regulæ observantiâ; quæ inde ad cæteros, universámque Hispanam familiam ab eo, velut à fonte, dimanasse non ambiguè creditur. Post hæc Burgensem nutu Regum Catholicorum Ecclesiam adeptus, religiosæ, antiquæque vivendi normæ sequutus adhuc fuit tenorem, cæterà in pauperes, aliáque pietatis opera, quorum se esse dispensatorem sciebat, munificentissimus. Interim scripsit Hispanicè, ut Parochos doctrinâ sacrâ ad opus suum faciendum instrueret,

Exposicion *de todos los Evangelios del año*.

Sermones *de Sanctis*.

Romæ tandem, quò, uno dumtaxat viæ socio, pedes ierat ad sacrum Lateranense Concilium evocatus, diem suum obiit; ubi in cœnobio Virginis Deiparæ super Minervam hoc sub titulo diem expectat reparationis.

PASCHASIO HISPANO
BURGENSI EPISC.
QUI EX PRÆDICATORUM ORDINE
DOCTRINA VIRTUTIBUS EVECTUS
AMPLISSIMIS REDITIBUS
ANNIS QUINDECIM
PIE DISPENSATIS AD
LATERANENSEM
SYNODUM SUB IULIO II.
P. M. ADSCITUS
VITA FUNCTUS EST.
CHRISTI PAUPER INTER
COMPAUPERES
MORTUUS:
ALIENIS SUMPTIBUS
TUMULATUS.
SERVITORES DOMINO
POSUERE
MDXII. XIX. IULII.
VIXIT ANN. LXX.

PASCHALIS DE MANDURA, Aragonius, ex *Exea* equitum, in Cæsaraugustanâ S. Salvatoris almâ Ecclesiâ Canonicus, Rectórque Nosocomii generalis *de Santa Maria de Gracia* dicti, scriptum reliquit sodalibus sui collegii-

Memoria de las *cosas que en la santa Iglesia de la Seo de Çaragoza se an ofrecido tocantes a ella desde el año MDLXXIX. hasta el de MDCI.* Qui liber magni habetur, & in archivio Ecclesiæ istius adservatur. Quo quidem usus fuit ad *Ecclesiasticam* suam *Aragoniæ Historiam* conficiendam Vincentius Blascus de Lanuza; meminítque Ioannes de Arruego in libro nuncupato, *Cathedra Obispal de Çaragoza* cap. X. §. I. & Ioannes Franciscus Andreas de Ustarroz in *Historia S. Dominici del Val* cap. IX. qui adjungit alterius libri Manduræ nostri notitiam, scilicet-

Orden *de las Festividades, que se celebran en el discurso del año por sus meses, y de las fiestas movibles*.

Hunc indicare videtur voluisse Ioannes Verzoza in *Epistola ad Michaëlem Ximenez* lib. II. his versibus,

Sed mirum tamen id, quòd cùm contēdere pergit
Divinis Mandura libris armatus, omittis
Causam omnē, canonásq; tuos mansuetior agno:
Et cum de patria certatis (vester ut est mos)
Egre-

Egregios Exea equites ad sydera tollit,
Et per te priscos tua Iaccha recondit Abarcas.
Quibus innuitur Manduræ patrium locum *Exea* esse.

PATRICIVS.

F. PATRICIVS, Lusitanus, incertum quo regni loco natus, Romæ in cœnobio S. Mariæ de Populo suscepto Augustinianorum habitu, floruit in Elicitana congregatione literis & pietate. Extare ejus Latinum-

Poëma, nescio cujus argumenti, anno 1621. typis editum, & Alexandro Cardinali Montalto nuncupatum scribitur in *Chronico* hujus *Provinciæ Elicitanæ*, referente Georgio Cardoso in *Agiologio Lusitano* die ultima Iunii (qua decessisse eum anno MDCXXV. in domo Sanctæ Annæ Tusciæ ibidem refertur) lit. f.

PAVLVS.

PAVLVS ALBINIANVS DE RAIAS, domo Valentinus, Societatis Iesu Presbyter anno ipso exeuntis proximi retro sæculi ei adscriptus, sacram scientiam, quæ mores temperat, Cæsaraugustæ, at illam, quę arcana Bibliorum reserat, in patria docuit: nec non apud religionis Iudices censuræ jus adeptus est. Editæ sunt ab eo Hispanè-

Lagrimas *de la ciudad de Çaragoza en la muerte del Catholico Rey de España Don Felipe III.* addiditque-

Orationem funebrem, Latinè à se habitam.

Relox *del alma*. in 8.

Confecit quóque unà cum Ioanne Baptista Labanha Mathematico regio-

Tabla *Geografica del reyno de Aragon.* quæ excussa it per omnium manus. Quare diversum opus esse oportet-

La Descripcion *del reyno de Aragon*, cujus exemplum M. S. apud se esse testatus fuit alicubi Ioannes Franciscus Andreas Vstarrozius regni Chronographus.

Latinè autem-

In Canticum Canticorum Salomonis Commentarium literalem, commentariis, enarrationibus, notationibus illustratum. Genuæ apud Benedictum Guaschum 1656. in folio. Hæc prima operis pars, quam debuit consequi (nescio an prodierit jam in lucem) secunda, sive *Commentarius Dramaticus*, deinde tertia, sive *Commentarius mysticus & literalis secundarius, in quo Verbi cum anima sancta conjugium celebratur*; nec non quarta, sive *Commentarius Parthenicus de Beata Virgine*; quinta denique, *Strematicus* scilicet *Commentarius*.

Editioni etiam paratam habuisse dicitur-

La Vida *del Venerable Padre Alonso Rodriguez de la Compañia de IHS.*

Ac præparare item-

Vida *y virtudes del Iusticia de Aragon D. Iuan Baptista de Lanuza*. Sed præoccupavit eum Emmanuel Faria de Sousa eques Lusitanus Iesu Christi, ut suo loco annotatum habes.

De nostro agit, ac de ejus operibus D. Vincentius Ioannes Lastanosa Oscensis Eques in Tractatu suo *De las Medallas antiguas de España* pag. 2.

F. PAVLVS DE AZNAR, vir Deo sacer in cœnobio Cæsaraugustano ordinis Sanctissimæ Trinitatis, Sacræ Theologiæ (uti scholastico appellant verbo) Præsentatus, edidit, ut lego in monumentis ejus ordinis,

Exercicios *espirituales*. Barcinone typis Hieron. Margarit. 1623. in 8.

Milagros *de Nuestra Señora del Remedio de Valencia*.

Decessit è vivis Barcinone an. MDCXXXIV.

F. PAVLVS CALDERON, Franciscanus in collegio Complutensi SS. Petri & Pauli, scripsit tractatum legitimis innixum testimoniis & monumentis-

De la Casa *y genealogia de los Manriques de Lara*; cujus rei author est mihi D. Iosephus Pellizer Chronographus regius in *Libello supplici Marchionis de Ribas*.

F. PAVLVS CARRASCO, Carmelita, scripsit historiam-

De la Fundacion *del convento del Carmen de Santa Ana de la Alberca*. Oppidum est illius tractus, quem *Mancha* dicimus, in territorio sacro Conchensi. Hujus libri, ut inediti adhuc, meminit Sebastianus Muñoz Suarez in libro *De la vida del siervo de Dios Fr. Francisco de la Cruz.* lib. III. cap. XIII.

PAVLVS CERDAN, civis Dertusanus in Catalonia, edidit pro Arithmeticæ artis studiosis-

Breve *y compendioso Tratado de Arithmetica*. Dertosæ 1624. in 8. Deindéque (idem forsan opus locupletatum)

El Nuevo *Maestro contador*. 1634. in 8.

PAVLVS DE CESPEDES, Cordubensis, patriæque almæ Ecclesiæ Portionarius, pictoriâ arte & sculptoriâ, cùm Romæ, tùm in Hispania laudem meruit inter paucos, coloribus apprimè utendi gnarus, ceráque sculpendi, quam artem in Vrbe hujusmodi Artificum parente maximè exercuit. Federico Zucharo valde fuit charus; pinxitque in Ecclesia Sanctissimæ Trinitatis Pincii montis Romæ Annuntiationis Deiparæ tabulam, & alia, Cordubæ in collegio Societatis, Hispalique: de quo multis agit Franciscus Pacheco Hispalensis in libro suo *de Arte Pictoriæ*. At noster cum & poëtica facultate, atq; studio

studio eruditionis præstaret, Apellem imitatus, qui artis suæ volumina ad Perseum discipulū direxit, Plinio referēte lib. XXVIII. cap. X. celebravit ipse quoque versibus eamdem artem scribens.

De la Pintura *en otavas*; doctè quidem & Poëticè; nescio ubi editum opus; cujus plura fragmenta libro suo inseruit laudatus antea Franciscus Paciecus.

Hujus meminit Gaspar Cælius Romanus Pictor in Albo tabularum Romæ pictarum. Sed & Latinas Musas non infœliciter hunc coluisse prodit epigramma in laudem Ioannis Verzolæ *Carminum* ab eo conscriptum, *Epistolarúmque* magni hujus Poëtæ libro adfixum, quod in ejusdem produximus elogio.

F. PAVLVS DE CIBRAMONTE, alias BEAVMONTE, Cæsaraugustanus, Carmelita, Mathematicis totus deditus studiis, edidisse fertur.

Artificiosam Rotam orbicularis cælestis orbis.

De Mathematicis rudimentis opusculum M. S.

De Vniversis Sciotericorum texturis figurandis. lib. I. M. S. & alia.

Hæc Marcus Alegre de Cassanate in *Paradiso Carmelitici decoris*, qui ait floruisse eum anno MDCVI.

PAVLVS CLASCAR DE VALLES, Catalanus, Barcinonensis, sacrarum Deo virginum Verbi incarnati Limæ urbis Cappellanus, edidit.

Teforo *espiritual de divinos exercicios*. Barcinone apud Stephanum Liberòs 1616.

Vertit ipse ex Italico Fr. Dominici Mariæ, Curii ordinis Prædicatorum.

Primera *Parte del Triumfo del Orden militar de S. Iuan, que se llamò de los Hospitalarios, despues de Rhodas, agora de Malta*. iisdem typis 1619. in 8.

PAVLVS CORONEL, Segoviensis, Sacerdos, linguarum orientalium Græcæ, Hebraicæque insigniter gnarus, doctrinâ autem Theologicâ, ejus partis maximè, quam Biblia sacra sibi vendicant, perquàm ornatus vixisse fertur. His studiis, quæ & Salmanticæ de loco superiore docens probatiora reddiderat, commendavit se se Francisco Ximenio S. R. E. Cardinali, Archiepiscopo Toletano, ad cujus nutum inter alios Hispaniæ viros in hac linguarum eruditione præstantissimos Bibliorum illi celebratissimæ, quæ Compluti facta est, editioni, consilio, curáque interesset. Hâc verò invitatus occasione scripsisse proditur (quod Francisci Coronelii nepotis, ejusdémque Segoviensis Canonici testimonio multis adprobatum fuit, confirmátque *de vita Sancti Hieronymi scribens* lib. IV. discursu IV. & lib. V. discursu III. Iosephus Seguntinus Hieronymiani ordinis chronographus)

Additiones ad Librum Nicolai Lirani de differentiis translationum; quæ latent adhuc. Vitâ decessit Segoviæ in patria pridie Kal. Octobris anno Incarnati Verbi MDXXXIV. uti ad *Parralim* Hieronymianorum ædem lapidi inscriptum, qui claudit ossa illius, legitur.

F. PAVLVS DE CRVCE, Lusitanus, Prov. Portugalliæ ordinis Minorum, scripsit.

Versos *de divino* Olissipone in 8. Provinciæ diversitas (cujus mihi author est Georgius Cardosus) in causa est, ut distinguam ab eo, qui sequitur.

F. PAVLVS DE CRVCE, Lusitanus, Olissipone natus, ordinis Minorum provinciæ Conceptionis, Lector emeritus, scripsit quidem in Vlmetana domo.

Centiloquio *de encomios de los Santos sacados de los Evangelios que se cantan en sus festividades*. Pinciæ 1612. Prima hæc operis pars, quam excepturas secundam, tertiam & quartam, sive Christi Domini, Sanctorúmque Apostolorum, Martyrum, Confessorum, & Virginum conciones jam ex eo tempore affirmabat author. Prodiisse autem in Lucæ Vvaddingi *Bibliotheca Franciscana* hæc lego,

Sermones *de Santos*. Ibidem eodē anno.

Sermones *para las tardes de Quaresma*. Olissip. 1614.

Marial; tredecim tractatibus divisum, quódé in *Centiloquio* notitiam dederat, Pinciæ editum.

PAVLVS DVRAN, sive IOANNES PAVLVS, in tractu Barcinonensis Ecclesiæ sacro, ejúsque oppido *Esparraguera* ortus, Doctor utriusque Iuris ac vespertinus Legum Professor, sodalisque togatus collegii D. Iacobo sacri in Oscensi gymnasio, Simonis hinc Baucæ Præsulis Majoricensis Vicarius cùm esset, publicavit.

De Conditionibus & modis impossibilibus, & jure prohibitis contractibus, & testamentis adscriptis. Palmæ Balearium 1612. in fol.

Causarum inde Actor in Curia Matritensi, ditatus est, regiâ indulgentiâ, Barcinonensis almæ Sedis Archidiaconatu; móxque in Vrbem, supremi sacri Senatus (Rotam nuncupant) Iudex se contulit. Quo munere sub Vrbano Papa VIII. per novennium integrè gesto, Episcopus Vrgelensis, deindéque rebus Catalanorum jam turbatis Archiepiscopus Tarraconensis cooptatur. Prodierat sub adventum ipsius in Hispaniam.

Decisionum Sacræ Rotæ Romanæ ex schedis ipsius editarum à Ferdinando Sciamania Interamnate, pars prior anno 1637. Interamne in folio.

Poste-

Posterior sequuta est anno sequenti ex eadem officina.

Desiit Cæsaraugustæ inter vivos esse, adhuc exul à patria, necdum postremâ hâc Metropolitanâ dignitate susceptâ, jam septuagenarius, circiter annum hujus sæculi quinquagesimum.

D. PAULUS DE ESPINOSA, Hispalensis Sacerdos, totus ornandæ patriæ, dum copia vitæ data fuit, incubuit. Hæc hujus opera foras prodierunt,

Vida *y muerte del venerable Sacerdote Fernando de Contreras natural de Sevilla*. Hispali 1634. in 8.

Historia, *antiguedades y grandezas de la Ciudad de Sevilla*; duabus partibus. Ibidem 1627. folio.

Theatro *de las grandezas de la Santa Iglesia de Sevilla*, in 8.

Epitome *de la Vida y excelentes virtudes del esclarecido y Santo Rey D. Fernando*; ex justo & integro illius *Chronico*, quod parabat, deductum. Hispali 1621. in 8.

Regiæ Sanctimonialium Cisterciensium domus Hispalensis S. Clementi sacræ Historiã meditabatur, Briandæ Guzmaniæ Abbatissæ natalibus fœminæ, prudentiáque claræ admodum rogatu, favoréque; sed mors turbavit consilium.

PAULUS GARZIA, supremo Sanctæ Inquisitionis Senatui à secretis, scripsit-

Orden que *communmente se guarda en el Santo Oficio de la Inquisicion acerca del processar en las causas, que en el se tratan*. Matriti apud Ludov. Sanchez. 1607. in 4.

F. PAULUS DE GRANATA, Capucinus, ex ea urbe oriundus, à qua appellari voluit juxta morem reformatæ hujus sectæ, scripsit-

Causa *y origen de las felicidades de España y Casa de Austria, sobre el Psalmo, Exaudiet te Dominus in die tribulationis*. Matriti 1652.

PAULUS IBAÑEZ DE ALARCON, Matritensis, versibus panxit-

Siete Oraciones *para los dias de la semana y otras de devocion*. Matriti 1622. in 12.

PAULUS IOSEPHUS DE ARRIAGA, domo ex oppido *Vergara* Guipuscoæ provinciæ, Iesuitis sodalibus nomen Ocaniæ dedit; nec in Hispania diu hæsit, apud Indos Americanæ plagę opimos fructus Evãgelicæ operæ sibi iam destinans. Quò deveniens, magno suo atque incolarum compendio ætatis integrum, quod ei superfuit, intervallum transegit, in omnibus vitæ actibus insignis cujusdam sanctitatis odorem spirans. Arequipæ, Regiæque urbis collegia sæpe gubernavit, Rhetoricæ artis præcepta cùm prius olimque sodales novus hospes docuisset. Denum in reditu ad Europam, ut provinciæ suæ Procurator Romam accederet, prope *Habanam* insulam naufragio desideratus est. Plura de ejus illustribus gestis, virtutibus, signis dabit *Societatis Bibliothecæ* author. Edidit quidem is Latinâ linguâ-

Rhetoris Christiani, Partes VII. Lugd. per Horat. Cardon. 1619. in 12.

Hispanâ verò-

Directorio espiritual. Hispali apud Franciscum de Lira 1617. in 8. olim Limæ 1608. in 16.

Extirpacion *de la Idolatria de los Indios del Piru y de los medios para la conversion dellos*. Limæ apud Hieronymum Contreras 1621. in 4.

Literas, quibus se quis B. Virginis servituti possit mancipare, & alios *Tractatus spirituales*. Ex Italico transtulit Hispanè-

De la Perfeccion *religiosa, del Padre Lucas Pinelo*. Barcinone 1610. in 12. Matriti 1611.

Scripsit quoque *de Beata Virgine*, & *De Angelo Custode*: item-

Librum exercitiorum spiritualium & devotionum ad instructionem eorum, qui in seminariis Iesuitarum educantur. Verùm hic solus, duobus illis deperditis, excusus est. Hæc Alegambius.

Obiit anno Christiano MDCXXII. ætatis LX. cõmorationis suæ inter Indos XXXVIII.

F. PAULUS DE LEON, Domicanus, S. T. Magister, fervidus, dum viveret, apud Astures & Legionenses divini Evangelii præco; edidit-

Guia del Cielo; *sive de virtutibus, & vitiis, ex Secunda Secundæ D. Thomæ*: ex officina heredum Ioannis Brocar 1553. in folio. Obierat is ante annum MDXXVIII. nam eo ipso anno autographum authoris jam demortui Ioannes Guernica & ipse Dominicanus transcripsit Salmanticæ in domo Stephaniana: unde ad nos manavit sequentis temporis editio. An diversum est *De Fide, Spe, & Charitate* opus, quod Alphonsus Fernandez in *Catalogo* ei attribuit?

F. PAULUS DE MENDOZA, Cisterciensis monachus Vallis-paradisi monasterii, disertus ac fervidus sacrarum concionum apud Philippum Regem Hispaniarum II. declamator, edidit, sed non publicavit, quod in laudato Vallis-paradisi, vel Salmantinæ ædis adservatur Bibliotheca, librum, cui titulum fecit (Chrysostomo Henrriquez & Carolo Vischio referentibus)

El Hombre *justo y bueno*; eruditione variâ, ut ajunt, nobilem; atque etiam alterum hac inscriptione-

Regimiento *del Principe Christiano segun*

segun la doctrina del Angelico Doctor S. Thomas. Obiit in monasterio *de Benavides* anno MDXCIX.

PAVLVS DE MERA, ex oppido *Torralva* ditionis Ordinis militaris Calatravæ, edidit-

Computo *general de los tiempos*. Matriti apud Ludov. Sanchez 1614. in 4.

F. PAVLVS DE MESA, Franciscanus provinciæ Castellæ, Professor Theologus in Complutensi collegio, scripsit-

Historia *de lo que passò en el Capitulo general que se celebrò en Toledo el año de MDCXLV.* Matriti apud Typographum regium eodem anno.

PAVLVS PALACIOS DE SALAZAR, Granatensis natu, professione Theologus, atque idem Michaëlis germanus frater editis etiam de re sacra libris egregium nomen ad posteritatis memoriam omnem promeriti, laudabilem apud Lusitanos studii sui operam posuit; cùm & Conimbricæ in gymnasio Sacræ Scripturæ interpretem sexennio egerit Eborensis Theologiæ Doctor renunciatus, & in Curia, tum Catharinæ Reginæ, quâcum in Lusitaniam venit, ab eleemosynis, tum Henrico S. R. E. Cardinali, qui subinde illiusmet regni sceptra tenuit, à sacris fuerit concionibus. Porrò in schola nuper memorata Bibliorum ergo explanandorum versabatur anno sæculi superioris tertio & sexagesimo, quo scilicet diem collegii Sancti Pauli tunc primùm sodalibus concessi auspicalem habitâ sacrâ oratione celebravit. Qua quidem professione defunctus, Curiæque bonum otium nactus, non id socordiâ atque desidiâ, sed utilissimorum operum conscriptione procudit. Emendato enim dicendi genere, multáque sacrorum cognitione arcanorum, quæ in veteri novóque instrumento curiosè atque ingeniosè admodum rimabatur, valde locuples, fratris Michaëlis famam è Lusitania provocabat scribens & evulgans-

Enarrationum in Sacrosanctum Iesu Christi Evangelium secundum Matthæum, tomos duos; quorum prior selectiores interpretationes plusquam viginti Patrum, qui super Matthæi scripserunt, posterior nova authoris continet commentaria; Henrico Cardin. nuncupatos, atque editos Conimbricæ 1564. Salmanticæ 1571. in fol. Antverpiæ 1572. Lugdunique etiam in folio & in 8.

In Ecclesiasticum commentaria; circa annum 1579. quæ Georgio Almeidæ Vlissipon. Archiepiscopo, summóque rerum fidei per Lusitaniam Censori dedicavit in Portugallia apud Villam-viridem edita 1581. folio, Coloniæque 1593. in 8.

In XII. Prophetas minores commentaria. apud eamdem Villam-viridem typis Antonii Riberii 1581. folio. Coloniæ 1583. in 8.

Vernaculâ etiam linguâ Henrici Cardinalis patroni sui jussu pridem evulgaverat-

Suma Caietana *trasladada en lingoage Portugues com annotaçoens de muitas duvidas, & casos de consciencia*. Conimbricæ jam tertiùm 1566. 8. laudatoriâ summi illius pietate, summi doctrinâ Ludovici Granatensis epistolâ libro præfixâ.

Non minor utique pietatis, quàm doctrinæ fama virum reddidit in Lusitania clarum; cujus pietatis nomine in *Agiologio* suo *Lusitano* Georgius Cardosus emortualem ejus diem, scilicetâ Aprilis quartum, elogio Pauli, quem Apostolicum appellat virum, consignavit. Iacet, eodem Cardoso teste, in Paræcia Villæ-viridis Olissiponẽsis diœcesis, cujus Prioratum præ alio *de Ventoza* pinguiore olim sibi munificentiâ Regis Henrici collato habuit, ne modicas possessorique tutiores facultates excederet. Sepulchro ita inscriptum fuit;

Aqui iazo Doctor Paulo de Palacio, natural de Granada, Esmoler da Rainha D. Chatarina, Pregador do Cardeal D. Henrique, Cathedratico de Theologia, & Prior que foi desta Igreja. Falleceo a 4. de Abril de 1582. an.

PAVLVS DE PORTALEGRE, ex presbyteris, ut credimus, Societatis Iesu & Lusitanus, reliquit-M. S. vernaculè-

Florem Sanctorum: qui adservatur in monasterio S. Eligii Olissiponensis, teste Cardoso in *Agiologio* die XIII. Iunii.

F. PAVLVS DE PORTO, Lusitanus, ordinis Minorum, reformatæ S. Antonii provinciæ, scripsit vernaculè-

Instituçaon, *progressos & privilegios da ordem Terceira de S. Francisco;* nec non &-

Das Ceremonias, librum; quæ duo inedita manserunt, eo mortuo. Quod novimus ex relationibus ejus provinciæ Romam ad sodales missis.

PAVLVS RODRIGVEZ, Lusitanus, Bracharensis, Iesuita, Doctor Theologus, sacrarúmque Scripturarum, tum Conimbricæ, tum Eboræ interpres, edidit-

Triumphum veræ gloriæ utriusque Ioannis, Baptistæ & Evangelistæ. Portu apud Emmanuelem Cardoso 1634. in folio, quam priorem oportet esse operis partem; hoc enim volumine Ioannes Baptista solus illustratur. Opus hoc diversimodè inscriptum Pampelone prodiit, nempe- *Commentarius in cap. I. Lucæ, & selectiora loca cæterorum Evangelistarum concernentia gloriam utriusque Ioannis.* 1642. in folio.

Parare eum quoque in *Evangelium Matthæi Commentaria* scripsit Alegambius; laudátque D. Franciscus Emmanuel *epist.* 1. *cent.* 4. *Epistolarum*.

F. PAVLVS DE TRINITATE, vulgò DA TRINDADE, Lusitanus, ordinis Minorum, scripsit -

Conquista *spiritual do Oriento pe los frades Menores*; aliàs, ut credimus (nisi diversum sit opus) *Chronica da Provincia de S. Thome*: cujus, ut ineditæ, meminit Georgius Cardosus in *Agiologio Lusitano* die XX. Iunii lit. L.

PAVLVS VALLEIO DE ORELLANA, Bæticus, Astigi natus, Presbyter, olim ad D. Hieronymi Marcienensis (quæ Marcia Colonia veterum est) collegiũ sodalis, scripsit-

Relox de Horas *Canonicas para Ecclesiasticos*; sive de præcepto recitandi preces canonicas hominibus Deo sacris imposito, 1644. in 8.

F. PAVLVS DE VASCONZELOS, Lusitanus, Religiosus & Prior ordinis Iesu-Christi, authore mihi D. Francisco Emmanuele *epist*. I. *centuriæ* IV. in qua Portugalliæ Scriptores laudat, scripsit -

Arte espiritual.

PAVLVS VERDVGO, domo Abulensis, ad S. Vincentium ejus urbis Pastor, carmine scripsit -

La Vida *de Santa Teresa de IHS. en quintillas*; in 8. Matriti apud Alphonsum Martinum 1615.

PELAGIVS.

F. PELAGIVS DE SANCTO BENEDICTO, Benedictinus monachus, & Abbas nobilissimæ Apostolo principi sacræ ædis, quæ ab *Arlanza* flumine adjacente nomen accepit, edidit -

Sumario *de oracion, en que para mañana y tarde se ponen en practica dos exercicios della: con un modo facil de reçar con provecho el Oficio divino maior y menor y el Rosario y Corona de Nuestra Señora*. Burgis 1626. in 8.

F. PELAGIVS (vulgari transmutatione PAIVS) DE BIBERA, Ferdinandi Ducis *de Alcalà* Neapolitani Proregis filius, ordinis Eremitarum S. Augustini, Episcopus Guatemalensis dein Mechoacanensis, hodie jam Mexicanus Archiepiscopus, dedit foras-

Aclamacion *por el principio santo y Concepcion inmaculada de Maria*. Pinciæ apud Bartholomæum de Portoles 1653. in fol.

PETRVS.

PETRVS DE ABARCA, Aragonensis ex *Jaca* urbe, Iesuitarum sodalis, docendæ sacræ scientiæ deditus ferè semper vixit in collegiis Pinciano & Salmantino, scripsitque -

Tractatus Theologicos de scientia Dei, de concordia, de voluntate, de prædestinatione, de Trinitate, de Incarnatione, de perfectionibus Christi.

In re quoque Historica pretium operæ fecit scribens -

Historia *de los Reies de Aragon*.

D. PETRVS DE ABAVNZA, Hispalensis, Iurisconsultus, legum Doctor, atque in patria causarum patronus, tam legalis doctrinæ, quàm humanioris totius literaturæ bene gnarus, quem pestilens annus huic urbi fatalis, atque hujus sæculi nonus & quadragesimus abstulit nondum quinquagenarium; scripserat adolescens -

Ad Titulum XV. De Sagitariis Lib. V. Decretalium Prælectionem. Hispali 1627. in 4.

Ineditum vero apud heredes mansit, absolutum, ut credo, *in aliquot Martialis Epigrammatum libros commentariorum* Hispanè conscriptorum opus, cujus præcipuè argumentum est, ut partes agat D. Laurentii Ramirezii à Prato amplissimi viri quondam hic versati, adversus Musambertii Galli maledicentiam.

F. PETRVS DE ABREV, aliàs DE ABREGO, Franciscanus Bæticæ provinciæ, Lector Theologiæ emeritus, quam Hispali, Vrsaonéque in schola tribus ac viginti annis professus est; scripsit -

Exposicion *sobre las palabras de la Virgen nuestra Señora*, hoc est, eorum verborum explanationem, quæ Deiparam Virginem fecisse prodiderunt usquam Evangelistæ, Gadibus 1617. in folio apud Ferdinandum Rey.

Exposicion *del Canto, Magnificat anima mea, &c*. Ibidem eodem anno; nisi pars superioris est.

Exposicion *in Canticum trium puerorum*. Ibidem apud Clementem Hidalgo 1610.

Paratam editioni se habere prodidit -

Descripcion *de la noble y antigua Isla de Cadiz*.

D. PETRVS DE ACVÑA, Eques Hierosolymitanus, Ludovici Bravo de Lagunas ordinis Alcantaræ & Elisabetæ de Acuña filius, Philippinarum Insularum Præfectus, Moluccarum expugnator; de quo pluribus agit Bartholomæus Leonardus Argensola in *Historia Moluccarum*, déque ejus stirpe Alphonsus Lopez de Haro in *Genealogicis* suis lib. II. cap. II. scripsit-

Relacion *del alçamiento que los Chinos Sangleies hizieron en la ciudad de Manila el año de MDCIII*. M. S. fuit Matriti in Bibliotheca Laurentii Cocci Vmbri Nuntio Hispaniarum à secretis.

Relacion *por maior de la perdida que se*

hizo

hizo el año de MDCII. de la nao S. Margarita en la isla Carpana una de las de los Ladrones, y del estado en que hallò su gobierno de Filipinas en su llegada a Manila en el dicho año de MDCII. M. S. apud eumdem Coccum.

PETRVS AEGIDIVS (vulgò GIL) Valentinus, Philosophus, edidit -

Institutiones Dialecticas. Valentiæ 1554.

PETRVS AEGIDIVS (vulgò GIL) Catalanus ex oppido *Reus* Tarraconensis diœcesis, Iesvitarum sodalis, quorum & suæ provinciæ Aragonensi aliquando præfuit, viginti totos annos Barcinone Professor Theologus, singulari adversus proximos charitate, ac religiosæ paupertatis studio: edidit Catalanâ linguâ -

Modo de *aiudar a ben morir als qui per malattia o per Iustitia moren*. Barcinone apud Ioannem Amello 1605. in 8.

Alia item, quæ non vidimus, verbis proferemus Philippi Alegambii;

Memoriale mandatorum & animadversionum ad Parochos & Confessarios D.D. Dimæ LLoris Episcopi Barcinonensis.

De Vectigalibus & eorum jure in Cataloniæ Principatu.

Officium Sanctorum Episcopatus Barcinonensis & Vrgellensis.

Transtulit quòque in eamdem linguam Catalanicam -

Thomæ à Kempis De Imitatione Christi lib. IV. Barcinone obiit XV. Septembris MDCXXII. ætatis LXXII.

F. PETRVS DE AGVADO, Valdemanrensis in agro Toletano, sodalis fratrum Minorum, provinciæ Novi regni Granatensis Præfectus, conscripsit, Antonio Leonio authore in *Bibliotheca Indica occidentali* Tit. XIV.

Descubrimiento, *pacificacion y poblacion de la provincia de Santa Marta y Nuevo reyno*. Quod opus aliter inscriptum fuisse adnotat Thomas Tamajus in Bibliotheca D. Ioannis de Saldierna Hispanorum librorum instructissima, scilicet, *Primera parte de la Recopilacion Historial resolutoria de Santa Marta y Nuevo reyno de Granada, en que se trata lo sucedido hasta el año de XVIII.* libris XIX. M. S. in folio. Consulesis procemium Garsiæ Lassi de la Vega ad *Historiã Floridæ* regionis. Scribere cæpit hanc Historiam Fr. Franciscus de Medrano ejusdem ordinis, sed imperfectam & ab Aguado absolvendam reliquit moriens in expeditione, quam fecit Adelantatus D. Gundisalvus Ximenez de Quesada ad regionem *del Dorado*: ut refert Fr. Petrus Simon in procemio *Notitiarum Historialium* hujusmet provinciæ.

PETRVS DE AGVILAR, Antiquariensis, edidit -

Tratado *de la Cavalleria de la gineta*. Hispali apud Ferdinandum Diaz 1572. Malacæque 1600. 4.

PETRVS DE AGVILON, Legationis Gallicæ ordinariæ sub Philippo Hispaniarum Rege II. a secretis, scripsit Philippum Cominæum Gallum optimæ notæ scriptorem in epitomen redigens -

Historia *del Duque Carlos de Borgoña*. Pampelone 1586. in 4. apud Thomam Porrales.

F. PETRVS DE AGVRTO, ex ordine Eremitarum S. Augustini, reliquit M.S. Antonio Leonio teste in *Bibliotheca Indica*,

Tratado *sobre dar a los Indios los Sacramentos de la Comunion y Extrema uncion*.

PETRVS AINGO DE ESPELETA, Canonicus Asturicensis Theologus & Bibliorum interpres, rem egit ejus Ecclesiæ, in eo quem ita vocavit, commentario;

Fundacion *de la santa y Cathedral Iglesia de Astorga, vida, predicacion y martyrio de su primer obispo S. Efrem discipulo del Apostol Santiago.* Matriti 1634. in 4.

Postea dedit ex morali Theologia -

Resoluciones *morales sobre las dudas de la baxa de moneda de la prematica del año de MDCXLII.* Madriti 1654. Quod ipsum, aut aliud opus cum eadem *Resolutionum moralium* nuncupatione prodiit ibidem 1660. in folio.

F. PETRVS DE ALABA, aliis ALVA, ordinis Minorum provinciæ Castellæ, scripsit -

Doctrinal *satisfactorio de los Frailes Menores de la Observancia de San Francisco.* Madriti apud Ludovicum Sanchez 1601. in 8. post primam editionem anni 1598. in 4. quæ ut existimo, Latina fuit: siquidem Petrus Salazarius in *Historia provinciæ Castellæ* vernacula *Satisfactorii pro Observantia* titulum consignat operi. Ejusdem hominis appellationem præ se fert liber sic inscriptus -

Tratado *de la Humildad y fundamento de la vida Christiana*; qui forte alius est.

PETRVS ALBERTVS, Catalanus, Canonicus Barcinonensis Ecclesiæ, scripsit, nescio an ad superius retro, an ad ulterius aliquod sæculum referendus, quæ in editione ita in scriptæ sunt,

Commemorationes, quas vocant, Petri Alberti, sive Consuetudines inter Dominos & Vassallos. Fuerunt in Bibliotheca manuscripta Antonii Augustini codice 452.

F. PETRVS DE ALCALA, sumpto, ut solet, à Hieronymianis, quorum sodalis erat,

a natali loco cognomine, Granatâ sub Ferdinando Rege Catholico à Maurorum manibus recepta, jussisque manere ibi antiquis colonis, ita ut his liber etiam sectæ suæ usus non interdiceretur, è re pervidit religionis fore, si Arabicus sermo, quo infideles utebantur, fieret illis notus etiam & familiaris, quorum exinde piis ac suavibus compellationibus ad Fidei regiam viam vocandi atque invitandi erant. Id ut promoveret, alterum & alterum excogitavit opus, perfecitque oblatum illi magno ac primo Granatensium Antistiti Ferdinando à Talavera ejusdem instituti monacho, ut prælo subiiceret, quod publicæ utilitati datum est. Hispano-Arabicè hæc edita sunt:

Arte para *ligeramente saber la lengua Arabiga*; sive Grammatica Arabica: cui subjungitur-

El Vocabulista *Arabigo en letra Castellana*: juxtà ordinem *Dictionarii* Antonii Nebrissensis. Granatæ typis Ioannis Varela de Salamanca 1505. in 4.

S. F. PETRVS DE ALCANTARA, sic à loco dictus natali, à quo in Extremadura provincia supra Tagum amnem posito equestris Ordo Alcantarensis nuncupatur, anno MCCCCXCIX. in lucem editus fuit ex nobili parentum stirpe N. Garabito Iurisconsulti ac D. Mariæ de Sanabria Maldonado, ut in Seraphico ordine splendidissima sanctitatis veluti fax imbueret corda hominum sęculi superioris novo quodam heroicarum virtutum atque Evangelicæ perfectionis lumine; antiquámque Francisci parentis disciplinam indulgentiâ temporum non parum mitigatam ingenti operæ prætio facto ad Hispana claustra revocaret. Verè enim hic fuit, qui jactatam diu variis persequutionum fluctibus recentem Reformationis excalceatorum sodalium navim exeunte decimo quinto sæculo primùm visæ, tutum atq; tranquillum ejus, quâ nunc est, veræ ob insignem pietatem & religionem apud omnes existimationis portum, exemplo vitæ sanctissimæ plus adhuc quam industria regiminis tenere fecit. Plenæ quidem sunt ejus rebus sanctè, fructuosè ac mirè supráque naturę facultates gestis Franciscanorum Historiæ, quas consulere quísque poterit, hoc maximè tempore, quo jam Sanctorum albo adscriptus superiore anno MDCLXIX. a Clemente IX. fælicis memoriæ Pontifice summo, ab universali Christiana Ecclesia solenniter coli atque invocari potest. Ejus est aureus ille libellus, qui medullam asceticæ totius doctrinæ continet, cujúsque S. Virgo Teresia de Iesu cap. XX. *Vitæ* suæ recordatur, charissimum sibi in Christo caput meritis laudibus non hic tantùm sed & cap. XXVII. & aliis suorum operum locis commendans; scilicet-

De la Oracion y *meditacion*; in quo præcepta ad rectè orandum & meditandum brevitate magnâ, sed cum incredibili legentium fructu, vir tradidit orando exercitatissimus. Hunc scripsit, Præfectus cùm esset sive Gardianus S. Onuphrii *de la Lapa* nuncupati prope *Feria* & *Zafra* Extremaduræ oppida: qui prelo mandatus fuit sæpissimè, nec in Latinum dumtaxat, sed in omnes ferè Europæ linguas conversus. Hispanas editiones Olissiponensem anni 1560. & fortè 1562. Salmantinam 1578. Pincianam 1620. apud Hieronymum Murillo in 16. Cæsaraugustanam apud Pet. Gal. 1623. notas habemus. Latina interpretatio Antonii Dulkenii Cartusiani est, quam edidit Ioannes Chrithius Coloniæ 1607.

Sanctissimè obiit in oppido *Arenas* dicto XVIII. die Octobris MDLXII.

PETRVS DE ALCOZER, Toletanus civis, vir in Historia & antiquitatibus nostræ gentis examinandis atque investigandis diligentiæ atque industriæ non mediocris, ad scribendam Hispaniæ Historiam, uti Alexius Vanegas & ipse Toletanus æqualisque in opere *De Differentia librorum*, in *libro naturali* cap. XIX. annotatum voluit, locorum veterem situm, quos & Ptolæmeus & *Itinerarium* Antonino Augusto tributum nominant, itá cum hodiernis contulit, ut rem acu ante omnes alios tetigisse videatur. Collegerat quóque is, eodem Vanega teste, distantiam omnium inter se Hispaniæ totius urbium, oppidorum. Hujus nomine edita est-

La Historia o *descripcion de la Imperial ciudad de Toledo con todas las cosas acontecidas en ella desde su principio y fundacion donde se tocan y refieren muchas antiguedades y cosas notables de la Historia general de España*. Toleti 1554. in folio typis Ioannis Ferrer. Quam tamen Historiam, seu ejus primam partem (nam imperfecta est) non Alcozerium habuisse authorem, sed Ioannem Vergaram Canonicum Ecclesiæ Toletanæ virum clarissimum disertè ait D. Thomas Tamajus in libello *Novedades antiguas* nuncupato, sive Dextri defensione fol. 46.

Inedita sunt-

Historia *de los Godos*. Hanc ipsius manu exaratam penes se habere affirmavit Hieronymus Romanus de la Higuera Societatis Iesu, cùm scriberet *Toletanam Historiam* lib. XI. cap. XIX. qui idem lib. XVIII. cap. V. peculiari laude nostrum ornat diligentiæ multæ in Toletanæ urbis rebus annotandis, cujus rei plurâ testimonia in schedis ejus relicta sunt.

Relacion *de las Comunidades de España el año de MDXXI*. Habemus nos manuscriptam.

F. PETRVS ALEXANDER CASTILLEIO, Franciscanus, observantiæ regularis pro-

provinciæ Angelorum, in collegio SS. Apostolorum Petri & Pauli Complutensis scholæ in divinis & humanis literis non infœliciter versatus, Philosophiam, Theologiámque domesticos magno cum fructu docuit: deinde ad Sacrorum Bibliorum studia conversus mancipavit totum se interpretandis Evangeliorum libris, quos memoriâ integros sic tenebat, ut quâcumque horâ reddere posset, quod ipse de se ait in procemio operis, quod statim laudamus. Nec fefellit expectationem factam, nam -

In Evangelicam Harmoniam ex quatuor Evangeliis concinnatam literales & mysticos commentarios in duas centurias divisos, edidit Lucâ Vvadingo referente; *opus rectè doctum* (ait idem) *gravéque ac prælo dignissimum, quatuor tomis distinctum, quod penes me habeo, addito quinto, qui ex variis Indicibus consurgit: Si aliquando Deus otium, subsidiúmque contulerit, communis efficiam juris, propterea à Reverendiss. P. Benigno à Genua, cùm Minister esset generalis, ex Hispania translatos & mihi traditos. Duo sunt exemplaria, autographum ipsum lectu difficile, & aliud meliore scriptum charactere, sed scriptoris vitio multis ubique fædum erroribus & mendis scatens orthographia*. Hæc Vvaddingus.

PETRUS DE ALMAGRO ESPIGA, edidit -

Arte Grammatica. Giennii 1626.

F. PETRUS ALPHONSUS, sive proprio cognomine, sive à patria, *Burgensis* dictus, vir in sæculo nobilis, Carolo V. Imperatori charus, monachus dein Monserratensis, in quo cœnobio, atque inde in cellulis montis ejusdem solitariis ingenti famâ excelluit eximiæ sanctitatis, contemplationi addictissimus, quæ verba sunt Gabrielis Buccellini in *Annalibus Benedictinis* ad ann. MDLII. ex Antonio de Iepes nostro tomo IV. cent. V. fol. 245. Scripsit hic de rebus spiritualibus plures tractatus Latinos; nempe -

De immensis Dei beneficiis, & de tribus virtutibus Theologalibus. Barcinone 1552. in 8.

De Eucharistia lib. I.

De Vita solitaria lib. I.

De Religione, tribúsque votis Religiosorum.

De Immortalitate Animæ: itémque-

De Vita & laudibus Mariæ Virginis libellum: omnia hæc Barcinone illo eodem anno 1562. 8. Præterea -

De Præparatione ad mortem. Barcinone 1568. in 8.

Dialogos entre Christo y el Alma. Ibidem 1569. in 8.

PETRUS ALPHONSUS quidam, scripsit, descripsitve-

Su Navegacion: quæ præterquamquod à Michaële Routartio in *Historia seculo* cap. XVIII. laudatur, in Hervagii *Novo orbe* edita est Basileæ; ubi & Italicè & Latinè prodiit per Archangelum Madrignanum 1532. Frisio authore in *Supplemento Gesneriana Bibliotheca*.

PETRUS ALPHONSUS DE VASCONZELOS, Lusitanus, Iurisconsultus, scripsit -

Harmoniam Rubricarum Iuris Canonici.

F. PETRUS DE ALVA, & ASTORGA, natus in oppido *Los Carevajales* noncupato in .... diœcesi, fratrum Minorum ordinem in Peruano regno atque provincia, quæ sanctis XII. Apostolis dicata est, suscepit; unde ad Hispanos suos reversus incredibili ardore animi argumentum duplex sibi destinavit ornandum & consignandum literis, ingentibúsque expensis & labore improbo per varias Europæ regiones pertexendæ huic telæ incubuit. Ordinis, inquam sui, Privilegia, & Patriarchæ encomia; necnon & Deiparæ Virginis illibatam ab omni nævo atque labe originem. In quorum posteriore hoc argumento perficiendo, &, quoad opus esset, validè propugnando, si se intra limites, qui virum religiosum & bonæ causæ defensorem planè decent, continuisset, nec ingenio alacri & lascivienti habenas relaxasset, magis placuisset forsitan iis etiam, qui sese olim huic Virginis Deiparæ sacto privilegio tenendo, tuendóque addixerunt. Sed, dum non magis Spartam hanc ornat, quàm aliter sentientium nomini, fortunis, doctrinæ, atque sacris ipsis procaciter insultat, S. Thomæ Aquinatis authoritatem labefactare vult, atque duos Religiosorum amplissimos ordines inter se committere, nec ab Ecclesia, cujus in eo res agitur, nec ab ipso Minorum ordine, nec à prudentibus hujusmodi conflictationum censoribus solidam gloriæ laudem reportasse videri potest. Familiæ suæ in Romana curia negotia gessit, causámque, ut vocant, canonizationis B. Francisci Solani procuravit Lector emeritus. Habemus nempe ab eo sequentia opera:

Natura prodigium & gratiæ portentum, hoc est, Seraphici P. Francisci vita acta ad Christi Domini vitam & mortem regulata. Matriti 1652. in folio.

Armamentarium Seraphicum pro tuendo Immaculatæ Conceptionis titulo. Ibidem 1648. in folio, quod cum aliis elucubravit.

Opusculum, quòd Titulus, Immaculata, *quomodocumque Maria adscribatur, semper appellat & supponit pro physico conceptionis instanti*. Matriti 1658.

Novam literalem Cantici, Magnificat, *pro mysterio Immaculatæ Virginis Mariæ expositionem*

tionem. Matriti apud Franciscum Nieto de Salcedo 1656. in 4.

Solem Veritatis cum Ventilabro Seraphico pro candida Aurora Maria in suo Conceptionis ortu sancta &c. Matriti 1660. in folio.

Abecedarium Marianum, tribus tomis absolvens A litteram, sive Collectionis scriptorum *De Maria Deipara* primam partem, eorum scilicet quorum nomina istud inchoat elementum, in folio.

Indiculum Bullarii Seraphici. Romæ 1655.

Nodum indissolubilem de Conceptu mentis, & Conceptu ventris, hoc est, inter immunitatem ab omni defectu & errore Angelicæ doctrinæ S. Thomæ & præservationem ab omni culpa, & macula purissimæ animæ Virginis Mariæ. Bruxellis 1661. in 8. iterúmque locupletiorem 1663. in 4.

Militiam Immaculatæ Conceptionis Virginis Mariæ contra malitiam originalis infectionis peccati. Lovanii 1663. in folio.

Radios Solis veritatis cœli atque zeli illustrantes fratrum Minorum sententiam communem, & patrum Ordinis Prædicatorum sententiam singularem pro Sanctiss. Virginis Mariæ electione, productione &c. Lovanii 1663. in folio.

Vernaculè decertavit acerrimè his libris pro eodem mysterio, scribens -

Soplos *en defensa de la Pura Concepcion de Nuestra Señora contra algunos atomos que se an levantado y opuesto al Sol de la Verdad*; sub nomine *Petri a Cõceptione*, Valionæ, ut prefert, 1661. in 8. *Cæsaraugustæ* 1662. *apud Bernardum Nogues*.

Risa del Alva; sub nomine *Ioannis Garcia de Loaysa*, in defensionem *Solis Veritatis*. Lovanii 1663. in 8.

La Rosa Seraflca; contra libellum supplicem Mag. Fr. Ioannis Martinez de Prado Castellæ Præfecti provincialis sub eodem *Loaysiæ* nomine, 1663. fol.

Sermon *de Peor esta que estaba*; sub eodem nomine. Matriti 1663. in 4.

Respuesta *limpia a los papeles manchados que se an esparçido estos dias contra la Constitucion de Alexandro VII. &c. defendiendo la costumbre santa que se observa en los reynos de España* &c. Lovanii 1663. in 4.

Respuesta *sin respuesta al papel intitulado, Su oro al Cesar*; sub nomine ridiculo Ioannis *de si es, no es*. Cæsaraug. ut sonat, 1663. 8. Defensio hæc est opusculi, quod præmiserat, hujus tituli -

Iuicio de Salomon; seu de adjudicanda Pontio Carbonello *Catena aurea super Genesim*, ac S. Thomæ Aquin. abjudicanda. 1662. in 8.

Pleito *de los libros y sentencia del Iuez &c.* sub nomine *Roderici Rodriguez*. Dertusæ, ut præfert 1664. 8. censuram scilicet Scriptorum Dominicanorum.

Publici juris fecit inedita aliorum hæc opera -

Monumenta antiqua pro Conceptione ex viginti Tractatibus & Sermonibus antiquis in 4.

Allegationes & avisamenta Ioannis de Segovia Canonici Toletani pro Concilio Basileensi ad informandos animos &c. de Immaculata Conceptione Virginis Mariæ. Bruxellis 1663. folio.

Monumenta singularia pro Immaculata Conceptione ex XXVIII. libris excusis, sed jam penè extinctis, an in lucem prodierint, nescio.

Editurum se promiserat olim -

Abecedarii Mariani, volumina alia XVIII.

Bullarium suæ Religionis X. tomis.

Arcana Elogia S. Francisci.

Super duo Evangelia festorum ejusdem.

Glorias Seraphicas, vulgari sermone.

Armamentarii Seraphici, volumen alterum.

Bibliothecam Conceptionis; sex voluminibus.

Bullarium Conceptionis.

Franciscum Evangelizatum in illud, Cofiteor tibi Pater *&c. & illud*, Si quis vult venire post me *&c.*

Armamentarium Angelorum; cujus ipse author meminit in *Militia Conceptionis*, verbo *Landulphus de Saxonia*.

La vida *de IHS en el vientre de Maria*; sive hujus operis interpretationem Hispanam.

Memento homo, quia pulvis es &c. pro mysterio Immaculatæ Conceptionis, ubi refertur quidquid contra illud actum est ab aliquibus scriptoribus antiquis, in 4. Meminit in *Militia Conceptionis*, & alia forsan.

Obiit tandem Bruxellis sive alio Belgii loco Aprili mense MDCLXVII.

D. PETRUS DE ALVARADO, reliquit in schedis -

Relacion *de Sucessos de Nueva España*. Antonius de Leon in *Bibliotheca Indica occidentali* Tit. IV. qui ait insertam fuisse à Ferdinando Cortesio in *Quartâ* suâ *relatione* & à Ioanne Baptista Ramusio Italicè editam tom. III. suarum *Navigationum*.

PETRUS ALVAREZ DE AILLON, qui se Commendatarium, nescio cujus Ordinis equestris, vocat, scripsit -

La Comedia *de Perseo y Tibalda llamada, Disputa y remedio de Amor*: quam tamen ab authore imperfectam absolvit Ludovicus Hurtado de Toledo, atque in Toletana urbe edidit anno 1552.

PETRUS ALVAREZ CABRAL, Lusitanus, scripsisse fertur vernaculo idiomate -

Rela-

Relationem suæ in Indiam orientalem navigationis, anno MD. Hanc Italicè versam edidit Ioannes Baptista Ramusius.

Hic, ut credo, secundus ille est post Vascum Gamam classis navalis Dux in Indiam ab Emmanuele Rege missus. De cujus Historia Hieronymus Osorius & Petrus Masseus Latinè, Ioannes Barrius Lusitanè scribentes consulendi sunt.

PETRUS ALVAREZ (vulgò PEDRALVEZ) NOGUEIRA, Lusitanus, libro descripsit.

Os Bispos *de Coimbra*; scilicet Conimbricenses Episcopos: quem M. S. servari in tabulario hujus Ecclesiæ refert Georgius Cardosus in *Agiologii Lusitani* volumine secundo ad diem IX. Martii.

PETRUS AMBROSIUS ONDERIZ, Mathematicus suo tempore, hoc est, superiore sæculo, non obscuri nominis, cùm placuisset Philippo Regi II. Mathematicas disciplinas vulgari sermone in ipsa Aula regia nobilibus viris & iis, qui minùs Latinè scirent tradi, evocato ad id munus gerendum Ioanne Baptistâ Labagnâ viro clarissimo & harum artium peritissimo, imposuit simul Onderizio, ut commentariis & ipse Hispanis propositum ac desiderium regium instruendi ac docendi linguæ Latinæ ignaros adjuvaret; cui ut obsequeretur, edidit.

La Perspectiva *y Especulativa de Euclides traducidas en vulgar*. Matriti 1585. in 4.

Archi-Cosmographus idem regius fuit.

F. PETRUS DE AMORAGA oriundus ex oppido cui nomen *El Concejo de altobuey* diœcesis ..... professione Minimus, ejúsque ordinis in Segoviæ anno MDCXX. celebrato conventu provincialis, ut vocant, Corrector electus, duabus edidit partibus.

De la Instruccion *del Pecador*; partim Matriti 1602. partim Toleti 1616. & hæc posterior pars duobus tomis edita est.

F. PETRUS DE ANGELIS, Carmelita excalceatus, Pastranensem jam domum & Matritensem D. Martyri Hermenegildo sacram Præfectus rexerat, cùm scripsit.

Compendio *del orden judicial y Practica del Tribunal de Religiosos*. Matriti 1643. 4. Prodiit hoc Latinum in Germania *Iudicis Regularis* nuncupatione insignitum operâ Fr. Leonis à Regibus ejusdem ordinis, unà cum Ioannis de Sanctissimo Sacramento *Priore Claustrali*, Coloniæ 1665. in 4.

PETRUS DE ANGULO nescio quis, edidit.

Descanso *del camino*, 1587. in 8.

PETRUS DE AÑASCO, Limensis, Iesuita, magnus Evangelicæ inter barbaras Indorum nationes messis operarius, cujus causâ novem illarum regionum linguas perdidicisse fertur, scripsit variis linguis Tucumanicis.

Vocabularia, Cathechismos, Confessionaria, Grammaticas.

Denatus est in Tucumana sacra expeditione XII. Aprilis MDCV. ætatis suæ LV.

PETRUS DE ANTEQUERA & ARTIAGA, Complutensis, Iuris Canonici & Artium Doctor, atque utriusque facultatis, ut vocant, Decanus, edidit Tractatum, seu disputationem juris.

De Obedientia *subditorum circa Pragmaticam & taxam panis*. Compluti 1621. in 4.

F. PETRUS A SANCTO ANTONIO, Vlissiponensis, Ordinis Minorum ex ea provincia, quam S. Mariæ *à Rabida* Lusitani vocant, decem tractatibus Evangelicam perfectionem docturus atque explanaturus vulgari linguâ dedit.

El Iardin *espiritual tirado da doctrina dos Santos & varoẽs spirituaẽs*. Vlissipone 1632. 4. Hujus non meminit Lucas Vvaddingus.

PETRUS ANTONIUS BEUTER, in florentissima urbe natus Valentia Edetanorum, Theologus ætate suâ commendabatur inter paucos ob eruditionem totius Sacræ Scripturæ præclaram, aliarúmque artium notitiam; quæ, cùm divinarum rerum scientiæ, veluti dominæ, ancillari amant, perquam honestè atque utiliter exercentur. Theologiæ hujus publicâ professione, ac Doctorali ornatus pileo venit in notitiam Paulo III. Pont. max, cujus ipse se Concionatorem Apostolicum, atque alii Protonotarium appellant. Sed nolens tantùm commentariis quibusdã Theologicis, quamvis doctissimis, ad memoriam hominum consecrari, tentare Historiam ausus est: conscripsitque magnam partem ejus, quam sibi designaverat, vulgari linguâ, non omnino ad palatum eruditorum, qui Berosianis fabulis, anilibúsque aliis figmentis credulum hominem, & quæ conjectaretur ipse, pro vero non semel venditantem, pluráque sine testimonio idoneo aliquo parum verosimilia referentem haud obscurè aversantur. Offendit quoque passim in antiquitatis ignoratione ac Romani ævi monumentorum interpretatione, quæ frequenter ad Historiam advocat. Erit tamen in aliqua ob hunc laborem nostris rebus impensum fama; qui saltem aliis prior hujusmodi monumentorum patriâ linguâ confectorum authoribus, compositè atque ornatè, & cùm cura versare hoc

re hoc pensum cœpit. Quo nomine laudant eum Gaspar Escolanus in *Valentinæ Historiæ* lib. VII. cap. ultimo & Ioannes Vasæus cap. IV. *Chronici* sui *De Hispaniæ rebus*. Theologica hæc edidit-

Annotationes X. ad Sacram Scripturam: scilicet.

De Ordine librorum Sanctorum apud Synagogam & Ecclesiam.

Qui libri sint Canonici.

Quomodo Ecclesia suscepit, quos non susceperat Synagoga.

Quomodo Ecclesia mutarit ordinem Synagogæ.

De Libris desideratis.

De Authoribus librorum sanctorum.

De Multiplici sensu Scripturæ.

De Clavibus Sacræ Scripturæ decem.

De Translatoribus Sacræ Scripturæ.

An Vulgata editio sit Divi Hieronymi. Valentiæ anno 1547. in 8.

De Recta sacrificii oblatione, & cæremoniis ad Missam, Paulo III. Papæ nuncupavit Lugduni apud Gasparem Trechsel 1542. 8.

De Feriis & diebus festis Iudæorum. Est M. S. in Bibliotheca Ambrosiana.

Iudicium Confessionis; sive, ut appellant, *Confessionarium*.

Patriâ linguâ dedit, hoc est, Valentinâ suâ primùm, deinde & Castellæ generali sermone Historica hæc-

Primera *Parte de la Coronica general de España, especialmente del reyno de Valencia*; usque ad tempora Iacobi primi Aragonum Regis. Valentiæ 1546. & postea 1604. folio apud Pet. Patricium Mey.

Segunda *Parte, donde se tratan las cobranças destas tierras de poder de Moros por los Reies de Aragon y Condes de Barcelona* &c. Valentiæ eodem anno in folio. Tertiam partem non vidimus, quæ quidem absolvendo operi destinata fuerat ab authore ipso.

PETRUS ANTONIUS VILADAMOR, Barcinonensis, reliquit in schedis-

Chronica de Cataluña: quo sæpius utitur in suo ejusdem argumenti opere Hieronymus Pujades.

D. PETRUS DE APAOLAZA, Aragonius, ob eximias animi dotes & singularem pietatem, morúmque innocentiam ex egestate extrema ad honores promotus ecclesiasticos anno MDCXII. erat Sancti Victoriani Abbas, MDCXX. die V. Septembris Barbastrensis, DCXXV. XVIII. Augusti Albarrazinensis, DCXXXIII. VIII. Augusti Turolensis. Demum Cæsaraugustanus Archipræsul creari meruit anno DCXLIV. die XVIII. Aprilis; Christianâ humilitate & in egenos misericordiâ in paucis celeber, Ecclesiastes suâ ætate magni nominis. Scripsit-

Mensam Eucharisticam paræneticis excursibus illustratam: quod opus ab invito pene authore extortum edi curavit Rochus Vncurrunzaga, qui erat ei à secretis, Cæsaraugustæ duobus voluminibus 1641. in 4.

F. PETRUS DE APONTE, sodalis fratrum Redemptorum Sanctissimæ Trinitatis, in Aragonia & Balearibus insulis munus Inquisitoris Apostolici laudabiliter gessit; Episcopus ad hæc primùm Cluniensis titulo tenus, postea Majoricensis, uti lego in monumentis hujus ordinis, præcipuéque in Petri Lopezii de Altuna *Historia*. Formavit-

Breviarium ordinis sui fratribus, committente ei hanc curam Leone X. Pont. Max. quod editum fuit Valentiæ apud Ioannem Gofredum 1519.

F. PETRUS AB APOSTOLIS, vulgò DE LOS APOSTOLES, Hispalensis, Carmelita Bæticæ provinciæ, in qua cœnobium Gibraleonensis oppidi fuit moderatus, scripsisse dicitur-

Vida de *S. Andres Corsino Obispo de Fiesoli de la Orden de Nuestra Señora del Carmen*: forte Italico sermone; nam in processu ad canonizationẽ hujus sancti viri an. MDCIII. formato mentio istius operis Florentiæ editi vernaculâ Italiæ linguâ fit.

Kalendarium quoque *perpetuum Ord. Carmelitarum*, Latinè. Venetiis apud Ioann. Variscum 1588. in 8. &-

Cæremoniale ejusdem Ordinis, absque nomine tamen authoris. Romæ apud Guilielmum Faciotum 1616.

F. PETRUS DE ARAGON, Salmanticensis, Augustinianus, Theologus, in patriæ urbis amplissima Academia doctrinæ Scoticæ Professor, cùm & in Aragonia Oscæ hoc idem munus docendi sacram scientiam priùs gessisset. Publicavit volumina duo ex commentariis Academicis trium insignium, quos audierat discipulus, Præceptorum ejusdem familiæ Augustinianæ, Ludovici nempe Legionensis, Ioannis Guevaræ atque item Petri de Vzeda, quod ipse ingenuè professus est, nimirum.

In Secundam Secundæ Sancti Thomæ partem, de Fide, Spe & Charitate. Salmant. apud Ioannem Fernandez 1584. folio.

In Secundam Secundæ D. Thomæ, de Iustitia & Iure. Venetiis 1595. fol. Lugdunique 1596. fol.

Obiit in Salmantina domo, quæ primum eum sodalem Eremitarum susceperat.

PETRUS ARIAS DE BENAVIDES, Taurensis, Medicus Doctor, quædam à se in Medica & Chirurgica arte, potissimùm apud Indos

Indos Americæ Occidentalis, eò cùm venisset, experimentis deprehensa, stylo consignavit, scribens -

Secretos de Chirurgia; especial de las enfermedades de morbo Gallico y Lamparones y mirrarchia, y la manera como se curan los Indios de llagas y heridas, con otros secretos hasta agora no escritos: ad Carolum Hispaniarum Principem. Pinciæ 1567. in 8.

PETRVS ARIAS PEREZ, Matritensis, edidit, nescio quid de propria penu adjungens,

Primavera *y flor de Romances de varios Poetas*. Matriti apud Alphonsum Martinum 1623. in 8.

F. PETRVS DE ARISTIZAVAL, ord. S. Francisci, scripsisse dicitur -

Discursos morales & politicos in Canticum Habacuc. Matriti 1649. in folio.

Super Iosue, tomum primum. Ibidem 1655. folio.

PETRVS DE ARRVBAL, domo ex oppido *Ceniçeros*, Presbyter Societatis Iesu, paribus ingenio, doctrinâ & pietate floruit in re Theologica atque sapientiæ studio Compluti, Salmanticæ, Romæque Professor sacræ scientiæ; qua in urbe coram Summo Pontifice doctrinam Iesuitarum de auxiliis divinæ gratiæ doctè admodum propugnasse dicitur. Obiit Salmanticæ XII. Septembris MDCVIII. relictis, qui posthumi prodierunt,

Commentariorum & Disputationum in Primam Partem D. Thomæ, tomis duobus; quorum prior continet materiam *De Deo uno* disputationibus XCII. Matriti apud Thomam Iuntam 1619. in fol. posterior materiam *De Deo Trino & de Angelis* disputationibus CLXXXI. Ibidem 1622. in fol.

Latet adhuc propter inhibitionem Sedis Apostolicæ *De Auxiliis divinæ Gratiæ*, cujus spem fecerat, *Commentarius*.

PETRVS DE AVENDAÑO, Medinæ-campi natus, ibique ad S. Facundum primus, seu major, uti vocant, Beneficiatus, Commissariúsque S. Cruciatæ; vir, ut fama est, amœnâ eruditione sacráque excultus, reliquit moriens, quod posthumum prodiit opus vulgari sermone,

Sermones para las Festividades de Christo Señor Nuestro. Matriti apud Ioannem Gonzalez 1634. in 4.

PETRVS AVGVSTINVS MORLA, Valentinus, Iurisconsultus & in Curia hujus regni Advocatus, conscripsit, edidítq; pene juvenis, nondum scilicet completo anno ætatis tricesimo, Antecessorum Salmanticensium, quos audierat, scrinia expilans, (laudat verò is præceptores Didacum Espinum, Ignatium Salcedum, & alios)

Emporium utriusque Iuris quæstionum in usu forensi admodum frequentium; sive *Emporii* primam partem, Valentiæ anno 1599. fol. cùm reliquarũ usq; ad quintam spem fecisset.

At quod dicebamus ditasse eum alienis opibus hoc *Emporium*, constans fama est, nec dissimulat ejus quondam præceptor Felicianus de Solis, plura esse in eo libro affirmans ex præceptoribus translata fideliter, uti ex Gabriele Enrriquez primario legum interprete, aliisque: quod annotat lib. III. *De Censibus* cap. V. numero 13. alioqui Morlæ curam in studiis, profectúmque non vulgarem, Compluti dum versaretur biennii tempore, quo loco Felicianus ipse docebat, ingenuè consignans.

PETRVS DE AVILES, Cordubensis, Iesuita, Professor Theologus in patria atque Hispali, suæque provinciæ Præfectus, paratos editioni habuisse dicitur -

Commentarios in omnes Partes Summæ Theologiæ S. Thomę.

PETRVS DE AZEVEDO, Canariensis, Theologus, scripsit -

Recreacion *del Alma y defensa del Evangelio contra la superstición Astrologica*. Hispali apud Ant. Escrivano 1570. in 8.

Remedios contra Pestilencia. Cæsaraugustæ 1589. in 8. apud Petrum Puig.

PETRVS AZNAR CARDONA. Vide HIERONYMVS AZNAR sub H.

D. PETRVS DE BAEZA, nisi fallor, Americanus, Salmanticæ Iuris civilis Professor, publicavit-

Disputationes Salmanticenses pro obtinenda laurea; Doctoratus nempe, aut Licentiaturæ, ut vocant Academico vocabulo. Matriti anno 1631.

F. PETRVS DE BARAHONA VALDIVIESO, Franciscanus provinciæ Castellæ, quem Matritensem natu non nemo affirmat; at in codice M.S. Bibliothecæ Toletani cœnobij S. Ioannis Regum ortus dicitur in oppido *Villa-hermosa* vallis *de Valdiviesso* in montanis Burgensibus, atque in hoc cœnobio ad ordinem admissus anno MDLXXV. Theologiæ moralis Professor, egregiúsque verbi Dei ex ambone disseminator, scripsit Latinè-

De Arcano verbo, sive de vivo Dei sermone. Matriti 1595.

Interpretationem literalem, mysticam & moralem in Psal. LXXXVI.

Super Epistolam B. Pauli ad Hebræos juxta Vulgatam editionem & Syriacam interpretationem.

Super Epistolam ejusdem B. Pauli ad Galatas.

De Conceptu Virginali.

Vulgari quoque linguâ.

De Nominibus Christi.

Commentaria in Salutationem Angelicam; vulgari titulo, *Tratado sobre el Ave Maria*. Salmanticæ 1596. in 4.

Tractatum super Missus est; fortè non diversum.

Declarationes super Titulos Psalmorum pro Dominicis Quadragesimæ ad vespertinas conciones.

De Fraternitate &c.

De Hospitio S. Francisci, & remuneratione benefactorum. Matriti 1609. si diversum est opus. Vivebat anno MDCVI.

Hæc partim Lucas Vvaddingus, partim Franciscus Haroldus in *Appendice*, quâ adornat *Bibliothecæ Vvaddingianæ* ex laudato jam libro S. Ioannis Regum. Meminit quoque ejus Petrus de Salazar in *Historia provinciæ Castellæ ordinis Minorum.*

PETRVS BARBA, Medicus Doctor, Pinciæ olim hujus artis primarius Professor, indè cubicularium Serenissimi Ferdinandi Hispaniarum Infantis, nec non & potentissimi Regis Philippi IV. Medicum egit. Extat ab eo opusculum hâc inscriptione;

Vera Praxis de curatione Tertianæ stabilitur, falsa impugnatur; liberantur Hispani Medici à calumniis &c. in 4. sed *Animadversiones in Praxin* hanc Vopisci Fortunati Plempi Lovanii prodierunt 1642.

Hispano sermone dedit-

Resunta de la materia de Peste; Matriti 1648.

PETRVS BARBOSA, Lusitanus, clarâ ortus stirpe in *Viana* oppido diœcesis Bracharensis, Christique militiæ, quem ordinem Ioannes I. Lusitaniæ Rex instituit, eques; professione fuit Iurisconsultus, & in Conimbricensi celebri gymnasio Cæsarei Iuris Antecessor primarius, eâ quidem existimatione doctrinæ, ut in scholastico hoc munere jam emeritus, supremæ Curiæ Olissiponensis Senator à Sebastiano Rege crearetur: quem ipsum locum per Henrici biennium tenuit. Neque tamen minùs probari se Philippo Hispaniarum, demúmque Lusitaniæ Regi Catholico eo tempore expertus est, cùm reversurus in Curiam Philippus Quatuorviros Lusitanarum rerum apud se administrandarum, Georgium Ataidem Visensem Episcopum, Christophorúmque Moram Castelli-Roderici Marchionem sibi domesticos, & cum his doctrinæ præstantiâ clarum Rodericum Matos à Noroña, ipsúmq; adhuc clariorẽ Barbosam ante alios nuncupavit. In eadẽ Castellæ Curia summi etiam Portugalliæ Cancellarii dignitate perfunctus est. Immersus semper studiis & negotiis civilibus, dum viveret, cœlebs mansit. Tandem cogitare cœpit de scriptis suis evulgandis, quod partim fecit, partim cognominis eidem consobrini operâ & studio à morte authoris quadantenus suppletum est. Viri doctissimi genus doctrinæ atque immensam librorum, qui utrumque Ius explicant, lectionem, nec non & acre in conciliandis atque interpretandis Pragmaticorum sententiis judicium, præter vulgarem famam, egregiè commendant vulgata ejus opera, viva quidem & spirantia authoris sui maximis, non hujus solùm, sed præcedentis ævi hominibus comparandi, futura ad posteros monumenta. Hæc scilicet;

Commentariorum ad interpretationem Tituli Digestorum, Soluto matrimonio quemadmodum dos petatur, volumina duo. Matriti 1595. folio; scilicet omnibus omnium Iuris Interpretum placitis & opinationibus refertissima, quibus uberrimè integrum argumentum pertractatur, & omnes Tituli Leges expenduntur, etiamsi non ad earum singulas ordine suo Commentarius pertexatur. Hæc vivus edidit. Posthumum deinde prodiit opus-

Commentariorum ad interpretationem Tit. D. De Iudiciis; ad Philippum Regem III. Catholicum. Olissipone 1613. folio & Francofurti apud Germanos anno 1615. Item-

Ad Titulum Codicis De Præscriptione XXX. vel XL. annorum. Olissipone apud Gerardum a Vinea 1627. folio Turnonique in Gallia 1629. 8. rursúsque 1636. in 8. Edidit hoc opus ultimum Petrus Barbosa Deza consobrinus authoris; qui quidem reliqua ejus edere in se receperat, nempè decem non minùs volumina; Primum *In Tit. De Liberis & posthumis.* II. *De Heredibus instituendis.* III. *De vulgari &c.* IV. *De Condit. & demonstrat.* V. *De Legatis & fideicommissis* I. VI. *De Legatis secundo.* VII. *De Re judicata.* VIII. *Instit. Si certum petatur.* IX. *De Servitutibus in generali.* X. *Repet. in L. Nemo potest, De Legatis primo.* ac præter hos novem alia *Consiliorum* volumina. Quæ quidem spes hactenus nos frustratur; excepto quòd jam vidimus editos typis Lugdunensibus-

Tractatus posthumos P. Barbosæ tres; scilicet Commentaria ad Titulos De Legatis, & De Vulgari substitutione; unà cũ Tractatu De Probatione per juramentum; anno 1662. in folio.

PETRVS DE BARBOSA HOMEM, Lusitanus, Iuris consultus, regius Senator, edidit-

Discursos de la juridica y verdadera razon de estado formados sobre la vida y acciones del Rey D. Iuan el Segundo de Portugal contra Machiavelo y Bodino. Conimbricæ 1629. in 4.

PE-

PETRUS BARRANTES MALDONADO, patriâ ex municipio *Alcantara*, quod Tago fluvio alluitur, noménq; dedit equestri militiæ, vir Historiæ nostratis peritus, edidit-

Dialogo en que *quenta el saco que los Turcos hizieron en Gibraltar y el vencimiento que la armada de España hizo en la de los Turcos año de MDXL* Compluti apud Sebastianum Martinez 1566. in 8.

Illustraciones *de la Casa de Niebla*. M.S. adservabatur hoc opus in Bibliotheca Olivariensi, quod & Gundisalvus Argote de Molina inter alia habuit manuscripta variorum, & Ambrosius Morales in opusculo *De Genere Sancti Dominici*, quod tertio *Historiæ suæ Hispaniæ* voluminis appenditur, *magnam Historiam* vocat.

Chronica *del Rey D. Henrrique el Tercero de Pedro Barrantes Maldonado*, laudatur in quodam catalogo librorum, qui mihi in manus venit.

PETRUS BARREDA GUEDEXA, Salmanticensis, de decem Decalogi præceptis Tractatum hoc titulo edidit-

Norte del Alma.

F. PETRUS BARRON, Franciscanus reformatæ sectæ in Valentina S. Ioannis Baptistæ provincia, Guardianus, ut vocant, S. Onuphrii Setabensis urbis, jussu Blasii de Aivar Ministri provincialis dedit ad Benignum de Genua Ministrum generalem-

Historia de la Provincia *de S. Iuan Baptista*; quam habere penes se M.S. refert Lucas Vvaddingus.

PETRUS BAXO DE ARROIO, Salmantinus, Iuris Canon. Doctor. pluriúmq; annorum Professor, edidit-

Ad Cap. Si verò, & Cap. Verum De Iurejurãdo in Decretalibus Commentarium. Salmanticæ 1624. & nescio an alia.

PETRUS BENEDIT DE RADA, Navarrus, ex oppido *Caseda* diœcesis Pampilonensis, Iesuita, Placentini collegii Rector, ubi & obiit anno MDCXXIX. scripsit epistolam-

De la *Muerte y virtudes del Padre Rodrigo Niño de la Compañia de IHS. Rector del colegio de Madrid.*

F. PETRUS BEXARANO, Dominicanus scripsit, Leone teste in *Bibliotheca Indica*,

Resolucion *de las monedas y especies de perlas de la Isla Margarita*. 1600. in 4.

PETRUS DE BIAXIO nescio quis, referente Ludovico Gomezio ad *Regulam Cancellariæ De Infirmis resignantibus*, qui laudat eum cum elogio *moderni Hispani*, scripsit-

De Electione Tractatum.

PETRUS DE BIVERO, Matritensis, Iesuitarum sodalis, eximiâ vir doctrinâ & concionandi facultate, Rhetoricam, Philosophiam & Theologiam docuit, Serenissimisque Principibus Alberto & Isabellæ Austriacis à concionibus fuit, quemadmodum & Serenissimo Ferdinando Hispaniarum Infanti, dum præesset Belgio Hispano. Edidit maternâ linguâ -

Hymno Triumfal. Bruxellæ apud Hubertum Antonii 1625.

Tres item Sermones, quarum Alegambius meminit, nósque juxta morem nostrum omittimus.

Latinâ verò -

Emblemata in Psalmum Miserere, æri insculpta in 8.

Sacrum Sanctuarium Crucis & patientiæ Crucifixorum & Crucigerorum emblematicis imaginibus ornatum. Antverpiæ apud Moretum 1634. in 4.

Oratorium piarum Imaginum Immaculatæ Mariæ & animæ creatæ ac baptismo, pœnitentiâ & Eucharistiâ innovatæ; iisdẽ typis in 4.

De Solemni Sapientiæ convivio. Bruxellis apud Lucam Meerbecum anno 1639. in folio:

De Sacris privilegiis ac festis magnæ Filiæ, Sponsæ & Matris Dei argumenta selecta Concionum: Accesserunt -

Ioachimus, Anna & Iosephus. Antverpiæ apud Martinum Nutium 1638. in fol.

Solemnia divina, & excellentias Christi Iesu splendentis cũ Beatis Apostolis & viris Apostolicis. Antverpiæ apud Viduam Cnobbari 1640. in folio.

F. PETRUS BLASCO, Aragonius, ex *Montalban* oppido, Dominicanus, pius juxtà vir atque doctrinâ præstans, ad honores Episcopalis hierarchiæ capessendos inexorabilis, quibus hominem sibi charissimum D. Ioannes Alphonsus Pimentelius Beneventanus Comes Neapolitani regni Pro rex in eo gerendis destinabat; prelo dedit-

Historia de la Translacion *de las Reliquias de S. Vicente Ferrer de Francia a España y a la ciudad de Valencia.* 1611.

Vertit quoque ex Latino ejusdem Sancti Confessoris -

Tratado *de la Vida espiritual, y de nueve remedios contra las tentaciones de la Fee, y una Epistola escrita desde Alcañiz al Papa Benedicto XIII.* Valentiæ apud Chrysostomum Garriz 1612. in 8.

Obiit anno MDCXVI. De quo pretium operæ erit consulere Vincentium Blascum Lanuzam volum. II. *Hist. Aragon.* lib. V. cap. XLVI.

PETRUS BLASIUS TORRELLAS, vertit ex Latino Pauli Iovii Novo-Comensis Episcopi -

Vida y chronica *de Gonzalo Fernandez de Cordoba*. Romæ apud Guilielmum Simonem 1555. in 8.

F. PETRUS A S. BONAVENTURA & SEPULVEDA, quod ultimum fuisse credo sæculi cognomentum, Franciscanus provinciæ S. Iacobi, Magister Complutensis, edidit -

Iornada *del Alma a Dios*. 1614. in 16. Lucas Vvaddingus Latinè resolvit *De Oratione mentali*, vixisséque ait circa annum MDCXI.

PETRUS BRAVO, Artium ac Theologiæ Magister, Ecclesiæ cathedralis Sancti Dominici Calciatensis Canonicus, scripsit -

De Primo & magno Charitatis præcepto in Dei honorem Opusculum. 1533. in 8.

F. PETRUS BRUNUS, (BRUN appellatione vulgari, ut existimo) apud Celtiberos natus, Religionem verò Carmelitarum Burdegalæ Gallorum professus, librum confecit, testibus Possevino Iesuita in *Apparatu*, Paleonidoro, Lucióque Carmelitis, circa annum MDLXV. *De Institutione Ordinis Carmelitarum*.

F. PETRUS CABEZUDO, patriâ ex oppido *Azuaga* Estremaduræ provinciæ, ordinis Seraphici, ad Indos Occidentales delatus regnum Novæ Granatæ habitavit, præsertim civitates ejus *Tuja & Chilla*, ibique Commissarium, ut vocant, seu Delegatum egit S. Officii. Reliquit prelo parata hæc monumenta, quo autem sermone non docet Lucas Vvaddingus,

De Virtute Patientia, & victoria, quam præstat in tribulationibus, Lib. IV.

De Malitia & perniciosis effectibus peccati, Lib. VI.

Quæ adservari ait nitido charactere scripta in Bibliotheca S. Mariæ de Pietate oppidi *de Guadalcanal* suæ illius provinciæ Angelorũ.

F. PETRUS DE CABRERA, Cordubensis, Hieronymianus, in collegio regali Laurentino sodalis, professórque ibi Artium prius, ut vocant, mox Theologiæ cùm scholasticæ, tum illius, quæ Bibliis exponendis insumitur. Quod idem munus aliis in locis cùm per plures annos exercuisset, testatam posteris fecit libris editis insignem doctrinam. Huic quidem germanus frater Alphonsus Cabrera, Dominicanus, Concionatorum tempore suo princeps fuit: quócum divisis, non re tantùm, sed consilio etiam habito, scribendi partibus, *Summam* ipse D. Thomæ illustrandam commentariis à fratre sibi imponi permittens, invicem fratri conciones in Evangelia totius anni conscribendas, quásve olim habuisset edendas, veluti provinciam designavit. A nostro hæc edita sunt;

In Tertiam Partem D. Thomæ commentariorum & Disputationum, tomi duo; nempe ad *quæstionem* usque XXVI. Philippo III. Regi Catholico nuncupati. Cordubæ anno 1602. in folio.

De Sacramentis in genere, de auxilio prævio, & de Baptismo, in Tertiam Partem D. Thomæ, à quæstione LX. usque ad LXXI. Commentarii & disputationes. Matriti apud Ludovicum Sanchez. anno 1611. in folio.

F. PETRUS DE SANCTO CAECILIO, sive CAECILIUS, Granatensis, ex Reformatis, sive excalceatis religiosæ familiæ S. Mariæ de Mercede, vir rerum domesticarum valde curiosus, scripsit -

Vida *y martyrio de D. Fr. Pedro de Valencia Obispo de jaen del Orden de la Merced*. Granatæ 1629. 8. Quem tamen non istius, sed suæ familiæ fuisse contendunt sodales Sanctissimæ Trinitatis.

Tratado Evangelico *de la Fiesta de San Ramon Nonnat*. Ibidem an. 1627. in 4.

Vida *de la Sierva de Dios Iuana de Christo Beata del Orden de Nuestra Señora de la Merced*.

Victorias gloriosas *de la maior caridad*; sive de Martyribus sui ordinis.

Memorial *de los Santos de Granada*. Laudat hunc Franciscus Martinez de Pedraza in *Historia rerum Granatensium*.

Vida y *hechos admirables de S. Gonzalo de Amarante*. Hispali. Laudat hoc opus *Annalium Giennensiũ* author Martinus de Ximena jurado.

Vidimus quoque Latinum ejusdem ineditum opus, sive librum singularem -

De Scriptoribus Ecclesiasticis, nonnullisque aliis viris illustribus sacri ordinis Redemptorum Divæ Mariæ de Mercede. Laudat ipse aliud opus, scilicet -

Chronologia *Pontificia Illiberitana*. Parabat editioni anno MDCLXVII.

Historia *de la Religion de Nuestra Señora de la Merced, en particular de la Reforma*; duobus tomis.

D. PETRUS CALDERON DE LA BARÇA, S. Iacobi ordinis eques, unus hodie e Sacerdotibus, qui in Capella novorum Regum nuncupata Metropolitanæ Ecclesiæ Toletanæ sacra peragunt; eo tempore, quo nondum iis initiatus erat, pœne solus fuit Matriti, quẽ Lupi illius à Vega, cui nunquam absq; summa hujus artis laude adsurgent posteri, gloriam & existimationem è theatralibus ludis collectam adæquasse, atque in non una dote superasse, communis erat homi-

minum nostrorum persuasio. Quidquid enim contribuere ingenium valuit adstringendis, solvendisque fabularum nodis, communisque vitæ casibus ac difficultatibus in scæna exponendis ac dispellendis id totum ferè ei Comœdia acceptum ferre debet. Præterea in fabularum numero & genio illo theatrali, qui destituit maximos quosque Vates, Lupo excepto, cæteram anteibat sectam, sive sacris, sive profanis actionibus insisteret: unde eo frequentissimè usus est actionum utriusque formæ authore callidus satis, sagáxque metricæ totius rei judex Philippus Quartus ante paucos annos rerum dominus, quoties ab earum culmine descendens in ludicra ista divertebat. Poëtæ injurius sim celebratissimo, si non statim, digito ad fontes intento remierim curiosos Comœdiæ Hispanæ observatores ad-

Comœdiarum aliquot volumina; quæ lucem partim singulæ, partim plures sub jugo uno sæpissime viderunt; quorum tertium, sive tertiam partem vidimus tandem editam Matriti anno 1664. in 4.

PETRVS CALDERON DE CARRANZA, *Turre-lacuna* editus, quod oppidum est diœcesis Toletanæ, Iurisconsultus, dum causâ religionis peregrinaretur in Italia, dedit sermone gentis nostræ -

Practica espiritual *de una Religiosa traducida de Toscano y añadida de algunas addiciones especulativas y de devocion*. Romæ 1592. in 8. deinde Medinæ-campi in Hispania 1595. 8.

PETRVS CALIXTVS RAMIREZ, Cæsaraugustanus, Cæsarei Iuris in patriæ urbis gymnasio Antecessor primarius, mox inter Locumtenenentes, (proprium rei verbum est) Iustitiæ Aragoniæ allectus, regiúsque hinc causarum criminalium Iudex, edidit -

Analyticum Tractatū de Lege regia, qua in Principes suprema & absoluta potestas translata fuit, cum quadam corporis politici, adinstar Physici, capitis & membrorum connexione. Cæsaraugustæ 1616. folio; nempe de potestate Principis in Aragoniæ regno, aliorúmque dominorum.

Parare se ajebat *super omnibus ejusdem regni Observantiis Commentaria*.

F. PETRVS CALVO, Lusitanus, Portuensis, ordinis Sancti Dominici, S. Theologiæ Magister, Doctórque Olissipone in schola domestica, cujus studiorum Præfectus fuit; regius ad hæc in Lusitaniæ suo regno ac celeberrimus Ecclesiastes, vir magni inter suos provinciales habitus propter sequentia vulgaria opera,

Defençaõ *das lagrimas dos Iustos*.

Homilias de Quaresma; duabus partibus. Olissipone apud Petrum Craesbek. anno 1615. 1627. 1629. in folio.

Latina hæc edidit -

Homiliarum totius anni tomum primum continentem XXIV. Homilias Adventus Domini. Ibidem apud Vincentium Alvarez 1615. in folio &, uti suspicor, Coloniæ anno 1659. in 4.

Defensorium Sacrarum Religionum. Hoc variis linguis editum extare lego: quod ipsum argumentum continet *Vox Turturis congeminata* Dominici Gravinæ V. Clariss. ejusdem instituti.

PETRVS CAMAÑES, Villafranquensis (quod oppidum Dertosani sacri territorii in Catalanis est) Medicus Doctor Valentinus, ad Augustin. Spinolam S. R. E. Cardinalem, eumdémque Dertosæ urbis Præsulem, direxit -

In duos libros Artis curativæ Galeni ad Glauconem Commentaria. Valentiæ.

F. PETRVS DEL CAMPO, Granatensis, Eremitarum S. Augustini sodalis, scripsit -

Historia general *de los Ermitaños de S. Agustin, Primera Parte*. Barcinone 1640. in folio.

Sumario *de Indulgencias, que se ganan con la Correa de San Agustin*. Olissipone anno 1637.

PETRVS CANDIDVS DE ZIMBRE, (noster an alienigena fuerit, ignoro) transtulisse dicitur in Hispaniæ vulgarem sermonem -

La Historia *de Quinto Curcio*: quæ prodiit Hispali 1518. in folio.

Facilè crederem de Petro Candido Decembri hoc dici, atque è vicino errorem ductum, sed Petrus Candidus December Magister Brevium fuit Nicolai V. nec cum Hispana lingua commercii quidquam habuit. Certè hic Appianum Alexandrinum Latinum è Græco fecit, Volaterrano teste.

F. PETRVS DE CAÑEDO, Salmanticensis, Franciscanus, in patria urbe sacræ isti ac Seraphicæ familiæ traditus, Compostellæque Fidei Iudicibus à consiliis Theologicis, publicavit -

Summa *de Casos de conscientia*. Salm. anno 1542. in 8. Lucas Vvaddingus malè expressit hominis cognomentum pro *Cañedo Canada* appellans.

D. PETRVS DE CARDENAS & ANGVLO, Cordubensis, Eques Sancti Iacobi, disertus & curiosus antiquitatum, scripsit -

Vida del Hermano *Frãcisco de Santa Anna Hermitaño de la Rizafa*.

De la Casa *de Haro*. Commentarium hunc ab eo in schedis relictum vidua & fi-

& filii ejus obtulerunt Excellentissimo D. Ludovico Mendez de Haro principi Regis Philippi IV. Ministro Cordubâ Hispalim transeunti anno MDCXLV.

Typis mandari curavit primus opera Poëtica vernacula D. Ludovici à Gongora, adjuncto brevi, sed eleganti, Poëtæ elogio.

D. PETRVS CARILLO DE ACVÑA, Tordomatensis (oppidum est Burgensis diœcesis *Tordomar* vulgò appellatum) D. Didaco Carrillo de Acuña, & D. Catharina de Bureva nobilibus parentibus natus anno superioris sæculi XCV. Pinciæ primùm dedit literis operam, Iurísque utriusque studio; receptúsque ad S. Crucis collegium sodalis, obtinuit cathedras, cùm Institutionum, atque indè Codicis, tum eodem anno vespertinam, primariámque civilis Iuris. Pœnitentiarius idem Canonicus Pincianæ Ecclesiæ, generalisque Vicarius extitit. Destinatus hinc Rotæ Romanæ Auditor in Vrbem contendit, ubi mirè placuit, & in pretio fuit, donatus interim ab Vrbano Papa VIII. Conchensi Canonicatu, Scholastriâ Placentinâ, atque item Berovilcæ Archidiaconatu, atque alio Canonicatu Ecclesiæ Burgensis, Referendariique utriusque Signaturæ munere. Rediit an. MDCXLIV. in Hispaniam, Pincianæ Cancellariæ ut præesset. Attamen Salmantinus factus Episcopus XXVII. Iulii MDCXLVIII. sæcularibus negotiis vale dicto, Pontificium album ornavit, tandem XXX. Augusti anno MDCLV. in Compostellanam Ecclesiam translatus. Prorex aliquando Galleciæ regni, & copiarum militarium adversus Lusitanos Imperator creari dignus fuit visus, ne aliquod honorum & munerum genus viro ad omnia nato atque opportuno deesse videretur. Edi in publicum hoc tempore morem aliorum sequutus S. Rotæ Auditorum permisit, quas ipse formaverat,

Decisiones Sacræ Rotæ Romanæ; Lugduni apud Philippum Borde, Laurentium Arnaud & socios 1665. in folio.

Legesis elogium nostri apud Ægidium Gonzalez Davila in *Theatro Ecclesiæ Salmantinæ*.

PETRVS DE CARTAGENA, Medicus Seguntinus, edidit libellum, cui nomen indidit-

Sermon en Medicina *para preservarse en tiempo dañado*..... apud Arnaldum Guillen 1522. in 4.

F. PETRVS CASCALES, ordinis Minorum regularis observantiæ provinciæ Castellæ, declamator verbi Dei eximius; cujus viri (Lucas Vvaddingus ait) *& quidem prudentissimi operâ usus est Philippus Rex II. pro vindicando sibi regno Lusitaniæ*; scripsit-

Sermonum variorum, quatuor magna volumina; quæ habentur M. SS. in cœnobio S. Mariæ de Saliceto, sive *de la Salzeda*.

D. PETRVS DE CASTRO, Comes de Lemos, uti refert Antonius a Leone in *Bibliotheca Indica Occidentali* Tit. VIII. publici juris fecit-

Relacion de la *Gobernacion de los Quixos en Indias*. 1608. in 4.

D. PETRVS DE CASTRO & ANAYA, poëmatium lusit prosaicum-

Auroras *de Diana*, inscriptum, atque editum anno 1640. in 8.

PETRVS DE CAZERES, Granatensis, dedit carmine parum culto-

Decendencia *de los Arandas*: teste Francisco Pedraza in *Historia Granatensi*.

F. PETRVS DE CETINA, Franciscanus ex Reformatis provinciæ S. Gabrielis, cœnobii Cauriensis Præfectus, Sac. Theologiæ Lector, & Definitor, misit ad Benignum de Genua Ministrum generalem, pro conficiendis *Minorum Annalibus*-

Historia de la *Provincia de S. Gabriel*.

Deinde ad Bernardinum Senensem, qui Benigno in Præfectura summa successerat.

Vn Memorial *o Historia breve de los Religiosos que en la provincia de* S. *Gabriel florecieron en letras y virtud desde el año de MDXCIX. hasta el de MDCXXI.*

Vtriusque operis meminit Vvaddingus.

F. PETRVS DE CHAVES, Hispalensis, Carmelita, inclytus proximo antè sæculo verbi Dei apud Bæticos declamator, sacræque fidei Iudicibus à censuris, edidit circa annum salutis MDLXIII.

Enodationem Decalogi; quam se legisse is testatur, qui *Paradisum Carmelitici decoris* ante aliquot annos in lucem emisit.

PETRVS CHIRINO, Vrsaonensis, Presbyter Societatis, in Luzoniis insulis majorem vitæ partem egit, mortuúsque est Manilæ anno MDCXXXIV. ætatis LXXVIII. Scripsit Romam veniens Procurator provinciæ-

Relacion *de Filipinas, y lo que en ellas a hecho la Compañia de IHS*. Romæ apud Stephanum Paulinum 1604. in 4.

PETRVS CHACON, (Itali juxta pronunciationis suæ regulas Latinè efferunt CIACCONVS) Toletanus, an. MDXXVII. honestis fuit sed mediocris fortunæ ortus parentibus. Diu in patria restitit literis ope-

operam quibusque politioribus utique impendens; Salmanticámque non nisi ætate grandior cogitavit pro majori disciplinarum omnium proventu. In quo omnium Hispaniæ aliorum nobilissimo gymnasio Mathesim & Græcam linguam, & quidem hanc sine ullo præceptore, didicit eò usque provectus, ut intra non multùm temporis proposito liberali prœmio ad publicam earum artium professionem à Salmantinis Academiæ Patribus invitari dignus ante alios sit existimatus. Huic tamen conditioni honestè augendi Doctorum numerum & ex loco superiore alios docendi vir modestus atque jam alia utiliora studia præsumens animo facilè renuntiavit, Philosophiæ ac Theologiæ se totum devovens, propriæ hominum Deo sacrorum, qualis jam erat, disciplinæ, cui famulari debere aliarum artium illam à se hactenus intentè excultam satis noverat. Quemadmodum enim tinctores solent, ut perfectum colorem panno inducant, inferiorem alium præmittere, super quo aptiùs exprimatur color ille perfectus, ita de disciplinis humanis ante divinam scientiam capessendis cum Basilio Magno existimabat. Remotus ergo ab omni scholæ ambitu in schola vixit immersus sacris atque utilioribus studiis, quandoque & ad profana veluti ad diverticulum è via exiens, liberaléque hujus omnigenæ doctrinæ operas ingenuis quibusdam adolescentibus domi forsan exhibens. Siquidem Almeidam Lusitanum quemdam illustrem virum disciplinæ suæ traditũ ad supremũ hujus studii fastigium domi forisque disserendo ac docendo perduxisse apud Andream Schotum, ubi de rebus Ciaconii in *Bibliotheca* agit, memoratur. Hinc amicorum consilio, præsertim Francisci Salinæ Burgensis Musicæ artis in eadem Academia Salmantina oculatissimi, quantumvis naturâ cæci, præceptoris, Romam se contulit, virtutis suæ ac doctrinæ theatrũ longè aliis præstantius eam urbem existimans, quæ tunc temporis & sacram eruditionem magni habebat, & sub Gregorio XIII. Papa bonorum omnium studiorum amore dignitatem illam, quâ in terris nulla major est, veluti splendidissimo quodam diademate cinxerat, ac vel ipsis Ecclesiæ hostibus suspiciendam reddiderat. Eò statim ut venit, propter egregiam eruditionem, multiplicémque lectionem ei sodalitati virorum amplissimorum innotuit, quibus commissæ fuerant à Gregorio partes de quibusque libris censendi, & authores Ecclesiasticos illustrandi, tum ut in vulgus, quæ minùs deberent, neutiquam promanarent, tum ut probati quique authores ex novioribus, quæ in posterum adornarentur, editionibus emendatè magis atque conspicuè in ora hominum venirent. Sub incude tunc erat, Michaëlis præsertim Thomasii Balearis, qui postea fuit Ilerdensis creatus Episcopus, Gratiani Decretum, ut à mendis repurgaretur: In quem non nisi Herculeis viribus exantlandũ laborem datus illi est & collegis ejus à Pontifice ipso novus collega Ciaconius; cujus operâ incredibile est quantùm cæterorum operis accreverit; *ingenii etenim ac memoria summâ, quâ mirificè excelluit, vicitq; æquales omnes, fœlicitate* (ut Schotus ait) *qui ctones, atque unde consarcinati essent à Gratiano & quasi stipe virítim collatâ coaluissent, digitum ad fontes intendendo verè promptéque ostendebat*. Hac ille defunctus, quantumvis infœlicis exitus curâ, ut mox videbimus, Isidori Hispalensis Episcopi *Origines*, Cassiani asceticos, Arnobii *Adversus Gentes* libros ac Minutii Fœlicis *Octavium*, Tertullianúmque ex antiquis Theologis, Varronem quoque ex Philologis, Melam, Sallustium, Cæsarem ac maximè Plinium (& quem non?) saniores reddere, virísque principibus amicisve hos ab eo doctrinæ ac diligentiæ fructus expostulantibus satisfacere industriâ maximâ, nec inferiore successu, dum vixit, fuit conatus. Vnde sibi non minùs, quàm doctrinæ, moderationis famam colligebat. Cõmunicatis enim cum erudito quoq; amico doctissimis lucubrationibus, nilque inde ostentationis aut ambitionis causâ referri ad se permittens, id tantùm curabat, ut in utilitatè publicam, tanquam in scopum, omnia sua, è qualibet ea exirent manu, dirigerentur, *homo utique mortalium omnium* (ait idem Schotus) *ab ambitione gloriaque cupiditate maximè alienus*, aut Ioannis Nicii Erythræi verbis, *summus mortalis gloria, rerúmque omnium humanarum contemptor*. Gregorius autem Pontifex otia hæc ei literarum fecerat honesto quodam Hispalensis Ecclesiæ Sacerdotio in nec opinantem nec optare forsan ausum collato. Cuius etiam Gregorii Pontificis authoritate correctioni Kalendarii unà cum Christophoro Clavio Iesuita diligenter institit. Planè, in quo eminebat ante alios sibi æquales Ciaconius, Genius ille fuit ad veteres Scriptores in lineam revocandos atque sanandos veluti datus ei sæculo, quod enixiùs cæteris hoc pensum volvere nunquam destitit: ut jure eum *ingenii, industriæque ac conjiciendi arte quadam singulari* virum Ioannes Grialius ille, qui Isidori opera Matriti cum notis edidit, *& ad antiquos Scriptores instaurandos bono publico tanquam è cœlo delapsum* Andreas Schotus in *Laudatione funebri* Antonii Augustini Archiepiscopi Tarraconensis, *& in colligendis veterum è naufragio scriptis accuratissimum, & in exponendis erudissimum* Ioannes Baptista Guesnay, dum ad Cassiani Lectorem præfatur, existiment. Acu rem tetigit Ioannes Nicius Erythreus. *Omninò habebat hoc* (inquit) *ut in sanandis veterum librorum plagis nemo ipso meliùs medicinam faceret, adeo ut authorum eorumdem animi,*

ut

ut somniavit Pythagoras, immigrasse in ipsum, suámque eidem de iis rebus, quæ erant in quæstione, sententiam quodammodo aperuisse viderentur; nempe in *Pinacotheca* suâ primâ, quam Ciaconii nostri honestissimâ instruxit imagine. Romæ visuntur passim, magnique æstimantur ab eruditis possessoribus libri Ciaconii, ad oram omnes eruditis notulis, minutissimóque, sed pulchro charactere scripti, quas vel ingenium ei, vel collatio veterum codicum cum jam publicatis abundanter suppeditabant. Penes me est Verrii Flacci seu Sexti Pompeji *De Verborum significatione* ex Bibliotheca Anton. Augustini editio Veneta Ioannis Mariæ Bonelli ann. 1559. in fronte his litteris P. CH. quibus nomen suum & cognomen significare voluit, annotata, hujusmodique discrepantibus ab edito lectionibus propriisve conjecturis ubique plena; quemadmodum & Pauli Diaconi *Historia miscella* Basileensis editionis Pernæ anni 1569. eâdem diligentiâ recognita, notulisque conspicua. Doctrinam verò ejus multiplicem, exquisitam diligentiam, nec minùs ingenium fœlicissimum laudare alios frequens est. Baronius Cardinalis ad annum XXXIV. sect. 37. *eruditum virum suique amantissimum vocat; maximè eruditum*, iterúmq; *apprimè eruditũ & diligentem* Latinus Latinius ad Ant. Augustinũ datis literis, quæ cum ejus aliis non dudum editæ sunt; *modestissimum & doctissimum* Gerardus Ioannes Vossius in *Pelagiana Historia* lib. I. cap. VII. *eruditissimũ* Isaacus Casaubonus in *Exercitationibus ad Annales Ecclesiasticos* anno XXXIV. num. 36. *raræque ad miraculum eruditionis, unúmque e Triumviris Literariæ reip. constituendæ* jure appellandum, & *alterum sæculo suo Varronem* Schotus in *Bibliotheca* elogio & in *Prologo ad Pomponium Melam*, ac tandem, ne innumeros exscribam, Ianus Nicius Erythreus *plenum doctrinarum omnium thesaurum, ac perenne scientiarum flumen* in elogio illius appellare non dubitavit. Quem puerum se vidisse Romæ testatur, designarique ab omnibus digito, summisque in cælum efferri laudibus jam tum temporis animadvertisse. Naturâ fuit quasi studiis factus, & in librorum consuetudine bonas omnes horas collocabat, paucis, sed iis eruditissimis, amicis contentus. Præsertim utebatur Latini Latinii Viterbiensis ac Fulvii Vrsini Romani, Ludovicique de Castella Hispani familiaritate, amplissimósque ejus sæculi Cardinales Antonium Carrafam & Guilielmum Sirletum propter communem eruditionis cultum impensè sibi charos, nec minùs obnoxios, frequentabat. Ambitionem & honores & quidquid Romæ fere ab omnibus tot quæritur officiorum artibus nihili habebat. Acer fuit & vehemens in judicando de aliorum scriptis, tam falli nescius propter insignem doctrinam, quàm fallere propter candorem animi & ingenuitatem eximiam. Opera ejus, fructus quidem majoris quàm famæ & ambitionis (quod fatum Criticorum esse in Ferdinando Pinciano sive Nuñez de Guzman clarissimi Lipsii verbis annotatum suprà à nobis fuit) hæc passim laudantur.

Kalendarii *Romani veteris*, Iulii Cæsaris ætate marmori incisi, quod in Bibliotheca Farnesiana tunc temporis extabat, *explanatio*. Antverpiæ apud Plantinum anno 1568.

Inscriptionem columnæ rostratæ C. Duilii, quæ hodie in Capitolii spectatur palatio, belli Punici primi vestigium, supplevit & explicuit. Adjunguntur -

De Ponderibus,

De Mensuris,

De Nummis libri III. Hi cum explicatione illa post authoris obitum Romæ prodierunt anno 1586. & iterum 1608. ex officina Vaticana in 8. Ac de Nummis quidem tam Græcorum & Latinorum quàm Hispanorum & Italorum eruditio ejus quidquam commentariis dignum invenit post Guilielmi Budæi, Leonardi Pontii, Henrici Glareani, Andreæ Alciati, Ant. Augustini, Didaci Covarrubiæ, atque Georgii Agricolæ doctissimas hac de re lucubrationes.

In C. Iul. Cæsaris Commentarios scholia uberiora, & -

In C. Crispum Sallustium breviora; quæ admiscuit suis *in Historicos Latinos notis* Romæ editis Fulvius Vrsinus. Et Sallustius quidem cum notis his Ciaconii typis commissus fuit Lugduni Batavorum 1594. in 8. scholiastisque nomine addito tam is quàm Cæsar Francofurti 1606.

In Arnobii adversus Gentes libros VIII. & *Minuti Fœlicis Octavium, Notæ*; quas in editione sua Romana idem Fulvius Vrsinus anno 1582. unà cum suis dedit, quámq; ex Petri Ciaconii schedis molitum eum fuisse annotat in editione sua recenti *Octavii* Minutii Fœlicis Ioannes Ouzelius: quod & Antonius Possevinus in Arnobio factum ab Vrsino jussu Pontificis Max. fuisse scriptum reliquit.

In Ioannis Cassiani opera Annotationes. Hæ non adscripto nomine Romæ prodierunt 1580. Quæ quidem opera ob mendorum vim à paucis ante Ciaconii curam legebantur, à paucioribus intelligebantur, ut Schotus ait. Hujus editionis & *notarum* Gerardus Ioannes Vossius cum magnæ laudis elogio meminit lib. I. *Hist. Pelagianæ* cap. VII.

In Tertulliani opera conjecturæ. Has etiam suis adjunxit Latinus Latinius ac Romæ edidit anno 1584. Parisiis quoque eæ prodierunt.

Pompejum Festum de Verborum significatione à Ciaconio emendatum edidit etiam Fulvius Vrsinus.

In

In S. Isidori Præsulis Hispalensis Etymologiarum Libros XX. Notas. Operæ pretium de his erit audire verba Ioannis Grialis in præfatione ad opera hujus sancti Doctoris, quæ regiis sumptibus Matriti edenda curavit. *Petrus Chacon* (inquit dum bene de Isidori correctione meritos eruditissimos ex Hispania viros enumerat) *sic enim ipse se nostro, non Ciaconum, aut Ciaconium Italorum more scribebat, ut qui Hispanum se & Toletanum, id quod erat, quàm Romanum atque Sabinum haberi mallet, is igitur quòd multos annos in antiquis authoribus emendandis versatus de hoc opere restituendo in primis cogitarat, dici vix potest quantum opis attulerit, vir ingenio, industriâ, conjiciendi arte quâdam singulari*. Hæc Grialis.

Ejusdem *S. Isidori Regulam Monachorum*, in codice tantùm uno priùs repertam admodum depravatam, ex Smaragdo & libro *Sententiarum Patrum* bona ex parte direxit, ait laudatus nuper Grialis.

De Triclinio Romano liber Romæ apud Georgium Ferrarium anno 1588. posthumus quoque prodiit cum *Appendice* Fulvii toties laudati Vrsini, de his quæ Ciaconus prætermiserat, ad Alex. Perettum Cardinalem Sixti V. pronepotem directus. Quem & Amstelodami anno 1664. ex officina Andreæ Frisii, unà cum Hieronymi Mercurialis *Dissertatione de accubitus antiquorum origine*, prodiisse scimus. Laudat hunc librum Cæsar Baronius tomo I. *Annal. Eccles.* ad ann. XXXIV. sectione 37. ut suprà diximus. Hæc omnia typis edita sunt: quæ verò adhuc desiderantur, jam subjungimus.

In Decretum Gratiani correctiones, quas diximus; in quibus positam à Ciaconio industriam collegas ejus sodalitatis à Gregorio XIII. veteribus recognoscendis & emendandis authoribus formatę in hujus admirationem omnes rapuisse ait Schotus, *cùm unus plura quàm cæteri omnes quotidie conferret. Quæ quidem castigationes* (adjungit) *lucē non acceperunt: discissas enim ab ipso paginas illas quorumdam rumoribus offenso audivi, quasi ad se aleam laudémque editionis omnem rapere vellet*. Hunc eumdem exantlatum ab eo laborem unà cum Michaële Thomasio & aliis replicat idem Schotus in *Laudatione funebri Antonii Augustini*, quæ simul cum *Dialogis* ejus *De Emendatione Gratiani* edita est. Imo ipse Augustinus dialogo III. unde hæc pauca exscripsimus. *Hæc* (ait) *ex libris Michaëlis Thomasii Ilerdensis Episcopi accepi, qui unus ex selectis Romæ viris, atque, ut audio, magna pars ejus belli fuit, idque ex literis ejusdem accepi. B. Non sine Theseo Petro Ciacone sive Ciaconio, cujus sudoribus atque eruditione magnos progressus fecit*. Hæc ille.

In Pomponium Melam à se recognitum scripsisse & *Commentarium* dicitur, qui hactenus latet. Gaspar autem Scioppius in *Consultatione de Scholarum & studiorum ratione*, authorum Latinorum editores & correctores quosque optimos referens ad usum parandi Latinæ linguę notitiam hujus commentarii recordatur: quem, *si satis memini* (verba ejus sunt) *vidisse videor Matriti, apud D. Ioannem de Fonseca*. Vidit quoque id Schotus.

In Plinium similiter à se recognitum *Notas*. Idem Scioppius huc pertinet, dum ait, *donec prodeat Petri Ciaconii Toletani Plinius, qui superioribus annis apud Ludovicum Castellam servabatur, nunc, ut suspicor, est penes D. Ioannem à Fonseca*. Sed Andream Schotum de hoc in Pliniū majorē vasto, uti appellat, Ciaconii opere audire præstat. *Assiduè verò quotidiano convicio flagitatur à doctis, quódque apud Ludovicum Castellæ virum clarissimum asservari audio, Plinii majoris vastum opus. Comparavit enim diligenter singulos, partim cum antiquis libris calamo exaratis, partim cum Aristotele, Theophrasto, Dioscoride cæterísque innumeris Græcis, Latinísque Scriptoribus, è quibus ingens ille rerum maximarum thesaurus in eam molem excrevit. Hunc enim Scriptorem potissimùm, in delitiis cùm esset, delegerat, in quo recensendo, cùm à sacrarum literarum studio animum recreare & in naturæ, hoc est, conditoris, rerúmque conditarum contemplatione reficere vellet, ingenii nervos intenderet, quò tanquam in scopum collinearet, vigiliarúmque suarum rationes referret: in quo denique ex Varronis præcepto vitam legendo, scribendóque produceret. Vincet itaque omnium expectationem, commendationémque, ut maximè adnitar, meam cæterorúmque adeo in Plinium ad hunc diem lucubrationes, Hermolai, Pinciani, Rhenani, Gelenii & nuper Dalechampii Medici Lugdunensis, diuturnus ille Ciaconii labor, si, ut spero & opto, tandem aliquando beneficio Lud. Castellæ in apertum referetur*. Hæc ille. A manu D. Ioannnis à Fonseca transiit codex hic in Bibliothecam Olivariensem. Antonius enim Leonius in *Bibliotheca Geographica* inter Plinii expositores Pet. Ciaconium laudans vernacula hæc adjungit: *Notas muy copiosas y de mucha erudicion en un cuerpo grande M.S. Hallase oy en la selecta libreria del Ex. Señor Conde de Olivares*. A cujus heredibus impetrandum est ne hunc thesaurum ultrà delitescere permittant.

In M. Terentii Varronis libros De lingua Latina & De Re rustica Commentarium se vidisse ait idem Schotus.

In S. Hieronymum, S. Hilarium, & S. Ambrosium quædam notavit, quæ a Cardinali Montalto, qui posteà fuit Sixtus V. edita arbitrari se idem Schotus author est.

In Senecam Annotationes valde eruditas, *in quo* (ait in *Supplemēto Bibliothecæ Gesnerianæ* Ant. Verderius) *fœlicissimè plura loca desperata supplevit, præcipuè ubi sententiæ Græ-*

cæ desiderabantur. *Hæ* (subjungit) *brevi, Deo volente, edentur in lucem.*

Fragmentum de Astrologia P. Ciaconii M.S. est in Bibliotheca Ambrosiana, ut legitur in ejus *Catalogo*.

Romæ ad plures abiit quinquagesimo-sexto ætatis anno VI. Kal. Novembris MDLXXXI. bonis suis hospitali Domo S. Iacobi Hispanorum in alimoniam peregrinorum suæ nationis legatis. In latere sinistro portæ, quà itur ab Ecclesia in ædes ipsas, lapidea ejus imago visitur, quam à vero non longiùs aberrare Ianus Nicius Erithræus annotavit, elogio isto insignis.

D. O. M. S.
PETRO CIACONI PRESBYT. TOLETANO
IN QVOMVLTIPLICIS DOCTRINÆ COPIA
CVM VITÆ AC MORVM INTEGRITATE
CERTABAT. QVI A GREGORIO XIII. P.M.
SANCTORVM PATRVM LIBRIS
SACRISQ. CANONIB. ET SACROSANCTIS
BIBLIIS PERPVRGANDIS PRÆPOSITVS
IN EO MVNERE OBEVNDO
ERVDITIONE, IVDICIO, FIDE AC
DILIGENTIA PRÆSTITIT.
ECCLESIA S. IACOBI HISPANORVM
QVI VRBEM COLVNT
HERES AB EO INSTITVTA
MONVM. HOC P.
VIXIT ANNIS LVI. OBIIT ANNO
MDLXXXI. VII. KAL. NOVEMBRIS.

PETRVS CIEÇA DE LEON (patriâ, an dumtaxat domicilio, incolatúve Hispalensis) tredecim fere annorum puer ad occidentales Indos, Peruanámque plagam transfretavit, militiámque ibi sequutus, plusquam septẽdecim in his oris commoratus est. Fructum tam longæ peregrinationis eximium quidem is edidit in eo libro, quæ prima pars est designati, an verò perfecti ab eo atque absoluti operis?

Primera Parte *de la Chronica de Piru, que trata la demarcacion de sus provincias, la descripcion dellas, las fundaciones de las nuevas ciudades, los ritos y costumbres de los Indios con otras cosas estrañas dignas de saberse.* Hispali apud Martinum Clementem 1553. fol. Antverpiæque 1554. in 8. Italica autem ex interpretatione Augustini di Gravaliz prodiit Romæ ex officina Valerii Dorigii 1555. 8. Ex quatuor partibus, in quas fidem suam author obstrinxerat, hæc tantùm edita est, reliquæ valde ab omnibus desiderantur. In fine istius hoc testatum voluit, se primam huic parti anno MDXLI. in Carthagine gubernationis, ut vocant, *Popajanicæ*, manum admovisse, postremam verò in regia urbe *Lima* anno MDL. cùm per id tempus duobus super triginta natus esset annos.

PETRVS DE CINTRA, Lusitanus, vernaculè dedit, quam nos Castellanâ notavimus inscriptione.

La Relacion *de su navegacion a la costa de Guinea y a la India.* Hanc Aloisius Cadamustus Italicè vertit.

PETRVS CIRVELO, loco natali ex *Daroca* regni Aragoniæ urbe, origine autem ex *Molina* Castellæ oppido nobilissimo, regno isti propinquo, unde in Aragoniam venisse parentes ejus affirmavit olim nobis D. Didacus Sanchez Portocarrero is qui de rebus Molinæ hujus oppidi Historiam scripsit, adjungens legatis piis testamento Ciruelli relictis gaudere hodie etiam Molinæ propinquos ejus, beneficiáque ab eo in suffragium animæ suæ Sacerdotibus addicta possidere. Theologus fuit ac Philosophus & Mathematicus suæ ætatis excellens; Parisiensisq; Doctor (eò enim ad mercatum bonarum omnium artium Hispani ferè omnes currere solebant) & in reditu Professor Theologus Complutensis è cathedra S. Thomæ doctrinæ destinata. Sed præstat hic inserere testimonium illi hac occasione datum ab eloquenti ac docto viro Alvaro Gomezio lib. IV. *De rebus gestis Francisci Ximenii Cardinalis,* panno huic nostro purpuram ejus insuere cupiens. *S. Thomæ enarrationi Petrum Ciruelum Darocensem præfecit indefessi in studiis laboris hominem, librísque perpetuò adhærentem, cujus permulta scripta, quæ passim inter Philosophiæ studiosos publicè edita circumferuntur, ejus diligentiam & eruditionem non vulgarem indicant. Hunc ego puer jam octogenarium Compluti vidi adhuc vigorem suum retinentem, cujus illud dictum in ore omnium tunc habebatur nunquam à se diem suaviùs peragi, quàm cùm populus tauroboliis aliísve publicis ludis occupatus ædes sibi liberas interventoribus faciebat; solidus enim ille dies studiis dabatur. Penuriâ auditorum ejus gymnasium semper laborabat. Cujus rei causam cùm aliquando rogaretur, ad hunc modum (ut ajunt) respondebat; S. Thomæ doctrinam incomparabilem quidem esse, prorsúsque cubicis figuris persimilem, quæ utcumque jaciantur, firmiter sedent; cæterùm cibi solidi instar, nisi lento ventriculi calore percoquatur, nullum esse corpori alimentum allatura: id autem Hispanorum ingeniis repugnare, quibus omnis mora molestiam incutit.* Mathematicas se etiã docuisse ibidem artes in *Cursu* suo, ut appellat, scriptum reliquit. Erátque in eo gymnasio adhuc Professor, cùm obeuntis diem suum Francisci Ximenii Cardinalis anno M.DXVII. parentalium Compluti celebratorum pars magna fuit. *Ciruelus Theologus* (Alvarus idem ait Gomezius lib. VII.) *concionem de ejus laudibus & de temporum insequentium deploratione habuit. Is quasi proximam calamitatem divinans, quæ rempub. continuò occupavit, versiculum illum Davidis concioni suæ thema*

thema proposuit; Increpa feras arundinis; congregatio taurorum in vaccis populorum, ut excludant eos, qui probati sunt argento. *Quæ alioqui obscurum & mysteriis perplexum gravi & disertâ oratione ad Belgarum Aulicorum mores detorsit, qui nostratibus pulsis sibi solis apud adolescentem Regem locum relinquerent, & assiduis ac immodicis prædisse & suos locupletarent.* Idem author est lib. VIII. designatum Ciruelum fuisse unà cum Michaële Carrasco & Ioanne Martini Siliceo Theologis ejusdem scholæ Complutensis, quorum uni eruditio Philippi Principis ab Augusta matre committeretur. Certè anno MDXLVII. jam Canonicus erat Salmantinæ Ecclesiæ, ut ex proprio ejus munere vocant, Theologus, quo scilicet tempore contra superstitiones vernaculo sermone commentatus est; in qua urbe vitam commutasse cum morte dicitur. Opera ejus vel Latina sunt, vel vulgaria; Latina autem aut Philosophica, aut Mathematica, aut Theologica.

Latina, quæ ad Philosophiam pertinent, hæc sunt;

In Categorias Paraphrasis; quam à se juvene scriptam ait ipse in sequenti commentario.

In Posteriora analytica Commentarius, Compluti apud Michaëlem de Eguia 1529. in 4.

In Summulas Petri Hispani à se denuo correctas, ac bonæ solidaque doctrinæ documentis illustratas, præclarissimus commentarius. Ita habet editio Salmanticensis anni 1537. fol. ubi plura de authore harum Petro Hispano, quæ alibi non facilè invenies.

Mathematica hæc;

Cursus quatuor Mathematicarum artium liberalium; hoc est, Arithmeticæ, Geometriæ, Perspectivæ ac Musicæ. Compluti apud Michaëlem de Eguia 1526. in fol. & fortè anno etiam 1523. Quas consequi debuit quinta, scilicet - *Introductio Astrologica*; *quam* (author ipse ait) *in sphericum opusculum olim condideram correspondentem Almagesto Ptolemai, & Almanach perpetuum Zacuti Salmanticensis cum nostro Iudiciario Quadripartito & Centiloquio.* Quæ tamen hujus disciplinæ vidimus -

Apotelesmata sunt *Astrologiæ humanæ; hoc est, de mutationibus temporum & genituris hominum rejectis omnino interrogationibus & variis electionibus falsorum Astrologorum.* Compluti apud Arnaldum Guilielmum Brocar 1521. Hoc autem *Iudiciarium* esse, de quo spem fecerat, vero simile est. In eo quidem respondere eum Pici Mirandulani argumentis adversus Astrologos Andreas Schotus monet.

Ad Opusculum de Sphera Mundi Ioannis de Sacro busto, additiones & familiarissimum commentarium, intersertis egregii Petri de Aliaco quæstionibus. Adjicitur in has *Additiones Dialogus disputatorius*. Parisiis primùm (ut suspicamur) anno 1498. fol. deinde Compluti 1526. fol. Continent in hac editione Petri nostri ac patriæ ejus Darocæ urbis elogia epigrammata dno Petri Lermæ & Gundisalvi Ægidii Professorũ tum temporis Complutensium elegantiæ non vulgaris.

Theologica demum hæc;

Expositio Libri Missalis sive Officiorum Ecclesiasticorum commentarii, libris tribus. Compluti 1528. in folio. Quorum hic scopus est, ne videatur in Guilielmi Durandi libro *Rationali divinorum Officiorum* actum denuo agere. Ejus enim opus, hominis alioqui in jure doctissimi, attamen sacræ doctrinæ expertis, nil ferè continet, quo minùs Ciruelì opera utilis & plusquam necessaria sit. Quippequi Biblica testimonia in libris Ecclesiasticis, intemeratóque Missæ officio jam deducta secundum proprium literalem sensum, quem ab horum officiorum antiquis editoribus significare posita sunt, cúmque sæpe à literali Biblico diversum, atque item moralem non minùs ab his authoribus intimatum, cunctáque sacræ hujus rei mysteria interpretatur arcana. Et quidem primus liber declarat ea omnia, quæ in septem horis Canonicis & Missæ prima parte, quam vocant Cathecumenorum, continentur; secundus verò (qui pars est maxima hujus operis) Missale officium, quod per totum annum variè celebratur, juxta duplicem sensum exponit: tertius, qui circa secretum Missæ Canonem versari debuit, ne codex nimiùm turgesceret, prætermissus fuit ab authore in aliud tempus, nec editus unquam, ut existimo. Cujus locum brevia ista subierunt opuscula.

De Arte prædicandi.

De Arte memorativa.

De vera Luna Sabathi, & de correctione Kalendarii. Dicavit opus collegio Ecclesiastico Toletanæ almæ sedis.

Miscella hæc variarum artium -

Paradoxa quæstiones X. scilicet -

I. *De Modis significandi dictionum in Grammatica.*

II. *De Dicibilibus, transcendentibus & imitatis, in Logica.*

III. *De Virtute activa agentis naturalis, in Physica.*

IV. *De Potentia motiva corporis naturalis.*

V. *De Rarefactione & condensatione corporum.*

VI. *De Arte Raymundi Lulli, in Metaphysica.*

VII. *De Loco Paradisi terrestris à Deo conditi, in Cosmographia.*

VIII. *De Tertia lege Spiritus Sancti circa finem mundi, in Theologia.*

IX. *De Multiplicatione sensus literalis, in sacra Scriptura.*

X. *De Cabala & Magia Iudæorum in enarranda divina Biblia*. Salmanticæ 1538. in 4.

Hispanâ quoque linguâ hæc edidit,

Reformacion *de supersticiones y hechizerias*. Salmanticæ 1541. in 4. deinde Hispali apud Andream de Burgos 1547. novissiméque cum *Additionibus* Petri Antonii Iofreu Advocati Catalani; Barcinone 1628. in 5.

Hexameron *Theologal sobre el regimiento medicinal contra la pestilencia*. Compluti apud Arnaldum Guillen de Brocar 1519. in 4. hoc est, de causis ac remediis cùm Theologicis, tum Philosophicis, sive Medicis pestilentiæ, sex capitum liber, quem civibus suis pro defensione doctrinæ iisdem peste afflictis pauló antè de loco superiore intimatæ veluti apologiam nuncupavit.

Contemplaciones *muy devotas sobre los Mysterios de la passion de Nuestro Señor Iesu Christo; con un Tratado de la mystica Theulugia para los devotos, que se an retraido a la vida solitaria contemplativa*. Compluti apud Ioann. Brocar. 1543. in 4.

Arte de bien *confesar, assi para el Confesor, como para el Penitente*, sive *El Confessionario*. Compluti apud Michaëlem de Eguia 1524. in 8. deinde Hispali typis Ioannis de Cromberger 1544. in 8. & alibi 1548. etiam in 8.

PETRVS DE COBILLAN, Lusitanus, de quo multa Franciscus Alvarez in Lusitanica *Rerum Aethiopicarum Historia* cap. CIII. expeditione is quidem apodemicâ sua & peregrinatione inter Abassinos, multùm profecit inveniendo & peragrando auspiciis Lusitanorum Regum Orienti. Cujus expeditionis relationem ipse dedit scribens Lusitanâ linguâ, quam nos proferimus Castellæ proprio idiomate,

Relacion *de su viaje desde Lisboa hasta la India por tierra, y su buelta al Cairo*, 1587.

PETRVS DE COLINDRES, Societatis Iesu, scripsit-

Triumphum de peccato originali. Astigi 1641. in 4.

Deest in *Bibliotheca* Alegambii.

PETRVS COLLADO DE PERALTA, *Alcarazii* in agro Laminitano Toletanæ diœcesis, Latinam linguam, atque eloquentiæ artem profitebatur scribens-

Explicacion *del Libro quarto del Arte nuevo de Gramatica de Antonio*. Valentiæ 1630. in 4.

PETRVS CORNEJO, Presbyter, ut videtur, apud Belgas tempore, quo res, quæ subjiciuntur, contigerunt, versatus scripsit-

Compendio *y breve relacion de la liga y confederacion Francesa, con las cosas acontecidas desde el año de MDLXXXV. hasta el de MDXC*. Bruxellis 1591. in 8. Matriti apud Petrum Madrigal 1592 8.

Discurso *y breve relacion de lo acontecido en el cerco de Paris contra Henrrico de Borbon intitulado Rey de Francia*. Bruxellis, & Hispali eodem anno 1591. in 8.

Sumario *de las Guerras civiles, y causas de la rebelion de Flandes*; ad Ioannem Austriacum. Lugduni 1577. in 8. Augustæ Taurinorum 1580. in 4. apud Bevilaquam. Gallicum fecit hoc opus Gabriel Chapuis Turonensis, & Lugduni edidit Ioannes Beraud 1579. in 8.

F. PETRVS CORNEJO DE PEDROSA, Salmanticensis, Carmelita, Doctoris pileum in patria Academia totius Orbis terrarum clarissima coram Catholicis Regibus Filippo III. & Margarita uxore Austriacis, horum in urbem & scholam suam adventum Academico Senatu scholasticæ hujus pompæ explicatione, ut decuit, celebrante, velut quodam sic faustam excepturæ inaugurationem famæ & laudis omine, suscepit. Iam inter Professores cooptatus, cùm de moribus Philosophiam studiosissimè Aristotelem interpretatus explicare, tum sacræ Scientiæ arcana juxta Thomæ Angelici Præceptoris sensum, in cujus vestigijs nunquam non firmiter stetit, summâ usus styli claritate usque ad ultimum vitæ diem frequēti studiosorum turbę reserare non destitit. Namque his, qui operam huic studio navabant, chari oppidò Magistri absentiam deprecantibus, à Rege impetratum, ne Pontificalibus aliquando infulis ornandum, ab opere, quod tam utiliter faciebat, abduceret. Sive modestiæ ipsius, exactæque paupertatis disciplinæ hoc tribuendum sit, vel ac honores amplissimos sibi à Paulo V. sacrorum apice, dum comitiis ordinis sui generalibus summâ omnium veneratione exceptus atque habitus interesset, sæpe quidem oblatos inexorabili. Planè in arce hac & Sapientiæ veluti principatu constitutum undique homines doctissimi, & ante alios Philippus Rex Catholicus super difficillimis & gravissimis rebus quærentes datis literis adinstar oraculi consuluerunt. Provinciæ suæ Castellanæ semel atque iterum præfuit. Porro ut vir numeris omnibus esset perfectus, in Deum pietatis, in pauperes misericordiæ, cæterarúmque virtutum egregiæ literarum laudi apposuit cumulum. Multa sui monumenta extare hic fecerat in Theologicis, plura relicturus, si non duobus annis quinquagenario major nimis immaturâ morte ultimâ die Martii MDCXVIII. Salmanticæ vivis esset exemptus. Extant ab eo-

Di-

Diversarum materiarum ab ipso *Salmanticæ prælectarum*, tomus prior; qui prodiit ex domo ordinis Pinciana typis Ioannis Baptistæ Varesii anno 1628. in fol.

In Tertiam partem S. Thomæ commentaria. Pincianæ ejusdem Bibliothecæ formis 1629. in folio.

Carmelitici author *Paradisi* lubricæ fidei author tribuit ei, præter duo hæc -

De Immaculata Virginis Mariæ Conceptione, opus; quod non aliud existimo ab eo, quod continetur in *Commentariis ad Tertiam Partem S. Thomæ* superiùs dictis; itémque -

Commentaria in Sententiarum libros Francisci (*Ioannis* dicere debuit) *Bachonis Carmelitæ*, limata jam & prælo matura. De quibus si quærat aliquis *Commentariane* ipsius Bachonis antiqui Doctoris *in Sententiarum libros*, an aliquod aliud nostri authoris opus in *Commentaria* ipsa illius elaboratum hic laudetur, juxta cum his, qui nesciunt, ignorare me ajo. Nec à domesticis quidquam de hoc opere certum & compertum audivi. Sancius Davila Placentinus Episcopus scriptâ ejus *Vitâ*, & Aubertus Miræus in *Bibliotheca* volumine altero pro dignitate laudaverunt. Theophylus Rainaudus in *Scapulari Partheno-Carmelitico* parte I. cap. IV. §. V. *Lumen Salmanticense* Cornejum vocat. Hieronymus Vives Dominicanus tomo I. *De Primatu divinæ libertatis* lib. I. disp. XIX. dist. III. nu. 16. *Antesignanum & primorem Theologorum sui temporis*. Aliter alii, scilicet Alph. Michaël Dominicanus Professor primarius Theologiæ Complutensis in *Prim. partem* q. XXIII. art. I. dub. V. n. 54. & 56. Ioannes à S. Thoma I. parte q. XIV. disp. XX. art. VI. n. 9. Ludovicus à Cruce in *Bullam Cruciatæ* disp. & cap. I. dub. XII. Zacharias Pasqualigus cent. I. *Decision. moral.* in Indice authorum, Ægidius Gonzalez Davila in *Theatri Ecclesiastici* primo volumine in mentione D. Fr. Ioannis Alphonsi de Solis Episcopi Insulæ Portus-divitis.

F. PETRVS CORREA, Lusitanus, Maurensis (*Moura* oppidum est cis Anam fluvium in Bætica antiqua) Minorum sodalis in provincia Algarbiorum ejusdem Lusitaniæ regni, Deputatúsque, ut proprio verbo appellant, Sanctæ Inquisitionis Eborensis, scripsit vernaculè -

Conspiraçaõ *universal: combatem os sete vicios matadores com as sete virtudes contrarias sobre a possè d' Alma em dezanove Discursos predicaueis*. Olissipone apud Petrum CraesbeK. 1615. fol.

Espelho *da vida*. Ibidem 1639.

Triumfos ecclesiasticos, *Primeira parte; contem as Festas principaes, que en Outubro, Novembro & Decembro celebra a Igreja Militante em consonancia da Triumfante* Ibidem 1617. in 4. in qua tres alias partes, sive reliquum anni, promisit. Celebrantur quoque editiones Eborensis 1613. & Vlilisponensis 1615.

Triumfos Seraficos. Eboræ 1623.

PETRVS CORTES, Medicus regius, & à cubiculo Principi excellentissimo D. Ioanni Alphonso Henrriquez de Cabrera Castellæ Architalasso, Siciliæ Proregi; dum in eo regno & insula eius lateri adhæret, salutémque tuetur, scripsit -

De Diebus decretoriis Tractatum. Panhormi 1642. in 4.

PETRVS CORTES de MONRROI, in Chilensi provincia Americæ meridionalis strenuus quamplurium stipendiorum miles, aliquando & legionis Tribunus (*Maesse de campo* appellant) scripsit, quæ adhuc M. S. sunt,

Relaciones *de la guerra de Chile desde el año de MDLVII. hasta el de MDCXIII.* teste Antonio Leonio in *Bibliotheca Indica* titulo IX.

F. PETRVS DE COVARRVBIAS, ordinis Prædicatorum, S. Theologiæ Magister, ineunte superiore sæculo in concionandi officio & opere, necessariisque ad ea dignè exequenda studiis claruit; Burgensibus præfuit sodalibus; idémque eos sermones, quos vernaculè, ut moris est, ad fidelem populum habuerat, in Latinam linguam convertit: nec tamen ille, sed Alexander Geraldinus Episcopus Vulturensis obtulit prælo,

Sermonum scilicet volumina duo *de Tempore & de Sanctis & Quadragesimalium*: quos recognovit summus vir Franciscus de Victoria ejusdem instituti. Parisiis prodierunt ex officina Badii anno 1520. D. Petro Fernandez de Velasco Hari Comitis Eneci Castellę magni Comestabilis filio nuncupati. Nec non & -

De Restitutione tractasse eum quinque libris refert Ioannes Marieta.

Hispanâ linguâ edidit -

Remedio *de jugadores*. Burgis 1519. in 4.

Memorial *de pecados y penitentes*; ibidem apud Federicum Aleman 1517.

Obiit Flaviobrigæ, si ea est *Bilvao* in Cantabris, anno MDXXX, ut idem Marieta refert.

F. PETRVS DE CRVCE, Lusitanus, ex ordine Minorum, Conventualis tamen, ut vocant, ineunte superiore sæculo, uti author laudatur duorum opusculorum, scilicet -

De Entibus rationis ad mentem Scoti, & -

Antiminorica pro claustralibus. Venetiis 1501. ut scribit Lucas Vvaddingus. Verderius in *Supplemento Gesnerianæ Bibliothecæ* ma-

magis explicat opus *Antiminorica* vocatum *adversus Minoricam* scriptum esse *Fratrum dictorum de Observantia*. Venetiis in 8. per Simonem de Luere 1505.

F. PETRUS DE CRUCE, Dominicanus, laudatur alicubi eò, quòd scripserit -

Historia, *o Choronica del Orden de Santo Domingo*.

F. PETRUS DE CRUCE, Lusitanâ linguâ dedit, hujus ordinis, ut verisimile est, sodalis,

Tratado da Terceira *ordem Carmelitana*: quem citat Cardosus in *Agiologio* secunda volum. pag. 521.

PETRUS DE LA CUEVA, scripsit-

Dialogo *de la Rebelion de Tunes*. Hispali apud Sebastianum Truxillo 1550. in 8.

PETRUS DA CUNHA, Lusitanus, scripsit-

Exemplos Tragicos: quod *opus M.S.* penes se habere publicavit D. Franciscus Emmanuel epist. 1. centuriæ quartæ.

D. PETRUS DAVI, interpretatus est in vernaculum ex Græco fonte -

George Gemista, *o Plethon, la postrera historia de la Monarquia de los Persas hasta Alexandro Magno, con algunas vidas de Capitanes famosos Griegos sacados del Latin de Emilio Probo*. Valladoliti 1604. in 4.

F. PETRUS DIAZ, Pincianus, ordinis Sanctissimæ Trinitatis, S.T. Magister, atque in patria schola Professor, doctus vir, insignisque Ecclesiastes, scripsisse dicitur -

Historia de *la Aparicion y milagros de Nuestra Señora de las Virtudes*. Medinæ campi apud Christophorum Lasso 1600. 8.

PETRUS DIAZ, ex oppido *Lupiana* diœcesis Toletanæ, Iesuitarum sodalis, Mexicanæ provinciæ aliquando Præfectus, scripsit inde-

Literas de Missionibus per Indiam Occidentalem ab Iesuitis per annos MDXC. & MDXCI. institutis.

PETRUS DIAZ DE AGUERO, Pincianus, Medicus Doctor, Ordinis Hierosolymitani Sancti Ioannis Baptistæ sodalis, scripsit-

Demonstracion *clarissima de la Inmaculada y purissima Concepcion de la Virgen Maria Nuestra Señora*. Matriti 1618. in 4.

PETRUS DIAZ DE MAIORGA, hujus argumenti ac tituli libellum foras dedit -

Relectio scholastica an hæc veritas, B. Vir*go præservata fuit & immunis a peccato originali sit in statu proximo diffinitionis, & oporteat diffiniri*. Compluti 1653. in 4.

PETRUS DIAZ MORANTE, Grammatista seu literator, aut literarii ludi Magister hoc sæculo nulli secundus in arte formandi omnis generis literas elegantiâ & varietate singulari; atque adeo examinator, ut vocant, ejusdem artis Professorum; scripsit, atque edidit -

Instruccion *de Principes*; quatuor partibus diversis, & perfectissimis characteribus. Prima prodiit Matriti 1623. secunda 1624. tertia cum titulo, *Arte nueva de escrivir*, 1629. quarta 1631. apud Ioannem Gonzalez; omnes in 4. folii regalis.

PETRUS DIAZ DE RIBADENEIRA NOGUEROL, Ocaniensis, Iuris consultus, & causarum Patronus in Matritensi curia tempore suo famæ celebris, quasdam ex suis actionibus literis consignavit, ediditque -

Allegationum Iuris tomum primum, Matriti apud Didacum Diaz 1641. in folio.

Denatus est circa annum MDCXL....

PETRUS DIAZ DE RIBAS, Cordubensis, Martini de Roa Iesuitæ scriptis suis affatim celebris, nescio quo ex latere, nepos, Presbyter, Theologus, & antiquitatis peritus, scripsit-

El Arcangel *San Rafael particular Custodio y amparo de la ciudad de Cordoba*. Cordubæ 1650. in 4.

De las *Antiguedades y excelencias de Cordoba*. Ibidem 1627. in 4.

Piedra de Cordoba, *que es dedicacion al Emperador Constantino Maximo ilustrada con explicaciones*. Ibidem apud Salvatorem de Cea Tesa 1624. in 4.

Declaracion magistral *a las Soledades de D. Luis de Gongora*. Laudat hanc D. Martinus del Pulgar in opusculo, *Epistolas satisfactorias*, &c. nuncupato pro eodem Poëta. Meminit hujus cum modesta laude Martinus de Roa in suo libro, *Ecija* &c. fol. 158.

PETRUS IACOBUS DE TOLEDO, sive magis DIAZ DE TOLEDO, Petri Toletani Villæ-franchæ Marchionis, eo tempore quo Neapolitanis præerat, Medicus, in lucem dedit Italico sermone -

Raggionamento del terremoto del nuovo monte, dell' aprimento di terra di Pozzuolo anno MDXXXVIII. e della significatiol ne di essi.

F. PETRUS A S. DOMINICO, Hispalensis, in Dominicanorum familia frater laicus libellum conscripsit-

Del Viaje, que *hiço a Gerusalem el año de MDC*. Neapoli 1604. in 8. iterúmque apud nos 1609. nec non & -

La Vida *de Iesu Christo y de algunos Santos Indianos de la Orden de Santo Domingo juntamente con la de Santa Ines de Monte-pulciano*. Neapoli 1604. in 8.

PE-

PETRVS DVEÑAS, Salmanticensis, anno superioris sæculi tricesimo sexto prima in Iuris studio tyrocinia fecit, ac post exactos undecim ætatis, agens ipse tertium supra vicesimum Salmanticæ Iurisprudentiam de loco superiori docere cœpit, Canonum Doctor post biennium solemniter renunciatus. Dedit in lucem ex instructissima, quam possidebat, Bibliotheca-

Regulas Iuris utriusque cum ampliationibus & limitationibus. Salmant. 1554 fol. Lugduni 1557. Venetiis 1563. 8.

F. PETRVS DE ENZINAS, ordinis Prædicatorum, in eóque Generalis, ut vocant, Ecclesiastes, vir pius & doctus, cùm ingenio esset ad versam orationem fœcundo & facili, ingressus est viam Hispanis etiam tunc infrequentem pangendi sacra carmina; quæ quidem edita sunt hoc titulo;

Versos espirituales, *que tratan de la conversion del Peccador, menosprecio del mundo y Vida de Nuestro Señor: con algunas succintas declaraciones sobre algunos pasos del libro*. Conchæ 1597. in 8.

Decessit Præfectum agens cœnobii, quod est in oppido *Huete* Conchensis diœcesis.

F. PETRVS AB EPIPHANIA, Carmelita excalceatus, cùm Cordubæ sodales rexisset, Hispaliq; sacrum Angelo custodi administraret collegium, scripsit eleganter-

Vida y milagros *de S. Pedro Thomas, Carmelita, Patriarca de Constantinopla, Martyr Ilustrissimo y Abogado contra la mortal peste y epidemia*. Hispali typis Ioannis Gomez de Blas 1655. in 4.

D. PETRVS DE LA ESCALERA GUEVARA, ex oppido *Espinosa de los Monteros* Burgensis diœcesis oriundus, Iurisconsultus, unúsq; ex eo sodalitio fuit regii corporis custodum, in quod non aliis, quàm in dicto loco atque ingenuè natis, aditus est, non caussarum tantùm Patronus industrius & alacer in Curia Matritensi, sed & humaniorum artium, totiúsq; veteris ævi Historiæ peritus, notúse & commendabilé posteris fecit scribens-

Origen de los *Monteros de Espinosa, su calidad, exercicio, preeminencias y essenciones*. Matriti apud Franciscũ Martinez 1632. in 8.

Vidimus apud eum typorum lucem expectantem-

De Metatis & Epidemeticis Tractatum, ad Titulum XLI. lib. XII. Codicis Iustiniani: hoc est, de iure metandi, sive hospitia in domibus Curiæ civium præbendi personis publicis, quod Regibus competit.

Decessit mense Februario MDCLVII.

PETRVS DE ESCAVIAS, Præfectus Iliturgitanæ urbis in Bætica (*Alcaide de Andujar* nos dicimus) scripsit Historiam, quâ usus fuit, habebátque in supellectile sua librorum manu exaratorum Gundisalvus Argote de Molina. Hæc est, ut credimus,

Repertorio *de Principes de España*; quæ hoc titulo inscripta fuit in Bibliotheca Olivariensi falsò nuncupata *Petri* de *Esquivel*, seu *Esquivias*.

PETRVS DE ESCOBAR CABEÇA-DE-BACA, ignotus mihi aliunde quàm quòd scripsisse feratur versibus-

Lucero de la *Tierra Santa y grandezas de Egypto vistas por el*. Pinciæ 1594. in 8.

F. PETRVS ESPINEL DE LA PORTAZA, Aragonius, Cæsaraugustanus, ord. Prædicatorum, Immaculatæ Virginis Mariæ Conceptionis mysterio addictissimus inter plures suæ religiosæ familiæ, scripsit-

Memorial *al Rey D. Felipe IV. por la Inmaculada Concepcion*. Matriti 1663. in folio, præter majoris opus molis de eodem argumento, quod paratum editioni habere se ajebat.

PETRVS DE ESPINOSA, Antiquariensis, in Emmanuelis Perezii à Guzman Medinæ-Sidoniæ Ducis excellentissimi familiam propter animi dotes, ingeniique alacritatem receptus, eidem fuit viro principi à sacris, itidémque collegii Rector, quod in Luciferi-fano ab Ildephonso tutelari appellatur. Versus panxit eâ elegantiâ & gravitate, ut non multis è choro vernaculorum Poëtarum herbam porrigeret; nec minùs prosâ oratione valens, cujus extare fecit aliqua in libellis editis argumenta cùm piis, tùm profanis; quorum hæc vidimus;

Elogio *al retrato del Excelentissimo Señor D. Manuel Alonso Perez de Guzman el Bueno Duque de Medina Sidonia*. Malacæ 1625. in 8.

Panegyrico *a la ciudad de Antequera*. Astæ 1626. in 8.

Arte de *bien morir*; tum alibi, tum Matriti 1651. in 8.

Tesoro escondido. Luciferi-fano anno 1644.

Espejo de *Cristal fino y antorcha que aviva el alma*. Post quinque editiones prodiit sextùm Conchæ 1637. in 16. Hispalique etiam septimùm 1645. in 16.

Apis etiam matinæ more collegit undequaque, præsertim ex Bætica sua, ut specimen Hispanæ facultatis poëticæ brevius aliquod exhiberet,

Flores de Poetas Ilustres, in 4. Valladoliti apud Ludovicum Sanchez 1605.

PETRVS DE ESPINOSA, Artium Magister, Salmanticæque Professor, nuncupavit Ioanni Martino Silicæo, cùm Philippi Prin-

pi Principis, Regis posteà II. Præceptorem ageret,

Summulas; deinde & -

Philosophiam naturalem. Salmanticæ apud Rodericum Castañeda in folio.

Ioannis de Sacrobusto Spheram quòque edidit *cum propriis Commentariis*: ibidem an. 1550. in 8.

PETRVS DE ESQVIVEL, Complutensis, Mathematicarum artium Professor in ejusdem oppidi gymnasio, Philippo II. Regi à sacris, vir ingenio præstanti, singularisque industriæ ac doctrinæ in rebus Mathematicis, aggressus fuit *Hispaniæ descriptionem* exactissimam, atque ad eum finem instrumenta confecit, quibus præsens altitudinem & latitudinem uniuscujusque loci deprehenderet; regiisque exhibitus expensis diù longéque peregrinatus fuit; non tamen absolvit opus morte præoccupatus; reliquit saltem apud Regem ejus partis, quam absolverat, descriptionem. Plura de ejus mirabili industria, quâ Ptolomæi vestigia & formã sequutus perfectissima & ingeniosissima quædam artis documenta olim adinventis addiderat, Ambrosius Morales refert in *Discursu generali de Antiquitatibus* fol. 4.

PETRVS FELIX DE MOLINA, Peruanus, *ex S. Crucis de la Sierra* oppido, Iesuitarum sodalis, edidit -

Syntaxim, carmine Latino.

F. PETRVS DE FERIA, sumptâ ab oppido natali appellatione, sodalis Dominicanus provinciæ Mexicanæ, indéque Præsul apud Americanos Chiapensis, scripsit -

Vocabulario *de la lengua Zapoteca*. Augustinus Davila Padilla in fine *Historiæ Provinciæ Mexicanæ ordinis Prædicatorum*, opus hoc, nisi aliud sit ab eo diversum, appellat *Confessionario Zapoteco*.

Diem suum obiit anno MDLXXXVIII. authore Aegidio Gonzales Davila regio Chronographo in *Theatro Indicæ Ecclesiæ*.

F. PETRVS FERMOSELLVS, vulgari cognomine, ut suspicor, DE HERMOSILLA, Franciscanus provinciæ Bæticæ regularis observantiæ, Præfectus aliquando Hispalensis domus, edidit, Lucâ Vvaddingo teste,

Commentaria in Logicam Francisci Titelmani. Hispali 1555.

PETRVS FERNANDEZ. Vide in A. *Alvarus Nuñez Cabeza de Vaca.*

PETRVS FERNANDEZ, Lusitanus, in Gallia prius, deinde Conimbricæ in Portugallia juri datâ operâ, nuncupavit Ioanni Regi Lusitanorum III. eam, quam habuit in hoc gymnasio, solemnem orationem -

In omnium disciplinarum commendationem, anno MDL. quæ edita fuit eodem anno.

PETRVS FERNANDEZ, Presbyter, edidit-

Festividades *de la Santissima Madre de Dios y lo que pertenece a su devocion*. Matriti apud Ludovicum Sanchez anno 1618. in 16.

PETRVS FERNANDEZ DE ANDRADA, Hispalensis, in equorum cognitione, educatione ac tractatione eximius, dum viveret, utilem hanc belli & pacis tempore, dignámque viris principibus ac nobilibus quibuscunque artem propagavit scriptis -

Libro de la *gineta de España, en el qual se trata el modo de hazer las castas y criar los potros y como se an de enfrenar y castigar los cavallos; y como los Cavalleros moços se an de poner à cavallo, guardando el orden antiguo de la gineta de España; y ultimamente, como se an de pensar y engordar los cavallos*. Hispali 1599. in 4.

De la naturaleça *del cavallo*. Hispali apud Ferdinandum Diaz 1580. 4.

Nuevos discursos *de la gineta de España sobre el uso del cabeçon*. Ibidem apud Alphonsum Rodriguez Gamarra an. 1616. in 4.

PETRVS FERNANDEZ BLASCO, scripsit -

Obligacion *que tenemos a los Angeles de nuestra guarda*. Hispali 1625. *in 16.*

PETRVS FERNANDEZ NAVARRETE, Lucroniensis, Compostellanæ Ecclesiæ Canonicus, Alphonsi frater Dominicani sodalis, inclytique apud Iaponenses martyris, quod non in parvam nostro laudem cedere debet, Serenissimo Infanti Ferdinando Austriaco S. R. E. Cardinali Toletano Antistiti à sacris fuit & à secretis, nec non Elisabethæ Borboniæ Reginæ amplissimæ Philippi IV. Regis nostri lectissimæ conjugi, ab eadem secretorum fide, elegantis ingenii ac multæ doctrinæ vir, scripsit -

Conservacion *de Monarquias y Discursos Politicos sobre la gran Consulta que el Consejo hizo al Señor Rey Felipe III.* Matriti 1626. fol. cujus minima operis pars injussu authoris prodierat olim Barcinone, *Discursos Politicos*, inscripta, anno 1621. in 4.

Carta de *Lelio Peregrino a Stanislao Borvio Privado del Rey de Polonia*: quo nomine latere voluit, ut eos, qui valent apud Reges suos præcipuâ gratiâ, personatus instrueret. Matriti apud Teresiam Iunti anno 1625. 4.

Ver-

Vertit etiam in sermonem patrium -

Siete libros *de Lucio Anneo Seneca.* Hi sunt; *De la Divina Providencia*: *De la Vida bienaventurada*: *De la Tranquilidad del animo*: *De la Constancia del Sabio*: *De la Brevedad de la vida*: *La Consolacion a Polibio*: *De la Pobreça, compuesto de varias sentencias de Lucio Anneo Seneca*. Matriti ex officina regia an. 1627. in 4.

PETRVS FERNANDEZ DE OVALLE, Placentinus, edidit, omissâ Iesuitæ, ex quo ordine fuit, nuncupatione,

Obligacion *que tenemos los Fieles a reverenciar los Santos Angeles de nuestra guarda*; duabus partibus.

Et nescio quos alios spirituales Tractatus.

PETRVS FERNANDEZ de QVIROS, nauticæ rei peritus, scripsit expeditiones nauticas, quibus interfuit, *Relationē Vitæ suæ* inscribens operi, quod volumine satis grandi haberi M. S. testatur Leonius in *Bibliotheca Indo-occidentali* Tit. XVI.

PETRVS FERNANDEZ DE TORREJON, Sesenensis (oppidum est ad meridiem Toletanæ urbis *Seseña*) in Complutensi Academia Theologiæ Professor ordinarius ex cathedra, quam vespertinam appellant, & in æde sacra ejusdem oppidi Sanctorum Iusti & Pastoris Canonicus Magistralis; scripsit -

Institutionum Dialecticarum libros tres; in quibus Summula Gasparis Cardilli Villalpandæi opportunis elucubrationibus elucidantur. Compluti apud Ioannem de Orduña 1626. in 8.

In universam Aristotelis Dialecticam expositionem. Ibidem apud Ioannem de Villodas 1626. in 4.

Antiquæ Philosophiæ enucleationem per expositionem in octo libros Physicorum.

Philosophiam antiquam ex Aristotele, & D. Thoma, ad libros De Ortu & interitu expositivis disputationibus enucleatam. Compluti apud Anton. Vasquez 1641. in 4.

Excipere hos debuerunt, secundum authoris propositum, *Libri de Anima* similiter enucleati: sed manum injecit mors paulò post commissum typis postremum horum, quæ laudamus, opus. Decessit quidem is in habitu sodalium Societatis Iesu, quem olim gestaverat.

PETRVS FERNANDEZ DE VILLALVMBRALES, Sacerdos, ac Rector Sanctæ Mariæ Antiquæ oppidi *de Becerril*, Philippo II. Hispaniarum Regi dicavit -

Comentarios, *en que se contiene lo que el Hombre debe saber, creer y hazer para aplaçer á Dios*. Pinciæ ex officina Sebastiani Martinez 1566. in 4.

PETRVS FERNANDEZ DE VILLEGAS, Burgensis Archidiaconus, ad nutum Ioannę Aragoniæ Friasiæ Ducissæ, Harique Comitissæ, quam ex Ferdinando Rege Catholico natam Bernardinus à Velasco Castellæ Connestabilis uxorem habebat, Dantem Allligherium illum celeberrimum *Canticorum* apud Italos Scriptorem carmine Hispanico antiquiore interpretatus est, commentarióque ab aliis diverso clariorem reddidit. Titulus hic operis est,

La Traduccion *del Dante de lengua Toscana en verso Castellano, comentado allende de los otros Glossadores*. Cui tria alia subjecta sunt opuscula etiam metrica, scilicet -

Querella *de la Fee*: quod quidem à Didaco, nescio quo, Burgensi cœptum perfecisse author dicitur.

La Aversion *del mundo y conversion á Dios en coplas antiguas de ocho versos pequeños*.

La Satyra *decena de Iuvenal*. Burgis omnia simul apud Federicum Germanum 1515. fol. Huic quoque tribuitur liber Latinus, aut Hispanus Latinè sic inscriptus -

Flosculus Sanctorum; qui in Hispano *Indice librorum prohibendorum & expurgandorum*, in albo prohibitorum collocatur.

PETRVS FERRER MALDONADO, Accitanæ, hoc est, Guadixiensis Ecclesiæ Portionarius, luci dedit -

Norte *de la Vida Christiana, avisos de bien vivir repartidos en los siete dias de la semana*. Granatæ apud Antonium Rene 1636. in 8.

PETRVS FIGVEIRO, Lusitanus, Presbyter, & regularis Canonicus in monasterio regio & inclyto S. Crucis Conimbricensis, cùm editionem adornaret suarum in Sacra Biblia lucubrationum, potiori vitæ redditus est. Servata est ei tamen, sera licèt, gloria post fatum, editis initio pluribus seorsim, deinde majori formâ duobus tomis Lugduni apud Cardon.

Prior continet *Commentarium in XV. priores Psalmos*.

Paraphrases in Prophetias Hieremiæ.

Commentaria in ejusdem Lamentationes, edita priùs Lugduni 1596.

In Malachiam Prophetam. ibidem eodem anno in 8.

Posterior continet, *In XII. Prophetas minores Commentarios*.

F. PETRVS DE FIGVEROA, Augustinianus, domus Salmantinæ sodalis, scripsit -

Avisos *de Principes en aforismos politicos y morales meditados en la Historia de Saul*. Madriti 1647. in 8.

PETRVS DE FIGVEROA, Grammaticæ artis, ut credo, apud Valentinos Professor, edidit;-

Enarrationes in P. Terentii Comœdias Andriam & Eunuchum *ex pluribus Auctoribus collectas*. Valentiæ 1569.

PETRVS DE FLORES, author est illius collectionis variorum carminum hinc inde à diversis Poëtis exceptorum, quam appellare voluit -

Romancero *general, en que se contienen todos los Romances, que andan impressos; añadido, y emendado por Pedro de Flores*. Madriti duobus tomis 1614. in 4.

PETRVS DE FLORES, Iesuita, scripsit -

Metodo *del Arte de escrivir*. Madriti apud Ludovicum Sanchez 1614. in 4.

PETRVS DE FLORES, utriusq; juris Doctor, Antonii à Flores S. Rotæ Auditoris ex fratre nepos, patruo successit in Pontificio Castri-matis, seu Stabiensi Neapolitano in regno anno MDX. Vnde translatus fuit ad Cajetanam Ecclesiam anno MDXXXVI. qua in sede obiit diem suum anno MDXL. Extat ab eo -

Oratio habita *Romæ in Basilica Principis Apostolorum ad S. Collegium Sacrosanctæ Rom. Ecclesiæ Cardinalium, de Summo Pontifice eligendo Iulii II. Pontif. Maximi successore*. Editam vidimus cum epistola nuncupatoria auctoris ad Toletanum Præsulem S. Balbinæ Cardinalem, hoc est, Franciscum Ximenez de Cisneros, in qua patruum suum Antonium Archiepiscopum vocat Avenionensem, in cujus ecclesiæ albo ejus meminerunt *Galliæ sacræ* scriptores. Nostri quidem meminit author *Italiæ Sacræ* hujúsq; orationis *Supplementum Epitomes Bibliot. Gesnerianæ*.

PETRVS DE FONSECA, Lusitanus ex oppido *Cortiçada*, aliàs *Proença à nova* in ripa Tagi, seu Prioratus Cratensis ordinis S. Ioannis Hierosolymitani, teste mihi Balthasare Tellez in *Chronico Prov. Portugalliæ Societatis Iesu* lib. II. cap. XXXVII. §. 9. quamvis aliud crediderit *Bibliothecæ Societatis* author; in hac religiosa familia primus fuit, qui commendatâ Iesuitis à Ioanne III. Rege Philosophica Conimbricensis Academiæ professione, Aristoteli explanando impositus præstantium ingenii, judiciisque dotes commentariis ad eumdem scriptis palam fecit. Vir fuit magnæ in Societate ipsa & Lusitaniæ regno authoritatis, domi, forisque charus adeo & probatus viris principibus, & in primis Philippo II. Lusitanorum Regi Catholico, Gregorio item XIII. Pontifici Maximo, ut quæque expedire ad pietatem & religionem providisset homo egregiè industrius atque magnanimus, eorumdem nutu & auspiciis vel difficillima peregerit. Eruditione, probitatéque insignis audit à Petro Ioanne Nunnesio Valentino eximio Philosohpo, Philosophorúmque censore. Scripsit -

In Isagogen Porphyrii.

Dialecticam, libris VIII. sæpe excusam Romæ, Coloniæ apud Maternum Colinum 1567. in 8. Venetiis 1575. & 1611. Lugduni in 8. 1625.

Metaphysicam Aristotelis ex Græca lingua in Latinam fœliciter *translatam, atque eruditis commentariis illustratam*; tomis IV. Argentorati 1594. in 4. Quam translationem elegantiæ ac perspicuitatis commendatione ornavit Franciscus Suarez in indice primo ad suam *Metaphysicam*, cap. VII.

Vixit annis LXXI. Romæ quidem per septennium integrum Assistentis munus gerens Everardi Mercariam Præfecti generalis tempore, Olissipone diu Præpositus domus S. Rochi, provinciæque totius Visitator: denatúsque est in ista urbe magno omnium ordinum mœrore quarta die Novembris anno MDCXIX. -

PETRVS DEL FRAGO, Aragonius, ex *Vncastillo* hujus regni oppido, vir literis tùm sacris tùm profanis, triúmque linguarum peritiâ conspicuus, Parisiis unà cum Melchiore à Vosmediano, qui Accitanus posteà Episcopus fuit, literis datâ operâ, in contubernio simul cum eodem fuit Illustrissimi Præsulis Civitatensis Francisci à Navarra. Poësim coluit non infœliciter, advenientémque in Hispaniam Isabellam Valesiam Philippi II. Regis sponsam eo carmine excepit, cujus hæc inscriptio est,

Ad Isabellam Valesiam Gallorum Regis filiam, Philippo Hispaniarum Regi Catholico desponsam, in Hispaniam ingredientem Archangelus ejusdem provinciæ Princeps & defensor; junctis ejusdem authoris scholiis ad laudatum Melchiorem Vosmediano Accitanum electum; anno 1560.

Eodem aut sequenti anno creari meruit Vsellensis in Sardinia Episcopus; quâ mactus dignitate Synodo Tridentinæ interfuit: in eâque -

Orationem habuit in die Ascensionis Dominicæ anno MDLI. quæ simùl cum aliis Lovanii edita fuit, nupérque Parisiis. Incipit. *Verum illud, planéque compertum*. &c.

In Oscensem deinde Ecclesiam translatus anno MDLXXVII. diem vidit extremum postridie Kal. Februarii MDLXXXIV.

F. PETRVS DE S. FRANCISCO, Lusitanus, ordinis Minorum, scripsisse dicitur -

Sobre *el Psalmo* I. Olissip. 1629. 4.

F. PETRVS DE LA FVENTE, ordinis Minorum, Hispali scripsit -

Bre-

Breve Compendio *para aiudar à bien morir*. apud Ioannem Gomez de Blas 1640. cui adjungitur-

Vn Tratado *de las Gracias e Indulgencias del Cordon de San Francisco*.

PETRUS DE FUENTIDUEÑA, Segoviensis, natalem annum sortitus est superioris sæculi tertium decimum, Petri à Fuentidueña, & Mariæ de Medina parentum fausta proles. Grammaticis in patria imbutus Compluti mox collegam egit, ut vocant, cùm trilinguem, tùmque Rhetoricæ artis Professorem, tum Theologum; prætereáque ad Divi Ildefonsi, quod maximum & honorificentissimum est Academiæ illius collegium, apice inter hæc Doctorali ornatus. Post aliquod tempus ad Patres ivit in Tridentina urbe pro coronide Synodo imponenda congregatos, Petri Gundisalvi à Mendoça Salmantini Antistitis Theologus. Cujus quidem sacri conventus de eo judicium, existimationémque ex viri consuetudine, atque concionibus doctè ab eo atque eleganter habitis, rerúmque gravissimarum tractatione ingeneratam, omnibus fecit testatissimam commissa eidem ad *Invectivam* Fabricii Montani impii Sectarii, Poëtæque, his diebus delatam ad Patres, responsio. idque nutu & præcepto purpuratorum Concilii Principum, qui suam ipse operam modestè inter tot validos Ecclesiæ athletas patrono suo indicenti priùs excusavisset. Comitis Lunæ ad conventum ortodoxum Legati nomine, solenni oratione, quidquid officii publici erat, exhibuit. Dimissum ad Sedem suam Episcopum pòst sequutus, pœnitentiarium Salmanticæ sacerdotium canonicum ex præcepto Synodi tunc primum creatum, atque etiam exacto annorum duodecim intervalllo Albæ Archidiaconatum suscepit, tenuitque; biennio post, nempe Kalendis Maji anni MDLXXIX., ætatis autem LXIII. vivis exemptus. Iacet in Salmantini templi sacello Nicolao Præsuli sacro. Ejus omnia opera Ioannes Baptista Terranuova Salmantinus Typographus post Lovaniensem omnium *Tridentinarum Orationū*, novâ editione simul protulit: hæc scilicet,

Apologiam pro sacro & œcumenico Concilio Tridentino adversus Ioannem Fabricium Montanum ad Germanos. Seorsim hæc prodiit Ant. 1574. in 8.

Orationem ad Patres habitam in sacro Concilio Tridentino nomine Regis Hispaniarum Philippi II. pro Claudio Quignonio Lunæ Comite. Hæc seorsim Latina cum Martini Godoi de Loaisa Decani Seguntini, quem author sibi charum habuit, ad vulgarem Castellæ sermonem translatione simul edita fuit apud Roblesium Typographum Compluti anno 1564. in 8. & cum aliis Tridentinis Lovanii & Parisiis nuper.

Conciones duas habitas ad eamdem Synodum anno MDLXII. alteram Dominicâ Sanctissimæ Trinitatis; alteram in Natali D. Hieronymi. Salmanticæ 1569. in 8. Antverpiæque apud Plantinum in 8. Lovanii simùl cum aliis & Parisiis.

Nec tacenda laus, quæ Petro venit ex commisso illi, ut recognosceret, atque ex octo veteribus exemplaribus MSS. emendato (uti Ioanne Grialus refert in præfatione editionis Sancti Isidori operum Matritensi) juxtáque emendationem ab eo factam typis mandaro, unà cum aliis Doctoris sanctissimi & sapientissimi operibus, *De Ortu atque obitu Patrum* libello, quem nonnemo præcipuæ dignitatis scriptor, iniquè satis, ad alium quemvis pertinere voluit. Noster ad hæc in Cypriani monachi Cisterciensis, quo familiariter Compluti usus est, celeberrimi illius ævi sacrorum librorum interpretis, conscripta in *Psalmos XXXVIII. & CXXX. Commentaria* doctè quidem ad Martinum Godoium Loaysam præfatus est: uti & ad Nicolaum Strigoniæ in Hungaria Præsulem, *Orationes* ei duas ab Andrea Duditio Tininiensi Episcopo, regni illius ad Synodum Procuratore magno plausu habitas, officii & in authorem observantiæ causâ nuncupans.

PETRUS DE FUNES, Aragonius, laudatur à Lanuza in *Historia Aragonensi*, tanquam Scriptor antiquus-

De las cosas *de la Familia y Casa de Vrrea en Aragon*.

PETRUS GARZIA CARRERO, domo Calagurritanus, professione Medicus, atque hujus artis Doctor, primariúsque in Complutensi Academia Professor, doctrinæ ob excellentiam annumerari his meruit, qui salutem Philippi III. ex munere tuebantur: quo loco & famâ non vulgaris doctrinæ, quâ æqualium nemini cedebat, ostendit sese dignum editis his lucubrationibus;

Disputationibus nempe *Medicis, & Commentariis in I. Fen. libri IV. Avicennæ; in quibus non solùm quæ pertinent ad Theoricam, sed etiam ad praxim, locupletissimè reperiuntur*. Quas edidit Petrus Ferriolus authoris discipulus Burdigalæ in officina Guilielmi Milangii 1628. in folio.

Disputationibus Medicis & Commentariis ad Fen. 1. lib. 1. Avicennæ, hoc est de Febribus. Compluti apud Ioannem Gratianum 1612. deinde & Burdegalæ 1628. in fol.

Disputationibus tandem *Medicis & Commentariis in omnes libros Galeni De locis affectis*. Compluti 1605. & 1612. in fol. quibus intricatissimas disputationes in omnes hos Galeni libros subtilissimè enucleavit, ut ait Zacutus Lusitanus.

PETRVS GARZIA FERNANDEZ, inscribitur libro, cui titulus:

De Navegacion, derrotas y pilotage y anclage de la mar: quem Gallicè editum esse primò à Ioanne Marnetio Pictavii hac inscriptione, *Le grand Rotusier, pilotage & ancheragè de mer*, affirmat Antonius Possevinus lib. XV. *Bibliotheca* in fine, monétque Ant. de Leon in *Bibliotheca Indica* titulo *Bibliotheca Nautica* III.

PETRVS GARZIA DE GALARZA, domo ex oppido *Bonilla* sacri territorii Conchensis in Seguntinæ Academiæ collegio, mox Salmanticæ in D. Bartholomæi, togâ indutus, Philosophum in hac schola professus est; insupérque Doctoralis apicis honorem promeruit. Ex Murgitanæ hinc Ecclesiæ Canonico, ut vocant, magistrali, in Cauriensis Ecclesiæ Antistitem assumpsit eum Rex noster Philippus secundus famâ viri permotus, quæ quidem ferebat ubique eum, nec temerè, sacrarum literarum peritissimum. Cujus rei testimonium præstant:

Institutionum Evangelicarum Libri VIII. ad eumdem Regem Catholicum. Materiti 1579. in 4. Venetiis apud Societatem Venetam 1603. in 8. apud Ciottum 1604. in 8. Item tam Latinè, quàm vernaculè.

De Clausura Monialium controversia. Salmanticæ per Guilielmum Fochel 1589. in 4.

Post multa pietatis opera in Pontificio munere dispensata diem vidit extremum pridie nonas Maji anno MDCVI.

PETRVS GARZIA DE OLIVA, interpretatus est Iulii Cęsaris commentaria, quæ cum hoc titulo edita sunt,

Commentarios de Cesar. Toleti 1570. in 8.

PETRVS GARZIA DE TOLEDO, quantumvis in libro sic appellato:

Decisiones extravagantes ex variis Scriptoribus in utroque Iure Lectionibus collecta, editóque Neapoli 1580. in 4. Iurisconsultum se Neapolitanum appellet, formatio nominis, aut patriâ, aut saltem origine nostrum esse non ægrè persuadet.

F. PETRVS DE GODOY, natus in oppido Estremaduræ *Aldeanueva* nuncupato, Dominicanus sodalis, præstantissimi ingenii atque doctrinæ hac nostra ætate vir, Salmanticæ in schola totos viginti quinque annos explanandæ insumpsit Angelici Præceptoris *Summæ Theologicæ*, integrámque doctissimis commentariis lustravit atque illustravit; nemini secundus eorum, quos magno numero aluit, suspexítque sacræ scientiæ Doctores amplissimum illud lycæum: dignus scilicet, quem post alia domestica munera domúmque Salmantinam Stephano Protomartyri sacram integrè administratam Rex Catholicus Philippus IV. Concionatoris sui honore jam diu ornatium, ad Oxomensis sedis cathedram obtinendam Alexandro VII. P. M. commendaret. Quam quidem à die XXXI. Martii MDCLXIIII. laudabiliter regit. Edidit jam hoc tempore:

In Tertiam Partem S. Thomæ volumina tria. Primum prodiit Oxomæ anno 1666 secundum ibidem 1667. fol. tertium anno sequenti.

In Primam Partem tomi duo prælo subjecti jam sunt. Expectantur alia. Celebris est hoc tempore *Clypeus Theologicæ Thomisticæ* Ioannis Baptistæ Gonet Galli ejusdem ordinis Prædicatorum, qui tamen non uno in loco fragmenta se Petri nostri, ne perirent, collegisse ex M. SS. schedis, nimirum antequam typis commissa essent, non dissimulat: nempe tomo II. *De Scientia Dei* disput. VI. art. VII. §. 6. & parte II. *De Incarnatione*, disp. XXIIII. art. I. §. 3.

PETRVS GOMEZ, Lusitanus, Iesuita, ex Iaponia insula, ubi diu vixit, Christiani agri custos & cultor, etiam sub Toicosama illo immanissimo Ecclesiæ persequutore, scripsit:

Epistolas, quibus complectitur res gestas annis MDLXXXVI. MDXCIII. & MDXCVIII.

Historiam mortis trium Martyrum è Societate Iesu, qui anno salutis MDXCVII. in Iaponia crucifixi sunt.

Nonnulla etiam *De Rebus Sinensibus*: Prætereà linguâ & charactere Iaponico librum:

De Excellentia & utilitate martyrii, conditionibus ad illud necessariis, intentione, præparatione &c. quo plurimùm Christianos ad id subeundum animavit, anno 1598. Decessit ferè octogenarius circa annum MDC.

PETRVS GOMEZ DVRAN, patriâ ex Oppido *Azuaga* Magistratus S. Iacobi in Beturia, seu Estremadura, Iacobitarum crucem & regulam in monasterio Sancti Marci Legionensis urbis cùm suscepisset, in altero Sanctimonialium Sancti Spiritus, ut vocant, Salmanticæ Sacerdotium seu beneficium obtinuit: quo tempore scribebat:

Historia universal de la vida y peregrinacion del Hijo de Dios en el Mundo, con las descripciones de los lugares donde estuvo; duabus partibus, quarum primam vidimus Salmanticæ à Didaco Cusio excusam anno 1610. in 4.

PETRVS DE GOÑI, Pampilonensis, edidit:

Vida

Vida de *Nuestra Señora*. Antverp. 1608. in 8.

D. PETRVS GONZALEZ DE AZEBEDO, Palentinæ diœcesis oppidum, quod appellant *la Torre de Mormojon*, patriam habuit, Complutum Græcæ, Hebraicæque literaturæ, Rhetorúmque, Philosophorúmque, ac Theologorum disciplinæ gymnasium. Inde ad Pastorem, seu Parochum proprii municipii, móxque ad togatum Ovetensis collegii Salmantinum sodalem provectus, morúmque Philosophiam ibi professus, inter Canonicos Seguntinos, ut sacra Biblia doceret, atque inde inter Placentinos, ut de eadem, totáque fidei nostræ ac salutis summa de superiore loco verba ad populum faceret; magnâ pietatis atque eruditionis commendatione fuit allectus. Majoribus sic se initiasse videtur: nempe insulis Auriensis ecclesiæ, quam superioris sæculi anno LXXXVII. suscepit, nec non & Placentinæ sibi post septennium collocatæ, scripsit -

Elogia Sanctissimæ Mariæ Virginis è sacris monumentis ordinata, cum notis; hoc est, quidquid elogiorum Divæ Virginis in veterum PP. scriptis usquam occurrit. Salmanticæ 1624. 8. Cui operi si adjunxeris *Pietatem Marianam Græcorum* ex Menœis Græcis ante annos aliquot à Simone Vangnerechio S.I. Germano communicari cœptam Latinis hominibus, ingentem ac ditissimum elogiorum & laudum incomparabilis dominæ ac Deiparæ Virginis thesaurum paraveris.

Plura alia opera eum reliquisse inedita docet Alphonsus Fernandez in *Annal. Placentiæ urbis* lib. III. c XX. Vidimus nos literas Petri Valentiæ doctissimi viri ad Azebedum datas, de quibusdam Athenæi locis disputantes, quibus abundè ostenditur cum viro Græcæ eruditionis bene gnaro verba commutari.

Denatus est anno MDCVI. ætatis LXXVII relictâ sui non mediocri famâ, & virtutum documẽtis, munificentię in primis erga sacra loca.

PETRVS GONZALEZ GALLARDO, domo ex oppido *Frexenal* in montibus Marianis Pacensis diœcesis, viginti quinque annos maritimæ ac terrestris per occidentalem Indiam militiæ numerans, jam septuagenarius, quod mirum dixeris, anno Iubilæo sexcentesimo supra millesimum peregrinationem Hierosolymitanam in puerili adhuc ætate olim conceptam, virili animo arripuit, bienniόque absolvit, ordinis sancti Sepulchri dignitate equestri cohonestatus ibi consueto ritu. Atque à reditu scripsit -

Viage *de Gerusalem*. Hispali apud Ioannem de Leone 1605. in 8.

D. PETRVS GONZALEZ DE GODOY, vertit nunc è Gallico in Hispanum sermonem,

La Corte santa *del Padre Nicolas Causino*; pluribus voluminibus.

D. PETRVS GONZALEZ DE MENDOZA, Guadalaxarensis, Eneci Lopezii de Mendoza & Elisabethæ Aragoniæ Infantatus Ducum filius, Salmantinis datus fuit circa annum MDLX. Episcopus; qua dignitate ornatus, nec minùs integritate morum, doctrinæ præstantiâ & eloquentiæ non vulgaris merito, ad Tridentinorum Patrum sub Pio IV. Pont. Max. congregatorum Synodum se contulit; de cujus Historia rebúsque suo, hoc est, toto hujus ultimæ Concilii celebrationis tempore, curiosum formavit commentarium, qui ad res ejus cognoscendas maximè pertinet, adhúcque manuscriptus extat. Cui titulus -

Historia *del Concilio de Trento de la ultima celebracion del Papa Pio IV.* quácum videre est sententiam authoris in rebus, quæ inter Patres conferebantur, dictam.

Denatus fuit X. Septembris MDLXXIV. ætatis suæ LVI. Agit de eo Ægidius Gonzalez Davila in *Theatro Salmantinæ Ecclesiæ* & Ludovicus Cabrera lib. VI. *Histor. Philippi* II. cap. II.

F. PETRVS GONZALEZ DE MENDOZA, olim cùm è sacro fonte susciperetur, Ferdinandus appellatus, è Roderico Gomez de Silva, atque Anna Mendoza Pastranæ Ducibus natus anno septuagesimo primo supra sesquimillesimum; vix minori ætate in famulitio Regis exacta, Franciscanorum induit sibi sodalium gestamen in cœnobio Virgini Mariæ sacro, quod Saliceti, sive *de la Salceda*, in Carpentanis vulgò audit; cujus Historiam aliquando in lucem dedit hoc titulo -

Historia *del Monte Celia de Nuestra Señora de la Salceda*. Granatæ 1616. in fol.

Vidit quoque D. Thomas Tamajus eidem adscriptam -

Institucion *Autentica de la primera Regla de los Ermitaños de la Penitencia y Tercero Orden de S. Francisco*.

Epistolam ad Paulum V. Papam circa definitionem Mysterii immaculatæ Conceptionis; & -

Literas Pastorales (cùm esset jam factus Episcopus) *quibus ad votum pro immaculata Conceptione emittendum fideles suæ diœcesis adhortatus est & favoribus prosequutus*, Cæsaraugustæ 1619. idem scripsit.

Assumpsit is in religionis ingressu Petri nomen in memoriam familiaris sui magni Toletani Antistitis D. Petri Gonzalez de Men-

Mendoza, in Complutensique domo datâ literis operâ, post administrata plura domi munera, in hisque vices Præfecti generalis in Hispania gestas, Præsul primò Oxomensis, deinde ante habitas Pontificias literas, Archiepiscopus Granatensis anno scilicet MDCX. mox MDCXVI. Cæsaraugustanus, tandémque, ut Salicetanam suam domum, quam & pulcherrimis operibus & instructissimâ librorum supellectile ornaverat, propè haberet, Seguntinus renunciatur Episcopus; vir ad sanguinis claritatem, munificentiâ, prudentiâque ac dignitate eximius. Decessit anno MDCXXXIX.

PETRUS GONZALEZ DE MENDOZA, Societatis Iesu ex nobilissima ista Ducum Infantatus stirpe, fertur pro munere sibi injuncto formasse -

Informationem brevem pro tuendo titulo Immaculatæ Conceptionis.

D. PETRUS GONZALEZ DE SALZEDO, è regiæ Curiæ Advocato, creatus Iudex Prætorianorum militum, vulgò *de las Guardas de Castilla*; deinde prohibitarum importationum & extractionum, quod munus *Iuez de Contrabando* appellant; criminalium causarum Trium-vir missus fuit ad Granatensem Curiam, vir doctrinæ & eruditionis commendatione majoribus dignus. Scripsit enim post exquisitam Hieronymi de Zevallos & Francisci Salgadi industriam, ejusdem argumenti, quod isti olim tractaverunt, opus, quo non parum crevit ornamenti & munimenti, doctissimorum hominum judicio, arduæ ac difficilì illius structuræ; nempe -

De Lege Politica, ejúsque naturali exequutione & obligatione tam inter laicos, quàm Ecclesiasticos. Matriti apud Didacum Diaz de la Carrera 1642. in fol. Inde scripsit -

Analecta Iuris, sive ad Hispanas Leges in illarum novissima Compilatione novissimè auctas, & Philippi IV. Hispaniarum Regis sacro jussu, nec non doctissimorum Senatorum Iosephi Gonzalez & D.Ferdinandi Pizarro & Orellana cura & studio in unum collectas, Collectanea & Commentaria. Madriti 1643. Hæc prima pars est huius operis.

Vulgari etiam linguâ -

Tratado *Iuridico-Politico del Contrabando*. Ibidem apud Didacum Diaz de la Carrera 1654. in 4. Sed factus jam ante aliquot annos Iudex causarum criminalium in Curia Matritensi (*Alcalde de Casa y Corte* appellat idiotismus noster) succedente intempestivo à Gallis bello, scripsit accuratè -

Examen *de la Verdad en respuesta a los Tratados de los derechos de la Reina Christianissima sobre varios estados de la Monarquia de España*. Matriti in folio.

PETRUS GONZALEZ DE LA TORRE, Sacerdos, Rectórque Ecclesiæ parœcialis oppidi *Valdemoro* territorii sacri Toletani, edidit -

Tratado *muy util de las obras de misericordia traducido de Latin en Romance de las obras del famoso Doctor Alexandro Anglico*. Toleti apud Ioannem de Villaquiran & Ioannem de Ayala 1530. in fol. *Venerabilis* nuncupatione donatur in libri fronte ejus author.

PETRUS GOVEO DE VICTORIA, Hispalensis, Iesuitarum sodalis, peregrinatus est in America juvenis, unde fluxit ei scriptum post aliquot annos -

Su Naufragio, *y peregrinacion en la costa del Piru*. 1610. in 8. Hoc opusculum ipse in Latinum vertit, sed non edidit, lucem (ut æstimavi, cùm authoris beneficio olim legissem) propter elegantiam videre dignum.

Obiit Hispali extra Societatem, ferè septuagenarius.

PETRUS DE GRATIA DEI, Catholicorum Regum Haraldus, atque item Chronographus, reliquit genealogicum opus metricum, quod diversimodè solet appellari;

Linages *de España por el Rey de armas Gratia-Dei*; uti vocat Gundisalvus Argote de Molina: aliàs, *Libro de Gratia Dei Interprete de las Españas, en el qual se declaran las armas y blasones de España*. Interpretem, Haraldúmque idem munus intellige; nos dicimus *Rey de Armas*. Versibus, qui authoris nostri sunt, nescio quis Glossam adjunxit. Certè Glosographus *Gratiam-Dei* in iisdem laudat.

Relación *de la vida del Rey* D. *Pedro, y su decendentia*. M.S. extitit in Bibliotheca Olivariensi.

Historia *de la Genealogia de los Reyes*, an diversum, an idem sit cum aliquo ex superioribus, aut quæ sequuntur, nescius sum. Planè hoc ejus opus laudatum invenio. Nam & certum est scripsisse Historiam, quæ -

Historia de Gratia-Dei, nuncupari solet. Verba Hispana dabo Fr.Ludovici Ariz in *Historia Abulensis urbis* quartæ partis fine. *El Coronista Fr.Iuan de Arce para la recopilacion de las Coronicas del* Rey *D.Iuan, D.Henrrique, y D.Fernando tuvo necessidad de la Historia de Gratia-Dei: y el Doctor Caravajal Coronista de España con cedula del Emperador se la entregò, y la juntò con la que el hizo, y quedaron à su hijo Gonzalo Perez*. Hucusque Ariez.

In re Genealogica non multùm placuisse eum scio viris hujus studii experientissimis: nam Gundisalvus Argote de Molina de eo ait in prologo *Nobilitatis Bætica*. *Gratia-Dei*

Rey de Armas escriviò en redondillas, de muchos linages, que en algunas acertò, en las mas se viò lo poco que sabia. Hæc ille. Obiit certe in *Zafra* oppido Ducatus *de Feria*. Siquidem hoc refert Rodericus Alvarez Osorio in *Genealogia*, quam ineditam vidimus, *Familia de Osorio*, Alvaro Perez Osorio Marchioni *de Astorga* nuncupata. *Gratia-Dei* (inquit vernaculâ linguâ) *uno de los notables hombres, que en nuestros siglos concurrieron destas antiguedades, el qual espirò en mis manos en esta villa de Zafra, à quien el Conde mi Señor* (*De Feria* scilicet) *maguer niño a la sazon, le mandò hazer toda la honrra que a tal varon pertenecia*.

PETRVS GVERRA DE LORCA, Granatæ locum natalem sortitus, oriundus tamen à veteris Castellæ Santillanensi valle, *Herreráque de Ibio* illius oppido, Doctor Theologus, Granatensisque Ecclesiæ Canonicus, cùm sacrâ, profanáque doctrinâ perquam esset imbutus, adhibitâ insuper Latini sermonis eloquentiâ, utilem in tradenda ratione, qua Arabo-Hispanorum saluti consuleretur, operam in eo libro navavit, quem inscriptione tali foras emisit,

Catachefes Mystogogicæ pro advenis ex secta Mahometana, ad Parochos & Potestates. Matriti 1586. in 4.

PETRVS DE GVEVARA, Belforadensis Presbyter, apud Quæstores regios sacram rem gerens, edidit -

Arte general *para todas las ciencias en dos instrumentos, recopilada del Arte magna y Arbor scientiæ de Raimundo Lullo*. Matriti 1584. locupletiórque ibidem 1586. in 8.

Nueva Invencion *en seis Instrumentos, intitulada, juego y exercicio de letras de las Serenissimas Infantas D. Ysabel y D. Catalina de Austria, con el qual en muy breve tiempo se aprenderà todo el artificio y estilo de las Gramaticas impresas*. Matriti in 8.

Escala del entendimiento, *en la qual se declaran las tres artes de Grammatica, Dialectica y Rhetorica, y la universal para todas las ciencias*. Matriti 1593. in 8.

Nueva *y util invencion de aprender Grammatica*. Compluti edita est 1565. Hispali apud Alph. Barreram 1577. in 4. Matriti apud Alphonsum Gomez 1584. 8. quæ nec diversum fortè opus est à superiore. Latinè etiam scripsisse hunc audio-

Methodum inventionis & dispositionis (Rhetoricam credo)

Tabulámque Grammaticæ.

PETRVS GVTIEREZ, Sacerdos ordinis equestris *de Alcantara*, dedit in vulgus -

Las Diffiniciones *de la Orden y Cavalleria de Alcantara, con relacion de su origen y de los Maestros, que huvo en ella*. Madriti 1576. fol.

PETRVS GVTIERREZ DE AREVALO, Pharmacopola Matritensis, scripsit -

Exposiciones *sobre las cinco lavaciones y preparaciones del acibar*. Madriti typis Viduæ Cosmæ Delgado 1614. in 4.

PETRVS GVTIERREZ DE PAMANES, Poëta & Astrologus, opus hujus dedit nuncupationis -

Poesia exegetica; Canciones dodecapodes &c. a Nuestra Señora de la Victoria en su convento de Malaga. Nec non & -

Fantasia Poetica; batalla entre los Titanes y los Dioses. Malacæ apud Ioannem Rene 1607. in 8.

PETRVS DE GVZMAN, Abulensis, Presbyter Societatis Iesu, vir prudentissimus, & egregiis virtutibus præditus, ut ait *Bibliothecæ* author, scripsit doctè atque curiosè -

Bienes *del honesto trabajo, y males de la ociosidad, en ocho discursos*. Matriti in typographia regia 1614. in 4.

Hispanicam fecit è Latina Horatii Tursellini -

Vida *de S Francisco Xavier Apostol del Oriente*.

PETRVS HENRIQVEZ, Granatensis, Eques S. Lazari Hierosolimytani, in provincia Principatus ulterioris Neapolitani regni Iudex, sive proprio verbo, Auditor cùm esset, scripsit publicanda ab Hieronymo filio -

Consilia, sive Responsa, & alia septem Iuris opuscula. Venetiis 1605. in fol. Quibus & sua ipsius quædam consilia adjunxit Hieronymus Henriquez. Valerius certè Andreas in suo *Catalogo clarorum Scriptorum Hispaniæ* nescio an ulterius quid significet laudans Petri Henriquez I. Consulti *opera omnia* in duos tomos divisa, Venetiis apud hæredes Damiani Zenasi 1606. edita.

PETRVS HENRIQVEZ DE ABREV, Lusitanus, scripsit, vernaculâ gentis linguâ, ut credimus,

Vida *de Santa Quiteria*.

Testem hujus rei habeo G. Cardosum in *Agiologio* XXII. Maji lit. b.

PETRVS DE LA HERA, scripsit -

Repertorio *del Mundo, particular de las esferas del cielo, y orbes elementares, y de las significationes y tiempos correspondientes à su luz y movimientos &c.* Matriti 1584. in 4.

PETRVS DE HERRERA, Toletanus, eleganti vernaculo sermone edidit -

De-

Descripcion *de la Capilla de Nuestra Señora del Sagrario, que se erigiò en la santa Iglesia de Toledo y relacion de la antiguedad de la santa Imagen con las fiestas de su translacion.* Matriti 1617. in 4. apud Ludovicum Sanchez.

Translacion *del Santissimo Sacramento a la Iglesia Colegial de S. Pedro de la villa de Lerma con la solemnidad y fiesta que tuvo para celebrarla el Cardenal Duque de Lerma.* Matriti 1618. in 4.

Iornada *del Duque de Alcala a dar la obediencia en nombre de su Magestad a Vrbano VIII.* Romæ apud Hieronymum Mascardi 1625. in 4.

F. PETRUS DE HERRERA, Thomæ frater, quem Eremitæ Augustini parentis assecla suum agnoscunt, viri de ordine hoc amplissimo optimè meriti, Augustinianus & ipse inter Americanos degens scripsit linguâ Tagalâ.

Confesionario, Manilæ editum typis Thomæ Pinpin. 1636.

Amor de *Iesus.* Ibidem typis Aloysii Bertranii.

F. PETRUS DE HERRERA, Hispalensis, ordinis fratrum Prædicatorum, in Academia Salmantina primum tenuit locum docendi Præceptoris Angelici doctrinam: quo munere ingenti sui cum laude gesto cessit, ut ad Canarienses iret Episcopus, VII. die Iunii MDCXXI. ei Ecclesiæ impositus. De quo Dominicus Gravina V.C. in *Voce Turturis* parte II. cap. XXIII. *F. Petrus de Herrera* (inquit) *nunc Episcopus Canariensis, Scholasticus insignis, novus Ajoth utrâque manu pro dextera utens, in interpretando S Thoma subtilissimus, & in scripturis sacris exponendis profundissimus; cujus innumeræ in scholastica & expositiva Theologia lucubrationes nondum impressæ manibus omnium teruntur, evolvuntur, avidissimè expetuntur.* Hæc ille. Ejus extat

Tractatus de Trinitate D. Thomæ Aquinatis, cum commentariis & disputationibus, Papiæ editus à Ioanne Bapt. Rubeo 1627. in 4. Hujus quoque M.S. vidi volumen justum Matriti apud quemdam Dominicanorum sodalem.

De Conceptione Deiparæ Virginis. In Archio Romano totius Ordinis ad S. Mariæ supra Minervam sacræ ædis cœnobium servantur, atque editionem spectant omnia ejus opera; quorum catalogum in Appendice forsan dabimus.

PETRUS HIERONYMUS DE APONTE, ab eis, qui Castellanæ nostræ gentis virorum nobilium stemmata & genealogias præcipuo studio persequuntur, veracissimus & diligentissimus earum audit enarrator. Vidimus nos testimonium quoddam ab eo datum de hujusmodi re quadam Matriti XX. die Ianuarii anno MDLXXV. in quo profitetur ipse notarium se esse, seu tabellionem regium, & jam à XV. annis Receptorem Prætorii regii Granatensis. Ita eos, qui per provincias delegatis regiorum Senatorum vicibus ad probationes accipiendas & alia publica negotia agenda utuntur, vocant. Hoc toto temporis spatio elaborare se ait, ut Regi in manus offerat, librum *Hispaniæ Luciferi* nomine inscriptum, in quo agitur de illustrium & generosorum regni hujus hominum successionibus, quidquid antiquorum omnis generis monumentorum, Historiarum scilicet, regalium privilegiorum, donationum publicarum, templorum ac monasteriorum erectionum ac donationum, sepulchralium denique titulorum memoriâ deprehenditur. Nec non ab instrumentis probationum à litigatoribus in judicio datarum plura se, ut Officialem publicum, didicisse testatur; omnia hæc multi temporis peregrinatione, multâ industriâ & diligentiâ se collegisse, fructúmque ex his operæ factum habere confirmans. Quare ad ejus libri fidem, ut simpliciorem aliis & puriorem undique provocatur, laudátque eo nomine inter alios Ambrosius Morales in Discursu *De los Privilegios*, ante *Historiæ* suæ *Hispaniæ* librum XIII. sive initio ultimi voluminis. Vulgaris fama est jussu & auspiciis id confectum opus V.C.D. Francisci à Bobadilla & Mendoza S.R.E. Cardinalis Episcopi Burgensis, quem summè hoc studio delectatum omnes sciunt. Liber hactenus typographiâ intactus, sed per varia exempla apographa multiplex factus, nescio an aliquid alienæ manus & ambitionis ubique se ingerentis sordium contraxerit. Variat etiam titulus seu libri inscriptio; sed præferamus nos quod vulgare magis est, scilicet

Lucero de Nobleça, *de Pedro Geronimo de Aponte.* Audio tamen opus recognovisse & amplificasse Sancium Bustum de Villegas Abulensem Episcopum qui tamen, ut ex tabulis notum est hujus Ecclesiæ, anno MDLXXXI. hoc est, sexennio vix integro à die superioris testimonii transacto, diem suum obiit. Idem opus est, *Genealogias ilustres de las familias mas insignes de España con sus principios, aumentos, divisas, y estados, que posseen.*

PETRUS HIERONYMUS CENEDO, Aragonius, Cæsaraugustæ, ut audio, natus, Iuris Canonici consultissimus, Poëtáque non vulgaris venæ, cujus epigramma Latinum elegans affixum legimus *Patrocinio Cæsaraugustani Gymnasii* Ioannis Gasparis Hortigas; Canonicus fuit & Prior seu Præfectus almæ Ecclesiæ S. Mariæ *del Pilar* ejusdem urbis, præstanti vir judicio, ac doctrinâ. Scripsit

Pra-

Practicas quæstiones Canonicas & civiles: quas edidit Hieronymus authoris frater, sodalis Prædicatorum, adjungens ex schedis ejusdem manuscriptis -

Centuriam singularium Iuris; hoc est, propriam interpretationem quamplurium præpositionum, adverbiorum & dictionum Iuris; in qua dictiones aliquas Hieronymus ipse ex propria penu addidit. Cæsaraug. apud Ioan. de Lanaja 1614. in fol.

Collectanea Iuris Canonici. Ibidem 1592. fol. Vulgari quoque linguâ -

Alegacion *sobre el derecho de asentarse y votar en Cortes el Syndico de la Iglesia de Nuestra Señora del Pilar immediatamente despues del de la Metropolitana de Çaragoza*. Ibidem 1605. in fol.

D. PETRUS HIERONYMUS GALTERO, Antiquariensis, Poësim sponte Musarum, atque ideo fælicissimè coluit. Elati ac sublimis ingenii, variæque argumentum eruditionis ab eo datum est, cùm ederet -

Elogio *al Retrato de la Magestad de Felipe IV*. si demas peregrina quædam verba licenter usurpata, decore atque elegantiâ non vulgari poëmatium in 4.

Alia quoque poëtica elucubravit. Ejusdem credo esse -

Los Discursos *sobre el nadar*. 1644. Neapoli degebat ante unum aut alterum annum.

PETRUS HIERONYMUS SANCHEZ DE LIZARAÇO, Aragonius, domo ex *Biel* municipio, quod ad diœcesim Pampilonensem pertinet, Decanus & Canonicus Ecclesiæ Turiasonensis, sacræque Theologiæ Doctor, præter multiplicis doctrinæ præstantiam, eam discendi ac docendi methodum commendaturus aliis, quem Raymundus Lullus Majoricensis primus in literas invexit, plura hujus argumenti, aliáque in specimen Artis Lullianæ à se utiliter exercitæ elaborata domi habebat. Quorum extat -

Methodus generalis & admirabilis ad omnes scientias faciliùs & citiùs addiscendas, in qua eximii & piissimi Doctoris Raymundi Lulli Ars brevis explicatur, & multis exemplis, variísque quæstionibus ad praxim, quod nunquam factum legitur, apertissimè reducitur. Turiasone 1613. & 1619. in 4. Hispanéque -

Contra la Sobervia, *y contra la Avaricia*, libros duos edidisse fertur, quod posthumum prodiit opus anno 1614. hâc, ut credo, inscriptione, *Declaracion de la Ley Christiana &c.* nam sic inscriptum opus, & hoc ipso anno editum huic tribui solet,

Artem magnam Raymundi similiter explanatam & illustratam, aliósque plusquam triginta diversarum rerum Tractatus prælo, quod propriis sumptibus domi suæ instruxerat, propediem subjecturus erat, nisi mors editioni, curæque intercessisset; quæ hominem natum, doctrinæque & pietatis merito longiore vitâ dignum VII. Kal. Majas anni MDCXIV. extinxit. Laudat hunc Vincentius Blascus altero volumine *Aragon. Historia* lib. V. cap. XLVI.

PETRUS HURTADO DE MENDOZA, Cantaber ex oppido *Valmaseda*, Presbyter Societatis Iesu, Philosophiæ inter suos Pompejopoli, Theologiæ autem Vallisoleti & Salmanticæ Professor clarus; *cujus indoles, & ingenium* (ait *Bibliotheca* author) *lucent in scriptis, atque ea vix sine titulo laudis à doctis hujus ætatis viris in testimonium adducuntur*. Præerat studiis in collegio Vallisoletano, cùm *Bibliotheca* ista prodiit in lucem; ediderátque -

Commentarios in universam Philosophiam, sexies jam ut minimùm recusos; qui ex posterioribus editionibus ab anno MDCXXIV. auctiores & correctiores prodierunt. *Summulas* certè editas vidimus Salmanticæ 1621.

Commentarios de Fide, Spe & Charitate.

De Incarnatione Verbi divini, tomũ primum. Antverpiæ apud Martinum Nutium 1634. in fol.

Paraŕeque illo tempore ait Alegambius

De Incarnatione, tomum II. & -

Commentarios in Primam Partem S. Thomæ.

Scimus edidisse -

Disputationes De Ente transnaturali, tomis IV. Tolosæ in 8.

PETRUS HURTADO DE LA VERA, fabulosum opus ex Italico edidit, hoc titulo -

Historia *del Principe Erasto hijo del Emperador Diocleciano*. Antverpiæ 1573. in 12.

Dedit idem -

Comedia *intitulada, Doleria del Sueño, del Mundo*. Ibidem 1572.

PETRUS IACOBUS (vulgo IAIME) ESTEVE, natales *Morellæ* oppido regni Valentini, artis verò Medicæ documenta Monspessulano & Parisiensi Gallorum gymnasiis accepta retulit. Excellentiâ tamen ejusdem professionis, atque in eâ partis Anotomicæ, quæ secare docet mortuorum corpora, ut vivis etiam prosint inanima, nec non Mathematicarum disciplinarum, Poëtices, ac trium linguarum peritiâ, inter nos in urbe Valentiâ atque ejus Academiâ floruit. Quantumvis ipse alicubi queratur se non eo pretio haberi, quo se dignum haud immodestè is, qui supellectilis suæ conscius est, existimare potest. Librum enim suum quemdam sic affatur.

Ergo quod invisus maneas, sufferre memento:

Scilicet in patria nemo Propheta sua.

Portasse is dicitur in Valentinam suam scholam ex Monspesulana illa Galeni doctrinam; cujus se peritissimum satis demonstravit scribens -

In Hippocratis librum secundum Ἐπιδημιῶν *seu popularium morborum, commentarium*. Valentiæ 1551. atque iterum apud Gasparem Hurtado 1582. in fol. *usque eò eruditum* (ait Schotus) *doctisque hominibus gratum, ut vel æmuli, invidiâ judice, Galeni compilasse scrinia, cujus in hos libros labor temporum injuriâ intercidisset, jactitarint*.

Nec non & -

Nicandri Colophonii Theriaca heroico carmine reddidit, & *scholiis* explanavit. Valentiæ 1551. antequam Ioannis Gorræi in Gallia, Euriciique apud Germanos opera hac in re laudaretur. Ioannes tamen Lonicerus Germanus & ipse id olim fecerat, oratione tamen solutâ, & quidem scholiis etiam additis, quæ Coloniæ prodierunt apud Soterum 1531. Gallicis versibus omnia etiam Nicandri opera à Iacobo Grevino Picardo reddita sunt.

F. PETRVS IAIME (*Iacobum* sonat) TRISTAN, ordinis Minimorum Sancti Francisci de Paula, scripsit -

Enchiridion *de Varones ilustres de la orden de los Minimos*; teste Montoiâ in ejusdem ordinis *Historia*. Prodiit Barcinone ex domo Stephani Liberòs 1618. in 4.

F. PETRVS DE IESV (cujus nam religiosi ordinis mihi incompertum) edidit -

Acto de contricion *y exercicio espiritual que la alma tiene pidiendo à Dios perdon*. Matriti apud Didacum Flamenco 1618. in 16.

F. PETRVS A IESV MARIA, aliàs DE LA SERNA, Hispalensis, ordinis excalceatorum B. Mariæ de Mercede, provinciæ Conceptionis cùm Præfectus, tum deinde generalis, ut vocant, Diffinitor, Theologus doctissimus, scripsit -

Commentaria *in Logicam Aristotelis*. Hispali 1624. in 4.

Sufficientiam *Concionatorum, quæ ex omnibus coalescit Theologiæ veritatibus, quæ ad fidei Catholicæ cognitionem & verbi divini prædicationem conferunt*. Lugduni 1636. 8.

Vulgari etiam sermone -

Cielo espiritual *trino y uno*. Hispali 1633. in 4.

Ediderat olim, dum ad collegium S. Laureano Martyri sacrum ejusdem patriæ urbis, curæ studiorum præesset, sacrámque è primaria cathedra scientiam doceret, priúsquam è primigenio ordine, quo censebatur, sacræ nudipedum reformationis sacramentum diceret, -

Estatutos *y Constituciones, que an de guardar los Esclavos de Nuestra Señora de la Merced*. Hispali, ex officina Didaci Perez, 1615. in 8. M. SS. reliquit, editionique parata, *De Fide, Spe & Charitate in 1. 2. D. Thomæ*; alias *in 2. 2.* quæ *commentaria* in cœnobio S. Barbaræ Matritensi custodiri nobis fuit relatum. Item, *In Apocalypsin*: Hispanéque *Apologetico por los libros de plomo del Sacro Monte de Granada* in 4.

PETRVS IOANNES BERENGVER & MORALES, domo ex oppido *Alicante* regni Valentini, Theologus bene literis sacris, Interpretúmque sacrorum, totiúsque Theologiæ doctrinâ instructus, Rector cùm esset Paræcialis Ecclesiæ oppidi *Xixona* vocati, tribus tomis edidit -

Vniversal explicacion *de los mysterios de nuestra Santa Fee*. Valentiæ non ex una officina emanarunt 1608. in fol. & aliàs.

PETRVS IOANNES MICON, Valentinus, ut credo, scripsit -

La Sagrada Pasion *de Nuestro Redentor Iesu Christo en Redondillas*.

Hæc est in *Thesauro sacræ Poësis* Hispano, quem Stephanus quidam de Villalobos edi curavit Toleti 1587. in 8. qui posteà recoctus fuit Madriti anno 1604.

PETRVS IOANNES MONZON, Valentinus, patriæ urbis Ecclesiæ unus è Præpositorũ collegio (*Pabordres* appellat vulgus) qui formandæ literis juventuti vacant ex munere, propter ingentem studiorum Philosophiæ, quam in patria tunc profitebatur, existimationem, evocari in Lusitaniam, scholámque Academiæ Conimbricensis meruit à Ioanne III. Portugalliæ Rege fundatore, ac docendæ Philosophiæ unà cum Nicolao Gruchio Parisiensi operam navare. Scripsit hic -

Compositionem *totius Artis Dialecticæ Aristotelis ad usum traductam*. Valentiæ 1566.

De Locis apud *Aristotelem mathematicis*: eodem anno.

Elementa Arithmeticæ, *ad disciplinas omnes, Aristoteleam præsertim Dialecticam ac Philosophiam apprimè necessaria, ex Euclide decerpta*. Valentiæ apud Petrum de Huete 1569. in 8. apud Ioannem Mey 1559. 8.

Tabulas *Historiarum omnium temporum, & sæculorum* ei adtribuit Petrus Augustinus Morla in præfatione *Emporii Iuris*, ubi Valentinos scriptores laudavit.

Enarrationes *locupletissimas, & Homilias in Evangelia, quæ Dominicis Adventus leguntur*. Valentiæ apud Petrum de Huete 1577. in 8. Quod opus ut conficeret, dato

hoc

hoc discipulorum precibus, absolutam jam à se alio tempore edendam reliquisse dicitur.

Enarrationem in Evangelicam D. Mathæi Historiam. Quæ inedita mihi videtur remansisse.

Meminit Monzonis Gaspar Escolanus lib. V. *Valentinæ Historiæ* cap. ultimo.

PETRUS IOANNES NUNNESIUS, vulgò NUÑEZ, Artium Doctor, Valentiæ urbi faustos natales, educationémque in literis Latinis & Græcis, liberaliúmque artium studiis optimam debuit; Lutetiæ autem Parisiorum, quò ferè nostri omnes illius ætatis homines, quibus in corde erat doctrinæ non vulgaris amor, tanquam ad nundinas disciplinæ omnis contendere solebant, inclytos amœnioris literaturæ ac Philosophiæ præceptores Hadrianum Turnebum, Audomarum Talæum, Petrum Ramum & Iacobum Carpentarium ejus Academiæ lumina. Horum exemplo Græcę totius ac Latinæ eruditionis instrumento dives Philosophorum veterum, ac præcipuè Aristotelis eorum omnium aliquot jam sæculorum judicio principis doctrinam in ipsis quæsivit fontibus, ac toto pectore hausit, ut patriæ restitutus uberrimos Philosophię fructus inter cives suos Academiæ Professor cooptatus faceret. Cæsaraugustæ etiam, post Valentinum solenne stadium egregiè decursum, eamdem scientiam docuit, insignésque discipulos sortitus est; quorum aliquos Andreas Schotus, quem Nunnesius noster in ædibus Antonii Augustini Tarraconensis Præsulis tunc commorantem charum in paucis habuit, in elogio ejus non mediocri donatos laude in posterorum memoriam venire voluit. Abhinc Valentiæ in patria, &, cùm hanc urbem parum sibi faventem, juvenésque ejus gymnasii Oratores per æmulationem sibi passim detrahentes magno cum animi cruciatu expertus fuisset, relictâ eâ, Barcinone in Academia eloquentiæ præceptis, Græcarúmque literarum studio juventutem pluribus annis exercuit, & magno operæ pretio facto ad capessenda majora dimisit. Aliquando tamen scholâ cedens privatum otium ac vitæ cælibis, quam elegerat, quietem & tranquillitatem lautiora sibi senex fecit librorum & amicorum consuetudine. Collegerat quippe non parvam librorum, præsertim Græcorum, vim; familiaritérque per literas, corámve homines præsentes aut in vicinia doctissimos frequentavit; in Catalonia summos, quos diximus, viros Tarraconensem Antistitem, ejúsque domesticum Andream Schotum, uti in Valentiæ suo regno Ioannem Baptistam Cardonam Dertusanum, Iosephum Stephanum Oriolensem Episcopos, & Ioannem Baptistam Monllorium Canonicum Valentinum ac summum Philosophum. Octogesimo fere ætatis anno is tandem fato functus dicitur IV. Idus Martias secundi supra sesquimillesimum: in quo bonas omnes literas ingentem jacturam fecisse communis fuit ejus temporis hominum, qui existimare de hac re idoneè poterant, persuasio. Fuit enim, ut verbis Gasparis Scioppii laudem e *Consultationibus de Scholarum & studiorum ratione* desumptis, *Philosophorum & Philosophiæ Peripateticæ facilè Princeps, & interiore Græcarum ac Latinarum literarum notitiâ, sermonísque elegantiâ nemini secundus*. Ea verò quæ ad posteros memoriam ejus honorificenter transmiserunt, vel Grammatica, vel Rhetorica, vel tandē Philosophica sunt. Prioris generis hęc.

Grammatistica, seu de genuina Gręcarum literarum pronuntiatione; cui accessit.

Libellus de mutatione linguæ Græcæ in Latinam. Barcinone per Ioannem Cendrat 1589. in 8.

Grammatica Græca Institutiones.

In Phrynicum de Vocibus Atticis (à se è Græco versum) *Notæ* longè auctiores quàm antea ab aliquo, ad Andream Schotum amicum directæ. Augustæ Vvindelicorum nescio quo anno.

Epitheta sive apposita è Marco Tullio Cicerone collecta. Valentiæ 1556. in 8. Venetiis 1570. Lugduni 1571. in 8. Coloniæque eodem anno. Barcinone tandem auctiora 1588. in 4. cum accessione *Rationis, quâ hæc Epithetorum supellex possit variè & copiosè exerceri*.

Rhetorica autem hæc;

Rhetoricæ Institutiones, libris V. ex Hermogenis methodo, & progymnasticis potissimùm Aphtonii. Barcinone 1578. primùm, deindéque 1585. apud Iacobum Cendrat, tertiúmque locupletiores 1593. apud Sebastianum Cormellas, semper in 8. *fæliciùs quidem aliquantò* (ait Gerardus Ioannes Vossius lib. I. *Institutionum Oratoriarum* pag. 178.) *quàm à magno Rhetore Georgio Trapezuntio id est factum*. Has in vernaculam Hispaniæ linguam transtulit Michaël Sebastianus presbyter, Galvensis Rector, olim Nunnezii auditor anno 1624. quod opus manu dumtaxat vidimus exaratū.

Philosophica verò.

De Studio Philosophico, sive de rectè conficiendo curriculo Peripateticæ Philosophiæ, déque docentis ac discentis officio Consilium. Hoc Francofurti editum fuit post veteres fortè aliàs editiones in typographia Commeliniana, atque item Lugd. Batavorum 1621. in 8. Accedit.

In Vitam Aristotelis, Ammonii sive Philoponi, seu velis in veterem ejusdem *Vitæ* Latinam interpretationem *Notæ seu scholia*. typis Lugduno-Batavis Ioannis Dieforsi.

Oratio de causis difficultatis Aristote-

 le.

lea, Valentiæ olim habita, atque publicata anno 1558. in 8. atque etiam Francofurti cum aliis duabus ejusdem argumenti 1591.

De Claris Peripateticis liber, cujus ipse meminit in *Notis* ad superiùs laudatam *Aristotelis Vitam*, nescio an in hominum lucem prodierit.

In Aristotelis Organum (Perionio & Gruchio interpretibus) *Scholia atque argumenta*.

Anonymi Compendium de Syllogismis, è Græco versum dedit Valentiæ apud Mey 1553.

De Constitutione Artis Dialecticæ: cui adjunxit, ne methodus analytica deterreret brevitate suâ lectores, *Commentarium in eamdem*. Valentiæ 1554. in 8.

Institutionum Physicarum IV. libri priores collecti μεθοδικῶς *ex decretis Aristotelis*. Ibidem eodem anno apud Ioannem Mey in 8. Nec diversum esse opus —

Physiologiam credimus, quam ei Schotus attribuit. Mansisse apud heredes, præcipuè Hieronymum Nunnesium fratris Senatoris regii Valentiæ filium, qui & ipse, cùm & in Professione publica & in possessione Bibliothecæ patruo successisset, immaturâ morte præreptus obiit anno MDCIII. Andreas Schotus refert —

De Usu Logicæ libros toties promissos,

Epitomem τῶν μετὰ τὰ φυσικά

In Homerum & —

In Aristotelem observationes.

Habemus nos MSS —

De situ Orbis explanationes in Dionysiū Afrum a se dictatas Valentiæ anno MDLXII. quas ex codice collegii Iesuitarum Granatensis habuimus.

PETRUS IOANNES OLIVARIUS (vulgò OLIVER) Valentiæ Edetanorum natus, Compluti literarum & in his Græcarum rudimenta à Dominico Cretensi, dein Lutetiæ Parisiorum easdem literas Græcas à Iacobo Rhodio Marci Musuri nepote didicit. Philosophiam meram, hoc est, non sophisticam, avocante eum ab hujus pestiferæ, ut ipse appellat, artis, quæ tunc temporis in ea schola florebat, Professoribus, & in rectà via manuducente Iacobo Fabro, excepit. Mansit inde in Gallia præcipuè, cui non minùs debere se, quàm patrio solo, alicubi profitetur. Per triennium quoque diversatus in Georgii Austriaci Caroli Imperatoris patrui Leodiensis Præsulis familia, in Angliam etiam & Germaniam, Batavósque nec non & in Hispaniam suam aliquando delatus est. Cujus Hispanicæ peregrinationis, si ejus ita appellare licet, qui domicilium alibi gentium fixerat, meminit ipse in *Melæ* caput primum libri III. *Annotationibus*, contentionem inter se & Gasparem Contarenum Venetorum Legatum, Balthasarémque Comitem Castillionæum de fluxu & refluxu maris, quem non bene Aristoteles percepit, Toleti olim habitam referens. Extāt ejus, quod sciā, proximè laudati à me —

Pomponii Melæ De Situ Orbis lib. III. unà cum auctario annotationum, instaurationéque totius libelli, & castigatione per quam multorum locorum &c. ad Carolum Cardinalem Lotaringum. Parisiis 1536. Lugdunique apud Antonium Vincentium 1551. in 8. & Basileæ apud Rob. VVinter. 1557. in 4. De hoc opere Andreas Schotus in *Spicilegio* ad eūdem *Pomponium* & Isaacus Vossius in præfatione ad eumdem censent; item —

Scholia in Solini Polyhistora.

De Prophetia & spiritu Prophetico. Basileæ apud Ioannem Oporinum 1543. in 4.

Porphyrii Isagogen, Prædicamenta Aristotelis, librum de Enuntiatione, & Priora resolutoria castigavit, edendáque Vechelio dedit Parisiis Græcè.

Annotationes in Ciceronis opus De Finibus bonorum & malorum. Basileæ 1544. Parisiis 1573.

Scholia in Ciceronis fragmentum de Somno Scipionis: item *Summa Capita in Ciceronis Philosophiam moralem*; unà cum aliis quibusdam libellis. Basileæ apud Robertū Vvinter. 1538. & priùs Pictavii 1535. in 4.

Annotationes in secundum Plinii librum. Parisiis apud Vechelium.

In editione hic *Pomponii Melæ* Lugdunensi alumnum se se in literis, seu Præceptorem potiùs Christianissimæ Francorum Reginæ appellat.

PETRUS IOANNES PERPINIANUS vulgo PERPIÑAN, Valentinus ex oppido *Elche* huius regni (Melæ *Illici*, unde *Illicitanus Sinus* apud eumdē) Societatis Iesu presbyter, ad eloquentiā veluti factus, adimplevisset utique omnes huius admirabilis & ornatissimæ facultatis numeros, spémque à doctissimo quoque olim conceptam, adequaturum nempe eum summos omnium ętatū oratores, si non egregiam ejus de posteritate benemerendi voluntatem atque optimos præclari muneris labores in medio ætatis & famæ cursu intempestiva mors incidisset. Adolescens enim in Lusitaniæ Academia Conimbricensi adulto jam dicendi vigore armatus imitationem veterum, præcipuéque Ciceronis, fœliciter urgebat, cœterósque omnes, qui propter hoc studium celebrabantur, anteibat. Deinde Romæ in Italia diu hæsit ornatissimi scriptoris ac disertissimi & copiosissimi oratoris laudem à summo quoque hujus rei censore consequutus; adeo ut M. Antonius Muretus nulli eorum secundus ad Darium Bernardum scribens *Variarum lectionum* lib. xv. cap. 1. in neminem alium convenire meliùs posse illud de

de Nestore elogium, *cujus ex ore melle dulcior fluebat oratio*, affirmare non dubitaverit. Et Q. MariusCorradus in *Epistola* ad ipsum scripta *plurimarum rerum* in eo *scientiam, splendorem orationis, acumen ingenii & omnium studiorum gravitatem & elegantiam* agnoverit. In Gallia demum sibi datam sensit exercendæ suæ artis cum majore adhuc & uberiore hominum fructu copiam, ex quo argumenta Catholicorum dogmatum, quæ jam diu eterodoxi dissertatores omnibus præstigiosæ doctrinæ viribus labefactare sunt conati, miro atque impenetrabili facundiæ robore communiendi & actionibus publicis ad concionem habitis propugnandi nactum se esse locum opportunum conspexit. Repetitæ pluries ab eo contentiosi huius generis pro vero Dei cultu ac retinenda religione majorum Orationes non sinunt hunc ejus animum & conceptum de Catholica Ecclesia quotidie magis benemerendi votum è legentium animis excidere. Quæ eædem cum aliis hodie extantes intempestivum magni Oratoris obitum, æqualibus adhuc acerbiorem, quòd declamantem eum audire iis contigit, posteris etiam qui vel nunc dimidiam eloquentiæ ejus partem oculis excipimus & amplexamur, ingentem huic studio atque nomini Hispano jacturam attulisse nunquam non persuadebunt.

Orationes, inquam, *duodeviginti*. Romæ, Coloniæ 1573. Leodiique apud Henricum Hovium 1598. in 8. alibique; quarum hæc argumenta.

I. De Societate Iesu gymnasiis ac de ejus doctrinæ ratione, coram Ioanne III. Lusitaniæ Rege habita Conimbricæ Kal. Octobris MDLV.

II. Laudatio funebris Ludovici Principis ejusdem Ioannis III. Regis fratris germani ibidem dicta eodem anno.

III. IV. & V. quæ trium librorum vicem gerunt, *Laudationis in B. Elisabetham Lusitaniæ Reginam*, anniversariis natalis ejus diebus nonarum Iulii annorum MDLVI. MDLVII. & MDLVIII. dictæ.

VI. De Rhetorica discenda; Romæ in gymnasio Societatis, cum scholæ Rhetoricæ Præpositus ad explicandos Tullii Ciceronis *De Oratore* libros se accingeret, pridie nonas Novembris MDLXI.

VII. De perfecta Doctoris Christiani forma, Romæ coram aliquot Cardinalibus in renovatione studiorum MDLXII.

VIII. Ad Carolum Borromæum Card. ampliss. & Franciscum Vargam Regis Philippi II. legatum, Romæ, cùm secundum *De Oratore* librum explanaturus esset, mense Septembri eodem anno.

IX. De Deo Trino & Vno, & Ecclesiæ consensione, Romæ in sacello Pontificio præsente Pio IV. Sanctissimæ Trinitatis die MDCLXIII.

X. Ad eumdem Pium IV. P.M. quam dixit in atrio gymnasii Societatis Iesu, cùm id ille beneficii, gratiæque causâ humanissime inviseret pridie Kal. Aug. MDLXIV.

XI. Ad Romanam juventutem, de avita dicendi laude recuperanda, Romæ in eodem gymnasio, cùm Aristotelis *Artem Rhetoricam* interpretandam suscepisset, octavo idus Novembris MDLXIIII.

XII. De retinenda veteri religione & falsa recentium Hæreticorum doctrina rejicienda, Lugduni in publico Societatis Iesu gymnasio.

XIII. De eodem argumento, Parisiis III. non. Iulii MDLXVI.

XIV. De eadem re, Parisiis XVI. Kal. Iulii MDLXVI.

XV. De eadem re, Parisiis pridie Kal. Iulii MDLXVI.

XVI. De eadem re, Ibidem eodem anno XII. Kal. Augusti.

XVII. De eadem re, Ibidem III. Idus Augusti ejusdem anni.

XVIII. De Divina & humana Philosophia discenda, Parisiis dicta mense Octobri ejusdem anni MDLXVI.

Prodiit quoque ejus -

De Vita & moribus B. Elisabethæ Lusitaniæ Reginæ Historia, Coloniæ typis Bernardi Gualteri 1609. in 8.

Decessit alienissimo tempore, eùm ad eum salutaris doctrinæ dogmata de loco superiori ostendentem omnis omnium concursus fieret, cùm hæreticæ factionis insidias patefaceret, impetum frangeret, tela retunderet; decessit, inquam, florente adhuc ætate nimis immaturâ morte summo ingenio vir, incredibili scientiæ copiâ, maximâ jam apud omnes bene sentientes existimatione & authoritate Perpinianus noster; ait Paulus Manutius datis ad Zerbinum Ritium literis; trigesimo sexto scilicet ætatis anno v. Kal. Novembris MDLXVI.

PETRVS IOANNES VILLVGA, Valentinus, scripsit, adhuc, ut credo, ineditum -

Repertorio de todos los caminos de España, hasta agora nunca visto, en el qual hallarán qualquier viage, que convendria andar, provechoso para todos los caminantes, compuesto por Pero Iuan Villuga Valenciano anno Domini MDXLV. cum privilegio Imperiali in 4. Hunc titulum habet liber M.S. quem inter alios Abbatis Laudensis laudat Antonius Sanderus in *Bibliotheca Belgica manuscripta*.

PETRVS IORDANVS VRSINVS, Italus forsan origine, Vallisoleti causas defendit, & in Academia Ius Canonicum pomeridianis horis interpretatus est. Inde honorum capessendorum causâ in regnum veniens Neapolitanum regiæ Cameræ Præsidem, ac postea Collateralis, ut vocant, Concilii Regentem etiam in supremo Italicarum rerum

Ma-

Matritensi egit senatu. Quo munere aliquandiu gesto ad magni Concilii S. Claræ Præfecturam administrandam rediit Neapolim anno MDCXXVI.

Ibi edidit -

Tractatum de Successione Feudorum, & maximè Neapolitani regni. Apud Robertum Mollum 1639. in fol. Hæc ex Nicolai Toppii *De Orig. Tribun. Neap.* parte II. lib. III. c. 1. n. 34.

F. PETRUS DE S. IOSEPHO, ex *Benavarre* Ripacurtiæ oppido, sodalis excalceatus Eremitarum D. Augustini, vulgari inter domesticos appellatione *Pictor* ob istius artis non vulgarem peritiam cognominatus, præstanti vir ingenio & memoriâ, domus Barcinonensis olim fuit Præfectus; scripsitque -

Discursos morales *para Domingos Miercoles y Viernes de Quaresma*. Matriti 1649. in 4. Quos nimirum sermones in Ecclesia Oscensis Aragoniæ regni urbis olim habuerat.

Sermones *para las fiestas de Nuestra Señora*. Posthumum prodiit opus Matriti 1652. in 4.

Discursos morales *para las ferias menores de la Quaresma*.

Decessit is Compluti anno MDCLII.

F. PETRUS DE IRUROSQUI, gente Navarrus, professione Dominicanus, almo huic ordini aggregatus Pompejopoli, Parisiis autem Doctor Theologus renuntiatus, floruit, obiitque Barcinone; in sacris Scripturis pervolutandis usque eò diligens & assiduus, ut lumen oculorum senex amiserit. Ejus extant -

Series *totius Evangelii Iesu Christi ex quatuor Evangelistis concinnata*. Stellæ Navarrorum 1557. in fol.

In Caput XI. D. Pauli Epistolæ ad Corinthios De Eucharistia commentarius. Cæsaraug. in 4.

Habentur & Barcinone apud sodales & in collegio Societatis alia in sacram Scripturam ejusdemmet inedita adhuc volumina, uti sunt,

Commentaria in Pentateuchum & in omnes S. Pauli Epistolas. Floruit circa annum MDLVII.

D. PETRUS IUNCO, Asturicensis natu, in Lucensi Ecclesia Archidiaconus *de Deza* & Canonicus, in lucem dedit -

Fundacion, *nombres y armas de la ciudad de Astorga*. Matriti 1639. in 4.

Audio exarasse eum aliud opus hoc argumento & inscriptione,

Del Origen *de las armas y sellos de los Reyes de España*. Quod quidem apud Petrum Garsiam de Sorriba Presbyterum, familiarem olim authoris mansisse, aliunde nobis relatum fuit.

Denatus est anno MDCLII.

F. PETRUS DE LEDESMA, Salmantinus, Dominicanorum familiæ in patriæ urbis monasterio adscriptus, per quadraginta fermè annos, cùm in cœnobiis Segoviensi & Abulensi, tum in Salmantino gymnasio Durandi, S. Thomæ, ac vesperorum (sic appellant) cathedris impositus, sancti hujus & Angelici Præceptoris Theologiam infatigabili studio, egregiisque ingenio ac industriâ interpretatus est. Cujus hæc opera in lucem prodierunt,

De Divina perfectione, infinitate & magnitudine, circa illa verba, Ego sum qui sum, Exodi III. cui adhæret Tractatus *De Perfectione actus essendi creati*. Salmanticæ 1569. in fol.

De magno Matrimonii Sacramento, ad Angelicum Doctorem in quibusdam quæstionibus Additionum ad Tertiam Partem. Salmanticæ 1592. in fol. Venetiis apud M. Ant. Zaltenium 1595. in 4.

De Divina gratiæ auxiliis circa illa verba Isaiæ XXVI, Omnia opera nostra operatus es in nobis, Domine. Salmanticæ 1611.

Idiomate autem Hispano; pro commentario in *Secundam secundæ* Partis ejusdem Angelici Magistri -

Summa; duabus partibus; cujus ultimæ additiones primùm prodierunt anno 1615. Edita fuit ipsa *Summa* Salmanticæ 1608. fol. Coloniæque 1618. in 4. Hanc in Latinum vertit Nicolaus Iansenius.

Obiit diem suum Septembri mense anni MDCXVI. cujus meminit Monopolitanus Episcopus in *Historia Prædicatorum* IV. parte lib. IV. cap. 11 *Virum* quoque eum *Eminentissimum* appellat Antoninus Diana amicus noster, ad immortalem quietem ante paucos annos è vivis translatus.

F. PETRUS LOPEZ, Lusitanus forsan (cujusnam sit instituti nondum legimus) fertur author,

De la Vida *del Condestable Nuño Alvarez Pereira*.

PETRUS LOPEZ, Lusitanus, Avisiensis, primas literas & Philosophiam Eboræ doctus, uti apud Salmanticenses inde Medicinam, versibus & quidem elegantissimis Latinis scripsit ad Lucretii exemplum -

Poësim Philosophicam, in sex libros digestam, de totidem rebus, quas Physici non naturales vocant. Primus nempe est *De Aëre*: II. *De Motu & quiete*: III. *De Somno & vigilia*: IV. *De Inanitione & repletione*: V. *De Animi passionibus*: VI. *De Potu & alimento*. Conimbricæ apud Nicolaum Carvalho 1618. in 4.

PETRUS LOPEZ, qui Diaconi appellatione dignosci voluit, edidit-

Glossa para declaracion de algunas de las rubricas, ritos, y ceremonias del Missal de Clemente VIII. Matriti apud Ludov. Sanchez 1607. in 8.

F. PETRUS LOPEZ DE ALTUNA, Segoviensis, ex sacro ordine Sanctissimæ Trinitatis, qui captivos ex instituto redimit, officium facturus pro commisso sibi Chronographi generalis munere, dedit in publicum-

Primera parte *de la Chronica general del orden de la Santissima Trinidad, redencion de cautivos*. Segoviæ apud Didacum Diez Escalante 1637. in fol. Alteram destinabat referendis sacrarum ædium & monasteriorum ejusdem ordinis erectionibus, piisque in eumdem summorum Pontificum ac Regum liberalibus collationibus.

PETRUS LOPEZ DE ÇAMORA, regni Navarræ, uti se appellat, Protoveterinarius, qui cùm communicasset de hac arte curandi equos cum Ludovico de Caceres & Ambrosio quodam, ac Didaco de la Reyna Ferdinandi Regis Catholici ab eodem ministerio famulis, iique nullo edito de hac re monumento decessissent, prodire ipse fecit-

Libro *de Albeiteria*. Lucronii 1588. in fol.

PETRUS LOPEZ HERRIQUEZ DE CALATAIUD, Pincianus Decurio, in eadem urbe natus, postquam ei res militaris bene olim successisset, ingenii vires & industriam experiri amans, Hispano vertit carmine Ludovici Dulcis Poëma Italicum-

Del Nacimiento *y primeras empresas del Conde Orlando*. Pinciæ 1585. in 4. & 1594.

PETRUS LOPEZ DE LEON, Carthagine Indorum Americanorum chirurgiam exercens, conscripsit Hispali editum opus hoc titulo-

Practica *y theorica de los apostemas en general, y particular; questiones y practicas de Cirugia, y heridas, llagas y otras cosas nuevas y particulares, Primera Parte*; simúlque, *Segunda Parte del agregado de la Cirugia theorica y practica*. 1628. in fol.

PETRUS LOPEZ DE SOUSA, Lusitanus, vernaculâ linguâ dedit-

A Historia *do primeiro cerco de Dio, que os Turcos posseraõ à esta fortaleza*. Conimbricæ 1555.

F. PETRUS DE LORCA, Bellomontanus, Cisterciensis monachus, in Salmantinoque ordinis collegio primus sodalis, hoc institutum in Deiparæ Virginis monasterio, cui nomen à *Valle bona* inditum est, olim professus, diu inter Complutenses Doctor Theologus, primariæque Schoti cathedræ moderator principem doctrinæ atque eruditionis locum tenuit: quem & sodales super familiam integram tot à se meritis honestatam, ut Præfecti munere quidquid Cisterciensium est intra Hispaniam regeret, imponere aliquando non dubitarunt. Seria hoc est, sacra studia, eloquentiæ a u de, quam & humaniores disciplinas in juventute avidè arripuerat, non parum ornavit: quamquam diutino, ut ille de se modestè ait, scholastici sermonis usu aruerint eloquentiæ flores, ac sentibus & rubis implicati sint atque asperati. Ad hæc poëtica hominis facultas in eo se prodit nuncupatorio ad D. Thomam commentariorum Poëmatio, quod priori volumini primæ secundæ Partis, atque alio epigrammate, quod posteriori præfixum est. Cujus, qua vivus in re Theologica doctissimè elucubravit, edidítque in lucem, monumenta hæc nota omnibus sunt.

Commentaria *& disputationes in universam Primam Secundæ Sancti Thomæ*, duobus voluminibus. Compluti apud viduam Joannis Gratiani 1609. in fol. Prior tomus complectitur tres sectiones: *De Ultimo fine: De Beatitudine & actibus humanis: De Habitibus*; posterior verò alias tres *De vitiis & peccatis: De Legibus: De Gratia*.

Posthuma nuper ab authoris morte prodierant-

Commentaria *& Disputationes in Secundam Secundæ D. Thomæ*. Matriti apud Ludovicum Sanchez regium Typographum 1614. fol. Opus continet tres sectiones,

Prima est De Fide: cui adjungitur-

De Locis *Catholicis scholasticarum disputationum liber primus*: quod quidem opus eruditione plenum, atque in sex libros ex destinatione authoris contribuendum, hac tantùm parte, libróque, qui *De Sacra Scriptura* inscribitur, absolvit, secundo, quem de *Divinis traditionibus* appellabat, immortuus fuit.

II. De Spe.

III. De Charitate.

De Notis *Ecclesiæ*. in fol. apud eumdem Ludov. Sanchez.

In Primam *Partem D. Thomæ De Incarnatione*, volumen unum. Compluti apud viduam Andreæ Sanchez 1616. fol. Hæc tria posteriora opera edidit Dionysius Cuchus etiam Cisterciensis, Theologus, qui publicaturum se jam eo tempore ajebat ejusdem volumina alia tria: *I. De Sacramentis in genere: II. De Eucharistia & Pœnitentia: III. In Primam Partem S. Thomæ*; quod præcipuas hujus Partis materias complecteretur

Idem

Item Chrysostomus Henriquez in *Phœnice* habere se reliquit scriptum hujusmet authoris Tractatum, *Contra eos, qui extinguere conabantur Ordines aliquos novè in Hispania exortos*; veluti Augustinianos, quos vocant recollectos, Trinitarios excalceatos, Clericos Regulares minores, Mercenariósque reformatos, quem supremo Castellæ senatui exhibuisse eum affirmat. Denatus est Compluti duos super quinquaginta annos natus, Christiani sæculi MDCVI. Vitam ejus volumini *De Incarnatione* præfixit Dionysius is, quem anteà laudavimus propter editionem quorumdam Lorcæ operum, Cuchus.

D. PETRVS DE LOSADA, Giennensis Ecclesiæ Canonicus, scripsit -

Defensionem Apologeticam pro unico Divi Iacobi in universam Hispaniam patronatu. Giennij 1628. in fol.

PETRVS LVDOVICVS, patria Valentinus, Societatis Iesu Presbyter, in Lusitania atque Eborensi urbe per viginti circiter annos Divi Thomæ interpres, scripsisse refertur -

Commentarios in Primam partem Sancti præceptoris, de Incarnatione.

In Primam quoque partem, de Angelis, tom. I. Quorum spem olim fecerat.

PETRVS LVXAN, domesticus, ut suspicor, D. Ioannis Claros de Guzman Aragoniæ Proregis, scripsit -

Coloquios *matrimoniales, en que se trata como se an de aver entre si los casados, y conservar en paz, criar sus hijos, y gobernar su casa*. Compluti apud Sebastianum Martinez 1579. in 8. Cæsaraugustæ 1589. in 8.

D. PETRVS DE LLERENA BRACAMONTE, domo ex oppido Burgensis diœcesis, eóque ob cives suos regii corporis ex veteri privilegio custodes (*Espinosa de los Monteros*, ideo audit) non parum splendido, Petri Llerenæ filius regii apud Popaianum Americæ meridionalis gazophylacii Præfecti, Iuris Canonici, ut vocant, Licentiatus, cùm inter seria studia Musis fœliciter, nec semel sacris, vacaret, in lucem emisit -

Paraphrasim poëticam Latinam in Canticum canticorum Salomonis, Threnos Hieremiæ, & Canticum Magnificat, elegis versibus; ad D. Laurentium Ramirez de Prado regium Senatorem. Matriti 1631. 4.

Meminit huius inter viros *Espinosæ* oriundos, qui laudem, sive literis, sive negotio bellico, aulicòve usquam meruerunt, D. Petrus de la Escalera Guevara *en el Origen de los Monteros de Espinosa*, secunda parte cap. IX. Decessit tandem creatus Inquisitor Apostolicus, apud Ellerenam oppidum hoc munere defunctus, superiore anno MDC.....

F. PETRVS MACHADO, ex provincia *Estremadurâ* oriundus, ordinis Deiparæ Virginis de Mercede, cuius Castellanam provinciam aliquando rexit, in Salmantinæ urbis gymnasio Philosophiam naturalem professus fuit, ad ingenii acumen, multâ sacrarum literarum peritiâ, nec non & mathematicarum artium, Græcæque, Hebraicæque linguarum cognitione locuples; scripsit -

Expositionem literalem & moralem omnium Evangeliorum, quæ ab Ecclesia proponuntur; tribus voluminibus. Burgis 1604. in folio. Moguntiæque apud Burchardum Kuick 1609. in 8. Huius operis pars illa est (ut credo) quæ sub nomine *Annuli Christiani*, sive *Exegeseos moralis & literalis in Evangelia per Adventum*, Moguntiæ prodiit 1608. in 8. & Coloniæ 1612. in 8.

Florebat circa annum Christianum MDCVI.

PETRVS DE MADARIAGA, Cantaber, edidit -

Honrra *de Escrivanos; Arte para escrivir bien, presto; Ortographia de la pluma*. Valentiæ apud Ioannem Mey 1565. in 8.

F. PETRVS DE MAGALLAENS, Lusitanus, ordinis S. Dominici, S. T. M. Apostolicis rerum Fidei Iudicibus à consiliis, edidit -

Tractatum Theologicum De Scientia Dei ad quæstionem XIV. Primæ Partis S. Thomæ in duas partes distributum; unam de scientia citra futura, alteram de scientia circa futura; cum deductione prædestinationis ante & post præscientiam. Olissipone apud Ioann. à Costa. 1666. in 4. Editioni paratus est Romæ -

Tractatus secundus Theologicus de prædestinationis exequutione in duas partes distributus, unam de efficacia, alteram de necessitate gratiæ. Audio tamen editum jam in Portugallia. Præter *hos* -

Tractatus quòque *tertius De Voluntate prædestinationis, essentia & existentia, & de Trinitate*: item -

Tomus quartus De singularibus resolutionibus in universam Theologiam S. Thomæ. aut propediem edentur, aut editi jam sunt.

PETRVS DE MAGALLAENS GANDAVO, Lusitanus, edidit, quam commendat *Antonius Leo* noster in *Bibliotheca Indica*,

Historia *da Provincia de Santa Cruz, a que vulgarmente chamamos Brasil*. Olissipone apud Anton. Gonzalez 1579. 4.

PETRVS

PETRVS DE MAGAROLA, Catalanus, ex Priore S. Annæ Barcinonensis trium Ecclesiarum suæ provinciæ hoc ordine Episcopus; Elnensis, Vicensis, Ilerdensis; scripsit -

Breve Epitome de la Imagen de Nuestra Señora de la Vitoria del lugar de Tuyr. item -

Milagros *de la Inmaculada Concepcion;* circa ann. 1626. ut ex Petro Alva in Appendice *Militiæ Conceptionis* accepimus.

Obiit anno MDCXXXIIII. aut sequenti.

F. PETRVS MALDONADO, Hispalensis, genere nobilis, quippe D. Melchioris Maldonati Equitis D. Iacobi ac D. Mariæ de la Barrera filius, ex Sacerdote Societatis aliquot ante mortem annis Augustinianus sodalis factus, opere concionatorio claruit, multáque rerum divinarum ac profanarum prudentiâ & doctrinâ. Non vulgare illud adjungam, fratrem eum aliorum septem utriusque sexus, qui omnes religioso instituto dederunt nomen, extitisse; quorum unius Sororis Mariæ à Purificatione, aliàs Leonoræ à Saavedra *Chronicon* meminit *Dominicanum* in fundatione *Sanctæ Mariæ de Gratia* Hispalensis. Scripsit, ediditque vivus -

Lectiones sacras in Primam Canonicam D. Ioannis Epistolam; ad Ioannem Baptistam Centurionem Estepæ Marchionem. Olissipone 1609. apud Antonium Alvarez in 8. Quibus adnectuntur -

Commentaria in Davidis Psalmos XXVII. priores, qui artificium sacri Scriptoris, æconomiamque illorum cuiusque aperiunt. Hispanè etiam -

Primera *parte del Consuelo de Iustos.* ibidem 1609. 4.

Traça *y exercicios de vn Oratorio.* Ibidẽ eodem anno.

At posthumum prodiit opus Melchioris fratris, Iosephique ex eo nepotis curâ -

Libro *espiritual, que sirve para la leccion y meditacion.* Hispali apud Ludovicum Stupiñan 1631. 16.

Ejusdem Iosephi beneficio manuscriptum apud me est Christianæ prudentiæ ac politices penu, libellus nempe, *Avisos al Privado*, nuncupatus, Ducique Lermæ, cujus in magna gratia floruit, oblatus. Desiit esse inter vivos Hispali anno MDCXIV. ætatis XXXVIII. Anonymi Augustiniani nomine qui circumfertur, libellus, nostri est procul dubio, *Discurso del Coro y officio divino*, ad Elviram Maldonatam sacram Deo virginem in monasterio S. Leandri. Hispali 1606. 8.

PETRVS MALFERIT, Barcinonensis Patritius, Iurisconsultus, cùm displicerent ei quædam lecta in Episcopi Chiapensis *Confessionario*, scripsit, obtulitque Maximiliano Austriaco, tunc Archiduci & Hispaniæ pro Carolo V. Gubernatori copiosum quoddã, & non indoctum Consilium, sive, uti appellat ipse,

Apologeticum Iuris responsum pro justitia Regum Catholicorum in occupatione Indiarum. Quod extat inter *Consilia Iacobi Mandeli Albani* volumine secundo, & est numero DCCLXIX.

Huius meminit Ioannes Iacobus Frisius in *Supplemento Gesneriana Bibliotheca*; appellat tamen Patricium Balearem, uti & Bartholomæus Albornoz, lib. II. *de los Contratos* tit. III. qui *Mathæum*, non *Petrum*, vocat. *Mathæus* quoque *Malferit* laudatur alicubi ex *Additionibus ad Mathæum Palmerium*. Forte cognominatus fuit *Petrus Mathæus Malferit*.

F. PETRVS MALON DE CHAIDE, parentibus natus Navarris è *Cascante* oppido, sodalibus Eremitis Divi Augustini Salmanticæ annumeratus, S. T. Magister, cujus quidem sacræ scientiæ, domesticus Cæsaraugustanorum dum esset, in ejusdem urbis gymnasio, atque item Oscæ publicus fuit Professor. Elegans ac disertus utroque sermone Hispano, pede libero, ligatóque, scripsit eleganter -

De la *Conversion de la Magdalena, en que se ponen los tres estados, que tuvo, de pecadora, de penitente y de gracia.* Compluti 1596. in 8. & 1603. Barcinone 1588. in 8.

De Sancto Petro Apostolo Tractatum. *Petro Maloni* attribuit *Anastasis Augustiniana Thomæ Gratiani*; ut lego in *Bibliotheca Pontificia*.

PETRVS MANCEBO AGVADO, Medicus Doctor Hispalensis, in ea urbe medicinam fecit. Eius est -

Vn Tratado *de la essencia de la melencolia, de su assiento, causas, señales y curacion* Xerezii. 1626.

Obiit Hispali.

F. PETRVS MANERO, Aragonius, *Cariñenâ* oppido oriundus, Franciscanorum sodalis, post decursa Oscæ inter suos docendi studia, quæ ad Lectoris, ut vocant, jubilati seù emeriti honorem suscipiendum necessaria sunt, administratámque cœnobii Cæsaraugustani, in quo admissus fuerat ad hunc ordinem, & collegii ejusdem urbis, quod à S. Didaco nuncupatur, præfecturam, Ioanni de Neapoli Ministro generali à secretis, Aragoniæ suæ provinciæ Prefectus, generalis Diffinitor, Vltramontanæ suæ familiæ Vice-Commissarius generalis fuit. Tandem Romæ in comitiis totius ordinis generalibus summam illius potestatem suscepit. Quo munere functus Turiasonensi Ecclesiæ sponsus

sus XXXI. Januarii MDLVI. dari promeruit. Eleganter admodum, ingenioséque scripsit vernaculâ linguâ.

Vida *de la Serenissima Señora Doña Iuana de Valois Reina de Francia fundadora de la Religion de la Annunciata de la Virgen Nuestra Señora*. Madriti in Typographia regia 1654. in 4.

Idem *Apologeticum Tertulliani* doctissimum vulgarem nostris hominibus fieri amans dedit.

Apologia *de Quinto Septimio Florente Tertulliano contra los Gentiles en defensa de los Christianos*. Quam præcedit, *Una Prefacion a la Apologia y a todas las obras de Tertulliano*. Cæsaraugustæ apud Didacum Dormer 1644. in 4.

Cessit è vita ferè sexagenarius anno MDCLX.

D. PETRUS MANRRIQUE, Ecclesiæ Toletanæ Canonicus, dedit in publicum.

Translacion *del Cuerpo del Bienaventurado S. Eugenio Arçobispo de Toledo desde Francia a esta Iglesia*, 1566. apud Michaëlem Ferrerium.

PETRUS MANRRIQUE, nescio quis, à superiore diversus ac semisæculo inferior, scripsit.

De la Oracion, *y de aiudar a bien morir*. Madriti 1615.

Aparejos *para administrar el Sacramento de la Penitencia con mas facilidad y fruto*. Mediolani apud Malatestam 1604. in 4. Qui liber *Licentiati* (ut vocat idiotismus scholæ) *D. Petri Manrrique* annotatum habet nomen in fronte.

Extant quoque eidem homini, alterive similiter appellato inscripta.

Sacra Tempe, seu de sacro secessu exempla. Ingolstadii 1622. in 12.

Laudatur & sub eadem nomenclatura archetypus; ut suspicor, superioris Latini operis.

El Tratado *de Devocion*, editus 1616. in 16. nisi à superiore *de Oratione* distinctus non sit.

F. PETRUS MANRRIQUE, Franciscanus, Dazâ authore, scripsit.

De Conceptione Virginis Deiparæ.

PETRUS MANTUANUS, à patriâ forsan Matritensi, quam vulgò credunt Carpentanorum Mantuam, sic appellatus, quem tamen Thomas Tamajus Malacitanum affirmat in *Collectione librorum Hispanorum*, Ioanni Ferdinando Velasquio Magno Castellæ Connestabili, viro literis & prudentiâ, reipublicæque optimè gestæ famâ clarissimo à secretis fuit, singulari & ipse eruditione, exquisitissimâque totius Historiæ cognitione, ac mirâ vi memoriæ præstans. Dedit foras.

Casamientos *de España y Francia, y Viaje del Duque de Lerma*. Matriti 1618. in 4.

Advertencias *a la Historia de Iuan de Mariana*. Mediolani 1611. 4. deinde typis regiis emendatiores. In quo argumento egregium sortitus est Antagonistam Thomam Tamajum, qui pro Mariana strenuè decertavit, edito adversus Mantuani has notas libello Apologetico pro Ioanne Mariana. Ex archio & bibliotheca instructissima heri sui, quam successores alienare minimè debuerunt, emisit in lucem hujus argumenti & inscriptionis librum, qui multa continet scitu digna de illo ævo, quo fuit scriptus, maximásque Petri Ferdinandi à Velasco Magni quoque Connestabilis, ejusdémque nobilissimæ familiæ laudes. Inscriptio operis.

Seguro *de Tordesillas por el buen Conde de Haro, y su vida, y origen de los Velascos*. Mediolani 1611. in folio.

Obiit Madriti sub Quadragesimam anni MDCLVI.

PETRUS MARCUS MARTI, Valentinus, Canonici Iuris Interpres ordinarius in Academia Ilerdensi; edidit.

Ad Iudicium Salomonis interpretationem super textum in Cap. Afferte mihi gladium, De præsumptionibus. Barcinone apud Hubertum Gotart 1585. in 8.

PETRUS MARGALLO, Lusitanus, Elvensis, Theologus, Doctórque Parisinus, ad D. Bartholomæi Salmanticæ sodalis cùm esset, circa annum MDXX. allectus, morum Philosophiam ex cathedra huic scientiæ destinata, pluráque alia extra ordinem docuit. Porrò ad veterem hanc professionem Iuris artem adjunxit: quo utroque eum nomine (nam & Theologiæ sacræ, Iurisque Pontificii Doctor fuerat renuntiatus) Ioannes Vasæus in recensendis his, à quibus se ad conficiendum *Hispaniæ Chronicon* adjutum libris & aliis vetusti ævi monumentis profitetur, *Philosophiæ, Iurísque Pontificii, Theologiæque consultissimum* vocat. Post aliquot annos novæ sodalitati, quam Didacus Ramirezius Villa-escusanus Conchensis Episcopus per eos dies erigebat, quod Conchense nunc est collegium ejusdem gymnasii Salmanticensis totâ Hispaniâ illustrissimû, adjudicatur. Hoc loco novis alumnis diu præfuit potestate & exemplo, quousque à Ioanne Rege III. in Lusitaniam evocatus, locum in supremo Senatu, simúlque in Eborensis Ecclesiæ collegio sacro sacerdotium obtinuit. Huius tanti viri dumtaxat possidemus.

Physices Compendium. Salmanticæ

ticæ 1520. folio eleganti epigrammate ab Ario Barbosa commendatum. Item -

Collectorium *De Horis Canonicis, Censuris Ecclesiasticis & Indulgentiis, cum explicatione Tit. de Celebratione Missarum*. Ibidem 1528. in 8.

F. PETRUS DE SANCTA MARIA, Malacitanus, sodalis fratrum Minorum ex Discalceatorum seu Reformatorum secta provinciæ Granatensis, edidit -

Manual *de Sacerdotes, y espejo del Christiano, que trata de la significacion de las ceremonias de la Missa*. Granatæ apud Sebastianum de Mena. 1598. in 4. Ex hoc vno, eodémque opere tria fecit Lucas VVaddingus.

F. PETRUS MARIN, Ordinis Prædicatorum Salmanticensis domus Stephano Protomartyri sacræ, Magister Theologus, scholasticæ atque expositivæ partium æqualiter valdéque peritus, benignitate ac morum innocentiâ singulari; eam Latinæ eloquentiæ facultatem adeptus est, ut ad imitationem sibi propositum S. Leonem Papam orationis majestate & quasi rotunditate ad unguem repræsentare videretur. Nihil dedit foras; attamen in ea domo Salmantina custodiri ait Ioannes Marieta, qui viri hujus meminit, ab eo elucubrata hæc opera;

Super Psalmum, *Dixit Dominus Domino meo*, totidem libros, quot Psalmi sunt versiculi, excepto quòd ultimo duos libros impendit.

De Observatione *præceptorũ Legis*.

De Victoria *Christi in Cruce regnantis*.

Adversus Hæreses.

PETRUS DE MARIS, Lusitanus, Conimbricensis, amore Historiæ ductus, præsertim patriæ, veterum omnium Lusitaniæ Regum icones ex veteribus monumentis, primus, quod sciam, eruit, ediditque in eo opere, quod annotavit hoc titulo, Lusitanè scilicet,

Dialogos *de varia Historia, em que summariamente se referem muitas cousas antigas de Espanha, e todas as notaveis que em Portugal aconteçeraon em suas gloriosas conquistas antes e despois de ser levantado a dignidade Real, e outras muitas de outros reynos dinas de memoria, com os retratos de todos os Reys de Portugal*. Conimbricæ 1597. in 4. apud Anton. de Maris.

Præterea scripsit -

Historia *do Beneventurado S. Ioaõ de Sahagum Patron Salmantino, primeira parte*; simúlque -

As Historias *da Invençaõ e maravillas do Santo Crucifixo de Burgos*. Olissipone 1609. in 4.

Segunda parte *da Historia das cousas notaveis e mysteriosas de S. Ioaõ de Sahagum*. ibidem eodem anno.

A Vida *de Luis de Camoens*: quæ edita fuit cum *Lusiadũ* poëmate *commentariis* explanato per Emmanuelem Correa; cujus notationes ipse Maris ampliavit, atque in publicum perduxit anno 1613. in 4.

Historia *del Santo Milagre del Santissimo Sacramento de Santarem*.

PETRUS MARTINEZ, qui se *Capellanum Oratorii* appellat *Principis*, vertit ex Italico Fulvii Androtii Iesuitæ -

Consideraciones *devotas de la frequente Comunion, y de la Pasion de Christo nuestro Señor*. Madriti apud Ludovicum Sanchez 1615. in 8.

PETRUS MARTINEZ, Iesuita, qui Manilæ in Luzoniis, seu Philippinis Insulis obiit anno MDCXX. dedit inde -

Literas *de Missionibus in India ad Occidentem ab ejus sodalitatis hominibus institutis annis MDXC. & sequenti*.

PETRUS MARTINEZ DE BREA, Toletanus, Compluti creatus philosophiæ Magister, atque sacræ Theologiæ Doctor, ibidem sodalis fuit togatus, sacræque huius scientiæ ex præcipua scholæ cathedra Professor; quam deinde in Seguntina Academia pari ex loco, atque eâdem eruditionis famâ docuit, Magistralis cùm esset Canonicus in Ecclesia Cathedrali ejusdem urbis, multáq; vir doctrinâ, nec minori pietate, staturâ pusillus, faciéque rugosâ & pallidâ, ut inquit Ludovicus Cabrera, cùm illius meminit in *Historiæ rerum à Philippo II. Rege* nostro *gestarum* lib. XI. cap. XI. Sed quod adjungit, Episcopum Palentinum fuisse, non bene convenit cum Episcoporum ejus Ecclesiæ Catalogis; nisi electus aut nominatus fuerit, non creatus Antistites. Scripsit -

In Libros *Aristotelis De Cœlo & mundo*; simúlque -

In Libros *ejusdem De Generatione & corruptione*. Compluti anno 1561. Nempe ut pensum integrum Philosophici cursus, quod hactenus produxerat Gaspar Cardillus Villalpandæus Segoviensis ejusdem scholæ & artis Professor famâ clarus, domesticâ absolutum operâ Complutensibus suis relinqueret. Quo consilio adjunxit etiam -

In Libros tres *Aristotelis De Anima Commentarium*; cui accessit -

Tractatus, *quo ex Peripatetica Schola Animæ immortalitas asseritur & probatur*. Segontiæ apud Ioannem Gratianum 1575. in folio.

Tetigit deinde sacros libros, scribens -

Enarrationem *in Beati Iudæ Taddæi Apostoli Canonicam Epistolam*; tribus partibus di-

divisam; quarum prima, scilicet prævia, est de necessitate Theologiæ, & sensibus Scripturæ, & clavibus eam reserantibus; secunda enarratio ipsa Epistolæ; tertia de locis est, quos ea tractandos offert, nempe de præcipuis Fidei mysteriis, quibus, & si brevissima omnium Commentarum, referta illa est. Segontiæ 1582. in 4.

Laudem authoris egregiam continet Epistola Garziæ de Loaisa discipuli præmissa ejus *De Generatione & corruptione* libris: qui iterum ejusdem meminit *ad Conc. Illiberitani* Can. XXXVI.

F. PETRUS MARTINEZ DE HERRERA, Matritensis, ordinis Carmelitarum, placuit in concionatorio opere Matriti, Valentiæ, Cæsaraugustæ, Neapolique: tandem in patria obiit anno MDCXXXVIII. cùm scripsisset -

El Principe *advertido; y declaracion de los Epigramas de Napoles la Vispera de S. Iuan*. Neapoli apud Scorrigium 1631. in 4. Propter quod opus laudat hunc Leo Allatius in *Apibus Vrbanis*, falsus tamen in eo quòd Procuratorem credidit ordinis sui generalem, qui Hispanarum dumtaxat provinciarum negotia procuranda Romæ in mandatis habuit. Spem fecerat alterius operis jam absoluti cum hoc titulo -

Providencia *de Dios en los trabajos*: quod authoris obitus nobis invidisse videtur.

F. PETRUS MARTYR, Lusitanus, ordinis Sancti Dominici, vespertinæ Theologiæ cathedræ apud Conimbricensas moderator, morte impeditus inedita reliquit -

Commentaria super Tertiam Partem Sancti Thomæ.

Obiit Conimbricæ anno MDCXV. ut scripsit Alphonsus Fernandez in *Scriptoribus Prædicatoriæ Familiæ*.

F. PETRUS MARTYR COMA, Catalanus, Barcinonense Dominicanorum cœnobium religiosi status natales habuit; provinciam ipsam aliquando fuit moderatus. Vnde ad Elnensis Ecclesiæ cathedram, pro merito, cùm doctrinæ, tum innocentiæ morum, ivit Episcopus. Scripsit, edidítque Barcinone non Latinâ tantùm, sed & Hispanâ linguâ -

Directorium Curatorum; seu vulgari appellatione, *Instruccion de Curas*. Cæsaraug. 1587. 8. Hispali apud Ioannem de Leon 1589. Pinciæ apud Ioannem de Rueda 1618. in 8.

Doctrinam Christianam; & -

De Sacramentis; quæ duo postrema opera tribuunt nostro Schotus, & ex Diago Alphonsus Fernandez, non verò Ioannes Marieta. Remanserunt fortè in schedis Comæ inedita.

Obiit III. Nonas Martii. anno MDLXXVIII. sive, ut Marieta habet, MDLXXX. cùm & privatus adhuc ordinis sui sodalis interfuisset Tridentino Concilio Præsulis Gerundensis Theologus. Is erat Arias Gallæcus, ut ex albo illorum, qui eò loci convenerunt, docere possumus.

F. PETRUS MARTYR DE MORALES, Dominicanus provinciæ Castellæ, Theologus, in schola & in Ecclesia è cathedra & ex ambone docens æqualiter placuisse dicitur. Reliquit commentaria hæc inedita, Latinum quidem,

Collyrium mentis novem libris, sive dialogis: & vulgaria hæc -

Compendio *de la frequencia del divinissimo Sacramento del altar*.

Tratado *del modo, que a de tener el Christiano en aparejarse para recibir el Santissimo Sacramento*.

De la virtud *de la Humildad*.

Del modo *que se a de tener en rezar el Rosario de Nuestra Señora*.

Contemplaciones *de la Gloria*.

De los Mysterios *y Passion de Christo*.

Floruisse hunc ultra annum MDLXXX. Ioannes Marieta author est.

F. PETRUS MARTYR MOXET, Catalanus, ordinis S. Dominici, S.T.M. & studiorum Præfectus in cœnobio S. Catarinæ Martyris Barcinonensi; scripsit -

Sabado Virginal, *celebrado con cinquenta y dos Abecedarios para saludar a Maria santissima todos los sabados del año*. Barcin. typis Laurentii Déu 1645. in 24.

PETRUS MASCARENHAS, Lusitanus, Iesuita, utilis Evangelii operarius in Orientis insulis, veneno tandem ab ethnicis occisus VII. ianuarii MDLXX. scripsit -

Epistolam de rebus Molucensibus datam Ternate pridie non. Martii MDLXIX, quæ Latinè extat & Italicè.

PETRUS MATTHÆUS FERNANDEZ, Bexarensis, in urbe Pacensi Extremaduræ, quæ vulgò *Badaxoz* audit, Medicus & Philosophus; scripsit -

In Libros Meteororum Aristotelis. Lugduni apud Petr. Prost. 1643. in fol.

PETRUS DE MEDINA, domo Hispalensis, Mathematicus in paucis celeber, artis præcipuè nauticæ peritiâ & illustratione ab omnibus his, qui callidè possunt de eo judicare, princeps habitus; quem Ioannes Vasæus, dum Hispali commoraretur, sibi notum, valdéque familiarem debitâ laude prosequitur in *Chronici* cap. IV. Extat ejus com-

commendatissimum talis argumenti opus, scilicet Hispanum,

Arte *de Navegar*. Hispali 1545. fol. & 1552. fol. Quæ Germanicè, Gallicéque à Michaële Coigneto & Nicolao de Nicolay Lugduni 1576. & Rothomagi 1577. apud Robertum Mallard. 4. & 1633. & 1628. in 4. Italicé autem à Vincentio Palentino de Corzuta edita est olim Venetiis 1554. apud Ioannem Bapt. Pedrazano in 4.

Regimiento *de Navegacion*. Hisp. apud Simonem Carpintero 1563. 4. fortè idem opus est,

Item edidit -

Libro *de las Grandezas y cosas memorables de España*; primùm Hispali apud Dominicum de Robertis 1543. fol. dein Compluti 1566. fol. apud Petrum de Robles & Ioannem de Villanova. At totum hoc opus transcriptum fuisse ab *Historia* suæ *Hispanæ* quinque libris prioribus, qui jam in lucem editi fuerant, monet Florianus Docampo in notula quadam his præfixa post regium editionis privilegium. Sed quale hoc sit opus, id utique Didacus Perez de Mesa insignis & ipse Mathematicus à se locupletatum novâ editione Complutensi recoxit anno 1595. folio.

Petro etiam Medinæ tributam video -

Chronica *breve de España por mandado de la Reyna Doña Isabel año de MDXLII*. Hispali 1548. In quo titulo perspicuus est parachronismus, cùm noster inferioris sit ætatis, quam ut Elisabetham Reginam nactus fuerit sibi ad hanc rem antricem.

Tribui solet etiam Petro Medinæ -

Chronica *de los Duques de Medina Sidonia*; quod in Bibliotheca Olivariensi extitisse scio unà cum Petri Barrantes Maldonado *Illustrationibus Guzmanæ familiæ*.

Dialogos *de la Verdad sobre la conversion del Pecador*. Malacæ apud Ioannem Rene 1620. fol.

Tabulam seu *cartham Hispaniæ geographicam* confecit: quâ usum se in *Theatri* sui formatione Abrahamus Ortelius docet. Ea typis Hispalensibus prodiit ex officina Ioan. Gutierez 1560.

F. PETRVS DE MEDINA, Hispalensis, Mercenariorum, ut vulgaris appellatio est, fratrum sodalis, S.T. Magister, tam scholasticæ, quàm expositivæ partis non mediocriter peritus, provinciæque suæ Bœticæ nonnusquam Præfectus, edidit -

Victoria gloriosa *y excelencias de la Cruz de Christo*. Granatæ apud Ferdin. Diaz de Montoia 1604. in 4.

Degebat adhuc in vivis anno MDCXXIII

PETRVS MELGAREIO, Hispalensis, arte sua Notariatus bene instructum se fefuit professus scribens -

Compendio *de contratos publicos: autos de particiones, y exequutivos*. In 4. Granatæ editum vidimus 1652.

F. PETRVS DE MELLO, aliàs FRAGOSO DE MELLO, Lusitanus, Olissiponensis, ordinis Carmelitarum, clarus religiosis virtutibus; cujus, uti pietate spectabilis, G. Cardosus meminit die IX. Iunii in *Agiologio* suo *Lusitano*. Scripsit linguâ vernaculâ -

A Vida *de San Carlos Borromeo*. Mortuus est IX. Iunii MDCXXXVI.

F. PETRVS DE MENA, Arandensis, quod Durio flumini oppidum adjacet, ex sodalitio fratrum Minimorum, ejúsque aliquando generalis Præfectus, scripsit -

Interrogationes Clericorum prima tonsuræ & promovendorum ad sacros ordines, ad curam animarum & confessiones audiendas, Burgis anno 1602. Item Hispanicè -

Chronica *del nacimiento, vida y milagros y Canonizacion del Beatissimo Patriarca S. Francisco de Paula fundador de la sagrada Orden de los Minimos*. Matriti 1596. ex Italico Pauli Regii Vicensis Episcopi, quibusdam aliunde additis. Formavit primus, aut reformavit -

Manuale ordinis Minimorum, quo continetur Regula. Matriti apud Thomam Iunti 1595. 8.

PETRVS DE MERCADO, Granatensis, Medicus Doctor, scripsit -

De Febrium differentiis, earúmque causis, signis & medela, tam in universali, quàm in particulari, ex antiquorum & juniorum, tum Græcorum, tum Arabum authoritate. Granatæ apud Ant. Nebrissensem 1583. in 4. & apud Viduam Ioannis Galindi 1592. in 4.

Vernaculâ quoque linguâ -

Dialogos *de la Filosofia*, in 4.

F. PETRVS DE MERCADO, Dominicanus, scripsit -

Commentarios in Textum Petri Hispani: quibus annectuntur; *Argumenta selecta in primum & secundum librum Summularum*. Hispali 1571. in fol.

In Logicam magnam Aristotelis commentarios cum nova translatione Textus ab se edita, Hispali eodem anno folio.

Sed hæc opera tribuuntur & Thomæ ejusdem cognominis & instituti.

PETRVS MERCADO, in Tridentina Synodo egit Theologum Vicensis in Catalonia Episcopi D. Acisclí Moia de Contreras, habuitque -

Sermonem Dominica IV. post Pentecostem: qui vidit lucem cum aliis Tridentinis.

PETRVS MERCADO, natus in *Riobamba*

ba Novi regni Granatensis oppido, Societatis Iesu sacerdos, edidit -

Destruccion *del Idolo, Que diran* Matriti 1655.8.

Diario sagrado; *medios para tener buenas Pasquas, buenos dias y buenas noches*; Matriti editum.

Palabras *de la Virgen Nuestra Señora sacadas del S Evangelio*. Ibidem 1661. in 16.

PETRUS MERCHAN, Bæticus, domo ex *Guillena* oppido Hispalensis diœcesis, Societatis Iesu Sacerdos, tum literas humaniores, tum sacrā Scripturā Cordubæ cum plausu docuit, Græcarum & Hebraicarum insigniter peritus, ut ait *Bibliotheca Societatis* author; rexit collegium Marcienense. Concinnabat olim -

Lexicon Hebraicum, quantùm ex LXX. Interpretibus & vulgata editionis fontibus colligi potest.

F. PETRUS MERINO, Palentinus, ordinis fratrum Mercenariorum, Præfectus aliquando suæ Castellæ provinciæ, in Salmantina Academia Professor fuit Theologus ex vespertina & Theologiæ moralis cathedris, hujusmet scholæ Decanus & Cancellarius, pietatis merito commendatissimus dum viveret, ejusdem, cum obiisset, incorruptione cadaveris diutinā, necnon & aliis argumentis confirmatæ. Guaxacensem in India Ecclesiam, cui destinatus fuerat, modestè repudiavit. Vivus edidit -

Vida *de S. Pedro Nolasco*; & -

Vida *de S. Ramon Nonnat*, Salmanticæ in 4. Necnon & excellens -

Apologeticum opus pro pio redemptionis captivorum instituto, adversus quosdam, qui improbabant, & insumi eam pecuniam fabricandis & sustentandis triremibus ad tuendam oram maritimam & purgandum Pyratis mare utilius esse arbitrabantur.

Centum resolutiones ad totidem quæsita Ecclesiarum cathedralium Hispaniæ. M.S. disparuerunt, cùm author diem suum obiit, quo tempore commentabatur *De Canonizatione Sanctorum*. De his omnibus admoniti sumus ab illustrissimo Hydruntino Archiep. D. Gabriele Adarzo de Santandèr.

PETRUS DA MESQUITA, Lusitanus, proprio idiomate scripsisse dicitur, quam non vidimus,

Historia *de Etiopia*.

PETRUS MEXIA, Hispalensis, equestris ordinis parentibus procreatus, non tantùm sermonis patrii singularem eloquentiam, sed & universalem disciplinarum omnium, præcipuéque rei Historicæ atque humanarum artium cognitionem ad scribendum attulit. Quare ei Carolus Cæsar unà cum Cronographi regii munere pangendi de rebus suis Historiam commendavit partes. Neque in prosæ dumtaxat orationis majestate quadam, simúlque venustate legentium animos rapientis, veterúmque optimos provocantis laudem reportasse is videtur; sed carmine quóque eum valuisse, ut erat ingenio urbanitatis & acuminis pleno, memoriæ traditum est. Referam æqualium quorumdam ejus temporis de eo judicia, qui hominem bene notum habuerunt. Vir quidem (si Ioannem Guzmanum, qui de *Rhetorica* vulgari sermone scripsit, audimus) fuit *doctissimus & eloquentissimus, omniúmque scientiarum notitiā instructus*. Idem *Scriptor diligens & multa lectionis*, Ioanni Vasæo in *Chronico* ad ann. CCCXXXVI. *Multæ eruditionis & ingenii scriptor*, Gundisalvo de Illescas prima parte *Historiæ Pontificalis* lib. I. *Eximiorum operum artifex cuiúsque industriā factum est, ut Romana Historia, & Latinæ, Græcaque eruditionis bona pars, castè, venustéque, ac pulcherrimè Hispano jam sermone loquantur*, ut verbis utar Ambrosii Morales, lib. IX. *Histor. Hispanæ* c. IV. & cap. XXIV. & in *Discursu de Lingua Hispana*. Laudatur quoque à Gundisalvo Argote de Molina in *Discursu de Poësi Hispana*, quem *Comitis Lucanoris* libro præmisit. Adnectam his libens Andreæ Matamori judicium, quia styli Messiæ nostri defensionem continet elegantem. *Petrus Messias* (inquit in libello *De Doctis Hispaniæ viris*) *Hispalensis, qui nuper è vivis non sine magna literarum jactura commigravit, instar amnis leniter labentis sedatus fluit: fidelis est & valde circumspectus in Historia, & quodammodo, ut Quintilianus de Messalla dixit, præ se ferens in dicendo nobilitatem suam. Fuisset tamen eruditorum auribus multò dulcior, si linguam Hispanam paucis vocabulis Latinis non vitiasset. Hoc tamen mihi peregrinum non videtur, quod suo loco, quod majore quadam significatione, quod suaviori sono Hispano sermoni infertur. Aut dele ex lingua Hispana Græcas & Latinas phrases, expunge Hebraismum, tolle tot gentium, & nationum vocabula, quæ cum imperio introducta fuerunt, & alia huiusmodi*. Móxque: *Itaque non est neque futurum aliquandò permittemus summo ingenio virum, doctrinā item majore hominum opinione, læsæ corruptæque linguæ Hispanæ apud nos reum agi, qui cùm homo Hispanus sit, summā interdum gratiā, & sine aliquo eloquentiæ mysterio Latinisset; cum Latinis quoque, cùm velint, permissum sit citra culpam Græcissare*. Scripsit quidem noster -

Silva *de varia Leccion*- Hispali hæc primùm prodiit charactere antiquo 1542. in folio, atque iterum ibidem typis Sebastiani à Truxillo 1563. Lugduni 1556. in 8. Iserdæ 1572. in 8. Matriti etiam 1602. & apud Iosephum Fernandez de Buendia 1662. in 4. Antverpiæ apud Belleros 1604. in 8.

Mul-

Multiplici sacrarúmque, humaniorúmque literarum eruditione variegatum opus, quod Italicè, Belgicè, & Germanicè, atque item aliquot libris auctum Gallicè se legisse ait Andreas Schotus. Nempe inventio sic vulgo hominum placuit, ut tam nostris, quàm & Gallis & Italis propositum sederit id opus continuandi, quod non infeliciter exequuti sunt. E nostris Anonymus quidam adjunxit *Messiæ* quatuor partibus, quintam, sextámque. Cæsaraugustæ hæ prodierunt paulò post ejus mortem 1554. in 8, præmisso continuatoris Latino epigrammate non parum eleganti, quo viri eruditissimi ac facundissimi vestigia premendi audaciæ culpam deprecatur. Ex Italis Mambrini da Fabrino veteri quatuor partium interpretationi, quæ prodiit Lugduni apud Sebastianum de Honorati 1556. in 16. Hieronymus Giglius superstruxit alteram, siue *Secundam Silvam*, quæ edita fuit Venetiis 1573. in 8. Venetiis quoque iterum prodiit liber ita inscriptus: *Selva rinovata di varia lettione da Francesco Sansovino, Mambrino Rosseo & Bartolomeo Dionigi*, 1616. in 4. Galli etiam (ut ait Schotus) libris aliquot additis nimium quantùm auxerunt. Nempe Antonius Verderius *Gallica Bibliotheca* author continuatione hac censet se Lugduni edita apud Bartholomæum Honorati 1576. iterúmque ac tertiò alibi. Scio Gallicè editam *Silvam* Rothomagi à Georgio Loysellet 1643. in 8. ex interpretatione, ut credo, Claudii Gruget Parisiensis; quæ comprehendit etiam tres *Dialogos* ejusdem authoris, de quibus infra dicimus. Lugduni 1570. 1577. & 1580. & alibi Ant. Verderio teste.

Los *Cesares*; hoc est, Cæsarum omnium Historiam à Iulio & Augusto usque ad Maximilianum primum Austriacum, Hispali 1545. deinde apud Sebastian. Truxillo 1564. in folio. Antverpiæ 1578. Hanc duo Interpretes Italiç communicaverunt, Alphonsus de Vlloa & Ludovicus Dulcis. Hujus posterioris interpretatio, cùm alibi, tum Venetiis prodiit 1664. in 4.

Coloquios o *Dialogos*; de Sole & aliis superelementaribus, & ipsis elementis, unáque.

Laus Asini, adinstar Luciani & Apuleji. Hispali apud Dominicum de Robertis 1547. in 8. & 1576. & apud Ferdinandum Diaz 1570. in 8. & Antverpiæ 1547. & 1561. in 8. Hos Dialogos Italicè dedit Venetiis apud Plinium Pietrasanta 1557. in 4. Alphonsus de Vlloa cum appellatione hac, *Raggionamenti di Pietro Messia*. Qui simul cum Ioannis Xaravæ *Philosophia* ab eodẽ Vlloa in eumdem sermonem conversa Venetiis iterum 1565. in 8. prodierunt.

Parenesis *de Isocrates*: quam vertit ipse in vernaculum, prodiitque unà cum *Silva* in editione Matritensi Garziæ de Olmedo 1643. in 4.

Inedita verò mansit.

La Historia *del Emperador Carlos V.* imperfecta ea quidem, hoc est, usque ad profectionem ejus in Italiam, ut Bononiæ à Clemente VII. Papa coronaretur; cujus rei auctor est mihi D. Thomas Tamajus. Tria hujus operis exempla fuerunt in Bibliotheca Olivariensi in folio; aliud est in Toletana Templi maximi, pluteo XXI. n. 30. Habuit quoque Didacus Colmenares Segoviensis urbis Historicus, quod ipsum, ut credimus, penes se nunc habet D. Gaspar Ibañez de Segovia Marchio Acropolitanus Matriti. Laudat opus Gaspar Escolanus in *Valentina Historia*, & Ægidius Gonzalez de Avila in *Theatro Ecclesiæ Segoviensis*.

Fragmentos *y memorias de Pedro Mexia*, inter M.SS. quæ penes se habebat, refert Gundisalvus Argote de Molina.

Obiit diem suum vir clarissimus anno MDLII. aut circiter, ut colligitur ex eo quòd anno isto Matamorus ad *Ioannem Gironium* Vrsaonensium Ducem, fuisse nuper *Messiam* extinctum in nuncupatoria ejus, quem laudavimus, libri *De doctis Hispaniæ viris*, retulit.

PETRUS MEXIA DE TOLEDO, scripsit.

Muestra *de la pena y gloria perpetua*.

Declaracion *del Pater noster en dialogo*. Toleti apud Ioannem de Aiala 1550. in 8.

PETRUS MICHAEL (vulgò PERE-MIQUEL) CARBONELL, Catalanus, urbis Barcinonensis Notarius, Scriba quoque, ut vocat se, & regius Archivarius (Archii Præfectum intelligo) genti suæ Historiam scripsit usque ad Ioannis II. ætatem Aragoniæ Regis, Petro Tomichio, qui eamdem adornavit prius Spartam, passim adversatus. Catalanè ea prodiit hac inscriptione,

Chroniques *de Espanya, que tracta dels nobles e invictissims Reys de Gots y gestes de aquells y dels Contes de Barcelona e Reys de Aragõ*. Cœpit eam auctor anno MCDXCV. absolvit anno MDXIII. Prodiit primùm Barcinone 1536. fol. deinde 1547. fol.

Laudatur passim ab Hieronymo Pujades, qui hoc nostro sæculo eidem argumento incubuit; qui & refert scripsisse nostrum Carbonellum.

Vn Catalogo *des Bisbes de la Ciutat de Barcelona*; qui adservatur in Archio regio Barcinonensi, hoc est, catalogum Barcinonensium Antistitum; & opus aliud.

Memorables, nuncupatum: quod manu authoris ipsius scriptum possidere se testatum reliquit idem Pujades.

PE-

PETRVS MICHAEL DE HEREDIA, Medicæ artis Professor Complutensis ex primaria cathedra, ac professionis suæ Decanus, vir ætate nostrâ propter excellentem hujus artis cognitionem in paucis celeber, medicinam quinquaginta annis fecit, viginti sex docuit; accitus tandem ad Curiam regiam curare valetudinem Regis nostri Philippi IV. fuit jussus. Moriens tamen ante annum MDCLXII. Inedita reliquit, Petri Barea de Astorga ejus quondam auditoris, regiæque familiæ Medici curâ in publicum tandem producta.

Operum Medicorum quatuor volumina; scilicet.

Primum in duas Partes divisum universalem continet doctrinam de Febribus:

Secundum Historias epidemicas Hippocratis elucidat:

Tertium De acutis tractat morbis:

Quartum & ultimum particularium aliquot affectuum tractationes perlustrat, ac de morbis mulierum & uterogerentium differit.

In fine tertii tomi adnexus it.

De Somno & Vigilia, nec non de natura delirii & ejus causis Tractatus.

Lugduni apud Philippum Borde, & socios 1665. in folio.

PETRVS MOLINO, sive MOLINOS, Aragonius, scripsit.

Practica *Iudiciaria del reyno de Aragon*. Cæsaraugustæ 1575. in 4.

PETRVS MONCADA, scripsit.

Additiones ad Ioannis Croti de Testibus Tractatum. Hic est, quem Didacus Covarrubias II. *Var.* XIII. numero 6. *Hispanum vocat in Additionibus ad Crotum*.

PETRVS MONCAIO, nescio quis, scripsit atque edidit.

Varios Romances. Oscæ 1589. in 16. Perpinianique 1591. in 12.

PETRVS DE MORALES, domo ex oppido *Valdepeñas* Toletanæ diœcesis, postquã Salmanticæ leges, & in Curia Regis praxim earum didicisset causarum actioni intentus, Iesuitarum sodalitium ingressus est triginta tribus annis natus, atque in Mexicanam perductus provinciã docuit ibi Theologiam morum, sodalibúsque variis in locis præfuit. Edidit Latinè.

In Caput primum Mathæi; De Christo Domino, Sanctissima Virgine Deipara, veróque ejus dulcissimo & virginali Sponso Iosepho libros V. Lugduni apud Horat. Cardon. 1614. in folio.

Hispanâ quoque linguâ.

De las Reliquias *de Santos, que de Europa se llevaron a la Nueva España, y por los Padres de la Compania de IHS. fueron con grande pompa y veneracion colocadas en la ciudad de Mexico el año de MDLXXVIII.* Mexici typis Antonii Riccardi 1579. in 4.

PETRVS MOREJON, Medinensis, Iesuitarum sodalis, in Iaponia multo pretio operæ facto venit Romam Procurator illius provinciæ, atque inde in eã rediit. Scripsit.

Relacion *de la persequucion del Iapon desde el año de MDC. hasta el de MDCXV.* Prodiit eodem anno 1615. in 4. & 1617. in 8.

Relacion *de la misma persequucion desde el año de MDCXV. hasta el de MDCXIX.* Olissipone apud Ioannem Rodriguez 1621. in 4.

Relacion *del martyrio de fuego, que consiguieron en el Iapon el año de MDCXXVI. nueve Religiosos de la Compañia de IHS. con otros doce compañeros*. Prodiit Italicè adjuncta annuis literis anni MDCXXV. Romæ 1632.

PETRVS MOTA, Complutensis, Auditor Antonii illius Hispanæ literaturæ vindicis, cui Nebrissa patria cognomentum peperit, dedit foras.

In Ioannis Ludovici Vives Linguæ Latinæ Exercitationes seu colloquia, annotationes; quibus adjunxit vocum difficiliorum indicem Latino-Hispanum Ioannes Ramirez. Editum vidimus Barcinone 1615. in 8.

Hunc eumdem Philosophiæ Magistrum docuisse humanitatis literas Granatæ, atque inde Antiquariam urbem contendisse, quodam Ecclesiastico munere ornatum, Canonici forsan Theologi, ex his Ioannis de Vilches versibus colligo in eo carmine quod incipit, *Mota veni, &c.*

Hactenus Orator Musarum sacra docebas;
Nunc doceas veri mystica sacra Dei.
Hactenus Aönidnm dixisti templa sororum;
Nunc dic ætherei ditia regna poli:
Hactenus ore tuo Doctorum turba pependit:
Plebs indocta modo pendeat ore tuo.
Hac Garnata tenus, nunc Antiquaria fœlix,
Quòd te Doctorem legerit atque Ducem.
Quæ assignare suos meritò tibi gaudet honores,
Consiliis melior fiat ut illa tuis.

D. PETRVS DE LA MOTA SARMIENTO, Alcantaræ ordinis eques, Margaritæ Sabaudæ Mantuæ olim Ducissæ, dum Lusitaniam pro Rege gubernaret, Oeconomus; hoc ipso munere post ejus à Lusitania excessum functus fuit apud Ioannem Austriacum Philippi IV. Regis nostri filium; edidítque.

Los Tres Mancebos *en el horno de Babilonia, exordio y traduccion de su Cantico*. Madriti apud Petrum Tazo 1643. in 4.

F. PETRVS MUÑOZ, Franciscanus, scripsit.

Ser-

Sermones *de Adviento*. Pinciæ 1643.

F. PETRVS DE MVRGA, Benedictinus monachus domus Sancti Aemiliani, Prior cùm esset conventualis, ut vocant, Sanctæ Mariæ *de Hyarte*, edidit -

Quæstiones Pastorales, seu de Iure & potestate Parochi unitarum Ecclesiarum: additur -

Disquisitio duplex, altera de Iure & potestate Prioris Conventualis annexi: altera de Iure & potestate Reverendiss. Generalis & Patrum Diffinitorum ordinis Sancti Benedicti. Lugduni apud Ioannem Covrenneau 1658. in 4. Deinde majori molimine Parochorum jura & munus illustrare volens edidit -

Disquisitiones morales & canonicas duobus tomis. Lugd. apud Philippum Borde & socios 1666. folio.

Super Privilegia sui ordinis Benedictini. in quo opere sudant nunc Lugdunēsia prēla.

D. PETRVS NAJA, Cæsaraugustanæ Ecclesiæ Divæ Virginis Pilariensis Canonicus, qui Synodo Tridentinæ interfuisse dicitur, auditque apud suos vir singularis eruditionis, quam ostendit in Tractatu à Ioanne Francisco Andrea Vstarrozio in lib. *De Defensione patriæ S. Laurentii* cap. v. pag. 64. ei tributo,

De Origine & Fundatione B. Mariæ Majoris & de Pilari Cæsaraugustanæ civitatis. Alteriushuic cognominis, Iurisconsulti certè Cęsaraugustani, opus extabat apud Antoniũ Augustinum V. C. *In Libros Fororum Aragoniæ*: sed additur in *Catalogo* hujus *Bibliothecæ*, in charta annorum CC. id opus conscriptum fuisse.

PETRVS DE NAVARRA, Toletanus, Theologus, in juvenili ætate etiamnum constitutus, nec adeò bonâ usus valetudine, conscripsit, quod per manus omnium it, opus -

De ablatorum restitutione in foro-conscientiæ; libris IV. duobus tamen voluminibus. Lugduni 1594. 4. Brixiæque 1606.

PETRVS NAVARRO, nobis aliàs ignotus, scripsisse dicitur -

Dialogum de Discrimine legendi ac scribendi, Tolosæ editum à Iacobo Colmerio.

Italicum quoque Petro Navarro alterum opus tribuitur ita inscriptum, dialogisticum & ipsum,

Dell' Eternità dell'Anima.

F. PETRVS NAVARRO, Talaveranus, ordinis Seraphici provincię Castellę, S. Theologiæ Lector emeritus, Pater, ut vocant, ac Deffinitor ejusdem provinciæ, in eáque Toletanæ domus S. Ioannis Regum aliquando Præfectus, apud sacros fidei vigiles à censione Theologica minister, cùm edidisset *Expositionem Regulæ Fratrum Minorum Fr. Antonii à Corduba* anno MDCXVI. succedere ei fecit, tanquam Compendium quoddam vernaculâ linguâ,

Exposicion *de la Regla de S. Francisco, en que con methodo breve y claro se resuelven todas las difficultades, que moviò Fr. Antonio de Cordoba, con otras muchas disputadas y añadidas*. Madriti in Typographia regia 1641. in 8. Item -

Favores *del Rey del cielo hechos a su esposa la Santa Iuana de la Cruz, Religiosa de la Tercera orden de S. Francisco con annotaciones theologicas y morales a su vida*. Madriti apud Thomam Junti 1622. in 4.

El Discurso *y relacion del Capitulo general de los Padres Menores celebrado en la ciudad de Toledo año de MDCVI. en que saliò electo por Ministro general el Reverendissimo Padre Fr. Archangel de Messina*. Toleti apud Petrum Rodriguez in 4.

Transtulit quoque, Lucæ VVaddingi Latina Hispanis communicans,

La Apologia *sobre que S. Francisco no fue Fraile Augustino*. Madriti 1625.

F. PETRVS NAVARRO, à superiore diversus, ejusdem tamen Seraphici instituti, scripsit in provincia S. Iacobi -

Manuale Chori pro Fratribus Minoribus. Salmant. 1586.

F. PETRVS NICOLAVS FACTOR, in vico *Albaida* Valentini regni, patre Siculo, matre Hispanâ natus anno MDXX. Minorum ordinis splendidissima fax, vir sanctitate vitæ dignus ut aliquando, id quod sollicitè in Curia Romana procuratur, in Sanctorum albo solenni præcedente apotheosi legatur scriptus. Ejus aliquot *Epistolas* & *Carmina* sacra collegit & publicavit in hujus viri clarissimi vita Christophorus Moreno ejusdem sodalitii & gentis. Lucas VVaddingus hæc ei monumenta adjudicat,

Tractatus aliquot spirituales.

Sermones de Sanctis.

Epistolam ad Virginem Clarissam Monasterii Valentini nuncupati de Hierusalem in laudem S. Ioannis Evangelistæ.

Obiit Valentiæ miraculis clarus anno MDLXXXIII.

F. PETRVS NIETO, ordinis Minorum, Setabi urbe oriundus in regno Valentino, edidit, (quâ linguâ non dicit Lucas VVaddingus)

De Oratione mentali Tractatum.

Floruit anno MDLXXXV.

PETRVS NONNIVS, vulgò NVÑEZ, Sala-

laciensis (*Alcazar do Sal urbs est nostro tempore*, Resendius in *Antiquitatum Lusitanarum Commentariis* ait, *non admodum clara, nisi civem haberet Petrum Nonnium Mathematicum cum primis nobilem*) iis diebus profitebatur, exponebátque civibus suis Mathematicas disciplinas, quibus eorum classes usque in Orientales Indos per vasta, nováque ac procellosa maria & quasi per alium orbem & sub alio cælo & astris ferebantur. Quas artes in Academia Conimbricensi publicè, & privatè Ludovicum Portugalliæ Infantem Emmanuelis Regis filium docuisse cum refert Damianus Goësius in *Emmanuelis Historiæ* prima parte cap. CI. Contentus ero magni viri laudes operum recensione atque hoc politissimo *Georgii Cælii* Epigrammate, quod inter alia ejus carmina editum est, concludere,

Qui cupis è terris arcana incognita cœli
Noscere, & ignoto pandere vela mari,
En tibi, qui summũ reserat sublimis Olympum;
Per medios fluctus, hoc duce, tutus eris.
Haud mirum ingenii tot opes florere libello:
Nobilis egregium condidit auctor opus,
Si clarum Alcidæ durat per sæcula nomen,
Quòd cœlum potuit sustinuisse humeris:
Non minor & Petri dicenda est gloria Nonni;
Cujus mens terras, æquora & astra capit.

Ejus opera hæc laudantur; in primisque.

De Arte navigandi, libri duo; in quorum priore tractantur pulcherrima problemata, in altero traduntur ex Mathematicis regulæ & instrumenta artis navigandi; quibus varia rerum Astronomicarum phænomena circa cœlestium corporum motus explorare possumus. Conimbricæ post alias editiones prodiit 1573. in his Basileensem apud Henrricum Petri 1566. & Parisiis in folio *cum Annotationibus in Illustrium Philosophorum & Poëtarum effigies XII.*

Annotationes in Aristotelis Problema mechanicum de motu navigii ex remis.

Annotationes in Planetarum Theoricas Georgii Purbachii. Basileæ hæc duo cum *Arte navigandi* edita sunt 1566. in folio. *Annotationes in Purbachium* seorsim Conimbricæ 1578. in folio,

De Crepusculis liber unus. Olissipone 1542. 4. apud Ludov. Rodriguez; & cum *Albaceni Arabis* ejusdem argumenti libro, & *cum novis* Sebastiani Fabricii *figuris*, Basileæ apud Henrricum Petri 1583. & 1592. in folio.

De Erratis Orontii Finei regii mathematum Lutetiæ Professoris, liber unus. Conimbricæ 1546. in folio.

Hæc Latinè: vulgaria sequuntur;

Tratado da Sfera, com a Theorica do Sol, & da Lua, è o primeiro libro da Geografia de Claudio Ptolomeo Alexandrino. Hunc è Latina interpretatione in Lusitanum vertit Nonnius, annotationésque & figuras adjunxit. Simul editus est-

Vm Tratado em defensam da Carta de marcar com o regimento da altura. Olissipone apud Germanum Gallardum 1537. in folio.

Hua Annotaçaõ à Sfera de Ioam de Sacrobosco. Hanc Latinam fecit Elias Vinetus, ediditque unà cum aliis diversorum fragmentis & annotationibus suis ad eumdẽ *Sacroboscum*, 1586. in 8. atque etiam Franciscus Iuntinus hæc omnia vulgavit 1565. in 8. Imò Venetiis prodiit hoc opus ex Typographia Hieronymi Scoti 1562. in 8.

Libro de Algebra em Arithmetica e Geometria. Hic Castellanè prodiit Antverpiæ apud Ioannem Steelsium 1567. in 8.

Nonnium nostrum in Mathematum peritia summis pene parem fuisse judicium est Simonis Stevini in *Appendice Loxodromiarum*, uti refert Gerardus Ioannes Vosius *De Scientiis Mathematicis* cap. XLIX. qui & cap. XXXVI. eumdem laudat, laudarique ait ejus *Notas in Purbachium*, tum ab acumine & perspicuitate, tum etiam quòd multa dicat aliis indicta, variósque aliorum corrigat errores.

PETRUS NUÑEZ DE AVENDAÑO, Iurisconsultus, & causarum patronus, incertum mihi unde oriundus, exercitatissimi, doctissimíque, Imperatore Carolo rerum domino, & magni nominis Advocati, Iurisque practici nostratis scientissimi appellationem uno omnium ore, qui deinde sequuti sunt, scriptorum, adeptus est. In quibus vir summus Didacus Covarubias, & qui suffragio suo multùm promovere hominis famam possunt, Antonius Padilla, Gaspar de Baëza, Marcúsque Salon de Pace, aliiq; plures numerantur. Ejus hæc scripta.

De Exequendis mandatis Regum Hispaniæ, quæ Rectoribus Civitatum dantur, & hodie continentur in Titulo VI. Libri III. Recopilationis, vulgò nuncupatis, Capitulos de Corregidores; duabus partibus, Compluti 1543. folio, deinde Madriti 1593. in folio.

Respponsa quadraginta.

Tractatus de secunda supplicatione cum pœna & cautione MD. duplarum ad legem Segoviensem, quæ est LVIII. Tit. IV. Lib. II. Ordinamenti.

Tractatus primi & secundi Decreti circa intellectum Leg. 1. Tit. de los Asentamientos Lib. III. Ordinamenti.

Declaratio Legum IV. & V. Tit. de las Excepciones Lib. III. Ordinamenti, circa singularem lecturam Roderici Suarez, quam inseruit in L. Post rem judicatam D. De re judicata.

Dictionarium Hispanum vocum antiquarum, quibus Partitarum Leges & cateræ Regiæ Constitutiones utuntur. Salmanticæ omnia hæc uno edidit volumine post mortem authoris in Curia regia Matritensi Ad-

yo-

vocatus Didacus filius, deinde aliquando Limensis Senator. Hispanè etiam -

Aviso de Caçadores y Caça; seu Apologiam pro venatoria exercitatione, ad calcem operis *De exequendis Mandatis* proponi solitam; primùm verò editam Compluti apud Ioann. Brocar 1543. in 4.

F. PETRVS NVÑEZ DE CASTRO, Frãciscanus regularis observantiæ provinciæ Conceptionis, cœnobii *de Rioseco* Præfectus, edidit -

Santoral Serafico. Rivi-ficci, sive Medinæ de Rioseco apud Franciscum Fernandez 1618. in fol. simúlque-

Apologetico por la *impression de las llagas que hizo Christo a S. Francisco*.

Discursos *Predicables para los Domingos de Adviento y principales fiestas que en el la Iglesia celebra*. Pinciæ 1643. 4.

PETRVS NVÑEZ DELGADO, Hispalensis Ecclesiæ Portionarius, & in Schola eiusdem Ecclesiæ humanarum artium Professor, Antoniũ Nebrissensem & Lucium Marinæum Siculũ, quem Lucium Flaminiũ Siculum appellat, si non diuersus à Marinæo est, habuit magistros; quorum priori Antonio in professione Hispalensi circa annũ præteriti sæculi XV. successit. Mortuus est calculi exhaustus doloribus XXX. Novembris MDXXXV. post cujus obitum Christophori Nuñez loco suo à nobis laudati curâ prodierunt in lucem -

Epigrammata *Petri Nuñez Delgado, cum expositionibus* ejusdem *Christophori*. Hispali 1537. in 4. elegantia quidem pro temporis captu. Extant quoque-

Aurea Hymnorum *totius anni expositio cum Annotationibus Petri Nuñez Delgado, unáque Orationes sacræ, quæ per annum cantantur: Epistolæ D. Pauli, & aliorum, quæ cantari solent, &c. Homiliæ diversorum Auctorum* &c. omnia correcta per eumdem Hispali an. 1627. in 4.

Expositio Threnorum, id est, Lamentationum Hieremiæ, nec non & novem Lectionum, quæ pro defunctis in Ecclesia decantari solent, unà cum acerbissima Christi passione secundum Matthæum excerpta ex Nicolao de Lyra per Licentiatum Petrum Nuñez Delgado Presbyterum in studio Hispalensi Cathedrarium. Hispali apud Ioannem Cromberger. 1530. Dedicat hunc librum Presbyteris & literarum Professoribus disertissimis *Petro Ferdinandi & Petro de Torres* in professione eadem collegis.

Non alius, credo, vertit in Hispanum, sive Hispanam interpretationem antiquiorem correxit & supplevit ejus operis, quod cum vulgari hac inscriptione-

La Coronica Troiana (scripta circa annum MCCLXXXVII. à *Guidone Columna* hæc fuerat) prodiit Toleti 1512. in *folio*; Medinæque typis Francisci del Canto, an. 1587. in fol.

PETRVS NVÑEZ VELA, Abulensis, Philosophus, edidit-

Dialecticam libris III.

De Ratione interpretandi aliorum scripta lib. 1.

Poëmatum quóque *Latinorum & Græcorum* libros duos Græcis ad verbum è regione appositis. Basileæ 1570.

Ita Valerius Andreas Taxander in *Catalogo clarorum Scriptorum Hispaniæ*.

D. PETRVS DE OCHOGAVIA, Navarrus, in *Falces* oppido Pampilonensis diœcesis editus, Salmanticæ in D. Bartholomæi collegio sodalis Theologus, laureâ ibi acceptâ, Legionensis, indéque Salmantinæ Ecclesiæ Magistralem, sive Lecturæ, ut vocant, Canonicatum obtinuit. Scriptum reliquit moriens opus, sive Summam admodum commendatam -

De Sacramentis in genere & in specie. Salmanticæ 1619. in fol.

PETRVS DE OIEA, Aragonius ex oppido *Trasmoz* diœcesis, ut credimus, Turiasonensis, Iesuita, in collegio Cæsaraugustano Theologus Professor, Rectórque aliquando, scripsit -

Tractatum Theologicum Scholasticum de Virtute Fidei. Cæsaraugustæ.

De Spe & Charitate. Ibidem.

PETRVS de OIEDA, Marcienensis, sodalis Iesuitarum, Cordubæ, Granatæque sacrarum literarum interpres, rexit item collegium Hispalense Conceptionis Deiparæ Virginis immaculatæ, quod laici sodales habitant, Apostolicis urbis illius Inquisitoribus à censendi officio in Theologicis. Vulgavit Hispanicè-

Informacion *ecclesiastica en defensa de la limpia Concepcion de Nuestra Señora*. Hispali 1610. in 4. Conchæ 1616. 4. De qua re ingens aliud volumen perfectum reliquit moriens, nec non & alia; scilicet- *In Epistolas Canonicas* volumina duo; item vulgari linguâ, ut credo- *Apologia por la Compañia de IHS*.

Decessit Hispali anno MDCXXVII. ætatis LI.

F. PETRVS DE OÑA, Burgensis, inter sodales Deiparæ Virginis de Mercede redemptionis captivorum Pinciæ cooptatus, pusillo corpore ingentes animi virtutes gessit; ingenio, doctrinâ tam scholasticâ, quàm expositivâ, & oratoriâ facultate, prudentiâ insuper eximius. Professor cùm esset domesticus Philosophiæ ac Theologiæ in Compluti-

plutensi cœnobio; *Artium Cursum*, ut vocant, publicavit. Qui adeò Academiæ Rectoribus placuit, ut caverint publico decreto, ne quid ultrà Logicæ præceptores, quàm Oñæ hunc *Cursum Artium* explicarent discipulis: quod quidem diu observatum fuit. Deinde provinciæ Castellæ præfuit; meritus à Philippo III. Rege Catholico Venetiolæ incolis Americæ meridionalis provinciæ destinari Episcopus, anno scilicet sexcentesimo secundo supra millesimum; ac post biennium, priusquam eò se contulisset, Cajetanis civibus in regno Neapolitano. In cuius muneris administratione mortalis esse desiit anno hujus sæculi XXVI. non, ut Ferdinandus Vghellus in *Italia Sacra* urbis hujus Præsules commemorans retulit, anno MDCXXXIV. Multùm verò ab his abiit Aegidius Gundisalvi Davila regius Castellæ atque Indiarum Chronographus in *Theatro Indico-ecclesiastico*, emortualem ei annum seculi hujus sextum adsignans. Sepulchralem enim inscriptionem hanc Cajetæ habet in Templo maximo, quam ipse illa in urbe manens excepi,

Hic jacet abreptus fato celeberrimus Oña
Obrutus, Hesperii gloria rara soli.
Cui Pallas Sophiã, fandi vim contulit Hermes,
Cui Cajeta decus fecit, & orsa Tagus.
Mentis opes, sophiam, præclaræ fulmina linguæ
Plangite, mortales, mors fera cuncta tulit.
Obiit V. non. Octobris MDCXXVI.

Largâ manu in Ecclesiam suam beneficus fuit, cujus rei frequentia perdurant ubique monumenta, benefactoris insignibus insculptis conspicua. scripsit-

Introductionem ad Aristotelis Dialecticam, quam vulgò Summulas, seu Parva logicalia nuncupant, cum argumentis, 1593. in 4. Compluti.

In Magnam Aristotelis Logicam Commentaria & quæstiones: &-

In Philosophiam, seu Physicorum libros VIII. Commentaria & quæstiones. Compluti anno 1593. apud Ioannem Gratianum 4.

Deinde Hispanicè-

Primera *parte de las Postrimerias del Hombre*; sive de morte Animæ, hoc est, peccato, & morte corporis, quæ pœna illius est. Matriti apud Ludovicum Sanchez an. 1603. folio.

Sermones item.

Ex hujus libris Silvester de Saavedra ejusdem instituti sodalis, fatetur se quod de peccato originis, Deiparæque Virginis immunitate opusculum edidit, atque Hispali emisit foras, desumpsisse.

PETRVS DE OÑA, Chilensis natu forsan; scripsit

Arauco *domado*; Poëma Historicum. Matriti 1596. 4. & 1608. in 8. necnon & aliud metricum opus hujus notæ-

Temblor *de Lima del año MDCIX.* Ibidem eodem anno.

PETRVS DE OÑATE, Pincianus, Presbyter Societatis Iesu, provinciæ Paraquarensis (*Paraguay* in America vulgò) Præfectus aliquando, edidit-

De Contractibus duo volumina; *quorum alterum de Contractibus in genere; alterum de Contractibus lucrativis*. Romæ 1647. folio.

PETRVS ORDOÑEZ DE ZEVALLOS, alibi natus, Hispali verò à novenio educatus indè cogitavit, profectúsq; est ad occidentales Indos, quos, & Indiæ occidentalis bonam partem peragravit; atque in patriam reversus hujus peregrinationis Historiam fecit, quam ita inscriptam voluit-

Viage *del Mundo*. in 4.

Pars hujus operis est, ni fallor, id nempe quod de America in eo retulit, *Descriptio Indiæ Occidentalis* sub ejus nomine edita ex interpretatione Latina *Gasparis Barlæi* unà cũ *Descriptione Novi orbis Antonii de Herrera*. Amstelodami anno 1622. in fol.

Parabat Historiam Giennensis urbis, feréque confectam habebat, cum hoc tamen titulo, *Doce maravillas y doce famosos hijos de la ciudad de Iaen*; cui colophonem addere cùm per valetudinem non sibi liceret, *Bartholomæo Ximenez Paton* sibi amicissimo consignavit schedas suas, quò Historiam is absolveret; prodiitque tandem-

Historia *de la antigua y continuada nobleza de la ciudad de Iaen*, &c. y *de algunos Varones famosos hijos de ella*. Giennii apud Petrum de la Cuesta 1628. in 4.

Ediderat priùs auctor-

Quarenta *Triumfos de la Santa Cruz de Nuestro Señor Iesu Christo*. Matriti apud Ludovicum Sanchez.

Petri res gestas breviter retulit Bartholomæus Paton in eo, quod adjunxit Giennensi Historiæ cap. XXXVII.

F. PETRVS DE OROZ, Franciscanus, edidit Mexicanæ provinciæ linguâ, ubi propagando Evangelio vacavit-

Sermones varios pro singulis anni festivitatibus, quibus conciones ad populum haberi solent; qui nondum prodierunt.

Grammaticam artem linguæ Ottominæ à Petro Palacios ejusdem ordinis formatam correxit & auxit.

Vvadingus & Leonius referunt.

PETRVS ORTIZ, ignotum prorsus mihi Scriptoris nomen, nisi quòd in bibliotheca Olivariensi, ut ex ejus catalogo constat, olim extabant-

Petri Ortizii Hispanæ Historiæ tomi tres integri in fol.

PETRVS ORTIZ, Jesuita, edidit -

Sermones *de Quaresma sobre el Miserere*.

F. PETRVS ORTIZ, Seraphici ordinis ex provincia reformata, quam ab Angelis vocant, scripsit Hispanè -

Modo de enseñar *los Novicios*. Hispali 1633. in 8.

F. PETRVS ORTIZ DE LVIANDO, Mercenariorum fratrum, qui captivos ex instituto redimunt, sodalis, S. Theologiæ Magister doctissimus, & linguarum sacrarum valde peritus, scripsit -

La Vida *y virtudes de S. Nicodemus ab Armatia*: quam manu exaratam esse scio penes Illustrissimum Hidruntinum Archiepiscopum ex eodem ordine assumptum.

F. PETRVS DE OVIEDO, Cisterciensium ordinem suscepit in Hortensi domo, Philosophus & Theologus monumentis utriusque studii foras emissis clarus. Post lectam alibi apud suos Theologiam Complutensi gymnasio sistitur eamdem docturus ex ordinaria & supremæ proxima seu vesperorum cathedra. Migravit hinc ad Occidentales Indos administratum Episcopali munere almam S. Dominici seu Hispanæ Insulæ Ecclesiam. Ab hácque translatus fuit ad Quitensem x. die Iulii MDCXXVIII. hinc autem ad Argentinensem XXI. Augusti MDCXLV. Scripsit -

In Dialecticam & Physicorum Aristotelis libros commentaria.

In Primam Partem Sancti Thomæ.

In Primam Secundæ ejusdem S. Thomæ.

Quæ omnia typis jam subjecta fuisse Chrysostomus Henriquez in *Phœnice*, Iogelinus in *Purpura Sancti Bernardi*, & Angelus Manrque in *Serie Abbatum Hortensium* ad calcem secundi tomi *Annalium* contestantur. Denatus fuit ante annum MDCLI. nam eo accepit alium Præsulem nostro orbata Argentina postremò laudata Ecclesia.

PETRVS DE OVIEDO, Hispalim urbem incolens foras emisit -

Relacion *de las Fiestas que la ciudad de Sevilla hizo por el nacimiento del Principe D. Fernando, y por el vencimiento de la Batalla naval*. Hispali 1572. in 4.

F. PETRVS DE PADILLA, ex oppido *Linares* (quod & Lupus à Vega innuit in *Lauru Appollinis*) oriundus, Eques, ut ajunt, ordinis Sancti Iacobi, Poëta fuit ævo suo nulli secundus, qui hanc metricam eloquentiam, ex eáque laudem consectati sunt, ætate jam provectâ, & multorum operum author, vitæ religiosæ initiavit se inter Carmelitas Castellæ provinciæ ac domus Matritensis VI. die Augusti MDLXXXV. sacris nô minùs concionibus formandis addictus, in quo opere non sine multa æqualium commêdatione propter egregias animi dotes, ingeniique perspicaciam, ac memoriæ præsentiam variâ rerum eruditione instructam fuit versatus. Linguas calluit vulgares Italicam Belgicam, Gallicam præter Latinam & gentis suæ vernaculam: sæculo & sæcularibus seu profanis Musis ab hodie renuncians, sacræque Camœnæ auditor factus, quod iter æquali & elegantiæ & facilitatis ornamento dives pressit ætatis quod sibi fuit reliquum. Edidit is nondum Deo in religione sacer -

Tesoro *de varias Poesias*. Matriti apud Quirinum Gerardum 1575. & 1580. in 4. Hunc librum, si demas pauca quædam humiliter dicta, quæ præ reliquorum sublimitate & excellentia magis comparent, jure laudant ii, quorum hac re super censura est.

Eclogas *Pastoriles, y de algunos Santos* Hispali apud Antonium Pescioni 1581. in 4.

Romancero, *en que se contienen algunos sucessos de los Españoles en la jornada de Flandes*. Ibidem apud Franciscum Sanchez 1583. in 4.

Traduccion *del Cerco de Dio de Geronimo de Corterreal*. 1597. in 8. Matriti.

Reliqua sacra sunt -

Iardin Espiritual. Matriti 1585. in 4. apud Quirinum Gerardum.

Grandezas *y excelencias de la Virgen Nuestra Señora en octavas*. Matriti apud Petrum de Madrigal 1587. in 4.

Oratorio real.

Historia *de la Casa santa de Loreto*.

Monarquia *de Christo*; prosâ oratione ex Italico *Ioannis Antonii Pantera*. Pinciæ 1590. in 4.

De la Passion *de Christo Señor nuestro*, lego quoque ei tributum; quemadmodum & -

Ramillete *de Flores*.

Obiit post annum MDXCV. jacétque in cœnobio Carmelitarum Matritensium.

PETRVS PAEZ, Iesuita, unus ex Æthiopiæ Ministris Evangelicis, qui tam longè à Christianis provinciis & quasi alio terrarum orbe collocatam Ecclesiam totis XIX. annis salutari legis divinæ pabulo exhibuit, Regémque ipsum Abissinorum Sultanum Seguedum devotissimum sibi expertus est, scripsit linguâ Amaranâ ejus gentis -

Tractatum De Abissinorum erroribus: atque in eamdem transtulit -

Doctrinam Christianam.

Scripsit præterea -

Literas de suo in Aethiopiam ingressu datas Fremonæ XXIV. Iulii MDCIII.

Li-

Literas de morte Imperatoris datas XXX. Iulii MDCV. Quas utrasque retulit in *Thesaurum rerum Indicarum* Petrus Iarricus tomo III. lib. I. cap. XXXII. & XXXVI.

Annuas literas ex eadem Aethiopia anni MDCXVII.

Historiam Aethiopiæ ab ipso accuratè scriptam servat Romæ Assistens Lusitaniæ Societatis Iesu, ait Philippus Alegambius.

F. PETRVS DE PALACIOS, Franciscanorum sodalis, scripsit linguâ Otominâ Tlascalensis provinciæ-

Arte *desta lengua*; quam Petrus Oroz, de quo suprà, correxit & auxit.

Doctrina Christiana. Vvadingus, Leoniúsque authores sunt.

PETRVS PANTOIA DE AIALA, Toletanus, I.V. Consultus, Toleti ab Eugenio Andrada primario Antecessore jus Romanum, Salmanticæque Pontificium ab Alphonso Guillen de la Carrera ingentis famę Professore atque aliis didicit, humanioribus apprimè excultus literis; quorum nomine satis se commendavit in pulchro illo opere, cujus hæc inscriptio,

Commentaria in Titulum De Aleatoribus, Digestis & Codice; sive de Ludorum universa antiquitate. Matriti apud Petrum Tazum 1625. 4.

In Prætorio deinde urbis Hispalensis IV-vir criminum vindicandorũ aliquot annis jus dixit; nudatúsque hoc honore obiit.

PETRVS PARDO DE RIBADENEIRA, dum in Belgio militat, Hispanicum ex Italico fecit-

El Gobierno *de la Cavalleria ligera compuesto por Georgio Basta Conde del sacro Imperio, General en la Vngria y Alemania*. Matriti apud Franciscum Martinez 1641.

F. PETRVS DE S. PAVLO, Vicarius generalis Augustinianorum nudipedum, edidit-

Cæremoniale sui Ordinis. Matriti 1664. in 4.

PETRVS PAVLVS PEREDA, Valentinus ex nobilissima urbe Setabi, quæ nunc *Xativa* est, Medicus Doctor, & in principe hujus regni schola artis suæ Professor, edidit-

In Michaëlis Ioannis Paschalis Methodum curandi morbos scholia. Barcinone 1579. in 8. & Lugduni 1585. & apud Horat. Cardon 1602. in 8. & 1600. & 1630. tandémque ibidem 1664. in 8. cum addita in extremo *Disputatione Medica, an cannabis & aqua in qua mollitur, possint aërem inficere.*

Reliquit M.SS.-

Commentaria sex in libros Galeni, De differentiis morborum; De causis morborum; De differentiis Symptomatum; De Symptomatum causis.

Commentaria in Librum primum & secundum Galeni De Differentiis febrium.

De Signis & causis morborum internorum fere omnium disputationem utilissimam;

Quæ omnia habere se in bibliotheca sua in opere *de Scriptis Medicis* docuit nos Ioannes Antonides Vander-linden.

Meminit hujus docti provincialis sui Gaspar Escolanus in *Historia urbis & regni Valentini* lib. V. cap. XXIII.

PETRVS DE PERALTA, Segoviæ nobili stirpe satus eo quidem tempore fuit Antonio Davila & Catharina de Peralta parentibus, quod verè clarissimum quemque hujus urbis alumnum ad studiorum communem militiam communéque fœcundæ talium hominum patriæ, gentísque nostræ decus, alium paucis ante alium annis, fœliciter, faustéque procreavit. Dominicum Sotum, Andreásque duos, Lacunam & Vegam, paulò ante annum sæculare quingentesimum, æquè ut noster, ortos nominasse sufficiat. In prima hic Hispaniæ Academiâ sic breviter ac Musis faventibus Philosophiæ studio juris utriusque notitiam, atque adeò perfectissimam cognitionem adjunxit, ut & munus docendi è cathedra duos super viginti natus annos publico stipendio, ac post sexennium Doctoralia quoque insignia Salmantinæ Academiæ susceperit. Iam promoto ad superiores locos docendi ac profitendi gradu, vespertinæ, ac post eam ante-meridianæ, quæ honori & compendio ante alias est, imponitur. Sed cùm emeritum à vicennio tempus demum ageret, quæ ore tantùm juxta illius ævi morem auditoribus suis dictaverat, in scripta redigere, publicique juris facere decrevit. Hæc à morte illius, quem alterius sæculi sexagesimus primus, & quidem climactericus ei, annus vivis exemit, à Sanctio filio, Doctore & ipso Salmantino, edita sunt; nempe duobus voluminibus-

Relectiones: priore tomo hæ scilicet,

In Rubricam D. De Hered. instituendis.

In L. III. §. Qui fideicommissam. D. eodem titulo.

In L. Heredem. D. de Legatis secundo.

In L. Cum pater §. A filia, eodem titulo.

In L. Si quis in principio testamenti. D. De Legatis tertio.

Interpretationes in Titulum De Legatis secundo - alter tomus continet. Salmanticæ apud Ioannem Mariam à Terranova 1563. in fol.

Apponam, quod mei moris est, de nostro quædam virorum in jure doctissimorum testimonia. Ludovicus Mexia Hispalensis ad *Pragmaticam taxæ panis*, vocat eum *omnium sui temporis Iurisconsultorum subtilissimum,* prin-

principem atque eruditissimum Doctorem: Ioannes Garzias de *Expensis* scribens, *Omnium qui suâ ætate Iura interpretati sunt, præceptorem & scriptorem celeberrimum*: Alvaradus, *magnæ eruditionis, recti judicii, ingeniique subtilis virum*, dum *Testatorum* explicat *conjecturatam mentem*, in hujus inscriptionis opere; atque alii laudibus aliis appellant.

PETRVS DE PERAMATO, Lusitanus, Medicus Doctor, in Luciferi fano diu astitit valetudini tuendæ Alphonsi Perezii de Guzman Medinæ-Sidoniæ Ducis; scripsitque:

Opera medicinalia; *De Elementis; De Humoribus; De Temperamentis*. Luciferi fano apud Ferdinandum Diaz 1576. in folio. Quibus accedunt:

De Facultatibus *nostrum corpus dispensantibus*.

De Semine *Tractatus*.

De Hominis *procreatione à conceptu ad partum, cum appendice duplici: prior quærit, Quid naturale, quid miraculosum in conceptione & partu Domini nostri Iesu Christi, atque item Virginis Deiparæ in utero Annæ matris interfuerit; posterior autem docet veram methodum dignoscendi qualis puer nuper natus postmodum sit futurus, & quanta vis in horoscopo Astrologico sita sit*.

Tractatus *duo, De pueri & puerperæ regimine; ubi omnia, quæ ad nutricem, obstetricem, pædotribam, uterogerentem & enixam attinet, traduntur*. Omnia hæc simul eo anno 1576.

De Pleuritide *& Cacochimia*, qui præambulus est libellus ad librum:

De Evacuandi *ratione*. Ibidem eodem anno.

F. PETRVS DE PEREA, domo ex *Briones* oppido, Augustinianus in Burgensi cœnobio initiatus, postquam in hac familia, generalem, ut vocant, Assistentem ultramontanum, atque alia munera exercuisset, IV. Septembris MDCXVII. creari meruit Arequipensis in America meridionali Episcopus. Edidit:

Certeza *de la pureza de la Virgen en su Concepcion*. Limæ 1629. Obierat jam anno MDCXXXII. quo hæc Ecclesia pastore orbata desponsata successori fuit.

Meminit Thomas de Herrera in *Alphabeto Augustiniano*, & in *Historia Domus Salmantina* cap. XX.

F. PETRVS PEREZ, Bæticus, ordinis sui Mercenariorum generalis in Italia Vicarius, scripsit:

Sermones *in Dominicis post Pentecosten*. Malacæ.

PETRVS PEREZ DE SAAVEDRA, in supremo Senatu equestrium ordinum Recitator causarum, librum reliquit variæ eruditionis propediem, cùm fato sublatus fuit, edendum; qui ipse tamen vidit lucem posthumus, eáque non ingratiis elegantiorum hominum hodie fruitur: nempe:

Zelos *divinos y humanos*. Matriti apud Ioann. Gonzalez 1620. in 4.

PETRVS PINTOR, Valentinus, Medicus Doctor, scripsit librum hoc titulo annotatum:

Aggregator *Sententiarum Doctorum omnium de præservatione & curatione pestilentiæ*. Romæ apud Eucharium Silber 1499. in folio.

PETRVS PIZARRO, scripsit:

Relacion *de la Conquista del Peru, y su gobierno*. Fuit M. S. inter libros Philippi Regis Hispaniarum II. teste Antonio Leone in *Bibliotheca Indica Occidentali* Tit. VIII.

PETRVS PLAZA DE MORAÇA, natus in Birovisca, seu *Birviesca* Castellæ veteris, territoriique sacri Burgensis municipio, Salmanticæ admissus ad S. Iacobi Archiepiscopalis collegium, cœpit circa annum MDLVII. publicè ex cathedra jus docere Pontificium. Idem post Ioannis Bernardi Diaz de Lugo & Antonii Gomezii similem, ut pote eidem argumento addictam, operam scripsit doctè & eleganter, cùm & exquisitâ esset doctrinâ juris & omnibus bonis artibus, linguarúmque cognitione ornatus.

Epitomen *delictorum, causarúmque criminalium ex Iure Pontificio, Regio & Cæsareo librum primum continentem miscellaneos quosdam Tractatus affines titulis Libri Decretalium V. & Codicis IX*. Salmanticæ apud Ioannem à Canova 1558. in folio. Lugduni 1560. in 8. Venetiis apud Hieronymum Scotũ 1573. in 8.

Spes facta fuit aliorum duorum hujus *Epitomes* librorum; item *Regiarum Constitutionum* unius & alterius voluminis; nec non & *Iuris Civilis & Canonici Artis* multâ curâ conscriptæ. Sed nihil horum vidimus.

F. PETRVS DE POLARES, Lusitanus, ordinis S. Francisci prov. Pietatis, scripsit:

Diccionario *Lusitano-Latino*. Olisipone 1667. in 4.

F. PETRVS PONCE, monachus Benedictinus cœnobii S. Facundi (*Sahagun* vulgò) superiore sæculo invenit artem docendi mutos verba proferre, literas, Latinámque linguam, & scribere: quod Aristoteles lib. IV. *De Historia Animalium* Cap. IX. naturâ impossibile esse existimavit. Atqui noster rationibus Philosophicis &, quod multò plus

plus est, experientiâ adprobavit contrarium. Fr. Ioannis de Castañiza Benedictini ex *Historia de Vita S. Benedicti* verba quædam adjunximus vernaculæ linguæ. *Fr. Pedro Ponce Monge professo de Sahagun por industria enseña a hablar a los mudos, diziendo el gran Filosofo Aristoteles que es impossibile; y a descubierto por verdadera Filosofia la possibilidad y razones que ay para ello; y lo dexarà bien probado en un libro, que dello tiene escrito: y lo que mas admira es, que no pudiendo oir humanamente, los haze oir, hablar y aprender la lengua Latina con otras, escrivir y pintar, y otras cosas, como es buen testigo Don Gaspar de Gurrea hijo del Gobernador de Aragon discipulo suio y otros algunos.* Hæc Castañiza. Ambrosius de Morales legi dignus est de hoc homine, atque ejus hac peregrina industria in *Descriptione Hispaniæ* fol. 38, referens docuisse eum loqui fratres duos & sororem Castellæ Connestabilis: de quorum altero, Petro à Velasco nuncupato, mirum esse ait, quæ & quanta intra vigesimum ætatis annum, ad quam vixit ætatem, didicerit. Si quidem ultra suam vernaculam linguam loquebatur, scribebatque Latinâ ferè absque solæcismo, quandoque & eleganter; nec non & Græcis characteribus scribebat. Adducitque idem Morales schedulam manu illius scriptam, quâ respondit roganti per manualia signa de arte ista & forma, quam sibi adeo utilem expertus fuerat. Sed Liber is, quem scriptum ab eo hac de re diximus Ioannis Castañizæ verbis, visus fuit nusquam typis editus.

PETRVS DE LA PORTA, si Hispanus est, Iesuitarum sodalis, transtulit nostrate linguâ.

Leonardi Lessii De Statu vitæ deligendo libellum.

D. PETRVS PORTER CASSANATE, Aragonensis, Eques ordinis S. Iacobi, Mathematicæ doctrinæ ac præsertim nauticæ rei peritus, in America & mari meridionali (*Mar del Sur* vulgò audit) maritimæ non unius expeditionis regiis auspiciis author; olim ediderat signiferi munus adhuc exercens in militaribus copiis.

Reparo *a los errores de la Navegacion Española*. Cæsaraugustæ apud Mariam de la Torre 1634. in 8.

Ioannes Franciscus Andreas Vstarrozius nuncupans nostro *Elogium sepulchrale D. Thomæ Tamaji de Vargas* à se confectum tribuit ei opus aliud, quod editionem solùm expectabat, scilicet.

Diccionario Nautico; & quædam alia, *Almirantum* eum, ut vocant municipali verbo nostri, seu Archithalassum appellans.

F. PETRVS DE QVESADA, Canariensis, Carmelita, Sac. Theologiæ Magister ad Sanctum Albertum in urbe Hispali diu sodalis, edidit.

Noticia *de S. Roman Martyr*. Granatæ apud Viucentium Alvarez 1638. 4.

Informacion *sumaria de la Antiguedad, Regla y Santos de la Orden de Nuestra Señora del Carmen*. Malacæ 1639. in 4. apud Ioann. Serrano de Vargas, Hispali diem vidit extremum anno MDCLXI.

F. PETRVS DE QVINTANILLA & MENDOZA, Complutensis, ex togato ejusdem Academiæ sodali Franciscanus, Notarius Apostolicus & Procurator generalis in Romana curia pro venerabilis atque amplissimi viri D. Francisci Ximenez de Cisneros S. R. E. Cardinalis Toletani Archiepiscopi promovenda solemni atque Ecclesiastica in Beatorum censum relatione. Hic post antiquam Alvari Gomezii operam huic argumento laudabiliter superiori sæculo impensam, cujus & *Compendium* Eugenius de Robles posteà dedit, *Ximenii* vitam instrumentorum copiis majoribus instructus, Hispanè tamen, in publicum emisit hoc titulo, Complutẽsis collegii nomine inscripto.

Archetypo *de Virtudes, Espejo de Prelados el Venerable Padre y siervo de Dios Fr. Francisco Ximenez de Cisneros*. Panhormi apud Nicolaum Bua 1653. in folio.

Panegyricos *del Cardenal Cisneros*. Romæ 1654. nisi idem cum superiore opus sit.

Nec non Latinè.

Oranum. Ximenii virtute Catholicum, sive de Africano bello in Tremezen regno sub Servi Dei Francisci Ximenii S. R. E. Cardin. protectione per CLII. annos continuato. Romæ 1658. in 4.

PETRVS DE QVIROS, Hispalensis, ex Clericis regularibus vulgò appellatis Minoribus, bis Præpositus Salmantini collegii S. Caroli, & Visitator generalis provinciæ Hispaniæ, dedit in lucem limato & luculento stylo.

Vida *y virtudes del Venerable Padre Bartholome Simorilli de los Clerigos Menores*.

Parentacion *real, Honras que hizo la ciudad de Salamanca al Rey N. Señor D. Felippe IV*. Salmanticæ in 4.

Habebat editioni parata, cùm è vivis excessit, elegantissimo stylo Latino.

In Ionam Prophetam Commentaria, ut nobis retulit Reverendissimus Pater Ioannes Ximenez Præfectus generalis hujus religiosæ familiæ; qui ante paucos annos hic Romæ obiit. Quod forsan opus authorem habuit Hyacintum Carolum Quintero, aut ab hoc imperfectum relictum Quirosius absolvit; quod ex his, quæ in Hyacinto Carolo anno-

tatum à nobis fuit, non temere quis colligat.

F. PETRVS RAMIREZ, ex oppido *Zafra* Estremaduræ provinciæ oriundus, Eremita Augustinianus, S. Teologiæ Magister, Bæticæ provinciæ olim præfuit; nec non & in Peruanum regnum in comitatu Proregis Montium-clarorum Marchionis, cujus & tractare conscientiæ arcana & publicæ rei consilia promovere apud eumdem consueverat, delatus, Limæ, hoc est, in Regum urbe, Margaretham Serenissimam Hispaniæ Reginam, quæ per id tempus fato concesserat, publicâ & ornatissimâ oratione pro rostris laudavit; quam deinde Martinus de Leon ejusdem familiæ, Petri sodalis, & aliquando Puteolanus, atque inde Panhormitanus Antistes, forinis imprimendam curavit. Concionator fuit Ramirezius memoriâ nostrâ in paucis; qui nomen sibi ex hoc opere usquam fecerunt. Exemptus est è vivis Hispali nonâ die Aprilis MDCXXVIII.

PETRVS RAMIREZ DOVRADO, Lusitanus, Lusitanè dedit.

Paragonaçaõ *des Varoẽs ilustres &c.* Paralella scilicet virorum illustrium, Lusitaniæ, ut credo.

D. PETRVS DE REYNA MALDONADO Limensis, S. Theologiæ Doctor Hispalensis, Truxilianæ Ecclesiæ, quæ in Peruano regno est, Canonicus, nec semel aut bis generalis Vicarius & Gubernator, translatus fuit ad collegium Ecclesiæ civitatis Angelorum Mexicanæ provinciæ, postquam in Hispaniam secundò venisset, nec multò pòst, scilicet XX. novembris anni MDCLIX. creatus S. Iacobi *de Cuba* Episcopus. Scripsit.

Declaracion *de las Reglas, que pertenecen a la Sintaxis para el uso de los nombres y construccion de los verbos, con exposicion del Libro quinto para la cantidad de las sylabas.* Madriti 1622. in 4.

Suma de Sacramentis tam ordinatis quàm ordinandis, con las ceremonias de la Missa. ibidem 1623.

Resunta *del Vasallo leal.* 1647.

Apologia *en favor de la Iglesia de Truxillo pidiendo la fuesse a gobernar su electo Obisp. D. Pedro de Ortega Sotomaior.*

Discurso *defensorio por la facultad que tiene el Prelado de dexar Gobernador en su Iglesia, quando passa al gobierno de otra.* 1648.

El Perfecto *Prelado;* duobus tomis. Madriti in folio.

Decessit ante annum MDCLXI. quo viduatæ isti S. Iacobi Ecclesiæ assignatus fuit Romæ alius sponsus.

PETRVS DE REINOSA, Toletanus, scripsit in otiosorũ & qui hoc fabularum equestrium, ut vulgò appellant, genere delectantur gratiam.

Primera, *Segunda y Tercera Parte de Orlando enamorado: Espejo de Cavalleros, de los hechos del Conde Roldan, Reynaldos de Montalban y otros.* Medinæ-campi apud Franciscum del Canto 1585. in folio.

PETRVS A RIBADENEIRA, Toletanus, Societatis Iesu sodalis, de quo elogii, seu cænotaphii verba, quod Ioannes Mariana ei olim fecit, potiùs quàm mea legi volo. *Sodalitati Iesuitarum se Romæ junxit, antequã Sedi Apostolicæ is ordo probatus esset, morum facilitate, ingenio ardenti, egregiâ indole tribus Præpositis generalibus, Beato Ignatio, Lainio & Francisco Borgiæ gratus in primis extitit. Iunior multas nationes obivit, de rebus magnis legatus, deinde variis inter suos muneribus est perfunctus in Tuscia & Sicilia, provincialis Commissarius in Sicilia, in Insubribus Visitator; ætate major Toletum rediit, si nativo cœlo afflictam valetudinem recreare posset. In eo secessu, & Matriti, ubi vitæ reliquum exegit, multos libros publicavit eruditos & pios in utraque lingua par. Principibus gratus, suis charus, exteris commodus, prudentiæ laude insignis. Annos LXXXIV. vixit, in Societate autẽ LXXI. Obiit Matriti anno MDCXI. Kal. Octobris.* Hæc Mariana. Inter alia adjungit novissimæ *Societatis Iesu Bibliothecę* auctor, magnum annis superioribus editum argumẽtum beatitudinis Petri nostri, capite nempe illius incorrupto invento, ut & notis suis deprehenderetur, adeóque ex vultu ab omnibus, qui vivum noverant, in cadavere duorum ac viginti annorum dignosceretur. Quare & in decentiorem locum fuit sublatum. Pii doctíque viri monumenta hæc extant;

De Vita S. Patris Ignatii Societatis auctoris libri V. cùm Latinè typis Plantinianis 1588. Ingolstadii 1590. Lugduni 1595. Parisiisque, Coloniæque in 12. tum Hispanicè Matriti 1586. & 1605. in fol. cum *Lainii* & *Borgiæ Vitis.* Versa hæc est in Germanicum sermonem a Theobaldo quodam Iesuita & in Italicum, editáque Venetiis per Giolittos 1586. in 4.

Altera ejusdem vita brevior, sed multis ac novis miraculis illustrata. Hæc, si postremò edita est, Polonicè prodiit versa à Simone VisoKi ejusdem Societatis Iesu.

De Scriptoribus Societatis Tractatus; quẽ octogenarius absolvit, ediditque apud Plantinũ 1608. Quem deinde nonnihil auctum ediderunt Lugdunenses typis Ioann. Pillehotte 1609. in 8. tertióq; Andreas Schotus Iulii Nigroni Genuensis *Observationibus* illustratum repræsentavit iisdem typis Plantinianis anno 1613. Tandem pulcherrimâ accessione & formâ locupletavit sub *Bibliotheca Societatis* nomine Philippus Alegambe Bru-

Bruxellensis; ediditque Antverpiæ apud Meursium 1643. fol.

Hispanicè autem quamplura exacti judicii & styli;

Vida del Padre Diego Lainez segundo General dela Compañia; libris tribus; cui adjungitur -

Vida del Padre *Alfonso Salmeron*.

Vida del Padre *Francisco de Borja tercero General dela Compañia, que fue Duque de Gandia*. Matriti 1592. Hanc in Latinum vertit Andreas Schotus, ediditque Antverpiæ 1598. in 8. Quæ & Moguntiæ prodiit 1613. 8.

Dela Scisma *de Ingalaterra*, libri tres Matriti apud Pet. Madrigal 1588. in 8. Antverpiæ apud Nutium 1594. in 12.

Dela Tribulacion *particular y publica*, libri duo. Barcinone 1591. 8. Quod opus fecit Latinũ *Ioannes Oranus* Leodiensis.

Tratado dela *Religion*, y *virtudes que debe tener el Principe Christiano para gobernar sus estados*; adversus Machiaveli impietatem. Matriti 1595. apud Petrum Madrigal, & iterum 1601. apud Ludovicum Sanchez. Qui certatim ab exteris in sermonem unius cujusq; gentis suum translatus est: nempe Gallicè prodiit operâ Antonii Balinghemii Audomarensis, Anglicè Thomæ Everardi ejusdem Societatis, Italicè à nescio quo Bononiæ apud Pet. Paul. Tozzi 1622. in 8. Latinè autem interprete Ioanne Orano Leodiensi.

Flos Sanctorum, o Libro de las Vidas de los Santos, Primera parte. Matriti 1610. fol. (Huius portio forsan est - *Vida de Christo y de su Madre Santissima*. Matriti apud Ludov. Sanchez edita 1604. in f.) cui accessit -

Segunda parte *de los Santos extravagantes*; qui nempe extra ordinem Breviarii sunt. Matriti 1609. Vtraque pars recusa est Barcinone 1623. Latinéque loquens operâ Iacobi Canisii ejusdẽ Societatis prodiit Coloniæ 1630. in fol. Itali etiam suum opus fecerunt, ediderúntque variis in locis, præsertim, emendatiúsque Mediolani 1613. sicùt & Galli novissimè, præstante operam Simone Martino instituti sodalium Minimorum, Parisiísque edente anno 1644. & anno 1653. in fol. Sed lego etiam de Lugdunensi editione anni 1645. fol. 2. volum. imò & Parisiensi anni 1616. uno volumine typis Dionysii de la Nove in fol.

Tratado en el *qual se da razon del Instituto de la Religion de la Compañia de IHS*. Matriti 1605. in 4. in eodem collegio.

Manual de Oraciones *y exercicios*. Matriti 1611. in 16. Gallicè Lugduni 1624. in 12. & Italicè apud Ioan. Bapt. Ciotti Venetiis 1607. in 12.

Vida dela Madre *Teresa de IHS*. in 4.

Ex Latino in patrium sermonem transtulit -

Paraiso del Alma; sive Librum *De virtutibus*, Alberti Magni.

Las Confessiones *de S. Augustin*. 1598. Matriti.

Las Meditaciones, *Soliloquios, y Manual del mismo Santo*. Omnia hæc prodierunt simul duobus tomis.

Inedita apud ipsum mansisse ajunt -

Vida de Doña *Maria de Mendoça fundadora del colegio de la Compañia de Alcalà de Henares*.

Vida de Doña *Estefania Manrrique y Castiila fundadora con D. Pedro Manrrique su hermano dela casa professa de Toledo*.

Tres Dialogos, *en que se refieren raros exemplos de como an sido castigados de Dios severamente los que se salen de la religion*.

Sub incude habebat, dubium mihi quâ linguâ, *Historiam Hispanicam Societatis, Indicam & Sardicam*; quæ tres provinciæ seu partes orbis uni, eidémque Assistenti, ut vocant, Hispaniæ subsunt.

Ribadeneiræ nostri vitam scripsisse linguâ vernaculâ Ludovicum Palmam Toletanum, ex eáque Latinam interpretationem confecisse Emmanuelem Suarezium Lusitanum, utrumque Iesuitarum sodalem, scriptum reliquit in *Magnalibus Matritensibus* Aegidius Gonzales Davilla. Miror autem nullam horum operum mentionem in *Societatis Bibliotecha* superesse.

PETRVS DE RIBAS, Vicarius Ecclesiæ S. Nicolai urbis Cæsaraugustanæ, dedit ex sermone Italiæ vernaculo -

El Porque; sive librum hujus nuncupationis. Madriti apud Petrum de Madrigal 1598. in 8.

PETRVS ROCHA, Tarraconensis, (teste mihi Ludovico Pontio Icart in libello *De las Grandezas de Tarragona* cap. XLII.) vertit ex Italico *Petri Aretini* libros -

De la Humanidad *de Christo*.

De la Vida *de Nuestra Señora*.

Los siete *Salmos Penitenciales*.

Et ex Bocacii -

La *Fiammeta*.

El *Corbaccio*.

In quorum interpretatione summorum Italicæ linguæ magistrorum gloriæ nihilo se inferiorem ostendit, ut idem adjungit auctor:

PETRVS RODRIGVEZ, Iesuita, scripsit -

Vida del Padre *Ioseph de Ancheta*; M. S. Antonio de Leon in *Bibliotheca Indica Occidentali* Tit. XII.

PETRVS RODRIGVEZ DE FIGVEROA, municipii Escalonensis Parochus, edidit -

Medico Espiritual, *en el qual se contie-*

contiene dotriña muy provechosa para Predicadores Toleti. 1623. in 8.

D. PETRUS RODRIGUEZ DE MONFORTE, S. Theologiæ Doctor, Regi nostro Carolo à sacris, Parochus ad S. Ioannem Matritensis curiæ, ingenio & eloquentiâ præstanti vir, confecit-

Relacion delas *Exequias del Rey D. Felipe IV. celebradas en la Iglesia de la Encarnacion de Madrid a XXX. y XXXI. de Otubre de MDCLXV.*

F. PETRUS ROIVELA, ortus in oppido *Villobela* Oxomensis diœcesis, Carmelita, vir zelo religionis, doctrináque à suis commendatus, Castellanam ordinis sui provinciam ter gubernavit Præfectus, edidítque-

Breve Suma *de la Antiguedad, gracias, e indulgencias de la Orden del Carmen y de su Cofradia*. Matriti 1585. in 8. Toleti 1588. atque iterum Matriti 1590. in 8. per Guiliermum Diobi, Cesaraugustęque 1596.

De Landibus Deiparæ Virginis, Latino carmine. Cæsaraugustæ 1596.

Obiit diem suum Matriti anno MDCIII. *in regimine Monastico insignis*, quomodo appellat eum Ioannes Bapt. de Lezana *Annal. Carmel.* tomo IV. in append. ad annum. MCCCCXXXIV.

PETRUS ROSARIUS (vernaculè *del Rosario* aut *de Rosas* sive *del Rosal*, aut *Rosales*) humaniorum literarum in schola Burgensi Professor, scripsit-

Observationes quasdam in XCV. Hymnos, qui in Breviario Romano continentur. Burgis apud Petrum Gomez de Valdivielso 1624 in 8.

D. PETRUS DE ROXAS, Toletanus, Comes de *Mora*, torquatúsque Calavatrensis Eques, Francisco à Roxas parenti filius cùm esset natu nō maximus, Compluti per octennium Philosophos ac Theologos frequentavit magistros, supremámque adeptus est Philosophici studii Academicam lauream. Vicariam deinde accepit Chori potestatem in Toletana Ecclesia, quę dignitas ibi est peculiaris: quo loco erat, cùm extincto absq; liberis Francisco fratre, laicalem statum & conjugii spem, repudiatis è re Ecclesiastica compendiis, arripuit. Senator is rerum Italicarum sedit usque ad extremum vitæ diem Matriti, Serenissimæque Mariæ Annæ Austriacæ Reginæ Hispaniarum Oeconomus. Extant ab eo-

Discursos Ilustres *Historicos y Genealogicos*. Toleti apud Ioannem Ruiz Pereda 1636. 4. scilicet, *De la Vida y muerte de Leovigildo Rey de los Godos: Del Cid Rodrigo de Bivar y su decendencia: Del Origen, antiguedad y sucesiones de los Toledos: Del apellido de Escobar, y Casa de los Condes de Mora*.

Historia de la *Imperial nobilissima ciudad de Toledo, Parte primera*. Matriti ex officina Didaci Diaz de la Carrera 1654. fol. pertextum nempe totum ex fragmētis *Dextri, Maximi, Luitprandi & Iuliani*, Ficulneorum Scriptorum, opus, quibus non unus, aut primus noster plus æquo fidit. Reliquæ partes ob eam causam minùs desiderantur.

Desiit inter vivos esse Matriti Augusto mense MDCLXV. septuaginta circiter annos natus.

PETRUS RUA, Soriensis, Abulæ primùm, mox in patria urbe juventutem humanioribus imbuit literis ad extremam usque ætatem. Hujus non alia extant scripta, nisi *Epistolæ* tres Hispanicè conscriptæ ad Antonium Guevaram Franciscanum Mindoniensem Episcopum, eumdémque disertissimum ac doctissimum Ecclesiasten, qui id munus eo tempore apud Carolum Imperatorem & Hispaniarum Regem fungebatur, sub hoc titulò pridem vulgares,

Cartas del *Bachiller Rua*.

De quibus & authore satis mihi multa in Antonio Guevara.

PETRUS DE RUIMONTE, Cæsaraugustanus, Musicæ artis peritiâ eximius, apud Belgarum Principes Albertum & Isabellam tùm in sacello Choragus, tum cubicularius Musicus, typis edidit-

El Parnaso *Español de Madrigales y Villancicos a quatro, cinco y seis voces*. Antverpiæ apud Petrum Falesium 1614. in 4.

Alia duo volumina eum publicasse, alterum *De Missas*, alterum *de Motetes y Lamentaciones*, lego apud Lanuzam Aragoniæ Historicum.

PETRUS RUIZ, Valentinus Presbyter, Hieronymi Muñosii summi viri in Mathematicis auditor, scripsit-

Libro de *Reloxes solares*. Valentiæ 1575. in 4. apud Petrum de Huete. Laudat hunc, Canonicúmque indigitat Augustinus Morla in *Emporii* præfatione.

PETRUS RUIZ, Beaciensis, scripsit-

Camino de *perfeccion con muchos avisos para la alma que aspira a ella*. Beatiæ apud Petrum de la Cuesta 1621. in 8.

PETRUS RUIZ MONTERO, Cordubensis, scripsit librum-

Del juego *de las Damas vulgarmente el Marro*; qui Valentiæ prodiit anno 1591. apud Gabrielem de Ribas.

PETRUS RUIZ DE MOROS, Latinè RUIZIUS MAURÆUS Aragonius, Alcaniziensis, primas in patria literas ab *Olito* quodam

dam & *Soprario* doctus, Ilerdæ juri operam dedit, nec non Patavii in Italia magnos præceptores sortitus Andream Alciatum, Augustinum Beroium, Paulúmque Parisium, unà cùm Antonio Augustino viro illo clarissimo, quocum & in collegio S. Clementis Hispanorum urbis Bononiensis & sodalem & professorem egit, non tantùm scientiâ juris, sed & omni humanitatis & eloquentiæ ac poëticæ rei studio nulli civium suorum inferior. Evocatus hinc in Poloniam à Petro Gamrato amplissimo, ut vocat, Antistite, novem annis Cracoviæ boni & æqui artem docuit. Posteàque à Sigismundo Rege Ferdinandi Imperatoris genero ad curiam vocatus tribus Cancellariis regiis adsedit, quo tempore & causarum Lithuanicarum notionem cum aliis duobus Iurisconsultis mandatam sibi à Rege habuit. Quarum selectis nonnullis majorem ornatum adhibere voluit, ut in publicum emitteret, inscribens editioni

Decisiones Lithuanicas; sive, quot illæ sunt, quinque scilicet libellos, seu opuscula totidem de diversis Iuris argumentis eruditè admodum, copiosèque, nec minùs disertè atque eleganter tractatis; scilicet *De Testamento ejus, qui mortem sibi consciviт*: *De usitata Tabellionum clausula, qua Testator ægro corpore, sanáque esse mente scribi solet*: *De conatu & inchoatis delictis*: *De legitimis excusationibus eorum, qui in jus vocati non veniunt*: *De Fænore sive usuris*.

Penes me est Antonii jam laudati Augustini ad Ruizium inter Polonos commorantem data ex Bononia *Epistola*; ex qua constat eum docendi munus gerere, & de clarissimi cujusdam ejus gentis Pontificis protectione maximè gaudere. Abstinere mihi non possum, quin verba *Epistolæ* quædam his adnectam, quæ ad Mauræi Bononiensem professionem clarissimè gestam pertinent. *Tantùm addam, nihil te posse gratius, nihil jucundius facere, non dicam mihi, cui hæres in medullis, aut Hispanis omnibus ipse hominibus, qui te maximè diligant, aut toti illi ex omnibus Europæ partibus collectæ eorum frequentiæ, qui te, quàcumque ibas, stipabant, sed gymnasia ipsa, porticus, templa, fora, ipsi denique, medius fidius, privatarum domorum parietes lætari quodammodo videntur, & prosperis tuis rebus gratulari*. Ostendit idem alibi, alterâ nempe *Epistolâ*, excellentem Mauræi dicendi facultatem, sententiam ab eo aliquando usurpatam, ut proprium quoddam eloquentiæ genus sequi se confirmaret, referens. *Memini enim* (ait Augustinus) *cum Aristarchus nescio quis unam aut alteram tibi impedimento fuisse diceret, quominus Ciceronem in tuis verbis cognosceret, dixisse percommode, te tua, sua Ciceronem loqui*. Accepit ab eodem Augustino, in cujus contubernio vixit, Andreas Schotus id quod de Mauræo in *Bibliotheca* scriptū reliquit, addito Augustini ipsius *Carmine*, quo tam longe à se & mitioribus Europæ plagis positum suum Poëtam elegantissimè conqueritur.

F. PETRUS RUIZ DE VISITATIONE, Toletanus, in quod nomen piè reformavit germanum & gentile *Petri Ruiz Alecholado*, cùm sese ex clerico sæculari, ut voto se exsolveret in præsentissimo naufragii discrimine olim concepto, in Religionis gremium Minimos inter S. Francisci de Paula sodales contulisset; totum se impendit rituum Ecclesiasticorum studio, quod fructuosissimâ apud Ecclesiæ Principes navatâ operâ Romæ cum magna laude exercuit, anni reformationi sub Gregorio XIII. Breviarii ac Missalis sub Clemente VIII. unà cum aliis peritissimis cæremoniarum viris intentus, egregiisque in publicum datis monumentis promovere nunquam destitit; laudatus hoc nomine à Bartholomæo Gavanto & aliis. Nempè scripsit, quod sciam,

Kalendarium Romanum perpetuum & generale Breviarii Romani ex Decreto Sacrosancti Concilii Tridentini nuper editi XXXVI. tabulis constans pro tota Hispania, cum festis, quæ generaliter in Hispaniarum regnis authoritate Apostolicâ celebrantur &c. Toleti 1577. in 4. Ibidem apud Ioannē Plaza 1578. in 8. Postea in compendium redactū typis Antverpiensibus prodiit anno 1617. tùm Ingolstadii, tum Toleti, credo & Romæ 1593.

Ordinem celebrandi Missas solemnes & privatas ac alia officia ad eas spectantia juxta ritum Missalis & Cæremonialis Romani. Huic *Additiones, notas, & appendices* adjunxit Paulus Franciscus de Nigro Genuensis ejusdem Minimorum ordinis, qui ex Hispania post plures à morte authoris annos Genuam adductum codicem primus typis edi curavit in eadem Genuensi urbe 1637 Iosephi Pavonis.

Officium festi diei Visitationis Deip. Virginis confecit, quod admissum fuit in Romano Breviario; cujus mysterii magnâ devotione flagrabat, ab eóque appellari voluit.

Cæremoniale Episcoporum, & *Pontificale Romanum* magna se ex parte confecisse dicitur ipse quibusdam retulisse. Hispanè verò ab eo extant,

Tratado *muy util y curioso para saber bien rezar el oficio Romano, que divulgò Pio V.* Matriti 1574. in 4. Toleti apud Pet. Lopez. 1584. in 4.

Ceremonial *Romano para Missas cantadas y rezadas*. Compluti 1589. in 4. apud Ioannem Gratianum, idem, ut existimo cum *Ordine celebrandi Missas* Latino.

Ramillete *de flores de todos los Salmos y Canticos, y el intento de cada uno.* Majoricę Balcarium 1589. in 8. per Gabrielem Guasp.

Guasp. *Insudavit per sex annos supra viginti* (verba audis Pauli Francisci de Nigro nuper laudati) *in componendo prægrandi Caremoniali, quod Sacræ Rituum Congregationi* (*in hac & ipse suum locum obtinuerat*) *revisendum obtulit: quod ut præscivit Cardinalis à Sancta Severina maximè obstitit, ne typis mandaretur; cùm & ipse hujusmodi opus præmeditatus calcographiæ suum priùs committere desideraret, neque contentus obstitisse, librum etiam intercepit, neque voluit unquam restituere.* Et post alia; *Opus hoc nondum typis excusum est, habetque admodum R. Pater Iosephus Cianus à Messana vir sanè gravis & vitæ integer, qui tertiâ vice Neapolitanam provinciam dum regeret, adm. R. P. Fr. Laurentio de Peyrinis dictum Caremoniale Genuam se missurum promisit, quod tamen adhuc non apparuit.* Hæc ille. Quam noster injuriam sic ægrè tulit, ut accedente debilitate corporis, quod continuâ cruciabat macie & abstinentiâ, postremam contraxerit infirmitatem, quæ eum Romæ in cœnobio S. Andreæ, quem vocant *de Frattis*, sustulit sæculi hujus primo anno, virum egregium pietate, doctrinâque, & verè Minimum professione; quâ scilicet excusasse dicitur admissionem Tituli Episcopalis, Veliternæque urbis administrationem Hostiensis Cardinalis à Cardinali Gesualdo sibi oblatam.

Videsis de eo Montoiam lib. IV. *Historiæ ordinis Minimorum* pag. 329. & *Paulum Franciscum de Nigro* jam laudatum in præfatione ad dictum *Ordinem celebrandi missas*; unde nos hæc breviter annotavimus.

PETRVS SAIAGO, scripsit ad Alphonsum Perezium de Guzman Medinæ-Sidoniæ Ducem, antiquæ simplicitatis opus, scilicet -

Romances *Imperiales de todos los Emperadores Romanos desde Iulio Cesar hasta el Emperador Maximiliano*. Hispali apud Alphonsum de Coca 1565. in 8.

PETRVS DE SALAS, Madritensis, Iesuitarum ordinis, scripsit -

Libellum de Arte Poëtica.

Rhetoricam.

Orationem funebrem Salmanticæ dictam in exequiis Serenissimæ Margaritæ Austriacæ Hispaniarum Reginæ Salmantini collegii fundatricis.

Hermanni Hugonis Pia Desideria Hispanico versu expressit: & alia quædam prælo parata habet, ait *Bibliothecæ Iesuitarum* author.

PETRVS DE SALAZAR, Granatensis, potiùs quàm Matritensis, ut vulgò audit (quam ejus patriam qui ex schedis M. SS. Didaci à Mendoça summi illius nobilitate & doctrinâ viri notam habet, mihi non lubricæ fidei testis affirmavit) in publicum emisit -

Coronica *del Emperador Carlos V. en la qual se trata la justissima guerra, que su Magestad moviò contra los Luteranos y rebeldes del Imperio y los sucessos que tuvo*. Hispali 1552. fol. Italicéque Neapoli etiam in folio. Circumfertur tamen manu dumtaxat scripta librum hunc & ipsius authorem festivè ac satyricè coarguens *Epistola Bachalauri Arcadis* nomine; sub quo latere voluit, ut fama est, summus ille nuper à me laudatus Didacus a Mendoza, qui & vicem ut suppleret civis sui, reposuit aliâ epistolâ excusatoriâ, sive apologeticâ, qua non minùs quàm priore illâ noster irridetur.

Historia *en la qual se quentan muchas guerras sucedidas entre Christianos è Infieles asi en mar como en tierra desde el año de M. DXLVI. hasta el de LXV. con la guerras acontecidas en Berveria entre el Xarife y los Reies de Marruecos, Fez y Velez.* Metinæ-campi 1576. fol.

Historia *de la Guerra y presa de Africa con la destruicion de la villa de Monaster y Isla del Gozo y perdida de Tripol de Berveria*. Neapoli 1552. folio.

De la Vida *del Cosario Dragut*. Opus hoc Gaspar Escolanus Petro Salazario attribuit, nobis hactenus invisum.

F. PETRVS DE SALAZAR, Mercenariorum fratrum sodalis in Castellæ provincia, cujus & Portugalliæ alterius provinciæ Præfectus, domesticorum testimonio, perpetuus fuit, regiúsque Ecclesiastes: ad hæc eximius Theologicâ doctrinâ & cognitione trium linguarum orientalium Græcæ, Hebraicæ, Chaldaicæque, quas docuit Salmanticæ. Scripsisse is dicitur -

In Genesim Commentaria:

Artem Hebraicæ linguæ.

Authores sunt Franciscus Zumel in *Catalogo de viris illustribus hujus ordinis*, Alphonsus de Rojas in simili *Catalogo virorum illustrium*, Bernardus de Vargas in *Historia* ejusdem *ordinis* Parte I. lib. II. cap. XXXIII. ad ann. MDLVIII. quo tempore Petrus noster claruisse dicitur, Marcus Salmeron *en los Recuerdos Historicos*.

F. PETRVS DE SALAZAR, Casarrubiensis, ex familia fratrum Minorum, cui se se in *Oliva* Toletani regni cœnobio applicuit, semel gesserat, atque iterum Castellanæ suæ provinciæ administrationem gerebat, cùm edidit -

Coronica *de la Fundacion y progresso de la provincia de Castilla de la orden de San Francisco*. Matriti 1612. fol. ex regia typographia.

Bula de la *Canonization de S. Diego de Alcalà*, ex Latina vulgaris. Compluti apud Didacum Sanchez 1592. in 4.

PE-

PETRUS SALAZAR DE MENDOZA, Ferdinandi parentis Equitis Toletani, quem ei Catharina de Quintanilla uxor peperit, regiæque hujus urbis fausta proles, Iuris studium, quo ab ineunte ætate censeri voluit, cùm canonici, tum civilis, non tam opere scholastico, quàm forensi & actionis pleno, dum mandata sibi gerit munera ecclesiastica plura, cum laude exercuit. Gaspar enim S. R. E. Cardinalis Quiroga Toletanus Antistes unum supra viginti annos natum, quo scilicet, ut moris est, Iurisconsulto domi suæ uteretur, cubicularium adscivit, simúlque in rebus Pontificii muneris consiliarium. Vicarii deinde generalis nomine cohonestatus censoriâ in Iudices sacræ Toletanæ curiæ, cæterorúmque officialium animadversione usus est; túmque alia Sacerdotia, tum apud Talaverenses vasorum & ornamentorum custodiam, sive, ut vocant, Thesaurarii munus ab eodem suscepit. In Metropolim deinde Toletum vocatus, Canonico hujus almæ Ecclesiæ sacerdotio, quod Pœnitentiale audit, nec non & suburbani Valetudinarii ejusdem urbis Ioanni Baptistæ sacri gubernatione locupletari atque ornari promeruit. Sed quidquid Iurisprudentia honores, plausum tamen ei viventi, mortuóque non facilè intermorituram contulit famam Historiæ quidem totius nostratis, nobiliúmque familiarum exactissima veteribus è monumentis cognitio; quæ maximam huic studio ante sæculum apud nos renascenti, nec parum utili, si bonâ, non sublestâ fide, veréque magis quàm adulatorie rem peragere velimus, lucem atque ornamentum præstitit. Scripsit namque.

Coronica *del Cardenal Don Iuan Tavera Arçobispo de Toledo*. Toleti 1603. 4. apud Petrum Rodriguez.

El Glorioso *Doctor San Ilefonso Arçobispo de Toledo*; sive illius vitam. Ibidem apud Didacum Rodriguez 1618. in 4.

Coronica *del Gran Cardenal de España D. Pedro Gonzalez de Mendoza Arçobispo de Toledo Patriarcha de Alexandria*. Ibidem 1625. in fol.

Historia *de los Arçobispos de Toledo*; quam M. S. in Templi maximi bibliotheca servari audio. Laudatur hæc in *Theatro Compostellanæ Ecclesiæ*, rebúsque D. Ioannis Taveræ ab Aegidio Gonzalez Davila regio Historico.

Origen de *las Dignidades seglares de Castilla y Leon, con relacion sumaria de los Reies destos reynos, de sus acciones, casamientos, hijos, muertes, sepulturas; de los que las an criado y tenido y de muchos Ricos-hombres confirmadores de privilegios*. Toleti 1618. folio apud Didacum Rodriguez.

Chronicon *de la Excelentissima Casa de los Ponces de Leon*. Toleti apud Didacum Rodriguez 1620. in 4.

Dificultades *y objectiones cerca de S. Tirso Martyr*.

Compendio *de lo mas substantial de su Monarquia de España*; de qua postea.

Institucion *del Canonicato Penitenciario*. Meminit Augustinus Barbosa in *Collectan. ad Concilii Tridentini* sess. XXIV. cap. VIII. ubi de hoc Canonicatu agitur.

Iuramento *del Principe y como se haze en España*.

Memorial *contra los Gitanos*. M. S. hæc omnia, ut suspicor.

Chronico *de la Casa de Sandoval, dividido en XXII. elogios, al Rey Catolico D. Felipe III.* Id M. S. fuit in 4. in bibliotheca Ioannis Gisleni Buitelli Nipæi apud Belgas, ut legitur in Antonii Sanderi *Bibliotheca Belgica M. S.* pag. 284.

Ineditum reliquit magnum, uti fama fert, opus, in quod scilicet industriæ plurimum atque operæ insumpsit, nempe -

La Monarquia *de España*; sive de nostrorum Hispaniæ Regum justo dominio in omnes toto orbe terrarum positas sub ditione & imperio suo provincias; unà cum notitia ipsarum, rebúsque à diluvii usque ad tempora nostra cùm pace, tum bello ibidem gestis. Quod operis vasti propositum ipse indicavit author in fine libri *De Hispaniæ dignitatibus*. Asservari autem M. S. authoris exemplar in Archio Toletanæ Ecclesiæ, unà cum ejusdem *Historia Toletanorum Præsulum* jam memorata à fide dignis jactatur.

PETRUS SANCHO, aut SANCHEZ, cùm esset Notarius in Peruana expeditione, scripsit -

Relacion *de la Conquista del Piru*: quam ex M.S. vertit in Italicum Ioannes Baptista Ramusius, conjecitque in tomum III. *Relationum* suarum sine auctoris nomine.

PETRUS SANCHEZ, ad Sanctum Martinum Vallis-ecclesiarum diœcesis Abulensis natus, adultus jam & Doctor Theologus, scholæque Complutensis Rector, ac Philosophiæ interpres dedit Societati nomen. In ea, cùm collegiis Salmantino & Complutensi præfuisset, primus coloniæ sacræ Iesuitarum deductor, Præfectúsque provincialis à Francisco Borgia Ordinis tunc Præposito ad Mexicanos Novi Orbis mittitur. Quo loco adhuc XXXVII. annis exemplo & moribus gravissimis, doctrináque, ac prudentiâ exhibuit se illius oræ incolis proficuum valde ac venerabilem. Scripsit vernaculè -

Libro *del Reino de Dios, y del camino por do se alcança, confirmado con exemplos y sentencias de Santos*. Matriti 1599. 4. & 1616. in 4.

Denatus est magno sui desiderio relicto Mexici MDCIX.

PE-

PETRVS SANCHEZ DE ACRE, Toletanus, Portionarius almæ hujus Ecclesiæ, vir pius, & multæ lectionis, dedit in lucem-

Arbol *de consideracion y varia doctrina*: ad Gasparem Quirogam Toletanum Pontificem. Toleti 1584. in fol. per Petrum Rodriguez.

Historia *Moral y Filosofica, en que se tratan las vidas de doce Filosofos, y Principes antiguos, y sus sentencias y haçañas*. &c. Toleti 1590. fol. apud Ioannem de la Plaza.

Triangulo *de las tres Virtudes Theologales Fee, Esperança y Caridad; y quadrangulo de las quatro Cardinales &c. en que se tocan algunas de sus propriedades y excelentias, y Historias muy provechosas*. Toleti 1595. fol. apud Thomam de Guzman.

PETRVS SANCHEZ DE AGVILAR, in Iucatania Occidentalis Indiæ provincia ortus, postquam Decanatum in sacro hujus Ecclesiæ collegio administrasset, Canonicum aliud opulentius sacerdotium apud *Charcas*, quæ gens & civitas Peruani regni est, obtinuit: quo fungebatur, cùm publicavit-

Informe *contra Idolorum cultores del Obispado de Iucatan*; mixtum opus ex Latino, & Hispanico, pro Episcopali potestate, necessitatéque puniendi apud eam gentem Idolatriæ crimen. Matriti 1639. 4. Ægidius Gonzalez Davila in *Theatro Indico-ecclesiastico* vulgari Indorum linguâ scriptum esse ait; quemadmodum & -

Doctrina Christiana.

PETRVS SANCHEZ DE VIANA, Pincianus, Medicinam non sine egregiæ laudis commendatione in ea urbe Medicus ipse Doctor faciebat, cùm ad Ferdinandum Vegam Indici Senatus Præsidem, in cujus famulatu meruerat adolescens, direxit-

Las Trãsformaciones *de Ovidio en tercetos y octavas rimas, con el comento y explicacion de las fabulas, reduciendolas à Filosofia moral, tatural, Astrologia y Historia*. Valladoliti apud Didacum Fernandez 1589. 4.

Pincianum diximus Thomæ Tamaji fide: at in epigrammate quodam authoris & operis commendatorio sic legimus inter alia-

Vt Pelignus ager celebri natione superbit,
Nomine sic fiat clara Viana tuo.

F. PETRVS A SANCTA CRVCE, Augustinianus, scripsit (quod M.S. vidimus in bibliotheca Monasterii Hispalensis.)

El Martyrio *de los bienaventurados frailes de la Orden de San Agustin, que padecieron en poder de los Moros del reyno de Granada año de MDLXVIII*.

PETRVS SANTERNA, Lusitanus, Iurisconsultus scripsit-

De Assecurationibus & Sponsionibus Mercatorum, Tractatum. Antverpiæ 1554. Coloniæque 1598. & in *Tractatibus Doctorum*.

F. PETRVS DE SANTIAGO, Eremitarum excalceatorum sodalis, Philippi IV. Regis nostri Ecclesiastẽ disertum egit ab anno MDCXXXIII. suæque Congregationis Vicarium generalem; doctrinæ ac religiosæ vitæ merito in Episcopatum Solsonensis anno MDCXXXIX. & post triennium in Ilerdensis Cataloniæ Ecclesiarum cooptatus. Scripsit-

Relacion *del transito, que hizieron a las Indias los Padres Agustinos descalços de España el año de MDCV. y progressos, que an tenido en entrambas hasta el de MDCXXX*. Matriti 1630.

D. PETRVS SARMIENTO, natus ex Didaco Perez Sarmiento Comite secundo *de Salinas* & Domina Maria de Vlloa, Tudensis, Pacensis, Palentinus ex ordine Episcopus, Compostellanúsque Archiepiscopus, sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis anno MDXXXVIII. à Paulo Papa III. creatus, anno MDCXXXVI. scripsit, unáque cum libello supplici Carolo Imperatori ac Regi nostro Hispaniarum obtulit-

La Genealogia *de la Casa de Sarmiento*: quam vidit D. Iosephus Pellizer, laudátque in *Informatione* vulgari *Del Origen, antiguedad y calidad de la casa de Sarmiento de Villamaior*, pag. 4.

Obiit diem suum Lucæ in Italia anno MDXLI.

PETRVS SARMIENTO DE GAMBOA, jussu D. Francisci à Toleto Proregis Peruani oram hujus regni usque ad Magallanicum fretum, deindéque fretum ipsum navigio permeans, ac tandem ad nos veniens dedit supremi Indiarum senatus Patribus descriptam hoc titulo navigationem,

Derrotero *y Viage de Lima à España por el estrecho de Magallanes*. Antonius de Leon in *Bibliotheca Indica Tit. XI*.

PETRVS SERAPHINVS, vulgò SERAFI, Pictor Barcinonensis ac Poëta vernaculè lusit varia carmina, cujus librum vidimus hac inscriptione Castellanâ-

De Poesia *vulgar en lengua Catalana*. 1565. 8.

F. PETRVS DE LA SERNA. Vide *Petrus à Iesu-Maria*.

PETRVS SERRANO, ex *Bujalance* ditionis ecclesiasticæ Cordubensis oppido oriundus, Collegiatæ ad Complutum Ecclesiæ

clesiæ præfuit Abbas, cujus sacri collegii nomine ad recipienda Iusti & Pastoris MM. sacra pignora, Complutúmque suum ex Osca regni Aragoniæ urbe afferenda ante alios fuit propter pietatis & dignitatis meritum designatus. Professor is cùm esset Philosophiæ moralis in celeberrimo ejusdem oppidi Complutensis gymnasio, colligere cœpit famam, quæ deinde virum ad majorē evexit doctrinæ atque eruditionis commendationem. Scripsit-

In Librum primum Ethicorum Aristotelis ad Nichomachum. Compluti 1566. 4. Inter *Epistolas* Ioannis Genesii Sepulvedæ duæ ad Serranum occasione hujus commentarii datæ sunt, XCI. nempe & XCII. Scripsit item-

In Apocalypsim B. Ioannis Commentaria. Ibidem Apud Andream de Angulo 1563. fol.

In Leviticum Commentaria. Antverpiæ 1572. apud Plantinum.

In Ezechielem Prophetam; quæ una cum superiore *Levitici Commentario* prodiit apud Petri Belleri hæredes 1609. fol.

Præfecit eum Cauriensi Ecclesiæ Philippus Secundns literatorum Mœcenas anno MDLXXVII. at proximè sequenti ab terrena hac sede in cælestem & æternam transferendum.

PETRVS SERRANO, scripsit-

Escrutinio *del Coraçon*. Granatæ 1623.

PETRVS SERRAS, Aragonius, Cæsaraugustanæ Ecclesiæ Canonicus, habuit olim in Tridentino Concilio, cùm primùm celebraretur,

Orationem in Die Pentecostes.

Obiisséque eum Tridenti hoc ipso tempore anno MDXLV. scriptus *Liber rerum Cæsaraugustanæ Ecclesiæ*, quem in Archio adservant, disertè annotatum habet.

PETRVS DE LA SIERRA, author inscribitur fabulosæ illi Historiæ, cui otium suum plures, ne nihil agant, impendere solent. Titulus est-

El Cavallero *del Febo; Primera y Segunda Parte*, aliàs *Espejo de Principes y Cavalleros*; duobus tomis. Cæsaraugustæ 1580. in fol.

F. PETRVS SIGLER, sodalis Seraphici Ordinis, scripsit-

Atributos *de Maria en Sermones*. Hispali 1632. in fol.

PETRVS DE SILVA, Iurisconsultus, si fides non lubrica est ejus, qui *Catalogum* conscripsit *Bibliothecæ D. Laurentii Ramirez de Prado*, scripsit, qui in ea fuisse referuntur;

Varios Tractatus Iuris. Matriti 162

F. PETRVS DE SIMANCAS, Granatensis, Augustinianus frater, sacræ Scripturæ in patria domo interpres, cùm Conchę præfuisset, Murciæque sodalibus, lue pestilenti extinctus est, quæ anno MDCXLVIII. in posteriori hac urbe sævissimè grassata est. Ediderat-

Locum literalem pro Immunitate B. Virginis Mariæ à peccato originali & à debito illud contrahendi. Matriti 1640. in 8. Item Hispanicè-

Vna Carta *escrita a nuestro Padre Innocencio X. sobre la difinicion de fee del articulo de la Concepcion inmaculada de la Virgen Nuestra Señora*. Ibidem 1645. fol.

F. PETRVS SIMON, sodalis Franciscanus, patriam habuit ditionis sacræ Conchensis oppidum *la Parrilla* indigitatum, qui cùm Seraphico instituto se addixisset in Chartaginensi provincia Hispanica, ad Indos migrans eam, quæ in Novo regno Granatensi constituta olim fuit à sodalibus, rexit Præfectus, sacræque Theologiæ Lector emeritus, Fideique rerum Censor. Quo tempore lustratam à se hanc regionem, sive conventum Iuridicum Neo-Granatensem descripturus, Historiámque adinventionis, atque expugnationis illius, rerúmque inibi ferè sæculo integro gestarum seriem literis consignaturus adornavit partitum opus in tria volumina; quorum prælo subjectum est non nisi primum hac inscriptione,

Primera *Parte de las Conquistas historiales en las Costas de Tierra firme de las Indias Occidentales*. Conchæ typis Dominici de Ecclesia 1626. in fol.

PETRVS SIMON ABRIL, natus in *Alcaraz* oppido Toletanæ diœcesis, Cæsaraugustæ in Academia Græcæ linguæ, alibique per Aragoniæ regnum amœnioris literaturæ quatuor ac viginti annorum Professor celebris, Latinorum & Græcorum plura versa à se aut exposita dedit nostris hominibus, utriusque harum linguæ principis cum nostra commercium egregiè fovens: quod quidem hominis votum, studiúmque sequentia opera testatum fecerunt;

De Lingua Latina sive de Arte Grammatica libri IV. Tudelæ 1573. in 8. Latino-Hispanicè. Credo idem opus esse *Artis Grammaticæ Latinæ linguæ rudimenta*, Cæsaraugustæ editum 1576. in 8. sive *Grammatica Latina en Español*. Ibidem 1581. in 8.

Grammatica *Griega en lengua Castellana*. Cæsaraugustæ 1586. in 8. Matriti 1587. in 8.

Nescio an aliud opus sit-

Cartilla *Griega*, Cæsaraugustæ 1586. in 4.

Com-

Comparacion *de la lengua Latina con la Griega*.

Grammatica Castellana. in 8.

Sentencias *de diversos Autores Griegos en Español*; unáque.

La Tabla *de Cebes Thebano*. Cæsaraugustæ 1586. in 8.

Tablas *de leer y escrivir bien y facilmente*. Matriti apud Alphonsum Gomez 1582. folio.

Introductiones ad Logicam Aristotelis libris IV. Tudelæ Navarrorum 1572. in 8. Quod etiam opus dedit Hispanè.

Primera parte *de la Filosofia llamada la Logica, o Parte racional*; hoc est, Ars Logica Hispana. Compluti 1587. in 4.

Apuntamientos *de como se deben reformar las doctrinas, y la manera de enseñarlas para reducillas a su antigua entereça y perfeccion*. Matriti 1589. in 4. apud Petrum Madrigal.

Los Ocho *Libros de Aristoteles de Republica, traducidos originalmente de lengua Griega en Castellana, y declarados con unos breves comentarios*. Cæsaraugustæ 1584. in 4. apud Laurentium de Robles.

Los Diez *Libros de las Ethicas, ò morales de Aristoteles, escritas a su hijo Nicomacho*, similiter ex Græco versi. Hunc librum vidimus M.S. nec de editione quidquam audivimus.

Progymnasmas *de Aphtonio*, de novo versa è Græco. Cæsaraugustæ in 4.

Oraciones *de Demosthenes contra Eschines, y de Eschines contra Demosthenes*.

Dos Sermones *de S. Basilio por el aiuno, y contra la borrachez*.

Dos de *S. Iuan Chrysostomo de los frutos de la Oracion*.

Los diez *y seis Libros de las Epistolas de M. Tulio Ciceron ad familiares*: adjectâ Chronologiâ XXII. annorum, seu Consulatuum, rerúmque per hoc tempus, quo epistolæ scriptæ sunt, gestarum. Matriti apud Pet. de Madrigal 1589. in 8. Barcinone 1615. Exemplum fortè sequutus fuit Aldi Manutii junioris, qui beneficium Italis suis par fecit.

Las Quatro *Oraciones contra Catilina: Oraciones por la Ley Manilia, por Q. Ligario, por Marcello, y Archias Poeta*; similiter ex Ciceronis Latino.

Accusationis in C. Verrem Liber, qui Divinatio dicitur, cùm interpretatione Hispanica & scholiis Hispanico-Latinis. Cæsaraug. 1574. in 4.

Marci Tullii Ciceronis Epistolarum selectarum Libri III. cum interpretationibus, & scholiis Hispanicâ linguâ scriptis. Tudelæ 1572. in 8.

Aesopi Fabulæ Latinè & Hispanicè scriptæ. Cæsaraugustæ 1575. in 8.

Las Seis *Comedias de Terencio impresas en Latin y traducidas en Castellano*; ad Ferdinandum Hispaniarum Principem pro juvando illius in Grammaticis studio (Ioannis Fabrini exemplo, qui prius ad Ethruriæ Principem Italicas miserat) 1577. Quas tamen edidit iterum Compluti anno 1583. ad exemplar Gabrielis Faerni conformatas, ideóque multò quàm anteà emendatiores. Barcinone etiam prodierunt 1599. in 8. Versionem hanc plurimùm commendat suis Germanis ad addiscendam Hispanam linguam Gaspar Scioppius in *Consultatione* quadam *De Studiorum ratione*. Simul eunt Hispanè loquentia.

El Cratylo *y Gorgias de Platon*:

Pluto *de Aristophanes*, &

Medea *de Euripides*.

Obras *de Cornelio Tacito suplidas*. M.S. in folio vidit D. Thomas Tamajus.

De Arte Dialectica, hoc est, de Inventione & judicio libros duos, M.SS. vidimus, qui eumdem habent authorem; idem opus fortè cum *Introductionibus ad Logicam*.

Libro *de la Tasa del Pan, y de la utilidad della y del modo que se debe tener en hazella*. M.S. extat apud D. Gasparem Ivañez de Segovia Marchionem *de Agropoli*.

PETRVS DE SIRIA, Valentiæ natus, eáque in urbe causarum patronus, scripsit,

Arte *de la verdadera Navegacion*. Valentiæ 1602. in 4. apud Chrysost. Garriz.

PETRVS DE SOLERA REINOSO, nescio quis, edidit.

Polyencomio *de la ciudad y Obispos de Cuenca, y Condes de Benavente*. Conchæ 1624.

PETRVS DE SOLIS, scripsit.

Vida *del Doctor D. Bernardino de Almansa Arçobispo de Santa Fee*. Limæ 1646.

F. PETRVS DE SOTO, Cordubensis, nobili loco natus, Dominicanus, familiæ istius celeberrimorum hominum parentis decus eximium, Salmanticæ ad S. Stephanum sacro instituto adscriptus, eas dotes ingenii, judiciique, memoriæque ad sacrarum studia literarum adduxit, ut in præstantissimum brevi Theologum evaserit; doctrinæ atque insuper pietatis merito dignus mox existimatus, qui Augustissimi Hispaniarum Regis, Romanorúmque Imperatoris Caroli confessiones Christiano ritu per aliquot annos exciperet. Qui cum Cæsare in Germaniam deveniens novâ, insolentiq; Sectariorum tyrannide miserabiliter oppressam atque labefactatam, nil antiquiùs duxit vir industrius atque impiger, ejúsque mali authores plusquam Ditis, quod in proverbio est, januam exosus, quàm ut ve-

ut veram Ecclesiæ fidem, vel relictâ curiâ, & munere sic honorifico in patroni Regis manus consignato, adversus Hæreticorum impressiones summâ animi præstantiâ & contentione tueretur. Quod quidem Dilingæ Suevorum, atque aliquando etiam Oxoniæ in Anglia, D. Thomam interpretatus, vitâ, voce, styloque egregiè præstitit, Oxoniæ, inquam, perlatus eò à Philippo Hispaniarum Principe, recénsque Anglorum Rege, ut simul cum Ioanne Villagarcia ejusdem familiæ Theologo caliginosi, tetrique illius gentis tot erroribus obcœcati ingenii tenebras orthodoxæ, hoc est, antiquæ, sanioris que doctrinæ radiis plusquam solaribus excuteret. Quæ quidem Catholici Principis cura, moriente brevi Mariâ Reginâ summo istius nobilissimæ atque olim piæ in primis atque Catholicæ nationis velut fatali malo in irritum cecidit. In Concilio demum Tridentino sub Pio IV. P. M. in quem totius Orbis Romani consessum unà cum aliis familiæ suæ Theologis venerat, ab eodem evocatus, eam sui opinionem aut verius admirationem Patribus injecit, ut Princeps Theologorum communi ferè omnium sententiâ reputaretur. At contracto ibi ex nimia fatigatione & studiis morbo, per ipsũ tempus almæ Synodi placidâ, cùm oportuit minùs, morte capitur. anno MDLXIII. Aprili mense. Scripsit-

De Sacerdotum Institutione Libros tres, sive Manuale Clericorum; opus verè aureum. Lovanii 1566. in 8. deinde repetitâ sæpiùs editione, Venetiis 1567. Coloniæ 1579. Lugduni Brixiæque 1586. & sequenti.

Institutionum Christianarum Libros tres. Augustæ 1548. Antverpiæque 1551. in 16.

Doctrinæ Catholicæ compendium in usum plebis Christianæ rectè instituendæ. Dilingæ apud Sebastianum Maier 1560. in 12.

Adversus Ioannem Brentium Libros.... Antverpiæ 1552. in 16.

Defensionem Catholicæ Confessionis, & scholiorum circa Confessionem Illustriss. Ducis VVirtembergensis nomine editam, adversus Prolegmena Brentii. Antverpiæ typis Martini Nutii 1557. in 4.

D. PETRUS SOTO DE ROJAS, Granatensis, Collegiatæ Ecclesiæ S. Salvatoris in edito ejus urbis colle *Albaicin* à Mauris Beaciensibus eò post amissam patriam receptis vulgò appellato Canonicus, professione Iurisconsultus, quam exercuit ante quàm sacris initiaretur; Poësim eâ laude olim tractavit, ut à magno, seu potius Principe Vatum nostrorum Ludovico à Gongora celebrari aureo epigrammate Hispano sit promeritus. Scripsit versibus-

Los Raios *de Faeton* 1639. in 4.

El Desengaño *del Amor en rimas*. Madriti apud Viduã Alphonsi Martini 1623. in 4.

Obiit post annum MDCLV.

F. PETRUS DE SOSA, ordinis Minorũ, scripsit-

Del Peligroso *estado del reino de Chile*, editum opus in folio.

PETRUS DE SOUSA, Lusitanus, Algarbiensis ex oppido *Villanova de Portimaõ*, in sodalitio Clericorum regularium Minorum, cui ex primis Matriti nomen dixit, ex Italia ad nos trasvecto, in primis etiam floruit, regendis sodalibus fere semper applicitus. Scripsisse dicitur-

Super Psalmis Davidicis, duo volumina; quæ asservari in Salmantino collegio annotavit G. Cardosus in *Agiologio Lusitano* die X. Iunii, qui & ait obiisse eum Hispali hoc die anno MDCXXVI.

PETRUS SUAREZ, scripsit-

Relacion *de las Honras, que la nacion Española hizo en Roma a la Serenissima Reyna Doña Margarita*. Romæ apud Iacobum Mascardum 1610. in 4.

PETRUS SUAREZ DE CASTILLA, Presbyter, teste Alvâ in *Militia Conceptionis*, scripsit-

Dialogo *entre un Maestro y un Discipulo, en que se trata de la Purissima Concepcion de Nuestra Señora con declaracion de lo tocante al mysterio*. Compluti 1616. in 4.

F. PETRUS SUAREZ DE ESCOBAR, Metellinensis, ordinis Eremitarum S. Augustini, virginitatis & pietatis curâ & custodiâ & sui ipsius asperâ tractatione, nec non & aliis virtutibus, simúlque doctrinæ famâ in *Mexico* Indorũ urbe claruit. In cujus gymnasio Alphõsi à Vera-cruce Præfecti provinciæ creati loco primariam Theologiæ cathedram triennali spatio rexit, ornatus & ipse aliquando eâdem provinciæ præfecturâ. Meritum quoque ei non mediocre inde natum est, quod Evangelium Indis suâ ipsorum linguâ, quam studiosè didicerat, annunciabat. Scripsisse dicitur-

Escala *del Paraiso celestial*.

Silva *de la Perfeccion Evangelica*.

Relox *de Principes*.

Sermones *de los Evangelios de todo el año*; quatuor tomis: quorum unum vidit D. Thomas Tamajus, (*Espejo de la vida Christiana* indigitatum) hoc est, *Sermones desde el Adviento hasta Pentecoste*. Madriti apud Alphonsum Gomez 1601. in folio. Verosimile est priores illas librorum, quos laudavimus ex *Alphabeti Augustiniani* authore, qui ejus meminit pag. 251. epigrapheis cæterorum esse voluminum inscriptio-

tiones; quæ super Evangelia totius anni emissa ab eo fuisse jam monuimus.

Mortuus est in oppido *Tlaicapan* anno MDXCI. priusquam *Xalisci*, seu *Guadalajara* Episcopus consecraretur.

PETRVS TAMARIT, Valentinus Doctor Medicus -

De Re medica Dialogum scripsisse fertur.

D. F. PETRVS DE TAPIA, domo ex oppido *Villoria* Salmantinæ diœcesis, Didaci de Altanero Iurisconsulti & Elisabethæ Rodriguez de Tapia, cujus cognomine vocari maluit, filius, anno MDLXXXII. natus, utrique juri dum vacaret Salmanticæ, Sancti Dominici religiosa castra elegit, in quibus sibi muniret salutis viam; doctúsque in amplissima illius urbis Stephaniana domo, cùm Philosophiam, tum Theologiam, priùs docuit sodales, deinde in gymnasio supplevit Theologiæ præceptorũ suæ familię partes, qui antemeridianis & pomeridianis horis docendi sacrã istã scientiã ex propriis cathedris pensum volvunt. Vnde evocatus ad Complutensem Scholam, vespertinam aliquot annis, indéque matutinam seu primariam tenuit; quo tempore magnus ille Ioannes à S. Thoma ejusdem ordinis in eadem Schola è loco sibi à Tapia relicto profitebatur. In hac XVIII. annorum professione mirum quot profundæ doctrinæ, subtilissimi ingenii, singularis judicii, simúlque Christianarum omnium virtutum documenta dederit. Porrò Segoviensis destinatus Episcopus non priùs consensit, quàm adigeretur Nuntii Apostolici Hispaniarum pręcepto. Quam Ecclesiam ab anno MDCXLI. usque ad XV. Aprilis MDCXLV. administravit. Inde translatus ad Seguntinam, & XXIII. Augusti MDCXLIX. ad Cordubensem, ac tandem XXIII. Septembris MDCLII. per cessionem Dominici S. R. E. Cardinalis Pimentelii ad Hispalensem Ecclesiam Metropolitanam, omnibus his sponsis perfectissimum Episcopalis muneris administratorem & populorum pastorem exhibuit. Vivus edidit Hispali -

Catenæ moralis doctrinæ tomum primum de Actionibus moralibus & earum principiis in generali: anno 1651. in folio, in ædibus Episcopalibus formis Salvatoris de Cea Teça.

Catenæ ejusdem moralis tomum secundum de Actuum moralium principiis in particulari, virtutibus & vitiis in specie. Ibidem.

Expectantur à domesticis reliqui; scilicet -

Tertius De diversis Hominum statibus & obligationibus:

Quartus De Sacramentis in genere & in specie.

Quintus De Censuris & pœnis Ecclesiasticis.

Obiit magno in planctu Hispalensis suæ Ecclesiæ die XXV. Augusti MDCLVII.

F. PETRVS TENZA, gente Valentinus, Mercenariorum sodalis, scripsit -

Indulgencias *de la Orden de la Merced*. in 8.

Razon *de la Absolucion general que en esta Religion se usa en algunos dias del año*.

F. PETRVS TERRA (Lucas Vaddingus ait *Franciscanos Scriptores* laudans) collegit monumenta ordinis prætermissa in aliis collectionibus, edidítque sub titulo -

Supplementi Privilegiorum. Barcinone apud Carolum de Moros. 1523.

PETRVS TERRER MORENO, Aragonius, ex oppido *Calataiud*, Medicus & Chirurgus, scripsit -

Flor *de Anatomia, dislocaciones y fracturas del cuerpo humano*. Matriti apud Ioannem Sanchez 1640. in 8.

F. PETRVS DE TEVAR ALDANA, Limæ apud Indos occidentales natus, & in Franciscanorum provinciæ XII. Apostolorum familiam receptus, Philippo IV. Hispaniarum Regi à sacris fuit concionibus, rerúmque Fidei Censor Theologus. Scripsit -

Tratados *morales para la Quaresma*; duobus tomis. Matriti 1627. & 1644.

Sermones *de Christo y de su Madre*. Barcin. 1633. Olissipone 1635.

Excelencias *de Nuestra Señora y de los Santos*; duobus tomis. Barcinone 1633. & Madriti 1635. Hæc VVaddingus.

PETRVS TEXEIRA, Lusitanus, bonas partes sequutus regno eo è bona mente dejecto, auspiciis regiis olim percursâ omni orâ Hispaniæ maritimâ, Commentarium, seu descriptionem ejus confecit, quem ex codice D. Hieronymi Mascareñas regii Lusitanarum rerum Senatoris, nunc Segoviensis Præsulis, transcriptum penes me habeo. Titulus Castellæ linguâ -

Descripcion *de la costa de España*: luce dignissimum opus. Confecit idem, ut credo,

Tabulam Geographicam Lusitaniæ novissimam.

Degebat Matriti ante paucos annos.

PETRVS TEXEIRA, Lusitanus, in Persia peregrinatus edidit, cùm ad nos rediisset, Lusitanè -

Relacion *de los Reies de Persia y Ormuz: Viage de la India Oriental hasta Italia por tierra el año de MDCIV*. Antverpiæ apud Verdusium 1610. in 4.

Idem transtulisse dicitur in eumdem Lusita-

tanum sermonem Regum Persarum Historiam *Tarich* vocatam: quam hoc jam tempore in manibus habemus beneficio Guilielmi SchiKardi ex Persico Latinè loquentem, atque . . . editam . . . . Qui SchiKardus, *diligentissimum nostri ævi Scriptorem* Teixeram vocat in præfatione pag. 25. & pag. 36. *illorum locorum* (Persiæ) *si quis alius ab experientia scientissimum*.

PETRUS DE LA TORRE RAMILA, Complutensis, aliquando Grammaticæ artis præceptor, mox Madriti hoc jam munere vacuus sibi hanc curam temerè imposuit, ut scripta quæque laudatorum hominum contracto supercilio expenderet. In his adversus Lupum Vegam virum hac ætate clarissimum ac totius Poëticæ artis eximium decus calamum stringens, dedit foras -

Spongiam illius operum, cùm sub nomine *Vrepi Ruitani Lamiræ*, tum sub *Ioannis Pauli Riccii*. Sed ne impunè ei cederet opportunè curarunt Franciscus Lopius Aquilarius Madritensis *Expostulationem Spongiæ*, Alponsúsque Santius Sacræ linguæ Complutensis Professor *Appendicem* ejusdem *Expostulationis* eleganter conscribentes.

Sodalis fuit in collegio S. Ildephonsi, & Collegiatæ Ecclesiæ Complutensis Canonicus.

PETRUS DE TORRES, Darocensis Medicus, & Chirurgus Mariæ Austriacæ Serenissimæ Imperatricis, dedit in publicum -

Libro, que trata de la enfermedad de las bubas. Matriti apud Ludov. Sanchez 1600. 4. Complutique 1626. in 4.

F. PETRUS TRIGOSO, in nobilissimo Aragoniæ municipio *Calataiud* procreatus, Iesuitarum priùs, deinde Capucinorum sodalis, fertur Neapoli, qua in urbe mortuus est non sine eximiæ sanctitatis opinione, scripta quædam in S. Bonaventuram reliquisse, authore mihi D. Michaële Martinez del Villar in libello *del Patronato de Calataiud*, At prodiisse Lugduni -

Volumen ejus *primum in S. Bonaventuram*, 1616. ait VVaddingus.

F. PETRUS DE TRUXILLO, Hieronymianus monachus, ædis sacræ Divæ Virginis Guadalupensis olim præfectus, reliquit in eadem domo (ut scriptum extat in *Historia* illius Lib. IV. cap. VII.) hæc duo opera M.SS.

De Religiosis.

De Rebus Ecclesiæ alienandis, vel non.

PETRUS VAEZ, Lusitanus, Medicus Doctor apprimè doctus, scripsit -

Commentarium Medicum multa rei Medicæ subobscura lucidantem, & à pluribus neoteoricorũ calumniis probatæ doctrinæ authorem defendentem. Accedit etiam medicamentorum Compendium primatum obtinentium ad varias affectiones ex classicis authoribus. Madriti apud Alphonsum Gomezium 1576. 4.

Apologiam contra Praxim Donati Antonii ab Altomari. Madriti apud Didacum Lopez 1582. 8.

De Scopis mittendi sanguinem Librum I. Valentiæ apud Pet. Patricium Mey 1601, in 8.

De Epidemia pestilenti Lib. I. ex eadem officina eodem anno in 8.

F. PETRUS DE VALDERRAMA, Gundisalvi Ferdinãdi à Valderrama ex Maria de Regibus nata Hispali, nec pœnitenda proles, Eremita Augustinianus, patriæ domus aliquando, nec non & Bæticæ totius provinciæ circa annum hujus sæculi septimum præfecturâ cohonestatus, concionibus ad populum habendis ætate suâ paucis concedebat. Edidit is -

Exercicios espirituales para todos los dias de la Quaresma. Hispali in æde Augustiniana, tribus tomis anno 1602. in 4. Barcinone 1604. Olissipone & Cæsaraugustæ simul 1605. Salmant. apud Franciscum Clementem 1611. 4. Italicum quoque extat hoc opus Venetiis editum per Franciscum de Franceschis 1609. 4.

Exercicios espirituales para las Dominicas de Adviento. Barcinone 1607. in 4. Credo & Hispali primùm.

Exercicios espirituales para los tres Domingos de Septuagesima, Sexagesima y Quinquagesima. Barcinone 1607. Olissipone eodem anno, & alibi 1608. in 4.

Exercicios espirituales para todas las festividades de los Santos; tribus partibus. Olissipone 1606. in 4. Barcinone 1607. Matritique apud Alphonsum Martinum 1608. in folio & 1610.

Theatro de las Religiones; hoc est, orationes sacras de omnibus ferè religiosorum ordinum Patriarchis, aliisque sanctitate illustribus eorum sodalibus; quod posthumum prodiit opus Hispali in æde Augustiniana typis Ludovici de Estupiñan 1612. in folio, deinde Barcinone 1615. in folio, Venetiisq; 1616. folio.

Decesserat quippe author Hispali in gubernatione patriæ istius urbis domus XXV. die Septembris anni MDCXI.

PETRUS DE VALENCIA, Cordubensis natu, origine verò ex urbe *Zafra* Extremaduræ provinciæ anno MDLIV. in lucem editus, Latinam & Græcam linguas in ipsis earum penetralibus familiares valde sibi fecit; in Hebræa quoque non fuit peregrinus. In Philosophiæ ac Theologiæ adyta, dubium majore ingenii aut industriæ vi, fæliciscis-

cissimè penetravit. Sacræ Scripturæ libris, Novi præcipuè Testamenti, in ipso Græco fonte inspiciendis ante alia incubuit: cujus operæ laudabilia plura documenta ab eo data variis in locis manu exarata habentur. Facilè ut credas præceptorem ac sodalem in paucis charum semper habuisse Benedictum Aria-Montanum Polyglotton illum virum, Hispaniæque nostræ decus, quem Parentem suum ac Dominum in epistolis, quas plures vidimus, appellare solebat, cuique ipse pro filio fuit; necnon cunctis per Hispaniam alicujus in hac literatura nominis & famæ hominibus in pretio habitus maximo. Vnde *summæ eruditionis atque pietatis virum, déque re literaria optimè meritum* jure vocat Ioannes Antonius Velasquez Iesuita in *Præfatione Epistolæ ad Philippenses*. Propter hæc merita Philippus Rex III. specie, ut res ejus gestas scriberet Chronographi honore mactus, re verâ, ut talem ac tantum virum propè haberet solutum onere scribendæ Historiæ, Matritum evocavit. Qua in curia diem vidit extremum anno MDCXX. sextum supra sexagesimum agens. Hujus hactenus non aliud datum publicitus fuit opus quàm -

De Iudicio erga verum Libellus. Antverpiæ in 4.

Adservantur tamen in variis passim bibliothecis M.SS. quam plurima opuscula quæ Melchiori filio regio Senatori, deinde Ioanni ejus fratri germano relicta in tenebris adhuc latent indigni limo quidem doctissimarum quarumcumque lucubrationum fato. Horum magnam partem Matriti habet D. Gaspar Ivañez de Segovia Marchio Acropolitanus. Nempe Latinè -

Dissertationem ad Paulum V. Pont. Max. ut festum S. Pauli in Ecclesia constituatur.

Cætera vulgari linguâ ut plurimùm;

Advertencias *acerca de la impression de la Paraphrasis Chaldaica del Padre Andres de Leon*.

Censura *sobre los Commentarios de Geronimo de Prado y Iuan Baptista Villalpando sobre Ezechiel*.

Respuesta *à Arias Montano sobre unos lugares del Genesis*.

Advertencias *para declaracion de una gran parte de la Historia Apostolica en los Actos y Epistola ad Galatas*. In quo opere valde sibi author placebat, ut in quibusdam ejus epistolis legere est.

Discurso *sobre el acrecentamiento de la labor de la tierra, al Rey D. Felipe III*.

Discurso *contra la Ociosidad*.

Discurso *sobre instruir un Grande de España en la materia de estado*.

Discurso *sobre que deben comunicar los pobres a los ricos las dotes de la doctrina y entendimiento*.

Discurso *de la Tasa del Pan*.

Tratado *de Luciano, que se intitula, Que no se a de dar credito facilmente à la calumnia, traducido de Griego en Castellano*.

Discurso *contra el Cardenal Baronio sobre la venida de Sant-Iago à España*.

Discurso *sobre que no se pongan Cruces en lugares sucios y indecentes*.

Discurso *a su Magestad, para que no se cargue tanto a los reinos con imposiciones*.

Discurso *para el gobierno publico de los lugares de España a donde ay peste*.

Discurso *en materia de guerra y estado compuesto con sentencias y palabras de Demosthenes juntas y traducidas del Griego*.

Defensa *de la memoria de Arias Montano*.

Respuesta *a los argumentos que se oponen al parecer del autor acerca de la admission y eleccion de los Colegiales naturales y forasteros del colegio de San Bernardo de Oropesa*.

Iuizio *sobre las Soledades y Polifemo de D. Luis de Gongora*.

Cartas diferentes: *al Doctor Francisco Sanchez de Oropesa sobre la Interpretacion de un lugar de Hippocrates: al Doctor Terrones, alabanza de Arias Montano: a D. Pedro Garzia de Galarza Obispo de Coria, sobre la voz Griega* ἐπιούσιον *que se lee en la oracion Dominica, que el Latino interpretò*, quotidianum: *a F. Iosef de Siguenza sobre un lugar del cap. LIII. de Isaias* (qua in epistola refert se ad Opusculum suum *Del Odio de los pueblos Hebreo y Gentil, y de la Paz Christiana*) *al M. Fr. Martin de Peraza Catedratico de Biblia en Salamanca: a D. Pedro Gonzalez de Acevedo Obispo de Plasencia, sobre unos lugares de S. Iuan Chrysostomo, y sobre el lugar de S. Pablo ad Philippenses*, Nō rapinā arbitratus est &c. *al mismo, sobre el dia de la celebracion de la Pasqua: al Doctor Fernando Boan Canonigo de Badajoz en que haze juizio de los Annales del Card. Baronio: al mismo sobre un lugar de Baruch, sobre que escriviò el P. Martin de Roa en el Lib. III. Singular. cap. IX. & X. al M. Curiel: al Maestro Francisco de Medina Canonigo de Sevilla sobre la dificultad de interpretar el Apocalypsis, dos cartas; y la tercera en alabanza de los versos de D. Iuan de Arguijo Cavallero Sevillano: al Licenciado Montero Cura de Monasterio, sobre que las Sibyllas no son Profetissas: a Miguel Ferrer Secretario del Duque de Bejar sobre la leccion de la Historia: a D. Pedro Gonzalez de Acevedo Obispo de Plasencia sobre la palabra* ἁρπαγμὸς *de S. Pablo ad Philippenses, Non rapinam arbitratus est &c.* in qua refert habere se *fere omnium interpretationum Græcorum authorum emendationes* à se factas: *al P. Luis del Alcazar quatro cartas sobre la interpretacion del Apocalypsis: a Fr. Iosef de Siguenza*; ad quem ait se ex Græca in vulgarem linguam convertisse *S. Macarii homilias* octo: *al Doctor Terrones sobre la impression de las obras de Arias Montano: al Racionero Paulo de* Ce-

Cespedes sobre si los Syros en otros authores que en los libros sagrados se llaman Arameos : & plures alias epistolas, quæ quidem cum superiùs laudatis opusculis omnia sunt penes Acropolitanum Marchionem. Præter hæc vidimus nos & alia, scilicet.

Un Discurso *sobre los Moriscos de España*; ante eorum expulsionem.

Discurso *acerca de las Brujas*; ad D. Bernardum de Roxas & Sandoval Archiepiscopum Toletanum. Quæ duo apud me sunt M.SS.

Explicacion *de dos lugares de S. Pablo, el uno, Nos novissimos Apostolorum fecit Dominus, ut morti traderet, & spectaculum facti sumus Deo & hominibus; y el otro, Comites Dei & domestici ejus*. Quam vidit, nescio ubi, Martinus Vasquez Siruela Portionarius Hispalensis Ecclesiæ sæpius à me laudatus.

Observaciones *sobre la Escritura*; ad eumdem D. Bernardum de Roxas & Sandoval Toletanum Antistitem. Cujus operis in bibliotheca regia Seurialensi adservati meminit Martinus de Erce Ximenez in libro nuncupato, *Predicacion de Sant-Iago en España* parte I, tract. VII, cap. II. num. 14.

De Sacris Granatensibus cimeliis; ad eumdem D. Bernardum Toletanum Præsulem; quod M.S. vidimus.

Tratado *del linage de los Sepulvedas*, tribuit Doctori Valentiæ Philippi II. Regis Chronographo Rodericus Mendez Silva, *en su Memorial de los Sepulvedas*. Sed minùs rectè ait Philippo II. ab hoc munere fuisse.

Præstaret quidem eruditissimi viri hæc omnia opera, & si quæ alia sunt, undique conquirere, & publici usus facere, quàm inutilibus aut fortè noxiis lassare typographicas operas.

F. PETRUS DE VALENCIA, Benedictinus monachus, nihil adjuncto alio de ejus familia aut gente aut saltim ætate, scripsisse dicitur.

Historia de los *Reyes de Navarra*. De authore & opere Stephanus de Garibay Lib. XXI. *Compendii Historici Hispaniarum* cap. I. *De los Reyes de Navarra e visto y tenido en mi poder, al tiempo que esta obra corregia, una Historia escrita en pergamino por Fr. Pedro de Valencia monge del monasterio de Santa Maria la Real de Naxera, cuio nombre no se declara. LLeva la sucession de los Reyes continuada como los demas, y no mal atentada en lo que a la computacion de los tiempos toca; pero es de muy sobrada brevedad; y es cierto que este autor no se supo aprovechar de instrumentos y papeles antiguos de aquella real casa, de donde con honrra suia huviera aprovechado a los Letores*. Hæc ille. Meminit quoque Iosephus Moretus Iesuita, *in Investigationibus ad Historiam regni Navarræ* Lib. III. cap. IX. p. 691.

D. PETRUS DE VALENZUELA, scripsit.

Portugal *unido y separado*. Madriti 1659. in 4.

F. PETRUS DE VALENZUELA, ordinis Seraphici provinciæ S. Iacobi, scripsit, à VVadingo omissus,

Doctrina Cristiana para los niños y humildes, y explicacion della. Compluti 1575, in 8. apud Sebast. Martinez.

PETRUS VALERUS, Catalanus, Medicus, scripsit nescio quæ medica opera, quæ subsequuta est.

Castigationis in secundam Satisfactoriam reclamationē recastigatio. Gerundæ 1623. in 4.

PETRUS DE VALLES, Cordubensis, Iurisconsultus, Excellentissimorum Priegui Marchionum domesticus, à cive suo Ambrosio Moralio egregiâ quadam subtilissimi ingenii, maturíque judicii æquales omnes ejus urbis provocaturâ laude donatus, scripsit elegantiæ, doctrinæque insignis libellum, ita nuncupatum;

Discurso sobre *el temor de la muerte, y deseo de la vida, y representacion de la gloria del Cielo*; editum ab eodem Moralio unà cum Ferdinandi Petri Olivæ opusculis, aliorúmque; ut Hispanæ facundiæ, verísque nostratis eloquentiæ characteris specimen quoddam exhiberet.

PETRUS VALLES, edidit hujus tituli librum,

Quatro mil *y trecientos Refranes por el orden del A. B. C.* Cæsaraugustæ 1549. in 4.

F. PETRUS DE VALVAS, Franciscanus, regularis observantiæ provinciæ Conceptionis, Lector emeritus ac Definitor, Fidei Iudicibus a censione Theologica, unus fuit e formatoribus *Armamentarii Seraphici pro Immaculatæ Conceptionis Mariæ Virginis Titulo*; de quo nos agimus in Gaspare Fontano.

D. PETRUS VANEGAS DE SAAVEDRA, Hispalensis, circa annum MDCII. in quodam loco territorii huius urbis atque illius tractus, quem ab olearum feracitate Maurorum adhuc vocabulo *Axarafe* dicimus, per vindemialium feriarum tempus carmine ludebat, Ovidium non transferens, sed imitatus,

De los *Remedios de Amor*; duobus libris. Panhormi, si verum dicit editionis vestibulum, anno 1617. apud Angelum Orlandi, publicatis unà cum D. Francisci de Medrano eximii Poetæ *Variis carminibus*. Genus qui-

quidem compositionis novum, nobisque ad id tempus inusitatum sequutus est, *Sextinas* nostri ex numero versuū certâ lege respondētium ferè ad regulam Octavarum appellant.

PETRVS DE VARGAS, Iesuita, edidit.
De Conscribendis Epistolis, &
Progymnasmata Rhetorica.
Matritensem natu hunc fuisse alicubi lego.

PETRVS VASCO CASTELLO, Lusitanus, Medicus doctissimus, edidit, teste Vandertindem,
Exercitationes medicinales ad omnes thoracis affectus, decem tractatibus absolutas, quorum I. *De Angina*; II. *De Tussi*; III. *De Asthmate*; IV. *De sanguinis sputo*; V. *De Pleuritide*; VI. *De Peripneumonia*; VII. *De Empyeumate*; VIII *De Phthisi*; IX. *De Cordis palpitatione*; X. *De Syncope*: *quibus perquàm multæ difficultates Medicæ ac Physicæ, tam theoricæ, quàm practicæ discutiuntur, & penè innumera Hippocratis, Galeni, aliorúmque medicinæ procerum loca pugnantia conciliantur, difficilia explanantur, & ad usus medicos reducuntur*. Tolosæ apud Ioannem Petrum Charlot 1616. in 4.

PETRVS VASQVEZ BELLVGA, Toletanus, vertit ex Italico Hieronymi Cacciaguerræ.
Consuelo *de atribulados*. Toleti apud Thomam de Guzman 1598. in 12.

PETRVS VASQVEZ DE LA TORRE, domo ex oppido quodam Asturicensis diœcesis, quod *Castro de Caldelas* indigitatur, in Bætico tractu obtinuit ecclesiastica beneficia duo, scilicet apud *Bornos & Niebla* Hispalensis Archiepiscopatus loca. Scripsit.
Tratado moral y *devoto sobre la excelentissima Oracion del Pater noster*. Astæ 1637. in 8.

PETRVS DE LA VECILLA CASTELLANOS, Legionensis, scripsit versibus.
El Leon *de España*, I. y II. *Parte*: *Antiguedades de Leon*; *martyrios de S. Marcelo*, *sus doce hijos y otros santos*. Salmanticæ apud Ioann. Fernandez 1586. in 8.

F. PETRVS DE VEGA, Lusitanus, Conimbricæ natus, extra tamen patriam in Salmantina urbe sodalibus Augustinianis applicuit se, litteris ac moribus, qui decent Christianos mystas, imbuendus. Ibi satis spectatus vixit, aliisque in locis, Pinciæ ante alia atque Conimbricæ declamationum sacrarum opere diu atque strenuè exercito: cujus ut posteris, nedùm æqualibus, qui pro concione non interfuissent, copiam faceret, typis prodire in publicum voluit.
Declaracion *de los siete Salmos Penitenciales*; tribus partibus: quam scilicet explanationem de superiore loco in eisdem urbibus ad populum dixerat. Prodierunt ex Matriti 1602. in 4. Cæsaraugustæ 1606. fol. apud Carolum Labayen.

F. PETRVS DE LA VEGA, Hieronymianus monachus Cæsaraugustanæ domus Engratiæ Martyri dicatæ, vir juxtà pius atque in sacris Patrúmque antiquorum libris versatus, elucubravit opus valde pium, ante alios, qui huic Spartæ adornandæ multi apud nos studium atque operam contribuerunt, de Christi Domini, Sanctorúmque ipsius vita; cui nomen fecit vulgato more.
Flos Sanctorum: *la Vida de Nuestro Señor Iesu Christo, de su Santissima Madre, y de los otros Santos, segun el orden de sus fiestas*. Cæsaraugustæ primùm anno 1521. deinde ab ipso authore iterum anno 1541. fol. Hispali quoque apud Ioann. Gutierrez tertiò 1568. Idem emendatum & locupletatum à Gundisalvo Aemiliano Doctore Theologo prodiit quartùm Medinę campi apud Franciscum del Canto 1578. in fol. nec non & iterùm Hispali ex officina Ferdinandi Diaz anno 1580. in fol. majori.
Declaracion *del Decalogo*. Cæsaraugustæ 1529. in 4.
Chronicon *Fratrum ordinis D. Hieronymi* Latinum etiam conscripsit tribus libris, atque edidit in folio.
Tribuit quoque ei Didacus Murillus Franciscanus *in Cæsaraugustana Historia* opus aliud Latinum, non sine ipsius elogio, carum præterea ob raritatem.
De Vita & laudibus Virginis Mariæ.
Dicitur & Titi Livii *Historiam* vernaculam fecisse, atque Imperatori Carolo Hispaniarum Regi nuncupasse; nec non & *Collectionem Capitulorum Ordinis* sui. Præfectus fuit ejusmet ordinis generalis.

D. PETRVS DE VELASCO ET MEDINILLA, D. Hieronymi Antonii ejusdem cognominis *de Medinilla* frater, quem loco suo laudavimus, Iurisconsultus & Professor sacrorum Canonum atque eodem tempore sodalis togatus in S. Iacobi, quod ab Archiepiscopo erectore appellant, collegio, Salmanticæ vixit. Pincianæ Curiæ hinc datus Iudex per alios honorum gradus in supremi Castellæ senatus locum ascendit. Scripserat olim libellum ita inscriptum.
Caji et Proculi, aliorúmque veteris Iuris Authorum apertæ rixæ & implacabiles concertationes, Salmanticæ 1625. in 4.

D. PETRVS VELEZ DE GVEVARA, Philosopus & Iuriscōsultus in Ecclesiæ Hispalensis collegio sacro ab anno MDXLVI. Prior, ut vocant, sive Præfectus Eremitoriorum fuit, unáque Portionarius ab anno DLXI.

DLXI, Demum verò diem suum obeunte Francisco Menchaca viro scriptis, dignitateque clarissimo, qui Doctoralis Canonicus ibi fuit, in ejus locum successit anno DLXX. ob eruditionem ac doctrinæ omnimodæ præstantiam non inceleber; quem *pietatis Christianæ studiosissimum & religionis colentissimum* Christophorus Plantinus doctus Typographus Antverpiensis in præfatione appellat *Psalmorum versionis metricæ* Benedicti Ariæ Montani, quam ex officina sua emisit anno MDLXXIV. cùm docere Lectores vellet Petro Vellejo directam ab amico Aria hujus operis bonam partem, ut hac animi recreatione absentis ejus desiderium leniret. Scripsit.

In Topica Ciceronis Notas. Hispali apud Alphonsum Escrivano 1573. in 8.

Selectas Sententias; seu Paradoxa VI, ad Ciceronis imitationem, scilicet.

I. Omnis malus exul.

II. Optandum est castigari à Deo.

III. Labor inter præcipua bona numerandus.

IV. Nulla est causa peccandi.

V. Soli bono bona senectus.

VI. Bonus vir non moritur, sed abit.

Ad D. Ioannem Riberam, credo, eum qui in clarissimum dignitate ac pietate virum postea evasit. Hispali 1558. in 8.

Ad Titulum De Officio Prætoris Digestorum lib. I. Itémque.

De Diffinitione doli mali librum singularem. Salmanticæ typis Mathiæ Gastii 1569. in 4.

Ex Italico item Maphei Cardinalis ad Iuliam & Æmiliam sorores dedit Hispanicum hoc titulo notatum opusculum.

Buena Monja. sive Instructionem aut institutionem Virginis Deo sacræ. Hispali apud Ioannem de Leon 1587. in 8.

Desiit mortalis esse XVII. die Ianuarii MDXCI.

F. PETRVS VERDVGO SARRIA, Dominicanus, cœnobiique Præfectus, quod sodales incolunt in S. Fidei oppido Novi regni Granatensis Indiæ Occidentalis, edidit.

Libro de los Mysterios de la Missa. Matriti 1594. in 4.

PETRVS DE VICTORIA, Valentinus, Medicæ artis Doctor, quam Hispali exercuisse memoratur, quando emisso in lucem opusculo.

Singulari Curationi affectus Epileptici in prægnante fœmina, quam Doctor Iacobus Tamajo faciendam censuit & monstrare affectavit, respondebat. Hispali 1610. in 8.

PETRVS DE VICTORIA, nescio quis, laudatus in *Elencho librorum qui Ex Plantiniana prodierunt officina*, scripsit in eadem editum.

Confessionario; sive Confitendi methodum, aut moralem Summam.

PETRVS VILLALÓ, Salmanticæ urbis incola, vertit ex Italico Ludovici Dulcis.

Dialogo y doctrina de las Mugeres Matriti 1584. apud Bernardum de Sancto Dominico.

F. PETRVS VINCENTIVS MARZILLA, Cæsaraugustanus, parente Senatore natus, Benedictinorum sodalis, in Compostellano gymnasio Theologiam docuit ex primaria cathedra, rerúmque ad fidei tutelam attinentium censuram apud Iudices, quorum ea cura est, obtinuit; vir doctus & doctorum amans, prætereáque observantiæ regularis merito inter suos in pretio habitus. Scripsit.

Paraphrasim intextam editioni Vulgatæ in Pentateuchum. Salmanticæ 1600. & 1610. in fol.

Decreta Sacrosancti Concilii Tridentini, ad suos quæque titulos secundum Iuris methodum redacta, adjunctis declarationibus authoritate Apostolicâ editis, quæ habentur in IV. volumine Decisionum Rotæ Romanæ. Salmanticæ 1613. in 4. Pinciæ 1618.

Scripserant monachi Benedictini Compostellæ ad S. Martini habitantes ad Maximilianum Austriacum de frequentia Communionis vulgari sermone libellum, quod *Memoriale* appellaverunt. Huic contradicentes quidam occasionem dederunt nostro redhostiendi.

Adiciones al Memorial Compostelano sobre la frequencia, con que es licito y aun provechoso a los seglares recebir el Santissimo Sacramento de la Eucharistia. Cæsaraug. anno 1613. in 8.

D. PETRVS DE VLLOA GOLFIN PORTOCARERRO, Cazerensis, ut credo, Salmãticę in collegio, quod à Cõcha urbe seu Conchensi Archiepiscopo erectore vulgò appellant, sodalis olim togatus in magna celebritate doctrinæ juris atque omnimodæ eruditionis fuit, cùm post alias Decretorum, ut vocant, cathedram regeret. Granatensibus hinc datus Iudex dudum se majoribus adhuc dignum ostendit, ingenio, urbanitate integritate vir eximius, amœnioris totius literaturæ gnarus, juris verè peritus, & qui munus, a quo ornatur, vicissim egregiéque in paucis ornat. Horarum subcisivarum, quibus è judiciario agone licet publicum hominem ad studiorum amœnitates divertere, negotium nuper fecit, ut de Hispano more acclamandi novum Regem vexilli elevatione dissereret scribens.

De la Ceremonia de alzar los pendones en España por el nuevo Rey: quod sub typis nunc esse dicitur.

F. PETRVS DE VRENA, monachus Cisterciensis, cæcus natus est, *sed quod natura negavit visibus humanis, oculis ea pectoris hausit*, ut inquit Illustrissimus Dominus Ioannes Caramvel Campaniensis Episcopus hominem laudans, a quo se artem Musicam didicisse olim refert in suo opusculo *Arte nueva de Musica* inscripto, atque Romæ edito an no superiore 1669. Sodalis fuit domus *de la Espina* ingenio & memoriâ eximius; paratque habuit editioni anno MDCXX. alterum & alterum volumen, scilicet -

De Astronomia; &

De Astrologia.

In Musica re usque eò profecit, ut rejectis Guidonis Aretini notis, quas ingeniorum crucem existimabat, ad simpliciorem & faciliorem methodum eam doctrinam reduxerit, quæ in cœnobiis Cisterciensibus Hispaniæ hodie in usu est. Nam Thomas Gomez ejusdem ordinis a se illustratam anno 1649. Matriti edidit; quo ipso anno Capituli generalis, quod vocant intermedium, decreto probata fuit, & introducta in omnia Congregationis Hispanæ monasteria, Campaniensi jam laudato Episcopo id affirmante.

PETRVS VRETANVS, vulgò de VRETA, Ibeënsis Presbyter, qui locus Burgensis est diœcesis (*Ibeas* vulgo dictus) Poëta elegantiæ non vulgaris, veréque pius, edidit ad Catonis exemplum -

Moralium Distychorum libellum. Matriti 1661. in 8.

PETRVS DE VRREA scripsisse dicitur improbatam ab *Indice* nostro *Expurgatorio* -

Peregrinationem Hierosolymitanam.

PETRVS DE VRRIES, Aragonius, postquam in Oscensis urbis gymnasio sacros Canones pomeridianis horis docuisset, in Neapolitani regni principem urbem se contulit destinatus Vicariæ Domus sive Pretorii Iudex criminalibus causis dijudicandis; scripsitque ibi-

Aestivum otium ad Repetitionem Ritus CCXXXV. Magnæ Curiæ Vicariæ regni Neapolitani, qui incipit, Item servat ipsa Curia, quòd nullus Clericus &c. ubi de cognitione qualitatis clericatus per reos allegatæ à Iudice laico habenda. Duaci 1624. in fol.

PETRVS DE VRTEAGA, Iesuitarum Hispalensium sodalis, ex qua urbe oriundum fuisse credimus, pueris nobis maximè celebrabatur concionum piè ac doctè, urbanissiméque habendarum laude. Edidit -

Sermon *predicado a las exequias del Rey Catolico D. Felipe III*. Hispali apud Alph. Rodriguez Gamarra 1621. in 4.

F. PETRVS DE VZEDA GVERRERO Toleti ortus, almi ordinis Eremitarum, S.T. Magister, in utroque totius Castellæ celeberrimo Lyceo Complutensi & Salmantino Theologiæ sacræ, & in posteriore hoc librorum divinorum Interpres, Poëticâ in doctrinæ cumulum facultate insigniter floruit; vir scholasticæ de Deo scientiæ in paucis peritus. Ex cujus recitationibus Academicis quamplura se desumpsisse ad sua pangenda in *Secundam Secundæ D. Thomæ partem Commentaria*, Petrus de Aragon ejusdem familiæ, quod ingenui est animi, non reticuit. Hujus est -

Silva lectionum super Apocalypsin; ad Thadæum Perusinum ordinis sui generalem Præfectum. 1576.

Conciones item *B. Thomæ à Villanova* cultiore latinitate donatas & à se dispositas in publicum proposuit: quam operam Thomas Herrera noster in *Historia domus Salmantinæ Augustinianæ* cap. LV. ubi de Vzedæ rebus agit, Eugenii Toletani Præsulis curæ in dedolando opere *Creationis* Poëtæ Dracontii æquiparare non veretur.

F. PETRVS DE XARAVA, Conchensis, Franciscanus provinciæ Carthaginensis, vir ingenti doctrinæ & pietatis, dum viveret, famâ, ut ait Ludovicus de Rebolledo in *Historia Ordinis Minorum* & Indice appenso ejusdem Scriptorum; qui & monet scripta hæc ab illo (quâ linguâ non dicit)

Contra Iudæos.

Del modo de aumentar en Christo.

Summa Theologica. Quæ M. SS. adservantur in Conchensis cœnobii bibliotheca: in qua urbe ortum scribit author *Conchensis Historiæ*.

PETRVS XIMEN, Medicus Doctor Valentinus, Parisiis, Lovaniique hanc artem inter alios ab Hieremia Thriverio, Ticini verò Anatomen ab Andrea Vessalio didicit; ac tandem ipse professus fuit Valentiæ Medicinam simul cum Petro Iacobo Esteve; scripsitque -

Dialogos de Anatomia.

Agit de Ximenio Gaspar Escolanus Lib. V. *Hist. Valentinæ* cap. XXIII.

PETRVS XIMENIVS, vulgo XIMENEZ, Toletanus, Iesuita, Viennæ Austriæ & Græcii Stiriæ provinciarum inter Germanos doctrinæ & pietatis luculentissimam significationem toto vitæ dedit tempore: de quo plura legere est apud *Bibliothecæ Societatis* authorem. Edidit -

Orationem, quam dixit Græcii, (*Gratz* est Stiriæ Metropolis) *in funere serenissimi Caroli Archiducis Austriæ anno MDXC*. Est prima ex tribus, quæ de hoc argumento simul editæ sunt à collegio Græcensi.

Disputationem habitam cum Balthasare Tischero Lutherano de Fide justificante in Academia Gracēsi anno MDXCII. apud Vvidmanstadium ejus urbis Typographum,

Edidit quoque, adscripto solùm titulo Iesuitæ cujusdam,

Compendium seu Breviarium absolutissimum omnium meditationum de præcipuis Fidei nostræ mysteriis, vitæ & passionis Domini nostri Iesu Christi & *Beatæ Mariæ &c.* è sex tomis *Meditationum* Ludovici de la Puente collectum. Coloniæ apud Ioannem Kinkium 1623. & secundò 1629. in 8. Hoc autem Italicè convertit, & *Petri Ximenez* nomen præfixit Ludovicus Dulcebenius ejusdem instituti.

Vitâ functus fuit Millestadii extremæ Carinthiæ monasterio XX. die Novembris MDCXXXIII. ætatis LXXXI.

F. PETRUS DE ZALAMEA, ordinis Minorum provinciæ S. Michaelis, edidit Hispanè -

Suma de Casos *de conciencia*, quam extitisse M. S. apud sodales Civitatenses scribit Vvaddingus. *Zalamea* oppidum Extremaduræ est, ad quod noster natales per nos retulerit.

PETRUS ZUMEL, S. T. Doctor, Canonicus, ut dici solet, Magistralis Ecclesiæ Malacitanæ, interfuit Synodo Tridentinæ ut Procurator Archiepiscopi Hispalensis & Episcopi Malacitani, nec non & generalis Inquisitionis Hispaniarum; habuitque ad Patres -

Orationem; quæ edita est Brixiæ ad instantiam Ioannis Baptistæ Bozzolæ anno 1563. in 4.

PHILIPPUS.

F. PHILIPPUS DE AIALA, nobili loco natus, Franciscanus provinciæ Castellæ regularis observantiæ, S. Theologiæ Professor, & Minister S. Officii Iudicum sive Consultor, Lector emeritus, scripsit hujus tituli opus,

Caso mayor *y punto de conciencia acerca de comose a de predicar, tratar y hablar en publico en nuestrostiempos de la Purissima Concepcion de la Virgen Maria Nuestra Señora*: simúlque *Un Sermon del mismo mysterio.* Toleti apud Bernardin. de Guzman 1616. necnon, teste Vvaddingo -

Comentario *sobre la Regla de los Frailes Menores.*

PHILIPPUS DE AREVALO, civis oppidi S. Martini *de Valde-iglesias*, edidit -

Instruccion *de Notarios Apostolicos y notas de Escrivanos.* in 4.

F. PHILIPPUS BERNAL, patriâ Lucroniensis, professione Præmonstratensis monasterii *de Ibèas*, S. Theologiæ Magister ac Diffinitor, ut vocant, Norbertinæ suæ sodalitatis, scripsit -

Sentencia *de S. Thomas en favor de la Inmaculada Concepcion de la Virgen Madre de Dios.* Burgis apud Petrum de Huidobro 1623. in 4.

PETRUS BERNARDUS DEL CASTILLO, edidit -

Centuria *de la Limpia Concepcion de Nuestra Señora fundada en cinco lugares comunes de la sagrada Escritura.* Madriti 1619. in 8. authore Petro Alva in *Militia Conceptionis.*

PHILIPPUS CAMUS, nescio unde domo aut gente, vulgari tamen sermone scripsit -

La Coronica *de los notables Cavalleros Tablante de Ricamonte y Iofre hijo del Conde de Nason, sacada de las Coronicas Francesas.* Hispali 1629.

Historia *de la linda Magalona y el esforzado Cavallero Pierres.* Beaciæ 1628.

La Vida *de Roberto del Diablo, despues de su conversion llamado Hombre de Dios.* Giennii 1628.

F. PHILIPPUS DE LA CRUZ VASCONZILLOS, Matritensis, ex monachali ordine S. Basilii, ejusdémque Procurator generalis, edidit -

Tratado *unico de Intereses; si se puede llevar dinero por prestallo.* Madriti 1637. in 4.

Tratado *unico de diezmos, primicias y oblaciones, que deven pagar los fieles Christianos.* Madriti apud Ioannem Sanchez 1643. in 4.

Tribuuntur quoque ei duo alii, quos non vidimus,

Del Tesoro *de la Iglesia.*

Norte *de Confessores.*

F. PHILIPPUS DIAZ, Franciscanus, edidisse fertur Antonio de Leone teste in *Bibliotheca Indica Occidentali* Titulo XVIII.

Sermones, linguâ Mexicanâ: nisi error sit docti ac minimè negligentis viri, sermonésque sint Philippi Diez Lusitani hujusmet ordinis statim pro merito suo laudâdi in Mexicanum sermonem ab alio quovis è Latino translati.

PHILIPPUS DIEZ, Lusitanus, ex familia Seraphica S. Iacobi provinciæ regnorum Castellæ, ejúsque Diffinitor, egregius fuit in Salmantina domo sacrarum concionum declamator annis ferè quinquaginta, atque eo quidem fructu juventutis Academicæ, ut minimè dubitaretur pendere eam ab arden-

dentissimo sui concionatoris ore, summáq; ejus dicendi vi, tanquam fortissimis vinculis intra pudoris & honestatis claustra contineri. Professor idem Theologus domi apud sodales fuit, cùm Franciscanis ab omni ambitu honorum scholasticorū alienis in gymnasia publica sit omnino interdictus aditus; nullum tamen aliud propositum magis premebat diu noctúque continuatis studiis, longè positus à quacumque alia hujus muneris aliena cura, quam ut Evangelicum verè præstaret mystam, fideléisque populos saluberrimo pietatis atq; omnium virtutum pabulo reficeret ac sustentaret. Posteros autem demereri etiam cupiens conciones suas in publicum venire permisit, magno eorum, qui pronuntiantem adepti non sunt, compendio. Quas quidem tam avidè amplexa fuit sequior ætas, ut in plures vulgares Europæ linguas transtulerit. Hæ illæ sunt;

Quadruplices Conciones, quæ à Dominica in Septuagesima usque ad Resurrectionem Domini quotidie in Ecclesia habentur; quæ tomum primum operum efficiunt, quatuor partibus. Lugduni 1586. Salmanticæ 1590. in 4. Venetiis 1591.

Conciones Quadruplices Dominicarum & Festorum omnium à Dominica prima Adventus usque ad Septuagesimam, sive tomus II. Salmanticæ semel atque iterum, tertióq; 1588. in 4.

Conciones Quadruplices super Evangelia Iesu Christi, S. Mariæ & Sanctorum omnium, sive tomus III. Salmanticæ 1590. & 1591.

Dominicales æstivales Conciones à Dominica in Albis usque ad Adventum, sive tomus IV. Salm. 1586. Sex tomis integris hæ omnes *Conciones* simul prodierunt apud Gallos Lugduni 1586. & in Italia Venetiis 1587. in 4. & 1591. in 8.

Summa Prædicantium ex omnibus locis communibus locupletissima, duobus tomis. Salmant. 1589. 4. & iterum 1593. 4. Venetiis 1592. 4. Lugduni & Antverpiæ 1600. 4. castigata nempe & aucta per Richardum Gibonum Iesuitam.

Vernacula autem ejus hæc sunt -

Quince Tratados *en que se contienen muchas consideraciones para los Actos generales que se celebran en la Iglesia de Dios.* Salmant. apud Ioannem Fernandez 1597. in 4. & iterum 1612. in 4. apud Artum Tabernier.

Marial *de la Sacratissima Virgen Nuestra Señora, con un Tratado de la Pasion de Christo N. Señor y la soledad de la Sacratissima Virgen.* Salm. 1596. & 1598. Barcinone 1597. in 4. Gallicè duobus tomis, Parisiis 1608. in 8.

Ex omnibus Philippi nostri concionibus, quas adeptus fuit publici juris factas, *Compendium* sive *Indicem moralium conceptuum* Franciscus de Campos, & ipse ordinis Minorum provinciæ S. Iacobi, rogatu ipsiusmet authoris, composuit, quod editum fuit Salmanticæ 1588. Venetiisque 1597. in 4.

Obiit tandem indefessus Evangelii præco in domo Salmantina magnum sui relinquens desiderium & sanctitatis famâ celebratus.

F. PHILIPPUS DE LA GANDARA, Gallæcus ex oppido *Allariz* diœcesis Auriensis, Eremita Augustinianus, patriis rebus, hucusque seorsim intactis ab alio Historico, illustrandis intentus tribus non minùs voluminibus comprehensam habet, nescio quo impedimento retardatus ab editione, Gallæciæ Historiam sic inscriptam -

Historia *Hierofilosofica del Reino de Galicia.* Diversum ab hoc videtur liber -

De Armas *y Triunfos del Reino de Galicia;* quem laudat D. Iosephus Pellizer Archicronographus regius in Informatione *Del Origen, antiguedad, calidad y sucession de la Casa de Sarmiento de Villamaior* pag. 5.

Meminit hujus hominis & operis Thomas de Herrera Augustinianus in *Historia domus Augustinianæ Salmanticensis.*

F. PHILIPPUS DE GUIMERAN, Valentinus, sed ad Cataloniam referens avorum nobilissimos natales, sodalium unus, qui sub appellatione B. Mariæ de Mercede captivos redimunt, familiam suam ex parte, dum Valentinæ provinciæ curam gereret, deinde integrā generalis Præfectus (Commendatarium generalem indigitant) ordine XV. anno MDCIX. creatus rexit, atque inde Iaccēsem in Aragonia Sedem Episcopus; unde ad superos evolavit anno MDCXVII. Scripsit, dum præesset Valentinæ domui *del Puig* cognominatæ,

Historia *de la Orden de la Merced, y de algunos Santos y personas ilustres della, y en particular de la Casa de la Madre de Dios del Puig de Valencia y de sus milagros, y de las personas famosas de ella.* Valentiæ 1591. in 4.

La Vida *del Siervo de Dios Fr. Pedro Nolasco, el segundo deste nombre, Sacerdote observantissimo del Orden de la Merced.*

Discurso *en que se refieren las Vidas de las venerables Madres fundadoras del monasterio de la Assumcion de Sevilla.*

Constitutiones item sacrarum Deo Virginum sui ordinis per Fr. Antonium de Velasco editas & ab ipso laudati jam Assumptæ Virginis monasterii exordio ibi observatas, nec non leges & statuta Discalceatorum Fratrum recognovit & reformavit.

Latinè etiam -

Exercitia spiritualia. Valentiæ in 8.

F. PILIPPUS A LUCE, vulgò, DA LUZ, Lusitanus, Augustinianorum sodalis, regius olim in Lusitania Concionator, turbatis deinde ejus regni rebus Ioanni II. Briganti-

norũ Duci, qui Lusitaniam tenuit, à pœnitentiæ administratione; scripsit, quos vidimus.

Tratado *da Vida Contemplativa*. Olissip. apud Gerar. Villa. 1627. in 8.

Sermoens; *Primeira Parte que começa da quarta Feira de Cinça ate a primeira ottava de Paschoa*. Olissipone 1627. in folio.

Tria hujus partis volumina tribuit ei *Alphabeti Augustiniani* author: prætereáque spem fecit duorum aliorum *de Sanctis*, triúmque *de Adventu*, & *de Dominicis per annum*.

F. PHILIPPVS DE MENESES, claris in sæculo natalibus Truxilii ortus, quæ urbs est in *Estremadura* provincia non parum nobilis, Dominicanæ familiæ dato in patria nomine, eos sibi profectus religionis, doctrinæq; fecit, ut ad moderandam S. Thomæ cathedrã à Complutensibus evocaretur. Præfuit Gregoriano Pinciæ urbis collegio, cœnobiisque Matritensi ac Segoviensi fructuosè admodum; nam & zelo totus fervens religiosæ observantiæ unus inter cæteros hujus ordinis à Philippo II. Rege delectus fuit, cui facultate Apostolicâ visitandam integrã Mercenariorũ (sic appellamus nos) fratrum familiam totâ Hispaniâ dispersam, censuræque hujus indigentem commendaret. Quo munere occupatus in Gallæcia diem suum obiit anno MDLXXII. jacétque in cœnobio sodalium, quod *S. Martha de Hortigosa* vulgò audit. Scripsit -

Luz *del Alma contra la ceguedad y ignorancia*; sive Doctrinam Christianam. Salmanticæ 1556. in 4. rursúmque 1578. Medinæque 1567. Alphonsus Fernandez Placentinus minùs rectè distinguit *Doctrinam Christianam* à *Lumine Animæ*.

Tratado *de la Cofradia de los juramentos*: teste Ioanne Marieta.

PHILIPPVS MEY, Thomæ Typographi aut filius, aut frater, ut credimus, cùm in familia esset viri amplissimi Antonii Augustini Tarraconensis Præsulis majorem partem Ovidii *Transformationum* vernaculo carmine interpretatus est, ediditque hoc titulo;

Metamorfoseos *de Ovidio en octava rima*. Tarracone 1586. in 8. primum scilicet & secundum libros paraphrasticâ, ut Anguillaræ Comes Italis, reliquos pressâ & strictâ interpretatione non ineleganter conversos. Scripsit quoque -

Rimas. Ibidẽ 1586. in 4. In quibus viri illius in omni literatura principis Antonii Augustini octavæ sive octoades duæ in laudem pulcherrimi fontis *de Alcevez* dicti in territorio Tarraconensi manantis lubenti animo perleguntur.

PHILIPPVS MONTALTO, aliàs PHILOTHEVS ELIANVS MONTALTVS, nam utroque horum nomine appellatum eum reperio in opere *De Scriptis medicis*, Lusitanus, Medicus, quem *Clarissimum Montaltum* vocat alicubi Zacutus; scripsit -

Opticam *intra Philosophiæ & Medicinæ aream, de visu, de visus organo & objecto theoricam accuratè complectentem*. Florentiæ apud Cosmum Iuntam 1606. in 4.

Archipatologiam, *in qua internarum capitis affectionum essentia, causæ, signa, præsagia & curatio accuratissimâ indagine disseruntur*. Lutetiæ apud Franciscum Iaquin 1614. in 4. Gervasii 1618. in 4.

PHILIPPVS DE PAMANES, Valentinus gente, Presbyter, scripsit, sed non edidit,

Los Notables *del Pirù*. Quod laudat opus in *Bibliotheca sua Indica-occidentali*, titulo XV. Antonius de Leone Pinelus, & *Gaspar Escolanus*, qui Valentinum disertè vocat.

PHILIPPVS PONZE, nescio quis, laudatur ex opere, quod nuncupavit -

Vida *de Santa Catarina Martyr Reyna de Egypto*. 1585. in 8.

PHILIPPVS PVYVICINVS, Aragonius, Oscensis Ecclesiæ Decanus, *Vir* (Hieronymi Blancæ judicio) *ingenio excellens & doctrinâ, atque tum publici juris, tum antiquitatis Aragoniæ regni peritissimus*, scripsit quædam ad Historiam Oscæ urbis spectantia, quibus in scribenda ejusdem Historia usum se fuisse non dissimulat Franciscus Didacus de Ainsa. In dictis monumentis allegat Puyvicinus aliud suum opus -

Abecedarium nuncupatum; cujus hunc titulum seu caput disertè appellat - *De Officio literarum*.

Hieronymus Blancas ejus, inquam, meminit in *Comm. rer. Aragonensium*, ubi de nomenclatura hujus regni agit.

F. PHILIPPVS de RIBADENEIRA, Frãciscanorum sodalis, edidit -

De las Excelencias *de Nuestra Señora*, libros duos. Hispali 1606.

F. PHILIPPVS DA ROCHA, Lusitanus, ordinis Sanctissimæ Trinitatis, rerum fidei censor, edidit -

Conciones *Dominicarum Adventus Domini & Quadragesimæ*. Olissipone apud Ioannem da Costa seniorem 1667. in 4.

F. PHILIPPVS RUIZ DEL CORRAL, Guatemalensis Ecclesiæ Novæ Hispaniæ Canonicus & Decanus, edidisse fertur -

Arte *y Vocabulario de la lengua de los Indios de Guatemala*.

Tratado *del culto y veneracion de la Iglesia*.

De

De Cosas *ecclesiasticas de las Indias*. tom.I.

De Consultas *de Casos, y de Sermones*, tom.II.

Obiisse eum anno MDCXXXVI. ætatis suæ LXV. refert, qui hominem laudat, Ægidius Gonzalez Davila in *Theatro Ecclesiastico Ecclesiæ Guatemalensis*.

F. PHILIPPUS DE SANTIAGO, sodalis Carmelitarum cœnobii Toletanæ urbis, quem à doctrina Theologica & concionatoriâ facultate valde celebrant ejus domestici, scripsit-

Illustrium Scriptorum, & virorum sanctitate & sapientiâ illustrium à tempore Eliæ Catalogum Laconicum; quo sæpe usum se affirmat in *Paradiso* suo *Carmelitici decoris* Cassanatensis; qui obiisse eum Toleti ait anno MDCXIV.

PHILIPPUS DE SOLDEVILLA, Catalanus, Medicus Doctor, scripsit-

In Artem parvam Galeni, lib.I.

De Spiritu gignitivo, lib.I.

Ita Paschalis Gallus in *Bibliotheca Medica*.

De Astronomica veritate, adjungit Valerius Andreas in *Catalogo Scriptorum Hispaniæ*.

F. PHILIPPUS DE SOSA, Cordubensis, ordinis Seraphici provinciæ Sancti Iacobi regularis observantiæ, concionandi laude, doctrinâ ac religione spectatissimus, quem Ambrosius Morales lib. XVI. *Historiæ* suæ cap.XI. non perfunctoriè celebrat; scripsit (Lucas Vvaddingus ait) Hispanè scilicet-

Hortulum Virginitatis; &-

De Mysteriis Angelorum; simul Salmanticæ 1539.

Compendium Mysteriorum Adventus Christi Domini. Hispali 1569. Id autem non distinguimus nos à sequenti.

De Excellentia Evangelii. Ibidē 1569. Hispana inscriptio- *De la excelentia del santo Evangelio, en que se contiene un breve compendio de la vida de Cristo*. Hæc prima pars, quam sequi debuerunt duę alię, secūda scilicet de Essentia Dei, bonitate, liberalitate atque Mundi creatione, tertia de Sanctis.

Super Bullam Confirmationis & novæ concessionis Privilegiorum Mendicantium.

Opusculum S. Bonaventuræ, quod appellatur *Speculum disciplinæ*, convertit in vulgarem linguam, atque edidit Hispali 1574. apud Ferdinandum Diaz, sic inscriptum, *Espejo de disciplina regular*.

Vulgarem itidem fecit atque edidit-

La Segunda *Parte de la Chronica de los Frailes Menores de Fr. Marcos de Lisboa*. Compluti 1566. apud N. de Angulo.

Peregrinacion *de Jerusalem*, ei quoque tribuitur.

PHILIPPUS DE LA TORRE, Sacræ Theologiæ, ut credimus, Magister, Lovanii in Belgio manebat, cùm scriberet, typisque divulgaret-

Institucion *de un Rey Cristiano colegido principalmente de la Sagrada Escritura y Sagrados Doctores*; Ad Philippum Hispaniarum & Britanniæ Regem. Antverpiæ 1555. in 8.

F. PHILIPPUS DE URRIES, Dominicanus, Barbastrensis Ecclesiæ Præsul, scripsit-

Declaracion *del Motu proprio de Gregorio XIII sobre los Panes*.

Consule, si vis, Lanuzam in *Historia Ecclesiastica regni Aragonum* volum.II. pag.17.

PHILIPPUS DE ZAVALA, scripsit-

Introduccion *del nuevo arte de escrivir, dispuesto en dialogo*. Matriti 1640.

PLACIDUS.

F. PLACIDUS DE ARBIETO, Cisterciensis monachus domus Superatensis, vulgò *de Sobrado*, atque ejusdem Abbas, S. Theologiæ Doctor, & apud sodales Complutenses professor, in compendium redegit Angeli Manriquii Pacensis Præsulis-

La Vida *de la venerable Madre Anna de IHS*. Salmanticæ apud Franciscum Roales 1642. in 8.

Superioribus annis, cùm collegio Meyrensi præesset, typorum luci maturabat ejusdem Pacensis Ecclesiæ Episcopi *Annalium Cisterciensium* interpretationem Hispanam, uti delatum est ad Carolum Vischium *Bibliothecæ Cisterciensis* authorem, in cujus *Appendice* id legitur.

F. PLACIDUS PACHECO DE RIBERA, Benedictinus, Hispalensis domus Abbas, vertit in vernaculum-

Compendio *de la Doctrina espiritual de Fr. Bartolome de los Martyres*. Pinciæ apud Sebastianum de Cano 1601. in 8.

F. PLACIDUS DE REINOSA, Benedictinus monachus, in Ovetensis urbis collegio sancti Clementis studiorum rector, & in Schola primarius Theologiæ Professor, scripsit-

El Maestro *Christiano sobre el Capitulo segundo de la Epistola segunda ad Timotheum*. Valladoliti 1618. in 4.

Memorial *en defensa del estado Ecclesiastico y religioso*. Matriti apud Ludovicum Sanchez 1627. in 4.

F. PLACIDUS DE VILLALOBOS, Lusitanus, ordinis S. Benedicti, congregationis suæ Portugalliæ Præfectus generalis, convertit in vernaculam gentis linguam-

A Re-

A Regra *do Glorioso Patriarcha S. Bento*. Olissip. per Ant. Ribeiro 1586. in 4.

PROSPER.

F. PROSPER DE SPIRITU SANCTO, Carmelita excalceatus, edidit -

Breve Suma *de la Historia de la Mission de Persia por los Carmelitas descalços desde el año de MDCXXI. hasta el de XXIIII.* 1626. in folio.

PRUDENTIUS.

F. PRUDENTIUS DE SANDOVAL, Pinciæ, ut fertur, natus Benedicti Patriarchę instituto nomen dedit in S. Mariæ *de Naxera* regio & amplissimo hujus familiæ monasterio. Cujus ordinis munera quædam gessit, creatus etiam Theologus Magister. Historicę autem rei studio allectus, quò invitabat eum veterum instrumentorum thesaurus, quem divitem inprimis & copiosum tabularia monasteriorum istius familiæ antiquissimorum continent, in eam curam se totum ferè impendit, ut rerum & hominum oblivione jam quasi sepultorum memoriam pro virili sua è tenebris suscitaret; quod propositum magnâ intentione animi urgere numquam destitit, in publicum expositis quampluribus hujus rei testimoniis; adeo ut Philippus III. Rex idoneum ante alios eum æstimaverit, cui describendarum Regum nostrorum rerum pace bellóque gestarum, continuandæque Floriani Docampi & Ambrosii Moralis Historiæ sexcentorum ferè annorum supplemento, munus injungeret. Sed hac dignitate mactum ejusdem Regis nutu Paulus V. Pont. Max. ad Pontificales honores evexit; primúmque Tudensi Ecclesiæ die Martii x. anno MDCVIII. deinde hinc translatum Pampilonensi XVII. Februarii MDCXII. Antistitem dedit. Amplexamur hodie nos viri docti ac diligentis non vulgarem industriam in relictis ab eo Historicis lucubrationibus, quibus planè antiquis gentis nostræ rebus non exiguum lumen accensum fuisse rectè sentientium animis jamdiu sedet. Hæ illæ sunt -

Chronica *del Inclyto Emperador de España D. Alonso VII. deste nombre Rey de Castilla y Leon*. Cui accessit -

El Origen *y antiguedad de muchas Casas ilustres de España y las sucesiones de ellas*. Matriti apud Ludovicum Sanchez 1600. in folio. Hanc Historiam ex veteri quadam Latinè scripta & literis Gothicis exarata desumpsit, scriptisque olim schedis & incrementis aliis locupletiorem fecit -

Primera *Parte de las Fundaciones de los Monasterios de S. Benito*: eorum scilicet, quæ à Gothis Regibus ante Arabum in Hispanias irruptionem ædificata sunt. Matriti apud Ludovicum Sanchez 1601. in folio, imò & Augustæ Vindelicorum 1619. in folio, si non fallit Syllabus librorum qui in Bibliotheca Sapientiæ Romanæ ab Alex. VII. Papa ante paucos annos sunt repositi.

La Regla *y Instruccion que S. Leandro Arçobispo de Sevilla diò a su hermana Santa Florentina, de la vida y observancia de las Monjas, sacada de la regla de S. Benito*. Pinciæ 1604. in 8. Interpretatio hæc est Latini jam olim editi Libelli *De Institutione Virginum & contemptu mundi*, quem Leandro fratri germano Isidorus tribuit Ecclesiasticos Scriptores post Hieronymum & Gennadium recensens. Nec video quare idem opus in duo dividant noviores quidam, inter quos Ant. Possevinus in *Apparatu sacro*, & Franciscus Bivarius in *Notis ad Maximi Chronicon* ad ann. DLXXIX pag. 578. cum Isidori testimonium eos refellat.

Primera *Parte de la vida y hechos del Emperador Carlos V*. Pinciæ apud Sebastianum de Cañas 1604. in fol. Quam sequuta est -

Segunda *parte de la Vida y hechos del Emperador Carlos V*. Ibidem 1606. in folio. Utraque pars recusa fuit Pampiloue 1614

Antiguedad *de la Ciudad y Iglesia de Tuy y de los Obispos que se sabe aia avido en ella*, Bracharæ 1610. in 4.

Catalogo *de los Obispos de la Iglesia de Pamplona*. Pampelonę 1613. fol.

Historias *de Idacio Obispo que escriviò poco antes que España se perdiese, de Isidoro Obispo de Badajoz, de Sebastiano Obispo de Salamanca, de Sampiro Obispo de Oviedo &c. Notas tocantes a estas Historia y Reyes de ellas*; ad Catholicum Regem Philippum III. Pampelone 1615. fol. atque iterum 1634. folio.

Historia *de los Reyes de Castilla y de Leon D. Fernando el Magno I. deste nombre, Infante de Navarra, D. Sancho que muriò sobre Çamora, D. Alonso VI. deste nombre, Doña Urraca hija de D. Alonso VI. D. Alonso VII. Emperador de las Españas*: quæ ultima locupletior quàm olim hic data fuit; ad eumdem Catholicum Regem, Pampelone 1615. in fol. & 1634. Hæc continuatio est Historiæ Ambrosii Moralis; quam in manus resumere diligentem atque eruditum è nostris aliquem, & usque ad ulteriora tempora eodem filio pertexere atque eodem ex instrumentis publicis, uti hactenus, proficiendi proposito, magnum planè operæ pretium fuerit.

Historia *de la Fundacion del Monasterio de Santa Maria la Real de Najera de la orden de S. Benito*. Erat M.S. in bibliotheca Excellentissimi Dom. Gasparis de Guzman Comitis-Ducis Olivarum; meminitque Fr. Athanasius de Lobera in *Historia Legionensis urbis* cap. IX. fol. 208.

De Los *Tres Santos hermanos S.Leandro y S.Isidoro Arçobispos de Sevilla y San Fulgencio Obispo de Cartagena*. Opus hoc Hispanum an & quo loco prodierit, nescimus: at extare id certum est; si quidem Ioannes Horrin Leodiensis, Iesuita, ex Hispanico in Latinum transtulit, quod in *Sideribus illustrium Virorum* Christophori Brovveri ejusdem Societatis comprehensum legitur; authoribus Valerio Andrea in *Bibliotheca Belgica* & Philippo Alegambe *De Scriptoribus Societ.Iesu*.

Desiit esse inter vivos ante annum MDCXXI. quo scilicet XVII. die Martii Ecclesia Pampilonensis successorem ejus Franciscum Mendozam è Salmantica huc translatum Antistitem sortita est.

R

RAIMVNDVS.

D. RAIMVNDVS DALMAV DE ROCABERTI, Catalanus, Peraladæ Comes & Rocabertinus Vicecomes, vir vetustâ nobilitate, in Regémque suum fidelitate sub æstu provinciæ turbatissimæ admodum spectatus, veluti auspicia futuræ serenitatis captans, publicavit-

Presagios *fatales del mando Frances en Cataluña*; ad Philippum IV. Regem Maximum. Cæsaraugustæ 1646. in 4.

Memorial *o Defensa del Marques de Aitona*. in 4.

Idem, ut spero, scripsit-

Casa de los *Condes de Peralada*. Matriti 1651. in fol.

F. RAIMVNDVS PASQVAL, Dominicanus Barcinonensis domus, doctrinâ sacrâ præstans, totâque provincia Aragonensi clarus in paucis Theologiæ Doctor, edidit-

Commentaria *in Epistolam D. Pauli ad Romanos*. Barcinone 1597. in fol. Hæc plusquam duodeviginti jam annos perfecta, quotidiéque in examen vocata prelo tandem, nec omnino sponte commisit, ante absolutam editionem vivis exemptus.

Tribuit etiam ei Monopolitanus Episcopus in *Chronicorum Dominicani ordinis* quarta parte lib. III. cap. IV. vulgari sermone librũ,

De Nuestra Señora *del Rosario*; floruisséque ait anno MDLXXX.

RAIMVNDVS DE ROCABERTI, si diversus est, ut credimus, à superiore, prodire fecit foras librum-

Certamen *Iuris dictum*, Oscæque 1641. excusum.

F. RAIMVNDVS SAENZ, natus in oppido *Antol* Calagurritanæ diœcesis, Dominicanorum fratrum sodalis Cæsaraugustani cœnobii, cui & præfuit, scripsit-

Historia *de Predicadores*.

F. RAIMVNDVS DEL VALLE, Bæticus diœcesis Cordubensis, Prædicatorum sodalis, degit nunc inter Sinas Evangelicus insignis pietatis operarius, prelóque parata habet eodem Sinico sermone conscripta tria volumina *De Anima*; scilicet primum *De existentia animæ*, secundum *De quidditate*, tertium verò *De Immortalitate* ejusdem *animæ*; ut nobis Romæ nuper retulit Rever. P. Fr. Ioannes Polanco alio jam loco à nobis laudatus.

RAIMVNDVS ZAPARTE, laudatur uti author operis, cui titulum hunc dixit-

Cister militante; sive de Ordinibus ut suspicor, militaribus, qui sub Cistercio merent aut fundati sunt. Georgius Cardosus hujus meminit in *Agiol. Lusitano* die V. Iunii pag. 560.

RAMIRVS.

D. RAMIRVS DE GVZMAN, nesciò quis, aut cujas homo, laudatur uti scriptor-

Del Arte *de escrivír*. Matriti 1631.

RAPHAEL.

D. RAPHAEL BARREDA DE FIGVEROA, inscribitur author libro cuidam-

Batallon, nuncupato, qui in bibliotheca Olivariensi olim adservabatur; hoc est, de ordinandis aciebus terra marique.

RAPHAEL CERVERA, Barcinonensis, Castellanam fecit-

La Historia *de Cataluña, que escrivió Bernardo Desclot, de las empressas hechas en su tiempo por los Reies de Aragon hasta la muerte de Don Pedro el Grande*. Barcinone apud Sebastianum Cormellas 1616. in 4.

RAPHAEL GOMEZ, Lusitanus, laudatur à Didaco Covarruvias in Cap. XIII. *de Testamentis* num. 3. 10. 11. & sequentibus, quasi scripserit-

In L. Vtrum §. *Cum quidam. D. De rebus dubiis*.

RAPHAEL DE MIRALLES, Iuris utriusque Doctor, Ilerdensis Ecclesiæ in Catalonia Pœnitentiarius, uti appellant, Canonicus, edidit-

Relacion *sumaria de la Vida de S. Carlos Borromeo sacada de los libros que escrivió Iuan Pedro Guisano*. Cæsaraug. anno 1616. in 8.

RAPHAEL MOXIVS, vulgo MOX, Gerundensis, Doctor Medicus, scripsit-

De

De Morbis mulierum curandis per venæ sectionem.

F. RAPHAEL NADAL, familiæ sacræ Prędicatorum, scripsit ante ann. MDCXV. (ut lego in *Chronici* hujus *ordinis* quarta parte)

Doctrina Christiana; de quâ nil ultrà scio.

RAPHAEL OLLER, Balearis, Majoricensis, in sodalitio Patrum Iesuitarum excolendo eximiis virtutibus animo faciendęque Deo frugi diu ac donec superstes fuit vacavit; cujus utilissimâ operâ nobis datus est.

El Indice *de los Annales de Geronimo de Zurita*. Diem suum obiit Minoricæ anno MDCXXI. ætatis LV.

RAPHAEL RIERA, Barcinonensis, recenti etiam tum Societatis Iesu sodalitati, sub ipsa nempe ordinis initia, se se tradens literis & moribus æqualiter probus, edidit.

Historiam de Anno Iubilæi MDLXXV, sive Italicâ linguâ, *Delle cose memorabili passate in Roma l'anno MDLXXV*. Maceratæ apud Sebastianum Martellini 1580. in 8.

In hunc enim sermonem conversa fuit, uti & in Gallicum.

De Miraculis Virginis Lauretanæ. Maceratæ anno 1575.

F. RAPHAEL SARMIENTO, claris ortus Ocaniæ natalibus, ordinis sui Cisterciensis generalis, ut vocant, Ecclesiastes, munus ob istud a scriptoribus domesticis non parum celebratus, primùm monahus in Hortensi cœnobio, Montis Sion alterum rexit Abbas; ediditque, cùm apud Hortenses commoraretur,

Promptuarium conceptuum ad formandas conciones totius anni, ex D. Bernardo selectum; duobus tomis. Matriti 1604. Hæc prima operis pars.

Conciones insuper *diversas*, & alia quædam, teste Henrriquez in *Phœnice*. Obiit anno MDCVIII.

F. RAPHAEL DE LA TORRE, patriâ ex provincia Extremadura, ordinis fratrum Prædicatorum, quem quidem Salmanticæ amplexus in Stephaniana ejusdem urbis domo, atque aliis locis cùm Theologiam utiliter docendo, tum rem domesticam religiosè administrando (quater enim ejus cœnobii præfecturâ fuit potitus) annos quamplures usque ad ultimam senectutem transegit. Sed non nisi sexagenarius animo suo imposuit, ut prelum cogitaret atque in vulgus editionem suarum lucubrationum: in qua promovẽda opera ingeniúmne, an eruditio illius priorem locum habitura esset, tunc primum inter homines illius ætatis desiit in posterum anceps esse, cùm æquale omnino utriusque meritum toto opere signatum editis tandem libris emicuit. Extant ab eo:

De Partibus potentialis Iustitiæ, in Secundam secundæ Partis D. Thomæ à Quæst. LXXX. usque ad CXXIII. tribus tomis; quorum priores duo ab authore editi majorem tertii expectationem, sed frustra hactenus, fecêre.

I. est *De Religione & ejus actibus*. Salmant. 1611. fol.

II. est *De Vitiis oppositis Religioni*. Ibidem 1612. in fol.

III. ineditus tractare debuit *De Reliquis Iustitiæ partibus*, præcipuéque *De Statu Religionis*.

RAPHAEL VAEZ, Lusitanus, Medicus Doctor, laudatur inter Medicos hujus gentis tanquam nonnullius operis author ab Stephano Roderico Castrensi.

D. RAPHAEL VILOSA, Barcinonensis, Iurisconsultus, Salmanticæ doctus, tyrocinium gerendæ reipublicæ fecit in Mediolanensi quodam publico munere. Accitus deinde in patriam Dicasterii ejus urbis fuit Senator, demúmque in Concilio supremo Aragonensium rerum Matritensi sedere inter Patres jussus, Vnde venit, cum hæc scribimus, Mediolanũ ad gerendum Magni Cancellarii munus prudentiâ doctrinâq; vir admodum spectatus. Scripsit olim -

De Fugitivis Tractatum. Mediolani anno 1651.

REGINALDVS.

REGINALDVS POC, Catalanus, Perpinianensis, scripsit -

Vida *de S. Galderico Labrador*; simúlque.

Vida *de S. Isidro Labrador*; typis Ludovici Roure 1627.

REMIGIVS.

REMIGIVS DE GOÑI, Navarrus, domo nobilis, Iuris utriusque Doctor, & Pampilonensis Ecclesiæ Canonicus, cujus meminit cum elogio *nobilissimi atque doctissimi, nec minùs pii* Martinus de Aspilcueta cognomento *Navarrus* cap. XXV. num. 17. *Enchiridii* sui, cognatorum suorum præcipuorum cognatum valde propinquum esse nostrum adjungens. Scripsit -

De Immunitate Ecclesiarum, personísque ad eas confugientibus. Barcinone apud Claudium Bornacium 1574. in 8. Casale-majori 1582. per Ant. Canaceum in 16. & prius Tolosæ apud Gidonem Baudevillæum 1550. in fol.

De Charitativo Subsidio Tractatum, in quo de omni genere munerum, tum Laicos, tum Clericos afficiente, amplissimè agitur. Lugduni apud Theobaldũ Paganum 1550. in 8.

RO-

ROCHVS.

ROCHVS DE ÇEIVELA, Presbyter, scripsit apud Indos, non edidit.

Catecismo *en lengua Iunga o Quichua* (Peruani regni propriâ) *y Española*.

ROCHVS DE GVERTA, alias DE GVERRA, Notarius, edidit.

Recopilacion *de Notas y escrituras publicas de España*. Salmanticæ apud Ioannem Iuntam 1551. in 4.

F. ROCHVS DE SOVERAL, Lusitanus, ordinis S. Hieronymi in monasterio Sanctæ Mariæ de Luce territorii Olissiponensis, scripsit.

Historia *do milagroso aparicimento de Nossa Senhora da Luz*. Olissipone 1610. in 4. Laudat hunc librum Georgius Cardosus in *Agiologio Lusitano* XXI. Martii pag. 261.

RODERICVS.

D. RODERICVS DE AGVIAR & ACVÑA, regius Indicarũ rerũ Senator, nutu & auspiciis Philippi IV. sumpsit in manus *Cõpilationem Legum* huic Novo orbi datarũ, quam, subsidiariam præstante operam Antonio de Leon Pinelo, majori ferè ex parte confecit, in duo volumina contribuendam. At ne opere non dum absoluto interim careremus, dedit, aut dari ab alio fecit, in lucem.

Sumarios *de la Recopilacion general de las Leies de las Indias*. Matriti anno 1628. in folio.

Obiit Rodericus anno MDCXXIX. Octobri mense: de quo videsis Antonium de Leon laudatum in *Bibliotheca Occidentalis* titulo XXII.

RODERICVS ALPHONSVS DE AVILA, Granatæ edidit.

La Explicacion *del Computo eclesiastico*. 1630. *in* 4.

RODERICVS ALVAREZ OSORIO ex amplissima & nobilissima progenie Marchionum *de Astorga*, cùm familiaris esset Gomezii Suarez de Figueroa Feriæ Comitis, qui Constantiam Osoriam in matrimonio habebat Petri Alvari Osorii filiam atque Alvari primi Marchionis *de Astorga* sororẽ, ex eorum domo nuncupavit Alvaro Osorio laudati Alvari nepoti.

La Genealogia *de la Casa de los Osorios*: quam M. S. vidimus XXIIII. capitibus. Scribebat Ferdinandi Regis Catholici ætate.

RODERICVS DE ARRIAGA, Lucroniensis, Societatis Iesu, Sacræ Theologiæ Doctor, & in Academia Pragensi Bohemiæ regni quadraginta ferè annos cùm professor, tum communis Magister, Hispanus, hoc est, peregrinus, inter Germanos, præstantissimis doctrinæ & probitatis dotibus famæ suæ ex æquo respondens. Eâ autem excellentis virtutis famâ reliquos omnes studiorum merito in provincia conspicuos anteibat, ut vivus præsénsque audire a vulgo meruerit, Pragam urbem & Arriagam res duas esse in regno Bohemiæ nobilissimas & inæstimabiles. Planè illustravit rem Theologicam universam & Philosophicam, nec alienus à Rhetorum floribus, multis voluminibus. Hæc illa.

De Oratore Libri IV. Coloniæ apud Bernardũ Gualterum, 1637. in 8. Certè Paulus Iosephus Arriaga ejusdem argumenti, scilicet *Rhetoris Christiani* opus elucubravit, quod alterum est prorsus à nostro: siquidem *Societatis Bibliotheca* author distinguit.

Cursus Philosophicus. Antverpiæ ex officina Plantiniana Balthasaris Moreti an. 1632. in folio & Parisiis.

Brevis expositio literæ Magistri Sententiarum, cum quæstionibus, quæ circa ipsam moveri possunt, & authoribus, qui de illis disserunt. Lugduni post alias editiones anno 1636. in 8.

Disputationes Theologicæ in Primam Partem S. Thomæ; duobus voluminibus, quorum primum *de Deo uno & Trino*, alterum *de Angelis, de opere sex dierum, & de ultimo fine* agit. Antverpiæ typis Plantinianis in folio, dein Lugduni apud hæredes Boissat & Anisson 1644. in fol.

Disputationes Theologicæ in Primam Secundæ ejusdem S. Doctoris; duobus aliis voluminibus. Antverpiæ apud Plantinum anno 1644. fol.

Disputationes Theologicæ in Secundam secundæ S. Thomæ partem. Lugduni apud Laurentium de Anisson & socios 1651. fol.

Disputationes Theologicæ in Tertiã Partem, duobus quoque voluminibus. Antverpiæ. Qua in vrbe editum est Theologicum hoc integrum opus octo voluminibus.

Decessit Pragæ ante non multos annos.

RODERICVS DE BIVAR, natus in oppido *Gruño* Toletanæ diœcesis, Iuris utriusque Doctor & ad S. Clementis Hispanorum in Bononiensi urbe sodalis anno MCCCCXCVIII. in collegium admissus, scripsisse primus dicitur.

La Vida *del Cardenal D. Gil de Albornoz*: cujus tamen Ioannes Genesius à Sepulveda notitiam quare non habuit, si eo, ut ex collegii monumentis constat, noster antiquior fuit?

D. RODERICVS DE BORGIA, vulgò BORIA, qui ex S. R. Ecclesiæ Cardinali

Episcopo Portuensi, Valentino Archiepiscopo & ejusdem Romanæ Ecclesiæ Vicecancellario in summum Pontificem sub nomine ALEXANDRI VI. die Augusti mensis XI. anni MCCCCXCII. fuit exaltatus, patriam habuit Valentiam urbem, parentes autem Gofredum (*Iofre* noster idiotismus vocat) Borgiam atque Elisabetham ejusdem cognominis & familiæ Borgiarum nobilissimæ, Callixti III. Papæ sororem, Gaspare Escolano authore in *Valentina Historia* lib. VI. cap. XXIII. qui Panvinii, Marianæ, Garibaii errorem arguit Gofredo, nō utiq; Borgiâ, sed *Lansol* patre natum fuisse Rodericum existimantium. Fundavit filio suo ex illegitimo thoro nato Petro Ludovico Borgiæ Gandiæ urbis Ducatum in Valentino regno: præfuit orbi catholico usque ad XVIII. Augusti MDIII. cujus res gestas *Pontificia Historia* suppeditant; nos hic tantùm ea monumenta, quæ reliquit, doctrinæ non vulgaris dabimus. Scilicet hæc numerat Ludovicus Iacobus a S. Carolo Carmelita in *Bibliotheca Pontificia*;

Clypeum defensionis fidei S. R. Ecclesiæ: quod excusum refert Argentorati 1497.

De Cardinalium excellentia & officio Vicecancellarii, Librū I. Asservabatur hic olim in Bibliotheca Cardinalis Sirleti.

Glossam in Regulas Cancellariæ; ad Innocentium VIII. sub nomine Roderici Portuensis Episcopi.

Epistolas plures ad Franciscum Cardinalem Ximenium Toletanum Archiep. & ad Franciscum Philelphum; quarum quædam extant in Sirleti Cardinalis bibliotheca, & in *Vita Cardinalis Ximenii* laudati: item aliæ in causa Hieronymi Savanarolæ Dominicani scriptæ cum ejusdem responsionibus MSS. extant in Bibliotheca Francisci Barberini Cardinalis amplissima.

Constitutiones ecclesiasticas, quæ in Bullariis seu Bullarum & Brevium vulgatis collectionibus leguntur. Attamen hæ, ut aliæ aliorum Pontificum authore Alexandro promulgatæ sunt, non authore Alexandro formatæ.

RODERICVS CABREDO, Societatis Iesu, è Peruano tractu, in quo, & Mexicano plurimis fuit muneribus functus, scripsit-

Historiam insignis miraculi, quod Deus invocatione S. Ignatii Iesuitarum Patriarchæ Limæ patravit die VIII. Novēbris an. MDCVII. in Religioso quodam ex ordine S. Dominici. Extat in annuis literis Peruanis illius anni, & seorsim Grœtii typis VVidmanstadii 1609. Hæc Alegambius; qui laudat quoque ejus.

Concionem in translatione ossium P. Balthasaris Alvarez habitam: quæ extat ad calcem hujus sancti viri Vitæ à Ludovico Pontano scriptæ.

RODERICVS DE CABRERA, scripsit-

Vso de la Ballestilla. Instrumentum nauticum est.

D. RODERICVS DE CARAVAIAL & ROBLES, Antiquariensis, Novo in orbe occidentalis Indiæ non lævo Appolline dicatâ Musis operâ testimonium suæ in patriam observantiæ & charitatis remisit inde ad cives in eo Poëmate, cui titulum præfixit-

Conquista de Antequera. Limæ Indorum 1627. Philippo IV. Regi nostro nuncupato. Scripsit item

La Batalla de Toro. Ibidem.

RODERICVS CARO, Vtriculensis (*Vtrera* vocant XX. fere passuum millibus ab Hispali urbe, quod oppidum *Bætim* esse Strabonis contendit ille edito olim hujus argumenti libello) Sacerdos Hispalensis, Iurisconsultus ac Doctor, pro Eminentissimo D. Gaspare Borgia S. R. E. Cardinali atque hujus urbis Præside Iudex, ut vocant, Testamentorum & Visitator sacræ diœcesis, vir ad studia humanitatis & antiquitates indagandas, ad bonásque omnes disciplinas fovendas veluti natus, probitate ac morum integritate singulari; scripsit vernaculè-

Antiguedades y Principado de la Ilustrissima ciudad de Sevilla y Corographia de su Convento Iuridico, o antigua Chancilleria. Hispali apud Andream Grande anno 1634. in fol.

Relacion de las inscripciones y antiguedad de la Villa de Vtrera; cum carmine Latino in ejusdem oppidi laudem, in 4.

Santuario de Nuestra Señora de Consolacion de la villa de Vtrera. Vrsaone annô 1622. in 4.

Latinè verò-

Flavii Lucii Dextri omnimodæ Historiæ, quæ extant, fragmenta, cum Chronico M. Maximi, Helecæ & S. Braulionis, notis illustrata. Hispali apud Matthæum Clavijo anno 1627. in 4.

Ineditum remansit, in Belgiúmq; ad editionem remissum fuit, nescio ubi nunc gentium delitescens, aureum opus sic inscriptum-

Veterum Hispaniæ Deorum Manes sive reliquiæ; ad Adamum Centurionem Astapanum Marchionem V. C.

Vidimus codicem authoris autographum, in quo hæc vernacula ejus opera legebantur, luce quidem dignissima,

Dias Geniales o Ludicros, libro expuesto, dedicado a D. Fernando Enriquez Afan de Ribera Marques de Tarifa por Iuan Caro Rector del colegio de la Sangre de Iesu Christo Nuestro Señor de la villa de Bornos y su Capellan. Propinqui forsan sui nomine usus est author in nuncupatione hujus libri, qui *de ludis*

ludis puerorum doctè & acutè differit.

Tratado de los *nombres y sitios de los vientos; a los Señores Christoval de Aybar Canonigo de la Colegial de S. Salvador y M. Francisco de Montoya Presbitero*.

Tratado de la *antiguedad del apellido Caro; a D. Fernando Caro Regidor perpetuo de Carmona*.

Respuesta *a D. Martin de Anaya Maldonadò en su Memorial de los Santos de Sevilla*.

Respuesta *al Padre Martin de Roa sobre algunas cosas que escriviò en el Principado de Cordoba*.

Carmina item aliqua Latina (Poësim etiam cum Latialis, tum vernaculæ linguæ non infœliciter coluit) præcipuéque, *Cupidinem pendulum*, ad Ausonii exemplum.

RODERICVS DE CASTRO, Lusitanus, Philosophiæ ac Medicinæ Doctor, decurso apud nos Salmanticæ harum artium stadio in Germaniam, nescio qua de causa, venit, Hamburgique jam ab anno superioris sæculi sexto super nonagesimum fixo domicilio Medicinam in ea urbe fecit, nec non & libris editis illustravit. His nempe,

De Vniversa mulierum morborum medicina, duabus partibus, alterâ theoricâ, quæ Philosophiam, muliebrisque sexus historiam & membrorum iisdem peculiarium anatomen, alterâ practicâ, quæ morborum continet curationes. Hamburgi 1603. & 1616. & 1628. in 4. Coloniæque in folio.

De Officiis Medico-politicis, seu Medico Politico. Hamburgi 1614. in 4. in officina Frobeniana.

Tractatu brevi de Natura & causis pestis, quæ anno MDXCVI. Hamburgensem urbem afflixit. Ibidem 1597. in 4. apud Iacobum Lucium juniorem.

Eximius is *Medicus, juniorum facilè princeps*, audit a Zacuto Lusitano.

RODERICVS COTA, Toletanus, quem distinguendi ab alio, forsan minoris ætatis, gratia, *El Tio* appellare cives illius urbis consueverunt, author à quibusdam existimatur celeberrimi illius opusculi, seu Comici ludi.

Tragicomedia *de Calisto y Melibea*, nuncupati, aliter, *La Celestina*; quæ post alias editiones, Hispalensem 1539. Salmanticensem apud hæredes Ioannis Iuntæ 1558. Complutensem in domo Francisci de Cormellas & Francisci de Robles 1563. & 1569. prodiit Salmanticæ typis Mathiæ Gast 1570. in 12. atque iterum Compluti apud Ferdin. Ramirez 1591. Madritique 1601. Qui enim Ioanni de Mena Cordubensi sub Ioanne Rege Castellæ II. Poëtæ hanc tribuunt, parum animadvertunt Menæ stylum, imò illius sæculi, quo Mena floruit, ab hoc Poematis nostri toto cælo diversum. Alii, ut Laurentius Palmyrenus in libello *Hypotyposes Clarorum Virorum* nuncupato Bachalauro Roxas de Montalban (*Ferdinandus de Roxas* natus in oppido *La Puebla de Montalban* etiam ab aliis hujus author refertur) aut saltem eidem Ioanni à Mena adscribere videntur. Sed scripti virtutes, ne nos rem videamur nostrâ exaggeratè extollere, lubet verbis clarissimi eruditione viri Gasparis Barthii commendare. Vertit is, librorum Hispanorum linguæque magnus admirator, ac perpetuus amator, opusculum hoc sub nuncupatione ista Græca *Pornoboscodidascalus*, adjunxitque. *Liber planè divinus linguâ Hispanicâ ab incerto authore instar ludi conscriptus Cælestinæ titulo tot vitæ instruendæ sententiis, tot exemplis, figuris, monitis plenus, ut par aliquid nulla fere lingua habeat, à Gaspare Barthio inter exercitia linguæ Castellanæ, cujus ferè princeps stylo & sapientiâ hic liber habetur, transcriptus. Accedit dissertatio ejusdem de hoc opere, & animadversionum commentariolus*. Francof. apud Aubrios 1624. in 8. In hoc excursu sæpè in laudes operis redit, quarum aliquas damus, ne ignorent nostri quanto in pretio Hispanæ res & ingenia apud exteros habeantur. *Tot interspersæ huic brevi scripto, tam ex mediis rebus petitæ, támque capitales insunt sententiæ, ut qui vel solas has animo fixerit, & velut regulas dirigendæ (præcipuè peregrè vivens) vitæ edidicerit, usúque adhibuerit, non vulgarem sapientiæ opinionem apud omnes boni judicii adepturus certò videatur. Accedit quòd & dicendi genus tam comptum, politum, exactum, numerosum, grave atque venerabile est in suo huic libello idiomate, ut pares per universa ejus spatia paucos inveniri consensus ipsorum Hispanorum fateatur. Taceo nunc peculiarem quemdam Genium affingendis personis quibuslibet moribus, & ex his sermonibus, huic scriptori datum: à quo certè longè abest quidquid Græcorum aut Latinorum monumentorum ad nos pervenit. Quod mecum sentiet qui indidem sententias primùm singulas, deinde personarum mores, post scopum scriptionis, & deductionem considerabit. Et sententiarum quidem ea est comitas & eruditio, ut vulgarium hominum animos, non minùs atque si ipsis solis scripta forent, mirificè penetrent, & opinione melioris doctrinæ, ipso quasi ictu percellant &c. Eruditorum verò vel principes penitissimæ sapientiæ & antiquitatis profundæ hic monita percipient, ut solum hoc, vel præcipuum certè egisse author hujus libri videatur, quo pacto in materia vulgari instrueret etiam eorum pectora, qui jam in arcem doctrinarum evasissent*. Laudat deinde Barthius eorum scriptorum propositum, qui quod didicissent, in communem utilitatem proferentes cum quadam venustate & commendabili lepore tinctis scriptis legentes alliciunt. *Et horum* (inquit) *ut omni antiquitate*

pauci fuerunt, ita nostrâ memoriâ uno sæculo tot extitisse gloriari licet, quod ne junctis quidem cæteris omnibus, quòquo regionum aut locorum te vertes, omnibus hodiernis idiomatis linguarum hoc genus scriptorum excellere videbis. Vt tamen Hispanicæ seu Castellanæ linguæ gravitas & proprietas hodie cæteris ferè amplior est, ita & in hac licet plures authores id genus observare, qui junctâ utilitati venustate fictionum in publicum prodesse connituntur; adeò quidem, ut si qua in cæteris, Gallicâ præcipuè, delectabilia simul & utilia talia scripta prodeant, pleraque vel inventionibus Hispanorum vel illustrationibus debeantur. Hæc & alia lectu dignissima de libro, & lingua, quâ scriptus est, helluo ille librorum Barthius, judiciique sagacissimus ad invidiam ferè aliarum nationum & scriptorum pronunciavit. Gallica interpretatio hujus *Comœdiæ* prodiit Lugduni 1529. in 8. apud Claudium Nourny. Certè Iacobo Lavardin Toparcha du Plessis-Bourrot interprete Parisiis edita est hæc ipsa Tragicomœdia Gallicè conversa apud Guilielmum Caudiere 1598. in 16. Meminitque hujusmet quasi jam vulgaris eo tempore Antonius de Guevara Mindoniensis Episcopus in argumento libri, *Aviso de Privados*, inscripti. D. Thomas Tamajus de Vargas videtur adjudicare *Cotæ* huic *las Coplas de Mingo Rebulgo*, Satyram scilicet refricantem sui sæculi mores, juxta inscriptionem *Dialogi*, de quo statim dicimus, quam Ioannes Mariana Ferdinando Perez del Pulgar, qui ei notas fecit, lib. XXIII. cap. XVI. *Historiæ Hispanæ* adscribit. Alii hanc *Ioannem Menam* habuisse authorem non temerè suspicantur.

Dialogo *entre el Amor y un Cavallero viejo*: quem vidimus editum Medinæ-campi apud Franciscum del Canto 1569. in 16. cum hac inscriptione - *Dialogo &c. hecho por el famoso author Rodrigo Cota el Tio natural de Toledo, el qual compuso la Egloga que dizen de Mingo Rebulgo. y el primer auto de Celestina que algunos falsamente atribuien a Iuan de Mena*. Quam notam si admittimus, tribuamus nostro erit opus -

Las Coplas *de Mingo Revulgo*.

D. RODERICVS DA CVNHA, Lusitanus, Petri regiæ Vlissiponensis urbis Archistrategi ex Maria Silvia filius anno MDLXXVII. claros eidem urbi natales, primámque lucis usuram debuit. Qui cùm earum literarum, quæ viam ad majora quæq; munire solent, ibi, Conimbricæque apud Iesuitarum sodales factus fuisset compos, Canones in eadem schola etiam sacros didicit ad Sancti Petri collegium admissus. Percepto jam Doctorali pileo hinc discedens, tuendarum religionis rerum curam suscepit, octóque annis, partim Deputatus, ut vocant, partim ordinarius Iudex, sive Inquisitor gessit. Sed virum ad majora & summa quæque natum Portalegrensémque Episcopum anno MDCXV. ac post triennium Portuensem renuntiatum, sedes Bracharensis anno MDCXXVII. ad Primatialis suæ per Lusitaniam dignitatis fastigium evexit. Mox Vlissiponensis, turbato licèt ordine, eumdem, uti alias solet, innato cunctis mortalibus patriæ amore, nec minùs Curiæ desiderio obsequentem à prima Lusitanarum Ecclesia in citeriorem locum, si ad hierarchiam respicimus, libentem deduxit. Quinque annis hic jam Præsul in hujus regni, primò inter paucos, statimque in universum conflatæ rebellionis tempus incidens acerrimum sese ejus fautorem usque ad obitus diem fuit professus; cætera doctus & diligens domesticarum rerum investigator. Scripsit quippe -

Super *Primam Partem Decreti Gratiani Commentarium*. Bracharæ 1629. in folio: Cujus operis alterum volumen in schedis suis reliquit moriens, ut fama fert.

De *Confessariis sollicitantibus* Tractatum. 1611. Benaventi in Hispania. Cui *additiones* fecit Seraphinus de Feitas ex ordine fratrum S. Mariæ de Mercede in Academia Pinciana sacrorum Canonum Professor, ediditque ibi anno 1620. tertiùmque locupletioribus *additionibus* ejusdem illustratum prodiit in eadem urbe Pincia 1632. in 4.

De *Primatu Bracharensis. Ecclesiæ*. Bracharæ 1632.

Linguâ verò patriâ dedit -

Explicaçaõ *dos Iubileos*. in Portuensi urbe 1622. Madritique Castellanè versam; quæ & Gallicè & Latinè deinde in lucem prodiit.

Catalogo *e Historia dos Bispos do Porto*; duabus partibus. Ibidem 1623. apud Ioannem Rodriguez.

Historia *Ecclesiastica de Braga com as Vidas de seus Arcebispos & Varoens Santos & eminentes do Arcepispado*, Bracharæ duabus partibus 1634. & 1635.

Historia *Ecclesiastica Lixbonense*, sive *Dos Arcebispos de Lisboa*. Quam tamen Roderici Cunhæ non esse, sed alterius, cui aliis ipse occupatus hoc imposuit onus, Antonius à Purificatione in *Chronico provinciæ Portugalliæ ordinis Eremitarum*, parte II. lib. V. tit. III. §. IX. affirmatè ait.

F. RODERICVS DE DEO, Lusitanus, Seraphicæ reformatorum provinciæ, quam *da Rabida* vocant, alumnus, scripsit Lusitanè -

Motivos spirituaes: *Tratado dos Pasos*. Olissipone in 8. Author mihi est Georgius Cardosus in Agiologio Lusitano.

RODERICVS DIAZ (vulgò RVI-DIAZ) DE

DE ISLA, Medicus Hispalensis, scripsit:
Tratado *contra las bubas*. Hispali apud Dominicum Roberti in 4.

RODERICVS DIAZ (vulgò RVI-DIAZ) DE QVESADA, oriundus forsan ex oppido cognomine Bæticæ provinciæ, scripsit:
Kalendario *de cosas acaecidas en la villa de Quesada*: quo usus fuit Gundisalvus Argote de Molina inter alia manuscripta monumenta rei genealogicæ & historicæ.

RODERICVS DOSMA DELGADO, Pacensis, sive Pax-Augustanus (*Badajoz* nunc dicimus in Beturia seu Extremadura deformato à Mauris vocabulo urbis non incelebris) natus ibi anno MDXXXIII. die XXI. Iulii ex stirpe cognominis Petri alterius Dosma, qui unus ex primi Peruani regni expugnatoribus fuisse memoratur, pretiosissimósque ibi lapides Bezoaris atque eorum usum primus invenisse, ut refert Nicolaus Monardes Medicus Hispalensis in quadam *Epistola* ad nostrum scripta. Canonicus fuit quidem Ecclesiæ suæ Pacensis, ac Magister Theologus Salmanticæ renuntiatus, in qua schola refert se Magistrum Sotum ad extremum usque vitæ docentem audivisse. Vir certè eruditissimus, linguarum Biblicarum Hebraicæ, Chaldaicæ, Syriacæ præter Latinam & Græcam, aliásque per Europam vulgares, quas sibi diuturnâ peregrinatione familiares fecerat, cognitione, humaniorúmque disciplinarum, ac multò magis sacræ scientiæ studio se se adeo nostris hominibus probavit, ut & à Rege ipso Philippo II. Cronographi regii titulo cohonestaretur. Hominem in paucis veneratus est Benedictus Arias Montanus operis sui princeps. Reliquit ingenii sui hæc monumenta;

Ad Sanctorum quatuor Evangeliorum cognitionem spectantia opera, in duos tomos distincta: nempe primus continet:

Quatuor Evangeliorum recens recognitam translationem; cui è regione vetus & vulgata editio respondet: deinde *Quatuor præparatorios libros*, quorum:

Primus continet Chronographiam ab Orbe condito usque ad excidium Hierosolymorum;

Secundus Topographiam locorum ad sacras literas pertinentium post Hieronymi laborem de locis Hebraicis non inutilem, quippe locupletiorem & auctiorem, comprehendit;

Tertius de consensu & ordine Evangelistarum agit;

Quartus methodi totius rationem reddit, & varios Indices *contexit*. Sequuntur:

Quatuor Evangelicæ Historiæ ex quatuor Evangeliis coagmentatæ libri.

Secundus tomus:

Paraphrasis est *Evangelicæ Historiæ, quæ quatuor libris digesta quæcunque in sacris Evangeliis habentur, explicat*. Matriti prodierunt ex officina regia 1601. in folio.

Expositio sive paraphrasis in sacros CL. Psalmos, & in Cantica Canticorum cum annotationibus & scholiis. Matriti apud Ludovicum Sanchez 1601. in 4.

De Authoritate S. Scripturæ, ac eâ introductorum libri III. Pinciæ apud Didacum Fernandez de Corduba 1594. in 4.

Patriæ verò linguæ hæc sunt:

Tratado *del Sacramento de la Penitencia, y calidades del Confessor y Penitente*. Matriti 1601. in 4. cui Latina appensa est quæstio, *Sítne à peccatis absolvendus fidelis in mortis articulo nullum explicare valens cum pœnitentiæ signis repertus*; atque item, *De Pontificio decreto super abortus crimine*

Dialogos *Morales*. Ibidem eodem anno in 4.

Dialogos *patrios de la real ciudad de Badajoz*. Ibidem eodem anno in 4. hoc est, de antiquo nomine & historia hujus urbis; stylo quidem affectato & semi-latino, quo aliàs uti non solet. Accessit his:

Vn Catalogo *de los Obispos de la misma ciudad*.

Item hæc alia, invisa hactenus, quorum utique spem fecerat, & ad quorum editionem impetratam habebat regiam facultatem; scilicet:

De Theologia nativa, cum consideratione entis, & qualitate propositionum.

De Communi Mathematica.

De Arithmetica.

De Perspectiva.

De Sphæris.

De Computo ecclesiastico.

De Ponderibus & potentiis.

De Monetis & Mensuris.

De Geometrica cum parergis & Conicis.

Annotationes in Euclidem, Archimedem & alios;

Et vulgaria hæc:

Varias *Poesias devotas*.

Mortus est ante annum MDCVII. quo scribens *Tudensis urbis Historiam* Prudentius de Sandoval Benedictinus fol. 153. de eo habet, quæ vulgari linguâ damus: *Rodrigo Dosma Canonico de Badajoz, doctissimo en todas facultades, aunque confuso y desabrido en el ingenio, y mi amigo, a quien Dios perdone*. Iacet in Pacensi sacra æde Cathedrali.

RODERICVS DE ESPINOSA, nescio quis, authore mihi Bartholomæo Ximenez Paton in sua *Rhetorica*, scripsit quoque ipse:
Rhetoricam.

RODERICVS FERNANDEZ DE RIBERA, Hispalensis, ut credo, Hispali saltem vixit

vixit in familia N. Marchionis del Algaba, cui à secretis erat. Hic nobis reliquit aliquot carminum centurias; nempe -

La Esfera *Poëtica, cuios efetos son otras tantas centurias de Sonetos, y los nombres dellas- Amorosa, de Venus, dedicada a Lope de Vega Carpio; Fabulosa, de Mercurio, à D. Luis de Gongora; Varia, de Diana, a D. Francisco de Quevedo; Heroica, de Marte, a Doña Christovalina de Alarcon; Iocosa, de Iupiter, a D. Iuan de Arguijo; Funebre, de Saturno, a D. Iuan de Vera y Zuñiga; Sacra, del Sol, a D. Francisco de Rioja*. In quibus excellere videtur centuria sexta funebris vel eo nomine, quòd centum epigrammata (*Sonetos* dicimus nos) contineat, in obitum omnia Serenissimæ Reginæ Hispaniarum Margaritæ Austriacę. Ingeniosus Poëta est & excultus, sed in harmonia & structura orationis non ità fœlix.

RODERICUS FERNANDEZ DE SANTA-ELLA, domo ex urbe *Carmona* diœcecesis Hispalensis, Artium & Theologiæ Magister, Bononiensisque Hispanorum collegii sodalis, Romæ sub duobus Pontificibus Sixto IV. & Innocentio VIII. doctrinæ merito jam conspicuus, peritiáque de rebus sacris declamandi, verba è suggestu facere coram utroque meruit; cujus rei testimonio sunt *Conciones* ipsæ beneficio artis typographicæ ad posteros propagatæ. Hinc ad Bæticam suam reversus Hispali in Metropolitana Ecclesia Canonicus fuit, simúlque Archidiaconus Reginensis, & Elisabethæ Reginæ à sacris. Quo tempore Iuris Canonici professoribus collegium, unáque disciplinarum omnium Academiam in eadem amplissima urbe extruxit: quod collegium hodiéque non minùs quàm sacrum nuncupationis suæ, nempe *S. Mariæ à Iesu*, profanum & vulgare magis à *Magistro Roderico* nomen obtinet; quamquam in excellentissimæ Guzmanorum familiæ, Ducúmque *de Olivares* clientelam & patronatum quadraginta ferè ab hinc annis transierit. Florentissimam certè id ab eo usque ad præsens tempus Bæticæ totius juventutis scholam præstitit, ac tam ecclesiasticæ, quàm sæculari reipublicæ doctissimorum undique virorum proventu mirè profuit. Catholicis Regibus Ferdinando & Elisabethæ hunc fuisse à ministerio Sacramenti pœnitentiæ temerè magis, quàm compertè referri credimus. Cùm præsertim anno ipso superioris sæculi quarto serenissimæ Heroinæ fatali commissum typis fuerit *Odarum* Roderici & aliorum systema, de quo mox dicimus, nullâ istius muneris memoriâ insignitum: quod minimè tacuissent ii, qui authorem carminibus suis celebraverunt. Cæsaraugustanum quoque destinatum Antistitem eo tempore fuisse, cùm è vivis fuit sublatus, fama vulgaris est. At ab eo hæc opera extãt.

Oratio habita coram Sixto IV. Pont. Max. in die Parasceves anno MCDLXXVII. de Mysterio Crucis & Christi passione. Incipit - *Humiliavit semetipsum &c.* quæ in Italia typis edita est.

Oratio habita in die Parasceves coram Innocentio Papa. M.S. adservatur in *Bibliotheca Ambrosiana*, ut videre est in ejusdem Catalogo.

Vocabularium Ecclesiasticum partim Latinâ, partim Hispanâ linguâ scriptum, Elisabethæ Reginæ nuncupatum. Hispali primùm prodiit anno 1499. in folio, deinde 1550. in 4. Toleti 1559. apud Ioannem de Aiala in folio. Salmanticæ ab Eustachio Moro Cervantæo (*de Cervantes* vulgò, ut credimus) locupletatum & ab erroribus vindicatum 1561. in 4. Complutique tandem apud Ioannem Gratianum 1572. in folio.

De Ignotis arborum atque animalium apud Indos speciebus, & de moribus Indorum. Extitit M.S. in Bibliotheca D. Laurentii Ramirez de Prado V.C. regii Castellæ Senatoris; Antonio à Leone authore in *Bibliothecæ* titulo XXV.

Oda in Diva Dei Genitricis laudes ab eo distichis, atque expositâ & apertâ, elegantique formâ carminis reddita; unà cum epigrammate laudatorio sat bonæ notæ Ioannis Tripontani, atque Antonii Carrionis *aliis Odis in Deiparam*. Hispali typis Iacobi Cromberger 1504. in 4.

Vertit ex Italico Marci Pauli Veneti -

La Historia *Oriental*; ad Alphonsum Silvã Cifontanũm Comitem Hispalensis urbis, ut vocant, Assistentem; quæ prodiit Iuliobrigæ (si ea est *Logroño*) anno 1529. post primam editionem alicubi factam. Siquidem sequela est hujus interpretationis alterum ejusdem opus, nempe-

Cosmografia introductoria en el libro de Marco Paulo Veneto de las cosas maravillosas de las partes orientales, y tratado de Marco Pogio Florentino: quod Hispali editum fuit typis Ioannis Varela 1518. in folio.

Ex Latino quoque convertit -

Los Sermones *de S. Bernardo, Del modo de bien vivir en la religion Christiana*; quos ad sororem ipse Sanctus Abbas dedit, at interpres Abbarissæ & monialibus monasterii S. Clementis Hispalensis urbis nuncupavit. Salmanticæ apud Ioannem Varelam 1515. in 4.

Ejus quoque est -

Tratado *de la Inmortalidad del Alma*, dialogisticè scriptus; ad Didacum Fernandez de Corduba Egabrensem Comitem.

Obiisse is dicitur anno MDIX.

RODERICUS FERNANDEZ (sive RUY FERNANDEZ) DE VILLEGAS, scripsit -

Eclogam in obitu Ludovici Vives; ad D. Menciam Calabriæ & Zenetti Ducissam seu

seu Principissam: quæ olim fuit in bibliotheca Antonii Augustini, Tarraconensis Præsulis, codice ccclii.

RODERICUS DE FONSECA, Lusitanus, Olisipone ortus, Medicus Doctor, propter eximiam doctrinæ existimationem evocatus fuit honorificâ conditione ad docendum hanc artem in Academiâ Pisanâ ex principe ejus professionis loco; quem cùm diu tenuisset, huic renuntiavit gymnasio, ad Patavinum, ejúsque principem quoque Medicinæ cathedram invitatus. In quo & ubique non solùm præsentibus quotidiano prælectionum labore, sed & universis posterisque lucubrationum doctissimarum editione prodesse voluit. Scripsit namque

Opusculum, quo adolescentes ad Medicinam facilè capessendam instruuntur, casus omnium febrium methodicè discutiuntur & curantur &c. Adduntur *Consultationes aliquot, & modus demonstratur curandi capitis vulnera sine apertione & per admirabile Aparitii oleum, secretum unicum, quo ille apud Hispaniarum Regem non modò gloriosum nomen, sed opes magnas consequutus est.* Florentiæ apud Michaël Angelum Sermartellium 1596. in 4.

De Hominis excrementis libellum. Pisis apud Ioannem Bapt. Boschettum 1613. in 4.

Tractatum de Febrium acutarum & pestilentium remediis diæteticis, chirurgicis, & pharmaceuticis. Venetiis apud Ioannem Guerilium 1621. in 4.

Leonardi Iacchini methodum quoque *curandarum febrium* in lucem edidit, adjungens quæ ad operis absolutionem desiderabantur. Basileæ apud Ioannem Iacobum Genathium 1625. in 8.

De Calculorum remediis, qui in renibus & vesica gignuntur. Romæ apud Ioannem Angelum Ruffinellum 1586. in 4. ad Sixtum V. Pont. Max.

De Tuenda valetudine, & producenda vita, librum singularem. Florentiæ apud Bartolomæum Sermartellum 1602. in 4. Hunc in Italicum vertit Politianus Mancinus ex Monte-Politiano, ediditque Florentiæ 1603. in 4.

De Venenis, eorúmque curatione, lib. singularem. Romæ apud Vincentium Accoltum 1587. in 4.

In Hippocratis Legem commentarium, quo perfecti Medici natura explicatur. Romæ apud Titum & Paulum de Dianis 1586. in 4.

In Hippocratis Prognostica commentaria. Patavii apud Franciscum Bolzetum 1597. in 4.

In ejusdem *Aphorismorum libros commentaria.* Florentiæ 1591. in 4. Venetiis apud Franciscum de Franciscis 1596. in 4. & apud Ioannem Antonium de Franciscis 1608. 8.

Consultationes Medicas: quibus accessit:

De Consultandi ratione breve compendium & consultatio de Plica Polonica; duobus tomis. Francof. apud Aubrios 1625. in 8. Venetiis apud Ioann. Guerilium 1638. in folio duobus tomis. Item *De Morbis Virginum, qui intra clausuram curari nequeunt.*

F. RODERICUS DE IEPES, Hieronymianus sodalis, ab oppido hujus nominis in Carpentanorum tractu, qui eum eduxit, appellatus (alii Astigitanum credunt) edidit

Historia de la muerte, y martyrio del santo Inocente de la Guardia natural de la ciudad de Toledo: item

Tratado y descripcion de la Tierra Santa de Palestina: unáque

Discurso y Tratado de la peregrinacion que Nuestro Señor Iesu Christo hiço en este mundo. Hæc tria simul edita sunt Matriti 1583. in 4. *Descriptio Terræ Sanctæ* Italicè prodiit Venetiis 1591. in 12.

Historia de la gloriosa Virgen Santa Florentina. Matriti 1584. in 4. ibidémque

La Genealogia de los Reyes de España.

Edidit quoque simul cum Petri Martinez *In Epistolam Divi Iudæ enarratione*

De Asserenda Theologorum omnigena ac varia eruditione brevem discursum ex musæo Seguntino anno MDLXXXII.

Item ad Hectoris Pinti in *Ezechielem commentaria*

De Prophetica doctrinæ nimia obscuritate, magna necessitate & fructu, atque horum commentariorum laudibus doctam præfationem.

RODERICUS LAURENTIUS (seu vulgari cõtractione RUI-LORENZO) DE TAVORA, Lusitanus, Rector, ut se vocat, perpetuus & Præfectus castri *S. Sebastiani de Caparica*, ejúsque territorii, scripsit Lusitanè

Historia dos Varoẽs ilustres do apellido Tavora continuada em os Senhores da caza e morgado de Caparica &c. Parisiis apud Sebastianum Cramoysi 1648. in folio.

D. RODERICUS DE LIMA, Lusitanus Eques, cùm Ioannis III. Portugalliæ Regis Legatus ad Abissinorum Principem, *Presbyterum Ioannem* vulgò ab Hispanis nostris compellatum, in iis partibus curiosè omnia, quæ viderat, observasset, scripsit reversus ad nos propriâ linguâ

Descriptionem ejusdem regni, sive informationem ad Ioannem Regem: cujus meminit Stephanus de Garibay lib. xxxiv. Historiæ Hispanæ cap. i.

F. RO-

F. RODERICVS DE LOAISA, Granatæ nobili natus genere, Limæ autem Indorum ad ordinem Eremitarum S. Augustini admissus, Bæticæ provinciæ ad nos reversus Præfecturam aliquando obtinuit. Extant ab eo -

Victorias de Christo nuestro Redemptor. Hispali apud Alphonsum Rodriguez Gamarra 1618. fol. Destinabat author sex Christi Domini victoriarum, quæ in utroque testamento celebrantur, totidem tomos edere; scilicet *I. De malis Angelis*, quæ in lucem prodiit; *II. De Adamo Apostata*; *III. De perversis circa tempus diluvii mortalibus*; *IIII. De improbis Regibus, qui populum Hebræorum afflixerunt*; *V. De Lucifero redemptionis tempore*; *VI. De Christianæ Ecclesiæ persequutoribus*.

RODERICVS LOPEZ DE SEGVRA, Zafrensis Sacerdos, scripsit -

Libro *de la Invencion liberal del juego del Axedrez*. Compluti 1561. in 4. typis Andreæ de Angulo. Italicè hunc vertit Ioannes Dominicus Tarsia, ediditque Venetiis in officina Cornelii Arrivabene 1584. in 4.

RODERICVS DE LORENZANA, Canonicus Regularis ordinis S. Iacobi, Prior, ut vocant, aliquando domus Legionensis Marco Evangelistæ nuncupatæ, ac Visitator alterius domus *de Vclès* in Castella nova; idémque Canonicus & Thesaurarius Ecclesiæ Seguntinæ; in libro ejusdem Vclesianæ domus *Kalenda* nuncupato legitur obiisse x. Kal. Februarii, scripsisséque -

De Irregularitate doctissimè. Hæc liber ille. Sed & sub eadem hominis inscriptione alterum opus editum scio, nempe -

Compendio *de casos ordinarios de conciencia en las materias canonicas*. Matriti apud Petrum de Madrigal 1571. in 8.

D. RODERICVS DE MEDINA & MARZILLA, dedit à se versum Hispanè *Rolandi Martini Mirtæi*, sive *Martini Antonio del Rio* Latinum libellum -

De los Comentarios *de las alteraciones de Flandes sucedidas despues de la llegada del Señor D. Iuan de Austria hasta su muerte*. Madriti apud Petrum de Madrigal 1601. in 4. Eidem nomini aliud opus adscribitur -

De los Hechos *del Conde de Fuentes*, sive de rebus à Comite Fontano gestis.

RODERICVS MENDEZ, seu vulgari contractione RVI-MENDEZ, Lusitanus, Theodosio Brigantino Duci dicatum opus edidit Lusitanâ suâ linguâ -

Practica de Arithmetica, inscriptum,

RODERICVS MENDEZ SILVA, Lusitanus, domo ex *Celorico* Beiræ provinciæ oppido, regius Chronographus, genealogicæ rei, atque in universum Historiæ curiosus & gnarus, plura scripsit, in diésque scribit, præsertim de familiis nobilibus *Hispanis*, ab amicis rogatus. Quorum hæc pervenerunt ad notitiam nostram;

Catalogo *Real Genealogico de España*. Madriti 1639. in 8. posteáque, ut credimus, in 4. auctior.

Ascendencia ilustre, *gloriosos hechos y posteridad noble de Nuño Alfonso Alcaide de la ciudad de Toledo, Rico home de Castilla*. Madriti apud Dominicum Garzia. 1648. in 4. & 1656. in 4.

Dialogo *de la Antiguedad y cosas memorables de la Villa de Madrid, y recebimiento que en ella se hizo a la Princesa de Cariñan*. Madriti 1637.

Poblacion *general de España*; hoc est de urbibus, præcipuísque omnium ejus provinciarum oppidis. Madriti apud Didacum Diaz de la Carrera 1645. in folio.

Eleccion *en Rey de Romanos del Rey de Bohemia Ferdinando III. con un Catalogo de los Cesares de la Casa de Austria*. Ibidem 1637.

Vida *de la Emperatriz Maria hija de Carlos V*. Ibidem 1655.

Noticia *de los Aios y Maestros que hasta oy an tenido los Principes, Infantes y otras personas reales de Castilla*. Ibidem 1654. in 8.

Parangon *de los dos Cromueles de Ingalaterra*. Madriti 1656.

Engaños *y desengaños del mundo*. Ibidem 1655.

Compendio *de las hazañas que obro el Capitan Alonso de Cespedes, Alcides Castellano, su ascendencia y descendencia en varios ramos genealogicos, que desta casa an salido*. Madriti 1647.

Noticia *del origen y armas de la noble familia de Bernardo de Quiros*. Ibidem 1651.

Vida *y hechos del Gran Condestable de Portugal D. Nuño Alvarez Pereira &c. con los arboles de descendencias de los Emperadores, Reyes, Principes, Potentados, Duques, Marqueses y Condes, que del se derivan*. Ibidem apud Ioannem Sanchez 1640. in 8.

Memorial *de las Casas de Villar-Don Pardo y Cañete, sus servicios, casamientos, ascendencia y descendencia*. Ibidem 1646. in 4.

Arbol genealogico *y blasones de la Ilustre Casa de Saavedra hasta D. Iuan de Saavedra Alvarado Cavallero del orden de Santiago Alguacil maior de la Inquisicion de Sevilla &c.* 1653. folio.

Memorial *de la Casa de Sotomairo*.

Tratado *de la villa de Celorico da Beira su patria*. Laudat Georgius Cardosus *Agiologii Lusitani* tertio volum. die IV. Maji lit. b.

Dis-

Discurso *de la antiguedad y preeminencias del Oficio de Gran Canciller.* Matriti 1653.
Et alia forsan.

RODERICVS DE MOLINA, Medicus & Chirurgus Granatensis, ad D. Enecum Lupi à Mendoza Tendillæ Comitem scripsit -

Institucion chirurgica, *en que facilmente se hallaràn todas las especies de llagas, que son ò pueden ser hechas en la cabeza; y donde se veràn muchas reglas y necessarios avisos a todos los que exercitan el arte de Chirurgia.* 1557.

Idem credo cum eo est, qui Accitanæ urbis Medicum se appellans priùs ediderat -

Modo preservativo *y curativo de pestilencia.* Granatæ 1554. in 8.

F. RODERICVS MORIZ, aliàs de AGANDVRV MORIZ, Augustinianus nudipes, scripsit Romam veniens -

Conversion *de las Filipinas y Iapon de los Augustinos descalzos; y obediencia, que èn nombre de aquella Christiandad dio a la Santa Sede, gobernandola Vrbano VIII.* Servatur M. S. in Bibliotheca Eminentissimi Cardinalis Francisci Barberini.

Historia general de las Islas Filipinas y Molucas; duobus tomis, M. S. teste Antonio à Leone in *Bibliotheca Indica*.

D. RODERICVS ORDOÑEZ, citari solet tanquam scriptor cujusdam -

Relectionis in L. Si Pater. Cod. de Instit. & subsstit.

RODERICVS (vulgo RVY) DE PINA, Lusitanus, Eques, uti se appellat, domesticus Emmanuelis Portugalliæ Regis, ejúsq; idem Cronographus & Archivii (Turris *do Tombo* vocant) custos maximus, Romam venit cũ D. Petro de Noronha Emmanuelis ejusdem Regis Archiœconomo & Vasco Fernandez de Lucena Iurisconsulto & oratore eximio, qui Regis sui nomine obsequium novo principatui debitum Alexandro VI. Pont. Max. consueto more solenniter exhibuerunt; cui legationi à secretis noster fuit, uti refert D. Rodericus da Cunha in *Historiæ Bracharensis* II. parte cap. lxv. Huic cùm esset ex munere impositum, ut Regum Chronica in manus sumeret & continuaret, quod quidem ad usque suum tempus Ferdinandus Lopezius & Gomezius Ioannis de Zurara egregiè præstiterunt, scripsit certe is, aut potius perfecit vulgari linguâ -

Chronica *do muy alto e poderoso Principe ò Rey D. Affonso, deste nome o quinto & dos Reys de Portugal o duodecimo*; quod quidem nondum formis vulgatum est. Incipit *O mais singular & mais proveitoso conselho* &c. Admonendi tamen sunt ejus lectores priorem hujus *Chronici* partem Gomezii Ioannis de Zurara esse usque ad annũ MCCCCLXXII. quo decessit, aut circiter; reliqua aliquot annorum, quibus exarsit cum Castellanis bellum, incerto aliquo esse authore formata; quem tandem subsequutus noster Historiam absolvit. Observavit id, ac notatum voluit Damianus Goësius IV. Parte *Hist. Emmanuelis Regis* cap. XXXVIII. quo agit de *Chronicorum Regũm Portugalliæ* authoribus. Continet hæc Historia CCXIII. capita.

Chronica *do muito alto & poderoso Principe o Rey D. Ioaõ o segundo deste nome, & dos Reys de Portugal decimotercio.* Incipit. *Este oficio Historial que nas letras* &c. Continet lxxv. capita. Hanc integram nostri esse affirmat idem *Goësius*.

Sequitur *Emmanuelis*, qui post Ioannem Portugalliæ præfuit, *Chronicon*; quod quidem magna ex parte ejusdem Pinæ manibus formatum olim fuisse non aliunde quàm ex *Chronico* ipso colligi commodiùs potest; siquidem Damiano Goësio, cujus prodiit nomine id inscriptum, nunquam in mentem venit, ut vestigia sui à priore artifice operi impressa per invidiam everteret. Passim quippe, scilicet prima parte cap. XII. & cap. XV. & cap. XXIII. refert se ad ea, quæ in *Chronico Ioannis Regis* scripserat. Atque idẽ *Goësius* II. parte hujusmet Historiæ cap. XXXVII. non tacet Rodericum Pinam res gestas Emmanuelis Regis stylo descripsisse usque ad *Azamora* in Africana ora expugnationem, Ioannisque Menæsii obitum, qui anno decimoquarto supra sesquimillesimum contigit: cui Pinæ commentario multa se addidisse, &, quæ commemorata essent, aptiùs ordinasse adjungit.

Sed nonne & superiorum Regum *Chronica* idem Pina confecit? Rodericus da Cunha in *Bracharensi Historia* non obscurè ait scripsisse eum Portugalliæ Chronica; citántque eundem tanquam authorem rerum à Dionysio Rege gestarum Historiæ, atque itidem alterius Eduardi Regis, atque antiquioris utroque Sancii, *Capelli* cognomento, Franciscus Suarez Toscano in *Parallelis* suis cap. XVI. cap. LXI. & cap. LXII. & alii. Satiùs tamen est fidem Goësio de his præstare, qui magnâ diligentiâ in distinguendis Portugallicę Historiæ authoribus ex toto il o cap. XXXVIII. quartæ partis colligitur usus.

RODERICVS DE LA PIÑVELA, scripsit -

Historia *de Galicia*; quæ quidem adhuc M.S. circumfertur per quorumdam manus.

F. RODERICVS DE PORTILLO, Franciscanus provinciæ S. Iacobi, apud Patres su-

supremi fidei rerum Concilii censor Theologus, cùm Minoritis præesset Taurensibus, edidit:

Libro *de los Tratados de Christo y de su Santissima Madre, y de los beneficios y mercedes que goza el mundo por su medio*. Tauri 1630. in folio.

Regium Philippi IV. Concionatorem fuisse, atque in hoc munere exercendo insignem scribit *VVaddingus*.

D. RODERICUS DE QUESADA & MOLINA, Iuris utriusque Doctor, edidit:

Regulas Cancellariæ Apostolicæ Gregorii XV. cum Notis seu Indicibus brevibus. Romæ apud hæredes Zannetti 1621. in 12.

RODERICUS SAENZ DE SANTAIANA & ESPINOSA, vertit in sermonem vernaculum:

La Esfera *de Iuan de Sacrobosto*; & notas addidit. Pinciæ 1568. in 4. Item hujus tituli librum seu systema variorum operum edidit,

Arte *de Rhetorica, Historia, Epistolas y Dialogos*. Madriti 1578. in 8.

F. RODERICUS DE SANTA-CRUZ, ordinis Sancti Augustini, in *Aristotelem & Magistrum Sententiarum Commentaria* scripsit, quæ Olissipone asservantur. Hæc Valerius Andreas in *Catalogo Clarorum Hispaniæ Scriptorum*.

F. RODERICUS DE SANTIAGO, Lusitanus, ordinis fratrum Minorum provinciæ Algarbii, scripsit, quæ adhuc lucem desiderat,

Historia *da Provincia do Algarbe da ordem de S. Francisco da Observanzia*; quam laudat Georgius Cardosus in *Agiologio Lusitano* volum. II. die xv. Martii lit. h. & die XXIII. Aprilis pag. 695. & die x. Iunii pag. 628. volumine III.

RODERICUS SINETUS (ait Valerius Andreas in *Catalogo Clarorum Hispaniæ Scriptorum*) Cordubensis, Philosophiam Toleti professus, edidit ibidem:

Dialecticam Introductionem, 1523. in 4. quam Laurentius Balbus eleganti carmine commendat, hujus auditorem fuisse Alexium Vanegam adjungens.

F. RODERICUS DE SOLIS, Augustinianus, Hispali ad hunc ordinem admissus, indéque à Thoma Villanovano jam in Sanctorū numerum relato hujus provinciæ Bæticæ Visitatore Salmanticam advectus, Cordubensis domus, deinde & Hispalensis præfecturam gessit; postea & vicarium Ministri generalis munus. Reformatorem insuper Aragoniæ provinciæ, hoc est, Aragoniæ ipsius, Cataloniæ & Valentiæ regnorum, prudentissimè exercuit, in qua usque ad obitus diem mansit. Vulgari linguâ hæc duo opera habemus viri religiosissimi,

Arte *dado de Dios a Abraham para le servir perfectamente*. Medinæ-campi 1584. Cōplutique 1586. & 1594. in 4. Hanc in Italiæ sermonē conversam à Petro de Mendoza Venetiis edidit Marcus Guariscus 1600. in 8.

Sobre *los primeros versos del Psalmo CII. Benedic anima mea Domino*.

Obiit ante annum MDLXXXV. vir ad nobilitatem generis & doctrinæ præstantiam, eximiæ prudentiæ ac pietatis laude celeber.

D. RODERICUS DE VALDEPEÑAS, Cartusianus monachus monasterii *del Paular*, quod a Segovia urbe appellatur, Prior seu Præfectus erat domus Granatensis, cùm celebrē composuit *Glossam* Georgii Manrriquii *Carminis*, quod de vanitate rerum humanarum in memoria nullius non est. Degebat in vivis, præeràtque laudatæ domui recens fundatæ, anno MDXV. uti scribit D. Franciscus de Pedraça in *Historia Granatensis* IV. parte cap. XLI.

RODERICUS XUAREZ, Salmantinus, Iuris utriusque consultus, quamvis alicubi *De decimis* canonico argumento commētaturus mittere se falcem in messem alienam modestè usurpaverit, Licentiaturæ, ut vocant, laureâ ornari adeo dignus abstinuit tamen contentus *Bachalauri* honore & appellatione, malle se excusans Bachalaurorum esse nobilissimum, quàm Licentiatorum sive Doctorum infimum, ut refert ex monumentis ejus temporis Antonius Quesada *Quæstionum Iuris* vigesima quarta. In Academia Pinciana industriè admodum causas, magnáque famâ tuebatur, cùm factus fuit ejusdem curiæ, seu Cancellariæ, ut vocant, Senator, suo tempore nulli secundus, & in forensibus controversiis insigni eruditione præditus, quod Didacus Covarrubias ait III. *Var.* cap. v. num. 6. similitérque ab aliis non sine egregiæ laudis honore dimissus. Nam & Remigius de Goñi De *Immunit. Ecclesiarum* fallentia XVII. num. 6. *Virum doctissimum*; Menochius lib. II. De Arbitrariis, casu CCCIII. num. 21. *Virum celeberrimum* appellant. Sed auscultemus præ aliis Gasparem de Baeça disertissimum Iurisconsultum in Tract. *De Inope debitore creditori addicendo* cap. I. num. 57. *Rodericus Suarez* (ait) *qui patrum nostrorum memoria eruditi nominis authoritate meritò floruit* &c. & mox, cùm ignorationem antiquitatis posset in eo culpare, excusare satius habuit adjungens- *Sed parcendum viro multis egregiis dotibus insigni. Vixit infœlici sæculo, quo bonæ*

litera

litera apud Hispanos in pretio non erant. Utinamque plures veteris inscitia patroni tot dotibus bonarum literarum ignorantiam pensarent, quot Rodericus pensabat. Quanta erat in eo viro non vulgaris eruditio! quanta sedulitas! quanta gravitas! quàm erat appositus ad docendum, quàm nihil temerè definit! Hæc ille. Vixisse eum sub Catholicis Regibus compertum est. Siquidem à Ferdinando Decurionatum urbis suæ Salmanticensis dono accepisse scribit *Allegatione* XII. Opera hæc reliquit, quæ uno atque eodem volumine prodierunt;

Allegationes, & Consilia XXVIII. Medinæ-campi 1555. in folio. Matriti 1599. folio.

Repetitiones sive Lectura in quasdam Leges Fori legum; nempe-

Proœmium in Leges Fori Hispanici.

Lectura L. I. Fori Legum Lib. I. Tit. XI. scilicet de eo, quòd per contractum matrimonii filia liberatur à patria potestate.

Lectura L. II. Tit. I. Lib. III. Fori, scilicet de pœna filiæ contrahentis matrimonium sine parentis & fratrum licentia.

Lectura L. II. Tit. III. Lib. II. Fori.

Lect. Leg. IV. Tit. XII. Lib. II. sive de Iuramento.

Legis II. Tit. III. Lib. III. sive de Bonis constante matrimonio quæsitis. Coloniæ seorsim 1580. in 8.

Legis I. Tit. II. Lib. III. hoc est, de Arrhis.

Legis XIII. Tit. XX. Lib. III. nimirum quòd mulier non contrahat sine viri licentia.

Legis I. Tit. VI. Lib. III. De successione filiorum naturalium & spuriorum.

Legis II. Tit. VIII. Lib. III. De Cessione bonorum

Legis VIII. Tit. VI. Lib. III. De las Herencias.

Repetitio Leg. Quoniam in prioribus Cod. de Inofficioso testamento; sive de gravamine à legitima filiorum portione tollendo; unà cum Lectura Legis IX. quæ ejusdem sententiæ est, Tit. V. Lib. III. Fori Salman. 1556.

Lectura Leg. Post rem judicatam D. De Re judicata; de Iurisjurandi & confessionis viribus in judicio, unà cum declaratione Legis Toletanæ Catholicorum Regum Ferdinandi & Elisabethæ huc pertinentis.

Disputatio quæstionis, utrùm in bonis Majoricatus Pater habeat usumfructum.

De Captatoria voluntate.

De Fidejussore in causa criminali.

Consilia alia *decem* post authoris obitum evulgata

Lecturis sive *Repetitionibus* his omnibus *Additiones* fecit Didacus Valdes excusas Pinciæ 1590. Extra Hispaniam omnia hæc opera Francofurti ex officina Nicolai Bassæi anno 1594. Duacique 1614. in folio prodierunt.

RODERICUS ZAMORANO, regius Indicæ negotiationis domus, quæ Hispali est, Cosmographus, a quo adjutum se in corrigendo exemplario Hydrographico ibidem adservato Andreas Garzia de Cespedes affirmat in *Hydrographiæ* suæ præfatione. Vulgavit-

Chronologia, *y Repertorio de la razon de los Tiempos.* Hispali apud Andream Pescioni 1585. in 4. & 1594. & 1621. in 4.

Cosmografia; *compendio del arte de navegar.* 1586. & 1591. in 4.

Carta *de marear.* Hispali 1588.

Los seis *libros primeros de la Geometria de Euclides traducidos en lengua Española.* Hispali apud Alphonsum de Barrera an. 1576. in 4.

D. RODERICUS ZAPATA, Aragonius, in urbe *Calataiud* in lucem editus, almæ Cæsaraugustanæ Ecclesiæ Canonicus & major Eleemosynarius, Philippo II. Regi à consiliis in rerum Indicarum Senatu, manu exaratum reliquit librum-

De los Condes *de Boloña la de Picardia*; cujus meminit cum authoris maxima laude Stephanus de Garibay in prologo *Illustrationum genealogicarum*. Idémque in stirpe Hugonis Capeti pag. 157. validis testibus arguens legem Salicam atque ejus usum, *De los nuestros* (inquit) *D. Rodrigo Zapata del Consejo de Indias citado en la nomenclatura de los autores desta obra escriviò doctissimamente contra esta ley un Tratado no impreso.* Hæc ille.

Obiit in patria prima die Octobris MDXCI. uti refert idem Garibaius.

ROMANUS.

D. ROMANUS MONTERO DE ESPINOSA, Matritensis, Matthæi filius, quem magnæ celebritatis Aulicum nunquam laudare desinunt qui fuerunt ei tempore æquales, eleganter carmina pangere doctus, edidit,

La Amazona *del Norte Reyna de Suecia.* Ruremundæ 1654. sive de laudibus Christinæ Augustæ Suecorum Reginę fœminæ incomparabilis.

Siete Meditaciones *sobre la Oracion del Padre nuestro, escritas por la Serafica Madre Santa Teresa de IHS. y glossadas en verso.* Romæ 1658. in 8.

Dialogos *militares y politicos sobre las campañas y excercitos de Flandes.* Bruxellis apud Hubertum Anton. Velpium 1654. 4. in quibus ipse plura stipendia fecerat.

ROMERUS.

F. ROMERUS DE SABRUGERA, Dominicanus (nisi nomen subticeatur, quod

moris est nostræ Hispaniæ provinciis, qui Provinciali, vulgò *Lemosinâ* linguâ dudum utuntur) author inscribitur Catalanæ Bibliorum versionis, quæ servatur in bibliotheca regia Escurialensi cum hoc titulo,

Biblia *en Catalan en copla, y el Psalterio traducido en Catalan, por Fr. Romero Sabrugera de la orden de Santo Domingo*. Pergamenâ chartâ & non antiquâ characterum formâ scriptum esse librum monet *Catalogus* librorum, qui apud me est, olim consignatorum bibliothecæ custodi.

S

SALMANTICENSE COLLEGIUM.

S. ELIÆ CARMELITARUM SODALIUM EXCALCEATORUM. Hujus nomine in lucem prodierunt aliquot volumina *Cursus Theologici* secundum Angelici præceptoris doctrinam, quam sacræ istius ac religiosissimæ sectæ homines magnis ubique animis tueri solent. Elaboraverant quippe ante annos aliquot sodales cœnobii Complutensis *Philosophiæ* totius periodum. Deërat *Theologiæ cursus*; quod præstitum est à Salmantinis, & emissum opus nomine totius collegii, nempe quatuor tomis,

Cursus Theologici Summam Angelici Doctoris Theologicam complectentis tomus primus comprehendens ab initio usque ad quæstiones de Trinitate. Salmanticæ apud Hyacinthum Tabernier 1631. in fol. prodiit.

Ejusdem tomus II. complectens de Trinitate omnes quæstiones. Segoviæ apud Didacum Diaz de la Carrera 1637. fol.

Ejusdem tomus III. De Angelis quæstiones continet.

Ejusdem tomus IIII. ab initio Primæ Secundæ usque ad quæstionem lxx. Lugduni apud Laurentium de Anisson 1647. in fol.

Ejusdem tomus V. à quæstione lxxi. Primæ Secundæ usque ad quæstionem lxxxix. Lugduni ex eadem officina 1658. in fol.

Sed quia lucubrationes istæ ab Antonio de Matre Dei prodierunt, id nomen quærendum est lectori.

SALOMON.

SALOMON filius VIRGÆ, sectâ Judæus, in Hispania florebat antequam consecranei ejus Catholicorum Regum Ferdinandi atque Elisabethæ edicto solum vertere alióque commigrare jussi sunt. Medicus hic quantumvis esset professione, confecit tamen-

Historiam Iudaicam res Iudæorum ab eversa æde Hierosolymitana ad hæc fere tempora usque complexam: quæ inscriptio Latina est ejus interpretationis à Georgio Gentio factæ atque anno 1651. Amstelodami à Petro Niellio editæ in 4. Hebraicum libri nomen שבט יהודה *Schebet Iuda*, quod Buxtorphius interpretatur, *Tribus Iudæ*, in *Bibliotheca Rabbinica*, dum de libro isto agit. Sed quare non interpretabimur *Virga Iudæ*; cùm liber Historicus sit (Buxtorphius idem ait) *de variis calamitatibus, martyriis, dispersionibus, accusationibus, ejectionibus Iudæorum*: & שבט propriè *Virgam* significet, unde metaphoricè pro *Tribu* (quære hujus rei rationes apud Pagninum in *Thesauro*) virgámque indignationis & punitionis hoc vocabulo exprimat Scriptura sacra secundum ejusdem Pagnini observationem, & Ioannis Drusii in *Annotatis ad librum Iob*. cap. XXXVII. 13. hujus libri; ubi tamen S. Hieronymus prætulit, *sive in una tribu*. &c. quod aliàs legi potest, *sive ad virgam*, hoc est, castigationem, seu ad disciplinam, εἰς παιδείαν, quo modo interpretati sunt LXX. Seniores, Targúmque convenit, *pluviam ultionis* eo loco exponens. Agit quoque hic liber (prosequitur idem Buxtorphius) *de Disputationibus aliquot in Hispania & Italia inter ipsos & Christianos habitis; item quomodo olim Princeps in Israële sit electus & inauguratus; quomodo Sanctuarium olim fuerit extructum, & quomodo Sacerdos maximus in eo sacra peregerit in die expiationum; quid actum fuerit, cùm agnus paschalis offerretur, & plurima alia jucunda lectu*. Magni æstimatur ab Hebræis hæc Historia, quæ quidem Hebraicè cùm Venetiis & Amstelodami, tum etiã Thessalonicæ atq; Constantinopoli edita est. Germanicam & Lusitanam ejusdem interpretationem procuratam ab ejus sectæ hominibus fuisse author est Latinus interpres G. Gentius. Et Salomon quidem ipse paginâ hujus Latinæ editionis 168. & pag. 318. disertè se profitetur hujus libri authorem. Sed & pag. 388. refert se à cæteris Hispanis ad corrogandam stipem redimendis in urbe Malaca captivis missum. Videntur autem mihi ex margine quædam notæ seu additiones influxisse in librum ipsum a Iosepho Salomonis filio scriptæ: nam pag. 400. sic legitur. *Haud alienum mihi videbatur Iosepho res novissimè memoriâ nostrâ Cairi in maxima Aegypti urbe & Masiæ gestas* &c. & paulò pòst. *Hæc non absimilis illis est fraus, quas in hoc opere venerandus meus pater Salomon filius Virgæ supra memoravit*. Fuerit hæc igitur historia ex Salomonis & Iosephi ejus filii, qui exul fortè cum patre in Ægyptum profugit, aut in eo regno natus fuit, lucubrationibus coagmentata; quod Gentius non animadvertit aut dissimulavit. Planè ad aliud opus sui lectorem remittit Salomon pag. 318.

Virga furoris inscriptum. Verba ejus Latinè sic sonant- *Res ut gesta est in meo*

opere

opere, quod Virga furoris *inscribitur, fusiùs mihi est perscripta; unde illi qui antiquitatis vestigia diligenter indagant, memoriam illius petere possunt.*

Iunior, aut æqualis saltem fuit noster Isaaci Abravanielis, qui calamitatem ab Hispania exilii passus fuit, cùm simul omnes à Regibus Catholicis ejecti sunt hujus sectæ mortales: si quidem pag. 319. ejus meminit, atque ejus verbis utitur in referendis ejus exilii ærumnis.

SALVATOR.

SALVATOR ARDEVINES ISLA, Medicus Doctor, edidit -

Fabrica *universal, y composicion del Mundo maior y menor*. Matriti 1621. apud Didacum Flamenco.

F. SALVATOR DE S. CYPRIANO, Dominicanus, linguâ Zacapulâ provinciæ ejusdem nominis in Nova Hispania scripsit -

De los Idolos *de la provincia*. Anton. de Leon in *Bibliotheca Indica*.

SALVATOR GOMEZ DE SENABRIA, in Matritensi monialium *Corporis Christi* religiosissimo cœnobio sacris virginibus à sacris & à confessionibus minister, pro Eminentissimo D. Gaspare Borgia S. R. E. Cardinali ac Toletano Antistite Visitatoris munus Matriti exercens, quod opere exequebatur, posteros docere voluit. Scripsit enim, edidítque -

Aparato *del perfecto Visitador*. Matriti 1645. in 4.

SALVATOR HYACINTHUS POLO DE MEDINA, Murcianus, amœni & urbani admodum ingenii vir, tàm prosâ, quàm versâ oratione disertus. Scripsit -

Academias *del Iardin*. Matriti 1630.

Buen *humor de las Musas*.

Fabula *de Apolo y Dafne*.

Fabula *de Pan y Syringa*.

Seria jam illa, & maturæ sunt ætatis -

Gobierno *moral, en doce discursos*. Murciæ 1657. in 8.

SALVATOR DE LEON, Murcianus, Philosophiæ iam Doctor Compluti renuntiatus Societatis Iesu sacramentum dixit, composuitque -

Expositionem & illustrationem in XIII. *capita prima Ecclesiastici*. Antverpiæ 1640. in folio.

F. SALVATOR DE MALLEA, Granatensis, ordinis Sanctissimæ Trinitatis, ad quem Romæ admissus, Genuæ tamen professionem emisit, S. Theologiæ Doctor Granatensis, Hispanicarũ provinciarũ Procurator generalis, ordinis sui Chronographus, regiúsque Ecclesiastes, edidit -

Rey pacifico, *y Gobierno del Principe Catolico, sobre el Psalmo C. de David*. Genuæ 1646. in fol.

Visiones *de Daniel aplicadas a la Casa de Austria*. Granatæ apud Balthasarẽ Bolivar 1658. 8.

Argumento *sobre todos los Psalmos*. Granatæ.

Origen *de las Religiones desde Adan hasta nuestros tiempos*. Granatæ.

Genealogia *de S. Felix de Valois*. Granatæ.

Descripcion *de las fiestas, que se hizieron en Granada al nacimiento del Principe D. Felipe Prospero*. Granatæ.

Relox *espiritual para aprovechar las doce horas del dia y doce de la noche*. Granatæ.

Discrecion *de Espiritus*. Ibidem.

Vida *monastica*; duobus tomis. Ibidem.

Vida *de los Santos fundadores S. Iuan de Mata y S. Felix de Valois*. Ibidem.

Vivit hoc anno MDCLXX.

F. SALVATOR PONS, Barcinonensis, ordinis Prædicatorum, Sac. Theologiæ Magister, sacrarum Scripturarum in hujus urbis gymnasio primarius interpres, edidit -

Vida *y martirio de Santa Madrona y de su translacion a Cataluña*. Barcinone 1594.

Vida *de S. Raymundo de Peñaforte*.

Vida *de S. Eulalia*; ut constat ex Hieronymo Pujades, qui hoc opus laudat in *Catalonia Historia*.

Explicacion *del Psalmo L*.

Agunt de eo *Historia Prædicatorum* IV. parte lib. III. cap. IV. circa annum MDCXV. Alphonsus Fernandez *De Scriptoribus Prædicatoria familia*.

SALVATOR ROMAN DE MATAMOROS -

Computum Ecclesiasticum sive Romanum, Venetiis 1570. edidit.

F. SALVATOR SERRA, Catalanus, in Barcinonensi domo sodalis Carmelita, pius ipse pietatem ostendit scribens -

Opusculorum librum unum; nescio an Hispanicè, an Latinè. Vertit item ex Italico in Hispanum sermonem ex Gregorii Lombardelli archetypo *La Vida de S. Franco de Sena*. Michaëlem de Serra Carmelitam Cataloniæ, provinciæque suæ & ordinis decus appellat Hieronymus Pujades in *Historia* hujus *Principatus* vernaculè conscripta, eumdem forsan cum Salvatore nostro, qui utroque nomine, ut sæpe apud Catalanos fit, altero post alterum appellaretur.

SA-

SAMVEL.

SAMVEL VSQVE, Hebræus gente, ut videtur, sed Hispanus, aut propriùs Lusitanus natalibus, scripsit Castellanè & Lusitanè.

Consolacion *a las tribulaciones de Israel*; Ferrariæ, ut præfert, editum opus anno à creatione Mundi 5313. in domo Aben Vsque; qui annus est Christianus MDLIII. juxta Calvisii & aliorum regulam. Huic verò, utpote superstitionis Hebraicæ penu, jure ac merito nigrum præfixit theta *Expurgatorius* noster *Index*.

SANCIVS.

SANCIVS DE ALVEAR, quem Centurionem fuisse ajunt in militia bellica, scripsit.

Genealogia *de los Reies de Navarra*. Laudat Stephanus de Garibay lib. XXI. *Compendii sui Historici*, cap. I. & Iosephus Moretus Iesuita in *Investigationibus ad Navarræ regni Historiam* lib. III. c. IX. pag. 691.

SANCIVS CARRANZA DE MIRANDA, gente Navarrus, Ecclesiæ Calagurritanæ Canonicus, postquam Parisiis olim Philosophos ac Theologos audisset, *multos annos* (ait Ioannes Genesius Sepulveda in *Historia Collegii Bononiensis*) *Artium & Theologiæ Doctor eruditissimus, Compluti, ubi nos ei præceptori triennio philosophantes operam dedimus, publico salario Dialecticam & Physicam doctrinam, deinde Theologiam docuit cum magna sua gloria; acerrimus omnium, quos ego unquam viderim, disputator, & qui in Sophistarum & Physicorum scholasticis congressibus, quo tempore hæc studia curabat, regnare dicebatur. Sed illam tantam gloriam* (subjungit) *audio jam ab eodem majoribus suis virtutibus & opinione Theologicæ sapientiæ superatam*. Romam Sancius aliquando accessit unà cum Alvaro Carrillo Albornotio ab universa Hispaniarum Ecclesia destinatus ad Leonem Pontificem Maximum, ut ibidem refert idem Sepulveda. Quo tempore cum Augustino Nipho Suesano celebratissimo suæ ætatis Philosopho congressus occasionem sumpsit scribendi *Antiparadoxon* quoddam, de quo mox dicimus, pro doctrina Aristotelis. Hic idem adversus Erasmum cum nonnullis aliis strinxit calamum non sine laude pro Didaco Stunica; qui istum de quibusdam in rebus magni momenti sphalmatis admonuerat, de quo ipse Erasmus in *Epistola ad Boxhenium* operibus istius præfixa, & operum nono volumine inclusa videri potest. Ab hoc viro scilicet hæc prodiisse scio;

De Alterationis modo & quidditate adversus Paradoxon Augustini Niphi. Romæ 1514. in 4. ad D. Bernardinum Caravajalium S.R.E. Cardinalem. Præfigitur huic operi epistola nescio cujus Carranzæ discipuli, à quo Carranza noster ipse audit, *ingenii in inveniendo perspicacis, in disputando acris, in tradendo facilis, & propositam quæstionem in utramque partem disputare parati, ut erat divinâ memoriâ & Dialectico acumine præditus*.

Progymnasmata Logicalia. Parisiis apud Ioann. Parvum 1517. in 4.

Adversus errorem de partu Virginis, paulo antè è scriptis, ut credebatur, Alphonsi Tostati exortum *libellum, quo verum Dominicæ Nativitatis locum ostendit*.

Orationem ad Leonem X. P. M. habitam. Compluti 1623. an potius 1523?

Adversus Erasmum, ut suprà vidimus.

SANCIVS, seu SANCTVS DE CELAIA, scripsit, ut legitur in *Bibliotheca Gesnerianæ Epitome*,

Repertorio *de los Tiempos*. 1538. in 8.

D. SANCIVS DAVILA & TOLEDO, domo Abulensis, Sanci Davila filii primogeniti Marchionis *de Velada* & Ioannæ Henrriquez de Toledo filius ann. MDXLVI. in lucem editus, natalium splendori ornamentum literarum Salmanticæ in Academia, cui præpositus quater fuit Rector, adjunxit; atque eo quidem progressu, ut ex patriæ Ecclesiæ Canonico, & Pœnitentiario Sacerdote, sacrorúmque Bibliorum apud Salmantinos interprete, nec non Cauriensis almæ Ecclesiæ Decano, Murcianus Antistes cooptatus primùm, mox Giennensis, atque inde anno MDCXV. Seguntinus, tandem septennio exacto ad Placentinæ sedis Pontificium fit translatus, post triennium tamen moriturus, scilicet anno MDCXXV. Decembris sextâ die, pietate, atque in egenos misericordiâ eximius, literis ac prudentiâ in paucis clarus. Teresiæ Sanctissimæ Virgini inter Divos jam relatæ aliquando fuit à confessionibus: extántque inter illius Epistolas jam nunc publici juris & usus factas ad Sancium nostrum una & altera; unde hujus in ætate adhuc adolescente virtutum profectus dignoscere possis. Scripsit.

De la Veneracion *que se debe a los Cuerpos de los Santos y à sus reliquias, y de la singular, con que se a de adorar el Cuerpo de Iesu Christo Nuestro Señor en el Santissimo Sacramento*; ad Philippum Regem III. quatuor libris. Matriti typis Ioannis Sancii 1611. in folio.

Los Sermones *que predicò en las quatro ciudades de su Obispado Iaen, Vbeda, Baeça y Anduxar en las obsequias de la Serenissima Reyna de España Doña Margarita de Austria* año

año de MDCXI. Beatiæ 1615. in 4.

Vida *de S. Vidal Arcipreste y Martyr de Toledo*; cujus corpus dono acceperat à Clemente VIII. P, M. Beaciæ 1601.

Apariçion *y milagros de Nuestra Señora de la Cabeza*.

Vida *de S. Agustin*; & .

Vida *de Santo Tomas*; quæ duo M, S. vidit D. Thomas Tamajus.

Vertit in Hispanum ex Latino eleganter.

Los Suspiros *de S. Agustin*. Matriti 1601. & 1626. in 16.

Adiri possunt de hujus eximii Præsulis Historia Aegidius Gonzalez Davila in *Theatro Ecclesiastico* & Martinus de Ximena Jurado in *Annalibus Ecclesiæ Giennensis*.

SANCIVS DE ELSO, Navarrus, duabus linguis ad instructionem civium suorum dedit.

Doctrina *Christiana y pasto espiritual del alma para los que tienen cargo de almas y para todos estados en Castellano y Vascuense*. Pampilone apud Adrianum de Ambers an. 1561. in 8.

D. SANCIVS DE LONDOÑO, Sancio Sancii de Londoño Ormillæ Toparchâ, & Annâ Martinez de Ariz parentibus natus, de quo testimonium in fine *Abulensis Historiæ* Ludovicus de Ariz Benedictinus sodalis perhibuit, peditum in Belgico bello Tribunus, idémque ob rei militaris peritiam ab Albano Duce *magnus bellicæ disciplinæ magister* dictus; scripsit.

Discurso *sobre la forma de reducir la disciplina militar al mejor y antiguo estado*; ad eumdem Albanum Ducem. Bruxellis 1587. & 1589. Madritique 1593. in 4.

Compendio *del Arte militar*, nisi idem sit cum superiore, M.S. extitit in bibliotheca Olivariensi, in 4.

In bibliotheca verò D. Ioannis le Comte Equitis & Toparchæ de *Iaudrain* Regis Catholici in Concilio status & sanctiori Secretarii Bruxellis, Antonio Sandero teste in *Bibliotheca Belgica M.S*, opus hoc, sive aliud, extensius habet hunc titulum in codice manu exarato, *Arte militar hecha por el valeroso y sabio cavallero Don Sancho de Londoño Maesse de Campo del Tercio de Lombardia à ruego del Ilustrissimo y Excelentissimo Señor Duque de Alba Generalissimo y Gobernador de los estados de Flandes hecho en la villa de Liera à ocho de Abril de MDLXVIII. años*. in folio. Cui subnectitur Tractatus hoc titulo.

Commentario *hecho por el Ilustre y sabio Cavallero D. Sancho de Londoño*.

SANCIVS DE MIERES, aliàs SILVENTES, patriâ ex urbe *Anduxar* provinciæ Bæticæ, collegii Hispanorum Bononiensis sodalis anno MDXXXIX. admissus, post advocationis munus in curia nostrâ exercitum anno MDLXXIX. regiæ Cancellariæ Granatensis Fiscalis deinde & Senator fuit. Scripsisse is dicitur.

De Majoratibus nescio quid.

Ex relatione collegii S. Clementis.

SANCIVS DE MONCADA, Toletanus, Sacerdos, Sacræ Theologiæ Doctor, inque hujus urbis Academia Bibliorum interpres, scripsit.

Restauracion *politica de España, Primera Parte* quæ continet hos Tractatus. *Riqueza firme y estable de España*; *Poblacion y aumento de la Nacion Española*: *España con moneda y plata*: *Aumento perpetuo de las rentas reales de España*: *Mudança de Alcavalas util al Rey y al reyno*: *Fin y extincion del servicio de millones util al Rey*: *Censura de las causas a que se carga el daño general de España*: *Expulsion de los Gitanos*: *Nueva y importante Universidad en la Corte de España*. Matriti 1619. in 4.

Vertit idem ex Latino Alexandri Patritii Armachani, sive Cornelii Iansenii.

El Marte *Frances, o De la justicia de las armas y confederaciones del Rey de Francia*. Matriti 1637. in 4.

SANCIVS DE SANDOVAL, Theologus, habuit.

Orationem de Sanctissima Trinitate ad Sixtum V. P. M. in sacello Vaticano XV. Kal Iunii MDCXC. quam Romæ edidit eodem anno apud Gasparem Ruspam in 4. Item alteram.

Orationem de S. Ioanne Evangelista IV. Kal Ian. MDLXXXIV. ad eumdem papam. Romæ apud Ioann. Martinellum an. 1590. in 4.

SANCIVS TERIAN, Valentinus, scripsit.

Critica *y Censura de Censuras*. Valentiæ 1658.

SANCIVS ZAPATA, scripsit.

Certamen *Poetico en defensa de la Purissima Concepcion de Nuestra Señora*. Cæsaraug. anno 1619.

SEBASTIANVS.

F. SEBASTIANVS DE ABENDAÑO, Matritensis, ex sacro Patrum Minorum provinciæ Castellæ sodalitio, summo hujus ordinis Præfecto à secretis fuit negotiorum ultramontanæ, uti appellant, familiæ, typisque, dum Romæ esset, edidit.

Speculum spirituale de humanæ vitæ miseriis, de miris mortis effectibus, & diffusè de excellentiis Purgatorii. Apud Franciscum Cavallum 1652. folio.

SE-

SEBASTIANVS DE ABREV, Lusitanus, domo ex oppido *Crato* militaris Ordinis Sancti Ioannis in Transtagana provincia, Societatis Iesu sacerdos, S. Theologiæ Professor primarius Eborensis Academiæ, ejusdémque Cancellarius, scripsit -

Institutionem Parochi seu Speculum Parochorum, ad verba Conc. Tridentini sess. xxii. cap. i. de reformatione. Eboræ typis Academiæ 1665. in folio.

SEBASTIANVS DE AGVILERA, Cæsaraugustanus, Musicæ artis, pulsandíque organa peritissimus, edidit -

Magnificat *por todos los ocho tonos a quatro, cinco, seis y ocho vozes*. 1618. Celebratur à Lanuza in *Historia regni Aragonum* tomo II. cap. XLVII. in fine.

SEBASTIANVS DE ALVARADO ALVEAR, Burgis natus, Rhetoricæ ac cæterarum liberalium disciplinarum Professor, præterquam quod in *Statii Papinii* fragmẽtum *Achilleidos* commentaria se editurum jactaverat, *Epistolæ Didonis ad Aeneã Ovidianæ Paraphrasim*, & ad illam *Notas* vernaculè edidit amœnitatem ingenii atque eruditionem authoris sui non obscurè jactantes. Opellæ id nomen indidit-

Heroida *Ovidiana; Dido à Eneas, con paraphrasis Española y morales reparos ilustrada*. Burdigalæ 1628. in 4.

F. SEBASTIANVS DE ARDILLO, Cistereiensis monachus *Sanctarum Crucium* monasterii, multa scripsisse dicitur: attamen Chrysostomus Henrriquez in *Phœnice* suo laudat tantùm, sine eo quòd de editione admoneat,

In Symbolum Apostolorum, librum unum.

SEBASTIANVS BARRADAS, Lusitanus, Olissiponensis, Societati Iesu quindecennis applicuit se in Conimbricensi collegio, jam à tyrocinio ipso viam ingrediens innocentissimæ ac religiosissimæ vitæ; quæ ipsa progressu temporis in admirationem sui Lusitaniam integram concitavit. Ante omnia Rhetoricam, ut moris est, & Philosophiam, deindè sacras literas, Conimbricæque, Eboræque plausu magno interpretatus est. Præsertim verò in concionibus sacris de superiore loco habendis adeo egregiam, utilémque vir pius & eloquens operam navavit, ut vulgare esset Lusitanis hominibus vel *Apostoli*, vel etiam *Pauli*, nec non & *Prophetæ* nomine virum efficacissimum compellare. Præstò enim erat ei ad opus emendatissimè ac fructuosissimè faciendum germana eloquentiæ facies, status rectus, os decorum, canitiéque ipsâ venerabile, canora vox, ac dicendi lepos non industriâ quæsitus, præter earum virtutum commendationem, quæ in viris Apostolicis maximè expetuntur. Scripsit -

Commentaria in Concordiam & Historiam Evangelicam; quatuor voluminibus; quorum primum Conimbricæ editum est anno 1599. reliqua deinceps sequentibus annis, ac recusa omnia sæpius, Lugduni, Moguntiæ, Coloniæ, Venetiisque.

Itinerarium filiorum Israël ex Aegypto in Terram repromissionis, libris X. Prodiit posthumum Antverpiæ 1621. Moguntiæ 1627. Coloniæ apud Hierat. 1621.

Denatus est anno Christiano MDCXV. ætatis verò LXXIII. cum magna sanctitatis opinione & fama.

F. SEBASTIANVS BRAVO, Medinæ-campi in patria sodalis Prædicatorum, generalísque sui ordinis concionator, dum Caracensem (*Guadalajara* urbis intelligo) domum regeret, exemplo ejus, qui ex variis hinc inde collectis S. Augustini locis, itémque alterius, qui ex S. Gregorii Papæ (quem librum refert adservari in Pincianæ domus bibliotheca) Epistolas Pauli Apostoli ingéniosissimè explanare ausus est, formavit ipse -

Collectaneam auream Sacræ Scripturæ Veteris & Novi Testamenti ex diversis locis & expositionibus D. Thomæ contextam: cujus prima pars in *Genesim, Exodum, Leviticum, Numeros* & *Deuteronominum*. Compluti ex officina Ioannis Gratiani prodiit 1596. in folio.

Quod opus absolutum optat scriptor *Historiæ Ordinis Prædicatorum* iv. parte lib. iv. cap. 11. Meminit authoris Ioannes Marieta & Alphonsus Fernandez, qui adjungit obiisse eum anno MDCVIII.

SEBASTIANVS CAVALLERO, edidit, ignotus aliàs mihi, apud Salmanticam fortè recitatas -

Repetitiones tres. Matriti 1637.

SEBASTIANVS CAESAR DE MENESES, Lusitanus, Iurisconsultus, cùm olim Conimbricæ in schola sacros canones docuisset, sacræque fidei causarum in aula Olissiponensi sederet Iudex, edidit doctissimam-

Relectionem de Hierarchia Ecclesiastica ad Cap. Cleros, & ad Cap. Perlectis XXI. & XXV. Distinctione. Conimbricæ typis Didaci Gomez de Loureiro 1628. in folio.

Incidens is in funesta Lusitaniæ tempora muneribus aliis publicis cum laude gestis, cum fortuna varia colluctatus est, jam in pretio & gratia dominantium, jam longè ab ea, sui tamen semper compos & sibi æqualis. Inter quæ publici juris adhuc fecit, Alexandro VII. Pont. Max. nuncupatam -

Veri-

Veritatem Harmonicam utriusque Testamenti. Romæ apud Nicolaum Angelum Tinassium 1663. in 4. & ante aliquot annos.

Summa Politica; cujus meminit D. Franciscus Emanuel epist. 1. cent. IV.

SEBASTIANVS CEVADA AVECILLA, oppidi *Chiclana* nominati, quod sacra jura Gades petit, Ecclesiæ Vicarius, scripsit -

Instruccion *de Colectores y forma de hazer testamentos*. Hispali apud Franciscum de Lyra 1629. in 8.

D. SEBASTIANVS de COVARRVBIAS HOROZCO, Toletanus, sive origine suo ipsius, sive patris Sebastiani de Horozco, cujus mentio à nobis postea fiet, natus ei ex Maria Valero de Covarrubias Marci filia, cujus Marci frater Alphonsus Didaci Covarrubias Præsidis Castellæ Senatus & Antonii summorum virorum parens fuit: fratrem habuit germanum Ioannem Agrigentinum Episcopum non uno literarum monumento posteris commendatum. De quibus omnibus Covarrubiis Didaco, Antonio, Ioanne ac nostro Sebastiano Blasius Lopez Professor bonarum disciplinarum Salmantinus eleganter cecinit,

His non alta suos componat Roma Catones:
Toletum jactat quatuor, illa duos.

Canonicus fuit noster & Scholasticus almæ Ecclesiæ Conchensis, Consultor Iudicum Apostolicorum, qui religionem sartam tectam tuentur, Regique Philippo III. à sacris, Latinæ, Græcæ, atque Hebraicæ linguarum cognitione, ac totius historiæ veteris, bonarúmque literarum dignus tot præstantissimorum virorum familiâ & propinquitate. Scripsit is quidem -

Emblemas morales; tribus centuriis, cum iconibus; ad D. Franciscum Sandovalium Lermæ Ducem. Matriti anno 1610. in 4.

Thesoro *de la Lengua Castellana o Española*. Ibidem apud Ludovicum Sanchez an. 1611. folio; ad Philippum Regem III. In quo magnæ molis opere trium linguarum, quas nuper memoravimus, affatim se ostendit peritum; nec tamen dissimulans sibi Arabicæ ignaro præstò fuisse Didacum Vrream regium hujus linguæ interpretem, Guadixiiq; sodalis, ut suspicor, Dominicani scripta quædam de hac ipsa lingua. Plura quidem admiscuit parerga, divagatus in amœnos eruditionis campos: quod nollem sic severè reprehensum ab eruditissimo homine Gaspare Scioppio in *Consultatione de scholarum, & studiorum ratione*. Cui libenter fatemur non alios, quàm qui jam Hispanicum sermonem callent, uti posse hoc Thesauro, qui verè non est Grammatica, sed Etymologicon. Cur autem oscitantiæ & ignaviæ arguit authorem eo quòd plura omiserit, exigui verò judicii quòd non pauca non omiserit, ut eruditionem ineptè ostentaret? Non omnia possunt omnes. Inchoavit is, maioréque perfecit ex parte. Colophonem adjiciet alius, qui ad hoc tempus cessat deterritus forsan difficultate operis. At quæ redundant, prætermitti possunt, nec tamen defraudandus laude sua est, qui in aliquo peccat.

Horacio *traducido en Español*. M.S. in 4. vidit D. Thomas Tamaio de Vargas.

SEBASTIANVS DE CORDVBA, Vbetensis, edidit -

Boscan y *Garcilasso a lo divino*, Cæsaraug. apud Ioannem Soler 1575. in 8.

SEBASTIANVS DA COSTA DE ANDRADA, Olissiponensis, ex sodali regii Conimbricensis collegii Paulo Apostolo sacri Eborensis Ecclesiæ Canonicus à sacris concionibus, sive, uti appellant, Magistralis, scripsit -

Commentaria in Threnos & Orationem Hieremiæ Prophetæ. Lugduni 1609. in 8.

Quæstionarium variæ Theologiæ ad explicationem Bullæ Cruciatæ. Eboræ apud Emmanuelem de Lyra 1606. in 4.

SEBASTIANVS COVTO, Lusitanus ex oppido *Olivenza* Helvensis diœcesis, Iesuitarum Sacerdos, in Conimbricensi Academia Philosophiæ, Theologiæ autem in ejusdem urbis collegio, atque in Eborensi gymnasio Professor, edidit -

Logicam; quæ cum *Cursu Artium Conimbricensi* excusa circumfertur.

SEBASTIANVS FERNANDEZ DE EIZAGVIRRE seu IZAGVIRRE, Alberti Serenissimi Austriæ Archiducis Subcubicularius (*Aiuda de camara* vulgò dicunt) vertit primus in Hispanum -

La Introduccion *a la vida devota de Francisco de Sales Obispo de Ginevra*. Bruxellis apud Hubertum Antonium 1618. in 8.

SEBASTIANVS FOXIVS MORZILLVS, vulgo FOX MORZILLO, Hispalensis ex Foxia Aquitaniæ gente oriundus (quod ipse *De Ratione styli* disserens non dissimulat) cujus majores in Hispaniam Tarraconensem priùs, in Bæticam deinde migrantes, progressu temporis Hispali sub Ferdinando Rege V. consedêre: ipse circa annum Christi vigesimum octavum supra millesimum & quingentesimum, quantùm etiam ex libro illius *De Iuventute* colligitur, natus brevem vitæ periodum eo lucro & profectu Philosophorum, Rhetorúmque libris impendit, ut qui ornare hominem meritis laudibus velint, & præ-

præstantissimum & doctissimũ Philosophum, atque adeo elegantissimum appellent. Planè quidquid doctrinæ, judiciique prolixioris usura ætatis intento atque indefesso animo ne vix quidem conferre posset, in id totum, completo scilicet ab adolescentia ipsa virilis mentis vigore, ingenium mirè fœlix, simúlque assidua illius exercitatio & cultus omnino valuerunt. Maturatos ante diem, præsumptósque ex aliena ætate eos fructus diceres, quorum in homine immaturæ adeo morti destinato, haud futura erat diuturna perceptio. Grammaticis hic in patria bene imbutus, deinde in Belgio & Lovaniensi gymnasio clarissimos eloquentiæ Professores Petrum Nanium &, qui hunc excepit, Cornelium Valerium, qui omnia scripta sua, quibus orbem disciplinarum fœliciter absolvit, cum nostro maximè conferebat, nec non & in Mathematicis Gemmam Frisium magno compendio frequentavit. Vix dum natus annos undeviginti ad *Ciceronis Topica* vulgasse dicitur rudia illa quidem, sed quæ bonæ indolis argumento essent, *Commentaria*, atque item alia vigesimo quarto ætatis *in Timæum Platonis*. Charus admodum viris principibus propter singularem eruditionem vixit, quos demereri librorum suorum nuncupatione duxit officii, observantiæque. Ad ultimum evocatus à Philippo Rege in patriam, qui Caroli Principis studia moderaretur, properante fato periisse naufragio fertur maximâ literarum & literatorum jacturâ; quibus spem non vanam clarissimorum in philosophica re quamplurium monumentorum, ætas si superesset, viri summi existimatio planè fecerat. Philosophiam præcipuè Latinis literis illustrandam, quò sequeretur Marci Tullii exemplum, atque à barbarie rudiorum temporum vindicandam Foxium suscepisse indicio sunt hæc ejus opera;

De Studii Philosophici ratione, ad Franciscum fratrem, libellus, cùm alibi; tum Lugduni Batavorum unà cum Petri Ioannis Nunnesii *De rectè conficiendo curriculo Philosophico*, 1621. 8.

De Usu & exercitatione Dialectica, *liber unus*. Basileæ 1556. in 8. simúlque -

De Demonstratione, ejúsque necessitate ac vi, liber I.

In Topica Ciceronis Paraphrasis & Scholia; ad Petrum Afan de Ribera Tarifæ Marchionem. Antverpiæ 1550. in 8.

De Naturæ Philosophia seu de Platonis & Aristotelis consensione, libri V. Lovanii 1554. in 8. Parisiis 1560. 8. & 1589. itémq; VVitebergæ eodem anno, Lugdunique Batavorum 1622. in 8.

De Iuventute; atque -

De Honore libelli. Basileæ typis Ioannis Oporini. Prior ille *De Iuventute* versus Gallicè à Francisco Barraud Turonensi Parisiis editus fuit ab Antonio Hovic 1579. in 8.

Compendium Ethices Philosophiæ ex Platone, Aristotele, aliisque authoribus collectum. Basileæ 1554. in 8.

De Regno & Regis institutione lib. III. Antverpiæ, qui quidem unà cum Scipionis Ammirati *Discursibus in Tacitum* sub incerti nomine magnâ editoris incuriâ prodierunt alicubi.

In Platonis Timæum seu de universo, Commentarius; ad D. Franciscum Bobadillam Mendozium. Basileæ apud Ioannem Oporinum 1554. in folio.

In Phædonem, sive Animarum immortalitate. Basileæ.

In Ejusdem X. Libros de Republica Commentarii; ad Antonium Perrennotum Granvellanum Atrebatensem Præsulem. Basileæ.

De Imitatione, sive de informandi styli ratione libri duo. Antverpiæ 1554. in 8.

De Conscribenda Historia; ad Ludovicum Cerdam, Antverpiæ, Parisiisque 1557. in 8. ac rursus Antverpiæ 1564. Hunc librum *gravem & doctum* appellat Antonius Possevinus in *Bibliothecæ* lib. XVI. cap. V. In Epitome *Gesnerianæ Bibliolhecæ*, ubi de *Antonio Galatheo*, reperio librum hujus *De Situ elementorum*. Basileæ excusum fuisse unà cum *Sebastiani Foxii* libro ejusdem argumenti. At nihil de eo in *Sebastiano Foxio*: si non commentarius ille *in Timæum* designatur: quod vix credo. Cogitabat noster compendium formare Geometriæ, sive communem rationem demonstrandi in Geometria, quæ non singularibus uniuscujusque propositionis demonstrationibus, sed communibus præceptis constaret; ut de se ipse author est in libello prius laudato *De Philosophici studii ratione*. Elogiis quidem meritis doctissimi Europæ viri Sebastianum ornare solent. Aubertus Miræus *Philosophum ævi sui disertissimum* vocat in *Elogiis Belgicis* Cornelium Valerium laudans; Gerardus Ioannes Vossius similiter *Philosophum præstantissimum, elegantissimum & doctissimum*. Gabriel Naudæus in *Bibliographia Politica* sic censet de Interpretibus seu explanatoribus Platonis *Reipublicæ* operis, Sebastianum hunc *multa paucis, Pompejum verò Garigliano pauca multis complexos esse*.

D. SEBASTIANUS FRANCISCUS DE MEDRANO, Matritensis, Protonotarius Apostolicus, scripsit -

Caridad y misericordia que precissamente deben los Fieles a la necessidad que padecen las Almas del Purgatorio. Madriti 1650.

Soliloquios del Ave Maria. Ibidem 1629. in 16.

F. SEBASTIANUS DE FRIAS SALAZAR,

ZAR, monachus Cisterciensis monasterii Vallis-paradisi, edidit -

Triumfos *de la Cruz*. Iuliobrigæ 1597. in 4. Pinciæque 1606. in 4.

Vida *de Santo Thomas Cantuariense*: teste Chrysostomo Henrriquez in *Phœnice*.

F. SEBASTIANVS GARZIA, patriâ ex oppido *Alicante* Valentini regni, Augustinianus, Valentinæ urbis Lycæi Professor Theologus, Præfectúsque Aragonensis provinciæ, linguarum præcipuas Latinam, Græcam, Hebraicam apprimè calluit,

Duásque Orationes in publicum emisit. De quonâ argumēto tacent domestici testes. Denatus fuit Valētiæ anno MDCXXXIII.

SEBASTIANVS GOMEZ DE FIGVEREDO, Lusitanus, Salmanticæ olim Professor Philosophus, atque ad D. Magdalenæ sodalis, deinde Bracharensis S. Petri collegii Rector, Ecclesiæque hujus urbis Metropolitanæ Canonicus concionum intentus curæ, edidit -

Milicia Christiana *de los tres enemigos del' alma*; apud Ioannem Fernandez 1596. in 4.

Deinde apud Nabantinos, (*Tomar* oppidum vocant) ordinarius, eorúmque & aliorum quotquot ad ordinem & militiam Iesu Christi spectant, Prælatus & admiuistrator, foras dedit -

Homiliarium Dominicale à Dominica prima Adventus ad Dominicam Trinitatis. Lugduni apud Horarium Cardon 1606. in 8.

Idem edidit -

In Psalmum L. Miserere mei. Salmant. 1589. in 8. Lugduníque apud Horatium Cardon 1601. in 8.

SEBASTIANVS GONZALEZ, Lusitanus, ex *Ponte-de-Lima* Interamnensis provinciæ oppido, Societatis Iesu Sacerdos, in Goensi professa, ut vocant, domo Lusitanæ Indiæ pluribus vixit annis, & præfectum egit. Ejus sunt, Lusitana, ut credo,

Historia *de los Varones ilustres de todas las Ordenes de Religiosos, que por toda la India Oriental florecieron en santidad y letras; y en particular de los de la Compañia de IHS. que padecieron martyrio*.

De los Hechos *esclarecidos en la India Oriental de los Religiosos de la Compañia de IHS.*

Hæc duo opera tribuit ei Alegambius; quæ unum & idem esse existimo. Sanè hujus authoris laudari à Lusitanis video - *La Historia de las provincias de la India*, uti appellat Rodericus à Cunha in *Historiæ Bracharensis* altera parte cap. lxxxix. sive *Historia da India*, uti vocat Georgius Cardosus in *Agiologio*. Obiit Goæ anno MDCXIX. ætatis LXIII.

SEBASTIANVS GONZALEZ, edidit -

Valor, *ley y peso de las monedas antiguas de plata de Castilla, y arbitrio del consumo del vellon*. Madriti 1658.

D. SEBASTIANVS DE HOROZCO, Toletanus, Iurisconsultus, scripsit -

Relacion *verdadera del levantamiento de los Moriscos en el reyno de Granada y Historia de su guerra*.

Cosas *que pasaron muerta la Reyna Catolica, y lo particular de las Comunidades*.

Consejos *y Proverbios en verso para sus Hijos, que despues glossó*.

Refranes *vulgares glossados*.

Libro *de Cuentos*.

Del Numero *septenario*.

Suma *de la Coronica de Portugal desde su principio hasta el Rey D. Iuan, sacada de autores Portugueses, el primer libro de Duarte Galban, el II. de Ruy de Pina Secretario y Coronista de D. Iuan el II.*

Horum omnium volumen M. S. vidit D. Thomas Tamajus. Pater hic fuit Sebastiani & Ioannis de Horozco & Covarrubias, quorum locis suis mentio fit.

SEBASTIANVS ISQVIERDO, Bæticus, Alcarazensis (diœcesis Toletanæ municipiū satis nobile *Alcaraz* est in confinio Castellæ) Iesuitarum Sacerdos, supremi Inquisitionis Senatus Patrum Consultor Theologus, olímque sacræ hujus scientiæ apud Complutenses domi Professor, nunc pro Hispaniæ provinciis in alma urbe Reverendissimi Præfecti generalis Petri Pauli Olivæ à consultationibus (*Assistentem* vocant) edidit -

Pharum Scientiarum; hoc est, *Dialecticam*. Lugduni 1659. in folio.

De Deo Vno, opus Theologicum. Romæ 1664. in folio, ad Eminentissimum D. Paschalem Cardinalem de Aragonia.

Vivit hoc anno MDCLXX. Romæ.

SEBASTIANVS MANRRIQVE, nescio quis, confecit & in publicum dedit -

Itinerario *de las Missiones Orientales: con una sumaria relacion del Imperio del Gran Mogor*. Romæ 1649. in 4. Vidimus in Bibliot. Barberina.

SEBASTIANVS DE MATIENZO, Burgensis, Iesuita, literas egregiè doctus, à quibus humani audimus, earúmque inter domesticos, exterósque Iesuitarum scholas frequentantes plurium annorum Doctor, edidit sub nomine *Sebastiani Burgensis* -

Rhetoricam.

Deinde se prodens authorem -

Commentationes selectas, ethicas, politicas in P. Virgilii Maronis Aeneidem; Lugduni apud Horat. Boissat & Georgium Romeus. 1662. in 4.

SEBASTIANVS DE MESA, Matritensis, scripsit; seu in vernaculum, fortè ex *Conestagii* Italico, vertit,

Jornada *del Rey D. Sebastian a Africa y union de Portugal a Castilla*. Barcinone 1630.

Editioni paratum ab eo esse opus, *Virtud de las Fuentes y bõdad de las aguas* inscriptum, Ioannes Perez de Montalban olim retulit, Parochus fuit ad S. Iusti Curiæ Matritensis.

SEBASTIANVS MEY, Valentinus, Sebastiani Mey Typographi forsan filius, edidit-

Fabulario *de Quentos antiguos y nuevos*. Valentiæ apud Philippum Mey 1613, in 8.

SEBASTIANVS MORALEZ, Funchalensis, quod Maderç Insulæ princeps est oppidũ, *Funchal* nuncupatum, Societatis Iesu Sacerdos, robustæ virtutis vir, doctrinæque præstantis, uti ait *Bibliotheca Societatis* author, Serenissimæ Mariæ Lusitanæ, quæ Alexandro Farnesio Parmæ & Placentiæ Duci conjux fuit, in Italia & Belgio confessiones excepit; idem principi fœminæ à concionibus. Post ejus mortem in patriam reversus, ac Præfectus provinciæ factus, volente Philippo Rege primus Iaponiæ Episcopus renunciatus fuit à Pont.Max. anno MDLXXXVII. opportunè quidem, nisi per viam Mosambici Æthiopiæ Orientalis urbe magno Iaponiæ dispendio extinctus fuisset. Scripsit Italicè-

Vita *e morte della Serenissima Maria di Portugallo Principessa di Parma e di Piacenza*. Romæ 1580. in 12. Franciscus Alvaradus ejusdem Societatis Hispanè, hoc est, Castellanè, vertit.

D. SEBASTIANVS MVÑOZ SVAREZ, Presbyter, S. Officii, uti nuncupari amat, Commissarius, scripsit-

Vida *del Venerable Siervo de Dios Fr. Francisco de la Cruz, Religioso de vida activa del orden de Nuestra Señora del Carmen, el primer hijo de la Iglesia, que hizo peregrinacion a los santos lugares de Gerusalem, Roma y Sant-Iago de Galicia con cruz a cuestas*. Madriti apud Didacum Diaz de la Carrera, 1667, 4.

SEBASTIANVS DE NIEVA, nescio quis, scripsit-

Historia *del Santo Niño de la Guardia*.

Idem, credo, cum Sebastiano de Nieva Calvo, qui Poëma conscripsit hujus tituli,

La Mejor *Muger, Madre y Virgen, sus excelencias, vida y grandezas*. Madriti 1625. in 4.

SEBASTIANVS DE NOVAES, Lusitanus, Societatis Iesu Sacerdos, edidit Latinum opus elegans hujus tituli,

Lilium inter spinas, sive conceptum Dei Genitricis incontaminatum. Conimbricæ apud Didacum Gomez. 1648. in 16.

F. SEBASTIANVS DE OLMEDO, Dominicanus provinciæ Castellæ atque Abulensis domus, floruit maximè circa annum MDLX. Ioannes Marieta scribit confecisse eum breve, sed accuratissimum *Chronicon* sui ordinis ab origine ipso ad suam ætatem. Opus hoc Franciscus Augustinus de Ecclesia in *Catalogo suo Pedemontanorum in Italia Præsulum*-

Generalium Præfectorum ordinis Domicani vitas & res gestas, nuncupat. Franciscus Peña initio *Directorii Nicolai Eimerici*, cùm de vita hujus refert, *De initio & progressu ordinis Fratrum Prædicatorum* vocat. Seraphinus autem Razzi in *Historia* Italica *Virorum illustrium ordinis Prædicatorum* non ultra XXII. Præfectum generalem progressum eum refert.

F. SEBASTIANVS DE LA PARRA, monachus Cisterciensis Carraceti monasterii, Poësim coluit maximè, quam & multo rerum sacrarum ac Philosophiæ studio excoluit. Ejus sunt-

Vita S. Theresiæ à Iesu fundatricis Discalceatorum Carmelitarum lib. 1. Salm. 1609. in 8. & 1610. in 4. Opus hoc Latinúmne an vulgare sit adhuc quæro, nec domestici testes docent.

De Laudibus ejusdem S. Virginis Hymni. Medinæ-campi 1615.

Officium ejusdem almæ Virginis.

De Laudibus S. Ignatii Societatis Iesu fundatoris Carmina Latina & Hispana. Salmanticæ 1610.

Abbatiale ac Visitatoris generalis munus apud sodales gessit.

SEBASTIANVS PEREZ, Bæticus, *Montillæ* diœcesis Cordubensis Excellentissimorum Priegi Marchionum oppido natus, Toparchæ sui geminam prolem Antonium & Laurentium domi priùs rectâ educatione ac literis instituit, exindéque studia eorum & mores in Salmantina Académia est moderatus. In qua ipse Ovetensis collegii sodalibus annumerari, Professórque Philosophus in Schola designari promeruit. At inde à Philippo Rege II. evocatus in Escurialensem domum, ut adolescentulos sæculares collegii in ea fundati doceret sacras literas, Alberti Cardinalis Austriaci præceptorem non multò pòst gerere jussus fuit; indéque ad Vxamensem Ecclesiam delectus, anno tertio & octogesimo supra sexquimillesimum cò tendit Episcopus, In quo munere adhuc

adhuc integrum decennium superstes pastoralibus tunc dotibus nihilò minùs quàm olim scholæ virtutibus, doctrinæque laude floruisse refertur. Edidit, dum Salmanticæ Philosophiam doceret,

Aristotelem de Anima, Latinâ interpretatione, commentariis & disputationibus illustratum. Salmanticæ apud Ioannem Mariam de Terranova 1564. in 4.

Deinde alia, scilicet -

De Sensibus Sacræ Scripturæ. Burgis 1587.

De Sacramentis in genere, de Baptismo, Confirmatione, Eucharistiæ Sacramento & Sacrificio, Canonis Missæ explicatione, commentaria & disputationes analyticas in Quæstiones Tertiæ Partis S. Thomæ à LX. usque ad LXXIII. Burgis 1588. in folio.

Vulgari autem linguâ -

Doctrina *Christiana y su declaracion*. In Burgo, ut vocant, Vxamensi apud Didacum Fernandez 1586. in 12.

Inedita reliquit -

Super Primã secundæ S. Thomæ Commentaria.

SEBASTIANVS PEREZ, nescio quis, vertit primùm in vernaculum sermonem nostræ gentis -

La Introduccion *a la Vida devota de Francisco de Sales Obispo de Ginevra*. Bruxellis 1618.

Sed hanc interpretationem Sebastiano Fernandez de Isaguirre suprà nos adscripsimus. Videant, quibus ad manum liber erit.

F. SEBASTIANVS PONS, Catalanus, ordinis S. Dominici Barcinonensis S. Onuphrii cœnobii, apud Gallos ad S. Maximini Theologiæ Professor, scripsisse dicitur -

Adversus Hæreses Hugonotorum & Calvinistarum libros duos; teste Alphonso Fernandez, qui vivere cum suo tempore adjungit.

F. SEBASTIANVS RIBERO, Franciscanus, apud Indos Occidentales manens edidit linguâ Otominâ -

Vocabulario *de la lengua Otomi*.

Antonius Leonius, Lucas Vvaddingus.

SEBASTIANVS SALELLES, gente Valentinus, patriâ ex *Gandia* oppido, Societatis Iesu sacerdos ab anno exacti sæculi nonagesimo, Melitæ atque aliis in locis Theologiam docuit, quâ mores instruuntur, atque humanis actionibus forma præscribitur. Scripsitque -

De Materia Tribunalium S. Inquisitionis, seu de regulis multiplicibus pro formando quovis eorum Ministro, præsertim Consultore, præmissis XIII. Prolegomenis De Origine & progressu dictorum Tribunalium; tribus voluminibus. Romæ 1651. in folio.

Fabius olim Chisius Inquisitor Melitensis, Sanctissimus inde Alexander VII. Pont. Max. notum sibi ex cohabitatione hujus insulæ, multóque magis ex communione studiorum hominem celebravit in *Musis juvenilibus*, quarum è purpura hæc sunt panno huic attexta;

- Caros hic inter amicos
Ille meus vivit solidæ virtutis amator
Et bonus & sacro doctissimus ore SALELLES
Ordinis egregii columen memorabile IESV;
Sæpe tibi assideat consultor providus æqui:
Excipias illum gratis amplexibus ultrò,
Et fruere alloquiis. Faustam tibi gratulor istam,
Haud equidem invideo sortem. Sed, quæso, potenter
Illum adigas stimulis festinet grande volumen
Et cedro dignum venturis tradere sæclis.
Religionis opes, magni & monumenta beati
Ingenii excipient, æternùm grata, nepotes,
Hæresios poterũt queis putrida membra saliri,
Interitu revocata pii medicamine Patris.
Quódq; diu vivens, propriis abstractus Iberis,
(Gloria sit superis) Melitensi præstitit oræ,
Pagina Christicolas late diffusa per omnes
Perpetuum peragat fœlici sydere munus.
Auspiciis cœptum nostris in luminis auras
Perfectum producat opus, cui verba superni
Numinis arrident, mortali voce loquuti,
VOS ESTIS SAL TERRAE: Sal hic nomine, Sal re.

SEBASTIANVS DE SOTO, Matritensis Medicus, scripsit -

Accuratam & brevem Summularum expositionem. Matriti 1636.

Exercitationes Medicas de curandis febrium differentiis. Matriti, apud Ioannem Sanchez 1638. in 8. Vernacule autem -

Discurso *medico y moral de las enfermedades por que seguramente pueden las Religiosas dexar la clausura*. Ibidem apud Ioannem Sanchez 1639. in 8.

F. SEBASTIANVS TOSCANO, Lusitanos, Portuensis, ex ordine Eremitarum S. Augustini, ad quem in Salmantinæ urbis cœnobio accessit anno superioris sæculi trigesimo tertio, ac sub inclyti sanctitate viri Thomæ Villanovani disciplina valde in sapientiæ studio profecit; in Italiam post decennium veniens, Marco Trevisano, qui totius ordinis Chronographus vixerat, succenturiatus est, studiisque ad S. Ioannem Carbonarium Neapoli Præfectus simul datus, sacræque Theologiæ Magister pòst creatus. In patriam redux anno MDXLVII. Lusitanam provinciam bis moderatus fuit, primùm ex anno MDLXXII. iterúmque ante MDLXXX. concionum de rebus sacris habendarum merito spectatissimus, tum Carolo V. Cæsari, dum inter Castellanos versaretur, tum reversus in patriã Ioanni III.

Por-

Portugalliæ Regi à sacro & Evangelico hoc munere, eruditione atque eloquentiâ, si quis alius, ætate illâ præstans: edidit -

Commentaria in Ionam Prophetam. Venetiis 1573.

Theologiam mysticam. Olissipone 1568. deinde Venetiis 1573. ad Sebastianum Regem: cujus interpretatio Castellanâ linguâ authore Gundisalvo de Illescas prodiit Matriti 1573. in 8.

In Ioëlem etiam *commentaria* tribuunt ei Iosephus Pamphilus, Possevinus & Thomas Herrera.

Confessiones quoque *S. Augustini* in vernaculum vertit, quæ Antverpiæ anno 1555. & Coloniæ prodierunt anno 1556. rogatu Dom. Eleonoræ Mascarenhas: aliáque nondum edita.

Olissipone denatus est die XIII. Iunii anno MDLXXX. dum provinciæ suæ iterum præesset; cujus res gestas in literas redegit Thomas Herrera in *Salmantinæ Augustinianæ domus Historia* cap. LIV. Georgius Cardosus in *Agiologio Lusitano* die XIII. Iunii. Eloquentiæ illius testimonium reliquit fide satis dignum Gundisalvus Illescas celebris hujus ævi Historicus in *Vita Innocentii III.* cujus & aliorum de nostro verba idem Cardosus adducit.

SEBASTIANUS VELEZ DE GUEVARA, scripsit -

Romancero, *primera y secunda y tercera Parte.* 1594. in 8.

SEBASTIANUS VENTURA DE VERGARA SALCEDO, scripsit carmine -

Ideas de *Apolo y dignas tareas del ocio cortesano.* Matriti apud Andream Garzia de la Iglesia 1663. in 4.

F. SEBASTIANUS VERDEJO, Franciscanus provinciæ Carthaginensis, edidit -

Instruccion *para rezar el Oficio de la Santa Cruz*: simúlque -

Lamentacion *en la muerte de Fr. Nicolas Factor.*

SEBASTIANUS VINCENTIUS DE VILLEGAS (Didaci cæremoniarum in Ecclesia Hispalensi, ut vocant, Magistri an frater germanus?) libello discussit affirmative resolvens -

Dubio sobre *si la Fiesta de la Inmaculada Concepcion de Nuestra Señora caiendo el año de MDCXIX. en la Dominica segunda de Adviento deba celebrarse el mismo dia, o trásferirse.* Hispali 1619. in 4.

Vidit Pet. Alva in *Militia Conceptionis.*

SEBASTIANUS XIMENEZ, Toletanus, Iurisconsultus, improbo tredecim annorum labore utilissimum conscripsit Iuris utriusque studiosis opus hoc titulo insigne -

Concordantiæ utriusque Iuris Civilis & canonici cum Legibus Partitarum, glossemmatibúsque Gregorii Lopez & plurimorum Doctorum. Toleti 1596. in folio. Quod vivus Antonio Covarrubiæ tunc temporis Cancellario, & Canonico Toletanæ Ecclesiæ nuncupavit. At deerat consilio authoris quidquam, nisi antiquum jus non solum cum *Partitarum* legibus, sed etiam cum novioribus Hispaniæ aliis pro omnimoda utriusque juris cùm Romani, tum Hispani notitiâ conferretur. Quod quidem renovatâ operâ aggressus est, atque ad exitum perduxit, non tamen ipse prelo mandaturus; quippe ante editionem quinquagenario major, eo jam tempore Iuris Doctor, atque in Toletana diœcesi pro exequendis defunctorum voluntatibus Iudex renuntiatus ad plures abiit. Opus posthumum prodiit hac inscriptione,

Concordantiarum Iuris utriusque Pars secunda, in qua præter plures Leges Partitarum, quæ prima deerant, tum omnes Leges, ut vocant, Regni, Styli, Ordinamenti & Novæ Recopilationis, unà cum omnibus glossis in illas scribentium &c. continentur. Toleti anno 1619. in folio.

Parabat edere, *Privilegia quæ Archiepiscopo Toletano ut Patriarchæ competunt*; cujus rei testem habeo D. Thomam Tamajum in *Elogiis Toletanorum famâ doctrinæ insignium* nondum editis, & Ioannem Narbonam in *Tract. de Appellat. à Vicario ad Concilium Archiepiscopi Toletani* Parte II. fundam. I. num. 4.

SERAPHINUS.

F. SERAPHINUS DE FREITAS, Lusitanus, ex fratribus Sanctæ Mariæ de Mercede redemptionis captivorum, Sac. Theologiæ Magister, Pinciæ, in qua urbe se primùm religioso statui mancipaverat, Canonici Iuris cathedram, cujus eximiâ censebatur peritiâ, vespere Lector diù administravit. Candidatus idem Decretorum solemnis professionis apud Salmanticenses causâ cecidit, duriorem hunc exitum nempè, ut ajunt, eo quód sensu aurium debiliori esset, sortitus. Eruditionem illius, nec vulgarem Iuris doctrinam, quæ viventem in paucis celebrem reddiderunt, commendat posteris liber -

De Iusto Imperio Lusitanorum Asiatico, adversus Hugonis Grotii Batavi Mare liberum. Pinciæ apud Hieronymum Murillo 1625. in 4.

Scripsit quoque -

Additiones ad D. Roderici da Cunha Bracharensis Archiepiscopi Tractatum de Confessariis sollicitantibus. Pinciæ 1632. & antea 1620.

Scholia in Bullarium sui ordinis. Madriti 1636. in folio.

De

De Indulgentiis & Iubilæis; præsertim de Iubilæo magno, Pinciæ.

De Valore Bullæ Cruciatæ quoad Regulares. Madriti in 8. Hic libellus displicuit valde cujusdam instituti sodalibus, qui feriri se non obscurè eo animadvertentes, labefactarique inveteratas ejusdem persuasiones, coëmptis ubique exemplaribus eum consumpserunt.

Repetitionem in Cap. Sacris, De his quæ vi metúsve causa fiunt. Pinciæ 1604. apud Ludovicum Sanchez in folio.

Locorum oppositorum Iuris Canonici cum Iure civili, M. S. reliquit opus, quod consignatum Advocato cuidam Matritensi, ut typis traderet, nusquam comparuit.

SIGISMVNDVS.

SIGISMVNDVS DE ESPVIOL, Catalanus, utriusque Iuris Doctor, ex lare paterno (ut præ se fert inscriptio libri, quem statim laudamus) *d'Espuiol S. Hippolyti* Vicensis diœcesis ortus, & in Barcinonensi foro causarum patronus, edidit volumen -

Michaëlis Ferrer Observantiarum sacri Regii Cataloniæ Senatus. Barcinone 1608 in folio.

Indicem singularium materiarum Doctorum Practicorum Cataloniæ, in quo latebræ, quæ in Thomæ Mieres Apparatu existebant abditæ, demonstrantur. Barcinone 1610. Hic est *Apparatus super Constitutionibus Curiarum generalium Cataloniæ*, authore Thoma Mieres, qui prodierat olim Barcinone duobus tomis 1533.

SILVERIVS.

SILVERIVS BERNARDI, Valentinus, *Morellæ* diœcesis Dertusensis natus, Iuris Doctor, Fiscalisque Advocatus regiæ Visitationis generalis Principatus Cataloniæ, edidit -

Iuris Responsum super Iure Patronatus Ecclesiarum villæ Cervariæ, villarum & locorum termini ejusdem, &c. pro Philippo III. Hispaniarum Rege, uti administratore perpetuo ordinis Montesiæ 1613. in 4.

SILVESTER.

F. SILVESTER FERNANDEZ, ordinis Mercenariorum, edidit -

Ceremonial *de la Orden de la Merced*. Madriti in 4.

Ceremonial *Romano*, Ibidem in 4.

Ceremonial *para la Capilla Real*. Hoc MS. in eadē regia Cappella asservatur.

Del Modo *de dezir Missa*. Prodiit quampluribus locis.

F. SILVESTER DE SAAVEDRA, Hispalensis, ordinis S. Mariæ de Mercede, adnumeratus ei in cœnobio ejusdem urbis, S. Theologiæ Magister, vir doctissimus, scripsit.

Sacram Deiparam, sive *De omnipotentissima dignitate Dei Genitricis Immaculatissimæ*. Lugduni apud Laurentium Anisson 1655. in folio.

Olim verò de eodem argumento vernaculâ linguâ -

Raçon *del pecado original y preservacion del en la Concepcion purissima de Maria Nuestra Señora*. Hispali 1615. in 8. deductum nempe integrum opus è libris Petri de Oña Cajetani Episcopi ejusdem cū nostro instituti.

SILVESTER VALASCO, edidit -

Libro *de Fisiognomia*. Hispali 1517.

SIMON.

F. SIMON COELHO, Lusitanus, Olissiponensis, Carmelita, domus urbis suæ alumnus, cui & præfuit, uti & provinciæ integræ anno MDLXXXIV, S. Theologiæ Doctor Pisanus, vir multâ eruditione ac pietate, eáq; conversandi modestiâ & morum gravitate, ut laudaturi sodales perfectum aliquem cœtus sui virum, Simoni Coelho huic veluti proverbialiter comparent. Vulgavit populari idiomate -

Antiguidade *da Ordem de Nossa Senhora do Carmo*. Olissipone 1572. apud Ant. Gonzalez in 4. Quam Apologiæ nomine compellare solent domestici, & cum iis G. Cardosus statim nominandus. Diversum ab hoc opus est, ut videtur,

Historia *da Provincia de Portugal de Nossa Senhora do Carmo*: cujus disertè meminit Cardosus in *Agiologio Lusitano* XII. Maji lit. d pag. 218. & sequenti die lit. f. pag. 236. primum scilicet ex quatuor voluminibus, quibus tota Historia continetur, ut hoc postremo loco Agiologus annotat.

Da Vida *activa & contemplativa*, dialogisticum librum; aliosque Tractatus *de Arte gnomica*, atque item *Annotata* plura *ex SS. Patribus*, uti refert Cardosus ubi proximè.

Commentaria quoque scripsisse eum in *Regulam Alberti Patriarchæ* apud nonneminem legimus.

Natus anno MDXIIII. denatus fuit XIII. Maji die anni MDCVI. ætatis suæ XCII. religiosæ vitæ LXX.

SIMON DIAZ DE FRIAS, Segoviensis, *Turris-Ecclesiæ* oppidi Curio, scripsit -

Enseñas *de la devotissima Ermita y nuevo Santuario de la Madre de Dios de la Fuencisla, y fiestas que en su translacion hizo la ciudad de Segovia*. Valladoliti 1614. in 8.

Cessit è vivis anno MDCXXVIII. ætatis suæ LXVII.

SI-

SIMON ESTACIUS DE SILVEIRA, Lusitanus, scripsit vernaculo idiotismo -

Relacion *de las cosas del Marañon*. 1624. in folio. Antonius Leonius in *Bibliotheca Indica*.

SIMON DE HERRERO, edidit -

Flor *de Secretos*. 1626. in 8.

F. SIMON DE LARA, ex sodalibus Beatæ Mariæ de Mercede, qui captivos redimunt, scriptam manu reliquit -

Relacion *de los Religiosos de buena vida y exemplo que an florecido en el reyno de Chile de la Orden de la Merced, y los grandes servicios que han hecho á las dos Magestades desde el año de MDXLII. hasta el de MDCXXIV.* Erat apud Alphonsum Ramon, sive Raimundum ordinis Chronographum, teste Antonio Leonio in *Bibliotheca Indica* Tit. IX.

F. SIMON DE LUCE, vulgò DA LUZ, Lusitanus, ex familia Fratrum Prædicatorum, scripsit -

Relaçaõ *dos Martyres Dominicanos nas partes da India do anno MDCXVII. ate MDCXXIV.* Meminit Cardosus in *Agiologio Lusitano* XXVII. Martii pag. 334. tomo II. & XIX. ac XXII. Maji pag. 326. & 354. tomo III.

SIMON MACHADO, Lusitanus, Poëta magnæ inter suos celebritatis, scripsit -

Comedias; *Primeira y segunda parte do cerco de Dio; primeira y segunda parte da Pastora Alphea*. Olissipone 1631. in 4.

F. SIMON NUÑEZ ab ASCENSIONE, Lusitanus, ordinis sanctissimæ Trinitatis, celebratur à Bernardino de Sancto Antonio sodali ejusdem ordinis in *Epitome Redemptionum*, ut author operis ita inscripti,

De Mystica Cruce Sodalium ordinis Sanctissimæ Trinitatis.

SIMON RAMOS, Medicus Doctor Hispalensis, suæque facultatis, ut scholastico verbo loquar, Decanus, Excellentissimorum Medinæ-sidoniæ Ducum salutem curabat, Ursaonéve profitebatur, cùm scriberet,

Tractatum de sero lactis & phtysana. Ursaone 1623. in 4.

Invectivam Apologeticam miscellaneam in Gasparem Calderam Medicum Carmonensem circa intelligentiam verborum Plinii; Atque etiam est morbus aliquis per sapientiam mori.

Apologiam de Pleuritide; quo libro (ait Zacutus Lusitanus lib. II. quæst. XXVI.) *hoc argumentum adamussim exaravit*.

F. SIMON DE SALAZAR, Dominicanus, edidit -

Promptuario *de materias morales en principios y reglas para examen de los que en breve se desean exponer para confesar*. Sextùm prodiit Vallisoleti ex officina Bartholomæi de Portoles 1667. in 8. cum *Additionibus* Emmanuelis Blanco ejusdem ordinis in Pinciano cœnobio.

SIMOM DE TOVAR, Medicus Doctor Hispalensis, mathematicæ disciplinæ non ignarus, dedit utriusque artis hæc in publicum monumenta;

De Compositorum Medicamentorum examine novam methodum. Antverpiæ in officina Plantiniana 1586. in 4.

Hispalensium Pharmacopoliorum recognitionem (à se olim factam unà cum Francisco Sancio de Oropesa ejusdem urbis Medico, Ioannis Mendozę Orgazii Comitis Hispalensium Præfecti destinatione, jussúq;) *ubi de ponderum ab antiquis Medicis usitatoram restitutione, item de medicamentorum expurgantium tritura, ac multiplici in ea Pharmacopolarum errore*: adjungitur tandem positus antea atque editus seorsim liber *De Compositorum examine*; tribus libris. Hispali 1587. in 4.

Vulgaris autem linguæ liber ab eo extat Nautico-Astronomicus hoc titulo -

Examen *y Censura del modo de averiguar las alturas de las tierras por la altura de la estrella del Norte tomada con la ballestilla*. Ad Petrum Gutierrez Flores domus Hispalensis Indicæ negotiationis Præsidem. Hispali apud Rodericum de Cabrera 1595. in 4.

SIMON VAZ BARBOSA, Lusitanus, Vimaranensis, Artium Magister, Iurísque Doctor Conimbricensis, atque in patrii oppidi Ecclesia collegiata Canonicus, Augustini Barbosæ scriptoris hac ætate celebratissimi frater germanus, quémque ille, ut ejus operâ & diligentiâ, (Barbosæ verba ferè audis *De officio & potestate Episcopi* parte I. tit. III. cap. VIII. num. 4.) in suis operibus conscribendis uteretur, Romam secum duxit; ex operibus his laudati Barbosæ fratris dedit foras -

Principia & locos communes seu regulas tam decisionum, quàm argumentorum utriusq; Iuris. Lugduni 1630. in 8. & Genuæ 1650. Madritique cum *variorum additionibus* 1649. in 4. Sed prima editio illa videtur, quæ Romæ facta est anno 1621. Itémque -

Tractatum de Dignitate, origine & significatis mysteriosis Ecclesiasticorum graduum, officii divini, vestium Sacerdotalium & Pontificalium, atque verborum, caremoniarum & aliarum rerum pertinentium ad sanctissimum Missæ sacrificium. Lugduni apud Laurentium Durand 1635. in 8.

Repertorium tandem *Iuris Civilis & Canonici*. Lugduni apud Ioannem Hugetan

tian & Guilielmum Barbier 1668. folio.

SIMON DE VASCONCELLOS, Lusitanus, Iesuita, habebat sub prælo ante paucos annos, cùm scilicet Cardosus edidit III. volumen sui *Agiologii*,

Chronica *da provincia do Brazil da Companhia de Iesus.* Laudat hoc opus die IX. Iunii lit. a.

D. SIMON DE VILLALOBOS, Didaci frater, cujus est *Commentarius* quidam de *rebus in Belgio suo tempore gestis*, scriptum reliquit moriens, quem frater ederet, libellum -

Del Modo *de pelear a la gineta*. Pinciæ apud Andream de Merchan 1605. in 8.

D. SIMON DE VILLALOBOS & CALATAIV, D. Didaci de Villalobos & Benavides & D. Antoniæ de Calataiu & Zanoguera, ut videtur, filius, Simonis, quem proximè laudavimus, ex eodem Didaco fratre nepos, scripsit -

Paradoxam civilem; Philosophia speculationes, quibus theoricè & practicè aliquas Iuris communis & Regni Leges novissimè interpretatur. Madriti 1653. in 4.

F. SIMON DE VISITATIONE, Lusitanus, Eremita Augustinianus, edidit -

Commentaria in Libros Meteororum, ac de Cælo. Vrsellis anno 1604.

STEPHANVS.

D. STEPHANVS DE AGVILAR & ZVÑIGA, Escaloneusis, Doctor Theologus, vigesimum secuudum annum agens ætatis edidit concionatorium opus ità inscriptum.

Corona *de Predicadores*; seu de prædicatione Sancti Stephani. Madriti apud Mariam de Quiñones 1636. in 4.

Deinde post aliquot annos -

Combates *de Iob con el Demonio*. Madriti 1642. in 4.

Estatura *y arbol con voz politica, canonica, soñada, en que velò y se desvelò Nabucodonosor y revelò Daniel, ataviada de divina y humana erudicion*. Ibidem apud Iulianum de Paredes 1661. in folio.

STEPHANVS DE AVILA, sortitus ex patria cognomentum veteris Castellæ urbe nobilissima, ex quo inter Iesu sodales voluit annumerari, factus est acuminis & eruditionis dotibus in dies celebrior. Indiam præcipuè Occidentalem, eò delatus, Limensisq; adsumptus Theologicæ Professor, doctrinæ, singularis industriæ atque indefessi laboris, multarúmq; virtutum famâ complevit. Totam quidem *Summam* Doctoris Angelici, cui addictissimus fuisse dicitur, commentariis illustraverat; ex quibus erat fortasse plurima editurus, si lucis ei aliquantò longior usura contigisset. Extant utique posthumâ curâ duo hæc opera, quæ absolutiora aliis author reliquerat,

De Censuris Ecclesiasticis Tractatus. Lugduni apud Horatium Cardon 1608. in 4. Coloniæque apud Petrum Haning. 1622.

Compendium Summæ seu Manualis Doctoris Navarri in ordinem Alphabeti redactum. Lugduni apud Cardon 1609. Parisiis apud Iacobum Quesnel 1620. in 16.

STEPHANVS DE AVILA, scripsisse dicitur Hispanè -

Del *Domicilio*, Tractatû. Madriti 1609.

F. STEPHANVS BARELLAS, Catalanus, ordinis Minorum, scripsit -

Centuria, o, *Historia de los Condes de Barcelona D. Bernardo Barcina y D. Zinofre su hijo*. Barcinone apud Cormellas 1600. folio.

STEPHANVS DE CASTRO, Lusitanus, Olissiponensis, Iesuita, viginti annos natus edidit vulgaris gentis idiotismo -

Modo *d' aiudar a bem morrer*: sive methodum juvandi moribundos.

STEPHANVS DE CORBERA, Barcinonensis civis, vir multæ eruditionis ac domesticarum rerum curiosissimus, scripsit -

Vida *y hechos maravillosos de Doña Maria Cervellon llamada Maria Socòs Beata professa de Nuestra Señora de la Merced con algunas antiguedades de Cataluña*. Barcinone 1629. in folio.

Cataluña *illustrada*. Quod opus M.S. adhuc asservatur in privatorum bibliothecis, exemplúmque ejus esse apud D. Raphaëlem Vilosa regium Senatorem Concilii Aragoniæ à nonnemine audivimus. Fuit quoque apud Excellentissimum Ducem de Montalto S. R. E. nunc Cardinalem, quod in *Historia* nobilissimæ ejus familiæ *Moncadarum regni Siciliæ* refertur.

STEPHANVS DAOIZ, Navarrus, Pampilone regni regiâ natus, vir nobilis & Bononiensis Hispanorum collegii S. Clementi saceri, cùm sodalis, tum Rector, Canonicúsq; Doctoralis patriæ Cathedralis Ecclesiæ, magno & utilissimo, atque omnes quorumcumque provocaturo labore formavit -

Indicem Iuris civilis tam textus, quàm Glossæ. Venetiis 1610. in folio, duobus tomis; qui vna cum *corpore Iuris civilis*, Lugduni atque alibi non semel editus est.

Indicem Iuris Pontificii; duobus aliis tomis. Burdegalæ 1623. & 1624. apud Iacobum Millansium in folio. Decessit è vita anno MDCXIX.

F. STEPHANVS DVARTE, Catalanus, ordinis Carmelitarum, scripsit linguâ suæ gentis.

De antiqua & magna devotione sacri ordinis Carmelitarum erga purissimam Beatæ Mariæ Virginis Conceptionē. Barcinone 1622. meminit Pet. de Alva in *Militia Conceptionis.*

D. STEPHANVS EMMANVEL DE VILLEGAS, Najerensis (quod oppidum *Najera* est diœcesis Calagurritanæ ducali titulo, & antiquâ nobilitate inclytum) Poësim coluit, veteres, sive Latinos, sive Græcos, quorum aliqua, Horatii maximè, & Anacreontis Hispano vertit carmine, ardenter imitatus, ut erat vir eruditione variâ tinctus, & ingenio ad carmen habili, erectóque. Prodierunt ab eo.

Las *Eroticas*, idest, varia opera lyrica, seu amatoria. Naxaræ 1617. in 4. Elaboratum ab eo.

In Virgilium Commentarium post tot inclytos Poetæ hujus illustratores vulgaris fama est.

STEPHANVS FAGVNDEZ, Lusitanus, Vianæ Interamnensis provinciæ natus, Iesuitarum Sacerdos, Olissipone professus fuit morum Theologiam in Societatis collegio, ac posterorum utilitatem, quàm superstitum non minùs cogitans dedit in lucem.

Quæstiones de Christianis Officiis & casibus cōscientiæ in V. Ecclesiæ præcepta. Moguntiæ apud Hermannum Mylium 1628. in fol. post editionem Lugdunensem anni 1626.

Apologeticum Tractatum pro suo isto libro in quinque præcepta Ecclesiæ ad quæstionem de lacticiniorum, ovorúmque esu tempore Quadragesimæ. Lugduni apud Iacobum Cardon 1631. in 8.

In Decem præcepta Decalogi, volumina duo. Prius est in V. priora, posterius in V. ultima præcepta. Lugduni 1640. in folio.

De Iustitia tomo I. Lugduni apud Anisson & Boissat 1640. in folio.

De Iustitia item, *& de contractibus, & de acquisitione & translatione dominii,* libros duos. In eadem officina 1641. in folio.

STEPHANVS GALLEGO, ex *Rivadavia* Gallecïæ oppido propter vinornm copiam, nobilitatémque non parum celebri, vertit in vernacnlum.

El Libro *de la Imagen del mundo.* Vidit MS. in 4. D. Thomas Tamajus.

STEPHANVS DE GARIBAI ZAMALLOA, Cantaber, Mondragonensis, inter gentis nostræ ac rerum Historicos plurimi vulgò habetur. Hic enim à juventute ipsa dulcedine hujus nobilissimi studii captus, neque rei difficultate deterritus, non tantum concepit votum, sed & voto fruitus est dicendi stylo quæcunq; à principio rerum in Hispania olim & ad nostra usque tempora bello pacéque contigerunt. Quod animi sui propositum ut opere ipso fœliciter assequeretur, non contentus impressa aliorum vestigia premere, qui hanc molem agitassent, ex penetralibus ipsis publicarum tabularum, quæ vel in publicis, vel in privatis chartophilaciis custodiuntur, certissimáque Historicæ omnis rei documenta, aliud quantumvis actum in iis videatur, continent, obscuris, quatenus industriâ valuit, immisit lucem, impedita plura extricavit, quæque sive intacta vulgaribus aliorum commentariis oblivio interceperat, sive tacta error fœdaverat, supplevit, correxitque. Hanc enim laudem curiosæ diligentiæ Ambrosius Morales in Discursu *De los Privilegios,* qui præambulus est XIII. ejus *Historiæ* libro, disertè ei atque in paucis adjudicat. Igitur post Florianum Docampum & Ioannem Vasæum, quorum prior vernaculè, posterior Latinè hoc argumentum, vario quantumvis exitu & progressione, sunt persequuti, aliósque non ita celebres, aut universæ rei Historicos, magnum opus & justæ molis, hoc tamen titulo inscriptum, publicavit.

Los Quarenta Libros *del Compendio Historial de las Chronicas y universal Historia de todos los reinos de España;* quatuor voluminibus. Id Antverpiæ primùm prodiit ex officina Plantiniana. 1571. in folio; aliàs, nec semel in Hispania editum. Nos Barcinonensi editione utimur Sebastiani à Cormellas anni 1628.

Ex quo autem is ex Belgio ab hac Historiæ editione septuagesimo secundo supra sesquimillesimum anno in patriam rediit, Historicum aliud seu potius Genealogicum opus majoris adeo, ut ipse ait, industriæ ac molis fuit aggressus de origine, progressu & illustrationibus Hispaniæ totius Dignitatum seu munerum, sexaginta non minùs libris; cui nimirum operi viginti quatuor annorum haud intermissum laborem impenderat, nil aliud toto isto tempore quàm Spartam suam adornans. Attamen aliquam ejus partem venire seorsim, nec expectato corporis reliquo, in manus hominum permisit, quæ scilicet ad præcipuam cæterarum Dignitatem Regiam, atqne Hispanorum Regum usque ad Philippum II. ejúsque utriusque sexus prolem tam ex Isabella Valesia quàm ex Anna Austriaca susceptam origines & per longissimam avorum Augustorum seriem perductam generis successionem pertinerent. Hæc pars titulo isto insignis prodiit;

Ilustraciones *Genealogicas de los Catolicos Reyes de las Españas y de los Christianissimos de Francia y de los Emperadores de Constantinopla hasta el Rey D. Filipe II. y sus hijos.* Matriti in folio regali 1596. apud Ludovicum Sanchez.

Re-

Reliqua hujus operis latent adhuc, sive quòd reliquerit author nondum absolutum inviaâ egregiis quibusque consiliis morte sublatus, sive quòd scrinia sua hinc ditaverint, eautéque suppresserint ii, quorum intererat suspicione potiùs furti quàm evidentiâ premi. Ergo haud temerè tribuemus ei, in quo maximè sibi placebat, opus, cuique hanc inscriptionem adaptaverat,

Del Origen *y discursos y ilustraciones de las Dignidades seglares de España*. Cujus quidem defectum supplere voluit publicato ejusdem tituli & argumenti libro Petrus Salazar de Mendoza Toletanus Canonicus. Nec diversum quid esse credimus commentarium *De las Casas de España*, quod eidem Garibaio tribuit cum non mediocri commendatione vir eruditus Christophorus Mosquera de Figueroa in *Elogio Marchionis Sanctæ Crucis* Hispano; si quidem sexaginta & ipsum constare libris nos monitos voluit. Editus quoque fuit liber alius -

Letreros *de las Insignias y Armas reales de los Reies de Oviedo, Leon y Castilla*, inscriptus in folio.

Symbolo istò usus dicitur, quod cum imagine ejus insculptũ æri fuisse credimus, *In labore quies*.

STEPHANVS GONZALEZ, scurra seu ridiculus Octavii Comitis Picolominæi, dum in Belgio rei militari præesset, scripsit -

Vida *y hechos de Estevanillo Gonzalez hombre de buen humor escrita por el mismo*. Bruxellis primùm, ut existimo, deinde Matriti in 4.

F. STEPHANVS LEITAON, Lusitanus, ordinis S. Dominici, scripsit pium Tractatũ -

De Laudibus montis Calvarii; & -

Considerationum librum super Concordia Iansenii; ut refert Alphonsus Fernandez; quo autem sermone non adjungit.

STEPHANVS LOPEZ DE RETA, gente, ut videtur Navarrus, dedit in lucem -

Viaje de *Constantinopla de Augerio Gislenio Busbequio*; ex Latino ipsius authoris, Pampilone apud Carolum de Labaien. Cum quo opere it simul -

Discurso *de como se podria formar un batallon o milicia contra el Turco*.

F. STEPHANVS MENDEZ, ordinis Prædicatorum provinciæ Bæticæ, scripsit -

Doce libros *de la Dignidad de la Altissima Virgen Nuestra Señora*; tribus tomis in folio 1606. apud Gabrielem Graells.

STEPHANVS DE PALMA, Toletanus, ut credo, saltem Toleti sodalis Iesuitarum, cujus urbis collegium aliquando rexit, Hispanè edidit

Memorial *de las obligaciones que tiene el hombre Christiano, quando se halla con el mal de la muerte*. Hunc librum Italicè transtulit edidítque Franciscus Rinaldus ejusdem instituti, sub nomine tamen *Heraclii Vechi*, Romæ 1632. in 24.

Hominem exuit Toleti XI. die Maji MDCXXXVI.

STEPHANVS de PATERNINA, Lucroniensis, Societatis Iesu, vertit in sermonem vernaculum nonnullis tamen variatis ex Lusitano Petri Roderici & ex Latino Sebastiani Beretarii ejusdem Societatis -

La Vida *del Padre Ioseph de Anchieta Provincial del Brasil*. Salmanticæ apud Antoniam Ramirez 1618. in 8.

STEPHANVS PVJASOL, Aragonius, ex *Fraga* municipio, Presbyter, edidit peregrinâ admodum inscriptione -

El Sol solo *y para todos Sol de la Filosofia sagaz y anotomia de Ingenios*; sive axiomata artis Physiognomicæ. Barcinone an. 1637. in 4.

STEPHANVS RIBEIRO, Lusitanus, dedit foras vernaculâ linguâ -

Chronica *do Rey D. Sebastiaõ*; quam laudat Georgius Cardosus in *Agiologio* ad diem XVII. Aprilis pag. 621.

STEPHANVS RODERICVS CASTRENSIS, vulgò RODRIGVEZ DE CASTRO, Lusitanus, Olissipone urbe regiâ ortus, medicus Doctor & in Pisana Academia præstantissimæ hoc sæculo famæ Professor primarius, quem Zacutus, Lusitanus & ipse, ex Batavis non dubitavit *Medicinæ Phœnicem*, & *eruditissimum* appellare: eam quippe artem insigni rerum antiquarum eruditione sic exornavit, ut omnia ejus opera non minùs doceant, quàm jucundè animos legentium pascant. Ea sunt.

De Meteoris Microcosmi, libri V. Venetiis apud Iuntas 1621. in folio: deinde purgatiores, correctiores & indice illustriores, labore & industriâ Valerii Nervii, ibidem 1624. folio.

De Complexu morborum Tractatus, studio ejusdem Nervii Pisani editus, Florentiæ apud Zenobium Pignonium 1624. in 8,

Asitia Tractatus. Florentiæ apud eumdem 1630. in 8.

De Sero lactis Tractatus. Ibidem apud Sermatellium 1631. in 8. Prodierunt postea Persii Trevi (hic est Petrus Servius) ad hunc librum *Declamationes*, seu *privatæ* quædam ac *domesticæ exercitationes*, Romæ apud Frãc. Corbelletum 1634. in 8.

Quæ ex quibus opusculum; sive de mutatione aliorum morborum in alios; quem *aureum libellum* vocat Zacutus. Florentiæ apud Pe-

trum Cecconcellium: Francofurti recusum 1667. in 12.

Commentarius in Hippocratis Coi libellum de Alimento; opus in quatuor partes divisum; quarum priores duæ hoc volumine continentur. Florentiæ apud Sermartellium 1635. in folio.

Philomelia. Florentiæ 1628. in 8.

Posthuma prodierunt curâ Francisci filii, aut aliorum.

Posthuma varietas, Florentiæ apud Amatorem Massam 1639. in 4. quam post obitum parentis in lucem edidisse Franciscum filium notat Ioannes Antonides Vanderlinden *de Scriptis Medicis* referens.

Castigationes exegeticæ, quibus variorum dogmatum veritas elucidatur. Florentiæ ex eadem officina 1640. in fol.

Medicæ Consultationes. Ibidem apud eumdem 1644. in 4. Præter hæc a Vanderlinden annotata reperimus nos.

Exercitationes Medicas. Venetiis an. 1653. in 8. si aliæ sunt *à Consultationibus*.

Syntaxim prædictionum medicarum; cui accessit.

Triplex elucubratio I. *De Chirurgicis administrationibus*, II. *De Potu refrigerato*, III. *De Animalibus Microcosmi*: operâ Francisci authoris filii publica facta Lugduni apud Philippum Borde & socios 1661. in 4.

Pythagoram, sive librum ita inscriptum & Lugduni editum anno 1651. Hic authore editus nostro est, ut credimus.

Lusit quoque in juvenili ætate.

De simulato Rege Sebastiano Poëmatiũ; cui lucem typorum donavit, postquam Stephanus decessisset, idem Franciscus filius Florentiæ in officina Amatoris Massæ 1638. in 4. anno scilicet, qui proximè sequutus fuit emortualem authoris annum; qui duobus minor octogenario desiit mortalis esse MDCXXXVII. Epistolio quodam hic exornavit vestibulum operis Iacobi Gaddii *De Scriptoribus non ecclesiasticis*, Florentiæ dato anno MDCXIII.

F. STEPHANVS DE SALAZAR, Granatensis, nobili stirpe natus, in Augustiniana familia nomen Salmanticæ fuit professus cùm primùm per ætatem licuit, in eáque plures annos mansit, ad Indos & Novæ Hispaniæ regnum Evangelii causâ interrim cum aliis delatus; quam strenuè ac perfectè illius tractus gentibus approbare solebat, inter sodales etiam Artium domi ac Theologiæ professor. Inde in Hispaniam reversus, & post comitia ordinis sui Patavina, quibus interfuit, dimissa, sacræ Theologiæ Magister Bononiæ creatus, vitæ restrictioris desiderio exæstuans Cartusianus ex Eremita monachus fit septimum, octavúmve ætatis annum supra trigesimum agens; quod in multis cœnobiis, atque iisdem à se gubernatis, Xereziensi inter alia, disciplinæ severissimæ institutum ad amusim servavit. Tandémque anno MDXCVI. die Ianuarii XXVIII. quatuor ab annis sexagenarium excedens vitâ functus est, vir eruditione atque ingenio & facundiâ præstans, linguarúmque notitiâ bene imbutus. Cujus doctrinæ monumenta hæc extare scio;

Genealogiam Iesu Christi secundum Matthæum, cui adjiciuntur morales quædam Synopses sive contuitus in usum Concionatorum. Accedit & *Commentariolus in Cap. secundum D. Matthæi de adventu Magorum, cum considerationibus moralibus*. Lugduni an. 1584. in 8. Quod ipse author opus ibi prælo commisit, cùm in Hispaniam à comitiis generalibus isthac rediret.

Concionem habitam ad Capitulum generale Cartusiensis ordinis, quâ explicantur Religionis vota. Ibidem 1584. in 8.

Hispanè verò, & stylo quidem luculento,

Veinte Discursos sobre el Credo, en declaracion de Nuestra Santa Fee Catolica y doctrina Christiana. Granatæ primùm typis Hugonis de Mena 1577. in 4. Lugdunique apud Carolum Posnotum 1584. in 4. Complutique 1591. in 4. Barcinonéque eodem anno. Editio certè Lugdunensis anni 1584. adjunctum habet, ut Possevinus ait (ex Latino translatum, ut videtur)

Comentario breve de la venida de los Magos.

Tribuunt alii eidem Stephano.

Commentaria in Pentateuchum Moysis, nempe Possevinus in *Apparatu*.

Adversus Montanum nescio quid operis, Petrus Augustinus Morla in *Emporii Iuris* præfatione.

Preparacion breve para decir Missa. M. S. vidit D. Thomas Tamajus de Vargas.

F. STEPHANVS SAMPAIO, Lusitanus, Prædicatorum fratrum sodalis, edidit.

Triumphum Christianum Romanos cunctos obscurantem ex Aegidii Lusitani, Magi olim, Theurgici, & Doctoris, aliorúmque Patrum ordinis Prædicatorum ex eadem Lusitania stupendis gestis conflatum, Parisiis apud Thomam Perier 1586. 8. In quo hæc continentur. *Aegidiana conversio cum descriptione Lusitaniæ, & resolutione multarum quæstionum ad Gallias spectantium & earum Apostolum dialogicè conscripta & in IV. libros descripta ex scriptis Andreæ de Resende*; item *D. Gundisalvi Lusitani Evangelistæ regionis Interamnis incognita historia, cum ejusdem Provinciæ inaudita descriptione. D. Petri Tudensis Decani Astorganæ Ecclesiæ & patroni maris Hispani gesta cum compendio Vitæ D. Fr. Laurentii & D. Pelaii Lusitanorum. Vita miranda B. Fr. Petri Eborensis. Selectissimum compendium, sive stemma rerum omnium, virorum insignium ordinis Prædicatorum*.

D. STE-

D. STEPHANVS VBANI, nescio quis, Tertulliani librum *De Pallio* nostro donavit sermone, inscribens translationi -

La Capa *de Tertuliano, en Romance, con notas*. Matriti 1631.

F. STEPHANVS DE VILLA, Benedictinus monachus in domo S. Ioannis Burgensis urbis, pertinentique ad ipsam domum Nosocomio publico, ejusdemque Pharmacopolio præpositus, publicavit de plantis & medicamentis ex his confectis librum hoc titulo.

Ramillete de Plantas. Burgis 1637. in 4. itémque -

Examen de Boticarios. Ibidem 1632. in 8.

Simples *incognitos en la Medicina*. Ibidem 1643. in 4.

Libro de las *Vidas de doce Principes de la Medicina y de su origen*. Ibidē 1647. in 8.

STEPHANVS DE VILLALOBOS, Toletanus, scripsit, aut collegit potiùs -

Tesoro de *Divina Poësia, primera parte recopilada de diversos autores*: simúlque -

Vida de la *Madalena*. Toleti apud Petrum Rodriguez 1587. in 8.

T

TELLVS.

TELLVS FERNANDEZ MESSIA, Emeritensis, in Granatensi curia summæ existimationis Advocatus, post plures commentatus est -

In Primas XXXVIII. Leges Tauri, primâ & secundâ exceptis, quas non attigit. Matriti 1595. in folio. Hanc *primam partem commentariorum* in eadem indigitavit, cùm cogitaret in secunda *Primogeniorum* Tractatum, seu Leges, quæ ad primogenia spectant, in tertia denique omnes reliquas, commentariis illustratas comprehendere.

Hunc *Clari nominis, multaque lectionis atque eruditionis veterem Advocatum, profusâ in egenos liberalitate inclytum* Gaspar de Baëza Iurisconsultus & ipse, causarúmque in eadem curia Patronus celeber *De non meliorandis ratione dotis filiabus* scribens vocat. *Cujus studiis & doctisimis commentariis* (Andreas Angulo Cordubensis in *De Meliorationibus* opere inquit) *inter alia debetur, quòd circa Tauri Leges posterorum ingenia acutiora reddiderit*.

TERESIA.

S. TERESIA DE IESV, virgo miræ atque illustrioris cujusdam sanctitatis æquè ac cœlestis doctrinæ dotibus, parentum nostrorum tempore clarissima, mystica totius Sapientiæ veluti nova his diebus accensa Orbi fax pia fidelium corda splendidissimo veræ charitatis jubare perfudit. Ortum est hoc benevolum Hispaniæ sydus Abulæ in partibus Castellæ veteris duodecimâ Martii mensis die anni decimiquinti supra sesquimillesimum. Acceptámque à parentibus Alphonso Sancio Cepeda & Beatrice Davila Ahumada ciuibus istius urbis nobilitatem eâ, quâ nunc censetur apud omnes ferè orbis gentes famâ egregiè his, patriæque compensavit. Nam & inter Sanctimoniales Incarnati verbi Abulenses, quæ Carmelitarum sodales sunt, vigesimum ætatis annum agens admissa, inde ad revocandum hoc ævo sacri hujus instituti primarium, Eugenii IV. Pont. Max. sanctione pro temporis necessitate mitigatum, rigorem viriles, sive Angelicos veriùs animos gerens prodiit summo Deo ducente, ad opúsque intimis & externis loquutionibus instigante. Morum quippe integritate mirabili eum gradum adepta est familiaris & suavissimæ cum Deo, qui præsentem ubique sistebat se virgini sponsum, consuetudinis, ut summæ atque ineffabilis clementiæ divinæ, benignitatisque erga homines indulgentissimæ clarum in paucis reliquerit ad Christianorum solamen & gloriā exemplū. Porró vivam, videntémque sic beavit plenum pietate votum, ut numerosam virorum & fœminarum familiam Castellæ utriusque ac Bæticę locis dispersam, proprióque unius provincialis Præfecti nutu administratam, priusquam ad superos vocaretur, intra Carmeli claustra cōtentam ac præceptis regulæ veteris munitam aspexerit. Quod quidem fœlix adeo, veréque Evangelicum semen à Teresiæ obitu, ipsâ tamen (ut credere æquum est) coràm apud Deum fovente atque favente, per Italiam, Galliámquē ac utramque Germaniam viri, fœminæque istius Congregationis sanctissimæ magno illarum provinciarum compendio longè, latéque disperserunt. Desiit esse ipsa mortalis Albæ, quem Duces inde dicti Albani locum in veteri castella possident, IV. Nonas Octobris: quæ dies in annum millessimum octogesimum secundum incidens Gregorianâ Kalendarii reformatione memoratissimum ad annos sequentes Idibus ipsis fuit contributa. Septimum cum dimidio supra sexagessimum agebat annum, religiosæ vitæ septimum quoque supra quadragesimum, instauratæ religionis vicessimum. Iustâ fuit corporis staturâ, pulchráque oris specie, cui nec provectior ætas multùm, uti solet, inviderat; rotundâ facie ac succo plenâ, eáque albo ac purpureo colore locis suis commodùm distinctâ, quam quidem fundentis ad Deum preces venustissimus quidam rubor suaviorem ac splendidiorem reddebat; nigro capillo, & crispo, decorâ & latâ fronte, nigris etiam oculis lætâ quadam gravitate sub crassiore supercilio mican-

can-

cantibus; breviori naso, cujus & solidior apex aliquantulùm se demiserat osculum versus; quod quidem os breve, vultúsque ad amussim exactum. Tres autem circa illud navi sinistrum faciei latus non ineleganter dispunxerant, aliud ad nasi mediam radicem, qua maxillæ committitur, aliud infra ipsum nasum, qua os protuberat, postremum verò ipsi ori subjectum. Denique sic omnibus semper gratus ac jucundus Teresiæ conspectus fuisse dicitur, ut interlucentibus quandoque, aciémque ipsam oculorum & frontem veluti imbuentibus peregrinæ cujusdam lucis radiis, amorem pariter ac venerationem sui conspicientibus ingeneraret. His omnino lineamentis Viraginem inclytam Didacus Iepes Hieronymianus monachus, Turiasonensisque postea Episcopus ei æqualis historiam rerum illius conscribens, quæ quidem nos in Latinum dumtaxat vertimus, depinxit. Exuviæ illius in monasterio, quod Albæ construxerat, religiosissimè custodiuntur, maximè postquam ecclesiastico ritu in sanctorum numerum a Gregorio XV. Pontif. Max. an. MDCXXII. relata est. Libri ab Teresia conscripti, non minùs quàm virtutes, actáque mirè vita, posthumáque supra naturæ vires supplicibus ejus dispensata à Deo beneficia veram ipsius imaginem, sanctitatísque ad miraculum usque inclytæ germanos vultus præ se ferunt. In quibus singulari quâdam sermonis castitate ac perspicuitate, inaffectatáque elegantiâ, Theologiæ illius, quam mysticam vocant, hoc est, veræ sapientiæ, arcana non nisi sanctissimis reserata totis velut laxatis carceribus foras emisit, cunctísque mortalibus patefecit. Res difficillimas veréque sensum & ingenium etiam literis instructissimorum virorum superantes simplex virgo & illiterata eâ claritate ac dexteritate in his libris explanat, ut fateri necessarium sit, quod nec ipsa diffitetur, infusam divinitus menti doctrinā per aureū ejus calamū ad nos tanquam per traducem promanasse. Horum princeps editio est Salmanticensis anni MDLXXXVIII. apud Guilielmum Fochelium; quam vir clarissimus Ludovicus Legionensis Augustinianus promovit examinatis priùs, & ad archetyporum fidem libris recognitis, sed non omnibus, qui jam ex aliis typis leguntur. Sequuta est Bruxellensis apud Rogerium Velpium anni MDCX. dein Matritensis anni MDCXXVII. aliæque. In his pulchrior Antverpiensis anni MDCXXX. apud Moretum, etiam si non omnino diligenter curata, eò tamen magis uberior est, quia inedita quædam hactenus fecit publici usus. Omnia sigillatim paulò prolixius, quàm observatus hucusque a nobis tenor expetebat, propter eorum excellentiam, necnon amori, observantiæque in santissimam virginem nostræ obsequentes recensebimus.

Su Vida *y algunas mercedes que Dios la hizo, escrita por mandado de su Confessor.* Quā ut scriberet, ipsius Salvatoris Christi voluntas, de qua ipsa in operis præfatione fidem nobis facit, sibi insinuata non priùs obtinuit, quàm de insinuationis illius certitudine, cùm accessisset etiam Confessarii jussus, edocta esset. Nec semel hanc, sed bis scripsit. Nempe ante sacram almo Iosepho domum Abulæ extructam primùm circa annum ejus sæculi sexagesimum secundum, cujus mense Iunio imposuit ei ultimam in Toleto urbe manum: deinde, ut creditur, anno LXIII. aut sequenti, priorem scripturam in capita distinguens, atque illius, quod memoravimus, Abulensis cœnobii fundationem nuperam adjiciens. Debemus sanè hujus thesauri possessionem duobus religiosissimis Dominicanæ familiæ viris, qui per id tempus ministrabant ei a confessionibus, Petro Ibañez & Garsiæ a Toleto ægrè ferentibus talia hæc gratiæ divinæ miracula ultrà latere, aliáve quàm ipsius Teresiæ manu optimâ fide conscripta foras prodire. Formatum opus viri ipsi doctissimi, pluresque alii ex eadem familia perlegerunt; inter quos Dominicus Bañez & Ferdinandus Castellus, quibus commissum hoc munus a sacræ Fidei vindicibus fuerat. Hique omnes ut sincerum, pium, utile, seu verius divinum, grandiúsque ore mortali, uno veluti suffragio comprobavêre. Ioannésque ipse Avila, dictus inter nos ab opere ipso Bæticorum Apostolus, cui ob sanctitatis egregiæ famam Teresia librum suum in examen vocandum commiserat, eâ quæ nunc inter ejus extat epistolas, sincerè laudavit, meritáque ac plenâ laude donatum auctori remisit. Secunda illa quidem autographa vitæ hujus editio in Laurentiana Bibliotheca regia unà cū aliis illius operibus propriâ manu exaratis custoditur: quæ omnia Philippi Regis II. religiosâ curâ hinc inde collecta volumina, in armario, quod in M. SS. librorum exedra conspicitur, subtili opere confecto, eóque ferâ munito sunt reposita, atque adeuntibus, tanquam gaza sacra, simul cum S. Augustini *De Baptismo parvulorum* libro, qui & autographus existimatur, alióque ex S. Ioannis Chrysostomi bibliotheca a viris piis servato non sine religione monstantur. Adjunctum fuit vitæ huic fragmentum, quod ad manus Ludovici Legionensis inter alia Teresiæ scripta pervenit, quod plura continet revelata sibi a Deo, incipitque - *Esto me dixo el Señor un dia* &c.

Camino *de Perfeccion*. Hujus Libri conficiendi, ac muniendæ ad perfectionem viæ author ei fuit, quem a Sacramento pænitentiæ ministrum habebat tunc temporis, Dominicus Bañez antea memoratus, quòd hactenus non posset *Vita* liber, qui ipse perfectionis idea & exemplar est, inpublicum pro-

proficere, occultandus utique dum ipsa in vivis degeret, nec typis in aliorum utilitatem communicandus. Quare id ipsum, quod operari se in *Vita* libro non obscurè indicaverat, monere alios, ut operarentur, præcipuéque sui instituti virgines Deo sacras hoc libro opportuit. Elegit ergo explicandam orationem Dominicam eo modo, quo ipsa super eadem meditabatur. Sripsit-que hoc opus in monasterio Abulensi, non diu post editam *Vitam*.

Las Fundaciones; monasteriorum scilicet operâ suâ erectorum historiam utilissimis ad vitam religiosam documentis opportunè distinctam. Retulit in scripta primùm fundationem S. Iosephi cœnobii ad urbem Abulam anno MDLXII. cui post undecim adjunxit annos septem aliorum fœminis, duorum viris, & anno MDLXXVI quatuor similium fœminis, inde MDLXXX totidem iisdem, omnium a se fundatorum, relationem. Hoc libro caruit Salmantina editio princeps; quo primùm aucta fuit Bruxellensis anni MDCX. quam curavit Rogerius Velpius. Sed tamen hæc ad obrussam autographi, quæ in regia est bibliotheca, examinantibus Carmelitis inventa est minùs habens. Prætermissum nempe fuerat integrum quoddam caput, atque alterius capitis dimidium; verbáque, imo & versus quidam, locis suis exulare deprehensa sunt. Cæsaraugustana, quæ sequuta est post aliquot annos, servavit eamdem faciem, aut in pejus degeneravit: nec Antverpiensis illa anni MDCXXX melior est. Profectò id quod in *Historiam Reformatæ Carmelitarum familiæ* retulit Franciscus a Sancta Maria, ab correctis autographi exemplis habuit.

Castillo *interior, o las Moradas*. Morem gessit in hoc formando opere Hieronymo Gratiano magni a se habito inter Carmeli reformati sodales, dum liber *Vitæ* examinandus penes violatæ religionis vindices detineretur. Toleti id cœpit Dominicâ ipsâ Trinitatis, & post paucos menses, scilicet festo Andreæ Apostoli ejusdem anni, Abulæ absolvit. Absolutum recognovit Hieronymus ipse Gratianus unà cum Didaco de Ianguas Dominicano Teresiæ à confessionibus, solidéque approbaverunt, seu potius tanquam doctrinam cælitus monstratam venerati sunt. Mansit exemplar ipsum penes Gratianum, qui nec ausus fuit aliis communicare, usque dum *Vitæ* liber famæ suæ restitueretur. Ab cujus manu ivit in potestatem Didaci Cerasii Pardi civis Hispalensis insignisque Carmelitarum & Hieronymi ejusdem benefactoris. Qui Didacus moriens cùm reliquisset filiæ Catharinæ unicæ heredi, detulit hæc ipsum unà cum se iterum in gremium religionis ad monasterium excalceatarum Hispalensium. Hic librum repe-riens Catharina Mendozia Ducissa Bexarensis, deinde sacra Iesu Christi sponsa nobilissima ac lectissima fœmina adjunctis aliquot Teresiæ *Epistolis* hinc inde collectis ornatum argenteis tabulis thesauro chariorem habuit.

Del Modo *de visitar los conventos de Religiosas*. Adservatur tractatus hic in Laurentiana Bibliotheca XXIV. foliis scriptus sine littura aliqua. Quem inde transcriptum edi curavit Alphonsus à Iesu Maria, cùm primùm reformatis Carmelitis præfuit, Matriti anno 1613. posteáque Moretus edidit Antverpiæ.

Relaciones *que la Santa escriviò para unos Confessores suios*: quæ dici etiam non malè poterunt *Additiones ad Vitam*. Has, uti legitimum Teresiæ scriptum, duo ejus rerum gestarum Historici Franciscus Ribera & Didacus Iepes agnoverunt.

Avisos *para sus Monjas*.

Exclamaciones, *o meditaciones del Alma a su Dios*, Collectæ ab ea dicuntur anno MDLXIX ex iis, quæ post susceptum Dominicum corpus meditari ei dabatur.

Conceptos *del Amor de Dios sobre algunas palabras de los Cantares de Salomon*. Hunc librum flammis ab ipsa Teresia incumbere jussum, ut Confessario jubenti obsequeretur, qui mali exempli rem, ut scilicet fœmina interpretem hujus sacri libri ageret, aversatus fuerat, refert Hieronymus Gratianus is, de quo jam loquuti sumus, in præfatione quadam libro adjecta; servatámque tantummodo portionem quamdam ex principio, quam transcripserat sibi monialis quædam, cui Gratianus notas aliquas, cùm editurus esset, adjunxit. Prodiit hoc opus cum iis notis primùm Bruxellis anno 1612. dein Valentiæ apud Petrum Patricium Mey anno 1613. deinde Matriti ex officina Ludovici Sancii 1615. iterúmque Valentiæ ex Michaëlis Sorollæ 1623. in 8. item Italicè Papiæ hoc ipso anno 1623. ex officina Ioannis Baptistæ Rubei, ex interpretatione Angeli Meruli, vulgò *Merli*, S. T. Mag. ordinis Carmelitarum, domo Papiensis Lombardiæ aliquando Præfecti provincialis, Ticinensisque Professoris Theologiæ primarii. Sed hæ notæ sublatæ sunt è posterioribus editionibus Inquisitorum nostrorum providentiâ, ne in regulam offenderetur Canonicam vulgaria hujusmodi in S. Scripturam commentaria interdicentē, à quà tamen excipi meruit Teresiæ commentarius, nec facilè ullius alterius: cujus rei author est Franciscus à Sancta Maria lib. V. *Histor. Carmel. Discalceatorum* capite XXXVIII. qui tamen hanc Gratiani relationem pæne improbat parum verisimile existimans cecidisse in mentem alicujus ex iis, qui Teresiæ ministraverunt in re animæ, viris doctissimis ac prudentissimis consilium hoc sic præposterum & importunum: cùm præterea ex verbis ultimis

scrip-

scripturæ hujus haud obscurum sit non ulterius procedere Teresiam voluisse.

Vnos Versos *de la Santa Madre nacidos del fuego del amor de Dios, que en si tenia*. Antverpiæ edidit Muretus.

Siete *Meditaciones sobre el Padre nuestro acomodadas a los dias de la Semana*. Leguntur quoque in editione Antverpiensi, imo & in antiqua Matritensi anni 1615. *Conceptuum super Cantica*.

Las *Cartas*; duobus tomis. Hæ primùm Cæsaraugustæ typis editæ sunt anno 1658. duobus tomis in 4. quibus *Notas* utilissimas addidit D. Ioannes de Palafox & Mendoza Oxomensis Episcopus. Prodierunt iterum Matriti 1663. apud Ioann. de Valdes. Italicè has Epistolas vertit D. Horatius Quaranta, vir eruditus, Consultor sacræ Congregationis Indicis, atque Romæ edidit apud Iacobum Fei 1660. in 4.

Omnia hæc Sanctæ Virginis opera, inclusis etiam *Epistolis*, prodierunt ultimò Antverpiæ 1661. Cujus de rebus gestis vitę illius authores consulendi sunt. Hispanos scilicet, qui vernaculâ linguâ scripserunt, notos habemus Franciscum de Ribera Iesuitam & Didacum de Iepes Hieronymianum Episcopum Tirasonensem (quam Iulius Cæsar Braccinus Italicè loqui fecit atque edidit Romæ 1623. apud Andream Feum & Neapoli apud Franciscum Thomasium 1653. 4.) Italicè hanc descripsit Ioannes Franciscus Bordonius, qui & opera convertit in eamdem linguam. Quæ ipsa *Vita* Italica Bordonii Latina facta est ab Antonio Cerbechio Eremita Augustiniano. *Compendium* item ejusdem *Vitæ* Taurini editum fuit 1612. in 8. authore Ioanne Ant. Perotto S. T. M. Carmelita, Taurinensi sacræ Scripturæ diu Professore; cujus *De Pedemontanis Scriptoribus* commentantes Franciscus Augustinus ab Ecclesia & Andreas Rossetus meminerunt. Edidit quoque versibus elegantissimis *La Beata Teresa*, scilicet ejusdem res gestas, Ioannes Vincentius Imperialis nobilis Genuensis, cujus operis tam Raphaël Sopranus, quàm Michaël Iustinianus Abbas amicus noster in libris suis *De Liguriæ Scriptoribus* mentionem fecerunt. Latinè hoc argumentum tractavit Ioannes a Iesu Maria Carmelitarum reformatorum sodalis, & post eum Aubertus Miræus Canonicus Antverpiensis. Opera quoque ipsa universæ jam ferè nationes Europæ vulgari uniuscujusque sermone loquentia sortitæ sunt; cùm & Latina extent Mathiâ Martino de Vaucquier Midelburgensi interprete Antverpiæ edita apud Ioannem Kimkium 1619. posteáque Coloniæ 1626. in 4. Italica etiam, uti nuper diximus, Ioannes Franciscus Bordonus dedit Archiepiscopus & Prolegatus Avenionensis, qui unà cum *Vita* Clementi VIII. P. M. nuncupavit. Singularia autem illa *Camino de perfecion* & *Castillo interior* dedit etiam Italicè F. Cosmus Gacci Canonicus S. Laurentii in Damaso Florentiæ 1605. in 4. apud Iuntas. Gallica etiam nescio quis fecit, quæ Parisiis edita scimus anno 1644. in 4. *Vitam* quoque Sanctæ Virginis, quam ipsa in literas retulit, & fortè alia ex ejus operibus Belgicè interpretatus est Elias à Sancta Teresia cum notis in aliquot obscuriora loca. Polonicè & Germanicè alii verterunt.

THEODORVS.

F. THEODORVS DE QVIROS, aliàs DE MATRE DEI, Gallæcus, ordinis Prædicatorum, ad S. Thomæ collegium Compluti sodalis, lector inde Artium Theologiæque in Manilensi Philippinarum insularum, ibidémque Sanctæ Inquisitionis Commissarius generalis, vir magnarum virtutum, & ecclesiastes clarus, scripsit.

Vida *del Alma*: sive de devotione Sanctiss. Rosarii. Manilæ primùm, deinde bis Mexici.

THEODOSIVS.

THEODOSIVS ENZINA, scripsit.

Ortografia Castellana. Pampilone 1603. in 4.

THEVTONIVS.

F. THEVTONIVS, sive THEVTONICVS, Lusitanus, Olissiponensis, Carmelita, rei Theologicæ doctrinâ, atque insuper metricæ artis laude, cùm viveret, clarus, scripsisse fertur.

Epigrammata de laudibus ordinis Carmelitarum.

Scriptorum illustrium ejusdem ordinis lib. unum, & si quæ alia. Florebat anno MDLXXII.

THOMAS.

F. THOMAS DE ACHORES, Dominicanorum fratrum provinciæ Castellæ sodalis, circa annum præteriti sæculi XXV. scripsit, Ioanne Marietâ teste,

De Recta scribendi ortographia.

F. THOMAS ALAX, sive LAIXA, Dominicanus, Barcinone professus hoc institutum, scripsisse dicitur (uti referunt domestici testes, author scilicet Hispani *Chronici* quartæ partis lib. III. cap. IV.) circa annum, quo florebat, MDLXXX.

In Epistolam D. Pauli ad Hebræos.

Locos communes adversus nostri temporis Hæreticos.

Antonius Senensis, Possevinus, Fernandez, Marieta rei sunt authores.

F. THO-

F. THOMAS DE ALBEINGA (malim ego ALBARENGA, quæ proprium gentis cognomen est) Lusitanus, Tertii ordinis S. Francisci, scripsit -

Sermones Quadragesimales. Olissipone anno 1618.

Considerationes super Dominicas post Pentecostem. 1620.

Lucas Vvaddingus in *Bibliotheca Franciscana*.

F. THOMAS DE ANTILLON, Aragonius Albarrazinensis, institutum Eremitarū S. Augustini Salmanticæ professus, circa annum MDCXXIV. suę Aragonensis provinciæ Præfectus, concionator celebris, vertit ex Lusitano -

Los Tratados *Quadragesimales de Fr. Antonio Feo Dominico*. Valentiæ apud Patritium Mey 1614.

De hoc agit Thomas de Herrera in *Historia Salmant. cœnobii*, & Vincentius Blasco in *Historia Aragoniæ regni* prima parte lib. V. cap. XXIIII.

F. THOMAS DE AQVINO, Bæticus, Dominicanus cœnobii Sancti Pauli Hispalensis urbis, dedit foras vulgari linguâ -

Explicacion *de la Fee*. Hispali anno 1644. item Latinâ -

De Instructione ordinandorum; in 8. Ibidem.

THOMAS BARNABAS, Canonicus, ut præ se fert, Antuerpiensis, si Hispanus est aut natalibus aut origine, certè scripsit Hispanè -

Dialogo *de la alegria del anima contra el temor de la muerte*. Conchæ apud Salvatorem Vides 1612. in 8.

F. THOMAS DE BEIRA, Lusitanus, ordinis Seraphici, edidit -

Considerationes literales & morales super Hieremiam. Olissipone 1633.

Lucas Vvaddingus De *Scriptoribus ordinis Sancti Francisci*.

F. THOMAS BRAVO DE MENDOZA, Segoviæ natus, Cisterciensis, dum monasterio præesset Virginis Deiparæ *de Sandoval* nuncupato, scripsit -

Invencion *felicissima de la cabeça del divino Hierotheo hallada a cinco de Abril del año de MDCXXV. en el monasterio de Nuestra Señora de Sandoval de la Orden del glorioso Padre S. Bernardo*. Pinciæ 1625. in 4.

F. THOMAS DE BRITO, Lusitanus, ordinis Sancti Francisci, edidit, Lucâ Vvaddingo teste de *Scriptoribus Franciscanis*,

Postillam de communi Sanctorum. Item -

In Evangelia Quadragesimalia: quæ incipiunt - *Tempus occidendi & tempus sa*nandi. De ætate, quâ vixit, nihil addidit.

THOMAS (populari immutatione THOME) CANO, in Fortunatis Insulis natus, incola verò Hispalensis urbis, conscripsit -

Arte para *fabricar, fortificar y aparejar naos de guerra y merchante*. Hispali 1611.

D. THOMAS CARLEVAL, Beaciensis, non literas humaniores tantùm curiosè didicit, sed & docuit in patriæ urbis gymnasio, quo ad seriores disciplinas paratior accessit, Philosophiam nempe ac Theologiam, maximéque Iurisprudentiam, cujus professione censeri voluit, indéque honores expectare. Igitur post causarum advocationem exercitam, inter Neapolitani supremi Concilii Iustitiæ Senatores an. MDCXXVI. cooptatus, eleganter scripsit, doctéque -

Disputationum Iuris variarum ad interpretationem Regiarum legum Regni Castellæ &c. tomum primum; qui est *de Iudiciis*, duásque partes continet, quarum prior Neapoli ex officina Aegidii Longi 1634. posterior verò ex Francisci Hieronymi Collignii 1641. in folio prodierunt; deinde Matriti post priores editiones regiis typis an. 1656. in folio, Venetiis anno 1660. in folio, tandémque Lugduni sumptibus Laurentii de Anisson 1668. Hujus operis non ultima laus est, quam affirmanti Thomæ authori credere debemus, omnia illum testimonia, quibus utitur, in fontibus vidisse. Raram dixeris in juris practici lucubrationibus avem, nigróque cygno simillimam.

Naturalem Philosophiam se scripsisse affirmat ipse in præcedentis operis lib. I. tit. I. disputatione II. questione I. num. 33.

Decessit e vivis Neapoli XXV. Septembris anni MDCXLV.

F. THOMAS DEL CASTELLAR, Dominicanus, cœnobii Puigcerdanensis in Cataloniæ montanis alumnus, ad Indos Novæ Hispaniæ profectus studio incensus eorum salutis, tum concionibus & exercitiis aliis Apostolici muneris, tū scriptis susceptū promovit opus. Edidit namque Latinâ linguâ.

Historiam ac progressus Provinciæ Mexicanæ ordinis Prædicatorum: quam quidem ad manum sibi, cùm scriberet ejusdem argumenti librum Hispanicum, fuisse Augustinus Davila testatur est.

Typis verò excusum extat opus alterum hoc titulo notatum -

Triunfo *de los Martyres de las Indias de la orden de Predicadores*; circa annum MDLXXX.

Diagum in *Historia Prov. Aragon.* libro II. cap. XCIII. Fernandez, Davilam laudatum authores habeo.

THOMAS DEL CASTILLO OCHOA ex opp. *La Calahorra* Marchionatus *del Zenete* regni

regni Granatensis Accitanæ dioecesis, Medicus Doctor Granatensis magnæ apud cives suos existimationis, scripsit -

De Venenis. Granatæ 1645. in 4.

D. THOMAS DE CASTRO, author laudatur cujusdam libri sic inscripti -

Antidoto *unico de daños publicos*. Antiquariæ 1648.

Forte idem est, alio licèt titulo insinuatus mihi,

Remedios *espirituales y temporales para preservar de peste*. Ibidem eodem anno.

THOMAS DE CEBALLOS, edidit-

In Titulum. C. De Spectaculis, Repetitionem. Salmanticæ 1626. in 4.

THOMAS CERDAN DE TALLADA, Setabensis, (quod oppidum *Xativa* est in Valentino regno) genere prognatus nobili, juris Doctor, causidicinam in regia istius urbe plures annos exercens, majoribus se se dignum ostendit: quæ quidem adeptus est, in regium ejusdem urbis & regni Advocatum fiscalem, exindéque in Senatorem cooptatus. Hujus sunt -

Visita *de Carcel y de los presos*. Valentiæ 1574. in 4. apud Petrum de Huete.

Verdadero *gobierno de la Monarquia de España tomado por su propio sujeto la conservacion de la paz*. Ibidem apud viduam Petri de Huete 1581. in 8.

Veriloquium; *en reglas de estado segun derecho divino, natural, canonico y civil* &c. Ibidem 1604. in 4. nisi idem cum proximè antecedenti opus sit, recoctum tamen.

In aliquot Valentiæ Foros commentaria, tribuit ei Petrus Augustinus Morla in *Emporii Iuris* proæmio.

Ejusdem *Arborem Iurisdictionem* laudant Valentini.

F. THOMAS DE CHAVES, ordinis Prædicatorum, collegit ex schedis summi viri Francisci Victoriæ pariter Dominicani, alumnus ipse Stephanianæ ad Salmãticã domus,

Summam Sacramentorum Ecclesiæ; cui accesserunt multæ quæstiones ex Sanctorum Conciliorum decretis. Pinciæ 1561. 8. Venetiis 1579. in 12. Antuerpiæ 1586. 1594. & 1610. in 12.

Transtulit hanc de Latino in vulgarẽ Italiæ sermonem Franciscus Tarvisinus, proprio nomine Turcius, Carmelita, cùm alias, tum Venetiis apud Petrum Deuchinum 1575. in 4. publicatam.

Claruit circa annum MDL.

THOMAS CORREA, Lusitanus, Conimbricensis, Panhormum priùs, hinc Romam deinde Bononiam adeptus fuit suæ virtutis theatrum. Insignis enim Rhetor & Poëta in eloquentiæ laude unum aut alterum parem, superiorem verò habuit neminẽ. Tempore, quo M. Antonius Muretus Romę docebat, ipse in eodem gymnasio Romano, quasi in æmulationem præstantissimi illius viri, simile docendi munus magna cum laude exercuit: insupérque feriatis diebus in alio fratrum Dominicanorum gymnasio tunc recèns excitato de rebus curiosissimis summa verborum ac sententiarum elegantiâ & concinnitate disserere solitus fuit. Iesuitarum sodalitio, cui adscriptus vixerat, olim relicto aversum ab iis animum, qui in collegio Romano humaniora studia profitebantur, viris eruditissimis semper ostendit. Demum evocatus à Bononiensibus magno stipendio apud eos in celeberrimo gymnasio humanas, uti vocant, literas docuit, ibidem extinctus. Reliquit hæc sui monumenta formis edita;

In Librum de Arte Poëtica Horatii explanationes. Venetiis apud Franciscum de Franciscis 1587. in 8.

De Eloquentia libros V. ad Senatum Bononiensem; imò ad Scipionem Cardinalem Gonzagam. Bononiæ 1591. in 4.

De toto eo Poëmatis genere, quod Epigramma vulgò dicitur, & de iis quæ ad illud pertinent, libellum. Venetiis per Franciscum Zilettum 1569. in 4. *De Epigrammate* simpliciter præfert editio Bononiensis 1590. in 4. ad eumdem Cardinalem.

De Prosodia & versus componendi ratione, libellum.

De Elegia alterum. Bononiæ 1590. in 4.

Orationem in Rom. sapientię gymnasio habitam *De Antiquitate dignitatéque Poësis & Poëtarum differentia*: ad Ludovicum de S. Francisco Minoritam ab hoc editam in suo *Globo Canonum & arcanorum linguæ Sanctæ* pag. 674.

Orationes varias; præcipuè illam, quam *in funere* dixit summi viri *Martini ab Aspilcueta Navarri in æde Sancti Antonii Lusitanorum III. Kal. Iul. MDLXXXVI.* quam Romæ edidit Iacobus Tornerius eodem anno in 4. quámque in vulgare Italiæ idioma transtulit Mercurius Landrevilla: item aliam quam *ad Sixtum V.* habuit *Romæ IV. Kal. Augusti MDLXXXV. nomine Magni Magistri ordinis S. Ioannis, obedientiam præstante Fr. Francisco de Astorch Sacravillæ domino & sororis magni magistri filio*. Hæc ibidem eodem an. prodiit apud Valer. Passinum in 4.

Logicam prætereà, & nescio quas *Eloquutiones* adjungit Hieronymus Ghilinus volumine secundo vulgari linguâ scripto *Degli Huomini letterati*: qui & Ioannes Nicius Erithreus, hoc est Ioannes Victorius de Rossis, prima *Pinacothecæ* parte Corream nostrũ elogiis suis ornaverunt.

Obitus diem sepulchralis docet lapis in S. Martini majoris fratrum Carmelitarum Bononiensi æde, quem Ghilinus excripsit.

D. M. Q.

D. O. M.
Thomæ Correæ Conimbricensi
Civi Romano
Oratori summo, Poetæ eximio
Panhormum, Romam, Bononiam
Ad primas humaniorum literarum cathedras adscito
Octavius Bandinus Bononiæ Prolegatus
Amicus & heres
Funus curavit, monumentum posuit.
Vixit annos LVIII. menses X.
Obiit V. Kal. Februarii MDXCV.

In Bibliotheca Ambrosiana Mediolanensi asservatur M.S. *Censura* quædam Horatii Zopii *in quædam Thomæ Correæ Epigrammata*: uti legitur in hujus catalogo. Anonymi quoque *Dialogus* alicubi superest, *An rectè versus monosyllabis verbis claudatur & quibusnam*, adversus Corream nostrum; cujus operis meminit Philippus Labbæus in *Biblioth. MS.* pag. 68. Honorius Dominicus Caramella Siculus in *Sacra Romana Purpura & Musæo Poëtarum* hoc disticho & elogio donatum eum voluit,

Vincere te multos opus esset carmine, quando
Non nisi victores carmine concelebras.

Thomas Correa multa conscripsit epigrammata super Victoria Naupactica, in qua de Turcis triumphatum est sub Pio V. Pont. Max. Hæc ille.

F. THOMAS DA COSTA, ordinis Prædicatorum provinciæ Lusitaniæ, Ecclesiastes insignis, edidit -

De Tropis Sacræ Scripturæ.

Claruit circa annum MDL. Alph. Fernandez ex *Chronico provinciæ Lusitaniæ.*

D. THOMAS DE CVENCA, Salmanticæ ad S. Bartholomæi togatus sodalis, scripsisse dicitur -

De Inquisitione Tractatum.

F. THOMAS DAOYZ, Dominicanus, edidit in collegio S. Thomæ Matritensi, docens in eo Theologiam,

De la disposicion *que se debe tener para el uso y frequencia del Santissimo Sacramento*. Matriti apud Alph. Martinum anno 1613. in 8.

F. THOMAS DE ESPINOSA DE LOS MONTEROS, adsumpto forsan patriæ nomine, Franciscanus, in Gallia opus confecit, forásque edidit a Ioanne Aurato Poeta magni nominis epigrammate quodam Latino simul edito commendatum; nempe ex Plutarcho in compendium redacto;

Heroicos *hechos y vidas de Varones ilustres asi Griegos, como Romanos, resumidos en breve compendio.* Parisiis 1576. in 4. typis Francisci de Prato.

F. THOMAS DE FARIA, Olissiponensis, e sacra Carmeli familia provinciæ Portugalliæ, quam primùm ab an. MDXCVIII. indéque iterum post Vlissiponensis domus præfecturam ab anno MDCVIII. fuit moderatus, trium linguarum Hebraicæ, Græcæ, atque Latinæ in paucis peritus fuisse dicitur; divinâ, humanáque literaturâ, subtilitate ingenii, memoriæque mirabilis laude eximius. Nempe his dotibus, & vitæ potissimùm innocenter anteactæ meritis, dum Lusitanis præesset sodalibus, Targensis in Africa, ut credo, Pontificatus titulum adeptus est; clarus ad posteros Ludovici Camoësii Lusitanorum Poëtarum Coriphæi *Lusiadum* è vernaculo in Latinum carmen interpretatione, quæ prodiit hac inscriptione,

Lusiadum libri X. Olissipone 1622. in 8. Reliquit inedita, sed facultate superiorum instructa ad publicationem,

In Libros Sententiarum, duo volumina; quæ asservari in cœnobio Vlissiponensi refert in libro suo *de Palmitibus vineæ Carmeli*, qui in bibliotheca Transpontinæ ædis Romanæ visitur manu exaratus, Augustinus Viscarrettus ejusdem ordinis Carmelitarum.

Decades item historiæ *rerum sui temporis*: quarum meminit Georgius Cardosus in *Agiologio Lusitano* XXXI. Martii pag. 374. & XXIX. Iunii lit. d. & v. Aprilis pag. 440. & alibi sæpè.

THOMAS FERNANDEZ DE MEDRANO, verus author est libri-

Republica mixta, inscripti; quem filius Ioannes Ferdinandi à Medrano edidit, de quo sub ejus nomine loquuti sumus.

THOMAS FERRER DE ESPARZA, Medicus Doctor Albarracinensis, scripsit-

Tratado *de la facultad medicamentosa que se halla en la agua de los baños de Teruel en el reyno de Aragon*. Cæsaraug. apud Petrum Verges 1634. in 8.

F. THOMAS FRANCES DE VRRVTIGOYTI, Cæsaraugustanus, ordinis Minorum provinciæ Aragoniæ. Didaci Barbastrensis Episcopi, & aliorum ecclesiasticâ dignitate ac literis spectatorum germanus frater, foras dedit *Quadragesimalia* duo volumina his titulis,

Contra *la Peste del vicio remedio en el desengaño*; sive conciones per totam Quadragesimam. Cæsaraugustæ duobus tomis 1653. Item aliud ejusdem argumenti sic nuncupatum -

Muerte *de Iezabel en las ferias maiores de la Quaresma*. Ibidem 1658.

Idea de la Prudencia, *alivio de la fortuna, sentencias de Seneca ponderadas.* Ibidem 1660.

Vida y muerte *prodigiosa del Ven.* P. Fr.

P. Fr. Pedro Selleras. Ibidem anno 1664. Latinè verò -

Sanctorale Apostolicum & Seraphicum. Lugduni 1664. apud Philippum Borde & socios.

Certamen scholasticum, expositivum argumentum pro Deipara continens, quæ de instanti Conceptionis possunt controverti stylo scholastico & positivâ speculatione. Lugduni apud Philippum Borde & socios 1660. in folio Parata habet alia duo ejusdem operis volumina,

Certaminis nempe *scholastici, expositivi argumenti pro Deipara, tom. II. sex disputationes continentem de Virginis misteriis, Nativitate, Præsentatione, Matrimonio, Annunciatione, Parturitione & Martyrio juxta crucem*.

Certaminis item *III. tomum tribus disputationibus disserentem de Morte Virginis, de Resurrectione, & de consumata glorificatione*. Item -

Scholasticas & morales Disputationes de sacramentis; uti retulit ipse Thomas P. Francisco Haroldo amico nostro *Franciscanorum Annalium* continuatori, cùm Romam ad comitia ordinis generalia sexto ab hinc anno, scilicet MDCLXIV. venisset.

THOMAS GARZIA, scripsit -

Cancionero *de Nuestra Señora*. Barcinone 1606. in 16.

F. THOMAS GOMEZ, in oppido *Coca* veteris Castellæ ac diœcesis Segoviensis natus, Cisterciensis monachus cœnobii Nucalensis, Philosophiam Theologiámque domesticos septem annis docuit, Visitatori seu Præfecto generali a secretis, idémque aliquando Visitator generalis fuit anno MDCLIII. creatus, unáque Concionator generalis. Variis in cœnobiis Abbatem gessit, & cum Valdignæ monasterium Valentini regni visitaret Apostolicâ facultate instructus, infectâ adhuc re obiit Barcinone an. MDCLXVIII. Scripsit olim -

Reformacion *del Canto llano*; ex schedis Petri de Vreña ejusdem ordinis, ut annotavimus in istius elogio. Matriti anno 1649.

La Regla *de S. Benito en Castellano con notas*. 1647.

Imperfectum item relictum à Francisco Vivario ejusdem domus & instituti opus absolvit & emisit in publicum -

De Veteri Monachatu & regulis monasticis; duabus partibus. Lugduni apud Philipppum Borde & Laur. Arnaud. 1662. in folio. Quarum prior tota Vivarii est, posteriórque usque ad §. III. cap. V. lib. IV. Reliqua usque ad totum VI. & ultimum librum Gomezii sunt: qui & *De Monachatu Occidentis* huic operi intacto promisit commentationem.

F. THOMAS DE HERRERA, Didaci de Herrera & Annæ Fernandez de Azevedo filius anno decursi sæculi LXXXV. Medinæ-campi natus, Eremitarum S. Augustini familiæ agregavit se in æde Philippo Apostolo sacra Matritensi sæculari anno sexcentesimo; profecitque sub Augustino Antolinez sodali Theologicas literas per id tempus Salmãticæ magna cum laude profitente. Quas ipse docuit integris non minùs XII. annis in Complutensi collegio. Hinc Augustini Spinolæ S. R. E. Cardinalis, cùm Granatensis, tum Compostellani Antistitis, undecim aliis annis lateri adhæsit Christianas ejus confessiones excipiens, Theologicorúmque eidem consiliorum author. Quócum in Italiam profectus Leoni Allatio *Apes Vrbanas*, hoc est Scriptores omnium gentium, qui Romæ ab anno MDCXXX. usque ad totum XXXII. visi sunt, colligenti laudandum se operum causâ editorum aut saltem edendorum præbuit. Suis deinde restitutus Salmantinam priùs domum, deinde & provinciam integram administravit; vir ob eruditionem non vulgarem, illustrandæque rei domesticæ impensam quamplurium annorum industriam, quas dotes adornabat gravibus, veréque religiosis moribus, ingeniique modestiâ, suæ Augustini familiæ nunquam pœnitendus. Scripsit Latinè -

Alphabetum Augustinianum, in quo præclara Eremitici ordinis germina, virorúmque & fœminarum domicilia recensentur. Matriti 1644. in folio.

Bibliothecam S. Augustini, tribus libris Sancti Doctoris vitam, laudes & scripta complectentem; duobus tomis. Hanc perfectam reliquisse dicitur, cùm diem suum obiit; adhuc tamen latet.

Compendium Præsulum ordinis Eremitici. Matriti 1643. in 4.

Responsionem pacificam ad Apologeticum (Lucæ Vvaddingi) *de prætenso Augustiniano monachatu Divi Francisci*. Bononiæ 1635. in folio. Deinde & -

Clypeum Responsionis pacificæ ad defensionem Apologetici de prætenso monachatu Augustiniano S. Francisci. Matriti anno 1645. in 4.

Adornabat *Annales* sui ordinis: quorum tamen compositioni occupatus aliis renuntiavit, ut ab ipso met Matriti audivimus.

Hispanè etiam edidit -

Historia del Convento de S. Agustin de Salmanca. Matriti 1652. in folio.

Doctrina Christiana. Dertosæ 1623. apud Hieronym. Ghil.

Catalogo *de los Obispos de Tortosa*. M. S. cujus fidem operis fecit Michael Ioannes Vimbodinus apud Allatium, quódque ipse promisit edendum in *Historia Salmantinæ domus* jam laudata; ubi & in se recepit editurum -

Cata-

Catalogos Archiepiscoporum Hispalensium, Compostellanorum, Granatensium: Episcoporum item *Abulensium*, *Calagurritanorum, Carthaginensium, Caurienſium, Conchensiū, Giennensium, Legionensium, Malacitanorū, Pampilonensium*, *Placentinorum*, *Segoviensium*, *Seguntinorum*, *Silvensium*, *Tudensium*, *Valladolitanorum*, *Zamorensium*, *Palentinorum* & *Canariensium*: quod jam stadium cucurrit Aegidius Gonzalez Davila.

Publicavit viri clarissimi Ioannis Marquez libellum *De la vida del venerable Padre Fr. Alonso de Horosco*, ex officina quadam Matritensi anno 1648. obiitque tandem ferè septuagenarius ineunte anno MDCLIV. in Matritensi domo Philippi Apostoli.

THOMAS HVRTADO, Toletanus, ex religiosa familia Clericorum regularium Minorum, sacram Theologiam docuit Romæ, nec non Compluti, Salmanticæque sodales. Hinc ad præposituram Hispalensis domus, post alia munera inter suos gesta, delatus, substitit in hac urbe amplissima, ubi auditus fuit magno cum plausu & fructu in quotidianis ferè concertationibus ac disputationibus Theologicis, nec minus ex cathedra in Academia docens, postquam primariæ delatæ ei sunt professionis sacrarum literarum partes. Doctrinam Angelici præceptoris, quam Dominicani sectantur, egregiè tutatus semper fuit verbo & conscriptionibus in publicum datis. Vigebat enim ingenio & eloquentiâ, literisque Theologicis non mediocrem Conciliorum & Canonum, Patrum ad hæc sanctorum & amœnæ antiquitatis lectionem adjunxerat. Docendo igitur & scribendo usque ad septuagenariam pervenit ætatem sublatus Hispali an. MDCLIX. Vivus edidit, edendáve reliquit-

Præcursorem Philosophiæ asseclam Aristotelis & D. Thomæ disputantem de Anima sensitiva, de sensibus internis, eorumdem actibus, officiis & effectibus. Antverpiæ an. 1641. in folio.

Præcursorem Theologum asseclam D. Thomæ disputantem de-

Supernaturalitate Entis.

Revivisecentiâ meritorum per pœnitentiam.

De augmento gratiæ & charitatis per actus remissos.

De intentione supernæ Beatitudinis: cui adhæret-

Digressio de qualitate intentionum.

Tractatus de Distinctione reali & perfectione essentiali donorum supernaturalium, tam comparatione factâ inter sese, quàm cum substantia, déque eorumdem causa morali.

Item Philosopho-Theologicè-

De Potentiis Animæ vegetativæ status innocentiæ Christi, Virginis Mariæ & Beatorum. Antverpiæ 1641. in folio apud Guil. Leestenium.

Tractatus varios Resolutionum moralium; duobus tomis. Lugduni apud Laurentium de Anisson 1651. folio.

Resolutionum moralium libros VI. De congrua sustentatione Ecclesiasticorum omnium, tam sæcularium, quàm regularium utriusque sexus; duabus partibus. Hispali apud Ioannem de Ribera 1659. In folio, deinde & Coloniæ 1661. fol.

Resolutionum moralium De Residentia sacra libros XII. duobus tomis. Lugduni apud Ioannem Ant. Huguetan & M. Ant. Ranaud. in folio.

Resolutiones ortodoxo-morales, scholasticas, historicas de vero, unico & proprio martyrio fidei sanguine Sanctorum violenter effuso rubricato, adversus quorumdam καινολογίαν de proprio martyrio charitatis & misericordiæ: quibus junguntur *Digressiones*-

De germana intelligentia quorumdam Canonum Illiberitani Concilii;

De variis tormentorum instrumentis & de martyrio per pestem;

De Chori ecclesiastici antiquitate, necessitate & fructibus;

De Coronis et tonsuris Gentilitatis, Synagogæ & Christianismi;

De Religione Nazaræorum;

De Restrictione mentali: omnia hæc Coloniæ typis Cornelii ab Egmont 1655. folio; scilicet adversus Theophyli Rainaudi librum *De Martyrio per pestem*: qui punctus valide ab hoc adversario in hoc tractatu, simúlque in alia Resolutione morali *De communione pro mortuis* reposuit Apologiam duplicem satyrico felle mixtam (ut erat vir ille eruditissimus acri calamo) scilicet sub nomine Leodegarii Quintini Hædui. Cui ut resisteret noster Hurtadus duplici telo armato, provocatus opposuit-

Antidotum duplicem contra duplex venenum, quod ex fonte Theophylino ebibit Leodegarius Quintinus Hæduus propugnante D. Didaco Sanchez del Aquila Doct. Theologo. Hispali apud Ioann. de Ribera 1557. in 8. nempe *Antidotum primam De Communione pro mortuis*, alteram *De vero Martyrio charitatis*.

Hispanâ linguâ dedit-

Chocolate, o, Tabaco si se compadecen con el aiuno. Matriti 1642. in 4. Editioni paratos reliquit-

Commentaria Apologetica in Summam Cajetani, in quibus ferè omnia principia moralia ex principiis D. Thomæ digesta proponuntur: itē-

Paralipomena Summæ Cajetanæ ex Summa Silvestrina decerpta, antiquorum tutata sententiis & à recentiorum oppugnationibus propugnata. Testis rei est in præfatione seu censura ad *Tractatuum variorum* priorem partem Petrus Quirosius ejusdem instituti.

F. THOMAS DE IESV, Bæticus, Beaciensis, commutatâ in hanc lustricâ suâ & fami-

familiæ appellatione Didaci sive Dia-Sanchez Davila, cùm anno LXXXVII. superioris sæculi nomen Pinciæ dedisset Carmelitarum reformatorum instituto, literis ingenium ita ornavit, ac dives reddidit, literas ita cum pietate sociavit, famularique ei adeo utiliter fecit, ut in fertilissima virorum cùm doctrinâ, tum vitæ ac morum integritate & sanctitate insignium familiâ æquales sibi paucissimos agnoscat. Novus adhuc inter sodales, necdum votis obstrictus consulebatur, probabatúrque à senioribus consilium proferens in domesticis rebus quibusque atque arduis. Aetatis justæ cùm esset, impositus fuit post alia, Castellanæ suæ provinciæ regimini; domósque fratribus in eremo fundavit primus, quò secedere possent ii, quos humanæ conversationis tædium, solitudinísque Deo intentæ amor ac desiderium cepisset. Italiam hinc veniens Paulo V. Pont. Max. adeo se probavit, ut ab eo existimatus sit ante alios idoneus minister deducendi in Galliam, Germaniámque Belgiumque sodalium provincias. Hujus tamen præcipuam laudem in monumentis, quæ vivus edidit, iisque æternùm duraturis, libenter ponimus, quæque mysticæ totius sapientiæ ac moralis Theologiæ penu dixeris locupletissimam. In his agmen ducit-

Thesaurus sapientiæ divinæ in Gentium omnium salute procuranda, Schismaticorum, Hæreticorum, Iudæorum, Sarracenorum, cæterorúmq; infidelium errores demonstrans, impiissimarum sectarum, maximè orientalium, ritus ad historiæ fidem XII. libris enarrans, errores ad veritatis lucem confutans. Antverpiæ 1613. in 4. operariis Evangelii, qui ad faciendum opus per varias orbis oras ab Vrbe emittuntur verè thesaurus. In hunc *Notas* quasdam ab Romano Equite Petro à Valle peregrinationibus suis & libris sat noto, expectari fecit Leo Allatius, cùm *Apes Vrbanas* scribebat, quæ nondum emissæ sunt in publicum.

Stimulus Missionum, sive de propaganda à Religiosis per totum orbem Fide. Romæ anno 1610. in 8.

Methodus examinandi & discernendi spiritualem animæ profectum. Coloniæ apud Bernardum Gualterum 1623. in 16.

Divinæ orationis, sive à Deo infusæ methodus, natura & gradus; libris IV. Antverpiæ 1623. in 8. ex officina Plantiniana.

De Contemplatione divina. Ibidem anno 1620. 8.

Speculum Religiosorum. Ibidem 1625. in folio.

Commentaria in Caput, Non dicatis XII. quæstione I. Cap. Monachi, & Cap. Cùm ad monasterium, De statu monachorum, hoc est, de Paupertate regulari; cui adjungitur-

Expositio in omnes ferme Regulas Sanctorum Basilii, Augustini, Benedicti, Francisci, & aliorum, præcipuè in Regulam primitivam Carmelitarum. Antverpiæ apud Gerardum Volschatium 1617. in folio.

De Præsentia Dei, opus Thomæ nostri laudat Emmanuel Romanus in *Elucidationibus Carmelitanis*.

De Visitatione Religiosorum, an ejusdem sit, quæro. Prodiit quidem id Duaci 1634.

Necnon vulgaria hæc-

Practica de la viva Fee de que el justo vive y se sustenta. Bruxellis 1617. Hanc vertit Gallicè Cyprianus à Nativitate Virginis ejusdem instituti, edidítque Parisiis 1644. Latinè alius Coloniæ 1618. in 12.

Compendio de los grados de Oracion por donde se sube à la perfecta contemplacion, sacado de las obras de Santa Teresa. Romæ 1610. in 4.

Tratado breve de la Oracion mental. Matriti apud Ludovicum Sanchez 1615. in 8. Valentiæ apud Michaëlem Sorrollam an. 1623.

De la Antiguedad y Santos de la orden de Nuestra Señora del Carmen y de los especiales privilegios de su Cofradia. Salmanticæ apud Andream Renaut 1599. in 4. Ejusdem *Notas* ad Petri Lucii *Bibliothecam Carmelitanam* nostro tribuit in *Elucidationibus* suis suprà laudatis Emmanuel Romanus.

Decessit Romæ anno MDCXXVII. quem viri excellentes Emmanuel Rodriguez & Franciscus Suarez *virum doctissimum & religiosissimum*, Petrus Vvastelius tom. II. *Vindiciar. Ioann. Hierosolym. longè doctissimum & ad ardua egregium ducem*, Iacobus Salianus in *Annal. veter. testam.* ad an. MMMCXXXIX. numero 45. *doctrinâ clarum & pietate egregium*, alii aliis laudibus appellant: quorum plures in unum collegit Fr. Thomas Aquinas à S. Iosepho in *Dissertatione Historico-theologica de Patriarchatu Eliæ* parte II. sect. IV. §. III.

F. THOMAS (vulgo THOMÉ) DE IESV aliàs DE ANDRADA, Lusitanus, nobili genere natus, nobiliorem religiosæ vitæ statum inter Augustinianos Eremitas Conimbricæ amplexus, postquam Novitiorum, ut vocant, domum Olisipone, atque Pennafirmæ cœnobium rexisset, nec non & provinciam integram censor lustrasset, in comitatu Sebastiani Regis pars fuit infœlicissimæ illius Africanæ expeditionis, ex qua tamen opimos ipse fructus veræ fœlicitatis, quæ in exhibendis egeno cuique propter Deum charitatis officiis posita est, collegit. A Mauris enim captus, asperriméque tractatus maluit tamen in captivitate remanens miseram illam servorum Ecclesiam spiritualibus fovere ac sustentare remediis verborum & operum, quàm Iolantæ Comitissæ de Linares sorori indulgentissimæ redemptionis pretium offerenti aures præbere, ac morem

rem gerere. Vir sanè eximiæ sanctitatis nunquam oblitus fuit, despexitve (quod de Iobo ait Gregorius lib. III. Moral. c. XVI.) *salutem aliorum, etiam si detentus ipse & oneratus malis & tribulationibus fuerit*. Imò dum in obscuro carcere aliquo tempore detineretur lumine tantùm eo adjutus, quod transmittebant januæ rimulæ, pietatis illud plenum elucubravit opus de Christi Redemptoris vita & morte, cui vernaculum hunc titulum fecit Lusitanæ suæ, quâ id scripsit, linguæ,

Trabalhos de Iesus; duobus tomis, quorum prior anno 1602. posterior autem 1609. Olissipone prodierunt. Quartam hujus operis partem imperfectam ab authore relictam absolvisse dicitur Hieronymus Romanus ejusdem ordinis. De tertia nullus loquitur. Hoc deinde fuit opus in Castellæ proprium sermonem a Christophoro Ferreira Sampaio versum, editúmque Cæsaraugustæ apud Ioann. de Lanaja 1624. in 4. & 1631. in 4. Gallicè quoque & Italicè legi ait Georgius Cardosus statim laudandus.

Oratorio sacro de Soliloquios de Amor divino, & varias devoções a Nossa Senhora, Matriti 1628.

Instrucção *de Confessores & Penitentes*; quæ valde laudatur. Hinc Ferdinandus de Camargo *Tribunal* suũ *cõsciẽtiæ* deduxit.

Tratado *dos mysterios principaes de nossa santa Fee*: quem in Africa visum non parum attulisse opis Hebræis quibusdam Rabbinis ad renuntiandum antiquatæ suæ legi, & Christianam amplexandi, author est idem Cardosus.

A Vida *do Ven. Padre Fr. Luis de Montoia*: hanc scilicet, quam proprio nomine inscriptã Hieronymus Romanus publicavit Olissipone 1588.

Carmine valuit vernaculæ suæ linguæ. Certè enim Marochii a captivis Lusitanis bonâ Seriphii veniâ recitata fuit *de Vita Sancti Augustini* confecta ab eo *Comœdia*, quam se vidisse apud provinciæ Portugalliæ sodales, undique *Carminum sacrorum* volumen quoddam idem Cardosus refert.

Vitâ & charitatis ministerio functus est XVII. die Aprilis anni MDLXXXII. qui fuit captivitatis quartus, religiosæ autem professionis trigesimus octavus, ætatis verò LIII. Vitam ejus D. Fr. Alexius de Meneses conscripsit, quæ editioni Cæsaraugustanæ *Iesu Laborum* anni 1631. præfixa fuit: elogium verò Georgius Cardosus die XVII. Aprilis, cui notam addidit luculentiorem laudatis iis, qui Thomæ nostri memoriam posteris cum insigni commendatione propagarunt, admonitisque lectoribus, ne cum Philippo Elsio in *Encomiastico Augustiniano* & Thoma de Herrera in *Alphabeto* non eidem homini *Jesu labores* & *Oratorium sacrum* tribuant.

F. THOMAS IORDAN, ordinis Minorum, in cœnobio Cæsaraugustæ urbis scriptam reliquit

Historia *de la fundacion del convento de S. Francisco de Çaragoza, donde trata de la venida de los primeros Religiosos que embiò san Francisco a España*. M. S. vidit Didacus Murillo, ut in *Historia urbis Cæsaraugustæ* docet.

THOMAS DE ITUREN, Navarrus gente, at professione Iesuitarum sodalis, doctus vir atque pius, edidit sub nomine Thomæ Pii (ut in *Bibliotheca Societatis* lego)

Commentarios in Primam partem S. Thomæ. Matriti 1619. in folio.

Obiit in Toletana domo, quam Præpositus administrabat, ætatis annum septuagesimum quintum agens, nostræ redemptionis MDCXXX.

THOMAS DE LEON, Iesuitarum sodalis, quamvis domo Hibernus, jure quidem huic Hispanorum ordini inseritur. Puer enim ductus â parente in Hispaniam inter nos literas didicit, ingenium excoluit, religiosæ vitæ conditionem elegit, perpetuóque mansit, vir in Theologia, quæ ab scholis habet appellationem, quámque in collegio S. Pauli Granatensis plures annos docuit, in ea, quæ mores informat, & quæ divinarum scripturarum mysteria exponit, in paucis clarus, Græcæ, Hebraicæ, Arabicæque linguarum, studiorúmque humanitatis, integríque artium & scientiarum orbis eruditione præstans, ad scribendum has dotes attulit, insignémque modestiam, & styli ornatum. Athanasius Kircherus in *Oedipi* sui *Aegyptiaci* secundo volumine classe XI. §. V. *linguarum orientalium & abstrusioris doctrinæ veterum exploratorem* appellat *eximium*, occasione datæ ad se ab eo epistolæ, quâ apotelesma quoddam magicum, & alterius, quâ inscriptiones quasdam Arabicas Thomas noster ei communicavit non sine judicio suo hæc super addito. Dedit, cùm Gadibus olim humaniores literas in collegio doceret

Leccion *sacra en la fiesta celebre que hizo el collegio de la Compañia de IHS. de la ciudad de Cadiz en hazimiento de gracias a Dios Nuestro Señor por el cumplimiento del primer siglo de su sagrada Religion*. Hispali apud Lyram 1640. *in* 4.

Parabat, cùm Granatæ olim circa annum MDLIII. simul versaremur, plura abstrusioris literaturæ; intérque ea

In Libros Machabæorum commentaria.

F. THOMAS DE LIMA, Bæticus, ordinis Prædicatorum illius provinciæ, edidit, quod â domesticis accepimus,

Historia *y antiguedades de Cadiz*.

THO-

THOMAS LOPEZ, Lusitanus, edidit patriâ linguâ -

Relacion *del viage que hizo a la India el año de MDII.* Baptista Ramnusius inseruit *Indicis* suis *Relationibus* Italicè translatam.

THOMAS LVDOVICVS DE VICTORIA, si noster est, edidit in re musica -

Sacras Canciones de præcipuis anni festis quatuor, quinque, sex, octo, & duodecim vocum. Francof. apud Steinium 1602.

F. THOMAS MAIOR, aliàs DE SPIRITV SANCTO, patriâ Setabitanus (*Xativa* est urbs regni Valentiæ satis nota) religione Dominicanus, insignis operarius Evangelicæ propagationis in oriente, scripsit Binondoci in Iaponiæ regno, ut suspicor, notis Sinicæ linguæ -

Symbolum Fidei; sive hujus tituli librum.

De Rosario Deiparæ Virginis. De eo Fernandez in *Ecclesi. Hist.* lib. II. cap. XXX. & *De Scriptoribus Prædicatorum familiæ*: quod postremum cùm scriberet, in vivis noster agebat adhuc inter Iapones. Episcopus quoque Monopolitanus in *Hist. ordinis Prædicat.* IV. parte circa ann. MDCXV.

F. THOMAS DE MALVENDA, Setabi apud Valentinos piis atque honestis ortus parentibus anno MDLXV. postquam Latinas literas & Philosophiam à Dominicano quodam sodali, linguarum autem Hebraicæ Græcæq; exactissimam peritiã αὐτοδίδακτος in patria urbe didicisset, Prædicatorum fratrum instituto se apud Lombajenses, cùm primùm esset justæ ætatis factus, obligavit. Ibi Artes, ut vocant, mox & Theologiam docuit, & hanc toto decennio, studiis verè immersus, laboréque indefessus; quod robustæ cujusdam, in breviori quantumvis statura, nervosa tamen & compacta, perpetuæque valetudinis beneficio alicubi acceptum ipse refert. Quædam hoc tempore nata opuscula inter scholasticas recitationes varii argumenti hominem satis commendaverunt. Præcipuéque datæ ad Cæsarem Cardinalem Baronium octo jam operis magni partibus in lucem emissis celebrem sæculari anno litteræ de iis, quæ tam in *Annalium* libris, quam in *Martyrologii* jam pridem editi ejusdem *notis* non omninò sibi placerent, Dominicanos Romæ habitantes, atque adeo ipsumBaronium sollicitaverunt, ut ejus doctrinæ virum ex angulo isto Lõbajensi ad se in lucem Vrbis & orbis advocarent. Romæ is positus ad Sanctæ Mariæ super Minervam, Isidoróque Aliagæ socio Magistri generalis Prædicatorum eâ ex tunc charitate adhærens quæ ab hoc tempore in individuam vitæ cõsuetudinem ivit, ejusdem Magistri generalis, qui tunc erat Hieronymus Xaverrius, præcepto, auspiciísque volumen *Missale, Martyrologium, Breviariúmque* horarum librum ritus Dominicani recognovit, Pontificiáque authoritate firmata hæc omnia editioni maturavit, quæ facta est anno MDCIII. in cujus præliminari epistola Xaverrius ipse suam authori laudem hujus laboris non invidit. Anno sequenti *De Antichristo* librum in Hispania olim elaboratum, & post alterum annum *De Paradiso* scriptum calamo currente commentarium in eadem urbe publicavit. Cujusmet anni pensum bimestre fuit *Bibliothecæ veterum Patrum* commendata ei per Indicis (ut vocant) sacros purpuratos Patres recognitio; unde quâ scriptorum eâ comprehensorum quisque auctoritate, aut loco censeri debeat, doctrinæque genus atque ætas, observatione Thomæ nostri, in Romanum Indicem, qui Ioannis Mariæ Brassichelensis S. Palatii Magistri nomine prodiit anno MDCVII. conjecta sunt. Easque ipsas *Annotationes* in *Bibliothecam* à se anno MDCV. recoctam Parisiensis Typographus admisit. Conscribebat hoc ipso tempore Præfecti ejusdem generalis jussu *Ordinis* sui *Annales*: sed quos ad annum usq; MCCXLVI. dumtaxat cùm perduxisset, non sine gravi causa imperfectos à se relictos voluit alicubi testatum. Mansit in Vrbe ad annum hujus sæculi octavum; quo Isidorus Aliaga Præfectus creatus Aragoniæ provinciæ vices ipsius Thomam gesturum ad nos detulit. Quo ipso Aliagâ in Pontificatum Albarrazinensem allecto, concessit ad Valentinos, filios inter ejus cœnobii, quod in primaria urbe sodales habitant, ritu familiari cooptatus. Nec tamen licuit ei hoc in loco sibi diù vacare, quin opus haberet in Curiam Regis pergere, ipsâ sui famâ, Bernardóque Roxio Sandovalio Toletano Antistite, sacræque Romanæ Ecclesiæ Cardinali summo rerum fidei apud nos arbitro eum evocante, qui unà cum aliis tribus viris lectissimis *Indicem librorum prohibitorum atque expurgandorum* efformaret. Hanc utique Spartam pro virili sua egregiè adornavit, CCCXXVI. libros censione lustratos in medium conferens. Quo opere absoluto atque edito rediit Valentiam; ibique cõmoratus est inter suos, quousque Aliaga ex Albarrazinensi, Dertusanóque Episcopo, ejusdem regiæ urbis Archiepiscopus renunciatus in ædes suas eum transtulit perpetuum sibi comitem & convictorem futurum. Otio isto gnaviter usus, cùm *De Antichristo* librum locupletiorem fecit, atque iterum edidit, tum breviora *Commentaria in totam Scripturam* agressus fuit strenuè, & prosequutus, ab anno scilicet XXI. hujus sæculi usque ad XXVIII. qui vitæ extremus eidem fuit & climactericus. Hujus namque die VII. Maji mensis ritè expiatam susceptione vivificæ hostiæ animam Deo reddidit, subjecta his *commentariis* propriâ

priâ manu his diebus annotatione, qua se in Ezechielis explicando capite decimo sexto allaborantem ad meliora vocatum refert. Acerrimo fuit ingenio, totiúsque sacræ, ac profanæ literaturæ capaci, prompto & acri judicio, memoriâ singulari: doctrinæq; insigne meritum religionis ac pietatis curâ & studio cumulavit. Operum septem volumina hoc tempore edita sunt, nempe-

De Antichristo libri XI. Romæ apud Carolum Vullietum 1604. in folio; quod opus duodecim annorum impendio jam tunc affirmavit sibi stetisse. Sumptum tamen de novo in manus atque triplo plùs minùs auctum Valentiæ iterum evulgavit anno 1621. folio.

De Paradiso voluptatis, Romæ an. 1605. in 4. apud Ciaconum.

Commentariorum in Sacram Scripturam unà cum nova de verbo ad verbum ex Hebræo translatione, variisque lectionibus volumina quinque. Lugduni apud Claudium Prost & socios anno 1650. in folio; promovente Thoma Turco generali Dominicanorum Magistro, viro doctissimo, quæ ad hunc usque diem Valentiæ delituerant magnâ sui authoris, magnâ studiosorum omnium jacturâ. Nempe-

Primus continet Genesim, Exodum, Leviticum, Numeros ac Deuteronomium.

Secundus Iosue, Iudices, Ruth, Samuelis duos, Regúmque duos.

Tertius Paralipomena, Hezram, Nehemiam Tobiam, Iudith, Esther.

Quartus Psalmos, Proverbia, Ecclesiastem, Cantica, Sapientiam, atque Ecclesiasticum.

Quintus Isaiam, Hieremiam, Ezechielisque XIV. ferè capita

Præter hos etiam ab ejus morte prodierunt Neapoli-

Annales ordinis Prædicatorum, cœpti ab eo dimisśique. Quod opus ipse vivens abjudicare, nec pro suo usquam agnosci velle se in *Antichristi* renovato *commentario* testatus est. Edidit tamen Dominicus Gravina & ipse Dominicanus famâ scriptorum satis clarus, impium supprimendi eos obsequium jure tergiversatus, Neapoli 1627. in folio

Varia itidem opuscula confecisse, quorum ei frequenter occasio inter recitationum Theologicarum quotidianos excursus præstabatur, fama est; nempe-

De Monogamia Beatissimæ Annæ genitricis Dei Matris, déque Virginitate Sanctissimi Patriarchæ Ioseph, opusculum (qui primus studiorum ei fructus processit) deperditum hodie majori ex parte. Item-

De Hebræa voce Hosanna Diatribe.

De Sacro atque ineffabili Dei nomine quadrilatero.

In illud Genesis XI. vers. 23. Hæc vocabitur virago, quia de viro sumpta est.

In illud Genesis XIII. vers. 11. At si quis artifex faber de silva &c.

De Astarte & Astaroth; cujus meminit in *Commentario ad Iudicum libri* caput II. versu 13.

De Bosphoro apud Abdiam versu 20. cujus meminit in libro *De Antichristo* repetitæ editionis capitis XXVII. initio.

De Gigantibus sacra.

De Pigmeis apud Ezechielem cap. XXVII. 2.

In Lucæ illud cap. XXI. 38. & omnis Populus manicabat. &c.

Item.

Annotationes & castigationes locorum depravatorum, quæ excribentium, librariorum, vel typographorum ignorantiâ, incuriâ, inertiâ, oscitantiâ, aut negligentiâ in multa Latinæ editionis vulgatæ exemplaria obrepserunt; qui liber, ut alia, amissus est.

Epistola ad Andream Schotum S. I. Sacerdotem super quibusdam Scripturæ sacræ locis consultoria. Cujus doctissimi viri responsionem ad se datam ipse Thomas *notis* quibusdam illustravit.

Epistola ad Cæsarem Cardinalem Baronium memorata.

Commentariorum in Davidicos Psalmos prolixiorum, in quibus vetus & vulgata editio ex fonte Hebraico asseritur & illuminatur (quâ inscriptione in schedis cujusdam autoris ejus manu exaratis reperta sunt) *fragmentũ*: nempe in *tres priores Psalmos* dumtaxat. Pari commentandi ratione aggressus est *Regum* libros, paulò antequam evocaretur Matritum: quæ quidem opera in versiculo 16. cap. V. lib. I. cessavit.

De Rebus gestis Christi Salvatoris, opus, anno MDXCVIII. cœptum; quod magno sese studio moliri, ad *Antichristum* suum proœmio, atque item in memoratis *literis* Baronio affirmavit: non ultra tamen Ioannis sanctificationem prosequutus est; at multa in eo de Evangelio & Evangelistis, aliisque Verbi Dei incarnationem præcedentibus fusè tractavit.

Ex Theologicis recitationibus scholasticis dumtaxat repertum est id quod *De Incarnatione Verbi Dei* discipulis suis dictavit: unde genius ei familiaris dignoscitur hujusmodi commentariorum, ab eo multum diversus, qui fere omnes hujus temporis scriptorum lucubrationes afflavit. Nitore suo atque eleganti brevitate conspicua sunt, prætereáque jure suo veluti sacra, quæ in enodandis Bibliorum divinorum locis frequentérque inculcandis, potiúsquam in Aristotele, alisque Philosophis explicandis datâ operâ versantur. Hæc omnia nè ignoraremus Nicolaus Figueres Valentinus ejusdem ordinis sodalis fecit; qui domestico adactus præcepto, quæ Thomæ nostri gesta, vel ipse viderat, vel ab aliis, maximéque ab Illu-

strissimo Antistite cognoverat, circa annum MDXLIV. literis mandavit; extátque hæc relatio in editione *Commentariorum ad Sacra Biblia*. Præter hæc nostro video tribui in M. S. Indice Bibliothecæ Gabrielis Soræ Aragonii opus vernaculum, scilicet -

Vida y *Canonizacion de S. Pedro Martyr.* Cæsaraug. 1613. in 8.

F. THOMAS A SANCTA MARIA, Dominicanus, Matritensis, ut lego, in publicum protulit artis suæ specimen -

Arte de tañer *fantasia para tecla, viguela, y todo instrumento de tres o quatro ordenes*. Pinciæ apud Franciscum Fernandez 1565. in folio. Decessit anno MDLXX. Marietam authorem sequimur.

F. THOMAS DE MERCADO, Dominicanus ex provincia Mexicana, cœnobióque principis illius tractus urbis, Sac. Theologiæ Magister, in scholastica, ut vocant, moralique versatissimus edidit, cùm ab Indis reversus Salmanticæ moraretur,

Commentarios in Textum Petri Hispani, hoc est, Summulas. Hispali apud Ferdinandum Diaz 1571. in folio.

In Dialecticam Aristotelis cum opusculo argumentorum; iisdem typis ac tempore in folio. Vernaculâ quoque linguâ -

Suma *de Tratos y Contratos*; sex libris; qui sunt, *De la Ley natural; del trato de los mercaderes; de la Prematica del trigo; de Cambios; de Vsuras; de Restitucion.* Salmanticæ 1569. deinde Hispali 1571. in 4. & 1587. in 4. Italicè quoque Brixiæ apud Pet. Mariam Marchettum 1591. 8.

Obiit an. MDLXXV. in navi quâ in suam provinciam Mexicanam vectabatur.

D. THOMAS DE MONRROI nescio quis, scripsit -

Predicacion *de SantIago en España*. Salmanticæ 1646. in 4.

Diligencias *en Roma para restituir en los Breviarios la afirmativa de la predicacion de SantIago en España.* Salmanticæ eodem anno, nisi idem sit opus.

F. THOMAS DE MONZABAL, Navarrus, patriâ ex oppido *Briñas*, monachus Cisterciensis, & Abbas monasterii Sanctæ Mariæ *de Herrera*, scripsit-

Primera *Parte del Retrato del hombre feliz y de humana felicidad*. Pampelone apud Carolum de Labaien 1618. in 4.

THOMAS DE PAZ, Canonicus Palentinus (si Valerii Andreæ fides lubrica non est *Catalogi Scriptorum Hispanorum* scriptoris) edidit -

Parasceven *ad sacram Liturgiam cum gratiarum actione*. Lugduni 1560. in 16.

Idem ait Verderius in *Supplemento Gesneri Bibliothecæ* & Hottingerus in *Bibliothecarii* lib. III. cap. I.

F. THOMAS DA PENHA, Lusitanus, ordinis S. Dominici, scripsisse dicitur, cùm Ecclesiastes esset ætate suâ celeber, circa annum scilicet MDLXXX.

Super Evangelia totius anni conceptus varios.

Officiúmque S. Thomæ Doctoris Angelici. Alphonsus Fernandez ex *Historia provinciæ Lusitaniæ*.

THOMAS PORCEL, Medicus Cæsaraugustanus, edidit, uti ait Murillus in *Historia S. Imaginis Pilarensis*,

De la Peste de Çaragoza.

THOMAS DE PORTILLO, Calpetanus, sive Gibraltarensis, inque ea urbe Pastor, scripsit -

Relacion *de algunos de los muchos Santos, que se entiende aver padecido martyrio y asistido en la ciudad de Gibraltar*: Hispali apud Franciscum de Lira 1634. in 4.

F. THOMAS PORTOCARRERO, Dominicanus, Concionator regius, scripsit vernaculo sermone -

Declaracion *del Psalmo LXX*. M.S. quam vidit D. Thomas Tamajus.

F. THOMAS RAMON, Aragonius, Alcannizienfis, fratrum Prædicatorum sodalis, sacræ Theologiæ Magister, Præfectus aliquando cœnobii S. Luciæ ejusdem oppidi, edidit plures formandis concionibus libros, ex quibus hi mihi noti sunt,

Vergel *de plantas divinas*; sive conciones de Sanctis; duobus tomis. Prior editus est Barcinone 1611. posterior verò 1612. apud Gabrielem Graells in 4.

Puntos *de Escritura para las Dominicas despues de Pentecostes*; duobus tomis, Ibidem 1618. in 4.

Del Santissimo *Nombre de IHS*.

Devocionario *del Santissimo Sacramento*.

Conceptos *extravagantes que se ofrecen predicar entre año*. Barcinone per Gabrielem Graells 1619. in 4.

Indias *nuevas de la Virgen Maria*; sive de Deipara Virgine Conciones. 1624.

Cadena *de oro para confirmar el Christiano en la Fee*. Barcinone apud Graells anno 1610.

Necnon Latinè scripsit -

De Primatu Sancti Petri Apostoli & Summorum Pontificum Romanorum ejus sucessorum fasciculum aureum. Tolosæ anno 1617. in 4.

THO-

THOMAS REGIVS (fortè REY) Valentinus, Setabensis, Presbyter, sacræ Theologiæ in urbe regni principe Professor, scripsit:

Panegyricum de virtutibus, gaudiis & doloribus Deiparæ Virginis Mariæ. Valentiæ 1533.

De Conceptione ejusdem *Deiparæ* librum tribuit ei Morla Valentinus in præfatione *Emporii Iuris*.

THOMAS ROCHA, Catalanus, qui se Gerundâ urbe oriundum, Artiúmque, ac Medicæ scientiæ Doctorem,& Federici Henrici de Cabrera Castellæ Architalassi seu proprio verbo Almiranti Medicum vocat, scripsit pro Astrologiæ necessitate & usu in Medicina.

Redargutionem in Libros tres Augustini Niphi Sueſſani, quos ad Carolum Cæsarem scripserat; & incidenter gesta militum Hispaniæ contra Communitatem & contra Gallos in Navarra; item miram prognosticationem pro anno MDXXII. simúlque.

Vtilem compilationem terminorum Astrologiæ cum regulis Physico practicanti utilibus in exhibitione medicinarum & phlebotomia exequenda &c.

Epistolam contra Necromanticos, ubi de ortu scientiarum incidenter.

Epistolam ad Ferdinandum de Ancinas Cæsaris Cancellarium supremum fatua in Astrologiam scripta meritò reprehendentem. Omnia hæc simul Burgis edita sunt anno 1523. in folio.

THOMAS RODRIGVEZ DE VEIGA, Lusitanus,Eborensis, Medicus Doctor, & inter Lusitanos, qui veluti arcem hujus studii tenent, nemini posthabendus, *Artis Hippocraticæ* (uti Zacutus ait lib. III. *De Praxi medica miranda*, observat.c111.) *summus Antistes, medicinæ Phœnix, cujus rara monumenta ostendunt raram eruditionem; in quibus vix scias an subtilitas ingenii sermonis puritatem, an hæc rerum abstrusarum scientiam antecellat*; à Joanne Rege Conimbricensis Academiæ authore vocatus eò ad professionem artis suæ, usque ad emeritam senectutem docendo & scribendo in ea permansit, editis interim doctissimis ingenii sui monumentis, quibus Galenum integrum illustrare in animum induxerat. Foràs tamen hæc emanasse tantùm scio;

Commentariorum in Galenum tomum primum, in quo complexus est interpretationem Artis medicæ, & librorum sex De locis affectis. Antverpiæ apud Plantinum anno 1564. in folio.

Commentarios seorsim *in Libros duos Galeni De Febrium differentiis*. Conimbricæ 1577. in 4. apud Ioannem Barrerium.

Commentaria in Libros Hippocratis De Victus ratione.

Prodierunt simul omnia hæc Lugduni apud Petrum Landry 1594. in folio, priúsque apud Ioannem Lertout anno 1586. in folio.

THOMAS SANCHEZ, domo Cordubensis, ne in Societatem Iesuiticam, ut fama est, quamprimùm admitteretur, impeditioris linguæ tarditas fecit. Quo impedimento oris & pii voti, precibus ad Divam Virginem sæpe effusis, annuente Deo, exolutus, sedecim annorum adolescens demum promeruit eidem sodalitio adnumerari. Hujus quidem magni viri, si piè in religiosa professione, dum vixit, gesta laudare velis; eximiásque virtutum dotes, quas constantissimè & exquisitâ quâdam animi ratione,tanquam diligens negotiator,excoluit planè innocentissimum, Deóque perfectè, amicum, sibi verò acriter inimicum, ac veræ pietatis exemplum jure dixeris. Si doctrinam, solidæque sapientiæ formam, perpetua doctissimi cujusque de Thoma elogia sunt, ut *absolutissimus Theologus*, atque *utriusque juris peritissimus, moralis præcipuè scientiæ Coripheus, & splendidissimum Societatis & Hispaniæ lumen* appelletur. Adeò judicium hominis peracre, rerum subtile examen, singularis ad verum indagandum industria & solertia, indefessum studium, facillimáque docendi methodus, perfectum undique & ex nulla parte cessantem conficiunt operis sui principem. Vt jure quidem in disceptationibus causarum instar sit plurium gravissimorum scriptorum solius Thomæ authoritas; ac veluti ad oraculum provocantes, cùm viventis olim, tum hodie jam demortui responsis etiam remotissimarum gentium mortales assentiantur. Reliquit sapientissimus vir se vivo editos:

De Sacramento Matrimonii, tomos III. Genuæ 1602. Venetiis 1612. Antverpiæ 1607. & iterum 1614. Brixiæque apud Bartholomæum Fontanum 1624. in folio. *Est opus hoc à pluribus*, (ait *Bibliothecæ Societatis* author) *in compendium contractum, tum ordine alphabetico, tum ordine authoris servato.* Item *Aphorismi* ex hoc opere prodierunt Audomari 1629. in 12.

Edendos, qui scilicet à morte ipsius prodierunt,

Operis moralis in Præcepta *Decalogi*, volumina duo. Primũ libris quatuor explicat *Principia generalia ad omnia præcepta, & duo prima præcepta*. Matriti 1613. in fol. Venetiis, Coloniæque sequenti anno 1614. Parisiis 1615. Lugduni per Iacob. Cardon 1623. folio. Secundum libris tribus *De Religioso statu ac professione, déque tribus solennibus castitatis, obedientiæ & paupertatis votis* accuratè differit. Matriti 1613. & iisdem, quibus primum, locis, Antverpiæque 1622. apud Martinum Nutium.

Consiliorum *seu Opusculorum moralium* volumina duo. In primo *De Iure & Iustitia commutativa, distributiva & judicativa, atque ordine judiciario* libris tribus agitur; In Secundo libris quatuor, *De ultimis voluntatibus*, ubi *de Illegitimis, de jejunio, & observatione festorum, de judicibus, aliisque judicialibus; de ordinibus*. Lugduni apud Iacobum & Petrum Prost. 1634. & 1635, folio.

Abiit ad plures in urbe Granata die XIX. Maji anno salutis MDCX. ineunte verò ætatis LX. ad pompam funeris, tanquam ad communis parentis (sic enim vocabant) tum sacri ordinis, regiique Senatus & urbanæ nobilitatis, tum promiscuæ plebis innumerâ multitudine certatim confluente. Thomæ vitam & res gestas Belgico dedisse idiomate Gerardus Zoes Iesuita, ex Hispanico scilicet nescio cujus, dicitur. Theophilus verò Raynaudus etiam sodalis magni ante paucos annos, dum viveret, in literis nominis, cum in opere suo *De Bonis & malis libris* partitione prima, erotemate VIII. num. 85. *gravissimum scriptorem & in morali Theologia ævo suo facilè principem*, jure nostrum compellasset, in quorumdam malignorum hominum calumnias invehitur, qui virum sanctimoniâ clarum, perpetuóque castitatis flore vigentem expostulare ausi sunt de spurcè quibusdam & inhonestè dictis in opere *de Matrimonio*; obtendens iis Petri Blesensis Abbatis verba quædam perquam apposita, & pro Sancio veluti opposita, in simili ejus opere *De Confessione Sacramentali*. Hujusmet alia elogia ediderunt Ioannes Bourghesius in libro, cui titulus, *Societas Iesu Deiparæ sacra*, cap. XX. & Ioannes Crombecius lib. II. *De Studio perfectionis*. cap. XII. quos idem Raynaudus laudat. Celebratur (ne id taceam, quod minimè vulgare est) inter alias dotes Thomæ diligentia quædam singularis in allegandis fideliter scriptoribus, quorum testimoniis utitur.

F. THOMAS DE SIERRA, Ovetensis, ordinis Prædicatorum, S. Theologiæ Magister, doctus, ingeniosus, disertúsque admodum verbi Dei præco, cui muneri dum Pampelone apud Navarros præesset, foras dedit-

Desengaño *Christiano primera parte; contiene Sermones de Quaresma, de tiempo y de Santos*; ex officina Nicolai de Assiain. an. 1613. in 4. Scripsit quoque-

De las Excelencias *de la orden de Predicadores*; Alphonso Fernandez authore, qui ait, quo tempore celebrabat ipse familiæ suæ Scriptores, in Salmantino cœnobio Thomam agere ordinarium Ecclesiasten.

F. THOMAS SILVESTER, Franciscanus, Lucâ Vvaddingo teste, scripsit-

Vitam *B. Petri Nicolai Factoris*.

Valentinum credimus, quòd non docuit laudatus author.

F. THOMAS DE SOVSA, Lusitanus, nobili genere prognatus, Sebastiani Regis Portugalliæ Concionator eximius, scripsit doctè-

Commentaria *in Prophetas Oseam, & Ioël*. Claruit circa annum MDLXX. Alphonsus Fernandez ex *Historia provinciæ Lusitaniæ*.

D. THOMAS TAMAIVS DE VARGAS, Matritensis, Thomæ Martinez de Tamajo Malpartidæ diœcesis Abulensis oppido nati filius ex matre Catharina de Vargas Toletana, quo ex origine *Abulo-Carpentani* usurpare voluit titulum; initiatus studiis fuit Pampilone, sacra ibi dum regeret Matthæus Burgensis propinquus, Seguntiam hinc translatus, Quæ deinde studia Toleti sub optimis præceptoribus, fortasséque Martino Antonio del-Rio Iesuita viro clarissimo, quem noster alicubi magistrum agnoscit, ardentissimè amplexus, Latinæ, Græcæque linguarum, amœniorum artium, totiúsque Historiæ tam veteris, quàm novæ, tam exteræ, quàm nostræ doctrinâ, nec minùs sacris literis mentem imbuit; adeò ut vicesimum tantùm agens annum pro Ioannis Marianæ nomine in certamen jam descendere, scriptisque editis famam provocare ausus sit. Laureâ ibi Doctorali acceptâ, cùm docuisset & ipse juventutem ex cathedra, muneribúsque aliis vacasset, anno hujus sæculi XXI. sequutus est regio jussu *N*. Toletanum Higarensem Toparcham, ut ei apud Venetorum Rempublicam legato à secretis esset. Reversus Henrici Guzmani S. R. E. Cardinalis Gasparis Olivarum Comitis ex sorore nepotis præesse studiis, secretísque interesse jussus, paulò pòst in obeuntis diem suum Antonii de Herrera Castellæ Archicronographi locum successit. Aliquandiu & Melgarensem Comitem Ioannis Castellæ Architalassi filium primogenitum, annuente Philippo IV. Rege literis & moribus instituit. Fato demùm concedenti Ludovico Tribaldo Toleto succenturiatus fuit in regio Chronographi Indiarum munere, quæ apud nos meliùs stipendiata, proptereáque non parum honestior scribendæ Historiæ conditio est. In sacro Sancti Officii, ut vocant, Senatu, atque in regio Militarium ordinum concilio minister fuit. Obiit tandem secundâ Septembris die MDCXLI. ætatis LIV. vir quidem ob insignem eruditionem longiore vitâ dignus; cujus quidem obitu immaturo factum est ut pluribus ab eo relictis utrâque linguâ Latinâ vulgarique doctissimis monumentis careamus. Certè ad id tempus nescio ubi

ubi cum blattis rixantur & vermibus; testamenti exequutorum fortasse incuriâ. Catalogum hic apponam, cùm editorum, tum edendorum, si Deus voluisset. Fidem sequutus Ioannis Francisci Andreæ Vstarrozii Aragoniæ Chronographi in *Panegyrico sepulchrali Thomæ Tamaii* nostri, & aliorum.

Defensa *de la Historia General de España del Padre Iuan de Mariana*. Toleti 1616. in 4. adversus Petrum Mantuanum.

Defensa *de la Descension de Nuestra Señora à la Santa Iglesia de Toledo*. Ibidem eodem anno in 4.

Vida *de Doña Maria de Toledo Señora de Pinto y despues Sor Maria la Pobre fundadora y primera Abadesa de Santa Isabel de los Reyes de Toledo*. Ibidem eodem anno.

Vida *de Diego Garzia de Paredes y relacion breve de su tiempo*. Matriti apud Ludovicum Sanchez 1621. in 4.

Notas *à Garcilasso de la Vega Principe de los Poetas Castellanos*. Ibidem anno 1622. in 16.

Novedades *antiguas, esto es defensa de la doctrina de Flavio Lucio Dextro*; cui adnectitur.

Antiguedad *de la Religion Christiana en el reino de Toledo para muestra de la verdad del mismo autor*: simúlque.

Averiguacion *de algunas memorias en la Historia ecclesiastica ilustres para España de su doctrina*. Matriti 1624. in 4.

Restauracion *de la ciudad del Salvador Baia de Todos Santos en la provincia del Brasil por las armas de D. Felipe IV. Rey de España*. Ibidem apud Petrum Tassum 1626. in 4.

Memorial *a su Magestad en nombre de la Iglesia de SantIago y del Clero de las Españas por el unico Patronato del Apostol SantIago*. Ibidem eodem anno in folio.

Memorial *por la perpetua lealtad de la ciudad de Toledo*. 1631. in 4.

Memorial *por la Casa y familia de Luna*; 1630. in folio.

Memorial *por la Casa y linage de Sosa*. 1633. in folio. Laudat hoc opus Georgius Cardosus in *Agiologio Lusitano* die XXII. Aprilis.

Memorial *por la esclarecida Casa de Alagon*.

Memorial *por la nobilissima Casa de Moncada*.

Memorial *de la Casa del Marques de Aitona*; si non idem opus est.

Memorial *de la Casa y sucession del Conde de Castro D. Gomez de Mendoza Manrique*. Latinè quoque sequentia.

Pauli Diaconi Emeritensis librum De Vita & miraculis Patrum Emeritensium ad veteres Gothorum & Latinorum membranas collatum & notis illustratum; simúlque.

Apospasmacion *de rebus Emeritensibus ex Hispania antiqua authoris*. Antverpiæ apud Meursium 1638. in 4.

Luitprandi, *sive Eutrandi è Subdiacono Toletano & Ticinensi Diacono Episcopi Cremonensis Chronicon ad Tractemundum Illiberitanum in Hispania Episcopum, cum notis*. Matriti 1635. in 4. apud Franciscum Martinez.

In Hispanicum etiam è Latino convertit.

La Constancia *de Iusto Lipsio*: quæ alieno nomine vulgata est Hispali an. 1616. in 4.

In lucem edidit, nihil de suo adjungens.

La Historia *de la ciudad de Toledo del Dotor Francisco de Pisa*. Toleti 1618. in folio.

Quamplura propediem commissurus typis erat perfecta jam & prælo matura opera, scilicet ita inscripta;

Auli Persii Flacci Satyrarum liber: D. Thomas Tamajus recensuit, & commentariolum pueritiæ opus, nuper ex intervallo XIV. annorum repetitum, & otio paucorum dierum rusticano illustratum adjecit, anno MDCXXI. in folio.

Novus Musarum chorus, sive novem illustrium è Græcis fœminarum fragmenta denuo recensita, versa & notulis illustrata: quod opus edere licuit ei facultate regiâ jam ab anno MDCXXI. impetratâ.

In C. Plinium Secundum postremum post omnium curas spicilegium ex M.SS. Toletanæ Ecclesiæ inter se & cum exemplis vulgaribus collatis; ab anno MDCXV.

Anti-Bandellus, sive pro intemerata Deiparæ Virginis Conceptione adversus Vincentium Bandellum a Castro-novo Yperaspistes.

Toletum, sive de rebus Toletanis Historia. Hanc vidit Thomas Herrera, laudátque in *Alphabeto Augustiniano*. Disparuit ea tamē, cùm consignanda jam esset Martino Abbati *de la Farina*, ut edere curaret: quod refert Ioannes Tamajus in *Notis ad Aulum Hallum* pag. 54. unáque.

Elogia Illustrium in Carpentania Scriptorum; plusquam quingentorum, ut audio.

Flavii Lucii Dextri Barcinonensis Historiæ omnimodæ fragmentum denuo recensitum, ad veterum codicum fidem castigatum & commentario perpetuo illustratum. Laudatur hocce opus ab Alphonso Carranza in opusculo *De Monetis* pag. 41. Accessêre.

Notæ in M. Maximi Cæsaraugustani Archiepiscopi Chronicon cum Helecæ Braulionis, Tajonis, & Valdredi ejusdem Ecclesiæ Præsulum additionibus, ex ejusdem recensione; &

Animadversiones in Iuliani cognomento Petri, Toletani, dum Mauri rerum potirentur, Archipresbyteri, & Dom. Bernardi primi Toletanorum post exactam urbe perfidiam Præsulis à secretis & studiis Chronicon, & Adversaria.

Au-

Aurelii Flavii Alvari viri illustris Patritii Cordubensis, S. Eulogii Archiepiscopi Toletani martyris amici & studiorum collegæ opera, quæ in Bibliothecis Hispaniæ extant nunquam edita, è codice pervetusto Ecclesiæ Cordubensis literis Gothicis exarato bonâ fide transcripta. Quorum exemplum obtulit olim author Francisco S. R. E. Cardinali Barberino literarum verè ac literatorum Mæcenati Vrbani VIII. P. M. patrui Legato extraordinario ad Hispaniarum Regem Philippum IV. in cujus amplissima bibliotheca vidimus nos, & annuente humanissimo & beneficentissimo patrono transcribi curavimus,

Hispanâ quoque linguâ hæc,

Cifra, *Contracifra antigua y moderna.* Laudat hoc opus Thomas ipse sub nomine Latino *Polygraphiæ & Steganographiæ antiquæ & recentioris* in *Notis adLuitprandum* pag. 151. Edendi facultas concessa est ei an. MDCXII.

Notas *segundas à Garcilasso y correccion de las primeras*; quarum ipse author meminit in *Collectione librorum Hispanorum*, de qua statim dicimus.

Iunta de libros *la maior que España à visto en su lengua hasta el año de MDCXXIV.* sive catalogum Scriptorum Hispanorum, qui vulgari linguâ scripserunt. Vidimus exemplum in Bibliotheca Barberina.

Marco Valerio *Marcial Español; sus epigrammas mas selectas reducidas a metros Castellanos*; cum aliis juvenilis ætatis carminibus vernaculis, Latinisque.

Doce Tratados *varios, en que se disputan algunas cosas singulares de España*;

I. *De la venida de SantIago a España.*

II. *Santos de España nuevamente descubiertos.*

III. *Origen de los Titulos y otras Dignidades de España.*

IV. *Informacion por la lengua antigua de España.*

V. *Derechos que los Reyes de España tienen à sus Coronas y señorios.*

VI. *Raçon porque a la Mag. del Rey D. Felipe IV. pertenece el titulo de Magno.*

VII. *Paralelos de algunos insignes Españoles con otros de los antiguos.*

VIII. *Ierros de algunos Historiadores nuestros y agenos.*

IX. *Falsedad del Beroso de Iuan Annio y de los demas que andan con el.*

X. *Competencia de Toledo y Burgos sobre el asiento y voz en Cortes.*

XI. *Provechos de la Historia y uso de ella entre los Principes.*

XII. *El Coronista y su oficio, calidades y prerogativas, raçon de los que a avido en estos reynos.*

San Ioachim *abuelo del Hijo de Dios padre de su santissima Madre, lo que de su vida, virtudes y merecimientos se a hallado en los Santos Padres y auctores ecclesiasticos.*

Historia *de la nobilissima casa de los Borjas.* Quam summâ laude ornat diligentiæ atque elegantiæ Rodericus Mendez Silva in *Regio Catalogo.*

Meminit Thomas ipse *Continuationis*, quam prosequebatur, *Hispana Historia* Ioannis Marianæ in præfatione *Novitatum antiquarum*: nec non

Schediasmatum Latinorum de rebus diversis; quod centum capitibus absolutum opus sese habere testatus est in *Defensione Historiæ Ioannis Marianæ* ab impugnationibus Mantuani, cujus hic titulus, *Razon desta Historia, de su impugnacion y defensa*, pag. 7. Sæpéque in notis *Luitprandini Chronici* se ad hoc opus lectorésque suos remittit. Item

Notas à todas *las Historias antiguas de España necessarias para su enmienda, defensa y inteligencia.* Laudat ipse author in *Collectione librorum Hispanorum.*

Recordatur Tamaji nostri cum *Clarissimi viri* elogio Ioannes Bollandus die XXII. Ianuar. pag. 407. in magno opere *De Actis Sanctorum.*

F. THOMAS DE TORQUEMADA, Abulensis, ordinis Prædicatorum ex Salmantina Stephani Protomartyris amplissima domo, Apostolicorum Fidei Iudicum Censor Theologus apud supremum Matritensem Senatum, edidit jam longævus

Camino *de la vida eterna repartido en dos jornadas.* Salmanticæ apud Didacum à Cussio 1650. in folio.

F. THOMAS DE LA TORRE, Dominicanus, in schedis reliquit, uti Antonius Leonius refert in *Bibliotheca Indica*,

Historia *de Santo Domingo de la provincia de Chiapa.*

F. THOMAS DE TRVXILLO, in Placentinæ diœcesis oppido quodam (*Zurita* vocant) in dias luminis oras natus eunuchus, cùm primùm sæculo vale dixit, Divæ Mariæ de Mercede sodalibus annumeratus plures annos eum ordinem tenuit, cœnobiúmque Matritense recens ædificatum administravit. Interea natos sibi domi adversarios declinare utile ac è re sua ducens, repudiato, cùm id sibi per summum Ecclesiæ arbitrum liceret, priore instituto, in familiam se se Prædicatorum fratrum Barcinone contribuit. Quo loco munus sacrarum concionum ad populum habendarum excellenter gessisse dicitur, sacrorum Bibliorum, quæ in ejusdem urbis Ecclesia solenniter interpretatus fuit pro cathedra, omniúmque Ecclesiæ veterum Patrum lectione instructissimus. Posteris reliquit

Thesaurum Concionatorum; duobus tomis, *quibus continentur pro festis mobilibus &*

& immobilibus per annum atque extravagantibus, aliisque incidentibus argumentis conciones. Barcinone 1579. in folio, Lugduni 1582. Venetiis apud heredes Melchioris Sessæ 1583. in 4. Parisiis 1585. in 8. Venetiisque iterum 1592. in 8. Coloniæ item, Romæque. Harũ authoritate in historica re sæpissime utitur Baronius in *Notis* ad *Martyrologium*, Columna in *Hidragiologia*, & plures alii.

De Ratione accuratè concionandi, libros VI.

Conciones quadragesimales quadruplices unà cum Adventu, Septuagesima, Sexagesima, & Quinquagesima; duobus tomis, Barcinone 1591. in 4. deinde Venetiis per Damianum Zenarum 1592. duobus tomis in 8. Lugduni, Lutetiæque Parisiorum.

Hispano etiam idiomate proficuus edidit, antequam castra religiosi mutaret instituti,

De las Miserias *del Hombre*. Barcin. 1604. in 8.

Reprobacion *de Trages*. Cæsaraug. 1563. in 8. deinde Barcinone apud Sebastianum Cormellas cum hoc titulo. *Discurso contra la deshonesta Bellona y profanas galas que se usan*.

Abuso de *juramentos*.

Tratado *de Limosna*. Tria hæc postrema edita simul sunt Stellæ Navarrorum an. 1563 in 8.

Florebat circa annum MDXC. ejúsque, uti adhuc superstitis, Ioannes Marieta post quinquennium meminit.

F. THOMAS DE VALENCIA, Dominicanus, edidit-

Flores de *consolacion necessarias a todo Christiano para pasar prosperamente las tempestades deste Mundo*. Hunc Italicum ex Hispano vidimus Venetiis publicatum anno 1561. Claruit circa annum MDLX. Consule-fis Antonium Senensem & Alphonsum Fernandez.

THOMAS VALLASCO, aliàs VAS, Lusitanus, Portuensis, Iurisconsultus atque in Curia urbis patriæ Advocatus, edidit-

Allegationum super varias materias primum tomum. Portu 1612. in folio.

F. THOMAS VALLGORNERA, Catalanus, ordinis S. Dominici, S. T. Magister, dum Barcinone degeret, doctum opus & piũ valde emisit in publicam lucem-

Mysticam Theologiam D. Thomæ, nuncupatum. Barcinone ex officina Antonii de Lacavalleria 1662. in folio.

F. THOMAS VASQVEZ, scripsit-

S*umario del Catechismo*. Cæsaraugustæ 1610. in 16.

F. THOMAS DE VEIGA, Lusitanus, ex Tertio ordine S. Francisci, Lector emeritus, & provinciæ suæ, ut appellant domestico verbo, Pater, scripsit eleganti Lusitano stylo-

Consideraçoẽs *sobre as Domingas do Spiritu Santo*; duabus partibus. Olissipone 1620. in 4.

Consideraçoẽs *sobre as quartas e sestas feiras e as Domingas de Quadragesima*. Ibidem 1618. apud Craesbek in 4.

F. THOMAS VESACH, gente Valentinus, professione vitæ religiosæ Dominicanus, scripsit proprio Valentiæ regni idiomate circa annum MD.

Vitam S. Catharinæ Senensis.

De eo agit *Historia* hujus ordinis Episcopi Monopolitani; quæ tamen appellat *Thomam Vesabec*, & Franciscus Diagus in *Historia provinciæ Aragoniæ Dominicanorum* lib. II. cap. XCVIII.

THOMAS DE VILLACASTIN, Pincianus, Societatis Iesu Presbyter, excitare cupiens fidelium animos ad elevandam in Deũ, fructuosæ orationis tanquam alis, mentem edidit-

Enchiridion o *Manual de consideraciones y exercicios espirituales para la oracion*. Cæsaraugustæ an. 1613. in 12. Valentiæque 1615. in 16. apud Patricium Mey. Quod opus & Iacobus Susius Belgicè & Thomas Mascambrunus ambo Societatis sodales Italicè converterunt.

Manual *de la vida y virtudes de la Reyna Nuestra Señora la Virgen Maria, y en lo que sus devotos y esclavos la an de imitar*. Valentiæ apud Ioann. Godinez 1614. in 8. Idque etiam Belgicum prodiit operâ Theodori Rosmeer, Trajectensis, Iesuitæ.

Apostolica *vida, virtudes y milagros del santo Padre y maestro Francisco Xavier*. Pinciæ apud Franciscum Fernandez an. 1602. in 8.

S. THOMAS DE VILLANVEVA, faustis natalibus *Fuenllana* oppidum, unde erat mater, agri Laminitani, atque item educatione sua *Villam-novam ab Infantibus* appellatam duobus â *Fuenllana* milliaribus distantem (nam ex eâ oriundus fuerat Alphonsus Garsias pater) egregiè nobilitavit. Compluti hic transacto literarum tyrocinio, inter sodales allectus fuit collegii Ildephonsini ab erectore ipso Francisco Ximenio Toletano Antistite nunquam satis laudato. In hac Academia facto sibi inter laureatos ejus Patres loco, sextum & vicesimum annum agens Philosophiam docere ussus est, jam tum non literis tantùm sed & morum exemplo juventuti proficuus: in quo auditorum cœtu tunc temporis numerabantur (quod Alvarus Gomezius in *De Ximenii rebus gestis* annotavit) *Do-*

Dominicus Sotus, & Ferdinãdus Enzinas, hic subtilis postea Philosophus simul & Theologus. Sed curæ huic jam biennio intentum alia sui justior & honestior cura inde abripuit; Salmanticæque inter Eremitas Augustini Patriarchæ asseclas dicere jussit hujus regulæ sacramentum. Cœpit autem, cùm sese primò dare in publicum potuit, de verbo Dei pro concione verba facere eâ quidem commotione Salmanticensis populi, ut tanquam ad Apostolum aliquem vitę redditum, Angelúmve in terris apparentem ab omni sexu & ætate concurreretur. Hujus muneris cùm collegisset non minùs quàm in pœnitentiæ sacramenti administratione fructus perquam opimos, inter Cæsareos Caroli Ecclesiastas cooptatus, mirum in modum observari â religiosissimo hoc Imperatore, atque item de republica in causis Theologicis ante alios consuli atque probari. Charitatem sodalium & erga eum observantiam commissa ei præmaturè domestica produnt munera. Bis Salmanticæ, & quidem duobus à professione tantùm annis primùm, bis Burgis, atque item Pinciæ Præfectum egit; quemadmodum & bis provinciæ Rectorem cum Bæticæ, tum Castellæ. Salutatum â generali Magistro sui ordinis eo elogio, quod jam ponimus, hominem subditum, talem fuisse oportet, qualem fuisse certissimis documentis jam comprobatum est. Hieronymus Seripandus ad nos veniens vir gravissimus adiri se ab eo per epistolam rogat, certiorémque eum facit, se jam audivisse *clarissimâ & unâ omnium voce* (verba *Epistolæ* audis) *divina tibi omnia munera cumulatissimè esse concessa, ita ut idem sis eloquentissimus divini verbi interpres, & vita & sanctimoniæ tantâ integritate, ut summos illos primos nostri ordinis Patres non sequi sed præire videaris*. Fama est Granatensi Ecclesiæ destinatum â Cæsare Antistitem subtraxisse se, ut imparem oneri. Sed Valentinam admisit paulò post; nec priùs tamen, quàm imperio & pręcepto ejus, cui non obedire religio esset, adigeretur. Vndecim in hac sede non ampliùs annos Pastorem exercuit, dignus, qui in cæterorum exemplar, vitæque in terris actæ cælestis diutissimè cum ægris mortalibus commoraretur. Planè sui sollicitum & quietis cupidum, super eóque novum â Cæsare gratiúsque beneficium renuntiandæ in Pontificis manibus bonâ illius gratiâ dignitatis calidè exposcentem Imago Domini Iesu cruce pendentis, domestici oratorii summa, de brevi intra paucos menses obitu paratum & in procinctu militem sacrum admonuisse dicitur. Contigit is die ipso Nativitatis Mariæ Deiparæ anno MDLV. cum anginæ grassantis morbo non multos dies par esse potuisset; quem quidem inter Cælites ab anno MDCLVIII. præeunte Alexandro VII. P. M. suppliciter colimus ac veneramur. Vitam ejus scripserunt Latinè Nicasius Baxius Antverpiensis, Hispanè verò Hieronymus Canton Valentinus, Augustiniani. Fruimur hodie doctrinæ illius monumentis haud magnæ molis, attamen auro contra non caris: nempe-

Concionum, tomis duobus, quæ primum typis mandatæ sunt Complutensibus Ferdin. Ramirez anno 1581. in folio, Petri Vzedæ Guerreri Augustiniani operâ, Gundisalvo Ferdinandi â Corduba Suessæ Duci nuncupatæ; & post antiquiorem hanc & alias fortè editiones prodierunt Coloniæ anno 1614. & 1616. in 4. Nuper Ioannes Baptista de Pinnis Augustinianus in alma Romana Vrbe publicus Bibliorum & in universitate ordinarius interpres novam editionem curavit, adjunctâ sancti viri Vitâ, elogiis & indicibus verborum, sententiarúmque, Romæ apud Angelum Bernabò â Verme 1659. in folio. Sed & Coloniæ prodierunt 1661. in 4. duobus tomis.

TIMOTHEVS.

F. TIMOTHEVS DE CIABRA & PIMENTEL, Olisiponensis, Carmelita, Theologiæque sacræ Magister, domique Professor, concionator suo tempore clarus. His nempe dotibus, quæ Poëtices atque eloquentiæ artibus non parum exornabat, egregiè floruit, variâ tamen conflictatus fortunâ. Scripsit, ediditque-

La Honda *de David o cinco Sermones del Santissimo Sacramento contra los Iudios*; ad Franciscum S. R. E. Cardin. Barberinum, Romæ apud Mascardum 1631. in 4. Quod opus eodem anno ediderat Barcinone apud Stephanum Liberòs in 4. absque ulla monastici-status, quem profitebatur, mentione.

Marcus Antonius Alegre author *Paradisi Carmelitici decoris* adjungit-

Panegyrico a S. Iuan Evangelista. Barcinone 1631. in 4.

Colegio real de Christo; hoc est, de Christo Salvatore & ejus Apostolis sermones; quorum fides penes hunc sit authorem.

In schedis alia se habere retulit ipse Marco eidem Antonio Alegre; scilicet-

Instruccion *de los Novicios*, lib. I.

In Epistolam ad Timotheum commentaria fusissima cum moralitatibus.

Vitam S. Mariæ Magdalenæ; hexametris & pentametris versibus; ad Vrbanum VIII. Papam. Ex relatione autem domestica fidei non lubricæ habemus reliquisse eum Lusitanicæ linguæ opus-

Instrucçaõ *militar*, dictum, atque omnino absolutum. Lustrasse eum Germaniam in comitatu D. Francisci de Melo Hispaniarum Legati ad congressum Ratisbonensem hujus sæculi anno XLI. ibíque custodiæ mancipatum fuisse ob suspicionem, quâ

Edu-

Eduardi Brigantini in Mediolani arce detenti fugam promoturus terebatur, Mediolanúmque & ipsum remissum, unde posteà aufugit, Galeazus Gualdus in *Historia hujus temporis* tertiæ partis libro primo annotatum reliquit. In Portugallia demum is decessit anno MDCLI.

TIRSUS.

TIRSUS DE AVILES, scripsisse refertur -

Vida *de Diego Melendez de Valdes llamado el Valiente*; qui sub Rege Petro maximè floruit. Hunc laudat simul cum Ludovico Alvarez Carvalho & D. Petro Marañon de Espinosa, qui de eo argumento scripserunt, D. Iosephus Pellizer in Tractatu, *Iustificacion de la Grandeza de primera classe del Conde de Miranda*, nuncupato, §. XXII. num. 26.

TORIBIUS.

F. TORIBIUS DE MOTOLINEA, aliàs de BENAVENTE (oriundus quippe ab hoc oppido veteris Castellæ) unus fuit è duodecim Franciscanis sodalibus, qui primi in septemtrionalem Americam crucis vexillum invexerunt; ex quibus omnibus post innumeram Indorum multitudinem ad sacri fontis lavacrum exceptam, Christianísque moribus institutam decessit ultimus, iacétque ad S. Francisci in principe urbe Mexico. Scripsit, non edidit-

De Moribus Indorum, Latinè. Gonzaga & Ant. Leonius. Item, si aliud opus est,

Relacion *de las cosas, ritos, idolatrias y ceremonias de la Nueva España*. M. S. teste Antonio eodem Leone in *Biblioth. occidentali* Tit. XVII.

Memoriales Historicos. M. SS. eodem Antonio Leone teste. Hic fortè liber est, quem sic designat Gonzaga in IV. parte loquens de provincia S. Evangelii - *De adventu XII. Patrum, qui primi in eas regiones devenerunt, ac de eorum rebus gestis*; sive ille, quem Aloysius Rebolledus *de Scriptoribus Franciscanis* agens in *Historia* sui ordinis, *De la guerra de los Indios de Nueva España* tractare ait. Sed Antonius Leonius utriusque horum duorum meminit variis in locis, unde apparet non idem opus fuisse. Quare eum seorsim ponimus librum, qui sequitur -

Venida *de los doce primeros PP. de S. Francisco à Nueva España*. M. S. Vide *Bibliothec. occidental*. tit. XX.

Vida y *muerte de los tres niños principales de la ciudad de Tlascala llamados Christoval, Antonio y Iuan, que murieron por la confession de la Fee*. Hunc ex Hispanico authoris in Mexicanum vertit Ioannes Baptista ejusdem ordinis Præfectus, sive Guardianus monasterii de *Tlatilulco*, ediditque ibidem typis Didaci Lopez Davalos anno 1601. in 8. D. Laurentius Coquus in *Appendice* M. S. *Bibliotheca Indica*, quæ apud me est, hujus libri meminit,

Camino *del Espiritu*. Rebolledus laudat.

Doctrina Christiana, idiomate Mexicano; & alios *Tractatus spirituales*, qui apud Indos in magno pretio habentur, uti ait Gonzaga; qui & refert sepultum fuisse ad S. Francisci Mexicanæ urbis, ut diximus.

TRISTANUS.

TRISTANUS BARBOSA DE CARVALHO, Lusitanus, scripsit fortè Lusitanè,

Meditacion *del convertido à Dios*.

Ramillete *del Alma y jardin del cielo*.

Tratado *de la Creacion, redencion, muerte, &c.* Olissipone apud Petrum Craesbeck. 1613. in 8.

TRISTANUS DE SILVA, Civitatensis, nobilissimæ hujus in ea urbe propaginis decor, familiæque dux, cùm interfuisset Catholicorum Regum ætate bello eorumdem auspiciis & virtute gesto adversus Granatæ urbis, regnique Mahumetanos Reges, scripsit optimâ fide -

Historia *de la conquista de Granada*; quæ adhuc latet M. S. Hunc ut authorem hujus scripti laudat inter alios, quos sequitur, Lucius Marinæus Siculus initio lib. XX. *De rebus Hispaniæ. Meminerunt etiam* (ait ille) *belli Granatensis Protonotarius Petrus Martyr, Gonsalus de Ayora Cordubensis regius Historiographus, Alphonsus Palentinus & TRISTANUS SILVIUS.*

V

VALENTINA.

VALENTINA PINELO, Genuensibus quidem parentibus, at Hispali, ut credo, nata, quatuor ferè annorum puella cœnobium ingressa est monialium Hispalensiũ, in quo Virgines Deo sacræ sub advocatione S. Pontificis Leandri, reguláque Augustini parentis Imperatori & sponso Christo militant. Hunc in eo comitatu ordinem solenniter professa, literas Latinas (quod rarum in fœmina decus) didicit, sacrorúmque librorum jugi lectione, ingenióque, pietatéque eatenus profecit, ut etiam doctrinæ meritum & lauream adepta sit. Quo enim affectu in Divam Genitricis Dei parentem Annam ferebatur, historiam & laudes ejus, Ioachimique sancti conjugis, unáque Deiparę ipsius Virginis atque sponsi ejus conscripsit hoc titulo -

Libro de las *alabanças y excelencias de la gloriosa Santa Ana*; quatuor partibus His-

Hispali apud Clementem Hidalgo an. 1601. in 4.

Carmina sacra non minùs pangere solebat, quæ propediem edenda in præfatione memorati jam operis ipsa affirmaverat.

VALENTINVS DE ANDOSILLA, Doctor Medicus, teste Ioanne Antonio Vanderlinden, scripsit -

De Peste Tractatum, Pampilone editum.

VALENTINVS CARVALHO, Lusitanus, Iesuita de quo Philippus Alegambe *De Scriptoribus Societatis*, scripsit -

Supplementum Annuarum Epistolarum ex Iaponia anno MDC.

Annuas Litteras ex Sinis anni MDCI. Romæ apud Ludov. Zannettum Italicè anno 1603. in 8.

VALENTINVS DE HERICE, Navarrus Pampilonensis, splendidè natus, Societati Iesu se applicuit Salmanticæ, in qua mox & Pinciæ Philosophiæ in primis, deindéque etiam Theologiæ Professorem laudabiliter præstitit. Tandem sex annis major quinquagenario vitâ functus est in Pampilonensis collegii rectura; vir eximius judicio atque doctrinâ, multáque, cùm sacrâ, tum profanâ eruditione, quæ cuncta libris editis ostenduntur. Scilicet scripsit -

Tractatus IV. in Primam Partem S. Thomæ; distinctos quinquaginta duabus disputationibus, nempe -

De Scientia Dei.

De Voluntate Dei.

De Dei Providentia, prædestinatione & reprobatione.

De Visione Dei. Pampilone 1622. in folio apud Carolum Labaien.

VALENTINVS DE SAA, Lusitanus, Olissiponensis, Portugalliæ regni Chronographus, scripsit Lusitanicè -

Regimento *de nauegaçam*. Olissipone 162.. in 4.

VALERIANVS.

D. VALERIANVS ALPHONSVS ORDOÑEZ DE VILLAQVIRAN, Zamorensis, Petri filius ex Brianda Pimentellia, in S. Theologia, ut appellare amant scholæ, Licentiatus, ex Senatore regio, ut ajunt, Pincianiæ curiæ Præsul Civitatensis, atq; hinc Ovetensis creatus anno MDVI. in locum Garziæ Ramirez de Villaescusa, si credimus *Memoriali* M. S. Laurentii Galindez de Caravajal *rerum à Catholicis Regibus Ferdinando & Isabella gestarum*: quamquam Lucius Marinæus Siculus jam ab anno DIIII. Ovetanum eum inscribat Episcopum literis hoc anno datis, quæ libro II. *Epistolarum* ejus prostant hoc initio, *Salve clarissime Præsul*, in quibus *præclarum Hispanorum omnium Pontificum specimen, excellenti & omnium magnarum sublimiúmque rerum capaci ingenio præstantem* vocat. Quócum quomodo convenire possit epitaphium, quod Garsias Ramirez prædecessor nostri Valeriani in eadē habet Ovetensi Ecclesia, decessisséque eum anno MDVIII. die XXIII. Aprilis apertè admonet, planè non video. Nisi Lucii Marinæi *Epistolarum* editor Ovetano Præsuli hanc inscripsit, non quia jam tunc esset, quando ei data fuit epistola, sed quia, cum hæ ederentur, in eam ecclesiam ascendisset. Scripsit-

De la Translacion *del Cuerpo de S. Ilefonso y milagros sucedidos*: ex quo libro laudat eum Petrus Salazar de Mendoza in *Vita S. Ildephonsi* cap. XXIII. §. 1. subdubitans tamen an idem sit cum nostro Antistite, cùm non nisi *Valeriani de Villaquiran* nomen libro inscriptum invenisset. Sed Aegidius Gonzalez Davila in *Theatro Ecclesiæ Ovetensis* nullus de eo ambigit.

Denatum referunt Burgis XII. Augusti die MDXII. Iacétque in monasterio Barnabæ Apostolo sacro Virginum Franciscanarum urbis Zamorensis à se constructo, uti refert idem Davila.

F. VALERIANVS. (*olim Didacus*) DE ESPINOSA, Segoviensis, S. T. Magister, Cisterciensium monachorum sodalis in Nogalesia domo, tum aliis locis, tum Salmanticæ apud suos Theologiam docuit, cui monasterio aliquando præfuit. Sub id tempus prælo dedit -

Commentarios & explicationes ad Constitutiones Clementis VIII. quo sermone ignotum mihi. Salmanticæ 1602. Deindéque -

Guia *de Religiosos*. Pinciæ 1623. in 4. apud Hieronymum Morillo. Alia quoque publicaturus erat, ut refert Chrysostomus Henrriquez in *Phœnice* suo. Anno MDCXIII. Palentiolæ factus fuit totius Congregationis Hispanæ Præfectus generalis; obiítque Matriti MDCXXXIV. septuagenario major.

VALERIVS.

VALERIVS FRANCISCVS ROMERO, Cordubensis, literas humaniores doctus ab Andrea Martinez, quem multùm ipse commendat, Cordubensi præceptore, scripsit carmine antiqui metri Castellæ proprii -

Epicedio *en la muerte del Maestro Hernan Nuñez Comendador de la orden de Sant Iago primero Professor de Retorica y Griego en la universidad de Salamanca*; ad Rectorē hujus universitatis D. Petrum de Acuña directum. Imitatus est, cùm genere carminis, tum phrasi & stylo Ioannem Menam, eruditonéque

que ac veterum imitationibus nulli cedit. Excussum est ad calcem Ferdinandi Nonnii ejusdem *Adagiorum Hispana lingua*.

F. VALERIVS MONÇON, incertum nobis ad quam religiosam familiam pertinens, dedit in publicum -

Virtudes *de Ferdinando II. Emperador*. Cæsaraugustæ 1640. in 8.

Idem, si ex familia Sanctiss. Trinitatis est, scripsit -

De Annunciatione Virginis Mariæ Tractatum. Authorem hujus ultimi operis Cæsaraugustanum patriâ atque provinciæ Aragonensis suæ Præfectum fuisse refert Frãciscus a Iesu Maria in *Catalogo Scriptorum hujus ordinis*.

VALERIVS ORTIZ, Aragonius, Burdigalæ tamen incola in Vasconia Gallorum, vertit in Hispanicum ex Gallico -

Declaracion *del Rey Christianissimo sobre el atentado alevoso y rebelde del Duque de Maierte y Comendador de Aumala fecha en Blois en el mes de Febrero de MDLXXXIX*. Burdigalæ 1589. in 4.

VALERIVS PIQVER, Societatis Iesu, ex Aragoniæ regno, ut credimus, vertit in vulgarem linguam, non sine additionibus propriis -

El Diario o *Kalendario de Nuestra Señora, de Antonio de Balinghen*. Cæsaraugustæ apud Michael. de Luna 1654.

F. VALERIVS XIMENEZ DE EMBVN, Aragonius, Alagonensis, Carmelita, moribus integris & multâ vir doctrinâ, provinciam suâ olim moderatus est in comitiis Valentinis anni MDCXXXI. creatus Præfectus post plurium domorum administrationem; in Sardinia & Castella utraque, necnon in Bætica & Portugallia censorem seu visitatorem sodalium exercuit, remuneratus interim â nostro Rege annuâ ducentorum ducatorum pensione. Quo ipso authore & nominatore Præsul Alguerensis in Sardinia cooptatus ineunte Iunio mẽse MDCXXXIV. paulò post moritur, die scilicet XVII. Septembris, ætatis suæ LVII. in domo Cæsaraugustana. Typis quidem extare is fecit vernaculo idiomate -

Estimulo *a la devocion de la antigua Orden de Nuestra Señora del Carmen, y la Historia y sucessos desta sagrada Religion desde su fundador el santo Profeta Helias hasta los años de MCXCVII. con otras cosas acaecidas en estos tiempos*. Cæsaraugustæ 1604. per Angelum Tavano.

Forma *de instituir la Cofradia del Santo Escapulario del Carmen*.

Notas *a la Regla dada a los Religiosos Carmelitas por el Patriarcha S. Alberto*; duobus libris, quorum posterior M. S. ahuc adservatur, cùm prior editus fuerit Cæsaraug. apud Pet. Verges 1633. 8.

Tratado *de la oracion del Pater noster*. Quem Didacus Murillo in *Historia Deiparæ del Pilar* & Vincentius Blascus in *Aragonensi* Valerio nostro adjudicant.

Item Latinè scripta etiam nunc latent -

Commentaria in sacras Carmelitarum Constitutiones sub Reverendiss. ordinis Parente Gregorio Canalio libro uno comprehensa.

Perfectus Prælatus & subditus, libro uno.

De Viris illustribus ordinis Carmelitarum.

VASCVS.

VASCVS AEGIDIVS (vulgo GIL) DE APONTE, Gallæcus, D. Francisci de Andrade Comitis ultimi *de Andrade* familiaris domesticus, scripsit -

Linages *de Galicia*; qui liber M. S. durat in bibliothecis quibusdam. Separatim verò in Olivariensi bibliotheca fuit -

La Casa *de Lobera* in 4. M. S.

VASCVS DIAZ TANCO, aliàs CLAVEDAN DEL ESTANCO, Fraxinalensis (oppidi nomen est in Marianis montibus prope Lusitaniam *Frexenal*) post multam peregrinationem ad nos rediens versam à se & in pluribus reformatam Pauli Iovii *de Turcarum rebus Historiam* Philippo Principi nuncupavit. Hæc libri inscriptio;

Palinodia *de la nefanda y fiera nacion de los Turcos, y de su engañosa arte y cruel modo de guerrear, y de los Imperios, reynos y provincias que an sujetado y poseen con inquieta ferocidad*. 1547. in folio in Auriensi urbe Galleciæ. *Palinodia* scilicet, quòd ejus Historiæ, quam ex Iovio & aliis priùs collegisset, retractationem sive iterationem contineat.

Los *Triumfos*; quod opus Gothico charactere in 4. extat.

Portante *de cosas nobles, en que se trata de los titulos de Dignidades temporales y maiorasgos de España calificados en linage y rentas* - Librum laudat D. Iosephus Pellizer regius Chronographus, *en el Memorial por el Marques de Ribas*.

Iardin *del Alma Christiana, donde se tratan las significaciones de la Missa y de las horas canonicas y de las nueve ordenes ecclesiasticas*. Pinciæ apud Ioannem de Caravajal in 4. 1552. Nuncupat autem se hic noster VASCVM DIAZ DE FREXENAL, offértque opus capitulo Canonicorum & clericis Auriensis urbis; refértque in schedis M. SS. habere se octo & quadraginta alia opuscula de rebus sacris, historicis & moralibus; quorum inscriptiones novitatis & ambitionis plenæ ingenium hominis haud obscurè ostendunt. Nos transmittimus contenti hoc

Epigrammate, quod ad nomen pertinet, adnotato, quantumvis barbaro. *Por precio justo se vende- El presente jardin nuestro- En casa del Carvajal- El que leerlo pretende- Ruegue a Dios por el Maestro- Vasco Diaz de Frexenal- A quien Carlo Francipan-En pendencias cõ Langrave-LLegando al puerto la nave-Dio por nombre Clavedan-Por el papagaio y llave.* Quæ cur dicta sint scire aut nescire juxtà habeo.

VASCUS FERNANDEZ FRADE, Lusitanus, scripsit patrio idiomate-

Dialogos *de vida solitaria*.

VASCUS MOUSINHO DE CASTEL-BRANCO, Lusitanus, versibus edidit -

Discurso *sobre a vida e morte de S. Isabel Rainha de Portugal*, Poëma heroicum. Adjunguntur huic -

Otras *varias rimas*. Olisipone 1594. in 4.

VASCUS MOUSINHO DE QUEVEDO, Lusitanus Poëta, edidit -

El Triumfo *del Monarcha Felipe III. en la entrada de Lisboa, en otavas*. Olisipone 1619. in 4.

VINCENTIUS.

VINCENTIUS ALVAREZ, Lusitanus, scripsit -

Relacion *del camino del Principe D. Felipe año de MDXLVIII. desde España à Italia y por Alemania à Flandes y Brusellas donde estava su padre*. 1551. Diversum, si Deo placet, opus ab ejusdem argumenti illo, quod *Ioannem Christophorum Calvetum de Estrella* authorem habet.

VINCENTIUS AZNAR, scripsit-

De los Milagros *de Nuestra Señora del Remedio*. Barcinone 1626. apud Stephanum de Liberòs.

F. VINCENTIUS BERNEDO, Navarrus ex oppido *Puente la Reina*, Dominicanorum ordinem professus in cœnobio Matris Dei Complutensis Academiæ ad Peruanos transfretavit, atque in provincia S. Ioannis Baptistæ illius regni conversatus est sanctissimè usque ad mortem, scribens quandoq; Latinâ linguâ -

Sermones de Sanctis.

Sermones de Tempore; qui excusi prodierunt in 8.

Immortali vitæ initiatus fuit in urbe *Cusco* ante annos quinquaginta, post quos integrum adhuc ejus cadaver atque incorruptum asservatur. De cujus viri sanctitate factas auctoritate ordinariâ probationes Congregatio sacrorum rituum penes se habet.

VINCENTIUS BLASCO DE LANUZA, Aragonius, ex oppido *Sallent* diœcesis Iaccensis, quod in Pyrenæis ad Gallicum limitem extructum est, Vincentium Blasium, sibi cognominem, Valentinum in Rhetorica arte præceptorem habuit, in sacrâ scientia alios; ipse sacerdotio mactus in eadem Iaccensi Ecclesia canonica Theologiam docendi atque ex ambone declamandi, pœnitentibus item aures præbendi diu administravit munera. Deinde hoc ultimum, quod Cæsaraugustana Eccclesia seorsim confert, in literario, solenníque agone consequutus, illustrandis patriæ rebus, præsertim ecclesiasticis, atque in commentarios referendis post Zuritam, Blancam & alios incubuit. Latinis etiam versibus conscribendis delectatus est. Præter ea, quæ Romanâ linguâ editurum se ad *Aragonicarum rerum Historias* non semel dixerat, vernaculo sermone foras dedit-

Historias *Ecclesiasticas y Seculares de Aragon*: sive magni operis *Aragonensium* Hieronymi Zuritæ *Annalium* supplementum, ex quo ille desiit, usque ad præsens tempus, scilicet ad annum hujus sæculi duodevicesimum. Cæsaraugustæ apud Ioannem de Lanaja 1622. in folio, duobus tomis.

Tribuunt ei quoque, nisi idem opus sit cum Latino statim laudando opere,

La Vida *del primer Inquisidor Pedro de Arbues*: nec non &-

La Vida *del Duque D. Alonso de Aragon*. Meminit ipse author parte I. lib. V. cap. XXVI. *Histor. Aragonensis*.

Latinum autem & metricum opus dedit-

Peristephanon, *seu de Coronis Sanctorum Aragonensium, vitâ, morte, miraculis Petri Arbuesii Canonici Cæsaraugustani & primi Inquisitoris*, libris V. Cæsaraug. an. 1623. in 8.

VINCENTIUS BLASIUS (vulgo BLAY) GARZIA, Valentinus Rhetor, in locum Laurentii Palmyreni præceptoris sui ad eloquentiæ tradendam artem cooptatus, scripsit -

Brevem *Epitomen Rhetorices*; itémque-

Duas orationes, alteram in Laurentii Palmyreni Rhetoris clarissimi, alteram in Michaëlis Luviclæ magni ac nobilis Theologi funere habendam. Qui Luviela tres & triginta annos divinarum literarum de superiore loco in Academia & in templis pro concione interpres nihil tamen evulgandum curavit, ut ait Andreas Schotus in *Vincentio Blasio*.

In Commendationem multorum eximiâ spe summæ virtutis adolescentum elogia. Valentiæ apud Petrum Huete 1576. in 8.

In Ciceronis Orationem pro Marco Marcello præfationem, eloquentiæ plenam tribuit ei Petrus Augustinus Morla in præfatione *Emporii*.

Orationem Romæ habitam in funere Alexandri

xandri Parmæ Principis, & *funebres* aliquot Valentiæ edidisse dicitur: itémque-

Orationem, quam habuit Romæ apud S. Petrum ad sacrum Cardinalium collegium XV. Idus Ianuarii anno MDXI. De felici Gregorii XIV. Pontificatu. Romæ editam in 4. apud Vincentium Accoltum.

F. VINCENTIUS DE LAS CASAS, Dominicanus, reliquisse dicitur M.S. Ant. Leonio teste in *Biblioth Indica*,

Historia *de S. Domingo de la provincia de Mexico*.

VINCENTIUS DA COSTA MATOS, Lusitanus, Olissiponensis, pietate in Deum & patriam, juxtáque adversùs Hebraicæ impietatis asseclas, qui in Lusitaniæ regno latere solent, odio permotus, edidit sermone vernaculo suæ gentis-

Breve discurso *contra a perfidia heretica do Iudaismo continuada nos presentes Apostatas de nossa santa Fee, com o que comvem a expulsaõ dos delinquentes nella dos reinos de sua Maestà com suas molheres e filhos conforme à Escritura sagrada, santos Padres, Direito civil, è canonico e muitos dos Politicos*. Olissipone 1622. in 4. Editus quoque liber est Castellæ sermone operâ Didaci Gavilan Vela Præmostratensis ex domo Rodericopolitana, Salmanticæ 1631. in 4.

Ejusdem argumenti liber est, quem superioris iteratæ editioni adjunxit author,

Honrras *Christaãs nas afrontas de Iesu Christo continuada nos presentes Apostatas de nossa Santa Fee*. Olissipone 1623. & 1634.

VINCENTIUS DE ESPINEL, *Bæticus*, Rondensis, Cappellanus regius in Nosocomio hujus urbis, duplicem artem Poëticam, & Musicam insigniter calluit, novóque utrique addito invento decoravit. Nam & citharæ nostræ (*Guitarra* nos jam corruptè dicimus, sicut & Itali *Chitarra*) quintam chordam induxit; brevioribúsque atque octosyllabis, Hispaniæ verè germanis ac vernaculis, versibus metricam decem versuum compositionem, unde ei *Decimæ* inditum nomen, respondente ad certam legem perquàm jucundè rythmo, magna cum sui nominis laude inseruit. Nam & ab authoris appellatione recèns inventum audiit *Espinela*; nunc jam prævaluit alterum *Decimæ* non sine illius injuria. Edidit juvenis-

Arte Poëtica *Española*, scilicet Horatianam de Arte Poëtica Epistolam: itémque-

Varias Rimas. Matriti an. 1591. in 8. apud Ludov. Sanchez.

Solutâ etiam oratione jam provectus ætate lusit scribens-

Relaciones *de la Vida del Escudero Marcos de Obregon*. Barcinone apud Hieronymum Margarit. 1618. in 4. Matriti eodem anno & 1657. 8.

De eo Lupus Felix de Vega in *Lauru Apollinis* plura lectu digna, quorum hæc clausula,

Honrraste a Mançanares,
Que venera en humilde sepultura
Lo que el Tajo invidiò, Tormes y Henares:
Mas tu memoria eternamente dura.
Noventa años viviste:
Nadie te diò favor: poco escriviste.
Sea la tierra leve
Aquien Apolo tantas glorias deve.

Matriti obiit anno MDCXXXIV.

D. VINCENTIUS FERNANDEZ DE HEREDIA, Bilbilitanus, sive Calatajuviensis in Aragoniæ regno, Theologus & Iurisconsultus, edidit

Mixtas è Iure Canonico & Theologia Disputationes in Sacramentorum materiam, tomum primum. Venetiis 1615. in folio.

F. VINCENTIUS FERRE, Valentinus ex urbe metropoli, ordinis Prædicatorum, in amplissimo S. Stephani cœnobio Salmantino ad eum admissus, S. Theologiæ Magister, postquam docuisset in Hispania, sacram Romæ nunc à quindecim & amplius annis in collegio Deip. Virginis supra Minervam magna cum laude scientiam profitetur clarus etiam scrip is lucubrationibus, ex quibus-

De Virtutibus Theologicis & vitiis his oppositis, duo volumina hactenus edidit Romæ apud Nicol. Angelum Tinasium 1669. in folio.

VINCENTIUS FERRER, patriâ Valentinus, Presbyter ac Professor Rhetoricæ artis in ejusdem urbis schola, edidit-

Rhetoricam. Valentiæ.

F. VINCENTIUS GOMEZ, ordinis Prædicatorum in Valentinæ urbis cœnobio, Doctor Theologus, primariúsque apud sodales ejusdem sacræ scientiæ præceptor, sacrarum literarum, historiæque bene peritus, scripsit-

Vida *del venerable Padre Fr. Domingo Anadon del orden de S. Domingo*. Valentiæ an. 1604. in 8. itémque cum adjunctione certaminis cujusdam Poëtici (*Iusta Poëtica* nos dicimus) super venerabilis ejusdem servi Dei rebus gestis anno MDCXVI. habiti; ibidem 1617. in 8.

Las Fiestas *en la Canonizacion de S. Raimundo*. Valentiæ 1602. in 8.

Sermones *por la Beatificacion de S. Luis Beltran*. Ibidem 1609. in 8.

De la Santidad y *milagros de los Santos Ambrosio de Sena y Iacobo Salomon*. Valentiæ 1624. Tributam ei quoque video-

Chronologia *de las Santas Religiosas:* suæ

suæ fortasse Dominicanæ familiæ.

Vertit ex Latino -

Descripcion *de la ciudad de Ierusalem y lugares comarcanos, como estavan en tiempo de Christo Nuestro Señor, de Christiano Adrichomio*. Valentiæ 1603. & 1620. in 8. apud Patritium Mey

Item ex Lusitano -

Defensa *de las lagrimas de los justos perseguidos y de las sagradas Religiones y estado ecclesiastico, del M. Fr. Pedro Calvo Predicador de su Magestad*. Ibidem apud Garriz. 1611.4.

VINCENTIUS GONZALEZ ALVAREZ, Abulensis, stylo signavit popularibus suis, ut audio,

La Expulsion *de los Moriscos de Avila*.

F. VINCENTIUS GUAL, Valentinus, ordinis fratrum Minimorum S. Francisci de Paula, edidit -

La Vida *y muerte del Beato Padre Fr. Gaspar Bono*, ejusdem nempe ordinis. Valentiæ apud Vincentium Francum anno 1610. in 8.

D. VINCENTIUS IOANNES DE LASTANOSA, Aragonius, patriâ Oscensis, Toparcha *de Figueruelas*, vir eruditus, cujus domum curiosissimâ bibliothecâ, pluribusque rerum antiquarum, rararúmque cimeliis ornatam celebravit olim amicissimum ei caput Ioannes Franciscus Andreas Ustarrozius sub *Solitarii* nomine, scripsit -

Dialogos *de las Medallas desconocidas Españolas*; quibuscum editi sunt, *Tres Discursos del mismo argumento, del Patre Paulo Albiniano de Rajas, de D. Francisco de Urrea y del Doctor Iuan Francisco Andres de Ustarroz*. Oscæ apud Ioannem Nogues 1645. in 4.

Oraculo *manual y Arte de prudencia*. Ibidem 1647.

F. VINCENTIUS IUSTINIANUS ANTIST, Valentinus, ordinis Prædicatorum, Valentini cœnobii alumnus, aliquando autem Salmantino S. Stephani, Castellæque provinciæ, quod raro fit, ob excellentiam doctrinæ adscriptus, partim Aristotelico studio atque Theologico, cùm esset in divinarum Scripturarum lectione versatissimus, partim eo meritus est atque obtinuit summam laudem, quod in vulgandis rebus, virisque describendis, quos priora tulerunt tempora, curiose atque intentè ponitur. Ejus nempe sunt Latina -

In Universam Logicam commentaria; quæ juvenis adhuc scripsit. His accedit -

Thesaurus quæstionum his, qui aut disputaturi aut assertiones defensuri sunt, necessarius. Venetiis an. 1582. in 4. apud Ziletum.

In Opuscula S. Vincentii Ferrerii annotationes.

De Stigmatibus S. Catharinæ Senensis Tractatus: sive pro Catharinæ imaginibus Disputatio. Valentiæ & Barcinone 1583. Antverpiæque 1611. in officina Plantiniana una cum Ioannis Nider *De Reformatione Religiosorum* libro, & Majoricæ 1616. 8.

Relatio de Inventione Corporis S. Angelinæ: quam apud D. Thomam Tamajum legere est in *Notis* ad *Luitprandi Chronicon* pag. 244.

De Beato Raimundo Pennafortio in Sanctorum numerum referendo ad Commissarios Apostolicos; Morlâ teste in præfatione *Emporii Iuris*.

Populari verò sermone hæc prostant,

Historia *de la Vida y milagros de S. Vincente Ferrer*; libris III. Valentiæ 1582. Quam Italicè vertit Iacobus de Magdalena Dominicanus, Panhormíque edidit. Latini scriptores rerum à Vincentio gestarum præcesserât, à quibus noster profecit, Petrus Ranzanus, & Ioannes Antonius Flaminius, cujus & Vincentii & aliorum Dominicanorum vitas Leander Albertus publicavit.

Vida *de S. Pedro Gonzalez Telmo de la orden de Santo Domingo*. Valentiæ 1587. in 8. Hujúsq; *Additiones* ibidem 1593. in 8.

Relacion *de la Vida y muerte del Padre Fr. Luis Beltran*; libris II. Cæsaraugustæ & Valentiæ 1583. 8. Italicéque conversa Genuæ eodem anno 1583. in 8.

Vida *de Fr. Luis de Granada*. Valentiæ 1582. in 8.

Tratado *de la Inmaculada Concepcion de Nuestra Señora*. Oscæ apud Michaëlem Petillas in 16. deinde Matriti 1615. in 8. & Majoricæ 1616. in 12.

Item *De S. Officii dignitate & origine* opus nostri laudat Ludovicus Paramo lib. II. *De Origine S. Inquisitionis*, ineditum scilicet: quod ipsum intellexisse videtur Petrus Augustinus Morla in *Emporii* sui *Iuris* præfatione, dum ait. *Prodétque breviter idem Iustinianus universam omnium Fidei Censorum Historiam sex libris comprehensam*. Superstes adhuc erat anno MDXCV. quo Ioannes Marieta *de Scriptoribus Dominicani* sui *ordinis* commentabatur.

VINCENTIUS MARINER, Valentinus patriâ, vir Græcè & Latinè non vulgariter doctus, Thesaurarius audit Ecclesiæ collegiatæ de *Empudias*, Bibliothecæ autem regiæ Escurialensis Præfectus. Si vera sunt quæ ipse de se palam efferebat, ac literis per epistolas ad diversos datis consignare solebat, planè is fuit, quem industriæ & indefessi laboris pervicaciâ veterum aut recentiorum, qui magis chartis impalluerunt, cuilibet absque ulla invidia æquiparare possimus. Mercurium Trismegistum, Iamblico teste, triginta sex

ta sex millium quingentorum & viginti novem de Aegiptiorum sapientia librorum scriptorem opponebat ipse parum credulis earum, quas jactabat, lucubrationum a se confectarum, ex quibus vix unam aut alteram editam in lucem vidimus. Transcribemus hic ex quadam ejus *Epistola* Francisco Dazæ Lermæ Duci à secretis directa (aliam ejusdem tenoris vidimus ad Excellentissimum D. Ludovicum de Haro anno MDCXXXIII. datam ac typis editam) ne injurii simus viri affatim eruditi, quantumvis parum fortunati, memoriæ, interpretationum orationum, carminum, dissertationum, cæterorúmque operum catalogum, quorum publicationi, si utique fidem authori non derogamus, ipsa eorum moles & expensarum difficultas obstitit. Hæccilla-

Iuliani Cæsaris ad Regem Solem Panegyricus in Latinum conversus cum annotationibus; D. Francisco de Qvevedo nuncupatus, prodiit Matriti 1625. in 8.

Theophylacti Epistolæ, è Græco in Latinũ conversæ, Coloniæ prodierunt in collectionis seu *Bibliotheca vet. PP.* volum. XV.

Panegyris ad Infantem Ferdinandum, item Matriti lucem vidit 1634. & forte alia.

Inedita manserunt, quæ sequuntur, scilicet Interpretationes-

Homeri *Iliadis, Odyssææ, Batrachomyomachia, Hymnorum,* totidem Latinis versibus quot Græci sunt; quam rem continere ait magnam difficultatem.

Eustathii quoque *Scholiorum* in eumdem *Homerum*.

Hesiodi operum carmine Latino, atque ejus *Scholiorum* prosâ Latinâ.

Theocriti & ejus *Scholiastis* versu & prosâ Latinâ.

Lycophronis atque ejus *Scholiastis*.

Appollonii Rhodii atque ejus *Scholiastis*.

Quinti Calabri Dionyssiacorum.

Nonni Panopolitæ Paraphrasis in Evangelium S. Ioannis.

Scholiastis in Sophoclis Tragædias.

Scholiastis in Pindarum.

Scholiastis Euripidis.

Didymi scholiorum ad Iliada & Odysseam Homeri.

Georgii Pachymeris commentariorum in S. Dionysium.

Hippocratis libri de Prisca Medicina.

Porphyrii Quæstionum Homericarum, ac de Antro Nympharum.

Iuliani Cæsaris libri de Regno.

Philostrati Epistolarum.

Eusebii Libri de Martyribus. Sed id potiùs fragmentum *Historiæ* est, quàm peculiaris liber, ut alibi à nobis dicetur.

S. Petri Alexandrini de celebratione Paschatis, atque item de eodem argumento S. *Appollinarii Hieropolitani*.

Andreæ Cretensis, S. Methodii & S. Anastasii singularium quorumdam librorum.

Pletonis de Virtutibus.

Ioannis Grammatici Gazæi operum.

Centonis Homerici de Passione Christi.

Harpocrationis Glossarii.

Ioannis Tzetzis commentariorum in Homeri Iliada.

Georgii Aprechti Panegyrici.

Philonis libri De Numero septenario cum prolixo commentario.

Item è vulgari lingua Provinciali, quæ Valentiæ regni venacula est, Latinè reddidit-

Las obras *de Ausias Marc*, celebris Poetæ Valentini, elegis versibus.

Historiam ad hæc *Peruani* scripsit *Imperii*. Meminit hujus in *Bibliotheca occidentalis Indicæ* tit. VIII in fine Antonius de Leon, his verbis- *Vincente Marinerio. Historia del Imperio Peruano, en Latin y elegante y de no pequeño volumen. La tiene en esta Corte donde por no hallar quien aliente la edicion della no la imprime*.

De rebus Hispania alteram.

Præter hæc jam laudata, versibus quamplurima alia Latinis, sive sensa sua depromens, sive aliena transcribens, mirâ facilitate ac vix credibili copiâ, de quacunque re opportunum ei esset, effudit. Iterum audiamus ipsum sibi attribuentem, plusquam trecentorum & octoginta millium versuum tam Græcorum quam Latinorum è penu sua depromtorum rationem à se non mendaci calculo putatam fuisse, his nempe scriptis contentorum, quæ sequuntur,

Panegyricis XIII. Latino carmine: quorum nullus mille quingentos versus non excedit.

Hymnis XXXVIII. divini argumenti omnibus, versibus hexametris; quorum brevior plusquam quingentis constat.

Epigrammatis octo plus millibus, sive Græcis sive Latinis; & innumeris aliis cujuscumque generis versibus Lyricis, Dicolis, Tricolis, Tetrastophis, Sapphicis, Iambicis, Asclepiadæis, Phaleucis, Choriambicis: item-

De Mortis cogitatione & effectu, tribus libris, carmine etiam Latino.

De Ludo Trojano, ut sic dicam, vulgò *Iuego de cañas*, quo Philippus Rex IV. Caroli Valliæ Principis in Hispaniam adventum celebravit, duodecim millium versuum heroicorum opere.

Guzmaneide, sive de rebus gestis Ducis *de Medina-Sidonia* hujus Guzmaniæ familiæ Principis, quinque libris.

Soteriis etiam tribus.

Genetliaco Hispaniæ Principis.

Epithalamiis quinque.

Eclogis militaribus (novo quidem invento) quindecim.

Phae-

Phaëtontis fabulâ, versibus quater-millis.

Hymnis duobus de S. Isidoro ac de S. Leone Papa.

Elurotaphio, sive hujus inscriptionis Græcæ libro, quingentorum versuum.

De Furore Poëtico & insano Phœbi afflatu, mille & amplius versibus.

Psycologio in frigoris laudem, mille ducentis versibus.

Paraphrasi metricâ in omnia Evangelia Quadragesimæ, versibus novem millibus.

Melodimatis Latinis, quæ constant dysthichis ducentis.

Triumpho ignorantiæ, versibus ter millibus.

Paraphrasi orationis Dominicæ, & alterâ Salutationis Angelicæ, sex millibus.

Epico in Reges Catholicos Poëmate, & aliis.

Solutæ autem orationis hæc laudat præter Historica superiùs memorata -

Dissertationes tredecim super variis Philosophorum sententiis.

Orationes XVII.

Præfationes XI.

Declamationes LX.

Dialogos, Epistolas, & alia quamplura.

Grammatophengiam, sive hujus nuncupationis librum.

De Numero Quinario librum.

Hispanam quoque linguam ditavit convertens e Græco Arriani textu -

La Vida *de Alexandro Magno*: item -

La Logica; *los Fisicos; los Meteoros; los libros de Anima y de Generacion y Corrupcion; Del Sentido y lo sensible; De la Vida y de la muerte; los libros De la Historia de los Animales; De las partes de los Animáles; De la Generacion de los Animales; los tres libros de Rhetorica; la Rhetorica de Alexandro y la Arte Poetica*. Omnia hæc ex Aristotelis Græcis fontibus Castellanæ linguæ communicavit; atque item è Latino -

Primera parte *del Catalogo de la gloria del mundo de Bartholome Cassaneo*. Idoneis testibus acceptum id refero, Vincentii nostri schedas minutissimo, eóque obscurissimo charactere scriptas nullius usus esse post ejus obitum potuisse. Adjiciam pro colophone hæc ejus verba ex jam laudata *Epistola* post memorata hæc omnia opera. *Que todo esto junto viene a ser mas de trecientas y sesenta manos de papel, con letra muy menuda y apretada, como puedo mostrarlo a todos luego*. Computus hic ccclx. scaprorum chartæ papyraceæ duo millia quingenta viginti ejusdem folia conficit.

F. VINCENTIUS DE MERLO, Dominicanus provinciæ Bæticæ, scripsisse dicitur-

Del Estado *del Matrimonio y obligacion de los casados*. Floruisse hunc circa annum MDLIII. in *Chronicis* hujus familiæ scribitur IV. Parte lib. II. cap. III. Ab hoc diversus haud forsan est -

F. VINCENTIUS MEXIA, Bæticus Dominicanus, Cordubæ sodalium studio Præfectus, doctus percelebrísque Ecclesiastes, qui dedit vernaculè -

Saludable *instruccion del Estado del Matrimonio y la obligacion que tienen los casados*. Cordubæ 1566. in 4.

VINCENTIUS MICHAEL DE MORADELL, Catalanus, edidit eo metri genere, quod nos *Coplas castellanas* dicimus,

Historia *de S. Raimundo de Peñaforte*. Barcinone apud Sebastianum de Cormellas 1603. 8.

VINCENTIUS MILLIS GODINEZ, transtulit in sermonem vernaculum ex variis linguis, ex Latina quidem -

Polidoro *Virgilio de los Inventores de las cosas*. Medinæ-campi 1599. in 4. ex Italica autem -

Horas de recreacion *recogidas por Ludovico Guicciardino*. Biluai 1586. in 8. apud Matthæum Mares: item ex Gallico, ut existimo,

Historias *Tragicas exemplares sacadas de las obras del Bardelo y ordenadas por Pedro Bovistau y Francisco Belleforest*. Salm. apud Petr. Lasso 1589. in 8.

D. VINCENTIUS DE MIRAVALL & FLORCADELL, Catalanus, in Dertosâ urbe natus, Iuris utriusque Doctor, atque in Vicensi ejusdem provinciæ Ecclesia major, ut vocant, Archidiaconus & Canonicus, dedit in publicum -

Tortosa ciudad *fidelissima y exemplar: Motivos que el Rey D. Felipe IV. de Castilla y III. de Aragon á tenido para concederla estos gloriosos titulos en premio de la lealtad, que a mostrado en las alteraciones de Cataluña*. Matriti 1641. in 4.

VINCENTIUS MOLES, Friderici frater, quem loco suo memoravimus, Doctor Medicus, scripsit eruditè -

Pathologiam, De morbis in sacris literis. Matriti 1642. in 4. Itémque -

Philosophiam naturalem Corporis Iesu Christi. Antverpiæ 1631. in 4.

F. VINCENTIUS MONTAÑES, Valentinus, ordinis Eremitarum, Artium, Theologiæque Doctor ac Professor cùm Ilerdensis, tum Valentinus, Aragoniæque provinciæ Præfectus, scripsit -

De Principiis prænoscendis Sacræ Theologiæ. Barcinone 1570. in 4.

Epi-

Epitomen Progymnasmatum Dialectica. Valentiæ 1563.

In Libros Aristotelis Logicę Commentaria elegantissimè.

In Porphyrii Isagogen.

Barcinone obiit anno MDLXXIII. qua in urbe subripuit eum mors in via jam positum calamitati exilii urbis Parisiensis, quo superiores religiosi, nescio quibus causis permoti, eum destinaverant. Videsis Thomam de Herrera in *Alphabeto Augustiniano*.

D. VICENTIVS MVT, Balearicus, vir nobilis, gentisque suæ Chronographus, in Majorica insula primus aciei instructor (*Sargento Maiòr* nos dicimus) edidit-

El Principe *en la guerra y en la paz copiado de la vida del Emperador Iustiniano*. Matriti 1640. in 4.

Segunda *Parte de la Historia del reino Balearico*; ab anno 1311. quo finit Dametus, usque ad 1650. Maioricæ apud Gabriel. Guasp 1650. in fol. sive Continuationem Ioannis Dameti *Historia Balearis*.

VINCENTIVS NAVARRO, Valentinus, Societatis Iesu, Philosophiam Valentiæ, Theologiam Barcinone docuit Fidei censor ac Theologiæ Doctor; habebátque superioribus annis, Philippo Alegambio authore in libro *De Scriptoribus Societatis*,

Theologiam Marianam, sive de laudibus Beatæ Virginis, volumen satis magnum editioni paratum.

F. VINCENTIVS OLLEME, Valentinus, sodalis Carmelitarum, S. Th. Doctor, & apud suos olim Professor, scripsit-

Tesoros de la *liberalidad de Dios derramados en el centro del Alma guiada por la luz de la Fee*. Valentiæ apud Franciscum Cipres 1666. in 8.

VINCENTIVS PAVLVS TRISTAN, Valentinus, scripsit carmine-

Sumaria Relacion *de la vida y muerte del Maestro Francisco Geronimo Simon en octavas*. Segobricæ apud Ioannem Pitarque 1612. in 8.

VINCENTIVS PEREZ DE CVLLA, Valentinus Eques, scripsit-

De la Expulsion *de los Moriscos del Reino de Valencia*.

VINCENTIVS ROCA, Valentinus Eques, scripsit-

Historia, *en la qual se trata del origen y guerra, que an tenido los Turcos hasta nuestros tiempos*. Valentiæ 1556. in folio

F. VINCENTIVS SABORIT, gente Valentinus, ordinis Prædicatorum, S. T. Magister & in domo Valentina studiorum Præfectus, scripsit-

Vida del B. Padre Fr. Luis Beltran. Valentiæ 1651. in 4.

VINCENTIVS SAVRA, gente Valentinus (si credimus Morlæ in præfatione *Emporii Iuris*) scripsit-

Rhetoricam; sive de hac arte.

D. VINCENTIVS SELLAN, Cæsaraugustanæ Ecclesiæ Canonicus, perpetuúsque Hospitalis domus Deiparæ Virginis de Gratia Rector, Inquisitor Apostolicus in eadem urbe, Regique Philippo IV. à secretis, edidit librum ità inscriptum-

Excelencias *del Oficio divino*. Cæsaraugustæ 1603. iterúmque 1637.

Hominem laudat Ioannes Franciscus Andreas Vstarrozius in *Defensione patriæ S. Laurentii* cap. v. pag. 104.

F. VINCENTIVS DE TORREGROSA, Hispalensis, ut creditur, natu, Carmelitarum sodalis, reliquisse in bibliotheca Hispalensis cœnobii-

De Theologia mistica libros III. in monumentis hujus ordinis legitur, floruisséque circa ann. MDXCIII.

F. VINCENTIVS DE VALVERDE, Dominicanus, primus urbis *del Cusco* Episcopus in Peruano regno, cujus expugnationis aliqua pars fuit, scripsit, quæ inedita remansit,

Relacion *de las Guerras de los Pizarros y Almagros*, Antonio Leonio teste in *Bibliotheca Indica*.

VRBANVS.

D. VRBANVS DE PERALTA, Matritensis, Ludovico de Peralta Iacobæo Equite & à regii patrimonii rationibus & Ioannâ Calderonia Manrrique de la Vega parentibus prognatus, Eques ordinis de Alcantara, reliquisse dicitur in schedis M. SS. ut erat eruditione sacrâ tinctus,

Scholia *in Canticum Canticorum Salomonis*; testimonium rei nobis perhibente D. Gaspare Ivañez de Segobia Marchione Acropolitano, Vrbani ex filia nepote.

Obiisse refertur quinque annis centenario major MDCLXI. Parens hic D. Alphonsi de Cardenas regii ad Britannorum Regem Legati, & D. Henrici de Peralta & Cardenas Archiepiscopi Burgensis.

Z

ZACUTUS.

ZACUTUS, Lusitanus (sumpto fortasse nomine ab Hebraico זכות Tsacuth, quod *nitorem* seu *puritatem* significat, quomodo nuncupatum opus edidit Abrahamus Aben Ezra inter Hebræos magnæ existimationis Doctor) Olisipone ortus, in eo dumtaxat à recto benè de posteris audiendi deflexit calle, quòd Hebraicam cæcitatem, etiam meridie ipso Hispanæ intemeratæ Fidei natus, miserabiliter contraxit, salutique adhuc magis obfirmato in perniciem sui ipsius animo renuntiavit; cætera Lusitaniæ non pœnitendus, quippe Zacuti illius Mathematici superiorum Regum, præsertimque Emmanuelis, tempore clari admodum trinepos, huic luci editus anno MDLXXV. post apprehensas Grammaticæ regulas, Philosophos ac Medicos tum Salmanticæ, tum Conimbricæ audiens sic promovit, ut necdum vicesimum attingens annum ætatis pileum Doctoralem apud Medicos Seguntinæ Academiæ acceperit. Redux inde in patriam Medicæ artis operas adeo strenuè ac fœliciter spatio triginta annorum indigentibus exhibuit, ut eloquentiæ simul & judicii, multiplicisque ac nusquam cessantis doctrinæ laudem indefessâ studiorum contentione perceperit. Sed tandem hujus vir existimationis opus habuit, nè impietatis causam diceret, solum vertere, Amsterodamùmque Hollandiæ Emporium, liberè professurus Hebraismum, contendere. In hac urbe ad ultimum usque vitæ diem continuò mansit; quæ quidem sibi operum editorum officina, partæque ab his, convictúque ac per literas consuetudine hominum doctissimorum non mediocris famæ theatrum fuit. Post mortem ejus, quæ in annum incidit sæculi hujus quadragesimum secundum, opera omnia illius duobus tomis prodierunt simul, quorum seorsim aliqua typis anteà fuerant commissa.

Prior tomus hæc continet-

De Historia principum Medicorum libros sex; sive *Principum Medicorum Theoricam & praxim per Historias methodicè concinnatam*; qui quidem libri seorsim priùs editi magno legentiũ plausu suscepti sunt. Cujus rei testes literas doctissimorum ubique Medicorum ad authorem datas typographus exhibuit operi præambulas.

Posterior hæc-

Praxis Historiarum libros V.

Introitum ad Praxim.

Pharmacopæam.

Praxim Medicam admirandam multis observationibus ab authore locupletatam, jam diu typis vulgarem, Lugduni apud Ioann. Anton. Huguetam filium & Marcum Ant. Renaud. 1649, folio.

Ludovicus Lemosius Medicus etiã Lusitanus, ex cujus relatione his præfixâ Zacuti res breviter descripsimus, affectas ipsum aut perfectas habuisse ait curiosissimas lucubrationes quas posteris communicare parabat; nempe *De Chirurgorum principum Historia*: *De Regimine Principum*: *De juniorum Medicorum erroribus*: *De Medica doctrina selecta*: *Hippocratis & Galeni Epitomen*, & quædam alia.

Ioannes Antonides Vanderlinden in libro suo *De Scriptis Medicis* præter libros istos *De Historia principum Medicorum* sex, qui hac editione comprehensi sunt, etiam septimum, octavum, nonum atque decimum laudat Amstelodami anno 1641. & 1642. typis mandatos, nempe VII. *In quo proponitur curatio omnium morborum internorum*; VIII. *De Curatione morborũ qui partes naturales & vitales infestant*; IX. *De Curatione muliebrium morborum*; X. *De Curatione morborum qui vasa & corpus opprimunt*. Causam seorsim hos quatuor habendi libros à reliquis operibus in editione Lugdunensi adhuc quæro. Item edita est cum Ioannis Beverovicii libro *De Calculo*-

Epistola ad eumdem *Ioannem Beverovicium, calculos non gigni in substantia sed in cavitatibus renum*; *Fernelii hallucinatio*; *Difficilis calculosorum curatio*; *remedia præstantissima*. Lugduni Batav. apud Elzevirios 1638. in 12.

ANON.

ANONYMORVM NOTITIA

Quorum nomen & cognomen ignota sunt, aut saltem cognomen notum, sed nomen ignotum, qua de causa in præcipua Bibliothecæ hujus aula locum sortiri non potuerunt.

ANONYMVS, Catalanus, scripsit-
Historia y *milagros hechos a devocion de N. S. de Monserrate.* Barcinone 1605. in 8.

ANONYMVS alter edidit-
Libro *de los milagros del Santo Crucifixo que está en el monasterio de San Agustin de la ciudad de Burgos* 1547. in 8.

ANONYMVS alter, qui familiarem se profitetur amplissimi hujus viri, cujus de rebus gestis commentatus est, foras dedit-
Sumario *de la vida del primer Arçobispo de Granada Don F. Hernando de Talavera.* Eboræ 1557. in 8.

ANONYMVS alius scripsit-
Vida *del Venerable Hermano Bernardino de Obregon.*

ANONYMVS, monachus Cartusianus, versibus antiquis Castellanis (*Coplas de Arte maior* appellat vulgus) edidit-
Retablo *de la vida de Christo.*: & ad finem uniuscujusque cantici, ut vocant, seu libri, orationem seu preces ad Deum, quarum I. hæc est. *O Buen Hijo de Dios vivo-Iesu Christo mi Señor- Pues tu santa vida escrivo-Hazme libre de cautivo-Y bueno de pecador.* & absolvisse id opus se affirmat author XXIV. Decembris anni MD. Editúmque fuit typis Ioannis de Varela Hispali 1530. in folio.

Idem, credo, author scripsit-
Los doce *Triumfos de los doce Apostoles;* eodem carminis genere. Initium ejus operis- *Yo canto las armas de los Palestinos- Principes doce del Omnipotente* &c.

Nuncupatum voluit author, qui se Cartusianum institutum ait professum esse in Domo Hispalensi Sanctæ Mariæ *de las Cuevas,* D. Roderico Pontio de Leon Duci de Arcos: absolvisséque id notat anno MDXVIII. Certè editum fuit Hispali apud Ioannem Varelam 1521. folio, recognitúmque & approbatum a Martino Navarro Canonico & Sebastiano Monson Portionario Hispalensis Ecclesiæ, Artium, Theologiæque Doctoribus, una cum authore ipso ibidem annotatur.

ANONYMVS alius cecinit-
Vida *y conversion de la gloriosa Magdalena en octavas.* Incipit- *Damas las que os preciais de tan hermosas.* Edita fuit in libro inscripto- *Thesoro de sacra Poesia,* quem collegit Stephanus de Villalobos, prodiréque fecit Hispali 1604. in 8.

ANONYMVS, Franciscanus sodalis, scripsit-
Vergel *de la Virginidad y Mysterios de los Angeles.* Burgis 1539. in 4.

ANONYMVS, ordinis Minorum, scripsit-
Tratado *de doctissimas y muy lastimosas contemplaciones de la Pasion del Hijo de Dios y de la compasion de la Virgen Maria su Madre y por esta raçon llamado, Passio duorum.* Compluti 1597.

ANONYMVS, ejusdem ordinis, edidit, in provincia Angelorum-
Metaphora Medicina; adjungitur alius hoc titulo liber-
Modus faciendi. Ad Alphonsum Manrrique Præsulem Ecclesiæ Hispalensis, generalémque Inquisitorem. Operâ sese usum ait in hoc opere Nonii Doctoris Medici Hispalensis, Rodericique Malacitani ejusdem artis studiosi. Hispali 1522. in folio.

ANONYMVS, Franciscanus provinciæ Sancti Iacobi, nuncupavit Ioanni Martinez Siliceo Philippi tunc Principis Caroli Imperatoris filii Præceptori-
Excelencias *de la Fee.* Compluti apud Ioannem Iuntam 1537. in 4.

ANONYMVS, Lusitanus ordinis Minorum, edidit-
Thesaurum virtutum. Medinæ campi apud Petrum de Castro 1543. in 4.

ANONYMVS, Franciscanus provinciæ Sancti Iacobi, edidit-
Enchiridion, *seu Manuale Fratrum Minorum regularia instituta eorumdem fratrum, nec non aliarum personarum sub Prælatorum dicti ordinis regimine militantium commodissimè continens.* Hispali apud Ioannem Varelam 1535. in 4.

ANONYMVS, ejusdem ordinis, redegit in meliorem formam, atque edidit-
Breviarium Ordinis Conceptionis B. Virginis Mariæ, Compluti 1551.

ANONYMVS ejusdem ordinis, scripsit-
Camino *de la Perfeccion espiritual del Alma*. Hispali 1532.

ANONYMVS quidam edidit solutâ oratione -
La Doleria *del sueño del Mundo: Comedia tratada por via de Filosofia moral dirigida à Don Iuan de la Cerda Duque de Medina-celi*. Parisiis 1614. in 8.

ANONYMVS, ordinis Minimorum S. Francisci de Paula, dicavit Dom. Joanni de la Cerda Duci de Medina-celi, ediditque in folio -
Libro *de la Celestial Gerarquia, infernal laberinto, metrificado en metro Castellano en verso heroico*; idem forsan cum superiore.

ANONYMVS, Hieronymianus, provinciâ Cataloniâ oriundus, scripsit aureum libellum hoc titulo -
El Deseoso; de Mystica scilicet Theologia; aliter, *Espejo de Religiosos*. Quod opus alter ejusdem instituti monachus cœnobii *Talaveræ* oppidi Catharinæ Martyri sacri recognovit, ferèque sextâ parte auctius denuò edidit Burgis apud Ioannem Iuntam 1548. in 4. Salmanticæ etiam edidit Alphonsus de Terra-nova 1580. 8.
Hunc libellum omnes linguæ civilioris gentes certatim adoptavêre vernaculo sermone donantes. Gallicè extat, *Thesaurus devotionis*, inscriptus; Italicè item, Germanicè, ac Belgicè. Nec non Latinum prodiit conversum ab Arnoldo vander-Meer Naeldvvycano, cum hoc titulo, *Desiderium de expedita ad divinum amorem via*, Lovanii 1554. in 8.

ANONYMVS quidam, Medicæ artis sciens, scripsit -
Endecalogo *contra Antoniana Margarita*; Gometii Pereira Medici Doctoris: de quo vide in *Gometio Pereira*.

ANONYMVS Minorum ordinis, & custodiæ, ut vocabant, Angelorum in cœnobio de Pietate dicti Guadalcanalensis oppidi in Marianis Bæticæ montibus, ad *D. Ioannam de Cardenas* scripsit -
Espejo *de la Conciencia, que trata de todos los estados, còmo cada uno en el suyo debe haverse para vivir con limpia y pura conciencia*. Medinæ campi apud Alexium de Herrera 1552. in folio.

ANONYMVS alius Dialogista edidit -
Consuelo *de la Vejez*; sive Dialogum inter Albanum & Bricianum. Salmanticæ 1539. in 4.

ANONYMVS, Lusitanus, scripsit -
Primera *Parte de las sentencias que hasta nuestros tiempos para edificacion de buenas costumbres estan por diversos autores escritas referidas en su proprio estilo y traducidas en el vulgar*. Conimbricæ 1554. in 4.

ANONYMVS, qui latere voluit ob detractorum metum, ut ipse de se retulit, scripsit -
Dialogo en verso, *intitulado, Centiloquio de Problemas*; inter Pamphylium & Protidemum Philosophos, quorum alter interrogantis, alter respondentis de Philosophiæ centum quæstionibus partes gerit. Compluti 1548. in 8.

ANONYMVS alius sic inscripsit operi -
Navas de Tolosa: *la Guerra que hizo en ellas el Rey Don Alonso sacada de los originales del Papa Innocentio III*. Vidit M. S. in Bibliotheca Olivariensi, qui catalogum ejus confecit.

ANONYMVS quidam Medicus scripsit -
Tratado *de Fiebres y otras enfermedades*. M. S. fuit priscis admodum characteribus in Bibliotheca Olivariensi.

ANONYMVS alius hujus tituli opus formavit -
Porque haviendo *los Evangelistas dicho tantas cosas de san Iuan Bautista, dixeron tan pocas de la Virgen N. Señora*. M. S. fuit in folio in eâdem Bibliotheca Olivariensi.

ANONYMVS alius, popularibus suis communicavit ex Latino Hispanum reddens -
Trogo Pompeio, *su Historia recopilada por Iustino*. M.S. fuit in Bibliotheca Olivariensi, nescio an diversus sit à Georgio de Bustamante, qui versionem suam Iustini foràs dedit Antverpiæ 1586. in 8.

ANONYMVS alius ex Latino fecit vulgarem -
La Historia *de Valerio Maximo de los dichos y hechos de los Varones antiguos Griegos y Romanos*. M. S. vidit antiquis characteribus in Bibliotheca Olivariensi, qui hujus dedit nobis catalogum. Planè hæc Historia, prætérquàm quòd à Didaco Lopez non ita dudùm conversa est in Castellæ sermonem, editáque anno 1647. olimque ab Hugone de Vrriès Toparcha de Aierbe Carolo V. Cæsari à secretis, editaque Compluti 1529. in folio, prodierat & ipsa ante aliquot annos, nescio an ex hac Hugonis, aut alterius interpretatione, Hispali 1514. nullo addito interpretis nomine.

ANO-

ANONYMVS alius scripsit -
Vidas y milagros *de algunos Santos*. Membranaceo codice descriptas ante multos annos adservatas olim fuisse in eâdê Bibliotheca Olivariensi affirmat qui catalogum ejusdem formavit.

ANONYMVS alius scripsit -
Varones *Ilustres de España en letras*. M. S. in folio fuit in Bibliotheca Olivariensi -

ANONYMVS, Catalanus, in vulgarem suæ provinciæ linguam convertit -
Abad Isaac *y Humberto de la Mystica Teulugia*. Fuit in Olivariensi Bibliotheca M. S. in folio.

ANONYMVS alius Catalanus scripsit propriâ linguâ suæ gentis -
Flos Sanctorum; qui M. S. fuit in Bibliotheca Olivariensi -

ANONYMVS vertit in Hispanicum -
Secretos *de D. Alexo Piamontes*; ex Italico. Matriti apud Viduam Alphonsi Martini 1624. in 8. & alibi. Horum secretorum author est Ludovicus Guicciardinus ut apparet ex præfatione Italici operis.

ANONYMVS alius in sermonem Hispaniæ vulgarem transtulit -
El Libro *de Proprietatibus rerum*. Cujus exemplar literis antiquis excusum adservari in monasterio *de la Mejorada* nuncupato ordinis S. Hieronymi juxta Vlmetum Ambrosius Morales scripium reliquit in sua *Sacra expeditione* sive (uti ipse opus vocat) *El santo viage*. Item editum opus fuisse scio Toleti anno 1529.

ANONYMVS alius vertit in vulgarem linguam -
La Suma *de confesion de San Antonino de Florencia llamada*, *Defecerunt*, *por empezar assi*. Compluti apud Michaëlem de Eguia 1526. in 4.

ANONYMVS alius, S. Bernardi librum civitate donavit Hispana -
De los pensamientos *que el hombre ò la muger deben tener de si mismos para venir en conocimiento de Dios*. M. S. vidit D. Thomas Tamajus antiquis characteribus.

ANONYMVS alius, Dominicanus fortè, parum fructuoso, ut judicamus, consilio vertit in vulgarem nostræ gentis linguam -
Los Articulos *de la Primera Parte de S. Thomas puestos en nuestra lengua* (inquit interpres) *para conocimiento de la ciencia del Santo Dotor*. M. S. vidit in 4. D. Thomas Tamajus.

ANONYMVS alius D. Francisci Ximenii Archiepiscopi Toletani jussu vertit -
Epistolas *y Oraciones de Santa Catalina de Sena*, *traducidas del Toscano*. Compluti apud Annam Guillen de Brocar 1512. in folio.

Meminit hujus summi viri super hoc & similibus asceticis operibus in vulgarem vertendis curæ, Alvarus Gomezius de *Rebus gestis Ximenii* lib. 11. pag. 967. *Hispaniæ illustrata* volumine 1.

ANONYMVS unus, sive plures, communicaverunt civibus suis ex Latino S. Bonaventuræ Cardinalis -
Forma *de los Novicios*.
Contemplacion *de la vida de Christo*. Valentiæ 1588. in 8.
Instruccion *donde se da inteligencia de un Alfabeto de bien vivir*. Conchæ apud Cornelium Bordan in 16.
Estimulo *del Amor*. Beaciæ 1551. in 4.

ANONYMVS, forsan Iesuita, publicavit -
Relacion *de la entrada de algunos Padres de la Compañia de IHS en la China*. Hispali 1605. in 8.

ANONYMVS, scripsit, seu forsan vertit, ex *Calveti Stellæ* Latinis, & nescio cujus alius historicis monumentis -
Historia *de la Guerra y pressa de Africa con la destruicion de la villa de Monaster y Isla del Gozo y perdida de Tripol de Berberia con otras cosas notables*. Neapoli 1552. in fol.

ANONYMVS, scripsit -
Question *de Amor*, *y carcel de Amor*. Antverpiæ apud Martin. Nutium 1556. in 12. Historiolam continet majori ex parte veram, quæ contigit Neapoli Catholicorum Regum tempore & pugnæ Ravennatis.

ANONYMVS, Dominicanus, edidit -
Historia y *milagros de N. Señora de la Peña de Francia*; non semel tantùm atque iterum, sed & quartùm typis mandatam Dominicanæ domus nomine, in qua imago hæc totâ Hispaniâ celeberrima colitur. Salmanticæ 1646. in 8.

ANONYMVS quidam, eruditorum explorandi judicii ergo, seorsim edidit, cùm integrum & plenum opus meditaretur,
Synopsim, *sive Hispanicarum omnium Historiarum speculum cum cæterarum Monarchiarum*, *Imperiorum*, *ac Regnorum*, *Pontificatuum*, *rerúmque ac virorum memorabilium appendicibus*, Librum I. Viennæ Austriæ 1634. in 4.

ANONYMVS, Lusitanus, jussu Emma-

nuelis Regis transtulit ex Castellæ sermone in vernaculum patriæ.

O libro *& legenda que falla de tudos os feitos e paixoẽs dos santos Martires*. Olissipone 1513. in folio.

ANONYMVS, Hieronymianus cœnobita, composuit.

Rethorica *en lengua Castellana*. Compluti 1541. in 4. Fertur unà Ioannis Petrei Toletani commendatoria epistola, in qua operis & styli proprietatem, perspicuitatem & ornatum celebrat, & tanquam primum hujus argumenti authorem debitis laudibus cohonestat.

ANONYMVS, Valentinus, fortéque Dominicanus, edidit.

Gobierno *de Principes y de sus consejos para el bien de la Republica*. Cujus postremam editionem vidimus a Vincentio Gomezio Dominicano Valentinæ domus procuratam Valentiæ anno 1626.

ANONYMVS quidam Carolo V. Imperatori dicavit anno MDXXXV. Genealogico-historicum opus, sic nuncupatum

Catalogo Real, *Imperial y Pontifical, en tres partes. La primera De la Genealogia y succesion de los Reyes de España; la segunda De los Reyes de Francia, Duques de Borgoña y Condes de Flandes; la tercera De los Emperadores y Pontifices. Añadese un epilogo de los Prelados, Grandes y Cavalleros de los reynos de Castilla y de sus rentas*. M. S. vidimus penes Martinum Vasquez Siruela amicum nostrum Portionarium Ecclesiæ Hispalensis.

ANONYMVS alius scripsit.

Tratado *de Re militari, hecho a manera de Dialogo, que pasò entre los Ilustrissimos señores Don Gonzalo Fernandez de Cordova llamado Gran Capitan y Don Pedro Manrrique Duque de Naxera*. Bruxellis 1590. in 4.

ANONYMVS, religiosi nescio cujus instituti, edidit.

El Capuchino *Escocès; Historia verdadera que escriviò Iuan Bautista Rinucini Arcobispo y Principe de Fermo en Italiano*. Matriti 1647. in 8.

ANONYMVS alius scripsit.

Summa *de las Monarquias del Mundo*. Valentiæ duobus voluminibus 1510. in fol.

ANONYMVS alius Hispanè publicavit.

La Relacion *diaria del viage de Iacobo de Maire y Iacobo Cornelio Schouten en que descubrieron nuevo estrecho a la parte austral del de Magallanes*. Matriti 1619. in 4.

ANONYMVS, Augustinianus sodalis ex Lusitania, edidit vernaculo gentis sermone.

Breve *Relaçam das Cristandades que os Religiosos de Nosso Padre Santo Agostinho tem a sua conta nas partes do oriente*. Olissipone 1630. in 8.

ANONYMVS alius Lusitanus, propriâ linguâ dedit ad Sebastianum Portugalliæ Regem.

Memorial *das Proezas da segonda Tabola redonda*. Conimbricæ 1567. in 4.

ANONYMVS, Dominicanus ex cœnobio Hispalensi S. Pauli Apostoli, scripsit.

Margarita Confessorum. Hispali 1525. in 8.

ANONYMVS, Cisterciensis monachus monasterii Populetani, vulgo *de Poblet*, in Catalonia, scripsisse dicitur insignem & prolixam Historiam.

De Vita & miraculis B. Petri Marginet ejusdem monasterii Religiosi sanctissimi: quæ ibidem asservatur. Vide Ioann. Alvarum Episcopum Solsonensem in libro *De origine monasteriorum ordinis Cisterciensis in Corona Aragoniæ*, & alios plures apud Henriquez in *Menologio Cisterciensi* XXVI. Martii. Hæc Vischius in *Bibliotheca Cisterciensi*.

ANONYMVS, Cisterciensis monasterii *de la Espina*, scripsit.

Libro de los *Milagros que Dios N. Señor cada dia obra con los que visitan la espina santa que alli se guarda*. Laudat hoc opus Angelus Manrrique Pacensis Episcopus tomo secundo *Annal. Cisterciensium* ad annum MCXLVII. cap. XVIII. num. 8.

ANONYMVS quidam Benedictinus, ut credo, vertit, dicavítque D. Menziæ a Mendoza Marchionissæ del Zenete.

Plutarco, *Contra la codicia de las riquezas*. Pinciæ typis Ferdinandi de Cordoba 1538. in 4.

ANONYMVS, Catalanus, interpretatum se ait ex Latino in sermonem suæ gentis.

Libro que parla *de les malalties des cavals e per guarirlos de totes les malalties quels el devenen*. Additque hanc notam: *E feuls Hipoerds lo bon Fisich per pregaries e per manament del Rey qui era en aquella saho molt poderos. E lo primer capitol parla del quil feu trasladar de lati en Romanez D. Fadrich fil del molt poderos Don Fernando Rey de Castella e de Leo*. M. S. vidi penes D. Iosephum de Bernuy & Mendoza Marischalem *de Alcala* in Bætica meum ex sorore amantissima Beatrice nepotem. Vulgare est, opus, quod commendare velis, magno aliquo nomine inscribere. Quam fabulam in hac nuncupatione actam spero.

ANONYMVS, Dominicanus domus Salmantinæ, vertit ex Latino Humberti de Romanis -

Doctrina de Religiosos, Salmanticæ apud Ioannem Iuntam 1548. Hanc tamen versionem alibi adjudicamus Anonymo Hieronymiano cum hoc titulo, *Enseñamiento de Religiosos*.

ANONYMVS ordinis Seraphici, scripsit ad Serenissimam Catharinam Portugalliæ Reginam.

Mysterios *de la devocion*. Burgis apud Ioannem Iuntam 1537. in 4.

ANONYMVS quidam ex sancti Audomari Artesiorum oppido ad Infantem Serenissimam Mariam Philippi III. Hispaniarum Regis filiam, postea Romanorum Imperatricem, scripsit versum a se ex Latino-

El libro *de Salviano Marsiliense, Quis dives salvus? Como un hombre rico se puede salvar? con advertencias al mismo proposito sacadas de los Santos Padres*, 1619. in 8.

ANONYMVS, nescio quis, interpretatus fuit vernacule -

La Historia de Anastasio Bibliothecario. Quæ interpretatio adservabatur in Bibliotheca Olivariensi.

ANONYMVS alius reliquit in schedis -

La Historia *de Francisco Guicciardino traducida en Castellano, con el juicio de Thomas Porcaci*; tribus voluminibus in 4. quæ in Bibliotheca fuit Olivariensi. Nisi interpretatio sit quæ prodiit Beatiæ anno 1587. authore Antonio Flores de Benavides.

ANONYMVS alius scripsit -

Espejo *del Alma*: cujus exemplum in charta pergamena & antiquis characteribus olim fuit in Bibliotheca Olivariensi.

ANONYMVS quidam interpretatus est Hispanè Iacobi Philippi Bergomensis Augustiniani *Supplementum Chronicorum* inscribens interpretationi -

Summario *de todas las Coronicas del Mundo llamado en Latin Supplementũ Chronicorum*. M.S. extabat antiquis characteribus in eâdem Bibliotheca Olivariensi.

ANONYMVS, ordinis Prædicatorum vertit in vulgarem Castellæ sermonem atque edidit -

La Historia Eclesiastica de Eusebio Cesariense. Olissipone apud Ludovicum Rodriguez. 1541. folio.

ANONYMVS vertit ex Italico -

Mario Equicola, De la Naturaleza del Amor. Vidit M. S. D. Thomas Tamajus.

ANONYMVS alius interpretatus est Hispanicè -

San Iuan Climaco; la Escala. Erat M. S. in Bibliotheca Olivariensi. Editus prodiit formis antiquis in folio.

ANONYMVS alius vertit ex Latino in vulgarem -

Iuan Cassiano; *sus Collaciones*. M. S. fuit in membranis in Bibliotheca Olivariensi -

ANONYMVS quidam scripsit -

Exposicion *de la doctrina Cristiana*. Quæ M. S. fuit in eadem Bibliotheca.

ANONYMVS alius convertit ex Latina in vernaculam linguam -

Egidio Romano de Regimine Principum. Quæ interpretatio M. S. fuit in Bibliotheca Olivariensi in folio.

ANONYMVS quidam existimans aureum illud opus, *De Imitatione Christi*, Ioannis Gersonis esse Cancellarii Parisiensis clarissimi, quod potius Thomæ â Kempis partus est, dedit ejus operis versionem Hispanam sub hac inscriptione -

Iuan Gerson *Canciller de Paris, de la Imitacion de Christo*, Calari in Sardinia apud Vincentium Sanberinos 1567. in 12. Hæc forte illa est, quam in manus sumsit & reformavit magnus ille vir Ludovicus Granatensis Dominicanus.

ANONYMVS quidam convertit in Hispanicum Lucani Levitæ Cardinalis, qui postea fuit Innocentius III. Papa, librum sic inscriptum -

Vileza *de la humana condicion*. M.S. in folio vidit D. Thomas Tamajus de Vargas. Nomen lustricum Innocentii Papæ III. Lotharius fuit, non Lucanus; atque hoc opus *De contemptu mundi*, seu *De miseria hominis* ad Petrum Cardinalem Portuensem editum extat Venetiis 1538. in 16. Antverpiæ, Parisiisque, atque alibi; ut constat ex *Bibliotheca Pontificia* Ludovici Iacobi a Sancto Carolo.

ANONYMVS quidam scripsit -

Tablas *de la Medicina Practica*; quæ sunt in Bibliotheca Toletanæ Ecclesiæ, pluteo seu *Estante* xxxv. num. 13.

ANONYMVS quidam edidit -

Guia, o, *estrella del cielo*. M. S. in Bibliotheca Regia Escurialensi.

ANONYMVS alius dedit hujus tituli libellum -

Los Actos *y hazañas del Capitan Diego Fernandez de la Serpa*.

M.S.

M. S. in Bibliotheca regia Escurialis.

ANONYMVS alius scripsit -
Libro *del Exercicio de las armas*. M.S. in Bibliotheca regia Escurialensi.

ANONYMVS alius vertit ex Latino -
Lucio Floro *Español; compendio de las catorce decadas de Tito Livio*. Coloniæ Argentinæ apud Augustinum Tirsium 1550.

ANONYMVS alius vertit in vernaculam linguam Paridis de Puteo *De Duello* opus, hac inscriptione -
Paris *de Puteo; Batalla de dos*; ad Gundisalvum Ferdinandi de Corduba Suessanum Ducem. Hispali apud Dominicum de Robertis 1544. folio.

ANONYMVS Interpres dedit Hispanicè duas Plauti comœdias, scilicet -
Plauto *Comico antiguo: El Milite Glorioso y los Menechmos*. Antverpiæ ex officina Martini Nutii 1555. in 16.

ANONYMVS Interpres Hispanum fecit-
Appiano *Alexandrino, sus libros singulares*. Valentiæ 1522.

ANONYMVS alius vertit, nostrísque hominibus communicavit Iosephi Hebræi opera, quæ hoc titulo prodierunt -
Iosefo *De las Antiguedades y de su Vida y del Imperio de la Razon*. Antverpiæ apud Nutium 1554.

ANONYMVS alius de popularibus suis benemereri cupiens dedit prælo Titi Livii opus Historiarum. Scilicet hoc inscripto titulo prodierunt -
Decadas *de Tito Livio, reconocidas y añadidas de mas libros sobre la vieja translacion dedicadas a D. Felipe Principe de España*. Coloniæ apud Arnaldum Byrckman 1553. in folio.

ANONYMVS alius interpretatus est -
Los Comentarios *de Cesar*. Qui quidem nullo Interpretis apposito nomine prodierunt ex officina Michaëlis de Eguia. Compluti 1529. in folio. Vereor ne sit aliqua ex duabus versionibus, quarum una Didacum Lopez de Toledo Commendatarium de *Castelnovo* ordinis Alcantarensis, altera Petrum Garsiam de Oliva præsefert authores.

ANONYMVS quidam Hispanum fecit ex Latino-
Libro *del Asno de oro de Lucio Apuleio*. Matriti 1601. in 8.

ANONYMVS alius vertit ex Latino -
La Cosmographia *de Pedro Appiano*. Antverpiæ 1575.

ANONYMVS alius Latinum librum Nicolai Secovii equitis Poloni donavit Hispanâ linguâ, cui titulus -
Breve y *sumaria descripcion del reyno de Polonia colegida de la Polonia de Martin cromero por Nicolo Secovio Cavallero Polaco*. Matriti 1588. in 8.

ANONYMVS alius convertit in sermonem Hispaniæ
Iuan Bocacio *Florentin, De las Ilustres mugeres*. Hispali 1528. in folio.

ANONYMVS alius communicavit nostræ genti -
Iuan Bocacio: *libro llamado Fiammetta*. Olissipone 1541. in 4.

ANONYMVS alius dedit Hispanicè ex Italico -
Regla de las *cinco ordenes de la Arquitectura de Iacobo de Vignola*. Matriti 1593.

ANONYMVS alius dedit -
Horas *del Relox del Santissimo Angel de la Guarda*; ex Latino Hieremiæ Drexelii Iesuitæ. Matriti 1631. in 4.

ANONYMVS alius vertit ex Latino-
Lo que escriviò *Alberto Pio Conde de Carpi contra Erasmo*; ad D. Ioannem Tellez Giron Comitem de Vreña. Compluti 1536. in folio.

ANONYMVS, sive unus, sive plures, trium Comœdiarum, quæ simul typis editæ, sunt authores, nempe -
Comedia Thebaida: Comedia Hyppolita: Comedia Seraphina. Valentiæ apud Georgium Costilla 1521.

ANONYMVS quidam scripsit-
Tragedia *Policiana, en la qual se tratan los amores de Policiano y Filomena*. Toleti 1547.

ANONYMVS vertit in linguam vernaculam -
El Angel *de la Guardia*, Hieremiæ Drexelii. Matriti 1631.

ANONYMVS alius dedit foras Hispano sermone -
La Filosofia *moral de Aristoteles, Etica, Economica y Politica*. Cæsaraugustæ 1509.

ANONYMVS alius publicavit Hispanâ linguâ -
La Almoneda *de vidas*. Dialogus hic est Luciani. Matriti 1634.

ANO-

ANONYMVS alius Hispano sermone dedit ex Gallico -

Discursos *militares del Duque de Roan*. Antverpiæ 1652. in 4.

ANONYMVS, aut mihi incertus, elucubravit vernaculâ linguâ nostræ gentis -

De la Formacion *del cuerpo de Christo y su Madre*. Qui liber acephalus extabat in Bibliotheca locupletissima D. Laurentii Ramirez de Prado Senatoris regii.

ANONYMVS composuit -

Tragicomedia *de Lysandro y Roselia*. Matriti 1542. Extabat in eâdem Bibliotheca D. Laurentii Ramirez de Prado regii Senatoris viri clarissimi.

ANONYMVS ex Ioanne Ieonvillæo Regis sancti Historico edidit a se interpretatam Hispanè -

La Chronica *del Santo Rey Luis de Francia*. Toleti 1567.

ANONYMVS scripsit sermone antiquo Catalonico -

Historia *del Conde Partenoples*. Tarracone 1488. 8.

ANONYMVS, qui erat in Bibliotheca D. Francisci de Vrrea Aragoniæ regni Historici, scripsit -

De Adventu D. Iacobi in Hispaniâ, & Ecclesia Cæsaraugust. fundatione Disputationē. Refert Ioannes Franciscus Andreas de Vrtarroz in *Defensione patria S. Laurentii* fol. 131.

ANONYMVS alius scripsit -

Regimiento *de Nobleza*. Qui liber in bibliotheca regia Escurialensi asservatur, scala signata littera o, sinu, seu loculo 5. num. 12.

ANONYMVS alius vertit ex Italico -

La Arcadia de Sanazaro. Salmanticæ 1578.

ANONYMVS, Franciscanus provinciæ Pietatis regni Portugaliæ, scripsit linguâ hujus gentis -

Summa de Confessores. Hunc Fr. Massæum fuisse nomine Georgius Cardosus mê docuit in quadam epistola Romam missa, cujus rei testimonium se publicè dicturum IV. tomo *Agiologii Lusitani* ibidem promittit.

ANONYMVS Franciscanus ejusdem provinciæ Pietatis scripsit -

Ocupaçao n *spiritual de Catolicos y explicaçaõ do Pater noster*. Conimb. 1549.

ANONYMVS, ordinis Minorum ejusdem provinciæ Pietatis in Portugalia, transtulit in vernaculum -

Exercicios *spirituaes de Eusebio*. Conimb. 1554.

ANONYMVS Franciscanus prov. ejusdem, scripsit hujus tituli opus -

Como S. Francisco *buscase à Pobreza*. Olisipone 1529.

ANONYMVS ordinis Seraphici ejusdem prov. scripsit -

Preparaçõ *pera à comunham*. Conimb. 1545.

ANONYMA, Tertiæ regulæ Sancti Francisci, olim dedit librum, qui à professione religiosa authoris nuncupatur -

Ditos *da Freira*; in 24. Lusitanâ linguâ; authore mihi Georgio Cardoso in relatione Romam missa.

ANONYMVS quidam scripsit vernaculè -

Apologia *por la doctrina de Fr. Hieronimo Savanarola*; quæ prohibita est in nostro *Indice librorum prohib. & expurgandorum*.

ANONYMVS alter scripsit atque edidit sine loco aut temporis nota -

Apologia *de la Autoridad y preeminencia del Estado eclesiastico*.

Informacion *de hecho y derecho por la Imperial ciudad de Toledo*; quæ prohibentur in *Indice expurgatorio* Hispano.

ANONYMVS Benedictinus, aut Hieronymianus, edidit -

Arte de confesar. Quam idem *Index* Hispanus *librorum probibitorum & expurg.* notâ confixit prohibitionis.

ANONYMVS alter vertit in Hispanum ex Gallico -

Arrestos *de Amor*.

ANONYMVS alius dedit -

Avisos a los de la Iglesia Romana sobre la Indiccion del Iubileo por la Bula del Papa Clemente VIII. apud Ricardum del Campo 1600. Prohibetur in *Indice* nostro *expurgatorio*.

ANONYMVS alius dedit ex Italico, ut credimus -

Dialogos *del Purgatorio de Bernardino Ochino*; qui Lutheri sectæ adhæsit: idcircoque hoc & cætera ejus opera cujuscumque sermonis prohibentur.

ANONYMVS, Franciscanus, scripsit -

Cruz *de Christo*. Medinæ apud Guilielmum de Milles, qui liber apud nos prohibitus est.

ANO-

ANONYMVS, more volens sub conficto nomine Dionysii Casii Vticensis publicavit linguâ vernaculâ.

Los Discursos *de Nicolas Machiavello*: qui liber damnatus est in omnibus Indicibus prohibitorum & expurgandorum librorum.

ANONYMVS Cartusianus vertit in Hispanicum ex Latino Dionysii Cartusiani.

Los Quatro *Novissimos*: qui apud nos prohibitus liber est.

ANONYMVS convertit in vulgarem linguam.

Dialogos *de Amor de Leon Hebreo, o, Filographia universal de todo el mundo*. Cæsaraugustæ 1593.

ANONYMVS alter edidit.

Summa *de la Doctrina Christiana*. Antverpiæ apud Ioannem Lazio 1554. 8.

ANONYMVS Franciscanus scripsit de Passione Dominica nuncupatum opus vulgaris linguæ,

Fasciculum Myrrhæ. Antverpiæ apud Martin. Nutium 1553. in 8. una cum Alphonsi a Traspinedo Hieronymiani ejusdem argumenti libello.

ANONYMVS quidam, tantùm ne otiosus esset, ut ajebat scripsit.

Consuelo y oratorio *espiritual* &; una cum Ioannis de Bonilla Tractatu *De la Paz del Alma*: Salmanticæ apud Petrum Lasso 1580. in 16.

ANONYMVS, nescio an hujus an superioris ante initium XVI. sœculi ætatis, literis consignavit.

La Cronica *de D. Alvaro de Luna Condestable de Castilla y Leon, Maestre y Administrator de la Orden y Cavalleria de Santiago*. Quam Historiam editam vidimus Mediolani 1546. in folio.

ANONYMVS Cantaber, ut simile vero est, Novum Testamentum in Cantabricam linguâ transtulit, quod vidimus ita inscriptũ.

Iesus Christ *gure Iaunaren Testamentu berria*. Editum anno 1572. servatur in Bibliotheca Eminentissimi Cardinalis Francisci Barberini Romæ.

ANONYMVS, Catalanus, transtulit Biblia in vernaculam gentis linguam, atque edidit foras, uti lego in prefatione versionis Castellanæ Anonymi, quæ in Italia prodiit, de qua paulò pòst dicimus. Vide RAIMVNDVS SABRVGERA.

ANONYMVS, nescio quis, revera in Italia manens, quem Hispanum fuisse non temere existimo, edidit translatum in sermonem Castellæ vernaculum, sed antiquiorem & obsoletum, ut pote Hebraicæ linguæ propriùs reddendæ accomodatiorem, Biblia omnia: cujus hæc facies in editione Amstelodamensi ex officina Aegidii Iooſt anno 5390 secundum Hebræorum computandi rationem.

Biblia *Española traducida palabra por palabra de la Verdad Hebraica por muy excelentes letrados, vista y examinada por el officio de la Inquisicion; con privilegio del Illustrissimo Señor Duque de Ferrara*. Author ait in præfatione hæc inter alia de industria sive cura sua. *Hiçe trasladar la Biblia en nuestro Español, pues las otras naciones no se pueden en este beneficio quejar de sus naturales. Porque Italia, Francia, Flandes, Alemania o Ingalaterra no carezen della, y aun en Cataluña en nuestra España se trasladò e imprimiò en la misma lengua Catalana. Y como en todas las provincias de Europa, o las mas, la lengua Española es la mas copiosa y tenida en mayor precio, asi procurè que esta nuestra Biblia, por ser en lengua Castellana, fuese la mas llegada a la verdad Hebraica que ser pudiese (como fuente y verdadero origen de donde todos sacaron) haziendo seguir pero en todo lo posible la translacion del Pagnino y su Tesoro de la lengua santa por ser de palabra a palabra tan conforme a la letura Hebraica y tan aceta y estimada en la Curia Romana, aunque para esta no faltaron todas las versiones antiguas y modernas, y de las Hebraicas las mas antiguas, que de mano se pudieron hallar; y tanbien para ello procurè siempre muy sabios y experimentados letrados en la misma lengua asi Hebraica como Latina* &c.

ANONYMVS, Lusitanus, scripsit gentis linguâ vernaculâ.

Catalogo *dos Santos & Varoẽs illustres em virtude de Portugal*; quem M S. laudat non semel Georgius Cardosus die scilicet III. Iunii lit. c. in fine & v. ejusdem lit. b. in fine.

ANONYMVS, Comes de Eiriceira, Lusitanus, celebratur sub hac tantùm appellatione, aliàs mihi ignotus, a Georgio Cardoso in *Agiologio Lusitano* die v. Iunii lit. a. in fine, eo quòd scripserit.

A' Historia *de Tanger*; quæ adhuc M. S. asservatur.

ANONYMVS de ANGVLO Franciscanus, provinciæ Granatensis Diffinitor, ut vocant, scripsit.

Expositionem in Regulam Minorum. Quæ M. S. extat in cœnobio urbis Vbetensis in Bætica.

ANONYMVS del BARCO, Seraphici ordinis regularis observantiæ prov. Castellæ, S. Theo-

Theologiæ Lector Complutensis, insignis Ecclesiastes, scripsit.

Variarum materiarum & sermonum, duo volumina; quæ M. S. adservantur in bibliotheca cœnobii S. Mariæ *de la Salzeda*. Lucas Vvaddingus.

ANONYMVS de CANALES, Benedictinus ex monasterio de *Hirache*, dedit versibus antiquis Castellanis eo metri genere, quod *Coplas de arte maiòr* illa ætas dixit,

Compendio *de toda la Filosofia natural de Aristoteles*. Stellæ Navarrorum apud Hadrianum de Amberes 1547. in 4.

ANONYMVS de CARVAJAL, Canonicus Placentinæ Ecclesiæ, scripsit.

La Vida *de D. Diego Lopez de Zuñiga Iusticia majòr de Castilla* (obiit hic anno MCCCCXII.) quod opus vidit M. S. D. Iosephus Pellizèr regius Chronographus, laudátque id in *Memoriali pro Domo Comitum de Miranda* fol. 10. & fol. 16. ubi ait authoris exemplar asservari in cœnobio S. Vincentii Placentinæ urbis ordinis Prædicatorum, quoddam autem exemplum apud Excellentissimos Bejarenses Dinastas.

ANONYMVS de CERVANTES, scripsit Historiam Indiarum, cujus exemplum fuit in bibliotheca Olivariensi, uti ex ejus constat catalogo, sic inscriptum, in folio.

Chronica *de Cervantes de las Indias*.

ANONYMVS de COLON, Peruanus ex Mercenariorum sodalibus, edidit,

Sermones *de Santos de su Orden de N. S. de la Merced*. Hispali circa ann. 1640.

ANONYMVS, cognomine DVRAN, scripsit.

Historia *del Convento de S. Isidoro de Leon de Canonigos Reglares*. Fuit M. S. in bibliotheca Comitis Olivarum, unà cum alio libro (ejusdemne authoris nescio) *De la Vida del Traidor Iudas Iscariote* in 4.

ANONYMVS de ESCOBAR San-Faguntinus, ordinis Minorum provinciæ Cõceptionis, author est metrici illius systematis, quod sic inscriptum typis vulgatũ fuit.

Las Preguntas *del Almirante*; duabus partibus. Vide sis in D. *Federicus Henrriquez*.

ANONYMVS cognomento FONTANVS, fortè de FVENTES, sive de LA FVENTE, edidit.

Introductiones ad Cosmographiam ex variis authoribus. Salmanticæ apud Ioannem de Canova 1557. in 8. ad D. Martinum Figueroam Burgi Abbatem atque S. Iacobi Archidiaconum, quem collegam appellat, séque illius Canonicum datis literis ad eum Burgi anno MDLV.

ANONYMVS de GVDIEL, in bibliotheca cœnobii Franciscanorum S. Mariæ *de la Salzeda* nuncupato reliquit M. S. opus.

In totam Scripturam; uti lego in *Indice* typis edito ejusdem *Bibliothecæ*.

ANONYMVS, cognomento INFANTE, edidit.

Forma de libelar; hoc est Hispanam libellorum conficiendorum Praxim. Hispali 1551. in folio.

ANONYNVS de LASARTE, Franciscanus regularis observ. provinciæ Castellæ, disertissimus concionator, M.SS. reliquit in eodem cœnobio *de la Salzeda* nuncupato.

Variarum rerum tria volumina, teste Vvaddingo.

ANONYMVS de LIAÑO, Burgensis Medicus, edidit.

Examen *de la Composicion Theriacal de Andromacho, traducida de Griego y Latin en Castellano y comentada por el Licenciado Liaño* (sic se ipse appellat) Burgis 1540. in 4.

ANONYMVS de MOLINA, Malacitanus, pusillam nani staturam ingenii ac industriæ dotibus conspicuam reddidit. Iuris enim studio & aliis bonis artibus mentem excultam habuit. Hieronymus Castillo à Bobadilla *Politicæ* author lib. I. cap. VIII. num. 15. admirationi magnæ fuisse refert pumilionem in Compostella urbe publico in certamine de jure disputantibus respondentem. Scripsit is prosâ oratione & versibus.

Descripcion *del Reyno de Galicia y de las armas y blasones de los linages de Galicia de donde proceden Casas señaladas de Castilla*; cùm alibi editam, tum Pinciæ 1650.

ANONYMVS de MOLINA, diversus a superiore videtur, Bęticus licet is quoque, quẽ Valentiæ docuisse Gaspar Escolanus author est circa annum MDXVII. scripsisséque.

Collectaneos *de las Piedras de España*.

ANONYMVS de NIEVA, qui se proprio schholarum titulo Licentiatum appellat, edidit.

Directorium Inquisitorum; quod M. S. in folio fuit in bibliotheca Olivariensi.

ANONYMVS, qui se prodit sub nuncupatione tantùm *Commendatoris* de PARADINAS, scripsit librum.

De algunos *Linages de España*. D. Iosephus Pellizèr Historicus regius in Memoriali *De la Casa de los Sarmiẽtos de Villamaiòr* fol. 31. librum laudat, & ex hac familia ejus autho-

authorem ortum affirmatum sibi fuisse ait.

ANONYMVS de PASTRANA, Centurionem sibi inscripsit in hujus tituli opere.

Relacion *de todos los que han pasado por el estrecho de Magallanes.* M.S. erat in bibliotheca D. Ferdinandi Alvia de Castro Alcantarensis Equitis Olisipone, dum jure ibi regnaretur, de quo in proprio ejus nomine egimus.

ANONYMVS, PONZE DE LEON, nescio quid-

Super *Symbolum*, elucubravit; quod asservatur in bibliotheca cœnobii S. Mariæ *de la Salzeda* Franciscanorũ, uti refertur in ejus *Indice* typis edito in folio.

ANONYMVS de POZA, Franciscanus regularis obseruantiæ provinciæ Castellæ, doctus concionator, scripsit, Luca Vvaddingo teste,

Summorum virorum vitas, uno volumine, qui M.S. est in eadem bibliotheca.

ANONYMVS cognominatus ROMAN, qui *Commendatoris* appellatione dignosci voluit, author est cujusdam operis, quod præsefert hunc titulum:

Observaciones *del fallecimiento del Principe*, in fol. Vidit M. S. D. Thomas Tamaio de Vargas, qui nihil ultrà addit in *Collectione librorum Hispanorum*.

ANONYMVS de RVEDA, scripsit-

Super *Epistolam ad Hebræos*; quod opus M.S. extare in eadem bibliotheca cœnobii B. Mariæ *de la Salzeda* ordinis S. Francisci legitur in ejus *Catalogo*.

ANONYMVS de SALINAS, qui se Licenciatum, ut scholæ amant dicere, appellat, elucubravit-

Sumario *de la memorable batalla de Clavijo y origen del Señorio del Solar y divisa de Val de Osera.* Prodiit in lucem curâ D.I.F. de Medrano & Sandoval Matriti apud Petr. de Madrigal 1601. in 4.

ANONYMVS cognomento SILVA de CHAVES, Licenciatum qui se vocat & Advocatum, hujus argumenti & tituli librum reliquit-

Primera *junta de la sangre Imperial de Roma y algunos sucessos de ella*. Vidit M. S. in 4. D. Thomas Tamajus.

ANONYMVS de SOLIS, ordinis Mercenariorum, scripsit Salmanticæ, ubi erat Professor Hebraicæ linguæ,

Artem Linguæ sanctæ. Parisiis, characteribus Gothicis, quam se vidisse apud N. Corream Græcæ linguæ Præceptorem Salmantinum retulit nobis D. Fr. Gabriel Adarzo & Santandèr Hydrũtinus Antistes.

ANONYMVS, Magister VALLES, Aragonius, aut certè incola ejus regni, publicavit-

Historia *del Marquès de Pescara y de otros siete Capitanes de su tiempo*; ex Paulo Iovio præcipuè atque aliis. Antverpiæ 1570.

Adicion *à la Historia de los Reyes Catolicos de Pulgàr, que escrivio en Latin Antonio de Lebrixa.* Sic lego in catalogo librorum D. Laurẽtii Ramirez de Padro regii Senatoris.

ANONYMVS, cum titulo tantùm Magistri VARGAS, laudatur a D. Iosepho Pellizerio Historico regio ex opere Philippi Principis jussu facto, eidemq. nuncupato, *Del Viaje que hizo el Principe D. Felipe a casarse con la Infanta D. Maria de Portugal.* Meminit hujus libri in *Tractatu De la Iustificacion por la Grãdeza y cobertura de primera classe del Conde de Miranda* folio 78.

ANONYMVS fortè de VARGAS, ut postea dicetur, educatus in domo Alphonsi Aragonii Ducis primi de Villahermosa, Ioannis Aragoniæ Regis filii nothi, Ferdinandi Catholici fratris, sub eodem scripsit-

De los *Linages de España*: quem codicẽ M S. vidimus Romæ ex libraria suppellectile Alexandri VII. P.M. ejusdem jussu nobis cõmunicatum. Hujus, quas possumus, hic notas dabimus. Opus nuncupat D. Ludovico Portocarreto Palmæ Comiti. Vbi de Familia *De los Vargas* agit, calamum temperare se ab ulteriore tractatione ait, *porque no parezca* (verba ejus sunt) *que quiero hazer gran plato a los deste linage y por la parte que me cabe de ello.* Antiquis rebus fabulosa multa miscet, *Leomartem* quemdam, nusquam alibi lectum, testem adducens cum Britti *Laimundo*, Docampi *Iuliano*, Hauberti Hispalensis *Tamone*, & *Mellone* fortasse contribuendum. Refert se idẽ ad alia quædã à se scripta opera, scilicet.

Libro *de la Poblacion de España*.

Tratado *del Amor*: in familia *de los Girones*.

De la Excelencia *de las Mugeres*: in familia *De los de Bazan*.

ANONYMVS de VILLALON, qui se scholæ verbo Licentiatum vocat, edidit-

Grammatica Castellana. Antverpiæ apud Guilielmum Simonem 1558. in 8.

ANONYMVS Doctor DE VILLASANDINO, celebratur cum *Egregii* titulo ex Tractatu *de Primogenitura*, a Ludovico Mexia in *Tract. ad Pragmaticam taxa panis* folio 116.

APPEN-

APPENDIX PRIOR
AD
BIBLIOTHECAM HISPANAM
EORUM SCILICET QUÆ IN SCRIPTORUM ELOGIIS DE NOVO ADIICIUNTUR AUT CORRIGUNTUR

DUPLICI SECTIONE CONSTANS,

Quarum prima primi voluminis, altera secundi mantissa est.

PRIMA SECTIO.

A

ACASIUS ANTONIUS DE RIPOL, pag. 1. col. 2. lin. 14. *adjunge post* Variarũ Iuris Resolutionum *mentionem factam* - Tandem edidit septuaginta septem jam annis natus -

De Magistratus Logiæ maris antiquitate, præeminentia, jurisdictione, cæremoniis, &c. Barcinone apud Antonium Lacavalleria 1655. in folio. Hæc sunt commentaria in leges nauticas, sive, ut proprio vocabulo nuncupant, Consulatus Cataloniæ; quæ ita vulgò receptæ olim ab aliis sunt nationibus, ut ferè universales maris & negotiatoriæ rei existimatæ sint; extátque Italica earum translatio Venetiis facta anno 1576. apud Gabrielem Zeberti & socios, utì observat author ex Fontanella statim in primo hujus operis capite. Obiit &c.

ALEXIUS DE IESU, alias DE MENESES &c. pag. 6. col. 1. lin. 11. *post illa verba* lin. 11. em virtudes e vida religiosa- *addenda hæc sunt* -

Tratado *da antiguidade da ordem de S. Agostinho*. Quo sibi ab authore dato usum fuisse Ioannem Marquez ejusdem ordinis ad conficiendũ suum ejusdem argumenti opus annotavit Fr. Antonius à Purificatione in prologo *Chronici provinciæ Portugalliæ Eremitarum S. Augustini* cap. VIII.

Et in fine elogii post verba illa - Obiit Matriti III. Maji MDCXVII- *subjungas ista*. Expectamus ab Antonio de Purificatione laudato, cùm ad quartam *Chronici* sui partem pervenerit, relationem rerum ab Alexio gestarum pleniorem, ad quam se obligavit in secundi voluminis libro VII. tit. I. §. III.

ALPHONSUS DE ANDRADA, pag. 7. *in fine elogii, post illa* - Matriti 1648. *adde* - Item Hispanè -

De los Varones ilustres *de la Compañia de IHS.* duobus voluminibus, quibus prosequitur est Ioannis Eusebii Nierembergii opus ejusdem argumenti quatuor aliis comprehensum.

Vida y virtudes *del Cardenal D. Balthasar de Moscoso y Sandoval Arçobispo de Toledo.*

Escuela de Christo *Maestro de la verdad.*

Vida de los Santos *Fr. Iuan de Mata y Fr. Felix de Valois fundadores de la* Reli-

Religion de la Santissima Trinidad.

De la Imagen *y milagros de S. Ignacio del lugar de Munebrega en el reyno de Aragon.*

ALPHONSUS ANTONIUS DE SARASA. pag. 8. *post hæc* Antuerpiæ apud Meursium 1664. in 4. *adde* - Moneri desidero, an aliud ab isto opus sit, quod *Adventuales Conciones* audit, editumque esse in duobus tomis catalogus librorum quidam nos docet.

D. ALPHONSUS CARRILLO LASO DE LA VEGA pag. 2. in fine *adde* -

El Tratado *de la Grandeza*; quem laudat D. Iosephus Pellizer in *Memoriali pro Comitibus de Miranda* fol. 71. hujusmet esse credimus.

ALPHONSUS DE CASTRO. pag. 12. lin. 56. *in elogiis ei datis post illa verba* - Scriptorque fœlicissimus - *adde* - imo ex hostico etiam ab Hottingero ipso pietatis adversario, *judiciosissimus Theologus*.

F. ALPHONSUS CHACON. pag. 14. lin. 50. *post illa* - Preces pro navigantibus &c. in Bibliotheca Vaticana M.S. *adjunge* - Italicum opus seu collectionem variarum precum ab eo procuratam vidimus sic inscriptam -

Raccolta di varie divotione; quatuor partibus. Romæ apud Stephanum Paulinum 1600. in 16.

F. ALPHONSUS LOBO. pag. 25. col. 1. lin. 3. *elogii post hæc verba* - ajunt Matriti - *adde* - alii in Portugallia, alii in oppido *Almodovar del campo* - *& post* - natus - *adjunge* - quod ex libro professionum provinciæ S. Ioannis Baptistæ constare ait nuperus & elegans hujus provinciæ chronographus Antonius Panes Franciscanus excalceatus, huic Seraphico ordini, cùm primò inter observantes, atque inde inter strictioris sectæ sodales laudatæ provinciæ S. Ioannis Baptistæ, tandémque inter Capuccinos, si vera sunt quæ in eorum Historia referuntur, eximium honorem apportavit. At est qui inter Capuccinos eum vixisse habitu eorum indutum, eò quòd in Italia excalceatorum domus non ulla esset, nunquam tamen hujus instituti professionem emisisse, constanetr affirmet; laudatus nempe Reformatorum S. Ioannis Baptistæ provinciæ Historicus. *Item in fine elogii adde* - laudatus etiam Antonius Panes in *Historia* eadem *provinciæ S. Ioannis Baptistæ excalceatorum* lib. 1. primæ partis cap. lix. & aliquot sequentibus, qui tamen nil de causa Hispaniâ exeundi. De patria autem quòd annotavimus variare authores, Ludovicum Muñozium & Franciscum de Santa Maria significare animus fuit, quorum prior in *Vita Ioannis Avila*, vbi de loco ejus natali *Almodovar*, posterior autem, dum de rebus agit Catharinæ de Christo in *Historia Reformationis Carmelitanæ*, patriæ ex oppido jam laudato aut ex Portugalliæ regno authores sunt; quos improbat ex authentico professionum libro idem Panesius cap. lxii. in quo libro ita scribi fecit Petrus Lupus Alphonsi frater vir sanctissimus, de quo idem libro iii. cap. xl.

ALPHONSUS LOPEZ DE HARO. pag. 26. *adde in fine* - Laudat hoc opus D. Iosephus Pellizer regius Historicus in Memoriali *Por D. Fernando de los Rios*. fol. 13. num. 56.

D. ALPHONSUS NUÑEZ DE CASTRO pag. 30. col. 2. *post elogium integrum adjunge* -

Chronica *de los Reies de Castilla D. Sancho el deseado, D. Alonso el* viii. *y D. Henrrique el* i. Matriti fol.

ALPHONSUS SANCHEZ. *post elogium integrum* pag. 37. *addenda hæc sunt* -

Compendio *de las gracias y privilegios que alcançò de quatro Sumos Pontifices Romanos Sixto V. Gregorio XIIII. Innocencio IX. y Clemente VIII. en bien de las Islas Filipinas y de todas las Indias y especialmente en abono y confirmacion de los derechos del Rey N. Señor a ellas*; M. S. apud eumdem Coccum.

F. ALPHONSUS VASQUEZ DE MIRANDA. pag. 41. col. 2. linea 16. *pro his* - Edidit quoque - *& quæ sequuntur, substituenda hæc sunt* - Edidit quoque in causa muneris sibi destinati scripta duo; alterum sic inscriptum -

Quòd liceat Abbati perpetuo ac titulari in habitu Prælati incedere, & munus Regentis in regio Concilio administrare, etiamsi ante Abbatiam religiosus extiterit professus ordinis S. Mariæ de Mercede redemptionis captivorum;

Alterum verò -

Quòd idem Religiosus professus post assumptionem ad Abbatiam perpetuam & titularem nullâ Pontificiâ dispensatione indigeat pro munere exercendo Senatorio in Concilio regio. Posterius hoc excusum fuit Matriti anno 1644. prius verò illud extat inter Augustini Barbosæ *Vota decissiva*, & est *Votum* lxxxix. nullaque sit authoris ejus mentio. Parabat ex præcepto Philippi Regis &c. *quæ sequuntur* linea 29.

F. ALPHONSUS VENERO. pag. 42. col. 2. *post* lineam 9. *adjunge* - Vltimusque hic *Historiæ Burgensis* servatur quoque in bibliotheca cœnobii S. Pauli ejusdem urbis.

ALPHONSUS DE VLLOA. pag. 44. col. 2 linea 22 *post verba illa* - apud Franciscum de Franceschi - *adjungendum est* - iterúmque anno 1597. ac tertiò 16.4. in 8.

F. AMA-

F. AMATOR ARRAIS. pag. 49. col. 2. linea *elogii* tertia *post illa*- Conimbricensem patriâ- *adjunge*- male- *& post illa*-Carmelitici Paradisi author- *adde*- cum re vera Pacensis, hoc est ex *Beja* urbe fuerit- *&* lin. *elogii* 12.*post hæc verba*- Portalegrensem- *adde*- tertium. lin- 14. *post illa*- Conimb. 1589. *adde*- iterúmque 1598. in fol. Latinè verò 1604. si Petro de Alva credimus in *Militia Conceptionis*; nempe *Dialogos morales* &c. *& in fine*- Cùm contigisset ejus tempore infœlix Africana Sebastiani Regis expeditio, pluréſque e diœcesi sua Portalegrensi in Maurorum potestate captivos remansisse certior factus esset, omnes proprio ære redemit. Episcopatu demum se abdicans impetratis literis Apostolicis,in collegium ordinis Conimbricense, quod olim rexerat, se recepit, in eo que diem suum obiit 1. die Augusti sæcularis anni MDC. Meminit ejus cum laude merita Rodericus da Cunha *Hist. Episcop. Portuensium* parte II. cap. xlII. & G. Cardosus tomo III. *Agiologii* die XIV. Maji lit. a.

AMATOR REBELLO,Lusitanus,pag.49. *ante sequentia proximè verba*- Iesuita &c. *interserendum est*- ex oppido *Meyam-frio* diœcesis Portuensis- *& post verbum illud*- Iesuita- *addendum*- præceptor Sebastiani Regis in Grammatistica arte, quem Georgius Cardosus in *AgiologioLusitano* tomo III.die VII. Maji in albo eximiorum christianâ virtute mortalium collocavit. Edidit &c. *& post illa verba*-Vida do Rey D. Sebastiaõ-*adde*- anno 1615. vti Cardosus ait, quam & laudat Franciscus Suarez Toscano &c.

AMBROSIVS GOMEZ DE SALAZAR. pag. 50. *post illa*- è Burgensibus montanis oriundus- *adjunge*- in oppido enim cognomine *Salazar* juxta *Medina de pomar* natus:*& post*- Benedictinus monachus- *adde*- S.Theologiæ Magister- *& in fine elogii subjicienda hæc sunt*- in quo religiosum sacramentum olim dixerat. Item, ut à domesticis accepimus-

Athenas Christiana, *o Sermones de Quaresma*. Matriti in 4.

Concionator fuit Philippi IV. Regis.

AMBROSIVS DE MORALES. pag. 52. col. 1. linea 41. *post illa*- debituram agnoscit Hispaniam- *adde*- Nec minùs Antonio Possevino probantur Moralis lucubrationes. Videndus omnino hic lib. XVI. *Bibliothecæ selectæ* cap. XIV. pag. 53. Col. 1. linea 43. *post illa*- Bibliothecæ Barberinæ- *adde*- Manu item exaratum reliquit in archioMarchionum *de Priego*-

Relacion *de la Casa de Cordoba y su origen*: cujus exemplum inde transcriptum se asservare D.Iosephus Pellizer refert in Memoriali *De la calidad y servicios de D. Fernando de los Rios* fol. 38. num. 58.

In fine elogii appendenda hæc sunt- Sugillavimus hucuſque Andreæ Schoti censuram de malè explicato a Morali antiquo Barcinonensi lapide. Sed nondum hoc tempore innotuerat nobis hanc eum ab Antonio Augustino desumsisse; qui tamen verbis ejusdem Schoti Latinis ita in *Dialogo antiquitatum* VIII. de re loquitur. *Nec benè recitat nec interpretatur rectè,quandoquidem vitiosè descriptam nactus est, ut amicus quidam tricies hic errasse deprehenderit* - & post pauca - *Non idem Morali propositum quod Cyriaco Anconitano, imo vera narrare studet, animique sensa piè & candide profert, fateturque vitiose transcriptam habuisse*. Hæc magnus ille vir, modestiùs sanè quàm Schotus.

AMBROSIVS DE SALAZAR. pag. 54. *in fine elogii adjunge*-

Tesoro *de diversa leccion*; Hispanè & Gallicè. Parif.apud Ludov.Bov'anger 1637. Quo in libro alia sua opera ipse laudat, scilicet-

Antorcha *de la conciencia*; iisdem linguis.

Forma *de escrivir cartas*.

Espejo *general de la Gramatica*; iisdem duabus linguis-

Flores *diversas y curiosas*.

Horas *de Nuestra Señora*; forte vernaculâ interpretatione redditas-

El Honesto *hombre*;ex Gallico Fareti.

Sexaginta annis natum se esse ibidem admonet, & à triginta præceptorem egisse tam Regis quàm virorum aliorum principum ac fœminarum, edidisseque ad eum usque diem XII. volumina.

ANDREAS FERRER DE VALDECEBRO. *statim a nomine in* pag. 57. *adjunge*-patriâ ex oppido *Calataiud* Aragoniæ regni- *& post illa*- Dominicanus-*adde*-Matriti apud S. Thomam huic instituto addictus. pag.58. linea 5. *post illa in fine*- eodem anno in 4- *adjunge*-

Vara vigilante.

Penas *de Iesus Redentor*.

El Superior *Politico*.

Llave *de oro de la eternidad*.

Parare se & alia Romam scripsit anno MDCLXVII. scilicet-

Historia *de la ciudad de Daroca, con las vidas de tres santos de la orden de S. Domingo naturales de ella*.

El Farol *sagrado*.

Segunda *parte del Govierno universal*.

Los Problemas *de Aristoteles, con consideraciones morales para maior exercicio de las virtudes*.

Nec non & continuare *Historiam ordinis Prædicatorum* post Ferdinandum Castellum, cùm sibi minùs placeat in styloContinuationis

Ioannis Lopez Monopolitani Episcopi. Præsentatus est, ut domestico verbo utar, sacræ Theologiæ, & Marchionissæ de los Velez Caroli Regis nostri educatricis, aulicarúmque virginum Reginæ nostræ domesticarum à confessionibus.

Tribui quoque ei à domesticis audio -

Vida *de Fr. Iuan de Portugal*.

ANDREAS GUTIERREZ DE LOS RIOS pag. 58. *in fine adde*- Nisi quòd ab quorum intererat proferri in publicum, quæ in hoc tractatu continebantur, procurata ejus editio est in *Summario* seu *Relatione* (ut vocant) *facti controversiæ seu litis super statu Belmontis*; cujus rei authorem habeo D. Iosephum Pellizer regium Historicum in Memoriali *Por D. Fernando de los Rios y Argote* fol. 10. n. 42.

ANDREAS MENDO. pag. 63. linea 25. *post hæc verba* - apud Mariam de Quiñones 1651. in fol. *adde*- iterúmque pluribus quæstionibus & discussionibus adauctam Lugduni apud Horat. Boisset & Georgium Remeus 1668. in folio.

F. ANDREAS DE MOGUER. pag. 63. *in fine elogii post illa* - librum quoque exemplorum- *adjunge*- Videsis Augustinum Davila Padilla in *Historia provinciæ Mexici ordin. Prædicatorum*, qui notat Historiam hujus provinciæ usque ad tres quatuórve Præfectos provinciales ab eo pertextam; scilicet in prologo & in fine libri ultimi.

ANDREAS DE MORALES. pag. 63. *in fine appende sequentia*- sive *Historiam urbis Cordubensis*, quomodo appellat D. Iosephus Pellizer regius Archichronographus in libro nuncupato, *Memorial de la calidad y servicios de D. Fernando Ioseph de los Rios y Argote* §. 1. fol. 3. cujus etiam secundum volumen laudat. Item -

Tratado *de las Casas de Sarmiento y Villamaior*. Cujus libri exemplar apud se esse affirmat idem D. Iosephus Pellizer regius Historicus in Informatione *De la Casa de Sarmiento de Villamaior*. Sub nomine Andreæ de Morales scripsisse dicitur Martinus de Roa Iesuita librum -

De lo que *hizo la ciudad de Cordoba en servicio del Emperador Carlos V. en el tiempo de las comunidades*.

Cujus rei fides penes authorem *Bibliothecæ Societatis* sit.

F. ANDREAS DE S. NICOLAO. pag. 63. *in fine elogii subiungenda hæc monemus* -

Designios *del Indice mas dichoso sobre la Regla de S. Augustin*. Romæ 1656. 8. -

Tesoro *de Palermo y su monte peregrino; Vida de Santa Rosolea*. Matriti 1655. in 16.

Historia *de Nuestra Señora de Copacavana*. Matriti 1665.

Historia *general de los Padres Augustinos descalzos*; duobus tomis. Matriti 1664. in folio.

Provincialis Præfectus fuit Novi regni Granatensis in meridionali America.

ANDREAS DE OVIEDO. pag. 64. lin. 21. *post illa*- rebus Abissinorum- *adde*- & Balthasar Tellez *Chronici Societatis Iesu Portugalliæ* parte II. lib. VI. cap. XXXVIII. & sequentibus.

ANDREAS DE RESENDE. pag. 67. col. 1. lin. 52. *post illa verba*- quam desumsit ex alia- *sic prosequere*- Petri Paez ejusdem ordinis atque ævi semibarbara &c. *&* lin. 60. *post illa*- hoc Resendii opus edendi- *subjicienda hæc moneo*- aut est *Triumphus Christianus Romanos cunctos obscurans* sancti hujus viri, quem ex Andreæ Resendii quatuor libris de ejus vita descripsit Stephanus Sampajus atque edidit Parisiis apud Perier 1586. in 8.

Pag. 68. lin. 9. columnæ primæ *post*-adhuc latet- *adjungas*- Video tamen hujusmet argumenti esse -

Epistolam M. S. de Sanctis Lusitaniæ; *quam* Andreæ nostro attribuit G. Cardosus in *Agiologio Lusitano* XXIV. Maji lit. e.

ANDREAS SERVETUS DE ANIÑON. pag. 69. col. 1. lin. 4. *post illa*- vocant, Senator fuit- *adde*- Obiit in eadem urbe, jacétque in templo max. S. Salvatoris in capella Don Lupi de Luna.

ANTONIUS AUGUSTINUS pag. 77. col. 2. lin. 52. *post illa*- ablegatur lustrandæ- *supple, quod omissum ab typographo fuit*- censorio jure huic insulæ, &c. *Ante operum mentionem, postquam* pag. 79. lin. 29. *Latini Latinii Epistolarum ad Ant. Augustinum facta fuit mentio, adjungenda sunt sequentia verba* - Extat & alia quædam ad eum data à Ioanne Verzosa viro disertissimo lib. I. ejus *Epistolarum*, metricarum quidem, hoc initio -

Dum reus inconcinnus abest, actorque superbus,
Antoni, quid agis rerum, Augustine?

post illa verba- satis laudatum vocat- *subjunge*- legesis Cujacium lib. XII. *Observat.* cap. XXVIII. & XXIX. Ant. Fabrum lib. V *Conject.* cap. XX. nu. 5. Anastasium Germonium *Animadv. juris* lib. I. cap. I. in principio, Paulum Merulam in *Cosmographiæ* parte II. lib. II. cap. VIII. Sforzam Cardinalem Pallavicinum in *Historia Concilii Tridentini* parte II. lib. XVII. cap. VII. num. 15.

Pag. 80. col. 2. *post illa verba* lin. 21 ad Latinum data- *adde seorsim* -

De Citationibus Augustini opus laudat Hieronymus Gonzalez in *Reg.* VIII. *Cancellariæ* glos. 9. §. 1. in *annotationibus contra nullitates* &c. num. 54. Item ejus -

Anno-

Annotationes in utroque jure & Annotationes Rotales, atque item *verborum Repertorium* alii laudant; quæ adversaria potiùs, quàm perfecta aliqua, aut perficienda opera per me sint.

ANTONIUS DAVILA. pag. 81. *adjunge huic statim nomini-* Augustini Davila Padilla germanus frater. *& postea in fine elogii-*Videri potest laudatus Augustinus in *Historia* sua *provinciæ Mexicanæ ord. Prædicatorum.*

ANTONIUS BERNALDO DE QUIROS. pag. 82. col. 1. lin. 34. *post illa-*& socios 1654. & 1658. *adjunge alia hæc ejus opera, scilicet -*

Disputationes item *selectas in Primam secundæ S. Thomæ.*

De Incarnatione in Tertiam Partem.

Ejusdem, credo, est alius commentarius-

De Prædestinatione in folio, Lugduni etiam & is typis mandatus.

ANTONIUS DE BURGOS. pag. 83. *sex lineis ante finem columnæ 1. post hæc verba-*Hæc ille- *adde-* Meminerunt & M. Mantua Benavidius in *Epitome hominum illustrium* lit. A. & Ioannes Philippus Thomasinus *De Gymnasio Patavino* lib. II. cap. III. Salerni quoque ac Romæ eum docuisse ait idem Marcus Mantua nuper laudatus - col. 2. lin. 26. *post illa-* suprà laudati- *addenda sunt seorsim -*

Repetitionem in Rub. De Appellationibus eum scripsisse constat ex *Commentario* ejus *in Cap. Canonum de Constitutionibus.* num. 281.

ANTONIUS DEL CASTILLO, Bæticus, &c. pag. 85. *adjunge in fine elogii & corrige ea, quæ ibi dicta sunt, in hunc modum* - Charus adeo hic aulæ nostræ fuit, dum viveret, ut ferè nunquam ab ea multis ante mortem annis discederet; quę tandem virum piissimum, & ab omni aulica labe impollutum abstulit Augusto mense aut circiter anni MDCLXIX. proximè elapsi.

F. ANTONIUS DE CONCEPTIONE Lusitanus &c. pag. 87. *in fine elogii subjunge-* & Georgium Cardosum in *Agiologio* die xx. Maji, qui Marrochii authorem decessisse refert, nuncupasséque hunc librum nuper laudatum Alberto Austriaco Portugallię tunc Proregi. Idem tribuit ei Lusitanum aliud opus de miseriis captivitatis Lusitanè sic appellatum -

Tratado *que contem o miserrimo estado de escravidaõ.*

D. ANTONIUS DE COVARRUBIAS. pag. 89. *in fine elogii subjungas-*Ioannes Grialis item in procemio ad editionem Matritensem *S. Isidori Hispalensis operum* refert Alvarum Gomezium in emendandis hujus *Originibus* egregiâ usum fuisse operâ Antonii Augustini Archiepiscopi Tarraconensis, Petrique Ciacconi Toletani & aliorum, *in primisque* (verba Grialis subjungimus) *Antonii Covarrubiæ nostrorum omnium quotquot fuêre undecumque doctissimi & elegantissimi viri communicatione.* In elogio Didaci Covarrubiæ verba produximus D. Balthasaris Sebastiani Navarri ex *epistola in laudem Thesauri Castellanæ linguæ* ad Dominum Sebastianum de Horosco & Covarrubias ejus authorem directa, quæ unà cum opere isto edita fuit, ubi exaggeratissimè Antonii nostri eruditionem laudat. Iustus Lipsius iterum *cent. 1. epist.* xlv. ad Andream Schotum data de litteris sibi ab Antonio Covarrubia nuncupatis ita censet - *Deus bone! quæ illa ad me epistola! mentior si ab aliquot annis literas vidi magis literatas. Imbutum profectò arcanâ doctrinâ pectus illud oportet, quod promit tam docta.*

ANTONIUS DE ESCOBAR & MENDOZA. pag. 91. in fine *addenda hæc-* Vidimus nuper in quodam librorum catalogo huic adscriptum -

In Canticorum Canticum commentaria, Lugduni edita superiore anno 1669. in fol.

ANTONIUS FRANCISCUS CARDIM. pag. 93 col. 2. in fine, idem est cum FRANCISCO CARDIM pag. 316. quos seorsim in A. & F. literis laudavimus diversos esse existimantes. Celebratur quidem is a Georgio Cardoso in *Agiologio Lusitano* v. Maji lit. e. ob scriptum *Fasciculum Martyrum Iaponensium,* qui idèm videtur cum *Fasciculo è Iaponicis floribus* &c. adducto in Ant. Francisci Cardim elogio. Sed & laudat ibidem ejusdem authoris Cardosus -

Catalogum occissorum in odium Fidei.

D. ANTONIUS DE FUERTES & BIOTA. pag. 94. col. 2. lin. 26. *post hæc-*ex opp. *Uncastillo* diœcesis- *lacunam illam sic imple-* Pampilonensis- *& mox immediatè-*Iuris utriusque Doctor - *& post illa-* unam & alteram Iuris Pontificii cathedram- *adde-* & in his vespertinam. *Deinde post illa-* Regiæ curiæ Auditorem- *adde-* ab anno MDCXXXIII. *& post illa proximè sequentia-* in urbe Metropoli- *adde-* ab anno MDCXXXV. *deinde his-*ornatus interim- *adjunge-* anno scilicet MDCXLVIII. *& pro his-* Magistratus ordinarii- *lege-* Magistratus extraordinarii.

In mentione operum ad finem d. col. 2. *ibi-*Canonicarum Lectionum libros in 4. *lege-* libros quatuor.

Pagina 25. col. 1. lin. 1. *post illa-*vidimus- *adjunge in distincta linea-*

Brevem & exemplarem pro parente allegationem, id est pro inclyto, insigni, ac majore

Colle-

Collegio S. Clementis Hispanorum Bononiæ. in eadem urbe 1628. in 4.

Additiones ad Historiam Ioannis Genesii Sepulvedæ de rebus gestis Cardinalis Albornotii, laudantur a collega D. Antonio Perez deNavarrete Marchione *della Terza* in *Historia* vulgari *De las Grandezas del Cardenal D. Gil de Albornoz* lib I. cap. IX. & XI.

Allegationem pro Marchionibus de Tarazona, se scripsisse author ipse refert in *Antemanifiesto*, quod jam laudamus, art. IV. in notis.

ANTONIVS GALLO. pag. 95. col. I. *post verba illa*- in oppido S. Crucis *de la Çarza* diœcesis- *subjunge & imple lacunam sic*-Toletanæ.

ANTONIVS GALVÃO. pag. 95. col. 2. lin. 2. *post*-jacturâ- *adde*-quod & refert Georgius Cardosus XI. die Maji lit. e.

F. ANTONIVS DE GOVEA. pag. 96. col. 2. penultima linea, *post illa*- Martini 1626. in 4. *adjunge*- Georgius Cardosus in *Agiologio Lusitano* die VIII. Maji lit h. Antonio à Govea tribuit hujus inscriptionis opus, *Asia extrema*, quod nescio an intelligam de expeditione illa Alexii Archiepiscopi suprà memorata.

F. ANTONIVS DE LAS GROTALLAS. pag. 98. col. I. delendum est totum hominis elogium, cùm peregrinus sit, atque Italicè suum opus scripserit, quod in vulgarem sermonem Antonius Gual convertit, quod annotamus in altera Appendice.

F. ANTONIVS DE GVEVARA pag. 49. col. I. lin. 22. *post hæc verba*- acri, quod decuit, oratione invehitur *subjungenda hæc sunt*- Quod quidem judicium quoque fuit magni viri Antonii Augustini *Dialogo* X. *Antiquitatum*. *Alter* (ait) *fuit Antonius Guevara, qui finxit se antiquas Romanásque Historias fingit, eáque comminiscitur, quæ nec visa, nec audita mortalibus, nemo ut divinare queat in quos ille libros inciderit. Nova itaque nomina scriptorum excogitavit, somniáque venditat, obtrudítque, quæ apud nullum reperias authorem. Iure ergo ille ob hanc licentiam malè audit*. Hæc Augustinus ex Schoti versione.

ANTONIVS DE GVEVARA. pag. 100. col. 2. *in fine elogii hæc adjice*- Franciscus Sancius Brocensis vir eruditissimus huic nuncupavit è Salmantica urbe anno MDXCI. *Annotationes* suas *in Artem Poeticam Horatii*, quas ibi edidit eo anno, vbi eum vocat *virum & natalium splendore perillustrem & virtutum ac literarum concentu præclarum*; annotátque eum de altera *Commentariorum in Habacuc* editione, auctiore quidem eâ & limatiore, tunc temporis cogitasse.

F. ANTONIVS DE IEPES. pag. 103. col. 2. lin. 13. *post illa*- Germanus ejusdem ordinis- *adde*- Expectatur proximis nundinis FrancofurtensibusGallica editio ejusdem *Historiæ* ex interpretatione Dõmartini Rethelois, Tolosæ apud Ioannem Laurentium, & Ioannem François in folio.

ANTONIVS DE LEBRIXA. pag. 106. col. I. lin. 48. *post hæc*- Andreaque Schoto- *adjunge*- A Paulo item Merula *Cosmographiæ* parte II. lib. II. cap. XXIIII. dum ad Nebrissam ejus patriam pervenit, *Hispaniæ totius ornamentum* audit.

Pag. 108. col. 2. *versus finem, post hæc*-circumferri ait- *adde*- ipse autem Antonius recordatur in *Repetitione de peregrinarum vocum accentu* Historici alicùs operis a se formati, scilicet-

Genealogiæ domus ac familiæ Eminẽtiss. Dñi. Cardin. Ioannis de Zuñiga Hispani.

Pag. 109. col. I. lin. 5. *post hæc*- apud Petrum Bertanum 1606. in 8. *adde*-

Annotationes in Pandettas video ei tributas in quodam ejus operum catalogo, ubi laudatur hujus rei testis Antonius Augustinus lib. II. *Emmendationem* cap. XI apud quem nihil huc attinens reperio.

Col. 2. lin. 24. *ibi*- De liberis educandis. Gadea meminit- *adjunge*- quem libellum in 4. editum fuisse alicubi a nobis lectum.

F. ANTONIVS DE SANCTA MARIA pag. 112. *in fine elogii* lin. 4. *pro illis*-Vida de S. Antonio de Paula in 8. anno 1588. *sic corrigas*- Vida de S. Antonio de Padua en octavas, anno 1588. in 8.

D. ANTONIVS MARTINEZ DE AZAGRA, Sacerdos &c. pag. 113. *pro*-Sacerdos- *lege*- Canonicus- *& post elogium integrum*-Reliquisse dicitur inedita-

Historia *de la ciudad de Calahorra*.

Vida *del Rey D. Alonso el* VIII. *llamado el Noble*. Quæ opera servant forsan ejus heredes.

Obiit anno MDCXXXVII.

F. ANTONIVS A NATIVITATE, Olissiponensis &c. pag. 105. *post elogium hæc adde*-Laudat quoque Georgius Cardosus *Agiologii Lusitani* volumine tertio die V. Maji. lit. h. Antonii a Nativitate, quem haud alium à nostro existimo-

Louvores *da Eremitica familia de S. Agostinho*. Item XXIV. ejusdem Maji mensis lit. f-

Montes *e coroas da Religiaõ*.

ANTONIVS OLIVAN, Catalanus &c. pag. 115. *post illa quæ sequuntur*- in Porta oppido

pido Ceretanorum natus- *adjunge in parenthesi*- (sive in *Quercol* ejusdem tractus loco, ut Andreas Bosch lib. I. *De Titulis honoris Cataloniæ Ruscinonis ac Ceritaniæ* vernaculè scripto cap. xx)

ANTONIVS PAEZ VIEGAS. pag. 117. *exple lacunam ibi relictam sic*-VIII. Maji lit. a.

ANTONIVS PEREZIVS, vulgo PEREZ, ex *Alfaro* &c. pag 118. *in fine elogii hæc adjungenda sunt* -

Edidit quoque -

Ius publicum, quo arcana & jura Prncipum exponuntur; tum priùs, tum Francofurti, unà cum *Principe* Hippolyti à Collibus 1668. in 16.

In Quinque & viginti Digestorum libros. 1669. in 4.

ANTONIVS PEREZ NAVARRETE. pag. 119. *statim post nomen adde*-Lucroniensis- *& post illa*- Iuris canonici primarius Antecessor- *subjunge*- Tranensis Audientiæ, ut vocant, deinde & Vicariæ Iudicis gesto munere &c. *In mentione operum post illa*- De Amicitia in 8. *adjunge*- cujus ipse meminit author in *Historiæ Cardinalis Albornotii* statim dicendæ lib. I. cap. II. lit. l. in notis. Item -

Repetitionem in Cap. I. *de Probationibus*. Bononiæ 1630. in 4.

Memoriale in favorem Collegii S. Clementis.

Et post illa- Vernaculâ etiam linguâ- *corrige & adjunge* -

Las Grandezas *del Restaurador de los estados de la Iglesia el Eminentissimo y Reverendissimo Principe y Señor Cardenal D. Gil de Albornoz*. Item -

Genealogia *de la casa de Albornoz*. Recordatur hujus ipse author in *Historia* nuper laudatæ lib. I, cap. IV. lit. o. in notis.

ANTONIVS POLO. pag. 120. *post integrum elogium subjunge*- Nil video cur hic non sit Antonius Polus, cui inscripta est Ioannis Verzozæ epistola lib. I. ejus *Epistolarum*, quę incipit -

Degunt hic vitam, Pole, infeliciter, & se
Plerique ignorant.

F. ANTONIVS DE SALZEDO. pag. 126. *post hæc*-ordinis Prædicatorum-*adde*-quem in patria fuit professus.

F. ANTONIVS DE SERPA. pag. 126. *in fine adjunge*- Electum Episcopum Cochimensem in orientis India refert Georgius Cardosus in *Agiologio* die XXVIII..... lit. g.

ANTONIVS DE SOVSA MACEDO pag. 127. *post hæc verba*-gravaminum & appellationum- *subjicienda hæc sunt*-tandémque delectus fuit à secretis status Alphonso, qui Lusitaniam nuper tenuit.

ANTONIVS VASQVEZ, Lusitanus &c. pag. 129. *in fine adjunge* -

Vida *de Alexandro..... Papa*.

El Capuchino *Escoces* sub alieno nomine.

F. ANTONIVS VASQVEZ DE ESPINOSA &c. pag. 129. *ibi*- Bæticus Xereziensis- *subrogari velim*- Bæticus ex opp. *Castilleja de la cuesta* Hispalensis agri- *Et post illa*- à domesticis audit-*adde*- Scripsit vulgari sermone -

Confesionario *general, luz i guia del Cielo para poderse confesar* &c. *Circunstancias para los tratos y contratos de las Indias del Piru y Nueva España*: *summario de indulgencias* &c. Nam idem opus est, & à Typographo perperam in tria discerptum. *Post illa*- Indiæ descriptionem- *adde*- valde laudatam ab Antonio Leonio in *Bibliotheca Geographica*. *Es obra grande* (ait) *y de muchas noticias y la mas copiosa que en la materia avia salido y en casi toda depone su autor de vista*. Hujus specimen extat in tabella quadam geographica Transpontinæ sodalium Carmelitarum Romanæ domus eò à nescio quo perducta.

ARIAS BARBOSA. pag. 132. col. I lin. 52, *post illa*- laudibus prosequuti sunt- *adjunge*- Petrus Martyr Anglariensis lib. I. epist. ultima ad eum data an. MCCCCLXXXIX. unde constat eum jam tunc Salmanticæ Græcarum literarum esse Professorem.

ARIAS PINELO. pag. 133. col. I. lib. 38. *post illa*- Francofurti 1596. in 8. *adjunge*-tandem Rintelii 1667. in 4.

F. ATANASIVS DE LOBERA. pag. 134. *statim post nomen adjunge* - natus in oppido *Herce*, diœcesis Calagurritanæ, & vallis *de Arnedo*, ut ipse affirmat cap. xx. *Historiæ Legionensis* mox laudandæ. *Et in fine elogii dele ista*-De patria nihil habeo aliud dicere, *cũ his quæ sequuntur usque ad finem*. *Post illa*- Vida del B. F. Benito de Salamanca &c. tum in Fasciculo Chrisostomi Henrriquez- *adde*-distinctione XXXI. & seorsim in Hispania. Dies ejus XXX. Decembris. *& post illa*- Vida del B. Ignacio monge de Moreruela- *subjunge*- de quo videndus Henrriquez in *Menologio* prima die Februarii.

AVGVSTINVS NVÑEZ DELGADILLO. pag. 138. *post hæc verba*- Carmelita-*adjunge*- Sacræ Theologiæ Magister. *Et in mentione operum post illa*- Breve declaracion del Arte de Raimundo Lullo. *adjunge*. primùm Compluti 1622. deinde Granatæ &c. *& post illa*-

illa- Abecedario espiritual; ad Margaritam Infantem- *adde-* Matriti. *Inde appone diem mortis, scilicet in fine elogii post hæc-* diem vitæ extremum- *interſere ante annum, qui sequitur-* XXVIII. die Iulii.

F. AVGVSTINVS DE TRINITATE. pag. 139. *post hæc verba in fine elogii-* & in Magiſtrum ſententiarum- *ſubde-* In Academia Conimbricenſi, priuſquam è Portugallia abiret, Scotum docuit, obiitque Toloſæ Tectoſagum veſpertinus Theologiæ Profeſſor, ac totius ſcholæ Rector, anno MDLXXXIX. uti in *Chronico Prov. Auguſtinianorum Portugalliæ* lib. VII. tit. I. §... refert Antonius à Purificatione.

B

BALTHASAR PORREÑO. pag. 144. col. I. lin. 25. *poſt hæc verba-* Ludovicus Iacobus a S. Carolo- *adde-* cujus exemplum cum uniuſcujuſque inſignium coloribus ſuis variegatorum deſcriptione apud nos eſt ex Bibliotheca ampliſſima Franciſci Cardinalis Barberini deſumptum, editione digniſſimum opus.

Linea 33. *poſt illa-* Toletanæ Bibliothecæ- *adde-* inſcriptam hanc ita eſſe, *Historia Epiſcopal y Real de España* legimus apud autorem *Archivii Complutenſis* pag. 91. quod cum *Vita D. Franciſci Ximenii Cardinalis* editum fuit Panhormi anno 1653. atque eandem dicatam eſſe Decano & Capitulo Toletanæ Eccleſiæ, atque ex ea profeciſſe plures eo noviores, qui commentariis ſuis hoc argumentum pertractarunt.

BALTHASAR TELLEZ, pag. 145. lin. 3. *poſt illa-* Profeſſor- *adjunge-* atque aliquando provinciæ Tranſtaganæ Præfectus, vir probus &c. *&* lin. 14. *poſt hæc-* anno 1660. in folio- *adde ſeorſim-*

Hiſtoria d' Ethiopia alta; quam celeberrimo commendat præconio Georgius Cardoſus in *Agiologio* XI. Maji lit. m.

F. BARTHOLOMÆVS DE LAS CASAS. pag. 150. col. I. lin. 37. *poſt illa-* excuſam vidimus- *ſubjunge-* Germanica etiam proſtat Heidelbergæ edita cum figuris anno 1665. in 4.

F. BARTHOLOMAEVS DE CARRANZA & MIRANDA. pag. 147. col. 2. lin. 27. pro iis quæ nomen conſequuntur hæc ſupponas- quod poſtremum cognomẽtum a patrio oppido regni Navarræ, *Miranda de Arga* inditũ ei fuiſſe ſcribit Stephanus Garibay lib. XXX. *Hiſtoria Hiſp.* cap. XV. Dominicanorum &c.

F. BARTHOLOMAEVS DIAZ DE ENZINAS. pag. 151. *in fine horum loco-* Mortuus eſt anno ſequenti MDCXLII. *ſubſtitue-* Mortuus eſt Majo menſe MDCXLIII.

BASILIVS VAREN DE SOTO. pag. 161. *in fine elogii hæc adde-* Poſt hæc edidit-

Addiciones a la Hiſtoria del P. Iuan de Mariana haſta el año de MDCLXIX.

Parat editioni.

Arte Hiſtorial.

BENEDICTVS ARIAS MONTANVS. pag. 162. col. 2. lin. 47. *poſt illa verba-* elegantiſſimâ oratione obtulit- *hæc ſubjice-* Hujus temporis eſt elogium de eo factum a Ioanne Verzoſa in Vrbe tunc commorante, cujus paulò infrà meminimus.

Pag. 163. lin. 21. *poſt illa-* de actione ſive habitu- *adjunge in parentheſi-* (de cujus libri utilitate Poſſevinus lib. II. *Bibliothecæ* c. XIX.)

Pag. 164. col. I. lin. 7. *poſt illa-* in Iuſti Lipſii elogio- *adjungenda hæc ſunt-* Plures *Phœnicem ſui temporis* vocant, & inter alios Ioannes Saubertus in præfatione editionis libelli Iacobi Iudæ Leonis Hebræi *De Templo Hieroſolymitano* Helmeſtadii editi anno 1665. Andres Maſius in nuncupatoria epiſtola ad Regem Catholicum Philippum II. ſuorum *in Ioſue commentariorum*, virum vocat *inſignis pietatis, ſummæ prudentiæ, incredibili omnium artium diſciplinâ, linguarum peritiâ ornatiſſimum*; & ejuſdem Maſii mortem referens Henricus à Vveza Cliviæ Comiti à conſiliis in epiſtola quadam ad Chriſtophorum Plantinum, Benedicti Ariæ recordatus, quem inter paucos Maſium amaſſe ait, *Reverendum virum* eum appellat, *pietate, virtute, ac doctrinâ præſtantiſſimum*. At quantam hominis laudem continent hi Ioannis Verzoſæ verſus de Aria Romæ peregrinante ad Chriſtophorum Plantinum ſcribentis lib. 4. *Epiſtolarum.*

Vivit in Vrbe
Purpureis Arias jam charus, libat amicas
Cum noſtro Oratore dapes dulciſſimus hoſpes.
Levinum ac Ioſam ſibi conſuetudine jungit
Iucundos ſocios: digito monſtratur ubique
Indice; & hic parvus tam magnus: ſigna Iacobi
Sumit ab enſe rubro, qui vult oſtendere quis ſit.
Doctrinam & mores faciles miramur in illo.
Marmore perpetuo poſtes & Panthea templa
Et Mauſeolum ſtupet is; fractóſque obeliſcos,
Necnon barbarie ſecli molem Amphitheatri
Invidiáque Noti ambeſam, ſtabiléſque ruinas,
Sat lætus, niſi quòd ſine te. Tu jugis ab ore
Illius manas; tu ſuſpiraris & omnis
Docta domus. Zaias meus & tuus altera cura,
Tertia Becanus. &c.

BENEDICTVS AEGIDIVS, ſive GIL. pag 161. *poſt illa verba-* Iuris utriuſque conſultus- *hæc ſubjungas-* & Advocatus in urbe Oliſſiponenſi, magis adhuc Chriſtianis virtutibus, quàm civilis doctrinæ merito & ope-

operum in lucem ab eo editorum: posteritatis memoriæ commendandus: de quo multis agit Georgius Cardosus in *Agiologio Lusitano* iv. die Maji; protulit foras &c. *& post elogiū*-

Relectionem L. Titiæ, si non nupserit D. de cond. & dem. Olissipone 1608. 4.

Directorium Advocatorum: quod tamen prodiit post authoris obitum; commendatúrque ab Emman. Mendez de Castro in *Praxi Lusitana*, pii magis quàm docti elogio.

Hortulum Animæ. Olissipone 1615. 8. Lusitanâ autem linguâ-

Exposiçaõ *sobre ò Pater noster*. ibidem anno 1616. 8.

Exposiçaõ *sobre à Ave Maria*; anno 1618. 8.

Exposiçaõ *sobre à Salve Regina*; ann. 1617. 8.

Denatus est vi. die Maji MDCXXIII. *doctissimus vir pariterque piissimus* (vt laudatum dimittam verbis Isidori da Luz ordinis Santiss. Trinitatis *De Conceptione* lib. III. num. 1460.) *cujus sanctitatis plurima exempla habemus præcipuè in continuis eleemosynis, templorum frequentatione & pauperum patrocinio* &c. quæ verba leguntur in laudato *Agiologio*.

BENEDICTVS AEGIDIVS, alius, vt suspicor &c. eadem pag. 161. *delendum hoc elogium est, non enim alium, sed eumdem esse hunc cum superiore admoniti sumus à Cardoso*.

BENEDICTVS BVSTAMANTE DE PAZ, Medicus Doctor Salmantinus pag. 164. *adde*- Bononiæ ad S. Clementis Hispanorum sodalis *& in fine*- Obiit in oppido *Guadalupe*, uti lego in *Relatione* jam laudati collegii ad me inde missa.

BENEDICTVS PEREIRA, Lusitanus Borbensis &c. pag. 166. *in fine elogii hæc addenda sunt*- Advenit nuper ex Lusitania Romam ejusdem authoris-

Academia seu Respublica literaria vtilior & nobilior fundata legibus ac moribus instituta &c. hoc est *de Iure Academico*. Olissipone apud Anton. Craesbek de Mello 1662. in folio, post ejusdem argumenti duo alia Castellanorum opera, quantumvis primus ipse sibi hanc proscidisse terram videatur, nempe Alphonsi de Escobar & Loaisa, atque Andreæ Médi Iesuitæ, ut suo loco notavimus.

Ex hoc opere scimus post humaniorum literarum professionem transitum fecisse hunc ad scholam Theologicam moderandam, inque primariâ ejusdem cathedrâ, post decennium docendo contritum, emeriti privilegiis, cùm *Academia* hæc ederetur, gaudere; atque post memorata in *Bibliotheca Societatis* & suprà in hac nostra, ingenii sui monumenta emisisse foras & alia, quorum in operis meminit nuncupatione ad Mariam Deiparam, scilicet-

Philosophiam naturalem.

Elucidarium sacræ Theologiæ moralis, & Iuris utriusque.

Arcana Theologica de Deo.

Promptuarium Resolutionum universæ Theologiæ moralis &-

Promptuarium aliud *Resolutionum universi Iuris Lusitani*. Georgius Cardosus in *Agiologio* die xv. Maji pag. 283. laudat Benedicti Pererii *Prosodiam* anno 1661. ab authore ipso, ut videtur, editam; quam cur distinguemus à superiùs jam laudato opere ejusdem nuncupationis pridem publicando?

D. BERNARDA FERREIRA DE LA CERDA pag. 167. col. I. *in fine elogii hæc adjungenda*- Et Lupus noster Vega in *Lauru Appollinis*, è cujus Sylua tertia hæc sunt-

Si pudiera tener la fama aumento
Y gloria Lusitana,
D. Bernarda de Ferreira fuera;
A cuio Portuguès entendimiento
Y pluma Castellana
La España libertada España dave,
Por que sola pudiera
Partir entre dos reinos esta gloria:
Y an poderosa inteligencia mueve
Estos dos orbes con su dulce historia
Con tanta erudicion, con tanto lustre
Que ella queda inmortal y España ilustre.

BERNARDINVS GOMEZ MIEDES. pag. 160. col. I. lin. 40. *post illa*- veréque scientiarum omnium Musæum- *adjunge*- Hic eum adiit eleganti metricâ epistolâ Ioannes Verzosa, quæ libro I. ejus *Epistolarum* legitur, cujus iterum infra meminimus. & col. 2. lin. 12. *post hæc*- in sterili re ac jejuna- *ea subnecte, quæ sequuntur*- Pertinent ex epistola Verzosæ jam adducta hi versus-

Tu verò fortunâ aptè, ac fæliciter vsus
Arte, Valentinis frueris clementibus auris;
Vt non sic raris censu virtutibus æquo,
Haud tenui certè; neq; commoda plura requiris.
Atq; hac compositos in turba De Sale libros,
Pulchrū opus & salsum verè, meliore palato
Degustas isthic, & aucto examine versas,
Vt quidquid tentes, nunquam a ratione recedas.

F. BERNARDINVS DE S. ANTONIO. pag. 167. col. 2. lin. 25, *post hæc*- xiv. Aprilis pag. 567. *adde*- & xxviii. Maji pag. 450. in tertio volumine lit. c. nisi aliud sit opus, quod *De Viris ordinis sui illustribus* ille scripserit, Cardosusque hoc vltimo loco celebret.

F. BERNARDINVS DE SILVA. pag. 171. *bis*- Defensa de la Monarquia Lusitana- *addelinguâ* gentis vernaculâ, duabus partibus, quarum priorem edidit Conimbricæ 1620. alteram, Castelli-Roderici Marchioni nun-

cupatam Olissipone typis Petri Craesbeek 1627. cùm jam Theologiæ Doctor esset renunciatus. *Cætera dele*.

BERNARDVS DE ALDERETE pag. 172. col. 2. lin. 3. *post hæc*- 1614. in 4. *adjunge*-

Relacion *de la Iglesa y Prelados de Cordova*. simúlque-

Relacion *de la planta de la Capilla real y de su estado temporal y espiritual*. 1637. quibus visus fuit Aegidius Gonzalez Davila ad *Theatrum Cordubensis Ecclesiæ* conficiendū.

In fine elogii adde- Marcus Augustus Pfeiffer Saxo in *Fasciculo disputationum Philosophicarum*, dissertatione VI. *De lingua Protoplastorum*, Alderetum laudat cum elogio *scriptoris Hispani doctissimi*.

F. BERNARDVS DE BRAGA. pag. 173. *integro elogio subjicienda hæc sunt*- Cardosus ipse in eodem *Agiologii* opere die XXIV. Iunii lit. a. in fine laudat.

As Fundaçoẽs *dos Conventos* (ordinis sui Benedictini, ut credere par est) *do reyno de Portugal*.

F. BERNARDVS DE BRITO. pag. 174. col. 1. lin. 50. *post illa verba*- his chartis consignavimus- *addenda hæc sunt*- laudat quoque hunc librum Georgius Cardosus in *Agiologio Lusitano* die XXX. Maji lit. d.

F. BERNARDVS GVTIERREZ pag. 175. *in fine elogii addendum est*- Denatus est circa annum MDCVIII. quem in albo *Menologii* sui *Cisterciensis* Chrysostomus Henrriquez inclusit, vitam hujus se habere manuscriptam testatus.

BERNARDVS PEREZ DE CHINCHON pag. 177. col. 1. lin. 23. *pro illis verbis*- Historia y guerras de Milan &c. *subroga*- Historia de lo sucedido desde el año de MDXXI. &c. (*uti est infra*) Valentiæ 1536. in folio: *& nihil vltra*.

C

CATHARINA, Ferdinandi & Elisabethæ &c. pag. 182. col. 2. lin. 13. *post illa*- in lucem editur- *adde*- A Petro Martyre in *Epistol.* libris ep. 217. pollens animo pro viribus fœmineis, ac vigens ingenio & prudentiâ, matris præter cæteras sorores æmulatrix, cum in tenera adhuc esset ætate, anno scilicet MDI. audiebat.

F. CHRISTOPHORVS DE AVENDAÑO. pag. 183. col. 2. lin. 16. *verba illa dele*- inter regios Evangelici verbi &c. *& pro eis substitue*- inter Evangelici verbi declamatores &c.

CHRISTOPHORVS DE ESCOBAR pag. 186. col. 1. lin. 45. *post illa*- apud Iacobum Iunti 1541. in 4. *adjunge seorsim*-

In Catalogo Valerii Andreæ tributa huic ipsi legimus sequentia hæc etiam opera-

De naturalium nominum ratione lucubrationem, quatenus ad eloquentiam Latinam attinet.

De Viris Latinitate præclaris in Hispania; cujus meminit operis Antonius quoque Possevinus *Bibliothecæ selectæ* lib. XVI. cap. XIV. dum de Hispanæ Historiæ scriptoribus agit, Venetiísque ait excusum fuisse in folio. Certè nobis nunquam visus fuit, nec alibi notitia occurrit hujus libelli.

De quibusdam Civitatis Agrigentinæ antiquitatum enarrationibus libellum; quem putat idem Valerius Andreas typis in Sicilia editum esse.

In fine elogii post hæc verba- Arabem- *adjunge*- Canonicum Agrigentinæ ejusdem Ecclesiæ eum fuisse affirmat idem Valerius.

F. CHRISTOPHORVS MARQVEZ. pag. 189. (*ita enim legendum, non* MARQVES, *uti editum fuit*) *post mentionem libri*- Tesoro de ignorantes- *inscripti & verba illa*- Matriti 1614. in 8. *annecte ista*-

Vida *del P. F. Geronimo Gracian de la Madre de Dios, primera parte*. Pinciæ apud Franc. Fernandez de Cordoba 1619. in 4. Prima nempe *Vitæ* pars Christophori nostri est, altera dialogis comprehensa ipsius est Gratiani; Andreas igitur *del Marmol*, qui nomen suum inscripsit, tantùm eas in unum copulavit, atque edidit. Item ex Italico nescio cujus vertisse dicitur-

Arte de predicar; Francisci Panigarolæ forsan aut Pauli Aresii. Præfectus fuit domus Vallis-olivarum, Diffinitórque suæ provinciæ. Sexagesimo &c.

CONSTANTINVS FONTIVS. pag. 196. col. 2. *vbi de ejus libro*- Summa Christianæ doctrinæ, *nuncupato agimus, post illa verba*- Gesnerianæ Bibliothecæ- *adjungendum est*- Hispana operis inscriptio, *Summa de doctrina Christiana*, cui subjiciuntur, *El Sermon de Christo nuestro Redemptor en el monte, traducido por el mismo autor, con declaraciones*; ad Garsiam de Loaisa S. R. E. Cardinalem Hispalensem Antistitem. Antuerpiæ, vti jam dictum est, apud Martinum Nutium absque anni mentione.

COSMAS MAGALIANVS. pag. 198. *in fine addenda hæc*- Scripsit quoque inter tot sacræ doctrinæ opera Historicum, quod Philippus Alegambius ignoravit, monumentum, scilicet-

Historia de Braga; vernaculâ linguâ, ut suspicor: id enim Georgius Cardosus haud notavit, qui asservari hanc in amplissima

ma Ludovici à Sousa Decani & Gubernatoris Ecclesiæ Portuensis bibliotheca manu exaratam nos monuit die III. Iunii, lit. a. in fine.

F. COSMAS DE LERMA. pag. 198. *post elogium hæc adjunge*. Reliquisse eum in Tertiam Partem S. Thomæ volumina duo, quæ propter ejus mortem inedita remanserunt, ex relatione Burgensium Dominicanorum notum habemus.

CYPRIANVS SVAREZ, Ocaniensis, Iesuita pag. 200. *post illa*- Eboræ priùs-*adde*- Olissiponéque in collegio S. Antonii nuncupato, atque Conimbricæ, quo in loco domesticorum studia diu rexit, demum Compluti tùm Rhetoricam & Græcas literas, tùm Theologiam docuit; uti refert Balthasar Tellez in *Chronico Societatis Portugalliæ* secunda parte lib. IV. cap. IV. §. IV. qui & eius iterum meminit eodem lib. IV. cap. XLIII. §. II. & §. XIII. & lib. VI. cap. XX.

CYPRIANVS DE VALERA, quem suprà loco suo fecimus Bibliorũ Hispanũ interpretem, si Henrrico Hottingero credimus in *Bibliothecarii* sui libro I. cap. III. pag. 144. non nisi recognovit antiquiorem versionem. *Hispanica Biblia* (ait) *vernaculâ dedit linguâ Casiodorus de Regno anno Christi* 1569. *quæ postea polyglottis suis* 1599. *addidit Helias Hutterus: recognovit tandem Cyprianus de Valera* 1602. *et Amstelodami divulgavit*. Hæc Hottingerus.

D

DAMIANVS DE GOES. pag. 202. *ubi operis*, Nobiliario de Portugal, *inscripti mentio fit*, *post illa*- Segoviensis Antistitis-*adjunge*- Meminit quoque Cardosus *Agiologii Lusitani* volumine tertio die IV. Maji lit. b.

DIDACVS ALVAREZ DE PAZ. pag. 204. *post elogium integrum adjunge*- Nescio an hujus sit *Manuale Concionatorũ*, quod Didaco Alvarez attributum lego in Hottingeri lib. III, *Bibliothecarii* cap. IV. pag. 417.

F. DIDACVS DE AVILA. pag. 207. col. I. *in fine elogii adde*- Celebravit hunc olim Lupus à Vega hic referendus cantico seu lib. XX. *De la Gerusalem conquistada*, quatuor his versibus -

Avila insigne, o Aguila sagrada,
Fertil, fecundo, universal estilo,
Chrisostomo Español, boca dorada,
Que en algun Serafin tocaste el filo.

D. DIDACVS DEL CASTILLO, Salmantinus &c. pag. 209. col. 2. lin. 8. *adde*- Habuit quoque-

Orationem sive concionem in die S. Ioannis Evangelistæ in capella Pontificia coram Innocentio IX. P.M. quam editam Romæ vidimus in 4.

D. DIDACVS DEL CASTILLO & ARTIGA. pag. 209. *addenda in fine*- Post *Bibliothecam* typis editam, in lucem prodiit ejusdem-

Alphabetum Marianum, opus posthumum, Petri del Castillo Cisterciensis monachi Hortensis domus propinqui illius curâ Lugduni sumptibus Laurentii de Anisson 1669. Alphonso Henrriquez Malacitano Episcopo dicatum.

DIDACVS DEL CASTILLO, aliàs DE VILLASANTE. pag. 210. *post illa*- patriâ ex *Molina* oppido Castellæ-*subjunge ista cum parenthesis nota* (Çamoræ natum potiùs in relatione collegii S. Clementis Hispanorum Bononiæ urbis legimus) *& post illa*- Iuris utriusque Doctor-*adde*- & in laudato nuper collegio sodalis anno MDXV. eò receptus.

F. DIDACVS DE CAZERES, pag. 210. col. I. *post illa verba linea elogii 6*- aliquando exercita-*adjunge*- Primarius item professor fuit in collegio Salmantinæ Academiæ ab eadem Virgine Guadalupensi nuncupato, in cujus urbis monasterio *de la Victoria* huic sese instituto sacro addixerat.

F. DIDACVS DE CORDVBA & SALINAS. pag. 211. *in fine adjungendum est*- Præter hæc scripsit, atque ineditam reliquit-

Monarchiam Limensem; quod opus adductum in Hispaniam fuisse a D. Ioanne Francisco de Valladolid, Portionario tunc temporis, hodie jam Canonico Ecclesiæ Limensis, viro admodum probo & pio, qui Romæ causam sanctitatis D. Toribii Alphonsi à Mogrovejo ejusdem Ecclesiæ Præsulis tuetur, ab ipso audivimus. Didacus hic de Corduba Limensis fuit natalibus.

F. DIDACVS DE CORIA MALDONADO. pag. 212. *in fine elogii pro illis*- obiisse ajunt in patria &c. *subroganda hæc sunt*- Obiit post annum MDCVI. quo adhuc extat ejus in monumentis ordinis Romæ notitia.

D. DIDACVS ESCOLANO. pag. 216. col. 2. lin. 13. *post hæc*- regni Aragoniæ-*adjunge*- apud Complutenses in literis meruit sodalis togatus in collegio, quod Regis vocant. Ad Inquisitorum deinde Apostolicorum tribunalia facto gradu Ellerenensis primùm Fiscalis Advocatus, Pincianus hinc, Toletanúsque, ac demum supremi Concilii rerum Fidei Iudex. Vnde ad gerenda Pontificalia munera idoneus jam existimatus Episcopus Majoricensis primùm fuit creatus,

tus, inde Turiasonensis &c.

Linea 22. *post illa*- Cæsaraugustæ apud Ioannem de Ibar 1664. in 4. *adde*- Hispanè item-

Meditaciones *de la Pasion de Christo Señor nuestro para el uso de qualquier alma devota*. Cæsaraugustæ in eadem officina 1662. Item-

Historia de San Hierotheo, ut piæ, quamvis lubricæ fidei innixe populi sui Segoviensis credulitati, dum ibi esset Episcopus, morem gereret.

DIDACVS DE ESPES, pag. 216. *versus finem*, *post illa*- Defensa de la patria de S. Lorenzo *adjunge*- cap. VI. pag. 128. qui jam laudatorum meminit.

D. DIDACVS HVRTADO DE MENDOZA. pag. 223. lin. 52. *post illa*- magna impensâ excribi curavit- *adjunge*- In Bibliotheca Ambrosiana Mediolanensi libellus extat sive catalogus M.S. librorum Græcorum, quos ille sibi undique excribi fecerat.

F. DIDACVS A IESV, Hieronymianus &c. pag. 225. *in fine elogii addenda sunt*- Diversum videtur ab isto, quod idem Cardosus laudat die XXX. Maji lit. e. scilicet inscriptum-

Os ferculos *da ordem de S. Hieronymo en Portugal*.

F. DIDACVS DE LEON. pag. 226. col. 2. *paulo a principio post illa* - ordinis Carmelitarum- *adde*- cujus domum Hispalensem, fortè & alias rexit- & *post illa*- audit a domesticis- *adde*- S. Theol. Doctor- & *post illa*- Episcopus Columbricensis- *adde*- seu Colimbriensis in partibus infidelium existentis Ecclesiæ die 11. Octobris MDLX. creatus - & *post illa*- Schotúsque in *Bibliotheca*- *adde*- atque in Actis consistorialibus expressum est.

F. DIDACVS LOPEZ DE ANDRADA. pag. 227. *in principio post*- Lusitanus- *adde*- Vlissiponensis: & *in fine elogii hæc adjunge*- Quod autem de patria retulimus, Georgius Cardosus nos docuit in *Agiologii Lusitani* volum. III. die XIX. Maji pag. 325.

F. DIDACVS MALO DE ANDVESA, pag. 229. *adde*- Lucroniensis; & *post*- Benedictinus- *adde*- monasterii S. Aemiliani, cujus & Abbas fuit: & *post*- generalis Concionator- *adde*- & Diffinitor- & *post Garsiam & Morras*- *adjunge*- item-

Sermones *de Quaresma*.

DIDACVS MILLAN. pag. 231. *adjunge alterum cognomen* de-QVIÑONES. & *post illa*- Iuris studio operam dedit- *adjunge*- Iuris utriusque Doctor- & *post illa*- in vespertinum sacrorum canonum- *adde*- anno hujus sæculi XI. & *post illa*- etiam Ticini primamarius- *sequentia sic addendo corrige*- anno MDCXIV. factus illiusmet juris Antecessor cum annuo ducatorum sexcentorum, tandemque anno MDCXIX. primarius etiam Iuris Cæsarei cum DCCC. scutorum stipendio insigniter floruit.

In mentione operum post illa lin. 20. in 4. ibidem 1619. *adde*-

Librum Antinomiarum.

Commentaria ad Tit. de Probationibus in Decretalibus.

Interpretationes ad Rub. & Cap. fin. De emptione, & venditione.

Ad Rub. De Iure Patronatus.

Ad Rub. & Tit. de his quæ vis metusve causâ fiunt.

Ad Rub. & L. Imperium 3. De Iurisdict. omnium Iudicum.

Interpretationem ad L. Diem functo 4. De Officio Assessorum.

Interpretationem ad Rub. & L. Bonorum possessio C. De his qui admitti ad bon. possess. possunt.

Consiliorum item volumina duo.

F. DIDACVS DE MONTALBO. pag. 231. col. 1. lin. *elogii* 3. *post hæc verba*- alumnus- *adde*- cujus præfecturam aliquando gessit.

DIDACVS MONTEIRO, Lusitanus &c. pag. 231. *post elogium integrum adjunge*- Consule sis præter *Bibliothecæ Societatis* authorem, Agiologum quoque Lusitanum Georgium Cardosum XXVIII. Maji lit. I.

F. DIDACVS DE MORALES. pag. 231. *post nomen adde*- patriâ ex *Consuegra* oppido regni Toletani- & *post*- Dominicanus- *adde*- Toleti his aggregatus ad S. Petri Martyris domum.

D. DIDACVS DE MVROS. pag. 233. lin. 19. *pro illis*- Historia de la conquista de Granada &c- *corrige*- *Epitomen rerum gestarum anno MCDLXXXVII. apud Malacam ex castris missam à Didaco de Muros Secretario Cardinalis Hispaniæ*. Item-

Epistolam de Victoria Regis Catholici contra Mauros Granatensos anno MCCCCLXXXXIII.

Edita typis vidimus in bibliotheca domus Oratorii S. Philippi Nerii, Romæ: Item &c.

D. DIDACVS NEILA, pag. 233 *post nomen statim adjunge & corrige*- domo ex oppido quodam Oxomensis diœcesis, territoriique Soriensis urbis, cui *la Fuente del Fresno* est nomē, in collegio S. Clemētis urbis Bononiæ, quod Hispanis Aegidius Cardinalis Al-

Albornotius olim extruxit, sodalis fuit, & Iuris Pontificii Doctor, indéque Salmantinus Canonicus. Hic ait Ioannes Vasæus - *& quæ sequuntur*.

DIDACUS PEREZ DE VALDIVIA pag. 237. col. 2. *quæ sequuntur in elogio sic emenda & supple* - Beaciensis natu &c. *usque ad* - proventus fœcundissimi. - *tunc prosequere* - Magnus is pietatis magister hac doctrinâ jam a se instructum constituit nostrum in Academia Beaciana sacrorum Bibliorum interpretem. Granatæ etiam per triennium solemne tradidit Philosophiæ regulas, Creatus autem Gienensis Ecclesiæ Archidiaconus servavit adhuc in ea dignitate veteris parcimoniæ, quem sibi olim præscipserat, modum. Quo & ardentissimis adversus omnis generis vitia declamationibus tot sibi peperit hostes, quot vel tacitâ reprehensione modestia vitæ, vel publicâ conciones ejus præstringebant. Ab his delatus tanquam religionem violasset, aliquot annorum intervallo in custodia latuit Fidei Iudicum Cordubensis urbis; quibus immunem se ab iis, quæ sibi imputabantur, imo & eximiam vitæ ac morum innocentiam probavit. At ne in dignitate illa occasionem sibi insidiarū atque invidiæ retineret, eâ repudiatâ, totū se Apostolico docendæ & promovendæ pietatis muneri ad præceptoris sui Avilæ præscriptū, déque ejusdem consilio tradidit: Philippo etiam II. Rege ad occupandū concionatores inter regios locū frustra eum invitante. Salutem infidelium ante alia procurandam officii sui esse ducens Valentiam atque inde Barcinonem venit, unde navigio posset ad barbarorum ditiones primo quoque tempore sacram expeditionem dirigere. A qua tamen ultimò dicta urbe, sic volente Deo, cujus est totum quod est optimum, tum è cathedra sacras literas, tum è suggestu Christianæ vitæ regulas, tum è cella perfectionem spiritualem omnem scriptis docendo ab eo tempore nunquam discessit. Ecclesiastes quippe is fuit insignis; præterea, ut diximus, sacrorum librorum amplius quàm decem annis Professor in Barcinonensi Academia. In quo munere vir pius æquè ac doctus virtutum omnium ornamentis atque item dono Prophetiæ dives veréque (ut de eo Nicolaus Factor Franciscanus) &c. *quæ sequuntur usque ad elogii finem*.

Et à mentione operum, ibi - Documentos saludables &c. *post hac verba* - enseñan - *adde* cui adhæserunt, *Documentos de la vida eremitica*. Barcinone apud Pet. Malo 1588. *& post hac* - Tratado de la alabanza de la Castidad. ibidem 1608. in 8. *adde* - cui appenditur Tractatus, *De la frequente Confesion y Communion* pag. 238. col. 1. post lin. 3. *& hac verba* - 1557. in 8. *adjungas seorsim* - *Explicacion sobre el Capitulo II. III. y IV. de los Cantares*. Itémque -

Contra *las Mascaras*, teste utriusque horum operis Ludovico Muñozio statim laudando. Lin. 10. *post illa* - Ioannis Avilæ - *adde* - lib. II. cap. XII. XIII. XIV.

F. DIDACUS SANCHEZ DE LA CAMARA pag. 242. col. 2. *post nomen adde* - Complutensis - *& post* edidit Hispanice - *dele* - ut credimus - *& postea adjunge & Corrige* -

Passion *de Nuestro Señor en versos Castellanos*. Madriti apud Quirinum Gerardum anno 1589. in 8.

Erat adhuc in vivis anno hujus sæculi VI.

F. DIDACUS SUAREZ DE SANCTA MARIA. pag. 245. *principium elogii ita reformandum est*. Lusitanus, Olissiponensis, Religiosorum S. Francisci de Observantia institutum in patria fuit professus, literisque jam & concionum artis clarus famâ in Gallias se contulit, quo sic invidiam declinaret. In nulloque magis confirmatum fuit mundum sapientis patriam esse. Theologiam (ut ipse de se scribit, cùm *ad Genesim* commentaretur) Encenicii &c. *ut prostant*. *Ac in fine hæc adde*. Galliæ Ecclesiarum Illustratores de nostro honorificè agunt, & Georgius Cardosus (post Vvadingum) in *Agiologio Lusitano* die XXX. Maji.

DIDACUS TEVIUS. pag. 245. *in fine elogii adjungenda hæc moneo* - Georgius certè Cardosus in *Agiologio Lusitano* die XIII. Maji pag. 235. Didaci de Teive laudat librum secundum *de rebus divinis*, secundum scilicet *Carminum*, ut existimo.

DIDACUS DE TORRES. pag. 246. *post factam mentionem operis de rebus Seriphiorum ibi* - curante Elisabetha Quixada conjuge 1585. in 4. *adjunge* - Gallicè Historia hæc prodit conversa, unà cum *Africæ Historia* Ludovici del Marmol, Parisiis anno 1667. in 4.

DOMINICUS A CONCEPTIONE. pag. 253. in fine elogii hæc adjungas - Item -

A vida *do P. Fr. Antonio de Christo* ejusdem scilicet Minorum ordinis, de quo agit illaudato Dominico nostro Emmanuel da Esperanza in *Historia Seraphici Ordinis Provinciæ Portugalliæ* I. parte lib. I. cap. XXVII. & sequentibus, Cardosúsque in *Agiologio* die XXXI. Maji lit. g. qui nostri operam pro more suo laudat.

F. DOMINICUS A S. THOMA, Olissiponensis &c. pag. 258. *post illa verba* - In S. Thomam volumen unum - *adde* - & alterum usque ad hunc diem cum hoc titulo -

Sum-

Summa Speculativa & moralis juxta mentem D. Thomæ.

F. DOMINICVS DE SOTO. pag. 257. col. 1. lin. 25. *post illa* - de Alala - 1551. in 8. *adde* Antuerpiæque in 12. & col. 2. lin. 47. *post illa* - est Tertiæ partis - *adde seorsim* -

Epistolam Dominici à Soto de officii Pastoralis periculosa cura laudat in *Bibliothecario* suo lib. III. cap. VI. pag. 454. Ioannes Henrricus Hottingerus - *Linea vltima post hac* cap. XIII - *adjunge* - vnicum ingenuarum artium columen, totius Hispaniæ consensu cæteris doctrinâ & studio præstantem, sed addit, *si suo Thoma & Aristotele contentus praclaram illam ad Romanos epistolam commentariis non attigisset*, Alph. Garsias Matamorus in *Apologetico de Academiis & doctis Hispaniæ viris*.

E

EDVARDVS DE ARAVXO. pag. 259. *loco illorum* - nescio cujus religiosi cætus - *corrige* - Canonicus regularis militiæ Iesu Christi, domus regiæ *de Tomár* Præfectus, scripsit -

Vida de Santa Iria &c. Conimbricæ 1597. Obiit anno MDXCIX.

F. ELIAS DE SANCTO IOANNE BAPTISTA. pag. 261. *post illa verba* - Catecismo - *adjunge* - itemque -

Examen *de conciencia en dialogo*. Mexici apud Pet. Balli 1598. in 8.

EMMANVEL CORREA. pag. 264. *in fine elogii, post illa verba* - epist. 1. cent. 4. *adde* - Certè huic tributam video -

Historia *de los Reyes, Señores y Emperadores de España*; typis quidem jam editam.

EMMANVEL DE MORAIS. pag. 269. *post illa* - de rebus Brasiliensibus - *adjunge* - quod opus, tanquam ineditum etiam num fuisset, Theodorus Spizelius laudat in *Elevatione Relationis Montesinianæ de origine gentium Americanarum*.

D. ENECVS DE MENDOZA & ZVÑIGA. pag. 275. *Post editum hujus elogium, vidimus in bibliotheca Sapientia Romanæ ab Alexandro Septimo P. M. constructa, quæ olim fuit Ducis Vrbini*, Vitam Christi *authore F. Enecò de Mendoza: quam scripsisse dicitur ut D. Ioannæ à Cartagena obsequeretur. Incipit* - Aclara Sol divinal - la cerrada niebla escura &c. *Sequuntur varia carmina diversorum, & inter hac, ejusdem Eneci* - Coplas a la Veronica; Los siete gozos de Nuestra Señora; La Iusta de la razon contra la sensualidad; *in quo vltimo, quod Elisabethæ Reginæ Serenissimæ inscribit, sodalem se Ordinis Minorum observantiæ esse demonstrat. Editio hac Casaraugustæ facta est in officina Pauli Hurus de Constantia 1495. in fol. Diuersus igitur est author hujus operis ab Eneco Cardinali; qui verè mortuus est anno MDXXXIX. uti legitur in ejus sepulchro, quod in Præmonstratensium monasterio* La Vid *nuncapato est, non anno MDXXXVIII ut in elogio editum fuit. Quod autem eo loco affirmavimus creatum fuisse Cardinalem Enecum laudatum anno MDXXX. Contelorii Elenchum Cardinalium sequuti affirmavimus, quamvis aliis aliter placeat: qui Contelorius parte altera pag. 147. secretò ait creatum Bononiæ hoc anno, attamen non ante diem* XXII *Aprilis MDXXXII. publicatum fuisse.*

F

D. FERDINANDVS AFAN DE RIBERA HENRRIQVEZ, Hispalensis &c. pag. 280. lin. 25. *post ea* - ei à secretis in 4. *adjunge* - Barcinone, ut suspicor, anno 1619.

D. FERDINANDVS DE ARAGON. pag. 281. *post illa* - La Historia de los Reies de Aragon &c. quos laudat in libro suo *De las Coronaciones* - *adjunge* - & in *Defensione patriæ S. Laurentii* cap. IV. quo testimoniis Suritæ, Espesii, Murilli, Carrillique utitur in celebrando hoc Historiæ corpore.

FERDINANDVS DE LOAZES. pag. 288 col. 2. lin. 10. *post hac verba* - quandiu in vita fuit, collatis - *adde & corrige* - cùm Ticini etiam jus docuisset, vt scriptum alicubi legimus, patrocinium fiscalium &c.

Item in fine post illa - quorum jam meminimus - *adjunge* - laudat item Marcus Mantua in *Epitome virorum illustrium* -

FERDINANDVS NVÑEZ DE GVZMAN. pag. 293. col. 1. lin. 3. *post* - expositis - *adde* - post Hermolai Barbari, B. Rhenani & aliorum recognitiones, ad D. Franciscum de Bobadilla & Mendoza olim discipulum, S. R. E. Cardinalem, qui eruditionis & elegantiæ plenâ epistola gratiam ei nuncupationis habet, ibidem edita.

FLORIANVS DO CAMPO, pag. 302. col. 1. lin 52. *post illa* - apud Ionn. Iñiguez de Lequerica 1587. in folio - *adjunge* - Audio & Pinciæ eam edidisse Sebastianum de Camas anno 1604.

FORTVNIVS GARZIA, pag. 302. *post illa verba in principio elogii* - Cantaber - *adde* - ex *Vermeo* Guipuscoæ provinciæ oppido, Iuris vtriusque Doctor, atque Eques, & Com-

Commendatarius sive Praeceptor, ut vocant, ordinis S. Iacobi - *Et post hac* - paucos Italorum pares habuit - *adde* - primarius Legum interpres - *& post illa* pag. 303. col. 1. lin. 6. eum appellant - *adjunge* - Addo & Marianum Sozinum juniorem *ad Rub. De Verbi obligationibus*, num. 47.

In Operum mentione post illa - De ultimo fine utriusque Iuris - *adde* - Canonici & Civilis, de primo principio, & subsequentibus praeceptis, de derivatione & differentiis utriusque: *& statim post ista* - haec tria 1514. *adde* - & 1517. in folio. *Post illa* - diligentius omnia scrutatur - *in fine laudati operis mentionis adjungas seorsim* -

Commentarium super Tit. de Iustitia & Iure. Bononiae 1617. fol.

FRANCISCVS ALPHONSVS, Malpartidensis &c. pag. 304. *in mentione librorum* pag. 305. *post illa* - apud Antonium Vasquez 1639. in 4. & 1641. *adde seorsim* -

In Octo libros Physicorum Aristotelis.

FRANCISCVS ARIAS DE VALDERAS, pag. 309. *affige ante nomen hoc literam seu notam* - D. *& post illa* - Legionensis, Iuris utriusque consultus - *adde* - & Doctor, in Sancti Clementis Hispanorum Bononiensi collegio anno MDXXX. allectus sodalis. *Et in mentione operum ibi* - Repetitionem ad Cap. Si quis suadente XVII. quaestione 1. *adjunge, & conjunge cum his, quae sequuntur* - alias Repetitionem ad Cap. Porrò. De Sent. excommunicationis, - *quia idem opus haec duo sunt: Et immediatè prosequere* - IV. volum. *Repetitionum ad Ius Canonicum* haec prostat.

D. FRANCISCVS BERMVDEZ DE PEDRAZA, pag. 311. lin. 30. *post illa* - Ejusdem hominis sunt - *antepone his quae sequuntur* -

Historia Eucharistica. Granatae 1643. 4.

D. FRANCISCVS BRANDAON. pag. 314. *in fine elogii addenda sunt* - Chronographus & hic regni Portugalliae confectum habebat, cùm Georgius Cardosus luci dedit *Agiologii* sui *Lusitani* volumen tertium hujus tituli opus -

Fundaçaõ *do real mosteiro de Alcobaza*, & quamprimùm edendum id esse ab authore ait VII. Maji lit. c. in fine.

FRANCISCVS CABRERA MORALES. pag. 315. col. 2. *in fine elogii* - Editam quoque vidimus Romae apud Paulinum Arnulphinum anno 1593-

Epigramma ad Clementem VIII. & quatuor Cardinales creatos XVII. *Septembris MDXCIII.* quorum unus erat Franciscus Toletus.

FRANCISCVS CALDAS PEREIRA. pag. 315. col. 1. lin. 52. *post illa verba* - qui seorsim olim ex eadem officina Palthenia na prodierunt - *adde* - ac tandem ibidem 1660.

In fine elogii adde - Laudatur ultima & alia editio in eadem urbe Francofurtensi procurata anno 1660. omnium Caldae operum sex voluminibus.

F. FRANCISCVS CRESPO. pag. 319. col. 1. *adjunge post nomen* - Aragonensis: *& post* - monasterii Montis-serrati - *adde* - cui debuit religiosi status natales: *& post* - Visitator generalis - *adde* - primarius Theologiae Professor Ilerdensis Academiae, nec non Salmanticae in Sancti Vincentii sodalium domo, S. Theologiae Magister, edidit &c.

FRANCISCVS DIDACVS DE AINSA. pag. 321. col. 2 lin. 6. *post* - alicubi refert - *adde* - scilicet in *Defensione patriae sancti Laurentii* cap. 1. pag. 6.

FRANCISCVS DE FIGVEROA. pag. 325. *in fine elogii, adde* - Huic nuncupatam fuisse illam Ioannis Verzosae epistolam, quae incipit - *Tu ducis choreas, dulcésque decenter amores* - *Et lusus senis tractas &c.* extátque lib. 1. ejus *Epistolarum*, nullus dubito. Senarum ergo urbem incolebat noster eo tempore, cùm Verzosa Romae degebat: qui in fine epistolae natalem Figueroae locum fuisse Complutum non obscurè indicat.

F. FRANCISCVS DE IESV & JODAR. pag. 332. col. 1. *statim a nomine, pro* - Beaciensis, nobilibus parentibus natus - *sic corrige* - Ioanne a Jodar Beaciensi Decurione & Maria Gallegos Hispalēsi hac in urbe natus Beaciae tamen educatus, Carmelitarum &c. Et lin. 40 *post haec verba* - Matriti aiunt anno 1623. *adjunge sequentia* - Curae enim suae commissum habuit magnum id negotium, quod summâ dexteritate, ut erat prudens in paucis, & urbanitatis plenus, tractavit, Gaspero Guzmano Comite - Duce Olivariensi, & Buckingamo Duce Philippi nostri Regis atque Caroli Vvaliae tunc Principis nomine saepius, nec semel ipso Principe ad eum venientibus. Quoquidem juxta Christianae prudentiae regulas ex voto ejus & doctissimorum aliorum hominum expedito, in mandatis habuit, ut epistolam regiam ad Iacobum Angliae Regem, qua excusari debuit re infectâ discedere Carolum filium, conscius ipse arcanorum formaret; quam quidem scripsisse dicitur pro dignitate Regum & causae ipsius XV. Aug. MDCXXIV. nec non & eorum omnium, quae gesta essent, historicam narrationem confecisse; quae unà cum epistolae exemplari, propriâ authoris manu descripta, penes magisterum

F. Fran-

F. Franciscum Zuazo ejusdem Ordinis Mantriti asservatur, quod ipse aliis referre solet.

Versus elogii finem post hæc verba - Appendicem publicandam anno 1614. *seorsim hæc adjunge* - Fertur & is Præsulem Illustrissimum quemdam in opere *De veneratione Reliquiarum* conficiendo egregiè adjuvisse; quod de ejusdem Francisci nostri ore exceptum a se fuisse Zuazus idem confirmat.

Et in fine ipso, post - ætatis LXVI. *adde* - anno quippe MDLXIX. fuit natus.

D. FRANCISCVS LANSOL DE ROMANI, pag. 333. col. I. *post illa verba è tertia elogii linea* - cognoverunt - *adde & quæ succedunt, ita corrige* - mathematicæ disciplinæ atque antiquitatis omnis eruditissimus, adeo ut Laurentius Palmyrenus, qui Rhetoricam in Valentina docebat schola, non veritus sit *ejus regni Historiæ lumen* sæpius eum vocare; summóque illi viro Hieronymo Zuritæ, ex quo ipsum noscere atque experiri potuit, *Historiarum magister* idem visus fuerit. Geographicam Hispaniæ rem illustraturus opere quodam de ejus fluviis rebúsque circa eos olim gestis, de quo infra meminimus, universam peragravit, quidquid esset rei opus ac prétium operæ curiosè observans: qua in peregrinatione familiarem rem ita detrivit, ut emittendis in publicam lucem huic & aliis lucubrationibus jam non suffecerit. De quo Gaspar Escolanus in *Historia Valentina* lib. IX. cap. XLVIII. num. 8. videri potest, qui & lib. I. cap. XVI. & lib. IV. cap. IX. hominem laudat; quemadmodum & Hieronymus Romanus de la Higuera Iesuita in *Hist. Tolet. urbis* M.S. lib. XIV. cap. VII. Scripsit memoratum suprà librum, vulgaris linguæ ut credimus,

De los *Rios de España*, eorumdem authorum testimonio laudatum; quorum è numero Escolanus lib. VII. cap. I. annotatũ voluit opus hoc propediè publicandum esse à religioso quodam sodali sub nomine *Historiæ Valentinæ*, Franciscum Diagum, ut verisimile est, significans.

Collectaneos *de las piedras de España*; sive de inscriptionibus ejus antiquis.

Descripcion *de Africa y en particular de la Navegacion de Hamon Cartagines*, cum animadversionibus in *Notas* ad eam Navigationem seu Periplum Floriani Docampi: quod opus XVIII. annos tantùm natus absolvit.

Compendio *del origen y guerra de los Turcos*.

Gaspari quidem Escolano lib. I. cap. XVI. num. 7. disertè annotanti scriptum ab authore nostro Inscriptionum opus anno MDXX. parum convenire videtur Higuera post octoginta ferè annos, hoc est, circa sexcentesimum sæculare, scribens contulisse cum illo se per literas de re quadam; de quo alii judicent.

F. FRANCISCVS DE LEMOS. pag. 333. *subjunge stati m* - Matritensis, Benedictinum ordinem professus in monasterio S. Zoili Carrionensis oppidi nobilissimo, præfecturam ejusdem non semel gessit, Concionatoris generalis honore auctus, & sanctitate morum in vita & usque ad mortem commendatus. Scripsit - *Super Threnos &c.*

FRANCISCVS LOPEZ TERAN. pag. 335. *statim subjunge & corrige* - Toletanus, ad S. Michaëlis in patria urbe Parochus, deinde in oppido *Polan* dicto eodem functus munere, scripsit -

Sermon, *en que se contiene la vida de D. Maria del Aguila y Canales, Beata de N. Señora del Carmen natural de Toledo*. Matriti apud Viduam Ioannis Gonzalez 1634. in 4. Mariæ hic fuit à confessionibus.

F. FRANCISCVS MACEDO, Lusitanus &c. pag. 337. col. 2. lin. 3. *post hæc verba* - Latinè post hæc omnia - *adjunge* -

Controversias *selectas contra Hæreticos & Schismaticos*. Romæ 1663. in 8.

D. FRANCISCVS DE MENDOZA & BOBADILLA. pag. 342. col. I. lin. 10. *post hæc verba* - fideles consequuntur - *adde* - De occasione hujus operis scribendi Gabriel Vasquez Iesuita tomo III. in Tertiam partem disp. CCIV. cap. I. *Ante quadraginta annos* (ait) *Cardinalis Mendoza Episcopus Burgensis non minùs literis, quàm sanguine illustris habens sermonem ad populum publicè docuit per venerabilis Eucharistiæ sacramenti dignam sumptionem fideles non tantùm consequi unionē charitatis & affectus cum Christo, sed etiam realem & substantialem naturalémque unionem carnis suæ cum carne ejus. Quæ propositio non paucis Theologis illius ætatis principiis fidei nostræ parum consentanea visa est. Atque hac de causa idem Cardinalis, ut eam ab omni nota defenderet, librum scribere compulsus est, ubi eam luculenter Sanctorum testimoniis confirmavit. Et quamvis verum sensum illius non tam apertè exposuerit, quàm opus esset, nil tamen docuit, quod sinceræ fidei adversaretur; nil enim absurdi ex iis, quæ adversarii illi objiciebant, aut ex opinione illius sinistrè intellecta colligere sibi videbantur, ille umquam concessit*. Hæc ille. Quem laudat Ioannes de Lugo Cardinalis doctissimus *De Sacram. Eucharistiæ* disp. XII. sectione V. in fine.

FRANCISCVS ROALES. pag. 357. *post nomen hoc statim adjunge alterum cognomen* - MVÑOZ - *& sic prosequere* - in oppido Toletanæ diœcesis *Valdemoro* natus, Salmantinus Theologiæ Doctor, & Mathematicarum disci-

disciplinarum professor, Philippo IV. Regi à sacris fuit, & Serenissimi Ferdinandi Hispaniarum Infantis in studiis Latinis praeceptor. In Italiam veniens, uti lego in relatione collegii Bononiensis Hispanorum, huic sodalitio se adgregavit XVII. Decembris anni MDCXXX. ibique publico docedi in gymnasio Biblia sacra munere fuctus est. Scripsit &c. *Quæ aliàs scripsimus delenda sunt.*

FRANCISCUS ROSARIUS. pag. 358. *in fine adde* ;- sub Petri nomine hunc Hymnorum illustratorem laudavimus; nec quonam eorum verè sit vocatus, affirmare possumus, qui libro caremus.

FRANCISCUS SANTOS. pag. 364. col. 1. lin. 4. *in fine adde* - Idem credo scripsit -

Las Tarascas *de Madrid y Tribunal espantoso*, in 8.

Los Gigantones *de Madrid por de fuera*. in 8. ibidem.

F. FRANCISCUS DE LOS SANTOS. pag. 364. col. 1. *in fine elogii adde* - Meditatur nescio quid operis *De Viri illustribus ordinis sui Hieronymiani*, aut potiùs continuationem Historiæ domesticæ Iosephi de Siguenza.

D. FRANCISCUS SARMIENTO DE MENDOZA, pag. 364. *in fine elogii adjungenda sunt sequentia* - D. Iosephus Pellizerius Historicus regius in libro suo *Del origen, antiguedad, calidad y servicios de la Casa de Sarmiento de Villamaior* fol. 4. supplicem nostri libellum (*Memorial* nos dicimus) laudat his verbis.

Vn Memorial *de D. Francisco Sarmiento de Mendoza Obispo de Iaen; que corresponde bien à su grande erudicion y letras, pues con exquisito examen de fundaciones de monasterios, inscripciones de sepulcros y sellos de escrituras prueva la antiguedad de las armas y divisa de los sarmientos verdes en campo de plata &c.* Hæc ille: si tamen diversum est opus ab eo, quod ejusdem Pellizerii fide D. Petro Sarmiento Cardinali adjudicavimus: quod eo magis vereor, quod amicus hic noster eruditissimus fol. 31. scribit eumdem Franciscum nostrum (cui tamen per errorem Cardinalis titulum affixit) primum invenisse in archio monasterii *de Benevivere* exemplar unicum, quod in Hispania visum fuit hactenus, Illiberitani Concilii, adquod *Scholia* elucubravit doctissima.

FRANCISCUS DE TOLEDO, Cordubæ &c. pag. 370. col. 2. lin. 19. *post illa verba* - Coloniæ 1599. & 1611. *subjicienda sunt* - In quo commentario ea præstitit, quæ in Cornelii Iansenii *Concordia Evangelistarum* desiderabantur; explicationibus enim primò, mox annotationibus vix quidquam omisit, quod non fuerit dilucidè, breviter, & quidem ad literam expositum. Si quid adversus Iansenium poterat dicere, id suppresso ejus nomine modestè fecit. Quæ verba sunt Antonii Possevini lib. 11. *Bibliothecæ selectæ* cap. XVIII. in fine.

Post lin. 22. *& verba illa* - Antonium Boetzerum - *adde* - cujus *in Lucam Commentarii* duo non minùs volumina ab authore expectari Possevinus idem nuper laudatus annotavit.

D. FRANCISCUS DE TORRE-BLANCA ET VILLALPANDO, pag. 371. col. 2. lin. 39. *post illa* - de la Magia - *adde* - Quod opus cum *Demonologiæ* sive *Magiæ naturalis* titulo Moguntiæ recoctum fuit impensis Ioannis Theobaldi Sconvvetteri 1623. in 4. *& ante illa verba, quibus elogium absolvitur* - Decessit in patria - *appone ista* - Fertur quoque MS. ejusdem -

Tratado panégyrico *de las grandezas de la ciudad de Cordova*. Quem laudatum video apud regium Historicum D. Iosephum Pellizer in Memoriali *Por la calidad y servicios de D. Fernando delos Rios Señor de Miranda. fol. 3.*

FRANCISCUS VARGAS MEXIA. Iurisconsultus &c. pag. 376. col. 2. lin. 46. *post illa* - quod ex Onuphrio Panvino alicubi constat - *adde* - & ex Ioannis Verzosæ quadam epistola ei nuncupata, quæ lib. 1. ejus *Epistolarum* legitur.

Lin. 52. *post hac verba* - refert Cæsar Campana - *adde* - cujus etiam temporis, & Pauli sub idem obitus, officiorúmque à Varga præstitorum meminit idem Ioannes Verzosa lib. 1. *Epistol.* in ea, quam ad Gonsalvum Perezium dedit, incipitque - *Dum vos Cantabricâ per vecti classe Britannos* &c.

Pag. 377. col. 1. lin. 33. *post illa verba* - præfationem quoque edidit - *adjungas* - Ioannes etiam Riccius, Legum Doctor, Academicus Venetus nuncupavit ei è Venetiis ipsis, ubi semel atque iterum legationem obiisse eum summa cum sua laude, tam Caroli Cæsaris, quàm Philippi filii, memorat, cùm Romæ tunc ageret Legatus regius, *Prognem Tragædiam* incerti, sed antiqui, authoris; Philosophiæ magnam peritiam, cui cognata poësis est, Vargæ attribuens. *In Oratione* item quadam Petri Ioannis Perpiniani summi Oratoris honorificentissima illius, qui tunc in gymnasio Societatis Iesu Romæ unà cum Carolo Cardinale Borromeo recitanti aderat, mentio fit. *Strennuæ diligentiæ vir in bonis libris evoluendis*, idè audit à Gaspare Cardillo in libello *De Eccl. Traditionib.*

F. FRANCISCUS DE VICTORIA. pag. 380. *in fine elogii post illa* - lib. 1. cap. ult. *adde* - Antonius Possevinus .... Dominicus

Bañez in *Secundam Secundæ D. Thomæ* qu.I. art. VII. dub.II.argum.III. Ignatius Galvaõ in *Discursibus variis* lib.I. cap.XVI. disç. V. num. 9.

FRANCISCVS XAVERIVS. pag. 381. *in mentione epistolarum ab eo editarum, post illa* - Moguntiæque ex Balthasaris Lippii anno 1600. in 8- *addenda ista sunt* - Nuper tamen ex Petri Possini interpretatione, quam fecit ex Castellana & Lusitana linguis, nova editio facta est harum *Epistolarum* libris jam VII. comprehensa, ex autographis tunc primùm repertis, Romæ apud Varesium 1667. in 8.

F. FVLGENTIVS DE OVIEDO & HEVIA, Pincianus &c. pag. 383. col. 2. *post hæc* - è Benedictinorum religiosa familia - *adde* - cui se in patria addixit.

G

F. GABRIEL DE CONCEPTIONE. pag. 386. *post* - Augustinianus - *adde* - ex Reformatorum, seu excalceatorum ordine, scripsit -

Breve *relacion de la devocion à S. Iosef Esposo de N. Señora, con las alabanzas mas notables, que los Santos Doctores dicen deste Santo Patriarca.* Salmant. 1624. in 24. & (ut credo) aliàs 1657.

Formavit quoque is -

Constitutiones Fratrum Eremitarum excalceatorum S. Augustini Hispaniarum, & Indiarum. Matriti apud Ioann. Gonzalez anno 1631.

D. GABRIEL DE PAREJA & QVESADA. pag. 389. col. I. *versus elogii finem, post hæc verba* - posterior autem 1649. in folio - *adjunge* - Prodiit nuper uterque Lugduni 1668 in folio.

GASPAR ALVAREZ DE LOVSADA pag. 396. col. 2. lin. 60. *post hæc verba* - de provincia de Tralosmontes, die XVI. Aprilis - *adde* - qui & III. Maji. lit. a. tertium non minùs tomum ejus Historiæ laudat. *Item post illa lineæ penultimæ* - ibidem pag. 607 - *adde* - Nec non & -

Epitome *de S. Tyrso*: utrumque enim opus disertè laudat idem III. die Iunii lit. a. in fine.

Pag. 397. col. I. lin. 4. *post illa* - Bracharensium successione - *adjunge* - cujus & meminit die VII. Maji pag. 113. *Epitomen* vocans; unde colligas diversum à superiore opus non esse. Idem Cardosus meminit etiam IV. Iunii pag. 542.

GASPAR DE AÑASTRO & ISVNZA. ita corrigendum est nomen ejus, quem pag. 386. GABRIELEM appellavimus.

GASPAR BARREIROS. pag. 398. col. I. lin. 37. *post illa* - non Lusitanè in vulgus emittere - *dele sequentia usque ad* - in Bibliotheca Hispana - *& loco eorum scribe* - Attamen fratris Lupi diligentiâ in vulgus eæ prodierunt vernaculâ istâ linguâ in hac editione Vlissiponensi. Veniens tamen ille Romam, ex occasione habitę coram M. Ant. Amulio Cardinali de hac *Censura* sua cum erudito quodam viro contentionis, locupletiorem & Latinam illam fecit *Censuram*, quæ Berosum Chaldæum examinat, quam Romę editam vidimus anno 1565. in 4. cum præfatione ad eumdem Amulium Cardinalem doctissima. Hanc fortè authoris, sive interpretationem, sive novam lucubrationem cùm non vidisset Schotus, ex Lusitano antiquam illam cæteràsque vertit, atque in *Bibliothecam Hispanam* suam conjecit. Initium Barrerianæ versionis est - *Extat commentarius de Ophyra regione* &c.

Linea verò 53. *post illa* - in suis *Antiquitatibus* cap. III - *adde* - Meminit quoque Georgius Cardosus *Agiologii* volum. III. die IV Maji lit. b.

Linea 58. *ubi legitur* - oportet eum - *lege* - colligebam olim eum. *Et pro illis lineæ* 60 - è vivis jam excesserat &c. *lege* - jam non esse in vivis Septembris XX. die mihi videbatur, qua die Lupus Barrius &c. *& post illa* - operum prefator - *ad junge* - Postquam verò incidissem in editionem Romanam, de qua mentio facta est, *Berosianæ Censuræ*, cujus nuncupatoria epistola ad M. Ant. Amulium Cardinalem IX. Kal. Aug. anno MDLXIII. ab ipsomet Barrerio scripta est, conjecturæ veteri novam istam subrogavi, de absentia Gasparis nostri, aut saltem de morte aliqua civili, ut vocant, Lupum fratrem ad Henricum Cardinalem verba fecisse atque explicandum esse, eò magis quòd ex eadem nuncupatione ejus ad Cardinalem constat Romam se venisse non multò post suorum operum vernaculam editionem illam fratris curâ confectam, cùm jam Pius IV. Papa rerum sacrarum administrationi præesset; obiisséque eumdem nostrum Barrerium inter Franciscanos sodales dato huic instituto nomine magna cum pietatis opinione referat in *vita Barrii* avunculi ejus Emmanuel Severinus &c. *quæ sequuntur* col. 2. lin. 3.

F. GASPAR CASAL. pag. 400. col. 2. lin. 8. *post illa verba* - quod aliis videtur - *adde* - Confirmat Georgius Cardosus in *Agiologio Lusitano* die XXX. Iunii. lit. d.

D. GASPAR IVAÑEZ DE SEGOBIA. pag. 404. col. I. lin. 28. *dele illa* - Item pro pa-

patrono Segoviensis urbis - *usque ad* - jam typis editam: *& eorum loco alia hac subroga* - Scripsit erudita, & veraci calamo-

Discurso *Historico por el Patronado de S. Frutos contra la supuesta catedra de S. Hierotheo en Segovia por pretendida autoridad de Dextro*. Cæsarang. apud Ioann de Ybar 1666. in 4. Parátque, uti ad nos scripsit, opus hoc renovatum opponere Hierotheanorum ac Dextri sequacium ficulneis assultibus.

Scripsit quoque -

Discurso *familiar sobre la pureza de Maria Santissima*: quem vidit & laudat Petrus Alva in *Militia Conceptionis*. Alia affecta habet. *Quæ horum locum occupant, dele*.

In fine adjunge - Cùm hæc editioni mandamus, Serenissimæ Reginæ nostræ gesturus prolegationem quamdam apud Britanniæ Regem Carolum iter quamprimùm arrepturus est, sibique hanc regiam viam proficiendi in publicum aperturus; quod tamen cum studiorum dispendio nolim factum.

GASPAR RAM, pag.406. col. 2. *in fine elogii post* - Theologus - *adde* - & aliquando à cõfessionibus D.Petro a Toledo Marchioni *de Villafranca* Mediolanensis Ducatus Gubernatori, atque apud eum Vicarius copiarum militarium generalis. Consule fis Vincentium Blascum de Lanuza tom. II. *Hist.Arag*. lib. ultimo cap. XLVII.

F. GASPAR RVIZ, Benedictinus &c. pag. 407. *Diximus in ejus elogio nobis adhuc compertum non esse an diversus ab eo fuerit GASPAR RVIZ MONTIANO; cùm verò deinde certiores facti simus alium omnino esse, notandum sub hoc hominis nomine id voluimus, & Gasparem alterum in altera authorum de novo collectorem appendice seorsim laudamus*.

GEORGIVS CARDOSO, Vlissiponensis &c. pag:.411. col.2- lin.10. *pro illis* - tertium jam sub prelo gemere desiisse audivimus - *hac subroga*- Tertius apud Antonium Craesbeck & Mello 1666. *& post illa* in *Lusitania purpurata* pag. 61. *adjunge* - Cujus & ipse author non uno loco recordatur. Confectum quoque se habere -

Officium Coronæ Domini Christi Iesu, refert tertio volumine IV. Maji lit. a. Item -

Bibliotheca Lusitana; in quo tamen argumento præventum se fuisse à Ioanne Soarez de Brito, & Ioanne Franco Barreto, qui exactissimè id tractaturi sunt eodem die VI. Maji lit. i annotatum voluit.

Promptuario Lusitano. Meminit idem XI. Maji lit. c.

Venit author Matritum superiore anno MDCLXIX. reversúsque in patriam, ut fama est, diem fatalem incurrit *Agiologium* dimidiatum aliáque imperfecta relinquens.

D. GREGORIVS DE TAPIA & SALZEDO. pag. 418. *Continuandum est horum aliorum operum mentione elogium*.

Epitome *dela vida y milagros de la santa Infanta D. Sancha Religiosa de la Orden de SantIago*.

Alcibiades *del Marques Virgilio Malvezzi*; ex Italico in vernaculam Hispanam; aliáque, ut audio.

Del Timbre *que usa en sus armas la casa de Sarmiento*. Meminit D. Iosephus Pellizerius in *Informatione* hujus nobilissimæ familiæ fol. 35.

F. GREGORIVS DE ARGAIZ. pag.415. *ad calcem elogii adjunge* - Pervenit postea ad manus nostras ejúsdem authoris opus, quod hunc titulum fronte gerit -

Poblacion Eclesiastica *de España, y noticia de sus primeras honrras hallada en los escritos de san Gregorio Obispo de Granada, y en el Chronicon de Hauberto monge de S. Benito*. Matriti apud Gregor. Rodriguez. 1667. in fol. Cui succedere fecit volumen alterum hujus inscriptionis -

Poblacion Eclesiastica *de España, &c. continuada en los escritos y Chronicon de Hauberto*. Ibidem typis regiis 1668 - fol. Deinde edidit -

Corona Real de España *fundada en el credito de los muertos, y Vida de San Hieroteo Obispo de Athenas y Segovia*. Matriti apud Melchiorem Alegre 1668. in folio: scilicet ejusdem cum superioribus farinæ; adversus D. Gasparem Ivañez de Segovia Marchionem Acropolitanum, qui Hierotheum Dionysii Areopagitæ præceptorem, & ipsum Areopagitam, Hispanum non fuisse, nec in Hispania Episcopũ solidissimis rationibus in peculiari hujus argumenti libello iis omnibus, qui verum discere cupiunt, persuaserat.

GREGORIVS DE LOBARIÑAS FEIXO. pag. 416 *sic qua sequuntur compone* - Gallæcus, Portionarius Ecclesiæ S.Crescentis in Tudensi diœcesi (Georgio Cardoso in *Agiologio Lusitano* die IV. Maji. lit. b. Parochus audit hujus ecclesiæ) vir antiquitatum &c. *Et post* IV. Augusti pag. 414. *adjunge* -

Carta al Arçobispo de Braga *D. Rodrigo da Cuña, en que trata de los Santos desta Iglesia*. Meminit hujus epistolæ Georgius Cardosus in *Agiologio Lusitano* die XXVI. Aprilis lit. a. pag. 727. Laudatur quoque ab eodem Cardoso non semel ejusdem. *Et postea in fine elogii, horum loco* - Topografia de Galicia - *lege* - Topografia sacra de Galicia. Nesciò autem an hujus, an

an alterius illius antea memorati operis idē Cardolus meminerit die XXVII. Iunii.lit.d. in fine decadem quintam laudans.

GVILIELMVS CASSADOR. pag. 420. col. 1. primâ *elogii* lineâ *post* - Catalanus - *adjunge* - Barcinonensis - *&* lin. 4. *pro illis* - ab anno MDXIII. *corrige* - ab anno fere MDXI. quo scilicet à Petro Martyre Anglerienſi lib. XXIV. epist. CCCCLI. à munere isto compellatur, ad MDXXIII. Et lin. 11. *post illa* - quæst. V. in principio - *adjunge* - Venit hic Legatus Iulii Papæ II. ad Ferdinandum Regem Catholicum, atque item ad Portugalliæ Regem postulaturus ab eis contra Gallos auxilia, quæ ditionem Pontificiam per eos dies magnâ vi urgebant. Rem narrat in superiùs laudata epistola Petrus Martyr.

F. GVILIELMVS DE PASSIONE, Lusitanus. pag. 420. *prosequere* - Bracharæ ortus - *& post pauca ibi* - monachus - *adjunge* - & Abbas, eximiæ vir pietatis, cujus nomine laudat non mediocriter eum Cardosus in *Agiologio* XXI. Maji. lit.d. *In fine autem elogii adde* - Præter hæc scripsit -

Laberinto espiritual, doctè ac piè admodum, hoc est, de sanctis Angelis tractatum; qui M.S. asservatur in cœnobio Alcobaziensi, eodem teste Cardoso.

D. GVILIELMVS RAMON DE MONCADA - pag. 420. *in fine* columnæ 2. *post illa* - plausu & acclamatione - *pro iis quæ sequuntur* - nunc fungitur - *subroganda hæc* - functus est - *Et* pag. 421. col. 1. lin. 5. *pro* - gnavus est atque strenuus - *subroga hæc* - gnavus atque strenuus erat, dum viveret. Obiit autem ingenti omnium bonorum dolore XVII. Martii MDCLXX. in flore ipso ætatis; cujus in me benevolentiæ perspectissimæ pariter atque meæ erga eum summæ observantiæ monumentum æternum, si tantum sperare datur, manere hic & perennare velim. Apponere hic lubet Venerabilis Congregationis Matritensis, quam *Scholam Christi* vocant, ad ejusdem nomenclaturæ aliam, quæ Romæ ex Hispanis fundata est, de obitu Marchionis epistolam, ex qua veluti ex digito colossum agnoscas.

DAMOS aviso à Vuessas Caridades como a sido nuestro Señor servido de llamar à eterno descanso a nuestro Hermano el Marques de Aytona con estraordinario sentimiento por haver concurrido en el particulares circunstancias, su vida exemplo de virtud, muy puntual en el cumplimiento de nuestras Constituciones, sin que le estorvassen tantas y tan relevantes ocupaciones del mayor peso desta Monarquia, a de mas de otras muchas obras de caridad en que se ocupaba, siendo en todas el primero, que parecia imposible pudiese tener tiempo para ellas; un puro dechado de la umildad; diganlo los pobres mas llagados y asquerosos del Hospital general, a quienes servia la comida derodillas con entrañable amor, de mas de los regalos, que mandava se repartiesen por mano de nuestros Hermanos en todas las salas, muestras de su rara liberalidad y piedad. Continuò este exercicio en el Hospital hasta que su Magestad la Reyna Nuestra Señora le mandò lo dexase por el peligro y daño que se le podia seguir al Rey Nuestro Señor, como quien tan de cerca y a menudo le comunicava, probibicion que le causò notable sentimiento. Fuè de los primeros Hermanos desta Escuela y desde aqui el autor y fundador de casi todas las que se han fundado en España, procurando vencer las dificuldades, si en algunas se ofrecian, y finalmente le debimos en sus exercicios mucha enseñança y buen exemplo. Y aunque nos ha dejado con esperanças que goza de su Divina Magestad, por si tuviere algo que satisfacer suplicamos a VV. CC. le ayuden con sus fervorosas oraciones que lo mismo emos hecho con los avisos tenidos dessa S. Escuela, y lo haremos siempre. El Señor guarde a VV. CC. en su amor y gracia, Madrid y Abril 8. de 1670.

Indigno Obediencia de esta Santa Escuela.

Fr. Iuan Fernandez de Espinosa.

Iuan Bautista Galiano Secretario.

Venerable y santa Escuola de Roma.

GVNDISALVVS DE AIORA pag. 421. col. 1. linea ultima *post* - ei collato - *addendum* - Petrus Martyr Anglariensis *Epistol.* lib. XXII. ep.CCCC. ubi eum vocat *non minùs armis quàm literis clarum*, qui & in epist. DCLII. lib. XXX. *linguâ disertum* appellat ex occasione habitæ ab eo Pinciæ ad populum tumultuantem anno MDXX. de concordiæ bono concionis; aliisque &c. Et col. 2. lin. 14. *post hæc* - publicavit pag. 10. *adde* vide *Archivium Complutense* (quod editum fuit a collegio S. Ildefonsi unà cum *Vita Cardinalis Ximenii*) pag. 76.

GVNDISALVVS ARGOTE DE MOLINA. pag. 422. col. 1. lin. 54. *post hæc verba* 1575. in 4. apud Henricum Diaz - *dele* aliisque in locis - *& loco eorum verborum subroga* - Editio autem altera 1642. *Additiones* quasdam continet, quæ authoris non sunt; notante id D. Iosepho Pellizerio *en el Memorial de la calidad y servicios de D. Fernando de los Rios*. fol. 33. num. 7. Et col. 2. lin. 6. *post*

post illa - expediunt- *adde*- Manu exaratus circumfertur -

Vn tratado *de la Casa de Argote*. Quē laudat idem D Iosephus Pellizer in laudato *Memoriali de D. Fernando de los Rios*. fol.37. num. 10. *Item in fine elogii adde* - D. Iosephus Pellizer Archichronographus regius in Tractatu *Por la Iustificacion de la Grandeza de primera classe del Conde de Miranda* §.XVII. num. 6. insigni elogio donatum eum dimittit.

F. GUNDISALVUS DE ARRIAGA. pag. 422. *post hæc verba versus finem elogii* - Prodiit quoque ibidem & posterior tomus 1651. in folio - *adjungenda sunt* - Inedita reliquit -

Super Tertiam S. Thomæ partem volumen unum : Item *Sermones*, & nonnulla Historica, de quo certiores facti sumus ab ipsa Burgensi domo per relationem in Urbem destinatam.

D. GUNDISALVUS MARIN PONCE DE LEON. pag. 427. *in fine adjunge* - In Bibliotheca Ambrosiana Mediolani MS. extat liber quidem ejus -

De Filiis Tauri inscriptus ; scilicet Tauri illius, qui Prætorio Præfectus fuit, & Ariminensi Concilio interfuit, posteáque ad Arianos defecit ; de qua re monitus sum ab ejusdem Bibliothecæ Præfecto.

H

F. HECTOR PINTO. pag. 430. col. 2. lin. 1. *post ea* - ex Hebræo - *adjunge* - anno 1574.

HELENA DE SILVA. pag. 430. col. 2. *post illa* - monasterii *de Cellas* urbis Conimbricensis - *adde* - sanctitate spectabilis, cujus meminit Georgius Cardosus in *Agiologio Lusitano* die XXVIII. Maji laudato *Cisterciensi Chronico* Bernardi à Britto & Chrysostomi Henrriquez *Menologio Cisterciensi*.

HIERONYMUS FERNANDEZ DE OTERO. pag. 439. *juxta finem elogii post hæc verba* - Fidem tangentium arbiter - *adjunge* - fortè & Barcinonensibus ; nam in hac urbe diem suum Ianuario mense MDCXXXV. obiisse refertur in Relatione quadam ex Collegio Bononiensi ad me transmissa.

F. HIERONYMUS GRACIAN A MATRE DEI. pag. 443. *in fine elogii adjungenda hæc sunt* -

Post editam Bibliothecam pervenit in manus nostras *Catalogus* amplissimus *Graciani operum*, quæ in Belgio manserunt in schedas conjecta, exinde Romam ad Reverendum Patrem aliàs a me laudatum F. Ludovicum Perez de Castro in Transpontinæ Deiparæ cœnobio studiorum præfectum remissus. Hunc duo fratres Carmelitani in lingua Hispanica versati composuerunt, uti monet remissionis author, qui & annotat multa ex iis esse opera imperfecta, quædámque habere tantùm titulum, multa tamen satis præclara videri : & adhuc alibi alia opera extare manuscripta, de quibus se diligentiori examine perquisiturum scribit. Quinque scilicet voluminibus hæc omnia comprehenduntur.

Tomus primus hęc continet, & quidem vulgaris linguæ ;

Buenas *maneras para curar los pobres en los hospitales*.

Ortografia *Española*.

Apologia *contra Paulo van Osten en que se trata como fue descubierta su mala dotrina*.

Comedia, *Dialogo ; en que se trata del principio, bondad y malicia, provechos y daños de la Comedia*.

Parecer *de Manuel Lopez Sueiro embiado a Fray Geronymo Gracian de la Madre de Dios sobre las estrellas nuevas*.

Abominacion *detestable de los Archibrujos de Lilla dividida en dos partes*.

Reformacion *de Religiones en estos Estados de Flandes, y el modo con que se ha de proceder en ella*.

Provechoso *registro de la armonia comminatoria*.

Discursos *de la estrella Casiopea, y de las otras nuevas estrellas, que en nuestro tiempo se han visto sobre el cielo de la Luna*.

Apologia *contra la reformacion de las Bridinas, a la Madre Ana de Iesus*.

Seis *dialogos de cosas politicas*.

Apologia *contra los jugadores*.

Exortacion *a todas las Hijas catholicas y zelosas*.

El oficio *del Embaxador*.

Discursos *de los grandes bienes que se esperan en la Christiandad con los casamientos entre España y Francia*.

Dialogo *de Alchimia*.

Discurso *que se diò a su Magestad y su Consejo de Estado por Maio de 1601*.

Medios *para reducir las Provincias rebeldes en el espacio de dos años à la obediencia de su Magestad y sus Altezas*.

Discursos *del mal estado de las cosas de Flandes: pone remedio en el modo de gastarse bien el dinero*.

Apologia *contra los sospechosos reformadores de los Estados de Flandes : tratase de las señales con que se conoce pretender daño con titulo de santidad y reformacion* -

Apologia *en defensa de la santa Fe Catho-*

Catholica contra los hereges y contra algunos Catholicos engañados con falsa razon.

Discurso *de las paces con Olanda.*

Discurso *de la conveniencia que hay entre esta nueva heregia de la union esencial con las heregias de los Anabaptistas y Perfetistas Alumbrados, Begardos y otros hereges.*

Relaciones *de cosas memorables por la mayor honrra de Dios.*

Curiosidades *y poesias diversas.*

Relacion *de lo sucedido con Paulo van Hosten.*

Despedimiento *de los Comisarios.*

Condiciones *de la tregua.*

Apologia *è invectiva contra algunos ignorantes que dicen que el Papa y su Nuncio en su nombre no tienen que entrometerse en mandar que se hagan paces entre los Catholicos Reyes.*

Dialogo *de las paces con Olanda, en que se prueba que no conviene conceder a los Olandeses los tres puntos que piden de religion, soberanidad y Indias.*

Confesion de la Fee *y abjuracion de los errores hecha por Paulo van Hosten.*

Mandamiento *y pregon por los Señores Burgomaestres, Esclavines, y Consejo de la Villa de Amberes dado a los 13. de Iunio de 1609.*

Suma impresa, *que se llama Melancolico de los Olandeses.*

Dialogo *entre Anastasio y Sofronio: tratan de las faltas de los paises bajos.*

Avisos *para seguridad de los que tratan los negocios de Flandes.*

Recopilacion *y suma de los daños, que se van siguiendo contra la Fe Catholica por haverse publicado que el Rey no puede sustentar la guerra contra Olanda.*

Discurso *a manera de demostracion, o, advertimento sobre la necesidad de la navegacion a todas las Indias.*

Centellas *de heregia que pueden encenderse en España.*

De los *Españoles hereges que han hecho daño y lo pueden hazer.*

De las Treguas: *Advertencias sobre los articulos de la tregua de doce años concedida à los Olandeses.*

Apologia *contra los Olandeses, y contra los que dicen que es bien concederles la soberania de Republica y la navegacion a las Indias.*

Discurso *de algunas dificultades que se ofrecen si se les concede à los Olandeses lo que piden para haver las treguas.*

Copia *de una Carta de Henrrico IIII. Rey de Francia embiada a los Estados de Cleves y Iuliers, en que les agradece el aver recebido a los Marqueses de Brandemburg y Neoburg, y les promete su favor y ayuda contra qual quiera que pretenda la posesion de aquellos Estados.*

Discurso *para la buena guerra, por el Prevoste de Lilla.*

Coloquio *primero de la perfeta guerra y sus siete partes.*

Coloquio *segundo de las condiciones que ha de tener la buena guerra.*

Contravenciones *contra la promesa hecha en el tratado de la tregua por el auto de 9. de Abril de 1609.*

Iunta *de los hereges consistoriantes de Olanda.*

Memorial *de muchos que en los paises sugetos a sus Altezas despues de la tregua publicamente exercitan la Heregia.*

Copia *del antedado de los Embaxadores del Rey por la conservacion de la Fe Catholica.*

De estado, *en que se trata de los peligros que puede aver de dilatarse la heregia en estas partes Septentrionales.*

Consideracion, *que por quatro partes se pierde un Reyno Catholico.*

Declaracion *de la estampa del carro de las treguas y de las figuras, y quanto ay en el.*

Un grave *razonamiento entre El Papa y el Rey de España tocante al negocio de la paz.*

Un razonamiento *llamado el melancolico, impreso en Flamenco y ordenado por los hereges de Olanda, que no quieren la paz con su Magestad y Altezas.*

Del estado *de las cosas de la Fe en Ingalaterra.*

Relacion *de Fray Beda de Monserrate de la orden de S. Benito hecha a 22. de Abril de 1612.*

Relacion *de cosas de Olanda hecha por Fray Pedro de la Anunciacion natural Flamenco.*

Relacion *del Canonigo Mireo.*

Del *Placarte de los Olandeses contra los Catolicos publicado a 27. de Marzo de 1602.*

Relacion *de lo que pasò en Olanda en la materia tocante à la Fe Catholica.*

Relacion *de los errores de Barthólome Segatti por los quales fue quemado en Londres.*

Relacion *que trata del Licenciado Abogado, que trata los negocios de finanzas en el año 1611.*

Del *estado de la Fe en estas partes.*

Relacion *de cosas de Ingalaterra por cartas de Doña Luysa de Caravajal escritas de Londres.*

Relacion *del Padre Aenecleñ de la orden de San Francisco.*

Tomo autem secundo hæc continentur.

Discurso *del zelo, qual sea el verdadero y qual el indiscreto.*

Gobierno *de Religiosas, en que se trata que el mejor modo de gobernarlas es sugetandolas à los Obispos.*

Discurso *de la clausura de las monjas, y los pecados que hay en las que frequentan los locutorios con personas peligrosas.*

Dis-

Discurso *de la Pobreza religiosa, y de las siete maneras que ay de ella.*

De la *Hipocresia.*

Sermon *predicado ante sus Altezas en la dedicacion de la Iglesia de N. S. del Carmen de Bruselas à 28. de Agosto de 1611.*

Apologia *contra los que dicen que la mas perfecta oracion, sea la union immediata de la alma con Dios.*

Respuesta *à las proposiciones de la mala doctrina.*

Apologia *contra la peligrosa doctrina.*

Difinese *la perfecion peligrosa reduciendola à doce puntos.*

Doce Reglas *para entender y poder escrivir contra la doctrina del espiritu sospechoso.*

Sermon *predicado en el enterramiento de la Ilustrissima Señora Doña Isabel de Bas y Cardona Marquesa de Guadaleste.*

Otro *Sermon.*

Prologo *en que se apuntan algunas apariciones y visiones deste año 1614.*

Doctrina *religiosa en que se trata de la perfecion que se contiene en el verdadero zelo y recogimiento de los Carmelitas descalços.*

Dialogos *de la moneda.*

La Vida *y martyrio del glorioso S. Rodrigo Sacerdote natural de Cabra martyrizado en Cordoba.*

Motivo *contra alterados.*

Acerca *del Parto de la Virgen.*

De algunos *autores que con alguna mas particularidad han escrito de la materia de visiones.*

Que sea *la devocion y hermandad del escapulario de la orden del Carmen.*

Regla *para el sustento de las monjas con lo que se gasta en comun y se da à los que sirven.*

Suma *de algunos engaños del Demonio.*

El tercero *camino de pronosticar en las quatro estrellas; que es la historia de lo que a sucedido, quando nacieren otras nuevas.*

Suma *de los mandatos contra los Catolicos.*

De la *Reformacion en comun.*

Prologo *à mis hermanos Descalços.*

Confusion *y ceguedad de Babilonia, en que se trata del peligro que ay en tratar con los hereges.*

Blasfemias *al punto que el herege se mete en doctrina de Theologia.*

Suma *y compendio de un razonamiento largo impreso en Flamenco que vino de Holanda hecho por algunos hereges.*

Relacion *del suceso de Paulo Hosten hombre secular casado.*

De los *Anabaptistas y su principio, progreso, aumentos, daños y errores que an tenido desde que començaron.*

Coloquio *por ocasion de un motin que nació en el año de MDXXIII. quando començò à estender Luthero su heregia.*

Discursos *para los Opusulos començados.*

Placartes *contra los Iesuitas.*

Puntos *que conviene se entiendan para la buena direccion de la guerra de Flandes.*

Los *daños y ofensas de Dios que se siguen de estarse las cosas de Flandes en el estado que agora estan.*

Discursos *de los negocios de Flandes.*

Blassemias *que los hereges dizen de Dios en nuestro tiempo.*

De la *autoridad, poder y jurisdicion, govierno y santidad del Papa, contra los hereges.*

El orden *que an de llevar las Constituciones de las Agustinas descalças.*

Declaracion *del engaño con que los hereges siembran sus falsos errores.*

De los *Pecados que son raizes y incentivos de la Heregia.*

Tercer *conjuro que se hizo Domingo à 1. de Setiembre, hallandose presentes entre otros Doña Isabel de la Camara criada de la Infanta y su marido el Capitan.........*

Oracion *eficaz en que la Alma pide à Dios todo lo que quiere.*

Siete *palabras de una altissima contemplacion que tiene la Alma.*

De la *resolucion provechosa que la Alma saca de la Oracion.*

De las *partes de la perfecion.*

Rescates; *lo que se a començado con su Santidad Papa Clemente y con su Magestad y algunos Ministros.*

Vida *del Alma.*

Como *Henrrico no queria recebir la corona Romana.*

Vn Discurso *del autor.*

Del glorioso *S. Vicente Ferrer.*

Pecados *de Soldados.*

Coloquio *en que se prueba con algunas razones que no conviene disputar con hereges.*

Coloquio *de la palabra de Dios, que es la alma de la Fee.*

Coloquio *en que se trata de las ceremonias, culto divino y buenas obras, que es como el cuerpo de la Iglesia.*

Coloquio *en que se prueba quan cierta y segura sea nuestra santa Fee Catolica, y firme y aprobada la Iglesia.*

Coloquio *de la mala vida que enseñan los Ministros hereges.*

Coloquio *de la Razon natural, donde se prueba que la Fee Catolica està fundada en razon.*

Coloquio *de los Martyres.*

Coloquio *de los Milagros.*

Coloquio *del Origen, sucesion y autoridad de la Iglesia Romana.*

Coloquio *de la maldad y abominacion de la secta Luterana.*

Coloquio, *que la heregia Luterana renueva las heregias que estan condenadas en la Iglesia Catolica.*

Colo-

Coloquio: *pruebase que los Catolicos de la Romana Iglesia an convertido las almas de los Gentiles.*

Castigo *que Dios hizo en algunos reinos, que an favorecido hereges.*

En que *se prueba que los hereges no tienen por fundamento si no su proprio parecer.*

Coloquio *de algunos particulares prodigios, señales y maravillas que Dios a hecho en estos tiempos de la heregia.*

Coloquio *en que se muestran algunas blasfemias de los hereges.*

A la *Serenissima Infanta Doña Isabela Clara Eugenia un lindo Discurso de un Fraile.*

Diez errores *en que convienen los hereges de nuestros tiempos.*

Del continuo *milagro del Santissimo Sacramento, que se conserva en los corporales de Daroca y de Fromista, Santaren, y Bruselas.*

Del maravilloso *aparecimiento de un Holandes à un hermano suio en Holanda.*

Del raro *y misterioso prodigio de un Moro que se decia autor de la verdadera Fee.*

De las *rosas frescas que son milagros en muchas Iglesias de la Virgen Maria.*

Iardin *del Ave Maria.*

Advertencias *de la visita para las Madres Agustinas descalzas de Nuestra Señora.*

Advertencias *para la fundacion del convento de Almansa.*

Inventario *de las cosas que seran buenas en un convento de seis monjas.*

Apologia *de la verdadera perfecion de de la Alma contra la peligrosa doctrina de perfecion.*

Infierno *y Purgatorio.*

La interior *Gerusalem en que se trata de la fabrica y tesoros escondidos en el espiritu.*

Declaracion *del monstro que naciò en estos estados, y de la junta, liga y union de los hereges que se an juntado cerca de Colonia.*

Prologo *à los Religiosos y Religiosas de Nuestra Señora del Carmen.*

Resumese *todo el largo raçonamiento de los papeles que escrivia para su defensa en tres articulos.*

Carta *de Filipo Cortens Capellan del Arçobispo de Milan con la confesion y sentencia de Paulo van Hosten.*

Relacion *de los nuevos Anabaptistas de Holanda.*

De la *Devocion que se nace en el alma quando se besa el pie de Nuestra Señora.*

Esposo y Esposa: *de la dulce y provechosa manera de Oracion.*

Leche y sangre: *del sumo gozo que recibe la Alma en la oracion.*

Casos *de conciencia que se an de comunicar para los soldados.*

Tomo tertio hæc continentur.

Valentines *espirituales, en que se trata de los vasos de la alma.*

Vestido *espiritual de la Alma con que se adorna la conciencia.*

Bula Sabathina: *decretum & ordinationes prohibitivæ.*

Peticiones *de las necesidades mas urgentes que agora se hallan en estos paises septentrionales.*

Entretenimiento *espiritual de la congregacion del Espiritu santo.*

Coloquio I. *en que se da principio al entretenmiento espiritual de la misma congregacion.*

Coloquio II. *de las doce maneras de entretenimientos espirituales.*

Recreaciones *espirituales.*

Govierno *de la mesma Congregacion.*

Coloquio III. *en que se trata del fin del entretenimiento espiritual.*

Coloquio IV. *de la vida contemplativa y oracion mental.*

Coloquio V. *de los doce ministerios de la vida activa y obras de misericordia.*

Coloquio VI. *de las intenciones: tratase que sea intencion habitual, virtual y actual.*

Coloquio VII. *de los doce atajos y caminos breves para ir al cielo.*

Saetas *agudas del Padre eterno poderoso y brasas encendidas del Hijo y Espiritu santo amoroso.*

De los *tres panes que el Señor nos mandò que pidiesemos, diziendo, Amigo prestame tres panes.*

De la *alteza de deseos y propositos grandes del coraçon alto.*

De los *cinco deseos contenidos en este nombre Maria.*

Deseos *contenidos en cinco letras del nombre Iosef.*

Llaga *del costado de Cristo, donde la Alma se mete huiendo de sus enemigos.*

Coraçon *de Cristo que es la tercera morada de la llaga.*

Aborrecimiento *bueno y amor santo del proximo.*

Amor santo *de las criaturas y sus cinco propriedades.*

Meteoros *del Amor, y acaecimientos de las personas muy enamoradas.*

Amor *del coraçon sensible, y que baxa al apetito y porcion inferior; los afectos y movimientos que causa en quien le tiene.*

Cruz *para dormir: de los provechos que vienen à la Alma del que se acuesta abraçado con una Cruz.*

Hombre *deificado y endiosado y sus cinco condiciones y propriedades; perfecion del Alma unida con Cristo, que vive en el.*

Defectus *corrigendi; suma de los doce defecto del Alma, que a de procurar enmendar haziendo las mas vezes que pudiere examen dellos, comprehendidos en doze dias.*

Circulo *de la perfecion.*

Pa-

Pater noster, *que contiene los 21. deseos y peticiones del Alma.*

Veinte *y cinco Titulos de Nuestra Señora.*

Dialogo *de las doce maneras de buenos deseos, exercicios de la voluntad y virtudes heroicas.*

Dialogo *de los doce frutos del buen espiritu que escrive S.Pablo ad Galatas.*

Dialogo *del espiritu de la beata oracion y de sus doce partes.*

Dialogo *del reino interior de la Alma.*

Dialogo *en que se ponen doce titulos del Alma de buen espiritu.*

Dialogo *en que se declaran algunas dificultades necesarias para saber los tesoros del buen espiritu.*

Segunda Parte *de la Fabrica de la interior Gerusalem, en que se trata de los tesoros escondidos que se hallan en el espiritu de la beata oracion.*

Introduccion *desta Segunda Parte.*

Dialogo I. *en que se comiençan à declarar algunos modos de oracion.*

Peticiones *grandes.*

Entretenimiento *espiritual.*

Enchiridion *y tabla universal de todas las doctrinas.*

Exercicios *y partes del entretenimiento espiritual.*

Frequencia *de sacramentos, y de los frutos que de ella se sacan.*

Coloquio III. *in Dominica infra Octavam Sacramenti.*

Memento *de las doce suertes de personas*

Vida *activa.*

Intencion *para que nuestras obras sean perfectas.*

Sumario *de los inconvenientes y daños que vienen à la santa Fee catholica.*

Cap. I. *en que se prueba que universalmente hablando no conviene hazer pazes ni treguas con hereges.*

Cap. II. *en que se prueba mas en particular que no conviene hazer pazes ni tregua larga con los Holandeses.*

Cap. III. *en que se reprueba que los Reies Catholicos hagan paces o treguas con los Holandeses, disimulandoles el exercitio libre de su religion.*

Cap. IV. *en que se apuntan las dificultades que ay y los daños que se pueden seguir del modo con que pretenden los Holandeses que se hagan treguas.*

Cap. V. *de los daños y inconvenientes que se pueden seguir dando à los Holandeses la navegacion de las Indias.*

Cap. VI. *de los daños grandes que se siguen concediendo à los Holandeses la soberania y libertad de Republica que pretenden.*

Cap. VII. *en que se responde à los argumentos y razones de los que aprueban estas paces o treguas.*

Libro *del Reino interior, en que se trata de las riquezas y tesoro de perfeccion que hallan en si las almas que perseveran en la oracion y paciencia.*

Catecismo *de un Turco.*

Catecismo *Christiano.*

Quatuor *Cornua altaris.*

Ioannes Baptista *espiritu de Elias.*

Fabrica *espiritual del mundo de una Iglesia material.*

Fabrica *de la secta Luterana.*

Generacion *del Amor, en que se declara las doce raizes de que se concibe y nace en el Alma pura en imitacion de como la Virgen concibió y parió à Christo.*

Puertas *de la luz en que se declaran los doce caminos por donde viene la luz interior en las Almas.*

Reparos *y defensas contra los daños que se pueden causar en el Alma.*

Cathedra S.Petri.

Perfeccion *del Alma: declaranse los quince puntos principales por donde el Alma llega à la perfeccion.*

Exercicio espiritual *de perfeccion, en que se declaran los siete actos mas excelentes.*

Hipocresia *y sus daños.*

Fabrica *del mundo racional en la qual se suma todo lo que an de hazer los superiores con los inferiores.*

De Santa *Catarina.*

De Santa *Barbara.*

Imagen *del Amor bueno y malo.*

Prologo *de la cadena de doze eslabones con que se à de atar Satanas, que son doze lugares de donde se toman los argumentos contra hereges.*

De las *quatro puertas, por donde se entra en la Iglesia.*

Guerras civiles *entre los quatro generos de Amor.*

Horno *de Babilonia, en que se trata de Amor sensual.*

Escalones *para baxar del Amor sensual al carnal.*

Las doce *puertas de Damasco en que se trata de las doce raizes del Amor torpe.*

Los quatro *elementos del Amor.*

De los contrarios *del divino y buen Amor que hazen caer en el Amor malo.*

De los grandes *daños que vienen à las almas por la desconfianza y desesperacion.*

De la buena *oracion madre del buen Amor, y de algunas reglas para perseverar en ella.*

Ramillete *y rosas de los santos y sucesos mas nuevos de nuestros tiempos.*

Comienza *la vida y virtudes heroicas del Angelico Sacerdote Mossen Francisco Geronimo Simon.*

Segunda parte *de los Martyres mas nuevos del Iapon y de Ingalaterra.*

Tercera parte *de como se descubriò el sepulcro de la gloriosa* S. *Isabel Reina de Portugal, y de S. Lamberto Arçobispo de Liege.*

Cap. III. *en que se divide la oracion en mental y vocal.*

Cap. IV. *De la oracion vocal y de sus excelencias y virtud.*

Cap. V. *De la Esperanza y Caridad.*

Cap. VI. *De la comunicacion, union y compañia qne la Alma se a de procurar en la oracion.*

Cap. VII. *De los cielos del Alma.*

Cap. VIII. *De la Oracion santa quando el Alma pide en nombre de Christo.*

Tratado *de la Oracion mental y vocal sobre la Oracion del Pater noster.*

Cap. I. *De la excelencia de la oracion, la necesidad que el Alma tiene de ella, la fuerza que tiene para con Dios, y los frutos espirituales y temporales.*

Cap. II. *Declarase que sea oracion por sus causas y efetos, siguiendo la difinicion de S. Iuan Damasceno.*

Cap. I. *en que se nombran algunos autores que escriven desta materia de visiones y revelaciones y otros siervos y siervas de Dios.*

Cap. II. *en que se declaran muchos nombres destas cosas espirituales.*

Cap. III. *en que se examina el buen espiritu por la calidad de la persona que tiene oraciõ*

Cap. IV. *De doze maneras que ay de oracion comparada à doze arboles mas nombrados en la sagrada Escritura.*

Cap. V. *De la prueba de la buena oracion.*

Cap. VI. *De los fines de la oracion.*

Cap. VII. *De los modos que ay de recebir el Alma luz y fruto en la buena oracion.*

Cap. VIII. *De los daños que la mala oracion causa en las almas.*

Arte breve *de bien morir dividido en tres partes.*

Segunda parte: *siguense otras quando està en la enfermedad o cercano à la muerte.*

Tercera parte *de otras siete reglas de bien morir.*

Quarta parte *de las meditaciones y consideraciones mas à proposito para el tiempo que el Alma està mas cercana à la muerte.*

Quinta parte *de las devociones y oraciones vocales.*

Relacion *de unas oraciones de Holanda en que se comprueba la doctrina de la Missa.*

Martyres *nuevos del Iapon.*

Guirnaldas *de rosas divinas cogidas del rosal de N. Señora.*

De los *altissimos pensamientos, deseos y peticion del coraçon.*

Circulo *unitivo de una perfectissima manera de oracion y espiritu.*

Parabienes *del Alma.*

Henchimientos *de deseos.*

Hombre *endiosado de la perfeccion, espiritu, excelentia y suavidad que recibe la bea-la Alma.*

Vida *y celestial doctrina de la B. Madre Teresa.*

Reino interior, *espiritu de recogimiento, quando se miran los hombres y mugeres que vemos con ojos de paloma.*

Oracion clamorosa, *que es espiritu de eficaz oracion.*

Oracion segura, *en que la alma de la santa oracion se reduce à las palabras del Pater noster.*

Testamento *de Christo.*

Doctrina *de la Virgen Maria.*

Pie de la *Virgen Maria: de la estima que la Alma tiene à la Virgen.*

Pechos divinos *de leche de la Virgen y sangre de Christo.*

Discurso *del pecado, principalmente sensual.*

Discurso *del Amor natural.*

Declaranse *las visiones con doctrina que aproveche à las almas devotas.*

De la *Oracion mental y sabiduria.*

Advertencias *sobre algunos lugares de los Protestantes de Ingalaterra.*

Conceptos espirituales *del dia de Pascua de Resurrecion.*

Declaracion *de las letras del nombre, Magister.*

Conceptos espirituales *de la Natividad de la Virgen.*

Discurso, *Defensa del Sacramento.*

Lo que *conviene para la buena direccion de las Carmelitas descalzas.*

Memoria *de lo que va sucediendo en las cosas de la Fee y augmento de la Iglesia para que se advierta.*

Memorias *de lo que conviene escrivir dilatadamente, què està en el tratado de los veinte caminos de la perfeccion.*

Paradoxas.

Dialogo *del zelo, en que se introduce Christo que habla en espiritu con un Pastor.*

Tesoro *del Pater noster.*

Satisfacion *del Alma.*

Tesoros *del Ave Maria.*

El devoto *Peregrino, en que se hallan los cinco talentos del Amor.*

Los doze *signos del espiritu seguro.*

Metresas *y sus peligros y faltas.*

Arte *de bien morir.*

De las *Industrias para pelear con el Demonio.*

Vsos *y costumbres del Pais.*

Comedias.

Los siete *pecados mortales.*

Dialogo, *o Coloquio de Caron y penas del Infierno.*

La semana *santa.*

Carta *de Fr. Andres de Soto Confesor de la Infanta.*

Relaciõ *de algunos milagros de S. Teresa*

Pro-

Proposiciones *mal sonantes que se an publicado y su respuesta.*

Tabla *universal para hallar prontamente las dotrinas de N. Señora.*

Peccatum & ejus gravitas.

Pœnitentia & conversio, Confessio & vita mutatio.

Compendio *de los sermones de quaresma predicados en Valencia en la parroquia de S. Thomas.*

Suma *y traça de los sermones predicados en Alicante.*

Traças *de los sermones predicados en el castillo de Amberes año de MDCXVI.*

Navegacion, *Arte de servir à Dios.*

Religion *Carmelita, en que se trata del origen, fundacion y dilatacion, virtud y gracia &c. de N. Señora del Carmen.*

De Sacramento altaris, los Iueves en el Carmen de Amberes MDCXIV.

Babilonia, *que es ciudad de confusion, y lo sumo del mal à que puede llegar el Alma.*

Comunion *perfecta: trata de los Oraculos de Christo concordados con los de los Profetas y de las Sibilas.* & alia.

Tomum IV. sequentia opera componunt.

Teologia *espiritual de la doctrina de perfeccion, que contiene la verdadera doctrina y doze reglas para entender la falsa, heretica y dudosa;* quatuor partibus, & unaquaque parte septem ac viginti capitum.

Rebelion *contra Dios en estos reinos.* Belgii forsan provinciarum.

Dudas *que conviene declarar para el bien del Alma.*

Apuntamientos *de cosas que conviene tratar para el bien espiritual.*

Contra *los articulos hereticos de la nueva reformacion.*

Prologo *en que se ponen tres razones escritas contra los hereges y su fee llamada perfidia de la Fee.*

Cap. I. *En que se ponen los* XXIII. *articulos hereticos.*

Cap. II. *Ponense las siete fuentes o siete armas, de donde qualquier Catolico, por ignorante que sea, puede tomar luz.*

Cap. III. *En que se trata del nombre, sobrenombre y renombre de los Cristianos.*

Cap. IV. *De la Iglesia de Dios: declarase quantas maneras ay de Iglesia.*

Lamentacion *del miserable estado de los Atheistas de nuestros tiempos:* ad Cardinalem D. Bernardum de Roxas & Sandoval Archiepiscopum Toletanum.

Lamentacion primera, *en que se escrive la ocasion de lamentar los Atheistas.*

Lament. II. *Donde se comparan los Atheistas al cavallo palido del Apocalypsis.*

Lament. III. *De los errores de los Atheistas.*

Lament. IV. *En que se declara el Atheismo.*

Lament. V. *De los Atheistas, y quantas manera ay de libertad.*

Lament. VI. *De las* VII. *abominaciones que se hallan en el Atheismo.*

Lamentacion *de los Atheistas espirituales, que se llaman perfectos o perfectistas.*

De los VII. *daños del mal espiritu.*

Lament. VII. *De los Atheistas Christianos desalmados y de sus siete abominiciones.*

Lamentacion *del miserable estado de los Atheistas de nuestros tiempos.*

Apologia *contra la mala doctrina espiritual.*

Del daño *que otras vezes an hecho en España los libros de la heregia.*

Memorial *de los libros mas nuevos que pueden hazer mas daño.*

De los *libros hereticos, que se inprimen en Holanda para pasar à España y à las Indias.*

De los *Españoles que an pasado à Holanda y pueden hazer daño en la Fee Catolica.*

Relacion *acerca de los libros hereticos.*

Aviso *de los grandes daños que pueden hazer en España y en las Indias los libros hereticos.*

Invectiva curiosa *contra muchos vicios de la republica.*

La Onganga *de Anveres año de 1609.*

Congregacion *de Alicante.*

El Monte *Carmelo del espiritu levantado;* IV. partibus.

Observaciones *particulares de algunos sucesos acaecidos tratandose esta tregua con los Holandeses.*

Relacion *de lo que dizen acerca de las pazes de los Franceses.*

Del modo *que se a de tener en proceder juridicamente contra las Brujas.*

Revelaciones *de los Perfectistas hereges acerca de la venuda del Antecristo.*

Memorial *de los males que se coligen en Holanda acerca del Imperio.*

Palabras *perjudiciales; tratase de algunas palabras indiscretas.*

Tabla *del libro de la Ceguedad de Babilonia.*

De Reformacion *en Frances.*

De las *Treguas de doze años entre Españoles y Holandeses.*

Discurso *de authoritate & potestate Papæ & de Clavibus.*

La Batalla *de la Iglesia con el Dragon de la heregia.*

Dialogo *en que se ponen las escusas que algunas almas suelen poner para no dar quenta de su espiritu.*

Examen *de la nueva heregia de la union essencial fundada en sola Fee eficaz.*

Catalogo *de los libros hereticos que se an impreso en España.*

Del Govierno *y poder del Papa, y de las Indulgencias para vivos.*

Metaphysica *cortesana para los que no an estudiado.*

Espejo *del entendimiento, para conozer algo de las* XXIV. *ciencias humanas, Arte mechanica, Gramatica, Rhetorica &c.*

Dificultades, *que se siguen sobre la navegacion à las Indias.*

Segunda parte, *en que se declara la perfeccion difiniendola, Dilectio Dei.*

Discurso *de las doze maneras de perfeccion segun doze diferencias.*

De las Criaturas *y de la perfeccion que ay en el amor del proximo.*

De los Sacramentos *y de como se an de recebir con perfeccion.*

De las Passiones *del Alma; de los gustos y regalos espirituales.*

Del Zelo *y tratar con hombres.*

De la *Aniquilacion total.*

Visiones *y revelaciones, gustos y regalos espirituales.*

Que no es *buena la difinicion de la perfeccion, que dize ser union essencial, y declarase con que nombre se puede llamar la perfeccion.*

Tomo V. & ultimo continentur -

Sermones *de Adventu, de Quadragesima & de Tempore.*

Hucusque operum Gratiani Catalogus è Belgio missus.

HIERONYMUS MUÑOZ pag. 447. col. 2. *in fine elogii adde* - Operis Hispani Gerardus Ioannes Vossius meminit *De Scientiis Mathematicis* cap. lxv. §. 45.

HIERONYMUS OSORIO, Olissipone, &c. pag. 450, lin. 41. columnæ 1. *post mentionem librorũ* De Gloria *& verba illa*-anno 1608. in 8. *adde* - Hæc duo *De Nobilitate* ac *De Gloria* Osorii opera sic placuerunt Reginaldo Polo Cardinali Anglo magni nominis viro, ut in Anglicam linguam à Comite Huntindonensi sibi cognatione proximo adolescente natalium splendore & corporis animique dotibus insigni converti curaverit, quo sermonis ex iis copiam, elegantiam, gravitatem, simulque morum simplicitatem, honestatem, castitatem hauriret. Quæ verba sunt Ioannis Metelli Sequani in ejusdem Hieronymi Osorii *Historiam De rebus Emmanuelis Regis* ad Antoniũ Augustinum Tarraconensem Archiepiscopum in editione Coloniensi anno 1588.

HIERONYMUS PANCORVO. pag. 451. col. 1. lin *elogii* 16. *post illa* - sunt arbitrati - *adde* - in quibus Ioannes Tamajus Salazar ad diem xvii. Maji in *Martyrologio Hispano* Paucorvi argumenta examinat, iisque respondet, & Franciscus de Bilches *De Sanctis Giennensibus* parte 1. cap. xlix. *In fine adjunge* - Sacræ Theologiæ Magister fuit; amœnis etiam literis delectabatur, & in concionandi munere vulgò placebat. Bis Giennense rexit cœnobium, semel S. Rochi collegium Cordubense, tandémque Hispalensi sancti Alberti præfuit, mortuus Giennii in patria.

HIERONYMUS ROMAN. pag. 455. col. 2. lin. 42. *post mentionem* Vitæ sancti Nicolai Tolentinatis, *& illa verba*- anno 1600. in 8. *adde seorsim* -

Historia *de la vida del muy religioso varon Fr. Luis de Montoia de la orden de san Agustin.* Olissipone 1588. in 8. Hanc tamen Thomæ à Iesu, aliàs de Andrada, discipuli ejus esse monuit nos Georgius Cardosus *Agiologii Lusitani* volum. II. die XVII. Aprilis lit. d. *Circa elogii finem post ea verba*-& xv. Aprilis pag. 585. *adjunge*-

Historia *da Serenissima Casa de Bragança.* XXVIII. Maji lit. e. in fine.

Historia *do Convento de Alcobaza.* xv. Iunii. lit. a.

HIERONYMUS ROMAN DE LA HIGUERA, Toletanus &c. pag. 457. col. 1. *in fine elogii* - *adde*- Item-

Historia *de la Ciudad de Braga;* quę vel hujus *Lusitaniæ* pars, vel, quod magis credo, diversum est opus. Meminit certè ejus idem Cardosus tertio volum. die III. Iunii p. 517.

HIERONIMUS DE SALZEDO. pag. 457. *adjunge in fine elogii*. Obiit Matriti Ianuario mense MDCLXX.

F. HIERONYMUS VIVES pag. 462. col. 2. *post hæc* - S. Theologiæ Magister - *adde* - ac professor non inter domesticos tantùm Oscæ atque Valentiæ, sed & in Academia ipsa hujus postremo dictæ urbis ex cathedra huic scientiæ destinata. Bis rexit Valentinam domum Deip. Virginis *del Pilar*, Qualificatoris (ita vocant) munere apud Patres fidei vindices mactus. Edidit &c.

F. HYACINTUS DE LA PARRA. pag. 466. *statim post nomen adde* - Matritensis - *& post* - Dominicanus- *adde*- ad S. Thomæ ejusdem regii oppidi hunc ordinem professus -

I

F. IAIMUS CABANES. pag. 468. col. 2. *post* generalis- *adde*- Gerundæ huic familiæ nomen dedit, cujus urbis cœnobio nunc præest, scripsit &c. *& in fine adjunge*- S. Theologiæ, ut vocant, Præsentatus est.

F. IAIMUS MONTAÑES. pag. 470. col. 2. *post illa* - Carmelita - *adjunge* - provinciæ Aragoniæ, edidit &c. *& post illa*-bien morir- *adde*-Valentiæ apud Ioann. Navarrum 1565. in 4. *& in fine elogii adde*- Præfectus fuit cœno-

no-

nobii opp. *Onda* in regno Valentiæ, item Calaritanę domus in Sardinia totiúsque Insulæ Vicarius generalis an. MDLXIX. creatus ut ex Regestis Ioannis Bapt. Rubei Prioris generalis ejusdem ordinis à me Romæ visis.

IOANNES ALPHONSVS CALDERON p.478. c.1. *post* lin. *elogii* 13. *& illa verba*-scribens- *loco tituli operis, quod sequitur, substitue*-

Imperio *de la Monarquia de España en las quatro partes del Mundo; defensa de sus derechos, precedencia y soberania entre las demas del orbe*. Quod quidem opus &c. *Et in fine elogii adde*- Vastum hoc, elaboratissimum atque eruditione omnium gentium Historiarum ornatum, virisque curiæ nostræ doctissimis eruditissimísque probatum, Regíque valde ab iisdem commendatum ut luce opus dignissimum latet etiam nunc, & cum authore forsan sepelietur. Compendiũ saltem illius habemus in libello supplici ab eo olim ad Regem Philippum IV. directo de hoc & aliis suis monumentis Matriti 1651. apud Didacum Diaz de la Carrera. Vnde novimus paratos eũ editioni habuisse-

De las *excelencias de los nombres de Filipo y Marię-Anna y del numero Quarto*, quatuor libros occasione regalium nuptiarum Philippi & Mariæ Annæ Austriacorum Regum nostrorum: atque item majore ex parte absolutam habuisse *Monarchiæ Hispanæ* supra laudatæ partem seu tomum septimum-

De los Derechos *que tiene la Corona de España al Imperio de Constantinopla, la Alsacia y otras Provincias con los mismos fundamentos que las pretenden los Franceses*.

Vidimus quoq; editum ejusdem authoris-

Memorial *historico-Iuridico-Politico de la Santa Iglesia Cathedral de la Puebla de los Angeles en la Nueva España sobre restituirla las armas reales de Castilla, Leon, Aragon y Navarra, que puso en la capilla maior de su Iglesia, de que â sido despojada injustamente*; in folio: ubi plura de insignium compositione & de Suprarbiensi Aragonensium Regũ antiquo, ut ajunt, stemmate.

IOANNES ANTONIVS CREMA. pag. 481. col. 1. *adjunge*- Pincianus, origine Italus Savonensis, Clericus regularis Minor, domus Pincianæ Præpositus. *& post*- Pinciæ 1653. *adde*-Obiit circa annum MDCLXIIII. dum Præpositurâ istâ fungeretur.

F. IOANNES BAPTISTA DE LEZANA. pag. 491. col. 1. lin. 54. *post illa*- apud Iacobum Phæum 1656. folio- *adjunge quæ sequuntur*- Ex his *Annalibus* compendium confecit Belgicum Fr. Petrus Vvemmers Antverpiensis ejusdem ordinis, *Chronicon originis & progressus ordin. B. Mariæ de Monte Carmelo* inscriptum, atque Antverpiæ publicatum apud Cornelium Voons. 1666. in 4.

D. IOANNES BRIZ MARTINEZ, Cæsaraugustanus &c. pag. 504. *post elogium adde*- Hunc tamen authorem in multis arguit, ejus nempe hanc *Historiam*, Vincentius Blasco de Lanuza volum. 1. *Historia Aragon*. lib. v. cap. VIII. & sequentibus, & cap. XI.

IOANNES DE CASTRO SALINAS pag. 514. *adjunge in fine*-

Los ocho libros *de Thucydides Atheniense, que trata de la guerras Griegas entre los Athenienses y los pueblos de la Morea*. M.SS. fuisse in fol. apud virum nobilem Belgam Ioannem Gislenium Bultelium Nipœum scripsit Antonius Sanderus in *Bibliotheca Belgica manuscripta* pag. 285.

F. IOANNES DE DVEÑAS. pag. 520. col. 2. *in fine elogii addenda hæc sunt*-

Convertit idem ex Latina in popularem linguam *Speculum peccatoris* S. Augustini, inscribens operi-

Espejo *del Pecador y tesoro del Alma*; ad Ioannam de Leiva Asturicæ Marchionissam. Pinciæ apud Sebastianum Martinez 1553. in 8.

IOANNES EVSEBIVS NIERENBERG. pag. 523. col. 2. lin. 47. *post illa verba*- quatuor voluminibus Matriti 1643. in folio- *adjunge*- Audio tamen de quinti voluminis Matritensi editione jam nunc extante. *Versus finem elogii, post illa verba*-Vida de S. Ignacio. Matriti anno 1631. in 8. & fortè alia- *adjunge*- Vertit ex Latino-

Thomas de Kempis, *sus obras*; sive ut credimus, libros aureos de *Imitatione Christi*; Matriti semel atque iterum; subjungens in secunda editione, *Vn Tratado de dictamenes espirituales*; qui an diversus sit à superiùs laudato, juxtà cum his, qui ignorant, scio.

IOANNES GASCON. pag. 532.- *adde in fine*- Bilbilitanum vocat Valerius Andreas in *Catalogo Scriptorum Hispanorum*.

F. IOANNES GONZALEZ DE MENDOZA. pag. 538. *ubi fit mentio Historiæ Sinicæ ibi*- stylo dein consignaturus- *adde sequentia*- Hoc opus Mendozæ in tres partes dividitur, quæ quidem in Italicum conversæ sunt omnes à Ioanne Avantio Veneto, ac Venetiis publicatæ 1587. in 8. Primæ etiam partis libri III. ex Italico Germanici sunt facti, ac postea Latini. Francof. ad Mœnum 1585.

IOANNES ISQVIERDO DE PINA, Matritensis &c. pag. 547. columna 1. *loco*- Matritensis- *substitue*- natus in oppido *Buendia*, quod Lupus de Vega in *Lauru Appollinis* sylva 1. testatur.

F. IOAN-

F. IOANNES DE LAZCANO. pag. 549. *in fine adjunge* -

Natum fuisse ajunt in Alaba provincia; initiatúmque in Ovetensi cœnobio Prædicatorum instituto.

IOANNES LVDOVICVS VIVES. pag. 555. col. 1. lin. 26. *post hæc verba* - conscripti - *adjunge* - cùm alias, tum Basileæ apud Vvinter 1538.

Linea 33. *post* - nuncupatum - *subde* - non solùm Valentiæ apud Georgium Costilla anno 1528. in folio, sed & Cæsaraugustæ &c.

D. IOANNES MALO DE BRIONES. pag. 559. *statim adjungas* - domo ex oppido *Valde-Olivas* Conchensis diœcesis - *& post illa* - sodalis togatus - *adjunge* - publicúsque in schola ejus urbis Pontificii Iuris Professor. *Et in fine elogii post illa* - Finarii autem gesisset - *adde* - Aliàs lego Finarii eum vitâ fuisse functum anno MDCLVI.

IOANNES MARTINEZ POBLACION pag. 563- *post nomen adjunge* - Valentinus gente, ut videtur, siquidem Ioannes Ludovicus Vives lib. IV. *De tradendis disciplinis*, ita de eo loquitur. *De Sphæra Proclus paucissima quædam reliquit, sed Scholarum exercitationibus aptior est Ioannes Poblacion* (sic eum appellat) *meus* - Et post - scripsit - *subjunge* - id de quo loquitur Vives.

F. IOANNES MARTINEZ DE PRADO. pag. 563. *in fine elogii adde* - Audio jam editum fuisse tertium hoc volumen *De Pænitentia* inscriptum.

IOANNES MARTINVS SILICEVS. pag. 564. col. 2. lin. 38. *ubi de* Arithmeticæ *opere, post hæc* - atque edita 1514. in 4. *adjunge* - iterúmque ibidem apud Simonem Collinæum 1526. in 4. è recognitione & emendatione Thomæ Rhæti sive Aeglolphidis Rhæti, Valentiæque &c. Qui Thomas Siliceum nostrum *inferiorem nemini Mathematicorum* existimabat. *Arithmeticæ* hoc opus Alphonso Manrrique Pacensi Episcopo dicavit. Refert quoque in eo author sese in Grammaticis Ludovicum Romanum, in Dialectica Robertum Caubraith, in Philosophia Ioannem Dullart præceptores habuisse.

D. IOANNES DE PALAFOX & MENDOZA. pag. 377. col. 2. lin. 34. *adde seorsim* -

Bocados *espirituales, politicos, mysticos y morales*, sub ejusdem authoris nomine prodierunt Matriti in 8.

In fine elogii adde -

Nil de Historico alio ejus opere audiveramus hucusque progressi, cum in Sinensis à Tartaris factæ expeditionis relationem, quæ Ioannis nostri præ se fert titulum & authoritatem, incidimus. Ea sic inscribitur -

Historia *de la Conquista de la China por el Tartaro*. Prodiit hæc hoc anno 1670. ex Parisina Antonii Bertier officina in 8. cujus exemplar huic typographo tradiderat ante triennium D. Iosephus Palafox authoris propinquus, nescio cujus religiosæ familiæ sodalis, ut typis suis ederet, qui non solùm Hispanam hanc editionem adornavit, sed & Gallicam ex Hispano translationem fieri procuravit; quam & ipsam typorum luce donatam fuisse typographus idem ad lectorem hujus, quam laudamus, editionis præfatur.

D. IOANNES DE PINEDA HVRTADO. pag. 583. *emenda ex Appendice secunda*.

IOANNES DE RIBERA, Presbyter Hispalensis. pag. 388. col. 1. & IOANNES RIBERA Magister Theologus, *ibidem* col. 2. *idem author est. Delendum ergo alterum ex duobus elogiis*.

IOANNES DE SALAIA. pag. 593. col. 2. *post lin.* 17. *& hæc verba* - Valentiæ 1532. in 4. adde seorsim -

In Tertium volumen Sententiarum; ex Valentinis prælectionibus anni MDXXVI. & MDXXVII. Valentiæ apud Ioannem Lofredum 1530. in 4. & lin. 32. *post hæc verba* - cur existimabimus - *sequentia sic emenda* - cùm & conveniat laudatum à Vvaddingo *in Tertium Sententiarum* opus. Alius, antiquiórque est &c.

F. IOANNES DE SILVEIRA. pag. 598. col. 1. lin. 27. *post* - Olissipone - *adde* - apud Antonium Alvarez - *& statim post* - Lugduni - *adjunge* - apud Laurentium Anisson, *& post* - 1645. *adde* - 1662. & 1667. - Lin. 31. *post illa* - Lugduni 1645 - *adde* - apud eumdem Anisson, qui & iterum tertio & quarto edidit 1651. 1662. 1667. - Linea 34. *post*. Lugduni 1649. apud Anisson - *adde* - ex cujus officina prodierunt tres aliæ editiones 1652. 1662. & 1667 - Lin. 37. *post illa* - Lugduni 1655. folio. & 1657 - *adde* - 1662. & 1668. Linea 42. *post hæc de quinto tomo Commentar. in Evangelia* - Anisson 1662. in folio. *adde* - Hic autem V. tomus iterum prodiit ex eadem officina anno 1668. Antverpiæ quoque integra commentaria excusa sunt apud Viduam Henrrici Aertsens anno 1665. sicut & Matriti sumptus præstante Gabriele de Leon. Linea 47. *post hæc verba in mentione commentariorum in Apocalypsim* - & 1669. in folio - *adde* - Vidua quoque Henrici Aertsens Antverpiæ edidit prius volumen 1667. posterius verò 1669. aut 1670 - Linea 52. *in fine*

fine elogii, adde - Hic verò non est adhuc typis commissus, sed manuscriptus tantùm per exempla communicatus, cujus etiam meminit Fr. Iosephus à S.Maria Tract. *De Tertiariis* num. 28. 32. Propediem prelo subjiciet Tomum VII *Additionum in Evangelia*. Præparat autem volumen unum *Variorum Consultorum moralium*, quo comprehendet jam dictum *De Tertiariis* Tractatū, atque item alterum *De Immunitate ac libertate Ecclesiarum Portugalliæ*, qui ab annis pluribus manet in bibliotheca cœnobii Olissiponensis. Quæ omnia novimus ex Relatione Olissiponensi ab ipso missa ad Reverendum P. F. Ludovicum Perez de Castro studiorum in domo Sanctæ Mariæ Trāspontinæ Romanæ hujus urbis Præfectum, doctrinâ, ingenio & religione eximium.

In fine elogii - Didacus de Celada Iesuita *Commentariorum in Ruth* cap. I. vers. XVII. §. III.nu.52. & cap.III,vers.IX. §.CLXXXIV. num.18. jure eum *Doctorem* appellat *ad literam & ad mores subtilem & locupletem*.

IOANNES SOERIVS. pag. 598. col.I. *adjunge post* - Conimbricensis - *institutum vitæ, scilicet* - Iesuita.

F. IOANNES DE TORRE BLANCA. pag.604. *in fine elogii adde* -

Sermones quoque *de Quaresma*; ut mihi à domesticis fuit relatum, duobus tomis.

F. IOANNES DE VILLASEÑOR. pag. 611. *post nomen* - *adde* - in oppido *El Corral de Almaguer* natus, *& in fine elogii* - Item de Rosario nonnihil.

IOSEPHVS GONZALEZ FLORES. pag. 617. *post hoc nomen statim subjunge* - ex oppido *Flores* - *Davila* Abulensis diœcesis; *& post illa* - Academiæ isti - *adde* - in eâque civilia jura ex primaria cathedra docuisse.

F. IOSEPHVS A IESV MARIA. pag. 617. col. 2. lin. *elogii* 5. *pro* - Garziæ - *corrigendum est* - Gasparis.

D.IOSEPHVS PELLIZER. pag.623. col. I. lin.7. *post illa* - quodam prelo - *adjunge* - *Aparato de la Monarquia antigua de España* inscripta -

Lin.33. *post illa* - Matriti - *adde* - Michaël verò Antonius authoris filius nuper primum quoque librum publicavit.

Post lin.47. *& hæc* - y las unidas à ella. Matriti - *adjunge* - 1668. apud Didacum Diaz de la Carrera in 4.

Memorial *por el Adelantado de Iucatàn*.

Maximo *Obispo de Çaragoza distinguido de Marco monge de Casino*. Valentiæ.

In fine elogii, post hæc verba - Valentiæ 1669. in 12. *adjunge* - Duorum aliorum meminit, quos propediem se vulgo daturum affirmat, in *Memoriali* jam laudato *pro Comitibus de Miranda* fol.10, scilicet -

Del Martyrio *y translacion de las santas Martyres Nunilo y Alodia con insertacion de las Actas originales*-

De la Antiguedad *de los serenissimos Reies de Aragon, y de la legitimidad del Rey D. Ramiro el primero*.

Item in Memoriali *De los servicios y calidad de D. Fernando de los Rios &c.* paulò ante laudato fol. 23. num. 9. in margine libri refert se ad genealogicum & historicum aliud opus, quod -

Chronica *de los Condes de Santistevan* appellat; atque iterum fol.30. nu.11. adjungens penes Comites S. Stephani, quorum res agitur, exemplar esse hujus *Chronici*. Vbi & meminit alterius pro iisdem Comitibus lucubrationis sic inscriptæ -

Memorial *por la Grandeza del Conde de Santistevan*. Ibidem fol. 42. num.38. affirmat se scripsisse -

La Vida *de D. Luis de Gongora*.

Atq; editurū in lucem se aliquando in eodem *Memoriali* fol.33. num. 3. ad oram libri promittit -

Memorial *de la Grandeza que pretende la casa del Marques de la Algava*.

F. IOSEHPVS DE SIGVENZA. pag. 624. col. 2. *à principio elogii* lin. 5. *post hæc verba*-allaturus- *adde*- in regia domo S.Laurentii Escurialensis, ut ajunt domestici, ad hunc ordinem admissus, cujus præfecturam bis ipse gessit.

Pag.625. col.I. lin.12. *post illa* - ab omnibúsque expetita - *adde* - Ex quibus sanè illud est, cujus notitiam ex relatione ab Illustrissimo eodem Legionensi Antistite nobis procurata non ita dudum habemus, scilicet hujus tituli commentarius -

Iesus Christus heri & hodie, ipse & in secula; deducto lemmate ex S. Pauli *Epistola ad Hebræos*.

Sermonum seu *Concionum* item magnam vim reliquit, ex quibus volumen satis grande compingi posset. Item *De Sensibus Scripturæ, regulisque ad eandem intelligendam* plura annotavit doctissima & Hebraicæ eruditionis luminibus imbuta. *Historiæ* autem seu *Floris Sanctorum*, cujus in *Historia ordinis sui* spem fecerat, nescio an aliquid extet ab eo elucubratum.

D. IOSEHPVS STEPHANVS. pag.625. col.2. lin.15. *post illa* - Romæ 1586. in 4. *adjunge* - apud Iacobum Tornerium & Bernardinum Donangeli, *& post* lin. 26. *& ea verba* - editam vidimus - *adde* -

De Luctu minuendo Collectanea ad Ludovi-

doctum de Torres utriusque Signaturæ Referendarium. Romæ apud Nicolaum Piccolettum. 1587. in 4.

D.IOSEPHVS VELA. pag. 627. col. 1. lin. 12. *pro* - ad Sanctum Iacobum Ovetensem - *corrige* - ad S. Salvatorem Ovetensem.

F. IOSEPHVS VELAZQVEZ. pag. 621. *corrige* - de VELASCO.

F. ISIDORVS DA LVS. pag. 630. col. 2. *in fine elogii adde* -

Disputationes de Actibus humanis, Parisiis apud Ludovicum Billaine anno superiore 1669. in folio excusæ sunt.

SECVNDA SECTIO.

Quæ ad secundum volumen pertinet.

L

LAVRENTIVS DE CARZERES. pag. 2. c. 1. lin. 44. *post ea verba* - aut inde natus - *adjunge* - quod apud Gregorium Giraldum, qui Laurentii recordatur in *Dialogis de Poëtis*, annotatum legisse mihi videor.

LAVRENTIVS POLO. pag. 6. *statim post hoc nomen adde* - patriâ ex oppido *Lantadilla* diœcesis Palentinæ.

D.LAVRENTIVS RAMIREZ DE PRADO. pag. 8. col. 1. *versus finem, post hæc verba* - Dificultad del traducir - *adde* - Authorem esse eum libri -

Noticia *del recebimiento y entrada de la Reyna N. Señora Doña Maria Anna de Austria en la Corte de Madrid*, nonnusquam legimus -

F. LVDOVICVS A S. FRANCISCO. pag. 27. col. 1. *tertiâ ante finem ejus lineâ ibi* - anno 1586. in 4 - *subjunge ista* - Ad hunc authorem & opus respexit Lucas Vvadingus in Opusculo *De Hebraicæ linguæ origine, præstantia &c.* quod unâ cum Marii Calasii *Concordantiis sacrorum Bibliorum* editum fuit. *Ludovicus Lusitanus* (ait) *Minorita post publicam in Academia Salmantina Imperatoriarum & Pontificiarum legum interpretationem, & post Theologiæ professionem inter Minores, quinquagenarius & ultrà huic se adjunxit disciplinæ* (scilicet Hebraicæ linguæ studio) *ut ipse fatetur in prologo suarum Institutionum Hebraicarum, in qua tam doctus evasit, ut quædam sui ingenii & eruditionis in hoc argumento transmiserit ad posteros monumenta.* Hæc Vvadingus.

LVDOVICVS GOMEZIVS. pag. 28. col. 2. *in mentione* Decisionum Rotæ *post illa verba* - anno 1633. in 4 - *adde* - olim autem seorsim Parisiis 1546. Lugduni ac Venetiis 1624.

Pag. 29. col. 1. *post* lineam 6. *subjicienda hæc moneo* -

In Rub. & cap. Licet in tua diœcesi De Rerum permut. in 6.

Hujus meminit *Elenchus* omnium *authorum Iuris*.

Et post mentionem libri sui operis de Nobilitate, *& hæc verba* - quem direxi Domino meo Pampilonensi - *seorsim subjunge* - In collegio S. Clementis Hispanorum Bononiæ custodiuntur hæc ejus alia Iuridica -

Repertorium Decisionũ Rotæ Romanæ cum aliis Decisionibus noviter in Rota collectis ex emergentibus dubiis decisis.

De Contractibus & usuris.

Commentaria ad Tit. C. de Transactionibus usque ad Tit. C. de his quæ vi metusve causâ fiunt.

Comentaria in Clementinas, aliaque. In lucem emisit primus *Tractatum Reservationum Papalium ac Legatorum* Aenneæ de Falconibus, Romæ 1539. in 4.

F. LVDOVICVS GRANATENSIS. pag. 33. col. 2. *versus finem ibi* - Gallicum alius Rhotomagi 1611. in 12 - *adjunge* - Certè Guiliel-

lielmus Somerius Silvæ-ducensis Dominicanus ex libris potissimùm Ludovici nostri dedit - *Viridarium sive Thesaurnm precum*, uti refert Valerius Andreas in *Bibliotheca Belgica*.

Pag. 84. col. 1. lin. 81. *post illa* - Venetiis Georgium Angelieri 1601. in 4. *addenda hæc* - Latinum quoque hoc prodiit opus *De quatuor Novissimis* inscriptum unà cum Ioannis Carthenii Prioris Carmelitarum Bruxellensium, & Aegidii Topiarii de eadem re libris Antverpiæ typis Belleri 1588. ex Possevini *Apparatu*, cùm Valerius Andreas in *Bibliotheca Belgica* alterum retro annum assignet. Credimus nos Hispanum à Ludovico emanasse opusculum, quod alius in Latinum, alius in Italicum transtulerit.

F. LVDOVICVS DE MONTOIA. pag. 44. col. 1. lin. 50. *post illa verba* - insignisque Ecclesiastes - *adde seorsim* -

Obras *de los que aman à Dios*; novem Tractatibus: I. *Vna Meditacion breve de la Pasion de Nuestro Señor* (& hic Tractatus olim editus ab authore ipso in hanc aliorum collectionem conjectus fuit, qui inter B. Francisci Bogiæ opuscula huic viro sanctissimo adjudicatur) II. *Del Santissimo Sacramento*: III. *De la Vnion del Alma con Dios*: IV. *De la Santa Cruz*: V. *Del agradecimiento de los beneficios de Dios*: VI. *De Diezíseis obras de amor que hazen los que aman à Dios*: VII. *Exercicio quotidiano de amor*: VIII. *Estacion espiritual del Christiano*: IX. *Doctrina que el autor embiò à un amigo suio*. Olissipone apud Ioann. da Barreira 1565. in 8. *Cætera usque ad*- Plures ejus sermones - *quintâ ante finem lineâ delenda sunt*.

M

F. MARCVS ANTONIVS ALEGRE DE CASSANATE. pag. 67. col. 1. *in fine elogii lacunam ibi relictam sic impleas* - Denatus est Septembri mense MDCLVIII.

F. MARCVS DE GVADALAXARA & XAVIER. pag. 68. col. 2. *in fine elogii pro anno* MDCXXXI - *quem emortualem ei fecimus, corrige* - MDCXXX. die Ianuarii xv.

F. MARCVS SALMERON. pag. 70. *in fine post illa* - vidit extremum Matriti anno - *adde* - MDCLVIII. Ianuarii die xx.

MARCVS SERRA. pag. 70. col. 2. *post*- Magister ac professor - *adde* - Domum suam Valentiæ urbis rexit, & in provincia integra Aragoniæ Præfecti vices, Fidei Iudicibus à censura Theologica, edidit &c.

MARTINVS ALPHONSVS VIBALDVS. pag. 73. col. 1. *in fine elogii adde* - Antonius Possevinus adjudicavit minùs rectè Vibaldo librum *Zeli* contra Iudæos laudatum.

MARTINVS DE ASPILCVETA. p. 78. col. 1. lin. 17. *post hæc verba* - teste Possevino - *adjungenda hæc* - *Manuale de Confessori* unà cum quinque commentariis ejusdem authoris nostri *De Cambiis*, *De Vsuris*, *De Simonia*, *De Defensione proximi*, *De Furto notabili*, & quæstione quadam *de Irregularitate* ex interpretatione Italica Nicolai Guglinisi Minoritæ, non sine aliquali opera Francisci Tarvisini, aliàs Turco (cujus meminit Hieronymus Rubeus in *Hist. Raven.* lib. x. ad ann. 1564.) Carmelitæ, Venetiis prodiit apud Giolittum 1574.

MARTINVS CORTES. pag. 80. & 81. repetitus per erroem fuit typographi.

MARTINVS GONZALEZ. bis laudatus pag. 83. unus & idem author mihi videtur.

MARTINVS DE IBARRA. pag. 83. *post hæc verba in fine* - Gesneri Epitome - *addenda ista sunt* - aliàs Lugduni 1530. & apud Frelonium 1547.

Senex jam Græcas literas Compluti docuisse fertur, uti legimus apud Valer. Andream in *Catalogo*.

MARTINVS VASQVEZ SIRVELA. p. 90. *in fine elogii adde* - Præfatur eruditissimè, acutissimè, elegantissimè ad Thomæ Hurtadi Toletani Clerici Regularis Minoris *Resolutiones Orthodoxas morales de vero Martyrio Fidei*, ut ex ungue hoc leonem agnoscas.

MARTINVS DE LA VERA. pag. 91. col. 1. *in fine elogii adde* - De rebus mathematicis, cujus doctrinæ callens & curiosus non mediocriter fuisse dicitur, nonnullis monumentis atque artis instrumentis in Bibliotheca Escurialensi relictis.

MENASSES BEN ISRRAEL. pag. 102. lin. 4. *post illa* - literis omnibus ingenio - *adde sequentia* - singulari modestia & laudabili Scripturas Veteris Testamēti explicandi studio præditus; cui viri hujus temporis doctissimi, quantumvis eterodoxo, non dubitaverint, non secus atque olim Mosi Aegyptio, elogium nempe hoc tribuere, *illum inter Iudæos ineptire desiisse*: quæ ferè iisdem verbis ait Theophilus Spizelius in *Elevatione Relationis Montezinianæ*, cujus infra meminimus. Qui idem pag. 13. ejusdem libri Menassen vocat *Hebræorum ævi nostri doctissimum*, & Abarbinelis ductâ ex ejusdem familia uxore affinem.

In fine elogii post illa verba - cum notis suis marginalibus - *addenda hæc sunt* -

Edidit quoque hujus tituli librum - מקוה ישראל hoc est, *Spem. Israel*, quo adstruere conatus est *Relationem* cujusdam Antonii Montesini Lusitani Hebræi ex opp. *Villaflor* hujus regni oriundi, qui Amstelodamum veniens publicavit se in meridionali America reliquias Israëliticæ gentis invenisse, Sed futilibus argumentis innixum Hebræum hominem, quantumvis eruditum, & aliàs cordatum, validè refellit Theophilus Spizelius quidam scriptâ *Elevatione Relationis Montezinianæ De repertis in America Tribubus Israëliticis & discussione argumentorum pro Origine gentium Americanarum Israëlitica à Menasse ben Israel in* מקוה ישראל *seu Spe Israëlis conquisitorum*. Basileæ apud Joannem Koning 1661. in 8.

MICHAEL DE CERVANTES SAAVEDRA. pag. 155. col. 2. *quinque lineis ante elogii finem adjunge seorsim post illa* - Montoiam 1617. in 8.

Viage *del Parnaso en Tercetos*. in 16. *Et lin. sequenti post hæc verba* - y ocho entremeses. 1615. in 4. *adde* - Comœdias enim plures scripsit, quarum ipse meminit in prosaica adjunctione operis sui metrici *Viage del Parnaso* jam laudati, earum titulos referens, scilicet; *Los Tratos de Argel; La Numancia; La Gran Turquesca; La Batalla naval; La Gerusalem; La Amaranta, o, la del Maio; El Bosque amoroso; La unica y bizarra Arsinda; La Confusa*; quam quidem ultimò dictam superioribus omnibus & aliis sex, quas perfectas habere se ait cum Intermediis totidem, non obscurè præponit.

F. MICHAEL DE LA FUENTE. pag. 107. col. 1. lin. 26. *post hæc verba* - tabulario suo adservat - *dele sequentia* - Professus est in schola Toletanæ urbis &c. *usque ad*-inviolatam tueri: *cùm hæc munera non is, sed alius ejusdem nominis, ejus ex aliquo latere nepos, gesserit*.

MICHAEL DE LUNA. pag. 110. col. 1. *post illa in fine elogii* - Sebastianum Rene 1600. in 4. *adjunge ista* - Elevat fidem Lunę non obscuro de eo facto judicio ad Athanasium Kircherum virum ævo hoc nostro clarissimum et amicum nostrum scribens Thomas de Leon ejusdem cum eo Societatis Iesuitarum in collegio S. Pauli Granatensis urbis Professor olim Theologus eruditione multiplici omnis generis literarum optimis comparandus, cujus de re verba legere est in Oedipi Aegyptiaci volum. II. classe XI. pag. 486.

MICHAEL RIPOL DE ATIENÇA. pag. 115. col. 2. linea *elogii* 27. *pro* - *Lanuza* - *emenda* - Lanaja.

N

NICOLAUS DE PAX. pag. 112. col. 2. *post* - Majoricensis - *adjunge* - Patricius, ex primis Academiæ Complutensis Professoribus, Illustrissimo Ximenio ercctori admodum charus. Lullianæ civis sui doctrinæ magnus promotor, vitam scripsit &c. *& in fine elogii* - Hujus est metricum epitaphium (sic ille inscripsit) *pro sarcophago, quod apud S. Ildefonsum Compluti erigitur Reverendissimi atque Illustrissimi D. mei D. Fräcisci Ximenez de Cisneros S.R.E. tit. S. Balbinæ Presbyteri Cardinalis &c.* Quod legi potest in *Archivio Complutensi* fol. 65. appenso *Vitæ* ejusdem *Cardinalis Ximenii* à collegio S. Ildefonsi Complutensis formatæ, atque Panhormi editæ 1653. sive in editione opusculi *De Anima rationali* laudati Raimundi Lulli à nostro procurata, quæ D. Ioanni Rufo Theodolo Archiep. Constantinæ, nominéque Leonis X. Nuncio Apostolico in Hispania nuncupata, prodiit anno 1519.

P

S. F. PETRUS DE ALCANTARA. pag. 132. col. 2. *versus elogii finem, post hæc verba* - Coloniæ 1607 - *adjunge* - Vidimus & Italicam, sed adjunctis & loco suo mutatis quibusdam Angeli Minicucci Carmelitæ operâ, Romæ editam apud Guilielmum Faciottum 1600. in 12.

F. PETRUS DE CABRERA. pag. 140. col. 2. *in fine elogii addenda* - Ineditum reliquit inter alia insigne opus -

De Sacramento Eucharistiæ, quod asservari Cordubæ in monasterio Hieronymianorum, in quo huic ordini aggregatus fuit author, testimonio domesticorum credimus.

F. PETRUS DE LORCA, pag. 167. lin. 10. *ante finem pro illis* - In Primam Partem D. Thomæ - *lege* - In Tertiam partem D. Thomæ.

PETRUS LUDOVICUS. pag. 168. *ibi* Comment. in Primam partem - *corrige* - in Tertiam partem.

D. PETRUS DE LA MOTA SARMIENTO. pag. 176. col. 2. *in fine elogii adde* -

Libro *de sus sucesos*; sive de rebus suis.

Obras *en prosa y verso*. Item -

Las Bulas *de su orden de Alcantara*, ex Latino in vernaculum transtulit: quam interpretationem apud se habere ait D. Iosephus Pellizer, in Informatione, ut vocat, *De la Casa de los Sarmientos de Villamaior* f. 31.

F. PHI-

F. PHILIPPVS DE LA GANDARA. pag. 203. col. 2. lin. 21. *post illa* - de Villamaior pag. 5. *adde* - Quod opus jam foras emissum Matriti audio in 4. Idem publicavit librum-

De la *Casa de Calderon de la Barca*, anno 1661. Cujus rei testem habeo eumdem Pellizerium in Memoriali jam laudato *De la calidad y servicios de D. Fernando Ioseph de los Rios*. fol. 34. num. 10. in margine libri.

D. RAIMVNDVS DALMAV DE ROCABERTI. pag. 207. col. 1. *in fine elogii hæc addenda sunt post* - Idem, ut spero, scripsit - *deletis aut correctis quæ sequuntur ibi-* & quamvis subscripserit nomen suum Iosephus Torner Advocatus Catalanus -

Compendio *de las Grandezas y prerogativas soberanas de la antiquissima Casa de los Viscontes de Rocaberti por la gracia de Dios, Condes de Peralada, Barones y Marqueses de Anglesola*. Matriti 1651. folio.

T.

F. THOMAS DE HERRERA. pag. 245. col. 1. lin. 10. *post ea verba* - Gonzalez Davila- *adjunge*-Ex quibus proculdubio est-

El Tratado *de los Obispos de Avila*; qui est apud D. Iosephum Pellizer regiũ Historicum, uti refert ipse *en el Memorial de la calidad y servicios de D. Fernando Ioseph de los Rios &c.* fol. 13.

F. THOMAS DE SOVSA. pag. 252. col. 2. lin. 7. *post* genere prognatus - *adde* - ordinis S. Dominici, Sebastiani &c.

D. THOMAS TAMAIO DE VARGAS. pag. 254. col. 1. *in fine post illa*-authores ecclesiasticos - *adde* -

Tratado *de la Casa de Valenzuela*. 1651

Memorial *de los Henriquez Señores de Villalva* - Meminit hujus D. Iosephus Pellizer in *Memoriali* - *De la calidad y servicios de D. Fernando Ioseph de los Rios*. fol. 47. n. 16.

F. THOMAS DE VALLGORNERA. pag. 255. col. 1. *post illa* - ordinis S. Dominici - *adjungas* - apud Barcinonenses ad S. Catharinæ Martyris in eum admissus, Dertusense collegiũ, quod olim incoluerat studiis vacans, Rector administravit, domus alias quoque rexit, & quidquid Dominicanorum est in principatu Cataloniæ Vicarius generalis. S. Theologiæ Magister &c.

V

VINCENTIVS MARINER. pag. 264. col. 1. *in fine elogii hæc addenda sunt quæ sequuntur* - Lupi Felicis à Vega encomium Marinerio dictum in *Lauru Appollinis* annectere hic lubet è fine sylvæ VII. ad Mançanarem Matriti fluvium:

Y de Vicente Mariner laurea
La sacra frente, pues à honrrar te vino
Con el verso dulcissimo Latino,
Por que inmortal en tus riberas sea:
Y provocando el Dorico Lyceo,
Las Musas Griegas le daran trofeo.
Honrre la tierra estraña
A quien nunca premiò su madre España.

F. VINCENTIVS DE TORREGROSSA. pag. 265. col. 2. *quæ sequuntur statim, ita corriges* - Valentinus, Hispalim venit cum conjuge, ex qua liberos procreavit. Eâ autem decedente, Carmelitarum nudipedum in cœnobio loci *Almodovar del campo* Tolet. diœc. vota dixit, ex quo sodalitio ad veteris observantiæ familiam transiit, Hispalique diem suum obiit, uti scribit Franciscus à S. Maria in *Historia Reformationis Carmel.* lib. VIII. cap. LVIII. Quo eodem authore scripsisse dicitur -

De Rebus spiritualibus diversa opera quatuor voluminibus. Ægidius autem Gõzalez Davila in *Theatro Hispalens. Ecclesiæ*, dum Scriptores Hispalenses laudat, & in his Vincentium, tria tantùm volumina agnovit.

Hæc scilicet pro his quæ in Bibliotheca edidimus, subroganda sunt in Vincentio *hoc* Torregrossa.

APPENDICVLA PRIORIS HVIVS APPENDICIS.

F. ALPHONSVS BOHORQVES. pag. 10. vol. 1. *post*- Bæticus- *adjunge*- Vtrariensis.

D. ALPHONSVS DE CEPEDA. pag. 13. volum. 1. col. 2. *in fine elogii subjunge*- Item edidit-

Arbol *de la ciencia del Ilustrissimo Maestro Raimundo Lullo nuevamente traducido y explicado*. Ibidem apud Franciscum Foppens eodem anno 1664. in fol.

Magistrum campi (sic loqui opus est, ut intelligamur) generalem hic se author vocat.

DIDACVS PANTOJA. pag. 236. vol. 1. col. 2. lin. elogii 10. *post hæc verba* - anno 1607. in 8. *adde* - & Gallicè eodem anno in 12.

D. GASPAR IVAÑEZ DE SEGOVIA. In hoc *Appendice* pag. 295. col. 1. lin. 11. *post hæc verba* - ficulneis assultibus - *adjunge*- quod in duas partes divisum gemere jam cœpit sub Cæsaraugustano quodam prelo. Operis titulus -

Disertaciones *Eclesiasticas por el honor de los antiguos Tutelares contra las ficciones modernas*; in folio.

LVDOVICVS DE TENA. pag. 52. voluminis 2. col. 2. *in fine elogii*, *sed ante operum mentionem*, *post hæc verba* - regiâ destinatione admissus - *sequentia sic corrige* - à die III. Augusti MDCXVI. *error enim admissus fuit in anno & in mense*. *In fine autem corrige pro his*, *quæ denotant obitus diem* - Denatus est XXVI. Sept. MDCXXII. jacetque in Cappella Deip. Virginis *de la Cinta*, ut vocant, in eadem Dertusensi Ecclesia sub hac inscriptione,

Hìc nostra ætatis, ventura & gloria, Tenæ
Præsulis ossa cubant, *spiritus astra colit*.

Vti scribit Franciscus Martorell & Luna lib. II. *Hist. Dertusanæ urbis* cap. IV.

RODERICVS MENDEZ SILVA. pag. 217. volum. 2. col. 1. lin. 3. *in fine elogii adjunge*- Nam & laudatum video ejus opus -

De las *Casas Solariegas de España*; M.S. ut suspicor, ad hoc usque tempus.

IN ANONYMORVM NOTITIA.

ANONYMVS vertit in linguam vernaculam. &c. pag. 272. col. 2. *adjunge* - quod idem opus judico cum paulò ante laudato, *Horas del relox del santissimo Angel de la guarda*.

APPENDIX ALTERA AD BIBLIOTHECAM HISPANAM

EORUM SCILICET SCRIPTORUM QUI DE NOVO ADIICIUNTUR.

A

ABRAHAM FERRAR, Lusitanus, Medicus, sectâ Hebræus, scripsisse dicitur Portugalliæ sermone -

De Preceptis legis: uti legimus in *Catalogo* quodam *librorũ Hispanè ab Hebræis conscriptorum*, quem libris suis *De Resurrectione mortuorum* è regione principii edi curavit Menases ben Israël ejusdem sectæ homo in Batavis degens.

ABRAHAM NEHEMIAS, Lusitanus, ejusdem Hebraicæ superstitionis reus, Medicus Doctor, edidit, laudante Ioanne Antonide Vanderlinden in libro *De Scriptis Medicis* -

Methodum medendi universalem per sanguinis missionem & purgationem; libris duobus. Accessit -

De Tempore aquæ frigidæ in febribus ardentibus ad satietatem exhibendæ, liber singularis. Venetiis apud Bernardum Bassam 1591. in 4. & apud Societatem Venetam 1604. in 4.

ABRAHAM, vulgò SABA nuncupatus, Hebræus Hispanus, floruisse refertur circa annum MDX. scripsisséque librum -

צרור המור *Tseror hammor*, *Fasciculus myrrhæ*, nuncupatum; qui brevis, sed celeber est legis Mosaicæ commentarius, Venetiis editus apud Georg. Caballi typis elegantibus Bombergii anno supputationis minoris 327. in fol. hoc est, Christi 1567. Laudant Plantavitius Lodovensis Episc. in *Bibliotheca Rabbinica* cod.605. & Hottingerus in *Bibliotheca Orientali* cap. I. classe I. pag.4.

ABRAHAM ZACUTH, Hebræus, inclytæ apud suos famæ sub Catholicis Regibus Ferdinando & Elisabetha, Salmantinus fuit patriâ, cujus urbis nomine eum appellant Petrus Siruelus in fine proœmii *Cursus quatuor Mathematicarum artium* & Petrus Cunæus *De Rep. Hebræorum* cap. XXVIII. inscribitúrque ipse in proprio libro *Almanach* nuncupato, cujus infrà meminimus. Falsò ergo Toletanum vocat Hieronymus Romanus de la Higuera Iesuita lib. III. cap. VII. *Historiæ Toletanæ* adhuc ineditæ. Comperta res est in Lusitania eum vixisse sub Emmanuele Rege, cujus Astrologus audit. Forte ejectus è Castellæ regnis in generali dicto Iudæis exilio in Portugalliæ gremium cum aliis se contulit: quod his concessum fuisse tum alii, tum ipse Salomon filius Virgæ in sua *Historia Iudaicæ gentis*, quam *Scebeth Iudæ* sive *Virgam Iudæ* inscripsit, disertè refert pag.333. sectione 59. editionis Latinæ, quam publicavit Georgius Gentius ex Hebręo interpres. Celeberrimus hic & Historicus inter suæ sectæ homines atq; omnes illos qui Hebræis literis delectantur, ob perductam rerum Iudaicarum seriem ab initio mundi ad suam usque ætatem in libro -

יוחסין *Iuchasin*; hoc est, *Liber Prosapiarum*. Complectitur hic historiam sacram & Iudaicam ab initio mundi usque ad annum 5260. qui fuit Christi 1500. Fuit primùm excusus Constantinopoli studio & diligentiâ Samuelis Schullani, cujus in hoc libro frequens fit mentio; deinde Cracoviæ in

in 4. anno 5340. (hic est Christi 1580.) Stephano Poloniæ Rege imperante, ut ait Ioannes Plantavitius Lodovensis Episcopus in *Bibliotheca* sua *Rabbinica* cod. CCXXIV. Sed paulò aliter David Gans in *Chronologia sacro-prophana* quam scribebat versus finem superioris sæculi, unde huc verba hæc transtulimus ex Latina Gulielmi Henrici Vorstii versione & Lugduno-Batava anni 1544. editione: *Rabbi Abraham Zacuth author libri Iuchasin videtur composuisse librum suum circa annum 262.* (scilicet millenarii sexti, sive 5262) *scribit enim pag. 38. libri sui à tempore Syntagmatis Almegisti usque ad tempus suum esse 1370. annos: Liber autem Almegisti compositus est anno 3892. Itaque si jungas 1370. annos cum anno 3892. tum resultabit 5262.* Hæc ille ad hunc annum sive pag. 150.

Tribuitur quoque ei à Plantavitio alius liber dictus -

מתוק לנפש *Matok Lanniephesc.* hoc est *Dulcis animæ*, titulo ex Proverb. XVI. 24. de quo ille codice CCCCXXXV. *Libellus* (ait) *Cabalisticus est, tria dumtaxat capita complectens;* I. *De Anima, ejúsque statu statim atque egreditur è corpore, ubi de judicio Dei privato agitur; quo paradisi gloriæ aut gehennæ flammis destinatur;* II. *est de Sæculo futuro;* III. *De Resurrectione mortuorum, & de secunda animarum cum propriis corporibus unione.* Excusúmque ait Venetiis fuisse in 8. apud Ioannem de Gara anno supputationis min. 367. hoc est, 1607.

Nec minùs celebris famâ est liber Zacuthi alius -

Almanach perpetuum Solis, inscriptus, affixâ hâc notâ - *Fœliciter incipit anno Domini MCCCCLXXIII. inclusivè factum à R. Abraham Zacut Salmanticensi*; quam apposuisse videtur Alphonsus Hispalensis de Corduba, qui edidit cum additionibus. *Tabulæ Zacuti* anno 1496. in 4. typis mandatæ sunt alicubi: quod opus idem cum *Almanach* existimo.

F. ADRIANVS DE ALESIO, Dominicanus, provinciæ S. Ioannis Baptistæ in Peruano regno, quò venit cũ Matthæo parente artis pictoriæ peritissimo, qui giganteam & pulcherrimam S. Christophori Martyris imaginem in Metropolitano templo Hispalensi juxta portam, quæ ab eo appellatur, penicillo duxit. Poëta ipse parum cultus dedit in publicum -

Vida de Santo Thomas de Aquino, en quintillas. Matriti in 4.

F. AEGIDIVS, Hispanus, ordinis Minorum à Luca Vvaddingo laudatur inter hujus familiæ Scriptores eò quòd scripserit (quo sæculo non dicit)

Sermones Sanctorum; quorum initium est- *Philosophia est divinarum rerũ speculatio.*

D. AEGIDIVS RAMIREZ DE ARELLANO, claro sanguine, nec minùs clarâ virtute regius Consiliarius, Eques ordinis S. Iacobi, Salmanticæ in Conchensi, ut appellant, collegio sodalis, atque in gymnasio isto amplissimo post alios professionis gradus legum primarius Antecessor, Pincianus inde, ac tandem supremi Senatus Castellæ & Cameræ, simúlque Concilii Sanctæ Inquisitionis rerum Fidei Pater. Insignis fuit rerum antiquarum, in primis Hispanarum, investigator, qui penes se innumera veteris ævi instrumenta ex tabulariis ære suo excripta curiosissimè asservabat; nec minùs liberaliter cum studii hujus sectatoribus communicabat. Apponam Hispana Aegidii Gonzalez Davila, qui hominem bene notum habuit, verba ex lib. III. *Histor. Salmantinæ urbis* cap. XX. *A quien debe mucho España por ser el que con mas veras a tratado de que se forme Historia, qual merece el valor desta nacion y reynos, favoreciendo y alentando con muchas curiosidades à los que emprenden y siguen tal empresa. Debele Salamanca no poco, pues fue el que despertò este motivo de dar memoria à sus antiguedades y grandezas.* Hæc ille, qui & iterum laudat nostrum in *Theatro Burgensis Ecclesiæ* privilegio quodam adducto, quod ab eo habuerat. Scripsit, eodem Davilâ teste,

Ad Tit. D. De Privilegiis creditorum.

Ex quo tamen vulgò laudatur, id est -

El Memorial *de la Grandeza del Cõde de Aguilàr Señor de los Cameros.*

AEGIDIVS VINCENTIVS, vulgari nomenclaturâ GIL VICENTE, censebatur tempore suo theatri actionibus; plures quippe fecit comœdias, quæ seorsim simúlque typis editæ sunt, sed prosaicas. Inter has *El Amadìs* prodiit Olissipone ex officina Vincentii Alvarez 1586. deinde ex Dominici à Fonseca - 1612.

ALEXANDER VI. Pont. Max. vide in Bibliotheca D. RODERICVS DE BORJA, lit. R.

F. ALEXIVS GARCIA, Dominicanus, edidit in Novæ Hispaniæ provincia Prædicatorum, authore mihi Augustino Davilâ Padillâ in *Historia* hujus *provinciæ* -

Calendario perpetuo. Matriti.

F. ALEXIVS LOPEZ, Lusitanus, ut suspicor, ordinis Minorum Capuccinorum, edidit.

Relationem Promontorii Septentrionalis, Rhotomagi 1535. editam; si credimus Benedicto Polocci de Scandriglia Capuccino Romanæ domus Guardiano in *Fructibus Seraphicis* Italiæ idiomate scriptis, qui Romæ nuper prodierunt.

F. AL-

F. ALPHONSVS BRIZEÑO, Americanus, Chilensis, Limæ Theologiam docuit, ac Romam venit procurator causæ canonizationis vener. servi Dei Fr. Francisci Solano Peruanorum Apostoli, atque in hac urbe anno MDCXXXIX. comitii ordinis sui generalibus interfuit, vir quidem doctissimus ex Lucæ Vvadingi censione, quem *Ildefonsum* vocavit, atque in I. litera non inter *Alphonsos* laudavit. Episcopus tandem Nicaraguæ provinciæ & urbis XIV. Novembris MDCXLIV. renunciatus est. Vnde ad alteram Venezuelæ provinciæ, sive *de Caracas*, fuit translatus. In publicum emisit-

Celebriorum Controversiarum in primum Sententiarum Scoti tomos duos admixtis potissimis dissertationibus Metaphysicis. Matriti ex typographia regia 1638. in folio.

Obiit diem suum in oppido S. Iacobi *de Leon* sede sua ante duos aut tres annos.

ALPHONSVS DE CARMONA, natus in oppido Marchionali *Priego* diœcesis Cordubensis, & IOANNES COLES Zafrensis, scripserunt-

Relacion *del descubrimiento y conquista de la Florida*. Videri potest Garsias Laso de la Vega Inca in procemio *Historiæ* hujus provinciæ Hispano sermone scriptæ.

ALPHONSVS DE GRIJALVA, natus in oppido quodam Vallis *de Vidriales*, ut alicubi lego, Burgensis Ecclesiæ Canonicus, scripsisse dicitur-

Vida *del Venerable Varon Nuño Alvarez Osorio Chantre y Canonigo de Cuenca*.

Id scio ex relatione ad me missa ex collegio S. Clementis Hispanorum Bononiensis urbis, in quo sodalis fuit vir iste venerabilis.

F. ALPHONSVS GVERREIRO, Lusitanus, Trinitariorum sodalis, Olisiponensis cœnobii S. Christophori Præfectus, vernaculo scripsit sermone-

Chronica *da Orden da Santissima Trindade da provincia de Portugal*. Laudatur hæc Historia à Georgio Cardoso in *Agiologio Lusitano* die XII. Maji lit. f. & XXIII. lit. c. & XXVII. lit. d.

ALPHONSVS FERNANDEZ, Presbyter Hispalensis, Protonotarius Apostolicus, cum nuncupatione ad D. Bernardinum de Carvajal S.R.E. Cardinalem edidit-

Historia Parthenopea; sive de rebus gestis Gundisalvi Fernandez de Corduba Magni Ducis appellati. Romæ apud Stephanum Guillen de Lorena 1516. fol. versibus nempe apud nos olim vulgaribus, passimque *de arte maior* appellatis. Initium operis- *El Rey que a su mesa à comer combidara - Al muy sabio Vlises del mar destroçado.*

Immortuus fuisse videtur author curæ edendi hoc opus, quod pone sequuntur alia Cardinali laudato fidem obstrinxit, nempe- *Vita Christi: Doce libros de la Esperanza: Doce libros de la Iusticia: Ocho libros de educatione Principis: Siete Triumfos de las siete Virtudes* (ad exemplar antiqui Prudentii forsan) atque alia. Aloysius quidam de Gibraleon clericus Neapolitanus Historiæ hujus publicationi adjutrices porrexit manus, ad quem directum Breve, ut vocant, Leonis X. Papæ cum titulo scriptoris sui & familiaris indulget ei, ut prelo subjicere possit librum, quod penes se habet, in laudem Magni Ducis. Extátque nota quædam (hujus, ut credimus) excusantis verborum quorumdam Italicæ linguæ in eo libro usurpationem authori familiaris factæ propter longam in Italia ejus peregrinationem.

D. ALPHONSVS MARAÑON DE ESPINOSA, Archidiaconus *de Tineo* in Ovetensi Ecclesia, in schedis reliquit-

Memorias *del Principado de Asturias*. Cujus operis meminit D. Iosephus Pellizer Archicronographus regius in Memoriali *Por Don Fernando de los Rios y Argote Señor de Miranda* fol. 5. Hunc tamen in opere alio nuncupato- *Iustificacion de la Grandeza de primera classe del Conde de Miranda* §. XXII. num. 26. Petrum appellat; scripsisséque ait *de rebus gestis Didaci Melendez de Valdes*, qui sub Rege Petro Castellæ *Fortis* cognomine appellabatur, portionem, ut suspicor, hujus operis significare volens.

ALPHONSVS MARTIN QVIRANTE, scripsit-

Relacion *de las Islas Molucas, y las demas en que ay drogas de especeria, clavo, nuez moscada, pimienta y otras cosas, que se llevan à España, Olanda, Ingalaterra y Francia, con todas las fuerzas y fatorias, que el Rey nuestro señor y Olandeses tienen, con declaracion de la artilleria, Infanteria y guarnicion que ay en cada una, y naturales que la habitan y sus calidades*. Directa fuit ad Philippum III. Regem nostrum anno MDCXIX. Manuscripta erat penes Laurentium Coccum amicum nostrum, rerum Indicarum curiosissimum, dum in vivis ageret, Matriti.

F. ALPHONSVS MICHAEL, Zamorensis, ordinis Prædicatorum in regio Deip. Virginis *de Trianos* cœnobio ad eum receptus, S. Theol. Magister, primariúsque ejusdem disciplinæ professor Complutensis, ac in collegio S. Thomæ hujus nobilissimi gymnasii studiorum Præfectus, Apostolicis Fidei Iudicibus à censione Theologica, vir verè religiosus, doctrinæque præstantis, edidit.

Super Primam Partem S. Thomæ, volumen, in eodem collegio typis cōmissū.

F. AL-

F. ALPHONSUS PASTOR, Valentinus, ex oppido *Aiora*, ex reformatis Minoribus prov. S. Ioannis Baptistæ, scripsit -

Soledades *del Amor divino*. Valentiæ apud heredes Chrysostomi Garriz 1665

F. ALPHONSUS DE VILLALPANDO, Dominicanus Ilerdensis domus, quam deinde cum Cæsaraugustana S. Ildephonsi commutavit, cœnobio isti perpetuus Rector datus, Aragoniæ etiam provinciæ præfuit S. Theol. Magister, scripsítque -

Artium Cursum.

D. ALPHONSUS DE ZARATE & DE LA HOZ, dum Matriti commoraretur, scripta à se *Varia carmina* sermone vernaculo emisit in lucem ibidem.

ALVARUS SEMMEDO, Lusitanus, presbyter Societatis Iesu, author est ejus operis, quod tamen à se reformatum, ordinéque historico atque stylo perductum edidit Emmanuel Faria de Sousa hujus nūcupationis -

Imperio *de la China y cultura Evangeica en el por los Religiosos de la Compañia de Iesus*. Matriti apud Ioannem Sanchez 1642. in 4. Lusitanicâ linguâ, ut credimus, primùm id opus fuit ab authore formatum, unde in Castellanam transmigravit. Tandem Italicum prodiit - *Relatione della Monarchia della Cina*, inscriptum Romæ apud Hermannum Schens 1643. in 4.

F. AMBROSIUS ROCA DE LA SERNA, patriâ Valentinus, ordinis Carmelitarum, Artium ac Theologiæ Doctor ejusdem gymnasii, ibidémque Philosophiæ & apud sodales Theologiæ Professor, egregius idem salutis animarum tam in confessionibus quàm in concionibus & consultationibus promotor, Provinciam ordinis Bæticam visitavit, comitiisque anni MDCxlII. provincialibus præfuit. Scripsit sub nomine *Gerardi à Iesu Maria*, librum sic inscriptum -

Luz *del Alma*. Valentiæ apud Ioann. Bapt. Marzal 1634. in 24. & aliàs usque ad ann. 1644. deinde inscripto authoris nomine ibidem apud Ioann. Laurentium Cabrera 1657. & Matriti 1665. in 8. apud Andream Garzia de la Iglesia cum *Additionibus* F. Emmanuelis à Zurita ejusdē ordinis. Itē -

Bosquejo *de la Vida de San Andres Corsino Carmelita y Obispo de Fiesoli*. Valentiæ apud Ioann. Bapt. Marzal 1630. in 8.

Obiit diem suum xxix. Maji MDCXLIX. ætatis suæ lII. cum Valentinæ suæ gentis nomine publicam apud Philippum IV. legationem gereret Matriti.

F. ANASTASIUS VIVES DE ROCAMORA, Valentinus gente, patriâ Oriolensis, Carmelita, S. Theologiæ Magister, & inter sodales Professor, postquam Oriolæ atque Valentiæ rexisset domesticos, provinciæ totius Aragoniæ impositus fuit anno MDCLIII. Nunc Segobricensis Episcopus anno MDCLXI. die xxx. Maji creatus, elucubravit à se celebratam xvII. Maji MDCLXVI.

Synodum *diœcesanam Segobricensem*: quę prodiit Valentiæ 1669. in 4. valdéque à viris doctis probatur, quam præcedit *Epistola* ejusdem *pastoralis* benè docta.

F. ANDREAS BALAGUER, ordinis Prædicatorum Valentinæ domus, Albarracinensis primùm, hinc Oriolensis Antistes, subditis suis formavit -

Constitutiones *synodales*: quarum meminit Vincentius Blasco parte prima *Historiæ Aragonensis* lib. v. cap. xxIv. in fine, qui & eidē Andreæ attribuit, fortè unà cum constitutionibus vul_o communicatum,

Vn *Catalogo de los Obispos de Albarracin*.

F. ANDREAS DE GUADALUPE, Franciscanus excalceatus, scripsit -

Historia *de la Provincia de los Angeles*; ejusdem ordinis in Hispania Bætica -

F. ANDREAS DE LA MONEDA, Burgensis monasterii S. Ioannis Benedictinorum ejus urbis sodalis, post alias Hiraciensi nunc Abbatiali dignitate, quæ in regno Navarræ est, ornatus; scripsit -

Metaphysicam, quatuor tomis; ut à domesticis Romæ accepimus.

D. ANTONIUS DE AGRAS, Panhormi nobilibus editus parentibus D. Alphonso de Agràs Albacetano Senatore regio in supremo Italicarum rerum Concilio & in Siciliæ regno patrimonij, ut vocant, Præside, & Dom. Angela Spuig Sicula, Abbas ipse S. Salvatoris de Placa, Iurisconsultus & bonarum omnium artium amator, Latinè tam carmine quam prosâ disertus, duobus Clementibus IX. ac X. summis Pontificibus honorarius à cubiculo. Propediem in lucem emittet -

De Donativo voluntario politico Diatriben, Romæ typis Fabii de Falco in 4. Cujus alteram editionem notis ornabit.

Parat quoque editioni aut perfecta aut affecta.

Panvini Epitomen Pontificum Romanorum & S.R.E. Cardin. auctam notisque illustratam. in fol.

Musæum Siculum, sive de veteribus Siciliæ Scriptoribus. in 4.

Siciliam Normannam, Suevam & Aragonensem in tres tomos distinctam, varios continentem authores de rebus Siculis antiquos, partim antea editos, partim nunc primùm edendos; in fol.

De

De Pambasilia & Basiliis, sive de de summa & amplissima Principum potestate, ac de regalibus. fol.

De Privilegiis Ecclesiæ viduæ tum principis, tum inferiorum; in 4.

Politicum Historicum, seu methodum legendi Historias ad Politicam componendam.

D. ANTONIVS DE AGVIAR & ACVÑA, Matritensis, Roderici regii Concilii Castellæ Senatoris filius, Emmanuelis germanus frater loco suo à nobis in hac Appendice laudandi, scripsit eleganter fabulosum opus-

Roselauro *y Francelisa*, inscriptum, quod apud D. Ioannem de Aguiar utriusque fratrem S. Iacobi Equitem asservatur Matriti.

F. ANTONIVS AVGVSTINVS, Aragonensis, ultima Augustinorum domûs, quæ Antonium Augustinum Præsulem Tarraconensem & alios famâ claros viros in lucem protulit, mascula propago, post matrimonium in spem successionis frustra semel cõtractum, dum secundas cogitat nuptias ad religiosum statum à Deo vocatus in S. Engratiæ Cæsaraugustano cœnobio Hieronymianorum se instituto addixit; meruitque aliquando ob studium pietatis sacræque doctrinæ in sacris concionibus vulgo probatum Philippi IV. Regis cooptari Ecclesiastes, ac post triennium, die scilicet VII. Iulii MDCLXV. Albarracinensis in Aragoniæ regno suo creari Episcopus. Edidit-

Epitome *de la Vida, virtudes, trabajos, extasis y revelaciones del V. P. Fr. Domingo de Iesus Maria, en el siglo Ruzola, General de la sagrada Religion de los Carmelitas descalzos*; ferè ex Ioannis Caramvelis *Dominico*, sive ejusdem argumenti opere, Cæsaraugustæ apud Ioannem de Ybar 1669. in 4.

Carta *Pastoral, o sumario de la vida del Ven. Sacerdote Iuan Bautista Beltran Cura de la villa de Alcora en el reyno de Valencia*; scilicet ex justo opere Ioannis Baptistæ de Sorribas Carmelitæ. Gerundę 1665.

Idea *de la Constancia Christiaua*; scilicet vitam S. Eustachii Martyris ex Italico nescio cujus conversam eleganter. Agebat hoc anno MDCLXX. ætatis annum LIII. cùm ad æternam vitam Iunio aut Majo mensibus vocatus fuit.

F. ANTONIVS DE CASTANEDA, Pinciæ natus, atque in ea urbe Dominicanis sodalibus aggregatus, scripsisse dicitur-

Sermones varios, unico volumine.

D. ANTONIVS CASTELLANOS, author esse refertur Historię de rebus gestis D. Alvari de Luna. Prodiit hæc-

Chronica *del Condestable D. Alvar de Luna*, inscripta, Mediolani in folio.

Quæ quidem, si stylum consideramus, quo scripta est, majorem antiquitatem præ se fert, quàm ea est, cujus temporis scriptores nunc laudamus. Inter Anonymos hunc etiam reperiet lector.

F. ANTONIVS CORREA, Lusitanus, ex Trinitariorum, quos vocant, religiosa familia, laudatur eò quòd scripserit-

Fama *postuma do Venerabel Padre Fr. Antonio da Conceição*. Meminit Georgius Cardosus in *Agiologio Lusitano* die v. Maji lit.n. & die XI. lit.c.

D. ANTONIVS COSTA, Aragonensis, Toparcha *de Corbinos, Ballester* & *Pallarols*, eleganti brevitate multa ex rerum usu collecta præcepta complexus scripsit-

Vida *de Numa Pompilio segundo Rey de los Romanos escrita por el texto de Plutarco, y ponderada con discursos*, Cæsaraug. apud heredes Petri de Lanaja 1667. in 8.

F. ANTONIVS FREIRE, Lusitanus, absque eo quòd cujusnam fuerit familiæ religiosę alumnus annotet, à Georgio Cardoso *Agiologii Lusitani* authore laudatur ex opere quodam sic inscripto-

Primor *e honrra da vida soldadesca no estado da India*.

ANTONIVS GONZALEZ DE ROSENDE, Pincianus, è regularibus Clericis, qui Minores dicuntur, Professor Theologiæ Complutensis, inter domesticos Præfectus provinciæ Hispaniæ, & Assistens, ut vocant, generalis, regius Ecclesiastes & Consultor seu Qualificator Theologus apud Patres supremi negotiorum Fidei Senatus. Scripsit eleganter-

Vida *y virtudes del Ilustrissimo y Excelentissimo Señor Don Iuan de Palafox y Mendoza Obispo de Osma*. Matritij apud Iulianum de Paredes 1666. in folio.

Idem, ut credimus, vertit in vernaculam ex Italica lingua-

El Tarquinio *del Marques Virgilio Malvezzi*. Matriti 1634.

ANTONIVS HENRRIQVEZ GOMEZ, Lusitanus, inter Gallos degens, atque ordinis S. Michaëlis Equitem, Consiliarium & Oeconomum regium ordinariũ se appellans scripsit versibus non inelegantibus-

La Culpa *del primer peregrino; à la Serenissima Princesa Madama Margarita de Lorena Duquesa de Orleans*. Rhotomagi apud Laurentium Maurry 1644. in 4.

Prosâ verò oratione-

Luis *dado de Dios à Luis y Anna; y Samuel dado de Dios à Elcana y Anna*: ad Ludovi-

dovicum XIII. Regem. Parisiis apud Renatum Baudry 1645. in 4.

Politica Angelica, *primera parte dividida en cinco dialogos*. Rhotomagi 1647. in 4. apud Laur. Maurry.

Idem videtur author ejus operis, quod Academias *morales de las Musas*, inscriptum prodiit Matriti ex officina Iosephi Fernandez de Buendia 1660. in 4. Continet varia *Carmina* & *Comœdias* IV, nempe; *A lo que obliga el honor*: *La prudente Abigail*: *Contra el amor no ay engaños*: *Amor con vista y cordura*

D. ANTONIVS IOANNES DE CENTELLAS, Valentiæ natus ex nobilissima Scintillarum familia, Eques militiæ Calatravensis, post administratos in patriæ urbis curia Senatoris ac Regentis, ut vocant Magistratus, Neapolim jussus fuit venire ad gerendam regiæ Cameræ Præfecturam, quam propriâ hujus regni appellatione *Lugarteniente de la Regia Camara de la Sumaria* nuncupant: quæ ab anno MDCLXII. unà cum Consiliarii Collateralis, (ita vocant) munere, quibus adjunctus ante non multum tempus fuit Marchionis *de Centellas* titulus, multóque magis propriæ virtutes integerrimum virum, doctrinâ & dignitate atque his honoribus laudabiliter gestis clarum, quo tempore hæc scribimus, ornant, illustrántque. Pro Magistratus sui prærogativis edidit ante aliquot annos.

Defensa *Iuridica en la possession calificada de la præcedencia del Regente D. Antonio Iuan de Centellas opugnada del Regente Don Francisco Ortiz*. Itémque.

Disceptacion *Legal-historica del Regente D. Antonio Iuan de Centellas* &c. *con el Regente Donato Antonio de Marinis sobre la precedencia en el Colateral y en todos los actos*.

F. ANTONIVS DE LVQVE, Americanus Panamensis, ordinem Prædicatorum ingressus est in prov. S. Ioannis Baptistæ Peruana, sacræque Theologiæ Magister jam creatus edidit.

Apologia *ò defensorio del Rosario à coros*. Hispali. Reliquisse in schedis dicitur *In Metaphysicam* & nescio quid *in S. Thomam*.

F. ANTONIVS A MARTYRIBVS, vulgò DE LOS MARTYRES, ordinis Minorum reformatorum provinciæ S. Iosephi, atque in ea concionator &, ut sonat munus domesticum, Pater, scripsit.

Vida *y obras maravillosas de la Virgen y Esposa de Iesu Christo Agueda de la Cruz Beata del orden de Santo Domingo*: Ad Sereniss. Ferdinandum Hispaniarum Infantem Toletanum Archipræsulem. Matriti apud Didacum Flamenco 1622. in 4.

Authorem hunc & opus, cùm notavimus in *Bibliotheca*, nondum videramus. Quare hic replicandus fuit locupletiore cum notitia.

F. ANTONIVS A MATRE DEI, diversus quidem ab eo, cujus in *Bibliotheca* meminimus, eiusdem tamen Carmelitarum reformatorum instituti, Pincianus natalibus, olim in Salmantino S. Eliæ collegio Theologiæ Professor, Abulensis hinc cœnobii Præfectus, nec non Visitator & Vicarius generalis familiæ Indiarum incolæ, cùm inde reversus Salmantinum collegium regeret, prelo subjecit.

Præludia Isagogica ad sacrorum Bibliorum intelligentiam, in quibus de essentia & existentia S. Scripturæ, de libris protocanonicis, & deuterocanonicis, déque eorum authoribus secundariis, de linguis, quibus scripti, & in quas translati, & de cujusque translationis authore & authoritate agitur. Accessit.

Tractatus *appendix de notitia & usu eruditionis profanæ, ubi stabilitur ex Scriptura & Patribus talem notitiam & usum licitum esse ac decentem*. Lugduni sumptibus Laurentii Anisson 1669. in folio.

De Concionatoria *arte* editurum se aliquid promittit.

D. ANTONIVS ORTIZ DE ZVÑIGA, Bellalcazarensis in provincia Estremadura, nobili loco natus, edidit.

De Metu mortis, librum. Matriti 1656. in 8.

ANTONIVS DE LA PARRA & ARTIAGA, Villarobledanus, Clericus regularis ex Minorum, ut vocant, instituto, magno cum plausu in collegiis familiæ suæ Complutensi & Salmantino sacræ scientiæ Professor fuit; Matritensis domus S. Philippi Nerii Præfectus; Visitatorísque & Assistentis provincialis muneribus functus est. Edidit ex prælectionibus Salmantinis hucusque, quod sciam.

De Sacramentis in genere & in specie. Matriti 1668. in 8.

De Incarnatione divini Verbi & consequentibus ipsam. Ibidem eodem anno fol.

F. ANTONIVS DE SPIRITV SANCTO, Lusitanus ex opp. *Montemòr ò velho*, Carmelita nudipes, Theologiæ morum Lector primarius inter sodales, ac suæ provinciæ Portugalliæ generalis Diffinitor, scripsit.

Directorium Confessariorum; duabus partibus, quæ sunt *de Sacramentis & Censuris in specie & in genere*. Lugd. sumpt. Ioann. Anton. Huguetan & Gulielmi Barbier 1668. folio.

AVGVSTINVS DE QVIROS, Bæticus, Iliturgitanus (*Anduxar* urbem idiotismus noster appellat) nobili genere ortus, Societatis Iesu Sacerdos, humanis ac sacris literis apprimè instructus, Græcè sciens Hebraicéque; post Grammaticæ præcepta domi per quadriennium tradita, atque inde humanitatis studii professionem, sacris libris explicandis XI. totos annos impendit. Beatiano semel, Granatensi autem collegio bis, tertiæ quoque (ita Alegambius ait, nisi in errore cubat) domui probationis præfuit, nec non & provinciæ Bæticæ integræ, Censor sive (ut appellant) Qualificator S. Inquisitionis apud Hispalenses, Granatenses, Cordubenses Iudices. Mortuus est cum magnarum commendatione virtutum Mexici XIII. die Decembris MDCXXII. ætatis suæ LVI. cum eò transfretasset provinciam Mexicanam visitaturus censoriâ potestate: Scripsit unico volumine-

Commentarios exegeticos literales in postremum Canticum Moysis: &-

In Isaia Caput XXXVIII. *& Canticum Ezechiæ*.

In Prophetas Nahum & Malachiam.

In Epistolas S. Pauli ad Ephesios & Colossenses.

In Epistolas catholicas Iacobi & Iudæ. Hispali primùm commentaria hæc in Biblia, (omnia forsan) prodierunt; deinde Lugduni ex officina Prostii sive anno 1624. quod apud Draudum legitur, sive anno 1633. in 4. quod in *Bibliotheca Societatis*; sive utrumque.

Brevem quoque *Discursum contra affectatores antiquarum & obsoletarum vocum*, Hispanicè, ut Alegambius ait.

B

F. BALTHASAR LIMPO, Lusitanus, nepos sororis viri clarissimi Balthasaris Limpi Præsulis Bracharensis, ejusdem cum eo Carmelitarum instituti asseclà, Præfectus provinciæ Portugalliæ & Algarbiorum anno MDCXXXVII. creatus, scripsit vernaculo sermone-

Doze *fugas de David de seu imigo Saul*. Olissipone 1642. folio. Laudat hunc librum Petrus de Alva in Appendice *Militiæ Conceptionis*.

BALTHASAR DE ESCOBAR, Magister, uti se nuncupat (Philosophus aut Theologus) regius mystes in cappella Neapolitani Palatii, edidit-

Alientos *de flores espirituales para la frequente comunion*. Neapoli apud Ioannem Dominicum Roncallum 1638.

C

CAROLVS V. Romanorum Imperator Augustus, atque Hispaniæ Rex maximus, Belgarum Princeps, natus Gandavi VI. Kal. Martii sæcularis anni MD. vulgarium fere omnium Europæ linguarum, quas familiares habuit (Latinam non item) cognitione ac veluti instrumento, tot regnatarum gentium imperio sese parem ostendit, virtutibus pace bellóque verè regiis, si quis alius non ævi sui tantum, sed & superioris omnis hominum memoriæ, claruit. Quorum famæ injurius essem, nisi mentionem ejus cursim habitam satis pro elogio futuram existimarem. Hic certè Augustus & Hispanus est, & Scriptor est; Hispanus, quia natus ex Ioanna Serenissima Castellæ Regina Regum Catholicorum Ferdinandi atque Elisabethæ filiæ tot regnorum herede; Scriptor autem, non quidem propter Constitutiones, Epistolas, & alia Edicta publica ejus nomine in publicum data; hæc enim omnia personæ sunt, & alienæ manus ut plurimùm. Quæ autem propriæ ejus lucubrationes sunt,

Historiam rerum à se gestarum, scripsisse dicitur Gallicâ linguâ imitatus summos belli Imperatores ac rerum dominos Xenophontem, Cæsarem Iulium, Iacobum Aragonium, alios. Ex Hieronymo Ruscellio in *Epistolis* id refert Valerius Andreas in *Bibliotheca Belgica* & plures alii.

F. CAROLVS DE VALENCIA, ex hac urbe, ut verosimile est, oriundus, Hieronymianus monachus domus S. Hieronymi *de Cotalva* præstantis eruditionis, plures in sacra Biblia lucubrationes in schedis reliquisse dicitur in laudato monasterio. Florebat circa annum MDCXXII. Ex relatione domestica.

F. CONRADVS RVIZ, Cisterciensis monachus cœnobii *de Herrera* Burgensis diœcesis, libellum edidit-

De la *Meditacion*; D. Paschali Aragonio S.R.E. Cardinali nuncupatum.

F. CYPRIANVS DE HERRERA, Limæ Indorum occidentalium natus, Eremitarum ordinis, S. Thelogiæ Doctor ejusdem regiæ urbis gymnasii, Apostolicis causarum Fidei Iudicibus à censura Theologica, regius Ecclesiastes, eloquentiâ & eruditione dignus suo munere, quem Romæ nuper habuimus, & sacras orationes declamanti non semel applausimus; edidit-

Mirabilem vitam & mirabiliora acta Vener. servi Dei Toribii Alphonsi Mogobresii Limani Archipræsulis, ex actis legitimis de mandato Sacræ Rituum Congregationis confectis; ad

ad Clementem X. Pont. Max. Romæ typis Nicolai Angeli Tinassi 1670. in 4.

D

DAVID COEN, Hebræus professione, quem, origine saltem, Hispanum fateri compellimur eò quòd, authore Menasse ben Israel in relatione quorumdam suæ sectæ mortalium, qui Hispanè scripserunt, operi suo *De Resurrectione mortuorum* præfixa, in linguam nostræ gentis.

Tratado *del Temor divino*, ex Hebraico, authoris nescio cujus, converterit.

DAVID PARDO, similiter, ut superior, superstitionis Hebraicæ reus, ex alicujus Hebraico exemplari dedit Hispanum hujus tituli opus.

Obligacion *de coraçones*, quod quidem de virtutibus moralibus tractare affirmat, qui de eo nos certiores fecit, Menasses idem ben Israel in memorata relatione.

F. DIDACVS DE ANGVLO, Bæticus, ordinis Carmelitarum, scripsit.

Vida *de S. Andres Corsino Obispo de Fiesoli de la orden de N. Señora del Carmen; con la relacion de su Canonizacion y del solemne Otavario que se celebrò en el Convento de Sevilla de la misma orden*. Hispali apud Ludovicum Estupiñan 1630. in 4.

Decessit è vivis in eadem urbe Hispalensi post annum MDCXL.

DIDACVS DE AVELLANEDA, vir nobilis, & in nobilium classe Toletanus Decurio perpetuus (*Regidor perpetuo en banco de Cavalleros* nos dicimus) scripsit.

Tratado *de la Casa y familia de Avellaneda*; editum anno 1613.

D. DIDACVS DE LA CVEVA, laudatur alicubi author libri.

Exemplos morales inscripti, atque Compluti in 4. editi.

DIDACVS DE GODOY, inter eos, qui vernaculâ linguâ de rebus Indicis commentati sunt, atque Italicè loquuti aliorum operâ, recensetur ab Antonio Possevino *Bibliotheca selecta* lib. xv. in fine.

D. DIDACVS GOMEZ SARMIENTO DE VILLANDRANDO, Comes tertius, aliis quartus, *de Salinas & de Ribadeo*, Didaci Perez Sarmiento Comitis secundi *de Salinas* & D. Mariæ de Vlloa filius, D. Petri Sarmiento S. R. E. Cardinalis & Compostellani Archipræsulis germanus frater, natalium splendorem clarissimum amore literarum illustriorem adhuc reddidit, idcirco meritus *Philosophi* cognomentum. Scripsit.

Coronica *de los Sarmientos de Villamayor*. In quo opere ipse refert se etiam scripsisse.

Historia *de su tiempo*.

Authorem rei habeo D. Iosephum Pellizèr regium Chronographum in libro nuncupato *Informe del Origen, antiguedad, calidad y servicios de la Excelentissima Casa de Sarmiento de Villamayor* fol. 31. Consule, si lubet, *Hispania Nobiliarium* Alphonsi Lopez de Haro lib. v. cap. xix. Meminit quoque æqualis sui temporis proceris Fr. Alphonsus Venero in *Enchiridio temporum* fol. 90.

D. DIDACVS LOPEZ DE HARO, Marchio *del Carpio*, scripsisse dicitur.

Tratado *del linage de Haro*. Ejus meminit idem D. Iosephus Pellizèr in Memoriali *Por D. Fernando de los Rios* fol. 13. n. 13.

DIDACVS MARQVEZ SALGVEIRO, Lusitanus, Sacerdos ordinis S. Iacobi Portugalliæ, Mertolæ Prior, ac postea in monasterio Sanctorum, ut vocant, novo à sacris & a confessionibus, scripsit vernaculè.

Relaçam *das Festas que a Religiam da Companhia de Iesu fez em à cidade de Lisboa na Beatificaçam do B. P. Francisco de Xavier em Decembro de MDCXX*. Olissipone apud Ioann. Rodriguez 1621. in 8.

F. DIDACVS RAMIREZ, Toletanus, ordinis S. Mariæ de monte Carmelo, majorem vitæ partem usque ad obitus diem in Italia transegit, non minùs in cathedris Academicis, quàm in concionatoriis suggestis probatus. Titularis fuit inter domesticos Bohemiæ Præfectus provincialis. Italico sermone scripsit.

Della guarda della lingua, e delli vitii di essa, e li suoi remedii; Mediolani editum opus in typographia, quæ olim fuit Pacifici Pontii, non adjunctâ temporis notâ, in 8.

Sermones *Quadragesimales*, duobus voluminibus; *Dominicales*, unico, MSS. manserunt, asservantúrque Augustæ Taurinorũ in bibliotheca cœnobii Carmelitarum.

Mortuus est anno MDCL.

D. DIDACVS DE ROCABERTI PAV & VELLERA, scripsisse dicitur.

Genealogia *y arbol de los Viscondes de Rocaberti*.

D. DIDACVS DE SILVA & MENDOZA, Ruderici Comitis primi *de Pastrana*, qui in Philippi II. Regis gratia maximè floruit, & Annæ Mendoziæ filius, Comes de *Salinas & Ribadeo*, ex quo Annam de Sarmiento & Villandrãdo horum titulorum heredem conjugem duxit, Marchio autem *de Alenquèr* in Portugallia Philippi III. munificen-

ficentiâ, Eques ordinis de Alcantara, & Præceptor, seu, ut vocant, Commendator *de Herrera*, Lusitaniam administravit pro Rege, atque itidem supremo ejus regni Concilio, quod Madriti est, ac rerum illius curam habet, præfuit, vir utique, quem jure dixeris totius urbanitatis & gratiarum florem, ingenio summus, judicio prudentiáque in paucis, stylo disertissimus, sive carmina, sive prosam orationem scriberet. Reliquit -

Carminum vulgaris linguæ volumen, quod à successoribus Ducibus *de Ixar* & *de Salinas* magno in pretio, uti æquum est, habetur. Seorsim plura memoriâ retinent, & in specimen pulchri & perfecti recitare solent nostri homines, quibus Musæ cordi sunt.

Historiam scribere cœpit sui temporis, siquidem D. Iosepho Pellizerio regio Historico præstare fidem debemus attestanti, dum de hujus familiæ viris doctrinâ claris in libro seu Informatione, ut vocat, *De la Casa de Sarmiento de Villamayor* agit, se vidisse.

Vna *Introduccion à la Historia del Rey D. Felipe Tercero con los principios de su Monarquia*; universis tam Latinorum quàm Græcorum scriptis (ut ille ait) comparari prorsus dignam.

F. DIDACVS DE SILVA PACHECO, claris natalibus ortus, Benedictinam familiam, cui Burgis se aggregavit, nostro tempore non tantùm honoribus gestis, sed & existimatione doctrinæ Theologicæ, perspicacis ingenii & religiosarum virtutum egregiè ornavit. Salmanticæ in S. Vincentii Martyris collegio studia moderatus est; & postquam sodalium plures domos rexisset, ad generalem totius Hispanæ Congregationis præfecturam ascendit, & ad Concionatoris regii munus. Quibus omnibus intra & extra religiosa castra rectè ac prudenter administratis, dignum sese ostedit majoribus. Quare eum in Accitanam Ecclesiam Iosepho Lainez Antistite nuper orbatam, ad Serenissimæ Reginæ Caroli nostri Regis Tutricis nutum, Clemens IX. P. M. die XXVI. Februarii MDCLXVIII. Episcopum ire jussit. Edita hucusque ab eo habemus -

In Primam partem S. *Thomæ*, volumina quatuor, & -

In Librum Genesis aliud Matriti, ad exemplum ejusdem Angelici Præceptoris qui de operibus sex dierum sive de mundi creatione in fine Primæ partis commentarium dedit.

In Primam Secundæ volumen primum Matriti apud Matthæum Fernandez in fol. Quod cætera sequentur, donec absolvat in Summam, integrâ Theologiæ lucubrationes. Hispanâ quoque linguâ -

Historia *de la Imagen de Nuestra Señora de Valvanera* in 4.

DIDACVS DE VALENCIA, nescio quis scripsit -

Vida, *muerte y milagros de Santa Casilda*. Burgis 1605.

F. DOMINICVS A SANCTA TERESIA, domo ex opp. *La Alberca* prope *Batuecas* diœcesis Salmantinæ, Carmelitarum excalceatorum sodalis, author est duorum voluminum -

In Primam Secundæ Partis S. Thomæ Aquinatis, quibus Cursus Theologiæ Salmanticensis continuatur. Salmant. 1647. fol.

E

EMMANVEL, sive IMANVEL, ABOAB, Hebræus professione, scripsit Hispanicè -

Nomologia, hoc est, Dissertationes legales, quibus probat traditiones veterum sive legem oralem veram esse. Laudat hunc authorem & opus Menasses ben Israel, dum ante libros suos *De Resurrectione mortuorum*, Hebræos memorat, qui nostrâ linguâ quidquam in publicum ediderunt; quemque vel hâc solùm conjecturâ ducti, quòd hanc non prætulisset aliis, nisi vernacula sibi esset, Hispanum non temerè affirmamus.

D. EMMANVEL DE AGVIAR & ACVÑA, Matritensis, Roderici regii Castellæ Senatoris filius, Eques Sancti Iacobi, peditum Tribunus, ac tormentariæ rei præfectus, diu consilio & armis rem publicam in bellis Catalano & Portugallensi, quæ tandem intra Hispaniam gessimus, promovit. Neapolim inde se conferre jussus ad regendam Vicariæ regiæ curiam, lectissimâ conjuge Principe *de Sans* ibi ductâ, correptus pestilenti morbo in eadem urbe & munere obiit, dum nil prætermittit industriæ atque operæ in sublevandis ægrotis, arcendáque ultima nobilissimæ urbis ruina, anno MDCLVI. aut sequenti. Scripsit -

Commentarios *de la Guerra de Cataluña*, qui adhuc inediti sunt penes fratrem ejus germanum.

EMMANVEL DE ALMEIDA, Lusitanus, Visensis, Iesuitarum sodalis, ab anno MDCII. quo cum aliis ejusdem Societatis è Lusitania solvit, ad usque hujusmet sæculi XLVI. tam in Æthiopum, quàm in Orientalium Indorum regionibus Evangelicum præstitit, ac fructuosissimum quidem, operarium. Docuit in primis sodales non solùm humanas literas, sed & Philosophiæ & Scriptu-

pturæ sacræ scientiam; & post gubernata quædam Indiæ collegia ad Æthiopū plagas transvectus, Societatis ut visitaret domos Imperatoris Abissinorum indulgentiâ ibi fundatas, decem totos annos in summa illius ac procerum gratia vigens, Ecclesiæ hujus gentis fovendæ atque ampliandæ magno cum Evangelicæ messis proventu impendit. Ejectus verò, cùm Deo placuit, simul cum aliis ab ejus Imperii finibus, reliquum vitæ tempus Goæ ferè mansit, Rectoris, Præfecti provincialis, Visitatorisque, aliorúmque munerum officiis intentus. Sed nec posteritati fuit inutilis; scripsit namque, Abissinorum, ut suspicor, linguâ -

De Erroribus Abissinorum, refutatiōneque ejus gentis dogmatum. Item vernaculo Lusitaniæ sermone -

Apologia *contra o Padre Fr. Luis de Vrreta da ordem dos Pregadores author da Historia d'Etiopia*: in quam & Nicolaus Godinhus ejusdem Societatis calamum strinxit. Ejus quoque est -

A Historia *de Etiopia alta*; primùm à Petro Paez conscripta, sed magna ex parte ab eo aucta; quam Balthasar Tellez provinciæ suæ Portugalliæ Chronographus à se recognitam foras emisit anno 1660.

Obiit noster Goæ x. die Maji MDCXLVI. Laudatum Balthasarem consule in appendice pag. 669. §. 1. brevitérque sed luculentè de Almeida referentem Georgium Cardosum in *Agiologio Lusitano* die x. Maji voluinine III.

F. EMMANVEL DAS CHAGAS, hoc est, DE PLAGIS, Lusitanus, ex Carmelitarum sodalitio, scripsit versibus vernaculæ linguæ -

Vida *de Santa Theresa*. Olissipone 1631. Prosâ item oratione -

Vida *de Sant André Corsino Bispo de Fiesoli*. Ibidem 1629.

Decessit Olissipone anno MDCLXVI.

F. EMMANVEL DE CRVCE, Lusitanus, ordinis S. Dominici, cujus generalis Vicarius fuit in Orientali plagâ Indiæ Lusitanorum; scripsit -

Da Christiandade *d'Oriente*.

Laudatur à Georgio Cardoso in *Agiologio Lusitano* VI. Iunii lit. g.

EMMANVEL FERNANDEZ, Lusitanus, Lamacensis, S. Theologiæ Doctor, patriæ Ecclesiæ Canonicus, (ut proprio audit vocabulo) Magistralis, scripsit -

Sumario *de las antiguedades de Lamego*; anno 1596, ut legimus apud Cardosum Lusitanum Agiologum tertio volumine die VI. Maji lit. a in fine -

EMMANVEL DE FIGVERA, Pinciānus ex Clericis regularibus Minoribus, scripsit -

Suma *de casos de conciencia que se disputan en la Theologia moral*. Matriti in 4.

Tesoro *Catolico*. Ibidem in 4.

F. EMMANVEL DE S. MATHIA, Lusitanus, ordinis Minorum, sementis Evangelicæ inclytus apud Indos Orientis dispensator, egregiis virtutibus claruit Goæ & per tractus illos gentium barbararum, quæ à Lusitanis viam salutis doceri solent. Scripsisse is dicitur utilissima quædam opera iis qui hoc ministerio se exercent, in quibus dialogisticè in examen vocat atque eruditè confutat earum omnes superstitiones. Obiit Goæ v. Iunii MDCXXXII. Quâ die in *Agiologio Lusitano* Georgius Cardosus laudat hominem ejúsque opera totidem ferè verbis ex Paulo à Trinitate ejusdem ordinis in libro *Conquista espiritual do Oriente* nuncupato.

F. EMMANVEL DE NIZA, Lusitanus, ordinis Capuccinorum provinciæ Pietatis in Portugallia, scripsit -

Historia *da Provincia da Piedade dos Padres Capuchos*: quam MS. adhuc existere legimus apud Georgium Cardoso *Agiologii Lusitani* die III. Maji lit. c. & VIII. ejusdem lit. g.

F. EMMANVEL RODRIGVEZ, licèt inter Belgas laudetur ab ejus gentis *Bibliotheca* authore Valerio Andrea, vix potuisse videtur alienus esse à patria Hispania (cùm cognomentum efficaciter id suadeat) aut saltem ab Hispana origine. Ordinis Eremitarum S. Augustini & scholarum Antverpiensium Præfectus Poëseos ac melioris literaturæ cognitione excelluit. Valerius Andreas legit hujus -

Herodem sævientem, sive drama Tragicum de Infanticidio. Ant. apud Ioann. Cnobbarum 1626. in 8.

Rodericum fatalem; hoc est, comœdiam hujus tituli, de infelicitate hujus ultimi in Hispaniis Gothorum Regis, ut existimo. Lovanii 1631.

Grammaticam Angelorum mysticorum sive Labyrinthum cryptographicum, quo sibi mutuò ejus artis periti occultos animi sui conceptus per literas omni suspicione carentes multifariam, tutè, secretè atque fideliter significare possunt. Ant. apud Gerardum Vvolschat 1639. Hæc Valerius.

EMMANVEL THOMAS, laudatur à Georgio Cardoso in *Agiologii Lusitani* die XXVI. Maji, lit. c. uti author operis -

A Insulana, inscripti, Lusitani, ut suspicor, in quo fortè de Insulis, sive de aliquibus earum tradat.

F.

F

D. DIDACUS DE MENESES & PEDROSA, Salmantinus, Ludovici Rodriguez de Pedrosa Lusitani Professoris Medici ejusdem universitatis, cujus loco suo recordamur, filius, Doctor ipse Canonici juris in hac schola, cathedrarúmque candidatus, scripsit -

Repetitam prælectionem, sive facilem & brevem expositionem ad Tit. Pandectarum De diversis Regulis Iuris antiqui. Salmanticæ apud Melchiorem Estevez 1665. in 4.

D. FERDINANDUS MUÑOZ, in *Valmaceda* Cantabrorum oppido natus, in Bononiensi autem Academia vespertinus Pontificii juris Professor circa annū MDCXXI. & ad S. Clementis Hispanorum sodalis, variis deinde Neapolitani regni honoribus gestis Sanctæ Claræ Concilii Senator anno MDCXXXIV. creatus, tandem obiit in eo magistratu. Scripsit -

Super Cap. II. & XV. De rebus Ecclesiæ alienandis vel non, in Decretalibus. Bononiæ 1622. in 4.

Orationem in gratiarum actionem corā Senatu populóque Bononiensi. Ibidem eodem anno in 4.

FRANCISCUS DE AGUILAR, nescio quis, edidit olim sub Latina Francisci Aquilarii nuncupatione -

Pro Virtute orationem: quę Venetiis edita est apud Franc. Rampazzettum 1569. 4.

F. FRANCISCUS DE ALFARO, Bæticus, Giennensis, ex sodalibus B. Mariæ de Mercede provinciæ Bæticæ, S. Theol. Magister, Italicæ nunc provinciæ Præfectus, edidit -

La Inconstancia *de la vida y certeza de la muerte*; ad Bisiniani Principem. Neapoli 1667.

Historia *de la Imagen de la Madre de Dios de los Remedios del convento de Madrid, sus milagros, y un Panegyrico à la santa Imagen*; ad Marchionem de Villafranca Sicularum triremium Præfectum. Ibidem 1669.

FRANCISCUS DE ARAUXO, Archicapellanus legionis præsidiariorum militum, qui Neapoli merebantur sub Vespasiano Suardo Tribuno (*Capellan mayor del tercio de D. Vespasiano Suardo*, vernaculè nos dicimus) Protonotarius Apostolicus, scripsit -

Historia *de los Martyres de la ciudad de Otranto reyno de Napoles por la presa que de ella hizo el Baxà Acomat, en nombre de Mahamet Otomano Emperador de Constantinopla el año de MCCCCLXXX. y su recuperacion por Ferdinando I. Rey de dicho reino.* Neapoli apud Aegidium Longum 1631.

F. FRANCISCUS DE BARCELLOS, Lusitanus, ex oppido *Rates* Bracharensis diœcesis, Hieronymianus monachus, in sua provincia (verba sunt Thomæ de Faria Targensis Episcopi *Decade* I. *rerum sui temporis* lib. x. cap. III.) *virtute, religione, & scientia, magnáque animi tranquillitate emicuit, præsertim verò in arte poëtica. Nam ita Musis erat deditus, ut, quod Ovidius de se commendavit, quidquid conabar dicere versus erat, de illo etiam potuerit publicari. Provincialatum inter suos bis egit, & provinciam industriè, sollicitè & tranquillè moderavit.* Hæc ille. Ferebatur ardentissimâ devotione erga Dominicam Crucem, à qua natum ei fuit poëma Latinum -

Triumphus Crucis, nuncupatum, exametris & pentametris versibus; quod ad D. Blasium de Barros primum Leiriensem Episcopnm directum edidit anno 1551.

Decessit XXIX. Iunii MDLXX. Agunt de eo Iosephus de Siguenza *Historiæ Ord. S. Hieronymi* parte II. lib. II. cap. XLII. Georgius Cardosus in *Agiologio Lusitano* XXIX. Iunii, qui Targensis Episcopi verba illa ex ineditis adhuc ejus monumentis ad rem nobis suppeditavit.

D. FRANCISCUS BERNARDO DE QUIROS, Apparitor (*Alguacellum* Arabica nomenclaturâ vocant) perpetuus aulæ et curiæ regiæ, edidit -

Obras *varias y entremeses, y aventuras de D. Fruela.* Matriti in 4.

D. FRANCISCUS DE CONTRERAS, Canonicus Ecclesiæ Palentinæ, pro veteri ejusdem Ecclesiæ traditione, quæ constanti plurium sæculorum famâ tenet Antonino Apamiensi Galliarum Martyri dicatam fuisse Palentinam istam ædem sacram, quæ cathedra est Episcopi, quámque oppugnare conatus fuit D. Franciscus de Sandoval Abbas Sancti Salvatoris, et Canonicus ejusdem Ecclesiæ conficto novo quodam Hispano hujus nominis Martyre, nunc prelo subjicit, ut audio,

La Historia *de S. Antolin Patrono de la ciudad de Palencia.*

FRANCISCUS DE CORREA DE ARAUXO, laudatur author alicubi Musici operis ita nuncupati -

Musica *practica y theorica de organo*, Compluti editi in fol.

D. FRANCISCUS DIDACUS DE SAIAS RAVANEDA et ORTUBIA, ex familia nobili antiquáque regni Aragoniæ natus, Poëta olim, cùm nondum sacris initiatus

tiatus fuisset, non mediocrem laudem reportavit à Lupo Felice Vega in *Lauru Appollinis* versus finem secundæ sylvæ. Hic propter Historiæ non vulgarem eruditionem, postquam è matrimonio liberos sibi & familiæ suæ procreasset, ordinatus Sacerdos, Chronographus Aragoniæ regni in locum Ioannis Francisci Andreæ Vztarrozii ab hujus regni ordinibus renuntiari promeruit. Quod munus pro dignitate adimplens nuper emisit foras, ut audio -

Continuacion *de los Annales del reino de Aragon, que empeço el Secretario Geronimo Zurita y continuò el Dotor Bartolomè Leonardo de Argensola.*

F. FRANCISCVS GOMEZ, Prædicatorum ordinis in cœnobio Burgensi, sacræ Theologiæ (quod verbum scholæ est) Præsentatus, scripsisse dicitur nescio quid de S. Dominico ordinis sui parente, ac ejusdem in Soriano regni Neapolitani oppido venerabili ac miraculosa imagine.

F. FRANCISCVS MANZANO, Trinitariorum sodalis, Sac. Theol. Mag. & provinciæ Castellæ Definitor, vir doctus & pius, scripsit -

Centellas *de Amor de Dios y su Madre, que sin poderse contener despidiò el encendido coraçon del muy vener. P. M. Fr. Simon de Roxas.* Matriti 1653. apud Dominicum Garzia & Morràs in 4. Partes operis tres sunt; primâ de venerabilis hujus Servi Dei piissima vita; secundâ de ejus filiis spiritualibus; tertiâ demum verbis ferè ejusdem sancti viri ex quodam ascetico ab eo relicto libello vitæ spiritualis sectatores docet author. Replicamus eum in hac appendice viso nuper, cùm Bibliotheca & prior appendix edita jam essent, libro.

D. FRANCISCVS DE PALACIOS, Sacerdos eruditus & judicii non vulgaris, edidit nescio quid -

Contra *el Chronicon de Hauberto Hispalense*; à Gregorio de Argaez Benedictino nuper publicatum.

FRANCISCVS RODRIGVEZ, diversus, ùt videtur, à cognomine alio, attamen ex eadem Iesuitarum Societate, scripsit -

Catàlogo *de los Religiosos de la Compañia de Iesus, que fueron atormentados y muertos en Iapon por la Fee de Christo año de MDCXXXII. y MDCXXXIII. sacado de cartas annuas llegadas año de MDCXXXV. a Lisboa*, eodem anno 1635.

F. FRANCISCVS DO ROSARIO, Lusitanus, Portuensis, sodalis Minorum, conversus cœnobii S. Mariæ de Nivibus oppidi *Pernambuco* in Brasiliæ regno, singularis pietatis vir, scripsit vulgari gentis Lusitanæ linguâ -

Dos Ritos, *costumes, trajos, & povoações do Maranhaõ*. Quò missus fecit in plaga illa uberem Christianitatis proventum. Cecidit liber hic in manus Hollandorum cum eodem Pernambuci oppido.

Catechismum quòque Brasilicâ linguâ.

Obiit in urbe *La Ciudad de la Bahia* hujusmet regni regia XXVIII. Iunii MDCXLIX. Hæc de eo refert Cardosus in *Agiologio Lusitano* XXVIII. Iunii lit. h.

D. FRANCISCVS RVIZ DE VERGARA & ALABA, Eques Sancti Iacobi, Castellæ Senator regius, dum hæc scribimus, probitate, integritate morum, ac doctrinâ gestis muneribus omnino par, Salmanticæ olim togâ indutus Bartholomæani collegii, quod vetus vocant, è diversis cathedris jus civile docuit, Granatensibus inde Senator datus, atque hinc ad regium Ordinum militarium Concilium translatus, fastigium id, quod nuper diximus, togatæ militiæ nunc tenet. Edidit -

La Historia *del Colegio de San Bartolome maior de la Vniversidad de Salamanca.* Matriti, ut credimus.

Ordinavit idem jussu Regis Philippi IV. ultimam editionem -

De la Regla *y establecimientos nuevos de la Orden y Cavalleria del Apostol Sant-Iago &c.* Matriti apud Dominicum Garcia & Morrás 1655. in folio.

D. FRANCISCVS DE SANABRIA & FEIXO, Gallæcus ex oppido *Monterrey* Auriensis diœcesis Comitatus titulo dudum nobili, in collegio Hispanorum Bononiensi, ubi erat sodalis, jus utrumque docuit utriusque laureâ cohonestatus, deinde in gymnasio ipso Canonicum ex vespertinâ atque inde ex primaria cathedra. Auditor fuit regius præsidiariorum militum, qui in castris Thuscæ oræ maritimæ stipendia merent, anno MDCXXXI. Sequentique apud Magnum Ethruriæ ducem Neapolitani Proregis nomine legationem quamdam obiisse dicitur. Scripsit -

Primatum Cæli. Bononiæ 1626. in 4.

Canonicarum Resolutionū librum singularem ex commentariis ad Tit. De Probationibus. Ibidem 1630. in 4.

Orationem ad Senatum Bononiensem in gratiarum actionem pro cathedra vesperorum Iuris Pontificii. Ibidem 1630. in 4.

FRANCISCVS DE LA TORRE, quem Lupus à Vega *divinum* appellat *Poëtam* in *Lauru Appollinis*, Garsiæ Laso Poëtarum nostrorum principi æqualis fuit, reliquitque variorum carminum librum, qui tandem æta-

ætate nostra typis commissus fuit cum hoc tetulo -

Versos del Bachiller Francisco de la Torre in 8.

Salmantinus fuit, ut credimus & Lupus innuit.

FRANCISCVS VELHO, Lusitanus, Iesuita, scripsisse fertur -

Vida de S. Olympio: quem falsus à Iuliano Petri Toletano Diacono & aliis hujus farinæ Pseudo-historicis Antistitem Toletanum credidit. Eam servari MS. docet nos Cardosus in *Agiologio Lusitano* die XII. Iunii lit. b.

FRVCTVOSVS DE S. IOANNE, Lusitanus, Algarbiensis, Canonicus regularis in monasterio S. Crucis Conimbricensis, magnis virtutibus floruit, eximiáque pietate. Eruditionis Latinæ ac Poëticæ artis, rituúmque Ecclesiasticorum exactissimę cognitionis vestigia reliquit non obscura, quæ tamen vel nunc inter domesticos latent. Agiologus gentis Lusitanæ Georgius Cardosus, qui hominis laudes diei Iunii XIII. consignavit, horum meminit -

De Ritibus & Computo Ecclesiastico Tractatus: quem asservari refert in quodam codice monasterii *de Moreira*.

Commentariorum in Rhetoricam Ciceronis.

Commentariorum in Artem Poëticam Horatii.

Historia seu narrationis variarum rerum sui temporis; prosâ & versâ oratione, quarum utrâque multum valuit.

Decessit Conimbricæ XXIII. Iunii MDCXXIV.

G

F. GABRIEL DE CEPEDA, Ocaniensis, Dominicanus sodalis Matritensis domus Deip. Virginis *de Atocha*, atque in ea nunc studentium, ut vocant, Magister, sive Præfectus, nuper edidit -

La Historia de la Imagen de Nuestra Señora de Atocha. Matriti 1669. in 4.

D. GARSIAS SARMIENTO DE ACVÑA, vir nobilis, in collegio Salmantino S. Bartholomæi sodalis, Inquisitor Apostolicus apud Conchenses, Cæsaraugustanos & Pincianos, Abbas *de Santillana*, reliquisse dicitur in Bibliotheca propinqui sui Comitis *de Gondomar* -

In Ius Canonicum volumen unum, authore mihi D. Iosepho Pellizèr in Informatione *De la Casa de Sarmiento de Villamaior* fol. 32.

D. GARSIAS SARMIENTO DE SOTOMAIOR, Toparcha *de Salvatierra & Sobroso*, nescio quid operis à se confecti nuncupavit Catholicis Regibus. Constat enim id ex ejus testamento, unde hæc sunt verba. *Item mando, que un libro que hize para los Catolicos Rey D. Fernando y Reyna Doña Ysabel, que està en mi arca de escrituras, que se saque en limpio y se dè al Rey nuestro Señor, y quede el escrito de mi mano en mi libreria*. Confectum fuit instrumentum anno MDXXIII. Hæc de eo refert idē Don Iosephus Pellizèr in eodem opere *De la Casa de los Sarmientos de Villamaior*.

F. GASPAR CATALAN DE MONSONIS, Prædicatorum sodalis Valentini cœnobii, studia ibi rexit, Philosophiæ ac Theologiæ scientiam docuit, studióque pietatis floruit, quo non sibi tantùm sed & aliis in salutis via præluxit. Fato functus est, cùm jam ad Ilerdensem Ecclesiam administrandam esset à Rege vocatus. Post ejus mortem lucem vidit -

La Exposicion sobre la Oracion del Padre nuestro.

F. GASPAR DOS REIS, Lusitanus ex oppido *Torresnovas* diœcesis Olissiponensis, Carmelita, S. Theologiæ Magister, Portugalliæ Provinciæ præfectus XXIX. Aprilis MDCLI. & priùs Comissarius generalis die V. Augusti MDCXL. institutus, scripsit -

Lucerna Prædicatorum tomum primum Vlissipone apud Paulum Craesbeck 1658. Meminit Georgius Cardosus in *Agiologio Lusitano* die XII. Maji pag. 216.

Alterum hujus *Lucernæ* volumen in Bibliotheca cœnobii Vlissiponensis servatur; quod inde accepimus.

F. GASPAR RVIZ MONTIANO, Benedictinus, vertit in vernaculam Castellanæ gentis linguam Senecæ *de Beneficiis* libros, hoc titulo usus -

Espejo de bienhechores. Barcin. 1606. in 4.

F. GERARDVS DAS CHAGAS, hoc est, DE PLAGIS, Lusitanus ex oppido *Villacova* diœcesis Lamacensis, Cistерciensium sodalis, Theologiæ sacræ Magister Conimbricensis, anno ætatis XXXIII. sæculi autem superioris XCI. ob senilem in virili ætate prudentiam & solidam virtutem Lusitanæ suæ Congregationis generalis Præfectus creatus, scripsit -

Tratado do direito que tem a Ordem de S. Bernardo en Portugal no padroado dos mosteeios da mesma. anno 1554.

D. GOMESIVS ARIAS DE MIESSES, D. Emmanueli Arias de Porres filio juveni, Hie-

Hierosolymitani ordinis S. Ioannis Baptistæ Equiti, nuncupavit-

Avisos *morales urbanos y politicos*. Matriti apud Dominicum Garzia & Morrás 1658. in 4.

D. GOMEZIVS DE FIGVEREDO, nescio quis, author operi inscribitur hujus nuncupationis-

Milicia *Christiana de los tres enemigos del Alma*. Salmant. in 4.

H

D. HERMENEGILDVS DE ROXAS JORDAN DE TORTOSA & BVTRON, Bastitanus (*Baza* regni Granatensis urbs est) Advocatus in Granatensi Cancellaria, atque ejusdem urbis Decurio, reliquit moriens-

De Incompatibilitate Regnorū & Majoratuum Tractatum ad enucleationem Cap. Cœpit Hermenegildus Rex XXVI. *quæst*. I. Quem in lucem venire fecit Lugduni sumptibus Laurentii Anisson in fol. anno 1669. locupletatum à se & illustratum D. Franciscus Ximenez del Aguila Beaumont authoris gener, Advocatus & ipse Granatensis.

F. HERMENEGILDVS DE S. PAVLO, Hieronymianus monachus domus Matritensis, quam semel atque iterum rexit, pariter atque in urbe Hispalensi utrumque ordinis monasterium S. Hieronymi & S. Isidori, Definitor generalis in regnis Castellæ Legionisque, scripsit.

Origen *y continuacion del Instituto y Religion Geronimiana fundados en los conventos de Belem en Palestina por el Maximo Doctor de la Iglesia San Geronymo, explaiados por varias provincias y reinos del orbe, y deducidos sin quiebra por Italia desde Belem hasta los monges Geronymos de España*. Matriti prodiit ex typographia regia 1669. in fol.

HIERONYMVS AVNER, gente aut patriâ Valentinus, in Hispanicam linguam convertit ex Italico Ludovici Pulci, ut affirmat ipse, fabulosum poëma prosaicum hujus inscriptionis.

Libro *Segundo de Morgante*. Valentiæ apud Duranum Salvaniach 1535. in fol.

Interpretis nomen prodidit Michaël Hieronymus quidam Oliverius in laudatorio carmine Hispano libri præambulo.

F. HIERONYMVS DOMIN, Cæsaraugustanus, Carmelita, per Germaniam & Belgium Commissarius generalis, Mariæ Austriacæ Imperatrici Ferdin. III. uxori à concionibus, negotia procuravit ejusdem Ferdinandi apud Elisabetham Claram Eugeniam Serenissimam Infantem. Assumptus demum Cajetanus Episcopus XIV. Decembris anni MDCXXXVII. obiit in hac Ecclesia XXIII. Aprilis MDCL. Scripsit-

Elogio (Epitomen verè dixeris) *de la vida del Ven. P. Fr. Domingo de Iesus Maria General que fue de los Carmelitas descalzos de la Congregacion de Italia*. Genuæ apud Ioseph. Pavonum 1603. in 12.

F. HIERONYMVS DE IESV, Franciscanus provinciæ, ut vocant, Antoninorum in Lusitaniæ regno, patriâ Vianensis Inter amniæ regionis, reliquisse dicitur-

Theologicum quoddam *opus, in quo conciliat S. Thomæ cum Scoti doctrina*. Rei author est Georg. Cardosus in *Agiologio Lusitano* die XIII. Iunii.

HIERONYMVS NVÑO RAMIREZ, Medicus Doctor, edidit-

De Curandi ratione per sanguinis missionem librum, ubi posuit *Tractatum* eruditum *de ponderibus & mensuris Romanorum, Græcorum & veterum Hispanorum*; quem laudat Ludovicus Rodriguez de Pedrosa I. tomo *Selectarum Philosophiæ & Medicinæ difficultatum* in fine disputationis primæ.

HIERONYMVS XAVERIVS, vulgò XAVIER, Navarrus, magni illius Indiarum Apostoli Francisci Xaverii propinquus sanguine, & Apostolici zeli æmulus atque imitator. In Soc. Iesu vixit ab anno MDLXVIII. quo nomen ei dixit Compluti, usque ad MDCXVII. cujus die XVII. mensis Iunii Goæ vitâ functus est post peregrinatum Orientem & in magni Mogoris ditione vastissima Evangelio impensæ operæ opimos fructus Deo Redemptori oblatos. Scripsit Persicâ linguâ & Latinâ-

De Mysteriis Fidei Christianæ librum, Fons vitæ, *inscriptum, adversus sectas Infidelium, præcipuè Mahometanorum*. Item-

Compendium seu Summam ejusdem operis.

De Vita, miraculis & doctrina Salvatoris nostri Iesu Christi.

Vitas Apostolorum.

Martyrum Historias, seu *Florem Sanctorum*.

Directorium Regum ad regni gubernationem.

Literas item *ex India & Mogore*, quæ circumferuntur.

E vitis Apostolorum una est-

Historia S. Petri; quam Persicâ linguâ authoris cum Latina interpretatione propria edidit Ludovicus de Dieu Lugd. Batav. anno 1639. apud Elzevirios. Recognovit hanc interpretationem Petrus à Valle Eques Romanus è Persica sua peregrinatione redux & paucis tantùm exceptis fidelem in-

Invenit. Notatum id à Philippo Alegambe in *Bibliotheca Societatis*; qui jure optimo notas Ludovici, utpote ab homine eterodoxo scriptas, & oppugnando Romano Pontificatui omnino formatas, censoriâ damnatione configit.

Historia item *Iesu Christi*, eodem, nisi fallor, interprete edita est.

D. HIPPOLYTUS PELLICER DE OSSAV, Matritensis, digna Iosephi parentis regii Archicronographi proles, scripsit.

Genetliaco *del Sereniſſimo Principe Don Fernando Venceslao Rey de Vngria y de Bohemia Archiduque de Auſtria*. Matriti 1667. in 4.

Obiit in flore ætatis, die secunda Iunii MDCLXVIII.

HIPPOLYTUS SAMPER, Valentinus gente, Sacerdos ordinis Sanctæ Mariæ *de Montesa*, atque in eo S. Georgii, ut vocant, Prior, nuper edidit.

Montesa *iluſtrada*; duobus tomis, in folio, Valentiæ.

I

IACOBVS IEHVDAS, seu IVDAS, LEO, Hebræus professione & genere, Hispanus natione, Midelburgi in Zelandia commorabatur cùm aliquot annorum spatio insudavit Hierosolymitano templo in typo minori juxta testimonia omnium Hebræorum & ex vetustissimis monumentis Iudaicis extruendo. Cúmque id incredibili studio & labore fœliciter & accuratè effectum dedisset, plurimísque variarum gentium hominibus doctis, indoctis, plebeis, nobilibus cum summa eorum admiratione ostendisset & explicasset, ut erat vir doctissimus, plurimarúmque linguarum peritus, operæ pretium duxit, quod in schemate isto ligneo effiguraverat, eâdem curâ in commentario publicè edendo menti subjicere: eúmque primùm Hispanicè elaboratum Hebræâ linguâ postea in publicum emisit Amstelodami apud Levi Marcum 1650. Hunc post paucos annos, ut morem gereret Augusto Duci Brunsuicensi, ex Hebræo in Latinum convertit Ioannes Saubertus, edidítque hoc titulo.

Iacobi Iehudæ Leonis de Templo Hierosolymitano tam priori, quod edificavit Salomo Rex, quàm posteriori, quod devaſtavit Veſpaſianus; quatuor libris. Helmestadii apud Iacobum Mullerum 1665. in 4. Refert in præfatione interpres notum sibi fuisse ex quodam Iudæo Lusitano laudatum Iacobum Iudam libri authorem extitisse, atque Hispanâ linguâ primùm ab eo conscriptum, quamquam & Gallicè editum noverit Amsterodami apud Ioannem Federicum Stam anno 1643. hâc inscriptione. *Portraict du Temple de Salomon, dans le quel se descrit briefement la constitution de la fabrique du Temple, & de tous les vases & utensils d'iceluy; dont le modelle se trouve apres le mesme autheur, come chacun peut voir; composee par Iacob Iuda Leon Hebreu habitant de Midelburg en la provincia de Zelande l'an de la creacion du Monde* 5403. anno scilicet redemtionis Christianæ .... In qua editione, cùm nonnulla mentio fiat operis ex alia linguâ translationis, laudatus Interpres Saubertus conjectatur posse hunc commentarium Gallicè primùm ab authore formatum credi, nisi obstaret suprà adductum Lusitani Hebræi testimonium, & quòd liber mixtus sit ex stylo Biblico & Rabbinico, insertis ubique vocibus Chaldaicis, Hispanicis, aliarúmque exoticarum linguarum, scilicet Lusitanæ; quamvis librum illum Gallicum in multis discrepare ab editione Hebraica, plura addita & interpolata in hac, quæ in illa desunt, idem Saubertus observaverit. Villalpandum nostrùm, qui de Templo sic eruditè commentatus est, appellat non semel hujus operis author.

IOANNA BAPTISTA, Pinciæ nata, familiaris Excellentissimæ Ducissæ *de Medina de Rioseco* Almiranti Castellæ conjugis, sacras literas (rarum in sexu muliebri decus) ostendit se didicisse scribens.

De la *Oracion*; atque item.

De los tres *enemigos del Alma*. Authorem habeo Petrum Paulum de Ribera Canonicum regularem Lateranensem in opere, *Le Glorie immortali de triomfi & heroiche imprese delle Donne antiche e moderne*, lib. ultimo art. 484.

IOANNES ALPHONSVS DE SOSA, Iuris utriusque consultus, ac publicus Professor, uti se appellat ipse, habuit.

Orationem ad Clementem VIII. P. M. obedientiam præſtante D. Laurentio de Figueroa & Corduba Feriæ Duce IV. Kal. Maji MDXCII. Romæ apud Aloisium Zanettum eodem anno in 4.

F. IOANNES BAPTISTA POLO, Dominicanorum Valentinæ domus sodalis, in schola hujus urbis Theologiæ fuit Professor. Scripsit, cùm & Theologus esset Magister,

Aparicion *de la Imagen de Santo Domingo en Soriano y sus milagros*.

F. IOANNES BONET, Catalanus, ex opp. *Olot* Gerundensis diœcesis, ordinis Carmelitarum, ejúsque Tertiariorum apud Barcinonenses Commissarius, prov. Cataloniæ Diffinitor, scripsit.

Iardin del *Carmelo*. Barcinonæ 1660.

1660. in 8. apud Anton. de la Cavalleria.

Espejo *de vida y exercicios de virtud para los Hermanos de la Tercera orden del Carmen*. Ibidem apud Mathevad. 1664. 8.

F. IOANNES CLAVERIA, Dominicanus Cæsaraug. domus, Magister Theologus, librum publicavit hujus tituli.

Santo *Thomas y su doctrina*.

Provinciæ Aragoniæ sodalis erat, collegiúmque S. Vincentii Ferretii Cæsaraugustanum rexit.

F. IOANNES DE CRVCE, vulgò DE LA CRVZ, Hieronymianus monasterii S. Bartholomæi *de Lupiana*, absolutam reliquit in bibliotheca Sancti Laurentii *del Escurial*.

Historia *de la Orden de S. Geronimo desde su origen en Belem hasta su restauracion en España y los sucesos della hasta nuestro tiempo*. Quæ inedita adhuc est, uti à domesticis accepimus.

F. IOANNES DE ESTRADA, nescio cujus ordinis, edidisse refertur.

Sermones *panegyricos*. Matriti in 4.

F. IOANNES MARTINEZ, patriâ ex oppido *El Corral de Almaguèr* nuncupato diœcesis Toletanæ, sodalis ordinis Prædicatorum provinciæ Hispaniæ, quorum institutum Segoviæ professus fuit, post collocatam strenuè atque utiliter operam in Theologica professione, Minister à confessionibus Philippo IV. Regi ante alios destinari promeruit, locúmque inter Patres Supremi, ut vocant, sancti officii Inquisitionis Senatus accipere. Eo autem ad immortalem vitam ante paucos annos magna cum jactura Christianæ pacis & regnorum suorum tranquillitatis assumpto, Compostellanæ Ecclesiæ infulas sibi à Serenissima Regina Caroli II. Regis nostri Tutrice oblatas magnanimè, raróque ad posteritatem exemplo recusavit. Nuper ab ejus manu prodiit Hispanum satis doctum systema Tractatuum diversorum hac nuncupatione.

Discursos *Politicos y morales*. Matriti apud Domin. Garzia & Morràs in fol. scilicet, *Theologumne an Iurispertum magis expediat assumere in Episcopum*: item *Clericum sæcularē, an Religiosum*: necnon *de immunitate tritici ab omni gabella*: tandémque *de Translatione Episcoporum non facilè decernenda*.

IOANNES PAEZ DE CASTRO, natus in oppido quodam territorii urbis Guadalaxaræ, quod D. Thomas Tamajus, dum de hoc agit in *Notis ad Luitprandi Chronicon* pag. 42. *Querium* (fortè *Quero* est) vocat, Chronographus regius Philippi II. atque eidem à sacris, quantumvis ejusdem Tamaji judicio nihil scripserit, aliorum tamen testimonio nonnihil elucubravit, quare in hanc Bibliothecam pedem inferre debeat. Legimus enim in *Archivio Complutensi*, quod comprobandis Francisci Ximenii Cardinalis rebus, compertæque pietati ejusdem *Vitæ* appendit Collegium Complutense operis author, sive auspex, Ioannem nostrum quemdam librum à se elucubratum in *Bibliotheca Sturiadensi* regia reliquisse, ubi de clarissimo isto viro & Orani in Africana ora expugnatione agit: quo innuitur *Historiam rerum sui temporis* aut paulò superioris eo contineri. Quære sis ejusdem *Archivii* pag. 90.

D. IOANNES DE PINEDA HVRTADO DE MENDOZA, Hispalensis, anno MDCXXII. in sodalem collegii Sancti Clementis Bononiæ admissus docuit in hujus gymnasii schola ex vespertina Canonum sacrorum cathedra. Hinc Neapolim veniens mansit ibi usque ad mortem, Auditor priùs generalis, ut vocant, deinde Curiæ Vicariæ criminalis Iudex, atque hinc S. Claræ Senator. Scripsit.

Prolem *Aegidianam*, hoc est, de Viris illustribus sui collegii Bononiensis; uti refert D. Antonius Navarrete in libro *De las grandezas del Cardenal de Albornoz* lib. 1. cap. 1. lit. A. in notis.

D. IOANNES DE LA PORTILLA DVQVE, ingenio & industria non vulgaribus adornare pergit tam sacras quàm profanas Hispaniæ nostræ prærogativas, meditatúrque *Hispaniam illustriorem* pro *Hispania olim illustrata* duobus voluminibus reddere, nisi verba nobis data sunt in libello quodam supplici ad Regem nostrum directo, qui editus typis est. Systema hocce constare debebit ex his operibus.

Ciento *y cinquenta proposiciones en defensa y honrra de la Monarquia de España*.

El Escudo *de España armado con treinta titulos y derechos para la justa posesion de la Aquitania que pertenece a los Señores Reyes de Castilla*.

Adoracion *de la Cruz entre Españoles Gentiles desde el siglo de su Rey Hercules Egypcio, bisnieto de Noe, que desde Egypto la truxo a España mil y setecientos años antes de redimirnos Iesu Christo en ella*.

Monarquia *de los Españoles (veinte veces maior que la de los Romanos) con toda la dilatacion de sus reynos y provincias, restaurados, fundados y adquiridos con la real presencia y visible auxilio de la santa Cruz*.

Hæc jam pars seorsim prodiit nuper Matriti in 4.

Epilogo *de glorias inauditas de los Españoles &c.*

Omnia hæc ad editionem jam fuisse appro-

probata refert; sequentia vero jam se perfecta habere ait:

Tratado *de la Cruz, con cuio auxilio implorado an cesado grandes pestilencias y contagios.*

Cruz *exaltada de los lugares donde inadvertidamente suele hollarse.*

Nueva *Festividad a la Cruz en todas las Iglesias de España, su Titulo GLORIFICATIO CRVCIS, y podria celebrarse el segundo dia de Henero.*

España *honrradora de Reyes ante todas las naciones.*

España *pacifica como no la ofendan ni provoquen, con una exortacion catolica a la concordia deseada entre España y Francia.*

Reinado *sacro de Filipo IV.*

Cadaver *del Invicto y glorioso Emperador Carlos V. que se hallò incorrupto en el Escurial despues de cien años de su muerte, prevenido y adivinado en los versos de Lucano mil y quatrocientos años antes que sucediera.*

Escolios *politico-historicos sobre todos los lugares de Silio Italico que hablan de España.*

Precedençia *de España a todas las demas naciones.*

D. IOANNES DE RIBERA, Petri Afan de Ribera Ducis *de Alcalà* proregis Neapolitani filius circa annũ MDXXXIII. Hispali, ut creditur, in lucem editus, vir sanctitate clarissimus, Antistitum sui temporis nulli secundus, Episcopalis officii veluti norma; quem tricenario minorem Philippus Rex II. Pacensem Ecclesiam, dum Neapolitanis parens præesset, nec diù pòst annuente Pio V. P. M. Valentinam gerere jussit. Quam unà cum Patriarchatus Antiocheni honore ab anno MDLXVIII. quadraginta tribus annis usque ad mortem vigilantissimè & sanctissimè gubernavit. Pro multis testibus Pater sacrorum Pius V. nonne esse debet? Atqui is in conferendo ei memorato Patriarchatu ad Collegium purpuratorum Patrum dixit, *Lumen* esse Ioannem nostrum *totius Hispaniæ, rarum exemplum virtutis & probitatis, specimen morum & sanctimoniæ, adeo ut ipsi* (ajebat) *confundamur ab ejus humilitate & parsimonia. Non solum exercet munus Episcopi, sed etiam Parochi ministrando sacramenta & deferendo ea usq; ad domos infirmorum; & agit potius vitam monasticam quàm Episcopalem: & multi Episcopi in Hispania sequuntur vestigia illius.* Hæc de Episcopo Princeps Episcoporum. At cæteris muneris sui virtutibus doctrinam, quam Salmanticæ olim hauserat, rerum sacrarum, Doctor ac Professor Theologus ejusdem scholæ, continuatis diu noctùque laboribus adeo eximiam adjunxit, ut nisi modestè lucubrationes suas subtraxisset publicæ luci, domesticorum, qui viderunt, testimonio, quorumcumque vel doctissimorum commentaria commentariis suis provocare posset. Inter alia-

Super *duas Petri Apostoli Epistolas* doctissimè eum scripsisse oculatus testis author vitæ ejus Franciscus Escrivà Societatis Iesu Historiæ suæ cap. XVIII. testatur. Qui & plures ejus *Literas pastorales* atque item *alias ad Regem Philippum III.* quibus apud pium Principem expulsionem Mauriscorum urget vehementissimè, ac tandem *Concionem sacram,* cùm expulsio intimata fuisset, ab eo habitam, aliáque adducit.

Denatus est VI. die Ianuarii MDXCI. ætatis suæ XXVIII. Quem præstantissimum populorum Pastorem Cœlitum albo inscribi Valentina Ecclesia fervidis apud Apostolicam Sedem officiis ab aliquot jam annis procurat.

F. IOANNES DE RIHVERGA, ordinis Minimorũ S. Francisci de Paula, in schedis reliquit adhuc ineditum.-

Compendio *de los Reyes antiguos de España*: quod anno MDXXV. nuncupasse dicitur Laurentio Galindez de Caravajal Caroli Cæsaris Consiliario & Chronographo. M. S. adservatur in Bibliotheca Excellentissimi viri D. Petri Nuñez de Guzman Villæ-umbrosæ Comitis, Supremi Senatus Castellæ nunc Præsidis. Recordatur hujus *Compendii* Florianus Docampo in prologo suæ *Hispanæ Historiæ*; id tamen non magni pretii opus existimat reprehensus ob parum æquam hanc censuram ab amico nostro D. Iosepho Pellizer regio Historico in præfatione ad editionem *Libri primi antiquitatum Hispaniæ* D. Laurentii à Padilla, superiore anno *1669.* ab eo procuratam.

IOANNES DE ROBLES, Canonicus Collegiatæ Ecclesiæ S. Isidori urbis Legionensis, scripsisse dicitur-

De la *Translacion y milagros del glorioso S. Isidoro Arçobispo de Sevilla.* Salmanticæ, ut suspicor. Hoc enim opus insinuare videtur Ambrosius Morales lib. 11. *Historiæ Hispanæ* cap. XXI. Salmantinę editionis memor.

Authorem & librum laudat Aegidius Gonzalez Davila in *Theatro Hispalensis Ecclesiæ* pag. 25. Qui transtulisse aut excripsisse mihi videtur Anonymi opus *de Vita S. Isidori*, & Lucæ Tudensis (si non & hujus est laudata *Vita*) libellum *de Translatione & miraculis ejusdem S. Doctoris*: quæ duo penes me MSS. ex codice Toletanæ Ecclesiæ, nec hactenus edita, remissurus propediem sum ad clarissimum virum Godefridum Henschenium ejúsque eruditissimum collegam Danielem Pabebrochium Iesuitarum sodales, quo ad diem quartam Aprilis mensis, quem nunc adornant, cæteris Sanctorum præ-

pretiosissimis undique perquisitis monumentis ea inserere possint.

D. IOANNES SARMIENTO, Eques & Præceptor ordinis Sancti Iacobi, circa annum MDXXX. scripsit versibus, eóque metri genere, quod vulgò appellamus *Coplas de arte maior*,

Pöëma *de las Guerras de los Olcades*; hoc est illius tractus regni Toletani, ubi nunc *Ocaña* ædificata est: quo in oppido authoris genus domicilium fixerat. Hominem & librum laudat D.Iosephus Pellizer regius Historicus in Memoriali *De la Casa de los Sarmientos de Villamaior* fol. 31.

F. IOANNES THOMAS DE ROCABERTI, D. Francisci Iofre de Rocaberti Vicecomitis *de Rocaberti*, Comitis *de Peralada* & D. Magdalenæ Laforteza Comitis S. Mariæ de Formiguera natæ filius, nobilissimæ & antiquissimæ familiæ propago, Peraladæ in laribus paternis Principatus Cataloniæ ortus, Dominicanorũ sodalis, S.Theologiæ Magister, Gerundæ ad ordinem admissus, Valentino autem cœnobio postea adscriptus, in ejus urbis Academia obtinuit sacræ scientiæ cathedram, ut vocant, perpetuam; Aragoniæ provinciæ præfuit; præéstque nunc integro Prædicatorum ordini amplissimo in comitiis anni MDCLXX. XXIV. die Maji Magister generalis renuntiatus, doctrinæ, prudentiæ, ac religiosæ vitæ meritis, quibus mirè ornat utrosque sæculi ac religionis natales, majoribus adhuc dignus. Stripsit -

Alimento *espiritual, cotidiano exercicio de meditaciones*: ex operibus Ludovici Granatensis, B. Henrrici Susonis & S. Catherinæ Senensis. Barcinone apud Mathevad 1668. in 4.

Teologia *mystica, primer tomo, Instruccion del Alma en la oracion y meditacion*. Ibidem apud Raphaëlem Figuerò 1669. 4.

F. IOANNES DE TOLEDO, domo ex regia ista urbe, ut credimus, Hieronymianorum institutum in domo Deip. Virginis *de Guadalupe* olim professus, Philippo IV. Regi nostro à concionibus sacris, Canariensis primùm Episcopus à die IX. Iunii anni MDCLIX. deinde Legionensis à die XII. Ian. MDCLXV. quam Ecclesiam nunc regit, ex lucubrationibus scholasticis ad Sancti Thomæ *Summam Theologicam*, cujus doctrinæ Hieronymiani adhærent, dum Professoris munere domesticis studiis præesset, formatis, nunc, ut audio, tria volumina prælo subjecta habet.

D. IOANNES DE TRILLO, & FIGVEROA, Gallæcus, Granatam urbem à multis annis habitat, ejúsque Decurionatu (*Veintiquatria* munus appellant à Decurionum antiquo numero) cohonestatus, Historicæ rei curiosus indagator, Francisci de Trillo & Figueroa, quem loco suo commendavimus, germanus frater, scripsit -

Arbol *genealogico de los Señores de Benalva*, anno 1662. laudatum à D. Iosepho Pellizerio in Memoriali *De la calidad y servicios de D. Fernando Ioseph de los Rios*. fol. 38. n. 19.

IOANNES DE VALCAZAR, Excellentissimo Domino D.Petro Fernandez de Castro Comiti de Lemos, Neapolitanorum Proregi à sacris, scripsit -

Relacion *de las exequias que se celebraron en Napoles en la muerte de la Serenissima Reina D.Margarita*. Neapoli apud Tarquin. Longum 1612. in 4.

IOANNES DE VALLEJO, magni viri D. Francisci Ximenez de Cisneros Cardinalis Archiepiscopi Toletani à puero familiaris, Canonicus tandem Seguntinæ Ecclesiæ, reliquit scriptum -

Memorial *de la vida y virtudes y milagros del dicho Ilustrissimo Cardenal Arçobispo*; quod præcipuum fundamentum Alvaro Gometio conscribendæ suæ Latinæ *Historiæ* præstitit. MS. extat in Archivio Complutensis collegii, ut legitur in *Archivio Cōplutensi* pag. 70. quod simul cum *Vita* ejusdem Ximenii editum est Panhormi 1653.

IOSEPHVS ANCHIETA, Societatis Iesu, Indiarum, hoc est Brasiliæ regni, appellatus Apostolus, & nostri sæculi Thaumaturgus, Canariarum insularum unam, cui *Tenerife* nomen est, habuit natalem locum, ortus ibi ex Patre Cantabro, matréque indigena. Annos agens ætatis XVII. sæculi exacti quinquagesimo institutum hoc sequutus, transivit post triennium in Brasiliæ regiones, quæ pars non parva sunt Americæ meridionalis Lusitanæ ditionis, ubi integros quatuor & quadraginta annis vixit clarissimus virtutibus, signisque virtutum miraculis: de quo nos contenti erimus, hic omittentes, quæ plenis aliorum commentariis, præsertim à Sebastiano Baretario Florentino Iesuita quinque libris comprehensa sunt, opusculorum ab eo conscriptorum meminisse. Hæc nempe illa sunt -

Ars Grammatica linguæ Brasilicæ; quæ Lusitane excusa est.

Dictionarium ejusdē linguæ Brasilicæ.

Doctrina Christiana, pleniórque cathecismus eâdem linguâ explicatus.

Dialogi de Religionis rebus scitu dignis.

Instructio ad interrogandos inter confessionem pœnitentes.

Syntagma moniturum ad juvandos moribundos.

Con-

Conciones sacra linguis Latinâ, Lusitanicâ, Hispanicâ, & Brasilicâ.

Drama ad extirpanda Brasiliæ vitia.

Poëma de B. Virginis vita; versu elegiaco, quod ad bis mille & octingenta disticha excurrit.

Brasilica Societatis Historia, & Vitæ clariorum Patrum, qui in Brasilia vixerunt. Sed hæc postrema in lucem prodiisse non puto, ait Alegambius, ex quo hęc omnia exscripsimus.

Obiit in vico quodam *Reritiba* dicto nonâ die Iunii anno MDXCVII. ætatis suæ LXIV.

IOSEPHVS ANDREAS, Aragonensis, Presbyter Societatis Iesu, Theologiæ scientiæ professor primarius in Cæsaraugustano sodalium collegio, scripsit-

Decorem Carmeli, sive inclyti ordinis Carmelitani prærogativas in synopsim redactas &c. Cæsaraugustæ apud Ioannem de Ybar 1669. in 12.

IOSEPHVS DE ARTIAGA, Iesuita, vertit in Hispanicum ex Italico Lucæ Pineli-

El Gerson, ò de la Perfeccion Religiosa.

F. IOSEPHVS BONAVENTVRA PONS, Dominicanus provinciæ Aragoniæ, scripsisse dicitur, ac typis mandasse (quâ linguâ mihi haud notum)

Modum concionandi.

D. IOSEPHVS DIDACVS DE BERNVI & MENDOZA, Hispalensis, Mareschallus *del Alcalà del Valle*, Toparcha *de Benamexi* Bęticæ provinciæ, noster ex Beatrice sorore nepos, eruditionis omnis amans, & lectione veterum authorum fortè supra ætatem ornatus, geographicæ rei ante alia curiosus, plura meditatur: interim vero quasi specimen sui facturus è manibus exire permissit-

Nueva y varia leccion de la Romana Historia con apuntaciones al Breviario de Sexto Rufo: ad Serenissimum Ioannem Austriacum Granatæ 1668. in 4. apud Balthasarem de Bolibar.

Totus nunc est in adornando opere Historico-geographico *Bæticæ illustratæ sacro-profanæ.*

F. IOSEPHVS ELIAS ESTRVGOS, Perpinianensis, Carmelitarum ordinis, scripsit-

Fenix Catalâ, libre dels singulars privilegis, favors, gracias, y miracles de Nostra Senyora del Mont del Carme. Perpiniani apud Steph. Bartau 1644. in 8.

Obiit in patria anno MDCXLV.

IOSEPHVS FALCONI, nescio quis, aut cujus instituti (Carmelita forsan) laudatur à Georgio Cardoso in *Agiologio Lusitano* XXXI. Maji lit. f. ex opere-

Chronica Carmelitana, appellato.

F. IOSEPHVS RODRIGVEZ, ordinis Sanctissimæ Trinitatis, S. Theol. Præsentatus, scripsit-

Sacro y solemne Novenario, publicas y lucidas fiestas que hizo el Real convento de N. Señora del Remedio de la ciudad de Valencia à sus dos Patriarcas gloriosos San Iuan de Mata y San Felix de Valois por la felize declaracion que de su antigua santidad hizo Alexandro VII. Valentiæ 1669. apud Benedictum Macè in 4.

L

FLAVRENTIVS DE AIERBE, laudatur à D. Iosepho Pellizerio regio Historico (in Apologia *Por la Iustificacion de la Grandeza y cobertura de primera classe de los Condes de Miranda*, paragr. 8. fol. 27.) eo quòd scripserit-

Vida de D. Sancho Martinez de Leiva, llamado Braços de hierro: ad D. Petrum de Zuñiga Comitem *de Plasencia* ejus abnepotem. Florebat Sancius is circa annum MCCCXL.

Cujus instituti Laurentius noster fuerit, adhuc nos latet.

LAVRENTIVS BALBVS, Liliensis (oppidum est Castellæ Toletanæ diœc.) Ferdinandi Nonnii Pinciani auditor, Latinâ Græcâque eloquentiâ valde floruit. Præstat de eo tamen Matamorum audire in *De Academiis & doctis Hispaniæ viris narratione Apologetica*, ubi post jactam ejus cum aliis Complutensibus eloquentiæ Professoribus mentionem, *Commentarios alter* (Balbum innuens ait) *perquam eruditos in Valerium Flaccum conscripsit, testes certè eruditionis singularis & memoriæ stabilis & firmæ, quæ plurimum in eo viro eminuisse dicitur. Sed linguæ Græcæ cognitione, cujus fuit sine controversia doctissimus, authoritatem sibi majorem & ingenii commendationem est consequutus.* Meminit quoque ejus Alvarus Gometius lib. IV. *De rebus gestis Francisci Ximenii Cardinalis.* Scripsit ergo is jam laudatas-

In Valerii Flacci Argonautica eruditas *annotationes*, quæ Compluti prodierunt. Item-

Quintum Curtium de rebus Alexandri scriptorem emendavit, emendatúmque dedit foras ibidem 1524.

LAVRENTIVS DE MEDINA, Pharmacopola, edidit-

Tratado de como se a de usar el azeite de

de Vitriolo, in 8. Itémque -

Reprobacion *del mismo azeite*.

LEO DE ALABA, Sacræ Theologiæ, ut appellant scholæ, Licentiatus, Romæque M. Antonii S. R. E. Cardinalis Columnæ familiaris, edidit -

Tres Orationes in Vrbe habitas ad Sixtum V. duas, ad Gregorium XIII. unam. Romæ 1591. in 4.

LVCAS ASSARINI, Hispalensis patriâ, natus in ea urbe ex patre Genuensi Antonio Assarini & matre Cantabra D. Ioanna de Relux anno hujus sæculi VII. die Octobris XVIII. Lucæ Evangelistæ sacro, unde ei nomen contigit; hoc nostro tempore inter eos numeratur, qui ingenio & ingeniosis compositionibus, maximè Historicis, ad famam non vulgarem nititur. Ab eo habemus -

La Stratonica, duobus libris, Venetiis per Ioan. Pet. Pinellum in 12. tribus autem Maceratæ in 12. tandem quatuor Viterbii 1644.

La Almerinda. Venetiis apud Sarzinam 1640. in 12. ex quinta editione ibidem 1653. in 12. apud Ioan. Bapt. Cester.

I Giochi di Fortuna, successi d'Astiage e di Mandane Monarchi della Syria, quinque libris. Venetiis apud Iuntas 1655. in 12. duobus quidem voluminibus.

Il Demetrio, duobus libris. Bononiæ apud Iacobum Monti 1643. in 12. Tarvisii apud Simonem de Ponte 1659. in 12.

I Raguagli di Cipro. Bononiæ 1642. apud Iacobum Monte & Carolum Zenerum in 8. Maceratæ 1642. in 12. Venetiis quintùm apud Turrinum 1654. in 12.

Diverse Lettere e Componimenti. Venetiis, posteáque Maceratæ 1640. in 12.

Scelta di lettere, Mediolani in 12. 1650.

Nova scelta di lettere. Venetiis apud Iacobum Bartoli 1653. in 12. atque iterum 1658. in 12.

Il Tormento vilipeso o Martirio de' SS. Alfio, Filadelfo, e Cirino. Bonon. apud Iacobum Monte 1643. in 12. Panhormi 1645.

Li Affetti Sacri; &, si diversum opus est,

I Sensi di humiltà & stupore; simúlque -

L'Hercole novello, & le Pitture di Guido Reni. Genuæ apud Ioan. Mariam Farroni 1647. in 8. *L'Hercole* editus fuerat priùs Bononiæ 1639. & iterum 1644. in 12.

Le Rivolutioni di Catalogna, IV. libris, Genuæ per Ioannem Mariam Farroni 1645. in 4. Bononiæque iterũ 1648. apud Iacobum Monti,

Le Rivolutioni di Catalogna, *libro III. & IV. con le annotationi sopra i luoghi principali del M. R. Alberto Calenzani Difinitore di Lombardia*. Bononiæ eodem anno in 4.

L'Anotomia della Retorica. Venetiis apud Iacobum Sarzina 1641. in 8.

Vita & miracoli di S. Antonio di Padua. Genuæ apud Petr. Ioan. Calenzani 1646. in 8. cum additione autem secundæ partis de miraculis post Sancti obitum patratis, Venetiis tertiùm 1659. apud Nicolaũ Pezzana in 12.

Historia delle guerre e successi de Italia accaduti à nostri tempi dal anno MDCXIII. sino al MDCXXX. tomo I. Taurini 1665. in folio apud Bartholomæum Zavatta. Hujus *Historiæ* continuationi usque ad annum MDCLX. nunc author incumbere dicitur.

Le Maraviglie dell'Arsenale di Venetia.

Riflessioni ossequiose. Venetiis apud Sarzinam 1639. in 4.

Zampilli d'Hippocrene, componimenti varii. Genuæ per Petrum Calenzani 1642. in 8.

Le Sere del otio e della veglia intorno al fuoco, Dialogi morali. Taurini apud Barthol. Zavatta 1663. in 12.

Premit adhuc inter alia -

La Vita di S. Clemente Vescovo d'Ancyra.

La Vita della Beata Baptista Vernazza Monaca Genovese.

Augustæ Taurinorum nunc manet in Serenissimi Sabaudiæ Ducis magna gratia & existimatione. De coagit breviter Raphael Sopranus in *Liguriæ Scriptoribus*, pleniùs aget Michaël Abbas Iustinianus amicus noster in altero suo ejusdem argumenti volumine, quod paratum habet editioni. Quod autem de patria diximus, datis ad eumdem Iustinianum literis, quas vidimus, author ipse Lucas est Assarinus.

F. LVCAS LOARTE, Ocaniensis, in patria professus fuit Prædicatorum institutum, vertitque ex Latina lingua -

Los Dialogos *de S. Catarina de Sena*. Matriti 1668. in 4. apud Andream Garcia de la Iglesia.

LVDOVICVS ALPHONSVS DE CARVALLO, Iesuita, scripsit -

Historia *de las Asturias y linages de ellas*. Quam laudat D. Iosephus Pellizer in Memoriali *Por D. Fernando de los Rios y Argote Señor de Miranda* fol. 5. n. 15. Cujus, ut credimus, portio est -

La Vida *de Diego Melendez de Valdes llamado el Valiente*; qui sub Petro Rege vixit. Cujus idem Pellizer meminit in libro, *Iustificazion de la Grandeza de primera classe del Conde Miranda* §. 22. num. 26.

F. LV-

F. LUDOVICUS DE FIGUEREDO (incertum nobis cujus religiosę familię) foras emisit -

Oraciones *y exercicios de obras devotas recopiladas de la sagrada Escritura*. Medinæ-campi in 24.

F. LUDOVICUS IUSTINIANUS, ordinis Prædicatorum Barcinonensis domus, S. T. M. Ilerdæ sodalibus præfuit, studia Barcinone moderatus est, Visitator nunc est, ut audio, & generalis vicarius Congregationis Sardiniæ regni. Librum edidit -

De Nuestra *Señora de la Misericordia de Saona*.

M

MARIA ANNA DE S. IOSEPHO, monialis ordinis Eremitarum, Albæ, quod in Salmanticensi sacro territorio Ducale oppidum Toletanæ amplissimæ familiæ est, v. Aug. MDLXVIII. ex Ioanne de Mançanedo & Herrera & Maria Maldonado parentibus in lucem edita, Reformationis Virginum Deo sacrarum, quæ sub Augustini vexillo militant, hoc nostro sæculo authori in Eibarensi Guipuscuæ provinciæ oppido prima fundamenta jecit, Constitutiones ab inclyto non minùs sanctitate quàm doctrinâ viro Augustino Antolinez provinciali tunc Præfecto iis formatas perfecit, & Pauli Papæ V. authoritate munitas videre meruit; monasteria Medinæ-campi, Valladoliti, Palentiæ, ac tandem Matriti regium atque nobilissimum Incarnati Verbi Margaritæ Reginæ auspiciis construxit, in eóque post XXVII. annos sanctissimè completos obiit XV. Aprilis MDCXXXVIII. ætatis suæ LXX. insignis pietate, insignis prudentiâ nostri temporis heroina. Scripsit jussu Hieronymi Perez innocentiâ morum spectatissimi viri, qui erat ei à confessionibus, nec sine approbatione, ut creditur, Venerabilis servi Dei Ludovici Pontani Iesuitæ -

Su Vida: ex cujus aliqua parte inter chartaceam supellectilem ejusdem Hieronymi reperta, necnon & supplemento à monialibus ipsis cœnobii Matritensis post parentis obitum in grati animi signum confecto, Ludovicus Muñozius compegit vernaculam Historiam - *De la Vida de la Venerable Madre Mariana de San Ioseph, fundadora de la Recoleccion de las monjas Augustinas Priora del Real Convento de la Encarnacion hallada en unos papeles escritos de su mano, sus virtudes observadas por sus hijas*. Matriti 1645. in folio. Accedunt in hac editione ejusdem venerabilis ancillæ Dei Discursus quidam -

Sobre *algunos Capitulos de los Cantares de Salomon*; exemplo Teresiæ de Iesu sanctissimæ quorumdam ejusdem libri verborum interpretis, ad nutum Hieronymi Perez jam laudati mirabili ac supra sexus captum stylo & sapientiâ perfecti.

F. MARTINUS IGNATIUS, ordinis Minorum, scripsit -

Itinerario *del Nuevo Mundo*. Quod editum fuit cum Ioannis Gonzalez de Mendoza Historia *De las cosas mas notables de la China*.

MARTINUS MARTINEZ, Cantapretensis, à loco natali dictus (*Cantalapiedra* nomen ei est in diœcesi Salmantina) sacræ Theologiæ Magister, qui primus Salmanticæ post trecentos ab hujus gymnasii erectione annos tribus linguis Biblia sacra interpretatus est impositum sibi munus primarii, perpetuique Professoris adimplens. Edidit -

Institutiones Linguarum Hebraicæ & Chaldaicæ. Salmanticæ apud Gastium 1571. in 8.

Hypotyposeon Theologicarum sive regularum ad intelligendas Scripturas divinas, libros X. ad D. Petrum Pontium Legionensem Placentinum Episcopum. Ibidem 1565. in folio; mutuatâ nimirum inscriptione à Clemente Alexandrino & à Sexto Philosopho. Prohibetur tamen in Tridentinæ synodi catalogo librorum hoc opus ex hac prima editione, & si quæ alia natæ fuerint ante aliam anni 1582.

F. MICHAEL DE LA FUENTE, diversus ab alio cognomine, ejusdémque professionis, in Bibliotheca laudato, ejusque ex nescio quo latere nepos, in *Valdelaguna* opp. natus, Carmelita, Compluti Toletique Theologiæ scholasticæ ac Bibliorum Professor, Toletanis Patribus Fidei vindicibus à censuris, pietatem non minùs quàm doctrinam excoluit, reliquítque typis parata -

Placita Theologica.

Obiit Toleti XI. die Aug. MDCXXIX. ætatis suæ XLII.

MICHAEL MARTINEZ DE AVILES, scripsisse dicitur -

Reglas *militares*. Granatæ in 4.

F. MICHAEL PALAIN, Hieronymianus monasterii S. Engratiæ urbis Cæsaraugustanæ, edidit -

In Evangelia opus, uti à domesticis accepimus. Cætera, si quæ sunt, nos latent. Vivit hoc anno MDCLXX.

F. MICHAEL DE QUIROS, patriâ ex oppido *El Campo de Critana* nuncupato diœcesis . . . . , Cisterciensis monachus monasterii *de Huerta*, Iuncariæ Abbas, totiús-

tiúsque ordinis Visitator generalis], scripsit-

Super Hymnum, Almi Prophetæ, in laudem S. Ioannis Baptistæ.

F. MICHAEL ISQVIERDO, Franciscanus strictioris observantiæ provinciæ Valentinæ, scripsit-

Breve *y clara resolucion de casos de conciencia*; quam vidimus manuscriptam in 8.

N

F. NARCISSVS CAMOS, Dominicanorũ provinciæ Aragoniæ sodalis, scripsit-

De las *Imagenes del Principado de Cataluña.*

F. NICOLAVS FIGVERES, Valentinus, ordinis S. Dominici Valentinæ domus, sodali suo Thomæ Maluenda viro in paucis celebri addictissimus vixit, ac post ejus obitum doctissimis ejus super Scripturam voluminibus vitam doctissimi magistri eleganti adjunxit calamo. Tabulas etiam seu Iudices librorum ejusdem *De Antichristo* confecisse dicitur, atque item-

De Vitis Patrum ordinis Prædicatorum opus quoddam.

P

D. PETRVS ANTONIVS RAMON FOLCH DE CARDONA DE ARAGON & CORDVBA, D. Henrici de Aragonia & D. Catharinæ Fernandez à Corduba Excellentissimorum Ducum, Segobricæ atque Cardonæ filius Lucenæ in Bætica anno hujus sæculi XII. natus, Eques & Claviger militiæ Alcantarensis, post exercita palatina & militaria quædam paria suæ conditioni munera, venit Romam Legatus regius ad Alexandrum VII. P. M. indéque ad Neapolitani regni res pro Rege moderandum fuit evocatus; quo munere dum pro dignitate fungitur, pliſſimis ac utilissimis fabricis amplificatâ regiâ urbe, & à consiliis status inter alios summos Hispaniæ Proceres deligi, & ad præstandum Caroli Regis II. nominé Sanctissimo Pontifici Clementi X. sacrorum Principi filialis obedientiæ officium destinari dignus in paucis fuit visus; cujus pompæ exhibitio in dies expectatur. Ornare autem venit hanc Bibliothecam Heros excellentissimus animi præstantiâ, in Deum pietate, atque erga homines illibatâ justitiâ summis quibusque comparandus, ex quo olim Gallicæ detentionis (quam calamitatem in Catalonico cum Gallis bello summus copiarum ductor prælio captus incurrit) plurium annorum otii negotium fecit militarem doctrinam lucubrationibus propriis illustrare. Vnde nata fuit,

Geometria militar, *en que se comprehenden las Matematicas de la fortificacion regular y irregular, defensa y ofensa de una plaza, y las tablas polimetricas proporcionales dellas.* Neapoli apud Aegidium Longum.

D. PETRVS GARCES DE CARIÑENA, Aragoniæ regni, ut videtur, scripsit-

Linages *de Aragon.* Meminit hujus commentarii D. Iosephus Pellizer in Memoriali *De la calidad y servicios de D. Fernando Ioseph de los Rios*, fol. 47. num. 11.

PETRVS HENRICVS, refertur mih scripsisse-

Noble *perfecto*; Barcinonéque in 8. edidisse.

PETRVS PAVLVS DE RIBERA, Valentinus, laudatur à Celso de Rosinis Cæsenate in *Lyceo suo Lateranensi illustrium Scriptorum ordinis Canonicorum regularium Salvatoris Lateranensis*, uti unus ex his, qui hoc institutum olim amplexi sunt, literarúmque monumenta posteris reliquerunt. Natales hunc serenissimos jactare potuisse, occultos tamen, ut sibi à senioribus pervestiganti relatum fuit, nesimus quo sensu ab hoc authore debeamus accipere. Adolescens in Italiâ veniens, ibique hujus ordinis sacramento dicto, varia inter suos, nec nusquam extra religionis claustra, gessit munera, Venetiisque tandem resistens animum ad scribendum appulit, in eáque urbe mortuus est anno MDCIX.

Extant ab eo hæc opera Italica-

Del Modo di conseguire il Giubileo & altre Indulgenze. Venetiis apud Nicolaum Misserinum 1601.

Chronico *dell'Isole di Tremiti*, lib. VI. Ibidem 1606. Diomedææ hæ sunt insulæ Apuliæ adjacentes in Hadriatico mari, quæ ditionis Canonicorum istorum sunt, quam ipse author administravit.

Le Glorie immortali de' trionfi & heroiche imprese d'ottocento quarantacinque Donne illustri antiche e moderne. Venetiis apud Evangelistam Deuchinum 1609. in 4.

Consule sis laudatum Celsum Rosinum.

PETRVS DE LA PVENTE, Tribunus militum in Germanico adversus Suecos bello, deinde Gubernator Orbitelli in Tuscia, Ticinensísque urbis castelli Præfectus, tandem S. Salvatoris castrũ juxta Messanam Siciliæ cõmissum curæ suæ usque ad mortem rexit strenuus vir, parique ingenio ac bellicâ virtute; scripsit-

Los Soldados *en la guardia*; simúlq;-

Apuntamientos *politicos.* Ticini apud Ioannem Andream Magrum 1657. 4.

F. PE-

F. PETRVS TERRASSE, Catalanus, ut fama vulgaris est, Carmelitarum ordinis, ex Romanæ provinciæ Præfecto atque totius familiæ in curia Procuratore, generalique Vicario, supremam illius administrationem sibi delatam suscepit in Placentinæ Italiæ urbis comitiis III. die Iunii MDIII. eloquentiâ florens atque in conversando & rebus gerendis dexteritate. Obiit autem anno MDXI. in Neapolitana urbe, ut dicitur, cùm superiore anno generale Capitulum ordinis eò evocasset. Habuit is -

Orationem de Divina providentia, in Capella Pontificia coram Sixto IV. & Cardinalium Senatu Dominica IV. *Quadragessimæ anno MCCCCLXXXIII.* bis editam absq; officinæ aut loci aut anni mentione, ut apparet ex codicibus *Bibliothecæ Vaticanæ* 10357. & 10496.

Alumnus quidem fuit provinciæ, quæ in Galliis proprio nomine *Provincia* nuncupatur, ut constat ex actis Capituli generalis Brixiæ anno MCCCCLXXVIII. celebrati. Nec ullum in duobus, ut vocant, *Regestis libris*, altero antiquissimo totius familiæ, altero sub Terrase ipso tempore suæ Præfecturæ exarato, vestigium ullum ejus patriæ superest; ut accepimus à viro diligentissimo Ludovico Perez de Castro in Transpontina Romana domo studiorum præfecto. Hispanum tamen omnes domesticarum rerum scriptores fatentur, Petrus Lucius in *Compendio Historiæ Carmeli* Florentiæ edito 1595. pag. 149. Iosephus Falconius in *Chronico* Italico ejusdem *Carmeli*, Placentiæ 1595. pag. 767. Franciscus Voersius à Cherasco in *Vita Henrici Silvii Carmelitarum Prioris generalis*, 1614. pag. 353. Ludovicus Iacobus à S. Carolo *Pontificiæ Bibliothecæ* ac tot librorum author ejusdem ordinis Carmelitarum in litteris XXVII. Decembris MDCLXVIII. datis, hac super re consultus.

F. PETRVS DE VRBINA, Cantaber ex oppido *Brantevilla*, Francisci de Vrbina & Casildæ à Montoia filius, ordinis Minorum, ingentibus domi honoribus, majoribus extra ornatus; provinciæ suæ Castellæ præfuit, ac etiam universæ familiæ, ut vocant, ultramontanæ Commissarius generalis. Pontificum deinde album ornaturus tribus ex ordine cathedris donatus fuit, Cauriensi die II. Maji MDCXLIV. Valentinæ XXVIII. Iunii MDCXLIX. demùmque Hispalensi anno MDCLVIII. die I. Aprilis; ac dum Valentinis jura sacra diceret, eis quoque pro Rege laudabiliter præfuit. Scripsisse dicitur cum aliis ejusdem ordinis, dum Compluti doceret,

El Memorial *en defensa de las doctrinas del Doctor S. Buenaventura y Scoto, sobre el juramento que la Vniversidad de Salamanca hizo de leer tan solamente la doctrina de San Agustin y Santo Thomas.*

Authorem habeo eum, qui formavit *Archivium Complutense*, ad calcem *Vitæ D. Francisci Ximenez de Cisneros Archiepiscopi Toletani S. R. E. Cardinalis*, Panhormi editæ anno 1653. pag. 90.

R

F. RAIMVNDVS DE RIBES (ignotum nobis cujus instituti religiosi) author laudatur -

Del Viage *de Tierra santa*. Barcinone in 8.

F. REGINALDVS OLIVER, ordinis Prædicatorum, domus suæ Valentinæ Præfectus, scripsit -

Del Rosario *de N. Señora*.

D. RODERICVS GOMEZ SARMIENTO, quintus Comes *de Salinas*, scriptum reliquit -

Del Socorro *del Conde de Ribadeo D. Rodrigo de Villandrando al Rey D. Iuan el segundo, con todos los privilegios, cedulas y cartas reales pertenecientes à aquella accion y con la Genealogia de la casa de Villandrando.*

Testis est D. Iosephus Pellizer regius Historicus in Memoriali seu Informatione *De la Casa de los Sarmientos de Villamaior* fol 31.

T

F. THOMAS BAFARVLL, ordinis S. Dominici, S. Theol. Præsentatus (sic schola dicere amat) in domo sua S. Catharinæ M. Barcinonensi scripsit -

Nuevas *Indias del Rosario*.

F. THOMAS DE LEMOS, Dominicanorum sodalis, S.T. Magister sapientissimus, quo tempore auspiciis Clementis VIII. pro examine veritatis Theologicæ de auxiliis divinæ gratiæ inter Dominicanos & Iesuitas tam voce quàm scriptis Romæ decertabatur, hic inrer alios instituti hujus religiosissimi athletas doctrinæ columen & existimationem huic loco parem adeptus vulgò ferebatur. Plura scripsit hujus argumenti doctissima, quæ multis voluminibus contenta inter MSS. Barberinæ bibliothecæ libros religiosè custodiuntur.

F. THOMAS TABLES, ordinis Prædicatorum, concionator generalis provinciæ Aragonensis, scripsit.

Devocion *de la Virgen en su Rosario*.

TIRSVS DE MOLINA: *Quære in Bibliotheca*, GABRIEL TELLEZ.

V

F. VINCENTIVS ROQVETA, Dominicanus, in Valentinæ urbis cœnobio edidit -

Modo facil *de rezar el Rosario*.

VINCENTIVS SORIANO, Doctor Theologus & Professor Academiæ Valentinæ atque in ejusdem urbis Metropolitana Ecclesia Præpositus (*Pavordre* appellant) piè ac doctè, nec minus fructuosè, scripsit -

Libro *de la reverencia debida al altissimo sacrificio de la Missa*. Valentiæ apud Pet. Patricium Mey 1610. 8. Qui liber post authoris mortem D. Ioanni de Ribera magno illi Valentino Antistiti nuncupatus prodiit.

AD POSTERIOREM HANC
APPENDICEM APPENDICVLA.

F. ALPHONSVS DE S. HIERONYMO, ex oppido *Manzanares* Toletanæ diœcesis, Carmelitarum excalcearorum sodalis, sacræ Theologiæ Professor in Complutensi ordinis sui collegio, scripsit -

Vida, *virtudes y milagros de la prodigiosa Virgen y Madre Anna de S. Agustin Carmelita descalza fundadora del convento de Valera y compañera de S. Teresa de Iesus en la fundacion de Villanueva de la Jara*. Matriti apud Franc. Nieto 1668. in 4.

Decessit è vivis author sequenti anno MDCLXIX.

ANTONIVS RANQ, nescio quis, author laudatur operis -

Cataluña *ilustrada*, nuncupati.

D. DIDACVS DE ROCABERTI, si idem est cum DIDACO DE ROCABERTI PAV & VELLERA, cujus in hac posteriore appendice facta mentio est, aliúsve hujus familiæ Cataloniæ Principatus, scripsit octosyllabis versibus universalis historiæ compendium hac inscriptione notatum -

Epitome *Historico, en diez Romançes*: ad Lupum de Vega Carpio. Barcin. per Sebast. Cormellas 1628. in 8.

F. FRANCISCVS DVBAL, Præmonstratensis, Magister generalis, & aliquando Præfectus integræ Congregationis Hispanæ, scripsit -

De Sacramentis in genere & in specie.

Vernaculâ autem linguâ -

Vida *de S. Norberto*, in folio.

Sobre *la Regla de S. Agustin*: duobus voluminibus.

Decessit hoc anno MDCLXX. aut superiore.

GASPAR DE LA FIGVERA, gente Valentinus, & oppidi *Morella* Iudex (*Baile* vocant *general*) ac item Iudex regius causarum piarum, edidit opus hujus tituli -

Miscellanea sacra. Valentiæ apud Laurentium Cabrera 1658.

HIERONYMVS PARDO, Doctor Medicus, Pinciæ degebat, artísque suæ opus faciebat, cùm scripsit -

Tratado *del Vino aguado*.

GYNAECEUM HISPANAE MINERVÆ

Sive

De gentis nostræ Fœminis doctrina claris ad Bibliothecam Scriptorum.

MANTISSA.

QVERITVR non obscurè nec infrequenter alter sexus, & accusare solet naturæ non tam constitutionem & primigeniam æquitatem, quam usum eò jam ab initio rerum vergentem, ut cum imperio decus etiam & possessio scientiarum penes viros sit. Recordantur quippe se legisse in hominis natalibus potiorem suam quàm virorum conditionem non difficulter apparere: masculæ carnis humum, foemineæ verò carnem viri esse originem; priorem illam, posteriorem hanc natam; atque eum prorsus initio fuisse rerum creatarum ordinem, ut quo fuerat quæque res perfectior, eò seriùs è naturæ sinu illo, qui universi semina omnia continebat, eruperit; Solem è luce factum, & post eam; fructus ab adultis jam arboribus germinare; animam rationis compotem post genitum corpus esse incipere. Vnde ergo sibi contigisse iniquiorem hanc imperitiæ sortem, & sequestratæ ab iis omnis disciplinæ, nisi ab usurpatione virorum, qui, ne minùs imperent, ab instrumentis imperandi foeminas nunquam non arcuëre. Haud sibi quidem tam malè esse, sicubi Numen ipsum absque intermedio homine rebus humanis præest; aut impedimenta sexui ex more illata superavit perfregitque vindicata in libertatem natura. Nec imperium foeminarum Deo improbatum; nec in perpetuis belli & pacis tempore laudabiliter gestorum fastis muliebris virtutis masculam ex æquo provocantis exempla

empla, eaque frequentissima, unquam desiderata fuisse. Porro in numerato habent causæ hujus patronæ sacrarum literarum & historicorum omnium monumentorum documenta, unde sibi eam adjudicari omnino debere non temerè jactitant, quin ad Orationem Hortensiæ Q. Hortensij Oratoris filiæ, aut ad nostri temporis Lucretiæ Marinellæ Nobilitatis & excellentiæ fœminarum opus *confirmandæ rei tam omnibus notæ interim recurrere opus habeant. Neque nesciunt disputatum non heri & nudiustertius fuisse à clarissima Anna Maria Schurman Vltrajecti superioribus annis manente, atque hujus sæculi miraculo futura, nisi præstantissimas dotes hæretici coeli contracta infectione dehonestaret, problema illud practicum, num foeminæ Christianæ literarum studium conveniat. At nec audebimus nos Hispani, quibus Saliis non esse contigit, aut causam suam perorantibus foeminis intercedere, aut sceptrum, artes, doctrinam invidere. Nusquam enim gentium fortasse aut virilis animi Heroinis, aut sapientiæ atque eloquentiæ Sacerdotibus alter hic sexus magis floruit. Imo secundabimus &, quod nostri est instituti, colligemus hic illius temporis, quod* Bibliothecæ *hoc opere comprehendimus, quasdam doctrinæ laude illustres foeminas; nec unam aut alteram veteris ævi Corinnis, Aspasijs, Saphonibus etnicis, Fabiolis, Marcellis, Eustochiis Christianis comparandam. Ne vel in hac parte deficiamus nobis decora ista nostræ gentis hac pompa circumducentibus, famæque templo, cui sacra suo jure sunt, lætanter inferentibus. At quia locum* Bibliotheca *penes se omnibus his dedit; quæ libris editis claruerunt, gynaceum hoc eas tantùm data opera repræsentabit, quarum doctrinam & artium quarumcumque præstantiam, non ullum opus ab ipsis elucubratum, posteritas celebrat; cæteris dumtaxat cursim intentoque ad loca earum digito laudatis. Item & inhibemus calamum ab earum mentione, quæ nullis à sæculo literis, sed eruditione tantùm coelesti atque Sanctorum scientia imbutæ, cujus ordinis nonnullas merita est natio nostra his duobus sæculis, in hunc album eruditione præstantium foeminarum excipi dedignantur. Earum tamen aliquibus testimonium doctrinæ hujus non studiis quæsitæ locis suis reddidimus.*

D. ANGELA MERCADER ZAPATA, nupta Valentiæ Hieronymo Escrivà de Romani, Magistro hujus urbis, ut vocant, Rationali, non Latinas tantùm literas, sed & Philosophiam atque Theologiam eximiè docta, cum Professoribus Academiæ frequenter domi suæ disputabat, & à quæstionibus quibuscumque ingeniosissimè se expediebat. Bibliothecam omnis librorum generis sibi curiosè instruxerat; nec minùs integris moribus, quàm elegantiâ doctrinæ, dum viveret, laudabatur. Ioannes quidem Ludovicus Vives clarissimus ejusdem urbis civis lib. I. *De Officio fœminæ Christianæ* amplum & magnificum ei testimonium de ingenio pariter & doctrina præstitit. Re-

cor-

cordatur etiam Angelæ Laurentius Palmiremus, *Epistolaque* ad eum à Ioanne Andrea Straneo viro eruditissimo datæ in *Aphtonii* sui è Græco versi nuncupatione, quem Hieronymæ Ribot Domini *de la Alcudia* uxori, cujus mox meminimus, dedicavit. Filium fortem ex forti creatum habuit Franciscum de Escrivà Iesuitam variorum operum scriptorem. Angelæ mentionem faciunt Matamorus *De Academiis & doctis viris Hispaniæ*, Andreas Schotus in *Bibliotheca*, Gaspar Escolanus lib.v. *Histor. Valentinæ* cap. ultimo.

D. ANGELA SIGEA, Toletana, Didaci filia, Luisiæ Sigeæ quam non perfunctoriè, ubi opus fuit, laudavimus, germana soror, Ioannis Vasæi verbis cap. IX. ad *Hispaniæ Chronicon* præfationis, *Græcè, Latinéque pro ætate & sexu non mediocriter erudita, tam exactâ fuit cognitione Musicæ artis, ut cum præstantissimis hujus artis professoribus contenderet.*

D. ANNA CARO, Hispalensis, tempore nostro poësim coluit, & nonnullas *Comœdias* in publicum proponi permissit, quę non sine plausu recitatę sunt.

D. ANNA DE CASTRO EGAS, quę hujus chori est, celebratúrque à Lupo Vega in *Lauro Apollinis* Sylva I. jam in *Bibliotheca* nomen suum edidit.

D. ANNA CERVATON, Ferdinãdi Catholici tempore aulæ regiæ eximium decus fuit, ex nobilibus puellis una, quæ Germanæ Foxiæ Reginæ ejusdem Ferdinandi conjugi ad latus adhærebant & in gynæceo ministrabant. Incertum quænam præcelleret in hac virgine, corporis, animive pulchritudo; quas, nisi honestas commendasset, neutiquam ei solidæ laudis præconium fama adulari nescia, judicium utique sequuta illius ætatis hominum, detulisset. Federicus eam Toletanus Albæ Dux, nec parum belli aut pacis artibus clarus, adamavit, seu veriùs honestissimis, qui aulæ mos est, ignibus & omnis generis officiis excoluit; imò ne doctissimam expers ipse doctrinæ minùs sibi propitiam aut faventem experiretur, literarum amorem literatę virginis amori conjunxit. Non utique sunt in omnium manibus Lucii Marinæi Siculi *Epistolæ*, qui vir eo, de quo loquimur, tempore in gratia omnium principum Hispaniæ virorum florens peregrinus & advena plusquam civibus multis res nostras illustravit. Quare non mihi tempero quin ejus *Epistolæ* cujusdam ad Annam hanc Cervatoniam datæ, hujúsque ad Siculum directæ responsionis tenorem his chartis inferam. Pro testimonio hæc erunt eximiæ ejus virginis eruditionis, modestissimæque urbanitatis, quæ jure sibi corda omnium obsequio devinxerat. E libro XVI. eas transcriptas damus.

L. MARINAEVS SICVLVS ANNAE CERVATONIAE VIRGINI PVLCHERRIMAE SAL. PLVR. D.

Miraberis fortasse, puella clarissima, & certè miraberis, si longâ Siculus jam ætate confectus, & ut, arbitror, sibi prorsus ignotus ad te scribam. Sed mirari quidem statim desines, si virtutem tuam singularem, si mirabilem venustatem, si maxima tua merita respexeris, quæ me quidem, vel decrepitum, Christóque militantem, ut uni tibi serviam, coëgerunt. Quis enim suos labores & obsequium, quis perpetuam observantiam, quis bona sua omnia, quis denique seipsum Annæ Cervatoniæ virgini pulcherrimæ modestissimæque non offerat? Cujus corporis dotes, animíque virtutes admirantur omnes, & maximis laudibus ad cœlum ferunt. Sola siquidem Anna es in ore omnium nobilium virorum. Te unam ex omnibus, quæ Germanam Reginam comitantur, pulchris & generosis puellis omnes suscipiunt & venerantur. Enimvero tibi regia domus, quam splendore tuæ pulchritudinis, quasi radio solis illustras, plurimùm debet. Tu verò, speciosissima virgo, multùm certè naturæ, multùm stellifero cœlo, multùm & preclaris tuis, qui te talem genuere, parentibus debes. Quos ergo cùm suis meritis, tum vero te filiâ tanto fœliciores existimo, quàm magnum Iovem & quàm Iunonem; quanto tu vel corporis vel ingenii dotibus Palladem atque Heben, nec non reliquas omnes Nimphas, quas excellentissimi vates olim maximis laudibus extulerunt, antecedis. Quarum quidem tempore si tu nata fuisses, nec amavisset Helenam Paris, nec aureum pomum Veneri dandum censuisset. Quin etiam si te quatuor excellentissimi vates cognovissent, non Corinna quidem, non Lesbia, non Cynthia, non Delia carminibus eorum celebratæ fuissent; unam te maximum Nimpharum decus excoluissent; Annæ celeberrimum nomen omnes magnis voluminibus cecinissent; te cunctis virginibus præferentes omni laude dignissimam judicassent. Sed te Deus optimus maximus ad ætatem nostram reservavit, ut specie tuâ & pulchritudine tuâ Germanæ Reginæ prospera domus maximè lætaretur; útque nostrum quàm fœlicissime sæculum gauderet; ac te non nisi Federicus à Toleto Dux Albanus maximus & excellentissimus Princeps sapienter amaret & diligenter excoleret. Hic est enim tuâ venustate dignissimus. Hic satis

satis idoneus, qui tuo nomini faveat. Quem ego propterea virum fœlicem & magni judicii nuper existimavi, quòd te & non aliam sibi perpetuò colendam elegit. Qui modò, quod te scire arbitror, ad literarum & sapientiæ studia sese contulit, ut fœlix tuum nomen & præclaram tuæ pulchritudinis famam chartis celebrare perpetuis posit, & à mortalitatis injuria vendicare. Vale. Ex Burgis pridie idus Octobris anno MD.XII.

ANNA CERVATONIA PALATINA VIRGO ELOQUENTISSIMO VIRO L. MARINÆO SICULO FOELICITATEM.

NON possum nō vehementer admirari, eloquentissime Sicule, cùm ipse, qui aureo antehac eloquentiæ fonte præclarissima fortissimorum Principum facinora æternitati mandare consuevisti, nunc illas dicendi vires, splendorem illum admirabilem ac propè divinum in immeritas puellarum laudes atque indigna præconia converteris. Verùm nihil, quod admirari liceat, superest, posteaquàm humanitatem, benignitatem, facilitatem tuam animo revolvo. Vir enim ad cunctorum gloriam atque immortalitatem natus te continere nequaquam potes, quin perpetuis literarum monumentis unumquemque, vel indignum, sempiternæ memoriæ commendes. Ego quidem (quia mecum tibi in præsentiarum res est) nunquam mihi virtutum quidpiam, quoad vixi, neque formæ esse existimavi; sed epistola tua nitoris atque humanitatis plena tot meritis, tantòque inter legendum decore afficere conata est, ut neque mortalibus neque Divis, si nos illa comprehendissent, cedendum ampliùs videretur. Quamobrem animus meus non parum voluptatis accepit, quòd ipsa, quæ profundis obsita tenebris numquam, ut opinor, ad posteritatis memoriam pervenissem, tuis elegantissimis scriptis decus adepta sum nominis sempiterni. Verumenimvero solitam in te desiderare modestiam non omisi, quum largis effusum habenis, quod celeberrima vetustas vix admirabili formâ ac virtutibus quondam meruit, id te mihi totum tribuisse cognovi. Nos enim Palladi, Hebe, Veneri atque Helenæ, quas divinis honoribus ipsa donavit antiquitas, longè cedimus. Nymphas etiam, clarásque prisci temporis puellas minimè æquamus. Serenissimę verò Germanæ Reginæ domum tantùm abest ut illustrare possim, ut facilius intelligam obscurum sydus, sole pulcherrimè radiante, diei addere posse splendorem. Ipsa namque admirabili venustate, divinóque decore, uti candidissimus Apollo lucentia sydera, quot ei famulamur, exornat. Ipsa quidquid famæ, quidquid virtutis atque excellentiæ longævus orbis vidit, habuitque unquam, regali totum pulcherrimóque sinu, maximo sic largiente Deo, sola suscepit. Testis Hispania tota, quæ illam veluti cœleste numen adorat. Testis & ipse orbis terrarum, qui hoc munere quidquam majus se aliquando accepturum jam desperavit. Reliquæ etiam Palatinæ virgines tantâ formâ ac nitore præstant, ut inter eas ego, qualis nunc inter splendentes sorores Electra caligat. Cum quibus (me modò inter se nomen habere non dedignentur) si quid mihi formæ existit, speciosissimæ totum id clarissimæque Reginæ semper referendum ingenuè confitebor. Vnum mihi, non inficior, benignissima sydera dedêre, ut illustrissimi ac præstantissimi Federici Albani Ducis munere per ora omniū celebris volitarem. Tantus Princeps nostro igne dum castè pudicéque succenditur, non parum nobis nominis ac decoris adjungitur. Quippe vir bello pacéque clarissimus altissimum genus à Costantinopolitanis Imperatoribus accepit; & solus inter Hispanos Principes, ut nobilissimum decet, sapientiæ studia, quæ semper ab incunabulis veneratus est, acri curâ multisque laboribus sectatur. Accedit alterum huic meæ gloriæ munus non hoc quidem inferius, quòd te pulcherrimus amor commovit, ut me singulari laudum cumulo decorares, efficeresq; ut cunctas omnium seculorum puellas antecelluisse minores crederent. Nam tanti te sapientissimi Hispaniæ Reges semper fecêre, quanti Græciam Herodotum & Homerum, Italiam Livium & Virgilium fecisse perlegimus. Itaque quòd me ab interitu servaveris, donóque immortalitatis affeceris, tantum tibi debere sentio, quòd si pro hoc divino munere vitæ jacturam rependerem, satisfecisse nequaquam putarem. Quare si referre gratiam non valemus, tibi quas possumus gratias habemus, pollicemúrque Annę virginis animū tuis castissimis optatis in perpetuum debiturum. Vale.

ANGELAM Barcinonensem quamdam Ioannes Petri à Moia in *Historia illustrium fœminarum*, Græcæ atque Latinæ eruditionis ergo, inter claras Hispaniæ nostræ literis fœminas admisit.

D. ANNA OSORIO, Burgensis, & majorum imaginibus nobilis, & divinæ Theologiæ studio fuit celebris, attestante Matamoro in *Apologetica narratione De Academiis & doctis viris Hispaniæ*.

ANNA VASIA (credo vulgare cognomentum VAEZ esse) in aula Mariæ Infantis Portugalliæ unà cum Luisia Sigæa literis & eloquentiâ Latinâ floruit. Andreas Re-

Resendius utriusque meminit ad prædictam Infantem scribens, his versibus,

Porro autem comitum, quæ jam maturior ævi
Carminibus tibi nota tuis est VASIA, cujus
Vt sileam mores, inculpatéque juventam
Hactenus exactam; laus est ea magna, quòd aulæ
Dux bona virginibus Latias præluxit ad artes.

Inter *Epigrammata* Ariæ Barbosæ Poëtæ & Philologi Lusitani ingentis famæ quoddam legere est Annæ nostræ nuncupatum.

D. ANNA DE VILLEGAS, Medinæ-campi nata, non solum vulgares linguas Gallicam, Italicam, Lusitanam, sed & Latinam docta, laudari peculiariter meruit à Ioanne Costa Aragoniæ regni Chronographo in libro suo *Del Gobierno del Ciudadano* in fine dialogi secundi, & Ioanne Petri à Moia in opere suo *De illustribus fœminis* lib. III. cap. XLVIII.

D. BEATRIX GALINDO, Salmantina, virgo priùs aulica Elisabethæ Reginæ Ferdinandi Catholici uxoris, conjugio deinde Francisco Ramirez Matritensi ejus oppidi Decurioni ac Regi à secretis copulata, ob Latinæ linguæ peritiam *La Latina* vulgò audiebat; cujus vel nunc cognomen retinet valetudinarium Matriti ab ea extructum *El Hospital de la Latina* nulli non appellatum. Hujus ipsius linguæ præceptis adeo Reginam imbuit clarissimam, ut non solùm oratores intelligere, sed & libros interpretari facilè posset; quod *De rebus Hispaniæ* Lucius ait Marineus Siculus. Ex quo maritum extulit usque ad obitus diem totos XXXVI. annos castè vixit literarum & liberorum educationis curæ addicta; quos divitiis affluentes reliquit, etiam si, quasi liberis orba esset, in construendis præter Nosocomium jam dictum duobus in eodem oppido Matritensi Virginum Deo sub Hieronymi & Francisci regulis sacrarum cœnobiis, Malacæque alio Redemptorum Sanctissimæ Trinitatis ingentem pecuniæ vim erogasset. Decessisse hanc è vivis XXIII. die Novembris anno MDXXXV. ex titulo sepulchri notum est ad Conceptionis Deiparæ, quam Hieronymianam vocant, sacram ædem, in quo unà cum conjuge resurrectionem expectat. Agunt de ea Schotus, Ioannes Perez de Moia in libro *De illustribus Hispaniæ mulieribus* lib. III. cap. XLVIII. Aegidius Gonzalez Davila in *Historia Salmantinæ urbis* lib. III. cap. XXII. Petrus Paulus de Ribera in libro *Le glorie immortali delle Donne Illustri* nuncupato lib. XIII. art. 370. Et Lupi de Vega huc pertinent hæc carmina è Poëmate illo, cui *Gerusalem conquistada* inscripsit, ubi laudato ejus viro, quem tamen non Franciscum, sed Ioannem eúmque non secretorum regiorum participem, sed summum belli Ducem in bello Granatensi appellat partim ipse Lupus, partim is qui notas affixit margini, adjungit.

Su querida Beatriz, su prenda amada
Por segunda Nicostrata tenida
Celebre vivirà de gente en gente
Con nombre de LATINA eternamente.

Aliáque in *Lauru Appollinis*.

D. BERNARDA FERREIRA DE LA CERDA, *Portus* urbis in Lusitania civis clara admodum ob data in lucem poëticæ uirtutis plusquam muliebris opera meritis nunc laudibus cumularetur, nisi loco suo, quas à nobis potuit, consequuta esset. Quò virtutis amantes pro majori hujus lectissimæ fœminæ notitia remitti non utique dedignabuntur.

D. CATHARINA, Ferdinandi & Elisabethæ Catholicorum Regis filia, Henrici VIII. Angliæ Regis uxor, eruditione non minùs quàm infortuniis clara sui temporis Princeps, in *Bibliotheca*, uti sacrorum operum artifex, repræsentatur.

D. CATHARINA, Eduardi Portugalliæ Infantis filia, Ioannis Brigantini Ducis conjux, quæ cum Philippo Rege Hispaniarum II. de Portugalliæ regni successione litem gesit, si credimus Christophoro da Costa in Tractatu suo *De Laudibus fœminarum* vernaculo, perfectè fuit in Græcis & Latinis literis docta, Astrologiæ insuper & Mathematicarum aliarum artium perita; quas artes docuisse filios Theodosium Ducem, Eduardum, Alexandrum, Philippum, filias itidem Mariam & Seraphinam dicitur. Sororem quoque Catharinæ germanam Mariam Parmæ Ducem easdem calluisse disciplinas vulgaris fama est. Petrus Paulus Ribera Valentinus meminit in opere suo antea memorato *Delle glorie immortali de' trionfi & heroiche imprese de Donne illustri*, lib. XIII. art. 375.

D. CATHARINA DE LA ESTRELLA, Ioanni Christophori Calvete de Estrella regii Historici ac viri eximii ex aliquo latere nepos fuisse refertur, natúque Salmantina; quantumvis Ioannes Christophorus aut Barcinone, aut in aliqua regni Aragoniæ urbe, ut loco suo diximus, procreatus sit. Latinè scivit non vulgariter, Gallicéque & Italicè ætate suâ decus habita muliebris sexus ob eruditionis, maximè Historicæ, præstantiam; cujus rei authores sunt Ioannes Perezius de Moia lib. III. *De fœminarum laudibus* cap. XLVIII. Aegidius Gonzalez Davila in *Theatro Salmantinæ Ecclesiæ*, Petrus Paulus Ribera operis jam laudati art. 374.

CATHARINA PACENSIS, adolescens miræ in pangendo carmine Latino virtutis id ab Alphonso Garsia Matamoro elogium meruit, ut cum ea iniquè agamus, si non istius verbis laudemus. *E quarum speciosa* (ait in *Apologetico* suo toties producto) *conspicuóque grege unius mulieris Latini versus sacris sæpe & publicis certaminibus primam Hispali & Compluti lauream Iudicum sententiâ meruerunt. Quam velim significare nemo non Complutensis intelligit. Nam hæc fuit illa Catharina Pacensis, quæ non expleto ætatis anno vigesimo septimo in ipso vitæ flore Carracæ, quæ nunc Guadalajara, acerbâ & immaturâ morte proximâ æstate erepta insanabilem attulit Musis dolorem. Heu! quæ ingenii vena illo die ad summam gloriam eloquentiæ florescens exaruit? quos Poësis fontes subitò fortuna prostravit? Quæ non literæ politiores cum illa mortuæ & sepultæ fuerunt? Verum profectò illud est, quod à Fabio Quintiliano dicitur, celeriùs occidere festinatam maturitatem, & esse nescio quam, quæ spes tantas decerpat, invidiam; ne videlicet ultra quàm homini datum est, nostra provehantur. Laudet Cicero, quantum velit, Corneliam matrem Grachorum, miretur attonitus Lælias, Mutias & Licinias; proferat Lucanus suam Pollam Argentariam. Nunquam tibi, Catharina Pacensis, tam erit Complutum ingratam, ut non cum illis te comparare audeat.* Hæc Matamorus pulchrè & magnificè, qui opus hoc suum absolvens anno MDLIII. ut ex nuncupatione ostenditur, æstivis mensibus superioris anni sublatam hominibus vatem hanc clarissimam fuisse significat. At ejus cognomen an à pace veniat, vulgarísque sit DE LA PAZ formatio, an à patria Pace Augusta, hoc est, *Badajoz* (Pax enim alia, *Beja* hodie Portugalliæ urbs est) Catharinæ inditum sit, doceri ab aliis cupimus.

D. CATHARINA DE RIBERA, ex illustri Ducalique hac familia, penes quam Ducatus *de Alcalà* & aliæ honoris & imperii nuncupationes emicant, sic in linguis Latina Græcáque profecit, ut iis non minùs quàm vernaculâ suâ Hispanâ eleganter próptéque loqueretur, teste eodem Ioanne Perez de Moia in *De Feminarũ laudibus* opere.

D. CATHARINA TRILLO, Antiquariæ nata, Petro Gundisalvi de Ocòn equestris ordinis viro nupta, eruditionem linguarum Latinæ Græcęque non modò ipsa excoluit, sed & orbata viro, dum annum ageret ętatis vigesimum, Ioannem Oconem filium sibi ex aliis unicum relictum, qui & Bartholomæanus sodalis aliquando, & Canonici Iuris Professor fuit Salmanticæ, literis ipsa imbuit & studio Iuris idoneum ab schola propriæ domus dimisit. Videsis Schotum in *Bibliotheca* & Petrum Paulum à Ribera *lib.* XIII. art. 479.

D. CAECILIA DE ARELLANO, Francisci Romèu Cæsaraugustanæ urbis civis uxor, laudante Ioanne Costa Historico Aragoniæ regni in libro suo *Del Govierno del Ciudadano*, dialogi secundi fine, vulgaribus linguis Gallicâ, Italicâ, Lusitanâ, necnon & Latinâ disertissimè loquebatur.

CAECILIA DE MORILLAS, aliàs HENRRIQUEZ, Henrici viri nobilis, qui Salmanticæ degebat, filia, Antonii Sobrini Lusitani domo Brigantini probitate eximiâ juvenis conjux, inclyta propriis virtutibus, nec minùs inclyta fœcundissima omnium virtutum prole, qua multiplici & æquè sanctâ, velut Symphorosa altera, aut Machabæorum mater, filiorum ipsa decem pietate insignium omnium genitrix & magistra, æquè ac vitæ innocentiâ & præstantissimæ atque multiplicis eruditionis merito ęternùm laudabitur. Quibus ea nota fuit, vix verbis assequi se posse credunt naturalium & supernaturalium dotum, quibus ditata erat, numerum & præstantiam, mirẹque ejus ingenii ad quæque addiscenda veluti facti perspicaciæ & capacitatis excellentiam. Formabat literas non unius generis perfectissimè, & ad typorum usque invidiam, auróque & coloribus variegabat. Pictoriæ artis eâ peritiâ censebatur, ut vultus humanos etiam absentium ex ideæ penu fidelissimè repræsentaret. Linguis Latinâ & Græcâ, vulgaribúsque Italicâ & Gallicâ promptè utebatur. Grammaticam, Philosophiã atque etiam Theologiam, non solùm scholasticam sed & expositivam, uti vocant, & mysticam, apprimè noverat; quarum præcepta filios docuisse domi raro ad omnem posteritatem exemplo ac fœlicissimo, ut mox dicam, successu testimonio ęqualium refertur. Sacros utriusque instrumenti libros frequenti lectione familiares sibi adeò fecerat, ut memoriâ talium fidelissimâ penè retinere omnes vulgò crederetur. Nullius artis aut disciplinæ non penetravit adyta. Quare literis quique aut pietate spectati eam frequentabant, & adinstar oraculi venerabantur. Pictoribus, Aurificibus, Sculptoribus, Cosmographis, Geometris, Astrologis & Architectis, de eorum uniuscujusque artibus quidquid quæstionis esset, mirâ exponebat celeritate & perspicuitate. Quare nil priùs Pinciam accedentibus, déque ejus urbis rebus, quæ notatu visúque digniora essent, quærentibus Cæciliâ nostrâ commendari mos vulgaris fuit. Musicę artis non tantùm regulas ac theoriam mente comprehenderat, sed & ad consonantiam instrumenti, quod Clavicordium nos dicimus, quódque illa doctâ pulsabat manu, suaviter admodum sacra carmina modulabatur. Quâ arte filios omnes imbuit, quorum unus Philippo II. Regi ob

ejus

ejus præstantiam fuit gratissimus. Acu veluti penicillo utebatur; globúmque inter hujusmodi alia (sic vocant) terrestre, orbis terrarum scilicet manûariam imaginem, sic dimensionibus perfectum, sparsisque opportunè coloribus variegatum Phrygiâ arte depinxit, quę non minùs imperitorum oculos venustatis lenocinio, quàm doctorum mentes absolutione totius operis alliceret ac detineret. Flores itidem arte imitati ejus apud nos inventum planè sunt; quibus impressâ veri effigie perspicaciores illudebantur. Ad hęc pectus virili fortitudine armaverat, animum verò, quod supra omnes alias ingenii atque industrię dotes gloriosum est, iis virtutibus & sanctitate vitę, ut Philippo Regi nulla magis idonea visa alia sit, quam Elisabethę Marięque Austriacis filiabus suis morum magistram daret, nisi excusasset ea conjugalem statum, debitâque illa, non solùm viro quotidiani convictus, sed & propriis filiis accuratę educationis obsequia. Decessit Pinciæ tandem hæc, ævi sui decus, heroina ultimâ die Octobris anni MDLXXXI. ætatis suæ XLII. sepulchróque honorificentissimo conditum ejus cadaver sub hac modestissima inscriptione ibidem jacet.

CAECILIA MORILLAS NATIONE
HISPANA GENERE NOBILIS
CONIVGE FELIX FILIISQVE CLARA
LITERARVM ARTIVMQVE
VARIETATE DOCTA
OBIIT ANNO REPARATAE SALVTIS
MDLXXXI. OCTOB. DIE XXXI.
INGENTI DESIDERIO SVI RELICTO.

Novem ea filios ex Antonio Sobrino côjuge, hoc est, non magis familiæ, quàm Christianæ perfectionis totidem decora suscepit. Hi sunt Franciscus Sobrinus Pincianus Episcopus; Iosephus, Regi à sacris, Albertóque Austriæ Archiduci, dum inter nos versaretur, à studiis, Palatinæque familiæ Parochus, Cæciliæ parentis doctrinę omnis industriæque simillimus; Ioannes, Theologus, Medicúsque Roderici à Castro Hispalensis Præsulis, Musicus ac mirus artifex minutissima quæque ligno sculpendi, Græcéque sic doctus, ut omnes Hippocratis libros curiosissimè triginta ferè annorum labore recognoverit, atque notatis locis, quid minùs rectè Interpretibus excidisset Latinis, observaverit; quod opus luce dignissimum nescio ubi adhuc latet; Antonius, qui ex officiali à secretis regiorum ex ordine Côciliorum Italiæ & Status, fratrum excalceatorum S. Francisci aggregatus ordini singularem sanctitatis opinionem, in provincia maximè S. Ioannis Baptistæ Valentiæ regni & Bæticæ, miraculis pluribus confirmatam, quam vivus fuit adeptus, immortalis jam & beatus ubique sustinet; Thomas & ipse Franciscanus ex nudipedum reformatione: Didacus de S. Iosepho, Maria de S Alberto, Cæcilia à Nativitate, ultimúsque Sebastianus de S. Cyrillo Carmelitæ omnes reformati. Quibus & fortunatissimæ sanctorum tot virorum & fœminarum religiosissimorum parenti accinere lubet, antequam ab eorum discedamus mentione, Proverbiorum verba illa: *O quàm pulchra est casta generatio cum claritate; immortalis est enim memoria illius; quoniam & apud Deum nota est & apud homines.* Desumsimus quidem nos hæc omnia ex Antonii Panesii *provinciæ S. Ioannis Bapt. Franciscanorum reformatorum historiæ* lib. IV. cap. VII. & pluribus sequentibus, qui Antonii Sobrini jam laudati res literis traditurus universam hanc sanctarum animarum familiam eleganti stylo descripsit.

D. CHRISTOPHORA (vulgari formatione CHRISTOVALINA) DE ALARCON, Antiquariensis, ingenii felicissimi hoc sæculo fœmina Latinas literas à Ioanne Aquilario Rutensi Grammatico eruditissimo didicit; eâ autem facultate pangendi carminis prædita fuit, ut in certaminibus Poëticis non semel ei victoriæ palmam etiã à viris hujus artis peritiâ claris, veluti olim Teiæ à Pindaro, æqui æstimatores adiudicaverint. Exemplo rem confirmant ejus cives ad invidiam aliarum omnium. Propositus fuerat ei versus endecasyllabus pro coronide ejus compositionis, quam à sono sive consonantia *Soneto* appellant vulgares Europæ linguæ, isque difficilimus adaptari aliis, atque eo loco; adeo concludebat abruptè ac sine idoneo sensu. Attamen illa sex & perfectissimos intra breve tempus *sonetos* fecit, quin junctura appareret, minúsve aptè conjungeretur cæteris ultimus: quorum tres integros, dum à domo sua in familiaris sibi fœminæ domum iret, composuisse ajebat ipsa. Difficultatem rei exaggerare haud opus est iis, qui in re Poëtica non hospites sunt. Comœdias etiam plures, aliáque confecit carmina. Ioannis Aquilarii elogium ei factum alicubi est; & Lupus de Vega in *Lauro Appolinis* sic de illa cecinit.

Y se opone con Lyrica Poësia
Doña Christovalina tan segura,
Como de su hermosura,
De su pluma famosa;
Sibylla de Antequera;
Que quien la escucha sabia y mira hermosa,
Alli piensa que fuè de Amor la esfera.

D. ELEONORA DE MENESES, Ferdinandi Villæ-regalis in Lusitania Marchionis filia, jam ob Latinarum literarum cognitionem, & conversam in sermonem Por-

Portugalliæ vernaculum Sabellici *Historiam* in *Bibliotheca* fuit laudata.

D. ELISABETHA CVELLO, Saguntina in Valentiæ regno, vultus humani similitudines sic perfectè ducebat coloribus, ut germanam inde colligeres prolem Alphonsi Sancii Cuello summi artis pictoriæ magistri, præcipuéque ejus partis, quæ faciei ex vivo exempla depingit, cujúsque veluti heredem reliquisse filiam videtur. Eadem Musices admodum fuit perita, variáque instrumenta pulsabat; quas dotes probitas & honestas, virtutésque aliæ multùm commendabant. Laudatur à Vincentio Spinello in *Variis* suis *poëticis* & à Ribera lib. ultimo art. 489. Qui hac ipsâ depingendi vivos præsentium vultus excelluisse arte Mariam à Iesu Toletanam Ioannis de Torres bibliopolæ filiam art. 488. refert.

ELISABETHA IOENSIS, *nobilis fœmina Barcinonensis* (ait Matamorus in toties adducto Apologetico) *cum Diotima Platonica optimarum literarum studio & vigilantis ingenii fertilitate, tum vitâ & moribus Paulæ Romanæ persimilis*. Diotimam quidem magistram appellare non erubuit Socrates, referente Platone; è Sancti verò Hieronymi scriptis notior est Paulæ sanctitas, quàm ut mentione habeat nostrâ opus.

D. ELISABETHA DE ROSALES, Romæ in ipso bonarum omnium artium Emporio Ioannis Scoti Doctoris cognomento subtilis doctrinam publicè profitebatur, ac de arduis quibusque & obscuris quæstionibus subtilissimè disputabat, invitatis ad ejus auditorium ipsâ rei novitate, ingeniúmque professoris admirantibus Romanæ urbis purpuratis quandoque patribus, frequenter autem literatorum quorumcumque hominum flore: cujus rei testimonium præbet Christophorus da Costa in Tract. *De Fœminarum laudibus*.

D. FRANCISCA DE GVZMAN, inter doctas sui temporis fœminas à Vincentio Spinelio Poëta celebratur.

FRANCISCA DE LEBRIXA, magni illius Antonii Nebrissensis filia, Rhetoricæ artis præcepta in Complutensi Academia vice parentis magno omnium ordinum plausu tradidisse fertur. Ribera lib. ultimo art. 433.

D. HELENA DE SILVA, Cisterciensis ordinis in Lusitania, sacri carminis perita in paucis artifex, jam à nobis alio loco debitam reportavit laudem.

D. HIERONYMA RIBOT & RIBELLAS, D. Acacii de Ribellas Domini *de la Alcudia* in Valentino regno conjux, Græcè & Latinè à Laurentio Palmyreno haud mediocriter docta, meritos laudis honores ab eodem reportavit Palmyreno in dedicatione *Aphtonii Progymnasmatum* è Græco in Latinam linguam conversorum, quæ ei anno MDLIII nuncupavit, discipulam illam disertè appellans, & in utraque lingua exercitatissimam referens. Meminit ejus, epistolámque Palmyreni è Latino translatam exhibet in *Historiæ suæ Valentinæ* lib. VIII. cap. XXIX. Gaspar Escolanus.

HYPPOLITA DE IESV, olim ELISABETHA DE ROCABERTI & SOLIER ordinis Sancti Dominici monialis in cœnobio Angelorum Barcinonensi, integris XXIV. voluminibus, quæ adhuc manu exarata custodiuntur, scripsit de rebus spiritualibus doctissimè, nesciens ipsa Latinè, à Deo tantùm docta; de qua jam egimus in *Bibliotheca*, & in Appendice quadam his omnibus Appendicibus postremo loco affigenda iterum agemus.

IOANNA BAPTISTA, Pinciana, ob spirituale duplex à se conscriptum opus inter Scriptores sortita locum fuit.

D. IOANNA DE CONTRERAS, nobilis puella, Catholicorum Regum tempore cum Lucio Marinæo Siculo sat claro inter nos Grammatico & Historico Latinas commutavit epistolas, Certè unam & alteram à se ad eam directas comprehendit ille *Epistolarum* suarum decimoquinto libro: ubi Lupi de Vaena Virginis avunculi præstantis Musici atque sibi amicissimi mentionem facit. Segoviensem natu eam fuisse docet Aegidius Gonzalez Dauila in *Theatro* hujus urbis *Ecclesiæ*.

IVLIANA MORELL (verbis utor Andreæ Schoti in *Bibliotheca Hispana*) *Barcinonensis virgo duodecimo ætatis anno, Christi verò nati sexcentessimo sexto supra millesimum* (*rem prodigii similem narro*) *Lugduni Gallorum Latinè jam, Græcè & Hebraicè utcumque perita, theses, cùm Logicas, tum morales Latinè à se tuendas in ædibus paternis proposuit, dum parens Lugduni negotiatur; quas lectas vidimus Margaritæ Austriacæ Hispaniarum Reginæ inscriptas*. Hæc Schotus. Adjiciam Lupi Felicis de Vega è *Lauru Appollinis* fragmentum de Iuliana.

O Iuliana Morella, ò gran Constancia,
Con quien fuera plebeia la arrogancia
Oi de Argentaria Pola,
Aunque fue, como tu, docta Española:
Porque mejor por ti, que as hecho quatro
Las Gracias, y las Musas diez, pudiera,
Que por Safo Antipatro,

Decir

Decir aquella hyperbole, que fuera
Mas ajustada à un Angel, pues lo à sido
La que todas las ciencias à leido
Publicamente en catedras y Escuelas;
Con que ya las Casandras y Marcelas
Pierden la fama, y à tu frente hermosa
Rinden en paz la rama vitoriosa;
Que en tus sienes heroicas y divinas
Las del laurel son hojas Sybilinas
Haciendoles en toda competencia
Ventaja tus virtudes y tu ciencia.

Degebat adhuc in vivis ea in Gallia circa annum MDCXLIII. virgo Deo sacra inter moniales ordinis S. Dominici, ut à fide dignis audivimus.

D. LAVRENTIA DE ZVRITA, Thomæ Gratiani uxor, quem Thomam Didaci Gratiani viri celeberrimi filium à secretis etiam ut parentem Philippus...... Rex habuit, floruisse tot artibus, ac eâ eloquentiâ Latinæ linguæ dicitur, ut sæculi sui Phœnix audiat. Literas manu imprimebat chartis, quæ excusis prelo minimè cederent. Arithmeticam egregiè notam habebat: Musicæ artis doctrinâ & usu pollebat in paucis. Latinè tam solutâ oratione quàm versâ eleganter scribebat, Rhetorum præceptis non vulgariter instructa. Quæ autem cum doctis doctè, inter fœminas nil extra captum earum loquebatur, prudentiæ, modestiæ, & honestatis commendata apud æquales titulis. Ioannes Petri à Moia multus est in eximia ista fœmina cum laude ad posteros propaganda; quo Andreas del Marmol usus fuit in *Fr. Hieronymi Gratiani* Thomæ fratris *vita*. Sed, injurius ne sim inclytæ ejus memoriæ, subjiciam hæc è *Lauru Appollinis* Lupi à Vega.

Pero permita, pues se precia tanto
De Galan de las Musas,
Que se celebre aquel heroico espanto
De nuestro patrio Ibero,
Pythagorico espiritu de Homero;
Pues todas nueve infusas
Pusieron en sus labios
La dulce eloquucion, que à tantos sabios
Tuvo suspenso el grave entendimento:
Aquel dulce portento,
Doña Laurencia de Zurita, ilustre
Admiracion del mundo,
Que la Fama la suya para lustre
De si misma la pide.
Escriviò sacros hymnos
En versos tan divinos,
Que con el mismo Sol dimetros mide;
Que no era ya Plautina
La lengua facundissima Latina,
Laurencia se llamava;
Con tanta erudicion la professava,
Añadiendo à su ingenio la hermosura
De la virtud, que eternamente dura.

D. LVCIA DE MEDRANO, quam Salmantinam patriâ credidit Aegidius Gonzalez Davila in *Theatro Salmanticensis Ecclesiæ* pag. 216. Historicum suæ virtutis habuit æqualem ejus, quo vixit, temporis Lucium Marinæum Siculum in literis ad eam datis, quarum hic tenor est,

LVCIVS MARINAEVS SICVLVS LVCIAE METRANAE. S.

CLara & illustris eruditionis & eloquentiæ tuæ fama, magnum studiorum tuorum nomen, priusquam te vidissem, ad me pervenerat, puella doctissima: postquam vero te coràm cernere & ornatissimè loquentem audire mihi contigit, multò quidem doctior multóque pulchrior visa es, quàm animo antè meo concipi potuisses. Admiratus equidem sum vehementer non solùm doctrinam & eloquentiam tuam, sed etiam venustatem, formam, sexum & ætatem. Propterèaque una virguncula facie spectabilis viros omnes Hispanos eloquentiâ linguæ Romanæ longè præstas. O fœlices parentes, qui te talem filiam genuêre! Debes tu quidem, clarissima puella, multum Deo optimo maximo, qui tibi magnum dedit ingenium; debes præterea plurimùm parentibus, qui te non fœminarum communibus officiis, non corporis ingratis laboribus, citóque perituris destinavêre, sed liberalibus studiis, præclaris artibus & æternæ memoriæ consecrarunt. Debent & illi tibi non parum; quia eorum spem & opinionem tuâ virtute singulari magnóque studio superasti. Debet etiam Hispania tota, quam gloriâ tui nominis & eruditionis præstantiâ magnis laudibus illustras. Ego verò, puella dignissima, tantùm tibi certè debeo, quantùm solvendo non sum. Per te siquidem non Musas, non Sybillas sæculis prioribus invideo; non Pythias vates, non apud Pythagoreos fœminas philosophantes. Nunc itaque, quod hactenus dubitabam, facilè credo, Romæ Lellii & Hortensii & in Sicilia Stesichori filias & alias fœminas eloquentissimas fuisse. Nunc demum cognosco mulieribus à natura non fuisse denegatum ingenium; quod ætate nostrâ per te maximè comprobatur, quæ supra viros in literis & eloquentia caput extulisti, quæ una in Hispania puella teneráque virgo non lanam, sed librum, non fusum, sed calamum, non acum, sed stylum diligenter & studiosè tractas. Vale, & si qua res est, in qua meâ operâ uti voles, scito me tibi nusquam defuturum. Iterum vale, & me per literas de tua valetudine & totius vitæ instituto rogo certiorem facias.

Quem Marinæum & alibi fuisse de eadem fœmina loquutum oportet, si vera sunt, quæ Aegidius suprà memoratus Davila ejus

ejus testimonio affirmat, visam nempe à se publicè Latinâ linguâ in schola Salmantina docere ac declamare. Quæ quidem apud Marinæum non reperi.

D. LVISIA DE PADILLA, Atandæ Comitissa, merito hic cohonestaretur elogio, nisi loco suo ejus laudibus testimonium à nobis datum fuisset.

LVISIA SIGAEA, Toletana, jam in *Bibliotheca* loculos admissa fuit, cúmque operum, quæ scripsit, justa commendatione dimissa. In calce hujus voluminis ejus *Epistolas*, quarum ibi meminimus, repræsentamus.

D. MAGDALENA DE BOBADILLA, quam Petrus Paulus de Ribera Comitissam *de Medellin*, nescio an rectè, appellat, cùm in genealogica hujus familiæ relatione nusquam appareat, doctissima fuisse dicitur Latinâ linguâ, quâ æquè promptè atq; vernaculâ utebatur.

D. MARIA DE PORTVGALLIA, Emmanueli Regi ex Eleonora conjuge nata, sub Luisiæ Sigææ Toletanæ disciplina mirum non est si eximiam quamdam exculti bonis quibuscumque artibus ingenii laudem sit consequuta. Hieronymus Osorius *de rebus Emmanuelis* parentis referens lib. XII. *Hoc anno Leonora Regina* (ait) *Olissipone mense Iunio peperit filiam, cui fuit Maria nomen impositum, quæ postea ingenio & animi magnitudine & opibus summis excelluit, quamvis variis casibus innupta in hunc usque diem permanserit*. Andreæ item Resendii legitur inter alias metrica ad *eruditissimam* hanc, ut appellat vir minimè adulator, sed gravis, sibique semper constans, *Principem* data epistola: unde hæc sunt carmina-

- Quantula namque
Vis animi nostri est, ut sufflectura sit amplum
Ire per Oceanum laudum, Regina, tuarum?
Quæ, quotquot famam ingenii meruêre, puellas:
Aut superas, aut, si dicendum pressiùs, æquas.
Scilicet adsurgit priscos mirata vetustas
Zenobiæ, & quantos celebris matrona meretur
Palmyra dat titulos gratâ pietate superbos.
Scilicet Eudociam memori sacravimus ævo;
Quæ licet insignes & regno & laude ferantur,
Non tamen exiguam partem sibi vendicat ætas
Illa prior, mirum quum non erat esse disertas;
Cornifici cùm docta soror, quum Hortensia vultu
Intrepido horrendum adspiceret dictura Senatum.
At modò, quum nondum Rhodopen Hæmúmque nivalem
Barbaries omnis repetit, licet imperet illi
Optimus exilium frater tuus, undique lectis
Qui lolium infelix satagant melioribus herbis
Extirpare satis, ne Lusitana juventus
Iam posthac peregrè veteres suspiret Athenas;
Et quamquam hæc ita sint, quum vix tamen unus & alter
Cernitur eloquio sexum decorare virilem,
Fœmina cum corvo contingit rariùs albo
Artibus ingenuis pollens, linguæque nitore.
Te, tua nobilitat virtus, animosa virago,
Quòd doctrinarum raperis dulcedine mirâ
Atque animi dotes opibus, sceptrísque priores
Iudicio ducias; rectóque examine libras;
Denique posthabito formæ excellentis honore
Deside mollitiâ ac penitus languore sepulto
Excolis ingenium studiis operata Minervæ,
Nec tibi tam regni spes adblanditur habendi
Quàm trahit attonitam facundia docta Platonis,
Quàm cumulare juvat libros. Tibi pulchra supellex
Hæc placet; hæc animum curis oblectat omissis,
Quæ stimulare solent, mentesque agitare pusillas.

Luisiæ Sigææ magistræ una ex epistolis jam repræsentandis inter hujus *Bibliothecæ appendices*, ad Eusebium quemdam Conimbricæ degentem data Principem suam *totius humanitatis & eruditionis necnon virtutum antistitem* vocat: plenáque sunt omnia Portugalliæ regni monumenta historica hujus heroinæ laudibus ac virtutum commendatione.

D. MARIA ANNA DE CARAVAJAL
D. MARIA MAGDALENA, MARIA MESQVITA DE PIMENTEL, elogia sua in *Bibliotheca* sortitæ sunt.

D. MARIA DE SABIOTE MALDONADO, Vbetensis in Bætica urbis civis, non tantùm Latinæ Græcæque linguarum eruditione & perfecto usu, sed & multis aliis animi dotibu suo tempore censebatur: cujus meminit Ribera laudatus Ioannem Perezium Moiam, qui ad manum non est, ut credimus, excribens.

MARIAE TELLEZ in *Bibliotheca* jam meminimus.

D. MARIA DE VRREA, D. N. de Vrrea Comitis de *Aranda* filia, D. Didaci Henrriquez de Guzman Comitis quinti de *Alvadeliste* conjux, Græcè & Latinè admodum docta audit à Petro Paulo de Ribera lib. ultimo art. 486.

D. MA-

D. MARIA DE ZAIAS, laudata jam à nobis in *Bibliotheca*, sic Lupo Felici à Vega placuit, ut encomium hoc ab eo in *Lauru Appollinis* octava sylva reportaverit.

Texed ricas guirnaldas y trofeos
A la immortal Doña Maria de Zaias,
Que sin pasar à Lesbos ni à las plaias
Del vasto mar Egeo,
Que oi llora el negro velo de Teseo,
A Safo gozarà Mytilenèa
Quien ver milagros de muger desea:
Porque su ingenio vivamente claro
Es tan unico y raro,
Que ella sola pudiera
No solo pretender la verde rama,
Pero sola ser Sol de tu ribera,
Y tu por ella conseguir mas fama
Que Napoles por Claudia, por Cornelia
La sacra Roma, y Thebas por Targelia.

D. MARGARITA DE NORONHA, Lusitana, Comitis de *Linhares* filia, clarissimâ stirpe nata, sed intuitu religiosæ vitæ majori adhuc claritate conspicua, cui merito (virgo enim Deo sacra fuit in Annunciatæ Deiparæ Olissiponensi monasterio) excellentem doctrinæ præstantis cultum adjunxit, non solùm Latinis literis admodum docta, sed & plurium spiritualium lucubrationum author eloquentiæ non vulgaris, ut Lusitani deprædicant, & inter alios Antonius de Souza Macedo in *Hispania Floribus*.

D. MENCIA DE MENDOZA, Roderici à Mendoza Marchionis *del Zenete* filia & heres, quam ex Maria de Fonseca Alphonsi Toparchæ *de Coca & Alaëxos* nata suscepit, Petri Gundisalvi à Mendoza S. R. E. Cardinalis & Archiepiscopi Toletani viri amplissimi nepos, duobus etiam clarissimis matrimoniis procuratâ sobole infortunium orbitatis non effugit. Henrici enim Nassovii, quem Carolus Cæsar cubiculariorum habuit principem, conjux fuit primùm: deinde Ferdinando Aragonio Calabriæ Duci Federici Regis Neapolitani filio nupsit. Eam fuisse literis ornatissimam æqualibus ejus, qui monumenta sui posteris reliquerunt, credere est æquum. Matamori verba audis. *An non ergo jure opponam excellentem Calabriæ Ducem, Zenetti Marchionam, Aspasiæ Xenophontis, quæ quondam in conventu eruditorum ausa fuit cum Socrate inductionibus disputare? Cujus, obsecro, Principis viraginis ingenium uberiùs cultum Græcâ & Latinâ eruditione fuit? Cujus animus in studiis magis æstuavit? Quis tam occultos eruditionis thesauros ex Belgis unquam in Hispaniam deportavit, quàm cum hæc defuncto priore viro Nasao ad suos revertit?* Hujus & encomiasten agit Ioannes Genesius à Sepulveda in literis ad eam datis, quæ tertio libro hujus *Epistolarum* legi possunt, *excellentes ejus virtutes, egregiam doctrinam & singularem humanitatem* laudans; non autem Paulus Manutius, uti Andreas Schotus existimavit in *Bibliotheca*. Notavimus enim in Didaci Hurtadi à Mendoza V.C. factâ jam, ubi oportuit, mentione, celebratâ à Manutio heroïnam in præfatione ad *Ciceronis Philosophiam*, cùm ad hunc Mendozium scriberet, sororem illius, non autem Menciam nostram esse.

PVBLIA HORTENSIA A CASTRO, Lusitana puella, in Andreæ Resendii monumentis æternùm vivet. Cujus epistola ad Bartholomæum Frias Albornotium data, non solùm inter opera ejus, sed & inter *Hispaniæ Illustratæ* authores vulgata fuit. Eboræ urbis aditum Bartholomæo propter suspicionem pestis negatum fuisse dolet, adjungens. *Nam si nihil aliud esset tibi quod spectare conlibuisset, cùm tamen sint nonnulla, certè sexto à recessu tuo die puella septemdecim annorum Publia Hortensia à Castro studiis Aristotelicis non vulgariter instructa publicè disputans, multis doctis viris, quæ proposuerat, convellentibus, cùm summâ dexteritate nec minori lepore argumentorum cavillationes eluderet, tantâ animum tuum perfudisset jucunditate, ut spectaculum pulchrius tutè non vidisse, si adfuisses, utique fatereris, & urbem, quæ eam habet puellam (omitto formam intra modum venustam) dignam non negasses, ad quam solâ eâ gratiâ devenires.* Hæc Resendius.

OLIVA SABVCO DE NANTES, Alcaraziensis, propter Philosophiæ doctrinam lucubrationibus suis in publicum datis impressam, cum opportunus ei contigit locus, meritis laudibus non fuit fraudata.

VALENTINA PINELO, doctrinæ atq; eruditæ pietatis laudem ob laudatam descriptámque Annam Deiparæ matrem sanctissimam jam reportavit.

BIBLIOTHECA EXTERO-HISPANA TRIBVS PARTIBVS CONSTANS.

Primam-

Componunt exteri homines, qui Hispana lingua, sive aliqua ex his, quæ in Hispania aut in India Hispanorum vulgares sunt, quidquam scripserunt;

Secundam-

Exteri alii homines, qui in Hispania diu commorati aut vita functi scriptis non vulgaris nostræ linguæ claruerunt;

Tertiam-

Denique alii, qui res Hispanas commmentariis suis attigerunt aut illustrarunt, quorum aliquot obvios damus.

LECTORI.

BIBLIOTHECÆ Scriptorum Hispanorum *jure nos quasi epimetron appendere illorum album, qui quantumvis alienigenæ, sermone tamen nostræ gentis vernaculo sunt commentati, nullum te inficias iturum speramus. Verè enim quasi in adoptionem se illius dat, civitateque donari videtur Hispana quisquis linguæ ejus sive studio sive etiam longo incolatu particeps factus, cogitationes suas literis nostris consignare, propriis interim insuper habitis, non dedignatur; profectò dignus, qui nec in ditione nostra, nec itidem in* Bibliotheca *hac* Hispaniæ Scriptorum *peregrinari videatur. His autem succedere eos rationi consentaneum esse non negabis, imò consistere in loco suo admittes, qui apud nos, quantumvis alibi gentium nati, literis, famaque literarum inclaruère, diemve suum obière. Cum præsertim de Hispania*

nostra, quæ altera veluti patria iis fuit, plures istorum sint, ob illustratas ejus res aut homines, optimè meriti. Quare & subjungimus in fine illius etiam generis & propositi quosdam in via obvios, non quidem diligenter quæsitos collectosve Scriptores, qui ex alieno solo Hispanicarum rerum curiosi lucubrationibus suis lucem rebus nostris aliquam accenderunt. Supplementum igitur hoc triplex ne deesset operi, cura & amor tui ac patriæ, Lector, à me impetrarunt; prætermissum quidem aliis Bibliothecarum instructoribus; nisi quod Iacobus Varæus Hibernus, quem nunc nobis memoria suppetit, De Scriptoribus ejus gentis *referens priore librorum hujus operis, quod Dublini anno MDXXXIX. typis subjecit, Scriptores in Hibernia natos, posteriore alios, qui in eo regno aliqua munera obierunt, comprehendere curavit.*

PARS PRIMA

EXTERI HOMINES QVI HISPANICA LINGVA SIVE ALIQVA EX HIS QVAE IN HISPANIA SVNT AVT IN INDIA HISPANORVM VVLGARES, SCRIPSERE.

ABRAHAMVS ORTELIVS, Antverpiensis, magnus ille Geographicæ rei vindex -

Theatrum suum *Orbis terrarum* Hispanâ linguâ, quemadmodum & Latinâ & Gallicâ, & fortè aliis, ex Plantiniana officina, Philippo Regi III. nuncupatum, anno 1602. emisit.

D. ACHILLES NEAPOLITANVS, Presbyter, Matriti ad S. Georgium Hibernorum aliquandiu Præfectus, dedit foras vulgari linguâ -

Meditaciones *divinas*. Matriti 1658.

ALBERTVS STRVZIVS, Serenissimi Alberti Austriæ Archiducis, ac Belgii Principis domesticus, unà & IOANNES VANDER ELST ediderunt Hispanè -

Imagen *de la milicia y de un exercito firme con el favor del Marques Espinola*. Bruxellis apud Rogerium Velpium 1614. fol.

ALEXANDER ANDREAS, Neapolitanus, Italicè primùm, dein ex interpretatione Hispanum extare fecit librum -

De la Guerra *de Campaña de Roma y del reyno de Napoles en el Pontificado de Paulo IIII. año de MDLVI y MDLVII.* Matriti 1589. in 4.

ALEXANDER QVINTILIVS, Italus, circa annum sæcularem MDC. nostro scripsit sermone -

De la *Quinta essencia del oro*: quam auri, ut credi volebat, extractionem ad curandas plurium infirmitates non parvo ære vendere solebat: sed non esse ex vero auro confectâ observavit Zacutus Lusitanus lib. 1. *de Veterum Medicorum Historia* observat. 33. sed stybium exactè &, uti decet, præparatum. At quomodocumque esset, inventum laudat hominis in chimica re doctissimi, tam purgandis corporibus suave & accomodum. Fortè idem liber est qui sic inscriptus prodiit - *Memorial de los efectos maravillosos de los polvos blancos*. Matriti 1616. in 4.

ALEXANDER SILVANVS, Gallus, edidit -

Quarenta *Enigmas en lengua Española y Francesa*. Parisiis apud Aegidium Beis 1582. in 8.

ALPHONSVS SCAVINVS, Clericus regularis, convertit in idioma Hispanicum ex Italico alicujus -

Los Cargos *y precetos militares para salir con brevedad perfecto soldado*. Barcinone 1639. in 4.

F. AMBROSIVS GANDAVENSIS, sive DE GANTE, Flander natu, Cisterciensis tamen ordinis institutum apud nos in Spinæ monasterio professus, Mathematicus in primis clarus & excellens, scripsit Hispanè -

Repertorio *de los Tiempos*. Burgis in 8. item Pinciæ atque Compluti.

De las *Influencias varias de los Astros*. Compluti & Pinciæ MSS. alia in Bibliothecis latere referunt, qui hominem laudant,

cha-

charúmque valde Cæsari Carolo atque Philippo filio Regibus nostris fuisse annotant, Chrysostomus Henriquez in *Phœnice*, Carolus Vischius in *Bibliotheca Cisterciensi* & Valerius Andreas in *Belgica*.

F. ANTONIVS BRONDVS, Sardus, Calaritanus, ordinis S. Mariæ de Mercede, scripsit -

Historia *y milagros de N. Señora de Buen-aire en la ciudad de Caller del reyno de Sardeña*. Calari 1595, in 8.

F. ANTONIVS CASTEL, Gallus, Benedictinus monachus in celebratissima domo Montis-ferrati, in eadémque Pharmacopola, edidit -

Theorica *y Practica de Boticarios*.

ANTONIVS COLLVRAFI, dedit nostrate linguâ, anagrammatico forsan usus nomine -

El Ojo *sobre el cetro; de la precedencia real*. Matriti 1643.

Desengaños *politicos à las armas del Rey Cristianissimo*. Panhormi 1641.

ANTONIVS LIPERI, Sardus, Saceritanus, Clericus regularis, in lucem emisit -

Lecciones *sacras predicadas en la ciudad de Zaragoça sobre aquellas palabras que la Iglesia usa en el ofertorio de la Missa de Difuntos, Domine Iesu Christe Rex gloriæ libera animas omnium fidelium* &c. Cæsaraugustæ 1642. in 4.

ANTONIVS LOFRASSO, Sardus, Algueriensis, Poëta infimi subsellii, edidit -

Diez libros *de la fortuna de Amor; honestos y apacibles amores del Pastor Frexano y de la hermosa Pastora Fortuna*. Barcinone 1573. 8. Quod opus risu excipit D. Thomas Tamajus in *Collectione librorum Hispanorum*; atq; item authorem inter eos, qui nullo subnixi Apolline, ac Musarum ingratijs operam versibus dedêre, velut aliorum coriphæum nominat, nasóque suspendit Michaël de Cervantes Saavedra in metrico suo opere *Viage del Parnaso* nuncupato.

ARNALDVS BIRKMAN, Typographus Antverpiensis, reliquit ab heredibus edendam versionem Leonardi Fuchsii Historiæ -

De Ierbas *y plantas con los nombres Griegos, Latinos y Españoles, traducida nuevamente en Español con sus virtudes y propriedades, juntamente con las figuras al natural*. Antverpiæ 1557. in 8.

BARTHOLOMAEVS GRAVCVS, Lovaniensis Typographus, edidit -

Breve instruccion *para aprender los principios de la lengua Española*. 1555. 8.

BARTHOLOMAEVS SCARION, Ticinensis, edidit -

Doctrina *militar*. Olissipone apud Pet. Craesbeeck 1598. in 4.

BENEDICTVS REMIGIVS NOIDENS, Antverpiensis, Clericus regularis Minor, vulgavit -

Practica *del oficio de Curas y Confesores, y doctrina para Penitentes*. Matriti 1651. in 4. typis regiis.

Relox espiritual, *politico y moral para componer la vida del hombre*. ibidē 1656.

CAESAR CLEMENS, ex Gallico vertit -

Historia *de los milagros que en Nuestra Señora de Montagudo cerca de Sichem en el Ducado de Brabante Nuestro Señor a sido servido de obrar*. Bruxellis apud Rogerium Velpium 1616. in 8.

CAESAR OVDIN, Gallus, ut existimo, scripsit -

Gramatica *y observaciones de la lengua Española en Francès: Dialogos en ambas lenguas*. Parisiis apud Najum Orry. 1597. in 8. Idémne opus est, *Grammatica Hispanica*, Coloniæ edita 1607. in 8?

Refranes *Españoles traducidos en Francès*. Bruxellis 1608. in 16.

Dialogos *apacibles*. Ibidem 1611. 8.

D. CAROLVS DE BONIERES, Atrebatensis, Baro *de Auchi*, S. C. Majestatis Philippi IV. ad Sigismundum & Vladislaum Poloniæ Reges ter Legatus, eidémque à consiliis bellicis, dum Matriti senectam ageret, militiâ & publicis aliis muneribus olim exercitatus, sempérque probatus, modestiâ, prudentiâ, benignitate & urbanitate vir eximius, pietatéque atque in Regem suum fidelitate venerabilis, cujus amicissimi capitis memoria in magno pretio mihi erit semper, edidit -

Arte militar *deducida de sus principios*. Cæsaraugustæ 1644. in 4.

Epitome floreado *de los Commentarios de C. Iulio Cesar*: quod excudit opus Varsoviæ in Polonia apud Bet. Elert. 1647. in 4.

B. Francisco *de Sales Del Amor de Dios*, ex interpretatione ejus ex Gallico Matriti prodiit, assumpto *Bibliotheca* hujus authore in aliquam operæ istius partem, quamquam Caroli nomen interpretis nusquam appareat.

Obiit Matriti XXIV. Maji MDCLXVIII ætatis suæ LXXXVIII.

CAROLVS MONTESA, Romanus, ac Cæsaraugustæ urbis incola, imperfectum à parente opus relictum ipse novâ operâ exemplo inductus domestico absolvit, Leonis

nis nempe Hebræi *Dialogos de Amore fami*geratissimos ex Italica in Hispanam linguam convertens hoc titulo -

Filosofia *universal de todo el mundo*. Cæsaraugustæ 1584. in 4.

CLAVDIVS CLEMENS, Burgundus, Presbyter Societatis Iesu, Professor eloquentiæ in Matritensi collegio, inter alia Latina hæc nostræ linguæ dedit opera;

El Machavelismo *degollado por la Christiana Sabiduria de España y Austria*, ex Latino suo ipsius archetypo convertens. Compluti 1637. in 4.

Tabla *chronologica primera de las cosas politicas mas ilustres de España*. Matriti 1645. in 8.

Addidit nonnihil etiam *Tabulis Chronologicis* Theophili Rainaudi.

DIDACVS BESON, Gallus, in Mathematicis Doctor, scripsisse atque edidisse dicitur Hispanâ etiam linguâ Lugduni apud Cardon -

Teatro *de los Instrumentos y figuras mathematicas y mechanicas*; anno 1602.

In quo vereor ne error sit, & interpretationem Hispanus aliquis confecerit.

F. DIMAS SERPI, Sardus, ordinis Minorum, Sardiniæ suæ provinciæ Præfectus, scripsit -

Chronica *de los Santos de Sardeña*. Barcin. apud Sebastianum de Cormellas 1600. in 4.

Tratado *del Purgatorio contra Luthero y otros Hereges*. Barcin. apud Iaimium Cendrat 1604. atque iterum 1609. in 8.

F. DIONYSIVS BONAQVA, Ragusinus, ordinis Minorum, libellum edidit hujus tituli -

Oficios *diversos y devotos para que los Fieles Catolicos se exerciten en la devocion del Santissimo Sacramento, de la Immaculada Concepcion de N. Señora, y de San Antonio de Padua*. Matriti 1657. in 16. & 1658.

DIONYSIVS BONFANT, Sardus, Calaritanus, Iuris ac Theologię Doctor, scripsit -

Triumfo *de los Santos del reyno de Sardeña*. Calari 1635. in folio.

D. EMMANVEL (aliis MICHAEL) CALASCIBETA (Siculus forte) scripsit -

Vida *de San Gaetano*. Matriti 1653.

FRANCISCVS BALVI DE CORREGIO, scripsit -

Relacion *de lo sucedido en la Isla de Malta año de MDLXV*. Compluti 1567. in 4. Eadem est - *Historia del asedio de Malta*, Barcinone recocta 1568. in 4.

Vida de *Otavio Gonzaga Capitan general de la Cavalleria ligera de Milan, en octavas*. Barcinone apud Aubertum Gotard. 1581. in 4.

F. FRANCISCVS DE BOIL, Sardus Mercenariorum fratrum sodalis, Philippo IV. Regi à concionibus, & in opere isto inter paucos eximius, linguâ scripsit nostræ gentis -

Vida *de San Pedro Nolasco*.

Sacra Decima *y Primicia Evangelica de Sermones*. Matriti 1645. in 4.

Camara Angelica *de N. Señora del Puch de Valencia*. Cæsaraug. 1631. in 4. Fortè non diversum est opus - *Antiguedad y memorias del Real convento del Puch en el Reyno de Valencia*.

Promptuario *chronologico*.

D. FRANCISCVS LANARIVS DE ARAGON, Eques militiæ Calatravensis, Carpiniani Dux, Ioannis Antoni Lanarii Concilii Sanctæ Claræ urbis Neapolitanæ Præsidis creati filius, idémque Serenissimo Alberto Belgii Principi Austriaco à consiliis belli, postquam Italis suis Italicum dedit, Hispanis communicavit opus Historicum -

De las Guerras *de Flandes desde el año de MDLIV. hasta el de MDCIX*. Matriti apud Ludovicum Sanchez 1623. in 4. Item scripsit -

Tratado *del Principe y de la Guerra*. Panhormi 1624. in 4.

Discurso *de que los Reyes an de tener Privado*. Ibidem 1624.

Exemplar *de la constante paciencia Christiana y politica*. Matriti 1628.

FRANCISCVS LOVBAISIN DE LA MARCA, Gallus, Vasco, scripsit -

Engaños *deste siglo y Historia sucedida en nuestros tiempos*. Parisiis apud Ioan. Orry 1615. in 12. Item -

Historia *Tragicomica de D. Henrrique de Castro, en cuios estraños sucesos se veen los varios y prodigiosos efectos del amor y de la guerra*. Ibidem 1621. in 8.

FRANCISCVS MARQVESTALD, Gallus, Iesuita, sequutus in Hispaniam Serenissimam Isabellam Borboniam (Annam minùs rectè dixit *Bibliotheca Societatis* Scriptor, unde ex appendice hæc sunt) Reginam Philippi IV. uxorem, cui erat à confessionibus, scripsit linguâ gentis nostrę -

Exercicios *espirituales sobre diez puntos principales de la vida Christiana*. Olissipone apud Petr. Craesbeeck 1619. in 8.

D. FRANCISCVS DE TAPIA & LEIVA, Neapolitanus Eques, Caroli de Topia

piâ Marchionis Bellimontani filius, Comes & ipse *del Basto*, vertit in Hispanicum ex Italico parentis jam laudati sermone libellum.

Espejo *de murmuradores*, inscriptum, qui editus fuit Matriti 1623. in 8.

D. FRANCISCUS VICO, Sardus, Senator regius in Concilio Matritensi rerum Aragonicarum, scripsit.

Historia *de la Isla y Reyno de Sardeña*. Barcinone 1639. fol.

D. GABINUS MANCA, Sardus, Archiepiscopus Turritanus, scripsit.

Relacion *de la invencion de los Cuerpos de los SS. MM. Gabino, Proto y Ianuario Patrones de la Iglesia Turritana de Sacer en Sardeña, y de otros que se hallaron en el año de MDCXIIII*. Matriti apud Ludovicum Sanchez 1615. 4.

GABRIEL MAURIER, Gallus, ut videtur, scripsit.

Coloquios *familiares en Francès y Español, Artes y reglas para los que quisieren saber la lengua Española y Francesa*. Antverpiæ apud Ioann. de Vaesberg 1568. in 8.

GALDERICUS GALLI, nescio unde homo, Mediolanensis forsan, convertit in linguam nostram.

Las Reglas *militares de Ludovico Melzi*. Mediolani 1609. in folio.

HUGO DE CELSO, Burgundus, Cabilonensis, Iurisconsultus, author est operis quod ita nuncupatur.

Repertorio *de todas las Leyes del reino de Castilla, abreviadas y reducidas en forma de Repertorio decissivo por el orden del A. B. C.* Atque is quidem liber variorum operâ, scilicet N. Aguileræ & N. Victoriæ apud Pincianos collegii Sanctæ Crucis togatorum sodalis, atque etiam Ferdinandi Diazii regii fiscalium causarum Advocati illustratus & locupletatus foras exiit, Philippo Principi Hispaniarum dicatus, Pinciæ 1547. in folio.

IACOBUS CANSINUS, Africanus, Oranensis, gente Hebræus, regius in ea urbe, quam in ora Africi maris Hispano tenetur milite, ut vocant, Interpres, edidit à se versum opus Rabbi Moysi Almosnini Hebræi.

De los estremos *y grandezas de Costantinopla*. Matriti 1638. in 4.

D. IOANNES BALTHASAR, Abissinus ex regno & urbe *Fatigar* nuncupatis, Eques monasticus Antonianus, edidit.

La Fundacion, *Vida y Regla de la Orden militar y monastica de los Cavalleros y Monges de San Anton en la Etiopia*. Valentiæ 1609. in 4.

D. IOANNES BAPTISTA BURANA, Sardus, Algueriensis, Iurisconsultus, variis togæ honoribus in Neapolitano regno laudabiliter functus, varia scripsit sermone Hispano, scilicet.

Batallà *prodigiosa entre amor y fidelidad*, sive de tumultibus Neapolitani regni anni MDCXLVIII. Matriti 1651. in 4.

Los Obsequios *de la Augustissima casa a los Sumos Pontifices, con la relacion de la Cavalcata que se hizo en Roma en tiempo de la embaxada del Conde de Oñate*. Romæ.

Espejo *de una buena vida para sacar una feliz muerte*. Neapoli.

Espejo *de Gobernadores del reino de Napoles*. Ibidem.

El Ministro *acrisolado*. Ibidem.

Ramillete *espiritual de las maiores excelencias del Santissimo Sacramento de la Eucaristia*. Ibidem.

Inedita etiã habebat ante paucos annos.

Las razones *de excluir la embaxada de Portugal en tiempo del Pontifice Innocencio*.

Practica *del reino de Sardeña*.

Ramillete *espiritual de la pureza de la Virgen inmaculada*.

IOANNES BAPTISTA D'ESTE, natione Hebræus, ad Ecclesiæ rectam fidem conversus in Lusitania substitit exhibitus à Duce Brigantino, apud quem piè scripsit.

Consolaçam *Christaã e luz pera o povo Hebreo, sobre os Psalmos do Real Profeta David declarados no sentido literal*. Olisipone apud Pet. Craesbeek 1616.

Dialogo *entre Discipulo e Mestre catechizante traducido muy fielmente da Escritura e Rabinos*. Ibidem apud Gerardum da Vinha 1621. 4.

IOANNES BAPTISTA MORELLI, sive Lusitanorum partes sequutus aliquis sub hoc nomine, scripsit.

Reduccion *de Portugal a la Casa de Braganza*. Taurini 1648.

IOANNES BROCAR, Typographus, aut Germanus natu, aut potius ex Germanis ortus, qui ad nos primi ad exercendam hujus artis industriam venerunt, edidit.

Rhetorica *en Romance*. Medinæ-campi 1641. in 4.

D. IOANNES CARNIZER, Sardus, Calaritanus, scripsit.

Discurso *del Primado de Sardeña y Corsega en favor del Arçobispo de Caller*. Matriti apud Alphons. Martin. 1616. in 4.

IOANNES DEL CASTILLO (sic se appel-

pellat Gallus homo, Burdegalensis, qui de CHATEAV fortè audiebat) in urbe Gadibus Pharmacopola, edidit -

Pharmacopea *universal*. Gadibus apud Ioann. de Burg. 1624. in 4. Vidit D. Thomas Tamajus.

IOANNES EVERARDVS NIDHARDVS, Germanus, Austriacus, Societatis Iesu Sacerdos, Mariæ-Annæ Austriacæ Catholicæ Hispaniarum Reginæ à confessionibus, Inquisitor aliquando generalis regnorum Hispaniæ, à consiliis status, vir probitate morum, integritate & doctrinâ his muneribus par, adversis suis clarus, à Serenissima Regina destinatus hodie, si Societatis institutum non repugnet, Agrigentinus in Sicilia Episcopus, edidit, dum Matriti degeret rebus suis florentibus -

Examen *Teologico de quatro proposiciones sobre el culto, fiesta, objeto y sentencia pia de la Immaculada Concepcion de N. Señora y del Breve de Alexandro VII*. Item -

Respuesta *al Memorial dado al Rey D. Felipe IV. por el Provincial de Castilla del orden de Santo Domingo &c.*

IOANNES DE GVEVARA, Neapolitanus, ex familia Hispana, Marchionis *de Arpaia* germanus frater, Clericus regularis Minor, ordinis sui Præfectus, atque Episcopus tandem Theanensis in regno Neapolitano, præter alia, quæ Latinè doctissima scripsit, Italicè edidit, atque transcripsit inde in Hispanicum -

Relox *espiritual de Principes*. Barcinone apud Laurentium Deu 1633. in 4.

IOANNES DE LA NAIE, Gallus, convertit ex patrio sermone gentis suæ in Hispanum -

El Heraclito *Christiano*. Parisiis 1614. in 16.

IOANNES IVSTINIANVS, Italus, qui se domesticum Ferdinandi Calabriæ Ducis appellat, in vulgarem Hispaniæ linguam convertit -

La Instruccion *de la Muger Christiana de Iuan Luis Vives*, Germanæ Reginæ nuncupatam. Valentiæ apud Georgium Castilla 1528. in fol.

IOANNES LESLEVS, Scotus, Rosensis Episcopus, pro Serenissima Scotorum Regina Maria in curia Britanniæ Legatus, quod olim sermone Anglico ediderat opus, idem postea Latio communicavit, Hispanúmque etiam fecit, cum hoc titulo -

Declaracion *del Titulo y derecho que la Serenissima Princesa Doña Maria Reina de Escocia tiene a la succesion de Ingalaterra*.

IOANNES LAVRENTIVS OTAVANTI, Florentinus, vertit Hispanicè -

La Circe *de Iuan Baptista Gelli Florentino*; ediditque Medinæ-campi 1559. in 8. Item -

El Triunfo *de la Cruz de Christo de Fr. Geronimo Savanarola*. Pinciæ apud Frãciscum Fernandez de Cordova 1548. 4.

D. IOANNES A SANCTA MARIA, gente Turca, & post abjuratum Mahometismum sacramento Philippi Regis IV. apud Belgas in Gandensis urbis castello adactus miles, publicavit -

Tesoros *de cosas rarissimas historicas sacras y profanas*. Bruxellis 1622. 4.

IOANNES PALLET, Gallus homo, Ioannis cujusdam Herreræ operâ usus confecit -

Diccionario *de las lenguas Española y Francesa*. Bruxellis 1606. in 8.

Medicus fuit Henrici Borbonii Principis Condæi.

F. IOANNES A S. PETRO, Corsus, Calvensis, ordinis Minorum, in America degens scripsit librum mole parvum, sed virtute magnum -

De la *Contricion* (ait Vvadingus) proinde sæpe excusum apud Indos & Hispanos.

IOANNES DE QVESNE, vertisse dicitur in vernaculam linguam -

Los Salmos *de David*.

IOANNES THOMAS PORCEL, Sardus, edidit -

Informacion *y curacion de la peste*. Cæsaraug. 1565. 4.

IOANNES VINCENTIVS ESCALLON, Neapolitanus Eques, scripsit -

Origen *y descendencia de los Reyes Benimarines Señores de Africa*. Neapoli 1606. in 4.

IOANNES VOVVERIVS, Belga, ut existimo, scripsit -

El Descubrimiento *del Puerto de Mardique*; in folio. Excusum erat in Bibliotheca Olivariensi.

IOSEPHVS CAMERINVS, Italus, Fanensis, dedit foras Hispanè -

Discurso *politico sobre estas palabras, A fee de hombre de bien*. Matriti 1631. in 8. & aliàs.

IOSEPHVS CRESVVELLVS, Anglus, Londinensis, Societatis Iesu, Hispanè dedit -

Historia *de la Vida y martyrio del Padre*

Padre Henrrique Valpolo con el martyrio de otros quatro Sacerdotes. Matriti apud Pet. de Madrigal 1596. 8. suppresso tamen suo nomine.

Preparacion *para recebir dignamente los Sacramentos de la Penitencia y de la Eucharistia*. Mediolani 1604. in 4.

El libro *de Salviano; Quis dives salvus?* Audomari 1618. Hæc Alegambius.

D. JOSEPHVS MICHELI MARQVEZ Siculus, varia dedit foras nostratis linguæ monumenta, quorum hæc nota habemus;

Tesoro militar *de Cavalleria;* sive de Originibus Militarium ordinum. Matriti 1642. in fol.

El Cristal *mas puro representando imagenes de divina y humana politica, labrado de las acciones heroicas de Doña Isabel de Borbon Reina de España*. Cæsaraugustæ 1644.

Corte *confusa y agonizante restaurada por Iudith Hebrea*. Matriti 1646. in 4.

Imperio *de Satan abatido por la triunfante riqueza*. Matriti. 1646.

El Cortesano *penitente*. Ibidē 1653.

Soliloquios *Sacramentales en las quarenta horas*. Ibidem.

El Fenix *Catolico D. Pelaio el Restaurador*. Ibidem 1648. in 4.

IVLIVS ANTONIVS BRANCALASSVS, *Tursi* oppido Lucaniæ provinciæ oriūdus Presbyter, præter *Philosophiam regiam* Latinè editam, scripsit nostris hominibus.

Laberinto *de Corte con los diez predicamentos de Cortesanos*, Neapoli 1609. in 4.

LAVRENTIVS BENEDICTVS, Presbyter Flander, scripsit.

Historia *de los milagros de N. Señora de Lachen junto à Bruselas*. Bruxellis 1635. in 8.

LAVRENTIVS CHIFLETIVS, Belga Societatis Iesu, edidit.

Tres exercicios *espirituales muy devotos de la invocacion de la Virgen Santissima, de la Corona de la misma Virgen, y del Santissimo Sacramento*. Antverpiæ 1653. in 8.

LAVRENTIVS FRANCIOSINI, Florentinus, dedit utili operâ.

Vocabulario *Español y Italiano, primera y segunda parte;* duobus tomis Romę apud Paulum Profilium 1620. in 8. deindę & apud Pet. Marcellum 1637. in 8.

LAZARVS DE ISLA, Genuensis, scripsit.

Breve *Tratado de la Artilleria y fabrica de ella, y instrumentos de fuego*. Pinciæ apud Ludovicum Sanchez 1603. in 8.

LVDOVICVS CVSANVS, Mediolanensis, Marchio Pontanus, regii apud Philippū IV. Italicarum rerum Concilii Senator, scripsit.

Respuesta *al Cap. VII. del Lib. I. de la Pesquisa de Iacomo Casano, que funda las pretensiones de la Corona de Francia al Ducado de Milan*. Matriti 1644. in 4. Quam deinde in Italicū vertit Ludovicus Cadamustus. Obiit Mediolani VII. die Octobris MDCLIX.

MARCVS AVREL, Germanus, edidit.

De Arithmetica *practica* librum, Valentiæ 1552. in 4.

MARCVS OBELIO, ex orientali plaga ad nos veniens restitit in Hispania usque ad obitus diem. Hujus MS. servabatur in Bibliotheca Olivariensi.

Theriaca *y antidoto general para todo genero de personas;* ex Arabico, ut credimus, ad nostrum sermonem conversum opus.

F. MARTINVS GILBERTI, Gallus, Aquitanus, ordinis Minorum, ad Indos Occidentales tunc primum subjugatos delatus, linguæque usum adeptus in Mechoacanensi provincia (ait Franciscus Gonzaga in *De origine sui Ordinis Minorum*) aliquot libros tum Indis, tum quoque Hispanis summè necessarios edidit.

MAXIMILIANVS CALVI, Mediolanensis forsan, cū Mediolani rem gessisset publicam, scripsit ad Annam Austriacam Hispaniarum Reginam Philippi II. conjugem.

De la *Hermosura y del Amor*. Mediolani 1576. in fol.

D. MICHAEL PEREZ DE XEA, Sardus, Calaritanus, Eques ordinis de Montesa, qui & centurio & legionis instructor & tormentariæ rei subpræfectus, Philippo IV. a belli consiliis cùm esset, in propugnatione ultima Fonterrabiæ oppidi curæ suæ commissi ac per idem tempus obsidionis fato functus est. Ediderat vivus.

Preceptos *militares, orden y formaciones de Esquadrones*, Matriti 1632. in 4.

D. OCTAVIVS SAPIENTIA, Siculus Cataniensis Sacerdos, Turcicam duodecim annorum peregrinationem, quorum quinque in captivitate vixit, utilem sibi atque aliis reddidit scribens.

De Turquia, *con una descripcion del sitio y ciudad de Costantinopla, costumbres del Gran Turco* &c. Matriti 1622. in 4.

F. PACIFICVS DE PARIS, Gallus, ut videtur natione, Capuccinus, formavit Hispanè, nisi ex Gallico translatio sit.

Relacion *verdadera del Padre Fr. Pacifico de Paris Capuchino Predicador à los Reynos*

nos de Oriente. Granatæ apud Bartholomęum .... 1629. in folio.

PATRITIVS CAXESI, Florentinus, regius Pictor, Matriti vertit ex Italico-

La Regla *de las cinco ordenes de Arquitectura de Iacome Viñola*. Matriti 1593. in 4.

D. PAVLVS ANTONIVS DE TARSIA Cuperſanenſis (*Converſano* in Neapolitano regno & Barenſi provincia) Doctor Theologus, & Abbas S. Antonii ejuſdem urbis, dimanens inter Hiſpanos in regia Curia eruditionis ſuę ſpecimina doctis omnibus probata edidit. Nam præter Hiſtoriam Latinè loquentem *De Rebus Cuperſanenſibus* vulgari noſtro ſermone publicavit-

Vida *de D. Franciſco de Quevedo Villegas*. Matriti apud Paulum del Val 1663. 8.

Memorial *Politico Hiſtorico*. Meminit hujus author in laudata nuper *Quevedi Vita*.

Animadverſiones *ferales*; neſcio an Hiſpanicè, an Latinè, quarum ipſe meminit in eadem *Vita*.

Tumultos *de la Ciudad y Reino de Napoles en el año de MDCXLVII*. Lugduni 1670. ſumptibus Claudii Burgea.

F. PETRVS DE GANTE, Belga, Franciſcanus, ſcripſit-

Doctrina *para los Indios*; quæ edita fuit Antonio Leonio teſte in *Bibliotheca Indica*. Hic ille eſt, ut videtur, quem laudat Antonius de Herrera *Hiſtoria* ſuæ *Indiarū* decade III. lib. II. cap. IX. & Franciſcus Gonzaga parte IV. operis ſui *De origine* &c.

PETRVS DE LA PORTA, Antverpienſis, Ieſuita, vertit Latino in Hiſpanum-

El Tratado *para hazer buena eleccion de eſtado, del Padre Leonardo Leſio*. Pampelone 1624. in 8.

D. PLACIDVS MIRTO FRANGIPANE, Neapolitanus, Clericus regularis Theatinus, concionator celebris Philippi IV. Regis noſtri, edidit in lucem-

Blaſones *de la Virgen repartidos en ſermones*. Cæſarauguſtæ 1625. in 4.

Vida *de S. Andres de Avellino*. Ibidem 1625. 4.

ROBERTVS PERSONIVS, Anglus, Somerſetenſis, Ieſuitarum ſodalis, magníque animi operarius, Matriti charus admodum Philippo II. Regi, aliiſque in locis Hiſpanię vixit, Hiſpalenſe atque Pincianum extrui ſeminarium genti ſuæ curavit, eo dignior ſummis honoribus, quòd Cardinalitio ei per Regem à Clemente VIII. P. M. jam expetendo graviſſimâ oratione multiſque lachrymis apud eumdem Pōtificem intercesſerit. Plura hic variis locis opera ſcripſit, ediditque, ſed Hiſpanè hoc tantùm ex Anglico verſum,

Relacion *de algunos Martyres de Ingalaterra*. Matriti apud Pet. Madrigal. 1590. in 8.

THOMAS BARBARA, Eques Melitenſis, in ſchedis reliquit-

Tratado *de toda la Artilleria*; cum iconibus ſeu formis machinarum omnium. MS. in folio vidit D. Thomas Tamajus. Sed, fortè is eſt Valentinus, aut Catalanus.

THOMAS PORCOL, Sardus, Medicus Doctor, ſcripſit-

Informacion *y curacion de la peſte de Çaragoza, y preſervacion contra peſte general*. Cæſarauguſtæ apud Bartholom. de Naxera 1561. in 4.

THOMAS VEDEL, Belga, ut ſuſpicor, communicavit nobis librum Anonymi cujuſdam Capuccini ſic nūcupatum Hiſpanè-

Ocupacion *continua con que la Alma ſe une con Dios*, &c. Cameraci 1621.

VALENTINVS FERNANDEZ, Germanus, familiaris Eleonoræ Portugalliæ Reginæ, vertit in Luſitanæ gentis linguam Marci Pauli Veneti *Hiſtoriam Orientalem*, atque item Nicolai Comitis *Relationem de ſuo Indiarum itinere anno MCCCCXVIII*. Latinè ſcriptam à Poggio Florentino; quam interpretationem Valentinus nuncupavit Emmanuëli Portugalliæ Regi; Antonio Leone teſte in *Bibliotheca Orientali Indica*, tit. I.

VINCENTIVS SQVARZAFIGO, Genuenſis, vertit in ſermonem noſtrum ex Gallico Petri Matthæi-

La Vida *de Elio Seiano*. Barcinone 1620. in 8.

VINCENTIVS TVRTVRETVS, Siculus, Panhormitanus, Philippo IV. Regi à ſacris, vir non vulgaris eruditionis, præter Latina alia ſcripſit linguâ Hiſpanâ-

Capilla *Real, con obſervaciones proprias del Rey Catolico D. Felipe IV*. Matriti 1630. 4. quo eodem anno editus fuit liber Latinè ibidem.

VIRGILIVS MALVEZZI, Bononienſis Patricius & Senator, Regi Catholico Philippo IV. à conſiliis bellicis, author eſt libri-

La Libra inſcripti, pro D. Gaſpare de Guzman Comite Duce de Olivares. Matriti in 4.

Scripſit & Italicè quidquam ad nos pertinens, de quo in tertia parte agimus.

PARS

PARS SECVNDA

EXTERI HOMINES ALII SCRIPTORVM FAMA NOBILES, QVI IN HISPANIA DIV COMMORATI SVNT AVT DIEM SVVM OBIERVNT.

ADRIANVS VI. P. M. olim ADRIANVS FLORENTIVS Batavus, Vltrajectensis, cùm Caroli Cæsaris & Hispaniarũ Regis præceptor fuisset, Dertusanúsq; in Catalonia esset Episcopus, absente Carolo, postquam Ferdinandus Rex Catholicus fato fuit functus, unà cum Francisco Cardinali Ximenio Toletano Antistite rempublicam curavit, atque à nobis ad Romanam Sedem translatus est. Theologica ejus opera nota omnibus sunt, & res in Pontificatu per non longum tempus gestæ.

F. AMBROSIVS MACHIN, Sardus, Algueriensis, ex ordine Redemptorum Deiparæ Virginis de Mercede, quem & Magister provincialis rexit, Philippo Regi IV. à sacris cùm esset concionibus, priùs Algueriensis, dein Calaritanus Antistes, hoc est, Sardiniæ Primas, renuntiatus, cùm *in S. Thomam*, seu 1. ejus partem volumina duo, atque alterum *De Divinis auxiliis* scripsit; tum *Defensionem sanctitatis B. Luciferi Calaritani Episcopi* non disputatione tantùm, sed & scripto opere suscepit, quod Calari editum fuit anno 1639. in folio.

ANDREAS SCHOTTVS, Antverpiensis, Societatis Iesu eximium decus, lucubrationum suarum famâ nemini non magno in pretio habitus, in Hispaniam veniens Matriti atque Compluti nondum religioni traditus, deinde Toleti, atque Salmanticæ studio literarum, maximè Græcarum, claruit; à qua urbe Toletum rursus evocatus locum Alvari Gometii docendi easdem Græcas literas, Antonio Covarrubia viro clarissimo fautore, suscepit: Gasparis Quirogæ Toletani Archipræsulis toto triennio familiaris fuit, atque in Græcis præceptor. Cæsaraugustam deinde translatus, in ea Schola Græcam eruditionem & Rhetoricam docuit; quo loco cum Antonio Augustino Tarraconensi Archiepiscopo amicitiam verè eruditam contraxit; ex cujus tandem ædibus in Societatis Iesu religiosa castra, ut voto se exsolveret pro salute patriæ Antverpiensis olim concepti anno MDLXXXVI. in eadem urbe Cæsaraugustana se se transtulit. Reliqua vitæ ejus ex Valerio Andrea & Francisco Svvertio petenda. Quod ad nos pertinet ex ejus lucubrationibus *Funebris laudatio* est *Antonii Augustini*; *Vita Iacobi Lainii Præfecti Iesuitarum generalis*; *Vita B. Francisci Borgiæ* pariter *Præfecti generalis*; *Vita & scripta Alphonsi Salmeronis*; *Bibliotheca Hispanica*, sub nomine A. Peregrini; *Hispaniæ illustratæ* systema tribus tomis ab eo primùm comprehensum, quibus adjunctus fuit quartus. *Dialogorum De Nummis veterum*, *Antonii Augustini* ex Hispano in Latinum, quemadmodum & *Gasparis Barrerii Censuræ Anniamorum Scriptorum* ex Lusitano translatio.

ANGELVS CANINIVS, Angleriensis (oppidum Mediolanensis Ducatus *Anghiera* est ad oram lacus Verbani sive majoris) variâ literarum omnium eruditione, præcipuéque linguarum orientalium cognitione præstans, *qui natus ad eas docendas esse videbatur*, uti de eo, quem præceptorem suum vocat, Franciscus Forerius Dominicanus in præfatione ad *Commentarios* suos *in Isaiam Prophetam* loquitur; Hispali mortuus est, eodem Forerio ibidẽ teste. Author est *Disquisitionum in locos aliquot Novi Testamenti obscuriores ex Hebraicæ & Aethiopicæ linguarũ originibus*; Quæ cum *Quinquagena Antonii Nebrissensis* Antverpiæ prodierunt.

ANTONIVS (aliàs LVCIVS ascititio juxta ævi morem prænomine) FLAMINIVS, Siculus, nullo non singularis laudis à Lucio Marinæo ejus cive donatur honore in *Epistolarum* libris. Planè is Panhormi, Neapolique, atque inde Gades in Hispaniam veniens Hispali, ac tandem, quod sciamus, Salmanticæ commoratus fuit. Hispali quidẽ bonarum artium Professor *singulis diebus*, (ut verbis Lucii Marinæi utar) *denas diversorum operum lectiones interpretari solebat*. Salmanticæ autem magnæ concioni Pliniũ aliquando interpretatus est. Generalem ordinis Prædicatorum Magistrum Salmanticã accedentem solenni oratione in gymnasiĩ aula suscepit, partes hujus muneris quadã gerente etiam Ario Barbosa Lusitano viro clarissimo. Hunc *omnium, qui* tunc essent, *longè doctissimum, ac sapientissimum* judicabat, & *inter veterum* reponebat *præstantissimos* Marinæus ad Alph. Securitanum scribens VI. libro Epistolarum, *in quo* (subjungit) *vis humanæ naturæ quantum in omni genere virtutũ posset experiri voluit*. Edidit quidem is, ut ex ejusdem alia ad Flaminium data in eodem

libro epiſtola notum habemus.

In Plinii *proœmium naturalis Hiſtoriæ commentariolum*, & *Orationes quas habuit*, & *quædam carmina*. Leguntur & plures ejus ad Marinæum *Literæ* in eodem ſexto *Epiſtolarum* iſtius libro. In contubernio vixit Salmanticæ D. Franciſci à Bobadilla, quod in quadam earum epiſtola refertur, ejuſdem, ut credimus, cum ſummo illo dignitate ac literis viro, qui Burgenſis Præſul & S. R. E. Cardinalis hos ſacros ordines egregiè nobilitavit.

BERENGARIUS FERNANDEZ, Gallus, Toloſanus, Iuriſconſultus, cujus in Iure *Lucubrationum* Libri v. editi ſunt Lugduni anno 1601. in folio, Profeſsor fuit quadriennio integro in Academia Oſcenſi Aragoniæ regni, ut conſtat ex nuncupatoria epiſtola *Commentariorum in L. Pacta conventa D. De contrah. emptione*.

BONAVENTURA VULCANIUS, Fláder, Brugenſis, Græcâ eruditione & profeſſione Leidenſi triginta duorum annorum, quam pluribúſque in lucem editis & illuſtratis Græcis & Latinis monumentis orbi literario bene notus, totis undecim annis Franciſco à Mendoza & Bobadilla S.R.E. Cardinali, Burgenſi Archiepiſcopo viro doctrinâ omnigenâ clariſſimo ab ſtudiis, ab epiſtolis, à cura bibliothecæ fuit. Tributam ei vidimus *Grammaticam Hiſpanicam*.

CAROLUS MALAPERTIUS, Montanus, ex Hannonia provincia, Ieſuitarum ſodalis, Poëta & Mathematicus non mediocris famæ, dum vocatus ad profeſſionem hujus doctrinæ in collegio Imperiali Matritenſi, Victoriam urbem Alabæ provinciæ appuliſſet, morbo ibi extinctus eſt Nonis Novembris anni MDCXXX.

D. CAROLUS DE NEAPOLI, Siculus, Ioſephi regii pro Siciliæ regno Senatoris in Concilio Italicarum rerum filius, Philippo IV. à cortina, *Commentariorum in Ovidii Faſtorum libros* author in eadem curia immaturo fato fuit præreptus.

CATALDUS AQUILA, aliàs PARISIUS, Siculus, in Portugallia vixit, Ioanni II. Regi ac filio ejus notho Georgio Aveirenſium Ducum progenitori non mediocriter charus; ad quem Georgium Hermicus Cajadus Poëta Luſitano-Latinus ſcribens eglogam ſuarum tertiam, in nuncupatione illius; *Siculo tuo* (ait) *nempe uteris ſemper & ubique familiariter, ut Socrate Alcibiades, ut Senecâ Nero; nec injuria; quandoquidem vir eſt haud quaquam indoctus aut imperitus*. Huic inſcripſit idem Cajadus epigramma illud, in quo *Cataldus Pariſius Siculus* audit, Cajadique ipſius præceptor. Quomodo eum quoque Lucius Marinæus compellat civis quâdam epiſtolâ lib. v. *Epiſtolarum* familiarium cum inſcriptione *Iuriſconſulti & Poëtæ clariſſimi*, ubi ejus conſilium laudat apud Ioannem Regem permanendi, ſtatu quidem admodum dignâ. Scripſit *ad Emmanuelem Regem Libros* IV. ſcilicet de rebus geſtis Ioannis Regis ultimo vitæ ſuæ tempore atque Emmanuelis inauguratione: *Arcitingem*, ſive de geſtis Alphonſi V. adverſus Mauros, ad Ioannē Regem: *De Perfecto homine*, ad eumdem: *Epithalamium* ad Alvarum (Brigantinum, Ferdinandi Ducis fratrem germanum, ut exiſtimo) Hiſpaniæ, hoc eſt, Caſtellæ Præſidem: *Conſolationem ad Marchionem Ferdinandum Meneſium*; *Elegiarum* duos libros, atque *Epigrammatum* totidem. Hæc omnia metricè ſimul edita ſunt. Seorſim quoque *Viſionum* libros v. *Verum Salomonem* ſive *Martinum*, ad Comitem A'coutinium, & alia Oliſſipone anno 1509. in folio.

COLLEGIUM SALMANTICENSE Hibernorum Societatis Ieſu publicavit utili invento *Ianuam linguarum, ſive modum maximè accommodatum, quo patefit aditus ad omnes linguas intelligendas, cum tranſlatione Hiſpanica*: Salmant. 1611. in 4.

F. DIDACUS ARTURUS, Hibernus, Dominicanorum ſodalis, S. Theologiæ Magiſter doctiſſimus, Stephanianæ Salmanticenſis domus alumnus, primarius ejuſdem doctrinæ profeſſor Conimbricenſis, qui in *Primam partem Sancti Thomæ* volumina duo perfecta reliquit, quorum prius anno 1665. in publicum fuit emiſſum; parabátque decem alia in totam *Summam Theologicam*, cùm mortem in eadem Schola magno ſui deſiderio relicto non dudum obiit.

F. DOMINICUS LINCE, Hibernus, Galvienſis, ordinis Prædicatorum, S. T. M Hiſpali provinciæ Bæticæ ad eum admiſſus, in eadem urbe ad S. Pauli cœnobium nobiliſſimum, cui quidem natales debet religioſi ſtatus, præeſt nunc ſtudiis, & Archiepiſcopatus Hiſpalenſis Iudex Synodalis eſt, cùm olim profeſſus fuerit magno cum fructu plauſúque Theologiæ doctrinam, ediderítque

Summam *Philoſophiæ ſpeculativæ juxta mentem D. Thomæ*; tribus tomis, primo *Dialecticam*, Pariſiis apud Ant. Bertier 1666. in 4. Secundo *Logicam*, 1667. Tertio denique *Prædicabilia, Prædicamenta, et Poſteriora*. 1670. in 4.

F. FORTUNATUS SCHACUS, Italus, Fanenſis, Eremita Auguſtinianus, cujus eſt *Sacrorū Eleochriſmatū Myrothecia*, in Academia Complutenſi ſacris literis operam dedit,

dit, Thomâ de Herrera authore in *Alphabeto Augustiniano*.

F. FRANCISCVS CONZAGA, familiæ fratrum Minorum generalis aliquando Minister, qui *De Ordinis* ejusdem *origine & progressu* Latinum commentarium edidit, Episcopúsque tandem Mantuanus cum insigni laude sanctitatis ad superos abiit, sacrum institutum apud nos Compluti in S. Mariæ de Iesu monasterio professus est anno Dominicæ nativitatis MDLXII. ibidémque sacras literas à Didaco de Zuñiga sodali viro doctissimo didicit, quod ipse de se reliquit, dum in Castellanæ provinciæ cœnobiique hujus Complutensis rebus versatur, scriptum; pariter atque in mentione domus S. Iuliani *de la Cabrera* Grammaticis in eo se rudimentis excultum tradidit.

GERARDVS MONTANVS, Flander, Menenius, Societatis Iesu, eloquentiam Matriti docuit plures annos in Societatis collegio, variósque edidit Tractatus, de quibus *Bibliotheca Belgica* & *Societatis* agunt; obiitque Villæ-garziæ anno MDCXXXII. ætatis suæ XLIV.

HVGO HELTILIVS, Groningensis, Frisius, Græcè & Latinè peritissimus, Salmanticæ consenuit atque vitâ functus est. Ibidem edidit *Gregorii Nysseni Homiliam in Christi natalem*, & alteram *in B. Stephanum*, anno 1553. in 8. item *Planispherium*, Hispanè in 4. Fertur præterea vertisse *Catenam Græcorum PP. in Esaiam Prophetam* e MS. codice collegii majoris Sancti Bartholomæi ejusdem Vniversitatis. Floruit sub Philippo Rege II. Consule sis Valerium Andream in *Bibliotheca Belgica*.

HVGO SEMPILIVS, Scotus, patriâ Craigbaisæus, sodalis Iesuitarum, Matriti diu in Collegio Imperiali Mathematicarū artium vixit Professor, cujus est *de Mathematicis disciplinis* opus XII. libris contentum atque anno 1635. Antverpiæ editum.

IOACHIMVS HOPPERVS, Frisius, Dalemii Toparcha, rerum status Germaniæ inferioris apud Philippum Regem II. Consiliarius, qui *De Iuris arte & scientia, veráque ac solida Iurisprudentia* doctè & utiliter scripsit, diem suum obiit Matriti anno MDLXXIII. ætatis suæ LIII.

IOANNES CAROLVS DE LA FAILLE, Antverpiensis, Societatis Iesu, primus in Academia Societatis Matritensi professionem Matheseos fuit auspicatus, qui *Theses mechanicas*, ac De cētro *gravitatis partium circuli & ecclipsis* edidit.

F. IOANNES FVCHER, Aquitanus, Doctor Iuris Cæsarei, & in Canonico egregiè versatus, frater deinde Franciscanus vixit egregia cum literarum existimatione Mexici Novæ Hispaniæ, quò cum aliis familiæ suæ sodalibus concesserat. Permulta & docta scripsisse ibi dicitur opera apud Franciscum Gonzagam in libro *De Origine & progressu Franciscanæ religionis*, scilicet *De Iudice Ecclesiastico*: *De justa delinquentium punitione*: *Manuale Prælatorum*: *De Fratre ab ordine rejecto matrimonium contrahere volente*; & alia quæ apud Gonzagam quartâ operis parte videre poteris.

IOANNES VASAEVS, Brugensis, Flander, postquam Ferdinandi Columbi Christophori magni Novi orbis inventoris filii auspiciis è Belgio & Lovanio Hispalim concessisset, inque ejus domo & bibliotheca instructissima aliquot annis commoratus esset, factus fuit Rhetoricæ artis Professor Salmantinus. Hinc Bracharæ, deindéque Eboræ juventutem Lusitanam erudiit. Postremò Salmanticam revocatus in hac schola & professione diem extremum incurrit circa annum MDLXII. relinquens filium Augustinum, cujus meminit in prologo editionis secundi libri *Epistolarum Nicolai Clenardi* Carolus Clusius; non autem, ut scribit Aegidius Gonzalez Davila in *Theatro Salm. Ecclesiæ* pag. 341. anno MDL. Sepulturámque accepit in collegio Veræ-crucis sodalium B. Mariæ de Mercede, sub hoc sepulchrali carmine.

Conditur hoc tumulo Flādra de gente Vasæus
Salmanticensis gloria gymnasii.
Ergo jacent Musæ, ingenium, facundia linguæ,
Et cum sincera religione fides.

Ejus est *Chronicon Hispaniæ* Latinum Coloniæ primum publicatum anno 1567. in 8. deindéque in collectione *Hispaniæ Scriptorum* Schotti volum. I.

LVCIVS MARINAEVS, (proprio nomine LVCAS, quod, juxta seculi morem Romanis plusquam Christianis nominibus gaudentis, in *Lucii* transformavit) SICVLVS appellatus à patrio regno, Bizinum oppidum, cujus ipse meminit Antonio Flaminio scribens *Epistolarum* libro XII. patriā sortitus, Panhormi (quod eodem loco ait) literarum Græcarum Iacobum Mirabellum, Latinarum verò tam ibi quàm Cataniæ Petrum Anguesam & Ioannem Nasonem, cui successit in Panhormitana professione, magistros habuit. Romam hinc delatus, sub Pomponio Læto & Sulpitio magnâ eruditionis partâ sibi laude, Panhormum iterum evocatur ad profitendi munus sub non inhonesta conditione; usquedum à Federico Hispaniæ Archithalasso, qui Annam de Cabrera Modicæ Comitissam ex eo regno con-

jugem duxerat, sollicitatus Hispaniam Siciliæ suæ prætulit, quasi præsagus loci apud nos existimationis, qui eum peregrinantem propitior quàm domi, juxta oraculum falli nescium, ut comprobavit res, manebat. Eò circa annum MCCCCLXXXIV (ut ex libri IV. *epist.* I. colligimus) deveniens nihil prius faciendum sibi esse prudenter vidit, quàm ut Salmanticæ Antonio Nebrissensi, qui ex Italia nuper Latinas literas revocaverat, operam suam ad extirpandam inde barberiem strenuè commodaret. Ibi, *ut Civitatis viris præstantibus* (ait ipse *De rebus Hispaniæ* & hac schola dum commentatur) *tum equitibus, tum cæteris omnibus satisfaceret, & obsequium præstando gratificaretur, lectiones duas diebus singulis, alteram Poëticam & Oratoriam alteram interpretatus fuit.* Quod quidem munus per duodecim & amplius annos magnâ industriâ obiit, conscriptâ cùm *breviore Grammaticâ*, tum *in laudem Hispaniæ carmine*, quod postea in prosaicam atque eam luculentiorem *Descriptionem* fuit transformatum. Accersitus verò hinc ad aulam Regum Catholicorum, viri famâ indies crescente, ut non solùm aulicos adolescentes Latinas doceret literas, sed & palatii Sacerdotes his pleniùs instrueret, mirum quàm comitate, modestiâ, innocentiâ morum, facilitate ac cæteris dotibus, quæ virum non superbè doctum ornare debent, aulæ integræ ac viris quibusque principibus placere & in pretio esse cœperit. Ferdinandum Regem ab hinc sequi eum oportuit, qui à sacris quoque illi erat. Neapolim etiam usque cum eo venit, unde annô MDVII. nonnullas ab eo datas literas hodie legimus. Tantum abfuit, ut sepositam ab omni circuitione, addictamque omnino studiis vitæ conditionem Principū suorum istâ indulgentiâ fit consequutus. Id tamen, quod potuit, lucubrationibus dedit semper ejus, quod suppetebat, temporis; unde hæc scripta habemus, quæ variis in locis variâque formâ lucem viderunt. Præcipuum est.

De Laudibus *Hispaniæ* libris VII. ad Rodericum Pimentellium Benaventi Comitem; quod opus edidisse eum vivâ adhuc Elisabethâ Reginâ, hoc est, ante annum MDIV. ex quarto libro, ubi de ea & Ferdinando conjuge tractat, clarissimè apparet. Id de rebus naturalibus, de Geographia Hispaniæ, Hispanorum moribus & illustribus belli ac pacis artibus aut doctrinâ viris breviter agit. Succedere huic fecit Siculus

De Aragoniæ *Regibus* libros quinque Cæsaraugustæ editos apud Georgium Coci 1509. in folio. Id Chronicon Hispanè convertit Bachalaurus Ioannes de Molina, Valentiæque publicavit apud Ioannem Iofre 1524. in folio. Cujus versionis portio illa, quæ ad Catholicos Reges spectat, Madriti lucem vidit anno 1587. in 8. cum hoc titulo *Sumario de la Vida de los Reyes Catolicos D. Fernando y D. Isabel, De Marineo*. Italicum quoque dedit Federicus Rocca, & publicavit Messanæ apud Faustum Bufalinum in 4. Diversum autem toto cœlo est ab illo *De Laudibus Hispaniæ* opere, quamquam in pluribus conveniat, id quod post multum temporis ad Carolum Imperatorem direxit, postquam quinquaginta jam annos in Hispania commoratus fuisset,

De Rebus *Hispaniæ memorabilibus*, libris XXII. Siquidem in horum secundo libro de Salmantina urbe & Academia strictim agens, quam in *De Laudibus Hispaniæ* latiùs cum Professorum omnium sui temporis mentione descripserat, prætermittere se annotavit de rebus hujus civitatis multa, quoniam à se essent in alio opere memorata; æque ut ad Benaventanum Comitem in hoc eodem priore commentario præfatus satis innuit plenius opus non multò post à se edendum expectare Comitem debere. Nihilominus continet opus hoc postremò ab authore formatum utrumque illud superius *De Laudibus Hispaniæ* ac *De Aragoniæ Regibus*; prodiitque in lucem primùm Compluti, ut credimus, apud Michaëlem de Eguia 1533. folio, deinde Francofurti 1579. tandémque inter *Hispaniæ illustratæ* authores tomo I. ibidem 1603. Vtriusque tamen operis sua quædam laus est & fructus, pluráque ad invicem alter commentarius, quæ in altero subducta sunt, continet. Præcipuè quidquid de Viris illustribus ferè sui temporis noster integris libris quinto, sexto & ultimò prioris operis, annotaverat, id totum ad evitandā invidiam eorum, qui elogium aut ipsi aut eorū majores nō meruissent, nō sine regia authoritate posteriori detractum fuit. Quin quidem septem integris libris à XII, usque ad XVIII. comprehendit Historiam Regis Ioannis, Ferdinandi Catholici parentis; cujus quidem is *memoriam* (ait Alphonsus Segura in *Epistola*, cujus postea meminimus) *distractam & quasi temporum culpâ pene dissitam non sine maxima difficultate pereleganter Latinè conscriptam fœlicissime restituit.* Editam hanc partem fuisse absque corpore integro affirmare non ausim; ex *epistola* tamen *ad Petrum Martyrem* directa cōstat eum ex præcepto Regis Ferdinandi se contulisse in Placentiam urbem ad Rodericum Alvarez de Medellin domesticum & à secretis Gomezio Toletano ejus urbis Præsuli, deprecaturus ipsum, ut quidquid à se Latinè de rebus Ioannis Regis fuerat elucubratum, in vernaculam is linguam converteret; quod confecturum eum, & quidem eleganter, utpote Hispanè disertissimum, se sperare ad Martyrem scribit. Quod autem in rebus Hispaniæ antiquioribus non semel hallucinatus author sit, non unquam evertet apud probos rei judices laudem, quam ex rectè dictis & indu-

industria hic posita primus è Latinis Scriptoribus, qui post devictam barbariem Romano sermone Hispaniam & Reges ejus descripsit, reportare meretur.

Epistolarum *familiarium libri* XVII. ad Alphonsum Aragonium Ferdinandi Regis filium Cæsaraugustanum Valentinumq; Archiepiscopum, Aragoniæque regni Præfectum directi sunt; quibus quidem epistolis debemus avorum nostrorū, clarissimorúmque illius ætatis hominum, ac singularium rerum notitiam: adeo ut instar thesauri unà cum *Petri Martyris Epistolis* esse nobis debeant. Hæ vel à Marinæo, vel ad Marinæum datę sunt, Pinciæque lucem viderunt in officina Arnaldi Gulielmi Brocar anno 1514. in folio cum sequentibus libellis adjunctis,

Oratione scilicet *ad Reges Catholicos habitâ de rebus Siculis*, circa annum, ut conjicimus, MD. cum *Responsione* Isabellæ Reginæ;

Oratione *ad Ferdinandum Regem De laudibus Historiæ*, scilicet præfatione seu nūcupatione ad *Historiam de Ioannis Patris rebus* jam laudatam;

Oratione laudatoriâ *ad Ioannem Gothmanum Methymnæ Sidoniæ Ducem*;

Oratione *ad Rodericum Pimentellum Benaventi Comitem*, eâ scilicet, quâ dicavit ei *De laudibus Hispaniæ* libros;

Libro *de Parcis*; ad Petrum Aquilariū Pliecensem Marchionem;

Defensione *apud Iudices pro Antonio Porta discipulo, & de verbo*, Fero, *& ejus compositis perutili repetitione*; nec non &

Carminum libris duobus. Hæc omnia simul prodierunt Pinciæ, ut diximus.

Præter hæc quæ edita sunt, confecisse eum scimus

Grammaticæ *compendium*, ex epistola quadam ad Isabellam Reginam lib. I. *Epistolarum*. Idem

Breves quasdam *Illustrium Romanorum epistolas* se collegisse ex veteribus libris refert Ioanni Serenissimo Principi, ad quem directa est *epistola* alia superiorem ponè sequens.

Hispaniæ *descriptionem & laudes* carmine etiam ab eo composita Alphonsi Securæ præfationis ad ejus *De laudibus Hispaniæ* historicum opus fide affirmamus; cujus admodum chari discipuli verbis in eadem præfatione noster fuit *similior aureo sæculo virtutibus animi quàm huic nostro fallaci*; doctissimus simul & modestissimus, ab omnibus magni habitus, idémque honorum ac divitiarum despicientiâ insignis. Lectu quidem dignissima est Securæ hæc laudatio, quam liber VI. *Epistolarum* repræsentat. Cujus quidem Securę & aliorum inter eas epistolæ multæ sunt in Marinæo laudando & singularibus encomiis efferendo.

Superstitem adhuc fuisse Marinæum paulo ante annum MDXXXIII. quo editam primùm diximus posteriorem ejus fuisse Historiam typis Complutensibus, inde colligimus quòd cùm se in Hispaniam anno 1484. primùm venisse libri quarti prima *epistola* non obscurè significaverit, idem in dirigendâ ad Carolum Cæsarem hac *Historia* quinquaginta prope annos in Hispania se commoratum fuisse non ante annum ejus sæculi trigexsimum secundum aut tertium affirmare potuit. Deficiunt tamen ejus *epistolæ*, nescio qua de causa, multis quidem ante hoc tempus annis. D. Vincentius Turturetus legi dignus de nostro est in fine *Sacelli* sui *regii*.

LVDOVICVS VOVVERIVS, Ioannis filius, qui *Polymathiam* scripsit aliáque eruditè, Antverpiensis, in flore adolescentiæ, sedecim nempe annos natus, Madriti obiit anno MDCXXIV. conscripto priùs ad Erycium Puteanum *Apobaterio, sive itineris sui in Hispaniam narratione*.

NICOLAVS BIESIVS, Gandensis, Medicus, qui *De Vniversitate* cùm prosa, tum carmine libros duos, *De Natura* lib. V. *De Republica* IV. *In Galeni Artem commentarios*, aliáq; Medica & varia scripsit, Valentiæ diu hæsit Ducibus Calabriæ charus, ibique usus fuit familiaritate Ioānis Baptistæ Agnesii Theologi ac Poëtæ, quócum mutuis sæpe versibus lusit.

NICOLAVS BOONARTIVS, Bruxellensis, Societatis Iesu Presbyter, qui monumēta aliqua in lucem edidit, ineditáque reliquit petenda ab authoribus *Bibliothecarum Belgicæ & Societatis Iesu*, Pinciæ diem suum obiit anno MDCX.

NICOLAVS CLENARDVS, vulgo CLEYNARTS, Brabantus, Diestemius, linguarum Latinæ, Græcæ, Hebraicæ & Arabicæ peritissimus, cùm post Lovaniensem & Parisiensem professionem addiscendæ linguæ Arabicæ gratiâ in Hispaniam unà cum Ioanne Vasæo se contulisset, indéque non vulgari hujus sermonis cognitione contentus majoris & perfectioris notitiæ studio in Africam trajecisset, laudabili admodum desiderio æstuans scribendi adversus Alcorani errores Arabicâ, hoc est, patriâ Maurorum linguâ, tandem ex Hispania, quò jam redierat, in Belgium suum cogitās, Granatæ moritur anno MDXLII. ætatis suæ XLVI. *Epistolis* quibusdam relictis, unde hæc de peregrinatione ac proposito ejus novimus, atque item *Grammaticis, Hebreâ, Græcâ, Arabicâ*.

F. NICOLAVS RICARDI, Genuensis, Dominicanus, qui Magister Sacri Apostolici Palatii fuit, scripsítque *Commentarios in Litanias*, quædámque *Pro defensione Concilii Tri-*

Tridentini, ab ineunte ætate in Hispania educatus fuit ac liberalibus disciplinis institutus, atque ita Hispanè loquebatur, ut pro Hispano haberi posset. Monstrum quòd eum Philippus III. Rex, cùm ejus concioni cuidam interfuisset, aliquando appellaverit, hoc ei inditum vulgò deinde fuit cognomētum. Venit in Italiam, Hispaniâ pulsus, ut ajunt, quòd constantem apud omnes gentes ac præsertim apud ejus nationes homines de innoxio Deiparæ Virginis conceptu sententiam nimis acriter, vehementérque oppugnasset, ait Ioannes Nicius Erithræus in *Pinacotheca*.

PAVLVS SHERLOGVS, Hibernus, Vvaterfordiensis, cùm in Hispaniam venisset anno MDCXII. literis jam amœnioribus probè excultus, Salmanticæ in Hibernorum collegio sacris vacavit, Societatis deinde sodalem professus tam Compostellæ quàm ibidem Salmanticæ Hibernis suis præfuit, Theologiam scholasticam & sacras literas docuit, magníque apud omnes ob eruditionis excellentiam habebatur eo tempore cùm nobis in eadem schola versari contigit, in qua & mortuum fuisse eum credimus. Scripsit *In Cantica* duobus voluminibus, *De Hebræorum Republica*, & *Scientiæ mediæ Vinditias*, sub alieno tamen nomine.

PETRVS MARTYR ANGLARIENSIS, ab *Anghiera* oppido mutuatus hanc appellationem, quod Latinis Angleria, circa annū MCCCCLIX. natus Aronæ (oppidum id est Mediolanensis Ducatus in ora Verbani lacûs mille passibus ab Angleria distās) quam sibi patriam ipse arrogat in *epistola* CXLII. ad Petrum Faxardum; annum ætatis agens XXVIII. cùm Romæ eximiâ floreret Ascanii Sforziæ Vicecomitis Cardinalis Vicecancellarii, Ascaniique alterius Vicecomitis, & Ioannis Arcimboldi Mediolanensis Archiepiscopi S.R.E. Cardinalium, suorúmque provincialium gratiâ, virísque doctissimis in Vrbe tunc commorantibus Pomponio Læto, Petro Marso & aliis jam diu in pretio esset eruditionis & eloquentiæ nomine, Hispaniam cogitavit, unáque cum Eneco Lupi à Mendoza Tendiliæ Comite extraordinario Catholicorum Regum ad Innocentiū VIII. Pontificem Legato in patriam redeūte anno MCCCCLXXXVIII. iter arripuit. Quæsitus autem de causa, cùm necdum Româ discessisset, Italiam in diversa discerptam causatus est, Hispaniam verò in unum redactam; Italiæ Principes discordes, Hispanos unanimes: quare præferre se ajebat Italiæ turbatum statum Hispaniæ regno, in quo dominarentur justissimi Reges, nihil aliud cogitantes quàm de redigendo in Ecclesiæ ditiōnē Hispaniæ reliquum, quod à Mauris possidebatur. Idem post non multos dies Hispanæ habitationis ad Alphonsum Carriglium Pampilonensium Antistitem scribens, nonam scilicet libri primi epistolam, *Nollem* (ait) *alicubi terrarum vivere, si extra Hispaniam vivendum. Placent majorem in modum tui Reges, placet Hispana nobilitas, de populo nil mihi curæ. Video in præsentiarum ab his tuis Rege & Regina virtutum omnium ingentes suavésque succos emanare quotidie, suavirésque & ampliores ac summis Regibus dignos me in dies visurum expecto*. Vix curiam Catholicorum Regum attigit, cum in familiā Regiam receptus quotidie magis gratus esse iis, curiam, imo castra sequi, cùm in illud tempus incidisset, quo Granatensi profligando bello Reges fortissimi seriò incumbebant; nec minùs literis operam dare, Hispanæque nobilitatis plures (maximarū hæredes familiarum discipulos ipse passim appellat) postquam Minervæ artibus locum cessit bellicus furor, docere Latinam linguā & antiquitatis omnem eruditionem; quo sic honesto officii genere præstantissimos sibi fautores comparavit. Anno MDI. destinatus ab iisdem Regibus, cùm ad Venetorum Rempublicam, tum inde ad Babylonis Aegyptiæ Sultanum extra ordinem ivit Legatus: cujus muneris, reique in eo benè gestæ in *epistola* ad eumdem Faxardum CCXXI. & aliquot sequentibus meminit. In reditu Granatensis Ecclesiæ Prior, ut vocant, factus Ioannam Reginam Caroli V. Imperatoris matrem, cui à sacris erat, in ea memorabili peregrinatione sequutus est, qua circumvecto per Castellæ omnem angulum Philippi Regis conjugis immaturè defuncti cadavere, emotæ ac malè sanæ mentis veluti pompam non minùs quàm prærepti conjugis funus attonita suique impotens duxit. Quem feralem circuitum per plures Martyr ipse describit epistolas. Ferdinando autem Rege è vivis sublato, non multùm abfuit quin à regni Gubernatoribus, nepote adhuc Carolo in Belgio hærente, ad Selimū Turcarum Imperatorem reipublicæ causâ destinaretur, nisi excusasset is maiorem sexagenariâ ætatem. Incidens quoque paulò post in populares Castellæ propter Belgarum aulicorum avaritiam tumultuantis motus sic se gessit, ut ad Mercurium Gattinaram Caroli Cancellarium epistolam DCXXXV. scribens intellecturum eumdem ait ex literis Gubernatorum neminem unquam sub clericali habitu Principi cuique fuisse magis quàm se utilem in illa ferocientis plebis insania, quam pauci homines ambitione ducti excitaverant. Venientem autem ad nos Regem æquè propitium sibi ac benevolum sensit, cujus & à consiliis fuit Indicarum rerum, primúsque Iamaicæ novi illius orbis insulæ renuntiatus Abbas. Cùm verò post annum MDXXV. nulla extet ab eo data in *Epistolarum*, quas toties laudamus, libris,

non absimile vero est per eos dies vitâ eum fuisse functum. Profectò amavit Martyrem peregrinum hominem ac decoravit Hispania; nec minùs de Hispania bene is mereri nunquam destitit. *Castellæ me* (inquit ille in *epist.* dcxxx. ad eumdem Gattinaram, Cancellarium & Ludovicum Marliànum, Tudensem Episcopum) *honoribus affecit & summo honore prosequitur; suxerant litteralia mea ubera Castellæ Principes ferè omnes. Debeo igitur immensum Castellæ.* Atqui obnoxiam ipse sibi haud ob hoc tantùm doctrinæ officium civibus præcipuis exhibitum Hispaniam reddidit, sed adhuc magis propter compactam de ejus temporis rebus epistolarem sive diariam Historiam, cui qui derogaverit fidem à præsenti ac rerum, quas refert, plerumque parte elucubrata, humanitatem omnem priùs exuere illum oportet. Editi nempe circumferuntur ejus.

Epistolarum ad diversos libri xxxviii. qui non minùs dcclxxiii. epistolas continent, Compluti semel editi apud Michaëlem de Eguia 1530. in folio. Cujus voluminis exemplum manu exaratum, multáque scutorum summâ coemptum ob raritatem exemplarium editorum ab Eminentissimo Cardinali Francisco Barberino, dum legatione Vrbani Papæ VIII. patrui apud nos fungeretur, servat Romæ ditissima ejus omnis generis librorum Bibliotheca. Sed jam Hollandi utilitatem hujus considerantes recoxerunt nobis editionem Amstelodamensem Elzevirianâ hoc an. 1670. in folio.

Scripsit etiam.

Decades, quas appellauit *Oceanas*; quarum aliquam partem direxit olim Leoni X. Papæ. Nam in *epist.* dxxi. libri xxviii. ad Marchionem Mondexaris data, *per Licentiatum illum meum* (inquit) *ad Pontificem direxi de Orbe novo pauca. Habebit aliquando plura. De particularibus hisce inventis libellos cudo. Prodibunt, si vixerimus.* Ita ajebat is anno DXV. Prodierunt quidem tres *Decades* tantùm, cùm aliàs, tum anno 1574. in 8. quas notas dumtaxat habuit Ioannes Trithemius. Eædem cum reliquis usque ad octo lucem viderunt, uti credimus, primùm anno 1530. rursúmque 1587. in 8. cum notis & illustrationibus Richardi Hackluiti. De editione autem ab Antonio Leonis laudatâ in sua *Bibliotheca Indica Occident.* tit. secundo, nempe anni 1511. totus hæreo. Præstat enim superioribus authoris verbis post quatuor annos affectum non perfectum, nedum editum, opus laudantis, fidem habere. Harum *Decadum* epitomen Italicè dedit Ioannes Baptista Rhamusius volum. III. suarum *Navigationum*. Quarum & interpretationem Hispanam superioribus annis absolutam habebat Ioannes Paulus Martyr Rizo è nostri Martyris genere, ut ait idem Leonius.

De Insulis nuper inventis & incolarum moribus, Tractatum editum, ut audio, cum *Decadibus* anno 1587. quem unà cum Ferdinandi Cortesii epistolis Petrus Savorgnanus inter opera sua Latina edidit anno 1532. in folio, atque item Ioannes de Parvo in suo *Novo Orbe*. Ex his quidem indicis lucubrationibus derivasse videtur Italicum opus *Historia dell' Indie occidentali cavata dalli scritti di Pietro Martire*, quæ prodiit, eodem Leonio rei authore, anno 1534. in 4.

De Legatione Babilonica libellum quoque ad Leonem X. unà cum epistola, quæ inter alias legitur, anno 1515. transmisit, ut in eadem epistola legere est.

Præter hæc ad *Plinii* omnes libros *Synopsin* Latinam versibus edidit, cùm facultate poeticâ ævo suo in paucis floreret; quorum aliquos epistolis intexuit.

PETRVS PANTINVS, Flander, Tiletanus, Græcè & Latinè non perfunctoriè doctus, unà cum Andrea Schoto in Hispaniam delatus ei successor datus aliquando in professione Græcarum literarum in schola fuit Toletanæ urbis. Vnde ad Belgium remeavit unà cum Serenissimo Alberto Austriaco, Decanatu S. Gudulæ Bruxellensis cohonestatus, eidem Principi à sacris minister. Opera ejus authores *Bibliothecæ Belgicæ* Svvertius & Valerius Andreas recensent.

RICHARDVS HALLER, Germanus, Societatis Iesu, ad nos venit lateri adhærens Margaritæ Austriacæ Reginæ Serenissimæ Philippi Regis III. uxoris, cui erat à confessionibus, nec esse, dum viueret, desiit. Ab eo authore est commentariuncula *De contritionis actibus crebrò eliciendis*, omnibus propemodum linguis Europæ ferè toti, atque Americæ communicata.

RICHARDVS VVALPOLVS, Anglus, Norfolicensis, Iesuita, Hispali apud nos & Pinciæ Anglorum collegiis præfuit, eruditionisque famam reportavit *Responsione ad provocationem Sallisi Calviniani Ministri* scripta; atque in eadem Pincia urbe anno MDCVII. ætatis agens xlii. vivis ablatus fuit.

ROBERTVS PERSONIVS, de quo egimus primâ parte hujus *Bibliothecæ Exteròn Hispanæ*.

F. SEBASTIANVS SORTAL, Hibernus, Cisterciensi habitu in Nucalensi monasterio indutus varia scripsit venæ elegantis carmina, quæ M. SS. adhuc asservari Chrysostomus Henriquez in *Phœnice* ait *Cisterciensi*.

THEO-

THEODORVS PVLMANNVS, Cranenburgius è Clivensi in Belgio ditione, qui Virgilium, Horatium, Lucanum, Claudianum, Iuvenalem, Persium, Ausonium, Paulinum, Prudentium, Terentium Poëtas, Suetoniúmque ac Boëtium ad veteres codices correxit, & notulis quibusdam nitidiores apud Plantinum edidit, Salmanticæ diem vitæ extremum vidit Valerio Andrea teste in *Belgica Bibliotheca*.

VINCENTIVS CARDVCCI, Florentinus, pictoriæ artis peritissimus, in Hispania apud Philippum Regem IV. plures annos exercendo illam inclaruit: qui cum esset à puero ad nos translatus perfectéque sermone Hispano loqueretur, *Picturæ dignitatem & naturam* octo *dialogis* vernaculè confectis eleganter exposuit, libro inscribens - *Dialogos dela Pintura, su defensa, origen, esencia, difinicion, modos y diferencias*. Matriti 1633. in 4. Appendicis loco edita simul sunt opuscula ejusdem argumenti, sive de ingenuitate istius artis apologetica Lupi Felicis de Vega Poëtarum choriphæi, Antonii Leonis, Iosephi Valdiviesi, Laurentii Vanderhamen, Ioannis de Iauregui, & Ioannis Butroni, cujus ultimi editus fuerat jam seorsim liber.

PARS TERTIA

ALII QVIDAM EX PLVRIBVS EXTERI QVI DE REBVS HISPANIS SIVE LATINA SIVE ALIIS EVROPAE PRAETER HISPANAM VVLGARIBVS LINGVIS SCRIPSERVNT.

ADLARDVS LE ROY, Belga, Insulensis, Societatis Iesu, edidit -

Compendium vitæ B. Francisci Borgiæ. Insulis 1624. 8.

AMANDVS GILSELIVS, Belga, Condrusius, Ecclesiæ collegiatæ S. Crucis apud Leodienses sacerdos, Grammaticus excellens, inter alia dedit -

Onomatopæniam pro S. Ignatio Societatis Iesu fundatore. Leodii 1622. in 4.

ANNIBAL MOLES, Neapolitanus, ut existimo, publici juris fecit -

Responsa de legitima successione in Portugalliæ regno pro Rege Castellæ Philippo II. & de Ducatu Britanniæ pro Serenissima Infante Isabella. Neapoli 1608. in 4. Erat in Bibliotheca Olivariensi.

ANTONIVS DES BARRES, scripsit Latinè -

De Immortalitate Caroli V. Cæsaris. Italicè vertit Ludovicus Dulcis, Venetiisque edidit 1567.

ANTONIVS CARACCIOLVS, Ordinis Clericorum Regularium, Gaspari Cardinali Borgiæ nuncupavit -

Bigam illustrium controversiarum, ex quibus una est -

De S. Iacobi Apostoli accessu ad Hispaniam. Neapoli 1618.

ANONYMVS de CHANTREAV, Gallus, Gallicè scripsit -

Histoire de D. Iean Roy de Castille recueillie de divers auteurs. Parisiis 1641.

ANTONIVS GARNIER, Vesontinus, Carolo Imperatori à secretis, scripsisse dicitur -

Res à Carolo eodem gestas, teste Ferreolo Locrio. Vide Valerium Andream in *Bibliotheca Belgica*.

ANTONIVS GERARDVS, Romanus, scripsit -

Compendio della vita, opere sante è miracoli del B. Gio. di Dio. Romæ 1631. in 8.

ANONYMVS de IVVENEL, Gallus, Gallicam dedit Historiam hoc titulo -

D. Pelage, ou l'entree des Maures en Espagne; duobus tomis 1645. in 8.

ANTONIVS PANORMITA, Siculus, Ioviani Pontani, Raphaëlis Volaterrani, Pauli Iovii, Bartholomæi Facii, atque Aeneæ ipsius Silvii summi deinde Pontificis Pii II. commendatione atque adhuc magis scriptis suis clarissimus, edidit celebres illos libros -

De Dictis & factis memorabilibus Alphonsi Regis Aragoniæ & Neapolis, quod laudatus nuper Aeneas Silvius non dedignatus fuit commentariis suis illustrare.

ANTONIVS PIGAPHETA, Vincentinus, Eques Hierosolymitanus, Italicè scripsit Historiam, quam Gallicè translatam vidimus

dimus hoc titulo insignem.

Le Voyage *& navigacion faicte par les Spagnols es Isles Moluques, des Roys d'icelles*, &c. Parisiis apud Simon. de Colinez.

ANTONIUS SANDERUS, Antverpiensis, vir inter Belgas clarissimus, de quo Scriptorum ejus gentis *Bibliotheca* pro dignitate referunt, confecit inter alia.

Panegyricum in laudem B. Thomæ Villanovani Ordinis Eremitarum Archiepiscopi Valentini. Gandavi apud Gualt. Manilium 1623. in 4. *quem cùm in Hispaniam* (ait Valerius Andreas in *Bibliotheca* sua *Belgica*) *ad Archiepiscopum & Canonicos Valentinos author destinasset, illi in eximia gratitudinis argumentum misêre eidem non exiguam partem è femore ejusdem Divi excissam, legitimisque testimoniis roboratam. Quæ deinde dono authoris per manus amplissimi viri Ioannis Iacobi Chiffletii Archiatri regii & Serenissimæ Principis Isabellæ, sacris ejusdem lypsanothecis addita fuit*. Hæc ille.

Encomium item *S. Isidori Matritensis Agricolæ*. Antverpiæ apud Guil. Tongris 1623. in 8.

ASCANIUS, S. R. E. Cardinalis.....

Orationem funebrem dixisse fertur *in obitu Philippi Regis II.* quæ Matriti edita fuit 1599. in 4.

BALDUINUS DE GLEN, Atrebas, Henniacensis apud Artesios monasterii Antistes, scripsit.

Monarchiam & seriem Regum Hispaniæ. Valer. Andreas.

BARTHOLOMÆUS DE ROGATIS, Iesuita, ut credimus, nuncupavit Ioanni Francisco Loredano scriptori hujus temporis admodum claro, Italicâ suâ linguâ.

L' Historia della perdita e riaquisto della Spagna occupata da Mori: quatuor partibus, quarum primæ omnem paginam *Historia Abulcazini*, quæ versa est à Michaële de Luna & apocrypha existimatur, implet; cæteræ usque ad obitum Ferdinandi Regis III. Sancti cognomento pertingunt. Venetiis apud Gueriglium 1660. in 12.

BOETIUS EPO, Frisius, Duacensis Professor Canonici Iuris clarissimus, ac lucubrationibus suis posteris commendatus, scripsit.

Orationem funebrem piissimi Philippi II. Regis manibus Universitatis Duacenæ nomine. Duaci 1599.

CÆSAR CAMPANA, Aquilanus ex Aprutina provincia Eques, tribus voluminibus edidit Italicâ linguâ.

Vita del Catholico & Invittissimo Re D. Filippo Secondo d'Austria Re delle Spagne &c. *con le guerre de suoi tempi*. Vincentiæ 1605. in 8.

CAROLUS VVEREPAEUS, Belga, Societatis Iesu, scripsit.

Epicum Poëma de excessu Manresâ S. Patris Ignatii. Coloniæ 1640.

CATARINA DE S. FRANCISCO, Abbatissa ordinis Minorum monasterii S. Elisabethæ Bruxellensis sororum Anglarum Tertii ordinis S. Francisci, ex Teutonico transtulit in Anglicanam linguam.

Vitam S. Elisabethæ Reginæ Portugalliæ. Bruxellis 1628.

DIONYSIUS HARDUINUS, Gandavensis, Iurisconsultus, antiquitatum curiosissimus, præsertim Belgicarum, inter alia, quæ inedita reliquit moriens anno MDC.

De Nobilitate Hispanica opus fuit, Valerio Andrea teste.

F. ELIAS A S. TERESIA, olim IOANNES BAPT. VVILS, Antverpiensis, Carmelitarum excalceatorum sodalis, Belgicè reddidit.

Vitam S. Teresiæ, cum notis. Antverpiæ 1632. in 8.

Vitam Ven. Matris Annæ à S. Bartholomæo individuæ comitis S. Teresiæ. Ibidem.

ERYCIUS PUTEANUS Gelder, Venlonianus, regius Chronographus, Professor priùs eloquentiæ in Mediolanensi urbe, unde uxorem duxit, successor deinde Iusti Lipsii viri incomparabilis in eadem eloquentiæ apud Lovanienses professione, vir stylo, eruditione, moribus non parum nobilis, operibúsque in publicum datis, ex quibus sunt.

Idea Virtutis Principis unius omnium optima Isabellà Claræ Eugeniæ vità & morte in exemplum delineata. Lovanii 1634.

Purpura Austriaca Hiero-basilica Sereniss. Principis Ferdinandi Hispaniarum Infantis S. R. E. Cardinalis effigiem colore panegyrico repræsentans. Antverpiæ 1635. in 4.

Theatrum Heroicum Imperatorum Austriacorum, Ducum Burgundiæ & Regum Hispaniæ. Bruxellæ 1642. in folio. Necnon &.

Hispaniæ Vindiciæ tutelares, venisse in Hispaniam S. Iacobum Apostolum. Lovanii 1608. in 8. hoc est interpretationem ejus operis, quod pro adventu D. Iacobi in Hispaniam scripsit Ioannes Ferdinandi à Velasco Magnus Castellæ Comestabilis, qui Erycium valde charum habuit, dum Mediolano præesset.

FELIX BENEDICTVS, vulgò BENEDETTI, ſcripſit Italicè.

Impreſe di Filippo II. Re di Spagna. Aquilæ apud Lepidum Facii 1599. in 4.

F. FRANCISCVS BELL, Franciſcanus, provinciæ Angliæ Diffinitor, martyrii palmâ coronatus Londini anno MDCXLIII. in linguam ſuam tranſtulit ex Hiſpanica.

La Vida de la venerable hermana Soror Juana de la Cruz. Audomari 1625.

FRANCISCVS BRACCIOLINVS, Piſaurenſis, Poëta hoc ſæculo admodum celebratus, ſcripſit Italicè ſolutâ oratione.

Vita di S. Diego d'Alcala. Mediolani.

FRANCISCVS RICCIVS, ſcripſit.

Deſcrittione della vita e morte e pompa funerale di Carlo V. Bononiæ apud Fauſtum Bonardum 1589. in 8.

FRANCISCVS RINALDVS, Italus, Matelicanus, Societatis Ieſu, inter alia, ſcripſit.

Vitam P. Iacobi Lainez Præpoſiti generalis II. Societatis Ieſu; quam, cùm Philippus Alegambe Scriptores ejuſdem laudabat, prelo nondum commiſerat.

GABRIEL BEMMELIVS, Bruxellenſis, ſcripſit.

Triumphos SS. Ignatii & Franciſci Xaverii in Divos relatorum. Bruxel. 1622. in 8.

GASPAR SCIOPPIVS, Francus, ex eterodoxo Catholicus factus, cujus plura eruditis, plura Catholicis proficua doctrinæ ſingularis monumenta in manibus omnium ſunt, *Scaligeri Hypobolimæi, Doctrina Stoicæ*, atque aliorum operum author, Cæſareæ Majeſtati atque Hiſpaniarum Regi à conſiliis, civis Romanus, inter alia edidit.

De Aragonia Regum origine & poſteritate. Mediolani apud Ioannem Baptiſtam Bidellium 1628. in 8.

De Scioppio legi dignus eſt Iulius Cæſar Capacius *Elogiorum* lib. II.

GREGORIVS FERVS, natione Bohemus, Ieſuitarum ſodalis, edidit linguâ patriâ.

S. Iſidori Agricolæ vitam.

F. GREGORIVS MAIGRETIVS, Buillonæus ditionis Leodienſis, ordinis Eremitarum S. Auguſtini, Doctor Theologus, ſcripſit Gallico idiomate.

Vitam B. Ioannis Sahaguntini, ejuſdem ordinis. Tornaci 1610. Quam Latinè reddidit Nicaſius Baxius ejuſdem familiæ, Antverpianus, edidítque Antverpiæ 1625. in 8.

HENRICVS DOERGANC, ſive DORFGANCK, Germanus, ut credo, edidit.

Inſtitutiones linguæ Hiſpanicæ. Coloniæ 1614. Quas Gaſpar Scioppius laudat in *Conſultatione de ſtudiorum ratione*.

HENRICVS HORNKENS, è territorio Silvæducenſi in Brabantia, Philippo II. ac III. Regibus, dein Alberto Belgarum Principi à ſacris oratorii, edidit.

Dictionarium Gallico-Hiſpanico-Latinum. Bruxellis 1599. in 4.

F. HENRRICVS HYVAEVS, Belga, Inſulenſis, ordinis S. Auguſtini, ſcripſit Gallicè.

Vitam S. Thomæ à Villanova. Bruxellis 1621. in 8.

HENRICVS KIFELIVS, Antverpianus, Romæ Profeſſor eloquentiæ, quantumvis ex infirmitate tandem oculorum orbitate mulctatus, ſcripſit verſibus.

Lacippiados, ſeu de bello Granatenſi per Ferdinandum Catholicum geſto, libros duos; quod opus, poſtea libris IV. auxit: Valer. Andreas author rei eſt.

F. HENRICVS PALVDANVS, Leodienſis, Minorita provinciæ Germaniæ inferioris Miniſter, Belgicè foras edidit.

Vitam S. Eliſabethæ Portugalliæ Reginæ: Item Gallicè.

Relationem de Converſione Novi Mexici, ad Regem Hiſpaniarum directam.

Valerius Andreas & Lucas Vvaddingus.

HYACINTVS PAGLIARA DE CAMPI, cecinit octoadis (*ottava rima* vulgò)

La Vita e martirio de' Santi fanciulli Giuſto & Paſtore fratelli Martiri. Romæ apud Ludovicum Grignani 1639. 8.

HIERONYMVS FAVELLA, Neapolitanus, ſcripſit.

La Philippica, nella quale ſi diſcorre della gran religione, bontà, amicitia e potere delli Sereniſſimi Re di Spagna e delle heroiche attioni de' Spagnoli. Neapoli 1626. in 4.

F. HIERONYMVS SERIPANDVS, ordinis Eremitarum, S. R. E. Cardinalis, vir doctrinâ clariſſimus, ſcripſit.

Orationem in funere Caroli V. Cæſaris.

HIERONYMVS VICTOR, Italus, Bononienſis, edidit.

The-

Thesaurum Hispanicæ & Italicæ linguarum. Genuæ 1609. in 4. Quem ante alia hujus argumenti scripta Gaspar Scioppius in *De studiorum ratione* commendat.

D. HORATIVS QVARANTA, Salernitanus, vir nobilis, Matriti per decennium Neapolitani regni procuravit negotia, atq; item Vladislai Poloniæ Regis Legato in eadem curia à consultationibus fuit. Publicis deinde aliis per Italiam rebus postquam vacasset, pedem Romæ tandem fixit Eminentissimisque S. R.E. Cardinalibus Sachetto, Farnesio, ac denique Nerlio domi officium exhibuit. Philosophus, Theologus, Iurisconsultus est atque omnis humanioris literaturæ & prudentiæ rerum affatim gnarus, Poëtici animi plenus, si quando datur hic divertendi occasio. Scripsit olim -

Elogia duo Latina in morte Serenisſ. Reginæ Hispaniarum Elisabethæ Borboniæ, & in funere Serenisſ. Hispan. Principis Balthasaris Caroli. Ex Hispanico vertit in Italicum -

Le Lettere di S. Teresa. Romæ apud Iacobum Fei 1660. in 4.

Hispanè etiam -

Compendio de la vida y muerte del Marquès de Torrecusa.

El Privado privado; sive de discessu à curia Comitis Ducis Olivarum, quod opus adhuc supprimit, uti & *Asueri curiam* Italicè. Consultor est S. Congreg. Indicis.

HORATIVS TVRSELLINVS, Romanus, Societatis Iesu, famâ vir notissimus,

De Vita S. Francisci Xaverii sex libros edidit; quibus accesserunt *Epistolarum* ejusdem Xaverii libri alii quatuor. Romę 1596 & alibi.

HVGO FAVOLIVS, Zelandus, Middelburgensis,

De Classica ad Naupactum contra Turcas victoria per Ioannem Austriacum carmen edidit Ant. apud Plantinum 1572.

IACOBVS BRACELIVS, Genuensis, scripsit -

De Bello Hispaniensi quod cum Alphonso Neapolitano gestum est. Romæ apud heredes Antonii Bladii 1573. in 4.

IACOBVS FVLIGATVS, Romanus, Societatis Iesu, scripsit Latinè -

Vitam S. Elisabethæ Reginæ Portugalliæ. Romæ 1625. in 8. Italicè item -

Compendium Vitæ S. Francisci Xaverii. Ibidem 1637. in 4.

IACOBVS MAINOLDVS GELESATVS, Cremonensis, Iurisconsultus, edidit -

De Titulis Philippi Austrii Regis Catholici librum, atque in ipsas titulorum successiones tabulas. Bononiæ apud Peregrinum Bonaudium 1573. in 4.

IACOBVS A MIGRODE, Alostanus, Flander -

Historiam rerum ab Hispanis in Occidentali India gestarum ex Hispanico vertit in Galliarum sermonem ac Parisiis edidit anno 1582. authore Antonio Sandero in *Scriptoribus Flandriæ*.

IACOBVS TIPOTIVS, Brabantus, I.C. scripsit -

Gamelion Philippi III. Hispaniarum Regis & Margaritæ Austriacæ. Francof. 1600. in 4.

IGNATIVS BONPLANVS, Ancone ortus, Societatis Iesu Sacerdos, in collegio Romano humaniorum olim disciplinarum Rhetoricæque, nunc Hebraicę linguæ Professor.

Orationem habuit *in laudem Philippi IV. Regis nostri* parentalem in Basilica S. Mariæ majoris Romæ, quam edidit.

Orationem item aliam *in laudem Annæ Austriacæ Galliarum Reginæ*, dum ejus exequiæ celebrarentur in Basilica Lateranensi. Confectas habet eleganti & nervosa brevitate -

Vitas Regum Hispaniarum a principio usque ad præsentia tempora, præter alia quæ ad nos non pertinent.

IOANNES ALBINVS, Lucanus, scripsit -

De Gestis Regum Neapolitanorum ab Aragonia; ediditque Neapoli 1579. in 4.

IOANNES BAPTISTA LAMBERTINVS, Antverpiensis, scripsit -

Theatrum regium, sive Tabulas Regum Hispaniæ, Lusitaniæ &c. Bruxellis 1620. in folio.

IOANNES BAPTISTA PARISIENSIS, edidit -

De Origine, usu & ratione vulgarium vocum linguæ Gallicæ, Italicæ, et Hispanicæ. Parisiis apud Steph. Prevoston 1583. in 4.

F. IOANNES BAPTISTA SPADIVS, Placentinus, ordinis Sancti Dominici, edidit -

Vitam S. Raimundi à Pennaforte. Papiæ 1606. in folio, iterúmque auctiorem cum *Precatione ad S. Raimundum pro Philippo III. Hispaniarum Rege*.

IOANNES CAMILLVS SACAGNIVS, scripsit -

De Laudibus B. Thomæ à Villanova orationem. Romæ 1622. in 4.

IOANNES CAROLVS PICA, Protonotarius Apostolicus, edi fecit à se olim dictas Aquilæ -

Due Orationi nella feliciſſima coronatione di Filippo IV. & nella morte della Regina Margarita d' Auſtria ſua madre. Romæ typis Cameræ 1625. in 4.

IOANNES ETROBIVS, edidit -

Diarium expugnationis Tunetanæ. Antverpiæ apud Ioannem Bellerum 1558. in 8.

IOANNES GEORGIVS DA IESI, ab ea forſitan urbe, quæ in Marcha Anconitana eſt, oriundus compoſuit carmine, octoadúmque lege -

Il Mondo nuovo, ad Sereniſſimum Hiſpaniæ Principem, (Philippum III. intellige) & Sereniſſimam ejus ſororem. Aeſii 1596. in 4.

IOANNES HIERONYMVS DE SOPRANIS, Genuenſis, Ieſuitarum ſodalis, edidit Italicè, ſuppreſſo tamen ſuo nomine -

Compendio della Vita di S. Franceſco Saverio. Romæ 1622. in 8.

IOANNES DE LAET, Antverpienſis, edidit -

Novum Orbem ſeu Deſcriptionem Indiæ Occidentalis libris XVIII. novis tabulis geographicis & variis animantium, plantarum, fructuúmque iconibus illuſtratam. Lugdun. Batavorum 1633. folio.

Hiſpaniam, ſive De Regibus Hiſpaniæ, regnis & opibus commentarium. Lugduni Batav. 1629. in 24.

Reſponſionem ad Diſſertationem ſecundam Hugonis Grotii De Origine gentium Americanarum. Amſtelodami 1644.

IOANNES A LAPIDE, Canonicus Norbertinus Eccleſiæ Grimbergēſis, ſacræ Theologiæ Profeſſor Lovanienſis, publicavit -

Orationem encomiaſticam in laudem S. Tereſiæ de Ieſu. Lovanii in 4.

IOANNES PETRVS MAFFEIVS, Bergomas, Ieſuitarum ſodalis, Hiſtoricus eloquentiſſimus, res noſtras ornare volens ſcripſit eleganter admodum -

Hiſtoriarum Indicarum libros XVI. ſæpius typis commiſſos.

Selectarum item *ex India Epiſtolarum* libros IV.

De Vita S. Ignatii Lojolæ libros III. & alia Italicè ex Hiſpano ſermone converſa.

IOANNES SCHEPPERVS, Gandavenſis, Poetà, ſcripſit -

Panegyricum Ioanni Ferdinando à Velaſco Caſtellæ & Legionis Comeſtabili, in quo rerum ab eo geſtarum compendium. Mediolani 1612. in 4.

IOANNES STALDVS, dedit -

Narrationes Americæ provinciæ. Francof. 1591. in folio.

IOANNES VACHTENDONCK, Mechlinienſis, nobilis vir, Iuriſconſultus, ſcripſit -

Orationem funebrem Iſabellæ Claræ Eugeniæ Hiſpaniarum Infantis. Bruxellis 1634.

IODOCVS ANDRIES, Cortracenſis, Societatis Ieſu, edidit -

Lachrymas in obitum Sereniſſ. Hiſpaniarum Reginæ Margaritæ Auſtriacæ, cum oratione funebri. 1611.

IODOCVS BACHERVS, Belga Bruxellenſis, Canonicus Duacenſis, hujus operis authori domeſticus, vir elegantis ingenii, faciliſque ad latinum pangendum carmen; præter minutiora alia pro Pontificibus, Imperatoribus, Regibus, aliiſque Principibus edita poëmata anagrammatáque dedit foras -

Phœbi Nuntium de natalibus Sereniſſ. Principis Hiſpaniarum Philippi Proſperi in 4.

Panegyrim pro Illuſt. & Reverend. Dom. D. Franciſco Antonio de Cabrera Archidiacono & Canonico Cōpoſtellano Regi Catholico in ſuprema Inquiſitione à conſiliis, in 4. Romæ 1657. typis Ignatii de Lazaris. Obiit anno 1661. aut ſequenti Cabrera hic Salmantinus jam Epiſcopus, vir ſive mores, ſive doctrinam ſpectes, cum lectiſſimis comparandus.

IODOCVS DAMHOVDERIVS, Brugenſis Flander, vir nobilis, & Iuriſconſultus magni nominis, inter alia edidit -

Orationem panegyricam in laudem Hiſpanorum Negotiatorum. Lovanii 1558.

F. IODOCVS DE RICH, ex America & ejus provincia *Quito* appellata, quò primus omnium anno MDXXXIV. ad cœnobium Franciſcanorum fuerat miſſus, ſcripſit anno MDLVI. inſignem -

Epiſtolam De Moribus Incolarum illius tractus. Vide Henricum Sedulium in *Comment. ad cap. III. Vitæ S. Franciſci*.

IOSEPHVS GELDOLPHVS à RIKEL, Brabantus, ſcripſit -

Hiſtoriam Speluncæ B. Mariæ de Covadonga in Aſturicis Hiſpaniarum montibus publicâ religione olim à Pelagio Cantabro cultæ. Bru-

Bruxellis anno 1525.
Valerius Andreas hujus non meminit.

IVLIANVS GRANDAMICVS, Sancto-domarius, scripsit -
Orationem in obitum Fr. Alphonsi a Contreras Ordinis Prædicatorum Albano Duci à confessionibus, habitam Lovanii MDLXIX. die XXIII. Decembris. Antverpiæ apud Plantinum 1570. in 8.
Carmen in obitum Gabrielis Manrrique Hispani ad Groningam interfecti.

IVLIVS CÆSAR IMBRIANVS, dixit -
Funebrem orationem in obitu Philippi II. Hispaniarum Regis.

IVLIVS CÆSAR STELLA, Romanus, Poëta, etiamnum in adolescentia, elegantissimus, ante vigesimum ætatis annum -
Columbeidos priores libros duos scripserat, scilicet de Christophori Columbi expeditione nautica, quos cum elogio Francisci Bencii Societatis Iesu Presbyteri summi in hac eadem arte viri ad Garsiã Loaisam Philippi III. adhuc Principis institutorem, veluti excepturus doctissimi cujusque de consilio operis & facultate artificis sententiam judiciúmque, Romæ edidit anno 1604. Apud Clementem VIII. & alios Pontifices intimi cubicularii locum tenuit: de quo videndus Ianus Nicius Erithræus in *Pinacotheca*.

IVSTVS RYCHIVS, Gandavensis, Flander, aliis notus scriptis, edidit -
Pietatem in funere Philippi III. Hispaniarum Regis Catholici, apud Plantinum in 4.

LAMBERTVS THOMAS SCHENCHELIVS, Silvæducensis, Brabantus, scripsit -
Gratulationem adventus Ioannis Austriaci ad urbem Mechliniensem. Lovanii 1577. Item -
Apologiam antitheticam pro Rege Catholico. 1589.

LAVRENTIVS GAMBARA -
Navigationem Christophori Columbi, versibus heroicis Latinis & quatuor quidem libris celebravit.

LEVINVS APPOLLONIVS, aut alius sub hoc nomine, scripsit -
De Peruviæ regionis inventione & rebus gestis. Antverpiæ apud Ioannem Bellerum 1567. in 8.

F. LVCAS VVADDINGVS, Hibernus, Franciscanorum celebratissimus Historicus vir multis nominibus venerabilis memoriæ, ante alia scripsit -
Legationem Philippi III. & IV. Hispaniarum Regum ad Paulum V. & Gregorium XV. Papas de diffinienda controversia immaculatæ Conceptionis B. V. Mariæ per Illustrissimum & Reverendissimum Antonium de Trejo Episcopum Carthaginensem. Antverpiæ 1624. Coloniæque.

MARCELLINVS VERARDVS, Caroli nepos, Cæsenas, Tragicomædiam dedit Romæ hoc titulo insignem -
Ferdinandus servatus; hoc est, de vulnere Ferdinando Regi Catholico Barcinone inflicto & sanitate fæliciter recuperata; quam Carolus Verardus ad Petrum Gundisalvi à Mendoza Toletanum Præsulem remisit.

MARTINVS CHEMNITIVS, Brunsuicensis, carmine scripsit -
Lusitanorum navigationem in Indiam orientalem. Lipsiæ 1580. in 4.

NICASIVS BAXIVS. Vide supra GEORGIVS MAIGRETIVS.

NICOLAVS VERNVLAEVS, Lukemburgensis, Cæsareus Regiúsque Historiographus, Lovaniensis eloquentiæ Professor in locum Erycii Puteani vocatus, edidit de nostris rebus -
Laudationem funebrẽ Serenis. Hispaniarum Infantis Ferdinandi Austriaci S. R. E. Cardinalis Belgarum Gubernatoris. 1641.
Certamen Oratoriũ inter Oratorẽ Francum & Hispanum, utri de Ecclesia Romana meliùs meriti sint Franciæ an Hispaniæ Reges. Lovanii 1633.
Annum Austriacum. Ibidem 1628.
Apologiam pro Augustissima gente Austriaca. Ibidem 1635. in 4.

NICOLAVS VILLAGNONVS, scripsit -
Expeditionem Caroli V. in Africam ad Algieram. Antverp. apud Ioann. Bellerum 1555. 8.

OTHO VAENIVS, Batavus, Leydensis, Pictor, *cultissimæ mentis & manus adolescens* Iusti Lipsii elogio, scripsit & insculpsit -
Historiam septem Infantium Laræ cum iconibus.

PAVLVS BOMBINVS, Calaber, Cosentinus, priùs Iesuitarum sodalis, deinde Congregationis Somaschæ sacerdos, cujus meminit in *Pinacotheca* Ianus Nicius Erythræus & in *Apibus Vrbanis* Leo Allatius, Latinè dedit foras -
Breviarii rerum Hispanicarum ab Hispania reviviscente Ennèadem primam. Venetiis 1634. in 4. cujus operis secundam *Ennèadem* habebat perfectam Leone ipso Allatio teste.

Hispa-

Hispaniam Austriacam, libris XVII. paratam editioni eum habuisse idem Allatius refert.

Orationem in funere Philippi III. Hispaniarum Regis. Mantuæ apud Franciscum Osannam in 4.

Orationem in funere Margaritæ Austriæ uxoris Philippi III. Hispaniarum Regis. Romæ aqud Zannetum 1611. in 4. Italicè etiam -

La Vita di S. Ignatio Loiola. Neapoli apud Lazarum Scoriggium anno 1615. in 8.

PAVLVS MORIGIA, Mediolanensis, ordinis Iesuatorum S.Hieronymi, inter vulgaris linguæ Italicæ multa opera, quorum ipse meminit lib. III. *Nobilitatis Mediolanensis urbis* cap. XXXII. scripsit -

Historia breve della Augustissima casa d'Austria con la vita de tutti gli huomini e donne di questo gran ceppo, con la descrittione della fabrica del Escuriale di Spagna. Bergomi per Comin. Venturam 1593. in 4.

PETRVS GALESINVS, Italus, Protonotarius Apostolicus, vir admodum doctus & quamplurium operum artifex, inter alia nuncupavit Philippo II. Regi Catholico -

Descriptionem Canonizationis S.Didaci Complutensis à Sixto V. Papa celebratæ Nonis Iulii anno MDLXXXVIII. Romæ eodem anno editam.

PETRVS SANTERANVS, Siculus, Messanensis -

De Granatensi bello à Regibus Catholicis gesto, magnum volumen confecit facundo & eleganti stylo, quod sibi monstratum fuisse ab authore scribit Lucius Marinæus Siculus initio lib. XX. *De Rebus Hispaniæ*.

PHILIPPVS PHILANTIVS, nescio quis, edidit Neapoli anno 1611.

De Gestis memorabilibus Regum Hispaniæ. in 8.

ROBERTVS BELVS, Anglus -

Rerum Hispanicarum Scriptores aliquot, accuratiùs & emendatiùs edi curavit duobus tomis Francof. apud Vechelium 1580. teste Frisio in *Supplemento Bibliothecæ Gesnerianæ*.

THOMAS SAILLIVS, Bruxellensis, Societatis Iesu sacerdos, Parmensi Duci Alexandro à confessionibus sacramentalibus, scripsit -

Narrationem itineris Illustrissimi Domini D.Francisci de Mendoza Almiranti Aragoniæ in legatione ad Sacram Cæsaream Majestatem, Poloniæ Regem, Ferdinandum Archiducem & alios. Bruxellis 1598.

VALENTINVS ROTMANVS, edidit -

Carolidum libros tres, de vita & rebus gestis Caroli V. Imperatoris. Ingolstadii 1582.

VINCENTIVS TVRTVRETVS, Panormitanus, de quo jam in prima parte loquuti sumus, scripsit Latinè -

Sacellum Regium, cum notis perpetuis pro Capella Aulæ Hispaniæ. Matriti apud Franciscum Martinez 1630. in 4.

VIRGILIVS MALVEZZI, Bononiensis domo, ex primis hujus urbis familiis prognatus, Regiæ Majestati Philippi IV. à consiliis, eruditus, eloquens vulgari linguâ Italicâ & in rebus politicis diu valdéque exercitatus, præter alia edidit -

Introduttione al racconto de' successi accaduti sotto il commando del Re Felippo IV. Romæ apud hæredes Corbeletti 1651. in 4.

VRBANVS CALVETON & HIERONYMVS BENZON -

Nova Novi Orbis Historia, idest, rerum ab Hispanis in India Occidentali gestarum, & acerbo illorum in eas gentes dominatu libros III. commentariis descriptos Latinósque factos, prodire fecerunt Genevæ apud Eustachium Bignon 1589. in 8. Sed quid nisi hoc felle tinctum inde poterat?

FINIS,

AD

AD BIBLIOTHECAM
SCRIPTORVM
HISPANIAE
INDEX
LIBER MVLTIPLEX
HOC EST

I. COGNOMINVM, quibus quisq; appellatur.
II. PATRIARVM, in quibus nati sunt.
III. ORDINVM ECCLESIASTICORVM,
sive SECVLARIVM } ad quos pertinent.
IV. sive REGVLARIVM. }
V. MVNERVM, sive ECCLESIASTICORVM, } quæ gesserunt.
VI. sive SECVLARIVM, }
VII. ARGVMENTORVM tandem, sive, ut vocant barbaro nomine, MATERIARVM, de quibus scripserunt.

LECTOR, paucis te moror.

QVantumvis nostra hæc Bibliotheca, quanta quanta est, tota Index sit juxta literarum Alphabeti seriem constructa, plura sanè adhuc intùs latent hujus luminis indigentia, quæ, si omni ulteriori parceremus operæ, in obscuro & latebris remanerent, nec nisi toto evoluto commentario esse tibi usui, ac in manus venire possent. Hunc equidem laborem tibi ut levaremus, devorandus fuit nobis labor maximus, injucundus & planè illiberalis; quem Authores librorum plerumque solent amanuensium diligentiæ committere, ad animum vix advertentes summaria hæc esse, aut anacephaleoses totius operis, ac veluti succum, qui accedentibus propinatur, ut specimine hoc allectati pedem intrò libentes inferant, ac rem ipsam experiantur. Quæ quidem, si promissis haud, minusve responderit, author statim, planeque, sive indiligentiæ, sive malæ fidei reus agitur, laborisque industriæque in libro positæ non minima defraudatur parte. Idcirco celebris quidam scriptor nostræ gentis, quò significaret eam curam ejus esse debere, cujus cura opus ipsum constitit, urbanè, salseque ajebat, Indicem libri ab Authore, librum ipsum à quovis alio conficiendum esse. Summus eruditione vir Iosephus Scaliger quantam reportavit ab omnibus, quorum antiquitatis studium cordi est, laudem & gratiam ob confectos Herculeo labore & pervicacia nec minori accuratione Indices Thesauri Inscriptionum *Gruteriani? Absque illo esset, vastum hocce Romani ævi atque artis ædificium mole sua laborans paucissimis, hisque otiosissimis adhuc pateret; quod quidem hodie vel à negligenti-*

bus,

*bus & stupidis mira facultate recluditur, penetratur, & ad usum convertitur. Non ergo merito suo vacat, indignave est cujusvis pretii hominibus in hujusmodi librorum compendiis posita industria. Quod enim maximè juvat, maxima laudi propinquum est; nec aliò, quàm ut aliis proficua sint, respicere vigiliæ nostræ debent. Ingeniosos interim existimari aut minùs, insuper nunc habemus. Hæc nunc agenda sunt, quæ Bibliothecæ aperiendæ ac publicandæ commodissima esse duximus. Et quidem in primis habenda ratio fuit COGNOMINUM: sæpius enim hæc in mentem veniunt, aut à mente non labuntur, quàm NOMINA; explanandaque omnis lubricæ memoriæ via. PATRIAS (sic Plinius loquitur lib. vii. cap. xxvi.) altero distinximus Indice. Patris aut matris ea munus & charitatem continent. Quare non minùs quàm πατρίδα Græci omnes, μητρίδα Pachymere adnotante ad Dionysium *, Cretenses dixere. Nobilis, aut ignobilis patria sit, subticenda non est; nam si nobilis, claritatem nobis Civibus suis præstat, si vero ignobilis,* & decus & nomen famáque eius *sumus, ut fere de se ait Martialis *. Curam huic parti, quantam majorem potuimus, adhibere nos decuit, qui Homeri de patria silentium tot veteribus excitasse opinionum turbas *, nec minùs Pomponii Melæ obscurissimum & corruptissimum de loco natali Hispaniæ testimonium * originem ejus controversam reddidisse indignamur; Hesiodi autem laudamus consilium, qui, ut Vellejus ait * Paterculus, ne in id incideret, in quod Homerus,* patriam, & parentes testatus est, *quamvis* patriam, quia multatus ab ea fuerat, contumeliosissimè. *Plurimis certè nos hanc assignavimus; omnibus enim quis posset? dolemusque quod non omnibus. Agnoscet ergo hic unaquæque urbs aut oppidum aut provincia, & subjectos simul oculis videbit eos omnes, quos ad literarum usquam produxit studia, quosque sibi ornamento esse gloriari debet. Subjungimus locorum huic tertium & quartum Indices ECCLESIASTICORUM ORDINUM, sive hi sint SAECULARES, Collegia scilicet Ecclesiarum, Studiosorumque togatorum, sive REGULARES, sodalitates nempe religionis voto quomodolibet adstrictæ, quarum varietate, ut in Psalmo * est, Ecclesia Hispaniæ nostræ in paucis, ut Regi sponso placeat, honestissimè circumdatur. MUNERA inde sequuntur præcipua & notabilia ab Scriptoribus gesta, quæ repræsentant quintus & sextus Indices; eaque vel Ecclesiastica, & in his Pontificatus apex, Cardinalium decus, Episcoporum Infulæ, Inquisitorum Apostolicorum, S. Rotæ Romanæ Auditorum, Sacrarum Congregationum Consultorum, Capellanorum, Eleemosynariorum, Concionatorum regiorum ministeria; vel sæcularia & profana, Regum scilicet, Principum, Magnatum, seu alio titulo imperii insignium, aut eorum qui Regibus ministraverunt aut à legationibus aut à secretis aut à consiliis, Historicorum denique, Medicorum, Mathematicorum regiorum, & si quæ alia huius generis Aula creat. Septimus tandem & ultimus, qui quidem majoribus animis ac prorsus mira & incredibili patientia elaborandus fuit, Index est MATERIARUM (ut schola dicere amat) seu argumentorum uniuscujusque libri, quæ per locos suos & scientiarum seu artium sedes digesta ac distributa, quacumque de re quique tractaverint, promptissimè ostendunt. Exemplum fere sequuti in hoc sumus curiosissimi* Societatis Iesu Scriptorum *enarratoris, Lucæ VVaddingi* Franciscanorum, *& si qui hujus accurationis. Fruere tu, Lector, nostra opera & vale.*

* cap. 4. De divinis nominibus.
* lib. 10. ep. 86.
* Cicero pro Archia Poeta.
* lib. 2. c. 6.
* lib. 1.
* Ps. 44.

INDEX

INDEX PRIMVS COGNOMINVM.

Quæ in Appendicem conjecta sunt, ea litera A post nomen notantur.

A

Agui-

Al-

Almazàn. Augustinus.

Almeida.
- Alphonsus.
- Emmanuel. A.
- Gregorius.

Almenàr. Ioannes.

Almenara. Michaël Angelus.

Almendariz.
- Ioannes.
- Iulianus.

Almonazir. Hieronymus.

Alos & *Orraza*. Marcus Antonius.

Alphonsus.
- Augustinus.
- Bernardus.
- Franciscus.
- Ioannes.
- Ioannes.
- Petrus.
- Petrus.

Alphonsus Barba Toscano. Alvarus.

Alphonsus de Carualho. Ludovicus. A.

Alphonsus de Sosa. Ioannes. A.

Altable. Iosephus Ruiz.

Altamirano.
- Balthasar.
- Guterius Velasquez.
- Hieronymus.
- Ioannes Solano de Figueroa.

Altuna. Petrus Lopez.

Alva. Didacus Nuñez.

Alva & *Astorga*. Petrus.

Alvarado.
- Alphonsus.
- Antonius.
- Didacus Rodriguez.
- Franciscus.
- Franciscus.
- Gabriel de Monterroso.
- Garsias de Escalante.
- Garsias Lopez.
- Gundisalvus de Arredondo.
- Petrus.

Alvarado Alveàr. Sebastianus.

Alvarez.
- Antonius.
- Antonius.
- Antonius.
- Antonius Fernandez.
- Balthasar.
- Balthasar.
- Benedictus.
- Benedictus.
- Damianus.
- Didacus.
- Didacus.
- Emmanuel.
- Ferdinandus.
- Franciscus.
- Gabriel.
- Ludovicus.
- Ludouicus.
- Vincentius.
- Vincentius Gonzalez.

Alvarez de Aillòn. Petrus.

Alvarez Cabral. Petrus.

Alvarez Chacòn. Didacus.

Alvarez Correa. Ludovicus.

Alvarez Guerrero. Alphonsus.

Alvarez Lousada. Gaspar.

Alvarez Maldonado. Ioannes.

Alvarez de Miravàl. Blasius.

Alvarez Noguera. Petrus.

Alvarez Osſorio. Rodericus.

Alvarez de Paz. Didacus.

Alvarez de Pega. Emmanuel.

Alvarez de los Reyes. Emmanuel.

Alvarez de Ribera. Franciscus.

Alvarez Sagredo. Ioannes.

Alvarez Suarez. Andreas.

Alvarez de Toledo.
- Alphonsus.
- Ferdinandus.
- Ludovicus.

Alvarez Ceccus. Ferdinandus.

Alvarus. Ioannes.

Alveàr.
- Sancius.
- Sebastianus Alvarado.

Alvelda.
- Didacus Ramirez.
- Ioannes Gonzalez.

Alvia de Castro. Ferdinandus.

Amaia. Franciscus.

Amaràl.
- Antonius Cardoso.
- Franciscus.
- Gaspar.
- Melchior Estaço.
- Nicolaus Cuello.

Amescua.
- Antonius Mira.
- Balthasar Gomez.

Amiax. Ioannes.

Amolaz. Franciscus.

Amoraga. Petrus.

Ampòs. Hieronymus.

Ampudias. Paschalis.

Amusco. Ioannes de Valverde.

Sāta Anna.
- Gaspar Savariego.
- Melchior.

Anaia. Petrus de Castro.

Anaia Maldonado. Martinus.

Anastasius. Ioannes.

Añasco. Petrus.

Añastro. Gaspar. *v. etiam tomo 2. pag. 294.*

Añastro Isunza. Gabriel.

Anchieta. Iosephus. A.

Andia. Gundisalvus.

Andosilla.
- Martinus de Arles.
- Valentinus.

Andosilla Larramendi. Ioannes.

Andrada seu *Andrade*.
- Alphonsus.
- Andreas Nuñez.
- Antonius.
- Didacus de Paiva.
- Didacus de Paiva.
- Franciscus.
- Franciscus Rades.
- Hyacinthus Freire.
- Ioannes.
- Lucas.
- Petrus Fernandez.
- Sebastianus da Costa.

Andrada, aliàs *de Iesu*. Thomas.

Andreas.
- Dominicus.
- Ioannes.

Argumedo & Villavicencio. Ioannes.
Arias. Alvarus.
Balthasar.
Ferdinandus Gomez.
Franciscus.
Franciscus Ortiz.
Ioannes.
Arias de Benavides. Petrus.
Arias de Bobadilla. Franciscus.
Arias del Castillo. Ioannes.
Arias Davila & Portocarrero. Ioannes.
Arias Maldonado. Ioannes.
Arias de Mesa. Ferdinandus.
Arias de Miesses. Gomesius. A.
Arias Montano. Benedictus.
Arias Perez. Petrus.
Arias de Saavedra. Ferdinandus.
Arias de Valderas. Franciscus.
Arias de Vega. Alvarus Lopez.
Ariño. Martinus.
Aris. Franciscus.
Aristizaval. Petrus.
Ariz. Ludovicus.
Arles & Andosilla. Martinus.
Armengual. Bonaventura.
Armenta. Ioannes Galvarro.
Armenta & Cordova. Damianus.
Arnaia. Nicolaus.
Arrais de Mendoza. Amator.
Arredondo. Martinus.
Arredondo & Alvarado. Gundisalvus.
Arriaga. Gundisalvus.
Paulus Iosephus.
Rodericus.
Arrieta. Ioannes de Valverde, *seu* Varverde.
Arriola. Dionysius.
Ariolo. Didacus.
Arroio. Marcus Antonius.
Petrus Baxo.
Arubal. Petrus.
Arruego. Ioannes.
Artcaga. Dominicus.
Artiaga. Antonius de la Parra. A.
Franciscus Medina.
Hortensius Felix Paravicino.
Iosephus. A.
Petrus Antequera.
Artufel. Damianus.
Ascension. Antonius.
Simon Nuñez.
Azpilqueta Navarrus. Martinus.
Assarini. Lucas. A.
Assensio. Michaël.
Michaël.
Astete. Garsias.
Astor Quinquarboreus. Antonius Ioannes.
Astorga. Petrus de Alva.
Astudillo. Didacus.
Didacus.
Athias. Isaac.
Atienza. Bartholomæus.
Avalos, seu Davalos. Aegidius Ramirez.
Antonius Rodriguez.

Avalos, seu Davalos. Didacus.
Ioannes Segura.
Audicana. Antonius.
Avecilla. Sebastianus Cevada.
Aveiro. Pantaleo.
Avelar. Andreas.
Avellaneda. Alphonsus Fernandez.
Didacus.
Didacus. A.
Didacus Collantes.
Augur. Ioannes.
S. Augustino. Emmanuel.
Augustinus. Antonius.
Antonius.
Antonius. A.
Martinus.
Michaël.
Nicolaus.
Avila - aliàs Davila. Aegidius Gonzalez.
Aegidius Gonzalez.
Alphonsus.
Alphonsus.
Andreas.
Antonius.
Augustinus Bernal.
Didacus.
Didacus Guillèn.
Felix.
Ferdinandus.
Franciscus.
Franciscus.
Franciscus de Lugo.
Gomezius.
Guillenus.
Ioannes.
Ioannes Mendez.
Ioannes Roa.
Iulianus.
Ludovicus.
Ludovicus Lobera.
Nicolaus.
Nicolaus.
Rodericus Alphonsus.
Stephanus.
Stephanus.
Avila & Sotomaior. Ferdinandus.
Avila & Zuñiga. Ludovicus.
Avilès. Franciscus.
Gaspar.
Michaël Martinez. A.
Petrus.
Tirsus.
Aulon. Gabriel.
Aunèr. Hieronymus. A.
Aux. Ferdinandus Alvarus Diez.
Ludovicus Diez.
Axarte. Didacus.
Azagra. Antonius Martinez.
Ioannes Ruiz.
Michaël Ruiz.
Azevedo. Alphonsus.
Alphonsus.
Antonius.

Fer-

Coria

Coria Maldonado. Didacus.

Cornejo.
- Antonius Robles.
- Didacus Gomez.
- Ioannes.
- Martinus.
- Petrus.

Cornejo de Pedrosa. Petrus.

Coronado.
- Franciscus Vasquez.
- Melchior.

Coronèl.
- Antonius.
- Antonius Leon.
- Ferdinandus de los Rios.
- Franciscus.
- Garsias de Salzedo.
- Garsias de Salzedo.
- Gregorius Nuñez.
- Ludovicus Nuñez.

A Corpore Christi. Mancius.

Corràl.
- Gabriel.
- Philippus Ruiz.

Corràl & Rojas. Antonius.

Correa.
- Alexius Salgado.
- Antonius. A.
- Emmanuel.
- Gaspar.
- Gaspar Pinto.
- Gundisalvus.
- Hieronymus.
- Ludovicus.
- Ludovicus.
- Ludovicus Alvarez.
- Petrus.
- Thomas.

Correa de Araùjo. Franciscus. A.

Correa de Saa. Antonius.

Corro. Ioannes de Escobar.

Cortavilla & Senabria. Didacus.

Cortegana. Didacus Lopez.

Cortereal.
- Hieronymus.
- Ioannes Pereira.

Cortès.
- Didacus.
- Ferdinandus.
- Hieronymus.
- Ioannes.
- Martinus.
- Petrus.

Cortès de Monrroi. Petrus.

Cortès de Tolosa. Ioannes.

Cortiada. Michaël.

Corvadillo. Didacus.

Corvalàn. Ioannes Robles.

Corvera. Bernardinus.

Coscojales. Ioannes.

Costa.
- Antonius.
- Christophorus.
- Emmanuel.
- Emmanuel.
- Ioannes.
- Ioannes Martinez.
- Ioannes Martinus.
- Nonnius.
- Nonnius.
- Thomas.

Costa de Andrada. Sebastianus.

Costa Matos. Vincentius.

Costiòl. Hieronymus.

Cota. Rodericus.

Covarrubias.
- Franciscus Alphonsus.
- Franciscus Vallesius.
- Ioannes Horosco.
- Petrus.

Covarrubias Herrera. Hieronymus.

Covarrubias Horosco. Sebastianus.

Covarrubias & Leyva.
- Antonius.
- Didacus.

Coveña. Ioannes.

Coutiño.
- Gundisalvus Vaz.
- Ignatius.
- Ludovicus de Fonseca.
- Lupus de Sousa.

Couto.
- Didacus.
- Sebastianus.

Crema. Ioannes Antonius.

Crespi & Borja. Ludovicus.

Crespi de Valdaura. Christophorus.

Crespin. Antonius.

Crespo.
- Dominicus Hernandez.
- Franciscus.

Cresuelto. Iosephus.

Creusnades. Ioannes Nicolaus.

Criales & Arce. Gaspar.

Critana. Ioannes Gonzalez.

De Cruce.
- Alphonsus.
- Alphonsus.
- Antonius.
- Christophorus.
- Emmanuel. A.
- Franciscus.
- Franciscus.
- Franciscus.
- Gaspar.
- Hieronymus.
- Ioannes.
- Ioannes.
- Ioannes.
- Ioannes. A.
- Ludovicus.
- Ludovicus.
- Ludovicus.
- Marcus.
- Martinus.
- Martinus.
- Michaël.
- Paulus.
- Paulus.
- Petrus.
- Petrus.
- Petrus.

De S. Cruce. Dominicus. Quære *Santacruz*.

De la Cruz.
- Ferdinandus.
- Ferdinandus.
- Franciscus.
- Gaspar Garzia.
- Ioannes.

De la Cruz Vasconzillos. Philippus.

Cruzate. Andreas de Lazarra.

Cu-

D

Ro-

F

Fer-

G

Gallardo . Petrus Gonzalez .
Gallart . Didacus de Haedo .
Gallego . { Emmanuel . Genesius Pastor . Ioannes . Lupus . Melchior . Stephanus .
Gallego de la Serna . Ioannes .
Gallego de Vera . Barnabas .
Gallettus . Aeneas .
Gallo . { Alphonsus . Antonius . Ioannes . Ioannes . Iosephus .
Galtero . Petrus Hieronymus .
Galvàn . Ignatius .
Galvaon . { Antonius . Eduardus . Franciscus Fernandez .
Galvarro & Armenta . Ioannes .
Gàlvez . { Christophorus . Ioannes Muñoz .
Galvez de Montalvo . Ludovicus .
Gama . { Antonius . Ioannes Fernandez .
Gambòa . { Ioannes Suarez . Petrus Sarmiento .
Gamez . Guterius Diaz .
Gamis . Ioannes .
Ganaverro . Gregorius .
Gàndara . Philippus .
Gàndavo . Petrus de Magallanes .
Gandìa . Bartholomæus Valverde .
Gaòna . Ioannes .
Garày . { Blascus . Ioannes .
Garavito . Franciscus Leon .
Garcèz . Henricus .
Garcia de Caralps . Antonius Ioannes .
Garcia Yañez . Christophorus .
Garcia de Palacios . Didacus .
Garcia de Paredes . Didacus .
Garci-Ordoñez . Bartholomæus .
Garibai Zamalloa . Stephanus .
Garnica . Ioannes .
Garrido de Villena . Franciscus .
Garro . Didacus .
Garsias . { Alphonsus . Gabriel .
Garsias de Babamonde . Ioannes .
Garsias de Cespedes . Andreas .
Garsias Fernandez . Petrus .
Garsias de Galarza . Petrus .
Garsias Matamoros . Alphonsus .
Garsias de Nodàl . Bartholomæus .
Garsias Olivàn . Ioannes .
Garsias Polanco . Ioannes .
Garsias Rengifo . { Didacus . Ioannes .
Garsias de Saavedra . Ioannes .
Garzeràn de Pinòs & Castro . Gaspar .
Garzès . { Garsias . Iulianus .
Garzia . { Alexius . A. Carolus . Dominicus . Franciscus . Gaspar . Gomezius . Gregorius . Hieronymus . Ioannes . Ioannes . Ioannes . Ioannes . Iosephus . Marcus . Martinus . Martinus . Nicolaus . Paulus . Sebastianus . Thomas . Vincentius Blasius , vulgò (Blay.
Garzia de Baiona . Iulianus .
Garzia Carrero . Petrus .
Garzia de la Cruz . Gaspar .
Garzia de Ercilla, aliàs Arteaga . Fortunius .
Garzia de S. Maria . Gundisalvus .
Garzia de Oliva . Petrus .
Garzia de Toledo . Petrus .
Garzia de Trasmiera . Didacus .
Garzia de Valle . Franciscus .
Gascòn . Ioannes .
Gassòl . Gabriel Berart .
Gatica . Didacus .
Gavi . Augustinus .
Gazo . Ioannes .
Gaztelu . Dominicus .
Gelida . Ioannes .
Genebrada . Antonius .
Genesius de Sepulveda . Ioannes .
Genzer . Alphonsus Guzman .
Gerau . Gaspar .
Germes . Ioannes .
Geronymo . Magdalena .
Gibraleon . Ludovicus .
Gil . { Christophorus . Iaimus . Ioannes .
Gil Polo . Gaspar .
Gil de Velasco . Ioannes Baptista .
Gilebert . Franciscus .
Ginart . Iulianus .
Ginèr . { Damianus . Michaël .
Gintus . Ioannes .
Girava . Hieronymus .
Giròn . { Alphonsus . Garsias de Loaysa .
Giròn de Palazeda . Martinus .
Giròn de Rebolledo . Alphonsus .
Giròna . Antich Rocha .
Gironda . Garsias .

Gòzar, Laurentius.

Gracia.
- Ioannes Franciscus.
- Lambertus de Espès.

Gracián.
- Antonius.
- Laurentius.

Gracián de Alderete. Didacus.

Gracián Dantisco. Lucas.

Gracián Falconi. Ioannes.

Gracián à Matre Dei. Hieronymus.

Graña & Nieto. Antonius.

Granada.
- Ioannes.
- Ludovicus.
- Paulus.

Granada Manrrique. Leander.

Granado.
- Christophorus.
- Didacus.

Granado Maldonado. Didacus.

Granado de las Rios. Christophorus.

Granados. Franciscus.

Granollats. Franciscus Domenech.

Gratia Dei. Petrus.

Grau. Ioannes.

S. Gregorio. Ioannes.

Graxàr. Gaspar.

Grez. Michaël.

Grial. Ioannes.

Gryalva.
- Alphonsus. *A.*
- Ioannes.

Guadalaxara. Franciscus Perez Cascales.

Guadalaxara & Xavier. Marcus.

Guadalupe.
- Andreas. *A.*
- Hieronymus.

Guadix. Franciscus.

Gual.
- Antonius.
- Vincentius.

Gualda. Ioannes Gutierrez.

Guardiola. Ioannes Benedictus.

Guasco. Ioannes.

Guaxardo Faxardo. Alphonsus.

Gudièl.
- Anonymus. *pag.* 275. *tom.* 2.
- Hieronymus.

Gudier. Alphonsus.

Guedexa. Petrus Barreda.

Gueldre. Ioannes Fridericus.

Guerra.
- Emmanuel.
- Franciscus.
- Franciscus Borja.
- Michaël.

Guerra aliàs *de Guerta.* Rochus.

Guerra de Latràs. Mathias.

Guerra de Lorca. Petrus.

Guerreiro.
- Alphonsus.
- Ferdinandus.

Guerrero.
- Alphonsus Alvarez.
- Andreas.
- Bartholomæus.
- Bartholomæus.
- Franciscus.
- Hieronymus Ormachea.
- Ioannes.
- Ludovicus.
- Petrus de Vzeda.

Guerrero de Espinar. Ioannes.

Guerrero de Sarabia. Ioannes.

Guerta, aliàs *de Guerra.* Rochus.

Guertos. Marcus.

Guevara.
- Alphonsus Rodriguez.
- Antonius.
- Antonius.
- Didacus.
- Didacus Velez.
- Hieronymus.
- Ioannes.
- Ioannes Beltran.
- Ioannes Franciscus.
- Ludovicus.
- Petrus.
- Petrus de Escalera.
- Petrus Velez.
- Sebastianus Velez.

Guevara & Adorno. Antonius Fernandez.

Guevara & Cantos. Ioannes Maria.

Guia. Franciscus Rubio.

De S. Guillelmo. Ioannes.

Guillarte. Lupus.

Guillèn. Franciscus Ximenez.

Guillèn de Avila. Didacus.

Guillèn de Cervantes. Ioannes.

Guillèn & Colon. Franciscus.

Guillèstigui. Gabriel.

Guimeràn. Philippus.

Guiràl. Iacobus.

Gundisalvus. Ioannes.

Gurmendi. Franciscus.

Gurrea.
- Didacus.
- Didacus.
- Ioannes de Moncaio.

Gutierrez.
- Alphonsus.
- Alphonsus de Veracruce.
- Andreas.
- Didacus.
- Didacus Cano.
- Franciscus.
- Ioannes.
- Ioannes Lazarus.
- Ioannes Petrus.
- Ioannes Rufo.
- Petrus.

Gutierrez de Angulo. Nicolaus.

Gutierrez de Arèvalo. Petrus.

Gutierrez de Estremèra. Ioannes.

Gutierrez de Godòy. Ioannes.

Gutierrez de Gualda. Ioannes.

Gutierrez de Santa Maria. Ioannes.

Gutierrez de Pamanes. Petrus.

Gutierrez de los Rios.
- Andreas.
- Gaspar.

Gutierrez de Salinas. Didacus.

Gutierrez de Toledo. Iulianus.

Gutierrez de Torres de Toledo. Alvarus.

Gutierrez de la Vega. Ludovicus.

Guzman.
- Angelinus de Fuentes.
- Antonius Saavedra.
- Bernardinus.
- Didacus.
- Didacus.

Di-

Lastanosa. Vincentius Ioannes.
Latinus. Ioannes.
Latràs. Mathias Guerra.
Laurentius. { Bartholomæus. Ioannes. }
Laurentius Carnizèr.
Lauretus, vulgo Loret. { Hieronymus. Matthæus. }
Lax. Gaspar.
Lazarra & Cruzate. Andreas.
Leache. Michaël Martinez.
Leàl. Emmanuel.
Lebrixa vulgò Nebrissensis. Antonius.
Lechuga. Christophorus.
Ledesma. { Alphonsus. Antonius Colmenero. Bartholomæus. Didacus. Didacus Ruiz. Emmanuel. Franciscus. Gundisalvus Perez. Ioannes. Ioannes Fernandez. Ioannes Quintela. Martinus. Michaël Hieronymus. Petrus. }
Ledesma & Mansilla. Hyacinthus.
Leitaon. { Antonius Lopez. Matthæus Homem. Stephanus. }
Leite. Antonius.
Leiva. { Antonius Covarrubias. Didacus Covarrubias. Franciscus de Tapia. Hieronymus Venero. Michaël Martinez. }
Leiva & Aguilàr. Franciscus.
Lemos. { Didacus. Franciscus. Georgius. Hieronymus. Ioannes Brito. Ludovicus. Thomas. A. }
Leo. { Iacobus Iudas. A. Ioannes. }
Leon, sive de Leone, aut Legionensis. { Alphonsus. Andreas. Basilius Ponce. Bernardinus. Didacus. Didacus. Franciscus. Franciscus Hieronymus. Gaspar. Gerardus Vaguet. Gomezius. Gregorius. Ioannes Recio. Ioannes Rodriguez. Ludovicus. Martinus. Martinus. Paulus. Petrus Cieça. Petrus Lopez. Salvator. Thomas. }
Leon Coronèl. Antonius.
Leon Garavito. Franciscus.
Leon Pinelo. Antonius.
Leon Suarez. Michaël.
Leon de Tapia. Franciscus.
Leonardus de Argensola. Bartholomæus.
Lera. Mathias.
Leras. Ioannes.
Leriza. Michaël.
Lerma. Cosmus.
Leruela. Michaël Caxa.
Lezana. { Ioannes Baptista. Martinus Lopez. Mauricius. }
Lezcano. Ioannes.
Liaño. { Anonymus. *pag. 275. tom. 2.* Elisabetha. }
Liaon. Eduardus Nuñez.
Lilio. Martinus.
Lima. { Antonius. Rodericus. Thomas. }
Limpo. Balthasar. *A.*
Linares. Ludovicus.
Liñan & Verdugo. Antonius.
Lisboa. { Benedictus. Christophorus. Christophorus. }
Lisboa & Leon. Didacus Perez.
Lisboa, seu *ab Vlissipone*. Marcus.
Lizana. { Bernardinus. Bernardus. Franciscus. }
Lizarazo. Petrus Hieronymus Sanchez.
Llamas. Hieronymus.
Llamazares. Ioannes Buiza.
La Llana. Franciscus Murcia.
Llerena Bracamonte. Petrus.
Llopis, seu *Lopis*. Dionysius Paulus.
Llot de Ribera. Michaël.
Loaysa. { Alphonsus Escobar. Bartholomæus. Martinus Godoy. Rodericus. }
Loaysa Giròn. Garsias.
Loarte. { Gaspar. Lucas. *A.* }
Loazes. Ferdinandus.
Lobariñas Feixò. Gregorius.
Lobera. { Alphonsus. Anastasius. }
Lobera de Avila. Ludovicus.
Lobo. { Alvarus. Eduardus. Franciscus Rodriguez. Laurentius. }

Ludovicus, seu *Luisius*. Andreas.
Luengo de S. Bernardino. Franciscus.
Lugo.
- Bernardinus.
- Bernardus.
- Franciscus.
- Ioannes.
- Ioannes Bernardus Diaz.

Lugo & Avila. Franciscus.
Lugònes. Damianus.
Lull. Alexius Boxadòs.
Lullus vulgò *Lull*. Antonius.
Luna.
- Alphonsus.
- Ioannes.
- Ioannes.
- Ioannes.
- Michaël.

Luna & Arellano. Michaël Gomez.
Luna Vega. Ioannes.
Lunes de Castillo. Bernardus.
Lupar. Gregorius.
Lupeus seu *Lopez*. Alphonsus.
Lupiàn Zapàta. Antonius.
Lupius (credo *Lopez*) Antonius.
Lupus. Ioannes.
Luque.
- Antonius. A.
- Gundisalvus Gomez.
- Ioannes.

Luque Faxardo. Franciscus.
Luquian. Iosephus.
Luxàn. Petrus.
Luz. Isidorus. Vide *de Luce*.
Luxero. Gundisalvus Sanchez.
Luzon.
- Andreas.
- Franciscus.
- Ioannes.

M

Macedo.
- Antonius Sousa.
- Franciscus.
- Iosephus Pereira.

Machado.
- Bonaventura.
- Franciscus.
- Petrus.
- Simon.

Machado de Chaves. Ioannes.
Machuca.
- Bernardus Vargas.
- Ioannes Chrysostomus de Vargas.

Madalena.
- Ioannes.
- Ioannes Bru.

Madariaga.
- Ioannes.
- Petrus.

Madeira. Ioannes.
Madera. Gregorius Lopez.
Madre de Dios. Vide. *De Matre Dei*.
Madrid.
- Alphonsus.
- Alphonsus Fernandez.
- Christophorus.
- Didacus de Prado.
- Franciscus.
- Franciscus.

Madrid.
- Franciscus.
- Franciscus Antonius.

Madrigàl.
- Ioannes Baptista.
- Michaël.

Madueño. Didacus.
Magalhanus, vulgò *Magallanes*. Cosmus.
Magallanes.
- Ferdinandus.
- Petrus.

Magallaens Gandavo. Petrus.
Magdalena. Lusia Maria.
Maior, aliàs *de Spiritu Sancto*. Thomas.
Maioralgo. Ioannes Blasquez.
Maioricensis. Benedictus.
Maldonado. sive *Maldonatus*.
- Alphonsus.
- Alphonsus.
- Alphonsus.
- Antonius Olivan.
- Didacus Coria.
- Didacus Granado.
- Didacus Sanchez.
- Franciscus Barrantes.
- Franciscus Herrera.
- Ignacius de Villàr.
- Ioannes.
- Ioannes.
- Ioannes.
- Ioannes Alvarez.
- Ioannes Arias.
- Iosephus.
- Laurentius Ferrèr.
- Martinus de Anaya.
- Petrus.
- Petrus Barrantes.
- Petrus Ferrer.
- Petrus de Reyna.

Malferit. Petrus.
Mallara. Ioannes.
Mallea. Salvator.
Malo de Andueſa. Didacns.
Malo de Briones. Ioannes.
Malòn de Chaide. Petrus.
Maluenda. Thomas.
Mancebo Aguado. Petrus.
Mandavilla. Ioannes.
Mandura. Paschalis.
Manero. Petrus.
Manescal. Onophrius.
Manrrique.
- Angelus.
- Leander de Granada.
- Michaël Ferro.
- Petrus.
- Sebastianus.

Mans. Petrus.
Mansilla. Hyacinthus de Ledesma.
Manso. Ioannes Torresillo.
Mantinus. Iacobus.
Mantuanus, sive *de Madrid*. Petrus.
Manzana. Hieronymus Paulus.
Manzanares.
- Eugenius.
- Franciscus Calero.

Manzanares Flores. Ferdinandus.
Manzano.
- Franciscus.
- Franciscus Ramos.

Mar-

Men-

Mira

Mon-

Mu-

O

Perez, aut *Peresius*. { Franciscus. Gundisalvus. Guterius. Hieronymus. Hieronymus. Hieronymus. Ignatius. Ioannes. Ioannes. Ioannes Baptista. Laurentius. Ludovicus. Michaël. Michaël. Petrus Arias. Sebastianus. Sebastianus.

Perez de Aiàla. Martinus.
Perez de Barrio Angulo. Gabriel.
Perez de Bobadilla. Bernardus.
Perez de Bustos. Didacus.
Perez Cascales de Guadalaxara. Franciscus.
Perez de Castilla. Franciscus.
Perez del Castillo. Balthasar.
Perez de Chinchòn. Bernardus.
Perez de Heredia. Ioannes Michaël.
Perez de Herrera. Christophorus.
Perez de Hita. Genesius.
Perez de Lara. Alphonsus.
Perez de Ledesma. Gundisalvus.
Perez de S. Maria. Franciscus.
Perez de Meca. Bernardinus.
Perez de Mesa. Didacus.
Perez Mexia. Didacus.
Perez de Moia. Ioannes.
Perez de Montalbàn. Ioannes.
Perez de Morales. Garsias.
Perez de Navarrete. { Antonius. Franciscus.
Perez de Naxara. Franciscus.
Perez de Nuëros. Ioannes.
Perez de la Oliva. { Ferdinandus. Ferdinandus.
Perez de Ribas. Andreas.
Perez de Rexas. { Ioannes. Ioannes.
Perez de Rua. Antonius.
Perez de Saävedra. Petrus.
Perez de Salamanca. Didacus.
Perez Seraphinus. Alphonsus.
Perez Siglèr. Antonius.
Perez de Sousa. Ferdinandus.
Perez de Valdivia. Didacus.
Perez de Vargas. { Bernardus. Ioannes.
Perez de S. Vincente. Hieronymus.
Perez de Vnanòa. Martinus.
Perez de Xerèz. Ferdinandus.
Perlin. { Ioannes. Ludovicus Vanegas.
Perpinianus. Petrus Ioannes.
Pescioni. Andreas.
Phebus. Melchior.

Philippus. { Bartholomæus. Didacus.
Piamonte. Nicolaus.
Pichardo de Vinuesa. Antonius.
Pichòn & Merinero. Franciscus.
Pico. Dominicus.
De Piedade. Michaël Franciscus.
Pientre. Iosephus.
Pimenta. { Emmanuel. Nicolaus.
Pimentèl. { Maria de Mesquita. Timotheus de Ciabra.
Piña, seù *Pina*. { Emmanuel. Ioannes. Ioannes. Ioannes Izquierdo. Rodericus.
Piña & Roxas. Alvarus.
Pincianus, seù *de Valladolid*. Ioannes.
Pineda. { Cyprianus. Ferdinandus. Ioannes. Ioannes.
Pineda Hurtado de Mendoza. Ioannes.
Pinedo. Matthæus.
Pinelo. { Arias. Eduardus. Valentina.
Pinòs & Castro. Franciscus.
Pintaflor. Franciscus Bolle.
Pinto. { Ferdinandus Mendez. Hector.
Pinto Corrèa. Gaspar.
Pinto Pereira. Antonius.
Pinto Ramirez. Andreas.
Pinto Ribeiro. Ioannes.
Pinto de Sousa. Ioannes Vaz.
Pinto de Victoria. Ioannes.
Pintòr. Petrus.
Piñeiro. Ludovicus.
Piñuela. Rodericus.
Pinus Portodomæus. Antonius.
Piquèr. Antonius.
Pisa. { Franciscus. Ioannes Rodriguez.
Pisadòr. Didacus.
Pisanus. Alphonsus.
Pscina. Didacus Ramirez.
Pizaño de Palacios. Alvarus.
Pizarro. { Didacus. Iosephus. Petrus.
Pizarro de Aragon. Ioannes.
Pizarro & Orellana. Ferdinandus.
Pla. Hieronymus.
Planes. Hieronymus.
Plasencia. Callixtus.
Plata. Ioannes.
Plaza. { Christophorus. Didacus. Ioannes. Ludovicus Martinez.
Plaza de Moraza. Petrus.

Pobla-

Q

Que-

Quesada.
- Gundisalvus Ximenez.
- Petrus.
- Rodericus Diaz.

Quesada & Molina. Rodericus.

Quevedo.
- Bartholomæus.
- Vascus Mousinho.

Quevedo & Hoyos. Antonius.

Quevedo Villegas. Franciscus.

Quiñones.
- Didacus Milan *tom.2. p.288.*
- Franciscus.
- Ioannes.
- Martinus.

Quiñones de Benavente. Ioannes.

Quinquarboreus. Antonius Ioannes Astor.

Quintana.
- Ferdinandus.
- Franciscus.
- Heronymus.

Quintanaduenas.
- Antonius.
- Antonius.
- Ignatius.

Quintanilla & Mendoza. Petrus.

Quintela Ledesma. Ioannes.

Quintero.
- Benedictus Carolus.
- Hyacinthus Carolus.

Quirante. Alphonsus Martin. A.

Quirino. Alphonsus.

Quiròs.
- Antonius Bernaldo.
- Augustinus.
- Ioannes.
- Ioannes.
- Ludovicus.
- Ludovicus Bernardus.
- Michaël. A.
- Petrus.
- Petrus Fernandez.
- Theodorus.

Quiròs & Villada. Augustinus Bernardus.

Quixada. Ioannes Vanegas.

R

Rabaneda. Franciscus Didacus Salas. A.

Rada.
- Ioannes.
- Martinus.
- Petrus Benedit.

Rades de Andrada. Franciscus.

De S. Raymundo. Ludovicus.

Rajas. Paulus Albinianus.

Ram. Gaspar.

Ramila. Petrus de la Torre.

Ramirez.
- Andreas Pinto.
- Balthasar.
- Didacus.
- Didacus.
- Didacus. A.
- Hieronymus.
- Hieronymus Nuño. A.
- Ioannes.
- Ioannes.
- Ioannes.
- Ioannes.
- Petrus.
- Petrus Calixtus.

Ramirez de Alvelda. Didacus.

Ramirez de Arellano.
- Aegidius. A.
- Hieronymus.
- Ioannes.

Ramirez de Carriòn. Emmanuel.

Ramirez Dàvalos. Aegidius.

Ramirez Douràdo. Petrus.

Ramirez de Fuenleàl. Didacus.

Ramirez de Haro.
- Didacus.
- Franciscus.

Ramirez de Mendoza. Antonius.

Ramirez Pagàn. Didacus.

Ramirez de la Piscina. Didacus.

Ramirez de Prado.
- Alphonsus.
- Alphonsus.
- Laurentius.

Ramirez de Sobremonte. Gaspar Bravo.

Ramirez de la Trapèra. Albanius.

Ramòn.
- Alphonsus.
- Iosephus.
- Thomas.

Ramòn de Moncada. Guillelmus.

Ramonèda. Christophorus.

Ramos.
- Hieronymus.
- Ioannes.
- Nicolaus.
- Simon.

Ramos Gabilàn. Alphonsus.

Ramos del Manzano. Franciscus.

Randolì. Franciscus Sanchez.

Ranq. Antonius. A.

De S. Raphaele. Blasius.

Rebello.
- Amator.
- Ferdinandus.
- Ioannes.
- Gabriel.

Rebenga. Augustinus.

Rebenga & Proaño. Alphonsus.

Rebolledo.
- Alphonsus Giròn.
- Bernardinus.
- Ludouicus.

Rebullosa. Iaimus.

Recalde. Martinus Verdugo.

Recio de Leon. Ioannes.

Redìn. Ioannes.

Redòn. Franciscus.

Redondo. Ioannes.

Regalado. Gaspar Lozano.

Regius vulgò *Rey*. Thomas.

Rego. Melchior.

Rey de Artieda. Andreas.

Reyes.
- Antonius.
- Emmanuel Alvarez.
- Gaspar.
- Matthias.
- Melchior.

Reimàn. Gaspar Ferreira.

Reina.
- Franciscus.
- Martinus.

Reina Maldonado. Petrus.

Reinosa.
- Petrus.
- Placidus.

S

Sàlas Carcasòna. Gundisalvus.
Sàlas & Tovàr. Iosephus Pellizèr.
Salàt. Franciscus.

Salazàr.
- Ambrosius.
- Ambrosius.
- Ambrosius Gomez.
- Andreas.
- Bernardinus.
- Blasius.
- Didacus.
- Didacus.
- Eugenius.
- Ferdinandus.
- Ferdinandus Chirino.
- Franciscus.
- Franciscus Cervantes.
- Ioannes.
- Ioannes.
- Ioannes Baptista Suarez.
- Ioannes Espinosa.
- Ioannes Larinàrga.
- Ioannes Tamaio
- Paulus de Palacios.
- Petrus.
- Petrus.
- Petrus.
- Sebastianus de Frias.
- Simon.
- Stephanus.

Salazàr Cavallero. Antonius.
Salazàr Marañòn. Didacus.
Salazàr Mardònes. Christophorus.
Salazàr de Mendoza. Petrus.

Salcèdo.
- Alphonsus Herrera.
- Antonius.
- Didacus.
- Franciscus Ortiz.
- Gregorius de Tapia.
- Hieronymus.
- Ignatius Lopez.
- Ioannes.
- Iosephus.
- Matthæus.
- Petrus Gonzalez.

Salcèdo de Aguirre. Gaspar.

Salcèdo Coronèl:
- Garsias.
- Garsias.

Salelles. Sebastianus.
Salgàdo. Lucas.
Salgàdo de Araùxo. Ioannes.
Salgàdo Corrèa. Alexius.
Salgàdo de Somòza. Franciscus.
Salgueiro. Didacus Marquez. A.

Salinas.
- Anonymus. *p.* 276. *tom.* 2.
- Didacus Gutierrez.
- Emmanuel.
- Franciscus.
- Franciscus.
- Ioannes de Castro.
- Iosephus.
- Lupus.
- Michaël.

Salinas & Corduba. Bonaventura.
Salinas & Eraso. Didacus.
Salinas Viñuèla. Michaël.
Salmanticense. Collegium.

Salmeròn.
- Alphonsus.
- Marcus.

Salòn.
- Ioannes.
- Michaël Bartholomæus.

Salòn de Paz.
- Didacus.
- Marcus.

Salt. Onuphrius.
Salvator. Ioannes.
Salvator Baptista de Arellano. Ioannes.
Salvator de Solòrzano. Bartholomæus.
Saluzio. Augustinus.

Samaniego.
- Didacus.
- Franciscus.

Sampàio. Christophorus Ferreira.
Sampèr. vide. Sampère.

Sanàbria.
- Franciscus.
- Franciscus. A.

Sanchez.
- Alphonsus.
- Alphonsus.
- Bartholomæus.
- Didacus.
- Didacus.
- Franciscus.
- Franciscus.
- Gaspar.
- Gaspar.
- Gaspar.
- Hieronymus.
- Iaimus.
- Ioannes.
- Ioannes.
- Ioannes Baptista.
- Iosephus.
- Ludovicus.
- Michaël.
- Petrus.
- Thomas.

Sanchez de Acre. Petrus.
Sanchez de Aguilàr. Petrus.
Sanchez de Badajòz. Garsias.
Sanchez de Ballesta. Alphonsus.
Sanchez Cabañas. Antonius.
Sanchez de la Càmara. Didacus.
Sanchez del Campo. Franciscus.
Sanchez Galindo. Benedictus.
Sanchez de Huerta. Antonius.
Sanchez de Lizaràzo. Petrus Hieronymus.
Sanchez Luzèro. Gundisalvus.
Sanchez Maldonado. Didacus.
Sanchez de Melo. Ludovicus.
Sanchez de Oropèsa. Franciscus.
Sanchez de Ortèga. Michaël.
Sanchez Pantèro. Ioannes.
Sanchez Portocarrero. Didacus.
Sanchez Randolì. Franciscus.
Sanchez Sedeño. Ioannes.
Sanchez de Valenzuela. Lupus.
Sanchez de Vargas. Didacus.
Sanchez de Verbegàl. Clemens.

Serna.

Sosa.

T

Tama-

Tàmara. Franciscus.
Tamarìd. Franciscus Lopez.
Tamarìs. Christophorus.
Tamarìs de Carmòna. Antonius.
Tamarìt.
- Hieronymus.
- Petrus.

Tanco. Vascus Diaz.
Tapia.
- Didacus.
- Franciscus de Leon.
- Gomezius.
- Ioannes de Santans.
- Ludovicus Gomez.
- Martinus.
- Petrus.

Tapia Aldàna. Didacus.
Tapia & Leiva. Franciscus.
Tapia & Robles. Ioannes Antonius.
Tapia & Salzedo. Gregorius.
Tarràsa. Franciscus.
Tarancòn. Ludovicus Fernandez.
Tàrraga. Gabriel.
Tassis & Peralta. Ioannes.
Tavàres.
- Antonius.
- Emmanuel Reys.

Tavàres de Tàvora. Antonius.
Tàvora.
- Antonius Tavàres.
- Ferdinandus.
- Laurentius.
- Rodericus Laurentius.

Taxaquèt. Michaël Thomasius.
Teive seù *Tevius*. Didacus.
Tèllez.
- Balthasar.
- Emmanuel Gonzalez.
- Gabriel.
- Hieronymus Dominguez.
- Maria.
- Michaël.

Tèllez de Menèses. Alphonsus.
Temùdo de Fonseca. Emmanuel.
Tena. Ludovicus.
Tenca. Iaimus.
Tenreiro. Antonius.
Teràn. Franciscus Lopez.
Tères. Ioannes.
S. Teresia. Dominicus.
Teriàn. Sancius.
Tero. Ludovicus.
Terra. Petrus.
Terre. Dimas.
Terrèr Morèno. Petrus.
Terrones.
- Antonius.
- Franciscus de Aguilàr.

Teruèl. Ludovicus.
Tèvar. Hieronymus Muñòz.
Tèvar & Alarcòn. Gundisalvus Lopez.
Tèvar Aldàna. Petrus.
Tevius, seù *Teive*. Didacus.
Texàda. Augustinus.
Texàda de los Reyes. Cosmus Gomez.
Texèda. Gaspar.
Texeira.
- Iosephus.
- Ludovicus.
- Petrus.
- Petrus.

Texero. Clemens.
De S. Thoma.
- Dominicus.
- Dominicus.
- Ioannes.
- Leo.

Thomas.
- Alvarus.
- Emmanuel. A.
- Ioannes. A.

Tiedra. Hieronymus.
Timonèda. Ioannes.
Tinèo. Ludovicus. A.
Tiràdo.
- Franciscus.
- Ioannes.

Tiràdo de Hinestròsa. Ludovicus.
Toledano.
- Garsias.
- Ioannes Baptista.
- Michaël.

Toledo.
- Alphonsus Alvarez.
- Alvarus Gutierrez de Torres.
- Didacus Lopez.
- Ferdinandus Alvarez.
- Ferdinandus Nnñez.
- Franciscus.
- Franciscus.
- Franciscus.
- Garsias.
- Gundisalvus.
- Ioannes. A.
- Ioannes de Silva.
- Iulianus Gutierrez.
- Ludovicus Alvarez.
- Ludovicus Nuñez.
- Ludovicus Tribaldus.
- Petrus Diaz, *seu* Iacobus.
- Petrus Garzia.
- Petrus Mexia.
- Sancius Davilà.

Tolosa.
- Augustinus.
- Franciscus.
- Ioannes.
- Ioannes Cortès.

Tomasius Taxaquèt. Michaël.
Toquèl. Guilielmus.
Toràl. Franciscus.
Tordehumos Ribera. Andreas.
Tordesillas.
- Antonius Herrera.
- Augustinus.

Torrellas. Hieronymus.
Tornamira. Franciscus Vincentius.
Tornamira de Soto. Ioannes.
Tornèo.
- Christophorus Gonzalez.
- Franciscus Gonzalez.

Toro.
- Didacus.
- Gabriel.
- Ludovicus.

Torquemada.
- Ferdinandus.
- Hieronymus de los Rios.
- Ioannes.
- Thomas.

Torralva.
- Franciscus.
- Ioannes.

Torrano. Genesius de Rocamora.

Torre.

V

Velho.

X

INDEX SECVNDVS PATRIARVM

Seu locorum in quibus nati sunt Scriptores.

Qui sunt

Vel.
- AMERICANI.
- ALABENSES.
- ARAGONENSES.
- ASTVRES. inter Castellanos quærendi sub nomine Ovetensium
- BALEARES.
- BÆTICI.
- CANARIENSES.
- CANTABRI.
- CASTELLANI.
- CATALANI.
- EXTREMADVRANI.
- GALLÆCI.
- LVSITANI.
  seu
- INDICI ex coloniis *Lusitanorum*.
- MVRCIANI.
- NAVARRI.
- VALENTINI.

AMERICANI,

hoc est,

Ex India Hispanorum Castellanorum.

Fran-

ALABENSES.

hoc est,

Ex provincia Alaba.

ARAGONENSES

seu

Ex regno Aragoniæ.

ALBARRACINENSES.

seu

Ex urbe Albarrazin.

BALBASTRENSES.

seu

Ex urbe Balbastro.

CALATAIVDENSES.

seu

BILBILITANI.

hoc est,

Ex urbe Calataiùd.

CA-

CÆSARAVGVSTANI.

Ex reg. urbe Zaragoza.

Albertus Diez & Foncalda.
Andreas Rey de Artièda.
Andreas Servetus de Aniñòn.
Antonius Augustinus.
Antonius Augustinus. tom. 2. pagin. 317.
Antonius Olivàn Maldonado.
Didacus Aduarte.
Didacus Antonius Francès de Vrrutigoyti.
Didacus Morlanès.
Didacus Murillo.
Emmanuel Hortigas.
Enecus Abarca de Bolea.
Gaspar de Morales.
Gundisalvus Garzia de S. Maria.
Hieronymus Basilius de Bengochea. *Vide in Teruelensibus.*
Hieronymus de Blancas.
Hieronymus Martèl.
Hieronymus Zurita.
Ioannes Alphonsus Baptista.
Ioannes Andreas.
Ioannes Briz Martinez.
Ioannes Carrillo.
Ioannes Franciscus Andreas de Vstarròz.
Ioannes Garzia.
Ioannes Gazo.
Ioannes de Herèdia.
Ioannes Hieronymus Cenèdo.
Ioannes Muñòz.
Ioannes Petrus de Pàtos.
Ioannes Ripòl.
Ioannes Verzòsa.
Iosephus de Bardaxì.
Iosephus de Exèa & Scartin.
Iosephus Navarro.
Iosephus Pellizèr de Salas.
Laurentius de Espès de Gracia.
Ludovicus de Zaragoza.
Ludovicus Diez de Aux.
Marcus de Guadalaxàra & Xaviér.
Martinus Carrillo.
Michaël Antonius Francès de Vrrutigoyti.
Michaël Baptista de Lanuza.
Michaël Ferrèr.
Michaël Ripòl de Atienza.
Paulus de Cibramonte.
Petrus Calixtus Ramirez.
Petrus Espinèl de la Portaza.
Petrus Hieronymus Cenèdo.
Petrus Naya.
Petrus de Ruimonte.
Petrus Vincentius Marzilla.
Sebastianus de Aguilèra.
Thomas Francès de Vrrutigoyti.
Valerius Monzòn.

DAROCENSES.

Ex urbe Daroca.

Iaimus Guiràl.
Ioannes Antonius Vsòn.
Ioannes Michaël Perez de Herèdia.
Ioannes Sebastianus de la Parra.
Lucas Marcuello.
Martinus Ximenus.
Petrus Ciruelo.

IACENSES.

Ex urbe Iaca.

Petrus de Abarca.

OSCENSES.

Ex urbe Huesca.

Emmanuel de Salinas.
Franciscus Diaz de Ainsa.
Ioannes de Garày.
Iosephus Santolaria.
Martinus Montèr de Cuèva.
Vincentius Ioannes de Lastanòsa.

TERVELENSES.

Ex urbe Teruèl.

Hieronymus Basilius de Bengochèa.
Hieronymus Ripalda.
Hieronymus Soriano.
Ioannes Iàgue de Sàlas.

TVRIASONENSES.

Ex urbe Tarasona.

Bernardus de Cienfuegos.
Ludovicus de Casanate.
Marcus Antonius Alègre.
Martinus Michaël Navarrus.

EX VARIIS ARAGONIÆ municipiis seu locis non ita nobilibus.

Antonius Fuertes Biòta. *Ex oppido* Vncastillo.
Antonius Paschalis. *Ex opp.* Caspe.
Antonius Polo. *Ex* Alfocea *opp. Cæsaraugust. diœc.*

ARAGONENSES

Ex incertis locis.

Iaimus Palafòx.
Iaimus de Ruesta.
Iaimus Solèr.
Ibandus de Bardaxi.
Ioannes Alvarus.
Ioannes Antonius Lozano de Ibdes.
Ioannes de Bardaxì.
Ioannes Christophorus de Suèlves.
Ioannes Clemens.
Ioannes Costa.
Ioannes Dolz.
Ioannes Franciscus de Cuenca.
Ioannes Franciscus Fernandez de Ixar.
Ioannes Gil.
Ioannes Lopez.
Ioannes Mathias Stephanus.
Ioannes Melendus.
Ioannes de Muniesa.
Ioannes de Palafòx & Mendoza.
Ioannes Paulus Bonèt.
Ioannes Portèr.
Ioannes Prudentius.
Ioannes Ruiz de Azagra.
Ioannes de Santistevan & Falzes.
Ioannes Tirado.
Ioannes Tornamira de Soto.
Iosephus Andreas. t. 2. p. 331.
Iosephus Niño & Mur.
Iosephus Palafòx.
Iosephus Pozuelo.
Lupercius de Huete.
Martinus Abarca de Bolèa.
Martinus Andreas.
Martinus de Aragòn.
Martinus à Cruce.
Mathias de Aguirre.
Michaël de Aniñòn.
Michaël de Aràndiga.
Michaël de Molino.
Michaël Ruiz de Azagra.
Michaël de Salinas.
Petrus de Apaolàza.
Petrus Brun.
Petrus de Fùnes.
Petrus Garcès de Cariñena. tom. 2. pag. 334.
Petrus Molino.
Petrus Portèr Cassanate.
Petrus Serras.
Petrus de Vrriès.
Philippus Puivicinus.
Valerius Ortiz.
Valerius Piquèr.
Vincentius Sellàn.
Anonymus de Valles. pag. 276. tom. 2.

BALEARES.

Andreas Moràguez. *Majoricensis*.
Antonius Lullus. *Majoricensis*.
Arnaldus Albertinus. *Majoricensis*.
Benedictus. *Majoricensis*.

Bonaventura Armenguàl.
Franciscus Colim. *Majoricensis*.
Franciscus Marzàl. *Majoricensis*.
Hieronymus Natalis. *Maioricensis*.
Iaimus Montanianus. *Majoricensis*.
Ioannes Bacò.
Ioannes Baptista Bordoy. *Majòricensis*.
Ioannes Damèto. *Majoricensis*.
Ioannes Lubinus. *Majoricensis*.
Ioannes Seguì. *Majoricensis*.
Ludovicus de Villalonga.
Michaël Thomasius Taxaquèt. *Majoricensis*.
Nicolaus Molinas. *Majoricensis*.
Nicolaus de Pax. *Majoricensis*.
Raphaël Ollèr. *Majoricensis*.

BAETICI.

ACCITANI
sive
GVADIXIENSES.

Ex V. Guadìx.

Antonius Mira de Amescua.
Ludovicus de Tena.

ALMERIENSES.

Ex V. Almerìa.

Guterius Marquès de Careàga.

ANDVXARENSES.

Ex V. Andùjar.

Franciscus de Aguilàr.
Sancius de Mières.
Augustinus de Quiròs.

ANTIQVARIENSES,

Ex V. Antequèra.

Augustinus de Texàda.
Bartholomæus de Loàysa.
Franciscus de Amàia.
Franciscus de Cabrèra.
Franciscus de Padilla.
Hieronymus de Porras.
Ioannes Bapt. de Mesa.
Ioannes de Vilches.
Laurentius de Padilla.
Ludovicus Galvez de Montalvo.
Ludovicus Martinez de la Plaça.
Nicolaus Gutierrez de Angùlo.
Petrus de Aguilàr.
Petrus de Espinòsa.
Petrus Hieronymus Galtèro.

ASTIGITANI,

Ex V. Ecija,

BEACIENSES.

Ex V. Baëza.

CARMONENSES.

Ex V. Carmona.

CORDVBENSES.

Ex V. Cordoba.

GADITANI,

Ex V. Cadiz.

GIBRALTARENSES.

Ex V. Gibraltàr.

Thomas de Portillo.

GIENENSES.

Ex V. jaèn.

Alphonsus de Freilas.
Antonius Berrio.
Antonius Bezerra.
Didacus Palomino.
Franciscus de Alfaro. t. 2. pag. 322.
Hieronymus de Pancorvo.
Ioannes de Acuña del Adarve.
Ioannes de Aranda.
Ioannes de Luque.
Ioannes de Viàna.
Melchior de Soria & Vera.

GRANATENSES.

Ex V. Granada.

Alphonsus Ceròn.
Alphonsus de Herrera Salzèdo.
Alphonsus Perez.
Alvarus Cubillo de Aragòn.
Andreas de Leòn.
Andreas Lucas de Arcònes.
Antonius Pànes.
Antonius de San Romàn.
Bartholomæus Barrientos.
Basilius Ponce de Leòn.
Didacus Alvarez.
Didacus de Avellanèda.
Didacus Hurtàdo de Mendòza.
Didacus Marìtte de Peñafièl.
Didacus de Ribera.
Ferdinandus del Castillo.
Franciscus de Barahona Miranda.
Franciscus Bermudez de Pedràza.
Franciscus de Castro.
Franciscus de Castro.
Franciscus de Faria.
Franciscus Lopez Tamarid.
Franciscus de Sancta Maria.
Franciscus Suàrez.
Garsias Venègas & Alarcòn.
Gaspar Sanchez.
Gomezius de Tapia.
Gregorius de la Peñuèla Mendez.
Ioannes Chirinos.
Ioannes Hurtado de Mendòza.
Ioannes Leo.
Ioannes Lopez.
Ioannes Nuñez.
Ioannes Rodriguez de Pisa.
Ioannes Viguerius.
Ioannes Villèn de Biedma.
Iosephus à Matre Dei.
Leander de Granàda.
Ludovicus de la Cuèva.
Ludovicus de Granàda.
Ludovicus Guerrèro.
Ludovicus del Marmol Caravajàl.
Ludovicus de S. Raimundo.
Ludovicus Teruèl.
Ludovicus de Valdivia.
Maria Anna Caravajàl.
Melchior Pelaez de Mières.
Michaël de Luna.
Michaël de Palacios.
Paulus de Granada.
Paulus Palacios de Salazàr.
Petrus de Sancto Cæcilio.
Petrus del Campo.
Petrus de Càzeres.
Petrus Guerra de Lorca.
Petrus Henrriquez.
Petrus de Mercado.
Petrus de Salazàr.
Petrus de Simancas.
Petrus Soto de Roxas.
Rodericus de Loàisa.
Salvator de Mallèa.
Stephanus de Salazàr.

HISPALENSES.

Ex V. Sevilla.

Alphonsus de Cordoba.
Alphonsus Diaz.
Alphonsus Diaz Daza.
Alphonsus Fernandez. t. 2. p. 235.
Alphonsus de Fuentes.
Alphonsus Garzia Matamòros.
Alphonsus Gomez.
Alphonsus Henrriquez de Almendàriz.
Alphonsus de Leòn.
Alphonsus de Monrròy.
Alphonsus de Roxas.
Alphonsus de la Serna.
Alphonsus Sobrino.
Alvarus Arias.
Alvarus Nuñez Cabèza de Vaca.
Antonius de Aiàla.
Antonius de Carriòn.
Antonius Farfàn de los Godos.
Antonius de Velasco.
Augustinus Bernardus de Quiròs.
Augustinus de Herrèra.
Bartolomæus de Escobàr.
Bartholomæus Hidalgo de Aguèro.
Benedictus Henrriquez.
Benedictus de la Serna.
Bernardinus de Larèdo.
Bernardus de Ribèra.
Bernardus de Vargas.
Christophorus de las Casas.
Didacus de Avila.

Di-

MALACITANI,

Ex V. Malaga.

Alphonsus de Torres.
Antonius del Castillo.
Bernardus Alderète.
Georgius Hemelmàn.
Ioannes Gallègo de la Serna.
Ioannes Lopez Serràno.
Ioannes de Moràles.
Michaël de Ribèra.
Petrus Mantuanus.
Petrus de S. Maria.
Anonymus de Molina. pag. 275. tom. 2.

RONDENSES,

Ex V. Ronda.

Bartholomæus de Humàda Mudarra.
Didacus Perez de Mesa.
Christophorus de Salazàr Mardònes.
Franciscus de Luzòn.
Garsias de Gironda.
Ioannes Ximenez Savariègo.
Ludovicus de Linàres.
Vincentius de Espinèl.

SANLVCARENSE,

Ex Sanlucar de Barramèda.

Balthasar Altamiràno.
Hieronymus de Spiritu Sancto.
Ioannes de S. Gabriele.

VBETENSES,

Ex V. Vbeda.

Didacus Mesia de Contrèras.
Ferdinandus de Villareàl.
Franciscus de Godoy Navarrète.
Franciscus de Toràl.
Ioannes Segùra de Avalos.
Ioannes de Villareàl.
Ludovicus Mesia Ponce de Leòn.
Sebastianus de Corduba.

VRSAONENSES.

Ex V. Osuna.

Franciscus del Carpio.
Franciscus de Osuna.
Ludovicus de Molina.
Petrus Chirino.

XEREZIENSES,

Ex V. Xerèz de la Frontèra.

Alvarus Nuñez Cabèça-de-Vaca.
Augustinus Saluzio.
Franciscus de Medina & Artiàga.
Franciscus de Vera Villavicencio.
Hieronymus de Hormachèa Guerrèro.
Hieronymus Tostatus.
Ioannes de Argumèdo & Villavicencio.
Ioannes de Barahòna & Padilla.
Laurentius de Villavicencio.

EX ALIIS MVNICIPIIS

& locis per utramque Bæticam & Granatense regnum.

Alphonsus Bohorquez. *Ex opp.* Vtrera. t. 2. pag. 312.
Alphonsus de Carmona. *Ex opp.* Priego *diœc. Cordub.* t. 2. p. 315.
Alvarus Alphonsus Barba Toscàno. *Ex* Lepe *opp. diœc. Hispalensis.*
Andreas de Barrionuevo. *Ex* Loxa *urbe diœc. Granatensis.*
Andreas de Moguèr. *Ex* Moguèr *opp. diœc. Hispalensis.*
Andreas Velasquez. *Ex opp.* Arcos.
Antonius Nebrissensis. *Ex Nebrissa sive* Lebrixa *opp. Hispalen. diœc.*
Antonius Ortiz de Zuñiga. *Ex opp.* Belalcazar *Cord. diœc.* t. 2. p. 318.
Antonius Vasquez de Espinosa. *Ex opp.* Castilleja de la cuesta *Hispal. diœc.* tom. 2. pag. 283.
Augustinus Nuñez Delgadillo. *Ex opp.* Cabra *diœc. Cordub.*
Balthasar de Moralès. *Ex opp.* la Rambla *diœc. Cordub.*
Barnabas de Cobo. *Ex opp.* Lopèra *diœc. Giennensis.*
Barnabas de Palma. *Ex opp.* Palma *diœc. Hispal.*
Christophorus de Contrèras. *Ex opp.* Lepe *diœc. Hispal.*
Christophorus de Moràles. *Ex opp.* Montilla *diœc. Cordubensis.*
Christophorus Serràno de Biedma. *Ex opp.* Torre-Ximèno.
Didacus Bravo. *Ex opp.* Belalcàzar. Cord. d.
Didacus de Coria Maldonàdo. *Ex opp.* Vtrèra *diœc. Hispalensis.*
Didacus de Leòn. *Ex eodem oppido.*
Didacus Lopez de Cortègàna. *Ex opp.* Cortegàna.
Didacus Ximenez de Aillòn. *Ex opp.* Arcos.
Dominicus de Baltanàs Mexia. *Ex opp.* Villanueva del Arçobispo *Adelantatus* de Cazorla.

Fer-

BÆTICI

ex incertis locis.

CANARIENSES.

Hoc est, ex Insulis Fortunatis.

Ber-

Bernardinus de Riberòl.
Emmanuel Alvarez de los Reyes.
Ioannes Ceverio de Vera.
Iosephus Anchieta. *Ex* Tenerife *Insula*.
Petrus de Acevèdo.
Petrus de Quesàda.
Thomas Cano.

CANTABRI,

hoc est

Ex provinciis Guipuscoa, *ac* Viscaia.

Alphonsus de Erzilla & Zuñiga.
Andreas Poza. *Ex* Orduña *urbe*.
Antonius Navarro Larràtegui.
Antonius Rois & Rozas. *Vergarensis*.
Balthasar de Echàve. *Ex opp.* Zumàia *Guipuscoæ*.
Christophorus de Roxas & Sandovàl. *Ex* Fonterabia *urbe*.
Didacus de Alaba & Beaumont.
Dominicus Bañez sive *Mondragonensis* Sive *Valmazedanus*.
Eustachius Mòros de Cervantes.
Ferdinandus Muñoz. *Valmacedanus*. t. 2. p. 323
Fortunius Garzia de Ercilla. *Guipuscoanus* ex Bermeo *opp.*
Franciscus de Gurmendi. *Guipuscoanus*.
Franciscus de S. Iuliano. *Tolosanus, ex provincia Guipuscoæ*.
Franciscus de Tolòsa.
Franciscus de Zùñiga.
Gabriel de Guillèstegui. *Ex opp.* Marquina.
Gabriel Perez del Barrio Angùlo. *Orduniensis*.
S. Ignatius de Loiòla. *Ex opp.* Ascòitia *Guipuscoanus*.
Ioannes Angelus de Sumàran.
Ioannes Baptista Poza.
Ioannes Caxica.
Ioannes d Coscoxàles.
Ioannes de Iciàr. *Durangensis*.
Martinus de Eguiluz.
Martinus de Ibarra.
Martinus Ignatius de Loiòla.
Martinus de Larreàtegui.
Martinus de Mùrua. *Ex opp.* Garnica.
Martinus de Recarte Bengochèa. *Ex opp.* Atàun *Pampilonen. diœcesis*.
Mauritius de Alcèdo. *Ex Valle de* Sopuerta.
Michaël de Aguirre. *Ex opp.* Aspèitia.
Michaël de Zavalèta.
Paulus Iosephus de Arriàga. *Vergarensis provinciæ Guipuscoæ*.
Petrus Hurtado de Mendòza. *Valmacedanus*.
Petrus de Madariàga.
Petrus de Vrbina. *Ex opp.* Brantevilla. t. 2. pag. 335.

Stephanus de Garibày Zamallòa.
Anonymus. pag. 274. tom. 2.

CASTELLANI.

ABVLENSES.

Ex V. Avila.

Aegidius Gonzalez Dàvila.
Alphonsus Dàvila.
Antonius de Cianca.
Ferdinandus del Barco.
Franciscus de Avila.
Franciscus de Encìnas.
Ioannes de Acuña Vela.
Ioannes Antonius Velasquez.
Ioannes Sanchez.
Ioannes Triviño de Vibanco.
Iosephus de Cordova.
Ludovicus Vasquez.
Michaël Gonzalez Vaquèro.
Nicolaus Garzia.
Petrus Verdùgo.
Petrus Nuñez Vela.
Sancius Davila & Tolèdo
Stephanus de Avila.
S. Theresia de Iesu.
Thomasde Torquemàda.
Vincentius Gonzalez Alvarez.

ASTVRICENSES.

Ex V. Astorga.

Alphonsus à Matre Dei.
Alphonsus de Proàza.
Ioannes Vincentius.
Laurentius Osorio Barba.
Ludovicus de Tovàr.
Petrus Iunco.

BELLOMONTANI.

Ex opp. Belmonte.

Alphonsus de Avila.
Antonius de Monreàl.
Benedictus de Alarcòn.
Christophorus de S. Iosepho.
Didacus de la Mota.
Franciscus de Avila.
Gabriel Vasquez.
Ludovicus Legionensis, *vulgo* de Leòn.
Ludovicus de Montòia.
Petrus de Lorca.

BENEVENTANI.

Ex opp. Benavente.

Alphonsus de Avendàño.
Antonius Alvarez.

BVRGENSES.

Ex V. Burgos.

CALAGVRRITANI.

Ex V. Calahorra.

CIVITA-REGIENSES.

Ex V. Cuidad-real.

COMPLVTENSES.

Ex op. Alcalà de Henàres.

CONCHENSES.

Ex V. Cuenca.

GVA-

GVADALAXARENSES.

Ex V. Guadalaxara.

Alphonsus Lopez de Haro.
Alphonsus Nuñez de Reinòso.
Alvarus Gomez de Ciudadreàl.
Andreas Alcàzar.
Antonius de Trillo.
Chrysostomus Cabrèro.
Didacus Collantes de Avellanèda.
Franciscus de Medina & Mendoza.
Franciscus Ortiz Lucio.
Ignatius de Lasarte & Molina.
Ioannes Henrriquez de Zùñiga.
Ludovicus de Lucèna.
Petrus Gonzalez de Mendoza.

HVETENSES.

Ex V. Huete.

Christophorus Gonzalez.
Christophorus Nuñez.
Ferdinandus de Zurita.
Gaspar Garzia de la Cruz.

LEGIONENSES.

Ex V. Leon.

Andreas Perez.
Andreas Ruiz.
Antonius à Matre Dei.
Antonius Rubio.
Bernardinus de Rebollèdo.
Didacus de Santistèvan Osorio.
Didacus de Villalpando.
Ferdinandus de Castro-Palao.
Franciscus Arias de Valdèras.
Franciscus de Quiñònes.
Franciscus Turrianus.
Gundisalvus Perez de Ledesma.
Ioannes Arse & Villafañe.
Petrus de la Vecilla Castellàno.

LVCRONIENSES.

Ex V. Logroño.

Andreas Mendo.
Didacus Rodriguez Ruiz.
Ferdinandus Alvia de Castro.
Franciscus Lopez de Zàrate.
Gregorius de Argàez.
Hieronymus Romàn.
Poannes de Torreblanca.
Petrus Fernandez Navarrète.
Ihilippus Bernàl.

Rodericus de Arriàga.
Stephanus de Paternina.

MATRITENSES.

Ex regio municipio Madrìd.

Alphonsus de Barrionuevo.
Alphonsus de Madrid.
Alphonsus Ramirez de Prado.
Alphonsus de Vàtres.
Alphonsus de la Vega.
Anastasius Pantaleon de Ribera.
Andreas de Roxas Alarcòn.
Andreas Semple de Tovàr.
Andreas Tamàio.
Antonius de Aguiàr & Acùña. t. 2. p. 317.
Antonius Cabezòn.
Antonius Cabrèros de Avendàño.
Antonius Cuello.
Antonius de S. Francisco.
Antonius Navarro.
Antonius Perez.
Antonius Sainér.
Antonius Zapàta.
Barnabas Gallègo de Vera.
Bartholomæus de los Rios Alarcòn.
Basilius Varèn de Soto.
Bernardinus Barrionuevo.
Bernardus Perez de Vargas.
Didacus de Arce.
Didacus de Castejòn & Fonsèca.
Didacus Hernandez de Mendoza.
Didacus Iañez Faxardo.
Didacus Ramirez de Haro.
Didacus Rossel Fuenllana.
Didacus Salazàr Marañòn.
Didacus de Turègano Benavides.
Didacus de Vera Ordoñez de Villaquiràn.
Didacus de Villalòbos.
Emmanuel de Aguiàr & Acuña. t. 2. p. 321.
Emmanuel de Ocampo.
Emmanuel Ponce.
Felicianus de Solìs.
Ferdinandus de Acùña.
Ferdinandus de Camargo.
Ferdinandus Matùte de Azevèdo.
Ferdinandns Ortìz de Valdes.
Ferdinandus de Zàrate.
Francisca de los Rios.
Franciscus de S. Angelo.
Franciscus de Bivàr.
Franciscus del Castillo.
Franciscus del Castillo Velasco.
Franciscus de Cuèvas.
Franciscus Felix.
Franciscus de Lemos. t. 2. pag. 292.
Franciscus Lopez de Aguilàr.
Franciscus Lozàno.
Franciscus de Lugo.
Franciscus de Lugo & Avila.
Franciscus de Madrid.

MEDINA-CAMPENSES.

Ex V. Medina del campo.

EX MEDINA.

de Rio-ſeco.

NA-

NAXARENSES.

Ex V. Nàxera.

Didacus Ortuñez de Calahorra.
Franciscus de Ariz.
Ioannes Alphonsus de Butrón.
Ioannes de Salazàr.
Ludovicus de Ariz.
Stephanus Emmanuel de Villègas.

OCANIENSES.

Ex opp. Ocaña.

Alphonsus de Montòia.
Bernardus de Lizàna.
Christophorus de Castro.
Cyprianus Suarez.
Didacus de Guzmàn.
Gabriel de Cepeda t. 2. p. 325.
Gabriel Lòpez.
Gundisalvus de Ocaña.
Ioannes Sarmiento. t. 2. p. 330.
Laurentius de Guzmàn & Zuñiga.
Laurentius de Zamòra.
Lucas Loarte. t. 2. p. 332.
Martinus de Peràza.
Melchior de Castro de la Hermòsa.
Petrus Diaz de Ribadaneirà Nogueròl.
Raphaël Sarmiento.

OVETENSES.

Ex V. Oviedo & *generaliter* ASTURES, Asturianos.

Didacus de Valdès.
Gaspar de Avilès.
Ioannes de Hevia Bolaños.
Ludovicus Alphonsus de Carvalho. *Ex opp.* Cangas.
Thomas de Sierra.

PALENTINI.

Ex V. Palencia.

Alphonsus Fernandez de Madrid.
Antonius de S. Romano.
Balthasar del Rio.
Didacus Fernandez.
Franciscus de Castilla.
Franciscus de Madrid.
Franciscus de Sandovàl.
Franciscus Zumèl.
Ioannes de Castilla.
Ludovicus Lopez.
Ludovicus de Tovàr.
Michaël de S. Roman.
Petrus Merino.

PINCIANI.

Ex V. Valladolid.

Alphonsus de Chinchilla.
Alphonsus Galdo.
Alphonsus Lòpez.
Alphonsus Maldonàdo.
Alphonsus Rodriguez.
Antonius de Castañeda. t. 2. p. 317.
Antonius Daza.
Antonius de Escobàr.
Antonius de Escobàr & Mendoza.
Antonius Gonzalez de Rosende. t. 2. p. 317.
Antonius à Matre Dei t. 2. p. 318.
Antonius Ponce de Santa Crùz.
Antonius Sanchez de Huerta.
Augustinus Antolinez.
Balthasar Navarrète.
Bernardinus Daza.
Bernardinus Daza.
Christophorus de Avendaño.
Christophorus de Benavente & Benavìdes.
Christophorus Suarez de Figueròa.
Cosmus Daza de la Cueva.
Didacus Garzia de Trasmièra.
Didacus à Iesu *seu* Salablanca.
Didacus de S. Iosepho.
Didacus de Tovàr & Valderràma.
Dionysius Daza Chacòn.
Dominicus Bañez.
Emmanuël de Figuera. t. 2. p. 322.
Ferdinandus de la Bastida.
Ferdinandus Bezerra.
Ferdinandus de Mendoza.
Ferdinandus Nuñez de Guzmàn.
Ferdinandus Vasquez Menchàca.
Franciscus de Balboa & Paz.
Franciscus Ortiz.
Franciscus Ruiz.
Franciscus de Vega.
Ftanciscus Zumèl
Fulgentius de Oviedo.
Gabriel Alvarez de Velasco.
Gabriel del Corràl.
Gabriel de Henào.
Gaspar Ruiz.
Gregorius Ruiz.
Hieronymus de Corduba.
Hieronymus Gracian à Matre Dei.
Hieronymus de Lòmas Cantoràl.
Hieronymus de Torres.
Ioanna Baptista. t. 2. p. 327.
Ioannes Antonius Crema. t. 2. p. 305.
Ioannes Arce & Otàlora.
Ioannes Martinez de Prado.
Ioannes de Matienzo.
Ioannes de la Puente.
Iustinus Antolinez.
Ludovicus Mercatus.
Ludovicus de Miranda.
Ludovicus de la Puente.

Mi-

SALMANTINI.

Ex V. Salamanca.

SEGOVIENSES.

Ex V. Segovia.

SEGVNTINI.

Ex V. Siguenza.

SORIENSES seu NVMANTINI.

Ex V. Sòria.

TALAVERENSES.

Ex opp. Talavera de la Reina.

Alphonsus Sanchez de la Bellesta.
Alphonsus de Torres.
Antonius Gomez.
Antonius de Padilla Menéses.
Bartholomæus Frias de Albornòz.
Benedictus Alvarez.
Dominicus de Mendoza.
Ferdinandus Gomez Arias.
Ferdinandus de Talavèra.
Franciscus Felix de Canales.
Franciscus Gomez.
Franciscus Verdùgo.
Gabriel Alphonsus de Herrera.
Gabriel de Talavèra.
Garsias Loàisa Giròn.
Ioannes de la Cruz.
Ioannes Mariàna.
Ioannes Parèja.
Petrus Navarro.

TAVRENSES.

Ex V. Toro.

Didacus Deza.
Gabriel de Monterroso & Alvaràdo.
Ludovicus de Vlloa.
Petrus Arias de Benavides.

TOLETANI.

Ex V. Toledo.

Aegidius Gonzalez Dàvila.
Alexius Vanègas de Busto.
Alphonsus Alvarez de Toledo.
Alphonsus de Andràda.
Alphonsus de Castro.
Alphonsus de la Fuente Moncalvàn.
Alphonsus Gomez.
Alphonsus de Narbòna.
Alphonsus Perez de Lara.
Alphonsus de Pisa.
Alphonsus de Prado.
Alphonsus de Roxas.
Alphonsus Salmeròn.
Alphonsus Tèllez de Menèses.
Alphonsus de Villadiègo.
Alphonsus de Villègas.
Alvarus Guttierrez de Torres.
Andreas Ceròn.
Antonius de Covarrùbias.
Balthasar Elisio de Medinilla.
Balthasar Gomez de Amèscua.
Balthasar de Sotomayòr.
Bartholomæus Diaz de Enzinas.
Bartholomæus Melgarèjo.
Bernardinus de Sandovàl.
Bernardus Venègas.
Blasius de Garày.
Blasius de la Serna.
Christophorus de Roxas.
Didacus Alvarez de Paz.
Didacus de Covarrùbias.
Didacus Hurtàdo de Mendoza.
Didacus de Ièpes.
Didacus Lopez de Ayàla.
Didacus Lopez de Toledo.
Didacus à Matre Dei.
Didacus de Narbona.
Didacus Navarro.
Didacus Pastràna & Sotomayòr.
Didacus de Salazàr.
Didacus Sanchez de Vargas.
Didacus Vasquez de Contrèras.
Didacus de la Vega.
Dionysius Vasquez.
Dionysius Vasquez.
Emmanuel de Nàxera.
Eugenius de Manzanàres.
Eugenius Martinez.
Eugenius de Narbona.
Eugenius de Robles.
Ferdinandus de Alcozèr.
Ferdinandus Diaz Paternianus.
Ferdinandus de Mena.
Ferdinandus Suarez del Castillo.
Franciscus de Cepèda.
Franciscus Farfàn.
Franciscus de Fuensalida.
Franciscus de Guzmàn.
Franciscus de Leòn.
Franciscus Lopez Teràn. t. 2. p. 292.
Franciscus Ortiz Lucio.
Franciscus Perez.
Franciscus de Pisa.
Franciscus Ràdes de Andràda.
Franciscus de Rojas.
Franciscus de Rojas
Franciscus de Sosa.
Franciscus de Vbeda.
Franciscus de Vergàra.
Franciscus de Villalpando.
Gabriel de Valdès & Sarasola.
Garzias Lasso de la Vega.
Gaspar Fernandez.
Gaspar de la Fuente.
Gaspar de Ribadenèira.
Gaspar de Villachoaga.
Gregorius Fernandez de Velasco.
Hieronymus Romàn de la Higuèra.
Hieronymus de la Rua.
Ioannes de Angùlo.
Ioannes Baptista de Loiòla.
Ioannes Baptista de Villalòbos.
Ioannes Ferdinandus.
Ioannes Fragosus.
Ioannes de la Fuente.
Ioannes Gonzalez de Mendoza.

Io-

ZAMORENSES,

Ex V. Zamora.

CASTELLANI,

Ex opp. seu locis diversis.

Alva-

Alvarus Gòmez de Castro. *Eulaliensis, sive ex opp.* Santa Olalla *Tolet. diœc.*
Alvarus de Piña & Roxas. *Cæsarrubiensis.*
Amarus Centèno. *Ex opp.* la Puebla de Senabria.
Ambrosius Gòmez. *Ex Montanis Burgensibus.*
Ambrosius Gòmez de Salazàr. *Ex opp.* Salazàr *Burg. diœc.* t. 2. p. 279.
Ambrosius de Peñalòsa. *Mondexarensis.*
Andreas de Azitòres. *Palentiolanus Palentinæ diœc.*
Andreas Del Castillo. *Ex* Brihuega *opp. diœc. Toletanæ.*
Andreas Gutierrez. *Ex opp.* Cerèzo *diœcesi. Burg.*
Andreas de Losa. *Ex opp.* Fuensàlida *Toletanæ diœc.*
Andreas de Olmos, *Ex opp. quodam Burgensis diœc.*
Andreas de Oviedo. *Ex opp.* Illescas *Toletanæ diœc.*
Andreas de Soto. *Ex opp.* Sahagùn.
Anna Maria de S. Iosepho. *Villacastinensis.*
Antonius de Aguilèra. *Ex opp.* Iunquèra.
Antonius Fernandez de Otèro. *Ex opp.* Mogro *Burgen. diœc.*
Antonius de Fuenmaiòr. *Agredensis diœc. Turiasonensis.*
Antonius Gallo. *Ex opp.* Sãtacrùz de la Zarza.
Antonius de Herrera. *Cuellarensis.*
Antonius Honcàla. *Ianguensis Calagurit. diœc.*
Antonius Hurtado de Mendoza. *Ex Montanis Burgensibus.*
Antonius de Ièpes. *Ex opp.* Ièpes *diœc. Tolet.*
Antonius de Molina. *Ex opp.* Villanova Infantum, *ordinis S. Iacobi.*
Antonius de la Parra. *Ex opp.* Villaroblèdo. t. 2. p. 318.
Antonius Perez. *Ex opp.* S. Dominici de Silos.
Antonius Perez. *Ex opp.* Puente la Reina.
Antonius de Quesàda. *Ex opp.* Ledesma *diœc. Salmanticensis.*
Antonius de Quevèdo & Hoios. *Ex opp.* Reynoso *diœc. Burgensis.*
Antonius de Torres. *Ex opp.* Gumièl *Burgen. diœc.*
Athanasius de Lobera. *Ex opp.* Herce *Calagur. diœc.* & t. 2. p. 283.
Athanasius de Otèiza. *Ex opp.* Cigàles *diœc. Vallisoletanæ.*
Augustinus Bravo. *Ex opp.* Villafranca.
Augustinus de S. Ildephonso. *Ex opp.* Tobòso *Ordinis S. Iacobi.*
Balthasar Alvarez. *Ex opp.* Corvèra *Calagurrit. diœc.*
Balthasar Collazos. *Ex opp.* Parèdes de Nava.
Balthasar Pacheco. *Ex opp.* Ledesma *Salmanticen. diœc.*

Bartholomæus Lopez de Encisso. *Ex opp.* Tendilla.
Bartholomæus Bravo. *Ex opp.* Martin-Muñoz *Abulens. diœc.*
Bartholomæus Santos de Rizòba. *Ex opp.* Sant-Ervàs de la vega de Saldaña.
Bartholomæus de Torres. *Ex opp.* Rebillabalaguèr *diœc. Burgensis.*
Bernardinus de Arèvalo. *Arevalensis.*
Bernardinus de Villègas. *Oropesanus Abulens. diœc.*
Bernardus de Balbuèna. *Ex opp.* Valdepeñas.
Bernardus de Nieva. *Ex opp.* Nieva *diœc. Segoviensis.*
Bernardus de Parèdes. *Ex opp.* Villatòvas, *diœc. Toletanæ.*
Bernardus de Vargas. *Ex opp.* Simancas *diœc. Vallisoletanæ.*
Bernardus de Salazàr. *Cæsarrubiensis diœc. Toletanæ.*
Blasius Flores Diaz de Mena. *Carrionensis.*
Blasius Ortiz. *Ex opp.* Villaroblèdo *Tolet. diœc.*
Christophorus de la Càmara. *Ex opp.* Arcinièga *Burgensis diœc.*
Christophorus de Cruce. *Consaburanus, sive ex opp.* Consuegra *Ord. S. Ioan. Hierosolymitani.*
Christophorus de Fonsèca. *Ex opp.* Maquèda *Toletanæ diœc.*
Christophorus de Fonsèca. *Eulaliensis, Toletanæ diœc.*
Christophorus Gonzalez Tornèo. *Ex opp.* Tordesillas *Vallisoletanæ diœc.*
Christophorus de Madrìd. *Ex opp.* Daimièl *Toletan. diœc.*
Christophorus Ruiz de Pedròsa. *Ex opp.* La Calzada del campo *Tolet. diœc.*
Christophorus Ximènez. *Ex opp.* Prexàmo. *Salmant. diœc.*
Constantinus de la Fuente. *Ex opp.* San Clemente. *Conchensis diœc.*
Didacus Alarcòn. *Ex opp.* Albacète *diœc. Carthaginensis.*
Didacus Daza. *Ex opp.* Colmenàr *Tolet. diœc.*
Didacus Gutierrez de Salinas. *Ex opp.* Brihuèga *Tolet. diœc.*
Didacus de Ièpes. *Ex opp.* Ièpes *Tolet. diœc.*
Didacus Lainez. *Almazanensis.*
Didacus de Ledesma. *Cuellarensis.*
Didacus Merino. *Hurunnuelensis.*
Didacus de Moràles. *Ex opp.* Consuegra: & t. 2. p. 288.
Didacus Neila. *Ex opp.* La Fuente del Fresno: & t. 2. p. 289.
Didacus Nisseno. *Ex opp.* Alcazarèn *diœc. Vallisoletanæ.*
Didacus Nuño Cabezùdo. *Villalonensis.*
Didacus Pantòja. *Valdemorensis.*
Didacus Perez Mexia. *Mondexarensis.*
Didacus Plaza. *Ex opp.* Escamilla.

Ioan-

Ioannes de la Cerda. *Ex opp.* Tendilla. *Tolet. diæc.*
Ioannes Civico. *Cantapretensis.*
Ioannes de Espinòsa. *Ex opp.* Belforado *Rioxa prov.*
Ioannes Ludovicus Xeldre. *Almagrensis.*
Ioannes Garzia. *Ex opp.* Bezerril de campos.
Ioannes Gonzalez de Critàna. *Ex opp.* Villarubia *diæc. Toletanæ.*
Ioannes Gonzalez de Losàda. *Ex opp.* la Puebla de Sanabria.
Ioannes Gonzalez de la Puente. *Ex opp.* Torrezilla de los Camèros.
Ioannes de S. Guilielmo. *Ex opp.* Pliègo *Conchen. diæc.*
Ioannes Gutierrez de Estremèra. *Ex opp.* Estremèra *Toletanæ diæc.*
Ioannes Isquierdo de Piña. *Ex opp.* Buendia. & t. 2. p. 305.
Ioannes Lopez de Palacios-rubios. *Ex opp. quodam Salmantinæ diœcesis.*
Ioannes Malo de Briònes. *Ex opp.* Val-de-olivas *Conchen. diæc.* & t. 2. p. 306.
Ioannes de Montalvo. *Ex opp.* Leza *prope Lucronium.*
Ioannes de Montemaiòr. *Ex opp.* Cenizèros-*Calaguritanæ diæc.*
Ioannes Orche. *Ex opp.* Orche *Alcarriæ.*
Ioannes Osorio. *Ex opp.* Villasandino *Burgen. diæc.*
Ioannes Paez de Castro. *Ex opp.* Quero. to. 2. pag. 328.
Ioannes Parèja. *Ex opp.* Casarrubios *Toletanæ diæc.*
Ioannes de la Peña. *Ex opp.* Hita *Toletan. diæc.*
Ioannes Plaza. *Ex opp.* Medina-celi *Tolet. diæc.*
Ioannes de Quiñònes de Benavente. *Ex opp.* Chinchòn *Toletanæ diæc.*
Ioannes Ramirèz. *Ex opp.* Morillo *Rioxa provinciæ.*
Ioannes Rodriguez de Sobarzo. *Ex opp.* Esquivias *Tolet. diæc.*
Ioannes de Roxas. *Ex opp.* la Rota de S. Clemente.
Ioannes Rudolfius à Corduba. *Arevalensis.*
Ioannes Ruiz de Angùlo. *Ex opp.* Martin-Muñòz.
Ioannes Ruiz de Laguna. *Ex opp.* Chinchòn *Tolet. diæc.*
Ioannes de Salas. *Ex opp.* Gumièl *Oxomensis diæc.*
Ioannes Sedeño. *Arevalensis.*
Ioannes de Villaseñòr. *Ex opp.* El Corràl de Almaguèr: & t. 2. p. 307.
Iosephus Fernandez de Rètes. *Ontiverensis.*
Iosephus Gonzalez Flores. *Ex opp.* Flores-Davila *Abulen diæc.* & t. 2. p. 307.
Iosephus Vela. *Ex opp.* Becerril *Palent. diæc.*
Iulianus del Castillo. *Ex opp.* Muño-y-arroyo.

Laurentius Balbus. *Ex opp.* Lilio. t. 2. p. 331.
Laurentius Calvète. *Ex* Orche *opp. Alcarriæ.*
Laurentius Polo. *Ex opp.* Lantadilla *Abulensis diæc.* & t. 2. p. 308.
Ludovicus Alvarez de Toledo. *Ex opp.* Valdèras *Legionen. diæc.*
Ludovicus de Avila. *Ex opp.* Castillo de Garzi-Muñòz.
Ludovicus de Guzmàn. *Ex opp.* Osorno *Palentinæ diæc.*
Ludovicus de Montesinos. *Ex opp.* Mascaràque *diæc. Toletanæ.*
Ludovicus Pàramo. *Ex opp.* Boròx *diæc. Toletanæ.*
Ludovicus Perez. *Ex opp.* Castillo *Castellæ veteris.*
Ludovicus Tribaldo de Toledo. *Tevarensis.*
Lupus de Salinas. *Escalonensis.*
Mancius de Corpore Christi. *Ex opp. prope* Villanueva de S. Mancio *Palent. diæc.*
Marcus Salmeròn. *Ex opp.* Buendia *Conchen. diæc.*
Maria Anna de S. Iosepho. *Ex opp.* Alba *Salmant. diæc.* t. 2. p. 333.
Martinus Garzia. *Requenensis.*
Martinus Laso de Oropèsa. *Oropesanus.*
Martinus de Ledesma. *Ex opp.* Ledesma *Salmant. diæc.*
Martinus Martinez. *Ex opp.* Cantalapiedra *Salmant. diæc.* t. 2. p. 332.
Martinus Perez de Aiàla. *Ex opp.* Hieste. *Carthagin. diæc.*
Martinus de Reina. *Ex opp.* Aranda de Duero.
Martinus Stephanus. *Ex opp.* Cenizèros.
Matthæus de Moia. *Ex opp.* El Moral *Toletanæ diæc.*
Matthæus à Nativitate. *Ex opp.* Hita *Tolet. diæc.*
Melchior Cano. *Ex opp.* Tarancòn *Castellæ novæ.*
Melchior de la Cerda. *Cifontanus diæc. Seguntinæ.*
Melchior de Huèlamo. *Ex opp.* Tarancòn.
Melchior de Santacrùz. *Ex opp.* Dueñas.
Melchior de Villanueva. *Ex opp.* Malagòn *diæc. Toletanæ.*
Michaël Caxa de Leruèla. *Ex opp.* Palomèra *diæc. Conchensis.*
Michaël de Cifuentès. *Ex opp.* Gijòn *Asturum.*
Michaël de Erce Ximènez. *Ex opp.* Prexàmo *Calagurrit. diæc.*
Michaël Fernandez. *Ex opp.* Mora *diæc. Toletanæ.*
Michaël de Fuenllana. *Ex opp.* Navalcamero *Toletanæ diæc.*
Michaël de la Fuente. *Ex opp.* Valde-lagùna *Tolet. diæc.*
Michaël de la Fuente. *Ex eodem opp.* tom. 2. pag. 333.
Michaël Martinez de Leiva. *Ex urbe* S. Domini-

CATALANI.

BARCINONENSES.

DERTVSENSES.

GERVNDENSES.

ILERDENSES.

Chri-

Christophorus Gàlvez.
Franciscus Ioannes Ferrèr.
Franciscus Moli.
Hieronymus Tax.
Iosephus Serràno.
Michaël de Cortiàda.

PERPINIANENSES.

Andreas Bosch.
Angelus del Pas.
Antonius Ros.
Cosmas Damianus Hortulanus.
Iosephus Elias Estrugos. t. 2. p. 331.
Reginaldus Poc.

SOLSONENSES.

sive Ausetani.

Antonius Iolis.

TARRACONENSES.

Fabricius Pons de Castelvi.
Gabriel Garzia.
Hieronymus Giràva.
Ludovicus Pons de Icàrt.
Petrus Rocha.

VICENSES.

Francìscus Micòn.

VRGELLENSES.

Antonius Fons.
Antonius Marquès.

EX ALIIS CATALONIÆ locis.

Antonius Cordèses. *Ex opp.* Olòt *Gerunden. diœc.*
Antonius Olivàn. *Ex opp.* Porta *Ceretania.*
Antonius Vincentius Domenec. *Ex opp.* S. Gabrielis de Griòns.
Franciscus Comte. *Ex opp.* Illa.
Franciscus Saturris. *Balaguerensis.*
Franciscus de Solsòna. *Angularìensis.*
Hieronymus Lauretus. *Cervariensis.*
Hieronymus Merola. *Balaguerensis.*
Honoratus del Rio. *Ex opp.* S. Hippolyti *Elnensis diœc.*
Ioannes Bonet. *Ex opp.* Olòt *Gerund. diœc.* t. 2. p. 327.
Ioannes Ferrèr. *Ex opp.* Tremp *Vrgellen. diœc.*
Ioannes Paulus Fons. *Ex opp.* Priera *Barcinonensis diœc.*
Ioannes Petrus Fontanella. *Ex opp.* Olòt.
Ioannes Teres *Ex opp.* Verdù.
Ioannes Thomas de Rocaberti. *Ex opp.* Peralada. t. 2. p. 330.
Ludovicus Peguèra. *Minorissensis.*
Matthæus Loret. *Cervariensis.*
Michaël Augustinus. *Ex opp.* Banyoles *Gerunden. diœc.*
Michaël Pedrol. *Ex opp.* Valls *diœc. Tarraconen.*
Paulus Duràn. *Ex opp.* Esparraguèra *Barcinon. diœc.*
Petrus Aegidius. *Ex opp.* Reus *Tarraconensis diœc.*
Petrus Camañes. *Villafranchensis Dertusanæ diœc.*

EX INCERTIS CATALONIÆ locis.

Acatius Antonius de Ripòll.
Alexius de Boxadòs & Lull.
Antonius Ioannes Garzia de Caràlps.
Benedictus Montèr.
Bernardus de Granollàchs.
Bernardus Pujòl.
Didacus de Rocaberti. t. 2. p. 320.
Franciscus Domenec Granollàchs.
Franciscus Forma.
Franciscus Gilabèrt.
Franciscus Marti & Viladamòr.
Franciscus Solèr.
Franciscus Tarràfa.
Gaspar Salas.
Guillenus Ramòn de Moncada.
Hieronymus de Costiòl.
Iaimus Bartholomæus.
Iaimus Rebullosa.
Iaimus Roig.
Ioannes Franciscus Rossèl.
Ioannes Gallègo.
Ioannes Gèrmes.
Ioannes Pèdrolo.
Iosephus Feliù & Cerèzo.
Iosephus Ramòn.
Ludovicus Baldo.
Ludovicus Ioannes Villeta.
Matthæus Flecha.
Michaël Carmèlo.
Michaël Giginta.
Michaël Llot de Ribèra.
Michaël Pujàdes.
Michaël de Zarrovira.
Paulus Cerdàn.
Petrus Albertus.
Petrus de Magaròla.
Petrus Martyr Moxèt.
Petrus Michaël Carbonèll.
Petrus Terrasse. t. 2. p. 335.
Petrus Valerus.

Phi-

EXTREMADVRANI.

ALCANTARENSES seu NORBA-CÆSARIANI.

Ex opp. Alcantara.

CAZERENSES seu CASTRA-CÆCILIENSES.

Ex opp. Càzeres.

ELLERENENSES,

Ex V. Llerena.

EMERITENSES

Ex V. Merida.

METELLINENSES

Ex opp. Medellìn.

PAX-AVGVSTANI sive PACENSES.

Ex V. Badajòz.

PLACENTINI.

Ex V. Plasencia.

TRVXILIENSES.

Ex V. Truxillo.

Fran-

Francifcus Carrafco del Saz.
Francifcus Diaz de Vargas.
Gafpar de Melo.
Ioannes Pizarro de Aragòn.
Ioannes Solano de Figueròa Altamiràno.
Philippus de Menèfes.

XEREZIENSES.

Ex V. Xerez de los Cavalleros.

Melchior Zambrano.

ZAFRENSES.

Ex opp. Zafra.

Alphonfus Ramirez de Prado.
Chriftophorus de Mefa.
Didacus Lopez.
Ioannes Coles. *vide* Alphonfus de Carmona t. 2. p. 315.
Laurentius Ramirez de Prado.
Melchior de Valencia.
Petrus Ramirez.
Rodericus Lòpez de Segura.

EX ALIIS EXTREMADVRÆ locis.

Alphonfus de Efcobàr & Loàyfa. *Ex opp.* La Guereña.
Alphonfus Perez. *Ex opp.* Don-Benito.
Antonius Ximenez. *Ex opp.* La Guereña.
Bartholomæus de Torres Naharro. *Ex opp.* Torre *Pacenfis diœc.*
Benedictus Arias Montanus. *Ex opp.* Frexenàl.
Bernardus Italiano. *Ex opp.* Garrovillas de Alconètar.
Didacus Lopez. *Ex* Valentia de Alcàntara.
Dominicus Marcus Duràn. *Ex opp.* Alconètar.
Francifcus Adame de Montemaiòr. *Ex opp.* Villanueva de la Serèna.
Francifcus de Arce. *Ex opp.* Frexenàl.
Francifcus Gòmez. *Ex eodem opp.*
Fracifcus de la Peña. *Ex* eodem.
Francifcus Sanchez. *Ex opp.* Las Brozas.
Gregorius Lopez. *Guadalupenfis*.
Hieronymus de Guadalupe. *Guadalupenfis*.
Ioannes Beltran de Guevara. *Ex opp.* Medina de las Torres *Pacen. diœc.*
Ioannes Chumacero Carrillo. *Ex* Valentia de Alcàntara.
Ioannes Maldonado. *Ex opp.* La Fuente del Maeftre.
Ioannes Sorapàn de Rieros. *Ex opp.* Logrosàn *Placentinæ diœc.*
Ioannes Tamaio de Salazàr. *Ex opp.* Zalamèa de la Serèna.
Martinus de Anàia Maldonado. *Ex opp.* Rèina.
Martinus del Barco Centenèra. *Ex opp.* Logrosàn *Placent. diœc.*
Petrus de Amoràga. *Ex opp.* El Concejo de Altobuèy.
Petrus Cabezudo. *Ex opp.* Azuàga *Ord. S. Iacobi*.
Petrus de Ferià. *Ex opp.* Fèria.
Petrus Gomez Duràn. *Ex opp.* Azuàga *ordinis S. Iacobi*.
Petrus Gonzalez Gallardo. *Ex opp.* Frexenàl *Pacen. diœc.*
Petrus Matthæus Fernandez. *Bexarenfis*.
Thomas de Truxillo. *Ex opp.* Zurita *Placent. diœc.*
Vafcus Diaz Tanco. *Ex opp.* Frexenàl.

EX INCERTIS LOCIS EXTREMADVRÆ.

Alphonfus de Molina Cano.
Benedictus Sanchez Galindo.
Bernardus de Caravajàl.
Petrus Machàdo.
Raphaël de la Torre.

GALLAECI.

AVRIENSES

Ex V. Orenfe.

Antonius de Azevèdo.
Ferdinandus de Ojèa.

COMPOSTELLANI

Ex V. Santiago de Galicia.

Ioannes Martinez de Bahamonde.
Ifidorus de Valcàzar.

CORVNIENSES.

Ex V. La Coruña.

Francifcus Salgado de Somòza.
Francifcus de Trillo & Figuerða.
Ioannes Melo de Sande.

MINDONIENSES.

Ex V. Mondoñedo.

Antonius Rubinus de Monte.

TV-

TVDENSES

Ex V. Tuy.

EX ALIIS GALLÆCIÆ locis.

EX INCERTIS GALLÆCIÆ locis.

LVSITANI.

BRACARENSES

Ex V. Braga.

CONIMBRICENSES

Ex V. Coimbra.

EBORENSES

Ex V. Evora.

HELVENSES

Ex V. Helvas.

GVARDIENSES ſive IGÆDITANI

Ex V. la Guardia.

LE-

LERENENSES sive LEIRIENSES.

Ex V. Leiria.

Franciscus Rodriguez Lobo.
Franciscus Rolim de Moura.
Gaspar Casàl.

LAMECENSES.

Ex V. Lamègo.

Gabriel de Fonseca.
Georgius Cardosus.
Emmanuel Fernandez. t. 2. p. 322.
Hieronymus Cardosus.

PACENSES. sive BEIENSES.

Ex V. Beja.

Antonius de Govéa.
Benedictus Aegidius.
Emmanuël Cardoso.
Ludovicus Fròes.
Martialis Goveanus.

PORTALEGRENSES.

Ex V. Portalegre.

Antonius Vèlez.
Emmanuël Valle de Mòura.
Ioannes Cardoso.

PORTVENSES.

Ex V. Porto.

Antonius à Purificatione.
Emmanuël da Speranza.
Henricus Garzes.
Henricus Henriquez.
Hieronymus de Mendoza.
Ioannes de Bàrros.
Ludovicus de Angelis.
Melchior de Baleago.
Petrus Calvo.
Sebastianus Toscano.
Thomas Vallasco.

SANTARENENSES seu SCALABITANI.

Ex opp. Santàren.

Emmanuel Pimenta.
Gundisalvus Vaz Coutiño.
Isidorus da Luz.

SETVBALENSES seu CETOBRICENSES.

Ex opp. Setubal.

Gaspar de Cruce.
Georgius Cabèdo.
Ioannes Sardinha Mimòso.

SILVENSES.

Ex V. Silves.

Baptista Fragoso.

VISENSES.

Ex V. Visèo.

Emmanuël de Almèida. t. 2. p. 321.
Gaspar Barrèiros.

VLISSIPONENSES.

Ex V. Lisboa.

Alexius de Iesu & Meneses.
Alvarus Ferreira de Vera.
Alvarus Thomas.
Ambrosius Nuñez.
Andreas Pinto Ramirez.
Antonius Carvalho.
Antonius de Cruce.
Antonius Ferrèira.
Antonius de Fonsèca.
Antonius de Fonsèca.
Antonius Ludovicus.
Antonius à Nativitate.
Antonius de Nàxara.
Antonius de Sosa.
Antonius de Vasconsèllos.
Balthasar Pàez.
Balthasar Tèllez.
Bartholomæus de Martyribus.
Basilius de Faria.

EX ALIIS LVSITANIÆ locis.

Gas-

EX INCERTIS LVSITANIÆ locis.

Fran-

Mar-

LUSITANI EX INDIA Asiatica.

LVSITANI EX COLONIIS AFRICANIS, BRASILIA Et Insulis.

Chistophorus de Acosta. *Africanus*.
Emmanuël Alvarez. *Ex Insula* Madera.
Emmanuël Constantinus. *Funchalensis ex* Madera *Insula*.
Gregorius Baptista. *Funchalensis*.
Ioannes de Andrada. *Septensis*.
Ioannes Pinto Victoria. *Ex Insula* Madera.
Sebastianus Morales. *Funchalensis*.

MVRCIANI.

EX VRBE PRINCIPE MVRCIA.

Alphonsus Cano de Vrrèta.
Didacus Faxardo.
Didacus de Saävèdra Faxardo.
Franciscus de Cascàles.
Genesius de Rocamòra & Torràno.
Ioannes Alphonsus de Belvèr.
Leander de Murcia.
Lucas Fernandez de Aiàla.
Salvator Hyacinthus Polo de Medina.
Salvator de Leòn.

EX ALIIS MVRCIÆ REGNI locis.

Alphonsus de Requèna. *Libisosanus*, Lezuza.
Alphonsus Sanchez. *Ex opp.* Moratalla.
Antonius de Agràz. *Albacetanus*.
Iacobus Salvator Solanius. *Ex Solana opp. fortè*.
Ioannes Azòr. *Ilorcitanus*, Lorca.
Ioannes de S. Francisco. *Ex opp.* Veas.
Ioannes de Robles Corvalàn. *Caravacensis*.
Ludovicus Ferrèr. *Caravacensis*.

NAVARRI.

Alphonsus Lopez Corella. *Fortè ex* Corella.
Antonius de Eslàva. *Ex Civitate* Sanguessa.
Antonius de Feloàga & Ozcòidi. *Pampilonensis*.
Bartholomæus de Carranza & Miranda. *Mirandensis*; & t. 2. p. 284.
Christophorus de la Vega. *Tafallensis*.
Didacus del Castillo. *Tudelensis*.
Didacus Stella.
Eleonora de la Misericordia.
Enecus de Lodòsa.
Ferdinandus Lopez de Mendicorròs.
Franciscus Lucio de Espinosa. *Pampilonensis*.
Franciscus Vincentius de Tornamira. *Tudelensis*.
S. Franciscus Xaverius.
Garsias de Gòngora & Torreblanca.
Hieronymus de Arbolanche. *Tudelensis*.
Hieronymus de Oròz. *Ex opp.* Borgueto *Pampil. diœc.*
Hieronymus Xaverius. t. 2. p. 326.
Hyacinthus Saràsa Ximènez. *Pampilonensis*.
Ignatius de Anduesa.
Ioannes de Amiàx.
Ioannes Anastasius de Aràna. *Pampilonensis*.
Ioannes de Andosilla Larramèndi.
Ioannes de Echàlaz. *Ex opp.* Muruzàval.
Ioannes Martinez de Olàno. *Ex* Stella *urbe*.
Ioannes Martinez de Ripalda. *Pampilonensis*.
Ioannes de Nabasquès. *Sanguesanus*.
Ioannes de Redin. *Pampilonensis*.
Iulianus de Medrano.
Leander de Sanctissimo Sacramento. *Villafranchensis*.
Lupus Guillarte.
Martinus de Aspilcueta. *Ex opp.* Varosòayn. *Pampilon. diœc.*
Martinus de Esparza & Artièda. *Ex opp.* Ezavoz *Pampil. diœc.*
Martinus de Rada.
Melchior Treviño.
Michaël Grez.
Michaël Iterus. *Pampilonensis*.
Michaël Oroncuspe. *Olitensis*.
Michaël de Vzurrum. *Pampilonensis*.
Petrus Benedit de Rada. *Ex opp.* Cascante *Pampil. diœc.*
Petrus de Goñi. *Pampilonensis*.
Petrus de Irurosqui.
Petrus Chalon de Chaide. *Ex opp.* Cascante.
Petrus de Ochogavia. *Ex opp.* Falces.
Remigius de Goñi.
Sancius Carranza de Mirandà.
Sancius de Elzo.
Stephanus Daòiz. *Pampilonensis*.
Stephanus Lopez de Reta.
Thomas de Iturèn.
Thomas de Menzàbal. *Ex opp.* Briñas.
Valentinus de Hèrice. *Pampilonensis*.
Vincentius Bernedo. *Ex opp.* Puente la Rèyna.

VA-

VALENTINI.

EX VALENTIA REGNI METROPOLI, seu EX INCERTIS LOCIS.

Cum enim ferè semper cum Valentini solo nomine laudentur Scriptores, ambiguũ est ab urbéne an à regno dicantur. Notabimus autem eos, qui certò nobis ex Valentia urbe principe sunt.

Iose-

Iosephus Ferrèr.
Iosephus del Olmo.
Iosephus Rocafüll.
Iosephus Stephanus. *Ex urbe* Valencia.

EX ALIIS VALENTIÆ REGNI VRBIBVS

ALICANTENSES, *Ex* V. Alicante.

Iaimus Segarra.
Ioannes Tremiño.
Petrus Ioannes Berenguèr.
Sebastianus Garzia.

DIANIENSES.

Ex V. Denia.

Marcus Antonius Palàu.

GANDIENSES.

Ex V. Gandia.

Bernardus Perez Chinchòn.
Sebastianus Salelles.

ORIOLANI.

Ex V. Orihuela.

Anastasius Vives de Rocamora. t. 2. p. 316.
Cosmas Damianus Cavallus.
Ferdinandus de Loàzes.
Franciscus Martinez.
Gaspar Garzìa.
Gaspar Mancebòn.
Ludovicus Gòmez:
Lupus de Espèjo.

SEGOBRICENSES

Ex V. Segorbe.

Antonius Ximèn.
Antonius Lupiàn Zapata.
Hieronymus de Segorbe.
Ioannes Nicolaus Creusnàdes.

SETABITANI.

Ex V. Xativa.

Franciscus Franco.
Franciscus Gutièrrez.
Hieronymus Tamarit.
Hieronymus Sans.
Ioannes Mingues.
Petrus Nieto.
Petrus Paulus Perèda.
Thomas Cerdàn de Tallàda.
Thomas Maior.
Thomas de Maluènda.
Thomas Rey.

EX ALIIS REGNI locis.

Alphonsus Pastòr. *Ex opp.* Aiòra. t. 2. p. 316.
Andreas Semperius. *Ex opp.* Alcòi.
Barnabas Solèr. *Ex opp.* Morella.
Blasius Verdù. *Ex opp.* Cati.
Christophorus Moreno. *Ex opp.* Moxente.
Didacus Mas. *Ex opp* Villareàl.
Franciscus Diàgo. *Ex opp.* Bibèl.
Franciscus Ioannes Masius. *Villaregalensis*.
Franciscus Ioverius. *Castellonensis*.
Franciscus Loscos. *Ex opp.* Xèrica.
Hieronymus Campàn. *Ex opp.* Ontiñent.
Iaimus Blèda. *Ex opp-* Algemesì.
Iaimus Pràdes. *Ex opp.* Iana *ordinis Montesiæ*.
Ioannes Aegidius Trullènch. *Villa-Regalensis*.
Ioannes Baptista Monllòr. *Ex opp.* Bocairènt.
Ioannes Baptista Navarrus. *Castellonensis*.
Ioannes Micòn. *Ex opp.* Palomàr *Vallis* de Albaida.
Ioannes Navarro. *Alcodianus*, Alcòi.
Ioannes Sanz. *Ex* Ontiñent. *opp.*
Marcus Serra. *Alcodianus*.
Martinus de Viciàna. *Ex* Burriana *opp.*
Melchior de Arazil. *Ex opp.* Xixòna.
Michaël Angelus. *Almenarensis*.
Michaël Ferrèr. *Almenarensis*.
Michaël Ioannes Paschalis. *Ex opp.* Castellòn.
Michaël Ioannes Bimbodi. *Ex opp.* Ontiñènt.
Michaël Saura. *Vmarocensis*.
Petrus Iacobus Stève. *Ex opp.* Morella.
Petrus Ioannes Perpinianus. *Ex opp.* Elche.
Petrus Nicolaus Fattòr. *Ex opp.* Albàida.
Silverius Bernardi. *Ex opp.* Morella *Dertusensis diœc.*

INDEX TERTIVS ORDINVM ECCLESIASTICORVM

Sæcularium siue non Regularium, ad quos pertinent Scriptores.

DIGNITATES, CANONICI,

Portionarij Cathedralium & Collegiatarum præcipuarum Ecclesiarum.

CALATAIVDENSIS Colleg.

CAVRIENSIS Ep.

CÆSARAVGVSTANÆ Archiepiscopalis.

CÆSARAVGVSTANÆ S. MARIÆ DEL PILAR. in specie

CIVITATENSIS Ep.

COMPLVTENSIS Colleg.

COMPOSTELLANÆ Arch.

CONCHENSIS Ep.

CONIMBRICENSIS Ep.

CORDVBENSIS Ep.

DAROCENSIS Colleg.

DERTVSANÆ Ep.

EBORENSIS Arch.

Ba-

Basilius de Faria.
Didacus de Brito.
Didacus Mendez Vasconcèlos.
Emmanuel Seuerim de Faria.
Gaspar Barrèiros.
Gundisalvus Mendez de Vasconcèlos.
Hieronymus Osorius.
Hieronymus Osorius.
Petrus Margallo.
Sebastianus da Costa d' Andràda.

ELNENSIS Ep.

Antonius Ioannes Garzia de Caralps.
Bernardus Pujòl.
Michaël Giginta.

GADITANÆ Ep.

Ioannes Bapt. Suàrez de Salazàr.

GIENENSIS Ep.

Alphonsus Ramirez de Prado.
Didacus Perez de Valdivia. t. 2. pag. 285.
Ioannes de Salazàr.
Michaël Sanchez de Ortèga.
Petrus de Losàda.

GRANATENSIS Arch.

Augustinus Texàda.
Didacus Ramirez de Fuenlèal.
Franciscus Bermùdez de Pedràza.
Franciscus Lopez Tamarid.
Gundisalvus Sànchez Luzèro.
Ioannes Perez de Moia.
Ioannes Vasquez del Màrmol.
Ioannes Villen de Biedma.
Michaël Perez.
Petrus Guerra de Lorca.

GRANATENSIS

Sacri montis. Colleg.

Franciscus de Barahòna & Miranda.
Martinus Vàsquez Siruèla.

HISPALENSIS Arch.

Alphonsus de la Serna.
Balthasar del Rio.
Constantinus de la Fuente.
Didacus de Mùros.
Didacus Ramirez de Fuenlèal.
Emmanuel Sarmiento de Mendoza.
Ferdinandus Vasquez Menchàca.
Franciscus Melgàr.
Franciscus Pachèco.
Franciscus de Riòja.
Gundisalvus Docampo.
Gundisalvus Marin Ponce de Leòn.
Ioannes Duràn de Torres.
Ioannes de Fonseca & Figueroa.
Ioannes Garzia de Bahamonde.
Lucas de Soria.
Ludovicus de San Llorente.
Martinus Vasquez Siruèla.
Nicolaus Antonius.
Petrus Chacòn.
Petrus Nuñez Delgàdo.
Petrus Vèlez de Guevàra.
Rodericus Fernandez de Santaella.

IACCENSIS Ep.

Vincentius Blascus de Lanùza.

ILERDENSIS Ep.

Raphaël de Miralles.

LAMECENSIS Ep.

Emmanuël Fernandez.

LEGIONENSIS Ep.

Antonius Fernandez Alvarez de Miranda.
Antonius de Obregòn & Cerezèda.
Clemens Sanchez de Verbegàl.
Gaspar Lozàno.
Gundisalvus Perez de Ledesma.
Ioannes de la Encina.
Ludovicus de Pàramo.
Michaël Erce Ximènez.
Michaël de Palàcios.
Petrus de Ochogavìa.

LVCENIS Ep.

Petrus Iunco.

LVCRONIENSIS Colleg.

Hieronymus de Ormachèa.

MAIORICENSIS Ep.

Antonius Bellvèr.
Arnaldus Albertinus.
Ioannes Seguì.
Ludovicus de Villalonga.

MALACITANÆ Ep.

Alphonsus de Torres.
Franciscus de Faria.
Franciscus de Padilla.
Ioannes de Valencia.
Ioannes Villèn de Biedma.
Laurentius de Padilla.
Petrus Zumèl.

MIN-

TO-

TOLETANÆ Arch.

Alphonsus Ortiz.
Antonius Calderòn.
Antonius de Covarrubias.
Bartholomæus de Quevèdo.
Bernardinus de Sandovàl.
Blasius de Garày.
Blasius Ortiz.
Christophorus de la Càmara.
Christophorus Ruiz de Pedròsa.
Didacus de Guzmàn.
Didacus Lopez de Aiala.
Franciscus de Bobadilla & Mendoza.
Garsias de Loàisa Giròn.
Gundisalvus Marin Ponce de Leòn.
Gundisalvus de Villadiègo.
Ioannes Baptista Pèrez.
Ioannes de Frias.
Ioannes de Vergàra.
Iosephus à Iesu Maria.
Ludovicus de Tena.
Martinus de Ximèna Iuràdo.
Petrus Manrrique.
Petrus de Mora.
Petrus Salazàr de Mendoza.
Petrus Sanchez de Acre.

TVRIASONENSIS Ep.

Didacus Antonius Francès de Vrrutigòyti.
Franciscus de Heredia.
Martinus Michaël Navarrus.
Petrus Hieronymus Sanchez de Lizaràzo.

VALENTINÆ Arch.

Bernardinus Gòmez Mièdes.
Bernardinus Perez de Chinchòn.
Franciscus Escrivà.
Honoratus Figueròla.
Ioannes Baptista Cardòna.
Ioannes Blasius Navarrus.
Ioannes Hieronymus de Iranzo.
Iosephus Rocafùll.
Iosephus Stephanus.
Ludovicus Crespi & Borgia.
Melchior Fustèr.
Petrus Ioannes Monzòn.
Thomas Soriano.

VICENSIS Ep.

Vincentius de Miravàll & Florcadèll.

VISENSIS Ep.

Gaspar Barrèiros.

VLISSIPONENSIS Arch.

Antonius Tavàres de Tàvora.
Didacus Britto.
Emmanuël das Pòvoas.
Franciscus Monzòn.

VRGELENSIS Ep.

Christophorus de Ramonèda.
Iaimus Bartholomæus.

ZAMORENSIS Ep.

Bartholomæus Garzia.
Florianus Docampo.

EXTRA HISPANIAM:

Bartholomæus Cairasco de Figueròa. *Canariensis.*
Bernardus de la Vega. *Tucumanensis in America.*
Christophorus de Escobàr. *Agrigentina in Sicilia.* tom. 2. pag. 286.
Didacus de Torres. *Portus-divitis in America.*
Dominicus Hernandez Crespo. *Mediolanensis.*
Eugenius Romero. *Antiquariensis in America.*
Felicianus de Vega. *Limensis in Peruvia.*
Iaimus de Portillo & Sosa. *Guatemalensis in Nova-Hispania.*
Ioannes Cavallero de Cabrèra. *Ejusdem.*
Ioannes Machado de Chaves. *Charcensis & Truxiliensis in America.*
Ioannes Civico. *Manilensis in Philippinis Insulis.*
Ioannes Rodriguez de Leon. *Angelopolitanæ seu Tlascalensis in Nova Hispania.*
Petrus de Reina Maldonado. *Angelopolitanæ & Truxilensis in America.*
Petrus Sanchez de Aguilàr. *Charcensis & Iucatanensis.*
Philippus Ruiz del Corràl *Guatemalensis.*
Thomas Barnabas. *Antverpiensis in Belgio.*

SODALES TOGATI COLLEGIORVM

Quae vocant maiora.

Pe-

Petrus Margallo.
Petrus de Vllòa Golfin.

S. ILDEPHONSI
Compluti.

Alvarus Gomez de Castro.
Dominicus de Soto.
Franciscus de Truxillo.
Gaspar Cardillo de Villalpando.
Ioannes de Segùra.
Ioannes de Vergàra.
Ludovicus de Tena.
Petrus de la Torre Ramila.
S. Thomas à Villanueva.

S. MARIÆ DE IESV
Hispali.

Alphonsus Ojèda de Mendoza.
Ioannes Escobàr del Corro.
Mathias Guerra de Latràs.

S. SALVATORIS DE OVIEDO
Salmanticæ.

Bartholomæus Santos de Rissòba.
Bartholomæus de Torres.
Christophorus de la Càmara.
Didacus de Alaba Esquivèl.
Didacus de la Cantèra.
Didacus de Covarrubias.
Didacus de Siria Vetèta.
Iosephus Vela.
Martinus de Larreàtegui.
Michaël Lopez de la Casa.
Petrus Gonzàlez de Acevèdo.
Sebastianus Pèrez.

INDEX QVARTVS ORDINVM Ecclesiasticorum Regularium.

ALCANTARÆ, Militaris.

AVGVSTINIANI,

AVI-

AVISIENSIS

Militaris.

Lupus de Sequèira Perèira.

BASILIENSES.

Alphonsus Clavèl.
Antonius Perez.
Didacus Nisseno.
Ludovicus de Angelis.
Philippus de la Crùz Vasconzillos.

BENEDICTINI.

Alphonsus de Chinchilla.
Alphonsus de Leòn.
Alhonsus Sagrèdo.
Alphonsus de San-Victòres.
Alphonsus de Truxillo.
Alphonsus de Viruès.
Alvarus de Hinojòsa.
Ambrosius Gòmez de Salazàr.
Andreas de la Moneda. tom. 2. pag. 316.
Andreas de Salazàr.
Anselmus Nùñez.
Antonius de Alvaràdo.
Antonius de Barnuèvo.
Antonius de Ièpes.
Antonius Pèrez.
Antonius de S. Romano.
Augustinus de Benavente.
Bartholomæus de Segùra.
Blasius de Arce.
Benedictus Alvarez.
Benedictus Majoricensis.
Benedictus de Peñalòsa.
Benedictus de la Serna.
Benedictus de Villa.
Bernardus de Braga.
Carolus Fernandez.
Didacus de S. Iosepho.
Didacus Malo de Anduèza.
Didacus de Silva & Pachèco. tom. 2. pag. 321.
Facundus de Torres.
Franciscus Blasco de Lanùza.
Franciscus Crespo.
Franciscus Ibàñez.
Franciscus de Lèmos.
Franciscus Ruiz.
Franciscus Vaquèro.
Franciscus de Lisboa.
Fulgentius de Ovièdo & Hèvia.
Gaspar Cardòso.
Garsias de Cisnèros.
Gaspar de Avilès.
Gaspar Ruiz.
Gaspar Ruiz Montiano, tom. 2. pag. 325.
Gregorius de Alfàro.
Gregorius de Argàes.
Gregorius Baptista.
Gregorius Bravo.
Gundisalvus de Arredondo & Alvaràdo.
Gundisalvus de Sòjo.
Hieronymus Lorèt.
Hieronymus Martòn.
Ioannes de Arèvalo.
Ioannes de Beloràdo.
Ioannes Benedictus de Guardiola.
Ioannes Briz Martinez.
Ioannes de Castañiza.
Ioannes de Cisnèros.
Ioannes de Medina.
Ioannes de Pedròsa.
Ioannes de Ròbles.
Ioannes de Salazàr.
Iosephus de la Cerda.
Iosephus de Salzèdo.
Laurentius de Aiàla.
Laurentius Ortiz de Ibarròla.
Leander de Granàda Manrique.
Leo à S. Thoma.
Ludovicus de Ariz.
Martinus Martìnez.
Matthæus Llorèt.
Pelagius de S. Benedicto.
Petrus Alphonsus.
Petrus de Murga.
Petrus Ponce.
Petrus de Valencia.
Petrus Vincentius Marzilla.
Placidus Pachèco de Ribèra.
Placidus de Reinòsa.
Placidus de Villalòbos.
Prudentius de Sandovàl.
Stephanus de Villa.
Anonymus. t. 2. p. 270. col. 2.
Anonymus de Canàles. pag. 275. colum. 1.

CALATRAVENSIS

Militaris.

Antonius Cervèra de la Torre.
Antonius Hurtado de Mendoza.
Antonius Ioannes de Centellas. tom. 2. pag. 318.
Antonius Sarmiento de Mendoza.
Augustinus Bravo.
Bernardus Catalàn.
Didacus Ramirez de Alvelda.
Ferdinandus Alvia de Castro.
Ferdinandus Chacòn.
Ferdinandus Piçarro de Orellàna.
Franciscus Bravo de Acùña.
Franciscus Ràdes de Andràde.

Hie-

CAMALDVLENSES.

CANONICI REGVLARES.

CAPVCCINI.

CARMELITANI.

Ioan-

CARTVSIANI.

CISTERCIENSES.

Ber-

CLERICI REGULARES MINORES.

DOMINICANI seu PRÆDICATORES.

Alphon-

FRANCISCANI, seu MINORES.

Dominicus Moràn.
Dominicus del Pico.
Emmanuël de Alconchèl. *Reformatus*.
Emmanuël de Angells.
Emmanuël de Fraguèla. *Reformatus*.
Emmanuël de Isla. *Reformatus*.
Emmanuël de S. Mathia. t. 2. p. 322.
Emmanuël à Matre Dei.
Emmanuël de Monte Olivete.
Emmanuël Rodriguez. *Reformatus*.
Emmanuël de Speranza.
Emmanuël Tamàio.
Enecus de Mendoza.
Faustinus à Matre Dei.
Ferdinandus de Avila.
Ferdinandus del Campo.
Ferdinandus de Paz.
Ferdinandus Perez.
Franciſcus de Alcozèr.
Franciſcus de Angelis. *Reformatus*.
Franciſcus de S. Anna. *Reformatus*.
Franciſcus de S. Bonaventura. *Reformatus*.
Franciſcus de Campos.
Franciſcus del Castillo Velaſco.
Franciſcus de Càzeres.
Franciſcus de Corduba.
Franciſcus Duràn.
Franciſcus de Evia.
Franciſcus Felix.
Franciſcus Fernandez.
Franciſcus Forma.
Franciſcus de Francia. *Tertii Ordinis*.
Franciſcus del Freſno.
Franciſcus Gòmez.
Franciſcus de Guadìx.
Franciſcus Guerra.
Franciſcus de Guzmàn.
Franciſcus de Herrèra.
Franciſcus Hurtàdo.
Franciſcus de Ledeſma.
Franciſcus Luengo de S. Bernardino.
Franciſcus de Macèdo.
Franciſcus de Madrìd.
Franciſcus de S. Maria.
Franciscus Marzàl.
Franciſcus de Medràno.
Franciſcus Mellàdo.
Franciſcus de Mendòza.
Franciſcus de Menèſes.
Franciſcus de Molina.
Franciſcus de Monte Alvernia.
Franciſcus de Montilla.
Franciſcus Morèno.
Franciſcus Navarro.
Franciſcus Nùñez.
Franciſcus Orantes.
Franciſcus Ortìz.
Franciſcus Ortìz Arias.
Franciſcus Ortìz Lucio.
Franciſcus de Osùna.
Franciſcus de Ovando.
Franciſcus de Parèja.
Franciſcus Pichòn & Merinèro.
Franciſcus de Quiñònes.
Franciſcus de Ribadanèira.
Franciſcus Riolàno.
Franciſcus de Ròbles.
Franciſcus de Roſario. t. 2. p. 324.
Franciſcus de Roxas.
Franciſcus de Salazàr.
Franciſcus Sànchez del Campo.
Franciſcus de los Santos.
Franciſcus de Siguenza.
Franciſcus de Soriàno.
Franciſcus de Soſa.
Franciſcus Tiràdo.
Franciſcus de Tolòſa.
Franciſcus de Toràl.
Franciſcus de Torralva.
Franciſcus de Torres.
Franciſcus de la Vega.
Franciſcus de Villafranca.
Franciſcus Ximènez.
Franciſcus de Zamòra.
Gabriel de Guillèſtegui.
Gabriel de Maquèda.
Gabriel de Mata.
Gabriel de Molina.
Gabriel Paëz.
Gabriel de Ribèra.
Gabriel de Toro.
Gabriel Vaca.
Garſias de Ciſnèros.
Gaſpar Luſitanus.
Gaſpar Barrèiros.
Gaſpar da Conceiçaon.
Gaſpar de la Fuente.
Gaſpar Garcia de la Crùz.
Gaſpar de Leòn.
Gaſpar de S. Michaële.
Gaſpar Pato.
Gaſpar de Saa, *aliàs* de S. Bernardino.
Gaſpar de Vergàra.
Gaſpar de Villachoàga.
Gaſpar de Vzeda.
Gaſpar Antonius Rioxàno.
Gaſpar de Bolivar.
Gometius.
Gregorius Baptiſta.
Gregorius Hurtado de Mendoza.
Gregorius de Leon.
Gregorius Rùiz.
Gregorius Sanchez.
Gundiſalvus.
Guterius de Trejo.
Henricus Mauròy.
Henricus de Villalòbos.
Hieronymus Ferrèr.
Hieronymus de Ieſu. t. 2. p. 326.
Hieronymus à Ieſu Maria. *Reformatus*.
Hieronymus de Mendieta.
Hieronymus Perez.
Hieronymus Plànes. *Reformatus*.
Hieronymus Ramirez de Arellàno. *Reformatus*.
Hieronymus Rodriguez.

Hie-

Ludo-

Ludovicus de Quirôs
Ludovicus de Rebollèdo.
Ludovicus Rodriguez.
Ludovicus Rodriguez.
Ludovicus de Scala.
Ludovicus Sotèlo. *Reformatus*.
Ludovicus de Villalpando.
Ludovicus Pàez.
Marcellus Diaz de Ribadenèira.
Marcus de la Càmara.
Marcus Diaz. *Reformatus*.
Marcus de Lisboa.
Margarita de Noronha.
Maria Magdalena.
Maria Tèllez.
Martinus del Castillo.
Martinus de la Cuèva.
Martinus de la Cuèva.
Martinus Dòiza.
Martinus Ignatius de Loiòla. *Reformatus*, & t. 2. p. 333.
Martinus de S. Iosepho. *Reformatus*.
Martinus de S. Iosepho.
Martinus de Lilio.
Martinus de Ruègo.
Martinus Rùiz.
Mathias de S. Francisco.
Matthæus Botija.
Matthæus de Bùrgos.
Matthæus à Nativitate. *Reformatus*.
Matthæus de Salzèdo.
Matthæus de Sousa.
Melchior de Cetina.
Melchior de Huèlamo.
Melchior de Ièbra.
Melchior de S. Maria. *Reformatus*.
Melchior de Riòja.
Michaël de Agia.
Michaël de Aguàio.
Michaël Angelus Almenàra.
Michaël Assencio.
Michaël Isquierdo. *Reformatus*. t. 2. pag. 334.
Michaël de Medina.
Michaël de Monsalve.
Michaël de Napoles.
Michaël de Paràda.
Michaël da Purificaçaõ.
Michaël Rodriguez de Valhermòso.
Michaël Romèro.
Michaël de Truxillo.
Nicolaus del Castillo.
Nicolaus Ferro.
Nicolaus Ramos.
Nonnius de Conceptione. *Tertii Ordinis*.
Pantaleo Baptista.
B. Paschalis Bailòn.
Paulus Calderòn
Paulus de Cruce.
Paulus de Cruce.
Paulus de Mera.
Paulus de Porto.
Petrus de Abrèo.
Petrus Aguàdo.
Petrus Alaba, *seu* Alba.
S. Petrus de Alcàntara.
Petrus Alexander Castillèjo.
Petrus de Alba & Astorga.
Petrus à S. Antonio.
Petrus de Aristizàval.
Petrus de Barahòna Valdivièso.
Petrus Barròn. *Reformatus*.
Petrus à S. Bonaventura.
Petrus Cabezùdo.
Petrus de Cañèdo.
Petrus de Cascàles.
Petrus de Cetina.
Petrus Corrèa.
Petrus de Cruce.
Petrus Fermosellus.
Petrus de S. Francisco.
Petrus de la Fuente.
Petrus Gonzalez de Mendoza.
Petrus Manèro.
Petrus de S. Maria. *Reformatus*.
Petrus Muñòz.
Petrus Navarro.
Petrus Navarro.
Petrus Nicolaus Factòr.
Petrus Nieto.
Petrus Nuñez de Castro.
Petrus de Oròz.
Petrus Ortìz.
Petrus de Palàcios.
Petrus de Polàres.
Petrus de Quintanilla Mendoza.
Petrus de Salazàr.
Petrus Siglèr.
Petrus Simon.
Petrus de Sosa.
Petrus Terra.
Petrus de Tèvar Aldàna.
Petrus de Valenzuèla.
Petrus Vàlvas.
Petrus de Vrbina. t. 2. p. 335.
Petrus de Xaràva.
Petrus de Zalamèa.
Philippus de Aiàla.
Philippus Diaz.
Philippus Diez.
Philippus de Ribadenèira.
Philippus de Sosa.
Rodericus de Deo.
Rodericus de Portillo.
Rodericus de Santiago.
Sebastianus de Abendàño.
Sebastianus Ribèro.
Sebastianus Verdèjo.
Stephanus Barellas.
Thomas de Bèira.
Thomas de Brito.
Thomas de Espinosa de los Monteros.
Thomas Francès de Vrrutigòiti.
Thomas Iordàn.
Thomas Silvester.
Thomas de Veiga. *Tertii ordinis*.

To-

HIERONYMIANI.

S. IACOBI:

Ord. Militaris.

Lau-

Laurentius Ramirez de Prado.
Ludovicus Carrillo de Sotomaiòr.
Maria Baçan.
Martinus Pèrez de Aiàla.
Martinus de Reina Maldonàdo.
Michaël Baptista de Lanùza.
Michaël Gomez de Luna.
Nicolaus Antonius.
Nicolaus Fernandez de Castro.
Petrus Calderòn de la Barca.
Petrus de Cardenas & Angùlo.
Petrus Gomez Duràn.
Petrus de Padilla.
Petrus Portèr Cassanàte.
Rodericus de Lorenzàna.

IESV CHRISTI

Militaris.

Ambrosius Nùñez.
Antonius de Sòusa Macèdo.
Didacus Henrriquz de Villègas.
Eduardus de Alburquerque.
Eduardus de Arauxo. t. 2. p. 290.
Emmanuël Faria de Sòusa.
Emmanuël Suèiro.
Franciscus Sàa de Miranda.
Garsias de Salcedo Coronèl.
Gaspar de Sèixas Vasconcèlos.
Hieronymus Carranza.
Ioannes Baptista Labanha.
Ioannes Suarez de Alarcòn.
Isidorus Barrèira.
Ludovicus Lobo de Silvèira.
Michaël Pachèco.
Paulus de Vasconcèlos.
Petrus Barbosa.

IESVITÆ.

Aegidius Gonzàlez Dàvila.
Alphonsus de Andràda.
Alphonsus de Avila.
Alphonsus de Avila.
Alphonsus Barzàna.
Alphonsus de Castro.
Alphonsus Dèza.
Alphonsus Esquerra.
Alphonsus de Flores.
Alphonsus Gòmez.
Alphonsus Mèndez.
Alphonsus de Montòia.
Alphonsus de Ovalle.
Alphonsus de Peñafièl.
Alphonsus de Pisa.
Alphonsus Rodriguez.
Alphonsus Rodriguez.
Alphonsus Salmeròn.
Alphonsus Sànchez.
Alphonsus de Sandovàl.
Alvarus Arias.
Alvarus Semmedo. t. 2. pag. 316.
Amator Rebello.
Ambrosius de Peñalòsa.
Andreas Capilla.
Andreas Lucas de Arcònes.
Andreas Mendo.
Andreas Moràguez.
Andreas de Ovièdo.
Andreas Pèrez.
Andreas Pèrez de Ribas.
Andreas Pinto Ramirez.
Antonius de Aiàla.
Antonius de Andràda.
Antonius de Aràna.
Antonius Bernaldo de Quiròs.
Antonius Carvalho.
Antonius Colàzo.
Antonius Cordèses.
Antonius de Escobàr & Mendoza.
Antonius Fernandez.
Antonius Fernandez.
Antonius Fernandez de Cordoba.
Antonius Franciscus Cardim.
Antonius Lèite.
Antonius Macèdo.
Antonius de Monreàl.
Antonius de Moràes.
Antonius Piquèr.
Antonius de Quintanaduèñas.
Antonius del Rincòn.
Antonius Rolin.
Antonius Rùbio.
Antonius Rùiz de Montòia.
Antonius de Torres.
Antonius de Vasconzelos.
Antonius Vèlez.
Augustinus de Herrèra.
Augustinus de Quiròs. t. 2. p. 319.
Balthasar Alvarez.
Balthasar Gago.
Balthasar Tèllez.
Baptista Fragòso.
Barnabas Lobo.
Bartholomæus Bravo.
Bartholomæus de Escobàr.
Bartholomæus Guerrèro.
Bartholomæus Perèira.
Benedictus Fernandez.
Benedictus Fernandez.
Benedictus de Gòes.
Benedictus Pererius.
Bernardinus de Villègas.
Bernardus de Alderète.
Blasius Vaillo.
Blasius Vìegas.
Christophorus de Acuña.
Christophorus de Castro.
Christophorus de la Fuente Hurtàdo.
Christophorus Garzia Iàñez.
Christophorus Gil.
Christophorus Lòpez.
Christophorus de Madrid.

Fran-

Ludovicus de Guzmàn.
Ludovicus Henrriquez.
Ludovicus de la Palma.
Ludovicus Pinhèiro.
Ludovicus de la Puente.
Ludovicus de Ribas.
Ludovicus de Tero.
Ludovicus de Teruèl.
Ludovicus de Tòrres.
Ludovicus de Valdivia.
Marcus Lòpez.
Martinus de Esparza Artièda.
Martinus de Funes.
Martinus Olàvius.
Martinus Perez de Vnanòa.
Martinus de Ròa.
Martinus Stephanus.
Matthæus de Mòia.
Mathias Borrùll.
Melchior de Castro.
Melchior de la Cerda.
Melchior Triviño.
Melchior de Villanuèva.
Michaël de Espinòsa.
Michaël Fernandez.
Michaël Gòmez.
Michaël Hieronymus.
Michaël Iulianus.
Michaël Marcus.
Michaël de S. Romàn.
Michaël Vàsquez de Padilla.
Nicolaus de Arnaia.
Nicolaus de Bobadilla.
Nicolaus Godinho.
Nicolaus Pimenta.
Nonnius dà Cunha.
Onuphrius Salas.
Paulus Albinianus de Ràjas.
Paulus Iosephus de Arriàga.
Paulus de Portalegre.
Paulus Rodriguez.
Petrus de Abarça.
Petrus Aegidius.
Petrus de Añasco.
Petrus de Arrùbal.
Petrus de Avilès.
Petrus Benedìt de Rada.
Petrus de Bivèro.
Petrus Chirino.
Petrus Diaz.
Petrus Felix de Molina.
Petrus Fernandez de Ovalle.
Petrus de Flores.
Petrus de Fonsèca.
Petrus Gòmez.
Petrus Gonzalez de Mendoza.
Petrus Govèo de Victoria.
Petrus de Guzmàn.
Petrus Hurtàdo de Mendoza.
Petrus Ioannes Perpinianus.
Petrus Ludovicus.
Petrus Martinez.
Petrus Mascarenhas.
Petrus de Mercàdo.
Petrus Merchàn.
Petrus de Moràles.
Petrus Morèjon.
Petrus de Ojèa.
Petrus de Ojèda.
Petrus de Oñàte.
Petrus Ortiz.
Petrus Pàez.
Petrus de la Porta.
Petrus de Ribadenèira.
Petrus Rodriguez.
Petrus de Sàlas.
Petrus Sanchez.
Petrus Trigòso.
Petrus de Vargas.
Petrus de Vrteaga.
Petrus Ximenez.
Raphael Ollèr.
Raphael Rièra.
Rodericus de Arriàga.
Rodericus Cabrèdo.
Salvator de Leòn.
Sebastianus de Abrèu.
Sebastianus Barradas.
Sebastianus Còuto.
Sebastianus Gonzalez.
Sebastianus Isquierdo.
Sebastianus de Matienzo.
Sebastianus de Moràles.
Sebastianus de Novàes.
Sebastianus Salelles.
Simon de Vasconcellos.
Stephanus de Avila.
Stephanus de Castro.
Stephanus Fagundez.
Stephanus de Palma.
Stephanus de Paternina.
Thomas de Iturèn.
Thomas de Leon.
Thomas Sanchez.
Thomas de Villacastin.
Valentinus Carvalho.
Valentinus de Herice.
Valerius Piquèr.
Vincentius Navarro.

S. IOANNIS EVANG.

In Portùgallia.

Michaël de Cruce.

S. IOANNIS BAPT. HIEROSOLYMITANI.

Alphonsus Menòr.
Antonius Farfàn de los Godos.
Federicus Mòles.
Franciscus de Herrera Maldonàdo.
Franciscus Lòpez de Aguilàr.

Hie-

Hieronymus Pèrez de S. Vicente.
Hippolytus Sans.
Ioannes Antonius Foxa.
Ioannes Augustinus de Fùnes.
Ludovicus de Soùsa.
Lupus Felix de Vega Càrpio.
Martinus de Ròxas.
Michaël Augustinus.
Petrus de Acuña.
Petrus Diaz de Aguèro.

MERCENARII.

Alphonsus Henrriquez de Almendàriz.
Alphonsus Hidalgo. *alias de Conceptione.*
Alphonsus Monròy.
Alphonsus Ramòn.
Alphonsus de Ròxas.
Alphonsus Vàsquez de Miranda.
Alphonsus de Zurita.
Antonius de S. Francisco. *Reformatus.*
Antonius de Velasco.
Augustinus de Rebenga.
Bernardus de Santandèr.
Christophorus Gonzàlez.
Christophorus de Soto.
Damianus de Haro.
Didacus de S. Paulo.
Didacus de la Peña & Teràn.
Didacus de Pòrres.
Didacus de Quiñònes.
Dimas Saenz.
Ferdinandus de Orio.
Ferdinandus de Sant-Iago.
Franciscus de Alfàro. t. 2. p. 323.
Franciscus de la Crùz. *Reformatus.*
Franciscus de Figuèròa.
Franciscus Guillèn & Colòn.
Franciscus Henrriquez.
Franciscus de Lizàna.
Franciscus de Sancta Maria.
Franciscus de Medina & Artiaga.
Franciscus de Paz.
Franciscus Pizaño.
Franciscus de Vera Villavicencio.
Franciscus Zumèl.
Gabriel Adarzo Santandèr.
Gabriel de S. Maria.
Gabriel Tèllez.
Gaspar Nùñez.
Gaspar de Torres.
Gregorius de S. Iosepho. *Reformatus.*
Gregorius de Arcis.
Hieronymus Làrios.
Hieronymus Gòmez.
Hieronymus del Monte.
Hieronymus Pèrez.
Hieronymus de Spiritu Sancto. *Reformatus.*
Hieronymus de Valdèras.
Iaimus Ioannes Vivàs.
Iaimus Tença.
Iaimus Vives.
Ioannes de Bàrros.
Ioannes de Cantanazòr.
Ioannes de Ciudadrodrigo.
Ioannes Falconì.
Ioannes Godòy.
Ioannes Guerrèro de Saràbia.
Ioannes Gutièrrez de Estremèra.
Ioannes de S. Iosepho. *Reformatus.*
Ioannes Negròn.
Ioannes Nùñez Franco.
Ioannes Pèrez de Ròxas.
Ioannes Prudentius.
Ioannes Suàrez de Godòy.
Ioannes Theodorus Monllùnà.
Ioannes de Vardòn.
Ioannes de la Vega.
Iosephus Piènte.
Isidorus de Valcàzar.
Lucas de Lozòia.
Ludovicus de Aparicio.
Ludovicus Galindo de S. Roman.
Ludovicus de S. Maria.
Ludovicus de S. Raimundo. *Reformatus.*
Ludovicus de Vera.
Marcus Salmeròn.
Maria de la Antigua.
Martinus de Murcia.
Matthæus de Villaroèl.
Melchior Prièto.
Melchior de los Reyes. *Reformatus.*
Melchior Rodriguez de Torres.
Michaël Carmèlo.
Michaël Tèllez.
Petrus de S. Cæcilio. *Reformatus.*
Petrus à Iesu Maria. *Reformatus.*
Petrus Machàdo.
Petrus de Medina.
Petrus Merino.
Petrus de Oña.
Petrus Ortiz de Luiando.
Petrus Pèrez.
Petrus de Salazàr.
Petrus Tènza.
Philippus de Gusmerà.
Seraphinus de Freitas.
Silvester de Saavèdra.
Simon de Làra.
Thomas de Truxillo.
Anonymus Colon. tom. 2. pag. 275.
Anonymus de Solìs. pag. 276.

MINIMI S. FRANCISCI de Paula.

Alphonsus de Padilla.
Alphonsus de la Vega.
Antonius Ares.
Antonius Ximènez.
Didacus de Silva.
Ferdinandus Caldèra.
Franciscus de las Cuèvas.
Franciscus Freire.
Franciscus Tamàio.

Ga-

MONTESIÆ

Ord. milit.

PRÆMONSTRATENSES.

THEATINI.

SANCTISSIMÆ TRINITATIS.

INDEX QVINTVS MVNERVM

Ecclesiasticorum quæ Scriptores gesserunt.

Summi Pontifices.

S. R. E. Cardinales.

Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi.

Ioannes Rocho de Campofrio. *E. Zamorensis, Pacensis, Cauriensis.*
Ioannes de Roxas. *E. Agrigentinus.*
Ioannes de Santistevan. *A. Brundusinus.*
Ioannes Suarez. *E. Conimbricensis.*
Ioannes Tères. *E. Elnensis. A. Tarraconensis.*
Ioannes de Toledo. *E. Canariensis & Legionensis.* t. 2. p. 339.
Ioannes Trullus. *E. Albarrazinensis.*
Ioannes de Vico. *E. Acerrarum.*
Ioannes Zapata & Sandovàl. *E. Chiapensis & Guatemalensis.*
Iosephus Lainez. *E. Celsonensis & Accitanus.*
Iosephus Stephanus. *E. Oriolanus.*
Iulianus Garzès. *A. Angelopolitanus.*
Ludovicus de Corduba Ronquillo. *E. Carthaginensis in America.*
Ludovicus Crespì & Borgia. *E. Oriolensis & Placentinus.*
Ludovicus Gomez. *E. Sarnensis.*
Ludovicus Hieronymus de Ore. *E. Vrbis Imperialis in Chilensis regno.*
Ludovicus Sequèira. *E. Iaponiæ.*
Ludovicus Tena. *E. Dertusanus.*
Marcus de Lisboa. *E. Portuensis.*
Marcus Salmeròn. *E. Truxillensis in America.*
Martinus de Acuña. *E. Liparensis.*
Martinus Garzia. *E. Barcinonensis.*
Martinus Ignatius de Loiòla. *E. Paraguaiensis.*
Martinus de Leòn. *E. Puteolanus. A. Panhormitanus.*
Martinus Perez de Aiàla. *E. Accitanus & Segoviensis. A. Valentinus.*
Melchior Canus. *E. Canariensis.*
Melchior Rodriguez de Torres. *E. Rossensis Titularis.*
Melchior de Soria & Vera. *E. Trojanus Titularis.*
Melchior de Vosmediano. *E. Accitanus.*
Michaël de Aparicio. *E. Hieropolitanus Titul.*
Michaël Cercito. *E. Balbastrensis.*
Michaël Thomasius Taxaquèt. *E. Ilerdensis.*
Nicolaus Ràmos. *E. Portus divitis. A. S. Dominici.*
Nicolaus Rodriguez Fermosino. *E. Asturicensis.*
Paschalis de la Fuensanta. *E. Burgensis.*
Petrus Apaolàza. *E. Balbastrensis, Albarrazinensis, Teruelensis & A. Cæsaraugustanus.*
Petrus de Aponte. *E. Cluniensis Titul. & Maioricensis.*
Petrus Carrillo de Acuña. *E. Salmantinus. A. Compostellanus.*
Petrus de Fèria. *E. Chiapensis.*
Petrus de Flores. *E. Castrimaris seu Stabiensis & Caietanus.*
Petrus del Frago. *E. Vssellensis in Sardinia & Oscensis.*
Petrus Garzia de Galarza. *E. Cauriensis.*
Petrus de Godòy. *E. Oxomensis.*
Petrus Gonzalez de Acevèdo. *E. Auriensis & Placentinus.*
Petrus Gonzalez de Mendoza. *E. Salmantinus.*
Petrus Gonzalez de Mendoza. *E. Oxomensis. A. Granatensis & Cæsaraugustanus. E. Seguntinus.*
Petrus de Herrèra. *E. Canariensis.*
Petrus de Magaròla. *E. Elnensis, Vicensis & Ilerdensis.*
Petrus Manero. *E. Turiasonensis.*
Petrus Martyr Coma. *E. Elnensis.*
Petrus de Oña. *E. de Venezuela in America & Cajetanus.*
Petrus de Oviedo. *A. S. Dominici. E. Quitensis & Argentinensis.*
Petrus de Perèa. *E. Arequipensis.*
Petrus de Reina Maldonado. *E. Sancti Iacobi de Cuba.*
Petrus de Santiago. *E. Celsonensis & Ilerdensis.*
Petrus Sarmiento. *E. Tudensis, Pacensis, Palentinus. A. Compostellanus.*
Petrus Serrano. *E. Cauriensis.*
Petrus de Tapia. *E. Segoviensis, Seguntinus & Cordubensis. A. Hispalensis.*
Petrus de Vrbina. *E. Cauriensis. A. Valentinus & Hispalensis.*
Philippus de Guimerà. *E. Iacensis.*
Prudencius de Sandoval. *E. Tudensis & Pampilonensis.*
Rodericus de Borgia. *E. Portuensis. A. Valentinus.*
Rodericus da Cunha. *E. Portalegrensis, Portuensis. A. Bracharensis & Vlissiponensis.*
Sancius Davila & Toledo. *E. Carthaginensis Giennensis, Seguntinus & Placentinus.*
Sebastianus de Morales. *E. Iaponiæ.*
Sebastianus Perea. *E. Oxomensis.*
Thomas de Farìa. *E. Targensis Titul.*
S. Thomas de Villanueva. *A. Valentinus.*
Valerianus Alph. Ordoñez de Villaquiràn. *E. Civitatensis & Ovetensis.*
Valerius Ximènez de Embùn. *E. Alguerensis in Sardinia.*
Vincentius de Valverde. *E. Cusquensis.*

MAGISTRI SACRI PALATII APOSTOLICI.

Ludovicus Istella.

INQVISITORES APOSTOLICI.

Aegidius Ramirez de Arellano. t. 2. p. 314.
Alexius de Boxadòs & Lull.
Antonius de Sosa.
Arnaldus Albertinus.

SACRÆ ROTÆ AVDITORES.

CONSVLTORES SACRARVM CONGREGATIONVM.

CVBICVLARII PONTIFICVM.

CONFESSORES REGVM, PRINCIPVM.

CAPPELLANI PONTIFICII REGII.

Io-

Ioannes de Andràda.
Ludovicus Gòngora & Argòte.
Melchior de Vosmediano.
Petrus de Esquivèl.
Rodericus Fernandez de Santaella.
Sebastianus de Horozco & Covarrubias.

CONCIONATORES PONTIFICII, REGII.

Alphonsus de Cabrera. *Dominicanus*.
Alphonsus de Castro. *Francisc.*
Alphonsus de Herrera. *Dominic.*
Alphonsus de Horozco. *Augustinianus*.
Alphonsus de San-Vitòres. *Benedictinus*.
Alphonsus Vàsquez de Miranda. *Mercenarius*.
Alph. de Viruès. *Benedictinus*.
Amator Arràiz de Mendoza. *Carmelita*.
Ambrosius de Montesinos. *Francisc.*
Ambrosius de Peñalosa. *Iesuita*.
Andreas de Resende. *Dominic.*
Angelus Manrrique. *Cisterciensis*.
Antonius Coronèl.
Antonius de Fonseca. *Dominic.*
Antonius Gonzalez de Rosende. *Clericus Regularis Minor.* t. 2. p. 327.
Antonius de Guevara. *Francisc.*
Ant. de Auila Padilla. *Dominic.*
Augustinus Nùñez Delgadillo. *Carmelita*.
Balthasar Pàez. *Sanctis. Trinit.*
Bartholomæus de los Rios Alarcòn. *Augustinianus*.
Christophorus de Avendaño. *Carmel.*
Christophorus de Fonseca. *Augustin.*
Cyprianus de Herrèra. *Augustin.* tom. 2. pag. 319.
Didacus Lopez de Andrada. *Augustin.*
Didacus Suarez de S. Maria. *Franciscanus*.
Didacus de Victoria. *Dominicanus*.
Dionysius Vasquez. *Augustin.*
Dominicus de S. Thoma. *Dominic.*
Emmanuël de Conceptione. *Augustin.*
Emmanuël de Nàxera. *Iesuita*.
Facundus de Torres. *Benedictinus*.
Ferdinandus del Barco. *Carmelita*.
Ferdin. Chirinos de Salazàr. *Iesuita*.
Franciscus Aguado. *Iesuita*.
Franciscus de Aguilàr Terrones.
Franciscus Antonius. *Iesuita*.
Franciscus de Arcos. *Sanct. Trinit.*
Franciscus Forerius. *Dominic.*
Franciscus de Iesu & Iòdar. *Carmelita*.
Franciscus de Monzòn.
Franciscus Perèira. *Augustin.*
Franciscus de Toledo. *Iesuita*.
Gabriel Adarzo Santandèr. *Mercen.*
Hieronymus Domin. *Carmelita*. t. 2. pag. 326.
Hieronymus de Florencia. *Iesuita*.
Hieronymus de Salcedo. *Clericus Regul. Minor.*
Hortensius Felix Paravicino. *Sanct. Trinitatis*.
Ignatius Martinez. *Iesuita*.
Ioannes Castañiza. *Benedictinus*.
Ioannes Màrquez. *Augustin.*
Ioannes de Muñatònes. *Augustin.*
Ioannes Suarez. *Augustin.*
Ioannes de Toledo. *Hieronymianus*. tom. 2. pag. 330.
Iosephus Làinez. *Augustin.*
Iosephus Texèira. *Dominicanus*.
Laurentius de Villavicencio. *Augustin.*
Marcus Salmeròn. *Mercenarius*.
Martinus Garzia.
Nicolaus del Castillo. *Francisc.*
Petrus de Godòy. *Dominic.*
Petrus de Tevar Aldàna. *Francisc.*
Sebastianus Toscano. *Augustin.*
Thomas Portocarrero. *Dominic.*
S. Thomas à Villanueva. *Augustin.*

ELEMOSYNARII REGII.

Antonius Tavàres de Tàvora.
Didacus de Guzmàn.
Garsias de Loàisa Giròn.
Ioannes de Palafòx.

INDEX SEXTVS

MVNERVM

Secularium quæ Scriptores gesserunt.

REGES, PRINCIPES, REGVM FILII, NEPOTES.

PROREGES, SVPREMI GVBERNATORES, SVMMI BELLI DVCES.

PRINCIPES, DVCES, MARCHIONES, COMITES, BARONES. &c.

Iaimus

LEGATI, ORATORES REGII.

CONSILIARII, SENATORES REGII & ALIORVM PRINCIPVM, SENATVVM PRÆSIDES.

For-

Fortunius Garzia de Ercilla.
Franciscus Alfàro.
Franciscus Alvarez de Ribera.
Franciscus de Amàia.
Franciscus de Balbòa & Paz.
Franciscus Càldas Perèira.
Franciscus Hieronymus de Leon.
Franciscus Molino.
Franciscus Ràmos del Manzàno.
Franciscus Revertèr.
Franciscus Ruiz de Vergara. t. 2. p. 324.
Franciscus Salgàdo de Somòza.
Franciscus Sanchez Randolì.
Franciscus de Santacrùz & Moràles.
Franciscus Sarmiento & Mendoza.
Franciscus Vàrgas Mexia.
Gabriel Alvarez de Velasco.
Gabriel Beràrt & Gassòl.
Gabriel de Parèjà & Quesàda.
Gabriel Perèira de Castro.
Garsias de Medrano.
Gaspar de Escalòna & Aguèro.
Gaspar Vallasco.
Georgius Cabèdo.
Gregorius Ganaverro.
Gregorius Lopez.
Gregorius Lòpez Madèra.
Gundisalvus Mendez de Vasconcellos.
Gundisalvus Suàrez de Paz.
Guterius Marquès de Careàga.
Hieronymus Castillo de Bobadilla.
Hieronymus Masçarenhas.
Hieronymus de Òròz.
Ioannes Alphonsus Calderòn.
Ioannes Antonius de Otàlora.
Ioannes Antonius de Vera & Zuñiga.
Ioannes Arce de Otàlora.
Ioannes de Balbòa Mogrovèjo.
Ioannes Baptista de Larrèa.
Ioannes Baptista Valenzuèla.
Ioannes de Bàrros.
Ioannes Beltràn de Guevàra.
Ioannes Bernardus Diaz de Lugo.
Ioannes de Borja.
Ioannes del Castillo Sotomaiòr.
Ioannes Chrysostomus de Vargas.
Ioannes Chumacèro & Carrillo.
Ioannes Fernandèz de Velasco.
Ioannes Fancìscus de Gràcia.
Ioannes Garzia.
Ioannes Garzia Ortigas.
Ioannes de Horozco.
Ioannes de Larrinaga Salazàr.
Ioannes Lopèz de Palàcios-rubios.
Ioannes de Matienzo.
Ioannes de Palafòx & Mendoza.
Ioannes de Parèjà.
Ioannes Pèrez de Nuèros.
Ioannes de Pineda Hurtado. t. 2. p. 328.
Ioannes de Quiñònes.
Ioannes Ramos del Manzàno.
Ioannes Redìn.
Ioannes Rocho de Campofrio.
Ioannes Rodriguez de Pisa.
Ioannes Rodriguez de Salamanca.
Ioannes Ruiz de Lagùna.
Ioannes de Silva.
Ioannes de Solòrzano Perèira.
Ioannes Suarez de Alarcòn.
Ioannes Suarez de Mendoza.
Iosephus Fernandez de Rètes.
Iosephus Sessè.
Iosephus Vèla.
Laurentius Galindez de Caravajàl.
Laurentius Mathèu & Sanz.
Laurentius Polo.
Laurentius Ramirez de Prado.
Ludovicus de Casanàte.
Ludovicus de Molina.
Ludovicus Peguèra.
Martinus de Larreàtegui.
Martinus Lopez de Iturgòien.
Martinus Montèr à Cuèva.
Matthæus Lopez Bravo.
Melchior do Rego.
Melchior de Valencia.
Michaël de Aguìrre.
Michaël Ferrèr.
Michaël Gòmez de Luna.
Michaël Martinez del Villàr.
Michaël de Salinas Viñuèla.
Michaël de Vzùrrun.
Nicolaus Fernandez de Castro.
Petrus Antonius Ramon Folch de Cardona. t. 2. p. 334.
Petrus Barbosa.
Petrus Callixto Ramirez.
Petrus Carrillo de Acuña.
Petrus Gonzalez de Salzèdo.
Petrus Iordanus Vrsinus.
Petrus Pantòja de Aiàla.
Petrus de Roxas.
Petrus Ruiz de Mòros.
Petrus de Velasco & Medinilla.
Petrus de Vllòa Golfin.
Petrus de Vrriès.
Raphaël Vilòsa.
Rodericus de Aguiàr & Acuña.
Rodericus Xuàrez.
Rodericus Zapàta.
Sancius de Meres.
Thomas Carlevàl.
Thomas Cerdàn de Tallàda.
Valerianus Alph. Ordoñez de Villaquiràn.

REGVM, PRINCIPVM PRÆCEPTORES.

Ambrosius Moràles.
Antonius Calderòn.
Didacus Deza.
Didacus de Guzmàn.
Franciscus Ramos del Mançano.
Franciscus Roàles. t. 2. p. 293.
Garzeranus Albanell.

Gar-

CHRONOGRAPHI REGII ET REGNORUM.

SECRETARII, A SECRETIS REGUM.

MEDICI PONTIFICII, REGII.

MATHEMATICI REGII.

INDEX XVII. ET VLTIMVS MATERIARVM

Qui in subjectas classes dividitur.

THEOLOGICA,
hoc est

- I. Sacræ Scripturæ Interpretes, Res Biblicæ.
- II. Concilia, Synodi, Patres illustrati, publicati.
- III. Scholastica.
- IV. De Christo Domino.
- V. De Maria Dei Genitrice, Mariæ parentibus & Sponso Iosepho.
- VI. Polemica, Demonstrationes Catholicæ, Controversiæ cum Hebræis, Mahometanis, Hæreticis & aliâ quavis censurâ confixis, item Catholicorum cum Catholicis.
- VII. Ascetica, Spiritualia seu Mystica.
- VIII. Moralia Theologica, Philosophico, seu Politico-moralia.
- IX. Concionatoria.
- X. Catechistica, Doctrina Christiana.
- XI. Regularia.
- XII. Varia Theologica.
- XIII. PHILOSOPHICA.
- XIV. MEDICA.
- XV. IVRIDICA, POLITICO-LEGALIA.
- XVI. POLITICA.
- XVII. MATHEMATICA.
- XVIII. TRANSLATIONES.
- XIX. HVMANIORES DISCIPLINÆ, Grammatica, Rhetorica, Philologia, Studiorum ratio.
- XX. HISTORICA.
- XXI. POETICA.
- XXII. VARIA SEV MISCELLANEA.
- XXIII. FABVLÆ, POESIS PROSAICA.

CLASSIS PRIMA THEOLOGICA.

I.

SAC. SCRIPTVRAE INTERPRETES, Res Biblicæ.

De Bibliorum interpretatione, & explicatione.

Alphonsus Girón. *De Sacris Bibliis in vulgares linguas non vertendis.*
Alphonsus Martinez. *Censura Annotationum Francisci Vatabli.*
Alphonsus Ramón. *Interpretatio Nominum S. Scripturæ.*
Alphonsus Salmerón. *Prolegomena in Scripturam.*
Alphonsus de Zamora. *Interpretationes Hebraicorum Nominum. Catalogus eorum quæ in Vulgata scripta sunt aliter quàm in Hebræo & Græco.*
Andreas de Acitóres. *Theologia Symbolica S. Scripturæ.*
Antonius de Guevara. *De Vulgatæ lectionis authoritate.*
Antonius de Sobarzo. *De S. Scriptura.*
Bernardus de Sierra. *De Mysteriis S. S.*
Cosmas Delgado. *De Authoritate S. Script.*
Cyprianus de la Huerga. *Isagoge in totam Script.* M. S.
Cyprianus de S. Maria. Alusiones a la divina Escritura.
Didacus de Arce. *Aegyptus spoliata.*
Didacus Astudillo. *De modo intelligendi sacras Scripturas.*
Didacus Lainez. *Prolegomena in S. Script.* M. S.
Didacus de Turégano Benavides. *De Arte interpretandi Scripturas.*
Didacus de Zúñiga. *De optimo genere interpretandi Scripturas.*
Dominicus Lòpez. *De S. Script. authoritate.*
Federicus Furio Seriòl. *De Libris sacris in vernaculum vertendis.*
Ferdinandus de Escalante. *Clypeus Concionatorum de caussis eloquii divini.*
Ferdin. de Mendoza. *Prolegomena in S. S.*
Franciscus de Avila. *Figuræ Bibliorum.*
Franciscus Freire. *Pro Sacrorum Interpretum dignitate & S. S. excellentia.*
Franciscus Ruiz. *Regula intelligendi Sacras Scripturas.*
Gaspar Pato. *Medulla comm. locorum S. S.*
Gaspar Salzedo de Aguirre. *Allusiones Novi Testam. ad Vetus.*
Gaspar de Zamora. *Concordantiæ Bibliorum.*
Hieronymus de Iesu Maria. *Series S. Script.* M. S.
Hieronymus Lorét. *Sylva Allegoriarum S. S. Appendix de Numeris. Index genealogicus S. S.*
Hieronymus del Monte. *De Modo studendi & interpretandi S. S.*
Ioannes Diaz de Arce. *De Studio Bibliorum.*
Ioannes Eusebius Nieremberg. *Stromata S. Script. De Origine. S. S.*
Ioannes Ferdinandus. *Thesaurus divinarum Scripturarum.*
Ioannes Mariana. *De Editione Vulgata.*
Ioannes de Miranda. *De Sensibus S. S.*
Iosephus Palafox. *Collationes & similitudines S. S.* M. SS. *Loci communes.* M. SS. *Sacrorum Bibliorum Parallela.*
Laurentius de Villavicencio. *De Phrasibus S. S.*
Leo Castrius. *Apologeticus pro Vulgata & Translatione LXX. Interp.*
Lucas de Montoia. Sentidos metaforicos de la S. Escritura. *Index universalis S. S.* M. S.
Ludovicus Ballestèr. *Onomatographia Nominum vulgatæ Latinæ editionis. Horologia sive de sacro sermone.*
Ludovicus de Estrada. Discurso en aprobación de la Biblia Regia y sus Versiones.
Ludovicus de Miranda. *De S. S. sensibus.*
Ludovicus Tena. *Isagoge in totam Scripturam.*
Marcus de la Càmara. *Conciliatio locorum difficilium S. S.*
Martinus Garzia. *De Similibus S. S.*
Matthæus Renzi. Alabanzas de la S. Escritura.
Menasses ben-Israel. Conciliadòr.
Nicolaus Ramos. *Assertio veteris vulgatæ lectionis.*
Paulus Coronèl. *Additiones ad Nicolaum Lyranum de differentiis translationum.* M. S.
Petrus Antonius Beutèr. *Annotationes ad S. S.*
Petrus de Barahòna Valdivieso. *De arcano ver-*

verbo sive de viso Dei sermone.
Petrus Siruelo. *De Multiplicatione sensus literalis in S.S. De Cabala & Magia Iudaeorum in enarrandis Bibliis.*
Petrus de Valencia. Advertencias acerca de la Version Caldaica del Padre Andres de Leon. M. S.
Petrus de Osma Delgado. *De Authoritate S. S.*
Rodericus de Iepes. *De Prophetica doctrina obscuritate & fructu.*
Romerus de Sabrugera. Biblia en Catalan.
Sebastianus Cæsar de Meneses. *Veritas Harmonica Vet. ac Novi Testam.*
Sebastianus Perez. *De Sensibus S.S.*
Thomas da Costa. *De Tropis S. S.*
Thomas Maluenda. *Annotationes & Castigationes in vulgarem versionem. Commentaria in Biblia cum nova ex Hebræo translatione.*
Anonymus. Novum Testamentum linguâ Cantabricâ. t. 2. pag. 274.
Anonymus. Biblia Catalana. p. 274.
Anonymus. Biblia Española, *Ibidem.*

IN GENESIM.

Alphonsus Salmeron. *In 10. priora capita.*
Angelus del Pas. *De Fabrica Mundi.* M. S.
Antonius de Guevàra. *In Primum caput.*
Antonius Honcàla.
Benedictus Arias Montanus.
Benedictus Fernandez.
Benedictus Pererius.
Bernardus de Brito. *De duobus Hebdomadis.*
Bernardus de Ribera. *Iacobi Testamentum.*
Didacus de Càzeres. *De Noe & arca.*
Cosmas Magalianus. *De Benedictionibus Patriarcharum.*
Cyprianus de la Huerga. *De Opificio Mundi.* M. S.
Didacus de Celàda. *De Benedictionibus Patriarcharum.*
Didacus Matute de Peñafièl. Discurso de Sem hijo de Noe.
Didacus Suarez de S. Maria. *In duo priora capita.*
Dionysius de Arriòla. *De Benedictionibus Patriarcharum.*
Dominicus Garzia. *Quæstiones.*
Franciscus de Lizàna. Primera Escuela de Dios, *ad cap.* I.
Gabriel dà Costa. *De Benedictionibus Patriarcharum.*
Gundisalvus Correa. *In illud cap.* 2. *Sed fons ascendebat* &c.
Iosephus Tamaio. *In Hexaëmeron.*
Ludovicus Istella.
Lupercius de Huete. *In* I. *cap.*
Petrus de Salazàr. M. S.
Petrus de Valencia. Respuesta a Arias Montano sobre unos lugares del Genesis. M.S.
Thomas Maluenda. *In illud cap.* 2. 23. *Hæc vocabitur virago.* In illud cap. 13. 11. *At si quis artifex faber de sylva* &c.

IN EXODVM.

Benedictus Pererius.
Balthasar Pàez. *In Cant. Moysis cap.* 15. *In Cant. magnum ejusdem*, Audite cæli &c.
Cosmas Magalianus. *In Cant. Moysis.*
Didacus del Castillo Artiga. *De Ornatu & vestibus Aaron.* ad cap. 28.
Eugenius Martinez. *In cap.* 25.
Isaacus Abarbinèl. *Ad cap.* 23. 20.
Ludovicus Istella.
Sebastianus Barradas. *Itinerarium filiorum Israël.*

IN LEVITICVM.

Petrus Serrano.

IN DEVTERONOMIVM.

Isaacus Abarbinèl.
Michaël de Medina. *Enarratio trium locorum ex cap. secundo.*

IN PENTATEVCHVM totum.

Antonius Fonseca. *Annotationes in Thomæ Card. Cajetani Comm.*
Hieronymus Oleaster.
Isaacus Abarbinèl.
Menasses ben-Israel. *Pentateuchum Hispanum.*
Petrus Irurosqui. M. S.
Petrus Vincentius Marzilla. *Paraphrasis intexta versioni vulgatæ.*
Stephanus de Salazàr. M. S.

IN IOSVE.

Benedictus Arias Montanus.
Cosmas Magalianus.
Emmanuël de Nàxera.
Isaacus Abarbinèl.

IN IVDICES.

Bened. Arias Montanus.
Christophorus de la Vega.
Cosmas Magalianus.
Didacus de Celada. *In Delboram.*
Emmanuël de Nàxera.
Gaspar de Villaroèl.
Ioannes Freire. *In* 7. *priora cap.*
Isaacus Abarbinèl.

IN RVTH.

Didacus Celàda.
Gabriël da Costa.

Ioan-

Ioannes Ludovicus de la Cerda. *Psalterium Salomonis Graecolat. cum scholiis.*
Ioannes Ludovicus Vives. *In Ps. 37. In Septem Psalmos paenitentiales.*
Ioannes Maldonatus. *In Ps. 111. In omnes* M. S.
Ioannes Marquez. Sobre el Salmo 125. y 136.
Ioannes a Matre Dei. *In Psalmos paenitentiales.* Lusitanè.
Ioannes de Palafox. *Super Psalmi 18. versum illud, Averte oculos meos ne videant vanitates.*
Ioannes Perez. Traduccion Española.
Ioannes de Soto. Salmos traducidos en verso Español.
Ioannes Suarez de Godoy. *In Ps. Misericordias Domini in aeternum cantabo.*
Ioannes Tremiño. *In quatuor priores Psalmos.*
Ioannes Garzia. Anotationes sobre el Salmo, *De profundis.*
Ludovicus Granatensis. *In Ps. 50.*
Ludovicus de Leon. *In Ps. 26.*
Martinus Alphonsus del Pozo. *Elucidationes.*
Martinus de Carzel. *In Ps. 44.*
Martinus de Peraza. M. S.
Martinus de Roa. *In Ps. 2.*
Petrus de Barahona Valdivieso. *In Ps. 86. In Titulos Psalmorum.*
Petrus Figueiro. *In 17. priores Psalmos.*
Petrus de S. Francisco. *In Ps. 1.*
Petrus Marin. *In Ps. Dixit Dominus Domino meo.* M. S.
Petrus de Sousa. M. S.
Petrus de Vega. Declaracion de los 7. Salmos penitenciales.
Rodericus de Osma Delgado. *Paraphrasis.*
Rodericus de Solis. *In Ps. 111.*
Salvator de Mallea. Argumento de todos los Salmos.
Salvator Pons. Explicacion del Salmo 50.
Sebestianus Gomez de Figueredo. *In Ps. 50.*
Thomas Maluenda. *Inter ps. priores Psalmos prolixiora continent.* M. SS.
Thomas Portocarrero. Declaracion del Salmo 70. M. S.

IN PROVERBIA.

Alphonsus Ramon. Proverbios de Salomon.
Bartholomaeus de Valverde. *Salomonis de forti muliere alphabetum illustratum.*
Constantinus de la Fuente.
Ferdinandus Chirinos de Salazar.
Ferdinan. Martinez Mascarenhas.
Franciscus de Bobadilla. M. S.
Franciscus Forerius. M. S.
Hieronymus Osorius. *In Parabolas.*

IN ECCLESIASTEN.

Constantinus de la Fuente.
Franciscus de Bobadilla. M. S.
Ioannes Ferdinandus.
Ioannes Federicus Geldre. M. S.
Ioannes Osorius.
Ioannes de Pineda.

IN CANTICA.

Alphonsus Dominicus.
Alphonsus de Horozco.
Andreas Pinto Ramirez.
Antonius de Escobar & Mendoza, tom. 2. pag. 281.
Bartholomaeus de Valverde. M. S.
Bernardus Alphonsus. M. S.
Christophorus de Fromesta. M. S.
Constantinus de la Fuente.
Cosmas Damianus Hortolanus.
Cyprianus de la Huerga.
Cyprianus Suarez. M. S.
Didacus Oquete. M. S.
Didacus Perez de Valdivia. t. 2. p. 289.
Franciscus Forerius. M. S.
Gaspar Sanchez.
Hieronymus de Almonacir.
Hieronymus Gracian. Conceptos del divino amor sobre los Cantares.
Hieronymus de Ormachea Guerrero.
Hieronymus Osorius. *Paraphrasis.*
Ioannes de Angelis. Consideracion espiritual sobre los Cantares.
Ioannes Azor. M. S.
Ioannes à Iesu Maria.
Ioannes de Pineda. *Praelectio in Cantica.*
Laurentius de Zamora. M. S.
Ludovicus Legionensis.
Ludovicus de la Puente.
Ludovicus de Sotomaior.
Paulus Albinianus de Rajas.
Petrus de Llerena Bracamonte.
S. Teresia de Iesu. Conceptos del divino amor sobre los Cantares.
Vrbanus de Peralta. M. S.

IN SAPIENTIAM.

Christophorus de Castro.
Franciscus de Bobadilla. M. S.
Franciscus Forerius.
Gaspar Sanchez. M. S.
Gundisalvus de Cervantes.
Hieronymus Osorius.

IN ECCLESIASTICUM.

Alphonsus de Flores. *In cap. 24.*
Bernardus de Salazar. M. S.
Franciscus de Bobadilla. M. S.
Franciscus de Cepeda. M. S.
Franciscus Forerius. M. S.
Gaspar Sanchez. M. S.
Ioannes de Pina.
Ioannes de Silva. *In cap. 38.*

Pau-

IN

IN IONAM.

Eugenius Martinez.
Franciscus de Salinas.
Gabriel dà Costa.
Ioannes Tremiño.
Iosephus Lainez. Los dos estados de Niniue deducidos del libro de Ionas.
Ludovicus de Tena.
Petrus de Quiròs.
Sebastianus Toscano.

IN MICHEAM.

Gaspar Graxàr.
Hieronymus de Prado. M. S.

IN NAHVM.

Cyprianus de la Huerga.
Hector Pintus.

IN HABACVC.

Alphonsus de Padilla.
Antonius de Guevara.
Ludovicus de Tena. M. S.
Martinus de Roa.
Petrus de Aristizàval. *In Canticum eius*.

IN SOPHONIAM.

Christophorus de Contreras. M. S.

IN ZACHARIAM.

Alphonsus Perez.
Alvarus de Roxas. *In caput.* 4.
Didacus de Zùñiga.
Hieronymus Osorius.
Hieronymus de Prado. M. S.

IN MALACHIAM.

Gabriel dà Costa.
Petrus Figueirò.

IN MACHABÆORVM LIBROS.

Iosephus Stephanus. *De Bello sacro ad lib. Machabaeorum*.
Thomas de Leon. M. S.

IN QVATVOR EVANGELIA.

Angelus del Pas.
Benedictus Arias Montanus.
Benedictus Pererius.
Didacus Deza. *Monotessaron Evangelicum*.
Didacus de Villalobos. *Concordia Evangelistarum*.
Emmanuel Saà. *Scholia*.
Guterius de Trejo.
Hieronymus Natalis. *In Evangelia totius anni*.
Ioannes Maldonatus.
Ioannes de Silveira.
Stephanus Ferrer. *Pharus Evangelica*.
Paschalis de la Fuensanta.
Petrus Alexander Castillejo. *In Concordiam eorum*. M. S.
Petrus Machado.
Rodericus de Osma.

IN MATTHÆVM seorsim.

Alphonsus de Avendaño.
Antoninus Perez. *Catena*.
Antonius Perez. *Authentica fides Matthei*.
Christophorus de Santotis.
Cyprianus de la Huerga. M. S.
Didacus de Astudillo. M. S.
Dominicus de Soto M. S.
Franciscus Gutierrez. *In* 10. *priora capita*. M. S.
Gaspar de Melo.
Gundisalvus Correa. *In illud, Vespere autem Sabathi*.
Hieronymus de Guevàra. *In* 1. *caput*.
Ioannes Suarez.
Ludovicus de Aparicio. M. S.
Paulus de Palacios.
Petrus Ioannes Monzòn. M. S.
Petrus de Morales. *In* 1. *caput*.
Stephanus de Salazàr. *De Genealogia Iesu Christi secundum Matthaeum. In caput.* 2, *de adventu Magorum*.

IN MARCVM.

Ioannes de la Fuente.
Ioannes Suarez.

IN LVCAM.

Alphonsus de Horozco.
Benedictus Fernandez.
Didacus de Estella.
Franciscus Borgia. *In illud cap.* 19. *Vt approquinquavit Iesus*.
Franciscus de S. Cyrillo. *Ad parabolam ovis deperditæ, cap.* 15.
Franciscus de Ossuna. *Super Evangelium, Missus est, cap.* 1.
Franciscus de Toledo.
Gaspar de Melo.
Hieronymus de Guadalupe.
Ioannes Baptista Suarez de Salazàr. Explicacion del, *Exiit edictum à Cæsare Aug. cap.* 2. M. S.

Ioan-

IN IOANNEM.

IN EVANGELICAM HISTORIAM.

IN ACTA APOSTOLORVM.

IN PAVLI omnes EPISTOLAS vel plures.

IN EPIST AD ROMANOS seorsim.

IN EPISTOLAS AD CORINTHIOS.

IN EP. AD GALATAS.

IN EP. AD PHILIPPENSES.

IN EP. AD COLOSSENSES

IN EPP. AD TIMOTHEVM.

IN EP. AD TITVM.

Ludovicus de Sotomaior.

IN EP. AD HEBRÆOS.

Blasius Viegas.
Cyprianus de la Huerga. M. S.
Didacus de Astudillo.
Gaspar de Vceda. M, S.
Hieronymus de Prado. M. S.
Ludovicus de Tena.
Michaël de Palacios.
Petrus de Barahona Valdivielso.
Thomas Alax.
Anonymus de Rueda. *t.* 2. *p.* 276.

IN ALIAS EPP. SS. IACOBI PETRI, IOANNIS, IVDÆ, APOSTOLORVM.

Alphonsus Salmeron. *In omnes.*
Benedictus Arias Montanus. *In omnes.*
Balthasar Pàez. } *In Ep. Sancti Iacobi.*
Didacus Daza. }
Didacus Martinez. M. S. }
Ignatius de Zuleta. }
Ioannes de Moncada. *In Ep. S. Iudæ*
Petrus Maldonado. *In Primam S. Ioannis.*
Petrus Martinez de Brea. *In Epist. S. Iudæ.*

IN APOCALYPSIN.

Alvarus de Roxas.
Andreas Pinto Ramirez. *In Epistolas Christi ad septem Asiæ Episcopos.*
Basilius Ponce de Leon.
Benedictus Arias Montanus.
Benedictus Pererius.
Blasius Viegas.
Cyprianus de la Huerga. M. S.
Didacus Martinez. M. S.
Ferdinandus de Corbuba. M. S.
Franciscus de S. Maria. *In* 12. *priora cap.*
Franciscus de Ribera.
Gaspar de Melo.
Gregorius Lopez.
Ioannes de Silveira.
Ludovicus del Alcàzar.
Ludovicus de Leon. M. S.
Petrus Serrano.
Petrus de Vceda Guerrero.

VARIA BIBLICA.

Alexius Gòmez. *Epigraphe diversorum locorum S.S. ex S. Basilio decerptorum.*
Alphonsus Gudiel. *Comm. in totam fere Bibliam.* M. S.S.
Alphonsus Ramòn. *Epitome Theologiæ* S.S.
Alphonsus de Çamora. *Compendium omnium Legis veteris præceptorum.*
Andreas Nuñez de Avendaño. Vergèl dela divina Escritura.
Alphonsus de Horozco. *In Canticum, Magnificat.*
Andreas Pinto Ramirez. *S. Script. Selecta. Parallela Politices ad cap. Isaiæ* 14.
Antonius de Angelis. *De Transmigratione filiorum Israël.*
Antonius Fernandez. *In Visiones Vet. Testamenti.*
Antonius de Moraës. *De Ornatu Summi Sacerdotis.* M.S.
Antonius Nebrissensis. *Quinquagena locorum S. Script.*
Augustinus Saluzio. De las Monedas de la S. Escritura. M. S.
Bartholomæus de Martyribus. *Variæ sententiæ ad S.S. pertinentes.* M. S.
Benedictus Arias Montanus. *Apparatus ad Bibliam Regiam, qui continet plura Biblicis de rebus opuscula.*
Bonaventura Pons. *Difficultates S. S. inter PP. controversæ.*
Cyprianus de la Huerga. *De Symbolis Mosaicis. De Ratione Musicæ apud Hebræos.*
Didacus de Avila. *De variis S.S. rebus.*
Didacus Faxardo: *De Somniis sacris vtriusq; Testamenti.*
Didacus de Ledesma. *De Divinis Scripturis quavis linguâ non legendis.*
Didacus Lopez. *Harmonia Script. Divinæ.*
Didacus Martinez. *De Sacris Lapidibus.* M.S. *Descriptio Idumææ.*
Didacus de Vergara. Del Templo de Salomòn. M. S.
Dominicus Baltanàs. Concordancias de pasos dificiles de la Escritura.
Dominicus Moràn. Epitome de los Mysterios de la Fee enla sagrada Escritura.
Franciscus Garzia del Valle. Historia del nacimento de Moisses, y de la Ley escrita. Itinerario de los hijos de Israël.
Franciscus de Ribera. *De Templo et iisque ad Templum pertinent.*
Franciscus Turrianus. *De sola lectione legis & Prophetarum Iudæis permittenda.*
Gaspar Barreiros. *De Ophira regione.*
Ioannes Alba. *Sacræ animadversiones in vtrũq; Testam.*
Ioannes Alph. Curiel. *Controversiæ in diversa loca S. S.*
Ioannes Bapt. Villalpando. *Apparatus Vrbis & Templi Hierosolymitani.*
Ioannes de Bustamante. *De Animalibus S. S.*
Ioannes Gutierrez de S. Maria. *Quæstionarium Biblic. difficultatum.*
Ioannes Martinez Siliceus. *In Canticum, Magnificat.*
Ioannes de Pàiva. *Doctrinale S. Script.*
Ioannes de Quiñònes. De las piedras del Racional del Sumo Saerdote.
Ioannes de Vergara. Questiones del Templo.

IN TOTAM BIBLIAM AVT PLVRES EIVS LIBROS.

I I.

CONCILIA, SYNODI,

Patres Illustrati, publicati.

DE FORMA CONCILII CELEBRANDI.

CONCILIA ILLVSTRATA. CONCILIORVM HISTORIA.

Gaspar

Gaspar Cardillo Villalpando. *Comm. praecipuarum rerum Conciliorum Toletanorum*.

Ioannes Baptista Perez. *Ad Concilia Hispaniae*. M. S.

Thomas Hurtado. *De quibusdam capitibus Illiberitani Concilii*.

CONCILIVM TRIDENTINVM ILLVSTRATVM.

Andreas de Vega. *Comm. in aliquot Tridentini Decreta*.

Augustinus Barbosa. *Remissiones*.

Balthasar de Altamirano. *Ad Cap. 3. sess. 24. de Reformatione, Tract. De Visitatione*.

Balthasar Andreas. *Ad Decretum de Immaculata Conceptione*.

Didacus Covarrubias. *Ad Concil. Trid. notae*. M. S.S.

Didacus de Leon. *Disputationes in eodem*.

Didacus de Paiva de Andrada. *Defensio Tridentini Concilii*.

Dominicus de Soto. *Pro iustificatione Concilii Tridentini*.

Ioannes de Bobadilla. *Concilii Trid. Expositio* M. S.

Mattheus Sancius. *Summarium Capitulorum Conc. Trid. de reformatione*.

Petrus Fuentidueña. *Apologia pro Tridentino*.

Petrus Gonzalez de Mendoza. Historia del Concilio Tridentino.

Petrus Vincentius Marzilla. *Decreta Concilii ad suos titulos secundum iuris methodum redacta*.

SYNODI QVÆDAM PARTICVLARES SEV DIOECESANÆ.

Alexius de Iesu. *Synodus Diamperensis*.

Antonius Augustinus. *Constitutiones Synodales Tarraconenses*.

Antonius de Govea. *Synodus Angemalensis*.

Christophorus de la Camara. Constituciones Synodales de Salamanca.

Didacus Deza. *Synodus Hispalensis*.

Gaspar Cardillo. *Syn. Potentina*.

Iosephus Acosta. *Conc. Limense*.

Marcus de Lisboa. *Constitutiones Episcopatus Portuensis*.

Martinus Perez de Aiala. *Syn. Valentina*.

PATRES ILLVSTRATI, PVBLICATI.

Arator, *De Apostolorum rebus*. Arius Barbosa.

Arnobius. *contra Gentiles*. Petrus Chacòn.

S. Augustinus, *De Civitate Dei*. Ioannes Ludovicus Vives.

S. Bonaventura, *De Instituendis Novitiis*. Blasius de S. Raphaele.

Cassianus. Petrus Chacòn.

Clemens Romanus. Franciscus Turrianus.

Cypriani *Cena*. Bartholomeus Valverde.

S. Cyrillus, *De Adoratione in spiritu*. Hieronymus de Torres.

Oraculum B. Cyrilli cum expositione Abbatis Ioachimi. Ioannes Baptista de Lezàna.

S. Eulogius. Ambrosius de Morales.

S. Hieronymus. *Epistolae*. Hieronymus Gomez.

Collectanea Biblica ex eius Miscellaneis. Ioannes Garzia.

S. Ioannes Chrysostomus. Fernandus Vellosillo.

S. Ildephonsus. Michaël Alphonsus Carranza. Ioann. Bapt. Perez.

S. Isidorus. *Origines*. Alvarus Gomez de Castro. Ioannes Grial. Petrus Chacòn.

De Ortu et interitu Patrum Petrus de Fuentidueña.

De Viris illustribus. Ioannes Bapt. Perez.

De Natura rerum. Ioannes Grial.

De Ecclesiast. officiis. Ioannes Grial.

Contra Iudaeos. Ioannes Mariana.

Synonyma. Ioannes Mariana.

In libros Vet. Testam. Idem

Regula Monachorum. Petrus Chacòn.

Lactantius Firmianus. Franciscus Vanegas. Michaël Thomasius.

Minutius Felix. *Octavius*. Petrus Chacòn.

S. Orientius. *Commonitorium*. Laurentius Ramirez de Prado.

S. Remigius, *In Epistolas Pauli* Ioann. Bapt. Villalpando.

S. Sixtus III. Papa *De divitiis, de malis Doctoribus, de Castitate*. Iacobus Salvator Solanius.

Tertullianus. Ioannes Ludovicus de la Cerda. Petrus Chacòn.

De Patientia. Ferdinandus de Orio.

S. Thomas Aquinas. Franciscus Garzia, *De erratis Typographorum in eius operibus*.

De Regimine Principum. Hieronymus de Salzèdo.

Summam Theologiae innumeri commentati sunt, de quibus in Classe *Scholasticorum*.

Catena aurea super Evangelia. Antonius Senensis.

S. Vincentius Ferrerius. *Opuscula*. Vincentius Iustinianus Antist.

SS. Patres. *Epitome SS. PP. per locos communes*. Ioannes Lopez.

III.

THEOLOGIA SCHOLASTICA

CVRSVS THEOLOGICVS sive IN TOTAM SVMMAM S. THOMÆ.

IN PRIMAM PARTEM seu MATERIAS QVÆ IN EA TRACTANTVR.

Ioannes Martinez de Ripalda. *De Ente supernaturali.*
Ioannes de Portugal.
Ioannes Roa de Avila. *De Providentia & prædestinatione Dei. De Consultate divina. Relationes controversiæ de Auxiliis.* M. SS.
Leonardus de Peñafiel.
Ludovicus de Guevàra. *De Voluntate Dei.*
Ludovicus de Torres. *De Trinitate. De Angelis.*
Marcus Serra.
Marsilius Vasquez. *De Auxiliis.* M. S.
Martinus de Fines. *De Deo uno.*
Martinus Perez de Vnanoa. *De Trinitate.*
Mathias Borrùll. *Divina scientia futurorum contingentium. De Voluntate Dei. De Trinitate. De Essentia & attributis Dei.*
Mauritius de Lezàna.
Melchior Fuster. *De Voluntate Dei.*
Michaël de Espinosa. M. S.
Michaël Vàsquez de Padilla. *De Trinitate. Comment.* M. SS.
Petrus de Abarca. *De Scientia Dei.*
Petrus de Arrùbal.
Petrus de Godòy.
Petrus de Herrera. *De Trinitate.*
Petrus Hurtado de Mendoza.
Petrus de Magalhaës. *De Scientia Dei. De Prædestinatione.*
Petrus de Oviedo.
Philippus de Sosa. *De Mysteriis Angelorum.*
Rodericus de Arriaga.
Salmanticense Collegium Carmelitarum excalceatorum.
Sebastianus Isquierdo. *De Deo uno.*
Thomas de Iturèn.
Valentinus Hèrice. *De Scientia, voluntate, providentia & visione Dei.*

AD PRIMAM SECVNDÆ PARTIS.

Aegidius de Præsentatione. *De Beatitudine.*
Antonius de Carvalho.
Bartholomæus de Medina.
Chrysostomus Cabero. M. S.
Dominicus de Soto. M. S.
Ferdinandus Bazàn. M. S.
Franciscus de Araùxo.
Franciscus de Lugo. *De Principiis moralibus actuum humanorum. De Sacramentis in genere.*
Franciscus de Oviedo. *Tractatus scholastici.*
Franciscus Suàrez. *De ultimo fine hominis. De Voluntario & involuntario. De Humanorum actuum bonitate & malitia. De Passionibus. De Vitiis & peccatis. De Gratia* & alia.
Franciscus Zumèl.
Gabriël Vàsquez.
Gaspar Hurtado. *De Beatitudine. De Actibus humanis. De Bonitate & malitia.*
Gregorius Martinez.
Gaspar de Ribadeneira. *De Actibus humanis.*
Ioannes Alphonsus Baptista.
Ioannes Alphonsus Curiel.
Ioannes Baptista de Lezàna.
Ioannes de Iribarne. *De Actibus humanis.*
Ludovicus de Montesinos.
Ludovicus de Torres. *De Gratia. De Virtutibus & vitiis.*
Marcus Serra.
Melchior de Castro. *De Beatitudine.*
Petrus de Lorca.
Petrus de Oviedo.
Rodericus de Arriaga.
Salmant. Collegium Carmelit. excalceatorum.

AD SECVNDAM SECVNDÆ.

Anton. de Escobàr & Mendòza. *De Virtut. Theologicis.*
Dominicus Bañez. *De Fide, Spe & Charitate. De Iustitia & Iure.*
Dominicus de Soto. M. S.
Ferdinandus Gòmez. M. S.
Franciscus de Araùxo. *De Fide Spe & Charitate.*
Franciscus de Oviedo. *De Fide Spe & Charitate.*
Franciscus Suàrez. *De Fide Spe & Charitate. De Religione. De Censuris.*
Gabriël Vàsquez. *De Eleemosyna. De Scandalo. De Restitutione. De Pignoribus. De Testamentis. De Beneficiis. De Reditibus ecclesiasticis.*
Gaspar Hurtado. *De Fide Spe & Charitate. De Iustitia & Iure. De Religione. De Legibus.*
Ioannes Martinez de Ripalda. *De F. S. & Charitate.*
Ioannes de Sàlas. *De Emptione & venditione. De Vsuris. De Censibus. De Cambiis. De Ludo.*
Ludovicus de Torres. *De Fide, S. & C. & Prudentia.* & alia.
Marcus Serra. *De Fide, S. & Charitate.*
Petrus Alphonsus. *De Virtutibus Theologalibus.*
Petrus de Aragòn. *De Fide, S. & C. De Iustitia & Iure.*
Petrus Hurtado de Mendoza. *De F. S. & Charitate.*
Petrus de Lorca. *De F. S. & C.*
Petrus de Oxèa. *De Fide Spe & Charitate.*
Petrus Sanchez de Acrè. De las tres Virtudes Teologales.
Raphael de la Torre. *De Religione.*
Rodericus de Arriaga.
Salmant. Collegium Carmel. excalceatorum.
Vincentius Fèrre. *De Virtutibus Theologicis*

Ano-

IN IOANNEM BACHONEM.

Petrus Cornejo de Pedrosa.

VARIA THEOLOGICA SCHOLASTICA.

Alphonsus de Flòres, *De Agone martyrii*.
Alphonsus de Oropèsa. *De Vnitate Fidei*.
Basilius Poncius. *Quodlibaticæ Disputationes*.
Dominicus Baltanàs. De la Iustificacion del hombre por la gracia.
Dominicus Bañez. *De merito & augmento charitatis*.
Dominicus Soto. *De Natura & gratia*.
Franciscus Aguado. Misterios de la Fee.
Franciscus de Aldàna. De la Verdad de la Fee. M. S.
Franciscus Felix. *Tentativa Complutenses*.
Franciscus de Victoria. *De Augmento charitatis*.
Gabriël de Henào. *De Empyreo cælo*.
Gabriël Vàsquez. *De Cultu adorationis*.
Gaspar Hurtado. *De Matrimonio & censuris*.
Hieronymus Gracian. *De los VII. Angeles Principes*.
Hieronymus Parrado. *Aequilibrium Voluntatis Divinæ, Angelicæ & humanæ*.
Ioannes Maldonatus. *De Dæmonibus*. *De Indulgentiis*. *De Caremoniis Missæ*. *De Purgatorio*.
Ioannes Mèndez. *Quæstiones*.
Ioannes Muñòz. *Dissertationes*.
Ioannes de Portugàl. *De Spiritu Sancto*.
Ioannes Vàsquez de Olivera. *An Deus operetur omnia nostra bona*.
Ioannes Viguerius. *Institutiones ad Christianam Theologiam*.
Ioannes Vincentius. *De Christi gratia sanctificante*.
Ioannes Zapàta. Tratado de la Fee y Ley verdadera.
Iosephus de S. Maria. *De Libero arbitrio*.
Iosephus Stephanus. *De Vnica Religione*. *In causa Henrici Borbonii Paranesis*.
Ludovicus Caravajàl. *De Deo*.
Ludovicus Granatensis. Introduccion al Symbolo de la Fee.
Ludovicus de Tena. *Quodlibeticæ Quæstiones*. M. SS.
Ludovicus de Torres. *Opuscula*. *Selecta disputationes*.
Mancius de Corpore Christi. *Thomæ Cajetani explicatio*.
Marcus Ant. Alòs & Orròz. *Selecta disputationes*.
Martinus Olavius. *De Conditione, lapsu & reparatione hominis*. *De Iustificatione*.
Manasses Ben Israël. *De Resurrectione mortuorum*. *De Fragilitate naturæ humanæ*. *De Timore Dei*.
Onuphrius Manescàl. *De la Aparicion de los espiritus*. *Del Antechristo*.
Petrus de Arrùbal. *De Auxiliis divinæ gratiæ*. M. S.
Petrus Siruèlo. *De Tertia lege Spiritus S. in fin e mundi*.
Petrus Gomez. *De Excellentia & utilitate martyrii*.
Petrus Hurtado de Mendoza. *De Ente transnaturali*.
Petrus de Ledesma. *De Divina perfectione*. *De Auxiliis*.
Thomas Hurtado. *De Reviviscentia meritorum*. *De Augmento gratiæ*. *De Intentione supernæ beatitudinis*. *De Perfectione Donorum supernaturalium*. *De Vero & unico martyrio*. *De Variis tormentis, & de martyrio per pestem*.

IV.

DE CHRISTO DOMINO

DE CHRISTI VITA, MORTE LEGE, REPVBLICA.

Alexius de Salmanca. *De Christi Domini Republica*.
Alphonsus de Andrada. Escuela de Christo. t. 2. p. 277.
Alph. de Christo. El Rey pacifico.
Alph. Hidalgo. *De Sacro lateris Christi foramine*. M. S.
Alphonsus de Horozco. Soliloquios de la Pasion de N. Señor. *Vita Christi*.
Alphonsus de Mendoza. *De Vniversali Christi dominio*.
Alphonsus Salmeròn. *In totam Historiam Evangelicam Iesu Christi*.
Alphonsus de Traspinedo. Vida de Cristo.
Andreas Deli. Tesoro de la Passion.
Andreas Pinto Ramirez. *Christus Crucifixus*.
Andreas de Soto. De los dolores de Christo crucificado.
Angelus del Pas. *De Christi amore quo pro nobis pati dignatus est*.
Antonius de Aranda. Loòres del monte Calvario.
Antonius Fernandez de Guevara. *Dominica pas-*

Pas-

Paschalis Bailon. Mysterios de la Vida de Christo.
Petrus de Alva. La Vida de IHS. en el vientre de Maria.
Petrus Gomez Durán. De la Vida de Christo en el mundo.
Petrus Marin. *De Victoria Christi in cruce.* M. S.
Petrus Martyr de Morales. De los mysterios y passion de Christo. M. S.
Philippus de Iosa. Excellencias del Evangelio y compendio de la vida de Christo.
Rodericus de Tepes. De la peregrinacion de Christo en el mundo.
Rodericus de Loaisa. Victorias de Christo.
Rodericus de Portillo. De Christo y su Madre.
Thomas de Iesu. Trabalhos de Iesu. *Lusitanè.*
Thomas Maluenda. *De rebus gestis Christi Salvatoris.* M. S.
Vincentius Moles. *Philosophia naturalis corporis Christi.*
Anonymus. De la Passion de Christo. to. 2. pag. 267.
Anonymus. De la formacion del cuerpo de Christo y su Madre. M. S. pag. 273.

MEDITATIONES DE VITA ET MORTE CHRISTI.

Andreas. tom. 2. pag. 279.
Augustinus de Benavente. Luz de las luzes de Dios.
Basilius Lopez. Calle de amargura.
Didaeus de Escolano. Meditationes de la Passion. tom. 2. pag. 288.
Franciscus de Borja. Meditaciones de la Passion de Christo.
Franciscus Franzin. *Passio Christo meditata.*
Franciscus de Soto. *Contemplationes de Iesu Christo cruci affixo.*
Gaspar Loarte. *Meditationes de Passione Christi. De continua Passionis Christi memoria.*
Henricus Cardinalis Lusitaniae. Meditaçoēs de Christo. *Lusitanè.*
Ignatius de Quintanadueñas. *De Christo crucifixo.*
Ionnes Garzias de de Bahamonde. *Homilia de Christi passione.*
Marcus de Lisboa. Exercicios e meditaçoēs da vida de Christo. *Lusitanè.*
Marcus Salmerón. Meditaciones de la vida de Christo. Tesoro escondido en el campo de la humanidad de Christo.
Michaël de Eguia. Memoria de la pasion de Christo.
Michaël Sanchez de Ortega. Devocion de la sangre y llagas de Iesu Christo.
Onuphrius Manescàl. De la llaga del costado de Christo.

Petrus Siruelo. Contemplaciones sobre la Passion.
Petrus de Herrera. Amor de IHS.
Stephanus Leitaõ. *De Laudibus montis Calvarii.*
Anonymus. Contemplacion de la vida de Christo. tom. 2. pag. 269.

DE NOMINE IESV, & aliis CHRSTI NOMINIBVS.

Alphonsus de Herrera Salzèdo. Discursos del Nombre de IHS.
Balthasar Ioannes Roca.
Dominicus Garzia.
Gundisalvus Marin Ponce de Leon. *De Nominis Iesu Sodalitate.*
Hieronymus Cantòn.
Ioannes Gomez Ferreira.
Ioannes Gregorius de Satorre.
Ioannes Gonzalez de Estremera.
Ioannes Martinez Siliceus.
Ioannes Micòn. *Psalterium.*
Laurentius Vander-Hamen.
Ludovicus de Leon. Nombres de Christo.
Nicolaus Diaz. De la Cofradia del Nombre de Dios.
Petrus de Barahona Valdiviesso. *De Nominibus Christi.*
Thomas Ramòn.

AD ORATIONEM DOMINICAM.

Antonius Ximènez.
Balthasar Pacheco.
Benedictus Aegidius. t. 2. p. 285.
Didacus Martinez. M. S.
Franciscus de S. Dominico.
Hieronymus Graciàn.
Ioannes de Castañiza.
Ioannes Ludovicus Vives.
Ioannes Martinez Siliceus.
Lupus Gallego.
Melchior Prieto.
Petrus Mexia de Toledo.
Petrus Vasquez de la Torre.
S. Teresia de Iesu.
Valerius Ximènez de Embùn.
Anonymus. tom. 2. pag. 273.

DE VIVIFICA CRVCE.

Bartholomaeus Ximènez Patòn. Victoria del arbol sacro. Decente colocacion de la Santa Cruz.
Iaimus Bleda.
Ioannes Franciscus de Villava. De la S. Cruz de las Navas de Tolosa.
Martinus Alphonsus de Miranda.
Michaël de Truxillos.

DE IMAGINIBVS IESV CHRISTI, & eius reliquiis.

DE CHRISTO IN EVCHARISTIA.

V.

DE MARIA DEI GENITRICE, Mariæ Parentibus, & Sponso Iosepho.

DE MARIÆ VITA ET EIVS MYSTERIIS & FESTIS.

pâña. M. S. Oratian panegyrica a la Presentacion de N. Señora *Kalendarium Marianum*. M. S. *Musæum Marianum*. M. S. *Bibliotheca Mariana*. M. S.
Antonius Mixàngas Bravo. Trabajos de la Virgen en la passion de su hijo.
Antonius Piquer. Diario de N. S.
Augustinus Antolinez. *Quod B. Virgo ab instanti suæ conceptionis viderit divinam essentiam*. M. S.
Chrysostomus de Visitatione. *De Verbis Dominæ*.
Christophorus Bañez. *Apologia*.
Christophorus de Castro. *Historia Deiparæ*.
Christophorus de la Vega. *Theologia Mariana*.
Cyprianus de Santa Maria. Discurso, que la Virgen resucitò en el cielo.
Didacus de Flores. Vida de N. S.
Didacus Velasquez. Vida de N. S.
Franciscus de Mendoza. *Genealogia Deiparæ* M. S.
Franciscus Portocarrero. Tratado de la Virgen.
Franciscus de Soto. *De Doloribus Deiparæ ad pedem crucis*.
Hieronymus Mascarenhas. Vida de N. Señora. M. S.
Ioannes Antonius de Vera. Vida de Nuestra Señora.
Ioannes Baptista Poza. *Elucidarium Deiparæ*.
Ioannes Bernardus Diaz de Lugo. Meditaciones de la Vida de N. S.
Ioannes Bonifacius. *Hist. Virginalis*.
Ioannes Eusebius Nieremberg. *Trophea Mariana*.
Ioannes à Iesu Maria. Hist. de N. S.
Ioannes Michaël Perez de Heredia. Destierro de N. S.
Ioannes Rebello. Dialogos de la Vida de N. S.
Ioannes Roelas. Hermosura de N. S.
Iosephus de la Cerda. *De Maria & Verbo incarnato*.
Iosephus Hernandida. *De Vita Deiparæ*.
Laurentius de Zamora. De la Huida à Egipto.
Ludovicus Belluga. *Vita Deiparæ*.
Martinus Alphonsus Vibaldus. *De Verbis Dominæ*.
Melchior de Castro. Hist. de la Virgen.
Michaël Perez. Vida y excelencias de N. S.
Paschalis Bailòn. Mysterios de N. S.
Paulus Iosephus de Arriaga. *De B. Virgine*.
Petrus de Abrèu. Explicacion de las palabras de N. S.
Petrus Alphonsus. *De Vita & laudibus Deiparæ*.
Petrus de Goñi. Vida de N. S.
Petrus de Mercado. Palabras de la Virgen. N. S.
Petrus de la Vega. *De Vita & laudibus Mariæ*.
Sebastianus de Nieva Calvo. La Mejòr mugèr.
Stephanus Mèndez. De la Dignidàd del alma de N. S.
Thomas Francès. *Certamen scholasticum pro Deip. mysteriis*.
Thomas Regius. *De Virtutibus, gaudiis & doloribus Mariæ*.
Thomas de Villacastin. Vida de N. S.
Valerius Monçòn. *De Annuntiatione Virginis Deiparæ*.

LAUDES MARIÆ VIRGINIS.

Alphonsus de Horozco: Excelencias de N. S.
Alphonsus Perez Serafino. Quexas de Lucifèr en honrras de N. S.
Alvarus Arias. *Encomia*.
Andreas ab Angelis. *Triumphus*.
Andreas Mèndez. Alabanzas.
Andreas de Aiàla. *Rosa Hierichò*.
Andreas de Alvarado. Excelencias.
Antonius de Angelis. Triumfos.
Antonius Rozado. *Laudes*.
Antonius de Setùbal. Coròa de douze Estrelhas. *Lusitanè*.
Balthasar Sorio. *De Laudibus B. M. De septem blasphemiis super B. Virgine & Ioseph*.
Bartholomæus de Loàisa. Triumfos.
Bartholomæus Ponce. La Clara Diana.
Bartholomæus de los Rios Alarcòn. *Mierarchia Mariana*. *Horizon Marianus*. *Phœnix Tienensis*.
Christophorus Gonzalez. Alabanzas de N. S.
Didacus del Castillo. *Alphabetum Marianum*. t. 2. p. 287.
Didacus de Cespedes. Alabanzas.
Didacus Emmanuël. Excelencias.
Didacus Escolàno. *Apologia pro fide Mariæ*.
Didacus Marfil. Alabanzas.
Didacus Murillo. Excelencias.
Dominicus Garzia. Grandezas.
Franciscus de Aldana. Perfecciones. M. S.
Franciscus ab Angelis. Consideraciones sobre la Antifona, *Tota pulchra es*.
Franciscus de Enzinas. *Encomia*.
Franciscus Guerra. *Maiestas gratiarum ac virtutum Deiparæ*.
Ioannes Alloso. Cielo estrellado de Maria.
Ioannes Bapt. Porcèl. Ramillete Virginàl.
Ioannes Eusebius Nierembèrg. Cielo estrellado de Maria.
Ioannes de Mata. Rios del Paraiso en honrra de la Virgen.
Ioannes Peccator. Alabanzas.
Ioannes de Pina. *Protologia Deip.*
Iosephus Pientre. *Viridarium Marianum*.
Lucas de S. Francisco. Ioièl de la Madre de Dios.
Ludovicus Venègas. *Sacellum*.
Marcellus de Ribadeneira. Corona de excelencias.

DE DEVOTIONE, INVOCATIONE, IMITATIONE DEIPARÆ, EIVSQVE BENEFICIIS, DEQVE SODALITATIBVS IN EIVS HONOREM FVNDATIS.

DE ROSARIO ET CORONA ET LITANIIS DEIPARÆ SINGVLARITER.

Ioan-

Ioannes Lòpez.
Ioannes Maria de Guevàra. Corona de la Virgen.
Ioannes de Montesdoca.
Ioannes Palafòx.
Ioannes Rebello. Historia de los milagros del Rosario.
Ioannes de Sagastizàval.
Ioannes de Torreblanca.
Ioannes de Villègas.
Iosephus Stephanus. *Sacri Rosarii defensio.*
Ludovicus de Estrada. *De Modo recitandi Rosarium.*
Ludovicus Granatensis.
Ludovicus Hieronymus de Ore. Corona de la Virgen.
Lupus Pàez. Corona.
Nicolaus Diaz. *Officium.*
Nicolaus Diaz.
Petrus Martyr de Morales.
Raimundus Pasquàl.
Theodorus de Quiròs.
Thomas Major. *Latinè.*

DE CANTICO MAGNIFICAT, SALUTATIONE ANGELICA ET SALVE REGINA.

Alphonsus de Flòres. *Ave Maria ilustrada.*
Benedictus Aegidius. *De Excellentia orationum Ave Maria & Salve Regina.* tom. 2. pag. 285.
Emmanuël à Matre Dei. *Super Magnificat.*
Emmanuël de Reinoso. Modo de rezàr el *Ave Maria.*
Hieronymus Graciàn. Declaracion del Ave Maria.
Ioannes Martinez Siliceus. *De Salutatione Angelica.*
Michaël Carmelo. *In Canticum Magnificat.*
Petrus de Abrèu. Explicacion del Cantico, *Magnificat.*
Petrus de Alva & Astorga. *Literalis declaratio Cant. Magnificat.*
Petrus de Barahona Valdivieso. *In Salut. Angelicam.*
Petrus de Llerèna Bracamonte. *Paraphrasis in Cant. Magnificat.*
Sebastianus Franciscus de Medrano. Soliloquios del Ave Maria.

DE IMMACULATA CONCEPTIONE.

Aegidius de Præsentatione & Fonsèca.
Alphonsus de Flores.
Alphonsus de Fuentidueña.
Alphonsus de Mergelina Montèjo.
Alphonsus Pèrez.
Alphonsus Pozuèlo.
Alphonsus Rodriguez.
Alphonsus Sanchez.
Alphonsus Sanchez de Zarzòsa.
Alphonsus Sobrino.
Alphonsus Vàsquez.
Alphonsus Vincentius.
Alvarus Pizaño de Palàcios.
Ambrosius de Peñalòsa.
Andreas Mendo.
Andreas Pinto Ramirez.
Angelus Manrrique.
Antonius Calderòn.
Antonius de Corduba.
Antonius Daza.
Antonius de Fuertes & Biòta.
Antonius Gonzàlez de Rosende.
Antonius de Leon Pinelo. M. S.
Antonius de Lupiàn Zapàta.
Antonius Ximenez.
Augustinus Osorio.
Augustinus de Trinitate.
Balthasar Andreas.
Balthasar Campuzàno. M. S.
Balthasar de Cepèda.
Balthasar Porreño.
Bartholomæus Diaz Giràl.
Bartholomæus Guerrèro.
Benedictus de la Serna.
Bernardinus de Cuèllar.
Bernardinus de Leon.
Christophorus Moreno.
Christophorus Henrriquez.
Cyprianus de S. Maria.
Damianus de Vegas.
Didacus de Arce.
Didacus del Castillo.
Didacus Granados.
Didacus Lòpez de Andràde.
Didacus Madueño.
Didacus Pèrez de Valdivia.
Didacus Sanchez Portoçarrero.
Didacus Xarava del Castillo.
Emmanuël de Angelis.
Emmanuël de Reinoso.
Ferdinandus Chirino de Salazàr.
Ferdinandus de Vergàra Cabèzas.
Ferdinandus de Zàrate.
Franciscus de Amolàz.
Franciscus de Arcos.
Franciscus Beian.
Franciscus de Bivàr.
Franciscus Crespo.
Franciscus à Cruce.
Franciscus de la Cueva & Silva.
Franciscus de Espinosa.
Franciscus Hurtado.
Franciscus de Leon Garavito.
Franciscus Moreno.
Franciscus de Rioxa. M. S.
Franciscus de Salinas. M. S.
Franciscus Soriano.
Franciscus Turrianus.

Fran-

RELATIONES DE FESTIS CONCEPTIONIS ET ALIA HISTORICA.

DE NOMINE MARIÆ.

DE S. IOSEPHO MARIÆ VIRGINIS SPONSO, ANNA ET IOACHIMO DEIP. GENITORIBUS.

Alphonsus Ramón. Devocion de S. Anna.
Chrysostomus Henrriquez. *Preces & Orationes ad S. Iosephum*.
Didacus Aranha de Passione, *Flores precum sacræ Societatis Iesu Mariæ & Iosephi*.
Franciscus de S. Maria. *De Laudibus S. Iosephi*.
Gabriël de Conceptione. *De S. Iosepho*.
Hieronymus Gracián. Vida y muerte de S. Iosèf.
Ioannes Allosa. Devocion à S. Iosèf.
Ioannes Gomezius Ferrèira. *De Nomine Iesu, Mariæ & Iosephi*.
Iosephus à Iesu Maria. Excelencias de S. Iosèf.
Iosephus de Valdiviesso. Vida de San Iosèf.
Michaël Hieronymus. Delle excellenze di S. Giosepp e. *Italicè*.
Petrus Bivero. *Ioachimus, Anna & Iosephus*.
Thomas Malvenda. *De Monogamia S. Annæ, ac Virginitate Iosephi*.

HISTORIÆ DIVERSARUM SACRARUM IMAGINUM MARIÆ DEIPARÆ.

Alphonsus de Aranda. Hist. de la Imàgen de N. S. de la Sierra.
Alphonsus de Espinosa. De la Candelaria en las Islas de Canaria.
Alphonsus Ramòn. De los Remedios de Madrid.
Alphonsus Ramos Gavilàn. De Copacavàna en el Pirù.
Alphonsus de Vargas. De las Huertas de Lorca.
Andreas de S. Nicolao. De Copacavana. tom. 2. pag. 280.
Andreas Sànchez Faxèda. Del Espino.
Andreas Saënz de Rocamòra. Del Buen suceso de Madrid.
Anselmus Baptista. De Loreto.
Antonius Ares. De la Soledad de Madrid.
Antonius Becerra. De la Decension de la Virgen Santissima à la Iglesia de S. Ilefonso de Iaèn.
Antonius Fernandez Alvàrez de Miranda. De N. S. de Campo sagrado.
Antonius de Fuertes & Biota. *Historia Pilariensis sacræ Imaginis*.
Antonius Leite. De N. S de la Lapa.
Antonius Navarro. De la Caridad de Illescas.
Antonius Salt. Santuario Lauretano.
Augustinus Morlànes. Del Pilàr de Çaragoza.
Ausias Isquierdo. Del Puig de Valencia.
Basilius de Arce. De Sopetràn.
Bernardus de Brito. De Nazarèt.
Cæsar Clemens. De Montagudo.
Christophorus Granado de los Rios, De los Remedios de la Fuensanta.
Didacus de Cèspedes. De Monte de Salud.
Didacus de Iesu Maria, De Prado de Ciudàd-real.
Didacus de Montalbo. De Guadalupe.
Didacus Murillo. Del Pilàr de Çaragoza.
Didacus Sanchez Portocarrero. De N. S. de la Hoz.
Emmanuel de Brito Alaon. De N. S. de Nazarèt.
Ferdinandus Camargo. De la Humildad.
Ferdinandus de Molina. De la Fuensanta de Cordoba.
Ferdinandus de Torquemada. De los Remedios de Madrid.
Ferdinandus de Valverde. De Copacavana del Pirù.
Ferdinandus de Zarate. De la Oliva.
Franciscus Aris. De Valvanera.
Franciscus de Granados. De la Fuensanta.
Franciscus de Pereda. De Atocha de Madrid.
Franciscus Portocarrèro. De la Descension de N. S. à la Iglesia de Toledo.
Franciscus Turrianus. *Pro Sancta Domo Lauretana*.
Franciscus de Leon Tapia. De la Fuencisla de Segovia.
Gabriël de Talavera. De Guadalupe.
Gregorius Albertus Varàje. De la Paciencia de Valencia.
Gregorius Bravò de Sotomàior. De Valvanerà.
Gundisalvus de Sojo. De Monserrate.
Hieronymus de Alcalà Iàñez. De la Fuencisla.
Hieronymus à S. Iosepho. Del Pilàr.
Hieronymus de Quintana. De Atocha.
Iaimus del Portillo. Historià de los Templos de N. S.
Ioannes Amiax. De Codes de la Villa de Viana.
Ioannes Bordallo. Del Pilar.
Ioannes de Cisneros. Del Espino.
Ioannes Franciscus Andreas Ustarròz. Chronologia de las Imagenes aparecidas en el reino de Aragon.
Ioannes Franciscus Villava. De la Peña de Baëza.
Ioannes Hurtado de Mendoza. De Atocha de Madrid.
Ioannes Mariera. De Atocha.
Ioannes Martinez. De Magallòn.
Ioannes Melendus. De la Sierra.
Ioannes Ponce. De Texeda.
Ioannes de Roxas. Hist. Lauretana.

Ioan-

V I.

POLEMICA, hoc est, DEMONSTRATIONES Fidei Catholicæ, Controversiæ cum Hebræis, Mahometanis, Hæreticis & alia quavis censura confixis, item Catholicorum cum Catholicis.

ADVERSVS HEBRAICAM SVPERSTITIONEM.

HEBRÆORVM QVÆDAM.

ADVERSVS GENTILES.

AD-

Franciscus Zumèl. *Defensio Iustificationis monitorii Pauli V. adv. Venetos.*
Gaspar de Leon. *Contra Dominicanum quemdam, de meritis mortificatis post pœnitentiam vivificatis.*
Hieronymus Graciàn. *De Potestate Papa adv. Ferdin. de las Infantas.*
Ioannes Alphonsus Baptista. Apologia por la verdadera doctrina de los Dotores de la Iglesia.
Matthæus de Moia. *Adversus Expostulationes quarumdam opinionum Iesuitarum.*
Melchior Canus. *Contra Statutum Ecclesia Toletana.*
Sancius Carranza de Miranda. *Adversus Erasmum.*
Thomas Hurtado. *Antidotus contra quadam opera Theophyli Rainaudi.*
Anonymus. Apologia por Fr. Geronymo Savanarola. tom. 2. pag. 273.

VII.

ASCETICA SIVE SPIRITVALIA.

INSTITVTIO VITÆ CHRISTIANÆ ET SPIRITVALIS.

Alphonsus de Andrada. Itinerario espiritual. Camino de la Vida. Orden de vida para la eterna vida. Milicia espiritual. M. S.
Alphonsus de Cruce. Camino de la salvaciòn. Compendio de la Vida espiritual.
Alphonsus Gònzàlez de Aradillas. Cartilla espiritual.
Alphonsus de Leon. Advertencias à la vida espiritual.
Alphonsus de Madrid. Arte para servir à Dios.
Alphonsus Ramòn. Doctrina espiritual. Escuela espiritual.
Alphonsus de Roxas. Dia espiritual del que procura la perfeccion.
Alphonsus de Sanzòles. Arte de servir à Dios.
Alphonsus de Torres. Educacion espiritual. *Scala Cœli.*
Andreas de Bonilla Calderòn. Del modo de gobernarse el Christiano.
Andreas de Lezarra & Cruzàte. Teulugia mystica.
Andreas Pèrez. Del camino del espiritu.
Angelus del Pas. *De Fundamentis boni spiritualis. Admonitiones Vita spiritualis. De Profectu hominis spiritualis.*
Antonius de Alvarado. Arte de bien vivir. Practica de la Vida Cristiana.
Antonius Cordèses. De las tres Vias.
Antonius Martinez de Azàgra. Camino à la union con Dios.
Antonius de Olivàn. Govierno moral del Alma.
Antonius de Roxas. Vida espiritual.
Antonius Sobrino. De la Vida espiritual.
Antonius de Spiritu Sancto. *Directorium spirituale.*
Augustinus Nùñez Delgadillo. Abecedario espiritual.
Bartholomæus de Martyribus. *Compendium Spiritualis doctrina.*
Bernardinus de Corvera. Espejo de perfeccion.
Bernardinus de Villegas. Avisos espirituales.
Bernardus de Palma. *Vita spiritus.*
Didacus Alvarez de Paz. *De Vita spirituali. De Exterminatione mali & promotione boni. De Inquisitione pacis.*
Didacus Menèses. *Institutio Doctrina Christiana.*
Didacus Murillo. Instrucciòn para enseñar la Virtud. Escala espiritual à la perfeccion.
Didacus Pèrez de Valdivia. *Summa Institutionis Christiana.*
Dominicus de Nieva. Memorial de la Vida Christiana.
Dominicus de Paz. *Veri Christiani specimen.*
Franciscus Arias. De la Imitacion de Christo.
Franciscus de Herrera. Instruccion Christiana.
Franciscus Fernandez. Guia de la Vida espiritual.
Franciscus de Ribera. Practica de perfeccion.
Hieronymus Ferrèr. El Christiano reformado.
Ioannes de Castañiza. Perfeccion de la Vida Christiana.
Ioannes Gondinus. Guia espiritual.
Ioannes Gonzàlez de Critana. El perfeto Christiano.
Ioannes Lopez. Practica espiritual.
Ioannes Lopez de Segura. Instruccion Christiana.
Ioannes de Marvilha. Documentos spirituais. *Lusitanè.*
Ioannes Moreno. Estaciones del camino del cielo.
Ioannes Polanco. *Industria ad vitam spiritualem dirigendam.*
Ioannes de Ribas. *De Vita hominis Christiani.*

EXERCITIA SPIRITVALIA, DE ORATIONE.

Hiero-

Hieronymus à Matre Dei. *Colloquia inter Deiparam & peccatorem*.
Hieronymus Perez. Escuela de Contemplacion.
Ioannes de Cartagena. *Praxis Orat. mentalis*.
Ioannes à Cruce. De la necessidad y provecho de la Oracion.
Ioannes Falconì. Cartilla espiritual.
Ioannes Gonzalez de Critana. Manual de Iesus Maria.
Ioannes à Iesu Maria. *Schola orationis & contemplationis*: & alia hujus generis.
Ioannes de S. Iosepho. Exercicios de perfeccion.
Ioannes de Lescano. De Oracion y meditacion.
Ioannes Lopez. Diversos exercicios. Manual de Exercicios. Manual de Oraciones.
Ioannes Ludovicus Vives. *Excitationes animi in Deum*. *Precationes & meditationes quotidianæ*.
Ioannes à S. Maria. *Exercitia spiritualia*.
Ioannes Martinez Cordero. Devotas Oraciones.
Ioannes Michaël. *Exercitia spiritualia & orationes*.
Ioannes Nuñez Franco. Exercicios espirituales.
Ioannes de Palma. Reglas para la oracion.
Ioannes Polanco. *De modo orandi & psallendi cum fructu*.
Ioannes Sanz. Abecedarios a las cinco Llagas de N. Señor. *& alia hujus generis*.
Ioannes Ximènez. Exercicios espirituales. Exercicios divinos. De la Oracion mentàl.
Iosephus à Iesu Maria. Escuela de Oracion.
Iosephus Pientre. Meditaciones.
Iulianus de Avila. Para saber tener oracion.
Lambertus Espès de Gracia. Exercicios espirituales.
Laurentius Vander-Hammen. Via del perfecto Christiano.
Ludovicus Ferrèr. De la Oracion y meditacion.
Ludovicus Granatensis. De la Oracion y meditacion. *Thesaurus precum*.
Ludovicus de la Palma. Exercicios de S. Ignacio.
Ludovicus de la Puente. Meditaciones de los mysterios de la Fee. Guia espiritual de la oracion.
Ludovicus Sànchez. Manual de exercicios.
Ludovicus Telm. De la Oracion mental.
Luisia Magdalena. El Año santo, meditaciones para todo el.
Marcus Antonius Ramirez. Devocionario.
Martinus ab Aspilcueta. *De Oratione*.
Martinus de Bonilla. Compendio de las Meditaciones del P. Luis de la Puente.
Martinus de Lilio. De la oracion mental y exercicios espirituales.
Matthæus de Salzedo. Luz de la oracion mental.
Matthæus de Villarroèl. Necesidad de la Oracion. Reglas para la Oracion.
Melchior de Villanueva. De la Oracion mentàl.
Michaël de la Fuente. Exercicios de la oracion mentàl.
Nicolaus de Arnaia. Compendio de las Meditaciones del Padre Luis de la Puente. *Praxis Exercit. spiritualium S. Ignatii*.
Onophrius Manescàl. De la Oracion mentàl.
Paulus de Aznàr. Exercicios espirituales.
Paulus Glascàr de Valles. Tesoro espiritual de exercicios.
Paulus Iosephus de Arriaga. *Exercitia spiritualia*.
Pelagius de S. Benedicto. Sumario de Oracion.
S. Petrus de Alcantara. De la Oracion y meditacion.
Petrus Maldonado. Traça y exercicios de un Oratorio. De la Oracion y meditacion.
Petrus Nieto. *De Oratione mentali*.
Petrus de Ribadeneira. Manual de Oraciones.
Petrus Ximènez. *Compendium meditationum*.
Philippus Guimerà. Exercicios espirituales.
Salvator de Mallèa. Relòx espiritual.
S. Teresa de IHS. Exclamaciones del Alma Dios.
Thomas à Iesu. *Divinæ orationis methodus, natura & gradus*. *De Contemplatione divina*. *De Præsentia Dei*. Compendio de los grados de Oracion. De la Oracion mental.
Thomas de Iesu. Soliloquios.
Thomas de Villacastin. Manual de exercicios.
Tristanus de Barbòsa. Meditacion del convertido à Dios. Ramillete del Alma.

DE EUCHARISTIÆ SACRAMENTI SUMPTIONE ATQUE EIUS DEVOTIONE.

Alphonsus de Chinchilla. De los efetos que haze el Santiss. Sacramento en el alma.
Alphonsus de Horozco. Examen para la comunion.
Alphonsus Ramòn. Elogio Eucharistico.
Angelus del Pas. *De digna præparatione ad suscipiendam Eucharistiam*.
Antonius de Alvarado. Guia de los devotos del Santiss. Sacramento.
Augustinus Bernaldo de Quiròs. Manual

de

DE PIETATE ERGA ANGELVM CVSTODEM, & alios Angelos.

DE CVLTV ET DEVOTIONE SANCTORVM.

DE PIETATE ERGA DEFVNCTORVM ANIMAS.

ARS

Franciscus de Castro. Reformacion Christiana.
Franciscus de la Cruz. Motivos de agradecimiento à Dios.
Franciscus Duràn. Razòn de estado del Cortesano que pretende serlo del cielo.
Franciscus de Evia. Espejo del Anima.
Franciscus Freire. *De Arte bene vivendi*.
Franciscus de Fuensalida. Sosiego y descanso del Alma.
Franciscus Garzia del Valle. Camino para la union con Dios. Nuevas de la eternidad.
Franciscus de Lara. Estimulos para bien obràr.
Franciscus Lùque Faxardo. Exortacion à las obras de misericordia. Motivos para la oracion.
Franciscus Manzàno. Centellas del amòr de Dios.
Franciscus de Mesina. Directorio del Alma eclesiastica y religiosa. Discurso de la singularidad en la comunidad.
Franciscus de Monzòn. Avisos espirituales. Norte de Idiotas.
Franciscus Nùñez. Pecador dormido.
Franciscus Ortìz. *De Ornatu Animæ*.
Franciscus Ortìz Arias. Del Remedio contra el pecado.
Franciscus Ortìz Lucio. Mystica Teulugia. Republica Cristiana. Iardìn de amores santos.
Franciscus de Osuna. Mystica Teulugia.
Frnciscus Pèrez de Nàxera. Desengaño del Alma.
Franciscus de Pisa. Estimulo de la devociòn.
Franciscus Rodriguez. *De Christiani hominis officio*.
Franciscus de la Vega. Diferencia del Varon justo y perfecto.
Gabriël Lopez Navarro. Teulugia mystica.
Gabriël de Morales. Visita general de Dios à los hombres. Relox despertador del Alma.
Garsias de Cisnèros. *Exercitium vitæ spiritualis*.
Gaspar Astète. Guia de la juventùd Christiana.
Gaspar de Conceptione. *Dictata Salutis*.
Gaspar de la Figuèra. Suma espirituàl.
Gaspar Loarte. *De Afflictorum Consolatione. Exercitium vitæ Christianæ. Remedia contra peccata mortalia. Antidotum spirituale contra pestem*.
Georgius de S. Iosepho. Buelo del espiritu y escala de la perfeccion. Guia espiritual.
Gomezius Garzia. Carro de dos vidas activa y contemplativa. Discursos devotos.
Guiomar de Iesu. Consolaçaõ de nosso desterro. *Lusitanè*.
Gundisalvus Fernandez de Oviedo. Regla de la Vida espirituàl.
Guterius Pèrez. Despertadòr del Alma.

Hieronymus de Ampòs. Directorio espirituàl.
Hieronymus Gomez. *Index in opera Ludov. Granatensis*.
Hieronymus Graciàn. Dilucidario del verdadero espiritu. Mystica Teulugia. Camino del cielo. Vida del Alma. Leviatàn engañoso. Musica espirituàl. Cerco espiritual de la conciencia. Espiritu de la Beata. M. S. *Mystica scriptura*. M. S. *& alia plura in* Appendicibus. *tom. 2. pag. 297. & sequentibus*.
Hieronymus de Lèmos. Torre de David. Armeria religiosa.
Hieronymus de Llàmas. *De Methodo curationis animarum*.
Hieronymus de Quintàna. Convento espiritual.
Hieronymus de Ripalda. Coloquio entre Dios y el pecadòr.
Hieronymus de Segorbe. Navegacion segura para el cielo.
Hippolyta de Iesu. Tratados espirituales.
Humbertus Cordeiro. *De Amore Dei & proximi*. M. S.
Iaimus de Alcalà. El Cavallero Christiano.
Iaimus Montagnanus. *De Armis clericorum*. M. S.
Ignatius de S. Maria. *Turris Salutis*.
Ioannes Allòso. *Convivium divini amoris*.
Ioannes à S. Andrea. Arbol de la vida y de la muerte.
Ioannes de Angelis. Lucha entre Dios y el Alma. Triumfos del amor de Dios. De la Presencia de Dios. Vergèl espirituàl.
Ioannes de Avila. Tratados espirituales.
Ioannes Baptista Madrigàl. Tesoro del Alma.
Ioannes Bàpt. de Vinònes. Espejo de la conciencia.
Ioannes Bernardus Diaz de Lugo. Soliloquios.
Ioannes de Bonilla. De la Paz del Alma.
Ioannes de Cardòna. Notable de amor.
Ioannes de Castañiza. Batalla espirituàl.
Ioannes de Cazalla. Lumbre del Alma.
Ioannes de Coveña. Remedio de Pecadores.
Ioannes de Dueñas. Espejo de consolacion de tristes. Remedio de pecadores.
Ioannes Eusebius Nieremberg. Diferencia de lo temporal y eterno. Prodigio del amor divino. *& alia plura*.
Ioannes Ferrèr. *Tractatus spirituales*.
Ioannes de la Fuente. De la Esperanza y temor del Christiano. Arbol de la vida. Norte del Alma.
Ioannes de Gaòna. Dialogos de cosas espirituales.
Ioannes Gonzalez de Critàna. Despertadòr del Alma dormida.
Ioannes à Iesu Maria. *Prudentia Iustorum. Stimulus compunctionis* & alia plura hujusmodi.

VIII.

MORALIA, THEOLOGICA, PHILOsophica, Politico-Moralia.

DE VIRTUTIBUS MORALIBUS ET VITIIS OPPOSITIS ET QUÆ AD EA REFERUNTUR.

Bernardinus de Riberòl. De la Pobreza contra la Avaricia.
Bernardinus de Sandovàl. Del Cuidado de los presos.
Bernardus Pèrez de Vàrgas. De la Amistàd.
Blasius Pelegrìn Catalàn. Trofeo del oro.
Christophorus de Cruce. De la Esperanza Christiana.
Christophorus Gonzalez. Del Agradecimiento Christiano.
Didacus de Avendaño. *Amphitheatrum misericordiæ*.
Didacus Cortès. Conversiòn de la Madalena.
Didacus de Ièpes. Discursos de las obras de misericordia.
Didacus Lòpez de Zùñiga. *De Voto*.
Didacus Pantoja. *De Septem peccatis mortalibus*.
Didacus Perez de Valdivia. Alabanzas de la Castidàd.
Didacus de la Vega. *Apologia contra septem crimina*.
Dominicus de Soto. *De Cavendo juramentorum abusu*.
Elias de S. Ioanne. Examen de conciencia. t. 2. p. 290.
Emmanuël Barreto. *Flosculi de Virtutibus & vitiis*.
Ferdinandus Castro-palao. *De Virtutibus & vitiis*.
Ferdinandus de Talavera. Contra el murmurar.
Ferdinandus de Zàrate. De la Paciencia.
Franciscus de Alvaràdo. De la Limosna.
Franciscus de Avila. Contra la presuncion del Hombre.
Franciscus Farfàn. Contra el pecado de la simple fornicacion. Regimiento de Castos.
Franciscus de Madrid. Tesoro de pobres.
Franciscus Nùñez Navarro. Del perdonàr al enemigo.
Franciscus de Tàpia & Lèiva. Espejo de murmuradores.
Franciscus de Victoria. *De Temperantia*.
Gabriel de Toro. Tesoro de misericordia con los pobres.
Hieronymus Cantòn. Instruccion de las Virtudes.
Hieronymus Graciàn. De la Redencion de cautivos.
Hieronymus Navarro. Consuelo de pobres.
Ioannes Bapt. de Pancorvo. Excelencias de la Limosna.
Ioannes Bernardus Diaz de Lugo. *Antidotum desperationis*. De la Limosna à los pobres presentes. De la Piedàd.
Ioannes das Chagas. Triumfos da santa Pobreza. *Lusitanè*.
Ioannes de Dicastillo. *De Iuramento & perjurio*.
Ioannes de Lugo. *De Virtute Fidei*.
Ioannes Maldonatus. *De Fide*.
Ioannes Perez de Moia. Comparaciones para todo genero de virtudes.
Ioannes Polanco. *De Septem peccatis mortalibus*. *De Humilitate*.
Ioannes Roa de Avila. *De Misericordiæ actibus*. M. S.
Ioannes Rùiz de Angùlo. Espectaculo de Virtudes.
Ioannes Valero. De Virtudes y vicios. M.S.
Iosephus à Iesu Maria. Alabanza de la Castidàd.
Ludovicus de Mèrtola. *De Eleëmosyna*.
Ludovicus Sanchez de Melo. Invectiva contra cinco vicios, soberbia, invidia, ambicion, murmuracion y ira.
Luisia de Padilla. Excelencias de la Castidàd.
Martinus ab Aspilcueta. *De Eleëmosyna*.
Martinus de Fùnes. *De Vitiis & peccatis*.
Martinus de Quiñones. *De Temperantia & Fortitudine*.
Michaël de Medina. De la Verdadera y Christiana Humildàd.
Petrus Cabezùdo. *De Patientia*.
Petrus Hieronymus Sanchèz. Contra la Soberbia y Avaricia.
Petrus Martyr de Morales. De la Humildàd. M. S.
Petrus Merino. *Pro Redempione Captivorum*.
Philippus de Sosa. *Hortulus Virginitatis*.
Thomàs de Truxillo. De la Limosna.
Anonymus. Vergel de Virginidàd. tom 2. pag. 267.
Anonymus. *Thesaurus Virtutum*. pag. 267.

DE SACRAMENTIS ECCLESIÆ ET DE HIS QVÆ AD EA PERTINENT.

Alphonsus de Arbolèda & Cordoba. Practica de Sacramentos.
Alphonsus de Cabrera. De los Escrupulos y de sus remedios.
Alphonsus Fernandez. Documentos al Confesor.
Alphonsus Pelaèz. Del Sacramento del Bautismo.
Alphonsus de Viruès. *De Matrimonio Regis Angliæ*.
Alphonsus de Veracrùz. *Speculum Conjugiorum*.
Antonius Cordèses. De los siete Sacramẽtos.
Antonius de Gama. *De Sacramentis præstandis ultimo supplicio damnatis*.
Antonius de Quintana-dueñas. *Singularia ad septem Ecclesiæ Sacramenta*.
Augustinus Bernàl de Avila. *De Sacramentis in genere*. *De Eucharistia*. *De Ordine*.
Barnabas de Rosàles. *De Tribus Pœnitentiæ partibus*.
Barnabas Ruiz Vanègas. *De Institutione Sacramentorum*.

Mel-

Melchior Cano. *De Pœnitentia*.
Melchior Zambrano. *Casus occurrentes in articulo mortis*.
Michaël de Aparicio. *De Sacramentis*. M. S.
Petrus Aegidius. *Memoriale ad Parochos*.
Petrus de Agurto. Tratado de dar à los Indios la Comunion y Extrema uncion.
Petrus Alphonsus. *De Eucharistia*.
Petrus de Cabrera. *De Sacramentis in genere*. *De Baptismo*. *De Eucharistia*. tom. 2. pag. 310.
Petrus Ciruelo. Arte de bien confesar.
Petrus de Ledesma. *De Matrimonio*.
Petrus Manrrique. Aparejos para administrar la penitencia.
Petrus Martyr Coma. *De Sacramentis*.
Petrus de Mena. *Interrogationes Clericorum*.
Petrus Ochogavia. *De Sacramentis in genere*.
Petrus de Osma Delgado. De la Penitencia.
Petrus de Reina Maldonado. Suma de Sacramentos.
Petrus de Tapia. *De Sacramentis in genere*. M. S.
Sebastianus Perez. *De Sacramentis in genere*.
Thomas de Chaves. *Summa Sacramentorum*.
Thomas Francès de Vrrutigoyti. *Disput. de Sacramentis*.
Thomas à Iesu. Instrucçaõ de Confesores, *Lusitanè*.
Thomas Sanchez. *De Matrimonio*.
Vincentius Fernandez de Heredia. *Disput. de Sacramentis*.
Vincentius de Merlo. Del Estado del Matrimonio.
Vincentius Mexìa. Instruccion del estado del Matrimonio.
Anonymus. Arte de Confesàr. t. 2. p. 273.

SVMMÆ MORALIS THEOLOGIÆ, DIRECTORIA CONSCIENTIÆ.

Alphonsus de Horozco. Examen de la conciencia. Confesionario.
Alph. Ramòn. *Epithome Theologiæ moralis*.
Alphonsus de Sepùlveda. Suma de Casos de conciencia.
Alphonsus de Vascònes. Destierro de ignorancias.
Alphonsus de la Vega. Selva de Casos. Espejo de Curas.
Ambrosius de Salazàr. Antorcha de la conciencia. t. 2. p. 289.
Antonius Bernart. Compendio de Confesores.
Antonius de Corduba. De Casos de conciencia.
Antonius Crespin. Destierro de ignorancias.
Antonius de Escobàr & Mendoza. Examen y practica de Confesores. *Liber Theologiæ moralis*. *Problemata Theol. moralis*. *Moralis Theol. receptiores & controversæ sententiæ*.
Antonius Fernandez de Cordoba. Instruccion de Confessores.
Antonius Fernandez de Mòura. *Examen Theologiæ moralis*.
Antonius Vasquez de Espinosa. Confessionario general. & t. 2. pag. 283.
Augustinus de Esbarròia. Purificadòr de la conciencia.
Bartholomæus de Martyribus. *Casus Conscientiæ*. M. S.
Bartholomæus de la Xara, Casos reservados.
Benedictus Perèira, *Elucidarium Theologiæ moralis*. *Resolutiones morales*. t. 2. p. 285.
Christophorus de S. Iosepho. *Receptæ opiniones*.
Didacus Bravo. Guia de Confesores y penitentes.
Didacus de Cabrànes. Suma.
Didacus del Castillo. Doctrina de Confessores.
Didacus de Gurrèa. Manual de Confessores.
Didacus de Ledesma. *Compendium casuum conscientiæ*. M. S.
Didacus de Prado. *Summa*. M. S.
Didacus de Rosario. Suma de casos.
Emmanuël Rodriguez. Suma de casos. *Opiniones communes circa casus conscientiæ*.
Emmanuël Sàa. *Aphorismi Confessariorum*.
Ferdinandus de Talavera. Confesionàl. Del Restituir y satisfacèr.
Franciscus de Alcozèr. Confessionario.
Franciscus de Corduba. *Summa moralis*.
Franciscus de Monzòn. Norte de Confesores.
Franciscus Ortiz Lucio. Compendio de Sumas.
Franciscus de Sesè. *Notæ ad Navarri Manuale*.
Franciscus de Soto. Confessionario.
Franciscus de Toledo. *Summa casuum conscientiæ*.
Franciscus de Victoria. Confesionario.
Gaspar Loàrte. *Instructio Sacerdotum & Confessariorum*.
Gaspar de Valdepedròsa. *Summa in Enchiridion Navarri*.
Henricus Henrriquez. *Summa Theol. moralis*.
Henricus de Villalòbos. Suma de Theologia moral y canonica. Manual de Confesores.
Ioannes Allòsa. *Flores Summarum*.
Ioannes Anastasius de Arana. *Summulæ morales*.

Io-

IN X. DECALOGI ET V. ECCLESIÆ PRÆCEPTA seorsim.

MORALIA DE STATIBVS ET IN PRIMIS DE HIERARCHIA ECCLESIÆ.

An-

Antonius Zapàta. De la obligacion de los Prelados en proveer los beneficios.
Balthasar Campuzàno. El Sumo Sacerdote.
Balthasar Pachèco. Espejo de todos los Ministros de la Gerarquia ecclesiastica.
Bartholomæus de Martyribus. *Stimulus Pastorum.*
Bartholomæus Santos de Rissòba. De las Obligaciones de los Obispos. M. S.
Chrysostomus Ruiz. Del Oficio del Prelado.
Cosmas Magalianus. *De Ecclesiastico principatu.*
Dominicus de Soto. *De Officii Pastoralis periculosa cura.* t. 2. p. 290.
Facundus de Torres. Filosofia moral de Eclesiasticos.
Franciscus Blanco. Advertencias para los Curas
Franciscus de Corduba. *De Officio Prælatorum.*
Franciscus Domenec Granollàchs. *Pro Lege divina prohibente Clericis mercaturam.*
Franciscus de Guzmàn. *De Ministris altaris & cælibatu.*
Franciscus Ortiz Lucio. Iardin del Sacerdote Christiano.
Franciscus de Sosa. *De his ad quæ obligantur Episcopi ex Regularibus assumpti.*
Franciscus Turrianus. *De Residentia Pastorum. De Commendatione ecclesiarum.*
Gaspar Loarte. *Instructio Sacerdotum.*
Gaspar de Villachoàga. Obligaciones del Obispo Religioso.
Hieronymus Garzìa. De las Excelencias del Sacerdocio.
Ioannes Aegidius Trullench. *De Iure Parochi.*
Ioannes Alphonsus de Bustamante. Necesidad de elegir buenos Sacerdotes.
Ioannes Bernardus Diaz de Lugo. *De Obligationibus Episcopi.* Aviso para los Curas de animas. Aviso para Predicadores. Instruccion de Prelados. Exortacion al Arcobispo de Toledo para que celebrasse Cócilio.
Ioannes Garzia. De la Vida de los Eclesiasticos.
Ioannes Palafòx. Direcciones pastorales.
Ioannes Palomèque. *De Clericorum instituto.*
Ioannes Sebastianus de la Parra. Excelencias y obligaciones del estado Clericàl y Sacerdotàl.
Ioannes Valèro. Instruccion de Prelados. M. S.
Ioannes Vàsquez Iuràdo. *De Residentia Parochorum.*
Iosephus Stephanus. *De Episcopi in tempestate officio. De Dignitate Presbyterorum.*
Ludovicus Granatensis. *De Officio Pastorali & moribus Episcoporum. De Sacerdotis dignitate atque officio.*
Martinus Alphonsus Vibaldus. *Baculus Sacerdotalis.*
Martinus Carrillo. *Itinerarium ordinandorum.* Practica de Curas.
Martinus de la Vera. Instruccion de Ecclesiasticos.
Matthæus de Ribas Olalla, Defensa de las barbas de los Sacerdotes.
Mauritius de Alcèdo. *De Excellentia Episcopalis Dignitatis.*
Melchior Gallego. *De Obligatione Parochorum tempore pestis.*
Melchior Prieto. *De Obligationibus Episcoporum.*
Michaël Assencio. *Instructio Curatorum.*
Michaël Çaragòza de Heredia. *De Sacerdotali dignitate.*
Petrus Martyr Coma. *Directorium Curatorum.*
Petrus de Murga. *De Iure Parochi unitarum Ecclesiarum.*
Petrus de Reina Maldonado. El Perfecto Prelado.
Petrus de Soto. *De Sacerdotis institutione.*
Sebastianus de Abrèu. *Institutio Parochi.*
Thomas de Aquino. *De Instructione Ordinandorum.*

MORALIA DE ALIIS STATIBVS.

Alphonsus de Almèida. Pretendiente de la tierra. Instruccion de pretendientes.
Alphonsus de Andrada. El buen Soldado Catolico. El Estudiante perfecto. De la Nobleza Catolica. M. S. *Operarius Evangelicus.* M. S.
Alphonsus de Herrèra Salzedo. Espejo de la perfecta casada.
Alphonsus de Horozco. Epistolario espiritual para todos estados.
Alphonsus de Peñafiel. Obligaciones de las Ordenes militares.
Alphonsus de Roxas. El Gobernador eclesiastico.
Alphonsus Velasquez. *De Instructione preclaræ pueritiæ.*
Angelus del Pas. *De Parentum & filiorum amore.*
Antonius Delgado Torrenèira. *De Milite Christiano.*
Antonius Lòpez de Vega. El perfecto Señor.
Antonius de Quintanadueñas. Retiro de las conversaciones de monjas.
Antonius de Solìs. Consuelo de los estados.
Balthasar Campuzàno. Ministro Zeloso. Alma y cuerpo, de las calidades de un Nepote de Papa. M. S.
Balthasar Perez del Castillo. Estado en que Dios llama à cada uno.
Christophorus dà Costa. De la Vida solitaria.

Chri-

DE IVSTITIA ET IVRE ET CONTRACTIBVS.

DE SACROSANCTO MISSÆ SACRIFICIO, CÆRIMONIIS ECCLESIASTICIS ET HORIS CANONICIS.

Alphonsus de Madrid. Instruccion para rezàr el Oficio divino.
Alphonsus de Morales: *De Festo Translationis S. Iacobi Apostoli*.
Alphonsus Muñoz, De las Ceremonias de la Missa.
Andreas Guerrero. Explicacion de las Rubricas del Missàl Romano.
Andreas Gutierrez *sive* Iacobus de Lora. *Expositio Hymnorum Ecclesiasticorum.*
Andreas Resendius. *Breviarium Eborense.*
Andreas de Soto. Explicacion de la benediccion del Cirio. Del origen de la Agua bendita.
Andreas de Tordehumos. *De Interioribus animæ actibus & applicatione Missæ.*
Antonius de Govèa. Missa de los antiguos Christianos de Santo Thome.
Antonius Nebrissensis. *Segmenta ex Epistolis, Orationes, Hymni, Homiliæ Officii divini scholiis illustrata.*
Augustinus de Herrera. De las Ceremonias de la Missa.
Balthasar Pacheco. Compendio del servir la Missa rezada.
Bartholomæus Carranza de Miranda. *Instructio ad Missam audiendam.*
Basilius de Faria. De las Ceremonias de la Missa.
Bernardinus de Sandovàl. Del Officio ecclesiastico.
Bernardus Olivèr. *De Divinis officiis.*
Cyprianus Rodriguez. *In Canonem Missæ.*
Didacus à S. Iosepho. Manual Eclesiastico.
Didacus Nèila. *Breviarium trium Lectionum.*
Didacus de Tapia. *De Ritu Missæ.*
Didacus de Villegas. Del Concurso de la Vigilia de S. Iuan. Bapt. y el dia del Corpus.
Emmanuel de los Rios. Avisos de lo que se debe contemplàr en la Missa.
Eugenius de Robles. Relacion del Rezo Gothico Mozàrabe.
Ferdinandus de Talavera. Ceremonias de la Missa. Ceremonial de los Oficios divinos. *Officia S. Iosephi, Expectationis partus Deiparæ, & in Expugnationis Granatæ urbis anniversario die.*
Ferdinandus de Bilches. Memorial por el Rezo de los Santos de Iaèn.
Franciscus Blanco. Discurso del Coro y oficio divino.
Franciscus de Càzeres. Ceremonial de los oficios divinos.
Franciscus de Macedo. *Officium S. Ioannis Evangelistæ.*
Franciscus de S. Maria. De las Ceremonias de la Missa.
Franciscus de Miranda & Paz. Discurso sobre si se à dehazer fiesta a Adàn.
Franciscus de Pisa. Del Officio Muzàrabe. *Officium S. Dominici de Silos.*
Franciscus Rosarius. *Observationes in Hymnos Breviarii.*
Franciscus de Soto. *Super Præconium Paschale in Cerei benedictione.*
Gabriel de Henào. *De divino Missæ sacrificio.*
Garsias de Cisneros. *Directorium horarum canonicarum.*
Gaspar Cardoso. *Kalendarium Romanum ad usum Missarum & horarum canonicarum.*
Gaspar Sànchez. Tesoro espiritual de la Missa.
Georgius Cardoso. *Officium Coronæ Domini.* t. 2. pag. 295.
Guterius Marquès de Careaga. Sobre el dia de la celebracion de la Concepcion de N. Señora.
Hieronymus Cantòn. Ordinario de los Oficios divinos.
Hieronymus Graciàn. Tratado de la Missa y Officio divino.
Honoratus del Rio. Del Valòr y fruto de là Missa.
Ioannes de Alcozèr. Ceremonial de la Missa.
Ioannes de Angelis. De los Mysterios de la Missa.
Ioannes de Argomànes. Reglas para rezar el officio divino.
Ioannes Bapt. Madrigal. De los Mysterios de la Missa.
Ioannes Bapt. de Mena. Exposicion de los Hymnos del Breviario.
Ioannes de Bustamante. De las Ceremonias de la Missa.
Ioannes Falconì. Mementos de la Missa.
Ioannes Garzia. Explicacion de los mysterios de la Missa.
Ioannes Garzia Polanco. De las Missas de S. Amador.
Ioannes Lopez. Del Sacrificio de la Missa.
Ioannes de Ocàriz. Ceremonial.
Ioannes de Ovando. *Cæremoniale Officii divini.*
Ioannes de Robles. *De Accentibus Breviarii Romani.*
Ioannes Rodriguez. Luz de los mysterios del Culto divino.
Ioannes Serrano. *De Sacrificio Missæ.*
Ioannes Valero. Notas para las Ceremonias de la Missa. M. S.
Ioannes Vasquez del Màrmol. Regla para rezar el Oficio.
Ioannes de Zamòra. Ceremonial Romano.

DE INDVLGENTIIS.

VARIA THEOLOGICO-MORALIA.

MORALIA DOCVMENTA, POLITICO-MORALIA, PHILOSOFICO-MORALIA.

Ga-

Gabriel de Maquèda, Contra el uso de las casas publicas.
Gaspar Ram. Advertencias a la Vida Christiana.
Hector Pinto, Imagen de la Vida Christiana.
Hieronymus de Alcalà Iañez, Verdades para la vida Christiana.
Hieronymus Calvo. Luz del entendimiento para seguir las virtudes.
Hieronymus Gracian. *Plura habet hujus generis*. t. 2. p. 297. & *sequentibus*.
Hieronymus de Mondragòn. Censura de la locura humana.
Hieronymus de Rosales. Catòn Christiano.
Iaimus Ruesta. Desengaños del Mundo.
Ioachimus Setànti. Varios consejos y avisos.
Ioannes Antonius Lozàno. Destierro del libro del Duelo.
Ioannes Baptista. De la Miseria y brevedad de la vida. Platicas morales de los Indios para sus hijos.
Ioannes Bonifacius. *De Sapiente fructuoso*.
Ioannes de Borja. Empresas morales,
Ioannes de Cantañazòr, De la Brevedad del tiempo.
Ioannes de Dueñas. Espejo de consolacion de tristes.
Ioannes Eusebius Nieremberg. *Gnomæ morales*. Obras y dias. Dictamenes prudentes. Causa y remedio de los males publicos.
Ioannes Genesius de Sepulveda. *De Appetenda gloria*.
Ioannes Gonzalez de la Torre. Consuelo de afligidos y encarcelados.
Ioannes Henrriquez de Zùñiga. Consejos politicos y morales. Amor con vista.
Ioannes de Horozco & Covarrubias. Paradoxas Christianas. Consuelo de afligidos.
Ioannes à Iesu Maria. *De Bono usu bonorum*.
Ioannes Lopez de Palacios-rubios. Del Esfuerzo belico.
Ioannes Mallara. Peregrinacion de la Vida.
Ioannes Mariana. *De Spectaculis. De Monetæ mutatione. De Morte & immortalitate*.
Ioannes de Mora. Discursos morales.
Ioannes de Pineda. Agricultura Christiana.
Ioannes Pizarro de Aragòn. Discursos de la Razòn.
Ioannes de Santistevan. *Consolationes pro omni tribulatione, Pharmacum consolationum ad perferendos dolores*.
Ioannes Ximèn. De las Casas publicas de mugeres.
Ioannes Zapàta & Sandovàl. *De Acceptione personarum*.
Ioannes de Zavalèta. Milagros de los trabàjos.
Iosephus Luquian, Tratado del Hombre.
Iosephus Pellizer, Exortacion a la Paz. Anticatolico de estado, de las confederaciones con Hereges.
Iosephus Stephanus, *De Luctu minuendo*. t. 2. pag. 307.
Laurentius Graciàn. Oraculo manual o Arte de prudencia. El Heroe. El Discreto. El Forastero.
Laurentius de Guzmàn, Espejo de discretos.
Laurentius Palmireno. Oratorio de enfermos.
Laurentius de Villavicencio, *De non continendis domi pauperibus*.
Lucas Graciàn. El Galateo Español.
Lucas de Soria. De la Reformacion de la asistencia en los templos.
Ludovicus de Aranda. Glossa de moral sentido. Glossa a los Proverbios del Marquez de Santillana.
Ludovicus Brochero. Del Duelo y desafios. Del uso de exponer los niños.
Ludovicus Gomezius, *De Nobilitate*.
Ludovicus Gonzalez. De la Virtùd.
Ludovicus Granatensis. *Collectanea moralis Philosophiæ*. Sermòn de las caidas de personas publicas.
Ludovicus Guerrero. Contra las Casas de mugeres publicas.
Ludovicus de Scala. *De Mendicis an colligendi sunt*. M. S.
Luisia de Padilla. Defensa de la verdàd.
Marcus Antonius de Camos. Microcosmio, o govierno del hombre.
Martinus Alph. de Miranda, Dialogo del Tiempo.
Martinus del Barco Centenera. El Desengaño del mundo.
Martinus de Rèina. Dechado de la vida humana sacado del juègo del Axedrèz.
Michaël de la Fuente. Remedio de pobres, Exortacion a la compasion. Atalaia de caridad. Cadena de oro del remedio de los pobres.
Michaël de Ribera. *De Contemplatione rerum humanarum*.
Michaël de Salinas Viñuela. *Statera meritorum & hominum*.
Paulus de Mendoza. El Hombre justo y bueno.
Petrus Alphonsus, *De Immortalitate animæ*. M. S.
Petrus de Antequèra. *De Obedientia subditorum super taxa panis*.
Petrus de Covarrubias. Remedio de jugadores.
Petrus da Cunha. Exemplos tragicos.
Petrus de Guzmàn. Bienes del honesto trabajo.
Petrus de Mercado, Contra el Idolo del que diràn.
Petrus de Ribadenèira. De la Tribulacion particular y publica.

Pe-

MORALIS DOCTRINÆ AVTHORES ILLVSTRATI.

IX.

CONCIONATORIA.

DE ARTE CONCIONANDI.

LO-

LOCI COMMVNES, ET INSTRVMENTA AD CONCIONES.

Alphonsus Gudiel. *De Peccatis ad usum Concionatorum*.
Alphonsus de Sanzòles. *Epitome conceptuum Evangelicorum Missalis Romani*.
Antonius de Braga. Flores de Santo Antonio colhidas do seus sermoẽs, *Lusitanè*.
Antonius Marquès. Asumtos predicables sobre los estados de Sacerdote, Predicador y Obispo.
Antonius Tudança. Discursos predicables.
Antonius de Valdès. Discursos predicables de la Dignidad Sacerdotàl.
Benedictus Martinez, Discursos morales.
Christophorus de Lisboa. Iardim da Scritura. *Lusitanè*.
Christophorus Lozano. David arrepentido.
Didacus Estella. *Tabulæ de Vanitate rerum*.
Didacus Lòpez. *Mensa spiritualium ciborum pro Concionatoribus.*
Franciscus de Hontivèros. Conceptos predicables.
Francisus Labata. *Apparatus Concionatorum*.
Franciscus de Osuna. *Sanctuarium Biblicum*.
Hieronymus de Cruce. Iob Evangelico.
Ioannes Suares de Villègas. El Iardin sagrado.
Ioannes Bapt. de Madrigàl. Homiliario Evangelico. Discursos predicables.
Ioannes Eusebius Nieremberg. *Homilia catenata*.
Ioannes Franciscus Collantes. Divina predicaciòn.
Ioannes Gonzalez de Critana. *Sylva comparationum*.
Ioannes de Ovando. Discursos predicables sobre los mysterios de la Fee.
Iosephus de Ormàza. Grano del Evangelio.
Lavrentius de Villavizencio. *Tabulæ in Evangelia & Epistolas Quadragesimæ & totius anni*.
Lucas de Lozòia. Conceptos predicables sobre S. Matheo.
Ludovicus Granatensis. *Sylva Locorum communium in concionibus*.
Petrus Corrèa. Conspiraçaõ dos vizios com as virtudes. *Lusitanè*.
Petrus à Iesu Maria. *Sufficientia Concionatorum*.
Philippus Diaz. *Summa Prædicantium*. Tratados de varias consideraciones para actos generales.
Raphael Sarmiento. *Promptuariũ conceptuum*.
Thomas Ramòn. Conceptos extravagantes que se ofrecen entre año.
Thomas de Truxillo. *Thesaurus Concionatorum*.

CONCIONVM, SERMONVM SYSTEMATA, DISCVRSVS AD CONCIONES.

Alphonsus de Andrada. Sermones de S. Ramòn Nonàt y de los Martyres del Iapòn.
Alphonsus de Avila. *Conciones*.
Alphonsus de Cabrèra, Quaresma. Adviento. Sermon en las Honrras del R. D. Felipe II.
Alphonsus de Cruce. Discursos en las Fiestas del año. Fiestas de Santos. Quaresma. M.S.
Alphonsus Giròn. *Sermones de Christo, Deipara & Sanctis*.
Alphonsus de Herrèra Salzèdo. Questiones Evangelicas de Adviento.
Alphonsus de Horozco. *Conciones pro Adventu, pro Quadragesima; pro Dominicis, pro Festis Deiparæ, & Sanctorum*. Excelencias de los dos San Iuanes.
Alphonsus de Montesino. *Sermones in Evangelia*.
Alph. Perez. *Declamationes pro Virgine de los Remedios*.
Alph. Ramòn. Marial.
Alph. Salmeròn. *Sermones in Parabolas totius anni*.
Alphonsus Sanchez. *Conciones per totum annum*.
Alphonsus de Sanzòles. *Funerale in Exequiis defunctorum*.
Alphonsus Sobrino. Sermones.
Alphonsus de la Solàna. Sermones varios.
Alphonsus de Torres. *Conciones*. M. S.
Alphonsus de Villegas. Discursos sobre las Dominicas del año y Ferias de Quaresma.
Ambrosius Gòmez de Salazàr. Oraciones panegyricas de Christo, Maria y de los Santos. Quaresma. t. 2. p. 279.
Ambrosius de Montesinos. Epistolas y Evangelios con sus Sermones. Sermones varios.
Andreas Capilla. Dominicas del año, Ferias de Quaresma y Santos.
Andreas Mendo. Quaresma.
Andreas de Moguèr. Sermones. M. S.
Andreas Perez. Quaresma. Santos.
Andreas Ruiz. Sermones.
Andreas Sèmple de Tovàr. Sermones de Santos, Quaresma, Dominicas.
Angelus Manrrique. *Lavrea Evangelica*, Sermones de los Doctores. Santoral Cisterciense. Santoràl de N. Señora y Santos. Sermon de S. Ignacio. Quaresma. Fiestas de N. Señora.
Angelus del Pas. *Annotationes in Evangelia de Tempore & de Sanctis*. M. S.
Antonius Pèrez. Fiestas de N. Señora.
Antonius Alvarez. Santoràl.

Fer-

Ferdinandus de Ribera. Quaresma.
Ferdinandus de Santiago. Quaresma. Santoràl.
Franciscus Aguado. Adviento. Quaresma.
Franciscus de Amaràl. *Conciones*. M. S.
Franciscus de S. Anna. Discursos de Quaresma.
Franciscus de Avila. *Conciones Quadragesimales*.
Franciscus Borja. Sobre los Evangelios de Adviento y Quaresma. Domingos y Fiestas del año.
Franciscus de Campos. *Compendium Concionum Philippi Diez*.
Franciscus de Cañeda. Adviento.
Franciscus de Castañeda. Adviento y Pasqua.
Franciscus del Castillo. Quaresma. Santos.
Franciscus de Cordoba. *De Tempore ac de Sanctis*.
Franciscus Fernandez Galvaõ. Quaresma. Fiestas de Christo. De los Santos.
Franciscus Guillen. Santoral Mercenario.
Franciscus Henriquez. Quaresma. Adviento. Santos.
Franciscus Ignatius de Porres. Quaresma. Dominicas. Adviento. Santoràl. Funerales. De Christo. De Gedeon. De Absalon.
Franciscus Labàta. Santoràl.
Franciscus Lizàna. Adviento. Quaresma. Santos. Marial. Varios.
Franciscus de Mendoza. Dominicas. Adviento. Quaresma.
Franciscus Murcia de la Llana. Conciones lugubres.
Franciscus Nuñez. Adviento. Quaresma.
Franciscus Ortiz. *Quadragesimale*.
Franciscus Ortiz Lucio. Sermones de penitencia.
Franciscus de Osuna. *Sermones de B. Virgine. Conciones totius anni*.
Franciscus de Ribera Angulo. Discursos quaresmales.
Franciscus de Roxas. Quadragesimàl. Tesoro funeràl. Elucidario de N. Señora. Sermones de S. Francisco.
Franciscus de Sosa. *Sanctorale Seraphicum*.
Franciscus de Toledo. *Conciones*. M. S.
Gabriël de Ribera. Quaresmàl.
Gabriël Vaca. Quaresmàl.
Gaspar Sanchez. *Conciones*.
Gaspar de Villaroël. Quaresma.
Georgius Antonius Rioxàno. Gerarquia Seraphica. Quaresma.
Germanus Buges. Doctrina Cristiana para Adviento y Quaresma.
Gregorius de Aguàio. *Conciones de Tempore & de Sanctis*.
Gregorius Hurtado de Mendoza. *Annotat. in Evangelia totius anni*.
Gundisalvus de Arriaga. Discursos predicables sobre la Vida de Santo Thomas.
Gundisalvus Lopez de Tevar. *Quadragesima*.
Hieronymus de Aldovèra & Monsalve. Santoràl.
Hieronymus Baptista de la Nuza. *Tractatus Evangelici*. Homilias sobre los Evangelicos de la Quaresma. Homilias del Sacramento del altar.
Hieronymus à Cruce. Iob Evangelico.
Hieronymus à S. Eliseo. Sermones de N. Señora.
Hieronymus Ferrèr. Platicas del Adviento hasta la Purificacion.
Hieronymus de Florencia. Marial. Oraciones funebres. Sermones de Santa Teresa.
Hieronymus Martòn. Adviento.
Hieronymus Pardo. Santoràl. Fiestas de Christo. Quaresma.
Hieronymus de Peraza. Sermones.
Hieronymus Pèrez. Adviento.
Hieronymus Planes. Sermones varios.
Hieronymus de Saòna. Discursos de S. Iuan y S. Pedro.
Hieronymus de Spiritu Sancto. Sermones diversos.
Hieronymus de Vrbina. Sermones de Santo Domingo y San Francisco.
Hortensius Felix Paravicino. Quaresma. Fiestas de Christo. Oraciones funebres. Elogios funerales al R. D. Felipe III.
Hyacinthus Carolus Quintero. Quaresma. Santos. M. S.
Iaimus de S. Ioanne. Sermones.
Iaimus de Rebullosa. Adviento. Quaresma. Del Santissimo Sacramento.
Ignatius Coutinho. Marial. Quaresma. Santoràl.
Ioannes de Ahumàda Mendoza. Quaresma.
Ioannes Antonius Vsòn. Corona de Predicadores.
Ioannes Ant. Xarque. El Orador Christiano.
Ioannes Baptista de Madrigàl. Discursos predicables.
Ioannes del Barco. Sermones.
Ioannes de la Barrera. Sermones.
Ioannes Cavallero de Cabrera. Sermones.
Ioannes de Cruce. Sermones.
Ioannes Foix. Alabanzas de S. Diego.
Ioannes Gallo. Sermones de Santos.
Ioannes Galvarro. *Homiliæ in Dominicas Adventus*. Glossa moral sobre los Evangelios de Quaresma.
Ioannes Gazo. Sermones de Año y Quaresma.
Ioannes de Granada. *Parabolæ Evangelicæ*.
Ioannes Guasco. Sermones.
Ioannes de Heredia. Quaresma. Santos.
Ioannes Hurtado. Quaresma. Adviento.
Ioannes à Iesu Maria. *Orationes de S. Teresia*.

Petrus de Valderrama. Quaresma. Domingos de Adviento. Santoràl. Teatro de las Religiones.

Philippus Diez. *Conciones Quadragesimæ, Dominicarum & Festorum Adventus usque ad Quadragesimam; Christi, Mariæ & Sanctorum; Dominicarum usque ad Adventum.* Marial.

Philippus da Luz. Sermones de Quaresma.

Philippus da Rocha. *Sermones Dominicales, Adventus & Quadragesimæ.*

Raphaël Sarmiento. *Conciones.*

Sancius Dàvila & Toledo. Sermones a las Exsequias de la Reina D. Margarita.

Sebastianus Gòmez de Figuerèdo. *Homiliarium Dominicale.*

Stephanus dè Aguilàr. Corona de Predicadores.

Thomas de Albenga. *Quadragesimales & Dominicales Sermones.*

Thomas de Brito. *Postilla de Sanctis. In Evangelia Quadragesimæ.*

Thomas Francès de Vrrutigòyti. Quaresma. *Sanctorale Apostolicum & Seraphicum.*

Thomas dà Penha. *Conceptus ad Evangelia totius anni.*

Thomas Ramòn. *Orationes de Sanctis.* Dominicas. Indias nuevas de la Virgen.

Thomas de Sierra. Sermones de Quaresma.

Thomas de Truxillo. *Thesaurus Concionatorum. Conciones Quadragesimales.*

Thomas dà Veiga. *Dominicæ post Pentecosten & Quadragesimæ.*

S. Thomas à Villanueva. *Conciones.*

Timotheus de Ciabra. Sermones del Santiss. Sacramento. Panegyrico à S. Iuan Evangelista.

Vincentius de Bernedo. *Sermones de Tempore & de Sanctis.*

Vincentius Gòmez. Sermones de S. Luis Beltran.

Anonymus del Barco. Sermones. tom. 2. pag. 274.

Anonymus Colòn. Sermones de Santos de la Mercèd. pag. 275.

ORATIONES ECCLESIASTICÆ SINGVLARES, PRECIPVE IN SYNODO TRIDENTINA HABITÆ.

Alphonsus de Contreras, *Oratio de Reformatione Ecclesiæ in Synodo Tridentina.*

Alphonsus de Mora. *Oratio de Trinitate.*

Andreas de Vega. *Concio in Tridentina.*

Augustinus de Vergàra. *Oratio in laudem S. Lucæ.*

Bartholomæus Carranza de Miranda. *Oratio ad Tridentinos PP.*

Bernardinus de Caravajàl. *Oratio coram Sixto IV. De Exaltatione S. Crucis coram Maximiliano Imp. Sermo ad S. Iacobi Hispanorum in Vrbe pro victoria Bazensi.*

Christophorus Santotis. *Oratio in Tridentina.*

Didacus del Castillo. *Oratio coram Innocentio VIII. in die S. Ioan. Evang.* tom. 2. pag. 257.

Didacus de Leon. *Trias Orationum ad Tridentinos PP.*

Didacus Pàiva de Andrada. *Oratio in Tridentina.*

Emmanuël Ortigas. Oracion funebre en el Funeràl de D. Andrea Cantelmo.

Franciscus de Aguilàr Terrònes. Sermòn en las Honrras de Felipe II. En las Honrras de Doña Catalina Duquesa de Saboia.

Franciscus Forerius. *Oratio in Trident.*

Franciscus de Herèdia. *Oratio in Trid. die Omnium Sanctorum.*

Franciscus Orantes. *Concio Tridenti habita.*

Franciscus de Zamora. *Oratio Tridenti.*

Gaspar Cardillo. *Orationes duæ* ibidem.

Georgius de Sancto Iacobo. *Oratio* ibidem.

Henrricus de S. Hieronymo. *De Calamitatibus Ecclesiæ in Tridentina.*

Hieronymus de Corduba. *Oratio de Ascentione Christi ad Vrbanum VIII.*

Ioannes Bapt. Cardona. *Oratio de S. Stephano.*

Ioannes Fonseca. *Oratio ad Trident. PP. feria VI. Parasceve.*

Ioannes Gallo. *Oratio de Laudibus S. Thomæ in Trident. Concilio.*

Ioannes Ludovicus de la Cerda. *Oratio in funere Mariæ Augustæ Matritensis collegii fundatricis.*

Ioannes de Vera. *Oratio in morte Margaritæ Austriacæ Reginæ.*

Ludovicus Caravajàl. *Oratio in Conc. Trid. Domin. II. Quadrag.*

Ludovicus à S. Francisco. *Oratio funebris in morte Fr. Marci à Valladares.*

Ludovicus Montesinos. Sermòn en las Honrras del R. D. Felipe II. en Alcalà.

Marcus Antonius Alègre de Casànate. *Sacræ Orationes diversis locis habitæ.*

Martinus Olavius. *Oratio Tridenti.*

Martinus de Roxas. *Oratio* ibidem.

Martinus de Viana. *Orationes, die Ascensionis, die Cinerum, die Sanctiss. Trinitatis in Cappella Pontificia. In die S. Thomæ Aquinatis ad Cardin. Collegium.*

Michaël Oroncuspe. *Oratio de Sanctiss. Trinit. ad PP. Trident.*

Michaël de S. Romàn. Oracion panegyrica en las Honrras del P. Luis de la Puente.

Petrus de Fuentidueña. *Orationes tres ad PP. Trident.*

Petrus de Mercado. *Oratio in Domin. IV. post Resurrectionem ad PP. Tridentinos.*

X.

CATECHISTICA, DOCTRINA CHRISTIANA.

DOCTRINA CHRISTIANA, IN SYMBOLVM.

Mar-

Martinus Perez de Aiala. Doctrina Christiana. El Catechùmeno, o Christiano instruido. Catechismo.
Michaël de Medina. *Explicatio quarti articuli Symb. Apostol.*
Petrus Ioannes Berenguèr. Explicacion de los Mysterios de la Fee.
Petrus Martyr Coma. Doctrina Christiana.
Petrus de Valenzuèla. Doctrina Christiana.
Philippus de Menèses. Luz del Alma contra la ignorancia.
Rafael Nadàl } Doctrina Christiana.
Sancius de Elso }
Sebastianus de Ardillo. *In Symbolum Apostolorum.*
Sebastianus Perez. Doctrina Christiana.
Stephanus de Salazàr. Discursos sobre el Credo.
Thomas de Aquino. Explicacion de la Fee.
Thomas de Herrera. Doctrina Christiana.
Thomas Maior. *Symbolum Fidei.*
Thomas Vasquez. Summario del Catechismo.
Anonymus. Exposicion de la Doctrina Christiana. M. S. tom. 2. pag. 271.
Anonymus. Summa de la Doctrina Christiana. p. 274.
Anonymus Ponce de Leon. *Super Symbolum*. pag. 276.

DE PROPAGANDA FIDE CATHOLICA.

Alphonsus Sànchez. Memorial sobre la entrada del Evangelio en nuevas tierras.
Alphonsus de Sandovàl. *De Instauranda Aethiopum Salute.*
Emmanuël Sarmiento de Mendoza. *Militia Evangelica pro adornandis Missionariis Apostolicis.*
Ferdinandus de Loàzes. *De Conversione & baptismo Agarenorum.*
Hieronymus Graciàn. Estimulo de la propagacion de la Fee.
Ioannes à S. Gregorio. De la Mission de los Religiosos a tierra de Infieles.
Ioannes à Iesu Maria. *Assertio Missionum. Historia Missionum.*
Iosephus de Acosta. *De Procuranda Indorum salute.*
Iulianus Garzès. *De Capacitate Indorum.*
Ludovicus Granatensis. Del modo de proponer la Fee à los Infieles.
Ludovicus Teruèl. *De Indorum Idololatria.*
Paulus Iosephus de Arriaga. Extirpacion de la Idolatria del Pirù.
Sebastianus Manrrique. Itinerario de las Misiones Orientales.
Thomas de Iesu. *Thesaurus Sapientiæ divinæ in Gentium salute procuranda. Stimulus missionum.*
Toribius de Motolinèa. De las Idolatrias de Nueva España.

PEREGRINARVM LINGVARVM LIBRI GRAMMATICI ET CATECHISTICI.

Arabicæ.

Martinus Pèrez de Aiala. *Doctrina Christiana.*

Aethiopicæ seu Amaranæ.

Andreas de Oviedo. *De Rom. Eccles. primatu.*
Antonius Fernandez. *De Erroribus Aethiopum De Immun. Eccles. de Ieiunio*, & alia.
Ludovicus de Acèvèdo. *Grammatica* & alia in eam conversa.
Ludovicus Caldèira. *Calendar. festorum anni Aethiopici. De Ieiunio. Testamentum novum.*
Petrus Pàez. *De Abissinorum erroribus. Doctrina Christiana.*

Aimaræ unius ex Peruanis.

Didacus de Torres Rubio. *Dictionarium.*
Ludovicus Hieronymus de Ore. *De Admin. Sacramentis. Doctrina Christiana.*

Bengalæ prov. Indiæ.

Franciscus Hernandez. *Catechismus.*

Bisajæ Philippinarum Insul.

Christophorus Ximènez. *Tractatus varii.*
Franciscus de Enzinas. *Gramatica. Confessionarium.*

Brasilicæ seu Maramomisiorum.

Emmanuel de Vega. *Catechismus. Grammatica. Vocabularium.*

Cachiquil, vulgaris in prov. Guatemala & Veræ pacis.

Benedictus de Villacañas. *Arte Grammatica. Vocabularium*, alia.
Dominicus de Vico. *Vocabularium. Grammatica.*
Philippus Ruiz del Corràl. *Vocabularium.*

Chaldeæ.

Franciscus Ros. *Varia.*

Cel-

Dida-

Didacus de S. Maria. *Doctrina Christiana*, *Epistolæ & Evangelia*.
Franciscus de Alvarado. *Vocabularium*.

Moscæ Novi regni Granatensis.

Bernardinus de Lugo. *Grammatica*.
Franciscus de Medrano. *Grammatica*.

Otominæ fere vulgaris in Nova Hispania.

Petrus de Oròz. *Grammatica*.
Petrus de Palacios. *Grammatica. Doctrina Christiana*.
Sebastianus Ribero. *Vocabularium*.

Pampangæ quarumdam ex Philippinis Insulis.

Franciscus Coronèl. *Catechismus*.

Peruanæ.

Ferdinandus Murillo de la Cerda. Conocimiento de letras del Pirù.

Quichuæ, aliàs Iungæ, ferè vulgaris in Peruvico regno.

Didacus Gonzalez Holguìn. *Grammatica. Vocabularium*.
Didacus de Torres Rùbio. *Vocabularium*.
Dominicus à S. Thoma. *Grammatica. Vocabularium*.
Ludovicus Hieronymus de Ore. *Catechismus*.
Rochus de Cejùela. *Catechismus*.

Sinicæ.

Didacus Collàdo. *Dictionarium*.
Franciscus Diaz. *Doctrina insipientium*.
Ioannes Bapt. de Morales. *Grammatica & Dictionarium*.
Martinus de Rada. *Grammatica. Vocabularium*.
Raimundus de Valle. *De Anima*.

Syriacæ.

Franciscus Ros. *Varia*.

Tabalosæ.

Ludovicus Teruel. *Grammatica*.

Tagalicæ Philippinarum Insularum.

Franciscus Blanco de S. Iosepho. *De Devotione Rosarii*. *De Sacramentis Ecclesiæ*.
Ioannes Aguèro. Tratado de las animas de Purgatorio de Losada.
Ioannes de Quiñònes. *Grammatica. Vocabularium*.
Ludovicus Gòmez. *Opuscula varia*.
Petrus de Herrèra. *Confessionarium*.

Tarascæ Novæ Hispaniæ.

Ioannes Bapt. de Lagunes. *Grammatica. Doctrina Christiana*.

Timucuanæ.

Franciscus de Pareja. *Grammatica. Catechismus. Confessionarium*.

Topolacæ.

Franciscus de Toràl. *Grammatica. Vocabularium*.

Totonacæ Novæ Hisp. prov.

Eugenius Romero. *Grammatica*.

Tucumanicæ Americæ meridion.

Petrus de Añasco. *Grammatica. Confessionarium. Catechismus. Vocabularium*.

Vtlatecæ.

Franciscus Marroquìn. *Doctrina Christiana*.

Zapotecæ prov. Guaxaca Novæ Hisp.

Ioannes de Cordoba. *Vocabularium*.
Petrus de Fèria. *Vocabularium*.

Zinacantecæ.

Franciscus de Cepèda. *Grammatica*.

Zoque prov. Tabasco Novæ Hisp.

Franciscus de Cepèda. *Grammatica*.

Variis Indiarum linguis.

Alphonsus de Barzàna. *Lexica*. *Doctrina Christiana*. alia.

An-

Incertis Indiarum.

X I.

REGVLARIA SEV RELIGIONVM.

GENERALIA STATVS REGVLARIS INSTRVCTIO RELIGIOSORVM.

Anonymus. Poema de los Novicios. tom. 2. pag. 269.
Anonymus. Doctrina de Religiosas. pag. 271.

LAVDES, DEFENSIO VITÆ RELIGIOSÆ.

Blasius del Dia Mendieta. Qualidades del oro de la Religion.
Christophorus de Castro. *De Religioso statu*. M. S.
Didacus de Villalobos. Apologia por el Estado Eclef. y Regular.
Franciscus Rodriguez. Del Bien del Estado Religioso.
Franciscus Turrianus. *De Votis monasticis*. *De Religione votorum monasticorum*. *De Cælibatu*.
Ioannes de Argomànes. *Clypeus Monialium*.
Ludovicus Carvajàl. *Apologia monastica professionis adversus Erasmum*.
Petrus Alphonsus. *De Votis Religiosorum*.
Petrus Calvo. *Defensorium sacrarum Religionum*.
Placidus de Reinòsa. Defensa del Estado religioso.
Salvator de Mallèa. Vida monastica.
Vincentius Gòmez. Defensa de las lagrimas de los Iustos de Fr. Pedro Calvo.

PRAXIS REGVLARIVM.

Alphonsus de Castro. *De Largitione munerum Regularibus interdicta*.
Alphonsus de Cruce. Manual de Prelados. M. S.
Alphonsus Bravo. *De Iurisdictione Prælatorum*.
Antonius de Conceptione. *De Evictione Religiosorum*.
Antonius de Corduba. *Expositio Casuum Prælatis reservatorum*.
Antonius Delgàdo Torreneira. Regla y aranzèl de Prelados.
Antonius de Hinojòsa. *Directorium Decisionum Regularium*.
Didacus de S. Francisco. *Formularium praxis judiciariæ*.
Emmanuel de Monte Oliveto. Practica Regular.
Emmanuel Rodriguez. Orden judicial de Regulares.
Ferdinandus de Talavera. Forma de visitàr Monjas.
Franciscus de S. Iuliano. *Tribunal Regulare*.
Franciscus de Sosa. *De Interdicta Regularibus largitione munerum*.
Hieronymus Garzìa. Eleccion de Prelados. Politica Eclesiastica Regular.
Ioannes Bapt. de Lezàna. *Summa Quæstionum Regularium*.
Iosephus de S. Maria. Tribunàl de Religiosos.
Laurentius Portèl. De los Casos que a los Religiosos se pueden reservar.
Ludovicus de Miranda. *Directorium Prælatorum*. *Liber Ordinis judiciarii*. *De Sacris Monialibus*.
Martinus de S. Iosepho. Epitome del Orden judicial religioso.
Petrus de Angelis. Practica del Tribunal de Religiosos.
S. Teresia de Iesu. Del Modo de visitàr los conventos de Religiosas.
Thomas à Iesu. *De Visitatione Religiosorum*.

PARTICVLARIA DE SINGVLIS RELIGIOSIS ORDINIBVS.

Pro Equestri de Alcàntara.

Antonius de Valencia. Difiniciones de la Orden de Alcantara.
Petrus Gutierrez. *Idem*.

Pro Augustinianis & Regula S. Augustini.

Alphonsus de Horozco. Declaracion de la Regla de San Agustin.
Andreas de S. Nicolao. *In Regulam S. Augustini*. tom. 2. pag. 280.
Antonius de S. Francisco. Sobre la Regla de S. Agustin. M. S.
Gabriel à Conceptione. *Constitutiones Excalceatorum S. Augustini*. tom. 2. pag. 294.
Ioannes Gonzalez de Critàna. De la Archicofradia de la Cinta de San Agustin.
Ioannes à S. Iosepho. Das Graças da Corrèa de Santo Agostinho. *Lusitanè*.
Ioannes de Montesdoca. La Regla de S. Agustin declarada.
Ioannes de Tolosa. Indulgencias de la Corrèa de S. Agustin.
Ludovicus de Leon. *Constitutiones Augustinianorum Reformatorum*.
Martinus de Perèa. *In Regulam S. Augustini*.
Petrus del Campo. Indulgencias de la Corrèa de S. Agustin.
Petrus de S Paulo. *Cærimoniale ordinis S. Augustini*.

Basiliensibus.

Ludovicus de Angelis. Compendio de la Regla de S. Basilio.

Benedictinis.

Equestri Ordine S. Mariæ de Calatràva.

Carmelitanis.

Cartusianis.

Cisterciensibus.

Dominicanis seu Prædicatoribus.

Franciscanis seu Minoribus.

Chri-

Christophorus Moreno. Del Cordòn de S. Francisco.
Didacus de Arce. *Apologeticum de Colore vestimenti ordinis Franciscani.*
Didacus Bravo. Vocaciòn del Fraile Menòr. Del Oficio del Syndico.
Dimas Tèrre. *Supplementum Privilegiorum Ordinis.*
Franciscus de Càzeros. Indulgencias de los Terceros de S. Francisco.
Franciscus de Herrera. *Expositio Regulæ.*
Franciscus de Ledesma. *Monumenta Ordinis.*
Franciscus Luengo de S. Bernardino. *Controversiæ super Regulam.*
Franciscus Ortiz Lucio. Declaracion sobre la Regla.
Franciscus de Ovando. *Expositio Regulæ.*
Franciscus de Siguenza. Declaracion de la Regla.
Franciscus de Sosa. De la Professiòn de los Terceros. Que los Terceros son verdadera orden. De los Capuchinos.
Gabriel de Molina. Regola del Terzo ordine di S. Francesco. *Italicè.*
Gabriel Paez. *Ordinationes Tertii ord. S. Francisci.*
Gundisalvus. *Speculum Fratrum Minorum.*
Gabriel de Guilleftigui. Apologia por la Orden de Penitencia.
Ioannes de Argomanes. *Speculum Minorum.*
Ioannes Bapt. Moles. Ceremonial de la orden.
Ioannes Bapt. Sanchez. *Patronatus Marchionum de Cañete. De Monasterio S. Claræ Scalabitano.*
Ioannes das Chagas. *De Vsu Syndicorum. De non dando Excalceatis Vicario generali.*
Ioannes Merinèro. *In Regul. S. Claræ.* Apuntamientos para reformacion de la orden de S. Francisco.
Ioannes Paduanus. *Manuale Chori secundum usum PP. Minorum.*
Ioannes Ramirez. *In Regulam.*
Ioannes de Torres. De la Tercera Regla.
Ioannes de Trinitate. De los Casos reservados en la Orden.
Ioannes Ximènez. Exposicion de la Regla.
Ioannetinus Niño. *De Instituto Minorum.*
Iosephus Maldonado. De la Autoridad del Comissario general de las Indias.
Iosephus Vasquez. *Defensio Doctorum Ord. S. Francisci.*
Leander de Murcia. Questiones regulares y Regla de los Menores. Explicacion de la Regla de S. Clara.
Ludovicus de Cruce. *De Legatis relictis fratribus Minoribus.*
Ludovicus de Miranda. Exposicion de la Regla. De la de S. Clara. De la Tercera orden De la Mudança de govierno de los Descalços.

Martinus de S. Iosepho. De los Preceptos que en la Regla de los Menores obligan à pecado mortal.
Martinus Rùiz. *Directorium & Processionarium Fratrum Minorum.*
Michaël de Parada. Sobre la separacion de los PP. Descalços.
Michaël Rodriguez de Valhermoso. *De Legatis annuis Minoribus relictis.*
Petrus de Alava. Doctrinal satisfactorio de los Menores de la observancia.
Petrus de Alva & Astorga. *Indiculus Bullarii Seraphici. Bullarium Ord. Seraphici.* M.S.
Petrus de Barahòna Valdiviesso. *De Hospitio & fraternitate Frat. Minor.*
Petrus de Cruce. *Anti-Minorica pro Claustralibus.*
Petrus de la Fuente. Gracias del Cordòn de S. Francisco.
Petrus Navarro. *Manuale Chori.* Exposicion de la Regla.
Philippus de Aiala. Sobre la Regla.
Anonymus. Manuale Frat. Minorum. tom. 2. pag. 261.
Anonymus de Angulo. *In Regulam.* p. 274.

Equestri S. Iacobi.

Andreas Luzòn. Reformacion de los Conventos de la Orden.
Antonius Ruiz de Morales. Regla de la Orden.
Didacus de la Mota. Del Principio y Regla de la Orden. Instruccion de los Cavalleros. Avisos al pretendiente.
Fortunius Garzìa. *Consilium pro Militia S. Iacobi.*
Garsias de Medrano. Regla y establecimientos de la Cavalleria de Santiago.
Ioannes Fernandez de la Gama. Constituciones de la Orden.
Ioannes Ramirez. *In Bullam Alexandri III. de confirm. ordinis.*

Iesuitis.

Aegidius Gonzalez Dàvila. *Explicationes Regularum Societatis.*
Alphonsus de Montòia. *De Votis Societatis.*
Didacus Ruiz de Montòia. *De Statu eorum qui petunt se dimitti à Societate.*
Franciscus Bonaventura. *De Instituto Iesuitarum.* M.S.
S. Franciscus Borja. *De Mediis conservandi spiritum Societatis.*
Ferdinandus de Mendoza. Apologia por la Compañia de IHS.
Iaimus Mirò. *Summarium Constitutionum Societatis.*
S. Ignatius de Loiòla. Constituciones de la Compañia de IHS.
Ioannes de Mariana. Discurso del gobierno de la Compañia.

Mercenariis.

Minimis.

Sanctissimæ Trinitatis.

COMMVNIA PLVRIBVS AVT OMNIBVS REGVLARIBVS.

XII.

VARIA, MISCELLA THEOLOGICA.

Alexius Vanegas de Busto. *Diabologia*. M.S.
Alphonsus Henrriquez. *Alphonsina sive Quæstio quædam Theologica*.
Alphonsus de Mendoza, *Quæstiones Quodlibeticæ*.
Andreas Ferrèr de Valdecebro. Vara vigilante. tom. 2. p. 279. Llama de oro de la eternidad. *ibidem*.
Angelus del Pas *Enchiridion divinæ scholasticæque Theologiæ*.
Antonius de Conceptione. Do miserrimo estado da escravidaõ. tom. 2. pag. 281. *Lusitanè*.
Antonius de Honcàla. *Opuscula de rebus variis Theologicis*. *Pentaplum Christ. pietatis*.
Antonius Pèrez. *Laurea Salmantina*.
Balthasar Pachèco. Metodo de alegar en Teulugia los Derechos.
Basilius Poncius Legionensis. *De Voto Salmant. Academicæ tenendi SS. Augustini & Thomæ doctrinam*.
Bernardus Olivèr. *Quodlibetales Quæstiones*.
Bernardus Pujòl. *De Sacro adorationis cultu*.
Christophorus Moreno. Excelencias del Agua bendita.
Chrysostomus Henrriquez. *Miracula nostri temporis*.
Constantinus de la Fuente. *Summa Christianæ doctrinæ*.
Cyprianus Rodriguez. *Medulla Theologica*.
Didacus de Arce. Roma la Santa.
Didacus de Avendaño. *Problemata Theologica*.
Didacus de Cèspedes. Conjuros de tempestades.
Didacus de la Peña & Teràn. *De Antichristo*.
Didacus Perez de Valdivia. Contra las Mascaras. tom. 2. pag. 289.
Emmanuël de la Cerda. *Quæstiones Quodlibeticæ*.
Franciscus Felix de Canàles, Abusos tolerados de las Carnestolendas.
Franciscus de Paz, *Asserta Theologica*.
Franciscus de Sanabria. *Primatus cæli*.
Gaspar Torrella. *De Prodigiis, portentis & ostentis*.
Gundisalvus de Salas Carcasona. *De Concordia & lib. arbitrio*.
Hieronymus de Llàmas. Dialogos. M. S. Summa Ecclesiastica.
Hieronymus Osorius. *De Nobilitate Christiana*, *De Iustitia cælesti*. *De Vera Sapientia*.
Hieronymus de S. Petro. Cavalleria celestial de las hojas de la Rosa fragante.
Hieronymus Pèrez. Mysterios de la Fee santa. Summa Theologica.
Hieronymus Plànes, Examen de revelaciones.
Hieronymus de la Rua. *Controversiæ Theologicæ*.
Hieronymus de Saona, Gerarquia celestial y terrena.
Ioannes de Andrada. *De Martyrio per pestem*.
Ioannes Bapt. de Larrèa, *De Revelationibus*.
Ioannes Bapt. de Lezàna. *Consulta Theologica*.
Ioannes Bàpt. Poza. *Votum Platonis, seu de examine doctrinarum*. *De Martyribus*. M.S.
Ioannes Bapt. de Velasco. Triumfo de la Vnion Catholica y Militàr.
Ioannes de Cantañazòr. De los Nombres de los Santos que se ponen a los que se bautizan.
Ioannes à Cartagena, *Disputationes in universa Christ. Religionis arcana*.
Ioannes Diaz de Villegas, *De Immortalitate animæ*.
Ioannes Henrriquez Herbòn. *Anima captiva & liberata*. M. S.
Ioannes Eusebius Nieremberg. *De Arte Voluntatis*. *Theopoliticus*. *De Adoratione in spiritu & veritate*.
Ioannes Gonzalez de Critàna. Contra las Comedias.
Ioannes de Horozco & Covarrubias. De la Verdadera y falsa Profecia.
Ioannes Ludovicus de la Cerda. *Adversaria sacra*.
Ioannes Ludovicus Vives. *De Purificatione*, *De Subventione pauperum*. *De Communione rerum*.
Ioannes Roa de Avila. *Apologiæ variæ de materiis Theologicis*. M. S. *De Explicatione divinorum mysteriorum*. M. S.
Ioannes Suarez. De la Verdad de la Fee.
Isaacus Abarbinèl. *Capitula Patrum*.
Laurentius Palmirèno. Camino de la Iglesia.
Laurentius Vanderhamen. Efectos de la Agua bendita.
Laurentius de Villavicencio. *De formando studio Theologico*.
Lucas de Montoia. Del Rosario de la Santiss. Trinidad.
Marcus Antonius Alegre, *De Sacris operibus*.
Mauricius de Alcèdo. Gerusalem cautiva.

De la

XIII.

PHILOSOPHICA.

PHILOSOPHIÆ LAVDES, STVDIVM.

CVRSVS ARTIVM.

DIALECTICA, SVMMVLÆ.

Fran-

Franciscus del Fresno. *In Vniversales & Prædicamenta*.
Franciscus Furtàdo. *Dialectica*. M. S.
Franciscus Lòscos. *De Logica arte*.
Franciscus Murcia de la Llana. *Selecta ad Dialecticam*.
Franciscus Nùñez de Avendaño. *Dialectica*.
Franciscus Sanchez. *Organum Dialecticum*: *De Porphyrii & aliorum erroribus*.
Franciscus Suarez. *In Logicam & quosdam Aristotelis libros*, M. S.
Franciscus Suarez de Villègas. *Dialectica*.
Franciscus de Toledo. *Logica*.
Gaspar Cardillo de Villalpando. *Introductio in Dialecticam*: *Summa Summularum*. *In Vniversales*; *Prædicamenta & alia Dialectica*.
Gaspar Fernandez. M. S.
Gaspar de la Fuente.
Gaspar Lax.
Gregorius de Arcis.
Hieronymus Montèr.
Hieronymus Pardo.
Hieronymus Plâ.
Hieronymus de Valèra.
} *Dialectica*.
Hyacinthus de Saraza Ximènez. *In Summulas*. *In Logicam*.
Iacobus Naverus. *In Perièrmenias Aristot*. *Super Vniversalia Porphyrii*.
Ioannes Bapt. Monllòr. *In libros Priorum Analyticorum*. *De Nomine Entelechiæ*.
Ioannes Cantèro. *In Porphyrii Isagogen*.
Ioannes Caramuel. *Præcursor Logicus*.
Ioannes Clemens. *In Prædicamenta*.
Ioannes Dolz. *Syllogismi*.
Ioannes Gascòn. *In Logicam*.
Ioannes Gonzalez Martinez. *Fabrica Syllogismi Aristotelici*.
Ioannes Ludovicus Vives. *In Pseudo-Dialecticos*.
Ioannes Martinez Siliceus. *In Aristot. Perièrmenias*, *Priores*, *Posteriores* &c.
Ioannes Merinèro. *Logica*.
Ioannes Naverus. *In Libros Perièrmenias*. *In Vniversalia Porphyrii*. Vide *Iacobus* supra.
Ioannes Pèdrolo. *Lectura Logicales*.
Ioannes Sanchez Sedeño. *Logica*.
Ioannes Serràno. *Dialectica Institutiones*.
Iosephus Ferrèr. *Logica & Physica Summulistarum præludium*.
Ludovicus de Lèmos. *Paradoxa sive de erratis Dialecticorum*. *In libros de Interpretatione*.
Ludovicus Nùñez Coronèl. *De Formatione Syllogismorum*.
Ludovicus Rodriguez. *Dialectica Aristotelis Compendium*.
Marcus de los Huertos. *Quæstiones ad universam Dialecticam*.
Martinus Perez de Aiàla. *In Vniversalia Porphyrii*.
Martinus de Santolària. *Dialectica*.
Matthæus Dominensis Ormazius. *Instrumentum Instrumentorum*.
Melchior de Castro. *Logica Demonstrationes*.
Michaël de Trinitate.
Michaël de Villaverde.
} *Logica*.
Petrus Aegidius. *Institutiones Dialecticæ*.
Petrus Ciruelo. *In Categorias*. *In Posteriora analytica*. *In Summulas P. Hispani*. *De Dicibilibus*, *Transcendentibus & imitatis*.
Petrus de Espinosa. *In Summulas*.
Petrus Fermosellus. *In Logicam Titelmani*.
Petrus Fernandez Torrejòn. *In Summulas Gasparis Cardilli*. *In Aristotelis Dialecticam*.
Petrus de Fonseca. *In Isagogen Porphyrii*. *Dialectica*.
Petrus à Iesu Maria. *In Logicam*.
Petrus Ioannes Monzòn. *Logica*.
Petrus de Mercado. *In Textum Petri Hispani*. *In Logicam Aristotelis*.
Petrus Nùñez Vela. *Dialectica*.
Petrus de Oña. *Logica*. *Summula*.
Petrus de Oviedo. *Logica*.
Petrus Simon Abril. *Introductio ad Logicam*. *De Arte Dialectica*. Logica ò parte naturàl.
Rodericus Sinetus. *Dialectica*.
Sancius Carranza & Miranda. *Progymnasmata Logicalia*.
Sebastianus Couto. *Logica*.
Sebastianus Foxius Morzillo. *De Vsu & exercitatione Dialectica*. *De Demonstratione*.
Sebastianus Isquierdo. *Pharus Scientiarum*, *Dialectica*.
Sebastianus de Soto. *Summula*.
Thomas Corrèa. *Logica*.
Thomas de Mercado. *Summula*. *Dialectica*.
Vincentius Iustinianus Antist. *In Logicam*.
Vincentius Montañès. *Progymnasmata Dialectica*. *In Logicam Aristot*. *In Porphyrii Isagogen*.

PHYSICA. IN LIBROS PHYSICORVM.

Aegidius de Præsentatione & Fonseca. *Commentationes Physica*.
Alphonsus de Veracrùz.
Benedictus Pererius.
Didacus Astudillo. M. S.
Didacus Diest.
} In VIII. lib. Physic.
Didacus Perez de Mesa. *Compendium Physica*.
Didacus de Zùñiga.
Dominicus de Soto.
Emmanuel de Goës.
Franciscus Alphonsus. tom. 2. pag. 291.
Franciscus Bivarius.
Franciscus Gonzàlez de Santacrùz.
} In VIII. lib. Physic.

Fran-

Franciscus Murcia de la Llana.
Franciscus de Toledo.
Franciscus Vallesius.
Gaspar Cardillo.
Gaspar de la Fuente.
Guilielmus de S. Maria.
Hieronymus Pla.
Iaimus Diez.
Ioachimus Climent.
} In VIII. lib. Physic.

Ioannes Dolz. *Cunabula Scientiarum & Physicæ difficultates.*
Ioannes de Montesdoca. *Recollecta in VIII. lib. Physicorum.*
Ioannes de Salaia.
Io annes de Olzina.
} In VIII. lib. Physic.

Ioannes Nuñez Coronel. *Physica perscrutationes.*
Michaël de Villaverde. *In Libros Physicorum.*
Petrus Ciruelo. *De Virtute activa agentis naturalis. De Potentia motiva. De Rarefactione & condensatione.*
Petrus Fernandez de Torrejòn. *Physica.*
Petrus Ioannes Nunnesius. *Institutiones Physica.* M. S.
Petrus Margallo. *Physices Compendium.*
Petrus de Oña. *In lib. Physicorum.*

DE GENERATIONE ET CORRVPTIONE.

Didacus Astudillo. M. S.
Didacus Perez de Mesa. M. S.
Dominicus Bañez.
Emmanuel de Goës.
Franciscus Alphonsus.
Franciscus Murcia de la Llana.
Franciscus de Toledo.
Ioannes Gallego de la Serna. *De Generationis principiis.*
Melchior Coronado.
Petrus Fernandez Torrejòn.
Petrus Martinez de Brèa.

DE ANIMA.

Benedictus Pererius.
Didacus Ramirez de Fuenlèal. *De Potentiis animæ.* M. S.
Dominicus de Soto.
Emmanuel de Goës.
Franciscus Murcia de la Llana.
Franciscus de Pisa.
Franciscus de Toledo.
Gaspar Fernandez. *De Immortal. animæ.* M.S.
Ioannes Gallego de la Serna. *De Naturali animarum origine.*
Ioannes Ludovicus Vives. *De Anima & vita.*
Ioannes de Montesdoca. *In Tex. 26. lib. 3.*
Michaël de Palacios.
Petrus Martinez de Brèa.
Petrus Navarro. Dell' Eternità del anima. *Italicè.*

Sebastianus Perez.
Thomas Hurtado.

DE COELO.

Emmanuel de Goës.
Franciscus Alphonsus.
Franciscus Furtado. M. S.
Franciscus Murcia de la Llana.
Gaspar Cardillo.
Ioannes de Montesdoca.
Ioannes Martinez de Brèa.
Simon de Visitatione.

IN LIBROS METEORORVM METEREOLOGICA.

Alphonsus Pèrez. *Summa Meteorologica facultatis.*
Bartholomæus Barrientos. *Cometarum explicatio & prædictio.*
Emmanuel de Goës.
Franciscus Alphonsus.
Franciscus de Macedo. *Theatrum Meteorologicum.*
Franciscus Murcia de la Llana. Compendio de los Metèoros.
Franciscus Rodriguez. *De Meteoris.* M. S.
Franciscus Sanchez. *Super Cometa apparente anno 1577.*
Franciscus Vallesius.
Petrus Mathæus Fernandez.
Simon de Visitatione.

METAPHYSICA. IN LIBROS METTAPHYSICORVM.

Aegidius de Præsentatione.
Benedictus Henricus.
Didacus de Herrera.
Didacus de Zuñiga.
Franciscus de Arauxo.
Franciscus Bivarius.
Franciscus Murcia de la Llana.
Franciscus Suàrez.
Gabriël Vasquez.
Ioannes Sanchez Sedeño. M. S.
Petrus de Fonseca.
Petrus Ioannes Nunnesius. *Epitome.* M. S.
Thomas Hurtado. *De Supernaturalitate entis.*

IN ETHICA ARISTOTELIS, PHILOSOPHIA MORALIS.

Alphonsus de Corduba.
Didacus de Axarte.
Didacus de Ledesma.

Fer-

Ferdinandus de Soto. Emblemas moralizadas.
Hieronymus Rupens.
Ioannes Caramuel. *Philosophia moralis*.
Marsilius Vasquez. *De Ethica Aristotelis*. M. S.
Petrus Serrano. *In Lib. I. Ethicorum ad Nicomachum*.
Sebastianus Foxius Morzillo. *Compendium Ethices*.

IN ARISTOTELIS QVÆDAM ALIA OPERA.

Alphonsus de Corduba. *In Oeconomica, & Politica*.
Antonius Ludovicus. *De Erroribus Petri Aponensis in Aristotelis Problematis explicandis*.
Antonius de Obregòn & Zerecèda. Discursos sobre la Filosofia moràl de Aristoteles.
Cosmas Magalianus. *In Problemata*.
Didacus Hurtadus de Mendoza. *Paraphrasis in Aristotelem*. M. S.
Franciscus Sanchez. *In Physiognomica*. *De Divinatione per somnum*.
Gaspar Casàl. *In Problemata & Topica*.
Ioannes Gutierrez de Godòy. *In Libros de Memoria & reminiscentia*.
Ioannes Ludovicus Vives. *Argumenta in plerosque libros Aristotelis*.
Marsilius Vasquez. *Commentaria in Arist. Philosophiam*.
Michaël Thomasius. *In Topica*. M. S.
Petrus Ioannes Nunnesius. *In Arist. Organum*.
Rodericus de Santacrùz. *In Aristotelem*.

PRO ARISTOTELE ET CONTRA EVM, ET DE PERIPATETICIS.

Andreas Baianus. *Aristot. Christianus*.
Antonius Goveanus. *Adversus Petrum Ramum pro Arist.*
Bartholomæus Iosephus Paschasius. *De interpretandi Arist. ratione*.
Didacus Perez de Mesa. *Methodus docendi ex Arist.*
Ferdinandus de Herrera. Contra Aristoteles y sus seqüazes.
Franciscus Ruiz. *Iudicium de Arist. Index in omnia opera ejus*.
Gaspar Cardillo de Villalpando. *Apologia pro Aristotele, non eum dixisse animam cum corpore extingui*.
Petrus Ioannes Nunnesius. *In Vitam Aristotelis notæ. De Causis difficultatis Aristoteleæ. De Claris Peripateticis*.
Petrus Martinez de Brea. *De Animæ immortalitate ex Peripatetica schola*.

Sebastianus Foxius Morzillo. *De Platonis & Aristotelis consensione*.

IN PLATONEM.

Sebastianus Foxius Morzillo. *De Platonis & Arist. consensione. In Timeum, Phædonem & Libros de Republica.*

LVLLIANA PHILOSOPHIA

Alphonsus de Cepeda. Arbol de la ciencia de Raimundo Lullo. t. 2. p. 312.
Augustinus Nùñez Delgadillo. Declaracion del Arte de Raim. Lullo.
Franciscus Marzàl. *Ars generalis illustrata*.
Iaimus Ianuarius. *Ars Artium Raimundi*.
Ioannes Arce de Herrera. *Apologia pro Raimundo*.
Ioannes de Rièra. *Responsio ad ea quæ doctrinæ ejus objiciuntur*.
Petrus Ciruelo. *De Arte Raimundi*.
Petrus de Guevara. Arte general para todas las ciencias.
Petrus Hieronymus Sanchez de Lizaràzu. *Methodus generalis ad omnes scientias*.

PHILOSOPHIÆ NATVRALIS QVÆDAM.

Alphonsus de Fuentes. Summa de Filosophia naturàl.
Benedictus Perèira. *Philosophia naturalis*. tom. 2. pag. 285.
Didacus de Funes. Historia de Aves y Animales.
Dominicus Baltanàs. Compendio de la Filosofia naturàl.
Emmanuël Ramirez de Carrion. Maravillas de naturaleza.
Ferdinandus de Castrilló. Magia naturàl.
Franciscus Hernandez. Historia naturàl de Indias.
Franciscus Vallesius. *Controversiæ naturales*.
Gaspar de Amaràl. *De Philosophia naturali*.
Henricus Hernandez. *De Rerum naturalium primordiis*.
Hieronymus Cortès. De los Animales. Physonomia naturàl.
Ioannes Alvarez. *De Natura Animalium*.
Ioannes Bapt. Xamàr. De las Aves de jàula.
Ioannes Caramuel. *Philosophia naturalis*.
Ioannes de Càrdenas. Problemas y secretos de las Indias.
Ioannes Caro. De las Aves de las Indias.
Ioannes de Castro. De las Virtudes del Tabaco.
Ioannes Eusebius Nieremberg. *Historia naturæ peregrinæ*. Curiosa Philosophia. *Etotemata curiosæ lectionis*.
Ioan. Huàrte de S. Iuan. Examen de Ingenios.

AGRICVLTVRA, GEOPONICA.

FOSSILIA, METALLICA.

VARIA, MISCELLA PHILOSOPHICA.

Gas-

Gaspar Cardillo. *Interrogationes naturales, morales & mathematicæ.*
Hieronymus Camargo. *Analoga.*
Hieronymus de Huerta. Problemas Filosoficos.
Ioannes Bapt. Poza. *Lectiones de Placitis Philosophorum.*
Ioannes Bravo. *De Saporibus & odoribus.*
Ioannes Caramuel. *Philosophia natur. rationalis, divina.*
Ioannes de Enzinas. Dialogos de Amor.
Ioannes Eusebius Nieremberg. *Sigalion sive de Sapientia mythica.*
Ioannes Gallego de la Serna. *Opera Physica, Medica, Ethica.*
Ioannes Ludovicus Vives. *Introductio ad Sapientiam. De Anima & Vita.*
Ioannes Mallara. Filosofia vulgar en refranes.
Ioannes de Montesdoca. *De Minimis. De Primo cognito.*
Ioannes Perez de Moia. Filosofia secreta.
Ioannes Zavaleta. Que el amigo no puede ser mas de uno.
Iosephus Antonius Gonzalez de Salas. *De Duplici viventium terra.*
Laurentius Palmyrenus. Escalera Filosofica.
Ludovicus Diaz Franco. *Doctrina Philosophica.*
Ludovicus Rodriguez de Pedrosa. *Selectæ Medicæ & Philosophicæ difficultates.*
Martinus de Sarabia. *De Dignitate humanæ naturæ & sapientia Stoica.*
Melchior Coronado. *De Existentia creata.*
Petrus de Cruce. *De Ente rationis ad mentem Scoti.*
Petrus de Mercado. Dialogos de la Filosofia.
Petrus de Valencia. *De Iudicio erga verum.*
Sancius Carranza de Miranda. *De Alteratione.*
Vincentius Mariner. *Dissertationes super Philosophorum varias sententias.* M. S.

ARS MEMORIÆ.

Alvarus Ferreira de Vera. Memoria artificial.
Ferdinandus de Santander. *Ars Memoriæ.*
Ioannes de Horozco & Covarrubias. Arte de memoria.
Ioannes Velasquez de Azevedo. Fenix de Minerva.
Michaël de Vargas. Tesoro de la memoria y entendimiento.
Petrus Ciruelo. *De Arte memorativa.*

XIV.

MEDICA.

DE MEDICIS ET MEDICINA.

Alphonsus Lopez de Corella. *Catalogus eorum qui Hippocrati & Galeno contradixerunt.*
Henricus Georgius Anrriquez. Del Perfeto Medico.
Ioannes Cortes. Apologia por la Medicina.
Ludovicus del Alcazar. *De Malis Medicis.*
Marcus Garzia. Honor de la Medicina y Cirugia Castellana.
Rodericus de Fonseca. *De Perfecto Medico.*

ILLVSTRATORES VETERVM MEDICORVM.

Christophorus de Horozco. *Castigationes in Pauli Aeginetæ atque Aetii interpretes.*

IN HIPPOCRATEM.

Alphonsus Lopez. *Hippocratis Prognosticon.*
Antonius Ludovicus. *In Aphorismos.*
Antonius Ponce de Santacruz. *Hippocratica Philosophia. Prælectiones in Lib. de Morbo sacro.*
Benedictus Bustamante de Paz. *In Aphorismos.*
Christophorus de Vega. *In Prognostica. In Aphorismos.*
Franciscus Sanchez. *Censura in Hippocratis opera.*
Franciscus Vallesius. *In Aphorismos. In Lib. de alimento. In Lib. Prænotionum. In Libros de Ratione victus in morbis acutis. In Libros Epidemion.*
Gabriël de Tarraga. *In Aphorismos.*
Henricus de Cuellar. *In Prognostica Hippocratis cum comm. Galeni.*
Ioannes Segarra. *In Lib. De natura Hominis. De Temperamentis. De Facultatibus.*
Ioannes Bravo. *In Prognostica.*
Lazarus de Soto. *In Libros de locis in Homine. De Medicamento expurgante. De Vsu Veratri. De Diæta. In Libros de Aëre, aquis & locis.*
Ludovicus de Lemos. *Iudicium operis magni Hippocratis.*
Petrus Iacobus Steve. *In libros Epidemicorum.*
Petrus Michaël de Heredia. *In Historias Epidemicas.*

IN GALENVM.

IN AVICENAM SEV ABENSINA.

In Dioscoridem & in Ioannem Mesuæ. *Vide* Seplasiaria.

COMPENDIA MEDICINÆ.

DE TVENDA VALITVDINE.

Ludo-

Ludovicus Mercado. *De Sanitatis conservatione. De Constitutione corporis humani.*
Rodericus de Fonseca. *De Tuenda valitudine.*

DE POTV ET BALNEIS.

Alphonsus Diez Daza. Los Provechos y daños de la bebida del agua.
Alphonsus Gonzalez. Arte de conservàr la salud y buen uso de beber con nieve.
Alphonsus Lòpez. *De Vini commoditatibus.*
Antonius Colmenerò de Ledesma. De la Calidàd del Chocolate.
Bartholomaeus Marradòn. Del Chocolate.
Blasius de Villafranca. *Methodus refrigerandi potus.*
Ferdinandus Cardoso. Vtilidades del agua y de beber frio ò caliente.
Ferdinandus de Sola. *De Nivis usu.*
Franciscus de Figueròa. *De Gelida salutifera.*
Franciscus Franco. De la Nieve y del uso della.
Franciscus Micòn. Alivio de sedientos.
Franciscus Ximènez de Carmona. De la Agua y de sus virtudes y del uso de la nieve.
Gaspar de Herrera. Virtudes de los Baños de Hermes.
Gundisalvus Barreda. *De Vini salubritatibus.*
Ioannes Bravo. *De Vini natura.*
Ioannes de Càrdenas. Del Chocolate.
Mathias de Porras. Advertencias del beber con nieve.
Nicolaus Monardes. De la Nieve.
Stephanus Rodericus Castrensis. *De Potu refrigerato.*
Thomas Ferrèr de Esparza. De los Baños de Teruel.

DE METHODO MEDENDI, INSTITVTIONES MEDICÆ.

Alphonsus Lopez de Corella. *Enchiridion Medicinæ. De Arte curativa.*
Alphonsus de Miranda. De la Perfeccion del buen Medico.
Antonius de Aguilèra. *Rudimenta Medicinæ. De Varia curandi ratione.*
Bernardinus de Larèdo. *Modus faciendi in Medicina. Metaphora Medicinæ.*
Christophorus de Vega. *De Medendi methodo.*
Ferdinandus Rodriguez Cardoso. *Methodus medendi.*
Franciscus Hernando Villarino. *Canon medendi.*
Franciscus Vallesius. *Methodus medendi.*
Gabriel de Fonseca. *Medici Oeconomia.*
Gabriel de Tàrraga. *Theorica & praxis Medicinæ.*
Hieronymus Ximènez. *Institutiones Medicæ.*
Iaimius Segarra. *De Artis Medicæ prolegomenis.*
Ioannes Alphonsus de Fontecha. *Medicinæ Christianæ speculum.*
Ioannes de Carmona. *An Astrologia sit Medicis necessaria.*
Ioannes Lopez de Tudèla. *De Medica materia ad tyrones.*
Ludovicus Collado. *Isagoge ad faciendam Medicinam.*
Ludovicus Mercatus. *De Recto usu præsidiorum Medicinæ. Methodus medendi. Introductiones Medicæ. De Communi & peculiari præsidiorum indicatione.*
Michaël Ioannes Paschalis. *Praxis Medicinæ.*
Petrus Paulus Perèda. *In Mich. Ioan. Paschalis Methodum.*
Petrus Tamarit. *De Re Medica.*
Rodericus de Fonseca. *De Consultandi ratione.*
Zacutus Lusitanus. *Introductio ad Praxim. Praxis Medica.*

PROGNOSTICA, INDICATIONES.

Alphonsus Diaz Daza. *De Ratione cognoscendi causas & signa.*
Antonius Ludovicus. *De Prænotione.*
Genesius Pastòr de Gallego. *De prædicendis febris in morbis acutis.*
Ludovicus Collado. *De Indicatione.*
Ludovicus de Lèmos. *De Optima prædicendi ratione.*
Stephanus Rodericus Castrensis. *Syntaxis prædictionum medicarum.*

DE FEBRIBVS ET PVLSIBVS ET VRINIS.

Abraham Nehemias. *De Tempore aquæ frigidæ in febribus adhibendæ.* t. 2. p. 313.
Alphonsus Lopez de Corella. *De Febre maligna.*
Alphonsus Nuñez. *De Pulsuum essentia.*
Andreas Antonius de Castro. *De Febrium curatione.*
Antonius de Cartagèna. *De Signis febrium.*
Antonius Ponce de Santacrùz. *De Pulsibus.*
Benedictus Vasquez Matamòros. *De Febribus.*
Brudus Lusitanus. *De Ratione victus in singulis febribus.*
Christophorus Diatristan de Acuña. *De Tertiana.*
Christophorus de Vega. *De Pulsibus & Vrinis.*
Cyprianus Maròxa. *De Febribus.*
Enmanuël Reis Tavàres. *De Febribus.*
Ferdinandus Cardoso. *De Febre syncopali.*

Ferdinandus de Mena. *Methodus febrium*.
Franciscus Salat. *De Febribus*.
Franciscus Sanchez. *De Febribus*.
Franciscus Vallesius. *De Differentia febrium*. *De Febribus*.
Gaspar Caldera de Heredia. *Febrium curatio*.
Ioannes Lazarus Gutierrez. *Febrologia*.
Ludovicus Mercatus. *De Febribus*. *De Pulsus arte & harmonia*.
Nicolaus Bocàngel. *De Febribus morbisque maligniis*.
Petrus de Mercado. *De Febribus*.
Petrus Michaël de Heredia. *De Febribus*.
Rodericus de Fonseca. *Opusculum quo adolescentes &c. De Febrium remediis*.
Sebastianus de Soto. *De Curandis febribus*.
Anonymus. Tratado de Fiebres. tom. 2. pag. 268. M. S.

DE PESTE, ET MORBIS CONTAGIOSIS.

Alphonsus de Burgos.
Alphonsus Diaz Daza.
Alphonsus de Freitas.
Andreas de Laguna.
Antonius de Cartagena. *De Febre pestilenti*.
Antonius de Fonseca. *De Epidemia febrili anni 1621*.
Antonius Ponce de Santacruz. De las Fiebres con secas pestilenciales.
Emmanuel de la Cerda. *Contra pulverem venenosum Mediolanensem*. Lusitane.
Emmanuel Gòmez.
Ferdinandus de Bustos.
Franciscus de Cabrera.
Franciscus Ràmos. De Enfermedades contagiosas.
Franciscus de Silva de Olivera.
Ioannes de Carmona.
Ioannes de Montesdoca.
Ioannes Thomas Porcel.
Ioannes de Viana.
Ioannes Ximenez Savariego.
Ludovicus Lobera de Avila.
Ludovicus de Lucena.
Ludovicus Mercatus.
Martinus Gomez de Pamplona.
Michaël Martinez de Leiva.
Nicolaus Bocàngel.
Petrus de Azevèdo.
Petrus Barba.
Petrus de Cartagèna.
Petrus Ciruèlo.
Petrus Michaël de Heredia.
Petrus Pintòr.
Petrus Vàez.
Petrus de Valencia. M. S.
Rodericus de Castro.
Rodericus de Molina.
Thomas de Castro.
Thomas Porcel.
Valentinus de Andosilla.

DE MORBIS ET AFFECTIBVS MVLIERVM AC DE PVERPERIO.

Alphonsus Carranza. *De Partu naturali & legitimo*.
Alphonsus Martinez. De la Complexion de las Mugeres.
Ferdinandus de Mena. *De Septimestri partu*.
Franciscus de Lèiva. Decision del preñado por la orina.
Franciscus Nuñez. Del Parto humano.
Franciscus Pèrez Cascales. *De Affectibus Mulierum*.
Ioannes Alphonsus Fontecha. Privilegios de las preñadas.
Ioannes Viana. *Antitodum contra uteri suffocationem*.
Ludovicus Mercatus. *De Morbis Fœminarum*.
Petrus Michaël de Heredia. *De Morbis Mulierum atque utero gerentium*.
Petrus de Peramato. *De Puerpera regimine*.
Raphaël Moxius. *De Morbis Mulierum*.
Rodericus de Castro. *De Muliebrium morborum medicina*.

DE MORBIS ET EDVCATIONE PVERORVM.

Franciscus Perez de Cascàles.
Hieronymus Soriano.
Ludovicus Mercatus.
Petrus de Peramàto.

DE MORBIS IN GENERE.

Cyprianus Maroxa. *De Morbis internis*.
Didacus Merino. *De Morbis internis*.
Franciscus Sanchez. *Idem*.
Ludovicus Mercatus. *De Morbis*. *De Morbis hereditariis*. *De Quarundam partium corporis morbis*.
Ludovicus Lobera de Avila. *De Aegritudinibus subitis*.
Petrus Michaël de Heredia. *De Morbis acutis*.
Petrus Paulus Pereda. *De Signis & caussis morborum*. *M.S.*
Stephanus Rodericus Castrensis. *De Complexu morborum*. *De Mutatione morborum in alios*.
Vincentius Mòles. *De Morbis in sacris libris*.

DE VARIIS MORBIS.

Alphonsus Lopez de Corella. *De Morbo pustulato*.

Al-

Alphonsus Lopez de Hinojoso. De las Reumas y enfermedades que dellas proceden.
Alphonsus de Santacrùz. *De Affectibus melancholicis*.
Alphonsus de Torres. *De Febre epidemica, vulgo* Tabardillo.
Andreas Laguna. *De Carunculis in collo vesicæ nascentibus. De Articulari morbo*.
Andreas de Leon. *De Morbo Gallico*.
Andreas Tamàio. De Garrotillo.
Andreas Velàsquez. de la Melencolia.
Andreas de Zamudio. De las Viruelas. De las Secas y carbuncos.
Antonius de Cartagena. *De Fascinatione*.
Bernardinus Gomez Miedes. De la Gota.
Christophorus Pèrez de Herrera. Del Garrotillo. *De Carbunculis*.
Christophorus de Vega. *De Curatione Carunculàrum*.
Cyprianus Maròxa. *De Lue Venerea*.
Didacus Alvarez Chacòn. Del Dolor de costado.
Didacus Moràn. *De Epilepsia*.
Dominicus Melguitius. *De Pleuritide*.
Ferdinandus de Valdès. *De Utilitate Venæ sectionis*.
Franciscus Diaz. De las Enfermedades de los riñones.
Franciscus Morèl. De Carbunculos y callos en la via de la orina.
Franciscus Pèrez Cascàles. Del Garrotillo.
Franciscus Sanchez. *De Venenis*.
Franciscus Sanchez de Oropesa. Del Mal de la orina. De los Vaguidos. De la Palpitacion del coraçòn.
Franciscus de Villalobos. De la Enfermedàd de las Bubas.
Garsias de Salzèdo Coronèl. *Apologia in vero lethargo necessarium esse delirium*.
Ioannes Bravo. *De Hydrophobia*.
Ioannes de Campos. *De Veneno*.
Ioannes Cornèjo. De Corrimientos. De la Gota.
Ioannes de Foguèda. *De Pustulis*.
Ioannes Lazarus Gutièrrez. *De Fascino*.
Ioannes de Soto. Del Garrotillo.
Ioannes de Villarèal. *De Morbo suffocante*.
Iulianus Gutierrez de Toledo. De la Cura de las piedras, dolor de costado y colica renàl.
Ludovicus de Isla. *De Morbo Gallico*.
Ludovicus Lobera de Avila. De la Gota artetica, sciatica, males de piedra y mal de bubas.
Ludovicus Mercatus. *De Morbi Gallici curatione*.
Ludovicus de Toro. *De Febri puncticulari, vulgò* Tabardillo.
Michaël Hieronymus de Ledesma. *De Pleuritide*.
Michaël Ioannes Paschalis. *De Morbo Gallico*.
Nicolaus Gutierrez de Angùlo. Del Garrotillo.
Petrus Barba. *De Curatione Tertianæ*.
Petrus Mancebo Aguado. De la Melencolia.
Petrus Michaël de Heredia. De Natura delirii.
Petrus de Peramato. *De Pleuritide*.
Petrus de Torrres. De las Bubas.
Petrus Vasco Castello. *De Thoracis affectibus*.
Petrus de Victoria. *Curatio Epileptici affectus*.
Philippus Montalto. *De Capitis affectionibus*.
Rodericus Diaz de Isla. Contra las Bubas. *De Calculorum remediis*.
Rodericus de Fonseca. *De Venenis & eorum curatione*.
Simon Ramos. *De Pleuritide*.
Thomas del Castillo Ochòa. *De Venenis*.
Zacutus Lusitanus. *De Calculorum generatione*.

DE SANGUINIS MISSIONE ET PURGATIONE.

Abraham Neemias. *Methodus medendi per sanguinis missionem & purgationem*. tom. 2. pag. 312.
Alphonsus Lopez de Corella. *De Natura Venæ*.
Andreas Ordoñez. *De Sanguinis missione*.
Christophorus Granado. *Phlebotomia*.
Didacus Moràn. *De Venæ sectione*.
Didacus Perez de Bustos. De la Flebotomia.
Franciscus Sanchez. *De Purgatione*.
Gregorius Gòmez. *De Ratione minuendi sanguinem in morbo laterali*.
Ioannes Baptista Xamarro. Indicacion de la sangria.
Ioannes Bravo. *De Curandi ratione per medicamenta purgantia*.
Ioannes Guttierrez de Godòy. *De Aqua nive refrigerata die expurgationis*.
Ioannes Raphaël Moxius. *Methodus medendi per venæ sectionem morbos mulierum acutos*.
Ioannes Salon. Espejo Astrologico para sangrias y purgas.
Nicolaus Monardes. *De Secanda vena in pleuritide*.
Petrus de Peramato. *De Evacuandi ratione*.
Petrus Vaez. *De Scopis mittendi sanguinis*.

VARIA, MISCELLA MEDICINÆ.

Alphonsus Lopez de Corella. Secretos de Filosophia, Astrologia y Medicina.
Alphonsus de Freilas. Si los Melencolicos pueden saber lo que està por venir.
Alphonsus Gomez. *De Humorum præparatione adversus Arabes*.

Al-

ANATOMICA ARS.

Franciscus Martinez de Castrillo. De la Dentadura.
Franciscus Sanchez. *De Locis in homine. Summa anatomica.*
Franciscus Salat. *Anatomia.*
Ioannes de Burgos. *De Pupilla oculi.*
Ioannes Valverde. Historia de la composicion del cuerpo humano.
Ludovicus Lobera de Avila. *De Anatomia.*
Petrus Terrer Moreno. Flor de Anatomia, dislocaciones y fracturas.
Petrus Ximen. Dialogos de Anatomia.

CHIRVRGICA, LVXATORIA ARS.

Alphonsus Lopez de Hinojoso. Summa de Cirugia.
Alphonsus Muñoz. Instruccion de Barberos.
Alphonsus Roman de Cordoba. Cirugia.
Alvarus Nuñez. *Annot. in Franc. Arceum de vulneribus capitis.*
Andreas de Alcazar. Chirurgia. *De Vulneribus capitis.*
Andreas de Leon. Examen de Chirurgia.
Antonius de Cruce. *Chirurgia.*
Antonius Perez. Summa y examen de Cirugia.
Antonius de Viana. Espejo de Cirugia.
Bartholomæus Hidalgo de Agueno. Tesoro de la verdadera Cirugia. Avisos de Cirugia. Respuesta al Doctor Fragoso.
Dionysius Daza. Practica y Theorica de Cirugia.
Franciscus de Arce. *De Recta vulnerum curandorum ratione.*
Franciscus Guilielmus Casmak. Relacion chirurgica de una cura de un braço cortado.
Gundisalvus Rodriguez de Cabreiro. *De Chirurgia.*
Henricus Vaca de Alfaro. De las dos vias curativas de las heridas de cabeza.
Hieronymus Murillo. *Therapeutida.*
Ioannes Falco. *Guidonis Cauliaci Chirurgia cum notis.*
Ioannes de Barrios. De la Verdadera Cirugia.
Ioannes Bravo Chamizo. *De Medendis corporis malis per manualem operationem.*
Ioannes Calvo. Chirurgia de Guido de Cauliaco. Chirurgia del cuerpo humano.
Ioannes Fragosus. Chirurgia. Erotemas Chirurgicos.
Ioannes Laurentius Carnizer. Inventario de Chirurgia.
Ludovicus Mercatus. *Institutiones Chirurgicæ. Institutiones pro his qui Luxatoriam artem exercent.*
Mathias de Lara. Practica de fuentes.
Michael Ioannes Paschalis. Practica de Chirurgia.
Michael de Leriza. Chirurgia.
Petrus Arias de Benavides. Secretos.
Petrus Lopez de Leon. Practica de apostemas.
Petrus Terrer Moreno. Dislocaciones y fracturas.
Rodericus de Fonseca. *Modus curandi capitis vulnera per Aparicii oleum.*
Rodericus de Molina. Institucion Chirurgica.
Stephanus Rodericus Castrensis. *De Chirurgicis administrationibus.*

SEPLASIARIA, HERBARIA, PHARMACOPOLICA ARS.

Alphonsus de Iubera. Reformacion de Medicinas. Medicinas simples.
Alphonsus Rodriguez de Tudela. Compendio de Boticarios.
Amatus Lusitanus. *In Dioscoridem.*
Andreas Ant. de Castro. *De Simplicium medicamentorum facultatibus.*
Andreas Laguna. *De Ponderibus & mensuris. Annotationes in Dioscoridis versionem Ruellianam.* Dioscorides con annotaciones.
Antonius de Aguilera. Sobre las preparaciones de Mesue.
Antonius de Robles Cornejo. Simples medicinales Indianos.
Benedictus del Campo. *De Adianto.*
Christophorus da Costa. De las Drogas y medicinas de las Indias orientales. Dialogos theriacales.
Cosmas Novela. De la Preparacion de la Coloquintida.
Didacus de Cortavilla. Del Vso del Diamusco y granos de Cubebas.
Emmanuel de Valderrama. *De Vsu Colocynthidis.*
Ferdinandus de Mena. *De Ratione permiscendi medicamenta.*
Ferdinandus de Sepulveda. *Manipulum medicinarum.*
Franciscus de Leiva & Aguilar. Desengaño contra el mal uso del Tabaco.
Franciscus Ruiz. Del Azucar rosado solutivo.
Franciscus Sanchez. *Pharmacopæia. Theriaca. Examen opiatarum, syruporum &c.*
Franciscus Vallesius. De las aguas, pesos y medidas de los Boticarios.
Franciscus Velez de Arciniega. De los Cubebas o Carpasio de Galeno. Annotaciones sobre Mesue.
Garsias de Orta. De los Aromas y simples de la India.
Garsias Perez de Morales. Del Balsamo y de sus nulidades.
Gregorius Lopez. De la Virtud de las Iervas.

CHIMICA.

VETERINARIA.

X V.

IVRIDICA, CANONICA, LEGALIA, POLITICO-LEGALIA.

DE IVRE IN GENERE SIVE CANONICO SIVE CIVILI.

DE CHRISTIANA REPVBLICA ET EIVS REGIMINE HIERARCHICO.

IN DECRETA GRATIANI ET ALIORVM.

Fer-

Ferdinandus de Ojèda. *Ad Cap. Firmissime De Consecrat. Dist. 4. de Peccato originali.*
Ferdinandus Pàez. *Ad C. Missas De Consecratione.*
Franciscus Arias de Valdèras. *Ad Cap. Si quis suadente 17. quest. 1.*
Franciscus Valente. *In 20. Distinctiones Decreti.*
Martinus ab Aspilcueta. *In Cap. Inter verba 11. q. 3. In C. feliciter C. Non dicatis. C. Cui portio 12. q. 1. C. Non liceat 12. q. 2. C. Si fœneraveris 14. q. 3. C. Quoniam quidquid 16. q. 1. C. Humana 22. q. 5. C. Cum minister 23. q. 5. In VII. Distinctiones de Pœnitentia. In Cap. Inter verba 11. q. 3.* iterum.
Melchior de Vosmediano. *Ivonis Decretum* edidit.
Petrus Chacòn. *Annotationes in Decretum.* M.S.
Rodericus da Cunha. *In Primam partem Decreti.*

IN DECRETALES ET CLEMENTINAS.

Antonius Augustinus. *Antiqua Collectiones Decretalium.*
Antonius de Burgos. *In Rub. de Appellationibus.* t. 2. p. 281.
Anton. de Feloaga. *Ad C. 1. De his qua vi &c.*
Antonius Perez Navarrete. *Ad Cap. 1. De Probationibus.* t. 2. p. 283.
Augustinus Barbosa. *Collect. in Decretales.*
Didacus Covarrubias. *In Tit. De Testamentis. In C. Quamvis pactum De Pactis. In C. Alma mater De Sent. excom. in 6. In Reg. Possessor De Reg. Iuris in 6. In Regulam Peccatum eodem tit. In Clem. Si furiosus.*
Didacus Millàn. *In Tit. De Iudiciis, & De Sent. & re judic. De Constitution. De Rescriptis. De Probationibus. Ad Rub. & C. fin. De Empt. & vendit. Ad Rub. De Iure patronat. Ad Rub. & Tit. De his qua vi &c.* & t. 2. p. 308.
Didacus Pizarro. *In Ext. Callixti 3. de Empt. & venditione.*
Emmanuel da Costa. *In Cap. Si pater De Testamentis in 6.*
Felicianus de Vega. *Relectiones Canonica in secundum lib. Decret.*
Ferdinandus de Sevilla. Glossa a las Extravagantes de Censos.
Ferdinandus de Vallèjo. *In Cap. ultimum De Donation. inter vir. & uxorem.*
Franciscus Arias de Valdèras. *In C. Porro De Sent. excommunicationis.*
Franciscus Valente. *Ad Tit. De Summa Trinit. &c. Ad Tit. De Constitutionibus.*
Hieronymus Cuçalòn. *Apostillæ ad Decium De Regulis Iuris.*
Ioannes de Balbòa Mogrovejo. *Lectiones Salmanticenses.*
Ioannes de Barahòna. *Additiones ad Ioann. Lopez de Palacios-rubios, De Donat. inter vir. & uxorem.*
Ioannes Carvalho. *In C. Rainaldus de Testamentis.*
Ioannes de Castilla. *In C. Grave De Pœnis.*
Ioannes Gutierrez. *In C. Quamvis pactum de Pactis.* in 6.
Ioannes Lopez de Palacios-rubios. *In C. Per vestras. De Donat. inter vir. & uxorem.*
Ioannes Pareja. *In Cap. In præsentia de Probationibus.*
Ioannes de Sahagùn. *Ad Cap. ult. De Sequest. possession.*
Ludovicus Correa. *Ad C. Inter alia De Immun. ecclesiastica.*
Ludovicus Gomezius. *In C. 1. de Accusationib. Clementina cum glossis.* M.S. t. 2. p. 308. *In Rub. & C. licet De Rer. perm. in 6.* Ibidē.
Martinus Aspilcueta. *In C. Si quando. C. Cum contingat De Rescriptis. In Rub. & C. Novit De Iudiciis. In C. Accepta De Restitutione spoliatorum. In C. Ita quorumdam de Iudæis.*
Michaël Mòez de Iturbide. *In Sextum Decretalium.* M. S.
Nicolaus Rodriguez Fermosino. *In Secundum Decretalium. De Officiis & sacris Ecclesiæ à Tit. De Postulat. Prælat. ad Tit. De Officio Vicarii. De Probationibus.*
Petrus de Abaùnza. *Ad Tit. De Sagittariis lib. 5.*
Petrus Baxo de Arròio. *Ad C. Si verò & C. Verum De Iureiurando.*
Seraphinus de Freitas. *In C. Sacris De His qua vi &c.*

BVLLARIA. IN BVLLAS PONTIFICIAS.

Alphonsus Perez de Lara. Compendio de las tres Gracias.
Andreas Mendo. *Elucidatio Bullæ Cruciatæ.*
Antonius Gòmez. *De Bulla S. Cruciatæ.*
Antonius de Sosa. *De Censuris Bullæ Cœnæ.*
Augustinus Barbosa. *Collectanea Bullarii.*
Barnabas Gallego de Vera. Explicacion de la Bulla de la Cruzada.
Blasius Vaillo. *In Bullam Cruciatæ.*
Elias de S. Ioanne Baptista. Explicacion de la Bulla de la Cruzada.
Emmanuel Ròdriguez. *Idem.*
Franciscus de Toledo. *Explicatio Bullæ Cœnæ.* M. S.
Ioannes Bapt. Bordòy, } *Explicatio B.*
Ioannes Aegidius Trullench. } *Cruciatæ.*
Ioannes Briz Martinez. Apologia por la Explicacion de la B. de los Difuntos de D. Martin Carrillo.
Ioannes Garnica. Explicacion de la B. de la Cruzada, de difuntos y de composicion.
Ioannes Mendez. *Ad Bull. Cruciatæ. Ad Bull. Cœnæ Domini.*

IN REGVLAS CANCELLARIÆ.

ROTÆ DECISSIONES.

CONSTITVTIONES SYNODALES.

DE POTESTATE PAPÆ ET ROM. ECCLESIÆ, ET QVÆ HVC PERTINENT.

PRAXIS, ORDO IVDICIARIVS CANONICVS ET CIVILIS.

DE OFFICIO S. INQVISITIONIS.

Fidei

Fidei Iudices & seculares Magistratus.
Antonius de Sosa. *Aphorismi Inquisitorum. De Confessariis sollicitantibus.*
Arnaldus Albertinus. *Speculum Inquisitorum.* M. S. *De Hæreticis.*
Balthasar Alvarez. *Index expurgatorius librorum.*
Bartholomæus Ferreira. *De his qui de Fide Catholica male sentientes aliquid scripserunt.*
Didacus Garzia de Trasmiera. *De Obligatione denunciandi Hæreticos.*
Didacus de Simancas. *Institutiones Catholicæ. Enchiridion Iudicum violatæ religionis.*
Dominicus de Mendoza. *De S. Officio Inquisitionis ejusque utilitate.*
Felix de Hevia. *Quæstiones quæ in Fidei causis contingere possunt.*
Franciscus del Castillo. Descripcion de la Inquisicion y numero de las de España.
Franciscus Peña. *In Directorium Inquisitorum Eimerici Notæ. De forma procedendi contra Hæreticos. In Ambrosium de Vignate & Paulum Grillandum de Hæreticis. In Bernardi Comensis Lucernam Inquisitorum. De Tempore gratiæ Hæreticis concedi solito.*
Gabriel de Quemada. *Quæstiones fiscales.*
Gundisalvus de Villadiego. *De Hæreticis.*
Honoratus de Figueròla. *Ad Zanchinum & Campegium de Hæreticis.*
Ioannes Adamus de la Parra. *Cautio Christiana adversus Christianorum proselytos.*
Ioannes Bapt. Cardona. *De Expurgandis Hæreticorum nominibus.*
Ioannes Lopez de Palacios-rubios. *Allegatio in materia hæresis.*
Ioannes de Pineda. *Index expurgatorius.*
Ioannes Roxas. *Singularia in favorem Fidei. De Hæreticis.*
Ioannes de Torresillo. *Pro Regia jurisdictione Inquisitoribus concessa.*
Lucas Salgado. *De Modo procedendi contra Episcopos in causa hæresis.*
Ludovicus de Páramo. *De Origine & progressu S. Inquisitionis. Responsa pro Iurisdictione S. Inquisitionis.*
Nicolaus Rodriguez Fermosino. *Allegationes fiscales S. Officii.*
Paulus Garzia. Orden de processar en el santo Officio.
Sebastianus Salelles. *De Materia Tribunalium S. Inquisitionis.*
Vincentius Iustinianus Antist. *De S. Officii dignitate & origine.* M. S.
Anonymus de Nieva. *Directorium Inquisitorum.* M. S. t. 2. p. 275.

DE ACADEMIIS ET EARVM IVRE.

Alphonsus de Escobàr & Loaisa. *De Pontificia & Regia jurisdictione in Studiis generalibus.*
Andreas Mendo. *De Iure Scholasticorum.*
Antonius Pichardo Vinuesa. Remedio de los sobornos en las catedras. M. S.
Benedictus Pereira. *Academia.* t. 2. p. 285.
Gaspar de Torres. Constituciones de la Vniversidad de Salamanca.
Ioannes Gaspar Ortigas. *Patrocinium pro Cæsaraugustano gymnasio.*
Martinus Montòr à Cueva. *Propugnaculum pro Oscensi gymnasio.*

DE BENEFICIIS ET REDITIBVS ECCLESIASTICIS.

Achilles Statius. *Epistola ad Martinum Navarrum de Reditibus ecclesiasticis.*
Alphonsus Hojeda de Mendoza. *De Beneficiorum compatibilitate & incompatibilitate.*
Augustinus Barbosa. *Praxis exigendi pensiones.*
Didacus Ruiz de Montoia. *De beneficiorum parochialium collatione.* M. S.
Franciscus de la Fuente Morejòn. Que los beneficios se deben dar à los naturales.
Franciscus Sarmiento de Mendoza. *De Reditibus ecclesiasticis. Defensio ejusdem libri.*
Franciscus Turrianus. *De Reditibus ecclesiasticis.*
Ioannes Lopez de Palacios-rubios. *De Beneficiis in curia vacantibus.*
Martinus ab Aspilcueta. *De Reditibus beneficiorum. Apologia pro hoc opere. De Incompatibilitate benef. eccles.*
Nicolaus Garzia. *De Beneficiis.*

TRACTATVS, VARIA DE REBVS CANONICIS.

Alphonsus Perez de Lara. *De Anniversariis & Cappellaniis. Compendium vitæ hominis in jure fori & poli.*
Antonius Augustinus. *In Canones Pænitentiales. In Canones Adriani Papæ.*
Antonius dà Gama. *De Sacram. præstandis ultimo supplicio damnatis, de testamentis eorum & sepultura.*
Antonius Ioan. Garzia de Caralps. *De Canonizatione Sanctorum.*
Antonius de Molina. *De Eximendis ab omni vectigali sacris Deo viris.*
Antonius de Quintanadueñas. *Ecclesiasticon.*
Augustinus Barbosa. *De Officio Parochi. De Officio Episcopi. Formularium Episcopale. De Canonicis & Dignitatibus.*
Balthasar Altamirano. *De Visitatione.*
Balthasar Gomez de Amescua. *De Potestate in se ipsum.*
Bartholomæus Carranza de Miranda. *De Residentia Episcoporum.*
Basilius de Molina. *De Immunitate ecclesiarū.*

Ber-

Pe-

Petrus Margallo. *De Horis Canonicis. De Indulgentiis & celeb. Missarum.*
Petrus de Reina Maldonado. Apologia por la Iglesia de Truxillo pidiendo que la fuesse a gobernar su Obispo.
Petrus Salazar de Mendoza. Institucion del Canonicato penitenciario.
Petrus de Tapia. *De Censuris & pœnis ecclesiasticis.* M. S.
Petrus à Truxillo. *De Rebus Ecclesiæ alien. vel non.* M. S.
Placidus de Reinoso. *Defensio Status Ecclesiastici.*
Remigius de Gòñi. *De Immunitate Ecclesiarum. De Charitativo subsidio.*
Rodericus de Borgia. *De Cardinalium excellentia & officio Vicecancellarii.* M. S.
Rodericus da Cunha. *De Confessariis sollicitantibus.*
Rodericus de Lorenzana. *De Irregularitate.* Casos de conciencia en materias canonicas.
Seraphinus de Freitas. *De Confessariis sollicitantibus.*
Stephanus de Avila. *De Censuris.*
Thomas Hurtado. *De Congrua sustentatione Ecclesiasticorum. De Residentia sacra. De Chori antiquitate, necessitate & fructibus.*

CIVILIA.

AD INSTITVTIONES IVRIS CIVILIS.

Andreas Servetus de Aniñon. *Ad Tit. Instit. de Actionibus. Ad Tit. De Obligationibus & aliquot sequentes.*
Antonius Pichardus Vinuesa. *Ad Institutiones Iustiniani Commentaria.*
Didacus de Cuellar Velasquez. *De Manumissionibus, Ad* Princ. *Tit. Qui & à quibus* &c.
Franciscus Caldas Pereira. *Ad Tit. de Inoff. testamento.*
Franciscus de Sousa. *Ad §. Actionum. De Actionibus.*
Ioannes Gutierrez. *Ad §. Sui. De Hæredum qualitate & differentia.*
Ludovicus Gomezius. *Ad Tit. de Actionibus.*
Michaël de Aniñon. *Ad Tit. de Actionibus.*
Michaël Moes. de Iturbide. *Ad Primum librum commentaria.*
Nicolaus Fernandez de Castro. *Ad Principium de Emptione & Venditione.*

AD DIGESTORVM LIBROS

Ad Primam Partem sive, ut vocant, Digestum vetus.

Alphonsus de Guzman Genzer. *Ad Tit. De Evictionibus.*
Antonius de Burgos. *Ad Tit. de Emptione & venditione.*
Antonius Goveanus. *Ad Tit. de Iurisd. omnium Iudicum.*
Antonius de Leon Coronel. *Ad Tit. De Servitutibus, & Tit. si certum petatur.*
Antonius de Padilla. *Ad Tit. De Transactionibus.*
Antonius Perezius. *Ad XXV. Digestorum libros.* t. 2. p. 283.
Benedictus Aegidius. *Ad L. Ex hoc iure. De Iust. & iure.*
Didacus Millàn. *Ad Rub. & L. Imperium De Iurisd. Ad L. Diem functo De Off. Adsessorum.* t. 2. p. 288.
Ferdin. de Loazes. *Ad Tit. De Iustitia & iure.*
Ferdinandus de Mendoza. *Ad Tit. De Pactis.*
Fortunius Garzia. *Ad Tit. De Pactis & ad Tit. De Iust. & Iure.* t. 2. p. 291.
Franciscus de Sousa. *Ad Eumdem.*
Gaspar Vallasco. *Ad L. Imperium De Iurisd. omn. Iudicum. Ad L. Admonendi De Iureiurando.*
Ioannes de Horozco. *Ad duos primos Digestorum libros.*
Ioannes Ramos del Manzano. *Ad L. Deprecatio De Lege Rhodia de iactu.*
Ioannes Suarez de Mendoza. *Ad Legem Aquiliam.*
Iosephus Fernandez de Retes. *Ad Tit. De Inofficioso testam.*
Ludovicus Gomezius. *In Rub. Si certum petatur.*
Martinus Monter de Cueva. *Ad Rub. & L.* 1. *De Officio eius cui mandata &c. Ad Tit. Si certum petatur.* M. S.
Michaël Thomasius. *Ad L. 1. De Iustitia & iure. Ad L. Diem functo De officio Adsessoris.* M. S.
Petrus Barbosa. *Ad Tit. De Iudiciis.*
Petrus Pantoja de Aiala. *Ad Tit. De Aleatoribus.*
Petrus Velez de Guevara. *Ad Tit. De Officio Prætoris.*

Ad Secundam partem sive Infortiatum.

Acathius Ant. de Ripoll. *Ad Tit. De Conditionibus & demonstrationibus.*
Antonius Corduba de Lara. *In L. Si quis à liberis De Liber. agnoscendis.*
Antonius Goveanus. *Ad Legem Falcidiam. Ad L. Gallus De Liber. & posthumis. Ad Trebellianum Senatusconsultum.*
Antonius Perezius. *Ad XXV. libros Digest.* t. 2. p. 283.
Antonius Pichardo Vinuesa. *Ad Tit. De Adquirenda & omitt. hereditate. Ad L. Gallus De Lib. & posth. Ad Rub. & L.* 11. *De Legatis* 1. *& L. Cum ita § In fideicommisso De Leg.* 2.

Be-

Benedictus Aegidius. *Ad L. Titia si non nupserit De Cond. & dem.* t. 2. p. 285.

Didacus Perez. *Addit. ad Secutam ad L. Coheredi §. Cum filia De Vulg. & pupill. subst.*

Dominicus de Portu. *Ad L. Si alii De Vsu & usufructu legato.*

Emmanuel dà Costa. *Ad L. Gallus §. & quid si tantum De Lib. & posth. Ad L. Cum tale §. si arbitratu De Condit. & dem. Ad L. Qui duo §. cum in bello De rebus dubiis. Ad L. Si filius heres De Lib. & posth.*

Felicianus de Solis. *Ad L. Quandiu 3. De adq. & ommitt. hered.*

Ferdinandus de Loàzes. *Ad L. Filiusfam. §. Divi De Leg. 1.*

Fortunius Garcia. *Ad L. Gallus De Lib. & posthumis.*

Gaspar Pegàdo. *Ad L. Inter caetera De Lib. & posthumis.*

Ioannes Gutierrez. *Ad L. Nemo potest De Leg. 2. Ad L. Pater filiam De Inofficioso testam.*

Iosephus Fernandez de Rètes. *Ad Titulos De bonorum possess. contra tab. De Legatis praestandis.*

Ludovicus de Villalonga. *Ad L. Re coniuncti De Leg. 3.*

Marinus Monter à Cuevà. *Ad Rub. De Soluto matrim.*

Michaël Iterus. *Ad Titulos de Vulgari & pupill. & De Lib. & posthumis.*

Petrus Barbosa. *Ad Tit. Soluto matrim. Ad Tit. De Legatis 2. & ad Tit. De Vulg. subst.*

Petrus de Peralta. *Ad Rub. De Hered. instit. Ad L. 3. §. fideicommissum eodem tit. Ad L. Heredem, Ad L. Cum pater De Leg. 2. Ad L. Si quis, in principio. De Leg. 3. Ad Tit. De Leg. 2.*

Raphael Gomez. *Ad L. Vtrum §. Cum quidam D. De Rebus dubiis.*

Ad Tertiam partem sive Digestum novum.

Antonius Pichardo Vinuesa. *Ad L. si ante acceptum D. Iudicatum solvi.*

Franciscus de Sousa. *Ad L. Faemina De Reg. Iuris.*

Gaspar Gil Polo. *Ad Tit. Ad Municipalem.*

Ioannes Durán de Torres. *De Postliminio ad L. 7. De Captivis.*

Iosephus Fernandez de Retes. *Ad Tit. De Interdictis & releg.*

Iosephus Vela. *In L. Contractus 22. De Reg. iuris.*

Michaël Iterus. *Ad TT. De Verb. signif. & De Reg. iuris.*

Michaël de Vkurrun. *Ad L. Si finito §. Iulianus De damno infecto.*

Raphael de Vilosa. *De Fugitivis ad L. Fugitivus De Verb. sign.*

Rodericus Xuarez. *Ad L. Post rem iudicatam De Re iudicata.*

AD IVSTINIANI CODICEM ET NOVELLAS.

Antonius Augustinus. *Collectio Constitutionum Cod. Iustin. Novellarum Iuliani Epitome.*

Antonius de Fuertes Biota. *Ad Tit. De Vsucap. pro emptore.*

Antonius de Leon Corondl. *In TT. De Pactis & de Transact.*

Antonius de Padilla Meneses. *Ad Tit. De Fideicommissis.*

Arius Pinelus. *Ad Rub. & L. 2. De Rescind. venditione. Ad Tit. De Bonis maternis.*

Augustinus Barbosa. *Collect. in Quinque lib. priores.*

Benedictus Aegidius. *Ad L. 1. De Sacros. Eccles.*

Carolus de Tapia. *Ad Auth. Ingressi. De Sacrosanctis Eccles.*

Didacus Millàn. *Ad Rub. & L. Bonorum possessio De His qui admitti ad bon. posses. possunt.* t. 2. p. 288.

Emmanuel dà Costa. *Ad L. Si ex cautione De Non numer. pecunia.*

Emmanuel Mendez de Castro. *Ad Tit. De Annonis civilibus. Ad L. Cum oportet De Bonis quae lib.*

Franciscus de Amaia. *In Librum 10. Commentaria.*

Franciscus Càldas Perèira. *Ad L. Si Curatorem De In integ. restit. minor.*

Franciscus Ramos del Manzano. *Ad L. 2. De Excus. muner. lib. 10.*

Garsias Toledano. *Lucerna Rubricarum & Tit. in tres posterior. libros.*

Hieronymus Altamirano. *In Tit. De Filiis Officialium &c. lib. 12.*

Ioannes Gutierrez. *Ad L. vn. Quando non petentium partes &c. Ad Authent. Sacramenta Si adversus venditionem.*

Ioannes Lopez de Palacios-rubios. *Ad L. Quoniam in prioribus De Inoffic. testam.*

Iosephus de Exèa. *Ad L. vn. De Palatiis & domibus Dominicis.*

Iosephus Pellizèr. *Apophasis De Protectoribus & Praepositis.*

Laurentius Ramirez de Prado. *In Tres poster. libros.* M. S.

Ludovicus Gomezius. *Ad Tit. De Transactionibus.* t. 2. p. 308.

Marinus Monter à Cueva. *Ad Tit. De Pactis.*

Nicolaus Fernandez de Castro. *Ad L. 1. De Cap. civ. censibus eximendo Lib. 11. Ad L. 2. De Pendo dotali: Ad L. un. De Gladiatoribus.*

Petrus Barbosa. *Ad Tit. De Praescriptione 30. vel 40. annorum.*

Pe-

Petrus de la Escalera. *Ad Tit. De Metatis & Epidemeticis lib. 12.*
Petrus Pantoja de Aiala. *Ad Tit. De Aleatoribus.*
Rodericus Ordoñez. *Ad L. Si Pater De Inst. & subst.*
Rodericus Xuárez. *Ad L. Quoniam in prioribus De Inoff. testam.*
Thomas de Zeballos. *In Tit. De Spectaculis.*

DE LEGIBVS.

Alphonsus de Castro. *De Potestate legis pœnalis.*
Antonius Augustinus. *De Legibus & Senatus consultis.*
Christophorus de Anguiano Sedàno. *De Legibus.*
Martinus ab Aspilcuèta, *De Lege pœnali.* Quære in *Moralibus.*

DE IVRE PVBLICO, BELLI, REGALIVM ET FISCI.

Acatius Antonius de Ripoll. *De Regalibus.*
Alphonsus Alvarez Guerrèro. *De Bello justo & injusto.*
Antonius Olivàn. *De Iure Fisci.* De *Iure Regalium.*
Antonius Pèrez. *Ius publicum.* t. 2. p. 283.
Balthasar de Aiàla. *De Iure belli.*
Bernardinus de Arèvalo. *De Libertate Indorum.*
Franciscus Arias de Valdèras. *De Belli justitia & injustitia.*
Ioannes Bapt. de Larrea. *Allegationes fiscales.* *De Auctoritate Magistratuum.* M. S.
Ioannes Redìn. De *Majestate Principis.*
Ioannes Roa de Avila. *De Iuribus principalibus.*
Petrus Callixtus Ramirez. *De Lege Regia.*

INSTRVCTIONES QVORVMDAM REIP. MVNERVM.

Adrianus de Ainsa. Espejo de Almutazafes.
Alexius Salgàdo Corrèa. Regimiento de Iuezes.
Alphonsus de Herèdia. Dechado de Iuezes.
Franciscus Alfàro. *De Officio Fiscalis.*
Franciscus Ortiz Lucio. Del Principe y Iuez Christiano.
Gabriel Alvarez de Velasco. *Iudex perfectus.*
Gabriel Berart. & Gasiòl. *Speculum Visitationis omnium Magistratuum.*
Gaspar de Seixas Vasconzèlos. De la Paciencia de los Ministros en las audiencias.
Ioannes de Matienzo. *Dialogus Relatoris & Advocati.*

Ioannes Ruiz de Laguna. *De Officio regii Fiscalis.*
Matthæus Patin. Tratado del Iuez.
Salvator Gòmez de Senàbria. El Perfecto Visitadòr.
Sebastianus Cevàda Avecilla. Instruccion de Colectores.

DE ARTE NOTARIATVS SPECIALITER.

Antonius de Arguello. Tratado de Escrivanos.
Didacus Bravo. Manual de Notarios.
Didacus Gonzalez de Villareal. Examen de Escrivanos.
Didacus de Ribèra. Orden de hazer escrituras y peticiones.
Ferdinandus Diaz de Valdepeñas. Notas de Escrivanos.
Franciscus Gonzàlez Tornèo. Practica de Escrivanos. Orden de examinar testigos.
Franciscus Ortiz de Salzèdo. Curia Eccles. para Notarios Apostolicos.
Iaimus Augustinus del Castillo. Sumario de los Notarios.
Ioannes Arias. *Practica Ecclesiastica Notariorum.*
Ioannes de Medina. Suma de Notas de Escrivanos.
Michaël Moreno. Avisos para los Officios de Provincia.
Petrus Melgarèjo. Compendio de contratos publicos.
Philippus de Arèvalo. Notas de Escrivanos.
Rochus de Huerta. Recopilacion de Notas de Escrivanos.
Anonymus Infante. Arte de libelàr. tom. 2. pag. 275.

VARIÆ QVÆSTIONES, RESOLVTIONES, OBSERVATIONES, DECISIONES, ET CONSILIA VTRIVSQVE IVRIS.

Acatius Antonius de Ripòll. *Variæ Resolutiones.*
Alphonsus Fernandez de Otèro. *Diversæ Quæstiones.* *Miscellaneæ Interpretationes Iuris Pontificii.*
Alphonsus Ramirez de Prado. *Illustrationes legales.*
Alvarus Valasco. *Decisiones Lusitaniæ.*
Antonius Augustinus. *Observationes.*
Antonius de Feloàga. *Variæ Quæstiones.* M. S.
Antonius de Fuertes. *Canonicæ Lectiones.*
Antonius de Gama. *Decisiones Lusitaniæ.*

Mi-

Michaël Antonius Francès. *Varia Quæstiones*.
Michaël Cortiada. *Decisiones Catalonia*.
Michaël de Luna & Arellano. *Singulares Quæstiones Canonica. Antilegomena*.
Michaël Ferro Manrrique. *Resolutio Quæstionum Vicarialium*.
Michaël Mòez de Iturbide. *Decas Observationum civilium*.
Michaël de Reinosò. *Observationes practica*.
Michaël de Salinas Viñuela. *Summa Decisionum*.
Petrus de Baeza. *Disquisitiones Iuris*.
Petrus Diaz de Ribadeneira Noguerol. *Allegationes*.
Petrus Garzia de Toledo. *Decisiones extravagantes*.
Petrus Henrriquez. *Consilia*.
Petrus de Murga. *Disquisitiones morales & canonicæ*.
Petrus Nuñez de Avendaño. *Responsa*.
Petrus Ruiz de Moros. *Decissiones Lithuanicæ*.
Petrus de Silvà. *Tractatus varii Iuris*.
Rodericus Xuàrez. *Allegationes & Consilia*.
Sebastianus Cavallèro. *Repetitiones*.
Thomas Vallasco. *Allegationes*.

PARTICVLARES ALLEGATIONES, DEFENSIONES.

Dominicus Avengochèa. *Declamatio pro se in causa Syndicatus*.
Ferdinandus de Loàzes. *Super Iurisdictione opp. de Mula*.
Ferdinandus Ortiz de Valdès. Defensa Canon. del Obispo de la Puebla.
Franciscus de Amaia. Apologia por el Colegio de Cuenca.
Garsias de Barrionuevo. Defensa de D. Francisco de Barrionuevo su hijo.
Ioannes Bapt. de Lezàna. *De quodam prætenso testamento*.
Ioannes de Escobàr del Corro. *Antilogia adversus D. Franciscum de Amàia*.

VARIA CIVILIA.

Alphonsus Fernandez de Otero. *De Actionibus*.
Alphonsus Olèa. *De Cessione iurium*.
Alphonsus Ramirez de Prado. *Gnoma Legales. De Romanarum legum initiis & authoritate. De Succesione inter fratres*.
Alvarus Valasco. *Quæstiones Iuris Emphiteutici. Praxis partitionum*.
Amator Rodriguez. *De Exequutione sententiæ. De Concursu creditorum*.
Andreas de Angulo. *De Meliorationibus*.
Antonius Aierve de Aiòra. *De Bonorum partitionibus*.
Antonius Augustinus. *De Propriis Nominibus Pandectarum. Ad Edictum perpetuum*.
M. S. *Dialogi de controversis quæstionibus. De Citationibus. t. 2. p. 280*.
Antonius Cabreros de Avendaño. *De Metu. De Pœna Tripli*.
Antonius de Càzeres Pachèco. *De Prætura Vrbana*.
Antonius Fernandez de Otèro. *De Pascuis & iure pascendi*.
Antonius de Fuèrtes Biota. *Additiones ad Speculum Belluga*.
Antonius Gama. *De Testamentis ultimo supplicio damnatorum & sepultura*.
Antonius Goveanus. *De Substitutionibus. Ad Legem Falcidiam*.
Antonius Lopez Leitòm. *De Iudicio Finium regundorum*.
Antonius Olivan. *De Actionibus*.
Antonius Pichardo Vinuèsa. *De Mora. De Nobilitatis inter vir. & uxor. communicatione. De Stipulationibus judicialibus*.
Antonius de Quevedo & Hoios. De Indicios y tormentos.
Antonius de Quintanadueñas. *De Iurisdictione & Imperio*.
Antonius Vàsquez de Chaves. *De Vsucapionibus & præscriptionibus*.
Balthasar Gòmez de Amèscua. *De Potestate in seipsum*.
Balthasar de Mogollòn. *De his quæ vi metusve causa fiunt*.
Bartholomæus Frias de Albornòz. Arte de los contratos.
Bartholomæus Philippus. *De Fictionibus*.
Benedictus Aegidius. *De Iure & privilegiis honestatis*.
Bernardus Lunes del Castillo. *De Repressaliis*.
Blasius Robles. *De Repræsentatione*.
Christophorus de Paz. *De Tenuta*.
Didacus de Brito. *De Locato & conducto*.
Didacus Espino de Càzeres. *Speculum Testamentorum*. Instruccion para pasar.
Didacus Iàñez Faxardo. *De Legitimatione per subsequens matrimonium*.
Didacus Rodriguez de Alvarado. *De Conjecturata mente defuncti*.
Didacus de Saà. *De Primogenitura*.
Didacus de Salzedo. *De Cursu publico*.
Didacus de Simancas. *De Primogenitura*.
Didacus de Segura. *De Bonis per maritum constante matrimonio quæsitis*.
Didacus de Siria Vetèta. *De Legatis rei alienæ*.
Didacus de Valdès. *Addit. ad Roder. Xuarez*.
Emmanuël Cardoso. *De Iure acrescendi*.
Emmanuël da Costa. *De Condition. & demonst. De Quæstione patrui & nepotis. De suo & alieno posthumo*.
Emmanuël Rodriguez de Silva. *De Salariis familiarium*.
Emmanuël Ròmàn Valeròn. *De Transactionibus*.
Ferdinandus de Mendoza. *De Pactis. De Indiciis*

VARIA CANONICO-CIVILIA.

Dida-

Didacus Narbona. *De Aetate ad omnes actus requisita*.
Didacus Pizarro. Sobre los Censos.
Didacus de Silva. *De obscurioribus ex manifestionbus probandis*.
Felicianus de Solis. *De Censibus*.
Franciscus de Caldas Pereira. *De Vniverso jure emphyteutico*.
Franciscus Pinhero. *De Censu & Emphyteusi*.
Franciscus Sanchez Randoli. *De Ritu nuptiarum*.
Franciscus Vgarte de Hermosa. Origen de los dos gobiernos divino y humano y su exercicio en lo temporal.
Franciscus de Victoria. *De Potestate ecclesiastica & civili*.
Ioannes Bapt. Toledano. *Aerarium utriusque Iuris*.
Ioannes de Escobàr del Corro. *De utroque Foro exteriori & conscientiæ*.
Ioannes Rodriguez de Salamanca. *De Praecedentiis*.
Ioannes Valero. *Differentiæ utriusque Fori judicialis & conscientiæ*.
Ludovicus Velasquez de Avendaño. *De Censibus*.
Martinus ab Aspilcueta. *De Gloria, honore, bona fama*. &c.
Michaël de Agia. *De Invocatione utriusque brachii*.
Michaël Pujàdes. *De Praecedentiis*.
Nicolaus Fernandez de Castro. *De Milite monacho* &c.
Petrus de Biaxio. *De Electione*.
Petrus Cenèdo. *Practicæ Quaestiones canon. & civiles. Centuria Singularium Iuris*.
Seraphinus de Freitas. *Loci oppositi utriusque Iuris*.
Thomas Carlevàl. *De Iudiciis*.
Thomas Cerdàn de Talada. Visita de càrcel. *Arbor Iurisdictionum*.
Thomas de Cuenca. *De Inquisitione*.

CRIMINALIA CANONICA ET CIVILIA.

Didacus de la Cantera. *Quaestiones criminales*.
Didacus Covarrubias. *De Poenis*. M. S.
Franciscus Barreda. Addiciones a las Leies criminales de Francisco de la Pradilla.
Franciscus de la Pradilla. Leies criminales.
Ignatius Lopez de Salzedo. *Addit. ad Prax. crim. Io. Bernardi Diaz*.
Ioannes de Acuña Vela. *De Delictis*.
Ioannes Bernardus Diaz de Lugo. *Praxis crimin. Canonica*.
Ioannes de Solòrzano. *De Crimine Parricidii*. Alegacion fiscal contra D. Iuan. de Benavides.
Ludovicus Peguèra. *Praxis criminalis. Quaestiones criminales*.
Petrus Plaça de Moraza. *Epitome delictorum*.

Quaere alia in Relectionibus seu commentariis ad libros Iuris civilis & canonici.

IVRIS STVDIVM, REGVLÆ AXIOMATA, DICTIONARIA, CONCORDANTIÆ.

Antonius de Dueñas. *Axiomata Iuris*.
Antonius Nebrissensis. *Latina vocabula Iuris Hispanè interpretata. Lexicon Iuris civilis*.
Augustinus Barbosa. *Axiomata, Verba, Loci communes, Clausulæ, Dictiones Iuris*.
Franciscus Bermùdez de Pedraza. Arte Legàl.
Gabriel Alvarez de Velasco. *Axiomata Iuris*.
Ignatius Lopez de Salzèdo. *Notæ in Regulas Ioannis Bernardi Diaz*.
Ioannes Bernardus Diaz. *Regulæ Iuris*.
Ioannes Gracian Falconi. *Regulæ Iuris*.
Ioannes Iañez Parladorio. *De Ratione juris discendi*.
Lupus Deza. Iuicio de las Leies civiles.
Michaël Thomasius. *De tota Iuris civilis ratione. De ejusdem discendi modo*.
Petrus de Dueñas. *Regulæ Iuris*.
Sebastianus Ximenez. *Concordantiæ utriusque Iuris*.
Simon Vaz Barbosa. *Principia & loci communes utriusque Iuris*.
Stephanus Daòiz. *Index Iuris Civilis. Index Iuris Canonici*.

DE DIGNITATE ET IVRIBVS REGVM HISPANIÆ.

Alphonsus Sanchez. Del Titulo de Iusticia con que los Reies de España poseen las Filippinas. M. S.
Alphonsus Vasquez de Miranda. Manifiesto para la entrada de las armas en Piamonte. Respuesta al Manifiesto de Francia. Respuesta a la Proclamacion de Cataluña.
Antonius de Covarrubias. Por el derecho del R. D. Felipe II. a la Corona de Portugal.
Antonius de Fuertes Biòta. *Apologia pro Successione Regni Portugalliæ*. Anti-manifiesto de Portugàl.
Balthasar Campuzano. El Planeta Catòlico. *De Iure Indiarum*.
Carolus de Tapia. *Additiones ad Franc. Alv. de Ribera De Successione Portugalliæ*.
Cyprianus Benedictus. *De Hispaniæ Regis praeminentia*.
Didacus Salòn de Paz. *De Successione Regni Portugalliæ*. M. S.
Didacus de Valdès. *De Dignitate Regum Hispaniæ*.

Fran-

PRAXIS HISPANI FORI.

AD LEGES REGNORVM CASTELLÆ ET LEGIONIS.

Fran-

Franciscus Carrasco. *In aliquas Leges Recopilationis.*
Franciscus de Vergara. *Adversaria ad Leges Tauri.* M. S.
Gaspar de Hermosilla. *Additiones ad Glossas Greg. Lopez super Partitas.*
Gregorius Lopez. *Glossa ad septem Partitas.*
Iaimus Solèr. Repertorio de las Leies de Castilla.
Ignatius de Lasarte. *De Decima venditionis.*
Ioannes Bapt. de Larrèa. *In Ordinationes seu* Fuero de Viscaia.
Ioannes Bapt. de Villalòbos. *Antinomia Iuris Hispani & Civilis.*
Ioannes Escobàr del Corro. *De Nobilitate & puritate sanguinis secundum statuta Hispania.*
Ioannes Guillen de Cervantes. *In Leges Tauri.*
Ioannes Lòpez de Palacios-rubios. *In Leges Tauri. In Leges Fori.*
Ioannes Martinez de Olano. *Epilogus Legum Partitarum abrogatarum.*
Ioannes Martinez Siliceus. *Pro Statuto Toletanæ Ecclesia.*
Ioannes de Matienzo. *In Librum 5. Compilationis. Stylus Cancellariæ.*
Ludovicus Messia Ponce de Leon. *In Leg. Toleti* De los Proprios y rentas. *In Pragmaticam Taxæ panis.*
Ludovicus de Molina. *De Primogeniis Hispanorum.*
Ludovicus Velasquez de Avendaño. *Glossa Legum Taurinarum. In Novam Recopilationem.*
Marcus Salòn de Paz. *Ad Leges Tauri.*
Michaël de Cifuentes. *Ad LL. Tauri.* Glossa al Quaderno de las Leies nuevas de Toro. Ordenamiento Real *cum notis.*
Michaël Muñòz. *Differentia inter Ius commune & Regium.*
Petrus Gonzàlez de Salzèdo. *Ad Leges additas ad Novam Recopilationem.*
Petrus Nuñez de Avendaño. *De Exequendis mandatis Regum Hispania. Rectoribus civitatum datis. Tract. De Secunda supplicatione cum cautione MD. duplarum. Tract. Primi & secundi Decreti. Declaratio Legum Ordinamenti sub tit. De las Excepciones.*
Rodericus Xuarez. *In Varias leges Fori Hispani.*
Sancius Mères. *De Majoratibus.*
Tellus Fernandez. *In Leges Tauri.*

AD LEGES ARAGONIÆ, CATALONIÆ ET VALENTIÆ.

Acatius Ant. de Ripoll. *De Magistratus Logia maris jurisditione. t. 2. p. 277.*
Andreas Servetus de Aniñòn. *De Successionibus ab intestato secundum Leges Aragonia.*
Bernardinus de Monsorìu. Suma de los Fueros de Aragòn.
Didacus Morlànes. Del Virrey estrangero.
Franciscus Ferrèr. *Comm. ad Consuet.* Les impubers, *Principatus Catalonia. Ad Constit. Hac nostra, tit. Soluto Matrimonio.*
Franciscus de Santacrùz & Moràles. Noticia sumaria de las cosas de Aragòn.
Franciscus de Solsòna. *De Stylo capibreviandi.*
Hieronymus Blanças. Modo de proceder en las Cortes de Aragon. Las Coronaciones de los Reies de Aragon.
Hieronymus Martèl. Forma de celebrar Cortes.
Hieronymus Portòles. *In Michaëlis Molini Repertorium.* De la Iurisdiccion de los Iurados de la ciudad de Daroca.
Hieronymus Rujàdes. Discurso sobre la asistencia de los Conselleres de Barcelona. &c.
Iaimus Solèr. Suma de los Fueros de Aragòn.
Ivannes de Bardaxì. *Comm. in Foros Aragonia. De Officio Gubernatoris Aragoniæ.*
Ioannes Christophorus de Suelves. Defensa del Privilegio de Veinte.
Ioannes Chrysostomus de Vàrgas Machùca. Sobre el Syndicado del Iusticia de Aragon y de sus Oficiales.
Ioannes Petrus de Pàtos. *In Foros Aragonia.*
Iosephus Pozùela. *De Institutione Tabellionum secundum Foros Aragoniæ.*
Iosephus Sessè. *De Inhibitionibus Iustitia Aragonia.*
Laurentius Mattheu & Sanz. *De Regimine Regni Valentia.*
Ludovicus Peguèra. *Repetitio in Cap. Regis Petri 3. Ne super laudemiis &c.*
Michaël Ferrèr. *Methodus judiciarius Aragonia.*
Michaël Ferrèr. *Observantia Catalonia.*
Michaël del Molino. *Repertorium Fororum & Observantiarum Aragonia.*
Petrus Aegidius. *De Vectigalibus & eorum jure in Catalonia.* M. S.
Petrus Albertus. *Consuetudines Catalonia inter Dominos & Vasallos.*
Petrus Hieronymus Cenèdo. Alegacion sobre el asiento en Cortes del Syndico de N. Señora del Pilar.
Petrus Molino. Practica judiciaria del Reino de Aragon.
Sigismundus de Espujòl. *Index materiarum Doctorum Catalonia.*
Silverius Bernardi. *De Iure Patronatus Ecclesiarum Villa Cervaria ord. Montesia in Catalonia.*
Thomas Cerdan de Tallada. *In aliquos Valentia Foros.*

AD

PO-

XVI.

POLITICA. OECONOMICA.

DE REPVBLICA AC DE REGIS INSTITVTIONE.

Alphonsus Carrillo. *Princeps Evangelicus*. Virtudes reales.
Alphonsus de Horozco. *Regalis Institutio*.
Alphonsus Menòr. Avisos a Principes.
Alphonsus Ramon. Instruccion de Principes.
Andreas Ferrer de Valdecebro. El Superior politico. t. 2. p. 279.
Andreas Mendo. Principe perfecto.
Antonio Carvallo de Paràda. Arte de reinar.
Antonius de Guevara. Relox de Principes.
Antonius Perez. Norte de Principes.
Balthasar de Alamos & Barrientos. Advertimientos al govierno. M. S.
Benedictus Furtado. *De Principum institutis & regimine*.
Bernardinus Gomez Miedes. *De Apibus sive de Republica*.
Didacus de Gurrèa. Arte de enseñàr hijos de Principes.
Didacus Henrriquez de Villegas. El Principe en su idèa.
Didacus Philippus de Albornòz. Cartilla politica.
Didacus de Saavèdra Faxardo. Idea del Principe Politico Christiano.
Didacus de Simàncas. *De Republica*.
Didacus de Tovàr & Valderràma. Instituciones politicas.
Federicus Mòles. Audiencia de Principes. Amistades de Principes.
Franciscus Monzòn. Espejo del Principe Christiano.
Gabriel Laso de la Vega. Advertencias del Emperador D. Carlos a su hijo.
Gregorius Nuñez Coronèl. *De Optimo Reip. statu*.
Hieronymus Fernandez de Otèro. El Maestro del Principe.
Hieronymus Merola. Republica originàl sacada del cuerpo humano.
Hieronymus de Ortèga. Despertadòr del Principe Catolico.
Hieronymus Osorius. *De Regis institutione*.
Hieronymus de Zevallos. Arte real.
Ioannes de Campo. Monarquia perfecta.
Ioannes de Coveña. Arte de regir la Republica.
Ioannes Eusebius Nieremberg. Corona virtuosa. Centuria de dictamenes reales.
Ioannes Fernandez de Medrano. Republica mixta. *Vide* Thomas Fernandez.
Ioannes Genesius de Sepùlveda. *De Regno & Regis officio*.
Ioannes de Horozco & Covarrubias. Doctrina de Principes.
Ioannes a Iesu Maria. *Instructio Principum*. *Ars gubernandi*.
Ioannes Lopez de Palacios-rubios. *De Regis institutione*. M. S.
Ioannes Ludovicus Vives. *Symbola Principum*.
Ioannes de S. Maria. Politica Christiana.
Ioannes Mariana. *De Rege ac regendi ratione*.
Ioannes de Palafòx. Historia real sagrada.
Ioannes Paulus Martyr Rizo. Norte de Principes.
Ioannes de Torres. Filosofia moràl de Principes.
Ludovicus Malnenda. *Lac Fidei pro Principe Christiano*.
Martinus Carvalho Villasbòas. Espejo de Principes y Ministros.
Matthæus Lopez Bravo. *De Rege & regendi ratione*.
Paulus de Mendoza. Regimiento del Principe Christiano.
Petrus de Figueròa. Avisos de Principes.
Petrus Martinez de Herrèra. El Principe advertido.
Petrus de Ribadenèira. Religion y virtudes del Principe Christiano.
Philippus de la Torre. Institucion de vn Rey Christiano.
Salvator de Mallèa. Gobierno del Principe Christiano.
Sebastianus Foxius Morzillo. *De Regno & Regis institutione*.
Thomas Fernandez de Medrano. Republica mixta.
Vincentius Mut. El Principe en la guerra y en la paz.
Anonymus. Gouierno de Principes. t. 2. p. 270.

IN POLITICA ARISTOTELIS.

Ferdinandus Rhoensis.
Ioannes Genesius de Sepùlveda.

CONSILIARIORVM, IVDICVM, GVBERNATORVM INSTITVTIO.

Alphonsus Menòr. Avisos a Principes y Gobernadores.

MVNERVM ALIORVM REIPVBLICÆ.

DE MONETIS ET RE MONETARIA.

Vide Humaniores disciplinæ. §. XIX. *De Numismatis & nummis Veterum.*

VARIA POLITICA.

fama contra la ley del duelo.
Franciscus Luque Faxardo. Politica Christiana.
Franciscus de Paz, *De Potestate regia*.
Franciscus de Quevedo Villegas. Politica de Dios.
Franciscus de Villagomez Vibanco. Consideraciones politicas.
Gabriel Laso de la Vega. Curia Española. M. S.
Gaspar de Criales & Arce. Carta à su Magestad condenando los Maiorasgos.
Gundisalvus de Villadiego. *De Legato*.
Hieronymus Gracianà Matre Dei. *Politico-ecclesiastica* plura M. S.
Hieronymus Osorio. *De Nobilitate civili. De Gloria*.
Ioannes Adamus de la Parra. *Conspiratio Heretico-Christianissima. Pro Pace facienda*. Apologetico contra el Tyrano de Portugal.
Ioannes Bapt. de Larrea. *De Fœderibus Principum Christianorum*. M. S.
Ioannes Bapt. Valenzuela. *De Ratione servanda rebellibus*.
Ioannes Bapt. Beltràn de Guevara. *De Conservando ærario regio. De Maleficiis Regum*. Discursos de los Moriscos. M. S.
Ioannes Blasquez Maioralgo. Perfecta razon de estado.
Ioannes a Iesu Maria. *De Studio pacis*.
Ioannes Ludovicus Vives. *De Concordia & discordia in humano genere*.
Ioannes de Medina. Del Orden de dar la limosna a los verdaderos pobres.
Ioannes Pinto Ribeiro. Anotomia de los reinos de España. Preferencia de las letras y armas.
Ioannes de la Plata. Defensivo contra el frenesì de Portugal.
Ioannes de Quiñònes. Contra los Gitànos. Discurso sobre la carta que escrivio a sus reinos el Rey Felipe IV. en el principio de su reinado. Disputa del modo de hazer la guerra.
Ioannes Roco de Campofrio. Contra el matrimonio de la Infanta Maria con el Principe de Galles. Discurso de que conviene limitàr los estatudos de limpieza.
Ioannes de Salazàr. Politica Española.
Ioannes de Salazàr Muñatònes. Discursos politicos.
Iosephus Pellizèr. El Comercio impedido.
Laurentius Vander-Hamen. Pedazos de Historia y razon de estado. Apologia a la Politica de Dios de Quevedo.
Lucas de Montòia. Modo de conservàr la salud de la Republica.
Ludovicus Alvarez Corrèa. Exequucion de la Politica y brevedad de despacho.
Ludovicus Brochero. Del Vso de los coches.
Ludovicus de Castilla. Del Remedio de las necesidades de España.
Ludovicus Milàn. El Cortesano.
Ludovicus Valle de la Cerda. Avisos de estado y guerra. Desempeño del patrimonio real.
Lupus Deza. Tratado de Corte.
Marcus Ant. Arroio. Discurso del acrecentamiento de los Turcos.
Martinus Gonzàlez. Memorial de la Politica necessaria para la restauracion de España.
Martinus de Saavèdra & Guzmàn. Discurso de razon de estado y guerra.
Matthæus de Iuviàr. Avisos exẽplares y politicos.
Mathias de los Reies. Curia del Parnaso.
Michael Caxa de Leruela. Causas y reparos de la necesidad comun. Restauracion de la abundancia de España.
Michael Giginta. Del Remedio de pobres.
Michael Thomasius. *De Variis Collegiis ad utilitatem publicam constituendis*.
Oliva Sabùco. De las cosas que mejoraràn el mundo.
Paulus de Granada. Causa y origen de las felicidades de España.
Petrus de Barbòsa Hòmem. De la Verdadera razòn de estado.
Petrus Fernandez Navarrète. Conservacion de Monarquias. Carta de Iuan Peregrino a Stanislao Borvio.
Petrus de Rèina Maldonàdo. Resumta del Vasallo leàl.
Petrus Simon Abril. De la Tasa del pan.
Petrus de Valencia. Discurso de la labor de la tierra. M. S. Discurso para instruìr un Grande en la materia de estado. Discurso de la Tasa del pan. Discurso sobre el exceso de las imposiciones. Discurso en materia de guerra y estado. Discurso sobre los Moriscos. *Omnia*. M. SS.
Rodericus de Castro. *De Officiis Medico-politicis*.
Romanus Montero de Espinòsa. Dialogos militares y politicos.
Sancius de Moncada. Restauracion politica de España.
Sebastianus Cæsar de Menèses. Summa politica.
Stephanus Lopez de Reta. Discurso de hazèr la guerra al Turco.
Thomas de Castro. Antidoto de daños publicos.
Thomas Cerdàn de Tallada. Verdadero gobierno de la Monarquia de España. *Veriloquium* en reglas de estado.

OECONOMICA.

Alphonsus de Carranza. Detestacion de los nuevos trages.
Antonius à Nativitate. *Stromata Oeconomica*.
Didacus de Hermosilla. De la Vida y tratamiento de los Pages de Palacio.

XVII.

MATHEMATICA.

MATHEMATICA IN GENERE, ET VARIA.

ARITHMETICA.

GEOMETRICA.

OPTICA, PERSPECTIVA.

Pe-

Petrus Ambrosius Onderiz. Perspectiva y Speculativa de Euclides.

MVSICA.

Alphonsus de Castilla. Arte de Canto llano.
Alphonsus Mudarra. De Musica para viguela.
Antonius Cabezòn. De Musica para tecla, harpa y viguela.
Arius Barbosa. *Epometria, sive Relectio de Re musica.*
Bartholomæus de Molina. Arte de canto llano.
Bernardus Garzia. De Musica.
Christophorus de Morales. *Lamentationes Magnificat, Missæ.*
Damianus de Artufèl. Canto llano.
Didacus Ortiz. *Hymni, Magnificat, Salve &c.*
Didacus Pisadôr. De Musica de viguela.
Didacus del Puerto. Arte de Canto llano.
Dominicus Marcus Duràn. Canto llano.
Eduardus Lopez, *seu* Lobo. *Varia.*
Eduardus Cardoso. *Missæ*, & alia.
Ferdinandus de las Infantas. Contrapuntos, Canciones a cinco voces.
Franciscus Corbèra. Guitarra Española.
Franciscus Guerrèro. *Magnificat quatuor vocum.*
Franciscus Montañès. Arte de Musica. Arte de Canto llano.
Franciscus de Salinas. *De Musica.*
Gundisalvus Martinez de Visargui. Arte de Canto llano, contrapunto y punto de organo. Entonaciones corregidas al uso moderno.
Henricus de Valderràbano. De la Musica de viguela.
Ioannes Bermudo. Declaracion de Instrumentos.
Ioannes Carolus. Guitarra Española.
Ioannes de Esquivèl. Del Arte del danzàr.
Ioannes Martinez. Arte del Canto llano.
Ludovicus Milàn. De Musica de viguela.
Ludovicus de Narvàez. Delfin de Musica para viguela.
Ludovicus Vanègas de Hineſtroſa. Tratado de cifra para tecla, viguela &c.
Martinus de Tàpia. Vergèl de Musica.
Matthæus Flecha. *Musicalia* plura.
Melchior de Torres. Arte de la Musica.
Michaël de Fuenllana. Orfenica Lyra.
Petrus Ruimonte. Parnaso Español.
Sebastianus de Aguilera. *Magnificat* a 4. 5. 6. 7. y 8. vozes.
Thomas Gòmez. Reformacion del Canto llano.
Thomas Ludovicus de Victoria. *Sacræ cantiones.*
Thomas de S. Maria. Arte de tañèr.

ASTRONOMICA, ASTROLOGICA, GNOMONICA, DE KALENDARII RATIONE, CHRONOGRAPHIA.

Alphonsus de Corduba. *Kalendarium Zacuthi cum supplemento. Tabulæ Astronomicæ.*
Alvarus Gutierrez de Torres. Alabanzas de la Astrologia.
Alvarus de Piña. Tablas de la nueva enmienda del año.
Andreas de Avelàr. Chronografia.
Andreas Garzia de Cespedes. Theorica, practica y uso del Astrolabio. M. S.
Andreas Gonzàlez. Prognosticacion del año MDCIV.
Antonius Nebrissensis. *De Componendo horologio.*
Antonius de Nàxera. Summa Astrologica.
Antonius de Villalòbos. *De Sphera.*
Antonius de Zamòra. *De Cometis.* Prognostico del Eclypse del Sol y de la Luna el año MDC.
Bartholomæus Antist. *Almanach.* M. S.
Bartholomæus Valentinus de la Hera & de la Barra. Reportorio del Mundo.
Bartholomæus del Valle. Explicacion de los dos Cometas.
Benedictus Montèr. Computo ecclesiastico.
Bernardus de Granollàchs. Sumario de Astronomia y Computo.
Bernardus Pèrez de Vargas. Fabrica del Universo.
Didacus Otañez de Escalante. Repertorio de los tiempos.
Didacus Pèrez de Mesa. *De Incertitudine Astrologiæ.*
Emmanuël Diaz. *Contra eos qui credunt Cometas esse sublunares.*
Emmanuël de Ledesma. *Defensio Astrologiæ.*
Ferdinandus de Cordoba. *In Almagestum Ptolemæi.*
Ferdinandus Falèro. Tratado de la Esfera.
Firminus Lusitanus. *Repertorium.*
Franciscus Suarez de Arguello. Efemerides.
Franciscus Velàsquez Minàia. Esfera del Mundo.
Franciscus Vincentius Tornamira. Chronologia y Reportorio de los tiempos. El Kalendario Gregoriano.
Garsias de Gòngora. Del Computo y reformacion del tiempo.
Garsias Vanegas de Alarcòn. De Astrologia.
Gaspar Cardoso. Pronostico geràl. *Lusitanè.*
Gundisalvus de Toledo. *Epistola pro Astrologia.*
Henrricus Martinez. Reportorio de los tiempos.

He-

COSMOGRAPHICA, GEOGRAFICA, CHOROGRAPHICA.

grafia general de España. M. S. De los montes y rios de España. M. S.
Ioannes de Barros. Descriçaõ de entre Douro e Minho. *Lusitanè*.
Ioannes Perez. Itinerario de la India.
Ioannes Segura. *Geographiæ compendium*.
Ioannotus Duràn. Geografia de la Nueva España.
Iosephus Pellizèr. Mappa geografico de Cataluña.
Iosephus de Sesse. Cosmografia general del mundo.
Ludovicus Texèira. Nueva Geografia y Hydrografia del Orbe.
Martinus Fernandez de Eneiso. Summa de Geografia.
Martinus Ignatius de Loiòla. Itinerario de España a las Filipinas.
Paulus Albinianus de Rajas. Tabla del reino de Aragòn.
Petrus de Medina. *Charta geographica Hispaniæ*.
Petrus Texèira. Descripcion de la Costa de España. M. S. *Tabula geographica Lusitaniæ*.
Rodericus Zamoràno. Cosmografia.
Salvator Ardevines Isla. Fabrica universal.
Anonymus de Fuentes. *Introductiones ad Cosmographiam*. T. 2. p. 275.

NAVTICA.

Andreas de Alcantarilla. Instrumentos de navegàr.
Andreas Garzia de Cèspedes. Regimiento de navegacion.
Andreas Poza. Hydrografia.
Andreas del Rio Riaño. Instrumento para conocèr la nordesteacion del aguja de marèar. Hydrografia.
Antonius Augustinus. *Leges Rhodiorum navales*.
Antonius de Guevàra. De los Inventores del mareàr y de los trabajos de la galera.
Antonius de Nàxera. De Navegacion especulativa y practica.
Didacus Garzia de Palàcios. Instruccion nautica.
Didacus Pèrez de Mesa. *Ars Nauigandi*. M. S.
Didacus de Saà. *De Navigatione*.
Emmanuël de Figueredo. Hydrografia, examen de Pilotos.
Franciscо Falèro. De la Esfera y arte de navegar.
Gaspar Ferrèira Reimàn. Derrotelro da carreira da India. *Lusitanè*.
Ioannes Bapt. Labanha. Regimento nautico. *Lusitanè*.
Ioannes de Peralta Cortereal. Discurso sobre la navegacion de la India. M. S.
Lodovicus de Cruce. Instruccion y avisos de las derrotas y carrera de las Indias.
Ludovicus de Fonsèca Coutinho. Tratado de la aguja fixa.
Martinus Cortès. Arte de navegàr.
Petrus Garzìa Fernandez. De Navegacion derrotas y pilotages.
Petrus de Medina. Arte de navegàr. Regimiento de navegacion.
Petrus Nonnius. *De Arte navigandi. In Aristotelis problema mechanicum de motu navigii*. Em defensàm da Carta de mareàr. *Lusitanè*.
Petrus Portèr Cassanàte. Reparo a los errores de la navegacion. Diccionario nautico. M. S.
Petrus Sarmiento de Gambòa. Derrotero y viage de Lima à España. M. S.
Petrus de Siria. Arte de la verdadera navegacion.
Rodericus de Cabrera. Vso de la Ballestilla.
Rodericus Zamoràno. Arte de navegàr. Carta de mareàr.
Simon de Tovàr. De la Averiguacion de las alturas con la ballestilla.
Thomas Cano. Arte de fabricàr naves.
Valentinus Saà. Regimento de navigaçaõ. *Lusitanè*.

BELLICA, POLIORCETICA, MECHANICA MILITARIA, ARS EQVESTRIS, VENATORIA.

Alèxius de Puèlles. Avisos del Arcabùz.
Alphonsus de Bàrros. Memorial sobre el reparo de la milicia.
Alphonsus Cano de Vrreta. Dias del Iardin; *sive De belli arte*.
Alphonsus Martinez de Espinàr. Arte de ballesterìa y monterìa.
Alphonsus de Torres. Recopilacion de los autores que trataron de los Cavallos.
Andreas Ceròn. De Artilleria. M. S.
Andreas Muñòz. Instruccion para el uso de la artilleria en el mar.
Antonius Alvarez. De lo que son obligados à hazer los buenos Alcaydes.
Antonius Flòres de Benavides. Reglas de la brida.
Antonius Gallo. Destierro de ignorancias de Soldados.
Antonius Pèrez. Apuntamientos militares.
Antonius de Rios. Discursos de la Cavalleria ligera.
Athanasius de Aiàla. El Visoño instruido en la disciplina militàr.
Bernardinus de Escalante. Dialogos de Arte militar.
Bernardinus de Mendoza. Theorica y practica de guerra.
Bernardus de Vargas Machuca. Milicia Indiana. Compendio de la gineta.

DE ARCHITECTVRA, MECHANICA, PICTVRA, PLASTICE ET AVRIFICINA.

Anto-

Antonius de Salamanca. *Pictura statuarum, templorum &c. quæ Romæ sunt.*
Didacus Sagredo. Medidas del Romano.
Franciscus Pacheco. Arte de la Pintura.
Ioannes Alphonsus de Butròn. Por los Pintores y su essencion.
Ioannes Arfe. Varia conmensuracion para arquitectura y escultura.
Ioannes de Fonseca & Figueroa. *De Veteri pictura*. M.S.
Ioannes de Herrera. Declaracion de los diseños y estanpas de la fabrica del Escurial.
Ioannes Rodriguez de Leon. Ingenuidad del arte de la Pintura.
Ioannes de Xàuregui. Por el Arte de la Pintura.
Laurentius de S. Nicolàs. Arte y uso de Arquitectura.
Paulus de Cspedes. De la Pintura.

XVIII.

TRANSLATIONES IN ALIAS EX ALIIS LINGVIS.

E GRÆCO IN LATINAM SIVE VVLGAREM ALIQVAM.

Achilles Statius. *S. Ioannis Chrysost. orat.* 4. *S. Gregorii Nisseni De Abraham & Isaac. S. Athanasii In magnam Parasceven. Amphilochii In Sabbathi sancti diem. Gregorii Antiocheni In Sepult. & resurrection. Domini. Sophronii In Exaltat. Crucis & resurrectionem. Cyrilli In Parab. Vineæ. Anastasii Synaitæ de Sacra synaxi & de injuriis remittendis. Martiani Bethleemitæ fragmentum. Nili Abbatis Epist. tres. Libanii, Demetrii Phalerii & Anonymi Typi epistolici* &c.
Ambrosius de Morales. La Tabla de Cebes en Castellano.
Andreas Laguna. *Aristoteles de Physiognomonia, De Mundo, De Plantis, De Virtutibus. Luciani Dialogi Tragopodagra & Ocypus. Galenus de Historia Philosophica. Geoponicon sive de Agricultura opus.* Dioscorides.
Antonius Goveanus. *Porphyrii Quinque vocum Introductiones.*
Antonius Gracian. Hieron Alexandrino de los Pneumaticos.
Augustinus Collado del Hierro. Poema de Theagenes y Cariclea ex *Græco Heliodori*.
Bartholomæus Iosephus Paschasius. *Pachymeri Logica.*
Didacus Gracian de Alderete. Obras de Xenophonte. Obras morales de Plutarco. Apotegmas. Governacion del reino, de Isocrates. La Enseñanza del Principe, de Dion Chrisostomo. Historia de Thucidides. Reglas de Agapeto a Iustiniano. Onosandro Platonico.
Didacus Hurtado de Mendoza. La Mechanica de Aristoteles. M.S.
Ferdinandus Nuñez de Guzmàn. *Interpretatio Latina Græcæ versionis LXX. Interpretum.*
Franciscus de Escobàr. *Aphtonii Progymnasmata.*
Franciscus Sanchez. Doctrina de Epicteto.
Franciscus Turrianus. *Diadochus, Nilus, Ioannes Cyparisiota. Photius, Basilius Seleuciensis, Maximus M. Isidorus Presbyter, Theodorus Abucara, Serapio, Leontius Bisanzius, Anastasius Sinaita, Anastasius Abbas, Nicephorus Constantinopolitanus, Dionysius Alexand. Didymus, Zacharias Mytilenensis Timotheus Presbyter, Titus Bostrensis, sive horum authorum quædam opera.*
Franciscus de Vergara. *S. Basilii Homiliæ* IX. *Theonis Progynasmata.* Historia de Heliodoro. M.S.
Gabriel Garzia. *Christus patiens S. Gregorii Nazianzeni* carm. latino.
Gabriel de S. Hieronymo. *S. Ioannis Chrysostomi Homiliæ* XV. *in Psalmos & Interpretatio Danielis.*
Gregorius Coelius. *Luciani Dialogus De Dea Syria.*
Gundisalvus Correa. La Tabla de Cebes. Manual de Epicteto.
Gundisalvus Marin Ponce de Leon. *Theophanis Nisseni Archiep. opera. S. Epiphanii Physiologus.*
Gundisalvus Perez. La Odyssea de Homero.
Ioannes Bapt. Monllòr. *Libri Priorum analyticorum Aristot.*
Ioannes Genesius de Sepulveda. *Aristot. Meteora, Libri de Ortu & interitu, & Parva naturalia. De Mundo libellus incerti. Aristotelis Politica. Alex. Aphrodisæi in Aristot. Metaphysicam.*
Ioannes Ludovicus Vives. *Orationes Isocratis Areopagitica & Nicocles.*

EX LATINO AVT IN LATINVM ALIVNDE DERIVATO IN VVLGARES HISPANIÆ ET INDIARVM ET QVOCVMQVE MISSIONARII MITTVNTVR LINGVAS.

Chri-

Lu-

Ludovicus de Açevedo *Comm. Franc. Toleti in Epist. ad Hebraeos* in Chaldaicum, & alia in Ethiopicum.
Ludovicus Caldeira. *Testam. novum* linguâ Aethiopicâ.
Ludovicus Diaz de Aux. Aurelio Prudencio, sus Hymnos.
Ludovicus Granatensis. *Contemptus Mundi* de Thomas de Kempis. La Escala espiritual de S. Iuan Climaco.
Ludovicus Hieronymus de Sevilla. Las Satyras de Aulo Persio. M. S.
Ludovicus Hurtado. Las Transformaciones de Ovidio.
Ludovicus del Marmol. Las Revelaciones de Santa Brigida. Las Rubricas del Breviario Romano.
Ludovicus de la Palma. Medico Religioso de Carlo Scribanio.
Ludovicus de Ribera. Colaciones de Iuan Cassiano.
Ludovicus Tribaldos de Toledo. La Geografia de Pomponio Mela.
Ludovicus Vincentius. De las Propriedades de las cosas.
Ludovicus Zapata. La Arte Poetica de Horacio.
Marcus de Lisboa. Flores de Virtudes, de Marco Marulo.
Martinus Godòy de Loaysa. Disticos de Catòn. Oraciòn de Pedro de Fuentidueña en el Concilio Tridentino.
Martinus Gòmez de Pamplona. La Preservacion de la peste, de Marsilio Ficino, *& alia huius generis*.
Martinus Lasso de Oropèsa. Lucano en prosa.
Martinus Martinez Dampiès. Viage de Tierra santa de Bernardo de Breidenbach.
Martinus de Roa. Instruccion de S. Leandro a su hermana Santa Florentina.
Matthaeus Aleman. Algunas obras de Horacio.
Matthaeus Botija. El Espejo de disciplina, de S. Buenaventura.
Michael de Leon Suarez. Oficio del Principe Christiano del Card. Bellarmino.
Michael de Vrrea. Vitruvio Pollion de Arquitectura.
Narcissus Vinoles. La Suma de las Coronicas de Filippo Bergomense.
Nicolaus de Arnàia. Del Menosprecio de mundo de Tomas de Kempis.
Petrus Aegidius. Thomas de Kempis *de Imitatione Christi*. Catalanicè.
Petrus Blasco. Tratado de la Vida espiritual de S. Vicente Ferrèr.
Petrus Blasius Torrellas. Vida del Gran Capitan, de Paulo Iovio.
Petrus Candidus Dezimbre. La Historia de Q. Curcio.
Petrus Fernandez Navarrete. Siete libros de Seneca.
Petrus Fernandez de Villegas. La Satyra de Iuvenal.
Petrus Garzia de Oliva. Commentarios de Cesar.
Petrus Gonzalez de la Torre. Tratado de las obras de misericordia de Alexandro Anglico.
Petrus Manero. Apologetico de Tertulliano.
Petrus Mexia. Parenesis de Isocrates.
Petrus Nuñez Delgado. La Chronica Troiana de Guido de Columna.
Petrus de la Porta. Leonardo Lessio *De Statu vitae deligendo*.
Petrus de Ribadeneira. Paraiso del Alma, *ex Libro de Virtutibus Alberti Magni*. Consideraciones, Meditaciones, Soliloquios de S. Agustin.
Petrus Sanchez de Viana. Las Transformaciones de Ovidio.
Petrus Simon Abril. Las Epistolas de Ciceron ad familiares; Contra Catilina, Por la Ley Manilia, Por Q. Ligario, Por Marcello y Archias Poeta; Contra Verres. Epistolas selectas del mismo. Las seis Comedias de Terencio.
Philippus Mey. Metamorfoseos de Ovidio.
Philippus de Sosa. Espejo de S. Buenaventura.
Prudentius de Sandoval. Regla de S. Leandro a Santa Florentina.
Rodericus Fernandez de Santaella. Sermones de S. Bernardo del modo de bien vivir.
Rodericus Saenz de Santalaña. La Esfera de Iuan de Sacrobusto.
Rodericus Zamorano. Los seis libros primeros de Euclides.
Sancius Davila & Toledo. Los Suspiros de S. Agustin.
Sancius de Moncada. El Marte Frances de Alex. Patricio Armachano.
Sebastianus de Horozco & Covarrubias. Horatio. M. S.
Sebastianus Toscano. Confesiones de S. Agustin, *in Lusitanum*.
Stephanus Lopez de Reta. Viage de Constantinopla de Augerio Gislenio Busbequio.
Stephanus Vbani. La Capa, de Tertulliano.
Thomas Tamaio de Vargas. La Constancia de Iusto Lipsio. Obras de Marcial.
Valerius Piquer. Calendario de N. Señora, de Antonio de Balinghem.
Vascus Diaz Tanco. Historia de los Turcos de Paulo Iovio.
Vincentius Espinèl. Arte Poetica de Horacio.
Vincentius Gòmez. Descripcion de la Tierra Santa de Christiano Adrichomio.
Vincentius Millis Godinez. Polidoro Virgilio de los Inventores de las cosas.
Anonymus. Trogo Pompeio; *Fortè* Iustino. M. S. tom. 2. p. 268.
Anonymus. Valerio Maximo, M. S. p. 268.

Ano-

EX HEBRAICO IN LATINVM AVT HISPANVM.

EX ARABICO IN LATINVM ET HISPANVM.

EX ITALICO IN VVLGARES HISPANIÆ LINGVAS.

Anto-

Antonius Sarmiento de Mendoza. La Gerusalem del Tasso.
Antonius Vasquez. La Conjuracion del Conde Iuan Luis Fiesco, del Mascardi. Las dos Centurias de Trajano Bocalini.
Augustinus de Almazan. El Momo de Leon Baptista Alberto.
Basilius Varen de Soto. Guerras de Flandes del Cardenal Bentivollo. Historia de las Guerras de Francia de Catarino Davila.
Carolus Montesa. Dialogos de Leon Hebreo.
Christophorus Marquez. Arte de predicar de N. tom. 2. pag. 286.
Christophorus Suarez de Figueroa. El Pastor fido del Guarini. Obras de la Madre Baptista de Genova. Plaza universal del Garzoni.
Damianus Alvarez. Las Lagrimas de S. Pedro, de Luis Tansilo.
Didacus de Agreda. Lugares comunes. Novelas morales. Los Amores de Leucippe y Clitofonte.
Didacus de Aguiar. Las Relaciones de Iuan Botero.
Didacus Philippus de Albornoz. Guerras civiles de Ingalaterra del Bisacioni.
Didacus de la Fuente. Doctrina Cristiana del Card. Bellarmino.
Didacus Lopez de Aiala. El Laberinto de Amor del Bocaccio. Arcadia de Sanazaro.
Didacus Perez de Mesa. Iulio Falcon de la Limosna.
Didacus Rodriguez Ruiz. De la Humanidad y fundamento de la Vida Cristiana de Pedro de Luca.
Didacus Vasquez de Contreras. Orlando del Ariosto.
Didacus de Zamora. Sermones de Fr. Cornelio Musso.
Ferdinandus de Alcozer. Orlando del Ariosto.
Ferdinandus de Saavedra. Vida de S. Carlos Borromeo, de Francisco Peña.
Ferdinandus Flores. Regimiento de sanidad de Michael Savanarola.
Ferdinandus Perez de Sousa. Avisos de Parnaso del Boccalini.
Franciscus Garrido de Villena. Orlando enamorado, del Conde Matheo Maria Boiardo.
Franciscus Lozano. Arquitectura de Leon Baptista Alberto.
Franciscus de Mendoza & Cespedes. Relaciones del Cardinal Bentiuollo.
Franciscus Praves. Lib. 1. de la Arquitectura de Andreas Palladio.
Franciscus de Quevedo. El Romulo de Virgilio Maluezzi.
Franciscus Trenado de Aillon. Las Rimas del Petrarcha.
Franciscus Truchado. Entretenimiento de damas y galanes de Francisco Straparola.
Franciscus de Villalpando. Tercero y quarto Libro de Arquitectura de Sebastian Serlio.
Gabriel de Valdés & Sarasola. Discursos del Panigarola.
Gregorius de Tapia & Salzedo. Alcibiades del Marques Virgilio Maluezzi. tom. 2. p. 295.
Gundisalvus de la Cavalleria. Suplemento a la Cosmografia y Chronica de Fr. Grifon.
Gundisalvus de Illescas. Theologia mystica de Iuan Foscaro.
Henricus Garzés. Las Obras de Francisco Petrarcha.
Hieronymus de Funes. Arte de bien morir del Card. Bellarmino.
Hieronymus de Heredia. Gobierno de Venus casta de Antonio Minturno.
Hieronymus de Lomas Cantoral. Las Piscatorias de Luis Tansilo.
Hieronymus de Mondragon. Ratos de recreacion de Ludovico Guicciardino.
Hieronymus Muñoz de Tevar. Homilias de Fr. Geronimo Savanarola sobre Ruth y Micheas y algunos lugares de Escritura.
Hieronymus de Vrrea. Orlando del Ariosto.
Iaimus Rebullosa. Descripcion del Mundo de Iuan Botero. Teatro de los Principes. Historia Ecclesiastica del mismo. Teatro de Ingenios de Tomas Garzon. Traduccion de la Magnificat de Cesar Calderari.
Ioannes de Acosta. Vida del Padre Luis Gonzaga de Virgilio Separi.
Ioannes Boscan. El Cortesano de Baltasar Castellon.
Ioannes Mendez de Avila. Teatro de varios acaecimientos del Garimberti.
Ioannes de Miranda. Bodas de Guillermo Palatino del Rin y Duque de Baviera con Madama Renata de Lorena, *ex Maximo Troiano*.
Ioannes Sedeño. La Gerusalem del Tasso. Las Lagrimas de S. Pedro del Tanfillo.
Ioannes de Xauregui. El Aminta del Tasso.
Ludovicus Bavia. La Vnion de Portugal à Castilla del Conestagio. La Historia de Francisco Guicciardino. M.S.
Ludovicus Dominguez. D. Reinaldos de Montalvan, *Anonymi*.
Ludovicus Gaitan de Vosmediano. Novelas de Iuan Bapt. Giraldi.
Ludovicus Galvez de Montalvo. El Llanto de S. Pedro del Tansillo, *Vide* Ludovicus Martinez de la Plaça.
Ludovicus de Vera. Declaracion de la doctrina Cristiana del Cardenal Bellarmino.
Martinus Abarca de Bolea. Historia de M. Paulo Veneto.
Mathias de Prado. Manual de Grandes de Sabastiano Quirini.
Michael Perez. Teatro del Mundo, y del tiempo de Iuan Paulo Gallucio.

Nico-

EX GALLICO IN VVLGARES HISPANIÆ LINGVAS.

EX BELGICO IN HISPANVM.

EX LVSITANA IN IN VVLGAREM CASTELLÆ LINGVAM.

Ferdinandus de Camargo. Sermones de Cer-ta. Quaresma, Completas de Christo, del milino.

Franciscus de Herrera Maldonado. Las Peregrinaciones de Fernan Mendez Pinto.

Gundisalvus de Illescas. Imagen de la vida Cristiana, de Hector Pinto.

Henricus Garzès. Las Lusiadas de Camoês en octavas.

Ioannes Ochòa de Lasalde. Chronica de George Castrioto.

Ludovicus Gòmez de Tapia. Las Lusiadas de Luis de Camoens.

Philippus de Sosa. La Segunda parte de la Coronica de los Menores de Fr. Marcos de Lisboa.

Thomas de Anellon. Tratados Quadragesimales de Fr. Antonio Feo.

Vincentius Gòmez. Las Lagrimas de los Iustos de Fr. Pedro Calvo.

EX CASTELLANA IN LVSITANAM.

Paulus Palacios de Salazar. Summa Caietana.

EX CATALANA IN CASTELLANAM.

Balthasar de Romani. Obras Poeticas de Ausias Marc.

Georgius de Montemaiòr. Obras de Ausias Marc.

Ioannes de Molina. Gamaliel.

Martinus Martinez Dampies. Libro de Albeiteria de Manuel Diaz.

Raphael Cervera. Historia de Cataluña de Bernardo Desclot.

EX VVLGARIBVS HISPANIÆ ET ALIARVM GENTIVM LINGVIS IN LATINAM.

Alphonsus Deza. Opuscula pia S. Francisci à Borgia, ex Hispanico.

Alphonsus Muñoz. *Homiliæ Hieronymi Savanarolæ in Ruth & in Micheam*, ex Italico.

Andreas Baianus. *Ludovici Camoesij Poema*, ex Lusitano.

Antonius de Conceptione. *Henrici Cardin. de Portugallia Homiliæ*, ex Lusitano.

Catarina Pacensis. El Buen placer de Iuan Hurtado de Mendoza, ex *Castellano*.

Eborensis Academia. *Homiliæ Henrici Cardin. & Regis Portug.* ex Lusitano.

Garsias de Bobadilla. *Epistola Bernardini Cardin. de Caravajal ad Reges Catholicos in obitu Ioannis Principis*, ex Hispanico.

Gundisalvus de Ayora. *Petri Montis de Vita hominis*, ex Hispanico.

Melchior de Treviño. *Ludovici de Ponte Opera, Historia Crucis Caravacensis, Ioannis de Robles*.

Thomas de Faria. *Lusiades Ludovici Camoesij*, ex Lusitano.

Vincentius Marinèr. *Opera Ausiæ Marc*, ex Catalana seu Provinciali lingua.

EX HISPANICIS IN ITALICAM.

Alphonsus de Vlloa. La Historia de D. Fernando Colòn. Epistolas de D. Antonio de Guevara. Los Cesares de Pedro Mexia. Coronica de España de Beutèr. Descubrimiento del Piru de Çaratè. Del Consejo y Consejeros de Federico Furio. Dialogo de la dignidad del hombre del Maestro Oliva. De la verdadera Honrra militar de Vrrea. Decadas de Iuan de Barros. Descubrimiento da India de Castañeda. *ex Lusitano*.

Dominicus de Gazelu. Cartas de D. Antonio de Guevara.

Ioannes de Godoy. Commentarios de la Guerra de Alemania de D. Luis Davila.

DE INTERPRETATIONE.

Laurentius Ramirez de Prado. De la dificultad del traducir.

Petrus Nuñez Vela. *De Ratione interpretandi aliorum scripta*.

XIX.

HVMANIORES DISCIPLINAE, GRAMMATICA, RHETORICA PHILOLOGIA STVDIORVM RATIO.

DE ARTE GRAMMATISTICA SEV FORMANDI LITERAS AC DE CIFRIS.

Franciscus Flores.
Franciscus Lucas.
Franciscus Perez.
Hieronymus de Mondragon.
Ignatius Perez.
Ioannes de la Cuesta.
Ioannes de Iciar.
Iosephus de Casanova.
Petrus Diaz Morante.
Petrus de Flores.
Petrus de Madariaga.
Petrus Simon Abril.
Philippus de Zavala.
Ramirus de Guzman.
Thomas de Achores.
Thomas Tamaio. Cifra, contracifra, &c.

GRAMMATICA LATINÆ LINGVÆ.

Alphonsus Vanegas de Busto. *Grammatica narrativa sive Historica.* M.S.
Alphonsus Garzia Matamoros. *Methodus Constructionis in Antonij Nebrissensis Gramm. Librum 4.*
Alphonsus de Torres. *In 4. & 5. Librum eiusdem Nebrissensis.*
Andreas Gutierrez. *Ars Grammatica.*
Andreas Resendius. *De Verborum coniugatione.*
Andreas Semperins. *Grammatica.*
Antonius Nebrissensis. *Institutiones Grammaticæ. Relectiones aliquot de re Grammatica.* Arte en Español. Elegancias romanzadas.
Antonius Polo. *Annot. in 4. & 5. Libros Ant. Nebrissensis. De Literarum pronunciatione apud Latinos.*
Antonius Velez. *In Emmanuelis Alvari Grammat. Latinam.*
Balthasar de Cespedes. Syntaxis en Castellano. M.S.
Barnabas de Busto. *Introductiones Grãmaticæ.*
Barnabas Soler. Sobre la Syntaxis de Torella.
Bartholomæus Barrientos. *Lima barbariei. Synonyma Latina. Annotationes. Syntaxis.*
Bartholomæus Bravo. *De octo partium constructione.*
Basilius de Faria. *Ars linguæ Latinæ.*
Basilius de la Serna. *In Librum 4. Nebrissensis.*
Christophorus de Escobar. *De Causis corruptæ loquutionis, & alia.*
Cosmas Magalianus. *Sylva Authorum ad puerorum institutionem selectorum.*
Didacus Fernandez Franco. Practica de Grammatica.
Didacus de Ledesma. *Grammaticæ Institutiones.*
Didacus de Leon. Esplicacion del Genero, y Supinos de Antonio.
Didacus Lopez. Generos, y preteritos.
Didacus Lopez. Defensa del libro 4. de la Grammatica de Antonio.
Didacus Perez Mexia. *Syntaxis.*
Didacus de Plaza. Genero, y declinaciones.
Eduardus Pinelo. *De Re Grammatica.*
Emmanuel Alvarez. *Institutiones Grammaticæ.*
Ferdinandus Arcæus. *Gramm. Institutiones.*
Ferdinandus del Pozo. *In Ant. Nebrissensem de Præteritis & Supinis.*
Ferdinandus de Santander. *Ars Constructionis.*
Ferdinandus de Vera. Explicacion del lib. 4. de Antonio.
Franciscus de Escobar. *De Octo partium orationis constructione.*
Franciscus de la Fuente. *Grammatica Methodus.*
Franciscus Gabalda. *Annot. in Syntaxim Torrellæ.*
Franciscus Ioannes Bardaxi. *Syntaxis.*
Franciscus Ioannes Masius. *Epitome Hadriani de Sermone Latino.*
Franciscus Martinez. Instituciones de la Gramatica.
Franciscus Martinez. *Introductio ad linguam Latinam.*
Franciscus Perez. *Grammaticæ rudimenta.*
Franciscus Prats *Institutiones linguæ Latinæ.*
Franciscus Sanchez. *Minerva, de causis linguæ Lat. De Partibus orationis. De exercitatione Paradoxa.*

Fran-

Franciscus Tàmara. Grammatica en metro Castellano.
Franciscus Vaio. *Grammatica*.
Gabriel de la Vega. Arte Gramatica.
Hieronymus Cardoso. *De Præteritorum & Supinorum ratione*.
Ioannes de Castelbranco. Arte de Grammatica Latina. *Lusitanè*.
Ioannes Garzia. *Philippi Hisp. Princ. Exercitatio Grammatica*.
Ioannes Ludovicus de la Cerda. *Compendium Gramm. Nebrissensis*.
Ioannes Ludovicus Vivas. *De Ratione studij puerilis*. *Exercitationes linguæ Lat. Vsus ling. Lat.*
Ioannes Martinez. *Grammatica*.
Ioannes Panetius. *Institutio rudimentaria*.
Ioannes Sanchez. Grammatica Latina y Española.
Ioannes Torrella. *Syntaxis partium orationis*.
Ioannes de la Vega. *Grammatica*.
Ludovicus de Pastràna. Grammatica en Romanze.
Marcus Roiuéla. *De Gramm. constructione*.
Martialis de Govea. *De octo partibus orationis*.
Martinus de la Cueva. *De Corrupto docendæ Gramm. Lat. genere*.
Martinus Stephanus. *Syntaxis*.
Martinus Ximeno. *Instit. Gramm.*
Michaël Navarro. *Grammatica*.
Michaël Sàura. *Gramm. Tabulæ*.
Petrus de Almagro Espiga. Arte Grammatica.
Petrus Ciruelo. *De modis significandi dictionum*.
Petrus Collado de Peralta. Explicacion del lib. 4. de Antonio.
Petrus Felix de Molina. *Syntaxis*.
Petrus de Guevara. Nueva invencion para aprender Grammatica.
Petrus Mota. *In Dialogos Ludovici Vivis annotationes*.
Petrus de Reina Maldonado. *Syntaxis*.
Petrus Simon Abril. *De Lingua Latina*.

DE GRAMMATICIS.

Franciscus Martinez. *Oratio in Grammaticos. Oratio pro Antonio Nebrissensi*.

GRAMMATICA HEBRAICA, CHALDAICA, ARABICA.

Alphonsus de Zamora. *Vocabularium Hebraicum & Chaldaicum Vet. Testam. Interpretationes Nominum Hebraicorum & Chaldeorum Vet. Testam. Introductiones Artis Gramm. Hebraicæ. Vocabularium primitivorum Hebraicorum. De Ortographia Hebraica*.

Antonius Nebrissensis. *De Literis Hebraicis*.
Didacus de Leon. *de Arte Gramm. Hebrææ*.
Ferdinandus Diaz Patermanus. *Grammatica Chaldaica*.
Hieronymus Muñòz. *Alphabetum Hebraicum*.
Ioannes Lopez. Arte y Vocabulario Arabigos.
Ludovicus à S. Francisco. *Globus Canonum & arcanorum Linguæ Sanctæ*.
Petrus de Alcalà. Arte de la lengua Arabiga.
Petrus Merchàn. *Lexicon Hebraicum*. M.S.
Petrus de Salazàr. *Ars Hebraicæ linguæ*. M.S.
Anonymus. *Ars linguæ Sanctæ*. t. 2. pag. 276.

GRAMMATICA GRÆCA.

Antonius Nebrissensis. *Institutiones Græcæ linguæ*. M. S.
Antonius Lullus. *Præparatio Græca in Basilij M. libellum de exercitatione Grammatica*.
Didacus Ramirez. *Compendium Grammaticæ Græcæ*.
Ferdinandus de Valdès. *Introductio in Grammaticam Græcam*.
Franciscus Sanchez. *Grammat. Græcæ compendium*.
Franciscus Vergara. *De Græcæ Grammaticæ partibus*.
Gundisalvus Corrèa. Grammatica trilingue. *Prototypi in Græcam linguam Grammatici Canones*.
Ioannes Verzòsa. *De Prosodia Græcorum*.
Ioannes de Villalòbos. *Grammat. Græca*.
Laurentius Palmyreno. *Enchiridion Græcæ linguæ*.
Michaël Hieronymus de Ledesma. *Institutiones Linguæ Græcæ*.
Petrus Ioannes Nunnesius. *De Literarum Græcarum pronunciatione. De Mutatione linguæ Græcæ in Latinam. Grammatica*.
Petrus Simon Abril. Grammatica Griega en Castellano. Comparacion de la lengua Latina con la Griega.

ORTOGRAPHIA LATINA, HEBRAICA, GRÆCA, SEORSIM.

Alexius Vanegas de Busto. Tratado de Ortografia y accentos de las tres lenguas.
Bartholomæus Ximènez Patòn. Ortografia Latina y Castellana.
Martinus de Roa. *De Recta pronunciatione in Latinis, Hebraicis, Græcis & Barbaris vocabulis*.
Michaël de Salinas. De la Ortografia y origen de los lenguages. Apologia por la pronunciacion de los Antiguos.

PROSODIA, ACCENTVS, EARVMDEM.

DICTIONARIA, PHRASEOLOGIA, ETYMOLOGIA, VERBORVM THESAVRI.

RHETORICA.

ORA-

ORATIONES, QVAS VOCANT OBEDIENTIALES, SVMMIS PONTIFICIBVS DICTÆ.

Achilles Statius. *Orationes tres. Oratio ad Pium V.*
Antonius dà Mota. *Ad Gregor. XIII.*
Antonius Sanchez de Huerta. *Ad Gregor. XV.*
Bartholomæus de Castro. *Ad Vrbanum VIII. pro Duce de Alcalà.*
Bernardinus de Caràvajal. *Ad Alexand. VI.*
Ferdinandus Afàn de Ribera. *Ad Vrbanum VIII. Gratulatoria Philippi IV. Regis nomine.*
Ferdinandus de Meneses. *Ad Pium V. Sebastiani Portugalliæ R. nomine.*
Ferdinandus Velascus. *Ad Innocentium VIII.*
Gaspar Gonzalez. *Ad Gregorium XIII.*
Ioannes Fernandez de Velasco. *Oratio ad Sixtum V.*
Iosephus Stephanus. *Ad Sixtum V.*

ORATIONES ALIÆ OMNIS GENERIS, LAVDATORIÆ, ADVENTORIÆ, HORTATORIÆ, EPITHALAMIA, PANEGYRICI, EPICEDIA, ET ALIÆ.

Alphonsus Fernandez. *Paranymphus in Doctoratu Complutensi, &c.*
Alphonsus de Flòres. *Prælectio in Adventu Cardin. de Sandovàl ad Collegium Vbetense.*
Alphonsus Garzia Matamòros. *In Doctoratu Complutensi quodam.*
Alphonsus Mendez. *Ad Philippum III. in Academia Eborensi.*
Alphonsus de Sierra. Vn Elogio a la muerte de Filippo II.
Alphonsus de Torres. *In quodam Doctoratu.*
Alvarus Gomez de Castro. *Ad Siliceum Cardin. Archiepisc. Toletanum in Complut. Academia.*
Andreas Baianus. *Variæ orationes.* M. S.
Andreas Laguna. *Europe Eautontimorumene.*
Andreas Resendius. *Tres Orationes in Conimbricensi Academia, in Synodo Eborensi, in Olissiponensi Academia.*
Antonius de Avila. *Oratio in funere Philippi II. Regis.*
Antonius de Fuertes Biòta. *Ad S. P. Q. Bononiensem in eo gymnasio.*
Antonius Ludovicus. *Panegyrica ad Ioannem III. Portugalliæ Regem.*
Antonius Polo. *In obitu Caroli V. Cœnotaphium.*
Augustinus de Vergara. *In Obitu Philippi II.*
Bartholomeus Valverde. *Epithalamium in Nuptijs Philippi II. & Annæ Austriacæ.* M.S.
Bernardinus de Caravajàl. *De Eligendo Summo Pontifice.*
Cyprianus Benedictus. *Hortatoria ad Hadrianum VI. Papam.*
Cosmas Damianus Cavallus. *In laudem Valentiæ vrbis. In laudem Eloquentiæ & scientiarum, & de optimo statu Reip. literariæ constituenda.*
Dominicus Abengochèa. *Congratulatio Vrbis Cæsaraug. ad Ludovicum Alliaga Gen. Inquisitorem.*
Emmanuël dà Costa. *In Exequijs Ioannis III. Portug. R.*
Franciscus Cabrera Morales. *In funere Petri Card. Dezæ.*
Franciscus de Bobadilla & Mendoza. *In Conventu Ordinum Bohemiæ.*
Franciscus de Salazàr. *In funere Cardinal. Crescentij.*
Franciscus de Samaniego. En alabanza de D. Francisco Manso Arçobispo de Mexico.
Garceranus Albanèll. *Panegyricus in Philippi IV. & Elisabethæ Borboniæ nuptijs.*
Garsias de Barrionuevo. *Panegyricus ad Com. de Lemos Proregem Neapolitanum.*
Gaspar de Sèixas Vasconzèlos Discursos en la muerte de la Reina D. Isabel.
Hieronymus de Brito. *De Laudibus omnium disciplinarum.*
Hieronymus Cardosus. *De Laudibus omnium disciplinarum.*
Honoratus Vlzina. *Funebris Hieronymi Moncadæ Valent. Acad. Rectoris.*
Ignatius de Moràis. *Coram Ioanne III. Portug. R. Conimbricæ.*
Ioannes Costa. *In laudem Literarum.*
Ioannes Garzia. *Oratio Panegyrica coram Philippo II. Rege.*
Ioannes Navarrus. *Orationes parænetica.*
Ioannes de Ribera. *In Laudem Philosophiæ, & in laudem S. Dionysij Areopagitæ.*
Ioannes Rodriguez de Leon. Panegyrico a R. D. Felipe IV.
Ioannes de Roxas. Consolatoria à su Hermana la Marquesa de Alcañizes.
Iosephus Pellizèr. Pyra Augusta del Infante D. Ferdinando. Epitafio en la muerte de Lope de Vega. Epitalamio en las bodas de los Reies D. Felipe IV. y D. Mariana de Austria.
Laurentius Palmyreno. *Campus Eloquentiæ. Oratio ad Academiam Valentinam.*
Ludovicus Catena. *Orationes.* M.S.
Marcus Antonius Alegre. *Encomiastica de celebratione comitiorum Prov. Aragoniæ ord. Carmelitarum.*

Mar-

EPISTOLÆ, DEQVE HIS CONSCRIBENDIS.

EMBLEMATA, SYMBOLA, ET ALIA HVIVS GENERIS.

VE-

VETERES SCRIPTORES ILLVSTRATI.

Antonini Itinerarium. Hieronymus Zurita.
Aratus. Antonius Nebrissensis.
Aristoteles. Iosephus Antonius Gonzalez de Salas. Vide in *Philosophicis*.
Aulus Halus. Ioannes Tamaio Salazar.
Boetius. Didacus de Herrera.
I. *Cæsar*. Petrus Chacón. Hieronymus Zurita.
Catonis Disticha. Ioannes Caldeira. Martinus Garzia.
Catullus, *Tibullus*, *Propertius*. Achilles Statius.
M. T. *Cicero*. *In Topica*. Achilles Statius. Petrus Velez de Guevara. Sebastianus Foxius Morzillo.
Somnium Scipionis. Bartholomæus Barrientos. Ioann. Ludov. Vivas. Petrus Ioann. Olivarius.
De Fato. Achilles Statius.
De Senectute. Ioann. Ludov. Vivas.
De Optimo genere Oratorum. Achilles Statius.
Brutus. Andreas Semperius.
Orationes. Alphonsus de Alvarado. Ioannes Baptista Suarez de Salazar, in Orat. pro Archia Poeta. Petrus Simon Abril in Accus. in C. Verrem. Vincentius Blasius, Præf. in Oratione pro M. Marcello.
In Epistolas. Petrus Simon Abril.
De Legibus. Ioann. Ludov. Vivas.
De Finibus bonorum & malorum. Petrus Ioann. Olivarius.
Varia in *Ciceronem*. Antonius Iolis, *Adiuncta Ciceronis*. Bartholomæus Bravo, *Compendium Thesauri Ciceroniani*. *Dictionarium vocum, quæ in Cicerone desiderantur*. Antonius Goveanus in *Ciceronis* quædam. Petrus Ioannes Nunnesius, *Epitheta Ciceronis*.
Claudianus. Hieronymus Zurita.
Corippus. Michael Ruiz de Azagra.
Cornelius Tacitus. Petrus Simon Abril. Balthasar Alamos. Bened. Arias Montanus.
L. Dexter. Franciscus de Bivar. Hieronymus Román de la Higuera.
Dionysius Afer....
Pomp. Festus. Ant Augustinus.
Græcæ Poetriæ. Thomas Tamajus de Vargas. M. S.
Historici veteres. Antonius Augustinus.
Horatius. Achilles Statius. Benedictus Pereira. Franciscus Sanchez.
Iulianus Toletanus. Hieronymus Roman de la Higuera.
Iuvenalis. Antonius Nebrissensis. Christophorus Nuñez.
Luitprandus. Hieronymus Roman de la Higuera. Laurentius Ramirez de Prado. Thomas Tamajus,
Martialis. Bartholomæus Ximenez Patón: Ioannes de Fonseca. Laurentius Ramirez de Prado. Petrus de Abaunza.
M. Maximus. Franciscus de Bivar.
Ovidius. Franciscus de Amaia.
Persius. Antonius Nebrissensis. Franciscus Sanchez:
Petronius Arbiter. Iosephus Antonius Gonzalez de Salas.
Photius. Ioannes Mariana.
Plinius senior. Antonius Nebrissensis. Eduardus Fernandez. Ferdinandus Nuñez de Guzmán. Franciscus de Villalobos. Franciscus Ximenez Guillen. Ioannes Andreas Straneus. Ioannes de Pineda. Martinus Fernandez de Figueredo.
Pomponius Mela. Ferdinandus Nuñez de Guzmán. Franciscus Nuñez de la Ierva. Franciscus Sanchez. Iosephus Antonius Gonzalez de Salas.
Prudentius. Antonius Nebrissensis.
M. Fabius Quintilianus. Antonius Pinus Portodemæus.
Sallustius.....
Sedulius. Antonius Nebrissensis. Ioannes Soprarius.
L. Seneca. Ferdinandus Nuñez de Guzman. Ioannes Andreas Straneus. Ioannes Melo de Sande. Ioannes Petreius.
Suetonius Tranquillus. Achilles Statius, Ioannes Ludovicus Vivas.
Terentius. Antonius Goveanus. Ioannes de Fonseca. Michael Ferrer.
Valerius Maximus. Ioannes Andreas Straneus.
M. Ter. Varro. Antonius Augustinus.
Venantius Fortunatus. Iacobus Salvator Solanius.
Verecundus Vticensis. Michael Ruiz de Azagra.
Virgilius Maro. Antonius Goveanus. Antonius Nebrissensis. Franciscus Sanchez. Ioannes Ludouicus de la Cerda. Ioannes Ludovicus Vivas. Ioannes Vaz Pinto de Sousa. Sebastianus de Matienzo. Stephanus Emmanuel de Villegas.

NOVIORES SCRIPTORES ILLVSTRATI.

Alexius Vanegas de Busto. *In Vellus aureum Alvari Gomezij*. *In Petri Papæi Samaritem*.
Antonius Ruiz de Morales. *In Artem Montani Rhetoricam*.
Bartholomæus Barrientos. *In Christophori Calveti Aphrodisium expugnatum*.
Christophorus de Salazar Mardones. Ilustracion de la Fabula de Piramo y Tisbe de Góngora.
Emmanuél Corrêa. Lusiadas de Camoens comentadas.
Emmanuél Faria de Sousa. *Idem*. Notas al Nobilario del Conde D. Pedro.

Fer-

NVMISMATA, INSCRIPTIONES, RITVS ET ALIÆ ANTIQVITATES ILLVSTRATÆ.

Ana-

Anonymus de Molina. Collectaneas de las piedras de España. t. 2. pag. 275.
Vide in Historicis, *Historia, Antiquitates Vrbium, Regnorum*, &c.

OBSERVATIONES MISCELLÆ HVMANÆ.

Achilles Statius. *Observationes*.
Alvarus Gomez de Castro. *Emendationes*.
Antonius Honcala. *Propagnia, Observationes*.
Antonius Nebrissensis. *Repetitiones de Mensuris, Ponderibus, Numeris. De Asse. Collationes antiquitatum. De digitorum supputatione. Loci communes*.
Arius Barbosa. *Quodlibeticæ quæstiones*.
Balthasar de Cèspedes. El Humanista. M.s.
Bartholomæus Barrientos. *Opuscula liberalium artium*.
Franciscus de Mendoza. *Viridarium sacræ & profanæ eruditionis*.
Laurentius Palmyreno. *Stromata*. Discursos de los Latinos enmendados. El Estudioso Cortesano. El Borrador. El Estudioso de la aldea. El Latino de repente.
Laurentius Ramirez de Prado. *Pentecontarchos*.
Martinus de Roa. *Singularia locorum ac rerum*.

LINGVARVM HISPANARVM, CASTELLANÆ, LVSITANÆ, CATALANÆ, CANTABRICÆ LAVS ET ILLVSTRATIONES.

Alphonsus Cano & Vrretà. *Examen del estilo culto*.
Alvarus Ferrèira de Vera. Louvores dà lingoa Lusitana. Ortographia dà lingoa Potuguesa. *Lusitanè*.
Ambrosius de Morales. Discursos sobre la Lengua Castellana.
Ambrosius de Salazàr. Espejo de la Gramatica. t. 2. p. 279.
Andreas de Poza. De la antigua Lengua de España.
Antich Rocha. *Dictionarium Latino-Catalanum*.
Antonius Nebrissensis. *Dictionarium Latino-Hispanum & Hispano-Latinum*. Gramatica Castellana.
Augustinus Barbosa. Dictionario Lusitano.
Balthasar de Sotomaiòr. Gramatica de las lenguas Francesa y Castellana.
Bartholomæus Ximenez Patòn. Eloquencia Española en arte. Gramatica Castellana.
Benedictus Rùiz. Pronunciacion de la lengua Castellana.
Bernardus Alderete. Origen de la lengua Castellana.
Christophorus de las Casas. Diccionario Castellano y Toscano.
Christophorus de Moràles. Pronunciacion de lenguas.
Didacus de Abendaño. De la antigua Lengua de España.
Eduardus Nùñez de Liaõ. Ortographia, & Origen dà lingua Portuguesa. *Lusitanè*.
Ferdinandus Ballesteros & Saavèdra. Observaciones a la lengua Castellana. M.s.
Ferdin. Nuñez de Guzmàn. Refranes Castellanos.
Franciscus Galàz. Annotaciones al Tesoro de la lengua Castellana. M. s.
Franciscus Lòpez Tamarid. Vocablos Arabes Españoles.
Franciscus Pèrez de Nàxara. Ortografia Castellana.
Franciscus de Ròbles. *Idem*.
Guilielmus Toquel. *Idem*.
Gundisalvus Corrèa. Ortographia Castellana. Grammatica trilingue Castellana, Latina y Griega.
Hieronymus Cardosus. *Dictionarium Latino-Lusitanum*.
Hieronymus de Sancta Maria. *Etymologicum trium linguarum Latinæ, Græcæ & Hispanæ*. M. s.
Hyacinthus de Ledesma. De la Lengua primera de España.
Ioannes Angelus de Sumàran. *Thesaurus linguarum Hispanæ, Gallicæ, Italicæ & Germanicæ*.
Ioannes de Cuesta. Ortografia.
Ioannes Lopez de Velasco. *Idem*.
Ioannes de Luna. Dialogos familiares de la lengua Española.
Ioannes Mallara. Philosofia vulgàr en Refranes Castellanos.
Ioannes Martinus Cordero. Modo de escrivir en Castellano.
Ioannes de Melo. Adagios Castellanos.
Ioannes de Miranda. Osservationi della lingua Castigliana. *Italicè*.
Ioannes Ramìrez de Arellano. Ortografia Castellana.
Ioannes Ruiz de Bustamante. Formulas Adagiales Latinas y Españolas.
Ioannes Sanchez. Gramatica Española.
Ioannes de Villar. *Idem*.
Laurentius Palmireno. *Phrases Ciceronis in Hispanum conversæ. Adagia Hispanica in Latinum conversa*.
Matthæus Alemàn. Ortografia Castellana.
Maurus de Roborèdo. Porta das lingoas Latina, Castelhana e Portuguesa. *Lusitanè*.
Nicolaus de Avila. Ortografia Castellana.
Petrus Nuñez de Avendaño. *Dictionarium Hispanum vocum antiquarum &c.*

ILLVSTRATIONES EXTERARVM ALIQVOT LINGVARVM.

XX.

HISTORICA.

ARTE HISTORICA.

INSTRVMENTA AD HISTORIAM INTELLIGENDAM VEL SCRIBENDAM.

HISTORIA VNIVERSALIS SACRA ET PROFANA.

HISTORIA SACRA, ECCLESIASTICA.

An-

VITÆ SANCTORVM ET PIETATE ILLVSTRIVM HOMINVM .

An-

Andreas de Soto. Excelencias de S. Iosef. Vida de S. Eugenio Arçobispo de Toledo. Vida de S. Alberto Cardenal. Vida de S. Anna.
Angelus Manrrique. Calendario de los Santos del Cister. Vida de la Madre Anna de IHS.
Anna Comitissa de Argil. Alma de S. Agustin sacada del cuerpo de sus Confesiones.
Anna de Iesu. Vida de D. Isabel de Avalos, o Isabel de la Cruz fundadora de la Encarnacion de Granada.
Anselmus Baptista. Relacion de S. Sixto II. Papa, S. Innocencio, S. Flora y S. Dionysio.
Antonius de Arana. Vida del P. Andres de Oviedo.
Antonius de Aranda. Vida de D. Fr. Francisco Ximenez de Cisneros.
Antonius de Barnuevo. Vida del P. Fr. Sebastian de Villoslada.
Antonius Calderòn. Excelencias de S. Iago Apostol. *De Sanctis Vrgabonensibus*. M.S.
Antonius Cianca. Vida de S. Segundo Obispo de Avila.
Antonius Colazo. Relacion del martyrio de los SS. Paulo, Iuan y Diego Iapones. Vida del P. Gonzalo de Sylveira.
Antonius a Conceptione. *Martyrium trium puerorum in Marrochiana vrbe. Vita Ioannæ Infantis Portugalliæ*. M. S.
Antonius Daza. Vida del P. Fr. Pedro Regalado. De Soror Iuana de la Cruz.
Antonius de S. Dominico. As Vidas dos Santos dà ordem de S. Domingos. *Lusitanè*.
Antonius Franciscus Cardim. *Fasciculus è Iaponicis floribus. Catalogus occisorum in odium fidei*. t.2. p.281.
Antonius de Fuemaiòr. Vida de Pio V.
Antonius Govèa. Triumfos de tres Martyres de Persia y Argèl. Vida de S. Iuan de Dios. Vida de Santa Clara de Montefalco.
Antonius Ioannes Garzia de Caralps. Hist. de S. Oldeguèr.
Antonius de Leon Pinèlo. Vida del Arçobispo de Lima D. Toribio Alfonso Mogrovejo.
Antonius de S. Maria. Vida de S. Francisco. De S. Antonio.
Antonius de Martyribus. Vida de Agueda de la Cruz.
Antonius Nebrissensis. *Sanctorum acta*.
Antonius de Ormaza. Vida de S. Iacinto.
Antonius de la Peña. Vida de Santa Catarina de Sena y otras de la Orden de Santo Domingo.
Antonius de Quintana-dueñas. Santos de Osuna. De Sevilla y su Arçobispado. De Toledo y su Arçobispado. De la Infanta Doña Sancha Alfonso.
Ant. Rolim. Vida del P. Alonso Rodriguez.
Antonius de S. Romano. Hist. de nueve Santos Agustinos de Mexico.
Antonius Sobrino. Tesoros de Dios revelados a la Ven. Madre Francisca Lopez.
Antonius Tavàres. *De SS. Ignatio & Francisco Xaverio*.
Antonius Vasquez. Vida de S. Felipe Neri.
Antonius Vincentius Domenec. Vidas de los Santos de Cataluña. Vidas de los Santos de la Orden de S. Domingo.
Antonius Ximenez. Vida de S. Francisco de Paula.
Athanasius de Lobera. Vidas de S. Froilàn y S. Atilano. Vida de Fr. Benito de Salamanca. Vida del B. Ignatio.
Augustinus Antolinez. Hist. de Santa Clara de Montefalco. Vida de San Iuan de Sahagùn.
Augustinus de Horozco. Vida de S. Servando y Germano Martyres.
Augustinus Osorio. Vida de S. Iuan de Sahagùn.
Balthasar à S. Ioanne. *Vita B. Aegidij Santarenensis*.
Balthasar Ioannes Roca. Vida de S. Luis Beltràn.
Balthasar Porreño. Vida de S. Librada.
Bartholomæus de Bustamante. Tratado de las Primicias del Piru en santidad y letras.
Bartholomæus Guerrèro. Martyres dà Companhia de Iesus. *Lusitanè*.
Bartholomæus Leonardo de Argensola. Vida y martyrio de San Demetrio. M.S.
Bartholomæus Laurentius. Vida de S. Braulio Arçob. de Çaragoza. M. S.
Bartholomæus de Molina. De las virtudes de D. Garcia Alvarez de Toledo Conde de Oropèsa.
Bartholomæus Rodriguez. Vida de S. Roque.
Bartholomæus de Segura. Vida de S. Teresa de Iesus.
Basilius de Faria. Vida de S. Bruno.
Benedictus de Morales. De Santa Iusta y Rufina.
Bernardinus de S. Antonio. Vida de Fr. Simon de Roxas. Vida de Fr. Iuan de Contreras.
Bernardinus de Villegas. Vida de Santa Lutgarda.
Bernardus de Cienfuegos. Vida del P. Gonzalo de Sylveira.
Bernardus Gore. *De Viris pietate insignibus Ord. Cartusiani*. M.S.
Bernardus Navarro. Vida de S. Nicolas de Tolentino.
Bernardus de Vargas. *De Vita S. Petri Nolasco*. Vida de Fr. Iuan Bernàl.
Blasius Verdù. Martyrio de S. Candida y Cordula. De la milagrosa navegacion de S. Raimundo. De las lagrimas de la Madalena.

Bo-

Hie-

Mi-

HISTORIÆ RELIGIOSORVM ORDINVM.

Generalia.

Alcantaræ *militaris*.

Augustinianorum.

Lu-

Ludovicus Hurtado de Peñalòsa. *De Progressu Ord. Eremit. in Nova Hispania*.
Martinus Clavèl. Hist. de la Provincia de Filipinas del Orden de S.Agustin.
Martinus Cornèjo. Origen y fundacion de los Ermitaños de S. Augustin.
Nicolaus de S. Maria. Tratado en que se prueba que los SS. Martyres Liberato, Bonifacio &c. son frailes de la Orden de S. Agustin.
Petrus del Campo. Hist. de los Ermitaños de S. Agustin.
Petrus de Santiago. Relacion del transito de los PP. Augustinos de España à las Indias.
Rodericus Moriz. Conversion de Filipinas y Iapòn de los Agustinos descalços.
Thomas de Herrèra. *Alphabetum Augustinianum*. *Compendium Præsulum eiusdem Ordinis*. Historia del Convento de S.Agustin de Salamanca.
Anonymus. Relaçam das Christandades d'Oriente à conta dos Agostinhos. t. 2. p. 270. *Lusitanè*.

Avisiensis *Militaris*.

Lupus de Sequeira Pereira. Das cosas insignes da Ordem de Avis. *Lusitanè*.

Basiliensium.

Alphonsus Clavèl. Antiguedàd de la Regla y Orden de S.Basilio.

Benedictinorum.

Alphonsus de Sanvitores. El Sol del Occidente.
Anselmus de Forcàda. Historia del Monasterio de Monserrate y milagros de su Santa Imagen.
Antonius de Iepes. Historia de la Orden de S. Benito.
Antonius de Lupian Zapàta. *Chronicon Emiliense*. Historia del Monasterio de S. Millan de la Cogolla.
Benedictus Alvarez. De la Antiguedàd de la Orden de S. Benito.
Bernardus de Braga. As fundações dos Conventos de S.Bento de Portugal. t. 2. p. 286. *Lusitanè*.
Franciscus Ibàñez. *De Viris illustribus Ordinis Benedictini*.
Gaspar Rùiz. Hist. del Monasterio de Santo Domingo de Silos.
Ioannes de Arèvalo. Historia del Monasterio de S.Pedro de Cardeña.
Ioannes Benedictus de Guardiòla. Historia del Monasterio de S.Benito de Sahagùn.
Ioannes Briz Martinez. Historia del Monasterio de S.Iuan de la Peña.
Ioannes de Cisnèros. Noticias Benedictinas.
Laurentius del Campo. Advertencias à la Historia de S.Iuan de la Peña.
Leo de S.Thoma. Benedictina Lusitana. *Lusitanè*.
Prudentius de Sandovàl. Fundaciones de S. Benito en España. Historia del Convento de S.Maria la Real de Nàxera. M.S.

Calatravensis & *Generalia* Ordinum Militarium.

Franciscus Bravo de Acuña. Del Origen y progresso de la Orden de Calatrava.
Franciscus Caro de Torres. Historia de las tres Ordenes.
Franciscus Ràdes de Andràda. Historia de las tres Ordenes.
Gabriel Laso de la Vega. De las Ordenes Militares de España.
Garsias de Medrano. Cronica de las Ordenes Militares.
Hieronymus Mascarenhas. Apologìa por la antiguedad de la Orden de Calatravà.
Michaël Marañòn. *De Origine & Institutis Ordinum S. Iacobi, Calatravæ & Alcantaræ*.

Camaldulensium.

Andreas Muñòz. *Eremi Camaldulensis descriptio*.

Canonicorum Regularium.

Hieronymus Romàn. Historia del Real Convento de Santa Cruz de Coimbra. M.S.
Ioannes Trullo. *De Ordine Canonicorum Regularium*.
Marcus de Cruce. Tratado dà Ordem dos Conegos Reglares de Portugal. Do Mosterio dos Refoios. *Lusitanè*.
Nicolaus das Chagas. Historia dò Convento de Santa Cruz do Coimbra. *Lusitanè*.

Capuccinorum.

Gabriël de Moncada. Chronica de los PP. Capuchinos.

Carmelitarum.

Alphonsus à Matre Dei. Chronica de la Reforma del Carmen.
Carolus Fernandez. *De Carmelitis*.
Didacus de Cèria Maldonàdo. Dilucidario de la Orden del Carmen. Por los Hermanos de la Orden Tercera del Carmen. De los Santos del Carmen.
Emmanuël Romàn. Elucidaciones de la Orden del Carmen.

Fran-

Cartusianorum.

Cisterciensium.

Dominicanorum.

Ioan-

Ioannes à Cruce. Chronicon de la Orden de Predicadores.
Ioannes Lòpez. Historia de Santo Domingo.
Ioannes de Marieta. De los Obispos de la Orden de Santo Domingo.
Ioannes de Robles. Fundaciones de algunos Conventos de Castilla de la Orden de Santo Domingo.
Ludovicus de Càcegas. Historia de S. Domingos de Portugal. Das Matronas Ilustres da Ordem. *Lusitanè.*
Ludovicus de Soùsa. Historia da Ordem de S. Domingos de Portugal. *Lusitanè.*
Ludovicus de Vrrèta. Historia de la Orden en Etiopia.
Maria Baptista. Historia dò Mosteiro de S. Salvador de Lisboa.
Michaël de Fràga. Del Convento de S. Domingo de Valencia.
Petrus de Cruce. Historia de la Orden de Santo Domingo.
Raimundus Saenz. Historia de Predicadores.
Sebastianus de Olmedo. *Vita Generalium Ord. Præd.*
Simon dà Luz. Dos Martyres Dominicanos nas partes dà India. *Lusitanè.*
Thomas del Castellàr. *Historia Provinciæ Mexicana Ordin. Prædic.* M. S. Triumfo de los Martyres de las Indias del mismo Orden.
Thomas de Maluènda. *Annales Prædicatorum.*
Thomas de Sierra. De la Excelencia de la Orden de Predicadores.
Thomas de la Torre. Historia de la Provincia de Chiapa. M. S.
Vincentius de las Casas. Historia de la Provincia de Mexico. M. S.

Franciscanorum.

Alphonsus de Larrèa. Historia de la Provincia de Mechoacàn.
Alphonsus Maldonado. Defensa de los Pequeños.
Alphonsus de Roa. Cronica de la Provincia de Mechoacàn.
Antonius Dàza. Quarta parte de las Chronicas de S. Francisco.
Antonius Pànes. Historia de la Provincia de S. Iuan Baptista de Descalzos.
Antonius del Rincòn. *Monumenta Ord. Min.*
Damianus de Lugònes. De la Eleccion del General Fr. Francisco Trejo.
Didacus de Corduba. Historia de la Provincia de S. Antonio de Portugàl.
Emmanuël de Monte Olivete. Historia de la Provincia de Portugàl de S. Francisco.
Emmanuël dà Speranza. Historia da Provincia de Portugal de S. Francisco. *Lusitanè.*
Franciscus Mellado. *Historia Prov. Angelorum S. Francisci.* M. S.
Franciscus de Pisa. Santos y Varones insignes de la Tercera Orden de San Francisco.

Gaspar de la Fuente. Relacion del Capitulo general del año 1633.
Hyacinthus de Deo. Theatro Evangelico d'Oriente. *Lusitanè.*
Ioannes de Alcarapinha. Memorial dà Provincia da Piedade. *Lusitanè.*
Ioannes Baptista Mestrius. Historia de la Provincia de Mallorca.
Ioannes Baptista Mòles. Memorial de la Provincia de S. Gabriel de Descalzos. Epitome de la Historia Serafica de Gonzaga.
Ioannes Blanco. Historia de la Provincia de S. Miguel de Descalzos.
Ioannes Carrillo. Historia de la Orden Tercera de S. Francisco. De la Fundacion de las Descalzas reales de Madrid.
Ioannes de Conceptione. Tratado dà Provincia dò Algarbe. M.S. *Lusitanè.*
Ioannes Gil. Historia de la Provincia de Aragòn.
Ioannes de Iaca. De la Provincia de Valencia.
Ioannes de Santa Marìa. Chronica de la Provincia de S. Ioseph de Descalzos.
Ioannes Nùñez de Torres. *Chronicon Ord. Minorum.*
Ioannes Salvator. Dichos y hechos de los Varones ilustres de S. Francisco.
Ioannes de Trinitate. Chronica de la Provincia de S. Gabriel de Descalzos.
Ioannes de Zàias. *Supplementum Chronicorum Francisci Gonzagæ.* M.S.
Ludovicus de Rebollèdo. Chronica de S. Francisco y de su Orden.
Lupus Pàez. De la Terzera Orden de Penitencia.
Marcus de Lisboa. Chronica de San Francisco.
Martinus de San Iosepho. Chronica de la Provincia de S. Iosef y de S. Pablo de Descalzos.
Melchior de Huelamo. De las Personas ilustres en santidad de la Provincia de Cartagèna.
Michaël de Napoles. Estado de la Religion de S. Francisco en Asia Menòr.
Michaël da Purificaçaõ. Defençaõ dos Padres Menores dà India Oriental. Vida Evangelica dos Frades Menores nò Oriente. *Lusitanè.*
Paulus de Mesa. Historia de lo que pasò en el Capitulo general de Toledo el año de 1645.
Paulus dò Porto. Instituçaõ e progresso e privilegios dà Ordem Terceira de S. Francisco. M.S. *Lusitanè.*
Paulus de Trinitate. Conquista spiritual dò Oriente pe los Frades Menores. M. S. *Lusitanè.*
Petrus de Alba & Astorga. Glorias Seraficas.
Petrus Barròn. Historia de la Provincia de S. Iuan Baptista de Descalzos. M.S.

Petrus

S. Georgij Constantiniani.

Hieronymianorum.

S.Iacobi *militaris*.

Iesu Christi *militaris*.

Iesuitarum.

S. Ioannis *militaris*.

S. Ioannis Evangelistæ.

Mercenariorum.

Nuestra Señora de la Mercèd.
Bernardus de Vargas. *Chronicon Mercenariorum.*
Franciscus de la Cruz. Historia de la Orden.
Franciscus Zumèl. *De Fundatione Ordinis & Viris Illustribus.*
Gaspar de Torres. Historia de la Orden. Gracias y privilegios de la misma.
Iaimus Ioannes Vives. *Viridarium Mercenariorum.*
Marcus Salmerón. Recuerdos Historicos de la Orden.
Michaël Tellez. Historia de la Religion de la Mercèd.
Petrus de S. Cæcilio. Historia de la Religion de la Mercèd. M.s.
Philippus Guimerà. Historia de la Orden.
Simon de Lara. De los Religiosos de la Mercèd en el Reyno de Chile.

Minimorum.

Ioannes de Morales. Hist. de la Provincia de Andalucia.
Lucas de Montoia. Chronica de los Minimos.
Petrus Iaime Tristàn. Varones ilustres.

Premonstratensium.

Antonius de la Torre. Fundaciones de los Monasterios de los Premonstratenses de España.

Servitarum.

Onuphrius Salt. Origen de la Orden de N. Señora de los Servitas.

Sanctiss. Trinitatis.

Bartholomæus de Paiva. *De Institutione Ord. Sanctiss. Trinitatis.*
Bernardinus de S. Antonio. *Epitome Redemptionum*, Pretioso Thesouro da Ordem da Santiss. Trindade. *Lusitanè.*
Christophorus Osorio. *De Viris Illustribus Ord. Sanctiss. Trinit.*
Didacus à Matre Dei. Historia de los Descalços de la Santisima Trinidad.
Franciscus Barba. Fundacion de la Orden de la Santissima Trinidad.
Ioannes de Figueras Carpi. *Chronicon Ordin. Sanctiss. Trinit.*
Ioannes Salvator Baptista. Antiguedad del Convento de la Santissima Trinidad de Sevilla.
Ludovicus Osorio. Pancarpia de Varoẽs Ilustres da Ordem. *Lusitanè.*
Marcus de Moura. *Chronicon Ord. Sanctissimæ Trinit.*
Petrus Lòpez de Altùna. Historia de la Orden.

HISTORIÆ REGVM, PRINCIPVM ET ALIORVM, QVI RERVM POTITI SVNT; ATQVE ITEM GENTIVM SEV NATIONVM.

Aegidius Gonzalez Dàvila. Historia del R. D. Henrique III. de Castilla. Historia del R.D. Felipe III. M.S.
Alphonsus del Castillo Solorzano. Historia de Marco Antonio y Cleopatra. Historia del R. D. Pedro III. de Aragon.
Alphonsus Chacòn. *Historia belli Dacici à Traiano gesti.*
Alphonsus Fernandez. Compendio de los Reies de España.
Alphonsus de Horozco. Vida de la Reyna Saba.
Alphonsus Mesia de Tovàr. Compendio de los Reyes de España. M.S.
Alphonsus Nuñez de Castro. Chronica de los RR. de Castilla D. Sancho el Deseado, D. Alonso VIII. D. Henrique I. t. 2. p. 278.
Alphonsus de Vlloa. Vita del Imperator Carlo V. De Ferdinando II. Imperatore. *Italicè.*
Amator Rebello. Vida do Rey D. Sebastiaõ de Portugal. *Lusitanè.*
Andreas Bernàldez. Historia de los Reies Catolicos M.S.
Anna de Castro Egas. Eternidad del R.D. Felipe III.
Antonius de Guevàra. Vidas de los Diez Cesares desde Traiano à Alexandro.
Antonius de Herrèra. Historia de D. Felipo II. De la Reyna Maria Estuarda.
Antonius Martinez de Azàgra. Historia del R.D. Alonso el VIII. t. 2. p. 281.
Antonius Nebrissensis. *Decades rerum à Ferdinando & Elisabetha Regibus Catholicis gestarum.*
Antonius Navarro Larrategui. Epitome de los Señores de Viscaia.
Antonius Pellizèr. Epitome de las Historias de Estevan de Garibay. M.S.
Antonius de Portugal. *Quære inter Scriptores propria vita.*
Antonius Rubinos de Monte. Origen y Descendencia de los Principes de Ausburg Archiduques de Austria. M.S.
Antonius de Vasconzellos. *Anacephaleosis Regum Lusitaniæ.*
Antonius de Lupian Zapàta. Principes y Obispos de España. M.S.
Alphonsus de Santa Cruz. Historia del Emp. Carlos V. M.S.
Athanasius de Lobèra. Chronologia de los Reies de España.
Augustinus Emmanuel de Vasconzellos. Vida de D. Iuan el II. de Portugal.

Iuan II. D. Henrrique IV. D. Ferdinando V. M.S.
Ioannes de Barros *seu* Barrios. Hist. de los Reies Catolicos. M. S.
Ioannes de Betânços. Hist. de los Réies Incas del Pirù. M.S.
Ioannes Franciscus Andreas de Vstàrroz. Obelisco del Principe D. Balthasar Carlos.
Ioannes Genesius de Sepùlveda. *Hist. Caroli V. Imp.* M. S.
Ioannes Madèira. Vidas dòs Reis de Portugal. *Lusitanè*.
Ioannes de Molina. Hist. de los Reies de Aragon.
Ioannes Mosquéra. Del Principe Demetrio de Moscovia.
Ioannes Nùñez dà Cunha. D. Pedro el cruel de Castilla.
Ioannes Tornamira de Soto. Hist. del R. D. Iaime I. de Aragon.
Ioannes Zavalèta. El Emperador Commodo.
Iosephus Pellizèr. Astrea Saphica de los principales sucesos de Felipe IV. Hist. de la Casa de Austria. M. S. Eudòn el Grande. M. S. Theròn Rey antiguo de España. Hist. de Orisòn R. de España. Virtudes de Ferdinando II. Emperador.
Iosephus de Salzèdo. Hist. del Conde Fernan Gonzalez.
Iulianus del Castillo. Hist. de los Reies Godos.
Laurentius Galìndez de Caràvajàl. Memoria de los Reies Catolicos. M. S. Hist. de lo sucedido despues de la muerte del R. D. Fernando. M. S. Annotaciones de la Hist. de España M. S.
Laurentius Graciàn. El Politico D. Fernando el Catholico.
Laurentius Vanderhàmen. Epitome de la Hist. de D. Filipe II. Hist. de D. Iuan de Austria.
Ludovicus Cabrera de Cordoba. Hist. del R. D. Felipe II.
Ludovicus Coelho de la Barbuda. Reies de Portugàl.
Ludòvicus de Morales. Epitome de Trajano.
Ludovicus de Sòusa. Vida de Don Gioaõ III. de Portugal. M. S. *Lusitanè*.
Lupus de Espejo. Historia de' primi Re delli regni di Napoli & Aragona. *Italicè*.
Malachias de la Vega. Cronica de los Iuezes de Castilla.
Martinus Garzìa. Carlos V.
Martinus Garzia. *Annales Regum Aragoniæ.*
Martinus de Mùrua. Hist. de los Reies Incas del Pirù. M. S.
Michaël de Luna. Hist. del R. D. Rodrigo.
Nicòlaus Coelho de Amaràl. Feitos dos Reis de Portugal. *Lusitanè.*
Onuphrius Manescàl. Sermon o Historia de D. Iaime el II. de Aragon.
Petrus de Abarca. Historia de los Reies de Aragon.

Petrus de Aguilòn. Hist. del Duque Carlos de Borgoña.
Petrus de Alcozèr. Hist. de los Godos. M.S.
Petrus Barrantes Maldonado. Chronica del R. D. Henrique el III. M.S.
Petrus de Escàvias. Reportorio de Principes de España.
Petrus de Gracia-Dei. Vida del Rey D. Pedro y su decendencia. M. S.
Petrus de Medina. Hist. de los Duques de Medina Sidonia. M. S.
Petrus Mexìa. Los Cesares. Vida de Carlos V. M. S.
Petrus de Salazàr. Historia del Emperador Carlos V.
Petrus de Valencia. Hist. de los Reyes de Navarra. M. S.
Prudencius de Sandovàl. Chronica de Carlos V. Chronica de D. Alonso el VII. Hist. de los RR. D. Fernando I. D. Sancho I. D. Alonso VI. Doña Vrraca y D. Alonso VII.
Rodericus Mendez Silva. Vida de la Emperatriz Doña Maria.
Rodericus de Pina. Hist. dò Rey D. Affonso V. de Portugal Chronica dò Principe D. Gioaõ. *Lusitanè*.
Rodericus Zapata. De los Condes de Boloña de Picardia.
Romanus Montèro de Espinòsa. La Amazona del Norte Reina de Suecia.
Sancius de Alveàr. Geneadogia de los Reies de Navarra.
Sebastianus Moràles. Vita e morte della Principessa di Parma. *Italicè*.
Stephanus Barellas. Hist. de los Condes de Barcelòna D. Bernardo Barcina y D. Zinofre su hijo.
Stephanus Ribeiro. Chronica dò Rey D. Sebastiaõ. *Lusitanè*.
Thomas Tamaio de Vargas. Del Titulo de *Magno* del Rey D. Felipe IV. M. S.
Valerius Monzòn. Virtudes de Ferdinando Segundo Emperador.
Vincentius Alvarez. Del camino del Principe D. Felipe de España à Flandes el año 1548.
Anonymus Romàn. Del Fallecimiento del Principe. M. S. *t.* 2. *p.* 276.
Anonymus de Valles. Addicion à la Hist. de los Reies Catholicos de Pulgàr. *pag.* 276.

ELOGIA, ICONES, HISTORIÆ CLARORVM VIRORVM AVT FOEMINARVM.

Achilles Statius. *Illustrium Virorum, ut extant Romæ, expressi vultus.*
Aegidius Gonzalez Davila. Vida de D. Alonso de Madrigàl llamado vulgarmente el Tostàdo.

Io-

Ioannes de Arevalo. Vida del Cid Ruy Diaz y del Conde Fernan Gonzalez.
Ioannes de Veloràdo. Hist. del Cid.
Ioannes Castellanos. Varones ilustres de Indias.
Ioannes Eusebius Nieremberg. Claros Varones de la Comp. de Iesus.
Ioannes Ferdinandus. *Hist. Nonnii Alvarez Pereira*.
Ioannes Franciscus Andreas de Vstàrroz. Elogio de D. Geronimo de Vrrea. Mausoleo del Dotor Baltasàr Andrès. Panegyrico sepulchral de D. Tomas Tamaio. Vidas de Geronimo de Çurita y de los demas Coronistas de Aragòn.
Ioannes Genesius de Sepùlveda. *Vita Aegidii Card. Albornotii*.
Ioannes de Zùñiga. Vida de Iulio Cesar.
Ioannes Leo. *De Rebus Mahometi. Vita Philosophorum Arabum*.
Ioannes Maldonatus. De Ilustres Mugeres.
Ioannes Paulus Martyr Rizo. Vida de Elio Seiàno. De Filipa Catanea. De Lucio Anneo Seneca. Del Duque de Viron. De Mecenas.
Ioannes Pèrez de Moia. De Ilustres Mugeres.
Ioannes Pèrez de Montalbàn. Elogios a Lope de Vega.
Ioannes Sedèño. Suma de Varones ilustres.
Iosephus Pellizèr. Fama posthuma del M. F. Hortensio Felix Paravicino. El Duque de Fritlant. Vida de D. Luis de Gòngora, M. S. t. 2. p. 307.
Iosephus Ferrèira de Macèdo. Vida de D. Luis de Ataide Conde de Atouguia.
Laurentius Galindez de Caravajàl. Adiciones a los Varones ilustres de Fernan Perez de Guzmàn.
Ludovicus de Angelis. Iardim de Portugal de Molheres ilustres. *Lusitanè*.
Ludovicus de Belmonte. Hazañas de D. Garzia Hurtado de Mendoza.
Ludovicus de Gibraleon. *Historia Parthenopea, de Gestis Gundisalvi Cordubensis*.
Lupus de Guillarte. Vida de D. Iuan de Cardona Virrey de Navarra.
Martinus Alph. de Miranda. Vida de D. Antonio de Zùñiga.
Martinus Augustinus. Hist. de D. Antonio Agustin Arçobispo de Tarragona.
Martinus Carrillo. Elogios de Mugeres insignes del Viejo Testamento. Memoria de Varones ilustres. M. S.
Martinus de Mòros. Vida de Don Pedro Cerbuna Obispo de Tarazona. M. S.
Nicolaus Augustinus. Sumario da Vida de D. Theutonio de Bergança Arcevispo de Evora. *Lusitanè*.
Petrus de Espinòsa. Elogio al Retrato de D. Alonso Pèrez de Guzmàn Duque de Medina Sidonia.
Petrus Lopez. Vida del Condestable D. Nuño Alvarez Perèira.
Petrus de Màris. A Vida de Luis de Camões. *Lusitanè*.
Petrus Ramirez Douràdo. Paragonaçaõ dos Varoẽs ilustres. *Lusitanè*.
Petrus de Ribadenèira. Vida de Doña Maria de Mendoza. De Doña Estefania Manrrique.
Petrus de Salazàr. Vida del Cosario Dragùt.
Petrus de Salazàr de Mendoza. Vida de D. Iuan Tavèra Arçob. de Toledo. Chronica del Cardenal D. Pedro Gonzalez de Mendoza.
Petrus de Solìs. Vida de D. Bernardino de Almanza Arcob. de Santa Fee.
Petrus de Valencia. Defensa de la memoria de Arias Montano. M. S.
Rodericus de Bivàr. Vida del Cardenal D. Gil de Albornòz.
Rodericus de Medina & Marzilla. De los hechos del Conde de Fuentes.
Rodericus Mèndez Silva. Vida del Capitan Alonso de Cèspedes. Del Condestable D. Nuno Alvarez Perèira. Parangon de los dos Cromueles de Ingalaterra.
Stephanus Rodericus Castrensis. *Pithagoras*.
Stephanus de Villa. Vida de los Principes de la Medicina.
Thomas de Espinòsa. Heroicos hechos de Griegos y Romanos.
Thomas Tamàio de Vàrgas. Vida de Diego Garzia de Paredes. Parallelo de algunos insignes Españoles con otros antiguos. M.S.
Tyrsus de Avilès. Vida de Diego Melèndez de Valdès.
Vincentius Blascus de Lanùza. Vida del Duque D. Alonso de Aragòn.
Anonymus. Varones Ilustres de España en letras. t. 2. p. 269.
Anonymus. Hazañas del Capitan Diego Fernandes de la Serpa. M. S. p. 271.
Anonymus. Chronica de D. Alvaro de Luna. p. 274.
Anonymus de Carvajàl. Vida de D. Diego Lòpez de Zùñiga Iusticia maiòr de Castilla. M.S. p. 275.
Anonymus de Roza. *Summorum Virorum Vita*. M.S. p. 276.
Anonymus de Vàlles. Historia del Marquès de Pescara y otros siete Capitanes de su tiempo. p. 276.

AVCTORES DE VITA SVA, SIVE RE A SE GESTA.

Vide *Itineraria*.

Alvarus Nuñez Cabeza de Vaca.
Anna Maria de S. Iosepho.
Antonius Pèrez.
Antonius de Portugàl.
Didacus Garcìa de Parèdes.

BIBLIOTHECÆ, DE SCRIPTORIBVS, DE BIBLIOTHECIS.

HISTORIÆ PERPETVÆ, SIVE TEMPORALES, ITEM DESCRIPTIONES, ANTIQVITATES, ELOGIA REGNORVM, PROVINCIARVM, VRBIVM, LOCORVM.

An-

Andreas de Morales. De lo que hizo la Ciudad de Cordoba en tiempo de las Comunidades. M.S.t.2.p.280.
Andreas de Olmos. Antiguallas de Nueva España. M.S.
Andreas Resendius. *Antiquitates Lusitaniæ. De Antiquitate Eboræ. Pro Colonia Pacensi. De Brachara urbis conditione.* M.S. *De Traiani pontis inscriptione & aliis. De Aquaductu Eborensi.*
Andreas de Fuentes & Guzmàn. Relaciones de los Gobernadores de Flandes.
Antonius de Andrada. Del Gran Cataio ò Reino del Tibet.
Antonius Lusitanus. Descripçaõ da Provincia Entre Douro e Minho. *Lusitanè.*
Antonius de Aranda. Descripcion de la Tierra Santa.
Antonius Barberàm. Historia Ecclesiastica de Çaragoza. M.S.
Antonius Brandaõ. Terceira e quoarta parte dà Monarquia Lusitana. *Lusitanè.*
Antonius Carnero. Historia de las guertas de Flandes.
Antonius Colazo. Addiciones à la Historia de Etiopia de Fr. Luis de Vrreta.
Antonius Dàza. Excelencias de Valladolid. M.S.
Antonius de Fuertes & Biòta. *Pro Collegio Bononiensi Hispanorum.* t.2.p.281.
Antonius de Govèa. Asia extrema. p.282.
Antonius de Herrèra. Historia general de las Indias. Chronica de los Turcos. M.S. Hechos de los Españoles en Italia. Historia de las Guerras civiles de Francia.
Antonius de Leon Pinèlo. Grandezas de la Ciudad de Lima. Historia de Potosì.
Antonius Martinez de Azàgra. Historia de la Ciudad de Calahorra. M.S. t.2. p.282.
Antonius de Mòrga. Historia de las Filipinas.
Antonius Pinto Pereira. Historia dà India dò tempo que a gobernòu D. Luis de Ataide. *Lusitanè.*
Antonius de S. Romano. Historia de la India.
Antonius Sànchez Cabañas. Historia de Ciudadrodrigo. M.S.
Antonius de Sousa Macèdo. Flores de España, Excelencias de Portugàl.
Antonius Tamaris de Carmona. Descripcion del Templo real de la Puebla de los Angeles.
Antonius de Trillo. De la Rebelion y guerras de Flandes.
Antonius de Viàna. Antiguedad de las Islas Fortunadas.
Antonius Lupiàn Zapàta. De los Pueblos, Iglesias, Monasterios y Hospitales de España. M.S.
Arius Varella. Historia dà Cidade de Elves. *Lusitanè.*
Athanasius de Lobera. Historia de la Ciudad de Leon. Historia del Reyno de Galicia. M.S.
Augustinus de Texada. Historia de la Ciudad de Antequera.
Augustinus de Zàrate. Historia del Descubrimiento y conquista del Pirù.
Balthasar Campuzano. Antiguedad de Guadalaxàra.
Balthasar Eliso de Medinilla. Discurso de cosas de Toledo. M.S.
Balthasar Tèllez. Historia d'Etiopia Alta. *Lusitanè.* t.2.p.284.
Barnabàs de Cobo. Historia de la India. M.S.
Barnabas Moreno de Vargas. Historia de la Ciudad de Mèrida.
Bartholomæus Leonardus de Argensola. Anales de Aragon. Conquista de las Molucas.
Bartholomæus Niño Velàsquez. Discurso sobre la antiguedad de Granada.
Bartholomæus Ximenez Paton. Historia de la Ciudad de Iaen.
Basilius Varèn de Soto. Adiciones à la Historia de Iuan Mariana. t.2.p.284.
Bernardinus de S. Antonio. *Descriptio Portugalliæ.*
Bernardinus de Càrdenas. Relacion del Pirù.
Bernardinus de Escalante. Navegacion de Oriente y noticia de la China.
Bernardinus de Lizàna. Historia de la Provincia de Iucatàn.
Bernardinus de Mendoza. Guerras de Flandes.
Bernardinus de Sahagun. Historia de los Indios. Conquista de Mèxico.
Bernardus de Alderete. Antiguedades de España y Africa. *Bætica Illustrata.* M.S.
Bernardus de Brito. Monarquia Lusitana. Geografia de Lusitania. Apologia pè la Monarquia. *Omnia Lusitanè.*
Bernardus Diaz del Castillo. Conquista de Nueva España.
Bernardus Italiano. Tratado de Constantinopla y Grandezas del Gran Turco.
Bernardus de Vàrgas Machùca. Descripcion de las Indias.
Bernardus de la Vega. Grandezas del Pirù y Mèxico.
Bilbaoense Collegium. *Viscaia Illustranda.* M.S.
Blasius Ortiz. *Templi summi Toletani descriptio.*
Blasius de Valèra. De los Indios del Pirù.
Bonaventura de Salinas. Memorial del Pirù.
Carolus Colòma. Guerras de Flandes.
Christophorus de Escobàr. *De Antiquitatibus Agrigentinæ urbis in Sicilia.* t.2. p.286.
Christophorus de Lisboa. Relacion del Rio Marañon.
Christophorus Rodriguez de Oliveira. Sumario de algunas cosas de Lisboa. *Lusitanè.*
Cosmas Magalianus. Historia de Braga. t.2. p.286.

Da-

Fran-

Franciscus Emmanuel de Melo. Hist. de Cataluña.
Franciscue Forma. Nueva descripcion de Cataluña.
Franciscus Garzia del Valle. Hist. de Chile.
Franciscus Gilabert. De la Calidad del Principado de Cataluña.
Franciscus Henrriquez. Relacion de la China.
Franciscus de Herrèra Maldonàdo. Epitome de la China.
Franciscus Lanzòl de Romanis. *De Fluminibus Hispaniæ*. M. S. Del Origen y guerras de los Turcos. *t.* 2. *p.* 292.
Franciscus Lòpez de Gòmora. Hist. general de las Indias. Descripcion de las Indias.
Franciscus Martinez. Hist. de la Ciudad de Origuèla.
Franciscus Martorèl. Hist. de la Ciudad de Tortòsa.
Franciscus Medina de Mendòza. Annales de Guadalaxàra. M. S.
Franciscus de Medràno. Hist. del Nuevo Reino de Granada. M. S.
Franciscus de Moncada. Hechos de Catalanes y Aragoneses contra Turcos y Griegos.
Franciscus de Monte-Alvernia. Monarquia de Roma. M. S.
Franciscus Mosquèra de Barrionuevo. La Numantina, Historia de la Ciudad de Soria.
Franciscus de Pisa. Hist. de Toledo.
Franciscus Ponce. Descripcion del Reino de Chile.
Franciscus de Ribadenèira. Hist. de la China, Tartaria y otras provincias.
Franciscus Rus de la Puerta. Hist. del Reino de Iaèn.
Franciscus de Santa Crùz & Moràles. Relacion de la Val de Aràn.
Franciscus de los Santos. Hist. del Escurial.
Franciscus Tarrafa. *De Regibus Hispaniæ. De Populis, fluminibus & montibus Hispaniæ.*
Franciscus de Torreblanca & Villalpando. De las Grandezas de Cordoba. *tom.* 2. *pag.* 293.
Franciscus Verdùgo. Comentarios de la Guerra de Frisia.
Franciscus de Villafranca. *De Rebus Indicis.* M. S.
Franciscus de Villagrassa. Antiguedades de Segorbe.
Franciscus de Xerèz. Conquista del Pirù.
Franciscus de Zambràna. Kalendario de cosas acontecidas en Baèza.
Gabriel de S. Antonio. Relacion de los sucesos del Reino de Camboja.
Gabriel de Henào. Ilustraciones de Viscàia.
Gabriel Lasso de la Vega. Compendio de España. Origen de los Reyes de Portugal.
Gabriel Rebello. De las Islas Molucas.
Garsias de Gòngora & Torreblànca. Hist. de Navarra.
Garsias Lasso de la Vega. Comentarios del Pirù. Hist. de la Florida.
Garsias de Silva. *Hispanicæ Historiæ Breviarium.*
Gaspar Alvrez de Lousàda. Descriçaõ d'Entre-Douro-e-Minho. Cõmarca de Valenza de Minho. Descriçaõ dà Provincia de Tralosmontes. *Lusitanè.*
Gaspar Correa. Hist. de Indias.
Gaspar de Cruce. Tratado dà China. *Lusitanè.*
Gaspar Escolano. Hist. del Reino de Valencia.
Gaspar Estàzo. Varias antiguidades de Portugal. *Lusitanè.*
Gaspar Fructuosus. Hist. das Ilhas. *Lusitanè.*
Gaspar Garzia. Hist. del Reino de Murcia.
Gaspar Garcia de la Cruz. La Patria del Hijo de Dios.
Gaspar Salzèdo de Aguirre. Relacion del Obispado de Iaèn.
Georgius Cardosus. *Anacephaleosis Lusitaniæ.*
Georgius de Mercàdo. Kalendario de cosas acaecidas en Vbeda.
Gregorius de Bolivar. *Americana Historia.* M. S.
Gregorius Garzia. Monarquia de los Incas del Pirù.
Gregorius de Lobarinhas. Topografia de Galicia. M. S.
Gundisalvus de Aiòra. Epilogo de algunas cosas de la ciudad de Avila. M. S.
Gundisalvus Argòte de Molina. Hist. de las Ciudades de Baeça y Vbeda. M. S.
Gundisalvus Fernandez de Oviedo. Hist. generàl de las Indias. Del Estrecho de Magallanes. Navegacion del Rio Marañòn.
Gundisalvus Ximènez de Quesàda. Hist. del Nuevo Reino de Granada. M. S.
Henricus Martinez. Hist. naturàl de Nueva España.
Hieronymus Abarca de Boleà. Hist. de Aragòn.
Hieronymus Ardit. Blasones de Çaragòza.
Hieronymus Bañuèlo. Estado de las Filipinas, y sus conveniencias.
Hieronymus de Bivàr. Hist. del Reino de Chile. M. S.
Hieronymus Blàncas. *Aragonensium rerum Commentarii.*
Hieronymus Pujàdes. Chronica de Cataluña.
Hieronymus de Quintàna. Historia de Madrid.
Hieronymus Romàn. Republicas del Mundo. Monarquias. M. S. Historia de Braga. M. S.
Hieronymus Romàn de la Higuera. Histo-

Ludovicus Pons Icàrt. Grandezas de Tarragona.
Ludovicus de Rebollèdo. Tratado del Monte Albernia.
Ludovicus Tribaldo de Toledo. *Chilensis regni Historia*. M. S.
Ludovicus Valèra de Mendoza. Hist. de la Cindad de Cazorla. M.S.
Ludovicus de Vrrèta. Hist. de Etiopia.
Marcellus de Ribadenèira. Hist. de las Islas del Archipièlago, China, Tartaria &c.
Marcus Antonius Palàu. Antiguas memorias de Denia.
Martinus Carrillo. Relacion del Reino de Sardeña.
Martinus de Ràda. Descripcion del Reino de la China.
Martinus de Ròa. *De Cordubæ in Betica principatu*. Principado de Cordoba. Antiguedades y excelencias de Cordoba. Ecija y sus Santos. Malaga y sus Santos. Antiguo Monasterio de S. Cristoval de Cordoba ilustrado.
Martinus de Viciàna. Chronica del Reino de Valencia.
Martinus de Ximèna Juràdo. Annales de Iaèn.
Melchior de la Peña. Relacion de cosas tocantes a Champàn, Camboja y Sian. M.S.
Melchior Prièto. Grandezas de Burgos. M. S.
Melchior dò Pègo. Antiguìdades de Barcellos. Antiguidades de Villavizosa. *Lusit*.
Michaël de Aguirre. Poblacion de Valdivia.
Michaël Cabello de Balbòa. Miscellanea Antartica, Origen de los Incas &c.
Michaël de Luna. Historia de la perdicion de España.
Michaël Martèl. Hist. de Soria.
Michaël Martinez del Villàr. Patronado y antiguedades de Calataiùd.
Nicolaus Godinho. *De Abissinorum rebus*.
Onophrius Manescàl. De las cosas de Cataluña.
Paulus Albinianus de Ràjas. Descripcion del Reino de Aragon.
Paulus de Espinòsa. Hist. de Sevilla.
Petrus de Abrèu. Descripcion de la Isla de Cadiz. M. S.
Petrus Aguado. Hist. del Descubrimiento y poblacion de la Prov. de Santa Marta y Nuevo reino. M. S.
Petrus de Alcozèr. Hist. de Toledo.
Petrus de Alvaràdo. Relacion de sucesos de Nueva España. M. S.
Petrus Antonius Beutèr. Coronica general de España y particular del reino de Valencia.
Petrus Ant. Viladamòr. Coronica dè Cataluña. M. S.
Petrus de Castro. Relacion de la Gobernacion de los Quixos en Indias.
Petrus Chirino. Relacion de Filipinas.
Petrus de Cieza. Coronica del Pirù.
Petrus Cornèjo. Sumario de las Guerras de Flandes. Relacion de lo sucedido en Francia desde el año 1585. hasta 1590.
Petrus Cortès de Monrròy. Relaciones de la Guerra de Chile.
Petrus Diaz de Ribas. De las Antiguedades y excelencias de Còrdoba.
Petrus de Escobàr Cabeza de Vaca. Lucero de Tierra santa y Egipto.
Petrus de Espinòsa. Panegyrico a la Ciudad de Antequèra.
Petrus de Esquivèl. *Hispaniæ Descriptio*. M. S.
Petrus de Gratia-Dei. Historia de España. M.S.
Petrus de Herrera. Descripcion de la Capilla de N. Señora del Sagrario de Toledo.
Petrus Vellùga. Reportorio de todos los caminos de España.
Petrus de Iunco. Fundacion de Astorga.
Petrus de Magalhaès Gàndavo. Hist. dà provincia dò Brasil. *Lusitanè*.
Petrus de Medina. Grandezas de España.
Petrus de Mesquita. Hist. de Etiopia.
Petrus Michaël Carbonèll. Chroniques de Espanya. *Catalanè*.
Petrus Ordòñez de Zevallos. Historia de Iaèn.
Petrus Ortiz. *Hist. Hispaniæ*. M. S.
Petrus Pàez. *Hist. Aethiopiæ*. M. S.
Petrus Piçarro. Conquista del Pirù. M. S.
Petrus de Roxas. Hist. de Toledo.
Petrus Sanchez. Relacion de la Conquista del Pirù. M. S.
Petrus Simon. Conquistas de Tierrafirme.
Petrus de Solèra Reinòso. Polyencomio de la Ciudad y Obispos de Cuenca y Condes de Benavente.
Petrus de Sosa. Del peligroso estado del reino de Chile.
Petrus Texèira. Relacion de Persia.
Petrus de Valenzuèla. Portugal unido y separado.
Philippus de la Gàndara. Hist. de Galicia.
Philippus Camànes. Notables del Pirù. M. S.
Philippus Ruiz del Corràl. De cosas de Indias. M. S.
Prudentius de Sandovàl. Hist. de la Ciudad de Tùy.
Rodericus Càro. Antiguedades y Principado de Sevilla. Antiguedades de la Villa de Vtrèra.
Rodericus Diaz de Quesàda. De las cosas acaecidas en la Villa de Quesada.
Rodericus Dosma Delgado. Dialogos de la Ciudad de Badajòz.
Rodericus Fernàndez de Santa Ella. *De Moribus Indorum*.
Rodericus de Ièpes. Descripcion de Tierra santa.
Rodericus de Lima. *Descriptio regni Presbyteri Ioannis*. M. S.

ITINERARIA NAVIGATIONES.

Vide, *Authores de Vita sua aut rebus a se gestis*.

Pe-

Petrus Alphonsus. Su Navegacion.
Petrus Alvarez Cabrál. Sua Navigaçaõ a India Oriental. *Lusitanè*.
Petrus de Cintra. Relacion de su Navegacion a la Costa de Guinèa. *Lusitanè*.
Petrus Covillàn. Relacion de su Viage hasta la India por tierra. *Lusitanè*.
Petrus a S. Dominico. Del Viage que à hizo Gerusalèm.
Petrus Fernàndez de Quirós. Sus Navegaciones. M. S.
Petrus Gonzàlez Gallardo. Su Viage a Gerusalèn.
Petrus Govèo de Vitoria. Su Naufragio y peregrinacion en la Costa del Piru.
Petrus Ordoñez de Zevallos. Viage del Mundo.
Petrus de Vrrèa. Peregrinacion a Gerusalèm.
Philippus de Sosa. *Idem*.
Thomas Lopez. Relacion de su viaje a la India.

ANNVÆ LITERAE DE REBVS SACRIS ET PROFANIS.

Alphonsus Mèndez. *Ep. de suo in Aethiopiam adventu*.
Alphonsus Sanchez. Cartas de sus Viages a las Filipinas y a la China.
Ioannes Fernandez. *Epistola de rebus Iaponicis*.
Ioannes de Ribera. *Annuæ literæ Philipinarum anni* 1602. & 1603.
Ioannes Rodriguez Giraõ. *Annuæ literæ Iaponicæ plurium annorum*.
Ludovicus Cerquèira. *Ann. literæ Iaponis* 1613.
Ludovicus Froès. *Epistola de rebus Iaponicis*.
Petrus Diaz. *Literæ ann.* 1590. & 1591.
Petrus Gòmez. *Literæ ann.* 1586. 1593. & 1598.
Petrus Martinez. *Literæ ex India ann.* 1590.
Petrus Mascarenhas. *Epist. de rebus Moluccensibus anni* 1569.
Petrus Pàez. *Literæ de suo in Aethiopiam ingressu*. &c. & aliæ.
Valentinus Carvalho. *Literæ ex Iaponia ann.* 1600. *ex Sinis ann.* 1605.

HISTORIÆ PARTICVLARIVM EVENTVVM.

Vide. *Historicæ Descriptiones regnorum provinciarum* &c.

Achilles Statius. *Monomachia Navis Lusitanæ. De Electione & coronatione Henrici Regis Poloniæ*.
Albertus Henrriquez. El Viage de D. Maria Stuarda Condesa de Tirconèl.
Alphonsus Fernàndez. Hist. de los Corporales de Darôca.
Alphonsus Flòres. Historia de la Guerra del R. D. Fernando con D. Alonso Rey de Portugàl. M. S.
Alphonsus Ortiz. Cinco Tratados &c.
Alphonsus Suarez de Mendoza. De lo sucedido en las Cortes de Toledo año de 1538.
Alphonsus de Vlloà. Espeditione di Massimiliano II. contro Solimano. Espugnatione de Sighet per Solimano. *Italicè*. Sucesso de la Iornada del año 1559. y 1560. Comentarios de la Guerra que hizo en Flandes el Duque de Alva.
Alvarus Gòmez de Castro. Recebimiento de los Reies en Alcalà. Recebimiento de la Reina Doña Isabel en Tolèdo.
Andreas de la Cuesta. De un desacato de un Clerigo a ciertos Ministros.
Andreas de Frias. *De Expeditione Oranica*.
Andreas de Lagùna. *Relatio de Ostentis Constantinopolitanis anni* 1542.
Andreas de S. Martino. Del descubrimiento del Estrecho de Magallànes.
Andreas Resendius. *Narratio gestorum in India anno* 1530.
Angelus Manrrique. Exequias de la Vniversidad de Salamanca en la muerte de D. Felipe III.
Anselmus Muñôz. Relacion de las Fiestas del Santiss. Sacramento en Pamplona año de 1609.
Antonius del Castillo. Comentarios dò cerco de Goa e Chaùl. *Lusitanè*.
Antonius Cervèra de la Torre. De lo que pasò en la muerte del Rey D. Felipe II.
Antonius Corràl & Ròxas. Expulsion de los Moriscos del reino de Valencia.
Antonius Duràn. Cercos de Mozambique.
Antonius de Escobàr. Iornada del Rey D. Felipe II. a Portugal.
Antonius Galvaõ. Descubrimento dàs Ilhas dò Moluco. Tratado dos caminhos per dò venia a speçaria dà India. *Lusitanè*.
Antonius de Govèa. Iornada dò Arcebispo de Goa as serras de Malabàr. *Lusitanè*.
Antonius de Herrèra. Informacion de lo que pasò en Milan sobre la Iurisdiccion. Declaracion de los movimientos de Aragon. Exequias de la Reina D. Margarita en Segovia.
Antonius Hurtado de Mendoza. Fiestas de Aranjuèz a los años de Felipe IV. Cortes del año de 1622. Sucesos del año de 638.
Antonius Lazarus de Velasco. Exequias de Felipe IV. en Valencia.
Antonius Nebrissensis. *De Bello Navarrensi*.
Antonius Ortiz. Relacion de la Venida de los Reies Catolicos al Colegio Inglès de Valladolid año de 1600.

An-

Fer-

Viage de la armada de Pedro de Anaia à la Persia y Arabia.
Martinus de Islàres. Relacion del Viage de Ruy Lòpez de Villalobos al descubrimiento de las Filipinas. M. S.
Martinus de León. Relacion de las Exequias hechas en Lima a la Reina D. Margarita.
Martinus Lòpez de Iturgòien. Relacion del Viage de Iaques Tremit el año de 1633.
Martinus de Requèna. Exequias del R. D. Felipe III. en Guaxàca.
Martinus de Roa. Los Procedimientos de la Ciudad de Cordoba en el tiempo de las Comunidades.
Matritense Collegium Iesuitarum. Honrras que hizo a la Emperatriz D. Maria de Austria su fundadora.
Melchior Blasius Frèire. Itinerario del Arçobispo de Goa D. Fr. Alexo de Meneses.
Melchior Estazo de Amaràl. Batalla del Galeòn Santiago con Olandeses &c.
Michaël de Castañòlo. Relacion del Viaje de D. Estevan de la Gama a Etiopia el año de 1545. M. S.
Michaël Estète. Relacion del Viaje de Fernando Pizarro desde Caxamalca. M. S.
Michaël Ginèr. Sitio y toma de Anveres.
Michaël Riberius. *De Ludis Lermensibus*.
Michaël Xàque de los Rios. Viage de las Indias.
Michaël Zabalèta. De la Iornada de Filipe III. a Guipuzcoa a recebir a la Reyna D. Ana.
Nicolaus Rollòn. Fiestas del Reyno de Aragòn y Cataluña en el Casamiento del Duque de Saboya con la Infanta D. Catalina.
Nicolaus de Vàrgas. Peste de Cordoba el año 1649.
Nonnius de Conceptione. Naufragio dà Nao Bomdespacho. *Lusitanè*.
Nonnius de Guzmàn. Conquista de Mechoacàn y Xalisco.
Paulus Albiniamus de Ràjas. Lagrimas de Çaragoza en la muerte del Rey D. Felipe III.
Petrus de Acuña. Del Alzamiento de los Chinas en Manila. M. S. Relacion de la perdida de la Nao S. Margarita. M. S.
Petrus de Alcozèr. De las Comunidades de España.
Petrus Barrantes Maldonàdo. Del Saco de Gibraltàr.
Petrus Blasco. De la Translacion de las Reliquias de S. Vicente Ferrèr a Valencia.
Petrus Cornejo. Cerco de Paris.
Petrus de la Cueva. De la Rebelion de Tunez.
Petrus Diaz de Toledo. Raggionamento del Terremoto del nuovo mònte di Pozzuolo l'anno 1538. *Italicè*.
Petrus de Herrera. Translacion del Santiss Sacramento a la Iglesia Colegial de Lerma: Embaxada de la Obediencia del Duque de Alcala à Vrbano VIII.
Petrus Lopez de Sòusa. Historia dò primeiro cerco de Dio. *Lusitanè*.
Petrus Mànrique. Translacion del Cuerpo de S. Eugenio desde Francia a Toledo.
Petrus Mantuanus. Casamientos de España y Francia. Seguro de Tordesillas por el Conde de Haro.
Petrus Morejòn. Relacion de la persecucion del Iapòn desde el año de 1600. hasta 1619.
Petrus de Oviedo. Relaciòn de las fiestas de Sevilla en el Nacimiento del Principe D. Fernando.
Petrus de Quintanilla & Mendoza. *Oranum virtute Ximenii Catholicum*.
Petrus de Quiròs. Honrras de Salamanca al Rey D. Felipe IV.
Petrus de Ribadeneira. Del Scisma de Ingalaterra.
Petrus Rodriguez de Monforte. Exequias del Rey D. Felipe IV. en Madrid.
Petrus de Salazàr. De la Pressa de Africa.
Petrus Suarez. Honrras en Roma à la Reyna D. Margarita.
Raphaël Kièra. Del Anno del Giubileo 1575. *Italicè*.
Rodericus de Carvajàl. Conquista de Antequèra. La Batalla de Toro.
Rodericus Mèndez Silva. Eleccion del Rey de Romanos Ferdinando III.
Salvator de Mallèa. Fiestas de Granada al Nacimiento del Principe D. Felipe Prospero.
Sebastianus de Horozco. Levantamiento de los Moriscos. Las Comunidades.
Sebastianus de Mesa. Iornada del Rey D. Sebastian à Africa y vnion de Portugal à Castilla.
Thomas Bravo de Mendoza. Iuvencion de la Cabeça de S. Hierotheo.
Thomas Porcèl. de la Peste de Çaragoza.
Thomas Tamàio de Vàrgas. Restauracion de la Ciudad de la Baìa en el Brasil.
Valerianus Alphonsus Ordòñez. De la Translacion del Cuerpo de S. Ilefonso.
Vincentius Gomez. Fiestas de la Canonizacion de S. Raymundo.
Vincentius Gonzàlez Alvarez. La Expulsion de los Moriscos de Avila.
Vincentius Perez de Culla. De la Expulsion de los Moriscos del Reyno de Valencia.
Anonymus. Navas de Tolosa. t. 2. p. 268.
Anonymus. Historia de la Presa de Africa. p. 269.
Anonymus. Question de Amor. *Ibidem*.
Anonymus. Diario del Viage de Iacobo de Maire. p. 270.
Anonymus. Relacion de los que an pasado por el Estrecho de Magallanes. M. S. p. 276.
Anonymus. De la Batalla de Clavijo. *Ibidem*.
Anonymus de Vàrgas. Viage del Principe à ca-

CONTROVERSIÆ, APOLOGIÆ, PARÆNESES HISTORICÆ.

Chal-

Chaldèo, Manethon, Q. Fabio Pictor &c. *Lusitanè*.
Gaspar Ivañez de Segovia. Apologìa por el Patronato de S. Frutos de Segovia. t. 2. pag. 285. & 312.
Gaspar Sàlas. Proclamacion Catolica del Principado de Cataluña.
Gregorius Lòpez Madèra. Discursos de las Reliquias del Sacro Monte de Granada.
Gundisalvus de Cespedes & Menèses. Historia Apologetica de los sucessos de Aragòn el año de 1591. y 1592. Francia engañada, Francia respondida.
Gundisalvus Hernàndez. *De Revelationibus S. Brigitta*.
Guterius Marquès de Careàga. De la Venida de Santiago à España.
Henricus Mauròy. *Apologia pro Iudais, qui de Christo benè sentiunt*.
Hieronymus de Bengochèa. Apologìa por la fidelidad de Çaragoza.
Hieronymus Blàncas. De la Venida de Santiago à España.
Hieronymus de Huerta. De la Precedencia de España.
Hieronymus Osorius. *Defensio sui nominis*.
Hieronymus de Pancorvo. Disquisicion de los SS. MM. de Arjòna. Disquisicion de S. Potenciana Virgen.
Hieronymus Romàn de la Higuèra. De la Venida de Santiago à Españas. De la Descension de N. Señora à la Iglesia de Toledo. Defensa de las Reliquias del Sacro monte de Granada. M.SS. *Omnia*.
Iaimus Blèda. *De Iusta expulsione Mauriscorum ab Hispania*.
Ioannes Antonius de Vèra. Rey D. Pedro de Castilla defendido.
Ioannes de Arruègo. Catedra Episcopal de Çaragoza en el Templo de S. Salvadòr.
Ioannes Baptista Agnesius. Apologìa por los Cavalleros del Reyno de Valencia contra los Comunèros.
Ioannes Baptista de Lezàna. *De Ecclesia Sancta Maria del Pilar Casaugustana perpetua Cathedralitate*.
Ioannes Beltràn de Guevàra. *De Adventu Divi Iacobi in Hispaniam*. M. S.
Ioannes Briz Martinez. Contra la Historia de Navàrra.
Ioannes Caramuèl. *Philippus prudens Lusitania Rex legitimus. Brigantinus illegitimus Lusitania Rex demonstratus. Sacri Romani Imperij pax, &c.* Respuesta al Manifiesto de Portugal.
Ioannes Ceràm. Apologìa por los Santos lugares de Gerusalem.
Ioannes Fernandez de Velàsco. De la Venida de Santiago à España.
Ioannes Franciscus Andreas de Vstarroz. Defensa de la patria de S. Lorenzo.
Ioannes Gabastòn. Apològia que S. Domingo fuè el primer Inquisidor.

Ioannes Gomez Bràvo. Advertencias à la Historia de Mèrida.
Ioannes Mariàna. *De Adventu Divi Iacobi in Hispaniam. De Die, & anno mortis Christi*.
Ioannes Paulus Martyr Rizo. Del Patronato de Santiago.
Ioannes de Quiñònes. Discurso de la Campaña de Vililla. Apologìa contra los Iudios. Discurso de vn Iudio que tenia menstruo.
Ioannes Ròa de Avila. *De Annis mundi, & Genealogia Iesu Christi*.
Ioannes de Salazàr. De la Venida de Santiago à España.
Ioannes Tamàio de Salazàr. Defensorio del Oficio de los Santos de Plasencia. Advertencias sobre la patria de Santa Eurosia. Disertaciòn, de que la Reyna D. Berenguela madre del Santo Rey D. Fernando fue la hija mayor del Rey D. Alonso de Castilla, y no Blanca Reyna de Francia.
Iosèphus de Santa Maria. Informacion de la milagrosa Pila baptismal en el Osèt Betico.
Iosephus Pellizèr. Defensa de la Venida de Santiago à España. Respuesta de España contra las calumnias de Francia. Fama Austrìaca. Idèa del Principado de Cataluña. De la Antiguedad de los Reyes de Aragon, y legitimidad del Rey D. Ramiro el I. Maximo Obispo de Çaragoza diverso de Marco Monge de Cassino. t. 2. p. 307.
Ludovicus Coelho de la Barbùda. Apologìa de la fidelidad Portuguesa.
Ludovicus Tribaldos de Toledo. *De Ophira regione*. M. S.
Lupus Dèza. Apologìa por el P. Mariana.
Marcus Antonius Alègre de Casanàte. *Apologia pro Ioanne Patriarcha Hierosolymitano*.
Marcus Salmeròn. Apologìa en favor de la fè y de los Vasallos del Rey D. Felipe IV.
Martinus de Anàya Maldonàdo. Discurso sobre el Tratado de los Santos de Sevilla del P. Quintanaduèñas.
Martinus de Azpilcuèta. *Epistola Apologetica pro se*.
Martinus de S. Iosepho. Discurso en que se prueba que S. Pedro de Alcàntara pertenece à las provincias de S. Ioseph, y S. Pablo.
Martinus Martinez. Apologìa de S. Millan de la Cogolla Patron de las Españas.
Matthæus Lorèt. *De vera existentia corporis S. Benedicti in Cassinensi Ecclesia*.
Michaël Antonius Francès. *De Vnica & perpetua Cathedralitate in Ecclesia S. Salvatoris Casaraugustana*.
Michaël Erce Ximènez. De la Predicacion de Santiago en España.
Michaël Martinez del Villàr. *De Innata fidelitate Regni Aragonia*.
Michaël de Salinas Viñuèla. De la Venida de Santiago a España.
Nicolaus Fernàndez de Càstro. Portugal convencido.

GENEALOGICA, RELATIONES PARTICVLARIVM FAMILIARVM, AVT PERSONARVM, DE NOBILITATE, ET INSIGNIBVS.

Di-

Didacus de Vrbina. Libro de Blasones. M.S.
Eduardus Nùnez de Liaõ. Genealogia dos Reys de Portugal. *Lusitanè*.
Emmanuël Faria de Souza. Notas al Nobiliario del Conde D. Pedro.
Emmanuël Severim de Faria. Linagẽs de Portugal. M.S. *Lusitanè*.
Enecus Antonius de Arguëllo. Memorial de la Casa de los Vargas.
Enecus Fernandez de Velasco. Linages de España. M.S.
Ferdinandus Alvia de Castro. Panegirico genealògico del Duque de Barcèlos.
Ferdinandus de Aragòn. Nobiliario de las Casas principales de España. M.S.
Ferdinandus de Oxèa. De la Nobleça Española. M.S.
Florianus Docampo. Libro de Linages y Armas. M. S. Linage del apellido de Valencia.
Franciscus Fernàndez de Còrdoba. La Familia de la Càsa de Cordoba.
Franciscus de Herrèra Maldonàdo. Discurso de los Toledos de Castilla. M.S.
Franciscus de Bobadilla & Mendoza. De los Linages de España.
Franciscus de Montealbernia. Da Nobreza de Portugàl. M. S. *Lusitanè*.
Franciscus de la Portilla. Tratado de la Nobleza.
Franciscus de la Puente. De la Casa de Vèra.
Franciscus Ràdes de Andràda. Genealogia de los Ponces de Leon. M. S. Nobiliario. M.S.
Franciscus Sànchez. Declaracion del Escudo de la Casa de Ròxas.
Franciscus Sarmiento. Armas de los Sarmiẽtos. t. 2. p. 293.
Franciscus Tarràsa. De las Casas solariegas de Cataluña. M.S.
Gaspar Alvrez de Lousàda. Escudo Real de Portugàl. *Lusitanè*.
Gaspar Barrèiros. As linhagẽs. *Lusitanè*.
Gaspar Estàzo. Linhagem dos Estàzos. *Lusitanè*.
Gaspar Garzeràn de Pinos. Sumario de la Casa de Pinòs.
Georgius de Montemayòr. Blasones. M.S.
Gomezius de Avila. Nobiliario. M.S.
Gregorius de Tapia & Salzedo. Del Timbre de las Armas de los Sarmientos. to. 2. pag. 295.
Gundisalvus de Andia. Casas solares de España.
Gundisalvus Argòte de Molina. Nobleza de Andalucìa. El Conde Lucanòr con la descendencia de los Manuèles. De la Casa de Argòte. t. 2. p. 207.
Hieronymus de Aiàla. De la Nobleza de Castilla. M.S.
Hieronymus à Cruce. Defensa de los Estatutos y Noblezas Españolas.
Hieronymus Gudièl. Compendio de los Girònes.
Hieronymus Romàn. Historia de la Casa de Bragança. t. 2. p. 304.
Hieronymus Romàn de la Higuèra. Nobiliario de los Linages de Toledo. M. S.
Hieronymus Villa. Libro de Linages. M.S.
Hieronymus de Villalòbos. De los Guzmànes de la Casa de Toràl.
Hieronymus de Zurita. Anotaciones al Conde D. Pedro.
Ioannes de Aguirre. Libro de Escudos de Armas.
Ioannes Alphonsus Calderòn. Memorial por la Iglesia de la Puebla de los Angeles y sus Escudos de Armas. t. 2. p. 305.
Ioannes Baptista Labanha. Nobiliario del Conde D. Pedro con notas. De la familia de los Mouras.
Ioannes Benedictus de Guardiòla. Nobleza. Titulos, y Ditados de España.
Ioannes Caramuël. *Excellentissimam domum de Melo ab Imperatoribus Constantinopolitanis descendere*.
Ioannes Diaz de Fuenmayòr. Apuntamientos de Linagès de España.
Ioannes Mathias Stephanus. Nobiliario de Aragon. M.S.
Ioannes de Mogrovejo. Arbol de los Vèras.
Ioannes Pardo. Linages de España. M.S.
Ioannes Pèrez de Vàrgas. *Idem*. M.S.
Ioannes Ruiz de Sàa. Anotaciones al Conde D. Pedro de Portugal.
Ioannes Salgàdo de Araùxo. De la familia de Vasconcellos.
Ioannes Suarez de Alarcòn. Relaciones genealogicas de la Casa de los Marqueses de Trocifàl Condes de Torresvèdras.
Iosephus Pellizèr. Panegyrico de la Casa de Velàsco. Memoriales del Vizconde de Rocabertì; Del Marques de Ribas; Del Señor de Fuerteventura; Del Señor de Villavaquerin; De la Casa de Fonseca; Del Marques de Villasòr; De D. Iuan de Saavèdra y Alvaràdo; Del Conde de Oñate; De la Casa de Cabeza de Vaca; De D. Façundo Cabeza de Vaca; Por D. Fernando de los Rios Vizconde de Mirànda; De la Iustificacion de la Grandeza de primera classe del Conde de Miranda. Iustificacion de la Grandeza de primera classe en el Marques de Priego. Iustificacion del tratamiento igual con los Virreyes que pretende el Duque de Montàlto. Informe por el Conde de Linares sobre el Condado de Gijòn. De la Casa de Sarmiento de Villamayòr. Casa de los Condes de Torresvèdras. Historia genealogia de la Casa de Alagòn. Memorias genealogicas de la Casa de Segòvia. Teatro genealogico de España. M. S. Memorial por el Adelantado de Iucatàn. t. 2. p. 307. Chronica de los Condes de Santisteban. M. S. Memorial por la Grandeza de los Condes de Santistoban. M.S. Memorial de la Grandeza que preten-

VARIA HISPANICA.

las Coronaciones de los Reyes de Aragon.
Trasado de las Cortes de Aragon.
Ioannes Mariana. *De Annis Arabum cum Hispanis computatis*.
Ioannes Matthias Stephanus. Diario de las cosas de España. M. S.
Ioannes de la Puente. Conveniencia de las dos Monarquias Romana y Española.
Iosephus Pellizèr. Del Modo de armàr Cavalleros.
Magdalena Geronymo. Relacion de la Casa real de Madrid de las mugeres perdidas.
Petrus de la Escalèra Guevàra. Origen de los Monteros de Espinòsa.
Petrus Iùnco. Del Origen de las Armas y Sellos de los Reyes de España.
Petrus Salazàr de Mendoza. El Iuramento del Principe como se haze. Monarquia de España. M. S.
Petrus de Vlloa Golfin. De la Ceremonia de alzàr los pendones por el nuevo Rey. M. S.
Raymundus Dalmàu de Rocaberti. Presagios de Cataluña.
Rodericus Caro. *Veterum Hispaniæ Deorum Manes sive Reliquiæ*. M. S.
Rodericus Mèndez Silva. Noticia de los Aios y Maestros de los Reyes y Principes de España. Del Oficio de Gran Cancillèr.
Salvator de Mallèa. Visiones de Daniel aplicadas a la Casa de Austria.
Stephanus de Garibay Zamallòa. De las Dignidades seglares de España. M. S. Letreros de las Insignias y Armas de los Reyes de Oviedo, Leon y Castilla.
Thomas Tamàio de Vargas. Origen de los Titulos y Dignidades de España. M. S. Competencia de Toledo y Burgos en las Cortes. M. S.
Vascus Diaz Tàuco. Portante de cosas notables de los Titulos y Dignidades de España.

VARIA, MISCELLA EXOTICA AUT GENERALIA.

Alphonsus Chacòn. *De Signis S. Crucis divinitus apparentibus, Collectanea de variarum rerum natura. De Sacellis in Ecclesia S. Nicolai in carcere Tulliano repertis*.
Alvarus Gutierrez de Torres. Sumario de cosas maravillosas.
Ambrosius de Salazàr. Clavellinas de recreacion.
Athanasius Pèrez. *Illustria exempla*. M. S.
Barnabas Vèrges. *Directorium de festis & locis sacris Romæ*.
Benedictus Perèira. *De Moribus Gentium*.
Enecus Lòpez de Mendoza. Memorial de cosas notables.
Franciscus Rodriguez. Del Origen de las Congregaciones de N. Señora que ay en la Compañia.
Gundisalvus Fernandez Trancòso. Contos e Historias de proveito e exemplo. *Lusitanè*.
Hieronymus de Brito. *Compendium rerum memorabilium*.
Hieronymus de Torres. Variòs sucesos desde el año de 1570. hasta 1574.
Ioachimus Setanti. Frutos de Historia.
Ioannes Ant. de Tapia. Ilustracion del Nombre de Grande.
Ioannes Gundisalvus. Tesoro general de Historia.
Ioannes de Mandavilla. Mar de Historias.
Ioannes Sanchez de Valdès. Historia general del Hombre.
Iosephus Pellizèr. La Fee Francesa.
Martinus Ariño. Silva de varia leccion.
Petrus de Maris. Dialogos de varia historia.
Petrus Mexìa. Silvà de varia leccion.
Petrus Michaël Carbonell. Memorables.
Petrus de Salazàr. Guerras entre Christianos y Infieles.
Thomas Tamajo de Vargas. *Schediasmata de rebus diversis*. M. S.

XXI.

POETICA.

ARS POETICA LATINA ET VVLGARIS: PRO POESI AC DE EA.

Achilles Statius. *In Artem Poëticam Horatii*.
Alphonsus Lòpez. Filosofia antigua Poetica.
Andreas Morèguez. *Prosodia*. M. S.
Arius Barbosa. *De Prosodia*.
Augustinus de Roxas. Viage entretenido.
Didacus Garzia de Rengifo. Arte Poetica Española.
Emmanuel Faria de Sousa. Arte Poetica y versificatoria.
Ferdinādus de Vera. Panegyrico por la Poesia.
Franciscus Cascales. *Ars Poëtica*.
Franciscus de Macedo. *Idem*.
Gundisalvus Argòte de Molina. Discurso de la Poesia Castellana.

Hie-

POEMATA, POEMATIA, VARIA CARMINA LATINA, SIVE SACRA, SIVE MORALIA AVT PROFANA.

Ioan-

Ioannes Felix. *Isagoge ad Laudes Hispaniarum Principis in ejus ortu. Paraphrasis poëtica ad L. In Testamento C. ad Leg. Falcidiam.*
Ioannes de Horozco & Covarrubias. *Symbola sacra ad Clementem VIII.*
Ioannes à Iesu Maria. *Poëmata sacra.*
Ioannes Iubinus. *De Sacramento Eucharistiæ. De B. Virgine. De Mundi contemptu. De S. Hieronymo.*
Ioannes Latinus. *Austrias. De Regalium Corporum translatione.*
Ioannes Mariana. *Proverbia Salomonis, Ecclesiastes, Cantica, Latino carmine.*
Ioannes Mello de Sousa. *De Reparatione humana. De Miseria hominis.*
Ioannes de la Peña. *Panegyricus Cento in Laudem S. Isidori.*
Ioannes Perez. *Magdalena. Epigrammata. Comedia.*
Ioannes Soprarius. *Panegyricus de rebus gestis Ferdin. Regis Catholici.*
Ioannes de Valencia. *Pyrene.*
Ioannes de Vergara. *Epigrammata.*
Ioannes Verzosa. *Martyrii Encomium & laudes Petri Arbuësii. Epistola*, & alia.
Ioannes Vilchius. *Opera Poëtica.*
Laurentius Carzeres. *Epigrammata.*
Laurentius Palmyreno. *Fabella Aenaria.*
Lazarus Carrera. *Convivium Musarum.*
Ludovicus Crucius. *Davidis Psalmi. Tragica & Comica Actiones.*
Ludovicus de Linares. *Vita Pauli Hercmitæ.*
Ludovicus Marcellus Bravo de Mendoza. *Historia Evangelica metrice compacta.*
Ludovicus Perez. *Opera Poëtica.*
Ludovicus Tribaldos de Toledo. *Epenesis Iberica.*
Luisia Sigæa. *Sintra poëmatium.*
Lupus Serrano. *De Senectute. Deploratio populi Israelitici juxta flumina Babilonis.*
Martinus de Ibarra. *Caroleis.*
Martinus Michaël Navarro. *Descriptio Hispaniæ* & alia plura. M. S.
Michaël Ioannes Vimbodinus. *Panegyricus B. Thomæ de Villanova. Epitaphia, Inscriptiones, Elogia.*
Michaël de Silva. *De Aqua argentea.*
Michaël Toledano. *Minerva sacra.*
Petrus Bivero. *Emblemmata in Ps. Miserere. Sacrum Sanctuarium Crucis.*
Petrus Lopez. *Poësis Philosophica.*
Petrus de Llerena Bracamonte. *Paraphrasis in Cant. Canticorum.*
Petrus Nuñez Delgado. *Epigrammata.*
Petrus Nuñez Vela. *Poëmata Latina & Græca.*
Petrus Roiuela. *De Laudibus Deiparæ.*
Petrus Vretanus. *Moralia Distioba.*
Rodericus Fernandez de Santa-Ella. *Oda in Divæ Virginis laudes.*
Rodericus Fernandez de Villegas. *Ecloga in obitu Ludovici Vivis.*
Sebastianus de la Parra. *Hymni in laudem S. Teresiæ & S. Ignatii.*
Stephanus Rodericus Castrensis. *De Simulato Rege Sebastiano.*
Theotonius Lusitanus. *Epigrammata de laudibus Ord. Carmelit.*
Vincentius Blasco de Lanuza. *Peristephanon sive de Coronis Sanctorum.*
Vincentius Mariner. *Plurima varii generis.*

POEMATA, POEMATIA, CARMINA VULGARIS HISPANÆ LINGUÆ SACRA ET MORALIA.

Albanius Ramirez de la Trapera. La Cruz en quintillas.
Alphonsus de Barros. Perla de Proverbios.
Alphonsus de Bonilla. Nombres y atributos de N. Señora. Iardin de flores divinas. Peregrinos pensamientos.
Alphonsus Carrillo Laso. Sagrada Erato. Meditaciones sobre los Salmos de David.
Alphonsus Diaz. Poëma de la Historia de N. Señora de Aguas santas.
Alphonsus Giron de Rebolledo. La Passion de Christo.
Alphonsus Guaxardo Faxardo. Proverbios morales. La Doleria del Sueño del mundo.
Alphonsus Hieronymus de Salas Barbadillo. La Patrona de Madrid. Los Triunfos de la B. Ioana de la Cruz.
Alphonsus de Ledesma. Conceptos espirituales. Epigramas de la Vida de Christo. Epitome de la Vida de Christo.
Alphonsus de Lobera. Risa de Democrito.
Alphonsus de Sierra. El Solitario, Vida de Christo.
Alphonsus de Truxillo. Vida de S. Zoil.
Alvarus Lopez Arias de Vega. Poëma de la Casa y milagros de N. Señora de la Esperanza.
Alvarus Gomez de Ciudad-real. De la Concepcion de N. Señora. De las Tres Marias. Descripcion de los Mysterios sagrados. Satyras morales.
Alvarus de Hinojosa. Vida de S. Inès.
Andreas de Acitores. Vida de S. Bernardo.
Andreas Flores. Suma de la Escritura sagrada. *Idem est* Petrus Ortiz.
Andreas de Losa. De las 4. Postrimerias. Batalla y triumfo del hombre.
Antonius de Escobar & Mendoza. S. Ignacio de Loiola, Poëma. Historia de N. Señora, Poema.
Antonius de Leon Pinelo. Poema de la Concepcion.

man-

manzero espiritual. Parafrasis del Psalterio y de los Canticos del Breviario. Sagrario de Toledo.
Laurentius de la Cueva. La Conversion de S. Francisco.
Laurentius Suàrez de Chàves. Dialogos de varias questiones en metro.
Lucas Rodriguez. Conceptos de divina Poesia.
Ludovicus Hurtado. Còrtes del Casto Amor y de la Muerte. Historia de S. Iosef.
Ludovicus de Leon. Exposicion del Salmo Miserere. El Libro de Iob.
Ludovicus Pèrez. Loòres de Nuestra Señora.
Ludovicus de Ribèra. Sagradas Rimas.
Ludovicus de Tovàr. Poëma de S. Antonio de Padua.
Lupus Felix de Vega Carpio. Romances de la Passion de Christo. La Virgen de la Almudèna. Triumfos divinos. S. Isidro. Pastores de Belèm. Rimas sacras.
Marcus Antonius de Càmos. Institucion de la Vida honesta y Christiana.
Martinus Abarca de Boleà. Las Lagrimas de S. Pedro.
Martinus de Hermosilla. Degollacion de S. Iuan Baptista en quintillas.
Martinus Martinez Dampies. Triumfo de Maria.
Matthæus Fernàndez Navarro. Floresta espiritual.
Melchior de Santacrùz. Morales sentencias en tercetos.
Michaël de Silvèira. El Machabèo Poëma.
Nicolaus Ràmos. Benedictina.
Paulus de Cruce. Versos dò divino. *Lusitanè*.
Paulus Ivañez de Alarcòn. Siete Oraciones para las siete dias de la Semana.
Petrus de Bivèro. Hymno triumfal.
Petrus de Enzinas. Versos espirituales.
Petrus Fernandez de Villègas. Aversion al Mundo y conversion a Dios.
Petrus Gutierrez de Pamanes. Canciones a N. Señora de la Victoria en Malaga.
Petrus Ioannes Micòn. La Passion de Christo en redondillas.
Petrus de la Mota Sarmiento. Cantico de los tres Mancebos del horno de Babilonia.
Petrus de Padilla. Iardìn espiritual. Grandezas de la Virgen. Oratorio real. Historia de la Casa santa de Loreto. Monarquia de Christo. *& alia*.
Petrus de Sàlas. Piadosos deseos del P. Hermanno Hugo.
Romanus Montero de Espinosa. Meditaciones sobre el Padre nuestro.
Sancius Çapata. Certamen Poëtico de la Concepcion de N. Señora.
Sebastianus de Còrdoba. Boscan y Garcilasso a lo divino.
Sebastianus de Horòzco. Consejos y avisos para sus hijos. M. S.
Stephanus de Villalobos. Tesoro de Divina Poesia.
S. Teresia de Iesu. Versos.
Thomas Garzia. Cancionero de N. Señora.
Vascus Mousinho de Castelbranco. Discurso sobre à Vida de S. Isabel Rainha de Portugal. *Lusitanè*.
Vincentius Paulus Tristàn. Vida y muerte del M. Francisco Geronymo Simon.
Anonymus. Retablo de la Vida de Christo. Los Triumphos de los doce Apostoles. t. 2. p. 267.
Anonymus. Vida de la Magdalena. *Ibidem*.
Anonymus. De la Celestial Gerarquia. p. 268.

POEMATA, POEMATIA VVLGARIVM LINGVARVM PROFANA, HISTORICA, FABVLOSA.

Alphonsus de Ercila & Zùñiga. La Araucana.
Alphonsus de Fuentes. Los Quarenta Cantos.
Alphonsus de Vàtres, Panegyrico à D. Manuel Primentèl. Fabula de Adonis y Venus.
Alphonsus Lòpez. El Pelaio.
Alvarus Cubillo de Aragòn. El Enàno de las Musas.
Antonius Pellizèr. La Batavia rebelde. M.S.
Antonius de Saavèdra Guzmàn. El Peregrino Indiano. Hechos de Hernando Cortès.
Antonius de Sòusa Macedo. Olissipo Poëma. *Lusitanè*.
Augustinus Alphonsus. Hazañas de Bernardo del Carpio.
Augustinus Collàdo del Hierro. Apolo y Dafne.
Bernarda Ferrèira de la Cerda. España libertada. Soledades de Busàco.
Bernardinus de Rebollèdo. Selva militar y politica. Ocios. Silva Danica.
Bernardus de Balbuena. El Bernardo. Siglo de Oro. Grandeza Mexicana.
Blasius Pelegrìn Catalàn. Trofeo del Oro.
Christophorus de Mesa. El Patron de España. Las Navas de Tolosa. Restauracion de España.
Didacus Guillèn de Avila. Panegyricos en alabanza de la Reina Catolica D. Isabel. En loòr de D. Alonso Carrillo Arçobispo de Toledo.
Didacus de Santistevan Osorio. De las Guerras de Malta y toma de Rodas. Araucana.
Didacus de Sòria. Fabrica de la Experiencia.

ciones de Ovidio.

Petrus Soto de Ròxas. El Desengaño del Amor.

Petrus Vanègas de Saavèdra. De los Remedios de Amor.

Petrus de Vesilla Castellànos. El Leon de España, Antiguedades de Leon.

Philippus Mey. Metamorphoseos de Ovidio.

Rodericus de Caravajàl. Conquista de Antequèra.

Salvator Hyacinthus Pòlo. Fabulas de Apolo y Dafne; de Pan y Syringa.

Vascus Mausinho de Quevedo. Triumfo del R.D. Felipe III. en la entrada de Portugàl.

Anonymus. Centiloquio de Problemas. t.2.p. 208.

Anonymus. Compendio de la Filosofia natural de Aristoteles. p. 275.

COMEDIÆ, DRAMATICA QVÆQVE OPERA VVLGARIVM LINGVARVM.

Alphonsus Hieronymus de Sàlas Barbadillo. Comedia del Gallardo Escarmàn.

Alphonsus de Vàtres. Vengançàs ay si ay injurias, Comedia.

Alphonsus de Villègas. Selvagia, Comedia.

Andreas Rey de Artieda. Los Amantes, Tragedia.

Andreas de Ròxas Alarcòn. Comedia de la Hechizera.

Antonius Cuello. | Antonius Hurtado de Mendoza. | Antonius Mira de Amescua. | Antonius Sanchez de Huerta. } Comedias.

Antonius de Silva. Primeras Tragedias Españolas.

Antonius de Solis. Comedias.

Bernarda Ferrèira de la Cerda. Comedias.

Didacus Muxèt de Solis. Comedias humanas y divinas.

Feliciana Henrriquez de Guzmàn. Los Iardines y campos Sabeos.

Franciscus Lòpez de Zàrate. Tragedia de Hercules.

Franciscus Sàa de Miranda. Comedias. *Lusitanè*.

Gabriel Tèllez. | Gaspar de Aguilàr. } Comedias.

Georgius Ferrèira de Vasconzellos. Comedia Eufrosina. Comedia Vlissipo. Comedia Aulegrafia. *Lusitanè*.

Guillelmus de Castro. | Ioannes de la Cueva. | Ioannes de Màtos Fragòso. | Ioannes Pèrez de Montalvàn. } Comedias.

Ioannes Rodriguez. Comedia Florinèa.

Ioannes Ruiz de Alarcòn. Comedias.

Ioannes Sardinha Mimoso. La Real Tragicomedia del Colegio de la Compañia de Lisboa en la entrada del Rey D. Felipe II. de Portugàl.

Ioannes Sedeño, Tragicomedia de Calixto y Melibea.

Ioannes de Tàsis. La Gloria de Niquèa.

Ioannes de Timonèda. Tres Comedias.

Ioannes de Xàuregui, Comedia del Retraìdo.

Iosephus Gonzàlez de Sàlas. Las Troianas. Tragedia de Seneca.

Iosephus Valdiviéso, Autos Sacramentàles.

Ludovicus de Gòngora. Las Firmezas de Isabela. El Dotor Carlino.

Ludovicus de Belmonte. Comedias.

Ludovicus de Benavente. Entremeses, Bailes.

Ludovicus Hurtado. Comedia de Proteo y Tibaldo.

Ludovicus Vèlez de Guevàra. Comedias.

Lupus de Vega Carpio. Comedias. La Dorotea, Comedia en prosa.

Lupus de Rueda, Comedias.

Michaël de Cervantes. Comedias y Entremeses. & t. 2.p.310.

Petrus Alvarez de Aillòn. Comedia de Perseo y Tibalda.

Petrus Calderòn de la Barca, Comedias.

Petrus Hurtàdo de la Vera. Comedia Doleria del Sueño del Mundo.

Rodericus Còta. Tragicomedia de Calixto y Melibèa.

Simon Machado. Cerco de Dio. Pàstora Alfea.

Anonymus. La Doleria del Sueño del Mundo. t.2.p.268.

Anonymus. Tragedia Policiana. to.2.pag. 272.

Anonymus. Tragicomedia de Lisandro y Rosella. p.273.

Innumeri alij sunt Comœdiarum Authores. Collegimus tantùm nos cæterorum potiores, aut qui opera sua huiusmodi in volumen aliquod iustę formæ redegerunt.

CARMINA MISCELLA, VARIA EARVMDEM VVLGARIVM LINGVARVM.

Albertus Diaz & Foncalda. Rimas Varias.

Alphonsus Hieronymus de Sàlas Barbadillo. Rimas. Coronas del Parnaso.

Al-

VA-

XXII.

VARIA SEV MISCELLANEA QVAE ad superiores classes reduci vix potuere, eo forsan quod incerti hactenus nobis argumenti sint.

Alexius Vanegas de Busto. Diferencia de libros que ay en el Vniverso.
Alphonsus Ceron. Del Iuego del Axedrez.
Alphonsus Ramon. Entretenimientos y juegos honestos.
Alphonsus Vaz de Velasco. El Zeloso.
Amator Arraiz de Mendoza. Dialogos varios.
Ambrosius de Morales. Quince Discursos varios.
Ambrosius de Salazar. Tesoro de diversa leccion. Flores diversas.
Antonius de Torquemada. Iardin de flores curiosas. Los Coloquios Satyricos. El Ingenio o juego de marro.
Balthasar Collazos. Diez y siete Coloquios y Discursos varios.
Balthasar Porreño. Los Oraculos de las Sibylas.
Bartholomaeus Ximenez Paton. Proverbios concordados. Discurso de la Langosta. Discurso de los tufos, copetes y calvas.
Bernardinus Gomez Miedes. De Sale.
Bernardinus Ribeiro. Historia da Menina e Moça. Saudades.
Bernardus Vasquez. Senectus Deventus.
Claudius de Cabrera. Iuicio de Artes y ciencias.
Damasius de Frias. Dialogos de diferentes materias. M.S.
Damianus de Haro. Donativo Real.
Didacus de Avalos. Miscellanea Austral.
Didacus de Granado. Arte de Cozina.
Didacus de Salazar. Soliloquios.
Fredericus Henriquez. Preguntas del Almirante.
Ferdinandus Alvarez. Lusitania transformada.
Ferdinandus de Segura. Triumfos de la locura. Cinquenta preguntas.
Ferdinandus de Zurita. Meritos disponen a premios.
Franciscus de Benavides. Ramillete Virginal.
Franciscus Martinez Montiño. Arte de cozina.
Franciscus de Miranda Villafañe. Dialogo de las letras y armas.
Franciscus de Navarrete & Ribera. Casa de Iuego.
Franciscus Nuñez de Velasco. Convencion entre la Milicia y la Ciencia.
Franciscus Santos. Dia y noche de Madrid.
Gaspar Gutierrez de los Rios. Noticia general de las Artes.
Gaspar de los Reies Franco. *Heraclidis antrum.*
Gundisalvus de Arredondo. Castillo inexpugnable de la Fee.
Guterius Marquès de Carèaga. Desengaño de Fortuna. Invectiva contra las guedejas.
Hieronymus Correa. *De Concordia Scientiarum.*
Ioannes de Aranda. Lugares comunes.
Ioannes de España. Ordenanzas del Tuson de Oro. M.S.
Ioannes de Espinosa. Dialogo en loör de las mugeres.
Ioannes Ludovicus Vives. *De Miseria Christianorum sub Turca. De Europae disidiis & bello Turcico.*
Ioannes Maldonatus. *De Ludo Chartarum* Triumfo *vocato. Bachanalia.*
Ioannes Paulus Bonèt. Arte de enseñar a hablar los mudos.
Ioannes Pèrez de Moya. Silva Eutrapelica.
Ioannes Pèrez de Montalbàn. Para todos.
Ioannes de Ribera. Constituciones de la Capilla y colegio del Corpus Christi de Valencia.
Ioannes Ripòl. Dialogos de Consuelo por la expulcion de los Moriscos de España.
Ioannes Zavalèta. Errores celebrados. El Dia de fiesta.
Iosephus de la Torre. Aciertos celebrados de la antiguedad.
Laurentius Gracian. El Criticòn. Agudeza y arte de ingenio.
Laurentius Mattheu & Sanz. Critica de reflexion. Censura de las Censuras.
Laurentius Valls. Del Iuego de las Damas.
Lupus Felix de Vega Carpio. La Congregacion de los Sacerdotes de Madrid.
Matthaeus Renzi. Alabanza de las Mugeres.
Mathias de los Reies. Para algunos.
Melchior de Santacruz. Floresta Española de Apotegmas.
Michaël de Baèza. Arte de Confiteria.

Mi-

X X I I I.

FABVLAE, POESIS PROSAICA.

del Principe Celidòn de Ibernia.
Gundisalvus de Saavèdra. Los Pastores del Betis.
Henricus Suarez de Mendoza. Eustorgia y Clorilène.
Hieronymus de Alcalà Iáñez. El Alonso moço de muchos amos.
Hieronymus de Contrèras. Silva de aventùras.
Hieronymus de Covarrubias. La Enamorada Elisèa.
Hieronymus Fernandez de Màta. Crates y Hiparchia Filosofos.
Hieronymus de Vrrèa. D. Clarísèl de las Flores.
Hyacinthus de Espinèl Adorno. El Premio de la constancia.
Hyacinthus de Villalpando. Escarmientos de Iacinto. El Amor enamorado.
Ioannes Baptista de Sosu. La Sofia perseguida.
Ioannes Cortès de Tolosa. Lazarillo de Manzanares. Discursos de Cartas y Novelas.
Ioannes de Flòres. Hist. de Grisèl y Mirabèl.
Ioannes Isquierdo de Piña. Novelas morales. Varias Fortunas. Casos prodigiosos.
Ioannes Maldonatus. *Hispaniolè*.
Ioannes Nùñez Frèire. Os Campos Elisios. *Lusitanè*.
Ioannes Pèrez de Montalbàn. Novelas.
Ioannes de Silva & Toledo. Hist. del Principe Don Policisne.
Ioannes Sùarez de Gambòa. Humilde Labradora.
Ioannes de Timonèda. El Patrañuèlo. El Cavallero Cancionero. Coloquio Pastoril; *& alia hujus generis*.
Ioannes de Vergàra. Coloquios Pastorales.
Ioannes de Zavalèta. Vida del Conde Matisio.
Iosephus Pellizèr. Argenis continuada.
Iulianus de Medrano. Silva curiosa para Damas y Cavalleros.
Ludovicus Gàlvez de Montalbo. El Pastor de Filida.
Ludovicus Vèlez de Guevàra. El Diablo cojuèlo.
Lupus Felix de Vega Carpio. El Peregrino en su patria. La Arcadia. Coloquios Pastoriles.
Marcus Garzia. La Flema de Pedro Hernandez.
Marcus Martinez. Tercera parte del Cavallero del Febo.
Marcus Martinez de Alcalà. Tercera parte del Espejo de Principes.
Maria Anna de Caravajàl. Natividades de Madrid.
Maria de Zàias. Novelas.
Mathias de Aguirre. Navidad de Çaragoza.
Mathias de los Rèies. El Menandro.
Matthæus Alemàn. Vida del Picaro Guzman de Alfarache.
Michaël de Cervantes Saavèdra. Novelas. D. Quixote de la Mancha. Los Trabajos de Persilis y Sigismunda.
Michaël Moreno. Novelas.
Nicolaus de Espinòsa. Segunda parte de Orlando.
Petrus de Castro & Acuña. Auroras de Diana.
Petrus Hurtado de la Vera. Hist. del Principe Erasto.
Petrus de Reinosa. Orlando enamorado.
Petrus de la Sierra. El Cavallero del Febo.
Philippus Camus. Cronica de Tablante de Rocamonte. Historia de la Linda Magalona. La Vida de Roberto del diablo.
Sebastianus de Horozco. Libro de Cuentos. M. S.
Sebastianus Mey. Fabulario de Cuentos.
Stephanus Gonzalez. Vida y hechos de Estevanillo Gonzalez.
Vincentius Espinèl. Relaciones del Escudero Marcos de Obregòn.
Anonymus. Dàs Proezas dà segunda Tabla redonda. *Lusitanè*. t. 2. pag. 270.
Anonymus. Historia del Conde Partinoplès. *Catalanè*. pag. 273.

ADDENDA ET CORRIGENDA IN HIS SCRIPTORIBVS, QVORVM IN BIBLIOTHECA ET APPENDICIBVS MENTIO EST HABITA.

ACHILLES STATIVS. t. 1. pag. 2. col. 2. lin. 17. *post illa verba* - In Catullum & Tibullum &c. Venetiis & Parisiis in folio - *adjunge* - *Tibullus* sanè cum *commentario* seorsim editus fuit apud Aldum Venetiis 1567. in 8. quo anno præfatus ad Fabium Farnesium meminit *Catulliani commentarii* jam editi.

Eadem col. 2. quinta lin. *ante finem post illa verba* - De David Propheta - *adjunge ista* - Imo & Quintam eiusdem *In Seraphim* inscriptam; quam vidimus ex ejus interpretatione editam apud heredes Ant. Bladii 1580. ac Petro Donato Card. Cæsio nuncupatam.

ALPHONSVS DE ANDRADA. to. 2. pag. 278. in *Appendice* 1. col. 1. *in fine eorum, quæ de novo annotata illic sunt, addenda hæc* - In Catalogo quodam librorum nuper in Hispania editorum lego ab eodem authore indigitatum opus circa annum 1664. prodiisse hujus tituli -

Patrocinio *de Nuestra Señora* : & Idèa del Perfecto *Prelado*. Nisi eadem sit cum Vita Cardinalis de Sandovàl Archiep. Toletani. Item.

Escuela *de Maria Santissima* - 1671.

F. ALPHONSVS BAPTISTA & IOANNES ALPHONSVS BAPTISTA, *tanquam diversi laudati, diversi non sunt*.

ALPHONSVS CHACON. tom. 1. pag. 14. col. 2. *post* lin. 3. *& illa* - monumenta - *addc* - Elegantiarum ex M. T. Ciceronis *Epistolis* libros tres Georgii Fabricii, sublatâ Germanicâ linguâ & subrogatâ versione Italicâ, locupletavit, inscribens D. Gonsalvo a Cardòna & Corduba adolescenti Suessani Ducis Regii apud Clementem VIII. Oratoris filio, ac Romæ edidit per Carolum Vvillietum 1601. - *& sequentia sic corrige* - obiit ergo Romæ, non quidem anno &c. vivus opuscula, nec ut æquè errante putavit calculo Iacobus Augustus Thuanus &c. mense Februario anni MDXCIX. ætatis suæ LIX. alterum, ut ille ait, secundum Petrum Ciaconum Hispaniæ suæ magnum lumen; sed aliquot postea annis, nam anno DCI. uti diximus, nuncupatoriam epistolam laudati *Elegantiarum* libri edidit. *In fine elogii adde* - Necnon aliud nostri opus laudatum reperi apud quemdam Anonymum, cujus operis MS. *De Marmoribus* fragmentum extat in codice quodam, qui fuit eiusdem Alphonsi Ciaconii, in quem ipse varia diversorum *Opuscula* & proprias observationes conjecerat; qui quidem asservatur cum aliis ejusdem generis & authoris in Bibliotheca collegii S. Isidori Franciscanorum Hibernorum Romani a Luca Vvaddingo formata. Anonymus ergo hic, postquam Alphonsum Ciaconium laudasset, adjungit hæc. *Qui cum vir insignis esset, prudentiâ & eminenti doctrinâ præditus, eximiamque præcipuè operam circa rerum naturæ & harum maximè terrestrium investigationem navasset, singularem De marmoribus ac lapidibus pretiosis conscripsit historiam*. Hæc ille. At in eodem codice proæmium extat & aliquot capita hujus operis cum hoc titulo-

De Metallis *& mineralibus* lib. 5. hoc est, ut ex eodem prologo docemur, *De terris medicatis, de lapidibus & marmoribus, de* na-

natura metallorum, de historia metallorum; de gemmis & lapidibus pretiosis.

F. ALPHONSUS DE IESU MARIA. t. 1. pag. 24. col. 2. *statim post id nomen adjunge*- ex nobilissimis familiis in loco *Villarejo de la Peñuela* paternæ ditionis natus, Carmelita &c. *Et lin.* 36. *post*- 1638. in 4. *adjunge*- liber hic Gallice prodiit Montibus in Hannonia, apud Vvodr in 4. operâ cujusdam sodalis ejusdem instituti. *Et post mentionem operum in fine adjunge*.

Otras dos *Cartas Pastorales*; itemque, Manual *de Prelados, Advertimientos para las Leies y Capitulos*; ut a domesticis accepimus. Obiit diem suum Compluti VIII. die Decembris MDCXXXVIII.

ALPHONSUS DE MOLINA CANO & IOANNES ALPHONSUS DE MOLINA CARO, *idem homo sunt, licet suis quodque horum nomen locis sit laudatum. An autem* CANO *sit vel* CARO, *non satis nunc compertum habeo*.

ALPHONSUS DE OLEA. t. 2. pag. 31. col. 1. lin. 2. *post*-1664. in folio-*sequentia sic emenda & lege*- Genevæ 1665. f. tandèmque Lugduni quintùm & sextum diversis formis, quarum alteram scilicet quintam vidimus ex officina Laurentii Arnaud & Petri Borde. 1669. folio &c.

ALPHONSUS DE VLLOA. t. 1. pag. 44. col. 2. lin. antepen. *post hæc* - Venetiis in 8. 1565.- *adde seorsim*-

Institutione de Mercanti che tratta del comprare & vendere, con un Trattato de' Cambii del Dottore Sarava. Venetiis 1561. 8.

ALVARUS GOMEZ DE CIUDADREAL. t. 1. p. 48. col. 1. lin. 40. *post verba illa*- La Translacion de los Triumfos del Petrarca-*adde*- con commento-*& prosequere* - scilicet post veterem Antonii de Obregon translationem versibus antiquæ formæ Hispaniæ vernaculis confectam. Cui novæ interpretationi carminis hendecasyllabi adjunxit ex Alexandro Vellutello & Bernardo Illicinio Petrarchæ commentatoribus quidquid ad explicationem *Triumphorum* satis esse duxit. Prodiit ea Medinæ-campi apud Guilielmum de Millis 1554. 4.

F. ANDREAS FERRER DE VALDECEBRO. t. 2. pag. 279. *in priore Appendice eorum auctorum quibus adjunguntur aliqua prætermissa, adde in fine*.

Vida *de Fr. Iuan de Vasconzelos*; nisi nos fallit Catalogus eorum librorum qui ante paucos annos in Hispania editi sunt. Item-

Segunda *parte del Govierno universal moral y politico hallado en las propriedades de las Aves*. 1670.

ANDREAS MENDO. t. 1. pag. 61. col. 1. *in fine elogii ante illa* - Expectantur alia &c. *adjunge* -

Segunda parte *de Sermones*. Matriti 1668.

ANDREAS DE S. NICOLAO. t. 1. pag. 63. *in fine elogii addendum* - Hispanè etiam-

Cronica *de la Religion de S. Agustin*; circa annum 1664. Reformatorum Hispaniæ, ut credimus; & paulo post, an. scilicet 1665.

Vida *de Santa Rosolèa*.

ANDREAS SERVETUS DE ANIÑON. t. 1. pag. 60. col. 1. lin. elogii 24. *post illa verba*- Andreas Taxander - *adjunge*- quorum fide, imò & civis ejus Ioannis Francisci Andreæ Uztarrozii Aragoniæ Chronographi quadam in epistola nobis, olim dum viveret, præstita, hunc distinximus a Michaële de Aniñon authore Tractatus *de Vnitate Ovilis & Pastoris*. Cæterùm, cùm utrique tribuatur sodalitium collegii Bononiensis Hispanorum, posteriorem quidem Michaëlem admissum legimus in catalogum ejus collegii sodalium inde nobis remissum, priorem Andream non item. Oportet autem, si duo sunt, ut videtur, alterum Theologum, scilicet Michaëlem, authorèmque laudati operis Theologici, alterum vero Andream Iurisconsultum fuisse, a quo Iuridica omnia illa opera *Ad Titulos Instit. de Actionibus & De obligationibus, Dèque successionibus ab intestato secundum leges Aragoniæ* derivaverint. Diversus est Michaël Servetus &c. *quæ sequuntur in elogio usque ad finem*.

F. ANGELUS DEL PAS. t. 1. pag. 73. col. 2. lin. 44. *post illa verba*- De Christi amore, quo pro nobis pati dignatus est-*adjunge*- Titulus operis Italici. *Breve Trattato del cognoscere & amare Iddio composto dal R. P. F. Angelo del Pas &c. ad instanza dell' Illustrissima Signora Claudia Rangone l' anno* 1586. Romæ apud Cameram Apostolicam 1596. in 8.

ANTONIUS ALVAREZ, Medicus &c. t. 1. pag. 75. col. 2. lin. *elogii* 6. *pro*- ad Ioann. Ferdin. à Velasco M. Castellæ Comestabilem-*corrige*- ad D. Petrum Gironium Ossunæ Ducem Neapolit. regni Proregem.

ANTONIUS DE ESCOBAR & MENDOZA. t. 1. p. 91. col. 2. *in fine elogii hæc addas*- Advenit nuper Romam, ubi hæc annotamus,

In Canticum Commentarius, sive de Mariæ Deip. elogiis. Lugd typis Laur. Arnaud & P. Borde 1669. folio. Cujus operis promit-

-mortis author, septuaginta ferè natus annos hoc tempore, alteram partem, qua de ejusdem Deiparæ conceptu immaculato idem *Canticum* exponere debebit. Ornat quidem editionem hanc authoris effigies, ut alias, sed cum hac epigraphe, *Antonius de Escobar & Mendoza Soc. Iesu fere septuagenarius post quadraginta tria volumina edita alia undecim digerit*. Quo viso dolendum uobis fuit omnium fertilissimi pectoris fructuum rationem *Bibliotheca* huic constare nostræ nondum potuisse.

ANTONIVS FREIRE. *in* Bibliotheca *& in ejusdem* Appendicibus. t. 2. pag. 317. *bis laudatur, cùm unus sit & idem homo, Augustinianus sodalis*.

ANTONIVS DE GOVEA, Lusitanus &c. t. 1. pag. 96. col. 2. *quartâ lineâ ante finem post illa-* 1647. in 4. *adde-* & tandem Matriti 1669.

ANTONIVS DE GVEVARA. t. 1. pag. 100. col. 1. lin. 16. *post-* Epistolas, reddidit-*adde-* Hæ quoque, ut suspicamur, latinè redditæ sunt, atque anno 1641. in 8. Coloniæ typis mandatæ- *& lin. 24. post* - gloriatur-*adde-* Quare & vulgò sic placuit, ut quatuor præcipuis Europæ linguis, conversum ex Hispanico, Gallicè, Italicè, atque Germanicæ Genevæ in lucem editum, nobis referatur anno 1591. in 16.

ANTONIVS HENRRIQVEZ GOMEZ. t. 2. pag. 318. col. 1. lin. 18. *in* Appendice *secunda, post illa verba-* con vista y cordura-*adjunge-*

Torre de Babilonia, editus liber Matriti 1670. ejusdem authoris est, ut credimus.

ANTONIVS DE MACEDO. to. 1. pag. 112. col. 2. *in fine elogii adde-* Item -

De Vita & moribus Ioannis de Almeida Societ. Iesu Presbyteri, ex secunda editione Romæ apud Franciscum Tizonum 1671. in 12.

F. ANTONIVS DE MARTYRIBVS. t. 1. pag. 113. col. 1. *post nomen dele sequentia*, nescio cujus instituti - *& subroga hæc-* ordinis S. Francisci ex instituto Reformatorum, concionator & Pater (ut vocant domestico verbo) provinciæ S. Iosephi, scripsit &c. *& in titulo libri post verba illa* - Beata profesa- *adde-*del glorioso Padre Santo Domingo- *& annum editionibus sic corrige-*1692. in 4.

F. ANTONIVS A MATRE DEI. t. 1 pag. 113. col. 2 lin. 12. *post illa-*Compluti in 4. *lege & supple sic-*ab anno 1624. - *& in fine elogii adde-* item & quintum, ut annotamus in Dominico a S. Teresia horum authore, *Appendicis* pag. 321.

ANTONIVS DE NAXARA. t. 1. pag. 115. col. 2. lin. *elogii* 8. *post illa-* Olisipone-*adjunge-* & nuper Matriti 1669.

ANTONIVS OLIVAN. t. 1. pag. 116. col. 1. *post* lin. 15. *dele sequentia-* De Iure Fisci. 1600. in 4. *quia idem est opus cum eo quod sequitur*.

D. ANTONIVS OSORIO. t. 1. pag. 116. col. 1. *post nomen hoc adjunge-* DE LAS PEÑAS- *& in fine elogii* - credo & iterum ibidem 1668. nisi altera sit ejusdem operis pars.

ANTONIVS PEREZ. Ponti- reginensis. to. 1. p. 119. col. 2. *statim post prædicta principii verba hæc adde in parenthesi-* (*Puente la Reina* est in regno Navarræ oppidum) *& post* - Societatis Iesu - *adde-* cùm Pincianus, tum Salmantinus, demùmque Romanus &c. *& lin. 16. post hæc verba* - dal Verme 1656. in folio- *adjunge* -

In Secundam & Tertiam Partem D. Thomæ Tractatus VI. De Vitiis & peccatis: De Divina gratia auxiliante: De Iustificatione impii: De Virtutibus Theologicis: De Incarnatione Verbi Divini: De Perfectionibus Christi. Lugd. typis Laur. Arnaud & Petri Borde 1669. folio, adjuncta doctissimi *Authoris Vita*, in eàque Elogiis de eo dictis a Sfortia Pallavicino S. R. E. demum Cardinali & Honorato Fabri S. I. Presbyteris abunde ex scriptis suis orbi jam notis.

F. ANTONIVS DE SALZEDO, Palentinus &c. t. 1. pag. 126. col. 1. *post-* Palentinus ordinis Prædicatorum-*adjunge-* S. T. Magister- *& in fine elogii ibi-* Santoral sive Sermones de sanctis, duobus tomis - *adjunge-* anno 1669.

F. ANTONIVS DE SPIRITV SANCTO in Bibliotheca *laudatus* t. 1. pag. 128. col. 1. *diversus non est ab eo qui in* Appendicibus to. 2. pag. 318. *Quare ex duobus unum compaginandum est elogium cum duorum operum hic & istbic indicatorum mentione, adjecto tamen elogio* Appendicis. Et *post illa-* Montemòr o velho-*ea quæ sequuntur-* Conimbricensis diœcesis - *& in* Bibliotheca *pro titulo illo, ni fallor-* Directorium spirituale-*corrige* - Directorium Regularium &c. 1666. in folio, atque iterum Coloniæ apud Ioann. Busæum 1667. 4. Promisserat & *Summam moralem*. Ante paucos menses Diffinitorem generalem Congregationis suæ agebat.

F. AVGVSTINVS A IESV MARIA. t. 1. pag. 137. col. 2. *statim post nomen hoc adde-*

Val-

Vallisoletanus- & *post* - sodalis-*adjunge* -Pastranæ hanc reformationem professus - & *in fine*- Plura alia scripsisse dicitur, modestèque supprimere. Vivit enim adhuc, aut saltem vivebat nuper Novæ- Castellanæ suæ Provinciæ iterum Rector, uti in Catalogo Scriptorum, cujus infra meminimus, cùm ad Franciscum de S. Maria deveniemus, hujus familiæ Scriptorum legitur.

BARTHOLOMAEVS DE TORRES NAHARRO. t. I. p. 158. col. 2. *in fine elogii adjunge*- Comedia llamada *Aquilina* & post eam *Propalladia* edita fuit etiam in eadem Hispalensi urbe anno 1533. 4.

D. BERNARDINVS DE MENDOZA, t. I. pag. 170. col. I. lin. 3. *ante finem post hæc verba* - & 1596. in 8. *adjunge* - convertit hanc in sermonem Italiæ Sallustius Gratius Senensis, atque edidit Venetiis apud Ioann. Bapt. Ciottum 1616. in 8.

F. BERNARDVS DE SANTANDER ET BARZENILLA. t. I. pag. 177. col. 2. *in fine elogii adde*- Idem, ut credo, reliquit edendum, nescio an primùm, hujus tituli opus- *Meditaciones jaculatorias y platicas espirituales*; quod anno 1671. quo hæc in lucem prodeunt, Matriti & lucem ipsũ vidit.

CAROLVS GARCIA. nescio quis &c. t. I. pag. 181. col. 2. *in fine adjunge*-Opus hoc Italicè reddidit Clodius Vilopoggius, Venetiisque ac Maceratæ deinde prodiit apud heredes Grisæi 1658. 12.

CRISTOPHORVS DE CABRERA. t. 2. pag. 184. col. I. lin. *elogii* 17. *post illa*- propriaque manu conscripta - *hæc alia adjunge*- Post hæc scripta incidimus in codicem miscellaneum M. S. Alphonsi Ciaconii ex pluribus unum, qui ad S. Isidori Hibernorum sodalium ord. S. Francisci collegium Romæ asservantur, ubi curiosissimus ille vir ac librorum helluo ex variis Romanis Bibliothecis annotaverat exquisitiores quosdã libros In hoc sub titulo Christophori a Iesu Maria, aliàs Cabrera, hæc opera laudat -

In Canticum Canticorum.

Cantiunculas in Canticum Canticorum, cum aliis.

Mysticã Cytharã in omnes Psalmos.

Concordiam Evangelistarum.

Instrumentum spirituale.

Meditatiunculas.

Quæ omnia forsan in tribus illis voluminibus & fortè alia etiam continebãtur.

CHRISTOPHORVS DA COSTA. t. I. pag. 185. col. 2. lin. 31. *post*-Zilleti 1585. in 4. *adde* Galli quoque suum fecerunt unà cùm Garsia de Orta (quẽ parũ aptè interpres Garsiam de Iardin appellavit) Lugdunique ediderunt anno 1619. in 8.

D. CHRISTOPHORVS CRESPI DE VALDAVRA. pag. 186. t. I. lin. 3. *dele* hodie-& lin. 8. *pro*- præest- *subroga*- præfuit- & lin. 16. *pro illis*-Sex-viris est- *subroga*- Sex-viris fuit - lin. 29. *pro*- exercet - *repone*- exercuit. *In fine loco illorum verborum* - habet, sexcentesimo scilicet sæculari in lucem editus- *hæc subroganda sunt* - habens, sexcentessimo scilicet sæculari in lucem editus, diem vidit extremum Februarii XXII. cum ingenti omnium bonorum mærore & publico luctu, in prospera sic dignitatis & existimationis fortuna necessariorum ad funus ducendum & familiam exibendam indigens.

F. CHRISTOPHORVS DE FONSECA. t. I. p. 187. lin. 32. *post*-Marcheti 1602. in 8. *adde* - Gallicum etiam prodiit Parisiis 1604. in 12.

CHRISTOPHORVS DE VEGA. t. I. p. 193. col. I. *ante ista verba in fine elogii*-Decessit ante annum &c. *adde*-Tribuuntur quoq; ei.

Pax Methodicorum cum Spagiricis. Lugd. 1620. in 16. *De Medic. pura veritate*. Ibidem 1619. 8. *De Peste* simul cum *Pace Dogmaticorum* jam laudata. Genevæ 1628. 12.

CHRISTOPHORVS DE LA VEGA. to. I. pag. 193. col. 2. *in fine elogii post illa* anno 1656. *adde*- & item 1664.

DAVID COEN. t. 2. pag. 320. in *Appendicibus* col. I. *post nomen hoc adjunge*- DE LARA- & *in fine* - librum quoque ejus.

De Convenientia Vocabulorum Rabbinicorum cum Græcis & aliis quibusdam linguis Europæis laudat Theophylus Spizelius. in *Coronide Philologica* ad calcẽ operis sui *De Sacris Bibliothec. illustrium arcanis retectis*, ubi & ait eum Aben Ezræ ænigma de literis אהוי præfatione in *Pentateuchum* insertum egregiè explanatum a se Latine in publicum anno 1658. Lugd. Batav. dedisse.

F. DIDACVS ALVAREZ. t. I. pag. 204. col. I. lin. 32. *post illa*- commentaretur - *adjunge*- Certè primum volumen Trani etiam excusum fuit per Constantinum Vitalem 1617. in folio XL. usque ad LXXXIX. hujus Partis quæstionem continens.

DIDACVS DE AVENDAÑO. t. I. pag. 207. col. I. lin. 3. *post*- Aphitheatrum Misericordiæ-*adjunge*-

Expositio Psalmi LXXXVIII. in qua magnorum mysteriorum lumina, illustriorum Sãctorum elogia, Theologici excursus & utilis pro moribus splendet apparatus. Lugd. sumpt. Hor. Boissat & G. Remeus 1666. fol.

F. DIDACVS DE ESTELLA. t. 1. pag. 217. col. 2. lin. 25. *post illa* - Verderio teste: *adjunge* - & Lugduni 1620.

DIDACVS HVRTADO DE MENDOZA. t. 1. p. 224. col. 2. lin. 4. *post illa* - atque item Germanicè - *adde* - & Gallicè in 12.

DIDACVS DE LEDESMA. t. 1. pag. 226. col. 2. lin. 23. *post hæc verba* - Grammaticas Institutiones. Venetiis 1569. in 8. *hæc adjungas* - Item pro majori discentium profectu -

Syntaxim pleniorem ad sermonis elegantiam comparandam, Venetiis in 8. editam a Michaele Tramezino.

DIDACVS LOPEZ DE CORTEGANA. t. 1. pag. 228. col. 1. lin. elogii 10. *post* - Lucio Apuleio - *adde* - Medinæ campi per Petr. de Castro 1543. folio.

F. DIDACVS MALO DE ANDVESA. t. 1 pag. 229. col. 1. *in fine elogii adjunge* -

Oraciones *Panegyricas en las Festividades de Nuestra Señora*. Matriti 1664.

Saul coronado *y David ungido*. Matriti 1670.

Huic quoque nomini tributum lego -

Historia *Real Sagrada*; circa annum 1666. publicatam.

DIDACVS ORTVÑEZ DE CALAHORRA. to. 1. p. 235. c. 1. lin. *elogii* 5. *post* - Cæsaraugustæ - *adde* - apud Michaelem de Guesa 1562. folio, D. Martino Cortès Marchioni de Valle dedicatum, iterumque ibidem apud Ioann. de Lanaja &c.

DIDACVS VFANO. t. 1. p. 248. col. 2. *in fine elogii adjunge* - Gallicè hic etiam prodiit cum figuris Rhotomagi 1628. in folio.

F. DIONYSIVS BLASCO. t. 1. pag. 250. *in fine adde* - Propediem expectatur ejusdem jam ad locum profitendi primarium promoti -

Cursus *Philosophicus juxta gravissimam & reconditam Ioannis de Bachonio Doct. Resoluti Parisiensis doctrinam Pars I.* Cæsaraug. apud eumdem Ioann. de Ybar hoc an. 1671. edenda in folio.

F. DOMINICVS RVZOLA sive DE IESV MARIA &c. t. 1. pag. 255. col. 2. lin. 24. *post illa verba* - inedita ut credo - *adjunge* - Catalogus autem Carmelitarum excalceatorum quem nuper ab Hispania accepimus, pro his operibus hæc alia subrogata habet -

Sententiarium *spirituale*.

De Via *purgativa, illuminativa & unitiva*.

Concordiam *spir. seu montem pietatis*.

Et in fine elogii post - 1668. in 8. *adde* - Caramuelem imitatus est, sed vulgari Hispanica, Antonius Augustinus Albarrazinensis Episcopus.

EMMANVEL ALVAREZ. t. 1. pag. 262. col. 2. lin. 2. *post* - Romæ 1606. in 8. *adjunge* - Nescio an diversum opus sit Emmanuelis Alvari *Syllabus omnium Vocabulorum Latino-Germanicè*, Friburgi editum 1624. in 4.

D. EMMANVEL GONZALEZ TELLEZ. t. 1. pag. 268. *in fine elogii pro his verbis* - In duos priores libros Decretalium volumina duo - *corrige* - In Decretalium libros, volumina quinque.

EMMANVEL LAVRENTIVS SVAREZ. t. 1 pag. 268. col. 2. *in fine adjunge* - Lusitane etiam -

Principios e *diffiniçoes da toda a Theologia moral*. Olisipone 1642. apud Ant. Alvarez in 8. ubi se appellat Theologum & Confessarium in Metropolitana sua Ecclesia.

EMMANVEL DE NAXERA. t. 1. pag. 289. col. 2. *in fine elogii adjunge* -

Excursus *morales in Lib. primum Regũ*. 1670. folio.

EMMANVEL SVAREZ A RIBEIRA. to. 1. pag. 273. col. 1. lin. 4. *elogii post illa verba* - Conimbricensi - *adde* - Antonio Gomezio in Salmantina - *& ante operum mentionem; post hoc verbum* - edidit - *adde* - elegantiore & accuratiore stylo, quàm vulgò inter Iuris practici solet Magistros - *& in mentione operis* Thesaurus receptarum sententiarum *nuncupati post illa* - Venetiis 1569. in 8. - *adde* - & Coloniæ Agrippinæ apud Ioann. Gymnicum 1593. in 8.

FELICIANVS DE SILVA. t. 1. p. 279. col. 1. lin. *elogii* 8. *post hæc verba* - 1568. in folio - *adde* - Harum tres partes vidimus in Bibliotheca Sapientiæ Romanæ, quæ Ducis fuit de Vrbino, ab Alexandro VII. in Vrbem advecta & publico usui dedicata; nempe his titulis inscriptas.

La Coronica *de los muy valientes Cavalleros D. Florisel de Niquea y el fuerte Anaxartes hijos del excellente Principe Amadis de Grecia emendada del estilo antiguo segun que la escrivio Cirfea Reina de Argines*. Vlissipone per Marcum Borges 1566. folio.

La Primera *parte de la quarta de la Coronica del Excelentissimo Principe D. Florisèl de Niquea que fue escrita en Griego por Galersis y sacada en Latin por Philastes Campaneo*. Salmanticæ per Andream de Portonariis 1551. folio, Mariæ Imperatrici nuncupatam. In Privilegio regio appellatur hic liber *D. Rogèl de Grecia*.

Li-

Libro segundo *de la quarta y gran parte del Excelente Principe D. Florisel de Niquèa, en que se trata principalmente de los amores del Principe D. Rogel y de la muy hermosa Archisidea &c.* Ibidem in folio. Innuit author in fine huic libro succedere alterum, scilicet tertium. *De la Historia de D. Silvis de la Selva*, de quo diximus in ANONYMO authore celebratissimi operis, *De Amadis de Gaula*.

F. FERDINANVS CALDERA. t. 1. pag. 282. col. 2. *in fine adjunge-* Certè hoc opus *de Oratione* versum jam est in Gallicam linguam, editumque in 16.

FERDINANDVS JARAVA. t. 1. pag. 288. col. 1. *in fine elogii adjunge-* Idem forte author est operis ita inscripti.

Instruccion *de Mercaderes, que trata del comprar y vender y de la Vsura que puede ocurrir en la mercancia, con un Tratado de Cambios*. Quod opus sub nomine *Doctoris Jarave* ab Alphonso Vlloa translatum vidimus in Italicam linguam, atque Venetiis editum apud Bolognium Zalterium 1561. in 8. Author hujus libri Theologus est & Concionator, cujus sui muneris in Tractatu *de Cambiis* recordatur. Quare non temerè eum distinximus a Ioanne de Iarava Medico.

F. FERDINANDVS DE VALVERDE. t. 1. pag. 299. col. 1. lin. *elogii* 17. *post illa-* Limæ 1647. in 4. *adde -* & nuper Matriti 1669.

FRANCISCVS DE CAZERES, si non idem est cum superiore &c. to. 1. pag. 317. col. 2. *Error quidem commissus fuit, ut credimus, in constituendo hoc Scriptoris nomine, qui Iacobus Carzeres plane est laudatus suo loco.*

FRANCISCVS GONZALEZ DE SANTACRVZ. pag. 328. *post nomen adjunge -* (nisi cognomen ultimum loci natalis appellatio sit, cum ipse in *Dialectica* opere *SANCTACRVZANVM APVD CALATRAVAM* se se nominet) qui Iesuitarum Sacerdos &c. *& post illa-* Principis Basilicam *adde-* cùm prius in Bætica provincia Philosophiã docuisset. Vnde ei natum est ut ederet-

Logicam Tripartitam, id est vocalem, realem & rationalem Philosophiam Aristotelis & Interpretum ejus SS. PP. Augustini & Thomæ doctrinæ valde conformem illustratam tribus commentariis. Romæ apud Ludovicum Grignanum 1639. in 4. duobus tomis.

Philosophiam naturalem &c.

F. FRANCISCVS DE HERRERA. t. 1. pag. 331. col. 1. lin. 9. *post illa verba-* Romæ 1606. in 32. *adde -* seu potius 1610. apud Facio tum, cùm nuncupatoria epistola ad Cardinalem Pompejum Arigonium anno 1607. data sit.

F. FRANCISCVS DE LIZANA. to. 1. pag. 334. col. 1. *in fine elogii adjunge -*

Sermones varios, circa annum 1664. *Item-*

Primera *Imagen del Nombre de Dios* 1669.

F. FRANCISCVS LOPEZ CVESTA. to. 1. pag. 334. col. 2. lin. 2. *hoc est in fine elogii, adde-* nec non & anno 1664. aut 1665.

FRANCISCVS LOPEZ DE HARO. to. 1. pag. 334. *per errorem missus fuit in Bibliothecam, cùm jam verus author operis -* Donativo Real *-quod huic tribuitur*, DAMIANVS LOPEZ DE HARO, loco suo, scilicet pag. 202. laudatus fuerit.

F. FRANCISCVS DE S. MARIA, Granatensis. t. 1. pag. 338. col. 2. *in fine mentionis operum ante illa verba-* Obiit &c. *hæc alia opera ejus adjunge-* Præter hæc-

Respuesta *a la Proclamacion Catholica de Cataluña*. Item aliud-

Satisfacion *Real*, tribuit nostro is, qui nuper Romam ad Reverendum Patrem Ludovicum Perez de Castro studiorum in Transpontinæ ædis collegio Præfectum misit elenchum Reformationis hujus Scriptorum, ex quo nos hanc ultimam *Appendicem* non mediocriter ditavimus. Is est ut credo, Iosephus a S. Teresia Congregationis suæ Chronographus, de quo infra agimus. Reliquisse eum quoque absolutum undique ac typis destinatum Historiæ Propheticæ alterum volumen ex eodem novimus Scriptorum catalogo.

Pluribus in locis Theologiam docuit, nempe Salmanticæ, Beatiæ, Hispali; plures Ordinis domos, semel atque iterum provinciam Bæticam rexit Præfectus. Obiit &c. *& statim post-* anno MDCXLIX. *adjunge-* aliàs MDCLIV.

F. FRANCISCVS PICHON ET MERINERO. t. 1. pag. 351. col. 1. *post-* Franciscanus *- adde-* lector, ut vocant, Iubilatus- *& in fine elogii adde-*

De Matrimonio Tractatum. 1664.

D. FRANCISCVS DE QVEVEDO VILLEGAS. t. 1. p. 352. col. 1. lin. *elogii* 7. *post hæc verba -* neminem habuit - *hæc adde*. Nobilibus parentibus Petro Gomez a Quevedo & D. Maria de Santibañez anno MDLXX. editus fuit Matriti, cùm pater Augustæ Imperatricis Mariæ olim a secretis eidem apud Serenissimam Hispaniarum Reginam Annam Philippi II. vxorem officio esset mancipatus. Compluti dedit literis operam Latinis Græcisque

eisque, quibus & Hebraicas addidit, necnon Philosophis, Medicis atque Theologis capacis ingenii præstantes aliquando fructus ad invidiam vsque æqualium editurus. Nec tamen scholæ aut professioni cuiquam voluit addictus vivere, quo peregre captis rerum experimentis doctrinâ homine politico & bono cive dignâ imbuere animum posset, & maturiores nonnunquam literarum proventus ex peregrinationis commercio isto & cum exterorum quibusque bonis commutatione colligere. Quo vitæ sic formandæ voto minimè frustratus fuit. Postquam enim & *quæ sequuntur*.

Linea *autem* 10. *post illa verba* - provincias administrabant - *adjunge* - præcipueque D. Petro Gironi Vrsaonensium Duci viro præstantis famæ, cui Siculas, indeque Neapolitanas res administranti ad latus fere semper hæsit, summopere approbavisset &c. *quæ ibi sequuntur*.

Col. 2. lin. 10. *post illa verba* - æqualium admiratione - *adde* - Doctus enim ex incursu a se olim discrimine ob ejusdem nuper laudati Ducis amicitiam, triennalique custodia, periculosæ plenum aleæ opus esse quod reipublicæ impenditur in regiis aulis, longè inde vt vitam degeret, oblatum sibi a Philippo IV. Rege munus a secretis et ministrandi constanter recusavit, admisit tamen titulum honore contentus. Duxitque post biennium, anno scilicet MDCXXXIV. vxorem D. Esperanza de Aragon & Cabra Bernardi Albarrazinensis Episcopi sororem, quam non post plures annos amisit, studiis se atque amicorum consuetudini totum reservavit. Ex quo pleno vtilitatis ac jucunditatis otio ea prodiere versæ omnis generis prosæque orationis in publicum monumenta, quæ quandiu vniversa hominum posteritate, vsque dum Hispana lingua in pretio erit aliquo, auctoris sui commemorationem adæquabunt. Composuit quippe studiorum &c. *quæ sequuntur linea* 11.

Linea 48. *post verba hæc* - liberius atque Socraticè - *adde* - ab eo, vt creditum eo temporis fuit, traductam &c.

Linea verò 10. *ante finem ejusdem column.* 2. *verba hæc* - qui & natalis ei fuisse locus dicitur - *delenda sunt*. *Et post* - anno hujus sæculi XLVII. *adde* - ætatis suæ LXVII.

Pag. 353. col. 1. lin. 10. *post illa verba* - secundo edita est - *adde* - Amstelodami lucem vidit anno 1660. De Francisci a Quevedo *Politicus prudens* (quod non aliud ab isto esse, quod laudamus, opus verisimile est) ex Hispano Latinè redditum.

Col. 2. lin. 2. *post* - opusculum - *adde seorsim*.

Carta de lo *que sucedio en el viage que el Rey D. Felipe IV. hizo à la Andaluzia*.

In fine elogii hæc addenda sunt: Post hæc scripta incidimus primum in Francisci nostri *Vitam* authore D. Paulo Antonio de Tarsia Italo Cupersanensi viro docto, qui fato jam functus est, Hispanè atque eruditè conscriptam, Matritique a Paulo de Val typis in 8. anno 1663. commissam. Vnde contigit quædam nos corrigere, quædamve adjungere olim annotatis posse. Nam præter edita ab authore nostro in vulgus opera *Vitæ* huic annexam legimus -

Vna Carta *que escrivio a D. Antonio de Mendoza Cavallero del abito de Calatrava y Aiuda de camara del Rey D. Felipe IV. en que prueba que el hombre sabio no debe temer la necessidad del morir*.

Reliquisse eum quoque in schedis alia quæ hodie asservantur a D. Petro de Alderete & Quevedo ejusdem ex Margarita sorore nepote, hæredeque, multa autem plura vivo fuisse subtracta & occultata ex eadem *Vita* discimus. Extant quidem opuscula duo præter alia affecta & imperfecta, scilicet -

Flores *de Corte*.

Cosas mas *corrientes de Madrid y que mas se vsan, por alfabeto*.

Deperditorum verò manu ipse propriâ annotatam reliquit seriem, quæ non ignorari ad famam ejus pertinet, neve alieno sub nomine adoptivos olim sortiri facilè parentes possint. Ex hac sunt -

Teatro *de la Historia*.

La Felicidad *desdichada*.

Consideraciones *sobre el Testamento nuevo y Vida de Christo*.

Algunas *Epistolas y Controversias de Seneca traducidas y ponderadas*.

Dichos *y hechos del Duque de Osuna en Flandes, España, Napoles y Sicilia*.

Discurso *de las Laminas del Monte Santo de Granada*.

La Isla *de los Monopantos*.

Tratado *contra los Judios*.

Traduccion *y comento al Modo de Confessar de Santo Thomas*.

Vida *y Martyrio del P. Marcelo Mastrillo de la Compañia de Iesus*.

Historia *Latina en defensa de España y en favor de la Reina Madre*.

Vida *de Santo Thomas de Villanueva*; cujus *Compendium* publicavit.

Tratado *de la Inmortalidad del Anima*.

Algunas *Comedias*; quarum duæ in theatris Matritensibus exhibitæ non sine plausu dicuntur fuisse.

FRANCISCVS SATVRRIS. *tom.* 1. *pag.* 364. *col.* 2. *in fine addenda hæc sunt* - Historiam alii hanc nominant hujus tituli, *Delphini contra Perpinianum*, scilicet expeditionis Henrici Galliæ Principis sub Francisco I parente adversus Perpinianum, quæ successu caruit anno MDXLII. cujus meminerunt de rebus Caroli Cæsaris Historici, ac præ-

præter eos Beuter in lib. 2. *Hist. Valent.* c. 26. Medina *De las Grandezas de España* lib. 2. c. 179. Vrrea *Dialogo de la verdadera honrra militar.* fol. 96. Blasco de Lanuza tomo 1. *de la Historia de Aragon* lib. 4. cap. 16. Nisi & comœdiam & historiam scripserit Franciscus Satorres; hoc enim modo appellabatur.

FRANCISCVS SOLER, Catalanus &c. t. 1. pag. 365. *adjungas in fine* Item *Del Titulo de Don.*

FRANCISCVS SVAREZ. t. 1. pag. 367. col. 1. linea à fine columnæ 15. *post illa verba* Coloniæ 1620. in folio *adjunge* Genevæ 1636. fol. & *cum notis Revii* Lugduni Batavorum 1664. 4.

F. FRANCISCVS TIRADO & F. IOANNES TIRADO, *suis quique locis laudati, idem atque unus homo forsan est. Conveniunt enim omnia, vita institutum, provincia & opus utrique attributum.*

GARSIAS DE ORTA, to. 1. pag. 595. col. 1. *in fine elogii adde* Gallicè alius edidit que unà cum Christophoro dà Costa, Lugduni 1619. 8. perperam interpretatus pro *Garsia de Orta, Garsiam de Iardin.*

GASPAR DE S. BERNARDINO & GASPAR DE SAA, *idem homo est, corrigendaque, ubi libuerit, repetitio.*

GASPAR CALDERA DE HEREDIA. t. 1. pag. 399. col. 1. lin. 17. *in fine elogii adde* sic inscriptum, *Aranzel politico, y defensa del honor*, quod dudum expectamus ab officina aliqua Amstelodamensi; cujus rei ab eodem authore per litteras certiores facti sumus, uti & alterius libri, quem se conficere atque nobis nuncupaturum esse jam tunc jactabat, hoc titulo scilicet notatum:

Theatrum Olympiacæ & vera Sapientiæ veteris seculi gentilitia, nostra desiderata, Medicis ac Philosophis ac omnibus qui amant eruditione delectantur selectum: novem continens abstrusarum rerum illustrationes.

GASPAR DE RIBADENEIRA. t. 1. pag. 407. col. 1. in *fine adde*

De Scientia Dei. ibidem 4.
De Actibus humanis. ibidem in 4.

F. GASPAR DE VILLAROEL, t. 1. pag. 410. col. 1. *in fine elogii adde*

Laudatum vidimus alicubi atque eidem inscriptum opus hujus tituli:

Historias morales sagradas, quæ fortè eædem sunt quàm *Commentariis in Evangelia Quadragesimæ* jam laudatis.

F. HIERONYMVS GRACIAN A MATRE DEI. t. 1. pag. 441. col. 1. lin. 10. *post illa verba* Matriti 1604. in 8. *adde* Hæc in Gallicum conversa est, & ex Gallico inde in Latinum, prodiitque hoc sermone Coloniæ apud Petrum Henningium in 16.

F. HIERONYMVS DE GVADALVPE. t. 1. pag. 442. col. 2. *in fine elogii hæc ad junge* Iosephus quidem Seguntinus post suprà dicta visus à me in lib. 11. *Hist. Hieronymianæ* hujus *Ordinis* cap. 12. commentaria ista in Oseam & Lucam Ioanni cuidam de Xerez ejusdē familiæ nō obscurè adjudicat, de Hieronymo nostro referens receptū olim cū inter Hieronymianos ex Præmonstratēsibus, Hieronymianos pro Sanctissimæ Trinitatis sodalibus reliquisse.

HIERONYMVS MVÑOZ DE TEVAR, idem *videtur cum* ALPHONSO MVÑOZ. *Quare alterutrum ex his elogiis abundat, nec facilè dixerim quodnam ex eis, cùm libros ad manum non habeam, unde fieri certior possim.*

HIERONYMVS DE RIPALDA. tom. 1. pag. 454. col. 2. *post mentionem operum lin. 4. ante finem adde* Matriti nuper recoctus est anno isto 1671.

HIPPOLYTA DE IESV. t. 1. pag. 464. col. 1. *in fine elogii adde*

Post hæc scripta vidimus Iconem Servæ Dei, quam ante religiosum statum *Elisabetham* nominatam fuisse in elogio quodam Iconi subjecto annotatum legitur; obiisseque cum sanctitatis magna opinione VI. die Aug. eo anno MDCXXIV. Sed, quod miraculosum jure existimari debet, subjungitur illiteratam fœminam plusquam XL. libros scriptos reliquisse Sacrarum Scripturarum & Sanctorum Patrum testimoniis locupletes; quos quidem dividit Iconis author in XXIV. hos, quorum inde Catalogum damus.

De la *Penitencia*.
Viage *del Cielo*.
Salve.
Sobre los *siete Salmos*.
De las *Virtudes*.
De los *Angeles*.
De los *Finados*.
Sobre los *Cantares*.
Regla *de S. Agustin*.
Huessos *de Christo*; nisi fallimur ex typis subobscuris.
De las *Tres Vias*.
De la Gloria *de los Bienaventurados*.
De la Passion *de Christo*.
Amigos *del Cielo*.
Su Vida, quinque voluminibus.
Redencion *del tiempo*.
Niñez *de Christo*.

Colo-

Coloquios *del Alma.*
De la *Oracion.*
Templo *del Espiritu Santo.*

IOANNES DE ALLOZA. t. 1. pag. 477. col 2. lin. 2. *post illa* - morale - *adde* - Leodii impensis Ioannis dà Costa Bibliop. Olisipon. 1665. in 8.

IOANNES ANTONIVS VELASQVEZ, Abulensis &c. t. 1. pag. 481. col. 2. *in fine elogii ante illa verba* - Vivit Matriti &c. *adjunge* -

Mariam Advocatam nostram, sive hujus tituli librum, ibidem 1668. *& quod sequitur sic corrige* - Vivit Matriti hoc an. MDCLXXI. dierum plenus.

IOANNES DE AVILA. to. 1. pag. 486. col. 1. lin. 13. *post illa* - Iuntam 1596. in 8. *adjunge* - atque iterum 1669. cum Authoris vita in 8. apud Franciscum Tizzonum.

IOANNES DE BARROS. t. 1. pag. 498. col. 2. lin. 33. *post* - dò Emperador - *pro* - Clarismundo - *corrige* - Clarimundo - *& post* - anno 1520. in folio - *adde* - & 1555. folio.

IOANNES BERNARDVS DIAZ DE LVGO. t. 2. pag. 501. col. 1. lin. 54. *post illa* - Veneta principe anni 1551. *adde* - quam absolvit author, eumdem *nostri saeculi Antistitum splendidissimum lumen* appellans. Hæc ille, honorem hunc habens Bernardo nostro, qui secundam operis partem Iulio III. Pont. Max. tertiam verò Ioanni III. Portugalliæ Regi, apud quem legationis Pontificiæ munus obierat olim, erat nuncupaturus.

IOANNES EVSEBIVS NIEREMBERG. t. 1. pag. 523. col. 2. lin. 42. *post illa* - Del afecto y amor con Nuestra Señora &c. *adjunge* - Italicum dedit hunc libellum Ludovicus Flori Iesuita Panhormi 1656. apud Bisagnum.

IOANNES FALCONI. t. 2. pag. 524. col. 1. lin. 14. *post illa verba* - & Italicè conversa - *adjunge* - Italicam interpretationem Alphabeti cum hoc titulo, *Alphabeto per saper leggere in Christo*, dedit Romæ anno 1665. in 16. F. Iosephus Melandonius Capuccinus. Vidimus nos quidem alteram editionem Gallicam cum titulo *Trois Traitez spirituels l'Alphabet, De le Vie divine, & de l'Oraison.* Adjunguntur in hac secunda editione Parisiensi apud Sebast. Mabre Cramoisy 1667. in 12. Mathæ de Villaroel ejusdem ordinis Mercenariorum *Regles importantes pour faire l'Oraison.*

D. IOANNES FRANCISCVS DE CVENCA. t. 1. pag. 528. col. 1. *post hoc nomen adjunge* - aliàs DE MONTEMAIOR DE CVENCA, Aragonensis, militarium Cataloniæ copiarum olim Iuridicus, dein Curiæ insulæ S. Dominici occidentalis Americæ, ac tandem Mexicanæ Senator regius, scripsit olim -

Ad Commentum &c. quæ sequuntur usque ad elogii finem - *Deinde adde* -

De Dividendis spoliis ab hostibus Anglicis postliminio captis, ac de Iure dividendo.

Excubationes *semicentum ex Decisionibus Regiæ Cancellariæ S. Dominici insulæ vulgò dictæ Española.* Mexici apud Franciscum Rodriguez Lupercio 1667. in 4. Adjungitur.

Propugnatio pro regia jurisditione & authoritate in cujusdam clerici seditiosi causa.

Nec non Hispanè -

De los Privilegios *de los Ricos-homes y Infanzones de Aragon.* Quorum omnium operum in censione *Excubationum* paulo antè laudatarum meminit D. Nicolaus del Puerto Mexicanus Canonicus, & sacrorum canonum in academia hujus urbis Professor.

F. IOANNES HENRRIQVEZ, Augustinianus &c. t. 1. pag. 541. col. 2. lin. *elogii* 5. *post verba illa* - Compluti 1650. *adde* - atque ibidem octavùm 1661. Matritique, ut suspicor, anno 1665.

F. IOANNES A IESV MARIA, Carmelitarum excalceatorum sodalis t. 1. pag. 544. col. 2. *versus finem post adducta jam verba adjunge* - Hispali in patria - *& post elogium totum adde* - Alter *Epistolarum* tomus adservatur Matriti in archivio domus Carmelitarum editionem expectans. Provinciam Mexicanam S. Alberti gubernavit.

F. IOANNES IVBINVS. t. 1. pag. 547. col. 1. *post nomen* IVBINVS *adde* - vulgo IVBI - & lin. elogii 7. *post illa* - Hispaniarum Regem - *adde* - simùlque elegiaco - *De B. Virgine* &c. *Et post* - Claudium Bornat 1568. *prosequere* - Hic fuit in Concilio Tridentino sub Iulio III. anno MDLI. cum illac Philippus Hispaniarum Princeps Belgium versus pertransiret, refertque in convivio quodam, quod Cardinalis Madruccius Trident. Episcopus regio hospiti paraverat (cujus quidem epuli Sforza Cardinalis Pallavicinus meminit lib. XI. *Hist. Concil. Tridentini* cap. XV.) velut adventorio carmine Philippum salutasse. *In fine elogii adde* - Constantiniensem autem eum appellat, Titularem scilicet, Vincentius Mut in *Hist. Majoricensi.*

IOANNES LEO. t. 1. pag. 549. *adde in fine elogii* - At Gerardus Ioannes Vossius nuper

per laudatus in opere *de Historicis Latinis*, cùm plura de Leone retulisset, hæc addidit: *Mirum autem non meminisse eius Iulium Cæsarem Scalligerum in opere Subtilitatum adversus Cardanum, ubi tam multa invenias ex hoc scriptore hausta. Factum nollem. Grati enim animi est fateri per quem profeceris.*

IOANNES LVDOVICVS VIVES to. 1. pag. 555. col. 1. lin. 20. *post illa* nec non & Petrus - *corrige pro* - de Lencrau-de Lanerau, qui postea fuit Episcopus Lombariensis in Gallia, testibus Sammarthanis fratribus in *Gallia Christiana*.

F. IOANNES MARTINEZ. t. 2. pag. 328. col. 1. *in mentione operis* - Discursos Theologicos y politicos (*sic enim reformanda inscriptio*) Matriti apud Domin. Garzia & Morràs - *adde & corrige* - 1664. in folio. Scilicet inter alia, *De Translatione Episcoporum non facilè decernenda*, item *Theologumne an Iurisperitum magis expediat assumere in Episcopum*; item *Clericum an Religiosum*; nec non *de Immunitate tritici ab omni gabella*, atque etiam *de Statu Equitum militarium ordinum*.

F. IOANNES MERINERO. to. 1. pag. 568. col. 2. lin. 13. *post illa verba* ipse Vvaddingus - *adde* - Editum tamen fuisse jam hoc tempore post annum MDCLX. integrum cursum quatuor aut quinque tomis audivimus - *& in fine elogii* - Posthumum, nisi fallimur, prodiit eiusdem opus, circa ann. 1669. *Theologia Ecclesiastica* (an *Scholastica*?) nuncupatum.

IOANNES PAVLVS FONS, Catalanus &c. t. 1. pag. 378. *ante finem & illa* E vita abiit - *adjunge* - Item scripsit - Vida de Sor *Angela Margarita Serafina fundadora de las Capuchinas*.

F. IOANNES PEDROLO. to. 1. p. 579. col. 1. *post* - Catalanus - *adde* - ex opp. *Valles* Tarraconensis diœcesis - *& in fine elogii* - Sed ne stemus tantùm hujus testimonio, quem diligentiam oppidò, quàm debuit, minorem in opere suo adhibuisse domestici ejus conqueruntur, id quod annotatum de libro manet posteriore loco laudato *De Potestate Clavium*, confirmat Relatio ex Barcinone Romam transmissa non parum accurata ac diligens, ex qua decessisse authorem novimus XXIII. Maji MDCXII.

IOANNES PETRVS GVTIERREZ, *Sacerdos Ordinis Alcantaræ cum* PETRO GVTIERREZ, *qui loco suo laudatur, idem est; dictus, ut suspicor*, PETRVS, *non* IOANNES PETRVS, *de quo ad oculorum fidem provoco*.

IOANNES DE PINA, Notarius &c. t. 1. pag. 582. *delendum est hinc, quia idem est cum* IOANNE ISQVIERDO DE PINA, *cujus mentio fit loco suo*.

IOANNES DE PINEDA HVRTADO, in Bibliotheca & in Appendicibus t. 2. pag. 328. *iteratur. Appendicis tamen plenior est relatio*.

IOANNES ROA DE AVILA. t. 1. pag. 589. col. 1. lin. *elogii* 20. *post illa* in causa libri - *adjunge* - Vidimus post hæc scripta Matritensem hanc editionem in laudata Barberina bibliotheca, continentem has quæstiones valde notabiles. I. *De Iusto Iure Principum contra Vim Ecclesiæ immunem, si quando attidat.* II. *De Laicorum usu in hac re moderando, & de Ecclesiæ privilegiis etiam erga Principes.* III. *De Commodis Principatus, sitne licet eo quod habere licet à republica.* IV. *De Campestrium usu licito & illicito.* V. *De Vsu spectaculorum, ludorum, & taurorum.* VI. *De Stipendiis, juribus & donis ministrorum & defensorum reipublicæ.* VII. *De Theologicis regulis juste debellandi & obtinendi regna.*

In fine elogii, *post illa* - Ibidem vidimus - *adjunge* - ubi & alia asservantur pluribus codicibus M.SS. contenta. Decessisse eum Romæ credimus.

IOANNES RVIZ DE AZAGRA & MICHAEL RVIZ DE AZAGRA *distingui non debuêre; namqui fallor, idem & unus homo est Michael Ruiz dictus. Crederé enim aquius est Ambrosio Morali, qui hoc nomine appellat in prolegomenis ad secundum volumen* Hisp. *Historiæ, quàm Hieronymo Romano de la Higuera, cujus ductum sequuti sumus in constituendo novo homine* Ioannis *homine*.

IOANNES RAPHAEL MOXIVS, *non est diversus ab* RAPHAELE MOXIO, *quamvis uterque seorsim suo in loco annotetur. Solent quippe binominès aliquando uno tantùm, aliquando & utroque nomine appellari: quod errori ansam non semel dare necessarium est.*

F. IOANNES DE SANCTISS. SACRAMENTO. to. 1. pag. 595. col. 2. *statim ab nomine ista adde* - patriâ ex *Civitate* - regali Castellæ novæ - *& in fine elogii* Diem vidit extremum Matriti anno MDCLX.

F. IOANNES A SPIRITV SANCTO. to. 1. pag. 600. col. 1. *in fine*, *post nomen nostrum adjunge* - oriundus ex oppido *Enciso*, Carmelitarum &c. *& in fine elogii* - Diem suum obiit in cœnobio loci *Duruelo*, quod reformationis locus fuit natalis, quodque ipse instaurari curaverat.

F. IOANNES DE S. THOMA t. 1. p. 603. col.

col. 2. in fine addenda hæc sunt - Nuper prodiit posthumus tomus Theologicorū in Summam S. Thomæ cōmentariorū octavus hac inscriptione-

De Sacramentis in genere, deque Venerabili Eucharistiæ Sacramento, & de Pœnitentia Disputationes, operâ & studio R. P. Fr. Francisci Combefis ejusdem ordinis, Parisiis sumptibus Antonii Bertier 1667. in folio.

F. IOANNES XIMENEZ, Bæticus &c. t. 1. pag. 612. col. 2. *in mentione operis*, Exercicios divinos, *adjunge tandem editionem Matritensem anni* 1665.

D. IOSEPHVS FERNANDEZ DE RETES. t. 1. p. 617. col. 1. *in fine elogii adde laudatis libris* -

De Donationibus in genere & in particulari; nuper editum opus, ut audio.

F. IOSEPHVS A IESV MARIA. t. 1. pag. 617. col. 2. *statim ab hoc nomine adjunge*- natus in oppido *Castro de Caldelas* diœcesis Asturicensis - & lin. 4. *elogii post illa*- Matritensi- *adde*- aliis Pastranensi- & pag. 618. col. 1. lin. 28. *post*- apud Bernardum Galterum 1628. in 8. *adde*- Nuper etiam Matriti prodiit Hispana editio anno 1670. in 4.

D. IOSEPHVS PELLIZER. t 2. pag. 307. col. 2. *in* Appendice *priore post illa verba quibus addenda absolvimus* - del Marques de la Algava- *adjunge*. Laudatum quoque alicubi lego-

Memorial *de la Casa de Chaves.*

F. IOSEPHVS PIENTRE seu PINTRE t. 1. pag. 623. col. 2. lin. 10. *post illa verba* ab illo sit ignoro- *adde*- Certè Hispano isto titulo, *Imperio de Maria Santissima*, circa annum 1664. lucem (Matriti, ut existimo) id opus vidisse alicubi lectum a me est.

ISAAC ABARBINEL. tom. 1. pag. 628. col. 1. lin. *ante finem* 3. *post illa verba*- accomodatissimus est- *adde*- De Iudæis loquens ac de Abrabanelo Antonius Hulsius in *Theologiæ Iudaicæ de Messia* præfatione- *Non quòd artis disputandi planè ignari sint*, (ait) *nam aliquos in Philosophicis disputationibus satis accuratos esse videmus, inter quos eminet Abarbanel magni nominis apud suos Theologus, qui si eadem* [illegible] *quâ Aristotilem, Platonem, Anaxagoram, Empedoclem, nec non socios suos in* Miphhalot Elohim *adoritur, in campo Theologico contra Christianos ursus fuisset, fixam controversiarum sedem haberemus*. Pag. 630. col. 1. lin. 4. *ante finem elogii, post illa verba*- anno 1663. *adjunge*- Aliorum operum notitiam debemus Theophylo Spizelio in *Sacris suis Bibliothecarum illustrium arcanis retectis*, ibique facto *Specimine Bibliothecæ universalis*, inter paucos annos Aug. Vindelicorum editis; quo loco de Abarbinele agens hæc habet huc transferri digna- *Idem Buxtorfius* (filius, scilicet libri *Cosri* editor, cujus memineram) *Basileæ mihi ostendit alia Abarbinelis à se Latinè reddita & nondum edita opuscula; scilicet*, Præfationem in *Deuteronomium* Præfationem in Lib. *Iosue*, in Lib. *Iudicum*, in Libros *Samuelis*, Præfationem in Libros *Regum*, Præfat. in Prophetas *Esaiam* & *Ieremiam*, Dissertationem de Libro Legis, quem Chiskiias Sacerdos invenit 2. *Reg.* 228. Item de Nube operiente tentorium conventus & Gloria Domini implente Tabernaculum ad *Exodi* 40. 34. De Nomine Mosis ad *Exodi* 11. 10. Dissertationem de Sacrificiis. De Morte & sepultura Mosis ad *Deuteron.* 34. Vtrum Elias mortuus sit necne, & in quo loco sit, ad 2. *Regum* 2. De Enocho ad *Genes.* 5. 22. 23. 24. De μετεμψυχώσει Pythagorica. De Peccato Davidis numerantis populum & infausto successu, ad 2. *Samuel.* 24. De Statione Solis miraculosa facta per Iosuam, ad *Iosue* 10. De Vnctione Regum & Sacerdotum. De Statu & jure Regio. De Peccato Mosis & Aaronis, propter quod non ingressi sunt in terram Canaam. De Voto Iephte ad *Iud.* 11. pro sententia negatiua, & ex R. Aarone ben Chasim pro affirmativa. De Idololatriæ variis speciebus. De Samuele à Pythonissa ex mortuis revocato. De Longævitate primorum Patrum. *Denique totum Abarbinelis* Commentarium in Danielem *Latinè vertit D. Buxtorfius & M. S. nobis benignè suppeditavit*. Hæc Spizelius.

IVLIANVS DE AVILA. to. 1. pag. 631. col. 1. *pro his, quæ ibi de eo parum compertè dicuntur hæc substitue*. Iulianus de Avila Abulensis, magnarum virtutum sacerdos, Teresiæ à Iesu sanctarum virginum heroinæ individuus fere omnium peregrinationum comes, eidemque per viginti duorum annorum spatium a confessionibus, quatuor libros scripsisse dicitur de rebus spiritualibus, quos tamen propter dictionis ruditatem (priscum enim & antiquatum sermonem dediscere non potuerat) parum gratos futuros non publicari satius visum fuit Carmelitanis sodalibus. Ex his erat-

Desposorio *espiritual del alma con Dios*; quem mirabile opus appellat Michael Sanchez Vaquero in libro *De la Muger fuerte*, seu de vita Dom. Mariæ Vela, unde cuncta hæc desumpta sunt, II. parte c. xxxv. Alii audant librum alium, ex memoratis forsan quatuor, hujus tituli-

Para saber *tener oracion*. Hic tamen editus fuisse refertur anno 1607. in 16.

Scripsit etiam-

La Vida y *fundaciones de la Santa Madre Teresa de Iesus*; cujus exemplum authenticum Romam missum, cum de canonizatione

ne

ne hujus Sanctæ Virginis ageretur, idem Vaquerus eo loco monet.

Vita cessit die xxv. Februarii MDCV. cum eximia sanctitatis fama, uti Vaquerus scribit tertiæ partis cap. VII.

LAVRENTIVS GRACIAN. t. 2. pag. 3. col. 2. lin. 25. *post illa*- priorem editionem- *adde*- &, ut audio, iterum ibidem 1664. *&* *lin.* 42. *post illa*- 1649. in 4. *adjunge*- & tandem ibidem 1664. in 4.

LAVRENTIVS DE S. NICOLAO. t. 2. pag. 4. col. 2. *in fine elogii adde*- atque iterum 1664. aut 1665.

F. LEANDER A SANCTISSIMO SACRAMENTO. t. 2. pag. 12. col. 1. lin. 8. *post illa*- iisdem typis *adjunge*- Prodiit & post mortem authoris, licet imperfectum,

VIII. hoc est, *in Quartum ejusdem Decalogi preceptum*, ex officina Laurentii Arnaud & Petri Borde 1669.

Reliqua sic emenda- Decessit è vivis Compluti V. Kalendas Septembris MDCLXIII.

LVCAS GRACIAN DANTISCO. to. 2. pag. 13. col. 2. lin. 8. *pro his*- Balthasarem Comitem Castillionæum- *subroga hæc alia*- Ioannem de la Casa &c. *& post*- Italis dedit- *adjunge*- (nisi hujus operis interpretatio sit Hispana) &c. *& post*- Valladoliti 1603. in 16. *adde*- & tandem Matriti 1664. Altera tamen & antiquior interpretatio Galathæi Italici authore Dominico Bezerra Hispalensi ante hanc (si hæc talis est) prodierat, de qua nos suo loco in hac *Appendice*.

LVDOVICVS GRANATENSIS. tom. 2. pag. 34. col. 1. lin. 31. *post hæc verba*- Georgium Angellieri 1601. in 4. hæc seorsim appinge-

Manuale *d'Orationi & spirituali essercitii*, ex Hispano versum in Italicum a Bernardo Rabidano, hoc est, Minorum ordinis ex Rabida provincia, Lusitano, Venetiis prodiit ex offic. Domin. & Ioann. Bapt. Guerra 1569. 16.

LVDOVICVS DE LEON, latinè LEGIONENSIS &c. t. 2. pag. 37. col. 2. lin. 31. *post illa verba*- In Cantica Canticorum &c. Venetiis apud Ioann. Gerilium 1603. *Corrige*- 1604. in 8. *& adjunge*- Converterat quidem is rogatu cujusdam amici hunc librum sacrum in Hispanum sermonem, addideratque breves commentarios, qui cùm ad æmulorum devenissent manus, arrepta inde ab iis occasio fuit accusandi authorem apud Religionis Iudices, quòd interdictam rem patrasset. Quare is jam pristinæ famæ ac dignitati restitutus amicorum consilio vertit hæc in Latinum sermonem & copiosiora reddidit commentaria, ut ipse author in præfatione ad lectorem refert.

LVDOVICVS MVNOZ. t. 2. pag. 4. col. 2. lin. *elogii* 5. *post verba illa*- germanus frater intentus- *adde*- Relator (ut vocant) ipse causarum in regii patrimonii Senatu. *Et pag.* 45. col. 1. lin. 15. *Editionem operis* Vitæ Camilli de Lellis, *cujus annus desideratur, sic supple*- anno 1653. in 4. *In fine elogii hæc adde*- De hujus viri sanctitate, doctrinæ ejus & fructuosis lucubrationibus ex æquo respondente, multa reperiuntur annotata in præfatione quadam Patris Salvatoris Falconis ordinis Clericorum infirmis ministrantium ad Ludovici nostri *Vitam* priùs laudatam *Ven. Patris Camilli de Lellis*, ejusdem ordinis Patriarchæ.

LVDOVICVS DE LA PVENTE. to. 2. pag. 48. col. 2. lin. 30. *post illa verba*- Ludovico successit- *adde*- Prior pars, quæ ad nostrum pertinet, edita jam legitur Madriti apud Franciscum Nieto 1665. in folio.

LVDOVICVS DE TORRES Complutensis &c. t. 2. pag. 53. col. 1. lin. *ante finem* 6. *post illa verba*- tomus unicus- *seorsim adde*-

Selecta Disputationes in Theologiam scholasticam, positivam & moralem, cum adjunctis centuriis censurarum de qualitate multarum propositionum, Luisi Turriani. Lugd. apud Iacobum Cardon 1634. in folio. Quod tamen opus improbant sodales Societatis Scriptores passim, ut videre est apud Gabrielem de Hendo *De Eucharistia* disput. 12. sect. 4. n. 108. Dicastillum Disput. 9. *de Pœnitentia* dub. 2. n. 145. & t. 2. *de Sacramentis* tract. 8. disp. 14. dub. 6. n. 95. & dub. 8. n. 134. Cardinalem de Lugo *de Eucharistia* disp. 22. sect. 2. n. 26. & *de Pœnitentia* disp. 18. n. 23. & disp. 20. n. 15. Augustinum Bernal disp. 55. *de Incarnatione* n. 6. Dianam sæpiùs & alios.

MARCVS DE LISBOA sive VLISSIPONENSIS. t. 2. pag. 69. col. 2. lin. 3. *post illa*- apud Brixiam anno 1581. *adde in parenthesi*- (aliàs 1591.) *&* lin. 6. *post illa*- Bibliothecæ- *adde*- & Venetiis 1598. apud Erasmum Viottum, *ubi* (ait Vvadingus in *Annalibus Franciscanis* ad ann. 1525. §. 16.) *plurima addita sunt & mutata, & magno auctario per multa capita a 16. usque ad 29. diffunduntur gesta Matthæi* (Basii Capuccinorum Institutoris) *ortus, progressus & incrementum PP. Capuccinorum*- subjungitque idem Vvaddingus. *Author hujus numerosæ mutationis nullibi se prodit, neque unde prodierit tam speciosum additamentum, potuit hactenus ad plenum investigari*. Quæ notare, quia ad Marci historiam pertinent, Marcúsque veluti hujus supplementi Italici author à Bzovio laudatur, referente & observante eodem Vva-

Vvaddingo, operæ pretium fuit nobis visum.

F. MARCVS SERRA. t. 2. pag. 70. col. 2. lin. 9. *pro his verbis* tomis duobus *lege* tomis tribus - *& dele sequentia verba* - Item De Fide, spe & charitate &c. *in fine adjunge* Omnia hæc edita primùm Valentiæ fuerunt in 12.

MARTINVS IGNATIVS DE LOIOLA, *qui laudatur in* Bibliotheca, *nentiquam diversus est a Martino Ignatio, cujus mentio fit, tanquam nondum laudati, in* Appendicibus to. 2. pag. 333.

MARTINVS A MATRE DEI. t. 2. pag. 85. col. 2. *post nomen hoc statim adde* in oppido *Castellon de Monegros* natus - *& post* nudipedum sodalis - *adjunge* Cæsaraugustæ, ut fertur, religionem professus - *& post* Diffinitor *adde* imo, & provinciæ Aragoniæ Præfectus - *& in fine* Nec non duo alia opera scripsisse dicitur, quæ Latinâ ejus, qui Latinum scriptorum Carmelitarum excalceatorum catalogum nuper Romam misit, appellatione laudaverim, nempe

Arbitrium spirituale, &

Chelim Christiferam.

F. MATTHAEVS FLECHA. to. 2. pag. 92. col. 1. *in principio elogii post* Catalanus *adde* ex *Prades* oppido diœcesis Tarraconensis - col. 2. lin. 1 *pro* ex Thiamensi apud Germanos *lege* ex Thiaensi apud Vngaros &c. *&* lin. 4. *post* ordinis *imple quod vacuū spatiū est* Benedictinorū claustraliū ditec. Celsonēsis an. 1599. adsūptus, ubi xx. Februarii MDCIV. obiit Sixto V. &c. *&* lin. 6. *pro* Nos hæc vidimus *& quæ sequuntur subroganda hæc sunt* Nos hæc novimus.

Divinarum Completarum Psalmi, lectio brevis & Salve Regina cum aliquibus Motettis. Prag. 1581. in 4. apud Georgium Nigrinum.

Las Ensaladas de Flecha Musico de Capilla que fue de las Serenissimas Infantas de Castilla, recopiladas por Fr. Matheo Flecha su sobrino con algunas suias y de otros autores por el mismo corregidas. Ibidem eodem anno.

MATTHAEVS DE MOIA. t. 2. pag. 93. col. 1. lin. 25. *post illa verba* demum Lugduni *adjunge* Edidit post plures annos

Selectas Questiones ex præcipuis Theologiæ moralis Tractatibus, De Opinione probabili, De Religione, De Pœnitentia, De aliis Sacramentis, De Censuris, & ex aliis miscellaneas, Matriti regiis typis 1670. in folio.

In collegio Imperiali, ut vocant, Curiæ Matritensis eamdem Theologiam docuit moralem ex primaria cathedra.

MATHIAS DE LERA. t. 2. pag. 94. col. 2. *in fine elogii adde* Nuper prodiit ibidem 1671.

MENASSES BEN ISRAEL. to. 2. p. 102. col. 1. *in fine elogii hæc adde* Post hæc de Menasse annotata venit ad manus nostras liber Theophili Spizelii *De Sacris Bibliothecarum illustrium arcanis retectis*, ibique *Coronis Philologica de veterum Hebræorum & recentiorum quorundam erga literariam rem amore & studio*, ad finem operis adjecta, in qua, cùm de eodem Menasse multa, quæ nos latuerunt *Bibliothecam* scribentes, circa vitæ statum & libros referat, liberque non ad manum omnibus, transcribere huc libuit, quamvis prolixam, de eo narrationem, quæ talis est. *Doctissimus ille Synagogæ Amstelodamensis moderator R. Menasse ben Israel, cujus libri plurimi* De Creatione, De Termino vitæ, De Fragilitate humana, De Resurrectione mortuorum &c. *Latino sermone conscripti reperiuntur: præter quos linguâ Hispanicâ edidit* Pene Rabba *seu Iudicem in Rabbos, Commentatores illos antiquissimos, nec non* La Primera parte del Conciliador en el Pentateucho (*ubi* 30. *fere quæstiones habentur quæ non item in versione Latina*) La Segunda en los Profetas primeros (*quæ nondum Latio data, ubi simul parti primæ addenda adduntur ibidem omissa*) La Tercera en los Profetas postreros (*quæ itidem non versa, ubi similiter adduntur secundæ parti addenda*) La Quarta en los Libros Hagiografos y resto de la Biblia, *opus eruditissimum*. *Dedit præterea* El Humas, con los preceptos affirmativos y negativos a la margen. La Biblia Española con el commento. El Tesoro de los *Dinim* en 4. libros. La Economica, que es todo lo que toca al matrimonio y *Dinim* de las mageres hijos y siervos y bienes. Oracion panegyrica a la Magestad de la Reina de Suecia. Oracion gratulatoria al Celsissimo Principe de Orange, *& quod ultimum fuit*, Piedra preciosa, ó de la estatua de Nabucadnezar, donde se expone lo mas essencial del libro de Daniel; *de cujus LXX. hebdomadis itidem Tractatum voluit parare, ut in præfatione hujus promittit; nec hi Tractatus translati. Tandem unum atque alterum in Anglia edidit Anglicè. Paulo enim ante obitum honorificè juxta ac amicissimè a Regicida illo (cui nomen & omen rectè parva faciendo erat) vocabatur cum familia & præcipuis Mercatoribus Iudæis Londinum. Nimirum eorum opibus inhiabat Cromvvellius, eaque propter literas ablegabat ad Menassen tantâ benevolentiâ tamque amicâ scriptas manu, ut Christianus ad Christianum vix humaniùs potuisset. Et hac suâ astutiâ quod volebat fortè obtinuisset, nisi Iudex supremus utrumque ad tribunal vocasset (utinam ad utriusque salutem) Antea verò Menasse Angliæ Parlamento scripserat Tractatum* De Spe Israël, *in quo putidissimi de Israelitis*

litis Americanis commenti, & prodigiosa de gentium Americanarum origine Israelitica sententiæ (peculiari tractatu a me discussa) patronum agere non dubitavit. Pro dedicatione sua gratias suas reportavit a Parlamento maximas a quodam Adsessore E. S. Middelsex, in literis eucharisticis fratris æstimatissimi elogio ornatus, qui aliàs quoque studiosè quærebat Christianorum favorem; cujus gratiâ etiam lib. de Fragilitate *Ger. Anslo, &* Petram prætiosam *Isaaco Vossio dedicarat. At ubi Angli fraus Batavis detecta, privilegiis Iudæorum privilegia addidere Amstelodamẽses, ut cum maxima libertate ibi degere possent, Imperfecta etiam Menasse reliquit plurima. Hinc caremus* Sapha Berura, *Grammatica scilicet Hebraica cum novis observationibus,* Nomenclatore *item* Hebræo-Arabico, *Tractatu* De Scientia Talmudistarum, Philosophia Rabbinica, Historia Iudaica sive continuatione Flavii Iosephi ad nostra usque tempora, Fasciculo epistolarum 200. ad Orbis literatissimos, *Tract.* de Divinitate & authoritate Legis Mosis, Bibliothecâ Rabbinicâ cum argumentis, editionibus, singulorùmque judiciis, Defensione Latina Talmudis Babilonici, Homiliis 450. Hispanis, *Item* Focilide Poeta Griego traducido en verso Español con notas. *Genero suo (licet librorum parum amanti) Menasses thesaurum M.SS. Rabbinicorum* 10000. *floren. Batavorum testamento legavit. Inter reliquias ejus quoque fuit* Targum Arabicum MS. in Thora; Biur *item MS. in pergameno,* Super Ralbag de Anima; Pars I. Thesauri de Moribus Iudaicis hodiernis, & *Tract. Latinus, cui titulus,* Liber unus de Charitate & benevolentia Christianis erga Iudæos habenda ab Evangelica lege extractus, *Cujus tamen an Menasse author sit, non satis constat. Denique in Anglia adhuc superesse ajunt arma ejus funestissima æternisque tenebris sepelienda, quæ tandem in Christum suósque voluit convertere, & directè quidem, quod ante indirectè fecerat, sicut & nostro tempore in Hispania R. Imm. Aboab* Nomologiam *edidit, quâ contra Christianos (quos subinde ut Abarbanel & Menasse citavit) probare conatus est Legem oralem seu traditiones Talmudicas veras esse.* Hæc Spizelius.

MICHAEL DE ANIÑON. t. 2. pag. 103. col. 1 *in fine elogii post illa-* Ad Tit. Instit. De Actionibus- *adde-* nisi hoc opus Andreæ Serveti de Aniñon potius sit, quod magis credimus, uti, cùm de illo ageremus, in hac *Appendice* annotare visum nobis fuit.

D. MICHAEL ANTONIVS FRANCES DE VRRVTIGOITI. to. 2. pag. 103. *post conclusum elogium adjunge-* Denatus est XVII. Decembris MDCLXX.

D. MICHAEL CORTIADA. to. 2. pag. 106. *in fine elogii adde-* Cum hæc scribimus, in Cataloniæ Senatu Iudex sedet.

MICHAEL FERRER. t. 2. pag. 106. col. 2. *in fine elogii hæc adjungas-* De quo adhuc dubius sum, postquam ab amico Cataloniæ cive non eumdem esse audivi eum, qui *Methodum* scripsit, cum eo qui *Observantias Cataloniæ Senatus.*

F. MICHAEL DE MEDINA. t. 2. p. 112. col. 1. lin. 48. *post hæc verba-* ejusdem operis cap. 8. *hæc adjunge-* Poterat laudare Annotationes seu Animadversiones in B. Cyrilli lib. *Adv. Anthropomorphitas,* quæ M. SS. custodiuntur in Lugduno-Batava Bibliotheca, authore Theophylo Spizelio in *Sacris Bibliothecar. illustrium arcanis retectis.* pag. 138.

F. MICHAEL PEDROL. t. 2. pag. 114. col. 1. *corrige* PEDROLO. *& post-* Carmelita- *adde-* Philosophus ac Theologus Doctor Barcinonensis- *Et in fine-* Vitâ functus est Barcinone anno MDCVIII. ætatis suæ XXXVI.

F. MICHAEL DE VILLAVERDE. t. 2. pag. 118. col. 1. *post nomen, adjunge-* Orgaziensis, diœcesis Toletanæ, ord. Minorum, quos vocant de Observantia, Lector inter suos emeritus, Præfectus domus Complutensis, scripsit &c.

D. NICOLAVS FERNANDEZ DE CASTRO. t. 2. pag. 121. *versus elogii finem, ante operum memoriam verba hæc-* Quem dignitatis locum hoc tempore magna cum omnium ordinum acceptatione occupat- *sic reformari debent,-* Quem dignitatis locum cū magna omnium ordinum acceptatione, dum viveret, occupavit. *Et post operum mentionem in fine adjunge-* Obiit diem suum Decembri mense anni MDCLXX. in urbe Mediolanensi.

F. NICOLAVS A IESV MARIA. tom. 2. pag. 121. *non rectè in* Bibliothecam Hispanorum Scriptorum *conjectus fuit, cùm debuisset potius in* Exterorum *aliam, qui Hispanè scripserunt. Reformandum est igitur elogium, & inter exteros collocandum hoc tenore.* F. NICOLAVS A IESV MARIA, Genuensis, ex clara Centurionum familia, spreto sæculo, ac non parum divite patrimonio, Carmelitarum nudipedum amplexus fuit institutum in Pinciana urbe, in Salmantino collegio Theologum præceptorem exercuit, generalis Diffinitoris, imo & Præfecti provincialis gessit munera. Pia is & utilia opera edidit-

Phrasium mysticæ Theologiæ &c. quæ sequuntur. *In fine adjungenda hæc sunt-* Denatus est Madriti anno MDCLX.

NON-

NONNIVS DA COSTA, Lusitanus, cùm in Bætica urbe Hispalensi &c. pag. 123. col. 2. in fine, *addendum*- Genevæ nuper prodiit ex officina Samuelis Cover. 1670. folio.

F. PETRVS AB ANGELIS. t. 2. pag. 135. col. 1. *post nomen hoc adjunge*- Valterræ diœcesis Pampilonensis - *& post*- Pastranensem jam domum- *adde*- in qua religiosæ vitæ sacramentum dixerat, & Matritensem &c. *& in fine*- Vereor ne in errore cubet author Catalogi hujus familiæ reformatæ Scriptorum, cujus in Francisco à S. Maria meminimus, dum hanc interpretationem eidem Petro attribuit, quam Romæ ait fecisse eum eo tempore, quo in urbe munus gereret Procuratoris generalis. Idem edidit -

Espejo de los *Privilegios de los Regulares en comùn*. Matriti. 1665.

S. F. PETRVS DE ALCANTARA. t. 2. pag. 132. col. 2. lin. 16. *post illa*- Coloniæ 1607. *adde*-Gallica autem anni 1622. Alexandri Poequelii Bellovacensis ordinis Minorum Recollectorum prov. S. Dionysii Præfecti, cujus viri meminit cum amplissimo elogio Placidus Gallemant in sua *Historia* ejusdem provinciæ pag. 49. & pag. 243. Qui Poequelius etiam *S. Petri Vitam* Gallicè scripsit. Italicam quòque interpretationem dedit alius Florentiæ apud Georg. Marescotum 1583. in 12. quam deinde, quibusdam adjunctis aut loco suo mutatis aliis, suo nomine edidit Angelus Minicuccus Carmelita Romæ apud Guiliemum Faciotum 1600. in 12. *Hucusque additio, quæ vicem supplere debebit illius, quæ posita est in* Appendicibus pag. 310. tom. 2.

PETRVS CHACON. t. 2. pag. 146. col. 1. lin. 5. *post verba*- in ejus catalogo- *adjunge*- Fertur quoque manu exaratum Hispanâ linguâ.

Epitome *Historial de la Vniversidad de Salamanca*; quam ad Pium V. P. M. direxit anno MDLXIX.

F. PETRVS DE CRVCE. t. 2. pag. 150. col. 1. lin. 11. *post hocce nomen adjungas*- Lusitanus ex oppido *Abrantes* Aegitanēsis diœcesis, ord. Carmelitatu m, Theologiæ moralis Professor, Præfectus cùm esset cœnobii Turrium- novarum scripsit Lusitanâ linguâ-

Tratado *dà Terceira Ordem Carmelitana*. Olisipone apud Ant. Alvarez 1644. in 8. nisi hæc editio sit Latini operis; nam & laudari ejusdem authoris video -

De Honestate & regimine ejusdem Ordinis, opus ibidem apud Ioann. dà Costa 1670. in 8.

F. PETRVS AB EPIPHANIA. t. 2. pag. 151. col. 1. *post nomen hoc statim subjunge*- Sisiponensis, hoc est ex opp. *Almadèn* Cordubensis diœcesis- *& post*- cum Cordubæ-*adde*- qua in urbe religiosæ vitæ nuncupaverat vota- *In fine elogii adjice*- Obiit diem suum in cœnobio loci de *Critàna*.

F. PETRVS DE GODOY. t. 2. pag. 156. col. 2. lin. 13. *pro verbis illis*- tomi duo-*corrige*- tomi tres, & ultimus hoc ipso anno 1671.

PETRVS HVRTADO DE LA VERA. t. 2. pag. 161. *& Anonymus* pag. 268. col. 1. lin. 20. *fortè idem author sunt ejus* Comœdiæ *quæ* La Doleria del Sueño del Mundo *inscripta fuit, & in altera editione cum veri authoris nomine, in altera autem absque eo prodiit*.

PETRVS IAIMVS TRISTAN *non alius est à* IAIMIO TRISTAN. *Delendum ergo postremum hoc nomen, quod decurtatum re vera est*.

F. PETRVS A IESV MARIA, aliàs de LA SERNA &c. to. 2. pag. 162. col. 2. lin. 10. *post illa verba*- Item in Apocalypsim - *adde*- Qui commentarius, ut audio, in lucem jam prodiit hoc ipso anno 1671. quo hæc scribimus.

PETRVS IOANNES NVNNESIVS. t. 2. pag. 163. col. 2. lin. 14. *post hæc verba*-nemini secundus- *adnecte*- Hieronymus Blancas in *Commentariis rerum Aragonensium* in Sancio IV. Rege ad annum 1063. *eruditissimum* vocat *virum in universarum artium studiis scienter versatum, imprimisque politiorum humanitatis interiorùmque ac reconditarum literarum peritissimum*. *Eruditissimum* quòque Nunnesium vocat Aegidius Menagius in *Observationibus & emendationibus ad Diogenem Laertium* in editione Londinensi 1664. pag. 83.

PETRVS MEXIA. t. 2. pag. 175. col. 1. lin. 38. *post*- Verderio teste-*adde* - Gallicum nos opus vidimus ita inscriptum, *Leçons diverses de Guyon de la Nauche suivant celles de P. Messia & de du Verdier*- duobus volum. Lugd. 1610. in 8.

PETRVS NVÑEZ VELA. t. 2. pag. 179. col. 2. *in fino elogii adjunge* - *Dialecticam* Genevæ quoque editam novimus (forte & reliqua) anno 1578. in 8.

PETRVS DE RIBADENEIRA. t. 2. pag. 186. lin. 19. *post ea verba*- Ioannes Oranus Leodiensis- *adde*- Gallicum alius editum Parisiis 1600. in 12. *&* lin. 13. *post* - prodiit 1613. 8-*adde*-Gallice quoque Duaci 1603. 8.

PETRVS SANCHEZ. t. 2. pag. 190. *tertia linea ante columnæ* 2. *finem post ea verba*-

1616. in 4. *adjunge*- Parisiis quoque Gallicâ linguâ editum lego anno 1608. in 8.

F. PETRVS DE TAPIA. t. 2. pag. 197. col. 2. *in fine post illa*- & pœnis ecclesiasticis- *adjunge*- Post mortem ejus prodiit Matriti, ut credimus, circa annum 1664. (nisi aliàs vivus ediderit) -

Catecismo *y explicacion de la Doctrina Christiana*.

D. PETRVS VELEZ DE GVEVARA. t. 2. pag. 200. col. 1. lin. 16. *post illa*- desiderium leniret- *adjunge*- Extat singulare hujus nostri elogium ei præstitum ab singularis etiam virtutis viro D. Gundisalvo Marin Ponce de Leon ejus in eadem Ecclesia Hispalensi collega, dum ad septimum caput *Physiologi* S. Athanasii commentatur, inseri hoc loco dignum, quantumvis prolixum. *Petrum Velleium a Guevara præteriti, si quod fuit virtutum fœcundum sæculum, vividum simulacrum, præsentis unicum ornamentum, futuri absolutissimum exemplar. Et verò, lector candide, si viri hujus præclarissimas dotes exprimere nunc vellem, vix tibi fidem facerem; etenim eo usque maximorum virorum elogia invidiam & incredulitatem declinare solent, quousque communem hominum captum non excedunt. Ornat profectò tantum hunc virum antiquissimus generis splendor; ornat constans quædam à primis auctoribus ad posteros usque derivata in Reges suos fidelitas & studium, multa apud eosdem Principes ob id ipsum gratia, amplissimi Magistratus domi militiæque fœliciter administrati. Ornat (quoniam quæ diximus vix nostra sunt) verior ac solidior animi nobilitas, vita summa innocentia, incredibilis candor, rara morum suavitas, virtutum omnium atque hujus maximè, quam tractabam, prudentia, quæque reliquarum omnium condimentum est, eximia quædam & admirabilis possessio. Quid mirum? prudentes nasci homines negavit Philosophus, at disciplinâ, labore & experimento fieri testatur. Petrus Velleius isthac sibi præsidia ita nimirū comparavit ut à primis annis sacrosanctis literarum studiis omnino consecratus in omni bonarum artium genere ad miraculum excellat; nec vero ille propterea ita se invidit mundo, ut intra privatos Bibliothecæ parietes semper delitesceret; multa vidit, multa cognovit, multa tractavit, plurimis officiis rempublicam sibi demeruit; quin etiam & Vrbi ipsi & in Vrbe Orbi illius virtus jam olim admirationi fuit. Finiam semel. Erit cùm Velleium considerans perfectissimam vigilantissimi Præsulis, qualem Apostolus instituebat, imaginem te intueri dicas, atque illum ad Christianæ Reipublicæ utilitatem, utque aurea exorientis Religionis redeant tempora, præficiendum Ecclesiæ desideres. Erit cùm amplissimo Magistratui, ne tot sileant Iuris apices, aptissimum judices. Erit cùm ad efformandam lubricam illius ætatem, qui ad rerum omnium clavum admovendus esset, natum Velleium existimes. Denique nulla unquam viris optimis & maximis præmia proposita, nulla tam secundæ atque insolentes fortunæ, quibus non ille se dignissimum præstiterit, atque ad illas consequendas amplissimam sibi virtute ac doctrinâ viam non straverit.* Hæc ille.

D. RAPHAEL DE VILOSA. pag. 208. tom. 2. *post illa in principio elogii*- Barcinonensis- *adjunge*- Domicellus- & *post illa*- Salmanticæ doctus- *adde*- in patriæ urbis gymnasio, cùm vespertinum egisset Legum interpretem. & *post illa*- in Mediolanensi- *pro illis quæ sequuntur hæc subroga*- Ducatu & Cremonæ Præfectura & forsan alibi. Accitus deinde &c. *in fine elogii post illa*- De Fugitivis Tractatum- *adde*- ad explicationem Tryphonini in L. *Fugitivus* 225. D. *De Verb. signif.* & *post*- Mediolani 1651. *adde*- apud Dionysium Gariboldum in 4. Hujus autem alteram partem tractatus perfecturum se, dum per muneris publici occupationem liceat, benignissimis literarum officiis recordatus veteris nostræ Salmantinæ amicitiæ, dum ibi Iuris studio simul daremus operam, ante non multum tempus ad me retulit. Scripsit item ex occasione Sardoi horrendi parricidii in Prorege Marchione *de Camarasa* perpetrati-

Disertacion *Iuridica y Politica sobre si el que mata al Lugarteniente general de su Magestad de alguno de los Reinos de la Corona de Aragon comete crimen de lesa Magestad in primo capite*. Matriti 1670. apud Lucam Ant. Bedmar in 4.

Item alia, quorum ad me misit catalogum, scilicet-

Tractatum, *an Dominus Rex in Catalonia, qui juxta jura regni tenetur judicare per directum, potuerit civitatem Celsona sibi rebellem & armis sibi deditam privare civitatis titulo & aliis privilegiis eâ non auditâ nec citatâ*.

De Præcedentia *in Tribunali, an scilicet ea debeat regulari à die nominationis, an à die juramenti*.

Tractatum, *in quo probatur non obstare Regentibus Catalanis Supremi Concilii Coronæ Aragoniæ Constitutiones & Capitula Curiarum Cataloniæ quominus possint ac debeât habilitari in extractionibus Deputatorum illius Principatus*.

An Locumtenens *generalis Domini Regis in Principatu Cataloniæ possit votum suum præbere in causis civilibus, non solum quando Senatores sunt in paritate votorum, verum & quando sunt dispares*.

Consultationem *super præcedentia inter Cataloniæ Senatum & Cubicularios Serenis. D. Ioannis ab Austria factam Barcinone die 27. Iunii 1654*.

Item Hispanè-

Discurso *en que se prueba que la tierra de Conflent es parte del Condado de Cerdaña*

ña y no del Condado de Rosellon.

Contra *Martinum Martinus*. *Contra repulsa de los errores de un Manifiesto del Doctor Francisco Marti y Villadamòr, que se compuso el año de 1643.*

D. RODERICVS DA CVNHA. tom. 2. pag. 212. col. 2. *in fine elogii adjunge*- laudatur quoque ejus genealogicum Lusitaniæ opus-

El Nobiliario *de Portugal* inscriptum, quod in schedis mansit.

SALVATOR HYACINTHVS POLO DE MEDINA. t. 2. pag. 221. col. 1. linea *elogii* 8. *post illa verba*- Pan y Syringa- *adde seorsim*.

Ocios *de la Soledad*.

Hospital *de Incurables y viage deste mundo y el otro*. Oriolæ apud Ioann. Vincentium Franco 1636. in 8. *Et in fine adjunge*- Spem fecerat duorum aliorum operum in prologo hujus ultimo loco dicti, nempe-

Descanso *de las Veras*.

Irène y *Carlos*: de quorum editione nihil audivimus.

F. SALVATOR SERRA. t. 2. pag. 221. col. 2. *loco elogii, quod excusum fuit, hoc alterum subroga*- F. SALVATOR SERRA Catalanus, in Barcinonensi domo sodalis Carmelita, vertit ex Italico Gregorii Lombardelli-

La Vida *de S. Franco de Sena*. Barcin. apud Stephanum Liberòs 1613. Item edidit-

Relacion *summaria de la Vida de la Virgen Santa Teresa de Iesus*, ex ea, quam scripsit Didacus de Iepes Turiasonensis Episcopus, in eadem officina 1622. in 4.

Decessit die XXVII. Octobris MDCXXIII.

SANCIVS TERIAN. t. 2. pag. 223. *delendus est ab hoc catalogo, cùm idem sit cum D. Laurentio Mattheu & Sanz, qui sub hoc nomine* Criticum *suum edidit*.

SEBASTIANVS FOXIVS MORZILLVS. t. 2. pag. 226. col. 2. lin. 22. *pro his verbis*- De Conscribenda Historia-*scribe*- De Historiæ Institutione Dialogus ad Ludovicum Cerdam &c.

SEBASTIANVS MANRRIQVE. tom. 2. pag. 227. col. 2. *post nomen hoc statim subjunge*- ordinis S. Augustini, Missionarius Apostolicus tredecennio integro variis in provinciis plagæ orbis ad Orientem positæ, confecit reversus & in publicum edidit, cùm Romæ degeret Provinciæ suæ Lusitanæ Procurator & generalis Diffinitor-

Itinerario *de las Missiones que hizo al Oriente con una sumaria Relacion del grande y opulento Imperio del Emperador Xa-ziaham Corrombo Gran Mogol, y de otros Reyes infieles en cuiòs reinos asisten los Religiosos de S. Agustin.* Romæ apud Franciscum Cavallum. 1649. in 4.

Aliter scripta dele.

STEPHANVS DE AGVILAR & ZVÑIGA. t. 2. pag. 233. col. 1. *in fine elogii adde*- Idem, credo, interpretatus est ex Latino-

Historia *de la Guerra de Tartaria*. Quam Hispanicè prodiisse scio circa annum 1665. in 8. Matriti, nisi fallor.

STEPHANVS CORVERA. t. 2. pag. 233. *in fine elogii hæc addenda*-

Prosperidades *infelices, Historias de los antiguos Reies de Napoles y primeras guerras de Sicilia por los Catalanes y Aragoneses*: Quem librum penes se habere, unàque cum altero *Cataloniæ Illustratæ* propediem esse typis mandandum scripsit ad me Illustrissimus D. Raphael de Villosa Locumtenens Regiæ Cameræ Summariæ Neapolitani regni, quem toties laudamus.

STEPHANVS RODERICVS CASTRENSIS. t. 2. pag. 236. col. 1. lin 8. *post illa*-Florentiæ 1628. in 8. *adjunge seorsim*-

Eumenius, sive de Vero Amico, ad Nicolaum Cinum Canon. Florentinum. Ibidem 1626. in 12.

S. TERESIA A IESV. t. 2. pag. 240. col. 1. *post* lin. 42. *& hæc verba*- Rossetus meminerunt- *adde*- Necnon ex schedis Alphonsi Mançanedi S. Rotæ Auditoris *Compendium* aliud Italicum dedit Philippus Lopez Advocatus Romanus, quod Venetiis editum fuit per Tramontinum 1665. in 16.

F. THOMAS ALBEINGA, *fide tantum Vvaddingi parum in hoc firmâ positus est in* Bibliotheca, *qui non quidem is, sed* THOMAS DA VEIGA *suo loco laudatus verè est, atque eadem opera utrique attributa id confirmant*.

F. THOMAS DE HERRERA. t. 1. pag. 245. col. 1. *post* lin. 11. *& illa verba*- Aegidius Gonzalez Davila- *adde*- Manuscripta adhuc, ut credo, fertur ejus quoque-

La Historia *del Convento de S. Agustin de Toledo*-

F. THOMAS A IESV, Bæticus, Beaciensis &c. t. 2. pag. 246. col. 2. lin. 18. *post hæc verba*- Romæ 1610. in 4. *adde*- atque etiam Matriti 1664. aut 1665. *Item in fine elogii adjunge*- Post hæc autem scripta ex Hispania accepimus (quod & supra dictum a nobis fuit) Catalogum eorum qui in Carmelitis reformatis gloria commentandi inclaruere, in quo Thomæ huic adscribuntur & alia præ-

ter laudata superiùs opera, quæ vel jam edita sunt, vel primùm edenda fuerant; quæ scilicet cum aliis, ut ab authore Catalogi refertur, in quatuor tomos distributa hoc ordine recudere cogitabat, scilicet -

Primo. *Stimulum Missionum. De Conversione omnium Gentium procuranda. Praxim sive exercitia vivæ Fidei.*

Secundo. *Commentaria in Regulam primitivam B. Alberti. Comm. in Cap. Non dicatis, de Voto paupertatis. De Modo Visitandi Regulares. Bibliothecā Carmelitanam. De Viris Illustribus ordinis Carmelitarum simul cum Apologia pro D. Ioanne Hierosolymitano.*

Tertio tomo. *Viam brevem orationis & contemplationis. De Oratione divina sive a Deo infusā. De Contemplatione divina & supernaturali. Regulam discernendi gradus perfectionis. Instructionem spiritualem exercitiorum vitæ eremiticæ. Compendium orationis B. Teresiæ. Apologiā pro defensione doctrinæ ejusdem. De Præsentia Dei. Brevem Tractatum de Scrupulis. Rhetoricam spiritualem in concionibus habendam.*

Quarto denique. *Comment. in Divum Thomam de Raptu, extasi, & prophetia. Expositionem Lib. duodecimi S. Augustini super Genesim ad literam. De Visionibus & revelationibus. De Erroribus Mysticorum. Censuram Theologiæ Germanicæ.*

F. THOMAS DE LEMOS. t. 2. pag. 335. *in fine elogii adjungenda hæc.* De eo Melchior Incofer Societatis Iesu in *Conjectatione pro Epistola Deip. Virg. ad Messanenses* hæc magnificè. *Insigne ordinis Prædicatorum lumen, quod nuper è mortalitate cælo insertum, ut confidimus, altiùs orbi capit irradiare* (signat annum MDCXXVI. & mensem Augustum in ora libri) *qui præcellentis ingenii famam eximio docendi usu diu Romæ exercitatam ita pietate vitæ auxerit, ut cùm doctissimus esset, non videri tamen, religiosissimus quoque, etsi refugeret, haud quaquam posset.* Hæc ille.

THOMAS SANCHEZ. t. 2. pag. 252. col. 1. lin. 10. *post* 1635. folio - *adjunge* - Quædam huic operi addita ab eo, qui edidit, Ioannes Cardin. de Lugo ostendit tomo 2. *De Iustitia & jure disp.* 26. *sect.* 5. *n.* 54. cui rei fortè innititur subdubitatio de authore *Opusculorum* istorum apud Raynaudum in *Trinitate Patriarcharum* puncto 7. agens de *D. Brunone* §. 3. n. 16.

VINCENTIVS MARINER. to. 2. pag. 263. col. 1. lin. 27. *post* - & fortè alia - *adjunge* - Opera certè *omnia Poetica & Oratoria ac Soteria pro Philippo IV.* quæ quidem edita sunt, prodierunt Genevæ 1633. in 8.

ADDENDA AD BIBLIOTHECAM EXTERO-HISPANAM.

BENEDICTVS REMIGIVS NOIDENS. tom. 2. pag. 351. col. 2. *in fine elogii adde* -

Alivio *de las almas, y camino contra escrupulos.* Matriti, ut credimus, 1664.

Decisiones *practicas y morales* 1668. Laudata quoq; vidimus sub ejusdē nomine -

Historia *moral del Dios Momo*; quam prodiisse credimus anno 1666. Item -

Oratorio Sacro. 1668.

PETRVS MARTYR ANGLARIENSIS. to. 2. pag. 362. col. 2. lin. 3. *ante finem post hæc* - Abbas *dele sequentia usque ad* fuisse functum - *sequentis* pag. 363. col. 1. lin. 2. *Et ejusdem* col. lin. 19. *post illa verba* - illum oportet - *adjungenda hæc* - In testimonium hujus rei dabimus viri gravissimi Ioannis Vergaræ, nec minùs docti judicium de his in quadam ad Florianum Docampum epistola: *Sepa Vm.* (ait) *que de todas las cosas de aquellos tiempos de casi el imperio de los Reies Catolicos, y despues hasta pasadas las Comunidades, io no pienso que puede haver mas ciertos y claros memoriales que son las Epistolas de Pedro Martyr; y por que demàs de lo que por ellas qualquiera podra ver, io soy testigo de vista de la diligencia que este hombre ponia en escrivir luego a la hora todo lo que pasaba. Y como no gastaba mucho tiempo en pulir ni limar el estilo, sino que mientras le ponian la mesa, como io lo vi, le acontecia escrivir un par de cartas, dellas no recebia trabajo, ni pesadumbre, y assi ni cessaba en el oficio, ni tenia otro cuidado.* Fragmentum hoc epistolæ produxit author *Archivii*, uti vocat, *Complutensis* ad calcem *Vitæ D. Francisci Ximenii Cardinalis*, pag. 4.

In fine elogii addenda hæc. Iacet in urbe Granata sub hoc titulo. *Rerum ætate nostra gestarum & Novi Orbis ignoti hactenus illustratori Petro Martyri Mediolanensi, Cæsareo Senatori, qui patriā relictā bello Granatensi miles interfuit, mox urbe captā primùm Canonico, deinde Priori hujus Ecclesiæ. Decanus & Capitulum carissimo collegæ posuere sepulchrum anno MDXXVI.* Quo anno diem suum obiisse videtur.

NOVISSIMA SCRIPTORVM HISPANORVM POST BIBLIOTHECAM CVM APPENDICIBVS EIVS ABSOLVTAM VISORVM COLLECTIO:

D. ALPHONSVS CARRILLO, Iurisconsultus & in regia curia Advocatus, scripsit-

Origen *de la Dignidad de Grande de Castilla*. Qui Tractatus editus fuit ad calcem operis, *Origen de las Dignidades seglares de Castilla y Leon*, Petri Salazar de Mendoza, Matriti apud Iosephum del Ribero 1657. in folio.

Falsi sumus credentes olim D. Alphonsum Carrillo Laso hujus Tractatus authorem fuisse; quam nostram suspicionem in *Appendice priore* t. 2. pag. 278. ostensam, deleri ex loco isto volumus.

F. ALPHONSVS GVERRERO, Franciscanus, scripsit-

Norte y *guia para el camino del cielo*. 1671.

D. ANDREAS FERNANDEZ DE OGASTEGVI, versam a se in vernaculam ex Gallica lingua dedit foràs-

Novela *de Leonora y Rosaura*, anno 1669.

F. ANDREAS A MATRE DEI, Palentinus, Carmelitarum reformatorum sacramentum Pinciæ dixit, & in collegio Salmantino unà cum aliis egregiis Theologiæ rei magistris ac *Theologici Cursus* authoribus fabricæ huic sedulam navavit operam. Continuaturus namque moralem partem, cui Franciscus a Iesu Maria, uti ad eum in hac *Appendice* devenientes monebimus, initium dederat evulgato de quibusdam Sacramentis volumine uno, adjecit ipse-

De Sacramento *Ordinis, Sacramento Matrimonii, ac de Censuris*. Salmanticæ 1668. Nec non &-

Cursus *Theologiæ moralis Tractatus quatuor, De Legibus, De Iustitia & Dominio, De Restitutione, De Contractibus*. Lugd. apud Laurent. Arnaud & Pet. Borde 1670. folio. Diffinitor fuit generalis.

F. ANGELVS DALFAV, Catalanus ex opp. *Ostalrrique* Gerundensis dioec. Carmelita, ex peregrinatione Hierosolymitana reversus scripsit-

Itinerario *de la Tierra Santa*: quem librum editioni jam paratum occasione belli ea in provincia grassantis perdidit.

Obiit Barcinone I. Iulii die MDCLXIII.

F. ANTONIVS DE CRVCE, Franciscanus, scripsit-

Peregrinacion *del cielo a la celestial Gerusalem*. 1670.

ANTONIVS GONZALEZ NOVAES, Lusitanus, scripsisse dicitur-

Relacion *del Obispado de Elvas*. Lusitanè, ut suspicor.

F. ANTONIVS A MATRE DEI, Conchensis, e milite reformatus sodalis Carmelitarum factus in Castellæ novæ provincia, Hispanè foras dedit librum-

Del Patrocinio *de Nuestra Señora en los reinos de España*. Matriti 1668 in 4.

F. ANTONIVS DE MOIA, Augustinianus, edidisse dicitur-

Virgilio *concordado*; cujus tertiæ partis editionem circa annum 1663 (Matriti; ut credimus) laudatam nuper vidimus in Catalogo recèns editorum in Hispania librorum.

ANTONIVS OSORIO Iesuita laudatur author operis, quod ante paucos annos prodiisse fama est -

De la Vida y hechos del Gran Duque de Alva D. Fernando.

D. ANTONIVS DE PERALTA, Tlascalensis, seu Angelopolitanæ in Nova Hispania Ecclesiæ Canonicus, ut vocant, Magistralis, edidit -

Historia de Tobias, discursos morales y politicos, circa annum 1669.

F. ANTONIVS ROJO, oriundus ex oppido *Pinto* diœcesis Toletanæ, ordinis S. Francisci de observantia, Lector emeritus, & Qualificator, ut vocant, S. Officii, Complutensis domus bis Præfectus & provinciæ suæ Castellæ Custos scripsit -

Vida de San Diego de Alcalá. Compluti apud Franciscum Garzia 166.. in 4.

D. ANTONIVS SVAREZ DE ALARCON, Lusitanus, Marchio de *Trucifal*, Comes de *Torres-vedras*, Ioannis parentis & Ioannis avi adæquaturus meritum erga literas scripsisse atque edidisse refertur circa annum 1665. Matriti, ut suspicor,

Commentarios de la Vida del Señor Alarcòn. Hic est Ferdinandus ille Caroli V. strenuus miles atque dux, cujus rebus fortiter ac prudenter in Italia gestis omnes sui temporis Historiæ resonant.

D. AVGVSTINVS FERNANDEZ BENITO, scripsisse dicitur -

Del Credo y los mysterios de la Fee, circa annum 1666.

BARNABAS SERRA, Catalanus, Iuris utriusque Doctor, ac regiæ Curiæ Barcinonensis Senator, scripsit utilissimum librum hujus tituli -

Annotationes decissivas non minùs utiles quàm necessarias ad causam debatorum, quæ in Curiis generalibus Cataloniæ inter brachia quandoque suscitari solent (debata enim antiquo patrio vocabulo controversiæ hujusmodi, seu dissentiones appellantur) quibus quidem facile quisquam percipere poterit quàm perniciosus in his sit abusus. Ad Philippum II Regem. Barçinone 1563.

F. BARTHOLOMAEVS DE LETONA, ordinis Minorum, provinciæ S. Evangelii Americæ Septemtrionalis Lector emeritus, cœnobii Angelopolitanæ urbis Præfectus, & aliquando in Curia Romana pro Venerabilis Patris Sebastiani de Apparicio sanctitatis causa promovenda ejusdem provinciæ Procurator, scripsit -

Perfecta Religiosa, Vida de la Madre Geronyma de la Assuncion de la orden de Santa Clara, Fundadora y primera Abadessa de las Descalzas de Manila. Angelopoli apud Viduam Ioannis Borgiæ 1662.

F. BENEDICTVS DE ASTI, Augustinianus, edidisse dicitur -

Vida de Santo Thomas de Villanueva, anno 1670.

BENEDICTVS DE ESPINOZA (credo ESPINOSA) nostras est, ut ex cognomine apparet. Hujus autem laudatur opus -

Principia Philosophiæ Cartesianæ demonstrata inscriptum, Amstelodami editum 1663 in 4.

BERNARDVS CANTERO, scripsit -

Declaracion de las Reglas de Grammatica.

BERNARDVS CAXANES, (si nostras est) Medicus, ut videtur, scripsit quidquam -

In Medicos Valentinos, & Barcinone edidit 1592. in 8. Ita enim reperio in Catalogo librorum vænalium.

D. BERNARDVS DE LORCA, municipii de Almagro incola, Presbyterque edidit -

Examen para ordenes, para confesàr y predicàr, anno 1669.

BERNARDVS PAPIO, Catalanus, scripsisse dicitur -

Tractatum de reformatione populi, & de ornatu loquendi. anno 1534.

BERNARDVS DE VARGAS, scripsit & Marchioni de Villena nuncupavit hujus tituli fabulosam Historiam pro more suæ ætatis.

Los Quatro libros del Valeroso Cavallero Don Cirongilio de Tracia hijo del noble Rey Elesfron de Macedonia segun lo escrivio Novarco en Griego y Promusis en Latin (ita impune tunc temporis imponebatur lectoribus) Hispali apud Iacobum Cromberger 1545. fol. Promittit in hac alteram partem De los hechos del Principe Chrisocalo.

F. CHRISTOPHORVS DE CASTRO, nescio cujus religiosi ordinis, scripsit -

Historia de la Villa de Bujalance.

D. CHRISTOPHORVS DE MOIA, scripsisse atque publicasse (Matriti forsan) dicitur -

La Cathedra de S. Hierotheo en Segovia.

CHRISTOPHORVS ROBVSTER, Catalanus, Romanæ Rotæ Iudex, scripsit - *Decisiones*.

D. DIDACVS IBANIZ (aliàs IAÑEZ) DE FARIA, Iurisconsultus, apud suprema Hispaniæ nostræ Curiæ Tribunalia Advocatus, curiosè ac doctè edidit hucusque-

Enucleationes, *Additiones & Notas ad Libros duos priores Variarum Resolutionum Illustrissimi ac Reverendissimi D. Didaci de Covarrubias à Leiva Episcopi Segoviensis ac Supremi Castellæ Concilii Præsidis*; duobus tomis, quorum alterum vidimus Matriti excusum in typographia Andreæ Garzia de la Iglesia 1660. in folio.

Editurum se promisit jam ab eo tempore in reliquos *Variarum* libros & in *Practicarum* unicum similes his lucubrationes.

F. DIDACVS A IESV, Carmelita excalceatus, scripsit librum-

Conceptos *espirituales*, inscriptum, anno 1668. editum.

D. DIDACVS ORTIZ DE ZVÑIGA, Hispalensis, vir prosapiâ in hac urbe antiquâ & valde nobili ac litteris commendatus, nuper scripsit librum.

De la Genealogìa *de los Ortizes de Zuñiga*.

DIDACVS DE S. PETRO scripsit ad D Didacum Hernandez de Corduba Præfectum Domicellorum (*Alcaide de los Donzeles* vulgari appellatione) opusculum fabulosum-

Carcel *de Amor*, inscriptum & Cæsaraugustæ editum per Georgium Coci 1516. in 4. Vertit in Italicum Lelius Manfredi Ferrariensis atque edidit Venetiis 1546. in 8.

Idem cum eo forte quem authorem laudavimus in Bibliotheca operis, cui titulus-

Desprecio *de Fortuna*: quod metricum est, Vreniæ Comiti, quem Dominum suum author vocat, nuncupatum. Typis commissum Compluti apud Ioannem de Villanueva & Pet. de Robles unà cum *Las Trecientas de Iuan de Mena con la Glossa del Pinciano* 1566. in 8. Romæ vidimus nuper in Bibliotheca Sapientiæ.

F. DIDACVS DE PRAESENTATIONE, patriâ ex oppido *la Puebla de Montalban* regni Toletani, ad Carmelitarum nudipedum professionem admissus Pastranæ, Philosophiam atque Theologiam in Complutensi familiæ suæ collegio diu docuit generalis aliquando creatus ejusdem Præfectus. Edidit pro munere-

Carta Pastoral *a los Religiosos del Carmen descalzo*. Matriti anno 1657. Denatus est ibidem 1660.

D. DIDACVS RAMIREZ author inscribitur libro, cui titulus-

Arte de merecer *mucho con pocas obras*; qui editus dicitur anno 1656. aut circiter.

DOMINICVS DE BECERRA, Hispalensis, Sacerdos, post Mauritanam apud Algerium captivitatem Romam veniens, in hac urbe Hispano sermone interpretatus fuit-

El Tratado *de Costumbres*, *ò Galatheo de Mons. de la Casa*, Francisco de Vera & Aragonia dedicatum, quem a consiliis Regis vocat. Vidimus editum in 12. absque loci mentione.

DOMINICVS HOMEM DE ALMEIDA, Lusitanus, Senator regius Portucalensis, seu Portuensis, dein Vlissiponensis, ut vocant, Supplicationis Curiæ, postquam obiisset alias minorum gentium Præfecturas, doctè scripsit-

Analysim Excellentiarum in jure numeri Quinarii; Accessere-

Nonnulla Allegationes super variis Iuris quæstionibus. Vlissipone apud Antonium Alvarez 1643. in folio.

DOMINICVS MANERO, aliàs mihi ignotus, edidisse dicitur circa annum 1665.

Difinitiones *morales*.

EMMANVEL AMBROSIVS DE FILGVERA, ex instituto Clericorum Regularium Minorum, scripsit-

Tratado *de los Sacramentos*; an. 1666. aut 1667.

Tesoro Catolico.

Casos *de conciencia*. 1671.

F. EMMANVEL DE DVRANGO, Augustinianus, scripsit-

Vida del cielo *en esta vida mortal*; editum opus Matriti, ut credimus, an. 1665.

D. EMMANVEL DE SANTACRVZ, Doctor Theologus, & in Segoviensis urbis Ecclesia Canonicus Magistralis, edidit-

Artilogium totius sacræ Scripturæ; anno 1671.

D. EMMANVEL DE VILLEGAS, mihi aliàs ignotus, foras dedisse refertur-

Los Cinco *libros de la Consolacion de Boetio*; scilicet ex Latino authoris in vernaculum conversos, circa annum 1655. Matriti, ut existimo.

F. EVGENIVS DE GVADALVPE, Extremaduranus, ordinis Minorum provinciæ Angelorum, Lector emeritus, Serenissimæ Hispan. Infanti Margaritæ Imperatrici Augustæ a confessionibus, quo munere etiam in monasterio Excalceatarum ejusdem ordinis Matritensi functus est; Comissarius postea generalis Indiarum, & Vicecomissarius

rius

rius generalis familiæ illius, quæ ibidem Cismontana appellatur, in Italia verò Vltramontana, edidit-

Historia *de la Provincia de los Angeles de la Orden de S. Francisco de la Observancia*. Madriti anno 1662. in folio.

D. EVGENIVS DE PASTRANA scripsisse atque circa annum 1665. publicasse dicitur-

Silva racional, y espiritual *de los Divinos Oficios*.

FERDINANDVS BERNAL, Metellinensis, qui se Bachalaurum ætatis suæ more appellat, Marchioni de los Velez nuncupavit fabulosum quoddam opus sive prosaicum poema vernaculum hujus inscriptionis-

Floriseo *que por otro nombre es llamado el Cavallero del desierto, el qual por su gran esfuerzo y mucho saber alcanzo à ser Rey de Bohemia*. Valentiæ apud Didacum de Gumiel 1517. in folio.

F. FERDINANDVS DE S. MARIA. Asturicensis, Carmelitarum nudipedum in Italia primus Præfectus generalis, postquam & iterum ad idem esset munus assumptus, & Gregorio XV. & Vrbano VIII. Summis Pontificibus in prætio habitus à salutanda Pontificis hujus postremò dicti nomine Maria Hungarorum Regina per Italiam versus Germaniæ limites iter dirigente Romam rediisset, diem suum obiit anno MDCXXXI. Collegisse & edidisse dicitur-

Bullarium sui Ordinis.

Instructionem fratrum suæ Congregationis.

Epistolam pastoralem quandam.

Tractatum de Reverentia qua Sacerdotes debent celebrare.

FRANCISCVS CIDRON DE AZEVEDO, Pincianus, Sacerdos Societatis Iesu, Theologiæ professor, ut se vocat, emeritus, & in Salmantino collegio Bibliorum sacrorum Interpres, foras dedit-

Commentarios literales & morales in Matthæum, seu potius in omnes Evangelistas. Lugduni sumptibus Laur. Arnaud & Petri Borde 1670. folio.

D. FRANCISCVS DE CVBILLAS, Iurisconsultus, quædam S. Francisci Salesii opera piis hominibus valde profutura in vernaculam vertit, ex quorum numero est-

Verdaderos *entretenimientos espirituales*. Matriti 1667. Cum aliquando & foras dedisset, in qua tamen alterius operâ fuit usus, ejusdem sancti Præsulis-

La Practica *del Amor de Dios*.

F. FRANCISCVS A S. ELIA patriâ Legionensis, professione reformationis Carmelitarum Pincianus & Medinæ Rivi-sicci domus Rector, scripsit-

Commentaria tam literalia quàm moralia in Regulam primitivam S. Patris Alberti à Discalceatis professam. Segoviæ typis Didaci Diaz de la Carrera 1638. in folio.

Alia præventus morte imperfecta reliquisse dicitur.

F. FRANCISCVS A IESV MARIA, Burgensis, Pinciæ inter Carmelitas reformatos religiosæ vitæ initiatus, in collegio Salmanticensi, unde insigne illud opus Theologicum alii sodales emanare fecerunt, absoluturus id in moralibus, dedit saltem foras primum ejusdem partis moralis volumen, ubi-

De Sacramentis in genere, Baptismo, Confirmatione, Eucharistia, Sacrificio Missæ, Pœnitentia & Extrema unctione disputat. Salmanticæ anno 1665. folio.

Typis jam vulgarem antea fecerat commentarium-

In Apocalypsim D. Ioannis. Lugd. 1648.

FRANCISCVS HENRRIQVEZ DE VILLACORTA, Doctor Medicus Complutensis, Academiæ hujus amplissmæ primarius Professor, olim Philipp. IV. nunc Caroli Regis nostri Archiater, scripsit-

Laurea Doctoralis Medica Complutensis tomos duos, *quo continentur summè necessaria pro Laurea Doctorali Academia Complutensis consequenda*.

Primo continentur Tractatus-

De Elementis & temperamentis.
De Humoribus.
De Coctione & putredine.
De Semine.
De Morbo & Symptomate.
De Tumoribus.
De Vlceribus.
De Spiritibus.
De Partibus corporis humani.

Secundo hi-

De Febribus.
De Vrinis.
De Pulsibus.
De Sanguinis missione.
De Expurgatione.
De Tumoribus alter.
De Vlceribus secundus.

Lugduni sumptibus Laurentii de Anisson 1670. in folio.

F. FRANCISCVS DE NAVARRETE, Dominicanus, edidit-

Memorial *de la Devocion del Angel Custodio*.

FRANCISCVS OCHOA DE SAMANIEGO, Victoriensis, scripsit-

Arit-

Aritmetica *guarisma*. Lycii apud Pet-Micheli & Nicolaum Franciscum Russo 1644. in 4.

D. FRANCISCVS OREJON, scripsit-

Politica *militar para Sargento maior de Tercio*. Matriti 1669.

D. GABRIEL ZELPO SERRANO, natus in oppido *Fuensalida*, edidisse ante paucos menses dicitur -

Vida *de S. Francisco de Borja*.

F. GABRIEL DE CEPEDA, Dominicanus, scripsit -

Historia *de la Venerable y milagrosa Imagen de N. Señora de Atocha*; anno 1669.

F. GREGORIVS DE SALAMANCA, Ordinis S. Francisci, scripsit -

Compendio *de la Regla de S. Francisco*; circa annum 1665.

HIERONIMVS BASILIVS, nescio quis, edidisse dicitur Iuridicum opus, quod nomine hoc Hispano insignitum offendimus in catalogo quodam librorum in Hispania ante paucos annos editorum -

Decissiones *criminales de la Gran Corte de Sicilia*. anno 1669.

F. HIERONYMVS DE CONCEPTIONE, Valdemaurensis, Pastranæ professus Carmelitarum excalceatorum ordinem, vndecimus fuit ejus generalis Præfectus, editque -

Carta *à los Religiosos de su Congregacion*.

Obiit Guadalaxaræ anno MDCLXIII. dierum plenus.

HIERONYMVS MARTINEZ DE VEGA, Valentinæ urbis Presbyter, atque ecclesiæ Metropolitanæ, ut appellant, Beneficiatus, scripsit -

Solemnes *fiestas que la Ciudad de Valencia hizo por la Beatificacion de su Santo Padre y Pastor D. Thomas de Villanueva. Con un Discurso de los Obispos y Arcobispos de aquella Iglesia*. Valentiæ apud Philippum Mey 1620. in 8.

D. HIERONYNVS DE MOLINA & GVZMAN, Iurisconsultus, dedisse foras publicatur, quas nondum vidimus -

Novas *Iuris veritates*, Matriti, ut credimus, 1664.

HIERONYMVS SOLARIS, Clericus Regularis Minor, inscribitur operi, quod editum audio circa annum 1665. hujus tituli -

La Maior *Obra de Dios en siete dias de la semana*.

HIPPOLYTVS MONTANER, Catalanus, scripsit -

Additiones ad Tractatum de Actionibus Antonii Oliba soceri sui.

IACOBVS (sive IAIMVS) RAYMVNDVS VILLA, Catalanus, vir nobilis, Presbyter, Historiæ diligens gnarúsque perscrutator, schedarumque manu scriptarum dives possessor, scripsisse dicitur -

Stemmata Familiarum Catalonia; cujus operis ac cæteræ hereditatis dominum testamento voluit Monasterium S. Hieronymi *de la Murta* cognominati non longe a Barcinonensi urbe.

R. IMMANVEL ABOAB. Hebræus natione, sed qui Hispanus dicitur,

Nomologiam edidisse, fertur, qua contra Christianos probare conatur Legem oralem seu Traditiones Talmudicas veras esse. Ita Theophylus Spizelius in *Coronide Philologica*, quam attexuit operi suo *De Sacris Bibliothecarum illustrium arcanis retectis*.

F. INNOCENTIVS A S. ANDREA, Navarrus, Tafallensis, Carmelita excalceatus, Pastranæ huic instituto addictus, vir in spiritus via non mediocriter exercitatus, scripsit -

Tres Tratados, *De la Oracion mental*; *De la Mortificacion*; *Del Hombre interior*. Qui editi sunt sub nescio cujus nomine anno 1617. Attamen ad calcem secundi tractatus annotatum legitur authorem fuisse hujus religiosi instituti, noluisseque legi se inscriptum operi.

Obiit in cœnobio Granatensi an. MDCXX.

F. IOANNES DE ALMOGVERA, Bæticus, Cordubensis, ordinis Sanctiss. Trinitatis, S. T. Magister, post obita inter domesticos præcipua provinciæ munera factus Ecclesiastes regius ob insignem hujus ministerii præstantiam, die 27. Februarii anni MDCLIX. Gaspari de Villaroel ad Argentinam Ecclesiam translato in Arequipæ urbis Peruani regni Ecclesia successor datus fuit. Vnde ad nos missit edendum opus -

Institucion *de Sacerdotes* dictum.

F. IOANNES BAPTISTA, Pinciæ natus ex nobilibus familiis *de Camporedondo & Rio* Carmelitarum nudipedum decimus generalis Præfectus, edidit valde à domesticis laudatam -

Carta *a los Religiosos del Carmen descalzo*

calzo; pro eorum scilicet instructione ac observantiæ regularis incremento, quæ edita fuit Matriti.

Vitam cum morte commutavit anno MDCXLIX.

F. IOANNES BAPTISTA DIAMANTE, ordinis S. Ioannis Hierosolymitani, edidit librum Comœdiarum a se scriptarum hoc titulo -

Comedias. Matriti 1670. in 4.

IOANNES DE CARDENAS, Hispalensis, è Societate Iesu, vir acutus, doctus & prudens, modestè ac dilucide examinavit Ioannis Caramuelis Campaniæ & Satriani Episcopi viri clarissimi opiniones in eo volumine, quod nuper ediderunt Lugdunenses typographi Laurentius Arnaud & Petrus Borde hoc titulo insignitum -

Crisis Theologica bipartita, sive Disputationes selectæ ex Theologia morali, in quibus pro votis Illustrissimi D. D. Ioannis Caramuelis, atque operi ejus interrogatorio respondeatur, quamplurimæ ejus opiniones & argumentationes ad præfatam crisim vocantur; Prima pars; 1670. in folio.

Edidisse se ait in hoc opere ante septem annos, quod non vidimus, in laudem Mariæ Virginis, ut videtur -

Geminum Sydus Mariani diadematis.

F. IOANNES DE ESTRADA, Præmonstratensis, dedit foras ante paucos annos -

Sermones *varios*; anno 1666. Item -

Sermones *de Quaresma y Semana Santa*; 1670.

Estudio *del Predicador*; 1667.

IOANNES GARSIAS, Catalanus, Canonicus Ecclesiæ Barcinonēsis, scripsisse dicitur -

Vida *de San Oldeguer Obispo de Barcelona*.

IOANNES FLORES, edidit -

La Historia *de Grisel y Mirabella con la disputa de Torrellas y Brazaida, la qual compuso Iuan de Flores a su amiga*. Ita inscribitur liber Hispali editus per Ioann. Cromberger in 4.

D. IOANNES LVCAS CORTES, Hispalensis ex Belgis parentibus, Iurisconsultus, & omnimodæ flos eruditionis, qui nunc Matriti sub Excellentissimi D. D. Petri de Guzman Comitis de Villaumbrosa summi Senatus Castellæ Præfecti protectione charus & magni habitus doctis omnibus & judicio præstantibus Curiæ istius viris degit, ornatus nuper, ut audio, Locumtenentis Gubernatoris seu Correctoris Curiæ Matritensis munere, propediem editurus est ex antiquorum monumentorum schedis attentè observatis ac fideliter productis -

La Vida *y acciones del Santo Rey D. Fernando III. de Castilla y Leon*.

D. IOANNES LVDOVICVS DE MONCADA, Barcinonensis, in familia hac nobilissima ex Ludovico parente, Castellano, uti vocant, *de Amposta* ordinis Hierosolymitani, in lucem editus, vir in re historica, præcipuè patria, versatissimus, Decanus & Canonicus Vicensis Ecclesiæ, scripsit Latinè -

Annalium Cataloniæ, quatuor volumina; Item -

Episcopologium Ecclesiæ Vicensis sive Ausonensis: quæ duo opera domi asservat è prototypo ipso authoris Illustrissimus D. D. Raphael de Vilosa Ducatus Mediolanensis Magnus Cancellarius, nunc jam Locumtenens (uti appellant munus) Summariæ Cameræ Regiæ Neapolitanæ, vetus noster amicus.

IOANNES MARTINVS FIGVEROLA, gente & patriâ Valentinus, Doctor Theologus, Acolytus & Capellanus, uti se ipse appellat, Pontificius, in Valentinæ urbis Metropolitana sacra æde, ut vocant, Beneficiatus, Arabicè doctus & in omni doctrina sectæ Mahometicæ versatus, non solum Ferdinandi Regis jussu Aragoniæ regni Mauris Evangelicam legem, hoc est, ad salutem regiam viam, ex munere diu, magnoque zelo tàm in concionibus, quàm in privatis disputationibus demonstravit, sed & factus ætate ad hanc curam ultrà gerendam tardior, domi se continens, proficere calamo iis, quos ore instruxerat, emeritæ senectutis operam destinavit; confecitque linguâ Hispanâ, testimoniis usus linguæ Arabicæ atque Alcorani ipsius, & aliorum istius sectæ librorum, eo quòd ad Hispanè atque Arabicè tantùm scientes verba dirigeret, opus sic inscriptum.

Lumbre *de Fee contra la Secta Mahometana*; ad Deputatos seu Prætores Valentinæ urbis directum. Hujus exemplum servat Romæ Eminentissimus Camillus Cardinalis de Maximis, antiquitatis venerator & studiorum ingenuorum promotor verè maximus, in Hispania sibi procuratum, dum Apostolicum ibi Legatum ageret. De editione hactenus nihil audivi. Sequitur in laudato codice -

In Nomine Domini nostri Iesu Christi Salvatoris nostri. Ego Ioannes Martinus Figuerola Valentinensis pono per ordinem DISPVTATIONES sive conferentias, quas habui Cæsaraugusta in Mesquita Agarenorum cum Alfaquino, ut Christiani hoc idem faciant ad salvandas animas, & ea quæ contuli cum Domino Imperatore & ejus Concilio.

Meminit in *Disputationum* hac relatione obitus patroni sui Episcopi Pacensis ante Majum mensem anni MDXVIII. in Hispania extincti, post quem annum usque ad xxi. sese

sese *Luminis* jam laudatum opus confecisse ait.

D. IOANNES DE OÑATE & CONTRERAS, edidit -

Guja manual *para el cielo*; an. 1671.

IOANNES PAVLVS XAMMAR, Barcinonensis, Domicellus, I. V. Doctor, in patrio gymnasio Ius Canonicum ex primaria cathedra sedecim integris annis cùm docuisset, Assesorque Domus ejusdem civitatis esset, Consiliarius regius, & Assesor Bajuliæ generalis Cataloniæ, nec non Officii Magistri Rationalis regii fuit creatus. Scripsit-

De Officio Iudicis & Advocati, lib. 1. Barcinone apud Iacobum Romeu. 1639. in folio.

Rerum judicatarum in Regio Senatu Cataloniæ duas partes. Ibidem apud Narcisum Casas. 1657.

Civilem doctrinam de antiquitate, religione, privilegiis inclytæ civitatis Barcinonensis. Ibidem primùm 1644. purgatàmque ab iis, quæ a turbato illius temporis reipublicæ statu contraxerat, vitiis iterum annò 1668. licet post ejus mortem.

F. IOANNES A REGIBVS, in Castella veteri ortus, Pinciæque ad institutum Carmelitarum excalceatorum admissus, provinciæ Mexicanæ, quò se transtulit obedientiâ ductus, Præfecturam gessit, scripsitque ibi -

Apologiam pro Virginitate Heliæ Prophetæ, quam primus ex voto servavit, adversus quendam concionatorem, qui temere dixerat matrimonium eum contraxisse. Mexici 1641. editam.

F. IOANNES DE ROXAS, ordinis Mercenariorum, Præfectus cœnobiorum Segoviensis, Guadalaxarensis & Matritensis, nuper edidit-

La Verdad *descubierta*. Matriti 1670. in 4.

Cujus est etiam (ut credimus) opus inscriptum -

Relox *con despertador*, anno 1668. editum ibidem.

IOANNES SANCHEZ CARRERA, Decurio, ut se vocat, & aciei Instructor (*Sargento maiòr* vulgò) edidisse dicitur -

Espejo *del Buen Soldado*. Matriti, ut suspicor, circa annum 1664.

D. IOANNES DE LATORRE, Medicus, credo, aut Philosophus Doctor, edidit -

Filosofia *y compendio de Medicina*, anno 1670.

D. IOANNES VELEZ, Matritensis, filius Ludovici, quo facetiarum flore olim exultavit nostra Hispaniarum Curia, nec discedens ipse a parentis Genio & laude, Comicis aliquot actionibus, sive partialem cum aliis, sive solidam navavit operam, in seriis & ludicris disertus & festivus; idem, nisi fallimur, ante paucos annos prodire in publicum permisit-

Vn Libro *de Entremeses* (Intermedia sunt sive chori, in quibus majorem partem Ridiculus agit, recitationeque, cantu & saltatione mixtâ lenocionum oculis simul & auribus spectantium fit) Matriti 1664.

IOANNES VILLETA, Catalanus, Barcinonensis Ecclesiæ Canonicus, qui Concilio Tridentino interfuit, ibique concionem habuit, scripsit, uti audio ab ejus civibus,

Logicam & Philosophiam.

F. IOANNES DE XEREZ, Hieronymianus sodalis, ex aliqua earum urbium, quæ nomine isto in Bætica & in Extremadura insignes sunt (cum fere consuèverit in hac familia cognominari a patria) oriundus, Iosepho Seguntino teste in *Historia hujus ordinis* lib. II. cap. II. sanctitate clarus fuit & literis tàm scholasticis, quàm Biblicis; habebàtque dum viveret, apud se elaboratum -

In Oseam Prophetam commentariolum, item -

In Duodecim priora Evangelii S. Lucæ Capita.

Quæ cùm nusquam inventa post mortem ejus opera fuerint, Hieronymum Guadalupensem in eadem, qua noster, Lupianensi domo sodalem inde profecisse, areasque suas rigasse, credit idem Iosephus, cùm utriusque hujus argumenti volumina in publicum aliquando ab hoc emissa conjecturæ ansam dederint.

F. IOSEPHVS HERNANDEZ DE S. IOANNE, Minimorum S. Francisci de Paula sodalis, edidisse dicitur -

Teulugia *moral de los Preceptos del Decalogo*.

F. IOSEPHVS A IESV MARIA, Pincianus, Carmelitarum reformatorum Romæ priùs generalis Procurator, deinde quintus suæ Hispanæ Congregationis summus Præfectus, scripsit-

Carta Pastoral *à los Religiosos de su Congregacion*. Constitutiones item Monialium emendatas & auctas prelo denuo mandavit; obiitque in cœnobio oppidi *de Mançanares* anno MDCXXI.

F. IOSEPHVS MENDEZ, ordinis Minimorum S. Francisci de Paula, edidisse refertur circa annum 1668.

Theologiam moralem de Sacramentis in genere. Item -

Teulugia *moral sobre la Bula de Difuntos*.

F. IOSEPHVS OLIVA, Barcinonensis, ordinis Minimorum S. Francisci de Paula, vespertinus Theologiæ Professor, edidit -

Gemmea Analoga ab Angelici Doctoris Thomæ schola gemmata. Barcin. apud Pet. Ioann. Dexen 1646. in 4.

D. IOSEPHVS SVAREZ DE FIGVEROA, Iurisconsultus, edidit -

De Iure adhærendi librum, nisi fallimur, editum anno 1666. aut circiter.

F. IOSEPHVS A S. TERESIA, ex oppido *Almansa* diœcesis Carthaginensis, Granatæ dedit nomen Carmelitis, qui strictiorem sequuntur regulam, post S. Scripturæ professionem, cœnobiique Malacitani Præfecturam Chronographus ordinis sui factus totus nunc est in adornanda Sparta sibi commissa. Editque olim-

Tractatum de Diffinibilitate Immaculata Conceptionis B. Mariæ Virginis. Giennii 1650. cui deinde adjecit -

La Vida del Venerable P. Fr. Diego de Iesus. Madriti 1669.

Paratum editioni nunc habet-

El Tercero tomo *de la Historia de la Reformacion*; quo prosequitur Francisci de Santa Maria primo & secundo volumine cõtentum opus; quartumque parat unà cum *Floribus Carmeli*, sive Historiâ Sanctorum hujus ordinis. Debemus hanc & aliorum Carmelitarum, qui literis aliquid mandaverunt, notitiam, huic authori, ni fallimur: ejus namque operâ descriptum fuisse eorum Scriptorum Catalogum, qui Romam nuper fuit missus instante Rever. P. Fr. Ludovico Perez de Castro studiorũ in collegio S. Mariæ Transpõtinæ Præfecto, viro religiosissimo, doctissimo, ingeniosissimo ac literariæ totius rei diligentissimo nulla ratione subnixi dubitaremus.

F. IOSEPHVS DE VILLALVA, Franciscanus, edidit librum, ut audio -

De Perfectione, circa annum 1665.

F. IOSEPHVS DE VILLANVEVA, Augustinianorum sodalis, edidisse refertur -

Promptuarium divinæ providentiæ, seu de Præscientia Dei, anno 1670. in fol.

ISIDORVS DE ROBLES, scripsisse dicitur atque edidisse anno 1666. aut circiter-

Novelas.

LEO, vulgari cognomento Hebræus, filius fuit Isaaci Abarbinelis, natus utique in Castellæ regno; nam expulsus cum aliis gentis Iudaicæ è Regum Catholicorum ditione parens una cum uxore & tribus liberis Neapolim se contulit. Vnde cùm Ferdinandum II. Regem a Gallis ejectum Siciliam usque sequutus fuisset, Leonem filium Neapoli reliquit. At hic postea in Genuensem urbem venisse ibique remansisse dicitur. Ejus sunt Italicâ linguâ scripti -

Dialogi d'Amore: qui & Latinè prodiere Venetiis 1664.

F. LVDOVICVS DE SANCTA MARIA, Hieronymianus, ut credo, S.T. Magister, laudatur tanquam author operis sic inscripti-

Octava sagrada *al cumplimento de los cien años de la fundacion del Convento de San Lorenzo el Real del Escurial*. anno 1664.

LVDOVICVS PIMENTEL, Iesuita, author inscribitur libro hujus tituli -

Historia de Mindanao, hujus scilicet insulæ in orientali orbis plaga.

LVDOVICVS SCRIVA, Valentinus, vir nobilis, scripsit ad Franciscum Mariam Feltrium della Rovere Vrbinatum Ducem -

Tribunal *de Venus*. Venetiis apud Aurelium Pincium 1537. 8.

F. LVDOVICVS TINEO DE MORALES, Sepulvedanus, nobili loco natus, Præmonstratensium sodalis, ac Diffinitor generalis, Sacræ Theologiæ Magister, atque literis tàm sacris quàm profanis apprimè excultus, suavissimisque & integris moribus præditus, editioni parabat ante annum integrum-

Mercurio Evangelico, hoc est Concionum sacrarum volumen.

D. MARCVS ANTONIVS BRAVO, Cordubensis, Theologus, dum Romæ agit, publici juris propediem faciet -

Selectas quasdam *Quæstiones de re Beneficiaria*.

MARIA DE IESV, olim, seu familiari cognomine CORONEL, Graccurri (*Agreda* est in Aragoniæ confinio Castellæ municipium) nata, inter moniales Immaculatæ Deiparæ Virginis Conceptionis ejusdem loci, quæ S. Francisci profitentur regulam, Virgo Dei sacra, eximiæ sanctitatis opinione olim clara, certiorem eam in dies clarioremque totâ Hispaniâ & apud omnes hominum ordines magnis virtutibus, singularibusque sibi dispensatis e cælo donis usque ad mortem reddidit. Hæc ipsa mirabilis fœmina revelata sibi de *Iesu Christi Domini* nostri & *Mariæ ejus matris Vita & rebus gestis* quamplura mysteria ignota, inaudita hactenus comprehendisse dicitur in quodam opere, quod a viris undique doctissimis & piissimis diligentissimè examinatum riteque approbatum typis nuper Matritensibus fuit subjectum tribus contentum tomis, hoc titulo *Mystica Ciudad*

dad de Dios Receptæ sunt hoc jam tẽpore probationes ordinariâ authoritate super insignibus Servæ Dei virtutibus, quæ xxiv. Maji MDCLXV. ad æternas sedes abiit, procuraturque à Sede Apostolica procedendi in causa ejus Canonizationis facultas.

D. MARINA DE ESCOBAR, Pinciæ orta ex parentibus Didaco de Escobar Civitatensi & D. Margarita Montaña de Monserrate Bernardini, qui Caroli V. Imperatoris Protomedicus fuit, filia exacti sæculi anno LIV. virgo domi suæ permanens, tanquam Gertrudis aut Brigitta sive Mathildis nostri temporis, propter revelationum, ut vocant, ei a benignissimo animarum nostrarum spóso frequentissimè de summis quibusque mysteriis Christianæ fidei factarum excellentiam vulgò apud nos habetur. Divino eadem præcepto adacta in literas retulit quidquid hujusmodi sibi fuit a Deo monstratum: id vero, ut eidem supernæ voluntati obsequeretur, digessit & in commentariorum vitæ ejusdem sanctissimæ virginis formam redegit virtutibus & ipse vir insignis Ludovicus de Ponte Iesuita, qui ei a confessionibus triginta annis fuit: post cujus obitum pluribus decursis annis tandẽ prodiit in lucem publicam.

La Vida *maravillosa de la Venerable Virgen Doña Marina de Escobar natural de Valladolid sacada de lo que ella misma escrivio de orden de sus padres espirituales*. Matriti apud Franciscum Nieto 1665. in fol.

Comprehendit volumen hoc alteram tantum partem vitæ: obeunte enim diem suum Pontano ad alium spectare cæpit de virginis rebus cura.

MARTINVS ANTONIVS DEL RIO, ex Antonio, Cãtabro, Artzelariæ & Cleidaliæ Toparcha & Elisabetha Lopez de Villanova anno MDLI. Antuerpiæ natus Hispanis jure optimo annumeratur, quantumvis æquè inter Belgas locum invenerit in Valerii Andreæ *Bibliotheca* & Francisci Svveertii *Athenis Belgicis*, laudatus insuper ab Hermanno Langeveltio, qui ejus vitam, Auberto Miræo, & Philippo Alegambe, qui elogia scripserunt. In Hispania hic lauream Iuris civilis ambivit Salmanticæque fuit adeptus an. MDLXXIV. unde reversus in Belgium suum Iuridicum egit militarium copiarum (Auditorem generalem vocant) atque Fisci regii Præfectum. Pinciæ quoque in Hispania, sæcularibus honoribus vale dicto, sacramentum dixit religiosæ vitæ in Iesuitarum sodalitate. In eadem Hispania demum sacras literas docuit Salmanticæ, post alia alibi gesta scholæ munera, ubique laudabiliter & cum discipulorum magno numero. Vitæ reliqua discere poteris e laudatis supra Belgarum laudatoribus. Opera ejus breviter dabimus.

In C. Solini Polyhistorem Notæ, una *cum brevibus scholiis in T. Livii Epitomen*. Antuerpiæ apud Plantinum 1572. in 8. Quæ viginti annos tantùm natus in publicum emisit.

In Claudiani Poetæ opera notæ & conjecturæ. Ibidem sæpius in 16.

Adversaria in L. Annæi Senecæ Tragœdias, quibus adjunxit postea alterum tomum, continentem *Veterum Tragicorum fragmenta, Senecæ vitam & novum in Tragœdias commentarium*. Ibidem 1594. 4.

Miscellanea Scriptorum ad universum Ius civile. Parisiis apud Sonnium in 4. & auctiora studio Petri Brossæi Lugduni, 1606.

Repetitio L. Transigere C. De Transactionibus.

Exercitatio ad L. Contractus D. De Regulis Iuris.

De Principiis Iuris Libri II.

Aliaque in Iure affecta habebat (ait Valerius Andreas) & prelo parata, ut in *Miscellaneis* ipse præfatur. Verùm cum sanctiore habitu sanctius studium adsumpsit, Musis tamen non omnino valere jussis. Sequuta sunt igitur sacra & ecclesiastica opera hæc.

Disquisitionum Magicarum tomi III. Lovanii, Moguntiæ & Lugduni sæpius editi.

In S. Orientii Episc. Illiberitani Commonitorium & S. Althelmi Aenigmata breves *notæ*. Ant. apud Trognæsium anno 1600. in 12.

Florida Mariana, de laudibus & virtutibus Deiparæ Virginis Panegyrici XIII. Ibidem apud Plantinum.

Opus Marianum; nempe *Speculum Marianum, Speculum charitatis & patientiæ Iesu & Mariæ, Polemica Mariana*, & *Florida Mariana* nuper laudata, simul edita Lugd. 1607. in 8.

Vindiciæ Areopagiticæ; contra Iosephum Scaligerum. Ibidem 1607. in 8.

Peniculus foriarum Elenchi Scaligeriani, sub nomine *Liberii Sanga*, 1609. in 12.

Commentarius in Cantica Canticorum. Ingolstadii 1604. in fol. & alibi.

Commentarius literalis in Threnos Ieremiæ, Lugd. 1608. in 4.

Pharus Sacræ Sapientiæ, sive Comment. literalia in Genesim. Ibidem in 4.

Adagialia sacra, è Veteri Testamento, duobus voluminibus. Ibidem 1612. in 4.

De Difficilioribus & utilioribus S. Scripturæ locis, tomi III. inediti hactenus.

Sub nomine anagrammatico *Rolandi Mirtæi Onatini* publicavit.

Commentarium rerum in Belgio gestarum a Petro Henrriquez Comite Fontano. Madriti 1610. & Lovanii 1611. in 4.

Obiit calculi doloribus oppressus Lovanii cùm

cùm recèns ab Hispania rediisset XIX. Octobris anni MDCVIII. ætatis suæ LVIII.

F. MARTINUS DE TORNAMIRA, Catalanus, ut credimus, in provincia Romana Cisterciensium sodalium sacræ hujus familiæ vota concepit, in qua summis quibusque functus fuit honoribus. Scripsisse quædam dicitur opera, atque item non nulla ex Hispano Italicè descripsisse, quorum non plus notitiæ in præsentiarum dare possumus.

F. MARTINUS DE TORRESILLA, Capuccinus, scripsit atque edidit circa annum 1669.

In Libros Physicorum.

MELCHIOR DE ORTEGA, Ubetensis Eques, author est potius quàm interpres, quãtumvis ipse ex Italica lingua videri opus vertisse in Hispaniam velit, fabulosi prosaici poëmatis, cujus hic titulus-

Primera *Parte de la Historia del Principe Felixmarte de Hircania*. Ad Ioannem Vasquez de Molina Regi à secretis & consiliis status. Pinciæ apud Franc. Fern. à Corduba 1556. fol.

MICHAEL SARROVIRA, Civis honoratus Barcinonensis, dedit foras patriæ provinciæ idiomate-

Cerimonial *de Corts.* hoc est Cæremoniale Curiarum.

NICOLAUS MARTINEZ, Hispalensis, Societatis Iesu, post decursa alia merendi spatia Bæticæ suæ provinciæ, in collegio Romano Theologiæ sacræ primarius à duodecim annis Professor, singulari ingenio & exquisitâ vir doctrinâ, & qui non magis doctè ex cathedra, quàm diserte & subtiliter ex ambone tàm proprio quàm Italiæ sermone sacris de rebus disserere solet, ad hæc moribus humanissimis, brevi editurus est-

De Incarnatione Verbi divini, ad Tert. Part. D. Thomæ.

NICOLAUS DE PIAMONTE, (si Hispanus est) dedit Hispanâ linguâ-

Historia *del Emperador Carlo Magno y de los doce Pares de Francia*; tribus libris; quorum primum e Latino in Gallicum, deindèque in Hispaniæ vernaculum, secundum ex metro Gallico, tertium verò ex Vincentii *Speculo* Latino in Hispanum se convertisse affirmat. Hispali apud Ioann. Cromberger 1528. fol.

PETRUS DE AMIGANT, Catalanus, regiæ Curiæ Barcinonensis Senator, scripsit Tractatum-

De Nobilitate concedenda mortuo, & quòd possit ad suos posteros transmittere.

D. PETRUS DE LUGO, scripsisse dicitur atque edidisse ante paucos annos-

Vigilia *del Sueño* (ignoti mihi argumenti) circa annum scilicet 1664.

D. PETRUS MANRRIQUE MELGARETO (an MELGAREXO?) edidit nomine suo inscriptum-

Compendio *de Contratos publicos*, circa annum 1667.

F. PETRUS DE MIRANDA, Benedictinus, scripsit hujus inscriptionis opus-

El Baptista *Español y Tesoro del Santo Rosario*, circa annum 1665.

F. PETRUS DE VILLAMAIOR, Dominicanus, scripsit-

Mysterios *de la Fee*, circa annũ 1665. luce donatum opus, Matriti, ut credimus.

D. PHILIPPUS VINYES, Catalanus, in supremo Aragoniæ concilio Senator regius, varia reliquisse dicitur, scilicet-

Discurso *sobre que los brazos juntos en Cortes no pueden sin su Mag. proveer los Oficios de la Diputacion.*

Discursos *sobre los procedimientos en la Villa de Matarò.*

Discursos *sobre la Celebracion de las Cortes*, non dum absolutos.

Iuris civilis Codicem. Quæ omnia periere, cùm in Catalonia tumultuatum fuit, authore mihi Illustrissimo Domino Raphaele a Vilosa, Magno Ducatus Mediolanensis ante paucos menses Cancellario, supra a nobis laudato.

PLACIDUS GOMEZ DE SILVA, Lusitanus, Olisiponensis, Iurisconsultus, Mediolanensis urbis incola, edidit nunc, dum hæc scribimus-

Quando liceat heredi venire contra factum defuncti, Tractatum. Mediolani apud Ludovicum Montium 1671. in fol.

F. SIMON DE CASTILBRANCO, Eremita Augustinianus, edidit-

Vida *de S. Iuan de Sahagùn*, anno 1669.

F. STEPHANUS A S. IOSEPHO, Aragonius, Gradensis, Carmelitarum discalceatorum generalis Præfectus octavus, dedit foras-

Carta Pastoral *a los Religiosos de la Congregacion de España.*

Instruccion *a los Provinciales y Priores.*

Ordinario, *o Ceremonial de la Orden.* Decessit Matriti 27. Martii MDCXXXVI.

F. THOMAS DE S. CYRILLO, Lusitanus, Carmelitarum reformatorum sodalis, Dis-

Diffinitor fuit totius Congregationis, atque item provinciæ Præfectus. Edidit-

In Caput xv. Lucæ: quod opus in tres tomos dividere cogitabat, sed typis commisisit primum dumtaxat hoc titulo, *Gloria Matris Ecclesiæ*, Segoviæ 1638. in fol.

Hæc ex Catalogo hujus Congregationis Scriptorum, quem Romæ vidimus, cujusque fecimus mentionem in Francisco a S. Maria. Sed tamen hic ipse in *Bibliotheca* sub Francisci a S. Cyrillo appellatione fuit jam laudatus. Ex his duobus nominibus utrum utri sit præferendum a domesticis aut ab ipso opere quærendum est.

THOMAS MORILLO scripsit circa annum 1667.

De la Nieve.

D. THOMAS DE OÑES, Iurisconsultus & Advocatus Curiæ Matritensis, scripsisse refertur librum hujus tituli -

Fenix *de los Ingenios*.

F. THOMAS VILAR, Catalanus, Ausetanus, Ordinis Prædicatorum, S. Th. Magister, scripsit-

In Primum Partem Sancti Thomæ, duobus voluminibus. Barcinone primo apud Mathevàd 1638. altero apud viduam ejusdem 1646. in 8.

ANONYMORVM.

ANONYMVS nescio quis convertit Hispanicè -

El Enchiridion *o Manual del Cavallero Christiano de Erasmo*. Antuerpiæ 1555.

ANONYMVS, Monachus Benedictinus alicujus monasterii in Hispania, magnæ eruditionis & profundæ scientiæ, scripsit sermone patrio Hispanico -

In Tria priora Capita Apocalypsis S. Ioannis Tractatus III. quorum primus in Cap. I. habet capita XXXVII. Secundus in 2. cap. CIX. Tertius in 3. cap. CIII. Excusi sunt Hispali per Antonium Alvarez in fol. anno 1546. quo tempore vixisse eum arbitratur totius rei author Arnoldus Vvion in *Ligno vitæ* lib. II. cap. lxxII.

ANONYMVS Franciscanus, aut mihi incertus, edidit ante paucos annos, Matriti, ut suspicor -

Coronica *de la Provincia de S. Antonio de los Charcas de la Orden de San Francisco*. anno 1664.

ANONYMVS, seu mihi incertus, author est operis quod circa annum 1664. aut 1665. prodiit Matriti, ut credimus, ita inscripti-

Palestra *Sagrada en desagravios de una Imagen de Nuestra Señora de la Concepcion*.

ANONYMVS, sive mihi incerti nominis, edidit librum -

Diapara *el Alma*, inscriptum, de cujus editione Matritensi anni 1665. aut circiter audivimus.

ANONYMVS, aut mihi ignotus, edidit-

Vida *del Venerable P. Fr. Geronimo de Alabiano*, circa annum 1668.

ANONYMVS, aut mihi incerti nominis author, dedit foras -

Historia *de los Celebres Santuarios del Adelantamiento de Cazorla*, 1669. Matriti, ut credimus.

ANONYMVS (mihi saltem, qui librum nullus vidi) scripsit hujus tituli librum -

Panegyrica *Descripcion del milagroso Aparecimento de N. Señora de Nieva*; anno 1669. editam.

ANONYMA quædam fœmina author est prosaici illius nec parum celebrati poematis, cui ita inscripsit -

Libro *del Famoso Cavallero Palmerin de Oliva que por el mundo grandes hechos en armas hizo sin saber cuio hijo fuesse*. Toleti prodiit post alias editiones 1580. in folio, nam ex secunda editione Venetiis apud Gregorium de Gregoriis 1576. fol. editum vidimus. Lusitanam fuisse Lusitani credunt Scriptores. At saltim a fœmina dimanasse opus confirmat epigramma quoddam Ioannis Auger Tranlmerensis (hunc eumdem existimo cum *Ioanne Augur Transmierensi*, cujus in *Bibliotheca* mentio facta est) ex quo sunt hæc duo disticha.

Quanto Sol Lunam superat, Nebrisàque doctos,
Tanto ista Hispano Fœmina docta viros.

& mox-

Fœmina composuit, generosos atque labores
Filius altisonans scripsit & arma libro.

Quod obscuri sensus mihi est. Forte autem hoc opus duabus aut tribus partibus constare fecit author: nam & Tertium librum de rebus gestis Primaleonis hujusnet Palmerini

rini filii ex Hispano conversum a Mambrino Rosseo atque editum Venetiis 1597. in 8. scimus hoc titulo - *Libro Tertio del Valeroso è strenuo Cavaliero Primaleone figlivolo del buon Imperatore Palmerin de Oliva*. Quam fuisse credo continuationem paternæ Historiæ fabulosæ. Primaleonis & Palmerini eamdem esse Historiam id etiam nobis persuadet, quòd Gallicæ interpretationis tres quoque libri laudentur, quorum primum operâ Francisci de Vernassal conversum Parisiis 1550. in fol. ex officina Ioannis Longis, alterum operâ Guilielmi l'Andrè, tandemque tertium a Gabriele Chapuis translatum Lugduni ex officina Ioannis Beraud ann. 1579. prodiisse Antonius Verderius in *Biblioth. Gallica* scribit.

ANONYMVS quidam author est fabulosi operis ex eodem genere, quod mirè placuit Hispanis nostris, vulgòque *Libros de Cavallerias* audit, hoc titulo -

Historia *del Principe Erasto Hijo del Emperador Diocleciano*. Conversa est primùm ex vernacula nostræ gentis in Italicam & ex Italica deinde in Gallicam Linguam editaque Lugduni apud Viduam Gabrielis Cottier 1568. & Parisiis apud Nicolaum Bonfon 1572. Antonius Verderius in *Bibliotheca Gallica* refert opinionem quorumdam esse natum hoc opus a D. Antonio de Guevara, qui valdè id laudat alicubi. Italicam vidimus interpretationem Venetiis editam 1542. in 12.

ANONYMVS, vulgòque ignotus etiam his, qui indagandis hujus & similium authorum scriptis sedulam operam commodaverunt, scripsit propitiis Musis -

La Historia *de Amadis de Gaula*, quatuor libris. De quibus operæ pretium erit Ioannem Iacobum Frisium audire in *Supplemento ad Epitomen Gesnerianæ Bibliothecæ* pag. 33. *Amadis de Gaula narratio est fabulosa; sic autem inscribitur, quia Amadis primas partes in illa narratione obtinet, qui est stirps & author propaginis fere omnium, quorum ingentia facinora illâ narratione celebrantur. Arma enim & amores Equitum illustrium & Heroinarum continet. Illius Historiæ seu potius fabulæ libri primi ab Hispano quodam scripti fuere; qui fatetur se illos a Mercatore quodam Vngaro accepisse, qui illos è Grecia advexerat. Postea tamen tempore Francisci primi Galliarum Regis à Nicolao de Herberay Domino des Essars in Gallicam linguam septem libri fuerunt conversi. Qui illos Amadisi libros primùm Gallice scriptos fuisse autumat. Nam præterquam quòd Amadis ille fingitur fuisse Gallus idem des Essars affirmat se vidisse vetustissimos codices MSS. idiomate Gallico Picardico de hac re conscriptos. Illis septem primis libris a variis hominibus otio abutentibus plures additi, adeo ut illa fabula ad XXIV. libros pervenerit. Tantâ venustate sermonis, tantâ rerum vicissitudine & argumenti varietate exornata fuit illa narratio fabulosa, atque in ea, præsertim septem libris, veræ narrationis leges ita observantur, ut lectorem abundantem otio, rerumque novarum, quantumvis fictarum, cupidum mirifice alliciat. Hactenus de hoc libro judicium eruditi viri D. Clou Galli. His nugis Gallicis, sicuti vir gravissimus & clarissimus B. testatur nil precipuè prater turpissimos & fœdissimos amores narratur, & ita quidem ut res ipsæ oculis pene subjiciantur; quibus tamen libris nullæ Gallorum familiæ carent, quòd non aliunde linguæ Gallicæ puritatem discere se putant.* Hactenus Ioannes Iacobus Frisius: qui & iterum verbo *Acuerdus Oliva* sic ait. *Acuerdus Oliva fabulosam Historiam Amadisi primum Belgicâ linguâ conscriptam in Hispanicam convertit sic ut non tantùm interpretis officio functus sit, sed innumera adjecerit, quæ postea in Gallicam linguam translata est.* Hæc ille. Huic eidem Nicolao de Herberay tribuit Besoldus in libro *De Educatione & Historiis literarum* c. 5. n. 6. Amadisiacam hanc fabulam interpretem pro authore sumens. Quòd tamen Gallus iste interpres adjudicare Gallis suis operis inventionem contenderit, id planè nos fatum horum librorum esse credimus, quorum authoribus, ut ficta narrantes quodammodo viderentur non omnino falsa referre, hoc perpetuum & constans fuit consilium, ut non domi nata, sed aliunde ista domum transportata, hoc est, ex alienis linguis a se in vernaculam conversa, persuadere voluerint suos lectores. Cùm ergo Hispanus Amadisiados author hanc viam abscondendi fabulam sub exoticæ Historiæ pallio ingressus forsan primus fuisset, Græcam per manus Vngari Mercatoris a se acceptam fingens, hunc imitaturus Nicolaus interpres licere sibi non minus existimavit è græca seu Hispana Gallicam conficere fabulam. Quæ quidem, si Iacobum Frisium auscultamus, etiam Belgica fuerit antequam Hispana, immemorem illius quod alio loco ex Herberayo dixerat. Nec item ex eo, quòd Gallus fingatur Amadisius, Gallicam fabulæ originem fuisse recte colliges, imo & contrarium prorsus: hæc enim altera fuit ars latendi ac verosimiliter falsa narrandi, si non ex gente propria sed ex peregrina Heroes desumpti externarum Historiarum ignaros, se olim ea rerum celebritate, quæ iis adjudicatur clarere potuisse apud eam gentem non ita ægre persuasissent. Dabimus nos quidquid de his libris seu potius continuatione Fabulæ (de qua nonnulla in præfatione notavimus) comperire potuimus sub hoc Anonymi titulo; majorem enim partem hujus telæ iis debemus, qui nomen inscribere suum operi dedignati sunt.

Ex Hispano Gallicas interpretationes editas sepius fuisse apud Verderium in *Bibliotheca Gallia* legere est. Primum librum prodiisse

diisse novimus Parisiis 1540. Quatuor librorum integrum opus Antuerpiæ typis commissum fuisse ajunt 1571. Italicè & Germanicè & ipsum prodiisse scimus.

Quatuor hos Quintus liber sequitur hoc titulo insignis *LAS SERGAS DE ESPLANDIAN*. quem corruptè appellatum a Græco verbo ἔργα *opera* nullus dubito, quasi Splâdiani opera seu res gestas intellexerit author. Hunc Gallicū fecit cū titulo Quinti libri seu *Cinquieme livre d'Amadis de Gaule*, Antonius Tyron Antuerpiæ apud Henricum Hendrik anno 1577. editum. Sed hujus quinti libri author incertus non est, ut superiorum; Garsiam enim Ordoñez de Montalbo ejus scriptorem laudavimus in *Bibliotheca*, qui & quatuor Anonymi priores correxit & elegantiori stylo donavit.

Sequitur Sextus hac inscriptione. *El Sexto Libro de Amadis de Gaula en que se cuentan los grandes hechos de Florisando Principe de Cantaria su sobrino fijo del Rey D. Florestan*. Hujus authorem in editione Salmantina typis Ioannis de Porras anni 1510. in folio sese profitetur *Pelagius* (seu, ut vulgò audit apud nos *Paez*) *de Ribera*, qui Dom. Ioanni de la Cerda Duci de Medina-celi nuncupavit.

Septimus succedit ita inscriptus, *El Septimo Libro de Amadis, en el qual se trata de los grandes fechos en armas de Lisuarte de Grecia fijo de Esplandian y de Perion de Gaula*. Nuncupatus hic D. Didaco a Deza Hispalensi Archiepiscopo iterum prodiit Hispali apud Iacobum & Ioannem Cromberger 1525. folio absque authoris nomine.

Octavus. *El Octavo libro de Amadis, que trata de las estrañas aventuras y grandes proezas de su nieto Lisuarte y de la muerte del Rey Amadis*. Author est Ioannes Diaz Canonum Bachalaurus, dedicavitque D. Georgio Ioannis II. Regis Portugalliæ filio, Avisiensis & S. Iacobi Ordinum Præfecto, Duci Conimbricensi. Notatque ipse credere se partem operis seu librum septimum jam ab alio occupatum & conscriptum fuisse: quare octavum hunc appellare maluit. Hispali apud eosdem de Cromberger 1626. fol.

Nonus &, ut credimus, etiam decimus cum titulo - *D. Florisel de Niquea hijo de Amadis de Grecia y de la hermosa Niquea*. Italicè reddidit Camillus Franceschini Venetiis editum 1575. in 8. *Historia Spagnola* (inquit interpres) *piena di tutte quelle valerose cortesie, & honesti portamenti de Cavallieri & di Dame che si potresino trovare in quella età*. Decimum ex his librum Gallicè convertit Iacobus Cohori Parisinus edideruntque Parisiis Ioannes Longis & Stephanus Groulleau 1555. fol. De his & sequenti vide in *Bibliotheca* Felicianum de Silva.

Vndecimus. *Libro Vndecimo de Amadis en el qual se trata principalmente de los hechos de Rogel de Grecia y de Agesilao de Colchos*. Ex ejusdem Iacobi Cohori interpretatione Gallica prodiit Parisiis apud eosdem.

Duodecimus, Gallicè interprete Guilielmo Aubert, Parisiis. Hic nisi fallimur, continet *La Historia de Amadis de Grecia llamado el Cavallero de la ardiente espada*; de quo infra sub titulo alterius Anonymi.

Decimus tertius. *Libro decimo tercio de Amadis que contiene los altos hechos de Silvis de la Selva hijo de Amadis de Grecia*. Gallicum factum ab Iacobo Cohori jam laudato legimus atque editum Parisiis in eadem officina Ioannis de Longis.

Reliqui usque ad Vigesimum quartum quorumnam Heroum gesta descripserint nobis nunc haud constat. Legimus tamen apud Antonium Verdier in *Bibliotheca Gallica* decimum quintum XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. & XXI. seu ultimum, ut appellat, librum hujus operis ex Italico Gallicè redditum a Gabriele Chapuis Turonensi editos fuisse diversis Lugdunensibus officinis, nempe XV. & XVI. apud Bened. Rigaud 1576. XVII. apud Franciscum Didier 1578. XVIII. XIX. & XX. apud Ludovicum Cochemin 1579. XXI. verò apud Antonium Tardif 1580. imo & XX. interpretatum a Ioanne Boiron Lugdunensi cive edidisse eumdem Tardif anno 1581. in 16. affirmat idem Verderius. De cæteris tribus libris usque ad vigesimum quartum Ioannem Iacobum Frisium testem appellavimus. Nec enim nobis aliqua vel minima olim cura fuit conquirendi aut legendi hujusmodi fabulas; quamquam non prorsus inutilem earum lectionem cum aliis existimemus, de quo in præfatione nonnihil diximus. Præter hanc mythicam Amadisii & successorum ejus Historiam plures aliæ sunt ejusdem generis, de quibus aut sub authorum, si qui professi nomen suum fuere, appellatione, sive inter Anonymos in *Bibliotheca* & in hac *Appendice* mentionem fecimus.

ANONYMUS, scripsit

Chronica *del muy Valiente y esforzado Cavallero Platir hijo del Emperador Primaleon*. Pinciæ ex officina Nicolai Tierri anno 1533. prodiit nuncupatum D. Petro Alvarez Osorio & Dom. Mariæ Pimentel Marchionibus de Astorga.

ANONYMUS, scripsit

Libro *del Noble y esforzado Cavallero Reinaldos de Montalban y de las grandes proezas y estraños hechos en armas, que el y Roldan y todos los doce Pares Paladinos hizieron*. Hispali apud Iacobum Cromberger 1525. fol.

ANONYMUS, edidit

Libro *primero del Esforzado Cavallero Don Clarian de Landanis hijo del noble Rey Lantedon de Suecia*. ad Carolum de Mingoval.

val. Hispali apud Iacobum & Ioannem Cromberger 1527. folio. Sequitur- *Segunda parte del esforzado Cavallero D. Clarian de Landanis y de su hijo Floramante de Colóña*. Hispali apud Ioann. Vasquez de Avila 1550. folio. Hic tamen interpres se prodit, *Hieronymum Lopez* sese appellans cum hac nota, *Escudero fidalgo de la casa del Rey de Portugal,* nempe D. Ioannis III. ad quem opus dirigit, ex Germanico se vertisse, ut tunc moris erat, fingens. Ejusdem operis & quartam partem cum titulo- *La Quarta parte de D. Clarian en la qual se trata de los grandes hechos de Lidamàn de Ganail hijo de Riramon de Ganail y de la Princesa Daribea*, editam vidimus, Regique nuncupatam (Carolus Imperator hic est uti ex insigni armorum vellere aureo & Imperiali aquila bicipiti ornato apparet.) ab eo qui parum prosperâ apud eumdem Regē fortunâ usū se ibidem conqueritur. Toleti prodiit ex officina Gasparis de Avila 1528.

ANONYMVS, scripsit -
Libro *del Esforzado Cavallero D. Tristan de Leonis y de sus grandes hechos en armas*. Hunc ex Gallico versū ait interpres, qui Hispali edidit apud Ioann. Cromberger 1528. Gallicè autem vertisse ex Angliæ Chronicis Philippum Camus ibidem refertur.

ANONYMVS, aut mihi ignotus, scripsit-
Historia *de Luzmàn y Arbolèa*. Gallice extat ex Hispano translatum opus a Gabriele Chapuis Turonensi Lugduni apud Benedictum Rigaud 1580. in 16.

ANONYMVS, aut mihi incertus, scripsisse videtur -
Historia *de Florimon*: nam Gallica hæc legitur cum hoc titulo- *Florimon & Passe- Roze Romant traduit d'Espagnol en prose Francoise*, Lugd. apud Ioann. de Tornes in 8. teste Antonio Verderio in *Bibliotheca Gallica*.

ANONYMVS, aut mihi incertus, edidit-
Historia *amorosa de Flores y Blancaflor*. in 4. Quæ Gallica ex Hispana legitur operâ Iacobi Vincentii Eleemosynarii Comitis de Anguien Parisiis edita per Michaelem Fezandet 1554. in 8.

ANONYMVS, scripsit -
Libro *del Famosissimo y muy Valeroso Cavallero Palmerin de Ingalaterra hijo del Rey D. Duarte*. Conversus hic in Italicum ex Hispano sermone Venetiis extat 1584. in 8. interprete Lucio Spineda, recoctus ibidem anno 1609. 8. tribus partibus.

ANONYMVS unus aut plures confecerunt hujusmet farinæ opus cum hac nuncupatione -
Historia *del famoso Principe Sferamundi de Grecia*: cujus quintam etiam partem a Mambrino Rosseo in Italicum conversam alicubi legimus, qui forte & reliquorum interpres fuit.

ANONYMVS, HENRRIQVEZ, Canonicus regularis Ecclesiæ S. Mariæ de Bene-vivere, scripsit-
Chronica del Monasterio de Bene-vivere. Laudat id Chronicon D. Iosephus Pellizèr in opere inscripto, *Informe de los Sarmientos de Villamaiòr*. fol. 4.

ANONYMVS, scripsit -
Filosofia *natural de Aristoteles en versos Castellanos*. Stellæ Navarrorum an. 1547.

ANONYMVS, qui se appellat, LICENTIATVM DVARTE, Hispano sermone reddidit-
La Historia *de la China del P. Nicolas Trigault*. Hispali 1621. 4.

ANONYMVS, TESILLO, scripsit -
Guerra *de Chile*. Madriti 1647. 4.

ANONYMVS DE VALVERDE, Doctor Medicus Hispalensis, ut credimus, scripsit-
De la Peste *de Milan el año MDCXXX*. Hispali eodem anno.

ANONYMVS DE ISLA, Sacerdos, ut videtur, ordinis militaris S. Iacobi, scripsit-
Instruccion *y Regla de la Cavalleria de Santiago de la Espada*. Compluti 1547. in 4. Antuerpiæ 1598.

ANONYMVS, scripsit ævi illius more, quo his fabulis delectabantur aures,
Historia *de Henrrique hijo de Doña Oliva Rey de Gerusalem y Emperador de Constantinopla*. Hispali per Ioan. Cromberger 1533. in 4.

ANONYMVS quidam foras emisit-
Historia *de dos Amantes Euriało Frāco y Lucrecia Senesa que acaecio en la ciudad de Sena año de 1434. en presencia del Emperador Fedrique, fecha por Eneas Sylvio*. Hispali apud Ioann. Cromberger 1530. 4.

ANONYMVS, scripsit -
Historia *de la Linda Magalona hija del Rey de Napoles y de Pierres hijo del Conde de Proenza*. Hisp. apud Ioan. Crōberger. 1533. 4.

ANONYMVS, qui se domesticum familiarem esse ait Dom. Federici à Portugallia Seguntini Episcopi & Cataloniæ Proregis, edidit eidem Federico nuncupatos -
Los Quatro *Libros del muy noble y valeroso Cavallero Felix Magno hijo del Rey Fala-*

Palmeris de la gran Bretaña y de la Reina Clarinda. Hispali apud Sebastianum de Truxillo 1549. folio.

ANONYMVS, scripsit.
Libro *primero de Morgante y Roldan y Reinaldos*, ex Italico, ut ait, conversum. Hispali post aliam editionem apud Ioann. Canalla 1550. in fol. Promittit secundum, qui prodiit Valentiæ ex officina N. Duran de Salvaniach 1535. in folio. In hoc posteriore Interpres ait Italicum opus Ludovici Pulcii se vertere, atque etiam nomen Interpretis non obscurè significatur in carmine laudatorio Hispano authore Hieronymo Olivério. Scilicet Hieronymus Auner vocatur ibi cum elogio boni oratoris & sublimis poetæ.

ANONYMVS quidam fingens se, dum in captivitate Tunetana degeret, librū emisse cujusdam Arabis, cui nomē erat *Xarton*; dedit foras, quasi ex Arabico illius sermone a se conversam historiā seu fabulam hoc titulo.
Libro primero *del Invencible Cavallero Lepolemo hijo del Emperador de Alemania y de los hechos que hizo llamādose el Cavallero de la Cruz*, ad Comitē de Saldaña. Toleti apud Ludovicum Perez 1563. fol. Promittit Historiam *Leandri* ex hoc Lepolemo geniti.

ANONYMVS scripsit
Libro *del valeroso Principe D. Belianis de Grecia sacada de Griego en que fue escrita por el Sabio Friston*. Ad D. Petrū Xuarez de Figueroa & Velasco Burgensis Ecclesiæ Decanū *de Valpuesta*. In quadam parte hujus libri annotatur versum opus fuisse (ut Hispanis utar) *por un hijo del virtuoso Varon Toribio Fernandez*. Estellæ apud Adrianum de Amberes 1564. fol.

ANONYMVS, scripsit ejusdem farinæ opus hac inscriptione donatum,
Historia *del Valiente Cavallero Florambel de Lucea hijo del Rey Florindo de Escocia*. in folio.

ANONYMVS simile his aliud opus edidit cum hac inscriptione.
Historia *del valeroso Cavallero Polisman*; quam a Ioanne Miranda conversam in Italiæ sermonem atque editam Venetiis per Christophorum Zanetti 1573. in 8. Romæ vidimus.

ANONYMVS, ut credo, author est fabulosæ illius alterius ejusdem formæ & inventionis historiæ, quæ ita inscribitur,
Historia *de Amadis de Grecia llamado el Cavallero de la ardiēte espada, Primera y segunda parte*. Italicam ejus versionem Rome vidi Venetiis apud Marcum Ant. Zaltieri 1606. 8.

ANONYMVS scripsit.
La Vida *de Esopo con muchas otras fabulas de Aviano, Pogio y otros autores*; auspiciis & jussu Henrici Infantis Aragoniæ Ducis Segobricensis. Valentiæ apud Ioann. Iofre 1520. in folio.

EXTERNORVM QVI DE REBVS HISPANIS SCRIPSERVNT.

ALEXANDER GERALDINVS, Italus ex Ameria Vmbriæ urbe, unà cum ANTONIO fratre Catholicis Regibus Ferdinando & Elisabethæ navavit liberales in Hispania, & obsequio plenas literarum & officiorum operas. ANTONIVS quidem, major natu, Protonotarius fuit Apostolicus & Poeta sic evasit clarus, ut & lauream solemni ritu illorum temporum accepisse dicatur; siquidem ab hoc honore indigitari solet. In Hispaniæ curia modestia ejus & gravitas cunctis admirationi erat, dum institueret ipse mores & studia Serenissimæ Infantis Elisabethæ Regum primogenitæ, quod munus eo honore gestum consignant ei epistolæ duæ Petri Martyris, XXXVII. & XXXVIII lib. I. altera ipsi Antonio; altera ejus fratri Alexandro anno MCCCCLXXXVIII. inscriptæ. Sed brevi eum mors abripuit; nam idem Martyr epist. LXXVI. anno sequenti X. Kal. Septembris ad eumdem Alexandrum data, consolatur eum christiano & prudenti consilio de fratris obitu. Verba ejus apponam, quæ laudem non mediocrem defuncti continent. *Creaverat Deus heroicam illam animam, illam doctrinā multiplici refertissimam, harmoniā cælesti, poeticā, oratoriāque rite cultam, ut iri eam perditum pateretur? Qualis erat lyricis? quantus pede libero insurgebat? Quis præterea divini cultus illo curiosior? Quis fuit creatoris amantior?* Extat ab eo *Carmen bucolicum*, sive *Egloga* XII. *de Mysteriis vitæ Iesu Christi*, quod opus hortante Alphonso Cæsaraugustano Antistite Ferdinandi Regis filio, quem in primam Eglogam sub Mopsi appellatione venire fecit, a se formatum, ad Alphonsum Fonsecam Archiepiscopum Toletanum misisse dicitur. Arias Barbosa Lusitanus Poeta & ipse sui ævi clarus repertum carmen apud laudatum Fonsecam, ejus impensis in lucem protulit Salmanticæ anno scilicet 1505. aut circiter in 4. cum elogio *elegantis & sapientis eruditi hominis culto carmine scripti carminis*. Scripsit etiam *Orationem*, quæ edita fuit Romæ, *habitam in Vrbe anno* MCCCCLXXXVI. *in obsequio canonicè exhibito per illustrem Comitem Tendilla & Protonotarium Metimnensem & ipsum Geraldinum nomine Ferdinandi Regis & Elisabetha Regina Hispaniarum Innocentio VIII. P. M.* ALEXANDER vero noster militiæ prius cùm addixisset animum (martiā quippe naturā eum fuisse constat ex laudata prius

Petri

Petri Martyris epist. XXXVII) & in castris adversus Alphonsum Lusitaniæ Regem pro Ferdinando stetisset, vocatus postea ad aulam tum Reginæ à poculis (si vera sunt, quæ Onuphrius Gerardinus, qui se abnepotem illius vocat, cùm ejus avus Alexandrum habuerit patruum, in editione *Itinerarii*, cujus postea meminimus, de eo refert) & regiarum filiarum præceptor, attestante id etiam eodem Martyre laudata epistola LXXVII. tum Protonotarius etiam Apostolicus, sacrisque initiatus Archicappellanus regius fuit. Vulturariensem & Montis Corvini Episcopum creavisse eum Alexander VI. dicitur circa annum MCCCCXCVI. quod quidem dimisit munus anno MDXV. aut circiter, ut ad Episcopalem Insulæ S. Dominici Americæ nuper inventæ cathedram sibi a Rege destinatam transferri posset. Quò & post peragratam totam fere Europam publicis tam Pontificum Maximorum quàm Regum suorum legationibus, venire rem gesturus cum infulis geri sibi jussam, non dubitavit, & in sede sua & munere anno MDXXV. septuagenarius obiit, vir suo tempore inter paucos clarus & fructuosus, disertus orator ac poeta. Consule sis elogium Alexandri ab Onuphrio Gerardino curiosè formatum, cujus jam facta est mentio, &, si liber ad manum non est, Ferdinandum Vghellum in *Italia* sua *sacra* & *Episcopis Vulturariensibus* volumine fragi operis VIII. ubi & ipsum reperies elogium. Plura scripsit tam versâ quàm solutâ oratione, quorum catalogum ibidem reperies. Quod ad nos attinet -

Itinerarium est *ad regiones sub æquinoctiali plaga constitutas*, quod Romæ dictus Onuphrius publicavit primus anno scilicet 1631. Franciscoque Cardinali Barberino, literatorum Mæcenati, quo etiam num superstite fruitur, jactatque meritò sese Romana Curia & Sacrum Collegium ordinis hujus ornamento maximo, dedicavit.

Vita quoque *Catharinæ Angliæ Reginæ Henrrici VIII. conjugis* heroico carmine, quã apud eumdem Onuphrium se legisse Vghellus ait.

Aegidius Gundisalvi Davila in *Theatro Indico-ecclesiastico* inter S. Dominicæ seu Hispaniolæ insulæ Archiepiscopos de Alexandri Geraldini rebus agit.

RICARDVS PERCIVALE & IOANNES MINSHEV, Professor linguarum Londinensis, primus cœpit, alter ampliavit -

A Dictionary in Spanish and English: hoc est, Dictionarium Hispano-Anglicum, & Anglo-Hispanum, quod Londini editum vidimus 1623. fol. notatis asterisco verbis, quæ Hispani ex Arabico idiomate desùpta habent.

DE ISAACO ABRABANELIO MANTISSA.

De hoc celeberrimo inter suæ gentis homines Rabbino quidquid tunc temporis Hebraicarum Bibliothecarum authores nobis suppeditarũt, in Bibliotheca & Appendicibus in unum congessimus. Cùm verò his diebus Reverendus Pater Dom. Iulius Bartoloccius Cisterciensis Bibliothecæ Vaticanæ Scriptor linguæ sanctæ, ejusque & omnis Hebraicæ historiæ valde peritus de opere suo, quo post egregios tot hujus argumenti illustratores scripta omnia Rabbinica eorumque authores novo catalogo comprehendit atque describit, nobiscum opportunè colloqueretur, plura & hactenus inaudita de Abrabanele in medium attulit. Quorum hic compendium offerre curioso lectori nõ inofficiosum aut importunum existimavimus. Vlissiponensem natu Isaacum fuisse ex Abrabanelia familia, quæ in illa gente magno habebatur in prætio, utpote ex Dauidis semine procreata, quæque per multa sæcula in vrbe Hispalensi domicilium habuisse dicitur, ex his, quæ laudatus Reverendus Pater consuluit, Hebræorum monumentis constat. Iuvenis adhuc, sed bene doctus, in Castellæ regnum transiit, cùm Ioanni II. Portugalliæ Regi parum esset gratus. Hic inter suæ professionis homines plures vixit annos ductâ forsan per id tempus uxore: si quidem incurrens is in tempus illud, quo Hebræis omnibus sub ditione Regum Catholicorum Ferdinandi & Elisabethæ commorantibus indictũ fuit perpetuum abinde exilium, refertur unà cum conjuge filiisque in Neapolitanum regnum se contulisse. Transiit hinc post aliquot annos in Siciliam cum aliis Ferdinãdũ Regem solio a Gallis exturbatum sequutis; mortuoque eo, Corcyram venit, inde Monopolim Apuliæ vrbem, ubi diu substitit, magnámque commentariorum suorum partem elucubravit. Venetias inde profectus memoratur, ex qua urbe in Germaniam, aut in professionem Patavinam Hebraicæ linguæ, quod Buxtorfium & alios sequuti nos literis in *Bibliotheca* nostra mandavimus, potuit conferre se. Constat autem Venetiis eum septuaginta annos natum, superioris sæculi anno octavo diem suum obiisse. Quocum non bene convenit quòd circa annum decimum Professorem, ut ibidem diximus, Patavinum egerit. Hæc interim, dum *Rabbinicâ* Bartolocci caruerimus *Bibliothecâ*, non prætermittere, sed discedentibus ab hac nova collectione authorum Hispanorum significare hoc loco prætium operæ duximus.

LAVS DEO.

LAMENTATIO AVTHORIS

De eo quòd sibi non licuerit viros doctrina etiam celebratissimos, nullis tamen libris editis orbi literarum ostensos, huic Bibliothecæ sistere: id quod exemplis tribus Clarissimorum literis & omnimoda virtute Hominum confirmat, quos merita laude interim donatos dimittit.

IN funere Iuniæ C. Cassii uxoris, M. Bruti sororis, cæteras statuas gentis ductas fuisse, Cassii & Bruti desideratas, refert in fine tertii Annalium Tacitus. *Viginti clarissimarum familiarum imagines antelata sunt, Manlii, Quinctii, aliáque ejusdem nobilitatis nomina, sed præfulgebant Cassius atque Brutus.* At quare præfulgebant? *Eo quòd* (idem subiungit) *effigies eorum non visebantur.* Vellem utique ne quis honos decederet, imo vel hoc respectu augeretur, clarissimis quibusdam doctrinâ viris apud eos, qui Bibliothecam nostram legerint, quærentes cur tam ampla literarum nomina hic desiderentur. Nisi hoc fuerit, haud possumus nó dolere vices nostras, quibus laudandorum Scriptorum operæ intentis prætermittendi necessariò illustres aliquot viri fuere, qui magni sic èt, quampluribúsque in hoc opere memoratis laude digniores, celeberrimique studiorum famâ, nulla tamen posteris monumenta sui reliquerunt, unde in hunc Scriptorum admitti album possent. Cujus mei doloris caussam tibi, philomuse Lector, facilè approbavero adductis saltem in medium speciminis gratiâ tribus, quorum nomina hinc abesse minime vellem.

Primus est sanctitate vir illustris, atque omnibus virtutibus Christianis, Ecclesiasticis, civilibus, politicis inclytus D. F. FRANCISCVS XIMENEZ DE CISNEROS, quem appellare tantùm laudare est,

Quo nil majus, meliusve terris
Fata donavêre, bonúsve Deus,
Nec dabunt, quamvis redeant in aurum
Tempora priscum.

Nullius quippe usquam uspiámve majus, quàm hujus, fuit de literis meritum; & tamen elucubrasse eum quidquam, licet doctissimus audierit, quo Scriptor dici debeat, nullibi annotatum legimus. Huic summo dignitate, summo rebus præclarè gestis Toletano Antistiti, S. R. E. Cardinali, Hispaniarum generali Inquisitori, nec semel Gubernatori, debemus Complutensium Bibliorum editionem, debemus Complutensis Academiæ toto orbe terrarum celebratissimæ, Philosophorum, Theologorúmque, Iurisconsultorum ac Medicorum, nec non & Philologorum summis æqualium parentis erectionem; quibus beneficiis majora aut luculentiora minime potuit respublica literarum accipere. In priore magni Origenis diligentiæ æmulus, qui *Exaplis* suis Bibliorum omnes translationes ad illud tempus factas in unum collegerat, quasi præsagus eorum quæ paulò post adversus Catholicam Ecclesiam pandit mala septentrio, & ne eam sacræ Scripturæ fontium, quæ longe latéque regnabat, ignorantia hostili obnoxiam impressioni atque exarmatam ultrà redderet, Herculeo ausu, veréque regio sumptu conquisitis undique Hebraicis Testamenti veteris, Græcísque Novi, Latinísque Vulgatæ utriusque translationis antiquissimis codicibus, operâ xsus doctissimorum in his tribus linguis hominum, rudi etiamnum & quasi in fasciis vagientem Typographica arte, primus evicit ut Hebraicis Græcísque tunc primùm ad prelum fusis caracteribus princeps aliarum scientiarum sacra Dei scientia in maximi momenti re uteretur, haberetque ab Hispana universalis Ecclesia coeleste hoc suum Palladium, quo sacra fides & illibata suarum originum authoritas inniteretur. De quo illustrissimo cæterorum facinore vir maximus existimabat sibi ante alia gratulari omnes debere. In posteriore autem Gymnasii Complutensis opere difficillimum quidem est, quantùm Hispaniæ atque adeo totius Ecclesiæ commodis servierit noster, aut mente concipere aut verbis aloqui. Ne prolixus sim, è quadraginta sex Cathedris, ut vulgò dicitur, hoc est, à totidem stipendia merentibus, ibi artes omnes scientiæque docentur. Collegiis decem à Ximenio atque uno inter eos majore, (cujus Rectoris est in Academiam omnem authoritas & jurisdictio) atque aliis tredecim ab aliis erectis exhibentur per plures annos, literisque instruuntur quadringenti fere & quinquaginta juvenes, & in aliis quatuordecim Collegiis Religiosorum ordinum quamplures eorum sodales. Præter duo hæc tam ingentis animi & in literas meriti, conceperat animo Biblicæ similem Aristotelis omnium operum editionem facere, Græci nempe textus, antiquæ Latinæ versionis, & novæ etiam Latinæ, quam fieri curaverat, columnatim dispositorum; qua spe, morien-

riente eo, sese frustratam illâ ætas maximè doluit. Expensis quoque ejus prelo subjecta sunt primùm, Venetiis scilicet, Alphonsi Tostati Episcopi Abulensis opera omnia, Sanctæ Catharinæ Senensis *Epistolæ*, & in vernaculum translatæ S. Agnetis Fulginatis, & S. Methildis *Epistolæ*, S. Ioannis Climaci *Gradus*, S. Vincentii Ferrerii *Instructiones*, S. Thomæ Cantuariensis vita, Landulphi Cartusiani *Meditationes de Vita Christi*, atque item de *Agricultura* vulgaris etiam sermonis libri, quos Gabriel Alphonsus de Herrera Ximenii non solùm auspiciis, sed jussu & sumptibus, agricolis dividendos elucubravit. Raimundi item Lulli aliquot libros iisdem impensis editos publica lux primùm vidit. Officium Mixtarabicum, hoc est, Missale & Breviarium Ritus Gothici fere oblitum restituit, subjecit prelo, & usu donavit, ne antiquissimæ Hispaniarum Ecclesiæ res Liturgica oblivioni daretur. Hæc ejus in literis, præter aliarum rebus aliis publicis maxima gesta, collegisse juvat, quo Franciscum Ximenium Cisnerium Archiepiscopum Toletanum, S. R. E. Cardinalem, sibique tantùm æqualem virum, benemerentissimum ante alios hoc nostro, dum de clarissimis ac doctissimis non Scriptoribus agimus, præconio & memoria confirmaremus.

Secundum huic annectimus majorum splendore, formæ dignitate, singulari doctrinâ, admirandâ facundiâ sæculo superiore celebratissimum virû, HONORATVM IOANNEM Valentinum, quem huc usque Ferdinandi Nonnii Pinciani verbis laudavimus. Is Setabensi familia nobilissimæ in eadem urbe Setabi, aut, quod aliàs refertur, Valentiæ prognatus, longâ & fructuosâ peregrinatione lustratis Europæ civilioribus gentibus, Lovanii quoque unà cum Didaco Gratiano summo Græcis literis viro apud Ludovicum Vivem literis datâ operâ, non solùm Græcè Latinèque doctissimus, luculentáque eruditione nobilissimus evasit sed & Mathematicas disciplinas Philosophiámque in omnibus ejus partibus egregiè calluit, prudentiámque in primis civilem viro nobili & aulico dignam. Qua scilicet in curia degens placuit ante alios Carolo Cæsari, cui instruendos mores atque imbuendam literis pueritiam Caroli Principis ex Philippo filio nepotis committeret. Functus laudabiliter múnere isto, cùm sacris jam initiatus ante paucos fuisset annos, Ecclesiæ Vxamensi datus fuit anno MDLXIV. Episcopus. In qua dignitate paucis supra biennium exactis mensibus III scilicet Kal. Augusti anno MDLXVI. vitam cum morte commutavit. Vellem hic jejuni hujus elogii loco clarissimorum doctrinâ dignitatéque hominû de Honorato judicium subrogare: sed voluminis id esset, non περιέργως signatæ laudis opus. Plurimorum quidem exaggeratissimæ censuræ testimonia collecta simul vidimus in libello hujus propositi anno MDCLIX. Valentiæ typis edito, cura, ut suspicor, sectissimi viri D. Antonii Ioannis à Centellas Marchionis del Centellas ejus consanguinei, dum hæc scribimus, Magni Status Mediolanensis Cancellarii, in quibus eminent Andreæ Garsiæ Matampori, Andreæ Resendii, Antonii Augustini, Alvari Gomezii, Benedicti Ariæ Montani, Didaci Gratiani, Ferdinandi Pinciani, Ioannis Genesii Sepulvedæ, Ludovici Vivis, Hispanæ eruditionis & eloquentiæ maximorum luminum dicta ei virtutum omnium doctrinæque singularis encomia. Nullus tamen laudavit unquam lucubrationes ejus aliquas nisi Andreas Scothus dubitanter, & Laurentius Crassus, qui *Epistolarum*, *Tractatuum*, *Discursum* quidquam ipsi adjudicat in *Elogiis litteratorum hominum* Italicis, magis, ut credo, ne inter Scriptores Honoratum sine ullo scripto, quàm ut ex certo aliquo scripto (quod si esset, non utique invisum hactenus nobis fuisset) summum virum laudaret.

Ad tertium fere invitus accedo. Nec nisi de comperta & notare loquuturus auderem invidiæ, quæ rerum suarum laudatoribus imminet, subire aleam. Extinctus decimaquarta die Augusti pervigilio ipso Assumptæ Virginis anno MDCLXIII. fuit Matriti religiosissimus, doctissimus, eloquentissimus, prudentissimus Pater F. NICOLAVS BAPTISTA Carmelitarum sodalis, S. T. Magister, regius Ecclesiastes, quatuor Ecclesiis destinatus a Philippo IV. Rege nostro, Carthaginensi nempe Americæ, Majoricensi in Balearibus, Zamorensi & Calagurritanæ regnorum Castellæ, nulli tamen earum, cùm recusasset, datus Episcopus. Hispalensis ex Patribus Belgis nobili loco natus civis, Dominicanorum priùs, indéque ante professionem solemnem, Carmelitarum sacramento addictus, perspicacissimi ingenii ac portentosæ memoriæ dotibus ea quidem adjunxit literarum omnium ac præcipuè sacrarum ornamenta, viróque religioso convenientem virtutem ac disciplinam, ut, in quo alius alium, ipse omnes præcellere videretur. Cùm docuisset jam Philosophiâ atque Theologiam Hispali, patriæ hujus urbis cœnobiû, & paulò post Bæticam ipsam provinciam rexit: Matritum indè evocatus fuit ad regii Côcionatoris munus exercendum, verè ad ostendendam in hoc negotiorum undique concursantium atque ferventium, theatro insignem eam virtutem, quâ majorem aut eidem curiæ conspectiorem & fructuosiorem vix ulla potest imaginatio concipere, vix ulla verborum vis exprimere. Religiosissimus quidem fuit ac viri Deo in professione regularis vitæ sacri verè norma & speculum. Paupertatem strictissimè coluit, indumentis fere laceris utebatur, cameræ suppellex paucæ sellæ, tres aut quatuor papiraceæ imagines Christi crucifixi ac Deiparæ Virginis, aliquot libri, (quidquid enim librorum emebat in publica reponebat illius, quam habitabat, domus bibliotheca) & nihil vltrà. Rem suam adeò negli-

ge-

gelsat, vt nec assignatam sibi à parentibus, cùm professionem emisisset, pecuniæ summam ex reditibus cujusdam domus solvendam exigeret; pensionem super Episcopalibus Ecclesiæ Zamorensis a se repudiatæ fructibus a Rege oblatam expedire noluit. Doctissimus fuit, simul & prudentissimus, (quæ duo si separes, doctrinæ vires ad dissipandum dederis) nam præterquam quòd ex omnibus artibus, rerúmque cognitione dignarum argumentis, necessaria quæque & vtilia præceperat, innumerasque librorum cujuscunque generis notitiam comparaverat, Theologiam omnem, & quæ scholas exercet, & quæ sacros libros interpretatur, & tandem quæ moribus præscribit regulas, maximéque hanc ultimam cum omni Canonum & Pontificiarum constitutionum jure sic fideliter memoriâ comprehenderat, sic excellenter ingenio & judicio ad negotia & actus hominum privatos, publicos applicare solebat de magnis quibusque rebus votum ferre vel solus vel cum aliis a Rege jussus, vt respondens veluti oraculum exaudiretur. Censendi verò libertatem prudentiæ freno sic attemperabat, eáque urbanitate & facundiâ sententiam suam pronuntiabat, confirmabat, aliorúmque impugnabat, ut veluti alter Gallicus Hercules in huiusmodi congressibus, aureis eloquentiæ catenis vsus collegarum animos sibi obnoxios redderet, sæpiúsque ad secum consentiendum pertraheret. Eâ autem virtutis suæ doctrinæque persuasione imbuerat Philippi IV. Iustissimi Regis mentem, vt nil fere, cui nō acquievisset nostri suffragium, exequutioni mandandum existimaret, plura etiam ex solo illius suffragio decerneret. Res non antiquas loquimur, sed, quæ innumeris comprobari testimoniis & communi hominum opinione possint. Afficit assiduè Patribus, qui in magno Concilio id cavent, ne religionis causa jacturam patiatur, à summo viro D. Didaco de Arce Reinoso Inquisitore generali ad eum locum nescius rei invitatus, & assumptus, quem ambire aliis maximæ curæ, adipiscique præcipuo cuidam honori est. Egregium virtutibus pastoralibus, egregium dignitatibus Cardinalitia & Archiepiscopali Toletana Pontificem D. Balthasarem de Moscoso & Sandoval, meritis & officiis ita sibi obnoxium habuit, ut eximio quoque honore, ipsóque Purpuratorum Patrum galero præ se dignus ab eo existimaretur, quod non semel aut bis, sed frequenti laudis præconio juxtà vir sanctitate atque humilitate clarissimus ex animi sententia pronuntiare solebat. Nemini quidem privato tantùm homini, sodali tantùm religioso ac nullis infulis decorato id nostrâ aut superiori memoriâ contigit, vt cùm adiret ipse nullum vnquam officii causa, nisi vocatus, à ferè omnibus tamèn principibus curiæ viris frequentaretur, quos omnes in rebus quibusque arduis ad ejus sapientiam provocantes non minùs consilio adjutos quàm humanitate vrbanitatéque devinctos a se dimittebat. Nulli ergo tam constans, nec varia, ut solet, etiam erga optimos quosque viros, omnium ordinum publica favit existimatio: nullus ea dignior fuit. Eloquentiam cùm in privatis congressibus; tum in sacris declamationibus solito grandiorem. & illustriorem ostendit, solus fere aut in paucis tempestate sua, qui gravissimo isto è superiori loco multitudinem de re salutis docendi munere pro dignitate functus videatur fuisse. Absque invidia dictum id velim. Quamplurimos vidimus & admirati sumus, tàm in Hispania, quàm in Italia, concionatores sacros, doctissimos, acutissimos, eloquentissimos, sed qui seriùs, aptiùs, robustiùs, vnà & suavius humana verba divinis rebus attemperaret, sacrique loci & officii religiosè magis observaret decorum, vix unum aut alterum. Nihil in eo unquam vanum fuisse, aut affectatum ex eorum penù, qui quo magis a germana sacratum Scripturarum sinceritare, grauissimáque veterum ecclesiæ Patrum interpretatione dissiliunt, eo magis ingenio se volitare super aliorum capita videri volunt, omnémque antiquitatem longe post se relinquere. Nihil ei antiquius fuit, quàm inhærere vestigiis Patrum, ac nil probare aut affirmare, in quo testimoniis eorum destitueretur. In feriis quadragesimalibus sermonem plerumque aliquem homiliamve Doctoris alicujus sacri, & ante alios Augustini, aut Chrysostomi assumebat sibi pro concionis materia, quam ingeniosissimè declaratam aliis & aliis sacræ Scripturæ historiis, in quibus narrandis incredibili gratia & venustate pollebat, ortodoxorúmque Doctorum testimoniis sententiisque gravissimis atque utilissimis confirmabat atque illustrabat. Hic vnicus omnium ejus actionum scopus, omnium dictorum finis, ut virtutis amorem, peccati odium, summam Dei ac divinæ voluntatis, sacrorumque venerationem audientibus imprimeret. Id quod eâ pronuntiandi efficaciâ, verborum pondere, miráque etiam interpositi silentii ac nutuum energia exequebatur, ut sine ulla Rhetoricæ artis observatione summum exprimeret Rhetorem, naturámque præ omni ac pro omni arte esse liquidò commostraret. Supra se ipsum crescere diceres, cùm ex munere suo coram Rege, aut aliàs ad senatum aliquem, verba faceret. Nihil tunc indictum, quod dici debuisset, oportuisset ve, integritate vitæ faciente animos comendationemque doctrinæ apud eos etiam, qui reprehendi subaccusarive, quia rariùs solet, ægerrime patiuntur. Mira tamen in eo præstando veritati officio, prudentiæ ejus modestiæq; vis elucebat, ut nec admonitiones vehementia, nec vehementia urbanitate atque obsequio carerent. Vir verè Apostolicus verbo & opere, vilis sibi, despectúsque, omnibus aliis fructuosus, Evangelicæ

licæ doctrinæ tuba, fidelissimus Regis fui Ecclesiastes & Consiliarius repentinâ ferè morte, quo minùs oportuisse videtur tempore, ablatus fuit, curiâ integrâ, cujus viventis mores vocem atque ora suspexerat, ejusdem ad funus, quod religionis quodam sensu aliter interpretabatur, censa. Porro hunc avunculo nostro charitatis officium levi manu nec spretâ, quæ sese opportuna obtulit, occasione laudandi nonnullos singularis doctrinæ, nullius tamen ex editione librorum de re literaria meriti, viros interim exhibere libuit, decuitque, dum clariore alius calamo dignum immortalis jam Nicolai virtutibus epicedij loco panegyricum dicet. At Magne Pater, tu memori propinquitatis lege, jejunum encomiastem suum ad contemplationem virtutum tuarum voca, (quod cum Tacito ad Agricolam socerum luculentissime ab eo laudatum exclamabo lubens ac perorabo) ut omnia facta dictaque tua mecum revolvam, formámque ac figuram animi magis quàm corporis complectar, formam inquam mentis æternam, quam tenere & exprimere meis ipse moribus possim, ac vel tam longè positus æmulari.

ERRORES TYPOGRAPHICI ALIQVOT ALIAS CORRIGENDI IN HOC SECVNDO TOMO.

Pag 6. col. 1. lin. 9. *in 16.* lege *in 8*. Pag. 16. col. 1. lin. 24. à fine *Toparca*-lege-*Topartha*. Pag. 20. col. 2. lin. 24. à fine *ailquot*-lege-*aliquot*. Pag. 33. col. 2. lin. 1. *Portuguesa*-lege-*Portuguesa*. Pag. 35. col. 2. lin. 5. *Pineiæ*-lege-*Pinciæ*. Pag. 37. col. 2. lin. 31. *G erilium* 1603. lege-1604. Pag. 44. col. 1. lin. 12. *Salmanticæ* 1633. lege-1643. Pag. 111. col. 2. lin. 13. *del pant*-lege-*del pan*. Pag. 113. col. 1. lin. 19. *in suo loco*-lege-*in suo libro*. Pag. 114. col. 2. lin. 21. à fine *Iuriscousultus*-lege-*Iurisconsultus*. Pag. 118. col. 1. lin. 19. *Mandon*-lege-*Mandou*, & col. 2. lin. 1. *MICHAFEL*-lege-*MICHAEL*. Pag. 121. col. 1. lin. 3. à fine *usurpationis*-lege-*usurpationis*, & col. 2. lin. 5. *GARSZA*-lege-*GARZIA*. Pag. 125. col. 1. lin. 25. *procurator*-lege-*procuratur*. Pag. 126. col 2. lin. 7. *Vincentivus*-lege-*Vincentius*. Pag. 129. col. 2. lin. 14. *scilicetà*-lege-*scilicet*. Pag. 130. col. 1. lin. 4. *Oriento*-lege-*Orente*. Pag. 138. col. 1. lin. 10. à fine *Philippum*-lege-*Philippus*. Pag. 141. col. 1. lin. 18. *remierim*-lege-*remiserim*. Pag. 147. col. 1. lin. 8. *pradisse*-lege-*predisse*. Pag. 150. col. 1. lin. 14. *secunda*-lege-*secundo*, & col. 2. lin. 12. à fine *significatiol ne*-lege-*significatione*. Pag. 151. col. 2. lin. 23. à fine *Guzmanel Bueno*-lege-*Guzman el Bueno*. Pag. 154. col. 2. lin. 20. *Mercariam*-lege-*Mercuriani*. Pag. 167. col. 2. lin. 11. *dubitalruni*-lege-*dubitaruni*, & lin. sequenti *eloquentia aude*-lege-*eloquentiæ lauda*. Pag. 172. col. 1. lin. 28. *Conimbricensas*-lege-*Conimbricenses*. Pag. 178. col. 1. lin. 4. *Mathematieum*-lege-*Mathematicum*, & lin. 13. *docuisse cum*-lege-*docuisse eum*. Pag. 179. col. 1. lin. 19. à fine 1627. lege-1527. Pag. 181. col. 1. lin. 22. à fine *Manrque*-lege-*Manrrique*. Pag. 182. col. 2. lin. 32. *stipeudio*-lege-*stipendio*. Pag. 184. col. 1. lin. 33. *Ioannis Castañnize*-lege-*Castañiza*, & col. 2. lin. 6. *V.ucentium*-lege-*Vincentium*. Pag. 191. col. 1. lin. 18. à fine, *morál, tatural*-lege-*moral natural*. Pag. 193. col. 2. lin. 8. à fine *confessiones*-lege-*confessioneo*. Pag. 199. col. 1. lin. 16. *deque*-lege *dèque*. Pag. 202. col. 2. lin. 11. *PETRVS BERARDVS*-lege-*PHILIPPVS BERNARDVS*. Pag. 207. col. 1. lin. 4. *Hispanuman*-lege-*Hispanum an*. Pag. 216. col. 2. lin. 4. à fine *Sotomairo*-lege *Sotomaior*. Pag. 226. col. 2. lin. 15. *sivè animarum*-lege-*sive de animarum*, & lin. 27. *iib.* lege-*lib.* Pag. 227. col. 1. lin. 31. *admiuistrator*-lege-*administrator*, & col. 2. lin. 28. à fine, *Petri Pauli*-lege-*Ioannis Pauli*. Pag. 228. col. 2. lin. 18. *Domicani*-lege-*Dominicani*. Pag. 231. col. 2. lin. 2. *nnmeratus*-lege-*numeratus*, & lin. 9. *vernacnla*-lege-*vernacula*, & lin. 26. à fine, *do Carino*-lege-*do Carmo*. Pag. 242. col. 1. lin. 23. à fine *jurisdictionem*-lege-*jurisdictionum*. Pag. 264. col. 1. lin. 7. à fine *scaprorum*-lege-*scaporum*. Pag. 265. col. 2. lin. 15. *Regiquæ*-lege-*Regique*. Pag. 269. col. 1. lin. 27. à fine, *scripium*-lege-*scriptùm*, & col. 2. lin. 25. à fine dele-*y carcel de amor*. Pag. 274. col. 1. lin. 30. à fine, *espiritual d*-lege-*espiritual*. Pag. 275. col. 2. lin. 25. à fine, *possa*-lege-*prosa*. Pag. 276. col. 1. lin. 2. à fine, *Parisiisc, haracteribus*-lege-*Parisiis characteribus*. Pag. 277. col. 2. lin. 9. *chronies*-lege-*chronici*, & lin. 19. *prosequitur*-lege-*prosequutus*. Pag. 278. col. 1. lin. 13. à fine *constanetr*-lege-*constanter*. Pag. 282. col. 2. lin. 26. *Pandettas*-lege-*Pandectas*, Pag. 285. col. 2. lin. 26. *España davè*-lege-*España debe*. Pag. 287. col. 2. lin. 10. à fine *Aragonlæ*-lege-*Aragoniæ*. Pag. 290. col 2. lin. 9. *nuncapato*-lege-*nuncupato*. Pag. 291. col. 2. lin. 17. à fine, *Gaspero*-lege-*Gasparo*, & lin. vltima *Magisterum*-lege-*Magistrum*. Pag. 294. col. 1. lin. 8. *Moguutiæ*-lege-*Moguntiæ*, & postea *Llpii*-lege-*Lipii*. Pag. 302. col. 1. lin. 29. *el buyn*-lege-*el buen*, Pag. 305. col. 1. lin. 27. *Mariæ Anna*-lege-*Maria Anna*, & col. 2. lin. 11. *de la guerras*-lege-*de las guerras*. Pag. 306. col. 2. lin. 4. à fine, *ccmmentariorum*-lege-*commentariorum*. Pag. 309. col. 2. lin. 29. *Compluri*-lege-*Compluti*. Pag. 311. col. 1. in medio lineæ 9. vacuæ appone literam *R.* & lin. 21. *Anglesola*-lege-*Anglesola*. Pag. 323. col. 1. lin. 4. *D. DIDACVS*-lege-*D. FERDINANDVS*. Pag. 334. col. 2. lin. 30. *nesimus*-lege-*nescimus*. Pag. 342. col. 1. lin. 29. *ingratam*-lege-*ingrata*. Pag. 343. col. 1. lin. 3. *terrestre*-lege-*terrestrem*. Pag. 347. col. 1. lin. 12. *claro*-lege *claro*. Pag. 387. col. 2. lin. 27. *Franciscus Nuñez*-lege-*Franciscus Muñoz*. Pag. 394. col. 2. lin. 35. *Gabriel*-lege-*Gabriel Alphonsus*. Pag. 585. col. 1. lin. 15. *Eneiso*-lege-*Enciso*, & lin. 17. *Lolola*-lege-*Ioiola*.

CVM nihil sit magis proprium humanæ, quantumvis diligentissimæ, industriæ, quàm in aliquo falli & labascere, condonaturos nobis speramus Theologiæ atque vtriusque Iuris præcipuè Mystas, imo amplissimum ac sapientissimum Iesuitarum ordinem, quòd prætermissum incuriâ magnâ & obliuione, haud malâ tamen fide, summum quemdam in vtraque doctrina virum horum sodalem hoc loco saltem repræsentemus, collocandum alias quò debet, paginâ scilicet 43. volum. 2. columna 2. post alium cognominem, si typos vsquam Bibliothecam Hispanam subire iterum tempus feret.

LVDOVICVS DE MOLINA, Conchensis natu, in Iesuitarum sodalitio cùm virtutibus Christianæ ac religiosæ educationis, tum ingenii ac doctrinæ radiis coruscare ante alios visus fuit vsque ad supremum vitæ diem. Lusitaniam hic habuit, regnum doctissimis florens viris, sed tamen Castellanis Theologis persæpe vsum in Academiis suis, sapientiæ ac eruditionis palæstram. Nec enim minùs ex Martino Aspilcueta Doctore Navarro, Francisco Suario, Paulo de Palatiis, ne alios referam, Conimbricensi gymnasio accessit gloriæ, quàm Eborensi ex Ludovico nostro, qua in schola diu primas tenuit partes interpretandi Doctorem Angelicum. Id tamen, quo solet Societas, modo, nullius in verba magistri jurans, sed liberè philosophandi, ingeniumque ingenuè & non ad alicujus præscriptum exercendi facultate, quæ in medio posita est, dum terminales sacrarum Scripturarum lapides maneant, sibi vindicatâ. Quamquam non raro nunc infixerit scholis suis dogmata & persuasiones communes, à quibus discedere piaculum fit. Magnus vtique fuit Molina, nullique secundus moralium rerum & jurisprudentiæ vtriusque Magister, à quo in his si discesseris, non multi suppetent extincturi tuam eruditæ doctrinæ sitim. Nec minorem in scholæ Theologia nomen sibi fecit maximè adinventâ illa humanæ libertatis cum divina hominum prædestinatione concordiâ, nulli prius audita, quæ scientiæ, vt vocat, inter simplicis intelligentiæ seu possibilium & visionis seu futurorum mediæ ope consequi sibi visus fuit, nec suæ tantùm familiæ sed & pluribus aliarum Theologis persuasit. Quamvis non nemo sit, cui è Societate ipsa non vnus aut alter ex antiquis, atque inter eos Henricus Henriquez, Robertus Cardin. Bellarminus, & Gabriel Vasquez magna Theologiæ atque istius ordinis nomina, Molinæ hanc sententiam haud approbasse videantur. Planè cùm primùm opera eius prodire cœperunt, maximè autem post eius mortem, validè concertatum fuit hac super doctrina, quam Augustini ac Thomæ sanctorum sectatores, etiam coram Clemente VIII. P.M. novitatis, nequid amplius dicam, communi Doctorum omnis ætatis Theologorum contrariæ accusare non dubitabant. Sed nec pervicêre quicquam dogmati adversum, indemni tamen eo relicto, quòd res ageretur magnis vtrimque animis, nec sine imbecillium scandalo, fortasséque occultorum divinæ providentiæ mysteriorum penetralibus curiosam ingenii aciem abstinere satius fuerit visum, disputari de eo aut scribi absque licentia Sedis Apostolicæ, Pauli saltem V. edicto per sacram S. Officij Congregationem 1. Decembris die MDCXI. expedito prohibitum fuit. Extant ab eo hæc opera.

In Primam Partem D. Thomæ commentaria, duobus tom. Conchæ 1593. fol. Lugduni deinde, Venetiis atque alibi.

De Concordia gratiæ & liberi arbitrij, lib. singularis. Olissipone 1588. in 4. Antuerpiæ 1595. 4. Item -

Appendix ad eamdem Concordiam.

De Iustitia & iure, tom. IV. Conchæ 1593. & 1600. in fol. Antuerpiæ typis Nutii, & Maguntiæ Lippii tom. VI. 1659. fol. *In quibus* (ait verè *Societatis Scriptorum* laudator) *tantùm eminet Ludovici ingenium, tanta iuris ciuilis comprehensio & dispositio, ut mirum sit hominem, qui in Theologicis studiis ab adolescentia totam pœne ætatem contrivit, tantam consequutum fuisse iuris scientiam, eamque tam exactè tradere potuisse.*

Dicitur etiam reliquisse in schedis duo alia de re Iurisprudentiæ volumina, quæ limare & absolvere non potuit morte occupatus quæ ei contigit quinque annis maiori sexagenario Madriti non diu postquam è Lusitania rediisset 12. Octobris anni MDC.

AMplissimæ quoque Augustinianorum familiæ debitores sumus Elogij sequentis, quod quidem inserendum erit volum. secundi pagina 73. columna prima, post Martini Alphonsi Vibaldi.

F. MARTINVS DE ALVIZ, Soriensis, ordinis Eremitarum S. Augustini ex sodali Iesuitarum, S. Theol. Magister, Compluti in collegio studia moderatus est, atque in celeberrima huius oppidi Academia vespertina ex cathedra priùs, indeque ex primaria S. Thomam atque ejus doctrinam docuit. Supremæ Inquisitionis Consultor fuit Theologus, & suprà memorati collegij Præfectus: quod munus gerens obiit sexagenario major ineunte anno MDCXXXIII. Vir omniũ æqualium judicio in rebus Theologicis famæ admodum celebris. Ex multis quæ prelo parata habuisse dicitur, edidit tantùm -

In Primam Partem S. Thomæ, volumen vnum. Compluti, vt credimus.